

This is a digital copy of a book that was preserved for generations on library shelves before it was carefully scanned by Google as part of a project to make the world's books discoverable online.

It has survived long enough for the copyright to expire and the book to enter the public domain. A public domain book is one that was never subject to copyright or whose legal copyright term has expired. Whether a book is in the public domain may vary country to country. Public domain books are our gateways to the past, representing a wealth of history, culture and knowledge that's often difficult to discover.

Marks, notations and other marginalia present in the original volume will appear in this file - a reminder of this book's long journey from the publisher to a library and finally to you.

Usage guidelines

Google is proud to partner with libraries to digitize public domain materials and make them widely accessible. Public domain books belong to the public and we are merely their custodians. Nevertheless, this work is expensive, so in order to keep providing this resource, we have taken steps to prevent abuse by commercial parties, including placing technical restrictions on automated querying.

We also ask that you:

- + *Make non-commercial use of the files* We designed Google Book Search for use by individuals, and we request that you use these files for personal, non-commercial purposes.
- + Refrain from automated querying Do not send automated queries of any sort to Google's system: If you are conducting research on machine translation, optical character recognition or other areas where access to a large amount of text is helpful, please contact us. We encourage the use of public domain materials for these purposes and may be able to help.
- + *Maintain attribution* The Google "watermark" you see on each file is essential for informing people about this project and helping them find additional materials through Google Book Search. Please do not remove it.
- + *Keep it legal* Whatever your use, remember that you are responsible for ensuring that what you are doing is legal. Do not assume that just because we believe a book is in the public domain for users in the United States, that the work is also in the public domain for users in other countries. Whether a book is still in copyright varies from country to country, and we can't offer guidance on whether any specific use of any specific book is allowed. Please do not assume that a book's appearance in Google Book Search means it can be used in any manner anywhere in the world. Copyright infringement liability can be quite severe.

About Google Book Search

Google's mission is to organize the world's information and to make it universally accessible and useful. Google Book Search helps readers discover the world's books while helping authors and publishers reach new audiences. You can search through the full text of this book on the web at http://books.google.com/

KPC 2095 (4)

Harvard College Library

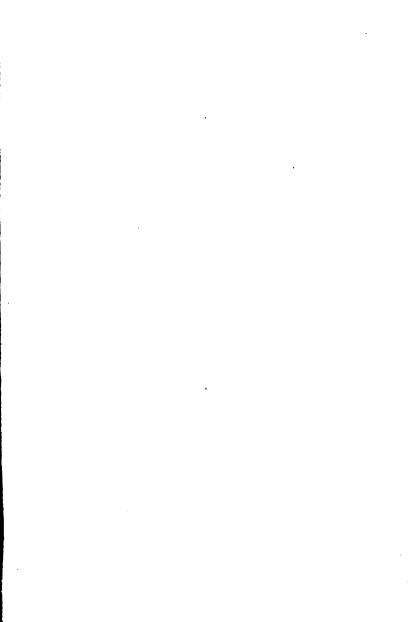

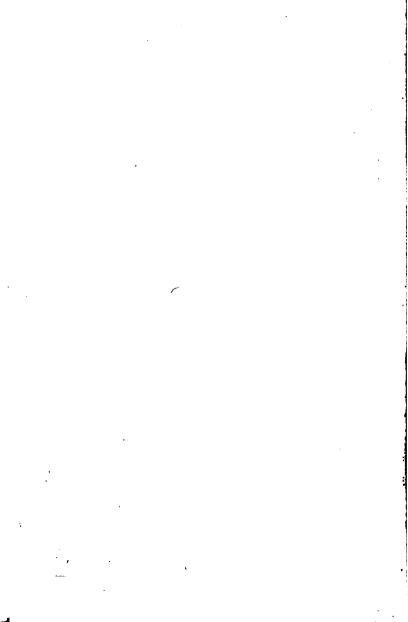
FROM THE FUND GIVEN BY
Stephen Salisbury

Class of 1817

OF WORCESTER, MASSACHUSETTS

For Greek and Latin Literature

ΠΟΛΥΒΙΟΥ Ι Σ Τ Ο Ρ Ι Α Ι.

POLYBII 7. H I S T O R I A E.

EDITIONEM A LUDOVICO DINDORFIO CURATAM

RETRACTAVIT ET INSTRUMENTUM CRITICUM ADDIDIT

THEODORUS BÜTTNER-WOBST.

VOL. IV.

LIPSIAE IN AEDIBUS B. G. TEUBNERI. MCMIV. Salisbury Jund

LIPSIAB: TYPIS B. G. TRUBNERI.

PRAEFATIO.

CAPUT I.

DE EXCERPTIS ΠΕΡΙ ΠΡΕΣΒΕΩΝ.

- 1. Excerptorum Constantini VII. Porphyrogenneti (912—959) iussu confectorum¹) pars, quae est περὶ πρέσβεων, duo in capita est divisa, quorum uno eae legationes continentur, quas ad alios populos proficisci Romani iusserunt (περὶ πρέσβεων Ῥωμαίων πρὸς ἐθνιπούς), altero eae, quas ceterae gentes ad Romanos miserunt (περὶ πρέσβεων ἐθνῶν πρὸς Ῥωμαίους). Omnes vero hae eclogae uno codice servatae antiquissimo Scorialensi anno 1671 combusto ad haec tempora non venissent, nisi Darmarii eiusque sociorum diligentia aut ex ipso libro archetypo aut ex codicibus de illo ab iisdem descriptis multi libri essent transscripti. Quae cum ita sint, nunc exstant tales codices, quibus aut omnia excerpta aut pars eorum inest, hi:
 - Α. Περί πρέσβεων 'Ρωμαίων πρός έθνικούς
 - 1. cod. Vaticanus Palatinus 413.
 - 2. cod. Monacensis 267.
 - 3. cod. Bruxellensis 11301/16.
 - 4. codices Scorialenses R III 14 et R III 21.
 - 5. cod. Vaticanus 1418.2)

2) De codicibus Bruxellensi 8761 et Parisino 2463 v. de Boorii editionem exc. de leg. vol. I, XIV et p. VIII ann. 1 nostrae praefationis.

¹⁾ Cf. Cassii Dionis editionem a Boissevainio curatam vol. I, XXI—XXXV et Excerpta de leg. ed. C. de Boor. Berol. 1903, vol. I, VII ss.

- Β. Περὶ πρέσβεων έθνῶν πρὸς 'Ρωμαίους
 - 1. cod. Ambrosianus N 135 sup.
 - 2. codices Vaticani Palatini 410/12.1)
 - 3. cod. Monacensis 185.
 - 4. cod. Bruxellensis 11317/21.
 - 5. codices Scorialenses R III 21 et R III 13.
 - 6. codices Vaticanus 1418 et Neapolitanus III B 15.
- 2. His ex libris Fulvius Ursinus, cum selecta ex libris Polybii de legationibus Antverpiae anno ederet, usus est et codice Vaticano 1418, quo continentur eclogae Polybianae περί πρέσβεων έθνῶν usque ad 21, 46, 5 ης διά τους πολεμίους προτερον (sic) έξε atque excerpta Polybiana περί πρέσβεων Ρωμαίων, et codice Neapolitano III B 15, qui incipit 21, 46, 5s. πρότερον έξεγώρησαν γίους δε καί σμυρναίους et servavit partem posteriorem excerptorum Polybianorum περί πρέσβεων έθνῶν. Duos vero hos codices meum in usum comparatos ab Graeveno, qui cod. Vaticanum contulit inde a libro vicesimo usque ad 21, 46, 5, et a Spirone, qui eiusdem libri manuscripti contulit excerpta Polybiana περί πρέσβεων 'Pωμαίων, et a Martinio, qui totum cod. Neapolitanum excussit, Ursinus non dubitavit sua ipsius manu ita corrigere, ut saepissime difficile sit dictu, utrum singulae scripturae librorum ipso a scriba fuerint exaratae an auctoritati Ursini sint ascribendae. Praeterea de Boorius litteris mense Iulio a. 1902 ad me datis luculentissime exposuit Antonium Augustinum, archiepiscopum Tarraconensem, per quem Ursinus eos codices acceperat (v. de Boorium Sitz.-Ber. cet. p. 150ss.), in his libris nonnulla sua manu in margine mutasse 2), quae Ursini auctoritati im-

2) Scribit Augustinus (Augustini opp. VII 257 epist. 46): "Mando con questa tutti li fragmenti con certe mie postille in margine" (v. de Boorii editionem exc. de leg. vol. I, XIV).

¹⁾ Hos libros (v. Henr. Stevensonum, codices manuscr. Palatini graeci bibl. Vatic. Romae 1885, 267) post Krascheninni-kovium (*Vizant. Vrem.* 1898, 439 ss.) contulit de Boorius (*Sitz.-Ber. d. Kön. Preuss. Akad. d. Wiss.* 1902, 146); v. de Boorii editionem exc. de leg. vol. I, XI s.

merito nunc tribui solent quaeque tum demum Augustino poterunt reddi, si eius manus ab Ursini accurate discernetur.

3. Quibus codicibus Isaacus Casaubonus usus sit, cum Polybii excerpta Parisiis anno 1609 ederet et latinam adderet versionem, in praefationis pagina paenultima ipse profitetur verbis his: "Multa emendauimus nec pauca suppleuimus è codice ms. Περί Πρεσβειῶν viri eruditissimi Andreae Schotti: qui etiam fragmenta quaedam è Theodosii Parvi Excerptis descripta ad nos misit: quae tamen vulgata prius fuerant, verum aliis locis (i. e. in quinque prioribus libris), quaedam etiam in II. parte (i. e. in excerptis antiquis). Ecrumpse Excerptorum (i. e. Theodosii Parvi) tomum primum inuenimus in splendidissima librorum supellectile . . . Iacobi Augusti Thuani. Certè in prima fronte eius libri erant haec verba, etsi diuersae manus, supellectile . . . Iacobi Augusti Thuani. Certè in prima fronte eius libri erant haec verba, etsi dinersae manus, 'Ο ἐρανίσας τὸ παρὸν, Θεοδόσιος ἐστὶν ὁ μιπρὸς, de quo plura in Commentariis." Quibus e verbis Schweighaeuser (vol. II, XIX) rectissime intellexisse videtur Casaubonum codices Schottanos (ita duo volumina [v. p. VII ann. 1] Schottii Casaubonus sine dubio nominasset, si ipse vidisset) in manibus non habuisse, sed ab Andrea Schottio nihil accepisse, nisi lectiones discrepantes ab eclogis Polybianis Ursini cura editis et integra nonnulla Polybii excerpta, quae non erant in medium prolata in editione principe. Cum vero Schottius insuper adiecisset eclogarum compilatorem in suo codice (ita videtur Schottius scripsisse nimia brevitate, cum tomum priorem codicum vellet intellegi) nominari Theodosium Parvum, Schweighaeuser recte addit Casaubonum ea Schottii verba perperam ita esse interpretatum, quasi lectiones quidem a Schottio missae essent haustae e codice simillimo ei, quo usus erat Ursinus, eclogas vero illas, quas Schottius miserat integras, ex altera excerptorum collectione essent ductae, quorum auctor esset Theodosius Parvus. Quae utrum sint a Schweighaeusero recte disputata necne, eo facilius sint a Schweighaeusero recte disputata necne, eo facilius nunc potest diiudicari, quoniam Schottani codices ab Omontio (Revue de l'instruction publique 1885, 12 ss.) in

bibliotheca Bruxellensi detecti ac nuper accuratissime descripti sunt ab Iusticio (*Le codex Schottanus des extraits de legationibus. Gand* 1896). Nam primum quidem in his duobus codicibus Bruxellensibus 11301/16 et 11317/21 praeter excerpta περί πρέσβεων ex libro vicesimo et sequentibus hausta multae insunt eclogae ex quinque prioribus libris petitae (v. Iusticium l. c. p. 33) et ex excerptis, quae antiqua dicuntur, derivatae (v. Iusticium I. c. p. 33 s. et 45 s.). Deinde tomus prior illorum librorum, cui tamen περί πρέσβεων sunt inscripta, non περί πρεσβειών, ut Schottium secutus (cf. p. VII ann. 1) Casaubonus falso affert, habet in summo margine fol. 2^r recentiore manu addita: δ έφανίσας τὸ παφὸν Θεοδόσιος ἐστὶν ὁ μικφός (v. Iusticium l. c. p. 31), ita ut Schottius ad Casaubonum quodam iure scribere potuerit se Theodosii Parvi excerpta ad eum mittere. Si vero Casaubono licuisset ipsis duobus Schottii codicibus uti, vir ille doctissimus, qua erat cura et diligentia, et dixisset se e duobus quidem codicibus Schottanis — non e codice — multa emendasse neque contentus fuisset 35, 3, 9 lacunae signum addere et latina in versione adicere verba 'verum omnes reliquos populos', sed dubitari non potest, quin e cod. Bruxellensi 11317/21 lacunam editionis Ursinianae expleturus fuerit additis verbis 'àllà nal τοὺς ἄλλους ἄπαντας'. Quae cum ita sint, dubitatio esse non potest, quin Casaubonus ipso altero volumine codicum Schottanorum, quod nunc dicitur codex Bruxellensis 11317/21, ad Polybium emendandum neque usus sit neque a Schottio acceperit lectiones varias ex illo libro manu scripto haustas. Quamobrem vir ille doctus neque 22, 6, 6 Ursini errorem mutantis Κλαύδιον in Σεμπφώνιον e codice illo Bruxellensi 11317/21 potuit corrigere neque restituere ex eodem fonte nomen Tittorum 35, 2, 3 et Gillimae 36, 3, 8 Ursini in editione depravatum. Sed sieut Casaubonus eo loco, de quo fecimus verba, orationis defectum tollere non potuit, ita aliis multis¹) locis, qui-

¹⁾ Ernestus Schulzius (de excerptis Constant quaest crit. Diss. inaug. Bonn. 1866) affert pag. 27: 21, 10, 10 (desunt

bus Ursini editio laborabat lacunis, verba, quae deerant, idem Schottii ope non potuit addere, quod, cum ea excerpta, e quibus hi loci petiti sunt, in codicibus Schottii servata non essent, in eius schedis nihil potuit his de locis depravatis afferri¹). Contra per se patet Casaubonum e lectionibus a Schottio e codice Bruxellensi 11301/16 excerptis atque ad ipsum missis et magnam illam lacunam, quae ab Ursino 28, 6, 6 erat relicta, explevisse additis verbis οὐκ ἄοντο usque ad Ῥωμαίοις et τὰς πεξικὰς καὶ τὰς ναυτικὰς scripsisse 33, 13, 9 (v. ad h. l.).

Cum igitur veri simillimum sit a Casaubono ad edenda Polybii excerpta non esse adhibitos ipsos Schottii codices, sed varias quasdam lectiones a viro illo docto Ursini editionem cum tomo priore codicum suorum, qui nune dicitur cod. Bruxellensis 11301/16, conferente ad illum missas, difficile est dictu, quid Casauboni verba de excerptis Theodosii Parvi in Thuani bibliotheca inventis addita significent. Schweighaeusero quidem (vol. II, XXIII ann. d) Casaubonus videtur ita de hoc codice loqui, ut intellegatur nihil in eo fuisse, quod ad Polybium pertineret. "Nam" inquit vir ille doctissimus "non nisi ex occasione

παρέντας τοὺς ἐνεστῶτας καιροὺς), 21, 34, 3 (deest Γναίου), 22, 12, 2 (desunt καὶ ἀπαρρησίαστον καταλείπεσθαι τὴν πολιτείαν, ἐπισφαλή; lacunam indicat Ca), 24, 9, 11 (deest εἰ δὲ μή). Addenda sunt: 21, 4, 6 (deest διόπερ), 21, 20, 4 (desunt καὶ πεξικάς).

¹⁾ Quod Schottius in epistola a. 1593 ad Iustum Lipsium data (cf. syllog. epistol. a vir. ill. script. coll. Petrus Burmannus, Leidae 1724, tom. I 98, ep. 93) sic scribit: "Graeca, quae multa in Hispania non otiosus collegeram ... cum amicis, eruditis hominibus, libenter communicavi ... in his Heliodori Alθιοπικά, περί πρεσβειῶν (v. pag. VI) volumina duo, ex quibus Fulvius Polybii ἀποσπασμάτια ediderat: aliaque ...", his ex verbis cum Ern. Schulzio l. c. p. 28 non potest intellegi Schottium volumina illa duo misisse ad Casaubonum. Nam, ut alia omittam, si Schottius anno 1593 vel antea codices suos, quibus excerptā Polybii inerant, ad Casaubonum misisset, quo iure Casaubonus ipse novem annis post ad Schottium potuit scribere (epist. 312 editionis Casauboni epistularum Almeloveeni Roterod. 1709): "De fragmentis Polybii, etsi iam a Francisco Pithoeo illa acceperam, immortales tamen tibi et habeo et ago gratias"?

inscriptionis, quae Theodosii nomen praeferebat, codicis illius mentionem fecisse videtur. Et sane, si Polybiana de Legationibus excerpta in illo codice fuissent, cupide eum Casaubonus, qui nullum alium mstum librum horum Excerptorum vidit, perlustraturus fuerat, et plura de eodem dicturus. Iam plura quidem in Commentariis, qui nunquam prodierunt, promittit: sed, plurane de illo Thuaneo codice. an de Theodosio isto parvo fuerit dicturus, in ambiguo an de *Theodosio* isto parvo fuerit dicturus, in ambiguo relinquit." Accedit, quod neque Schweighaeuser in catalogo bibliothecae Thuaneae, qui Parisiis anno 1679 prodiit, neque Ern. Schulzius (l. c. p. 50 ann. 1) in catalogo bibl. Thuaneae, quem edidit Ios. Quesnell Lauenburgi ad Albim 1704, Thuani codicem invenire potuit, qui ad Polybium pertineret. Unus autem Thuani codex a Boissevainio (l. c. p. XXV ann. 2) repertus, quo quaedam parti-cula vel minima excerptorum de legatis Romanorum non tamen e Polybio haustorum continetur¹), Casauboni liber Thuaneus ideo esse non potest, quod verba δ ἐρανίσας τὸ παρὸν Θεοδόσιος ἐστὶν δ μικρὸς, quae in prima fronte codicis diversa manu fuisse addita Casaubonus diserte testatur, prorsus deesse Michael Krascheninnikovius Dorpatensis, qui eum codicem (est Parisinus 2463) domi haberet, mecum liberalissime communicavit. Sed quod inter omnes codices superstites, quibus excerpta περί πρέσβεων insunt, unus liber Bruxellensis 11301/16 in fronte libri i. e. in summo margine fol. 2r habet alia manu exarata 'δ έρανίσας τὸ παρὸν Θεοδόσιος ἐστὶν ὁ μιπρός' eadem ratione, qua in Thuani codice fuisse Casaubonus exponit, num verisimile esse videtur ipsum illum codicem Bruxellensem, olim Schottanum, e quo Schottium multa in usum Casauboni descripsisse supra docuimus, in bibliothecam Thuani translatum ibique a Casaubono fuisse

¹⁾ Excerpta de legatis Romanorum tantum 4½, foliis (110^r—114^r) eo in codice contineri (inde a procemio, Petro Patricio, Georgio Monacho, Ioanne Antiocheno usque ad Dionys. Hal. 15, 7 p. 216, 32 Kiessling τελευτῶντες) Krascheninnikovius ad me scripsit. Cf. de Boorii editionem exc. de leg. vol. I, XIV.

adhibitum? Quid? Casaubonus, vir ille doctissimus, si fontem earum lectionum, quas a Schottio acceperat, repperisset, num dubitasset et Schottanis schedis reiectis ipsum Thuaneum librum excutere et in praefatione explicare se e codice Thuani multa emendasse nec pauca supplevisse? Praeterea idem si codicem istum in manibus habuisset, dubitari non potest, quin statim intellecturus fuerit excerpta Theodosii Parvi eadem esse atque ea, quae collectione Constantini $\pi \epsilon \varrho i$ $\pi \varrho i \sigma \beta \epsilon \omega \nu$ servantur. Quoniam autem Casaubonus, ut supra est expositum, perperam putavit Theodosii Parvi excerpta Polybiana esse diversa ab eclogis Constantinianis e Polybio petitis, inde intellegitur Thuani in codice Polybii excerpta non infuisse. Quae cum ita sint, ne ulla quidem manet dubitatio, quin Thuaneus codex Casauboni nunc deperditus ad Polybium non pertinuerit.

Ne vero in quaestione hac difficillima res inter se turbentur, Ernesti Schulzii error videtur esse corrigendus, quem usque ad haec tempora esse propagatum admirari satis non potui. Quod enim Casaubonus ad Andream Schottium epistulam dedit (v. p. VII ann. 1) se viro illi docto gratias agere de fragmentis Polybii missis, etsi iam a Francisco Pithoeo illa acceperit, ea verba non, ut Schulzio (l. c. p. 26) videtur, ad excerpta περὶ πρέσβεων referri possunt. Primum enim supra demonstravimus Schottium praeter excerpta περὶ πρέσβεων quasdam alias eclogas ad Casaubonum misisse e quinque libris prioribus Polybii et ex antiquis excerptis petitas, quae tamen ab illo iam prius essent vulgatae; deinde ipse Casaubonus exponit in praefationis pagina paenultima se in edendis excerptis antiquis adhibuisse Francisci Pithoei quendam codicem praestantissimum. Quae si perpendimus ac nobiscum reputamus Casaubonum eo loco, quo quibus subsidiis usus excerpta περὶ πρέσβεων ediderit enarrat, de Pithoei fragmentis prorsus silere, apparet eum in ea epistula, quam supra attulimus, Schottio gratias egisse, quod eclogas nonnullas ex antiquis excerptis derivatas sibi misisset, quas tamen e

codice Pithoei iamdudum fecisset publici iuris, Pithoei vero codicem περί πρέσβεων nunquam exstitisse.

Postquam igitur nunc demonstravimus Casaubonum

ad Polybii excerpta περὶ πρέσβεων edenda praeter Ursini editionem nihil potuisse adhibere, nisi schedas Schottanas e codice Bruxellensi 11301/16 haustas, manet tamen una difficultas haec. Etsi enim 25, 4, 8 ss. in Ursini codice Neapolitano III B 15 verba τῷ Περσεῖ — ἐδεδώρητο τῶν νεωστὶ erant omissa, quia scribae oculi, postquam paginae 99. ultima vocabula νυμφαγωγίαν τὴν νεωστὶ exaravit, cum codicis paginam insequentem litteris impleturus esset, a vocabulo νεωστί paragraphi octavae ad vocabulum veword paragraphi decimae aberraverant, Ursinus tamen lacunam h. l. hiare non sensit, sed ipsa codicis verba repetere non dubitavit. At Casaubonus et totam illam lacunam iisdem verbis explet, quibus suppletur in ceteris codicibus recentioribus, quamquam in libris Schottii illud Polybii excerptum non exstat, et pro αὐτῶν τὴν Λαοδίκην editionis Ursinianae cum iisdem codicibus rectissime revocat αὐτῷ τὴν Λαοδίκην. Quem codicem, e quo Casaubonus hanc lacunam videtur explesse, fuisse recentiorem neque comparari posse cum codice Ambrosiano inde elucet, quod corruptum illud φρακτήτων librorum recentium a Casaubono quoque repetitur, cum in Ambrosiano sit traditum ἀφρακτήτων, quod in ἀφρακτιτῶν mecum esse corrigendum patet. Altero quoque loco (31, 32, 3) Casaubonus haec verba, quae in editione Ursini erant omissa 'καὶ καθόλου παρακαλέσοντας διασαφεῖν', e codice quodam altero videtur addidisse, quoniam in Schottii libris manu scriptis ea ecloga, ex qua sumpta sunt ea verba, non erat exarata. Quali autem e codice recentiore Casaubonus ea verba, quae in editione Ursini deerant, adiecerit, dici nunc non potest, quamvis id pro certo firmoque affirmaverim ipsum ullum codicem a Casaubono non fuisse adhibitum (nam si vir ille doctus codice excerptorum περί πρέσβεων έθνῶν uti potuisset, cum de eo diserte fecisset verba, tum ex eo multas illas lacunas atque multa alia menda, quibus Ursini editio erat

depravata 1) [v. p. VI ann. 1], sustulisset), sed a viro quodam docto, Casauboni amico, e codice verba, quae Ursinus omiserat, fuisse descripta ad illumque missa.

4. Postquam Schweighaeuser, vir ille de Polybio restituendo et explicando summe meritus (post Casaubonum usque ad eius tempora a nullo?) viro docto, qui Polybii emendandi esset studiosus, ullum codicem negi πρέσβεων esse adhibitum constat) codicem Monacensem 185, quem consuevit dicere Bavaricum CCIV (vol. II, XXIV), excussit, cuius libri testimonia haud raro pluris quam par erat, aestimabat, Fridericus Hultschius et illum librum manu scriptum et codicem Monacensem 267 accuratissime comparavit omnesque lectiones utriusque codicis in apparatu critico annotavit. Nos vero, cum a bibliopola honestissimo esset concessum, ut huic quarto nostrae editionis volumini adderetur instrumentum criticum, enixe operam dedimus neque impensae parcentes neque labori, ut omnes περί πρέσβεων codices, qui nunc supersunt, ad hanc editionem adhiberemus. Quocirca de Boorium, quem inter philologos notum erat illos libros manu scriptos comparasse omnes, non dubitavimus adire, ut ea, quae ipse diligentissime collegerat, ad Polybii excerpta emendanda nobis traderet inspicienda et adhibenda. Quibus precibus cum vir ille doctissimus libenter esset obsecutus. quodam fortunae beneficio summo contigit, ut non modo ea quae e libris Ursinianis Graevenus, Spiro, Martinius, e libris Bruxellensibus Iusticius, e codice Ambrosiano Bassius cura-

2) De apparatu Gronoviano conferenda sunt ea quae exposuit Schweighaeuser vol. I, XXIIIss.

¹⁾ δορμένου 21, 4, 10 Ursinus invenit in codice suo depravatum, Casaubonus coniecit φαμένου, in omnibus vero ceteris codicibus recte est traditum ολομένου; δει διαπόψαι 28, 13, 14 est omnium codicum scriptura, quam Ursinus in δτι διακόψας depravavit. Casaubonus coniecit ᾶτε διακόψας, quod non excogitasset, si librorum manuscriptorum lectio ei fuisset nota. Cum 30, 31, 10 in editione Ursini errore quodam legeretur τάλλον, id Casaubonus mutavit in τάλλαχοῦ, etsi codices omnes praebent τάλλα a Schweighaeusero rectissime revocatum.

verant meum in usum describenda, sed etiam quaecunque plerosque per annos ex omnibus codicibus $\pi \epsilon \varrho l$ $\pi \varrho \ell \sigma \beta \epsilon \omega \nu$, qui servati sunt, in unum contulerat de Boorius, mihi essent praesto ad Polybii verba genuina revocanda. Quamquam autem idem de Boorius planissime docuit¹) e codice Ambrosiano ceteros $\pi \epsilon \varrho l$ $\pi \varrho \ell \sigma \beta \epsilon \omega \nu$ $\ell \partial \nu \tilde{\omega} \nu$ libros descriptos esse videri, tamen nos discrepantias codicis Monacensis 185 et ab Schweighaeusero et ab Hultschio collati atque codicum Ursinianorum ideo putavimus in annotatione critica esse addendas, quod ita tantum posset intellegi, qua ratione verba Polybii inde ab Ursino usque ad haec tempora essent aut depravata aut emendata.

Codices autem quinque illos, quibus excerpta περί πρέσβεων 'Ρωμαίων continentur, non omnes esse iudicandos pares. sed codices Vaticanum Palatinum, Monacensem, Bruxellensem ex eodem libro archetypo esse ductos de Boorius (Sitz.-Ber. d. Kön. preuss. Akad. d. Wiss. 1899, 932 et 1902, 163) et ego (Beitr. z. Polyb.: progr. gymn. Cruciani Dresdensis 1901, 20 ss.) inter nos consentimus. Quamobrem nos lectionibus codicis Vaticani Palatini, quae nihili sunt, omissis acquiescimus in afferendis scripturis cod. Bruxellensis 11301/16 a Casaubono ope Schottii, ut supra docuimus, adhibiti et nostrum in usum ab Iusticio accuratissime collati atque libri Monacensis 267 Hultschio et de Boorio comparati, quorum utrumque multo minoris esse pendendum, quam codicem Scorialensem R III 14 a de Boorio excussum (in cod. Scorialensi R III 13 excerpta non insunt Polybii), librum tam bonum, ut primo loco sit afferendus, et Vaticanum 1418 Ursini a nobis adhibitum, inter nos et de Boorium totus est consensus.

¹⁾ Postquam nos in diariis Byzantinis a. 1901, 66 ss. exposuimus, qua ratione codices περὶ πρέσβεων ἐθνῶν ad excerpta Polybii emendanda essent adhibendi, de Boorius codice Ambrosiano iterum inspecto et cum ceteris libris eiusdem generis manu scriptis collato rectissime perspexit codicem Ambrosianum fontem esse ceterorum librorum, ita ut ea, quae nos l. c. disputavimus, sint paullulum mutanda atque corrigenda.

CAPUT ΙΙ. DE EXCERPTIS ΠΕΡΙ ΑΡΕΤΉΣ ΚΑΙ ΚΑΚΙΑΣ

Constantiniana περί ἀρετῆς καὶ κακίας excerpta divisa erant in duas partes, quarum una continebantur antiquissimorum scriptorum eclogae, quorum nonnulli res ab origine mundi repetebant, altera, quae periit, excerpta ex auctoribus rerum Augustarum descripta. Illorum autem excerptorum unum1) codicem Peirescianum (nunc Turonensem C 980) quoniam tum equidem (Der cod. Pei-Ber. d. Kön. Sächs. Gesellsch. d. Wissensch. rescianies 1893, 261-352) uberrime descripsi, tum post me Boissevainius l. c. vol. I. VIss. multa haud spernenda de eo libro attulit, legentes malo has ad disputationes delegare, quam repetere res iam expositas. Unum tamen liceat addere me, quod folia illius codicis sunt numeris bis significata et a Peirescio vel Valesio et a Dubozio, qui bibliothecae Turonensi iis temporibus praeerat, quibus ego codicem contuli, recentiorem rationem sequi maluisse, ne libellus, quem de codice Peiresciano composui, et editio inter se dissentirent, conspectu tamen utriusque rationis addita hace

Ratio nova	Ratio vetus	Ratio nova	Batio vetus
fol.	fol.	fol.	fol.
1		127 - 129	131—133
2	3	130	130
365	466	131	129
65 ^b	67	132	134
66—126	68—128	133—154	135 -156

¹⁾ Codicem Barberinianum II 58, in quo paucissima insunt excerpta περὶ ἀρετῆς καὶ κακίας (v. Hultschium praef. vol. I², VIIs.), descriptum esse e libro Peiresciano docuit Boissevainius l. c. p. X ann. 5. Quem codicem nos pro nihilo putantes eo pluris aestimamus auctoritatem Suidae, quem ex hoc excerptorum titulo, non ex ipsis Polybii libris, plurima in lexicon sium contulisse primus perspexit Valesius (praef. p. 4 s.), quamvis constet Suidae codicem tam similem fuisse libro Peiresciano, ut iisdem maculis haud raro sit aspersus.

Ratio nova	Ratio vetus	Ratio nova	Ratio vetus
fol.	fol.	fol.	fol.
155	159	210	212 (numerus
156160	160-164		ipse evanuit
161	157	211234	213-236
162	158	235	236 ^{bis} (manu
163—209	165-211		recenti)
		236333	237—334

Peirescius, cum codicem in insula Cypro anno 1627 magno emptum vellet a viro quodam docto quam celerrime edi, Salmasium adiit ad eumque curavit librum anno 1631 mittendum; qui etsi anno post codicem remisit editione non parata (cf. Boissevainium l. c. p. VIIIs.), tamen eum per hoc temporis spatium non intactum in scrinio habuisse videtur repositum, sed tam accurate pervestigasse, ut, cum Valesius librum multis eclogis consulto praeteritis anno 1634 in publicum protulisset, ad oram sui exempli editionis Valesianae Pol. 38, 17, 1 posset addere vocabulum apri ab editore principe temere omissum (v. Sch VIII 1, 173)1). Sed post Valesii editionem ducentos et triginta fere per annos viris doctis Polybii emendandi studiosis in eius auctoritate fuit acquiescendum, dum Dübner apud Grosium, quem per decem fere annos codicem Peirescianum domi habuisse ipse l. c. p. 265 demonstravi, codicem excussit (v. Dindorfium hist. graec. min. vol. I, LVII) ex eoque libro nonnulla descripta ad Dindorfium misit; quamvis enim Dindorfius in praefatione voluminis secundi editionis Polybianae (p. IVs.) ne verbum quidem afferat se a Dübnero²) quaedam accepisse

¹⁾ Schweighaeuser ipse affert (VII 409 et VIII 1, 143) se Salmasii ad excerpta Valesiana annotationes a Ruhnkenio accepisse.

²⁾ Quam negligenter Dübner editionem Didotianam curaverit, Hultschius praef. vol. I², XXIII ss. tam dilucide exponit, ut verbum non amplius addam; sed eiusdem neglegentiae est viri illius verba, quae supra attuli, in codice reperta mittere ad Dindorfium, in sua ipsius editione non respicere.

ex codice Peiresciano derivata, tamen, quod et Pol. 20, 5, 12 verba ταύτην αὐτῷ χάριν ἀποδιδοὺς τῆς τοῦ πατρὸς Νέωνος εὐεργεσίας : ἐξ ὧν οὐδὲ πατὰ μιπρὸν συνέβη τὴν olular ἐπανορθαοθήναι τὴν περὶ τὸν Βραχύλλην et Pol. 28, 18, 1 verba καὶ μεγαλεπίβολος a Valesio in textu Graeco errore omissa (in eius interpretatione latina Pol. 28, 18, 1 recte leguntur et maximas res animo agitans) silentio ita addit, ut exarata sunt in codice, dubitari non potest, quin hace additamenta (aliis multis locis Dindorfius e codice non videtur emendasse verba corrupta)) e codice a Dübnero petita ad Dindorfium sint missa. Tum Fridericum Hultschium schedis Wollenbergii, quibus discrepantiae libri Peiresciani ab editione Didotiana erant enotatae, ad Polybii verba restituenda adhibuisse apparet ex eius praefatione (vol. I2, VII). Denique ipse totum codicem Turonensem cum editione Hultschiana Turonibus anno 1893 comparavi meque haud paucis locis, ut fieri solet, spero melius vidisse Wollenbergio, quae in codice essent tradita. Sed hac de re ex apparatu critico unusquisque iudicet; unum liceat in praefatione afferre locum, quo verba Polybii e codice perspicue restituuntur. Polybius (27, 18) exponit Attalum enixe dedisse operam, ut Eumeni fratri non modo imagines et statuae, sed etiam decreta honoris eius causa in tabulis incisa restituerentur. "Oti "Attalog - ita apud Valesium p. 130 et Dindorfium leguntur Polybii verba - ... ἐπεβάλετο διαπέμπεσθαι πρός τινας τῶν ἐν ᾿Αχαΐα, σπουδάζων ἀποπατασταθῆναι τὰδελφῷ αὐτοῦ μὴ μόνον τὰς ἀναθηματικάς, ἀλλὰ καὶ τὰς ἐγγρά-πους τιμάς. Wollenbergius cum hunc ad locum nihil annotasset, Hultschius ratus αὐτοῦ editionis Didotianae. quacum codicem vir ille doctus comparaverat, in ipso traditum esse codice, Valesii αὐτοῦ respuit et αὐτοῦ revocavit. Benseler vero (de hiatu cet. Fribergae 1841, 291), cui hiatus ille intolerabilis τάδελφῷ αὐτοῦ rectissime

¹⁾ Idem e codice Peiresciano nonnullas videtur hausisse emendationes, quae pertinent ad Pol. 30, 26, 4 ss., quem locum e Diodoro esse petitum constat.

fuit offensioni, non dubitavit $\alpha \dot{v} \tau o \tilde{v}$ delere epitomatoris additamentum ineptum, quamvis pateret vix posse intellegi, cur eclogarius ad $\tau \dot{\alpha} \delta \epsilon l \phi \tilde{\phi}$, vocabulum per se planum, addidisset $\alpha \dot{v} \tau o \tilde{v}$. At si Valesius et Wollenbergius librum Peirescianum paullo accuratius inspexissent, invenissent non $\alpha \dot{v} \tau o \tilde{v}$, sed $\delta \iota^2 \alpha \dot{v} \tau o \tilde{v}$ in codice esse exarata, quae verba ($\alpha \dot{v} \tau o \tilde{v}$ mutato in $\alpha \dot{v} \tau o \tilde{v}$) et ad Attalum aptissime respicere et hiatum Polybio inculcatum tollere non est, quod exponam.

CAPUT III.

DE EXCERPTIS ΠΕΡΙ ΓΝΩΜΩΝ.

Qua ratione viri docti, qui a Constantino Porphyrogenneto erant iussi scriptorum excerpere γνώμας, suffecerint operi, dici nunc non potest, quoniam unius codicis, quo eclogae περί γνωμῶν servatae sunt, condicio est tam misera, ut perspici non possit, quot scriptores et quo ordine hoc in libro sint excerpti, sed suspicari tantum-modo liceat eosdem fere auctores atque in ceteris titulis esse exscriptos. 1) Hunc autem codicem Vaticanum 73 rescriptum, cui inerant excerpta περί γνωμῶν, super quae altera manu orationes Aristidis et Platonis Gorgias erant exarati, detexit ac primus edidit anno 1827 Angelus Maius. quem summa oculorum contentione esse enisum, ut codicis lectiones perspiceret, totus est consensus inter eos viros doctos, qui post eum operam dederunt, ut libri scripturas detegerent. Cum autem post Maium Theodorus Heysius Polybii excerpta gnomica anno 1846 curaret ex eodem palimpsesto edenda, tanto difficilior erat labor, quod editor princeps antiquam scripturam revocandi studiosus adiumentis chemicis tam

¹⁾ In ipso codice superesse eclogas Agathiae, 'Appiani, Arriani, Dexippi, Cassii Dionis, Diodori, Eunapii, Iamblichi, Menandri, Polybii, Procopii, Theophylacti, Xenophontis exponit Boissevainius l. c. p. XVII; quis autem putat omissos fuisse Herodotum, Thucydidem, Iosephum, Dionysium, alios scriptores, quos de legationibus vel de virtutibus et vitiis excerptos esse constat?

saepe et tam large adhibuerat, ut liber ipse plerisque locis acceperit colorem fere nigrum, qua de causa a praefectis bibliothecae Vaticanae etiam hodie haud insulse dici solet carbo. Quae cum ita sint, Boissevainio gratias et habemus et agimus magnas, quod vir ille doctus editionem excerptorum περί γνωμῶν parans Polybii excerpta huius quarti voluminis editionis nostrae tam accurate anno 1902 contulit et ad nos ea quae invenerat misit, ut e codice nonnulla haud raro eliceret, quae aciem oculorum et Maii et Heysii fugerant. Sed quod idem vir doctus in describendo hoc libro (l. c. p. XVIss.) rectissime exponit (p. XX) in legendo illo codice palimpsesto non minus videndo, quam divinando lectiones esse indagandas, per se intellegitur omnibus quidem locis certe definiri non posse, quae sint exarata in codice itaque, quotiescunque dissensio fuit inter Maium, Heysium, Boissevainium, non singulas scripturas sed binas ternasve in apparatu critico nobis esse afferendas ex iisque eligendas, quae stilo Polybiano sint aptissimae.

CAPUT IV.

DE RATIONE EDITIONIS NOSTRAE.

Sicut in praefatione primi voluminis nostrae editionis p. 72—80 secuti Letronnium (Recueil d. inscr. grecqu. et latin. de l'Egypte I 244 ss.) et Ierusalemum (Wiener Studien 1879, 32 ss.) et Kaelkerum (quaest. de eloc. Polyb. Diss. inaug. Lips. 1880, 298 ss.) uberrime exposuimus inscriptionum testimonia cum scripturis optimorum Polybii codicum plerumque mire consentientia 1) tanti esse pen-

¹⁾ Nunc praecipue comparandae sunt epistulae Eumenis II. et Attali II. ad Attin datae (v. Domaszewskium Archdol. epigr. Mitteil. a. Oesterreich VIII [1884], 95 ss. et Wilamowitzium Lect. epigraph. [ind. schol. Gotting. sem. hib. 1885/6] 16 ss.). Praeterea non est praetereundum Ricardum Amelungium (de Polybii enunt. final. Diss. inaug. Hal. 1901) nuper docuisse, quanta similitudo intercederet inter Polybium et titulos papyrosque in enuntiatis finalibus adhibendis

denda, ut ex illis caute¹) adhibitis Polybii verba depravata saepe possint corrigi, ita in edendo hoc volumine eo magis rati sumus comparandos esse lapides ac papyros et Livii conversionem latinam, quam codicis vetustissimi instar habendam esse patet, neque acquiescendum esse in afferendis nostrorum codicum testimoniis, quo planius est ne ullum quidem librum manu scriptum excerptorum Constantinianorum esse tanta fide atque praestantia, quanta codicem Vaticanum 124 (A) florere inter omnes constat.

Ita, ut initium faciamus a nominibus propriis Rhodiorum, partim cum Nisseno, Hermanno Ullrichio, Geldero et e Livio et ex titulis Rhodiis revocandum est: 'Αγέπολις pro 'Αγέπολις (v. ad 28, 16, 6), 'Αγησίας pro 'Ηγησίας (v. ad 28, 16, 5), 'Αγησίλοχος pro 'Αγησίλοχος (v. ad 27, 3, 3), Εἴδαμος pro Εὐδημος (v. ad 21, 10, 5), Θεαίδητος pro Θεαίτητος (v. ad 29, 11, 2, quo e loco intellegitur codices bonos consentire cum inscriptionibus), Θευφάνης pro Θεοφάνης (v. ad 33, 16, 1, quo loco codex Ambrosianus cum inscriptionum testimoniis concordat), Κλινόμβοστος pro Κλεόμβροτος (v. ad 29, 10, 4), Πασικράτης pro Παγκράτης (v. ad 28, 16, 6), Πράξων pro Πρατίων (v. ad 28, 23, 1).

Qua ratione Romanorum nomina propria, ut ad ea transeamus, apud Polybium Graece sint formata, Dittenberger lapidum testimoniis in unum collatis in sexto Hermae volumine (p. 129 ss. et p. 280 ss.) tam diligenter exponit, ut addenda sint paucissima, quamvis non prae-

¹⁾ Quanta perversitate inscriptionum testimonia ad Polybium recensendum adhiberi possint, ex iis cerni potest, quae in tomo quarto (1892) exponuntur Helladis, quam ephemeridem esse quasi asylum infantium G. Meyer Neugriech. Stud. I 33 ann. haud immerito dicit; ibi enim p. 21 ss. Iaspar docere studet, qua ratione Polybius hiatum vitarit, non ex ipsis eius libris, sed ex inscriptionibus Pergamenis esse discendum! Videtur scilicet Polybius, antequam componeret historias, inscriptiones diligenter collegisse ex iisque grammaticorum more leges sibi constituisse, e quibus hiatum modo admitteret, modo evitaret!

tereundum esse videatur iam Schweighaeuserum (V 384 et VII 668) quaedam hac de re optime disputasse. Quodsi dubitari non potest, quin pro Latinorum vocali brevi u Graece poni soleat o, et Zolninos, ut in codicibus 16, 24, 1. 18, 23, 3. 22, 8, 9 recte est traditum, corrigendum est 1, 24, 9. 8, 1, 6. 31, 1, 6 1) pro Σουλπίκιος, et Ποστόμιος 1, 17, 6. 2, 11, 1 et 7. 2, 12, 2 et 4. 3, 106, 6 cum Dittenbergero (l. c. p. 285) est scribendum, sicut in codicibus excerptorum Constantinianorum constanter) est exaratum, et Φόλουιος (ita esse scribendum, non Φολούιος idem docuit l. c. p. 302; itaque restituas velim 21, 32b Pólovios pro Φολούιος) cum eodem viro docto (l. c.) Polybio est reddendum 2, 11, 18); 12, 1, quoniam eadem fere forma in libris manu scriptis invenitur 1, 36, 10 (polovior), 18, 10,8 (φολούιον), 22, 10, 14 (φολουίου)⁴). Utrum vero Διαίννιος an Διαίνιος apud Polybium sit scribendum, etsi lapidum ope non potest discerni (v. Dittenbergerum l. c. p. 152) tamen, quod cum in codice Ambrosiano optimo Audivios est exaratum 27, 8, 6 et 35, 3, 7, tum in libro palimpsesto eadem forma 36, 14, 2 occurrit, duobus ceteris locis (27, 8, 13 et 30, 3, 7) restituere non dubitamus Ainivuos pro Auntvios. Denique quoniam Málios sollemnis est Polybii forma (v. Dittenbergerum l. c. p. 154), uno loco (21, 45), quo e Suida Μάλλιος solet edi, utique videtur esse corrigendum Málios.

Praeterea, ut ad Graecorum nomina propria redeamus, iisdem e lapidibus discimus 'Αβαιόποιτον, non 'Αμαιόποιτον

¹⁾ Hoc loco omnes codices rectam formam servarunt praeter Ursini librum, de cuius testimonio tamen certe iudicari non potest.

²⁾ Praeter unum locum (35, 3, 7), quo plurimis in codicibus errore est exaratum ποστίμιος, recta forma est servata: 25, 6, 6. 27, 3, 1. 33, 1, 5; 13, 4. 39, 1, 1.

³⁾ Hoc loco codex Cpolitanus habet φολούσιος, de scripturis ceterorum librorum manu scriptorum dubitatio est.

⁴⁾ Suidae Οδοβιος 21, 32^b non cum Schweighaeusero esse mutandum in Φούιβιος, quam formam Polybio esse inauditam constat, sed emendandum esse Φόλονιος in propatulo est.

Thebanorum praetorem esse nominatum (v. ad 20, 4, 2), Attali uxori nomen inditum esse Apollonidi, non Apolloniadi (v. ad 22, 20, 1), Teleclem, Achaeorum legatum, fuisse Aegiratam, non Aegeatam (v. ad 33, 1, 3 et 3, 2), Pytheam Thebanum genitum esse a Cleomnasto eiusque fratrem fuisse Acastidam stadiodromum (v. ad 38, 14, 1).

Denique quam multa e titulis depromi possint ad Polybii verba genuina restituenda vel contra coniecturas tuenda, Otto Glaser (De ratione, quae intercedit inter sermonem Polybii et eum qui in titulis saeculi III, II, I apparet. Diss. inaug. Gissae 1894) nuper tam bene exposuit, ut nos ad eius sententiam accedere multis locis non dubitemus. Haque neque xõu muvadusõu 22, 10, 6 posuit, ut nos ad eius sententiam accedere multis locis non dubitemus. Itaque neque τῶν φυγαδικῶν 22, 10, 6 in τῶν φυγάδων esse mutandum, neque habendum pro neutro, sed idem fere esse atque τῶν φυγάδων Glasero (l. c. 51) auctore nunc constat; similiter περσιτικῆς ἐξαγωγῆς 28, 16, 8 cum Ursino esse corrigendum in περὶ σιτικῆς ἐξαγωγῆς multa lapidum testimonia (v. Glaserum l. c.) affirmant; neque potest negari tuendam esse cum Glasero l. c. 46 ann. 1 πραγματοποιίας scripturam 36, 9, 11 traditam contra Naberum Memos. 1857, 363 conicientem πραγματοποιίας. Verum etsi titulorum auctoritas videtur plurimi esse ducenda temen cavendum est ne ex jis plurimi esse ducenda, tamen cavendum est, ne ex iis Polybio formae obtrudantur, quae ne ullo quidem loco firmentur testimoniis codicum; nam sicut in titulis, ut unum afferam exemplum, inde a secundo a. Ch. n. saeculo unum aneram exemplum, inde a secundo a. Un. n. saeculo χρᾶσθαι praeter χρῆσθαι occurrit¹), Polybius tamen ista forma uti non consuevit, cum Philo mechanicus, quem ante Polybium floruisse constat, adhibere non dubitet et χρῆσθαι et χρᾶσθαι (v. Fr. Polandium Berl. philol. Wochenschr. 1894, 1008), ita μείξω, τείσω, alia eidem non concesserim, quod neque certa²) vestigia earum formarum

Cf. Glaserum l. c. p. 21 ann., Ed. Schweizerum Gramm.
 d. pergam. Inschr. Berolin. 1898 § 65 e.
 2) Glasero suspicanti (p. 68) 1, 37, 1 ΠΡΟΣΔΕΙΞΑΝΤΕΣ codicum ex ΠΡΟΣΜΕΙΞΑΝΤΕΣ esse corruptum et 11, 12, 1 ΠΡΟΣ ΜΕΙΖΩΝ depravatum esse ex ΠΡΟΣΜΕΙΞΩΝ, astipulari

adhibitarum in codicibus Polybii possunt inveniri et ex ipsis titulis apparet inde a medio saeculo secundo a Ch. n. usum inter $\varepsilon\iota$ et ι plerumque coepissse fluctuare. Quocirca malumus cum auctoritate codicum concedere Polybio, ut recentiores adhibeat formas $\mu \ell \xi \omega$, $\tau \ell s \omega$ cet. 1), quam e titulis ei inculcare formas istas vetustiores in libris manu scriptis inauditas.

Contra φιλόνικος, φιλονικία cet., non φιλόνεικος, φιλονεικία cet. Polybio esse tribuenda e consensu titulorum post Martinum Schanzium Glaser l. c. p. 69 ss. tam dilucide exponit (v. ad 21, 20, 1), ut, quae contra dicam, non habeam; tum quod ante duodecim annos ipse docui (Berl. philol. Wochenschr. 1892, 750) e libris Dionysii Halicarnassensis expellendam esse formam σημαία contra codicum auctoritatem et titulorum vulgo receptam, nunc Polybio quoque solam formam per ει scriptam eo libentius cum C. Wunderero (Blätt. f. bayr. Gymn.-Wes. 1889, 344) et Glasero l. c. 75 ss. concesserim, quo planius docuit Hultschius praef. Π², IVs. in codice archetypo Polybii fuisse exaratum ΣΗΜΕΙΑ.

Quamvis igitur neque inscriptionum neque papyrorum testimonia pro nihilo esse habenda exposuerimus ad expellenda e Polybio menda scribarum, tamen nobis persuasum est ad eundem scriptorem emendandum multo plura ex ipso usu Polybii accurate pervestigato posse elici. Quapropter nos in Fleckeiseni annalibus 1884, 111 ss. uberius fusiusque docuimus Polybium praeter unam hiatus evitandi legem non modo certas scribendi regulas rarissime sequi, sed etiam quadam dicendi varietate florere, quam

1) Cum Hultschio (praef. II², VI) retineo πυρία, femininam adiectivi πύριος formam, ad quam έξουσία vel aliud quid videtur

silentio esse addendum (v. ad 21, 43, 25).

non possum; neque enim quicquam obstat, ne arbitremur et illud προσδείξαντες mutatum esse ex προσδίξαντες depravato pro προσμίζαντες et hoc προσμίζων corruptum in προσμίζων in duas voces perperam esse discissum πρὸς μίζων et mutatum in πρὸς μείζων.

servare, non delere cauti editoris esse videretur. 1) Quanta vero diligentia Polybius evitarit hiatum, etsi post Benselerum (de hiatu cet. Fribergae 1841, 204 ss.) Hultschius (*Philol.* 1859, 288 ss.) accuratissime exponit, tamen nobis liceat hoc loco repetere, quas ipsi de hiatu post **nal modo vitato modo admisso constituimus in Fleckeiseni annalibus 1889, 671 ss. leges has:

§ 1. Das Zusammentreffen von nal und vokalisch anlautenden Eigennamen ist in beschränkter Weise gestattet. § 2. nal darf in Verbindung treten mit den Zahlwörtern είκοσι, είκοστός, vereinzelt mit έξ und dem Adverbium έξης. § 3. nal erscheint nie vor diphthonaisch anlautenden Apvellativen. Ausnahme: Gestattet ist die Verbindung von καί und αὐτός bzw. Zusammensetzungen mit αὐτο-. § 4. Gestattet ist der Hiatus zwischen nal und onó, ev, en, enl, ἀπό, ετερος und ihren Zusammensetzungen, καί und δος. ξως, ωσαύτως, ξτι, ανθρωπος), den Komposita mit α privativum und in der Redensart δσον γε και ήμας ειδέναι. § 5. Zur Vermeidung des Hiatus verschmilzt nal durch Krasis mit εάν (άν), εκείνος, εκεί, εκείθεν, εκείσε, επειτα, dem Singular des Personalpronomens der ersten Person, έντεῦθεν, ένταῦθα, der Modalpartikel αν und αγαθός. \$ 6. Jedes sonstige Zusammentreffen von nal mit folgendem Vokal ist verpont. § 7. Bei deutlich bezeichneter An-

 Ante vocem ἄνδρωπος a Polybio adhiberi posse particulam καί recte annotat C. Wunderer Philol. 1894, 51.

culam adi fecte annotat C. Wunderer Initol. 1894, 51

¹⁾ Valde miramur, quod Guilelmus Schmidtius in Fleck-eiseni annalium suppl. XX (1894), 402 ann. 1, 417, 455, 498 s., 507 plerosque Polybii locos in suspicionem vocavit, quia formae quaedam ibi adhibentur, quae non saepe, sed semel bisve occurrunt; neque enim, quod multis locis quaedam forma adhibeatur, eandem ubique esse restituendam tam fuse nos l. c. exponimus, ut ea Schmidtio fuerint aut probanda aut argumentis allatis reicienda. Sunt conferenda praeterea, quae de ratione Polybii emendandi nobiscum facientes iudicent Fr. Krebsius Die Präpositionsadverb. i. d. spät. hist. Gräcität II Monach. 1885, 8 ss. et Carolus Krumbacher Studien z. d. Leg. d. heil. Theodos. Sitzungsber. d. philos-philol. u. histor. Classe d. K. bayer. Akad. d. Wiss. 1892, 265 s.

lehnung an andere Schriftsteller, bei feststehenden Formeln und wörtlichen Angaben aus Urkunden weicht Polybios absichtlich von diesen Gesetzen ab.

Praeterea qua ratione Polybius post formas articuli in vocales vel diphthongos cadentes hiatum modo admiserit modo evitarit, apparet ex his, quae in Philologi volumine 1903, 541 ss. fusius exposuimus:

§ 1. Nach ή, al, of ist jeder Hiatus mit Ausnahme von of avrol verpont. § 2. Nach & ist Hiatus gestattet nur in δ άδελφός, δ ἄνθρωπος, δ αὐτός und dem formel-haften Ausdruck Απολλοφάνης δ Ιατρός; δ verschmilet mit ETEPOS ZU ETEPOS. § 3. Nach Too erscheint niemals Hiatus; durch Krasis verschmilzt τοῦ in folgenden mit à-, αὐ-, έ- anlautenden Worten zu: τάδελφοῦ, τάνδρός, τάνδρώπου, τΑσκληπιοῦ; ταὐτομάτου, ταὐτοῦ; θατέρου. § 4. Nach τῷ ist Hiatus nur in τῷ ἔθνει erlaubt; durch Aphäresis wird derselbe in τῷ 'κείνου aufgehoben, durch Krasis verbindet sich τῷ in folgenden mit ἀ-, αὐ-, ἐ- anlautenden Worten zu: τάδελφῷ; ταὐτομάτω; θατέρφ. § 5. Nach τῆ findet sich Hiatus nur in τη αὐτη; durch Aphäresis wird derselbe in τη 'κείνου und τη 'κείνων beseitigt. § 6. Nach τό wird Hiatus zugelassen: a. in τὸ ἔθνος, τὸ ἔλαιον, b. in folgenden mit Jota oder ὁ- und δ- anlautenden Wendungen: τὸ ξερόν, τὸ ξικανὸν ποιεῖν, τὸ ζμείρειν, τὸ ἴσον; τὸ ὅλον, τὸ ὅμοιον, τὸ ὁμόφυλον; τὸ ὑγρόν, τὸ ΰδωρ, c. in der mit ὑπό gebildeten Zusammensetzung: τὸ ὑποκείμενον, d. vor Eigennamen. Durch Krasis verschmilst zó in folgenden mit ά-, αὐ-, έ-, έ-, ό- anlautenden Wendungen zu: τἀπόλουθον, τάληθές, τάργύριον; ταὐτό bez. ταὐτόν, ταὐτόματον; τοἴγκλημα, τούλαττον, τουλάγιστον, τούμπαλιν, είς τούμπροσθεν, τούναντίου, τούργου; θάτερου; τούνομα, εἰς τούπισθευ, εἰς τοὐπίσω, τούργανου. § 7. Nach τά erscheint Hiatus: a. bei der Verbindung mit folgenden mit l- oder δ- anlautenden Worten: τὰ Γερά; τὰ ὅλα, τὰ ὅμηρα, τὰ ὅπλα, τὰ ὅρπια, b. in den mit ὁπό gebildeten Zusammensetzungen: τὰ ὁπάρχοντα, τὰ ὑπογεγραμμένα, τὰ ὑποζύγια, τὰ ὑπομνήματα. Durch Krasis verbindet sich τά mit folgenden mit ἀ-, αὐ-, ἐ-, ἑanlautenden Worten zu: τἀγγεῖα, τἀκόλουθα, τἄλλα, τἀλλότοια, τἀναγκαῖα, τἀνθρώπινα, τἀπό; ταὐτά; τἀκεῖ, τἀκείνης, τἀκείνων, τἀναντία, τἀπί, τἀπίγνα, τἄπιπλα, τἀπίχειρα, τἀπιχώρια 1); ἐπὶ θάτερα. § 8. Zitiert Polybios aus anderen Autoren oder führt er Urkunden wörtlich an, so weicht er bewußt von diesen Gesetzen ab.

Ceterum quod in eo libello, quem de codice Peiresciano composuimus, p. 350 s. demonstravimus toto in eo libro manu scripto bis quidem accidisse, ut post alterum excerptum parvum errore poneretur ecloga quaedam parva, quae ante id erat exaranda, nunquam tamen esse factum, ut excerpta ordine librorum neglecto confuse ac permixte collocarentur, quodque in eclogis de legationibus eadem diligentia servatus esse videtur fragmentorum ordo, nos in ordinandis Polybii eclogis secuti ea quae post Nissenum Metzungius alii viri docti enarraverunt, primum quidem sedulo operam dedimus, ne fragmentorum series in codice servata ullo modo turbaretur. Deinde quibus ratiocinationibus adducti fragmentorum constituerimus talem ordinem, qualis est in nostra editione, de libro XXI. in Philologi volumine a. 1900, 560 ss., de libris XXII. et XXIV. in programmate gymnasii Cruciani Dresdensis a. 1901 exposuimus, de ceteris vero libris ea conferantur, quaeso, quae in annotatione critica quamvis brevissime tamen satis dilucide, nisi fallor, videntur esse adiecta.

Restat, ut addamus, qua ratione editionem nostram curaverimus. Ea verba, quae e contextu videntur esse eicienda, a ceteris quadratis uncis [] secernuntur, ea quae coniectura addita sunt, lunatis uncis () includuntur. Ceterum, ne ulla maneat dubitatio, quae verba sint Polybii, quae epitomatoris, nos sicut in prioribus volumini-

¹⁾ τάπιχόφια Dindorfii emendatione (v. ad 34, 2, 10) Polybio recte est redditum.

²⁾ Si in indicibus qua forma lunatis uncis includitur, intellegi volumus eam a Polybio modo adhiberi, modo omitti; velut quod in pag. 50 legitur (δ) $B\alpha\rho\kappa\alpha$, inde apparet Barcae nomini a Polybio articulum modo addi, modo non addi.

bus, ea quae eclogarii auctoritati tribuenda esse videntur, aliis typis curamus describenda. Denique $\nu\bar{\nu}$ Experimenta, quod dicunt grammatici, secundum auctoritatem codicum optimorum multis locis retinemus etiam ante consonantes, quod constat Polybium quidem regulam illam grammaticorum nostrorum tritissimam non sequi, etsi in exitu enuntiati adhibet illud $\nu\bar{\nu}$, si insequentis principium fuit vocalis vel diphthongus (v. 1, 5, 5; 11, 1; 14, 5 et 9; 16, 11; 19, 3; 21, 9 et 11; 22, 7; 26, 7 (corr. Di) et 12; 30, 2; 34, 5; 35, 5; 37, 3 et 9; 52, 3; 58, 1; 61, 4; 62, 4; 65, 9; 67, 5; 70, 3; 82, 5; 87, 1. 2, 7, 3; 16, 9; 17, 8; 31, 3; 35, 8; 39, 8; 47, 11; 56, 15; 60, 1; 65, 10 cet.). Codicum compendiis utimur his:

M Vaticanus 73 palimpsestus saeculi X/XI. a Maio inde a VI. libro (v. infra sub Ma), ab Heysio inde ab initio (v. infra sub Hey) editus, meum in usum comparatus a Boissevainio (v. infra sub Bo). Cf. praef. cap. III.

P Peirescianus, nunc Turonensis 980, membranaceus saeculi XI. a Valesio (v. infra sub Va) inde a VI. libro editus, in usum Hultschii a Wollenbergio cum editione Didotiana collatus; ipse eum anno 1893 comparavi. Cf. praef. cap. II.

T Parisinus suppl. Gr. 607, cuius media pars, qua excerpta περὶ στρατηγημάτων continentur, X. saeculo videtur esse exarata. Wescher eum contulit (v. ad 21, 27, 1).

Y codices, quibus excerpta Constantiniana continentur περὶ πρέσβεων ἐθνῶν πρὸς Ῥωμαίους (cf. praef. cap. I), vel omnes vel complures. 2)

1) Itaque 24,7,6 s. έξεκέντησε. ὧν recte correxit Valesius in έξεκέντησεν. ὧν.

²⁾ Quotiescunque igitur sola nota apposita est Y, patet omnibus in codicibus hanc scripturam esse exaratam; sed cum praeterea sit addita lectio unius codicis, constat scripturam priore loco allatam omnibus in codicibus exstare excepto eo, cuius lectio tum diserte est addita. Itaque si in annotatione inveneris alrior Y, alriar O, est in propatulo alrior in XU* esse scriptum, alriar in O.

- Ex iis singuli sunt afferendi:
 - X Ambrosianus N 135 sup. chartaceus, manu Darmarii exaratus et 24/VIII 1574 finitus, meum in usum a Domenico Bassio collatus. Ex eo derivati sunt ceteri codices:
 - U* Vaticani 1418 chartacei, alia ac Darmarii manu XVI. saeculo scripti p. 35—158 (20, 3, 1—21, 46, 5) et cod. Neapolitani III B 15 chartacei, eadem manu XVI. saeculo scripti p. 1—308 (21, 46, 5—36, 6, 6). Eos adhibuit Fulvius Ursinus; meum in usum Graevenus contulit Vaticanum, Martinius Neapolitanum.
 - O Monacensis 185 chartaceus, manu Darmarii XVI. saeculo scriptus, a Schweighaeusero, Hultschio, de Boorio collatus.
- Z codices, quibus excerpta Constantiniana continentur περὶ πρέσβεων 'Ρωμαίων πρὸς ἐθνικούς (cf. praef. cap. I) vel omnes vel complures (v. p. XXV ann. 2). Ex iis singuli sunt afferendi:
 - V Scorialensis R III 14 chartaceus, Darmarii manu exaratus et 27/VI 1574 finitus, meum in usum comparatus a de Boorio.
 - W Bruxellensis 11301/16 chartaceus, alia ac Darmarii manu XVI. saeculo exaratus (v. Charles Iustice, Le codex Schottanus cet. Gand 1896, 9 s.). Est alter codex Schottii, de quo exposuimus in praef. cap. I, 3. Meum in usum hunc contulit Carolus Iustice.
 - N Monacensis 267 chartaceus, Darmarii manu XVI. saeculo scriptus. Hunc primus contulit Hultschius, deinde de Boorius, cuius schedae nostris erant in manibus.
 - U Vaticani 1418 chartacei, alia ac Darmarii manu XVI. saeculo scripti p. 315—407 (21, 11, 1—38, 13, 9). Hunc adhibuit Fulvius Ursinus, meum in usum contulit Fridericus Spiro.

Quotiescunque litterae codicis supra est additum s, velut U^s , testimonium non est certum, sed ex silentio, ut dicunt, derivatum.

Si litterae codicis supra adiectum est m, velut U^m, in margine codicis scripturam inveniri significatur. Cum codicis nota vel aliud quoddam compendium uncis lunatis est inclusa, velut aliuov | W (N), scriptura huius libri vel editionis est quidem eadem atque codicis antea citati, sed aut de rebus orthographicis aut de loco, quo sit exaratum vocabulum, consensus non est.

nota post scripturam addita significat versum exeuntem, ante scripturam adiecta versum ineuntem.

* significat in contextu locum corruptum, in annotatione singulas litteras erasas.

*** significat in contextu lacunam

. significat spatium unius litterae in lacuna. 1)

Praeterea in annotatione critica, in qua praeter cetera praecipue id agimus, ut non solum eos nominatim afferamus, qui quandam coniecturam primi proposuerunt, sed etiam eorum editorum addamus nomina, qui quandam emendationem primi in contextum receperunt, adhibemus compendia²) haec:

¹⁾ In scripturis codicis M allatis puncta significant litteras singulas, quae obscuratae dispici non possunt; si vero in lectionibus eiusdem codicis allatis puncta infra litteras singulas sunt posita, volumus intellegi eas certe discerni nunc non posse.

²⁾ Compendia secundum temporum rationem ita ordinata sunt, ut ex singulis annotationibus criticis luculenter appareat, quae inde ab Ürsino usque ad haec tempora viri docti proposuerint digna memoratu editoresque in contextum receperint. Quod igitur, ut exemplum afferam, ad 31, 1, 3 adicimus 'παρωξυχέναι V, παρωξυχέναι vulgo post Rei 713 Sch, sed cf. ἀπεπτακότες 11, 18, 10, ἐβεβραδύκει Luc. symp. 20, ἀποτετράχυκεν Dion. Hal. de comp. verbb. p. 155, 11', intellegi volumus παρωξυχέναι codicum repeti in editionibus Ursini, Casauboni, Gronovii, Ernesti, παρωξυχέναι immerito mutatum a Reiskio irrepsiase in editiones Schweighaeuserianam, Didotianam, Bekkerianam, Dindorfianam, Hultschianam, denique a nobis com-

Ur Ex libris Polybii Megalopolitani selecta de legationibus Ex bibliotheca Fulvi Ursini Antverpiae 1582. (Numeri Romani additi excerptorum numeros, numeri Arabici adiecti paginas significant. Ur not. adiectis numeris Arabicis significat Ursini notas in Polybium.) Cf. praef. cap. I 2.

Ca Polybii . . . historiarum libri qui supersunt. Isaacus Casaubonus emendavit. Parisiis 1609. (Numeri Arabici additi paginas significant.) Cf. praef. cap. I 3.

Va Polybii . . excerpta ex collectaneis Constantini Augusti Porphyrogenetae Henricus Valesius . . . edidit cet. Parisiis 1634. (Numeri Arabici additi significant paginas; Va ann. adiectis numeris Arabicis spectat ad Valesii annotationes in collectanea Constantini Porphyrogenetae cet. editioni affixas.) Cf. praef. cap. II.

Gro Polybii . . historiarum libri. Iacobus Gronovius

recensuit. Amstelodami 1670.

Grom Gronovii annotationes margini editionis ascriptae, quas a Davide Ruhnkenio ex bibliotheca publica universitatis Lugdunensis Batavae Schweighaeuser (v. vol. I, XXIII ss.) accepit et ad suam adhibuit editionem.

Ernestus Polybii . . Historiarum quae supersunt cet. Praefationem et glossarium Polybianum adiunxit Io.

Augustus Ernesti. Lipsiae 1763/4.

Rei Ioannis Iacobi Reiske animadversionum ad Graecos auctores vol. IV., quo Polybii reliquiae pertractantur. Lipsiae 1763. (Numeri Arabici additi significant paginas.)

parantibus formas simillimas, quas citamus, restitutam esse codicum scripturam παρωξυπέναι. Praeterea addendum esse videtur voculam vulgo a nobis in annotatione critica haud raro afferri, quae quomodo sit accipienda, ex ceteris verbis appositis intellegi potest. Velut quod infra adicimus p. 136, 18 'μαπεδονίας (Υ) ante Rei 678 Sch, μαπεδόνας Ur vulgo', patet μαπεδόνας inde ab Ursino in editionibus Casauboni, Gronovii, Ernesti inveniri, Schweighaeuserum vero astipulatum Reiskii emendationi, quam codicum consensu comprobari nunc in propatulo est, Mαπεδονίας revocasse.

- Sch Polybii Megalopolitani historiarum quidquid superest. Recensuit .. Iohannes Schweighaeuser. Lipsiae 1789 - 1795.
- Ma Scriptorum veterum nova collectio e Vaticanis codicibus edita ab Angelo Maio. Tomus II. Romae 1827.
 - Ge Polybii historiarum excerpta Vaticana in titulo de sententiis recensuit Iacobus Geel. Lugd. Batav. 1829.
- Lu Polybii et Appiani historiarum excerpta Vaticana . . recognita ab Iohanne Friderico Lucht. Altonae 1830.
- Didotiana Πολυβίου καὶ Αππιανοῦ τὰ σωζόμενα. Polybii et Appiani quae supersunt cet. Paris. editore Ambrosio Firmin Didot 1839.1)
- Ben De hiatu in oratoribus Atticis et historicis Graecis .. disputavit G. E. Benseler. Fribergae 1841.
- Be Polybius ex recognitione Immanuelis Bekkeri. Berolini 1844.1)
- Hey Polybii historiarum excerpta gnomica in palimpsesto Vaticano LXXIII Aug. Maii curis resignata retractavit Theodorus Heyse. Berolini 1846.2)
 - Na Polybiana scripsit S. A. Naber Mnemos. VI (1857). (Numeri Arabici additi paginas significant.)
 - Ni Kritische Untersuchungen über die Quellen der vierten und fünften Dekade des Livius von Heinrich Nissen. Berolini 1863. (Numeri Arabici additi significant paginas.)

(Zeitschr. f. d. Alt.-Wiss. 1847, 327).

¹⁾ Non videtur esse praetereundum aliquot locis Bekkeri nomen in annotatione critica afferri, etsi in editione Didotiana quinque annis ante Bekkeri in lucem emissa eaedem emenda-tiones iam sint receptae. Quocirca Bekkeri nomine deleto Didotiana nominanda est locis his: p. 127, 22 Troc Palmerius Didotiana, p. 130, 14 την σφανίδα Rei 677 (accent corr. Didotiana), p. 130, 15 προχεισαμένη Ο Didotiana, p. 130, 15 προχεισαμένη Ο Didotiana, p. 130, 15 προχεισαμένη Ο Didotiana, p. 130, 19. 181, 2 τίτον Υ* Didotiana, p. 138, 1 τίτος Υ* Didotiana, p. 139, 16 ἀνασπαστῶν Ρ, corr. Didotiana, p. 151, 20 συνεπισχῦσαι Ο* Didotiana, p. 154, 2 φιλοτιμώντερον Υ, corr. Sch lex. 651 Didotiana, p. 164, 9 συντρίψαι Υ* (?) Didotiana.

2) Nonnulla Heysius retractavit in Zimmermanni annalibus (Zeitzehe £ d. 4t. Wiese 1947, 2077)

- Di Polybii historia. Edidit Ludovicus Dindorfius. Lipsiae 1866. Volumen III. prodiit 1867, IV. 1868. (Si adiecti sunt numeri Romani cum Arabicis coniuncti, velut I 66, praefationes voluminum singulorum significantur.)
- Me De Polybii librorum XXX—XXXIII fragmentis ordine collocandis. Diss. inaug., quam scripsit Augustus Metzung. Marburg. Catt. 1871.
- Hu Polybii historiae. Edidit Fridericus Hultschius. Berolini. Volumen I². prodit 1888, II². 1892, III. 1870, IV. 1872. (Si adiectum est qu. I vel qu. II., intelleguntur quaestiones Polybianae Programm des Gymnasiums zu Zwickau 1859 vel Quaestiones Polybianae Programm des Gymnasiums der Kreuzschule zu Dresden 1869.)
- Stei De Polybii olympiadum ratione et oeconomia. Diss. inaug. Viadrin., quam scripsit Hermannus Steigemann. Suidniciae 1885. (Numeri Arabici additi paginas significant.)
- Hu E.Z. Die erzählenden Zeitformen bei Polybios von Friedrich Hultsch (Abh. d. Kön. Sächs. Gesellsch. d. Wissensch. XIII (1891), 1—210, XIII (1892) 347—467, XIV (1893), 1—100).

 Bo ea quae ex codice Vaticano M descripsit et mecum
 - Bo ea quae ex codice Vaticano M descripsit et mecum anno 1902 communicavit Ursulus Philippus Boissevainius.
- BW editoris coniecturae. (Si adiecti sunt numeri Romani cum Arabicis coniuncti, velut I 66, IV cap. I, 2, paginae vel capita praefationum vel primi vel secundi vel quarti tomi intelleguntur.)
- BW Beitr.: Beiträge zu Polybios von Theodor Büttner-Wobst. Jahresber. der Kreuzschule zu Dresden 1901. (Numeri Arabici additi paginas significant.)

Ceterum usi sumus Athenaei editione Kaibeliana, Diodori Dindorfiana, Suidae Bernhardyana.

Indices composuimus novos adhibitis tamen iis, quae Schweighaeuser et Hultschius summa cum diligentia in unum contulerunt; praeterea conspectum Polybii historiarum, in quo Olympiadum anni ad Varronianam et nostram aeram referuntur, addidimus.

Denique Franciscus Polandius, vir amicissimus, ut in prioribus edendis voluminibus me adiuvit in perlegendis plagulis, quae erant typis modo expressae, ac multa errata typographica, quae me fugerant, curavit tollenda, ita hoc quoque in tomo multa menda, quae operarum culpa irrepserant, pro sua oculorum acie insigni indagavit et expulit.

Scribebam Dresdae mense Ianuario a. MCMIV.

ARGUMENTA.

FRAGMENTA LIBRI XX.

OLYMP. 147, 1.

I. RES GRAECIAE

Cap. I. Apocleti Aetolorum. Cum illis consultat Antiochus. Cap. II. Boeotorum ad Antiochi legationem responsum.

Cap. III. Antiochus Chalcide hibernat. Postulata Epirotarum

et Eleorum. Responsum regis.

Cap. IV. Boeotorum pristina gloria minuta. Abaeocritus prae-

for. Boeoti cum Achaeis adversus Aetolos.

Cap. V. Boeoti Aetolis se adiungunt, Macedonibus se tradunt. Neo Boeotus demeretur Antigonum, Brachyllas, Neonis f. Spartae praefectus.

Cap. VI. Perditus status reipublicae Boeotorum. Opheltas. Conviviorum sodalitates. Megarenses a Boeotis transcunt ad

Achaeos. Boeoti frustra invadunt Megarenses. Cap. VII. Boeoti Antiochum Thebis recipiunt.

Cap. VIII. Euboea nupta Antiocho. Victus ad Thermopylas

Antiochus Asiam repetit, amisso toto fere exercitu.

Cap. IX. Heraclea capta a Romanis. Pacem petunt Aetoli a M'. Acilio Glabrione cos. In fidem Romanorum se dedunt, Cap. X. Leges Actolis dictae. Catenis terrentur corum legati. Indutiae dantur Actolis. Leges pacis reiciunt.

Cap. XI. Nicandri Aetoli res. Corax. Aperantea.

Cap. XII 1-7. Philopoemen a Lacedaemoniis corona donatur. Eius contio in curia Lacedaemoniorum.

II. FRAGMENTUM INCERTAE SEDIS.

Cap. XII 8. Multum interest inter ea quae oculatus testis narrat et ea quae auditione accipiuntur.

FRAGMENTA LIBRI XXI.

A. OLYMP. 147, 2.

I. RES ITALIAE.

Cap. I. Legatio Lacedaemoniorum ad Romanos et responsum senatus.

Cap. II. Supplicatio Romae. Aetolorum legati.

Cap. III. Studium Philippi in Romanos. Demetrius obses , patri remittitur. Armenas Nabidis f.

II. RES GRAECIAE.

Cap. III^b. Diophanes dux auxiliorum Achaicorum. Cap. IV. L. et P. Scipio in Graeciam adveniunt. Athenienses pro Aetolis intercedunt. Aetolorum legatio ad Scipiones irrita. Cap. V. Deliberant Aetoli cnm legatis Atheniensium. Indutias a Scipionibus impetrant. M'. Acilius de provincia decedit.

III. RES ASIAE.

Cap. VI. Romanum praesidium Phocaeae. Phocaeensium factiones. Eorum legatio ad Seleucum Antiochi f. Phocaeam Seleucus petit. Galli sacerdotes.

Cap. VII. Trullae igniferae Pausistrati classis Rhodiae praefecti. Ex eventu, non ex ratione iudicant homines.

Cap. VIII. Scipiones litteras dant ad L. Aemilium et Eumenem de indutiis cum Aetolis factis. Eadem ab Aetolis nuntiantur Antiocho et Seleuco.

Cap. IX. Diophanis Megalopolitani virtus bellica.

Cap. X. Antiochus de pace agit. L. Aemilius cum sociis consultat. Eumenis oratio. Reicitur pax.
Cap. XI. Prusiam sollicitat Antiochus. Scipionum litterae ad

Prusiam. C. Livius legatus.

Cap. XII. Piratae Romanorum classem videntes fugiunt.
Cap. XIII. Romani Hellespontum traiciunt. Antiochi mandata
ad Scipiones. Stativa agunt Romani ad Hellespontum. P. Scipio Saliorum collegio ascriptus.

Cap. XIV. Oratio legati Antiochi. Consulis responsum. Cap. XV. Mandata ad P. Scipionem. Huius responsum. Durat bellum.

Cap. XVI. Sardibus Romani potiuntur. Zeuxis et Antipater, Antiochi legati, pacem petunt.

Cap. XVII. Pacis leges. Legati Romam mittuntur.

B. OLYMP. 147 3.

I. RES ITALIAE.

Cap. XVIII. Omnes fere Asiae populi senatum adeunt. Eumenis oratio ad patres. Ei senatus animum addit. Cap. XIX. XX. XXI. Eumenis oratio.

Cap. XXII. XXIII. Probata senatui haec oratio. Smyrnensium

et Rhodiorum legati. Rhodiorum oratio.

Cap. XXIV. Pax cum Antiocho confirmatur. Decem legati in Asiam decernuntur. Rhodii de Solis petunt. Scipiones et L. Aemilius redeunt.

II. RES GRAECIAE.

Cap. XXV. Amynander apud Scipiones deprecatur. Aetoli Amphilochiam, Aperantiam, Dolopiam subigunt. Damoteles Romam legatus. M. Fulvius adversus Aetolos mittitur.

Cap. XXVI. Cum Epirotis Fulvius consultat. Ambraciam oppugnat. Aetolorum legati ab Epirotis intercepti. Alexandri Isii avaritia a fortuna adiuta. Damoteles iterum Romam

Cap. XXVII. XXVIII. Ambracia a Fulvio obsessa.

Cap. XXIX. Legati Atheniensium et Rhodiorum in castra Romanorum veniunt. Amynander Ambraciam intrat. Cum Aetolis de pace agitur. Ambracia se tradit. Cap. XXX. Pax Aetolis data. Ambracia Pyrrhi olim regia.

Fulvius ad Argos Amplilochium castra ponit.

Cap. XXXI. Legati Romam mittuntur. Philippus studet pacem impedire. Leo Atheniensis pro Aetolis verba facit. Cap. XXXII. Pax cum Aetolis firmatur. Cap. XXXII^b. M. Fulvius cos. Samen capit.

Cap. XXXIIc. Honestas cum utilitate raro conspirat. Philopoemen utriusque rei studiosus.

III. RES ASIAE.

Cap. XXXIII. Belli Gallograeci initium. Cn. Manlius et Attalus.

Cap. XXXIV. Moagetes, Cibyrae tyrannus, Manlio se tradit. Cap. XXXV. Colobatus amnis. Isindenses legati a Manlio adversus Termessi incolas auxilium petunt.

Cap. XXXVI. Manlius capit Cyrmasa et Lysinoen. Sagalassi

regionem infestat.

Cap. XXXVII. Eposognatus Romanorum amicus. Tolistobogii. Galli matris Idaeae. Eposognati legati Manlium ad Gordium conveniunt. Olympus.

Cap. XXXVIII. Chiomarae, uxoris Ortiagontis, magnitudo.

Cap. XXXIX. Tectosages Romanis insidias parant.

Cap. XL. Ariarathes.

C. OLYMP. 147, 4.

RES ASIAE.

Cap. XLI. Legatis civitatum Asiaticarum Manlius respondet. Gallorum et Ariarathis legati. Manlii responsa. Pecuniam

et frumentum Manlius ab Antiocho accipit.

Cap. XLII. Praefectus praesidii Pergae urbem Manlio tradit. Roma legati adveniunt. Manlius Lucium fratrem adversus Oroandenses mittit. Cum decem legatis confert.

Cap. XLIII. XLIV. Foedus cum Antiocho.

Cap. XLV. Manlius Ariarathem in amicitiam recipit. Cap. XLVI. Decem legati res Asiae constituunt. Cap. LXVII. Manlius in reditu a Thracibus vexatur,

FRAGMENTA LIBRI XXII.

Cap. I. Quae ex Pol. libro XXII. excerpenda et titulo Constantiniano περί πρίσβευν έθνών πρός Ψυμαίους sint inserenda.
Cap. II. Quae ex Pol. libro XXII. excerpenda et titulo Constantiniano περί πρίσβευν Ψυμαίουν πρός έθνικούς sint inserenda.

A. OLYMP. 147, 4.

RES GRAECIAE.

Cap.III. Lacedaemonii Romae Philopoemenem accusant. M. Aemilius Lepidus cos. Ptolemaeus V. Epiphanes societatem cum Achaeis renovat. Eius dexteritas.

Cap. IV. Boeotorum turbae. Romani Zeuxippum restituere volunt, quem Boeoti non recipiunt. Achaei frustra inter-cedunt. Initium belli commode sopitum.

Cap. V. Rhodiorum controversia cum Lyciis.

B. OLYMP. 148, 1.

I. RES ITALIAE.

Cap. VI. Eumenes Thraciae urbes repetit. Maronitarum exsules et alii Philippum Romae accusant. Q. Caecilius Romanorum legatus. Aeniorum dissidia.

II. RES GRAECIAE.

Cap. VII. Aristaenus praetor Achaeorum. Concilium Achaeorum Megalopoli. Eumenes insigne donum Achaeis offert. Seleuci legati. Nicodemus legationem renuntiat. Eumenis legati.

Cap. VIII. Apollonidas ad dona regis spernenda hortatur. Aeginetae libertatem ab Eumene repetunt. Eumenis largitio

respuitur.

Cap. IX. Lycortae oratio de Ptolemaei foedere. Aristaenus Philopoemenis et Lycortae absurditatem nudat. Seleuci legati.

Cap. X. Q. Caecilius obiurgat Achaeos. Ei Aristaenus et Diophanes assentiuntur. Caecilio respondent Philopoemen et Lycortas. Caecilio concilium negatur. Aristaenus Achaeis suspectus.

C. OLYMP. 148, 2.

I. RES ITALIAE.

Cap. XI. Q. Caecilius legationem renuntiat. Philippi causa. Apollonidas Achaeorum legatus. Areus et Alcibiades Spartani.

Cap. XII. Achaei et Spartani causam suam agunt. App. Claudius legatus in Macedoniam et Graeciam. Achaei cum Caecilio disceptant.

II. RES MACEDONIAE.

Cap. XIII. Caedes Maroneae a Philippo editur.
Cap. XIV. Eadem. Philippus Cassandrum veneno tollit. Romanis infensus Demetrium filium Romam mittit.

III. RES GRAECIAE.

Cap. XV. Lites Gortyniorum cum Cnosiis.

D. OLYMP. 148, 3.

RES AEGYPTI.

Cap. XVI. Ptolemaei V. crudelitas. Cap. XVII. Ptolemaeus V. Lycopolin obsidet. Saevit in supplices. Aristonicus. Polycrates.

E. OLYMP. 148, 4.

I. RES MACEDONIAE ET GRAECIAE.

Cap. XVIII. Causae belli Romanorum cum Perseo perperam indicatae. Plerique scriptores nesciunt, quid inter praelusionem

intersit et causam, et rursus inter praelusionem belli et principium. Horum differentia exemplo belli Persici confirmata. Cap. XIX. Philopoemenem de mutata erga Archonem praetorem sententia improbat Polybius. Sollertia a malitia longe discrepat.

II. RES ASIAE.

Cap. XX. Apollonis Eumenis mater. Pietas Eumenis et Attali in eam.
 Cap. XXI. Ortiagon Galatarum regulus.

III. RES AEGYPTI.

Cap. XXII. Aristonicus eunuchus strenuus.

FRAGMENTA LIBRI XXIII.

A. OLYMP. 149, 1.

I. RES ITALIAE.

Cap. I. Plurimae legationes ex Graecia, Macedonia, Asia missae Romam. Athenseus Eumenis frater. Demetrius et Philippi accusatores.

Cap. H. Demetrius patris causam agit. Senatus responsum.
Cap. III. Eumenis legati. Demetrio invident Philippus et
Perseus

Cap. IV. Lacedaemoniorum legati. Senatus III viros eligit. Xenarchus Achaeorum legatus. Q. Marcius in Macedoniam et Peloponnesum legatus.

Cap. V. Dinocrates Messenius Romam legatus. Amicus T. Quinctii. Eiusdem ingenium. Philopoemen irritum reddit Quinctii et Dinocratis consilium.

II. RES GRAECIAE.

Cap. VI. Legati ab exsulibus Lacedaemoniorum missi a piratis necantur.

III. RES MACEDONIAE.

Cap. VII. Macedones Demetrio favent. Eidem Philippus et Perseus invident.

Cap. VIII. Q. Marcius legatus in Macedoniam. Romanis invitus paret Philippus. Eius expeditio in Thraciam.

B. OLYMP. 149, 2.

I. RES ITALIAE.

Cap. IX. Legationes Romam missae. Legati Eumenis, Pharnacis, Philippi, Achaeorum, Lacedaemoniorum. Rhodiorum legati de calamitate Sinopensium. Q. Marcius Macedoniae et Peloponnesi res exponit.

II. RES MACEDONIAE.

Cap. X. Philippi consilia exitiosa. Cives urbium maritimarum in Emathiam traducit. Aliud saevum consilium. Mutuae insidiae filiorum Philippi. Lustratio exercitus Macedonum. Cap. XI. Fragmentum orationis Philippi ad filios discordes.

IIL RES GRAECIAE.

Cap. XII. Ultima Philopoemenis expeditio. Eius mors.

Cap. XIII. Laudes Hannibalis.
Cap. XIV. Laudes Scipionis maioris.
Cap. XV. Fruges hostium corrumpere non laudabile est.

Cap. XVI. Messenii Achaeis se tradunt. Philopoemenis percussores puniuntur.

Cap. XVII. Messene per Lycortam in foedus Achaeorum recepta. Romani Achaeis inconstanter respondent. Achaeorum concilium Sicyone. De Sparta in reipublicae societatem re cipienda deliberant. Duo exsulum genera. Diophanes a Lycorta dissentit.

Cap. XVIII. Sparta in foedus Achaeorum recipitur. Legationes Romam missae ab Achaeis, Lacedaemoniis, Lacedaemoniorum

exanlibus.

FRAGMENTA LIBRI XXIV.

A. OLYMP. 149, 3.

I. RES ITALIAE.

Cap. I. Legati Romam veniunt Lacedaemoniorum, Lacedaemoniorum exsulum, Achaeorum, Eumenis, Ariarathis, Pharnacis.

II. RES GRAECIAE.

Cap. II. Res exsulum Lacedaemoniorum. Achaeorum indulgentia in Messenios.

Cap. III. In Creta magnarum rerum initia commoventur.

III. RES MACEDONIAE.

Cap. IV. Haemus mons.

B. OLYMP, 149, 4.

I. RES ITALIAE.

Cap. V. Indutiae cum Pharnace factae. Attalus Romae magnifice exceptus.

II. RES GRAECIAE

Cap. VI. Ptolemaeus V. decem naves Achaeis offert. Lycortas, Polybius, Aratus legati ad Ptolemaeum mittendi nominantur. sed cum Ptolemaeus moriatur, haec legatio patriae fines non excedit.

Cap. VII. Chaeron Spartanus plebem demeretur. Pecuniam publicam dissipat. Apollonidam occidit. In vincula conicitur.

Cap. VIII. Hyperbatus Achaeorum praetor. Deliberatio de exsulibus Lacedaemoniis. Achaei legatos Romam mittunt. Cap. IX. Callicrates Romam legatus Achaeorum libertatem prodit. Eius oratio ad senatum.

Cap. X. Exsulum Lacedaemoniorum petitio. Callicrati senatus morem gerit. Callicrates auctor malorum Achaeis. Praetor Achaeorum creatur.

Cap. XI. Comparatio Aristaeni et Philopoemenis. Utriusque ingenium et natura. Aristaeni institutum in republica. Phi-

lopoemenis institutum.

Cap. XII. Institutum suum Aristaenus in contione defendit adversante Philopoemene.

Cap. XIII. Philopoemenis responsum. Huius consilium praeclarum, Aristaeni honestum. Aristaenus Romanis benevolentior quam Philopoemen.

III. RES ASIAE.

Cap. XIV. Pharnaces Galatiam et Cappadociam invadit. Ei occurrit Eumenes. Attalus Roma redit. Cassignatus et Gaezatorix. Ariarathes Cappadociae rex.

Cap. XV. Romanorum legati pacem componere student. Pharnaces renititur. Eumenes Rhodiis succurrit.

FRAGMENTA LIBRI XXV.

A. OLYMP. 150, 1.

I. RES HISPANIAE.

Cap. I. Tiberius Sempronius Gracchus Celtiberorum trecentas urbes delet.

II. RES ASIAE.

Cap. II. Pharnaces ab Eumene et Ariarathe pacem petit. Formula foederis. Reguli foedere comprehensi.

B. OLYMP. 150, 2.

RES MACEDONIAE.

Cap. III. Initia regni Persei. Populi favorem is sibi conciliat. Eius laus. Philippi varium ingenium.

C. OLYMP. 150, 3.

I. RES ITALIAE.

Cap. IV. Ti. Gracchus C. Claudius cos. Lyciorum legati Romam missi Rhodios accusant crudelitatis. Responsum senatus Romani. Persei sponsa deducta a Rhodiis.

II. RES RHODIORUM.

Cap. V. Romanorum legati ad Rhodios. Nova legatio Rhodiorum Romam missa.

D. OLYMP. 150, 4.

RES ITALIAE.

Cap. VI. Dardaniorum et Thessalorum legati Romam missi de Bastarnis et de Perseo queruntur. A. Postumius legatus.

FRAGMENTA LIBRI XXVI.

OLYMP. 151.

RES ANTIOCHI IV. EPIPHANIS.

Cap. I. Antiochus Epimanes potius quam Epiphanes.

FRAGMENTA LIBRI XXVII.

A. OLYMP. 152, 1.

I. BELLUM PERSICUM.

Cap. I. Ismenias Boeotus. Q. Marcius legatus in Boeotiam. Factiones Thebis. Neon et Hippias.

Cap. II. Legati Romanorum Chalcide. Thebani Romanis se tradunt. Servius Cornelius Lentulus. Boeotorum respublica divulsa. Archon Achaeorum praetor.

Cap. III. Ti. Claudius, A. Postumius, M. Iunius. Hagesilochus Rhodiorum prytanis. Rhodii Romanis classem offerunt.

Cap. IV. Rhodios ad partes suas Perseus invitat, sed Romanis fidem servant.

Cap. V. Coronaei, Thisbaei, Haliartii Perseo favent. Cap. VI. Solon et Hippias Persei legati. Senatus edictum.

Cap. VII. C. Lucretius praetor per aliptam Rhodiis litteras mittit. Dinon et Polyaratus Perseo favent. Eumenes Rhodiis suspectus. Aliptes ridetur. Dinon Rhodios frustra sollicitat. Naves Romanis mittunt. Diophanes.

Cap. VIII. Perseus ex sententia concilii legatos ad Licinium consulem mittit. Romani in rebus adversis pervicaces. Perseus nihil proficit.

Cap. IX. Romanis a Perseo equestri proelio victis Graeci plaudunt. Clitomachi Thebani et Aristonici Aegyptii certamen athleticum. Adversario faventes spectatores Clitomachus alloquitur. Aristonicus devictus.

Cap. X. Quae his certaminibus fieri solet vulgi conversio, eadem tunc erga Perseum.

Cap. XI. Cestrosphendone. Cap. XII. Cotys Thrax Persei socius.

II. RES AEGYPTI.

Cap. XIII. Ptolemaeus, Cypri praefectus, Ptolemaeo VI. Philometori fidus manet.

B. OLYMP. 152, 2.

I. BELLUM PERSICUM.

Cap. XIV. Perseus a Rhodiis captivos redimit. Diophanis socii

navales. Dinon et Polyaratus.

Cap. XV. Charops major Epirota. Charops minor Romae educatus Antinoum et Cephalum calumniatur. Cephalus vir probus. Nicander et alii Aetoli Romam abducti. Cephalus sibi consulit.

Cap. XVI. A. Hostilio consuli in Epiro insidiae parantur, Aous

amnis. Nestor Cropius.

II. RES ASIAE.

Cap. XVII. Pharnaces rex iniustissimus.

Cap. XVIII. Attali amor in Eumenem fratrem.

Cap. XIX. Antiochus legatos de Ptolemaei iniuriis Romam mittit. Cap. XX. Maxima vis opportunitatis. Multi honestatis cupidi, pauci ad eam adipiscendam incumbunt.

FRAGMENTA LIBRI XXVIII.

OLYMP. 152, 3.

RES ITALIAE. T

Cap. I. Bellum de Coelesyria. Antiochi et Ptolemaei iura. Ütriusque mandata ad senatum. Responsum senatus. Cap. II. Rhodiorum legati frumentum ex Sicilia petunt. Ex-

cusant factionum dissidia.

II. BELLUM PERSICUM.

Cap. III. A. Hostilius proconsul. C. Popilius, Cn. Octavius legati ad Thebanos et Achaeos.

Cap. IV. V. Popilius legatus ad Aetolos et Acarnanes.

Cap. VI. Archon praetor Achaeorum; Polybius magister equitum. Cap. VII. Archon Romanorum amicus. Attalus cum Achaeis de honoribus Eumenis agit. Polybii oratio. Eumeni restituuntur honores.

Cap. VIII. Perseus Genthium ad societatem invitat. Eius responsum. Perseus denuo mittit legatos.

Cap. IX. Tertia legatio Persei ad Genthium. Persei occaecatio Graecis fuit saluti.

Cap. X. Persei obiurgationes Hippiae reprehenduntur.

Cap. XI. Heracleum, Macedoniae oppidum, a Romanis captum.

HI. RES GRAECIAE

Cap. XII. Achaei Romanis auxilia adversus Perseum offerunt. Polybius legatus ad Q. Marcium consulem. Achaeorum legati ad Attalum. Ptolemaei Physconis anacleteria.

Cap. XIII. Polybius legatus ad Q. Marcium consulem. Achaeorum auxilia a Marcio repudiata. Appius Cento auxilia ab Achaeis petit, quae ei negantur Polybio auctore.

Cap. XIV. Cydoniatarum perfidia in Apolloniatas.

Cap. XV. Cydoniatae adversus Gortynios ab Eumene auxilium petunt.

Cap. XVI. Rhodiorum legatio ad Romanos. Polybii ratio di-

gerendi historiam synchronisticam.

Cap. XVII. Q. Marcius ad Heracleum. Rhodiis benigne respondet. Res Coelesyriae iis commendat. Legati Rhodum redennt

IV. BELLUM ANTIOCHI IV. CUM PTOLEMAEO PHILOMETORE.

Cap. XVIII. Antiochi natura.

Cap. XIX. Ad Antiochum mittuntur legationes Graecorum, quae

in Aegypto aderant, et Ptolemaei regis.

Cap. XX. Graecorum legati pro Ptolemaeo deprecantur. Eulaeus belli auctor. Antiochi iura in Coelesyriam. Alexandriam pergit.

Cap. XXI. Ptolemaeo victo Eulaeus tutor suadet, ut cum the-

sauris in Samothracen fugiat.

Cap. XXII. Antiochi legati Romam missi.

Cap. XXIII. Rhodiorum legati ad Antiochum. Ptolemaeus minor restituitur.

FRAGMENTA LIBRI XXIX.

OLYMP. 152, 4

I. RES ITALIAE.

Cap. I. Fragmentum ex L. Aemilii Paulli oratione ad populum Romanum.

Cap. II. C. Popilius in Aegyptum legatus.

II. BELLUM PERSICUM.

Cap. III. Persei foedus cum Genthio.

Cap. IV. Eiusdem legatio ad Rhodios, ad Eumenem, ad Autiochum.

Cap. V. Persei et Eumenis deliberationes arcanae. In historia rem gravem silentio premere summae socordiae est.

Cap. VI. Multa Eumenis et Persei per legatos colloquia. Qua de causa Eumenes in Romanorum suspicionem venerit.

Cap. VII. Cum adverso Marte laborantem Perseum, Romanos autem summis incommodis conflictatos videret Eumenes, speravit se pacis conciliatorem fore. Hanc vero spem Perseo coëmendam offert per Cydam Cretensem.

Cap. VIII. Reges se mutuo fallere student. Callidissimus alter, alter avarissimus. Contentionis inter illos genus. Eumenes sua calliditate non potest Persei tenacitatem expugnare et ab incepto desistit. Omnis improbitatis origo avaritia.
Cap. IX. Per avaritiam suis commodis male consulunt homines.

Cap. IX. Per avaritiam suis commodis male consulunt homines.

Quod quidem Eumeni contigit. Hoc etiam Perseo accommodandum esse demonstrat Polybius.

Cap. X. Rhodii pacem conciliaturi legatos et Romam atque ad consulem et ad Perseum et ad Cretenses mittunt.

Cap. XI. Rhodum legati Persei et Genthii adveniunt.
Cap. XII. Quaedam de rerum tractatione in hac historia universali. Polybii institutum plerisque scriptoribus contrarium.

Cap. XIII. Genthii ebriositas et crudelitas.
Cap. XIV. Plutarchus Nasicam secutus a Polybio dissentit.

Scutum Ligustinum.

Cap. XV. Plutarchus Nasicam secutus a Polybio de Perseo Romanos aggrediente dissentit.

Cap. XVI. Defectus lunae.

Cap. XVII. Phalangem Macedonicam stupet Aemilius. Multa consilia, si verba spectas, probabilia operis periculum non sustinent. Persei ignavia.

Cap. XVIII. Persei fuga.

Cap. XIX. Astuta Rhodiorum legatio a senatu Romano explosa.

Cap. XX. Aemilii Paulli contio coram Perseo capto. Cap. XXI. Demetrii Phalerei verba, quibus praesentem regni Macedonici ruinam vaticinatus esse videtur.

III. RES PERGAMI.

Cap. XXII. Galli Asiatici in Eumenis regnum incursionem faciunt.

IV. BELLUM ANTIOCHI IV. CUM PTOLEMAEIS FRATRIBUS.

Cap. XXIII. Duo fratres Ptolemaei simul regnant in Aegypto. Auxilia ab Achaeis petunt. Horum deliberatio. Callicrates dissuadet.

Cap. XXIV. Lycortas et Polybius suadent. Achaei dissentiunt

de auxilio mittendo.

Cap. XXV. T. Numisius legatus ad Ptolemaeos et Antiochum. Achaei legatos ad conciliandos reges mittunt. Ptolemaei Lycortam et Polybium belli duces petunt.

Cap. XXVI. Antiochus bellum Ptolemaeo infert. Cap. XXVII. Popilius Antiochum circulo circumscribit. Antiochus Aegypto excedit. Eius copias Popilius Cypro eicit. Aegyptus Ptolemaeis a Romanis servata.

FRAGMENTA LIBRI XXX.

A. OLYMP. 153, 1.

I. RES ITALIAE.

Cap. I. Attalus ab Eumene Romam missus vana spe inflatur. Cap. II. Stratius ab Eumene submissus Attalum admonet.

Cap. III. Attali oratio apud senatum eiusque responsum.

Aenus et Maronea. Romanorum legatio ad Gallograecos. Cap. IV. Legatio Rhodiorum, quibus Romani irascuntur. Antonius tribunus pl. Cygneus cantus. Astymedis oratio ad

senatum non probanda.

Cap. V. Nova Rhodiorum legatio. Potestas nauarchi Rhodii. Rhodiorum prudentia in contrahendis societatibus. Romanorum societatem operose ambiunt. Caunii ab iis desciscunt. Romani Cares et Lycios liberant.

II. RES GRAECIAE.

Cap. VI. Dinonis et Polyarati inconstantis. Varia hominum studia bello Persico.

Cap. VII. Qui propter studium Persei apertum ipsi se necaverunt, laudandi, vituperandi, qui hac de re non convicti timore manum sibi intulerunt Hippocrates et Diomedon Coi. Dinon et Polyaratus Rhodii.

Cap. VIII. Dinon et Polyaratus convicti Perseo favisse. Dinonis

socordia.

Cap. IX. Polyaratus Romanis traditus Romamque deportatus. Cap. X. Aemilius suas statuas columnis a Perseo structis imponit. Idem nonnullas Graeciae urbes adit. Olympici Iovis statuam admiratur.

Cap. XI. Caedes et tumultus apud Aetolos.
Cap. XII. Charops Epirota homo nequissimus.
Cap. XIII. Graecorum legationes ad Romanos in Macedonia. Eorundem legationes Romam. Causa Achaeorum, quos Callicrates calumniatur.

Cap. XIV. Aemilius ludos in Graecia edit.

Cap. XV. Aemilius septuaginta oppida Epiri evertit.

III. RES AEGYPTI.

Cap. XVI. Ptolemaeorum legatio Romam. Menalcidas Laco.

B. OLYMP. 153, 2.

I. RES ITALIAE.

Cap. XVII. Cotyis legatio. Cap. XVIII. Prusiae turpis adulatio.

Cap. XIX. Eumenes Romam venire prohibetur. Reges Italia prohibentur. Eumenem Romani deprimunt. Legatis gratulantibus senatus datur.

Cap. XX. Atheniensium legatis petentibus Delus et Lemnus

et Haliartiorum ager datur.

Cap. XXI. Rhodiorum legatio. Theaedetus Romae obit. Caunii exsules.

Cap. XXII. Genthius in triumpho ductus. Ludi Circenses. Certamen tibicinum. Saltatores. Pugiles.

II. RES GRAECIAE

Cap. XXIII. Cretensium bellum intestinum. Rhodii denuo petunt societatem Romanorum, sed frustra. Cap. XXIV. Peraeae incolarum deliratio.

III. RES ASIAE.

Cap. XXV. Antiochus IV. pompam magnificam ducit.

Cap. XXVI. Idem ludos celebrat.

Cap. XXVII. Idem Ti. Gracchum legatum excipit.

C. OLYMP. 153, 3.

I. RES ITALIAE.

Cap. XXVIII. Gallograecis libertas conceditur.

II. RES GRAECIAE.

Cap. XXIX. Callicrates eiusque socii omnibus invisi.

D. OLYMP. 153, 4.

RES ITALIAE.

Cap. XXX. Rhodiorum et Achaeorum legatio. Prusiae legatio adversus Eumenem. Romani Gallograecis favent.

Cap. XXXI. Rhodii deprecantur; cum iis societas iungitur. Cap. XXXII. Achaei pro exsulibus Romam evocatis deprecantur. Iniquum senatus responsum. Exsules non remittuntur. Charopis et Callicratis insolentia.

FRAGMENTA LIBRI XXXI.

A. OLYMP. 154, 1.

I. RES ITALIAE.

Cap. I. Ti. Gracchus Cammanos subigit. Attalus et Athenaeus Romae respondent Prusiae calumniis. C. Sulpicius, M. Sergius legati in Graeciam et Asiam.

Cap. II. Demetrius obses Romae a senatu petit, ut in regnum Syriae restituatur. Eius postulatum senatus negat. Cn. Octavius, Sp. Lucretius, L. Aurelius legati in Asiam et in Macedoniam et ad Ariarathem.

Cap. III. Ariarathes V. patri succedit. Amicitiam cum Romanis renovat.

II. RES GRAECIAE.

Cap. IV. Rhodiorum legatio Romam. Cap. V. Calynda urbs Rhodiis se tradit.

III. RES ASIAE.

Cap. VI. C. Sulpicius Gallus cum Eumene acerbe 'agit. Quo gravius Romani Eumenem tractant, eo magis Graeci regem amplectuntur.

Cap. VII. Ariarathes amicitia cum Romanis renovata ossa

matris et sororis a Lysia repetit.

Cap. VIII. M. Iunius legatus ad dirimendas discordias inter Trocmos et Ariarathem. Cn. Octavius, Sp. Lucretius legati ad tollendas controversias inter Gallos et Ariarathem.

Cap. IX. Antiochus IV. contra Dianae templum in Elymaide

situm proficiscitur. Tabis, in oppido Persidis, obit.

B. OLYMP. 154, 2.

I. RES ITALIAE.

Cap. X. Aegypti regnum divisum inter duos fratres. Canulcius et Quintus legati. Astuta senatus consilia. T. Torquatus et Cn. Merula legati.

Cap. XI. Cn. Octavii caedes. Demetrius cum Polybio deliberat.

sed eius consilium non sequitur.

Cap. XII. Diodorus Demetrii educator. Menyllus, legatus Pto-Îemaei maioris, Demetrium adiuvat.

Cap. XIII. Fugam parat Demetrius. Polybius aeger. Demetrius bibax. Polybii monita. Cap. XIV. Demetrius simulat se venatum exire. Ostiae navem conscendit.

Cap. XV. Fuga sero comperta. Legatos in Asiam senatus decernit. Demetrius in Lycia.

II. RES ASIAE.

Cap. XVI. Artaxias Ariarathi obsecutus a facinore abstinet.

III. RES AFRICAE.

Cap. XVII. Ptolemaeus VII. Cyprum petit. T.Torqua Cn. tus, Merula legati.

Cap. XVIII. Ptolemaeus VI. Cypro cedere non vult. Ptolemaeus VII. ad Apin in Libya. Cyrenaei ab eo desciscunt. Catabathmus magnus. Tetrapyrgia. Ptolemaeus VII. a Cyrenaeis victus.

Cap. XIX. Legati Romani re infecta redeunt. Comanus et Ptolemaeus fratres legati.

C. OLYMP. 154, 3.

I. RES ITALIAE.

Cap. XX. Ptolemaeorum legati Romae. Senatus decretum. P. Apustius, C. Lentulus legati.

IL RES AFRICAE.

Cap. XXI. Lis de Emporiis prope Syrtin inter Masinissam et Poenos. Romanorum iudicium iniquum. Aphther. Poeni Emporia amittunt.

D. OLYMP. 154, 4.

I. RES ITALIAE.

Cap. XXII. Aemilii Paulli abstinentia.
Cap. XXIII. Scipionis minoris matura gloria. Eius notitia cum
Polybio. Eiusdem ad Polybium oratio.
Cap. XXIV. Huius responsum. Inter eos amicitia.
Cap. XXV. Virtutes iuvenis Scipionis. Luxuria iuvenum Ro-

manorum post bellum Persicum. Scipionis modestia et continentia, liberalitas et abstinentia.

Cap. XXVI. Aemiliae mors. Matronarum pompae. Scipionis mater. Hunc matronae laudant.

Cap. XXVII. Eius liberalitas in amitas. Lex Romana de dote. Ti. Gracchus et Scipio Nasica, generi Scipionis maioris, eius liberalitatem mirantur.

Cap. XXVIII. L. Aemilii obitus. Scipionis liberalitas in fratrem Fabium. Sumptus muneris gladiatorii. Liberalitas in

sorores. Eiusdem continentia.

Cap. XXIX. Fortitudinis exercitatio est venatio. Polybius venationis socius Scipioni.

Cap. XXX. Hunc de Scipione narrationis excursum Polybius explicat.

II. RES GRAECIAE.

Cap. XXXI. Rhodii ab Eumene dona accipiunt, quod est vituperandum.

III RES ASIAE

Cap. XXXII. Reges Asiae legationes Romam mittunt. Prusias

et Eumenes. Ariarathes. Cap. XXXIII. Demetrius a Romanis rex appellatur. Ei favet Ti. Gracchus. Isocrates criticus.

FRAGMENTA LIBRI XXXII.

A. OLYMP. 155, 1.

I RES ITALIAE.

Cap. I. Ariarathis legatio. Attalus Romam venit. Cap. II. Demetrii legati interfectorem Cn. Octavii et Isocratem senatui tradunt eique coronam auream offerunt.

Cap. III. Leptines. Isocrates. Senatus responsum. Achaeorum legati exsulum libertatem petunt.

II. RES GRAECIAE.

Cap. IV. Lycisci morte Aetolia ex turbis eruitur.

Cap. V. Lyciscus Aetolus. Mnasippus Coronaeus. Chremas Acarnan. Charopis Epirotae nequitia. Myrto et Nicanor Charopis socii. Philotis Charopis mater et socia.

Cap. VI. Phoenice urbs Epiri. Charops Romam abit. Idem senatus consultum effingit.

B. OLYMP. 155, 2.

I. RES ITALIAÉ.

Cap. VII. Delii in Achaiam migrant. Res repetunt ab Atheniensibus. His de rebus legati Atheniensium et Achaeorum Romae.

II. RES PERGAMI.

Cap. VIII. Eumenis elogium.

C. OLYMP. 155, 3.

I. RES ITALIAE.

Cap. IX. Issensium et Daorsorum legati Romae. Cap. X. Ariarathes Romae. Sex. Iulius L. Aurelius cos. Demetrii et Orophernis legati Romae.

II. RES ASIAE.

Cap. XI. Orophernes avaritia regnum amisit et periit. Rebus Cappadociae ante Graecas narratis reversus ad eas Polybius exponit Oropi vastationem ab Atheniensibus factam. In rebus adversis homines adversus amicos acerbi, sicut Orophernes contra Theotimum. Orophernis lascivia. Cap. XII. Attalus Ariarathem restituit.

D. OLYMP. 155, 4.

I. RES ITALIAE.

Cap. XIII. Faunius a Dalmatis male acceptus. Iis bellum indictum. Cap. XIV. Legati e Phoenice, Epiri urbe, Romae.

II. PRUSIAE BELLUM CUM ATTALO.

Cap. XV. Attalus a Prusia victus. Prusias in templa furit. Elaea. Thyatira. Hieracome. Apollo Cynneus Temni.

Cap. XVI. Athenaeus frater Attali Romam legatus. Romanorum legati in Asiam.

FRAGMENTA LIBRI XXXIII.

A. OLYMP. 156, 1.

I. RES ITALIAÉ.

Cap. I. Athenaeus Attali frater auditur. Legati in Asiam

missi. Achaeorum legati de dimissione evocatorum.
Cap. II. Carneades, Diogenes, Critolaus Atheniensium legati.
Cap. III. Achaeorum nova legatio de dimissione evocatorum.

II. RES RHODIORUM.

Cap. IV. Aristocrates Rhodiorum praetor.

III. RES CYPRI.

Cap. V. Archias Cypri praefectus insulam Demetrio prodere studet, sed deprehensus suspendio finit vitam. Vani vana agitant.

IV. RES ARIARATHIS.

Cap. VI. Prienenses pecuniam ab Oropherne depositam Aria-rathi tradere nolunt. Eos Ariarathes cum Attalo vexat.

B. OLYMP. 156, 2.

I. RES ITALIAE.

Cap. VII. Romani belluminter Attalum et Prusiam dirimere student. Cap. VIII. Massiliensium legati Romae queruntur de Liguribus. Cap. IX. Ligures violant legatos Romanos. Flaminius vulneratur. Q. Opimius cos. contra illos missus.

Cap. X. Oxybii et Decietae bello victi se tradunt Opimio.

Cap. XI. Ptolemaeus minor Romae fratrem accusat. In Cyprum restituitur.

II. RES PERGAMI.

Cap. XII. Attalus coniunctus cum Ariarathe et Mithridate contra Prusiam. Romanorum legati Prusiae amicitiam renuntiant. Cap. XIII. Athenaeus, Attali frater, classi praefectus. Novi

Romanorum legati. Pax Attali cum Prusia.

C. OLYMP. 156, 3.

I. RES ITALIAÉ.

Cap. XIV. Achaei dimissionem evocatorum frustra petunt. Cap. XV. Heraclides cum Laodice et Alexandro Romae. Rhodiorum legatio de bello Cretico.

II. BELLUM RHODIORUM CUM CRETENSIBUS.

Cap. XVI. Cretenses et Rhodii ab Achaeis auxilia petunt. Variae in concilio Achaeorum sententiae. Antiphatas. Telemnastus. Callicrates. Cap. XVII. Mala Rhodiorum consilia.

D. OLYMP. 156, 4. RES ITALIAE.

Cap. XVIII. Attalus Eumenis filius, Demetrius, Heraclides cum Laodice et Alexandro Romae.

II. RES SYRIAE.

Cap. XIX. Demetrius ebriosus.

E. FRAGMENTA INCERTAE SEDIS.

Cap. XX. XXI. Fragmenta minora.

FRAGMENTA LIBRI XXXIV.

A. FRAGMENTA GRAECA.

I. GENERALIA NONNULLA. DE ARGUMENTO HUIUS LIBRI.

Cap. I. Geographica Polybius peculiari libro Historiarum suarum complexus est. Argumentum huius libri.

II. DE ULIXIS NAVIGATIONE. PROPE SICILIAM PRAESERTIM.

Cap. II. Homerus ficta cum veris conectit. Aeolus, Danaus, Atreus. Res veras Homerus poëtice exprimit. Thymni pisces.

Cap. III. Venatio xiphiae piscis. Scylla et Charybdis. Cap IV. Tres partes poësis. Homerus philosophorum more scribit. Fretum Siculum veteres cavent.

III. CONTRA PRIORES SCRIPTORES GEOGRAPHICOS DISPUTAT POLYBIUS.

Cap. V. Contra Pytheam. Thule insula. Pulmo marinus. Pytheas fide non dignus.

Cap. VI. Contra Dicaearchum de distantia a Pelopenneso ad fretum Herculis.

Cap. VII. Contra Erathosthenem de longitudine Hispaniae, de Gallis in Hispania, de longitudine Europae ac de eius promunturiis.

IV. DE LUSITANIA.

Cap. VIII. Thynnus glande vescitur. Lusitaniae felix caelum.

V. DE HISPANIA.

Cap. IX. Turdetani et Turduli Hispaniae populi. Celtae. Columnae. Fons natura singularis Gadibus. Metalla argentea. Glebae annibus devectae. Ana flumen. Segesama et Intercatia. Luxuria regis Hispani.

VI. DE GALLIA.

Cap. X. Pisces sub terra. Rhodani ostia. Corbilo emporium. Alces in Alpibus. Aurum apud Tauriscos Noricos. Alpium magnitudo et altitudo. Earum transitus et lacus.

VII. DE ITALIA.

Cap. XI. Vinum arbustivum. Iter ab Apulia ad fretum. Etruriae longitudo. Crater. Opici et Ausones. Lacinium. Crateres.

VIII. DE THRACIA, MACEDONIA, GRAECIA.

Cap. XII. Mensurae variae distantiarum.

IX. DE ASIA.

Cap. XIII. Artemidorus fide dignus.

X. DE ALEXANDRIA, AEGYPTI URBE.

Cap. XIV. Tria genera incolarum Alexandriae.

B. FRAGMENTA LATINA.

Cap. XV. Varia fragmenta.

FRAGMENTA LIBRI XXXV.

A. OLYMP. 157, 1.

BELLUM CELTIBERICUM.

Cap. I. Igneum bellum contra Celtiberos.
Cap. II. M. Claudius in Hispania. Legatio Bellorum et Tittorum.
Crap. III. M. Claudio diffidit senatus. A. Postumius L. Licinius

Lucullus cos.

Cap. IV. Romana iuventus bellum timet. Scipio ad bellum se offert.

Cap. V. Scipionis certamen singulare cum Hispano.

B. OLYMP. 157, 2.

ACHAEORUM EXSULES LIBERANTUR.

Capa VI. Catonis dictum de Achaeis. Eorum exsules liberati.

FRAGMENTA LIBRI XXXVI.

A. OLYMP. 157, 3.

I. BELLUM PUNICUM TERTIUM.

Cap. I. Quomodo contiones et colloquia virorum rei publicae gerendae peritorum tractentur.

Cap. II. Ad inferendum Poenis bellum Romani praetendunt

causam speciosam. Cap. III. Belli Punici tertii primordia. Uticenses Romanis se tradunt. Poenorum legati Romam res senatui tradentes.

Cap. IV. Quid sit Romanis se tradere. Senatus Poenorum legatis respondet. Illi Carthaginem redeunt.

Cap. V. Magonis Bruttii oratio. Poeni obsides mittunt. Q. Fabius Maximus praetor Siciliae.

Cap. VI. Romani ad Uticam. Magnae opes Poenorum. Cap. VII. Stupor ac furor Poenorum responsum Romanorum andientium.

Cap. VIII. Hamilcar Poenorum dux. Scipionis virtus. Catonis de eo dictum.

II. RES GRAECIAE.

Cap. IX. Sententiae hominum diversae de Romanis bellum Punicum suscipientibus et de Pseudophilippo.

Cap. X. Perguntur.

Cap. XI. Polybius a M. Manilio ex Achaia Lilybaeum arcessitur.

Cap. XII. Quomodo Polybius de se ipso soleat exponere.
Cap. XIII. Callicratis statuae abiectae, Lycortae restitutae.
Homines rerum novarum studiosi auctores mutationum.

III. RES BITHYNIAE.

Cap. XIV. Romanorum legati ad pacem inter Prusiam et Nicomedem componendam.

Cap. XV. Prusiae mores et ingenium. Subiectorum animi ab eo alieni.

B. OLYMP. 157, 4.

I. BELLUM PUNICUM TERTIUM.

Cap. XVI. Masinissae obitus et elogium. Eius filii. Eius merita de agricultura. Scipio Cirtae res constituit. Masinissae simplex victus.

II. BELLUM MACEDONICUM.

Cap. XVII. Quarum rerum causae non perspiciuntur, perperam ad deos referuntur. Hominum paucitas in Graecia his temporibus, cuius rei causa perspici et remedium inveniri potest. Prodigiosum vero Macedonum fatum irae deorum videtur esse imputandum.

FRAGMENTA LIBRI XXXVII.

OLYMP. 158, 1.

Cap. I. Museum locus ad Olympum Macedoniae.

FRAGMENTA LIBRI XXXVIII.

OLYMP. 158, 2.

I. EX PROCEMIO.

Cap. I. De Graeciae infortunio. Graecorum calamitas his temporibus maior etiam videtur Poenorum rebus adversis.

Cap. II. III. Antiquiores Graeciae calamitates praesentibus non

conferendae.

Cap. IV. Acerbitatis accusationem his de rebus repellit Poly-

bius. Omni rei veritatem scriptor anteferre debet. Cap. V. Rerum narratio consulto variata. Natura nulla in re constans et perpetua. Omnes sensus variatione gaudent. multo magis et animus.

Cap. VI. Veteres scriptores in narrandis rebus vario dicendi genere solent uti. Huius rei exemplum. Polybii in historiis

institutum.

II. BELLUM PUNICUM TERTIUM.

Cap. VII. Hasdrubal Poenorum dux. Gulussa Numidarum rex. Huius cum illo colloquium.

Cap. VIII. Gulussa et Scipio. Huius mandata ad Hasdrubalem.

III. BELLUM ACHAICUM.

Cap. IX. Aurelius legatus ex Achaia redit. Sex. Iulius Caesar legatus ad Achaeos. Cum iis senatus leniter agit.

Cap. X. Sex. Iulius Caesar cum Achaeis agit. Diaeus et Cri-

tolaus gentis pestes. Achaeorum responsum.

Cap. XI. Sextus Tegeam pergit. Decipitur a Critolao, qui Achaeos ad odium Romanorum concitat.

Cap. XII. XIII. Q. Caecilius praeses Macedoniae legatos ad Achaeos mittit. Legati Romani e contione eiecti. Critolaus ad bellum Romanorum Achaeos incitat. Cap. XIV. Pytheas Thebanus altera belli fax. Bellum Achaicum. Cap. XV. Critolaus obit. Diaeus praetor servos liberat, pe-

cuniam ac milites Achaeis imperat.

Cap. XVI. Achaei occaecati. Elei et Messenii. Patrensium clades et desperatio. Graeciae summa perturbatio. Thebani ex urbe profugi.

Cap. XVII. Metellus condiciones pacis offert. Diaeus pacem

respuit. Huius socii.

Cap. XVIII. Necant Sosicratem. Andronidas pretio se redimit. Diaeus saevit in Philinum. Periissent Achaei, ni cito periissent.

IV. EXCIDIUM CARTHAGINIS.

Cap. XIX. Scipio portam Carthaginis subfodit.
Cap. XIX. Polybii consilium Scipioni datum eiusque responsum.

Cap. XX. Hasdrubal ad genua Scipioni accidit. Eius verba ad praesentes de illo. Transfugae aliquot muro conscenso in Hasdrubalem maledictis invehuntur. Sua quoque ei insultat uxor.

Cap. XXI. Magni viri est prae oculis in felicitate habere for-

tunae volubilitatem.

Cap. XXII. Carthaginis ruinam deflet Scipio.

FRAGMENTA LIBRI XXXIX.

A. OLYMP. 158, 3.

I. RES GRAECAE.

Cap. I. A. Postumius Graecarum litterarum ridicule studiosus. Catonis de eo iudicium. Reliqua Postumii vanitas.

Cap. II. Artium contemptus in evertenda Corintho. Cap. III. Philopoemenis statuae in Graeciae urbibus conservatae. Eidem decretos honores deleri non patiuntur Mummius et decem legati Romani. Philopoemenis gloriam apud eos Polybius defendit, cui hac de re statuam marmoream Achaei ponunt.

Cap. IV. Diaei bona sub hasta veneunt. Polybii abstinentia. Cap. V. Polybii in Achaeos merita. Per mandata decem legatorum singulas urbes idem adit et controversias diiudicat.

Cap. VI. Mummii integritas et indulgentia.

II. RES AEGYPTI.

Cap. VII. Ptolemaei VI. Philometoris mors et elogium.

B. OLYMP. 158, 4.

EX EPILOGO.

Cap. VIII. Mandatis confectis Polybius Romam redit. A diis precatur, ut eadem rerum condicio sibi maneat. Universi argumenti summarium.

FRAGMENTA LIBRI XL

cui indices inerant, non supersunt.

FRAGMENTA EX INCERTIS LIBRIS.

ADDENDA.

- P. 2 ann. crit. 19 l. χρόνοισ P Va in erratis, καιροῖς Va in textu, del. Re
- P. 70 ann. crit. 16 l. μοαγέτου Y Ur cet.
- P. 134 ann. crit. 13 l. αὐτῶν · αὐτῶν Y, corr. Ur.
- P. 188 lin. 7 l. Σέρουιον.
- P. 212 lin. 5 l. Όπτάουιου.
- P. 293 ann. crit. 15 add.: τάκόλουθα coni. BW Philol. 1903, 554 ann. 31.
- P. 449 ann. crit. 14 l. ovd' legit Bo.
- P. 505 ann. crit. 1. l. Philol. 1890, 526 ann. 2 cet.
- P. 518 lin. 15 l. τὸ ἢ.
- P. *3 col. I lin. 5 l. Celtiberorum.
- P. *88 col. II lin. 39 l. diis.
- P. *93 col. I lin. ultima l. diis.
- P. *153 col. II lin. 36 l. Μηθυμναΐοι.

FRAGMENTA LIBRI XX.

OLYMP. 147, 1.

I. RES GRAECIAE.

Ηυ Βο 1025] Καὶ αὖθις Πολύβιος Τριάκοντα τῶν ἀποκλή- [1 899 των προεχειρίσαντο τοὺς συνεδρεύσοντας μετὰ τοῦ βασιλέως. Καὶ αὖθις Ὁ δὲ συνῆγε τοὺς ἀποκλήτους καὶ διαβούλιον ἀνεδίδου περὶ τῶν ἐνεστώτων. —

Οτι Φιλίππου πρεςβεύς αντος πρός Βοιωτούς οί 2 Βοιωτοὶ ἀπεκρίθης αν τοῖς πρεσβευταῖς διότι παραγενομένου τοῦ βασιλέως πρὸς αὐτούς, τότε βουλεύσονται περὶ τῶν παρακαλουμένων. —

10 Οτι Αντιόχου διατρίβοντος έν τῆ Χαλκίδι καὶ τοῦ 3 χειμῶνος καταρχομένου παρεγένοντο πρὸς αὐτὸν πρεσβευταὶ παρὰ μὲν τοῦ τῶν Ἡπειρωτῶν ἔθνους οἱ [900 περὶ Χάροπα, παρὰ δὲ τῆς τῶν Ἡλείων πόλεως οἱ περὶ 1026] Καλλίστρατον. οἱ μὲν οὖν Ἡπειρῶται παρεκάλουν 2 15 αὐτὸν μὴ προεμβιβάζειν σφᾶς εἰς τὸν πρὸς Ῥωμαίους

^{2—5} Suid. v. ἀπόχλητοι; v. Liv. 35, 45, 9; 46, 2, Ni 63, 175 3 συνεδρεύοντας Suid., corr. Ca 1019 6—9 X 19^a, 0 118as., U* 35, Ur XI; v. Liv. 35, 50, 5, Ni 175 6 Φιλίπτου excerptor posuit pro ἀντιόχου, v. Rei 689 8 αὐτούς Be 10—2, 13 X 19as., 0 119^f s., U* 35—37, Ur XII; v. Liv. 36, 5, 1—8, Ni 12 s., 178 10 χαλπίτιδι Υ, corr. Ur 11 χειμῶνος εχ χειμῶντος Ο 13 ἡλείων U* Ur, ἡλείων Υ* Ernestus 15 προεβιβάζειν Υ, προεπβιβάζειν Ur, corr. Sch auctore Ernesto lex. Pol. 95

πόλεμον, θεωρούντα διότι πρόχεινται πάσης της Έλλά-3 δος πρός την Ίταλίαν άλλ' εί μεν αύτος δύναται προκαθίσας της Ήπείρου παρασκευάζειν σφίσι την άσφάλειαν, έφασαν αὐτὸν δέξασθαι καὶ ταῖς πόλεσι καὶ 4 τοίς λιμέσιν εί δὲ μὴ αρίνει τοῦτο πράττειν αατὰ τὸ 5 παρόν, συγγνώμην έχειν ήξίουν αὐτοίς δεδιόσι τὸν. 5 από 'Ρωμαίων πόλεμον. οἱ δ' 'Ηλείοι παρεπάλουν πέμπειν τῆ πόλει βοήθειαν έψηφισμένων γὰο τῶν Αγαιών τον πόλεμον εὐλαβείσθαι τὴν τούτων ἔφοδον. 6 δ δε βασιλεύς τοις μεν Ήπειρώταις ἀπεκρίθη διότι 10 πέμψει πρεσβευτάς τοὺς διαλεχθησομένους αὐτοῖς ὑπὲρ 7 των ποινή συμφερόντων, τοίς δ' 'Ηλείοις έξαπέστειλε γιλίους πεζούς, ήγεμόνα συστήσας Εὐφάνη τὸν Κοῆτα. --"Οτι Βοιωτοί έκ πολλών ήδη χρόνων καχεκτούντες ήσαν καὶ μεγάλην είχον διαφοράν πρός την γεγενημένην 15 2 εὐεξίαν καὶ δόξαν αὐτῶν τῆς πολιτείας. οὖτοι γὰο μεγάλην περιποιησάμενοι καλ δόξαν καλ δύναμιν έν τοις Λευκτρικοίς καιροίς, ούκ οίδ' όπως κατά τὸ συνεγές έν τοις έξης χρόνοις ἀφήρουν ἀμφοτέρων αλεί των 3 προειρημένων, έχοντες στρατηγόν 'Αβαιόκριτον. ἀπό \varkappa

⁴ δέξασθαι Y Ur BW, δέξεσθαι vulgo post Ca 801
5 λιμέσι XU* Ur, λιμέσιν Y* Ben 278 Di πρίνει Y ante Ur, πρίνοιο U* πράττει Ο 6 ήξίου Y, corr. Ca 801 7 δ΄ Ben 278 BW, δὲ Υ ήλείοι U* Ur, ήλείοι Y* Ernestus 8 πέμπει Ο 12 ήλείοις U* Ur, ήλείοις Y* Ernestus 13 έμφανή Υ, εόφανή X ante Ur, corr. Sch 14—7, 16 P 304*—306*, Va 102, P* λόγος π περί βοιωτων, Athen. 10 p. 418*: Πολύβιος δ΄ ὁ Μεγαλοπολίτης ἐν τῆ είκοστῆ τῶν ἰστοριῶν φησιν ὡς Βοιωτοὶ μεγίστην δόξαν λαβόντες μετὰ τὰ Λευκτρικὰ κατὰ μικρὸν ἀνέπεσον ταῖς ψυχαῖς καὶ δρμήσαντες ἐπ' εὐωχίας καὶ μέθας (4, 6ε.) cet. cf. cap. 6, 5; v. Liv. 36, 6, Ni 178 19 χρόνοιο P Hu, καιροῖς Va vulgo, del. Be αἰεὶ P Hu, ἀεὶ Va vulgo 20 ἀμαιόπριτον P, corr. Kumanudes λθήρωιον Π, 168 BW, v. Plut. Arat. 16, Pomtowium Fleckeis. annal. 1897, 827

δὲ τούτων τῶν καιρῶν οὐ μόνον ἀφήρουν, ἀλλ' ἀπλῶς είς τάναντία τραπέντες και την πρό τοῦ δόξαν έφ' δσον οἶοί τ' ἦσαν ἡμαύρωσαν. Άχαιῶν γὰρ αὐτοὺς πρὸς 4 Αλτωλούς εκπολεμωσάντων, μετασχόντες τούτοις τῆς ε αὐτῆς αἰρέσεως καὶ ποιησάμενοι συμμαχίαν, μετὰ ταῦτα κατά τὸ συνεχές ἐπολέμουν πρὸς Αλτωλούς. ἐμβαλόν- 5 των δὲ μετὰ δυνάμεως είς τὴν Βοιωτίαν τῶν Αἰτωλῶν έκστρατεύσαντες πανδημεί, καὶ τῶν Άχαιῶν ἡθροισμένων 1027] καὶ μελλόντων παραβοηθείν οὐκ ἐκδεξάμενοι τὴν 10 τούτων παρουσίαν συνέβαλον τοις Αιτωλοίς, ήττηθέν- 6 τες δὲ κατὰ τὸν κίνδυνον οὕτως ἀνέπεσον ταὶς ψυχαὶς ωστ' απ' έκείνης της χρείας απλως οὐδενὸς ἔτι των καλών άμφισβητείν ετόλμησαν οὐδ' εκοινώνησαν οὕτε πράξεως οὖτ' ἀγῶνος οὐδενὸς ἔτι τοῖς Έλλησι μετὰ [901 15 ποινοῦ δόγματος, άλλ' δρμήσαντες πρός εὐωχίαν καὶ 7 μέθας οὐ μόνον τοῖς σώμασιν ἐξελύθησαν, ἀλλὰ καὶ ταίς ψυχαίς.

Τὰ δὲ κεφάλαια τῆς κατὰ μέρος ἀγνοίας ἐχειρίσθη ὅ παρ' αὐτοῖς τὸν τρόπον τοῦτον. μετὰ γὰρ τὴν προ- 2 τειρημένην ἡτταν εὐθέως ἐγκαταλιπόντες τοὺς 'Αχαιοὺς προσένειμαν Αἰτωλοῖς τὸ ἔθνος. ἀνελομένων δὲ καὶ 3 τούτων πόλεμον μετά τινα χρόνον πρὸς Δημήτριον τὸν Φιλίππου πατέρα, πάλιν ἐγκαταλιπόντες τούτους, καὶ παραγενομένου Δημητρίου μετὰ δυνάμεως εἰς τὴν το Βοιωτίαν οὐδενὸς πείραν λαβόντες τῶν δεινῶν, ὑπέταξαν σφᾶς αὐτοὺς ὁλοσχερῶς Μακεδόσι. βραχέος (δ') 4 αἰθύγματος ἐγκαταλειπομένου τῆς προγονικῆς δόξης,

⁸ ήθοοισμένων P BW, ήθοοισμένων vulgo, v. BW I 77 15 εύωχίας Be cum Athenaeo 18 άγνοίας P Hu, άνοίας Va vulgo 20 άχεοὺσ P, corr. Va 26 μ ακεδῶσι P, corr. Va σ add. Ben 278 BW, σ Va vulgo

ήσαν τινες οδ δυσηρεστούντο τη παρούση καταστάσει 5 και τῷ πάντα πείθεσθαι Μακεδόσι. διὸ και μεγάλην άντιπολιτείαν είναι συνέβαινε τούτοις πρός τούς περί τὸν 'Ασκώνδαν καὶ Νέωνα, τοὺς Βραχύλλου προγόνους. 6 οδτοι γάρ ήσαν οί μάλιστα τότε μακεδονίζοντες. οὐ s μην άλλα τέλος κατίσχυσαν οί περί τον 'Ασκώνδαν 7 γενομένης τινός περιπετείας τοιαύτης. Αντίγονος μετά τὸν Δημητρίου θάνατον ἐπιτροπεύσας Φιλίππου, πλέων έπί τινας πράξεις πρός τὰς ἐσχατιὰς τῆς Βοιωτίας πρὸς Λάουμναν, παραδόξου γενομένης άμπώτεως έκάθισαν 10 8 είς τὸ ξηρὸν αἱ νῆες αὐτοῦ. κατὰ δὲ τὸν καιρὸν τοῦτον προσπεπτωχυίας φήμης δτι μέλλει κατατρέχειν την χώραν 'Αντίγονος, Νέων, ίππαρχῶν τότε καὶ πάντας τοὺς Βοιωτῶν ἱππείς μεθ' αύτοῦ περιαγόμενος 1028] χάριν τοῦ παραφυλάττειν τὴν χώραν, ἐπεγένετο 16 τοῖς περί τὸν 'Αντίγονον ἀπορουμένοις καὶ δυσχρηστου-9 μένοις διὰ τὸ συμβεβηκός, καὶ δυνάμενος μεγάλα βλάψαι τούς Μαχεδόνας έδοξε φείσασθαι παρά την προσδοχίαν 10 αὐτῶν. τοῖς μὲν οὖν ἄλλοις Βοιωτοῖς ἤρεσκε τοῦτο πράξας, τοῖς δὲ Θηβαίοις οὐχ δλως εὐδόκει τὸ γεγονός. » 11 δ δ' 'Αντίγονος, ἐπελθούσης μετ' δλίγον τῆς πλήμης καλ κουφισθεισών τών νεών, τώ μεν Νέωνι μεγάλην είχε χάριν έπὶ τῷ μὴ συνεπιτεθεϊσθαι σφίσι κατὰ τὴν περιπέτειαν, αὐτὸς δὲ τὸν προκείμενον έτέλει πλοῦν

¹ οἶ δυσηρεστοῦντες P, οἱ δυσαρεστοῦντες Va vulgo, corr. BW coll. 3, 112, 2. 4, 34, 6; 79, 5 8 πλεον (ο in ras.) P, corr. Va 9 τὰ έσχατα P, corr. BW · 9. 10 comma post Βοιωτίας delet et ponit post Λάφυμναν Sch; de Larymna boeotica v. Pomtowium Fleckeis. annal. 1897, 795 10 λαβρύναν P, corr. Sch auctore Va ann. 19 11 εἰσ P Hu, πρὸς Va vulgo 12 ante φήμης add. τῆς Va invito P, del. BW; v. 1, 39, 11. 21, 25, 8 13 ἐππάρχων P, corr. Va 14 μετ' αὐτοῦ P, corr. Be

εἰς τὴν ᾿Ασίαν. διὸ καὶ μετὰ ταῦτα, νικήσας Κλεο- [12 902 μένη τὸν Σπαρτιάτην καὶ κύριος γενόμενος τῆς Λακεδαίμονος, ἐπιστάτην ἀπέλειπε τῆς πόλεως Βραχύλλην, ταύτην αὐτῷ χάριν ἀποδιδοὺς τῆς τοῦ πατρὸς Νέωνος εὐεργεσίας ἐξ ὧν οὐδὲ κατὰ μικρὸν συνέβη τὴν οἰκίαν ἐπανορθωθῆναι τὴν περὶ τὸν Βραχύλλην. οὐ μόνον δὲ 13 ταύτην αὐτῶν ἔσχε τὴν πρόνοιαν, ἀλλὰ καὶ κατὰ τὸ συνεχές, ὁτὲ μὲν αὐτός, ὁτὲ δὲ Φιλίππος, χορηγοῦντες καὶ συνεπισχύοντες αἰεί, ταχέως κατηγωνίσαντο τοὺς 10 ἐν ταῖς Θήβαις αὐτοῖς ἀντιπολιτευομένους καὶ πάντας ἠνάγκασαν μακεδονίζειν πλὴν τελέως ὀλίγων τινῶν.

Τὰ μὲν οὖν κατὰ τὴν οἰκιαν τὴν Νέωνος τοιαύτην 14 ἔλαβε τὴν ἀρχὴν καὶ τῆς πρὸς Μακεδόνας συστάσεως καὶ τῆς κατὰ τὴν οὐσίαν ἐπιδόσεως τὰ δὲ κοινὰ τῶν 6 15 Βοιωτῶν εἰς τοσαύτην παραγεγόνει καχεξίαν ὥστε σχεδὸν εἰκοσι καὶ πέντ' ἐτῶν τὸ δίκαιον μὴ διεξῆχθαι παρ' αὐτοῖς μήτε περὶ τῶν ἰδιωτικῶν συμβολαίων μήτε περὶ τῶν κοινῶν ἐγκλημάτων, ἀλλ' οἱ μὲν φρουρὰς 2 παραγγέλλοντες τῶν ἀρχόντων, οἱ δὲ στρατείας κοινάς, τῶ ἐξέκοπτον ἀεὶ τὴν δικαιοδοσίαν ἔνιοι δὲ τῶν στρατηγῶν καὶ μισθοδοσίας ἐποίουν ἐκ τῶν κοινῶν τοῖς ἀπόροις τῶν ἀνθρώπων. ἐξ ὧν ἐδιδάχθη τὰ πλήθη 3 τούτοις προσέχειν καὶ τούτοις περιποιείν τὰς ἀρχάς, 1029] δι' ὧν ἔμελλε τῶν μὲν ἀδικημάτων καὶ τῶν κιδφειλημάτων οὐγ ὑφέξειν δίκας, προσλήψεσθαι (δὲ)

³ ἀπέλειπε P Hu E.Z. XXV 8 BW, ἀπέλιπε Va vulgo 4 ταύτην — 6 βραχόλλην P Di, om. Va vulgo 8 ὅτε — ὅτε P, corr. Sch 9 αlεί P Hu, άεὶ Va vulgo πατηγονίσωντο P, corr. Va 10 αὐτονό $\overline{\nu}$ P, corr. Va 15 παραγεγόνει P Hu, παρεγεγόνει Va vulgo 16 $\overline{\epsilon}$ P, πέντε vulgo post Be, corr. BW, v. Hu Philol. 1859, 309 20 αlεί Hu invito P 25 δὲ add. Va

των κοινων αλεί τι διά την των άρχόντων χάριν. 4 πλείστα δε συνεβάλετο πρός την τοιαύτην * * * 'Οφέλτας. αλεί τι προσεπινοών δ κατά τὸ παρον έδοκει τους πολλούς ἀφελείν, μετὰ δὲ ταῦτα πάντας ἀπολείν ἔμελλεν 5 διιολονουμένως. τούτοις δ' ήκολούθησε και έτερος 5 ζηλος οὐκ εὐτυχής. οἱ μὲν γὰο ἄτεκνοι τὰς οὐσίας ού τοις κατά γένος έπιγενομένοις τελευτώντες ἀπέλειπον, ὅπερ ἦν ἔθος παρ' αὐτοῖς πρότερον, ἀλλ' εἰς εὐωχίας και μέθας διετίθεντο και κοινάς τοῖς φίλοις 6 έποίουν πολλοί δε και των έχόντων γενεάς άπεμέριζον 10 τοῖς συσσιτίοις τὸ πλεῖον μέρος τῆς οὐσίας, ὥστε πολλούς είναι Βοιωτών οίς ύπηρχε δείπνα τοῦ μηνός 7 πλείω τῶν εἰς τὸν μῆνα διατεταγμένων ἡμερῶν. διὸ καλ Μεγαρείς, μισήσαντες μέν την τοιαύτην κατάστασιν, μνησθέντες δε της προγεγενημένης αὐτοίς μετά [908 τῶν 'Αγαιῶν συμπολιτείας, αὖτις ἀπένευσαν πρὸς τοὺς 8 Άχαιούς και την έκείνων αιρεσιν. Μεγαρείς γάρ έξ άργης μεν επολιτεύοντο μετά των 'Αγαιων άπο των κατ' 'Αντίγονον τὸν Γονατᾶν χρόνων: ὅτε δὲ Κλεομένης είς τὸν Ἰσθμὸν προεκάθισεν, διακλεισθέντες 20 προσέθεντο τοῖς Βοιωτοῖς μετὰ τῆς τῶν ᾿Αγαιῶν 9 γνώμης. βραχὸ δὲ πρὸ τῶν νῦν λεγομένων καιοῶν

^{1. 3} αἰεί P Hu, ἀεί Va vulgo 2 τοιαύτην | ὀφέλτασ P, lac. indicat et καχεξίαν add. Va, κατάστασιν vel καταφθορὰν Rei 754, διαφθορὰν Sch, κακοπραγμοσύνην Hu 7 ἐπιγινομένοις coni. Hu Ε.Ζ. ΧΧΙΙΙ 12 11 συσσιτίοις Athen. l. c., τοῖσ οῦσι. τοῖσ P πλέον Athen. l. c. 12 δεῖπνα Va, διπλὰ P, δείηνα Athen. cod. A, δείλινὰ Athen. cod. C 13. 14 διὸ καί P, διόπερ Athen. l. c. 1488. μισήσαντες αὐτῶν τὴν τοιαύτην κατάστασιν ἀπένευσαν εἰς τοὺς '4χαιούς: desin. Athen. 16 αὐτισ P Hu, αὐδις Va vulgo 17 γὰρ Sch pro δὲ 20 προεκάθισεν Hu, προεκάθισεν Va ann. 20 vulgo, προσεκάθισεν P

δυσαρεστήσαντες τῆ πολιτεία τῶν Βοιωτῶν αὖτις ἀπένευσαν πρὸς τοὺς ᾿Αχαιούς. οἱ δὲ Βοιωτοὶ διορ- 10 γισθέντες ἐπὶ τῷ καταφρονεἰσθαι δοκεῖν ἐξῆλθον ἐπὶ τοὺς Μεγαρείς πανδημεὶ σὺν τοἰς ὅπλοις. οὐδένα δὲ 11 κποιουμένων λόγον τῶν Μεγαρέων τῆς παρουσίας αὐτῶν, 1080] οὕτω θυμωθέντες πολιορκεῖν ἐπεβάλοντο καὶ προσβολὰς ποιεῖσθαι τῆ πόλει. πανικοῦ δ᾽ ἐμπεσόντος 12 αὐτοῖς καὶ φήμης ὅτι πάρεστιν Φιλοποίμην τοὺς ᾿Αχαιοὺς ἔχων, ἀπολιπόντες πρὸς τῷ τείχει τὰς κλίμα- κας ἔφυγον προτροπάδην εἰς τὴν οἰκείαν.

Τοιαύτην δ' ἔχοντες οἱ Βοιωτοὶ τὴν διάθεσιν τῆς Τ πολιτείας, εὐτυχῶς πως διώλισθον καὶ τοὺς κατὰ Φίλιππον καὶ τοὺς κατ' ἀντίοχον καιρούς. ἔν γε μὴν 2 τοἰς έξῆς οὐ διέφυγον, ἀλλ' ὥσπερ ἐπίτηδες ἀντα-16 πόδοσιν ἡ τύχη ποιουμένη βαρέως ἔδοξεν αὐτοῖς ἐπεμ-βαίνειν ὑπὲρ ὧν ἡμεῖς ἐν τοῖς έξῆς ποιησόμεθα μνήμην.—

"Οτι οί πολλοί πρόφασιν μέν είχον τῆς πρὸς 'Ρω- 8 μαίους άλλοτριότητος τὴν ἐπαναίρεσιν τὴν Βραχύλλου καὶ τὴν στρατείαν, ἢν ἐποιήσατο Τίτος ἐπὶ Κορώνειαν τὰν διὰ τοὺς ἐπιγινομένους φόνους ἐν ταῖς ὁδοῖς τῶν 'Ρωμαίων, τῆ δ' ἀληθεία καχεκτοῦντες (ἦσαν) ταῖς 4 ψυχαῖς διὰ τὰς προειρημένας αἰτίας. καὶ γὰρ τοῦ 5 βασιλέως συνεγγίζοντος ἐξήεσαν ἐπὶ τὴν ἀπάντησιν οἱ τῶν Βοιωτῶν ἄρξαντες συμμίξαντες δὲ καὶ φιλκανθρώπως ὁμιλήσαντες ἦγον αὐτὸν εἰς τὰς Θήβας. —

¹ αδτισ P Hu, αδθις Va vulgo 2 τούσ P BW, om. Va vulgo 5 ποι | ούμενοι P, corr. Salmasius Sch VII 409 8 πάρεστιν P BW, πάρεστι Va vulgo 9 ἀπολειπόντεσ P, corr. Va 12 διόλισθον P, corr. Va 17—25 P 306°, Va 110; γ. Liv. 36, 6, Ni 178 21 ήσαν add. Hu comment. Fleckeis. Lips. 1890, 91 coll. 20, 4, 1 BW 24 ἄρχοντες coni. Va 25 post Θήβας subscribit P: τέλοσ τοῦ π λόγον τῆς πολυβί ιστορίασ:

8 'Αντίοχος δὲ ὁ μέγας ἐπικαλούμενος, δν 'Ρωμαῖοι καθείλον, ώς ίστορεί Πολύβιος έν τη εἰκοςτή, παρελθων είς Χαλκίδα της Ευβοίας συνετέλει γάμους, [904 πεντήχοντα μέν έτη γεγονώς καλ δύο τὰ μέγιστα τῶν έργων ανειληφώς, τήν τε των Ελλήνων έλευθέρωσιν, 5 ώς αὐτὸς ἐπηγγέλλετο, καὶ τὸν πρὸς Ῥωμαίους πόλεμον. 2 έρασθείς οὖν παρθένου Χαλκιδικής κατὰ τὸν τοῦ πολέμου καιρον έφιλοτιμήσατο γήμαι αὐτήν, οἰνοπότης 3 ων και μέθαις χαίρων. ην δ' αυτη Κλεοπτολέμου μεν θυγάτηρ, ένὸς τῶν ἐπιφανῶν, κάλλει δὲ πάσας ὑπερ- 10 4 βάλλουσα. καὶ τοὺς γάμους συντελῶν ἐν τῆ Χαλκίδι αὐτόθι διέτριψε τὸν γειμῶνα, τῶν ἐνεστώτων οὐδ' 1081] ήντινοῦν ποιούμενος πρόνοιαν. έθετο δε και τῆ 5 παιδί ὄνομα Εὔβοιαν. ήττηθείς οὖν τῷ πολέμω ἔφυγεν είς "Εφεσον μετά τῆς νεογάμου. 15

Nec praeter quingentos, qui circa regem fuerunt, ex toto exercitu quisquam effugit, etiam ex decem milibus militum, quos Polybio auctore traiecisse secum regem in Graeciam scripsimus, exiguus numerus.

9 "Ότι οἱ περὶ τὸν Φαινέαν τὸν τῶν Αἰτωλῶν στρατη- 20 γὸν μετὰ τὸ γενέσθαι τὴν Ἡράκλειαν ὑποχείριον τοῖς Ἡρωμαίοις, ὁρῶντες τὸν περιεστῶτα καιρὸν τὴν Αἰτωλίαν καὶ λαμβάνοντες πρὸ ὀφθαλμῶν τὰ συμβησόμενα ταῖς ἄλλαις πόλεσιν, ἔκριναν διαπέμπεσθαι πρὸς τὸν Μάνιον 2 ὑπὲρ ἀνοχῶν καὶ διαλύσεως. ταῦτα δὲ διαλαβόντες 25 ἐξαπέστειλαν ᾿Αρχέδαμον καὶ Πανταλέοντα καὶ Χάλε- 3 πον οἱ συμμίζαντες τῷ στρατηγῷ τῶν Ῥωμαίων προ-

^{1—15} Athen. 10 p. 439°···, Ni 329 16—19 Liv. 36, 19, 11, Ni 181 20—14, 9 X 20°··—26°, 0 119°·—123°, U* 37—49, Ur XIII; v. Liv. 36, 27 ss., Ni 30, 33, 184 26 Χάλεπον pro χάλησον Bergkius Philol. 1884, 241 coll. 21, 25, 11 BW 27 ol Y, corr. Ur

έθεντο μέν και πλείους ποιείσθαι λόγους, μεσολαβηθέντες δὲ κατὰ τὴν ἔντευξιν ἐκωλύθησαν. δ γὰρ 4 Μάνιος κατά μέν το παρον ούκ έφασκεν εύκαιρείν, περισπώμενος ύπὸ τῆς τῶν ἐκ τῆς Ἡρακλείας λαφύρων 5 ολχονομίας. δεγημέρους δε ποιησάμενος άνογας έχπέμ- 5 ψειν έφη μετ' αὐτῶν Λεύκιον, πρὸς δν ἐκέλευε λέγειν ύπερ ων αν δέοιντο. γενομένων δε των ανοχών, και 6 τοῦ Δευκίου συνελθόντος είς τὴν Υπάταν, ἐγένοντο λόγοι και πλείους ύπερ των ένεστώτων. οι μεν ούν 7 10 Αλτωλοί συνίσταντο την δικαιολογίαν ανέκαθεν ποοφερόμενοι τὰ προγεγονότα σφίσι φιλάνθρωπα πρός τους 'Ρωμαίους' δ δε Λεύκιος επιτεμών αὐτῶν τὴν 8 δρμήν ούκ έφη τοις παρούσι καιροίς άρμόζειν τούτο τὸ γένος τῆς δικαιολογίας λελυμένων γὰο τῶν ἐξ 15 άργῆς φιλανθρώπων δι' έκείνους, και τῆς ένεστώσης [905 έχθοας δι' Αιτωλούς γεγενημένης, οὐδεν έτι συμβάλλεσθαι τὰ τότε φιλάνθρωπα πρὸς τοὺς νῦν καιρούς. διόπερ ἀφεμένους τοῦ δικαιολογεῖσθαι συνεβούλευε 9 τρέπεσθαι πρός τον άξιωματικόν λόγον και δείσθαι τοῦ 20 στρατηγοῦ συγγνώμης τυχεῖν ἐπὶ τοῖς ἡμαρτημένοις. 1032] οἱ δ' Αἰτωλοὶ καὶ πλείω λόγον ποιησάμενοι περὶ 10 των υποπιπτόντων έκριναν έπιτρέπειν τὰ όλα Μανίφ, δόντες αύτοὺς είς τὴν Ῥωμαίων πίστιν, οὐκ είδότες 11 τίνα δύναμιν έγει τοῦτο, τῷ δὲ τῆς πίστεως ὀνόματι

¹ ποείσθαι Υ U*m, γενέσθαι U* 6 μετ' αὐτῶν] μετὰ τὸν Ο ξαέλευε Υ Βε, ἐκέλευε U*, ἐκέλευσε Ur vulgo '7 ὰν del. Di 8 ὅπαταν Υ, corr. Ur, v. 20, 10, 13 10 προσφερόμενοι U* Ur, προφερόμενοι Υ ante Henr. Stephanum Sch 17 φίλανα Υ ante Ur, φιλανία U* 20 ἐπλ Rei 640 (v. 23, 16, 5) Di, ἐν Υ Ur vulgo, del. Sch 23 αὐτοὺς Υ (lenem spiritum huius pronominis constanter fere Υ exhibent pro aspero), corr. Be 24 τίνα Υ ante Rei 640 Sch, τὴν U*, ἢν Ur

πλανηθέντες, ώς αν δια τοῦτο τελειοτέρου σφίσιν 12 έλέους ὑπάρξοντος. παρά (δὲ) 'Ρωμαίοις ἰσοδυναμεί τό τ' εἰς τὴν πίστιν αὐτὸν ἐγχειρίσαι καὶ τὸ τὴν ἐπιτροπὴν δοῦναι περὶ αὐτοῦ τῷ κρατοῦντι.

10 Πλην ταύτα κρίναντες έξεπεμψαν άμα τῷ Λευκίω ε τοὺς περί Φαινέαν διασαφήσοντας τὰ δεδογμένα τῷ 2 Μανίω κατὰ σπουδήν οἱ καὶ συμμίξαντες τῷ στρατηγῷ καὶ πάλιν ὁμοίως δικαιολογηθέντες ὑπὲρ αὐτῶν, ἐπὶ καταστροφῆς εἶπαν διότι κέκριται τοῖς Αἰτωλοῖς σφᾶς 3 αὐτοὺς ἐγχειρίζειν εἰς τὴν 'Ρωμαίων πίστιν. ὁ δὲ 10 Μάνιος μεταλαβών "Οὐκοῦν οὕτως ἔχει ταῦτα," φησίν, 4 "ὧ ἄνδρες Αἰτωλοί;" τῶν δὲ κατανευσάντων, "Τοιγαροῦν πρῶτον μὲν δεήσει μηδένα διαβαίνειν ὑμῶν εἰς τὴν 'Ασίαν, μήτε κατ' ἰδίαν μήτε μετὰ κοινοῦ 5 δόγματος, δεύτερον Δικαίαρχον ἔκδοτον δοῦναι καὶ 16 Μενέστρατον τὸν 'Ηπειρώτην," ὅς ἐτύγχανε τότε παραβεβοηθηκώς εἰς Ναύπακτον, "σὺν δὲ τούτοις 'Αμύνανδρον τὸν βασιλέα καὶ τῶν 'Αθαμάνων τοὺς ἄμα 6 τούτω συναποχωρήσαντας πρὸς αὐτούς." ὁ δὲ Φαινέας

¹ αν Ur pro οὐ 18. τοῦτο λειοτέρον σφίσι (σφίσιν Ο) ἡλοιοῦ (ἡλειοῦ U*) ὁπάρξοντος (OU*: ὁπάρξαντος) Υ, τοῦτο λειοτέρον (vel cum hiatu ἡπιωτέρον) σφίσι Λευπίον (vel Μανίον) ὁπάρξοντος (cum hiatu) Ur, τοῦτο ἐτοιμοτέρον (vel προχειροτέρον) (cum hiatu) σφίσι (sic) ἐλέον (vel τοῦ ζυγοῦ τῆς δονλείας) ὁπάρξοντος (cum hiatu) Rei 640 8., τοῦτο λειοτέρον σφίσιν ἐλέον ὁπάρξοντος (cum hiatu) Sch vulgo, τοῦτ' οἰπειστέρονς σφίσι τῆς λύσεως ὁπάρξοντας Hu, τοῦτο τελειοτέρον (ita M. Hauptius Hermes 1868, 221) σφίσιν ἐλέονς (v. 1, 88, 2) ὁπάρξοντος BW 2 δὲ add. Ur 3 τ' Ben 279 BW pro τε αὐτὸν U^* Ur, αὐτὸν Y 4 αὐτοῦ Y, corr. Ernestus 8 αὐτοῦν Y, corr. Be 11 ἔχειν Y, corr. Ur 13 ante πρ0 add. ἔφη Sch 14 μετὰ Ca 803 (v. 20, 4, 6), πατὰ Y, om. Ur 16 Merέσταν (Mereσταν Rei 641) coni. Ur coll. 21, 31, 13 et Liv. 36, 28, 3; sed v. Rei 1. c. τὸν Ur pro τὴν 17 Nαύπαπτον Ur pro ἀνάπαπτον Ur pro ἀνάπαπτον Ur V0 Ur0 Ur0

μεσολαβήσας "'Αλλ' ούτε δίκαιου," εφησεν, "ούθ' Έλληνικόν έστιν, & στρατηγέ, το παρακαλούμενον." δ δὲ Μάνιος οὐχ οὕτως δργισθείς ὡς βουλόμενος 7 είς εννοιαν αὐτοὺς ἀγαγείν τῆς περιστάσεως καί ε καταπλήξασθαι τοις δλοις, "Ετι γαο ύμεις έλληνοχοπείτε" φησί "και περί του πρέποντος και καθ-1033] ήχοντος ποιείσθε λόγον, δεδωκότες έαυτοὺς εἰς την πίστιν; οθς έγω δήσας είς την αλυσιν απάξω πάντας, ἂν τοῦτ' έμολ δόξη." ταῦτα λέγων φέρειν [8 906 10 αλυσιν έκέλευσε και σκύλακα σιδηρούν έκάστω περιθείναι περί τὸν τράγηλον. οί μὲν οὖν περί τὸν 9 Φαινέαν ἔκθαμβοι γεγονότες ἔστασαν ἄφωνοι πάντες, οίονει παραλελυμένοι και τοις σώμασι και ταις ψυχαις διὰ τὸ παράδοξον τῶν ἀπαντωμένων ὁ δὲ Λεύκιος 10 15 καί τινες έτεροι τῶν συμπαρόντων χιλιάρχων ἐδέοντο τοῦ Μανίου μηδεν βουλεύσασθαι δυσχερες ύπερ των παρόντων άνδρων, έπει τυγγάνουσιν όντες πρεσβευταί. τοῦ δὲ συγχωρήσαντος ἤρξατο λέγειν ὁ Φαινέας. ἔφη 11 γάρ αύτον και τους αποκλήτους ποιήσειν τα προσν ταττόμενα, προσδεϊσθαι δε και των πολλων, ει μέλλει αυρωθήναι τὰ παραγγελλόμενα. τοῦ δὲ Μανίου φήσαν- 12 τος αὐτὸν ὀρθῶς λέγειν, ήξίου πάλιν ἀνοχὰς αὑτοῖς δοθήναι δεχημέρους. συγχωρηθέντος δὲ καὶ τούτου, τότε μεν έπι τούτοις έγωρίσθησαν παραγενόμενοι δ' 13

⁴ ἔννοιαν Y ante Ur, ἄνοιαν U* αὐτοῦ Y, αὐτον Ur, corr. BW 6 πρέποντος Y Sch, δέοντος U* Ur vulgo 7 ποιεῖσθε Ur pro ποιεῖσθαι 8 ἄλυσιν U, ᾶλυσιν Y* Ur 9 τοῦτο Y, corr. Ben 279 BW 10 ἐκέλευσε Y Ur not. 16, ἐκέλευε Ur vulgo ante Hu σκόλακας Ο 12 ἔστασαν Sch pro ἴστασαν 14 ἀπατωμένων Ο λεύκιος Ur pro λάριος 16 βονλεύσασθαι Y Sch, βουλεύσσθαι Ur vulgo 19 αὐτὸν Y, corr Be 22 αὐτοῖς Y, corr. Be 23 δεχεμέρους Y, corr. Ur

είς την Υπάταν διεσάφουν τοῖς ἀποκλήτοις τὰ νενονότα καλ τούς ρηθέντας λόγους. ὧν ἀκούσαντες τότε πρώτον εννοιαν ελαβον Αλτωλοί της αύτων άγνοιας καλ 14 τῆς ἐπιφερομένης αὐτοῖς ἀνάγκης. διὸ γράφειν ἔδοξεν είς τὰς πόλεις καὶ συγκαλεῖν τοὺς Αιτωλοὺς χάριν τοῦ 5 15 βουλεύσασθαι περί τῶν προσταττομένων. διαδοθείσης δε της φήμης ύπες των απηντημένων τοις περί τον Φαινέαν, ούτως ἀπεθηριώθη τὸ πληθος ὥστ' οὐδ' 16 άπαντᾶν οὐδεὶς ἐπεβάλετο πρὸς τὸ διαβούλιον. τοῦ δ' άδυνάτου κωλύσαντος βουλεύσασθαι περί των έπι- 10 ταττομένων, αμα δε και του Νικάνδρου κατά τον καιρον τοῦτον καταπλεύσαντος έκ τῆς 'Ασίας εἰς τὰ Φάλαρα τοῦ κόλπου τοῦ Μηλιέως, ὅθεν και τὴν δομὴν ἐποιήσατο, και διασαφούντος (την) του βασιλέως είς αυτόν προθυμίαν και τάς είς το μέλλον έπαγγελίας, έτι μάλλον 15 ώλιγώρησαν, του μηδέν γενέσθαι πέρας ύπέρ τῆς 1034 17] είρήνης. ὅθεν ἄμα τῷ διελθείν τὰς ἐν ταῖς άνοχαις ήμέρας κατάμονος αὖθις δ πόλεμος έγεγόνει τοῖς Αἰτωλοῖς.

11 Περὶ δὲ τῆς συμβάσης τῷ Νικάνδοῷ περιπετείας 20 2 οὐκ ἄξιον παρασιωπῆσαι. παρεγενήθη μὲν γὰρ ἐκ τῆς Ἐφέσου δωδεκαταίος εἰς τὰ Φάλαρα πάλιν, ἀφ' ῆς 3 ὥρμηθ' ἡμέρας καταλαβὼν δὲ τοὺς Ῥωμαίους ἔτι περὶ

την Ἡράκλειαν, τοὺς (δὲ) Μακεδόνας ἀφεστῶτας [907 μέν ἀπὸ τῆς Λαμίας, οὐ μακράν δὲ στρατοπεδεύοντας τῆς πόλεως, τὰ μὲν χρήματ' εἰς τὴν Λαμίαν διεχόμισε 4 παραδόξως, αὐτὸς δὲ τῆς νυκτὸς ἐπεβάλετο κατὰ τὸν ι μεταξύ τόπον των στρατοπέδων διαπεσείν είς την Ύπάταν. ἐμπεσων δ' εἰς τοὺς προκοίτους των Μακε- 5 δόνων ανήγετο πρός του Φίλιππου έτι της συνουσίας άκμαζούσης, προσδο(κῶν) πείσεσθαί τι δεινὸν πεσών ύπὸ τοῦ Φιλίππου τὸν θυμὸν ἢ παραδοθήσεσθαι τοῖς 10 Ρωμαίοις. τοῦ δὲ πράγματος ἀγγελθέντος τῷ βασιλεί, 6 ταγέως εκέλευσε τούς επί τούτων όντας θεραπεῦσαι του Νίκανδρου καὶ την λοιπην ἐπιμέλειαν αὐτοῦ ποιήσασθαι φιλάνθρωπον. μετὰ δέ τινα χρόνον αὐτὸς 7 έξαναστάς συνέμιξε τῷ Νικάνδοφ καὶ πολλά κατα-15 μεμψάμενος την κοινην των Αλτωλών άγνοιαν, έξ άρχης μέν, δτι 'Ρωμαίους έπαγάγοιεν τοις "Ελλησι, μετά δέ ταῦτα πάλιν Άντίοχου, δμως έτι και νῦν παρεκάλει λήθην ποιησαμένους των προγεγονότων αντέχεσθαι τῆς ποὸς αύτὸν εὐνοίας καὶ μὴ θελῆσαι συνεπεμβαίνειν 20 τοίς κατ' άλλήλων καιροίς. ταῦτα μὲν οὖν παρήνει 8 τοῖς προεστῶσι τῶν Αἰτωλῶν ἀναγγέλλειν αὐτὸν δὲ τον Νίκανδρον παρακαλέσας μνημονεύειν τῆς εἰς αὐτον γεγενημένης εὐεργεσίας έξέπεμπε μετὰ προπομπής ίκανης, παραγγείλας τοις έπι τούτφ τεταγμένοις άσφα-25 λως είς την Υπάταν αὐτὸν ἀποκαταστήσαι. ὁ δὲ 9

¹ δὲ add. Rei l. c. 1. 2 μὲν ἀφεστῶτας Y vulgo, (ἄρτι) μὲν ἀφ. Rei l. c., (ἤδη) μὲν ἀφ. Hu, cott. Sch 3 χρήματα Y, cott. Ben 279 BW Λάμιαν Di, v. ad 9, 29, 2 4 ἐπεβάλετο Y Gro, ἐπεβάλλετο U* Ur 6 προνείτους Y, cott. Gro 8 προσδο(κῶν) Sch, πρὸς τὸ Y Ur vulgo, προσφωένος ἤτοι Hu 18 τῆς] τοῖς superscripto ῆς Ο 19 αὐτὸν BW pro αὐτὸν 24 τούτ φ Y ante Rei 642 Sch, τούτων Ur vulgo

- 1085] Νίκανδρος, τελέως ἀνελπίστου καὶ παραδόξου φανείσης αὐτῷ τῆς ἀπαντήσεως, τότε μὲν ἀνεκομίσθη πρὸς τοὺς οἰκείους, κατὰ δὲ τὸν ἔξῆς χρόνον ἀπὸ ταύτης τῆς συστάσεως εὕνους ὢν διετέλει τῆ Μακε10 δόνων οἰκίᾳ. διὸ καὶ μετὰ ταῦτα κατὰ τοὺς Περσικοὺς 5 καιροὺς ἐνδεδεμένος τῆ προειρημένη χάριτι καὶ δυσ-χερῶς ἀντιπράττων ταῖς τοῦ Περσέως ἐπιβολαῖς, εἰς ὑποψίας καὶ διαβολὰς ἐμπεσῶν καὶ τέλος ἀνακληθεὶς εἰς 'Ρώμην ἐκεὶ μετήλλαξε τὸν βίον. —
- 1086 11 (c.13)] Κόραξ, ὅρος μεταξὰ Καλλιπόλεως καὶ 10 Ναυπάκτου. Πολύβιος εἰκοςτῷ. —
- 1085 12] * * έξ αύτῶν τὸν ἐροῦντα περὶ τούτων [920 (21,15) πρὸς αὐτόν ἀλλ' ὅσπερ (τοῖς) ἐπὶ τῶν πλεί- 15 στων ἐργολαβοῦσι πολλοὶ προσφέρουσι τὰς τοιαύτας χάριτας καὶ ταύτην ἀρχὴν ποιοῦνται φιλίας καὶ συστάσεως, οὕτως ἐπὶ Φιλοποίμενος ὁ προσοίσων ταύτην τὴν χάριν έκὼν οὐχ εὐρίσκετο τὸ παράπαν,

¹ ἀνελπίστον Rei l. c. auctore Ca 805 Sch, ἀνελθὰν Y
3 τὸν] τὸ Ο 4 συστάσεως Y Sch, ἐνστάσεως U* Ur
8 ὁποψίας Y Sch, ὑποψίαν U* Ur ἐμπεσὰν Ur, ἔμπεσε X,
ἐν πάδ Ο, ἐμπέσαι U*, ἐνέπεσε de Boorius, qui ἐνπέσε legit
in X 10 s. Steph. Byz.; v. Liv. 36, 30, 4, Ni 185
12 s. Steph. Byz.; v. Liv. 36, 33, 7, Sch VII 416 ἀπεραντία
coni. Sch, v. 21, 25, 3 et 5 Θεταλίας est Polybianum
14—16, 3 M 61, 1—23 Hey; v. ad 16, 10, 3 (ubi legendum est:
M 60, 32 H.) et cf. Plut. Philop. 15, Ni 284 14 αὐτῶν M*
secundum Ma et Hey vulgo, αντῶν Βο, corr. Hu 15 τοῖς
add. Hu 16 ἐργολάβονς M secundum Ma, ἐργολαβοῦσι
legerat Hey, ἐργολαβοῦν. Βο, ἐργολάβονς Μα, ἐργολάβοῖο Lu,
ἐργολάβως coni. Ge, ἐργολαβοῦντες Hey, ἐργολαβοῦσι Di
16 πολλοι legit Βο 19 ἔλὼν M secundum Hey, ἔλὼν legit
Βο, om. Ma, ἔκὼν Hey

έως [αν] έξαπορήσαντες ψήφφ προεχειρίσαντο Τιμό- 2 λαον, δς υπάρχων και ξένος πατρικός και συνήθης έπι πολύ τῷ Φιλοποίμενι, δίς είς τὴν Μεγάλην πόλιν έχδημήσας αὐτοῦ τούτου χάριν οὐχ ἐτόλμησε φθέγξαε σθαι περί τούτων οὐδέν, μέχρις ότε μυωπίσας έαυτὸν και τρίτον έλθων έθάρρησε μνησθηναι της δωρεάς. τοῦ δὲ Φιλοποίμενος παραδόξως αὐτὸν ἐπὶ τούτοις 3 αποδεξαμένου και φιλανθρώπως, δ μεν Τιμόλαος περιχαρής ήν, ὑπολαβὼν καθίχθαι τῆς ἐπιβολῆς, ὁ δὲ 4 10 Φιλοποίμην ήξειν έφη μετ' όλίγας ήμέρας είς την Λακεδαίμονα. θέλειν γὰο εὐχαοιστῆσαι πᾶσι τοῖς ἄρχουσι περί τούτων. έλθων δε μετά ταῦτα και κλη- 5 θείς είς τὸ συνέδριον πάλαι μεν έφη γινώσκειν την των Λακεδαιμονίων πρός αύτον εύνοιαν, μάλιστα δ' 15 έχ τοῦ νῦν προτεινομένου στεφάνου καὶ τῆς τοιαύτης τιμῆς. τὴν μὲν οὖν προαίρεσιν αὐτῶν ἔφησεν ἀποδέχε- 6 σθαι, τῷ δὲ χειρισμῷ δυσωπεῖσθαι. δεῖν γὰρ οὐ τοῖς φίλοις δίδοσθαι τὰς τοιαύτας τιμὰς καὶ τοὺς στεφάνους, 1086] έξ ὧν ὁ περιθέμενος οὐδέποτε μὴ τὸν ἰὸν ἐκνίψηται, 20 πολύ δὲ μᾶλλον τοις ἐχθροις, ϊν' οι μὲν φίλοι τηροῦν- 7 τες την παροησίαν πιστεύωνται παρά τοῖς 'Αχαιοῖς,

¹ αν del. Di προεχείρησαν M, corr. Ge 4s. φθέγξασθαι περὶ τούτων οὐθὲν M secundum Hey et Bo, nisi
quod hic οὐθὲν legit, φιλοποιμέν[ει] . . . οὐθὲν legerat
Ma 5 μέχρι ποτὲ coni. Hu 7 παραθόξωσ αὐτὸν ἐπὶ
τούτοιο M secundum Hey et Bo, παρὰ δόξαν [λόγους]
τούτους Ma 9 καθηχθαι M secundum Hey, καθίχθαι
legerunt Ma et Bo 10. 11 τὴν λακεδαίμονος M
secundum Hey et Bo, τῆς Λακεδαίμονος Ma, corr. Lu
14 πρὸσ M secundum Hey et Bo, εἰς Ma αὐτὸν M²
corr. Be 17 δ' ἐγχειρισμῷ Ma 20 ἵνα Μ², corr.
Ben 278 BW

έπὰν προθώνται τῆ πόλει βοηθείν, οἱ δ' ἐχθροὶ καταπιόντες τὸ δέλεαρ ἢ συνηγορείν αὐτοῖς ἀναγκά- [921 ζωνται ἢ σιωπῶντες μηδὲν δύνωνται βλάπτειν.

II. FRAGMENTUM INCERTAE SEDIS.

Ότι οὐχ ὅμοιόν ἐστιν ἐξ ἀκοῆς περὶ πραγμάτων ε διαλαμβάνειν καὶ γενόμενον αὐτόπτην, ἀλλὰ καὶ μεγάλα διαφέρει, πολὺ δέ τι συμβάλλεσθαι πέφυκεν ἑκάστοις ἡ κατὰ τὴν ἐνάργειαν πίστις.

¹ δὲ Μ°, corr. Ben 278 BW 2 καταλιπόντες Μ, καταπίνοντες Μα, corr. Be ἀναγκάζονται Μ, corr. Ge post ἀναγκάζωνται nonnulla deesse docet hiatus 3 'δύνωνται sit in cod. [ut legerunt Ma et Hey] an δύνανται, non satis certum' Bo 5-8 M 61, 23-26 Hey; dubium est, utrum id fragmentum huic an insequenti libro sit inserendum 5 πραγμάτων | M secundum Hey et Bo, ut correxerant Ge et Lu, πράγματα Μα 6 γενόμενον legerunt Μα et Bo, γινόμενον Μα αὐτόπτην Lu, e cod. confirmavit Bo, κατ' ὁπῆς legit Μα, 'in cod. non satis liquet' Hey μέγα Di, ν. 29, 1, 3 7 διαφέρειν | M, corr. Μα δετι Μ secundum Hey, δέτι legit Bo, δ' ἔτι Μα, δέ τι Ge 8 ἐνέργειαν Μ, corr. Be

FRAGMENTA LIBRI XXI.

A. OLYMP. 147, 2.

I. RES ITALIAE.

"Ότι κατὰ τὸν καιρὸν τοῦτον συνέβη [1 (20,12) 908 καὶ τὴν ἐκ τῆς 'Ρώμης πρεσβείαν, ἢν ἀπέστειλαν οἱ Λακεδαιμόνιοι, παραγενέσθαι διεψευσμένην τῶν ἐλ-1087] πίδων. ἐπρέσβευον μὲν γὰρ περὶ τῶν ὁμήρων 2 καὶ τῶν κωμῶν' ἡ δὲ σύγκλητος περὶ μὲν τῶν κωμῶν 3 ἔφησεν ἐντολὰς δώσειν τοις παρ' αὐτῶν ἀποστελλομένοις πρέσβεσιν, περὶ δὲ τῶν ὁμήρων ἔτι βουλεύσασθαι θέλειν. περὶ δὲ τῶν φυγάδων τῶν ἀρχαίων 4 10 θαυμάζειν ἔφησαν, πῶς οὐ κατάγουσιν αὐτοὺς εἰς τὴν οἰκείαν, ἠλευθερωμένης τῆς Σπάρτης. —

Οτι τοῖς 'Ρωμαίοις τῆς κατὰ τὴν ναυμαχίαν νίκης 2(3) ἄφτι προσηγγελμένης, πρῶτον μὲν τῷ δήμῷ παρήγγειλαν (1) ἐλινύας ἄγειν ἡμέρας ἐννέα — τοῦτο δ' ἔστιν σχολάζειν 2

^{2—11} X 26^a s., 0 123^r s., U* 49 s., Ur XIV; v. Ni 330, BW Philol. 1900, 560 ss. 3 'Ρώμης Ur pro ξωμαίων 7 δώσειν Y ante Ur, δῶσεν U* αὐτῶν Y Sch, αὐτῆς Ur, αὐτῶν Be 8 πρέσβεσεν Y Ur Hu, πρέσβεσε vulgo post Sch 9 ἀρχαίων Sch pro ἀχαιῶν 12—18, 11 X 27^r s., 0 123^a, U* 50 s., Ur XVI; v. BW l. c. 562 ss 12 τοις Y Sch, om. Ur vulgo 14 & Y ἔστιν X BW, ἔστι Y vulgo Polys, Hist. IV.

πανδημεί και θύειν τοῖς θεοῖς χαριστήρια τῶν εὐτυχημά-3 των — μετὰ δὲ ταῦτα τοὺς παρὰ τῶν Αἰτωλῶν πρέσβεις καὶ τοὺς παρὰ τοῦ Μανίου προσῆγον τῆ συγκλήτω.

4 γενομένων δὲ πλειόνων πας ἀμφοῖν λόγων, ἔδοξε [909 τῷ συνεδρίῳ δύο προτείνειν γνώμας τοις Αἰτωλοῖς, ἢ 5 διδόναι τὴν ἐπιτροπὴν περὶ πάντων τῶν καθ' αὐτοὺς ἢ χίλια τάλαντα παραχρῆμα δοῦναι καὶ τὸν αὐτὸν 5 ἐχθρὸν καὶ φίλον νομίζειν 'Ρωμαίοις. τῶν δ' Αἰτωλῶν ἀξιούντων διασαφῆσαι ἡττῶς ἐπὶ τίσι δεῖ διδόναι τὴν ἐπιτροπήν, οὐ προεδέχεται τὴν διαστολὴν ἡ σύγκλητος. 10

6 διὸ καὶ τούτοις γέγονε κατάμονος ὁ πόλεμος. —

3(2) "Ότι κατὰ τοὺς αὐτοὺς καιροὺς ἡ σύγκλητος [908 (20, 13) ἐχρημάτισε τοῖς παρὰ Φιλίππου πρεσβευταῖς. ἡκου γὰρ παρὰ αὐτοῦ πρέσβεις ἀπολογιζόμενοι τὴν εὕνοιαν καὶ προθυμίαν, ἡν παρέσχηται 'Ρωμαίοις ὁ βασιλεὺς 15 3 ἐν τῷ πρὸς 'Αντίοχον πολέμφ. ὧν διακούσασα τὸν μὲν υἰὸν Δημήτριον ἀπέλυσε τῆς ὁμηρείας παραχρῆμα· ὁμοίως δὲ καὶ τῶν φόρων ἐπηγγείλατο παραλύσειν, διαφυλάξαντος αὐτοῦ τὴν πίστιν ἐν τοῖς ἐνεστῶσι 4 καιροῖς. παραπλησίως δὲ καὶ τοὺς τῶν Δακεδαιμονίων 20 ὁμήρους ἀφῆκε πλὴν 'Αρμένα τοῦ Νάβιδος υἰοῦ· τοῦτον δὲ μετὰ ταῦτα συνέβη νόσφ μεταλλάξαι τὸν βίον.

³ μανίου Ο 5 δύω Ο 7 δοῦναι del. Na 122 coll. 21, 4, 13 Di 9 ξητοίς Υ, corr. Ur 10 προσδέχεται — 11 γέγονε] προσεδέξατο — έγεγόνει coni. Hu Ε.Ζ. ΧΧΧΙ 21 11 διὸ και — 19, 11 τήν τε τῶν om. Ο 12—22 Χ 27°s., U° 51 s., de Ο ν. ad p. 18, 11, Ur ΧΥ; ν. BW l. c. 562 ss. 15 παρέσχηται (παρέσχεται U°) ξωμαίοις Υ, παρέσχε τοίς ξωμαίοις Ur vulgo ante BW, ν. 21, 22, 3; 46, 6. 30, 3, 1 17 δν = νίὸν Χ (Χπ: έσως τὸ μὲν οὖν) ante Rei 643 Sch, οὖν Υ Ur vulgo 18 (παρ)ομοίως coni. BW coll. 6, 3, 11 παραλύσιν ϒ, παράλνοιν U° Ur, corr. cod. Pal. Vat. 411 ante Sch 21 νάβιδος Ur pro μάνιδος

II. RES GRAECIAE.

10421 "Οτι καὶ κατὰ τὴν Ελλάδα, πρεσβείας [3b (9) 912 παραγενομένης είς 'Αχαΐαν παρ' Εὐμένους τοῦ βασιλέως ὑπὲρ συμμαχίας, ἀθροισθέντες εἰς ἐκκλησίαν 2 5 οἱ πολλοὶ τῶν ᾿Αχαιῶν τήν τε συμμαχίαν ἐπεκύρωσαν καὶ νεανίσκους έξαπέστειλαν, πεζούς μέν χιλίους ίππεις δ' έκατόν, τον ήγειτο Διοφάνης δ Μεγαλοπολίτης. - [918] Ότι πολιορχουμένων των Άμφισσέων ύπὸ [4 909 Μανίου τοῦ 'Ρωμαίων στρατηγοῦ, κατὰ τὸν 10 καιούν τούτον δ των Άθηναίων δήμος, πυνθανόμενος τήν τε των Άμφισσέων ταλαιπωρίαν και την τοῦ Ποπλίου παρουσίαν, έξαπέστειλε πρεσβευτάς τούς περί τὸν Ἐχέδημου, ἐντειλάμενος ἄμα μὲν ἀσπάσασθαι τοὺς 2 περί του Λεύκιου καὶ Πόπλιου, αμα δὲ καταπειράζειυ 15 της πρός Αλτωλούς διαλύσεως. Εν παραγενομένων 3 άσμένως αποδεξάμενος δ Πόπλιος έφιλανθοώπει τοὺς ανδρας. Θεωρών ότι παρέξονται χρείαν αὐτῷ πρὸς τὰς προχειμένας ἐπιβολάς. δ γὰρ προειρημένος ἀνήρ 4 έβούλετο θέσθαι μέν καλῶς τὰ κατὰ τοὺς Αἰτωλούς. m el δè μη συνυπακούοιεν, πάντως διειλήφει παραλιπών ταῦτα διαβαίνειν είς την 'Ασίαν, σαφώς γινώσκων 5 διότι τὸ τέλος ἐστὶ τοῦ πολέμου καὶ τῆς δλης ἐπιβολῆς

οὐα ἐν τῷ χειρώσασθαι τὸ τῶν Αἰτωλῶν ἔθνος. ἀλλ' έν τῶ νικήσαντας τὸν 'Αντίοχον κρατήσαι τῆς 'Ασίας. 6 διόπεο αμα τῷ μνησθηναι τοὺς 'Αθηναίους ὑπὲο τῆς διαλύσεως, ετοίμως προσδεξάμενος τοὺς λόγους εκέλευσε 7 παραπλησίως πειράζειν αὐτοὺς καὶ τῶν Αἰτωλῶν. οἰ s δε περί τον Έχεδημον, προδιαπεμψάμενοι και μετά ταῦτα πορευθέντες είς τὴν Υπάταν αὐτοί, διελέγοντο 8 περί της διαλύσεως τοις ἄρχουσι των Αλτωλών. έτοίμως δε κάκεινων συνυπακουόντων κατεστάθησαν οί συμμι-9 ξοντες τοις 'Ρωμαίοις' οι και παραγενόμενοι πρός τούς 10 περί τὸν Πόπλιον, καταλαβόντες αὐτοὺς στρατοπεδεύοντας ἐν έξήκοντα σταδίοις ἀπὸ τῆς Ἀμφίσσης, πολλούς διετίθεντο λόγους, άναμιμνήσχοντες των γεγονότων 10 σφίσι φιλανθρώπων πρὸς 'Ρωμαίους. ἔτι δὲ πραότερον καλ φιλανθοωπότερον δμιλήσαντος τοῦ Ποπλίου [910 και προφερομένου τάς τε κατά την 'Ιβηρίαν και την 1089] Λιβύην πράξεις καὶ διασαφοῦντος τίνα τρόπον κέχρηται τοῖς κατ' ἐκείνους τοὺς τόπους αὐτῷ πιστεύσασιν και τέλος οιομένου δείν έγχειρίζειν σφας αύτω 11 καὶ πιστεύειν, τὰς μὲν ἀρχὰς ἄπαντες οἱ παρόντες 🗪 εὐέλπιδες ἐγενήθησαν, ὡς αὐτίκα μάλα τελεσιουργη-

³ διόπες Y Sch, om. U* Ur vulgo 7 post αὐτοί comma ponit Rei 644 Sch 9 συμμίξαντες super αν superscripto ον X, συμμίξαντες Y Ur, συμμίξοντες Henr. Stephanus et Ca 807 11 στςατοπεδεύονται σ superscripto super ι U* 12 $\overline{\xi}$ Y ἀμφίσης Y, corr. Ur 14 σφίσι Y* Be, σφίσιν U* Ur πρότερον Y, corr. Gro 17 λιβόνην Y, corr. OU* διασαφούντων Y, corr. Ur 18 τοίς $\overline{\iota}$ τούς $\overline{\iota}$ αὐτῶ Be πιστεύσασιν X BW, πιστεύσασι Y Ur vulgo 19 οἰομένον Y ante Gro, ὀξομένον U*, προφερομένον Ur not. 19, φαμένον Ca 807 αὐτῷ Y, αὐτῶν $\overline{\iota}$ ", πύτοὺς $\overline{\iota}$ Ur corr. Be 21 τελεσιουργηθησομένης Y Ur not. 19 Sch, τελεσιουργησομένης Ur vulgo

θησομένης τῆς διαλύσεως ἐπεὶ δέ, πυθομένων τῶν 12 Αἰτωλῶν ἐπὶ τίσι δεῖ ποιεῖσθαι τὴν εἰρήνην, ὁ Λεύπιος διεσάφησεν διότι δυεῖν προκειμένων αὐτοῖς αῖρεσις
ὑπάρχει — δεῖν γὰρ ἢ τὴν ἐπιτροπὴν διδόναι περὶ πάν- 13
5 των τῶν καθ' αὐτοὺς ἢ χίλια τάλαντα παραχρῆμα καὶ
τὸν αὐτὸν ἐχθρὸν αἰρεῖσθαι καὶ φίλον 'Ρωμαίοις —
ἐδυσχρήστησαν μὲν οἱ παρόντες τῶν Αἰτωλῶν ὡς ἔνι 14
μάλιστα διὰ τὸ μὴ γίνεσθαι τὴν ἀπόφασιν ἀκόλουθον
τῆ προγενομένη λαλιᾶ, πλὴν ἐπανοίσειν ἔφασαν ὑπὲρ
10 τῶν ἐπιταττομένων τοῖς Αἰτωλοῖς.

Οὖτοι μὲν οὖν ἐπανήεσαν βουλευσόμενοι περὶ τῶν 5 προειρημένων· οἱ (δὲ) περὶ τὸν Ἐχέδημον συμμίξαντες 2 τοις ἀποκλήτοις ἐβουλεύοντο περὶ τῶν προειρημένων. ἡν δὲ τῶν ἐπιταττομένων τὸ μὲν ἀδύνατον διὰ τὸ 3 15 πλῆθος τῶν χρημάτων, τὸ δὲ φοβερὸν διὰ τὸ πρότερον αὐτοὺς ἀπατηθῆναι, καθ' δν καιρὸν ἐπινεύσαντες ὑπὲρ τῆς ἐπιτροπῆς παρὰ μικρὸν εἰς τὴν ἄλυσιν ἐνέπεσον. διόπερ ἀπορούμενοι καὶ δυσχρηστούμενοι 4 περὶ ταῦτα πάλιν ἐξέπεμπον τοὺς αὐτοὺς δεησομένους τοὴ τῶν χρημάτων ἀφελείν, ἵνα δύνωνται τελείν, ἢ τῆς ἐπιτροπῆς ἐπτὸς ποιῆσαι τοὺς πολιτικοὺς ἄνδρας καὶ τὰς γυναϊκας. οῦ καὶ συμμίξαντες τοὶς περὶ τὸν 5 Πόπλιον διεσάφουν τὰ δεδογμένα. τοῦ δὲ Λευκίου 6 φήσαντος ἐπὶ τούτοις ἔχειν παρὰ τῆς συγκλήτου τὴν 15 ἐξουσίαν, ἐφ' οἰς ἀρτίως εἰπεν, οὖτοι μὲν αὖθις ἐπαν-

¹ ποιθομένων X, πυθομένων Y ante Ca 807, πειθομένων Ur 3 διεσάφησεν XU^* vulgo BW, διεσάφησε Y Hu δυεῖν superscripto οίν X, δυοίν Y Ur, corr. BW, v. BW I 788. αίφεσιν O 4 δείν X ante Gro, δεί Y Ur vulgo 12 δὲ add. Ur έχέδαμον Y, corr. Ur 13 ἀποκλήφοις Y, corr. Ur 17 διάλυσιν Y, corr. Ur

7 ηλθον, οί δὲ περὶ τὸν Ἐχέδημον ἐπακολουθήσαντες είς την Τπάταν συνεβούλευσαν τοῖς Αιτωλοῖς, ἐπεί τὰ τῆς διαλύσεως έμποδίζοιτο κατά τὸ παρόν, άνογες 1040] αλτησαμένους καλ των ένεστώτων κακών υπέρθεσιν ποιησαμένους πρεσβεύειν πρός την σύγκλητον, κάν ι 8 μεν επιτυγχάνωσι περί των άξιουμένων εί δε μή, [911 9 τοίς καιροίς έφεδρεύειν. χείρω μέν γάρ άδύνατον γενέσθαι των υποκειμένων τὰ περί σφας, βελτίω γε 10 μην ούα αδύνατον δια πολλάς αίτίας. φανέντων δέ καλώς λέγειν των περί τον Έχέδημον, έδοξε πρεσβεύειν 10 11 τοις Αιτωλοίς ύπεο των ανοχών. αφικόμενοι δε πρός τὸν Λεύκιον ἐδέοντο συγχωρηθηναι σφίσι κατὰ τὸ παρον έξαμήνους άνοχάς, ΐνα πρεσβεύσωσι προς την 12 σύγκλητον. δ δὲ Πόπλιος, πάλαι πρὸς τὰς κατὰ τὴν 'Ασίαν πράξεις παρωρμημένος, ταχέως ἔπεισε τὸν ἀδελ- 15 13 φὸν ὑπακοῦσαι τοῖς ἀξιουμένοις. γραφεισῶν δὲ τὧν δμολογιών, δ μεν Μάνιος, λύσας την πολιορκίαν καὶ παραδούς απαν τὸ στράτευμα καὶ τὰς χορηγίας τοῖς περί του Λεύκιου, ευθέως απηλλάττετο μετά των γιλιάρχων είς την 'Ρώμην.

III. RES ASIAE.

6 Οι δε Φωκαιείς, τὰ μεν ὑπὸ τῶν ἀπολειφθέντων (4) 'Ρωμαίων ἐν ταῖς ναυσιν ἐπισταθμευόμενοι, τὰ δε τὰς ἐπιταγὰς δυσχερῶς φέροντες, ἐστασίαζον. —

¹ ἐχέδημον U* Ur, ἐχέδιμον Y 2 ἐπεὶ τὰ] ἔπειτα O
9 ἀδυνάτους Y, corr. Ur 10 ἐχέδιμον U* 11 πρὸς Ur pro
περὶ 18 ἐξαμήνους U* Ur, ἐξαμίνους Y 19 ἀπηλλάττετο Y
Ur not. 20 Ca 809, ἀπηλάττετο X, ἐπηλλάττετο O, ἀπημάττετο
Ur 22—24 Suid. v. ἐπισταθμευόμενοι; Pol. fragmentum
agnovit Va 214, huc rettulit Sch coll. Liv. 37, 9, 1. Cf. Nɨ 190
22 Φωπείς Suid., corr. Sch 23 ἐν] σὺν coni. Sch

"Ότι κατά τούς αὐτούς γρόνους οἱ τῶν Φωκαιέων 2 ἄρχοντες, δεδιότες τάς τε τῶν πολλῶν δομὰς διὰ τὴν σιτοδείαν καὶ τὴν τῶν 'Αντιοχιστῶν φιλοτιμίαν, ἐξέπεμψαν πρεσβευτάς πρός Σέλευκον, όντα πρός τοις ι δροις της χώρας αὐτῶν, ἀξιοῦντες μὴ πελάζειν της 8 πόλεως, ότι πρόκειται σφίσι την ήσυγίαν άγειν καί καραδοκείν την των όλων κρίσιν, μετά δε ταύτα πειθαρχείν τοις είρημένοις. ήσαν δε των πρεσβευτων 4 ίδιοι μέν τοῦ Σελεύμου καὶ ταύτης τῆς ὑποθέσεως 1041] 'Αρίσταρχος καὶ Κάσσανδρος καὶ 'Ρόδων, ἐναντίοι δε και προς 'Ρωμαίους απονενευκότες Ήγίας και Γελίας. ὧν συμμιξάντων δ Σέλευκος εὐθέως τοὺς μεν 5 περί τὸν 'Αρίσταρχου ἀνὰ χείρας είχε, τοὺς δὲ περί τὸν Ἡγίαν παρεώρα. πυθόμενος δὲ τὴν δρμὴν τῶν 6 15 πολλών και την σπάνιν τοῦ σίτου, παρείς τὸν χρηματισμόν καλ την έντευξιν των παραγεγονότων προήγε πρὸς τὴν πόλιν. --

Έξελθόντες μὲν Γάλλοι δύο μετὰ τύπων καὶ προ- 7 στηθιδίων ἐδέοντο μηδὲν ἀνήκεστον βουλεύεσθαι [912 ** περὶ τῆς πόλεως. —-

^{1—17} X 32° s., 0 126° s., U* 60 s., Ur XVIII; v. Liv. l. c., Ni 190 4 πρὸς τοῖς Y Ur not. 20 Sch, περὶ τοῖς Ur vulgo 7 ὅλων Ca 809 pro ἄλλων 9 τοῦ] τῆς Ο 10 κάσανδρος Y, corr. Di καὶ 'Ρόδων Ur, ἡρόδων Y, ἡ ρόσων Ο, καὶ 'Ηρόδωρος voluit Rei 646 11 ὁγίας superscripto η super v X καὶ Γελίας Ur, καὶ γαγελίας XO, καὶ γγελίας U*, καὶ Γελίας coni. BW (librorum scriptura orta est ex dittographia γαλλίας et γελλίας perperam coniuncta) 13 εἶχεν Ο Hu 15 σπάνιν Y* Ur, σπάνην U* superscripto τν 16 προῆγε Be, προῆγεν U* Ur, προσῆγε Y 18—20 Suid. v. προστηθιότων; Pol. fragmentum agnovit Va ann. 36, huc retulit Sch V 41 coll. Liv. 37, 9, 9. Cf. Ni 190 18 μὲν Γκάλλοι Τουρίus, Γάλλοι Va l. c., μεγάλοι Suid. 20 Post hoc excerptum inserit fragm. 142 Maur. Mueller Fleckeis. annal. 1868, 392 coll. Liv. 37, 11, 7

7 Πυρφόρος, ψ ἐχρήςατο Παυσίστρατος ὁ τῶν 'Ροδίων (δ) ναύαρχος. ἦν δὲ κημός 'ἔξ ἐκατέρου δὲ τοῦ μέρους τῆς πρώρρας ἀγκύλαι δύο παρέκειντο παρὰ τὴν ἐντὸς ἐπιφάνειαν τῶν τοίχων, εἰς ἄς ἐνηρμόζοντο κοντοὶ 3 προτείνοντες τοῖς κέρασιν εἰς θάλατταν. ἐπὶ δὲ τὸ 5 τούτων ἄκρον ὁ κημὸς ἀλύσει σιδηρῷ προσήρτητο 4 πλήρης πυρός, ὥστε κατὰ τὰς ἐμβολὰς καὶ παραβολὰς εἰς μὲν τὴν πολεμίαν ναῦν ἐκτινάττεσθαι πῦρ, ἀπὸ δὲ τῆς οἰκείας πολὸν ἀφεστάναι τόπον διὰ τὴν ἔνκλισιν. —

5 "Οτι Παμφιλίδας δ τῶν 'Ροδίων ναύαρχος ἐδόκει πρὸς πάντας τοὺς καιροὺς εὐαρμοστότερος εἶναι τοῦ Παυσιστράτου διὰ τὸ βαθύτερος τῆ φύσει καὶ στα-6 σιμώτερος μᾶλλον ἢ τολμηρότερος ὑπάρχειν. ἀγαθοὶ 1042] γὰρ οἱ πολλοὶ τῶν ἀνθρώπων οὐκ ἐκ τῶν κατὰ 15 λόγον, ἀλλ' ἐκ τῶν συμβαινόντων ποιεῖσθαι τὰς δια-7 λήψεις. ἄρτι γὰρ δι' αὐτὸ τοῦτο προκεχειρισμένοι τὸν Παυσίστρατον, διὰ τὸ πρᾶξιν ἔχειν τινὰ καὶ τόλμαν,

^{1—10} Suid. v. πυρφόρος; Pol. fragmentum agnovit Va 209, huc rettulit Sch coll. Liv. 37, 11, 13. Cf. Ni 190 1 πασδιστρατος Suidae codices AE, corr. Va ann. 20 et 36 3 πρώσας Suid., corr. Hu, v. Hu praef. I³ 39 ἄγκυλαι Suidae codices ABVE, ἄγκυραι Suid. vulgo, corr. Bernhardyus Hu δ κέρασιν Sch pro κύμασιν 7 κατὰ] παρὰ Sch παρεμβολὰς Suid. vulgo, παραβολὰς Suidae codices BV, Sch lex. Pol. 450 8 ἐκτινάττεσθαι BW, ἐκταράττεσθαι Suid., ἐπαράττεσθαι Sch, ἐμπαράπτεσθαι Hu 11—16 διαλήψεις P 306°, Va 110 Suid. v. Παμφιλίδας: 11 Π. Ροδίων ναύαρχος: δς ἐδόκει—16 διαλήψεις, idem v. εύαρμοστότερος: 11 ὁ δὲ ἐδόκει—14 ὑπάρχειν, idem v. διάληψες: 15οὶ γὰς πολλοί—25, 2 περιπέτειαν; v. Liv. 37, 12, 78s., Ni 190. Pamphilidae nomen ab excerptore errore esse positum pro Eudami docet Gelder Gesch. d. alt. Rhod. Hag. 1900, 136 ann. 3 12 τοὺσ πάντασ | P, πάντας τοὺς Va ex Suid. τοῦ om. Suid. v. εὐαρμ. 13 πασιστράτου P Suid., corr. Va ann. 20 18 Πεισίστρατον Suid., corr. Sch

παραχοήμα μετέπιπτον είς τάναντία ταϊς γνώμαις διά την περιπέτειαν. —

"Ότι κατά τον καιρόν τοῦτον εἰς τὴν Σάμον προσ- 8 έπεσε γράμματα τοῖς περὶ τὸν Λεύκιον καὶ τὸν Εὐμένη (6) 5 παρά τε τοῦ Λευκίου τοῦ τὴν ὕπατον ἀρχὴν ἔχοντος καὶ παρὰ Ποπλίου Σκιπίωνος, δηλοῦντα τὰς πρὸς τοὺς 2 Λὶτωλοὺς γεγενημένας συνθήκας ὑπὲρ τῶν ἀνοχῶν καὶ τὴν ἐπὶ τὸν Ἑλλήσποντον πορείαν τῶν πεζικῶν στρατοπέδων. ὁμοίως δὲ καὶ τοῖς περὶ τὸν 'Αντίοχον 8 10 καὶ Σέλευκον ταῦτα διεσαφεῖτο παρὰ τῶν Αἰτωλῶν.

"Ότι Διοφάνης ὁ Μεγαλοπολίτης μεγάλην [9 1 (8) 918 Εξιν είχεν ἐν τοις πολεμικοις διὰ τὸ πολυχφονίου (7) γεγονότος τοῦ πρὸς Νάβιν πολέμου τοις Μεγαλοπολίταις ἀστυγείτονος πάντα συνεχῶς τὸν χρόνον ὑπὸ τὸν Φιλο-15 ποίμενα τεταγμένος τριβὴν ἐσχηκέναι τῶν κατὰ πόλεμον ἔργων ἀληθινήν. χωρίς τε τούτων κατὰ τὴν ἐπιφάνειαν [2 (4) καὶ κατὰ τὴν σωματικὴν χρείαν ἦν ὁ προειρημένος 1048] ἀνὴρ δυνατὸς καὶ καταπληκτικός. τὸ δὲ κυ- [8 (5) ριώτατον, πρὸς πόλεμον ὑπῆρχεν ἀνὴρ ἀγαθὸς καὶ τοις το ὅπλοις ἔχρῆτο διαφερόντως. —

 $^\circ$ Οτι $^\circ$ Αντίοχος ὁ βαςιλεὺς εἰς τὸν Πέργαμον ἐμ- 10 βαλών, πυθόμενος ὸὲ τὴν παρουςίαν Εὐμένους τοῦ $^{(8)}$

² Post hoc excerptum inserit fragm. 154 Maur. Mueller Fleckeis. annal. 1870, 48 coll. Liv. 37, 14, 6s. 3—10 X 33°, 0 126°, U* 61 s., Ur XIX; v. Liv. 37, 18, 10 4 εὐμενῆ Υ, corr. Ca 809 5 τοῦ Χ ΒW, om. Y Ur vulgo λεντίαν Ο 8 πεξῶν Di 11—20 P 306°, Va 110, Suid.: Διοφάνης. οὖτος Μεγαλοπολίτης ἦν. δς μεγάλην cet.; v. BW Philol. 1900, 572 17 προειρημένος om. Suid. 18 και om. P ανοιάστερον Suid. 21—27, 19 X 33°—35°, 0 127°—128°, U* 62—66, Ur XXI; v. Liv. 37, 18, 6 ss., Ni 13 s., 191. Ante hoc excerptum inserit Maur. Mueller progr. Stendal. 1866, 20 fragm. 228 coll. Liv. 37, 18, 8 21 τὸν Υ Sch, τὴν Ur 22 εὐμενὸς Υ, εὐμένος Ο, εὐμένῶς superscripto ος U*, εὐμενοῦς Ur, corr. Ca 810

βαςιλέως καὶ θεωρών οὐ μόνον τὰς ναυτικάς, ἀλλὰ καὶ τὰς πεζικὰς δυνάμεις ἐπ' αὐτὸν παραγινομένας, ἐβουλεύετο λόγους ποιήσασθαι περί διαλύσεως δμοῦ πρός 2 τε 'Ρωμαίους και τον Εύμένη και τους 'Ροδίους. έξάρας οὖν απαντι τῷ στρατεύματι παρῆν πρὸς τὴν Ἐλαίαν 5 και λαβών λόφον τινά καταντικού τῆς πόλεως τὸ μέν πεζικόν ἐπὶ τούτου κατέστησε, τοὺς δ' Ιππεῖς παρ' αὐτὴν τὴν πόλιν παρενέβαλε, πλείους ὅντας έξακισ-3 χιλίων. αὐτὸς δὲ μεταξύ τούτων γενόμενος διεπέμπετο πρός τούς περί τον Λεύκιον είς την πόλιν ύπερ δια- 10 4 λύσεων. δ δε στρατηγός δ των Ρωμαίων συναγαγών τούς τε 'Ροδίους και τον Ευμένην ήξίου λέγειν περί 5 τῶν ἐνεστώτων τὸ φαινόμενον. οἱ μὲν οὖν περὶ τὸν Εύδαμον και Παμφιλίδαν ούκ άλλότριοι τῆς διαλύσεως ήσαν· δ δε βασιλεύς ούτ' εύσχήμονα την διάλυσιν ούτε 15 6 δυνατήν ἔφησε κατά τὸ παρὸν είναι. "εὐσχήμονα γάο" έφη "πως οίόν τε γίνεσθαι την έκβασιν, έαν 7 τειχήρεις ὄντες ποιώμεθα τὰς διαλύσεις;" καὶ μὴν οὐδὲ δυνατην έφησε κατά τὸ παρόν "πῶς γὰρ ἐνδέχεται, μή προσδεξαμένους υπατον, άνευ της έκείνου γνώμης 20 8 βεβαιῶσαι τὰς δμολογηθείσας συνθήμας; χωρίς τε τούτων, έαν όλως γένηταί τι σημεΐον δμολογίας πρός Αντίοχον, ούτε τὰς ναυτικάς δυνάμεις δυνατόν [914

² πεζὰς Di 4 εύμενη Y, corr. Ca l. c. 5 ἄπαν - $|τ\bar{α}$ X, ᾶπαν τῷ Y, corr. Ur 6 κατάντικου Y, corr. Sch lex. 333 7 τούτου] τούτους O 10 διαλύσεων Y Hu, διαλύσεως Ur 12 εύμενη Y, εύμένη Ca l. c., corr. Hu 14 εδδημον Y, εύδιμον X, corr. Ni 137 ann. BW, v. H. Ullrichium de Pol. fontib. Rhodiis. Diss. inaug. Lips. 1898, 76 παμφιλίδα O 17 ἔκβασιν Y Sch, σύμβασιν Ur 20 (τὸν) ὅπατον Herwerden Mnemos. 1874, 78, (τὸν ἀνδ) ὑπατον BW coll. § 11 21 τε] δὲ O 22 πρὸς Y BW, πρὸς τὸν U^* Ur vulgo

1044] ἐπανελθείν δήπουθεν είς τὴν Ιδίαν οὕτε τὰς πεζικάς, έὰν μὴ πρότερον δ τε δῆμος ή τε σύγκλητος έπικυρώση τὰ δοχθέντα. λείπεται δὴ καραδοκοῦντας 9 την έχείνων απόφασιν παραγειμάζειν ένθάδε και πράτε τειν μεν μηδέν, έκδαπαναν δε τας των ίδιων συμμάχων γορηγίας καὶ παρασκευάς έπειτ', αν μη σφίσι 10 παρή τη συγκλήτω διαλύεσθαι, καινοποιείν πάλιν άπ' άρχης του πόλεμου, παρέυτας τους ένεστωτας καιρούς, έν οίς δυνάμεθα θεών βουλομένων πέρας έπιθείναι 10 τοίς δλοις." δ μεν οὖν Εὐμένης ταῦτ' εἶπεν δ δε 11 Λεύκιος ἀποδεξάμενος την συμβουλίαν, ἀπεκρίθη τοῖς περί τὸν Αντίοχου ὅτι πρὸ τοῦ τὸν ἀνθύπατον ἐλθείν οὐκ ενδέχεται γενέσθαι τὰς διαλύσεις. ὧν ἀκούσαντες οἱ 12 περί τὸν 'Αντίοχον παραυτίκα μεν εδήουν τὴν τῶν 16 Έλαϊτῶν χώραν έξης δὲ τούτοις ζέλευκος μεν ἐπὶ 13 τούτων ξμεινε των τόπων, 'Αντίοχος δὲ κατὰ τὸ ςυνεχὲς έπιπορευόμενος ἐνέβαλεν εἰς τὸ Θήβης καλούμενον πεδίον, καὶ παραβεβληκώς εἰς χώραν εὐδαίμονα καὶ τέ- 14 μους αν άγαθων ἐπλήρου τὴν ςτρατιὰν παντοδαπῆς λείας. — "Οτι 'Αντίοχος δ βασιλεύς παραγενόμενος είς τὰς 11

"Οτι 'Αντίοχος δ βασιλεύς παραγενόμενος είς τὰς 11 Σάρδεις ἀπὸ τῆς προρρηθείσης στρατείας διεπέμπετο (9)

³ δη Be pro δὲ 6 ἐπεὶ τὰν Υ, ἐπεὶ τὴν Ο, ἐπειδ' ἄν U*, ἐπεὶ δ' ἄν Ur, corr. Sch σφίσι (i. e. τοῖς περὶ τὸν 'Αντίοχον) Υ Sch, om. Ur vulgo 7 παρῆν Ο 8 παρέντας—παιρούς Υ Sch, om. U* Ur vulgo 10 εὐμένης Υ ante Ca 811, εὐμενης U* Ur ταῦτα Υ, corr. Ben 279 BW 12 ὅτι πρὸ—14 τὸν ἀντίοχον bis in Ο 12 ὅπατον Rei 647, sed ν. Niesium Gesch. d. gr. u. maked. Staaten cet. Gothae 1899, II 721 ann. 1 14 ἐδήουν U* Ur, ἐδήουν Υ 15 ταύταις Υ, corr. Ca l. c. 19 στρατιὰν Ο Sch, στρατειὰν Χ, στρατείαν U* Ur vulgo 20—30, 3 V 75°—77°, W 51°—53°, N 80°—83°, U 315—319, Ur XXII; V in marg.: 15 τα΄. Cf. Liv. 37, 25, 48ε., Ni 14, 26, 191 21 σάρδας V προφορηθείσης Z ante Ca 811, προφορηείσης U, προσέηθείσης Ur στρατιᾶς Z, corr. Rei 647 Sch

συνεχώς πρός Προυσίαν, παρακαλών αὐτὸν εἰς τὴν 2 σφετέραν συμμαχίαν. δ δε Προυσίας κατά μεν τούς άνώτερον χρόνους οὐκ άλλότριος ἦν τοῦ κοινωνείν τοῖς περί τὸν 'Αντίοχον' πάνυ γὰρ ἐδεδίει τοὺς 'Ρωμαίους, μή ποιώνται την είς 'Ασίαν διάβασιν έπι καταλύσει 5 3 πάντων των δυναστων. παραγενομένης δ' ἐπιστολῆς αὐτῷ παρά τε Λευκίου καὶ Ποπλίου τῶν ἀδελφῶν, κομισάμενος ταύτην και δια(να)γνούς έπι ποσόν έστη 4 τη διανοία και προείδετο τὸ μέλλον ενδεγομένως, ατε των περί του Πόπλιου έναργέσι κεχρημένων καί πολ- 10 1045] λοίς μαρτυρίοις πρὸς πίστιν διὰ τῶν ἐγγράπτων. 5 οὐ γὰρ μόνον ὑπὲρ τῆς ἰδίας προαιρέσεως ἔφερον άπολογισμούς, άλλὰ καὶ περὶ τῆς κοινῆς ἀπάντων 6 'Ρωμαίων, δι' ων παρεδείκνυον ούχ οίον άφηρημένοι τινὸς τῶν ἐξ ἀρχῆς βασιλέων τὰς δυναστείας, ἀλλὰ 15 τινάς μέν και προσκατεσκευακότες αύτοι δυνάστας, ένίους δ' ηὐξημότες καὶ πολλαπλασίους αὐτῶν τὰς [915 7 άρχὰς πεποιηκότες. ὧν κατὰ μὲν τὴν Ἰβηρίαν ᾿Ανδοβάλην και Κολίχαντα προεφέροντο, κατά δε την Διβύην Μασαννάσαν, εν δε τοις κατά την 'Ιλλυρίδα τόποις 20 8 Πλευράτον ους απαντας έφασαν έξ έλαφρων και των

³ χοινωνείν Z ante Ur, ποινωνεί U 5 την είς Hu pro είς την 8 διαγνούς Z, corr. Gro ένέστη Rei l. c., sed v. Sch 9 προείδετο μέλλον V, προείδε τὸ μέλλον Z, corr. Di έκδεχομένως N 10 έναργέσιν W 12 ἔφερεν Z, corr. Be 16 προσπατεσκευασκότες U, W s. acc., προσπατεσκευασκότες V, προπατεσκευασκότες N, corr. Ur δυναστάς VU Ur, δυνάστας Z Ca 812 17 δὲ N καί Ca 812 pro είς 18 ἀδοβαλής Z, corr. Ur 19 καλυχάντα Z, καλαχάντα U, καλύχάντα (sic) N, κολιχάντα Ur, corr. Ca 812 (v. Ur not. 23) προεφέρεντο W 20 μασσανάσσιν Z, μασσανασιν (s. acc.) W, μασσανάσην N, μασσανάσσην Ur vulgo ante Bu 174 (v. Dittenbergerum syll. inscr. Graec. Lips. 1898 1² n. 305 ann. 1) 21 πλευράτον Z, πλεύρατον Ur vulgo ante Hu

τυχόντων δυναστών πεποιηκέναι βασιλείς δμολογουμένως. δμοίως κατά την Ελλάδα Φίλιππον και Νάβιν, 9 ών Φίλιππον μεν καταπολεμήσαντες και συγκλείσαντες είς δμηρα καὶ φόρους, βραχείαν αὐτοῦ νῦν λαβόντες ε ἀπόδειξιν εύνοίας ἀποκαθεστακέναι μέν αύτῷ τὸν υίὸν και τούς άμα τούτφ συνομηρεύοντας νεανίσκους, άπολελυχέναι δε των φόρων, πολλάς δε των πόλεων άποδεδωκέναι των άλουσων κατά πόλεμον. Νάβιν δε 10 δυνηθέντες ἄρδην ἐπανελέσθαι, τοῦτο μὲν οὐ ποιῆσαι, 10 φείσασθαι δ' αὐτοῦ, καίπερ ὄντος τυράννου, λαβόντες πίστεις τὰς είθισμένας. είς ἃ βλέποντα παρεκάλουν 11 τὸν Προυσίαν διὰ τῆς ἐπιστολῆς μὴ δεδιέναι περί τῆς άρχης, θαρρούντα δ' αίρεισθαι τὰ 'Ρωμαίων' έσεσθαι γὰρ ἀμεταμέλητον αὐτῷ τὴν τοιαύτην προαίρεσιν. ὧν 12 15 δ Ποουσίας διακούσας ἐπ' ἄλλης ἐγένετο γνώμης. ὡς δὲ καὶ παρεγενήθησαν πρὸς αὐτὸν πρέσβεις οἱ περὶ τὸν Γάιον Λίβιον, τελέως ἀπέστη τῶν κατὰ τὸν 'Αντίοχον έλπίδων, συμμίζας τοῖς προειρημένοις ἀνδράσιν. Αντίογος δε ταύτης αποπεσών της ελπίδος παρην είς 13 η Έφεσον και συλλογιζόμενος ότι μόνως αν ούτω δύναιτο χωλύσαι την των πεζιχών στρατοπέδων διά-1046] βασιν καὶ καθόλου τὸν πόλεμον ἀπὸ τῆς Ασίας

¹ τοιχόντων Z, τειχόντων N, corr. Ur 4 βραχείαν Z Ur vulgo, βραχίαν N, corr. Sch 5 καθεστακέναι WN 7 άποδεδωκέναι Z Ur not. 23 Ca 812, άποδεδοκέναι Ur 8 άλουσῶν Z Ur, άλουσῶν Ur not. 23 Ca 812 νάρδιν WN 13 θαροῦντα V δὲ Z, corr. Ben 279 BW τὰ Z Di, τῶν Ur, unde τὰ τῶν Ca 812 14 άμεταμείλητον V ex άμεταμεμέλητον 15ss. Hoc loco ab excerptore nonnulla esse omissa suspicatur Ni 14 coll. Liv. 37, 25, 13s. 16 καὶ Z ante Sch et Di, om. Ur vulgo 17 λίβυον WN 18 άνδρᾶσιν Z Ur, άνδρᾶσι V, corr. Ca 812 20 μόνος Z, corr. Ur οῦτω Z, unde οῦτως Hu, οῦτω WU Ur vulgo 21 καλύσειν Z, καλύειν Di, corr. Hertleinius progr. Wertheim. 1866, 11 Hu

άποτρίβεσθαι * * * βεβαίως πρατοίη τῆς θαλάττης, προέθετο ναυμαχείν καὶ πρίνειν τὰ πράγματα διὰ τῶν κατὰ θάλατταν πινδύνων. —

12 Πολύβιος οἱ δὲ πειραταὶ θεασάμενοι τὸν [1182 ἐπίπλουν τῶν Ῥωμαϊκῶν πλοίων, ἐκ μεταβολῆς 5 ἐποιοῦντο τὴν ἀναχώρησιν. —

13 "Οτι δ 'Αντίοχος μετά την κατά την ναυμαχίαν [915 (10) γενομένην ήτταν έν ταϊς Σάρδεσιν παριείς τούς και-2 ρούς και καταμέλλων έν τοις όλοις, άμα τῶ πυθέσθαι των πολεμίων την διάβασιν συντριβείς τη διανοία και 10 δυσελπιστήσας έπρινεν διαπέμπεσθαι πρός τούς περί 3 του Λεύκιου και Πόπλιου ύπερ διαλύσεων. προγειρισάμενος οὖν Ἡρακλείδην τὸν Βυζάντιον ἐξέπεμψε, δούς έντολάς δτι παραχωρεί τῆς τε των Λαμψακηνών καὶ Σμυρναίων, ἔτι δὲ τῆς ἀλεξανδρέων πόλεως, [916 4 έξ ὧν ὁ πόλεμος ἔλαβε τὰς ἀρχάς ὁμοίως δὲ κἄν τινας έτέρας ύφαιρεζοθαι βούλωνται τῶν κατὰ τὴν Αλολίδα και την Ίωνιαν, δσαι τάκεινων ηρηνται κατά 5 του ένεστωτα πόλεμου. προς δε τούτοις δτι την ημίσειαν δώσει τῆς γεγενημένης σφίσι δαπάνης εἰς τὴν 20 6 πρός αὐτὸν διαφοράν. ταύτας μὲν οὖν δ πεμπόμενος είχε τὰς ἐντολὰς πρὸς τὴν κατὰ κοινὸν ἔντευξιν, ίδια δὲ πρὸς τὸν Πόπλιον έτέρας, ὑπὲρ ὧν τὰ κατὰ μέρος

^{1 * * *]} εl add. Ur, πάντη πάντως εl BW, v. 24, 15, 9
4—6 Suid. v. καταβολή; fragmentum huc rettulit Ni 64, 191
coll. Liv. 87, 27, 5 5 καταβολής Suid., corr. Sch V 91
7—35, 2 X 35°—40°, 0 128°—131°, U° 66—75, Ur XXIII; v.
Liv. 37, 34—36, Ni 194 8 σάρδεσιν X BW, σάρδεσι Y° Ur
vulgo 9 έν del. Sch δλοις Ο™, λόγοις Ο 11 δυσελπιστήσας X ante Di, δυσελπίσας ΟU* Ur vulgo ξαρινεν X BW,
ξαρινε Y° Ur vulgo 14 λαψακινῶν Ο 17 ἀφαιρείσθας
Herwerdenus Mnemos. 1874, 78 18 ὅσα Ο

έν τοις έξης δηλώσομεν. άφικόμενος δ' είς τον Έλλήσ- 7 πουτον ό προειρημένος πρεσβευτής και καταλαβών τούς 'Ρωμαίους μένοντας έπὶ τῆς στρατοπεδείας, οὖ πρώτον κατεσκήνωσαν από της διαβάσεως, τας μέν 8 ε άρχας ήσθη, νομίζων αύτῷ συνεργόν είναι πρός τὴν έντευξιν τὸ μένειν έπλ των υποκειμένων καλ πρὸς μηδεν ώρμηκεναι των έξης τούς ύπεναντίους, πυθό- 9 μενος δε τον Πόπλιον έτι μένειν έν τῷ πέραν έδυσχρήστησε διά τὸ τὴν πλείστην φοπὴν κεϊσθαι τών 10 πραγμάτων έν τῆ 'κείνου προαιρέσει. αίτιον δ' ἡν 10 1047] καὶ τοῦ μένειν τὸ στρατόπεδον έπὶ τῆς πρώτης παρεμβολής και του κεχωρίσθαι του Πόπλιου από των δυνάμεων τὸ σάλιον είναι τὸν προειρημένον ἄνδρα. τοῦτο δ' ἔστιν, καθάπερ ήμιν έν τοις περί τῆς πολι- 11 15 τείας είρηται, των τριών εν σύστημα, δι' ών συμβαίνει τάς έπιφανεστάτας θυσίας έν τη Ύρωμη συντελείσθαι τοίς θεοίς. * * * τριαπονθήμερον μή μεταβαίνειν πατά 12 τὸν καιρὸν τῆς δυσίας, ἐν ἡ (ποτ') ἄν χώρα καταληφθῶσιν [οἱ σάλιοι οὖτοι]. δ καὶ τότε συνέβη γενέ- 13 » σθαι Ποπλίφ· τῆς γὰρ δυνάμεως μελλούσης περαιοῦσθαι πατέλαβεν αὐτὸν οὖτος ὁ χρόνος, ώστε μή

¹ δὲ Y, corr. Ben 279 BW 3 ξωμαίων superscripto ovς X μένοντας Sch, ἐνόντας Y, ἔτι ὄντας (immo ἔτ΄ δντας) coni. Ur not. 24 οδ Ur, οδ Y 4 κατασπήνωσαν 0 άπδ Rei 648 Be pro έπλ 5 αὐτῶ Y, corr. Be 10 ἐκείνον Y, corr. Hu Philol. 1859, 314 $\dot{B}W$ 13 σάμον Y, corr. Ur et 19 idem σάλιοι pro σάμιοι 14 ἔστιν X $\dot{B}W$, ξετι Y Ur vulgo τοῖς] τῆς superscripto οῖς X 17 ***] lae. indicat Ca 814, οδς χρὴ add. Rei 648, τούτους δὲ τοὺς εαλίους χρὴ $\dot{B}W$ 18 ποτ΄ add. $\dot{B}W$ cum F. Kaelkero quaest. de eloc. Polyb. Diss. inaug. Lips. 1880, 249 19 οῖ σάλιοι οὖτοι inducit $\dot{B}W$ σάμιοι superscripto οι X, σώμιοι superscripto λ U*, σάμιοι Y

- 14 δύνασθαι μεταβαλεῖν τὴν χώραν. διὸ συνέβη τόν τε Σκιπίωνα χωρισθῆναι τῶν στρατοπέδων καὶ μεῖναι κατὰ τὴν Εὐρώπην, τὰς δὲ δυνάμεις περαιωθείσας μένειν ἐπὶ τῶν ὑποκειμένων καὶ μὴ δύνασθαι πράττειν τῶν έξῆς μηθέν, προσαναδεχομένας τὸν προειρημένον ε ἄνδρα.
- 14 'Ο δ' 'Ηρακλείδης, μετά τινας ήμέρας παραγενομένου (11) τοῦ Ποπλίου, κληθείς πρὸς τὸ συνέδριον εἰς ἔντευξιν 2 διελέγετο περί ὧν είχε τὰς ἐντολάς, φάσκων τῆς τε των Λαμψακηνών και Σμυρναίων, έτι δε της των [917 'Αλεξανδρέων πόλεως έχχωρεῖν τὸν 'Αντίοχον, δμοίως δε και των κατά την Αιολίδα και την Ίωνιαν, δσαι 3 τυγχάνουσιν ήρημέναι τὰ Ῥωμαίων πρός δὲ τούτοις την ημίσειαν αναδέχεσθαι της γεγενημένης αὐτοῖς 4 δαπάνης εἰς τὸν ἐνεστῶτα πόλεμον. πολλὰ δὲ καὶ 15 έτερα πρός ταύτην την υπόθεσιν διελέχθη, παρακαλών τους 'Ρωμαίους μήτε την τύχην λίαν έξελέγχειν άνθοώπους ὑπάρχοντας, μήτε τὸ μέγεθος τῆς αὑτῶν ἐξουσίας άδριστον ποιείν, άλλὰ περιγράφειν, μάλιστα μέν τοίς 5 τῆς Εὐρώπης ὅροις καὶ γὰρ ταύτην μεγάλην ὑπάρχειν κ καὶ παράδοξον διὰ τὸ μηδένα καθίχθαι τῶν προ-6 γεγονότων αὐτῆς εἰ δὲ πάντως καὶ τῆς Ἀσίας βούλονταί τινα προσεπιδράττεσθαι, διορίσαι ταῦτα πρός παν 1048 7] γάρ τὸ δυνατὸν προσελεύσεσθαι τὸν βασιλέα. Δηθέντων δὲ τούτων, ἔδοξε τῷ συνεδρίῳ τὸν στρατηγὸν ἀπο- 25

¹ μεταβαλεῖν Y anto Ca 814, μεταλαβεῖν Ur 4 ἐπὶ Ur, ὑπὸ Y 5 μηθὲν Y Hu, μηθὲν Ur vulgo 7 δὲ Y, corr. BW 8 κληθεὶς Ur pro βληθεὶς 12 ὅσοι — 13 εἰρημένοι Y, corr. Ur 14 ἡμισύαν Y, ἡμυσείαν O, ἡμισείαν U^* Ur, corr. Sch, v. p. 33, 1 αὐτῆς O 18 αὐτῶν Y, corr. cod. Pal. Vat. 411 20 ὅρους Y, corr. Ur 21 καθίχθαι Y, corr. Ernestus 25 τούτων Ur pro τούτοις

πριθήναι διότι τῆς μὲν δαπάνης οὐ τὴν ἡμίσειαν, ἀλλὰ πᾶσαν δίκαιόν ἐστιν 'Αντίοχον ἀποδοῦναι' φῦναι γὰρ τὸν πόλεμον ἔξ ἀρχῆς οὐ δι' αὐτούς, ἀλλὰ δι' ἐκείνον' τῶν δὲ πόλεων μὴ τὰς κατὰ τὴν Αἰολίδα καὶ τὴν 8 5 Ἰωνίαν μόνον ἐλευθεροῦν, ἀλλὰ πάσης τῆς ἐπὶ τάδε τοῦ Ταύρου δυναστείας ἐκχωρείν. ὁ μὲν οὐν πρεσβευ- 9 τὴς ταῦτ' ἀκούσας παρὰ τοῦ συνεδρίου, διὰ τὸ πολὺ τῶν ἀξιουμένων τὰς ἐπιταγὰς ὑπεραίρειν οὐδένα λόγον ποιησάμενος, τῆς μὲν κοινῆς ἐντεύξεως ἀπέστη, τὸν 10 δὲ Πόπλιον ἐθεράπευσε φιλοτίμως.

Λαβών δὲ καιρὸν άρμόζοντα διελέγετο περὶ ὧν 15 είχε τὰς ἐντολάς. αὖται δ' ἡσαν διότι πρῶτον μὲν (12) χωρίς λύτρων ὁ βασιλεὺς αὐτῷ τὸν υἱὸν ἀποδώσει συνέβαινε γὰρ ἐν ἀρχαίς τοῦ πολέμου τὸν υἱὸν τὸν 3 15 τοῦ Σκιπίωνος γεγονέναι τοἰς περὶ 'Αντίοχον ὑποχείριον' δεύτερον δὲ διότι καὶ κατὰ τὸ παρὸν ἔτοιμός 4 ἐστιν ὁ βασιλεὺς ὅσον ἀν ἀποδείξη διδόναι πλῆθος χρημάτων καὶ μετὰ ταῦτα κοινὴν ποιείν τὴν ἐκ τῆς βασιλείας χρρηγίαν, ἐὰν συνεργήση ταῖς ὑπὸ τοῦ βασιλείν πὰν τὸν υἱὸν ἐπαγγελίαν ἔφη δέχεσθαι καὶ μεγάλην χάριν ἔξειν ἐπὶ τούτοις, ἐὰν βεβαιώση τὴν ὑπόσχεσιν' περὶ δὲ τῶν ἄλλων ἀγνοείν αὐτὸν ἔφη καὶ 6 παραπαίειν ὁλοσχερῶς τοῦ σφετέρου συμφέροντος οὐ [918]

¹ ἡμισείαν Y, corr. Sch, v. p. 32, 14 3 αὐτούς Y, corr. Be 4 πόλεων Ur pro πολεμίων 5 έπλ τάδε Ur pro ἔπειτα δὲ 7 ταῦτα Y, corr. Ben 280 BW 14 ss. Polybium h. l. narrasse Scipionis f. a Chalcide Oreum petentem (Liv. 37, 34, 5) esse captum eaque ab eclogario esse omissa, docet Ni 14, 194 s. 17 ὅσον pro δν Ca 815 ἄν om. O 21 τοῦ νἰοῦ Y, corr. Ur, v. Hu Philol. 1859, 318 s. et Krebsium D. Präpos. b. Polyb. Wurzeburgi 1882, 132 22 ξεν X, corr. X^m addito ἴσως 24 παραπέειν Y, παραδὲ ειν Ö, corr. Ur

μόνον κατά την πρός αύτον έντευξιν, άλλά (καλ) κατά 7 την πρός τὸ συνέδριον. εί μεν γάρ ετι Λυσιμαγείας και της είς την Χερρόνησον εισόδου κύριος υπάργων 8 ταῦτα προύτεινε, ταχέως ἂν αὐτὸν ἐπιτυγεῖν. ὁμοίως. εί και τούτων έκχωρήσας παραγεγόνει πρός τὸν Έλλήσ- 5 πουτου μετά τῆς δυνάμεως και δήλος ὢν ὅτι κωλύσει 1049] την διάβασιν ημών ἐπρέσβευε περί των αὐτων τούτων, ην αν ούτως αὐτὸν ἐφικέσθαι τῶν ἀξιουμένων. 9 ότε δ' ἐάσας ἐπιβῆναι τῆς 'Ασίας τὰς ἡμετέρας δυνάμεις και προσδεξάμενος οὐ μόνον τὸν χαλινόν, ἀλλὰ 10 και του αναβάτην παραγίνεται πρεσβεύων περί διαλύσεων ίσων, είκότως αύτὸν ἀποτυγγάνειν καὶ διεψεῦσθαι 10 τῶν ἐλπίδων. διόπερ αὐτῷ παρήνει βέλτιον βουλεύεσθαι περί των ένεστώτων και βλέπειν τούς καιρούς 11 άληθινῶς. άντὶ δὲ τῆς κατὰ τὸν υίὸν ἐπαγγελίας 15 ύπισχνεῖτο δώσειν αὐτῷ συμβουλίαν άξίαν τῆς προτεινομένης χάριτος παρεκάλει γάρ αὐτὸν εἰς πᾶν συγκαταβαίνειν, μάχεσθαι δè κατὰ μηδένα τρόπον 'Poμαίοις. 12 δ μεν (οὖν) 'Ηρακλείδης ταῦτ' ἀκούσας ἐπανῆλθε καὶ 13 συμμίξας διεσάφει τῷ βασιλεῖ τὰ κατὰ μέρος 'Αντίοχος 20 (δε) νομίσας οὐδεν αν βαρύτερον αύτῷ γενέσθαι πρόσ-

ταγμα των νύν έπιταττομένων, εί λειφθείη μαχόμενος,

¹ αὐτὸν BW pro αὐτὸν 1. 2 πατὰ τὴν Y Ur vulgo, om. Ο, τὴν πατὰ U*, (παὶ) πατὰ τὴν Rei 648 Sch, παὶ τὴν Hu 2 λυσιμαχίας Y, corr. Be 5 ἐπχωρῆσαι Ο παρεγεγόνει Di, v. Hu E.Z. XXXII 16 6 δυ Ο 8 ἦν ὰν — ἐφιπέσθαι Ur pro ἐαν — ἀφίπεσθαι 12 ἴσων Ur pro ἴσως αὐτὸν BW, ἀν Y vulgo, οὖν Rei 648, αὐτῶν Hu διαψεύσσοθαι Y, διαψεύσεσθαι Ur, διαψεύσεσθαι coni. Sch, corr. Hu 18 ξωμαίσις pro ξωμαίσις Ur 19 οὖν add. Sch ταῦτ' Ο ante Ben 280 Hu, ταῦτα Y Ur vulgo ἐπανῆλθε X Ur vulgo, ἐπανῆλθεν Y* Hu 21 δὲ add. Rei 648 Sch βερύτερον U* αὐτῷ Y, corr. Be 22 λειφθείη X ante Rei 648 Sch, ληφθείη Y

τῆς μὲν περὶ τὰς διαλύσεις ἀσχολίας ἀπέστη, τὰ δὲ πρός άγωνα πάντα καί πανταχόθεν ήτοιμαζεν. -

"Οτι μετά την νίκην οἱ 'Pωμαῖοι την αύτων πρὸς 16 'Αντίοχον παφειληφότες και τὰς Σάφδεις και τὰς ἀκρο- (18) 5 πόλεις ἄρτι * * * ἡπε Μουσαίος ἐπικηρυκευόμενος παρ' 'Αντιόχου. των δὲ περὶ τὸν Πόπλιον φιλανθρώπως 2 προσδεξαμένων αὐτόν, έφη βούλεσθαι τὸν 'Αντίογον έξαποσταλήναι πρεσβευτάς τούς διαλεγθησομένους ύπερ των όλων. διόπερ ασφάλειαν ήξιου δοθήναι τοῖς 3 10 παραγινομένοις. των δε συγχωρησάντων οδτος μεν έπανηλθεν, μετά δέ τινας ήμέρας ήπου πρέσβεις παρά 4 τοῦ βασιλέως 'Αντιόχου Ζεῦξις ὁ πρότερον ὑπάρχων Αυδίας σατράπης και 'Αντίπατρος άδελφιδούς. ούτοι 5 δε πρώτου μεν έσπευδον έντυχειν Εύμένει τῷ βασιλεί, 15 διευλαβούμενοι μή διὰ τήν προγεγενημένην παρα- [919 1050] τριβήν φιλοτιμότερος ή πρός το βλάπτειν αὐτούς. εύρόντες δε παρά την προσδοκίαν μέτριον αὐτὸν 6 - και πράου, εὐθέως έγινουτο περί την κοινην ἔντευξιν. αληθέντες δ' είς τὸ συνέδριον πολλά μεν καί ετερα 7 η διελέχθησαν, παρακαλούντες πράως χρήσασθαι καί μεγαλοψύχως τοις εὐτυχήμασι, φάσχοντες οὐχ οὕτως 8 Αντιόχφ τοῦτο συμφέρειν ως αὐτοις 'Ρωμαίοις, ἐπείπερ ή τύγη παρέδωκεν αὐτοῖς την τῆς οἰκουμένης ἀρχην

^{3—37, 17} X 40⁻ 42⁻, 0 131⁻ 133⁻, U* 75—80, Ur XXIV; v. Liv. 37, 45, 388., Ni 148., 16, 197 3 την prius Y Rei 648 Sch, om. Ur vulgo αὐτῶν Y, corr. Be 5 ***] lac. indicat Sch; v. Ni 148. P. Scipionem ab Elaea Sardes venisse, Polybium h. l. exposuisse coni. Th. Mommsenus Röm. Forsch. II 519 ann. 1 7 βουλεύεσθαι Y, corr. Ur 8 ἐξαποστέλλειν coni. Rei 648; sed v. 4, 87, 2 14 εὐμενεῖ Y, corr. Ca 816 15 διευλαβούμενος Y, corr. Ur 16 ήν Ο 18 πρᾶον et 20 πράως Y, corr. Ur 22 ἐπείπες Rei 648 Sch pro εἰπες

9 καὶ δυναστείαν το δὲ συνέχον ἡρώτων τι δεί ποιήσαντας τυχείν τῆς εἰρήνης καὶ τῆς φιλίας τῆς πρὸς 10 'Ρωμαίους. οἱ δ' ἐν τῷ συνεδρίῳ πρότερον ἤδη συνηδρευκότες καὶ βεβουλευμένοι περὶ τούτων, τότ' ἐκέλευον διασαφείν τὰ δεδογμένα τὸν Πόπλιον.

17 Ο δε προειρημένος άνηρ ούτε νικήσαντας έφη (14) Ρωμαίους οὐδέποτε γενέσθαι βαρυτέρους, * * * διὸ και νῦν αὐτοῖς τὴν αὐτὴν ἀπόκρισιν δοθήσεσθαι παρὰ 'Ρωμαίων, ήν και πρότερον Ελαβον, δτε πρό της μάχης 3 παρεγενήθησαν έπλ του Έλλήσποντον. δείν γάρ αὐτούς 10 έκ τε της Ευρώπης έκχωρειν και (της 'Ασίας) της έπι 4 τάδε τοῦ Ταύρου πάσης. πρὸς δὲ τούτοις Εὐβοικά τάλαντ' έπιδοῦναι μύρια καὶ πεντακισχίλια 'Ρωμαίοις 5 άντι τῆς εἰς τὸν πόλεμον δαπάνης. τούτων δὲ πεντακόσια μέν παραχοήμα, δισχίλια δὲ καὶ πεντακόσια 15 πάλιν, έπειδὰν ὁ δῆμος κυρώση τὰς διαλύσεις, τὰ δὲ λοιπά τελείν έν έτεσι δώδεκα, διδόντα καθ' έκαστον 6 έτος χίλια τάλαντα. ἀποδοῦναι δὲ καὶ Εὐμένει τετρακόσια τάλαντα (τὰ) προσοφειλόμενα καὶ τὸν ἐλλείποντα 7 σίτον κατά τὰς πρὸς τὸν πατέρα συνθήκας. σὺν δὲ 🕿 τούτοις 'Αννίβαν έκδοῦναι τὸν Καρχηδόνιον καὶ Θόαντα

¹ ἡρώτων Rei 648 Sch pro πρῶτον
3 δὲ Y, corr. Ben 280 BW
4 τότε Y, corr. Ben 280 BW
7 * * *] lac. indicat Ur not. 27 coll. Liv. 37, 45, 12; οὖτε ἡττημένους (cum hiatu) ταπεινοτέρους add. Ur l. c., οὖτε ἡττηθέντας (cum hiatu) ταπειν. Cobetus Mnemos. 1861, 198, οὖτ ἐλατιωθέντας άθυμοτέρους Hu, οὖδ ἡττηθέντας (v. 2, 39, 8. 3, 62, 48ε.; 117, 1) μετριωτέρους (v. 27, 8, 8; Ni 16) BW
10 δεῖν Y Ur not. 27 ante Rei 648 Sch, δεῖ Ur vulgo
11 τῆς ᾿Ασίας add. Ur
13 τάλαντα Y, corr. Ben 280 BW, v. Hu Philol. 1859, 308
14 Φ Y 15 καὶ Φ Y 17 ιρ Υ δίδοντα Y, corr. Ur
18 εὐμενεῖ Y, corr. Gro v Y 19 τὰ add. Sch
20—37, 4 Paragraphum 8. ante 7. esse ponendam coni. Th. Mommsenus l. c. II 520; sed σὺν τούτοις est Latinorum praeterea, v. Krebsium D. Präpos. cet. 36 s.
21 θόαντε Ο

τὸν Αίτωλὸν καὶ Μυασίλογον 'Ακαρνᾶνα καὶ Φίλωνα παὶ Εὐβουλίδαν τοὺς Χαλπιδέας. πίστιν δὲ τούτων 8 1051] δμήρους είκοσι δοῦναι παραχοῆμα τὸν 'Αντίοχον τούς παραγραφέντας. ταῦτα μέν οὖν ὁ Πόπλιος ἀπε- 9 ι φήναθ' ύπερ παυτός τοῦ συνεδρίου. συγκαταθεμένων δὲ τῶν περὶ τὸν 'Αντίπατρον καὶ Ζεῦξιν, ἔδοξε πᾶσιν έξαποστείλαι πρεσβευτάς είς την 'Ρώμην τούς παραπαλέσοντας την σύγκλητον και τον δημον έπικυρώσαι τας συνθήμας. καὶ τότε μὲν ἐπὶ τούτοις ἐχωρίσθησαν, [10 920 10 ταίς δ' έξης ήμέραις οί 'Ρωμαίοι διείλον τας δυνάμεις *** μετὰ δέ τινας ήμέρας παραγενομένων (τῶν) δμήρων 11 είς την Έφεσον, εύθέως έγίνοντο περί το πλείν είς την 'Ρώμην δ τ' Εύμένης οι τε παρ' Αντιόχου πρεσβευταί, παραπλησίως δε καί παρά 'Ροδίων και παρά 12 4 Σμυρναίων και σχεδον των έπι τάδε του Ταύρου πάντων των κατοικούντων έθνων καλ πολιτευμάτων έπρέσβευον είς την Ρώμην.

B. OLYMP. 147, 3.

I. RES ITALIAE.

 $^{\circ}$ O $_{ au}$ Hoh the declar distanting peta the $^{(22,1)}$

¹ μνασίλουχον Υ, corr. Ur φίλονα Υ, corr. Ur 3 εὐβουλίδην Υ, εὐβουλείδην Ur, corr. BW coll. 21, 43, 11 et Liv. 37, 45, 17 χαλιιδέας Υ ante Ur, καλχηδόνας Ο, χαλιιδύνας Ο, χαριιδύνας Ο, καρακαλέσαντας συρεπετίρτο σον U* 10 post δυνάμεις nonnulla deesse docet Ni 14 s. coll. Liv. 37, 45, 19 11 τῶν add. Rei 649 Sch 13 εὐμενής U*, εὐμένης Υ Ur παρ' Αντιόχου Di, παρὰ τῶν ὁμειίσχου Υ, παρὰ τῶν ἐμετίσχου (cum hiatu) Sch 17 ἐπρέσβευον Χ^m U*, καὶ πρέσβεων Χ, καὶ ἐπρέσβευον Υ 20—49, 24 Χ 42°—55°, 0 133°—141°, U* 80—105, Ur ΧΧΥ; v. Liv. 37, 52—56, Ni 198 ss., 208, 331 20 θερίας Ο 21 ante τὴν del. τῶν Ur

ο τε βασιλεύς Εύμένης οι τε παρ' Αντιόχου πρέσβεις οί τε παρά των 'Ροδίων, δμοίως δε και παρά των 2 άλλων σχεδον γαρ απαντες οι κατά την Ασίαν εὐθέως μετά τὸ γενέσθαι την μάχην ἔπεμπον ποεσβευτάς εls την 'Ρώμην, διὰ τὸ πᾶσιν τότε και πάσας τὰς ὑπὸρ 5 3 του μέλλοντος έλπίδας έν τη συγκλήτφ κεισθαι. απαντας μεν οὖν τοὺς παραγενομένους ἐπεδέχετο φιλανθρώπως ή σύγκλητος, μεγαλομερέστατα δε καί κατά την απάντησιν και τας των ξενίων παροχάς Ευμένη 4 τον βασιλέα, μετά δε τοῦτον τους 'Ροδίους. ἐπειδή δ' 10 δ της εντεύξεως καιρός ηλθεν, είσεκαλέσαντο πρώτον τὸν βασιλέα καὶ λέγειν ήξίουν μετὰ παροησίας ὧν 5 βούλεται τυχείν παρά της συγκλήτου. τοῦ δ΄ Εὐμένους φήςαντος διότι εί και παρ' έτέρων τυχείν τινος έβού-1052] λετο φιλανθρώπου, Ρωμαίοις αν έχρήσατο συμ- is βούλοις πρός το μήτ' έπιθυμείν μηδενός παρά το δέον 6 μήτ' άξιοῦν μηδ' ξυ πέρα τοῦ καθήκουτος δπότε δ' αὐτῶν πάρεστι δεόμενος 'Ρωμαίων, ἄριστον εἶναι νομίζει τὸ διδόναι τὴν ἐπιτροπὴν ἐκείνοις καὶ περὶ αύτοῦ καὶ 7 περὶ τῶν ἀδελφῶν· τῶν δὲ πρεσβυτέρων τινὸς ἀναστάν- 20 τος και κελεύοντος μή κατορρωδείν, άλλὰ λέγειν τὸ φαινόμενον, διότι πρόκειται τῆ συγκλήτφ πᾶν αὐτς χαρίζεσθαι τὸ δυνατόν, έμεινεν έπὶ τῆς αὐτῆς γνώμης. 8 χρόνου δ' ἐγγινομένου ὁ μὲν βατιλεὺς ἐξεχώρητεν, ἡ 9 δὲ ἐντὸς ἐβουλεύετο τί δεῖ ποιεῖν. ἔδοξεν οὖν τὸν 25

¹ εὐμένης Y ante Ur, εύμενής U* 5 πᾶσιν X BW, πᾶσι Y Ur vulgo 7 ἀπεδέχετο Rei 649 Di 9 εύμενή Y et 13 εύμενοῦς Y, corr. Ur 10 δ' Y Ur vulgo, δὲ Ο' Hu 17 μὴ δὲ ἔν X, μηδεὲν Y Ur, μηδὲν Ur not. 28 Ca 818 vulgo, μηθὲν coni. Hu, corr. BW coll. 1, 20, 13 παρὰ Ο 18 πάρεστι Ur pro παρέσται 19 αὐτοῦ Y, corr. Be

Εύμενη παρακαλείν αὐτὸν ὑποδεικνύναι θαρροῦντα περί ων πάρεστιν και γαρ είδεναι τα διαφέροντα τοίς ιδίοις πράγμασιν έκεινον άκριβέστερον τὰ κατὰ τὴν 'Ασίαν. δοξάντων δε τούτων είσεκλήθη, και των πρε- 10 ι σβυτέρων τινός ἀποδείξαντος τὰ δεδογμένα λέγειν ηναγκάσθη περί των προκειμένων. Εφασκεν οθν 19 αιλο μεν ούδεν αν είπειν περί των καθ' αύτον, (32,2) άλλά μείναι * * * τελέως διδούς έπείνοις την έξουσίαν. ένα δὲ τόπον ἀγωνιᾶν τὸν κατὰ τοὺς Ῥοδίους διὸ [2 928 10 και προήχθαι νῦν είς τὸ λέγειν ὑπὲρ τῶν ἐνεστώτων. έκείνους γάρ παρείναι μέν ούδεν ήττον ύπερ της 3 σφετέρας πατρίδος συμφερόντως σπουδάζουτας ήπερ αύτους υπέρ της ίδιας άρχης φιλοτιμείσθαι κατά το παρόν· τοὺς δὲ λόγους αὐτῶν τὴν ἐναντίαν ἔμφασιν 4 ιι έγειν τη προθέσει τη κατά την άληθειαν. τοῦτο δ' είναι φάδιον καταμαθείν. έφειν μέν γάφ αὐτούς, έπει- 5 δαν είσπορευθωσιν, διότι πάρεισιν ούτε παρ' ύμων αιτούμενοι τὸ παράπαν οὐδὲν οῦθ' ἡμᾶς βλάπτειν θέλοντες κατ' οὐθένα τρόπον, πρεσβεύονται δὲ περί κ τῆς έλευθερίας τῶν τὴν Ασίαν κατοικούντων Έλλήνων. "τοῦτο δ' οὐχ οὕτως αὐτοῖς είναι κεχαρισμένον φήσου- 6 1058] σιν ως ύμιν καθήκου και τοίς γεγονόσιν έργοις άχόλουθον. ή μεν ούν διά των λόγων φαντασία τοι- 7

¹ εόμενη Y, corr. Ur θαοροῦντας (Y), corr. Ur 3 anto τὰ add. καὶ Ur vulgo, om. Y BW 7 ὰν Y Sch, om. U* Ur vulgo 8 * * * *] lac. indicat et add. (cum hiatu) ἐπὶ τῆς αὐτῆς γνώμης Ur, ἀλὶ ἐμμεῖναι τῆ γνώμη (vel τῷ προσιφέσει) Hu, βεβαίως ἐπὶ τῆς ἐξ ἀρχῆς διαλήψεως BW coll. 3, 89, 2; 103, 6 9 ἀγονιᾶν U^* 11 anto τῆς add. τοῦ Ca 819 vulgo anto Hu 12 συμφέροντας Y, συμφέροντος Ur, corr. BW, anto συμφέροντος add. καὶ τοῦ πατ' lδίαν Hu 13 αὐτοὺς Y, αὐτὸν Ur, αὐτὸς Be, corr. BW auctore Rei 649 17 εἰσπορενθῶσεν X BW, εἰσπορενθῶσεν Y^* Ur vulgo

αύτη τις αὐτων ἔσται τὰ δὲ κατὰ τὴν ἀλήθειαν τὴν 8 εναντίαν έγοντα τούτοις εύρεθήσεται διάθεσιν. των γαρ πόλεων έλευθερωθεισών, ώς αύτολ παρακαλούσιν. την μεν τούτων συμβήσεται δύναμιν αύξηθηναι πολλαπλασίως, την δ' ημετέραν τρόπου τινά καταλυθήναι. 5 9 τὸ γὰρ τῆς ἐλευθερίας ὄνομα καὶ τῆς αὐτονομίας ἡμίν μεν ἄρδην ἀποσπάσει πάντας οὐ μόνον τοὺς νῦν έλευθερωθησομένους, άλλά και τούς πρότερον ήμιν ύποταττομένους, ἐπειδὰν ύμεις ἐπὶ ταύτης ὄντες φανεροί γένησθε τῆς προαιρέσεως, τούτοις δὲ προσθήσει πάν- 10 10 τας. τὰ γὰρ πράγματα φύσιν ἔχει τοιαύτην δόξαντες γαρ ήλευθερωσθαι δια τούτους ονόματι μεν έσονται σύμματοι τούτων, τη δ' άληθεία παν ποιήσουσι τὸ κελευόμενον έτοίμως, τη μεγίστη χάριτι γεγονότες 11 ὑπόχοεοι. διόπεο, ὧ ἄνδοες, ἀξιοῦμεν ὑμᾶς τοῦτον 18 τὸν τόπον ὑπιδέσθαι, μη λάθητε τοὺς μὲν παρὰ τὸ δέον αύξοντες, τοὺς δ' έλαττούντες τῶν φίλων άλόγως, 12 αμα δε τούτοις τούς μεν πολεμίους γεγονότας εὐεργετούντες, τούς δ' άληθινούς φίλους παρορώντες καί 20 κατολιγωρούντες τούτων. έγω δε περί μεν των 🐽 (22,5) Ελλων, δτου δέοι, παντός (αν) παραχωρήσαιμι τοις πέλας αφιλονίκως, περί δὲ τῆς ὑμετέρας φιλίας καὶ τῆς εἰς ὑμᾶς εὐνοίας ἀπλῶς οὐδέποτ' ἄν οὐδενὶ τῶν

³ εὐλευθεροθησῶν X, ἐλευθεροθησῶν O 5 δὲ Y, corr. Ben 280 BW 9 ἐπειδὰν (Y) Ur, ἐπεὶ δ' X 10 γενέσθαι Y, corr. Ur προσθέσει Y, corr. Ur 12 ἐλευθερῶσθαι Y, corr. Sch 16 τὸν] τὸ U^* ὁπειδέσθαι Y, corr. Ct 819 17 δὲ Y, corr. Ben 280 s. BW 19 δ' Y Ur vulgo, δὲ O^* Hw 21 Δv add. Be 22 ἀφιλονείκως Y, corr. Di; v. Platon. opera ed. M. Schanz VI 1, VII ss. et O. Glaserum de ratione quae intercedit inter sermon. Polyb. et eum, qui in titulis sacc. III. II. apparet. Diss. inaug. Giss. 1894, 69 ss. ὑμετέρας Y Be, ἡμετέρας U^* Ur vulgo

οντων έχχωρήσαιμι κατά δύναμιν. δοκώ δέ και τον [2 924 πατέρα του ήμετερου, είπερ έζη, την αὐτην αν προέσθαι φωνήν έμοί. και γάρ έκεινος, πρώτος μετασχών τῆς 3 ύμετέρας φιλίας και συμμαγίας, σχεδον πάντων των ι [κατά] την 'Ασίαν και την 'Ελλάδα νεμομένων, εύγενέστατα διεφύλαξε ταύτην έως της τελευταίας ημέρας, οὐ μόνον κατὰ τὴν προαίρεσιν, ἀλλὰ καὶ κατὰ τὰς 1064] πράξεις. πάντων γὰρ ὑμίν ἐχοινώνησε τῶν κατὰ 4 την Ελλάδα πολέμων και πλείστας μεν είς τούτους 10 καλ πεζικάς καλ ναυτικάς δυνάμεις παρέσχετο των άλλων συμμάχων, πλείστην δε συνεβάλετο χορηγίαν καί μεγίστους ύπέμεινε κινδύνους τέλος δ' είπειν, κατ- 5 έστρεψε τὸν βίον ἐν αὐτοῖς τοῖς ἔργοις κατὰ τὸν Φιλιππικόν πόλεμον, παρακαλών Βοιωτούς είς την 15 ύμετέραν φιλίαν καί συμμαχίαν. ἐγὰ δὲ διαδεξάμενος 6 την άρχην την μέν προαίρεσιν την του πατρός διεφύλαξα — ταύτην γάρ οὐχ οἰόν τ' ἡν ὑπερθέσθαι — τοἰς δὲ πράγμασιν ύπερεθέμην. οί γὰρ καιροί τὴν ἐκ 7 πυρός βάσανον έμοι μᾶλλον ἢ 'κείνφ προσήγον. » Αντιόχου γάρ σπουδάζοντος ήμιν θυγατέρα δοῦναι 8 παί συνοιπειωθήναι τοίς δλοις, διδόντος (δέ) παραχρήμα μεν τας πρότερον απηλλοτριωμένας αφ' ήμων πόλεις, μετά δὲ ταῦτα πᾶν ὑπισγνουμένου ποιήσειν,

² έξει X, έζει Y, corr. Ur 5 κατὰ del. Η μενόντων Y Ur vulgo, πολεμούντων vel δυσμενούντων vel ἀντιβαινόντων Rei 649 s., βασιλενόντων Nα 246 s., κατοικούντων Η μ, corr. BW coll. Liv. 37, 53, 7 incolentium et Pol. 2, 16, 3; 17, 1. 3, 17, 3; 37, 9; 91, 4. 4, 32, 10 cet. 7 καὶ οπ. Ο 10 καὶ κεξικὰς Y Sch, οπ. U*, πεξικὰς Ur, καὶ πεξὰς Di 11 συνεβάλετο Y Be, συνεβάλλετο U* Ur, v. Η μ Ε. Ζ. ΧΧΙ 18 12 δ' Y Sch, δὲ U* Ur vulgo (ἀς) εἰκεῖν Rei 650, sed v. Sch 17 τ' ἡν Ur, τὴν Y, τέ Ο 19 ἐκείνω Y, ἐκείνων U*, v. ad p. 31, 10 21 δἰδοντος Y, corr. Ur δὲ add. Rei 650 Sch

9 εί μετάσχοιμεν τοῦ πρὸς ὑμᾶς πολέμου, τοσοῦτον ἀπέσγομεν τοῦ προσδέξασθαί τι τούτων, ώς πλείσταις μεν καί πεζικαϊς και ναυτικαίς δυνάμεσιν των άλλων συμμάχων ήγωνίσμεθα μεθ' ύμων πρός 'Αντίοχου, πλείστας δε χορηγίας συμβεβλήμεθα πρός τας ύμετέ- ι ρας γρείας έν τοις αναγκαιοτάτοις καιροίς, είς πάντας δε τούς κινδύνους δεδώκαμεν αύτούς απροφασίστως 10 μετά γε των ύμετέρων ήγεμόνων. τὸ δὲ τελευταίον ύπεμείναμεν συγκλεισθέντες είς αὐτὸν τὸν Πέργαμον πολιοοχεϊσθαι και κινδυνεύειν αμα περί του βίου και 10 τῆς ἀρχῆς διὰ τὴν πρὸς τὸν ὑμέτερον δῆμον εὔνοιαν. 21 ωσθ' ύμας, ανδρες 'Ρωμαίοι, πολλούς μέν γεγονότας (22,4) αὐτόπτας, πάντας δὲ γινώσκοντας διότι λέγομεν άληθη, δίκαιον έστι την άρμοζουσαν πρόνοιαν ποιήσασθαι 2 περί ήμων. και γάρ αν πάντων γένοιτο δεινότατον, 16 εί Μασαννάσαν μεν τον ού μόνον υπάρξαντα πολέ- [925 1055] μιον ύμιν, άλλὰ καὶ τὸ τελευταίον καταφυνόντα πρός ύμας μετά τινων ίππέων, τοῦτον, δτι καθ' ενα πόλεμον τον προς Καργηδονίους ετήρησε την πίστιν. βασιλέα των πλείστων μερών της Λιβύης πεποιήκατε, 20 3 Πλευράτον δέ, πράξαντα μεν άπλως οὐδέν, διαφυλάξαντα δε μόνον την πίστιν, μέγιστον των κατά την 'Ιλλυρίδα

¹ μετάσχοιμεν Ur, μετάσχοι μὲν Y 3 δυνάμεσιν X BW, δυνάμεσι Y Ur vulgo 4 ήγωνισάμεθα Y, corr. Na 351 Di 5 πλείστα Ο, πλείστας U*, πλείστα δὲ χορήγια coni. Hu, sed v. 1, 72, 3 7 αὐτοὺς Y, corr. Ur 12 ante ἄνδρες add. ὧ Ur, om. Y BW 16 μησσανάσθεν X, μησσανάσσην Y, corr. BW, v. BW I 74 17 post ἀλλὰ καὶ nonnulla deesse coni. Sch coll. Liv. 37, 53, 21; sed v. Ni 26s. 18 τινων Gro auctore Ca 821 pro τῶν, v. Liv. l. c., σ΄ων (= διακοσίων) Na 228 19 ἐστέρησε Y, corr. Ur 21 πλευράτον Y Ur, πλεύρατον vulgo post Sch, corr. Ημ πράξωντος Y, corr. Ur

δυναστών άναδεδείχατε, ήμᾶς δὲ τοὺς διὰ προγόνων 4 τὰ μέγιστα καὶ κάλλιστα τῶν ἔργων ὑμῖν συγκατειργασμένους παρ' οὐδὲν ποιήσεσθε. τί οὖν έστιν δ παρα- δ καλώ, και τίνος φημί δείν ήμας τυγχάνειν παρ' ύμών; ε έρω μετά παρρησίας, έπείπες ήμας έξεκαλέσασθε πρός 6 τὸ λέγειν ύμιν τὸ φαινόμενον. εί μὲν αὐτοί χρίνετέ 7 τινας τόπους διακατέχειν τῆς 'Ασίας τῶν ὅντων μὲν έπὶ τάδε τοῦ Ταύρου, ταττομένων δὲ πρότερον ὑπ' 'Αντίοχου, τοῦτο καὶ μάλιστα βουλοίμεθ' αν ίδειν 19 γενόμενον και γάρ άσφαλέστατα βασιλεύσειν ύμιν 8 γειτνιώντες ύπολαμβάνομεν καλ μάλιστα μετέχοντες τῆς ύμετέρας έξουσίας. εὶ δὲ τοῦτο μὴ κρίνετε ποιείν, 9 άλλ' έπχωρείν τῆς 'Ασίας όλοσχερῶς, οὐδενί φαμεν δικαιότερου είναι παραχωρείν ύμας των έκ του πο-16 λέμου γεγονότων ἄθλων ἤπεο ἡμίν. νὴ Δί', ἀλλὰ 10 κάλλιόν έστι τους δουλεύοντας έλευθερούν. είγε μή μετ' 'Αντιόχου πολεμείν ύμιν έτόλμησαν. έπει δε τοῦθ' 11 ύπέμειναν, πολλώ κάλλιον τὸ τοῖς άληθινοῖς φίλοις τας αρμοζούσας χάριτας αποδιδόναι μαλλον ή τούς ο πολεμίους γεγονότας εὐεργετείν."

Ο μεν ούν Εύμενης Ικανώς είπων απηλιάγη, το 22 δε συνέδριον αὐτόν τε τον βασιλέα και τὰ φηθέντα (22,5) φιλοφρόνως απεδέχετο και πᾶν τὸ δυνατον προθύμως είχεν αὐτῷ χαρίζεσθαι. μετὰ δὲ τοῦτον ἐβούλοντο 2

¹ $\eta\mu\alpha_S$ Y Ur not. 31 Ca 821, $\dot{\eta}\mu\epsilon l_S$ U^* Ur 2 $\kappa\dot{\alpha}l\lambda\iota\sigma\tau\alpha$ Y Ur not. 31 Ca l. c., $\kappa\dot{\alpha}l\iota\sigma\tau\alpha$ O (non U^*) Ur 3 $\pi\iota\iota\dot{\eta}\sigma\epsilon\sigma\delta\alpha\iota$ Y, $\pi\iota\dot{\eta}\sigma\epsilon\sigma\delta$ Ur, corr. Sch 3 pro \dot{c} Ca 821 5 $\dot{d}\rho\dot{a}$ O \dot{c} \dot{c}

μέν είσάγειν Ροδίους. άφυστερούντος δέ τινος των 3 πρεσβευτών είσεκαλέσαντο τούς Σμυρναίους. οὖτοι δὲ 1056] πολλούς μεν απολογισμούς είσηνεγκαν περί τῆς αύτων εύνοιας και προθυμίας, ην παρέσχηνται Ρωμαίοις 4 κατά τὸν ἐνεστῶτα πόλεμον οὔσης δὲ τῆς περὶ αὐτῶν \$ δόξης δμολογουμένης, διότι γεγόνασι πάντων έχτενέστατοι των έπὶ τῆς Ασίας αὐτονομουμένων, οὐκ άναγκαιον ήγούμεθ' είναι τους κατά μέρος έκτίθε- [926 5 σθαι λόγους. ἐπὶ δὲ τούτοις εἰσῆλθον οἱ Ῥόδιοι καὶ βραχέα προενεγκάμενοι περί τῶν κατ' ίδιαν σφίσι πεπραγ- 10 μένων είς 'Ρωμαίους, ταχέως είς τον περί τῆς πατρί-6 δος ἐπανῆλθον λόγον. ἐν ικ μέγιστον αύτοις ἔφασαν γεγονέναι σύμπτωμα κατά την ποεσβείαν, ποδς δν ολκειότατα διάκεινται βασιλέα καλ κοινή καλ κατ' ίδιαν, πρός τοῦτον αὐτοῖς ἀντιπεπτωκέναι τὴν φύσιν τῷν 15 7 πραγμάτων. τῆ μὲν γὰρ αὐτῶν πατρίδι δοκείν τοῦτο κάλλιστον είναι καὶ μάλιστα πρέπον 'Ρωμαίοις, τὸ τοὺς έπλ τῆς 'Ασίας Έλληνας έλευθερωθηναι (καί) τυχείν της αυτονομίας της απασιν ανθρώποις προσφιλεστάτης, Εύμένει δε καί τοις άδελφοις ήκιστα τοῦτο συμφέρειν 20 8 φύσει γὰο πᾶσαν μοναρχίαν τὸ μὲν ίσον έχθαίρειν, ζητείν δε πάντας, εί δε μή γ' ώς πλείστους, ύπημόους 9 είναι σφίσι καὶ πειθαρχείν. άλλὰ καίπερ τοιούτων όντων των πραγμάτων, δμως έφασαν πεπείσθαι διότι καθίξονται τῆς προθέσεως, οὐ τῷ πλεῖον Εὐμένους κ

⁴ αὐτῶν Y, corr. Be 8 ἡγούμεθ' Y Hu, ἡγούμεθα U°
Ur vulgo 9 τούτοις Sch pro τοῖς 10 προσενεγκάμενοι
Y, corr. Gro 12 αὐτοῖς Y, corr. Be 16 αὐτῶν Y, corr.
Be donel O 18 καὶ add. Ca 822 20 εὐμενεῖ Y, corr.
Ur 23 καίπερ] καὶ περὶ Ο 25 οὐ τῷ Ur, οὐτω U°, οὕτῷ (Y) εὐμενοῦς Y, corr. Ur

δύνασθαι παρά Ρωμαίοις, άλλά τῷ δικαιότερα φαίνεσθαι λέγοντες καὶ συμφορώτερα πάσιν δμολογουμένως. εί μεν γάο μη δυνατόν ην άλλως Εύμενει χάριν άπο- 10 δούναι 'Ρωμαίους, εί μή παραδοίεν αὐτῷ τὰς αὐτονοε μουμένας πόλεις, απορείν είκος ήν περί των ένεστώτων. η γάρ φίλον άληθινον έδει παριδείν, η τοῦ καλοῦ καί 11 παθήπουτος αύτοις όλιγωρησαι και τὸ τέλος των ιδίων πράξεων άμαυρῶσαι καὶ καταβαλεῖν. "εἰ δ' άμφοτέρων 12 τούτων ίκανδις έξεστιν προνοηθήναι, τίς αν έτι περί 1057] τούτου διαπορήσειεν; και μην ώσπερ εν δείπνω 13 πολυτελεί, πάντ' ενεστιν ίκανὰ πᾶσιν καὶ πλείω τῶν ίκανων. καὶ γὰο Λυκαονίαν καὶ Φουγίαν την έφ' 14 Έλλησπόντου καὶ τὴν Πισιδικήν, πρὸς δὲ ταύταις Χερρόνησον καὶ τὰ προσοροῦντα ταύτη τῆς Εὐρώπης 15 έξεστιν ύμιν οίς αν βούλησθε * * * προστεθέντα πρός 15 την Εύμένους βασιλείαν δεκαπλασίαν αύτην δύναται ποιείν τῆς νῦν ὑπαρχούσης πάντων δὲ τούτων ἢ τῶν πλείστων αὐτῆ προσμερισθέντων, οὐδεμιᾶς ἂν γένοιτο τῶν ἄλλων δυναστειῶν καταδεεστέρα. ἔξεστιν οὖν, [23 927 ν & άνδρες 'Ρωμαίοι, και τούς φίλους μεγαλομερώς σωματοποιήσαι και τὸ τῆς ίδιας ὑποθέσεως λαμπρὸν

¹ δικαιότερα Ur, δικυρότερα Y, δικαιρότερα U* 3 εύμενη Y, εύμενεί U*, corr. Ur 4 φωμαίοις Y, corr. Ur 6 η γὰς Y* Ur, η γὰς U* 7 αὐτοῖς Y, corr. Be τέλος Y Sch, κίδος Ur coll. Liv. 37, 54, 9 vulgo; v. Rei 651 et Sch 8 και U** Ur, om. Y 9 ξξεστιν Y Ur, ξξεστι Hu 11 πολυτελεί ex πολυτελείς Ο πάντα Y, corr. Ben 281 BW 14 ταύτη Rei 651 Sch, ταῦτα Y, ταύταις Ca 822 15 * * * | lac. indicat coll. Liv. 37, 54, 12 et add. δωρείσθαι ῶν (cum hiatu) τινα Ur not. 33, προστιθέναι ὧν (cum hiatu) τινα Ur not. 33 Κh, προσψέμειν ὧν όλίγα μὲν Hu, προσμερίζειν ὧν τινα μὲν BW 16 εύμενοῦς Y, corr. Ur δεκαπλασίαν. Y Ur not. 33 Sch, δεκαπλησίαν Ur, δεκαπλασίας Ca 822 vulgo.

2 (μή) καταβαλείν. οὐ γάρ ἐστιν ὑμίν καὶ τοῖς ἄλλοις 8 ἀνθρώποις ταὐτὸν τέλος τῶν ἔργων, ἀλλ' ἔτερον. οί μέν γὰρ ἄλλοι πάντες δρμῶσιν πρὸς τὰς πράξεις όρεγόμενοι τοῦ καταστρέψασθαι καὶ προσλαβεῖν πόλεις. 4 χορηγίαν, ναῦς ὑμᾶς δὲ πάντων τούτων ἀπροσδεήτους 5 (οί θεοί) πεποιήκασι, πάντα τὰ κατὰ τὴν οἰκουμένην 5 τεθεικότες [μεν] ύπο την ύμετέραν έξουσίαν. τίνος οὖν ἔτι προσδεῖσθε, καὶ τίνος ἄν ἔτι δέοι πρόνοιαν 6 ύμας ποιείσθαι την Ισχυροτάτην; δήλον ως έπαίνου και δόξης παρ' άνθρώποις, α και κτήσασθαι μέν 10 έστι (δυσχερές), δυσχερέστερον δε πτησαμένους δια-7 φυλάξαι. γνοίητε δ' αν το λεγόμενον ούτως. έπολεμήσατε πρός Φίλιππον και παν ύπεμείνατε γάριν της των Ελλήνων έλευθερίας τούτο γάρ προέθεσθε, και τοῦθ' ύμιν ἄθλον έξ ἐκείνου τοῦ πολέμου περι- 15 8 γέγονεν, ετερον δ' άπλως οὐδέν. άλλ' δμως εὐδοκεῖτε τούτφ μαλλον ή τοις παρά Καρχηδονίων φόροις καλ 9 μάλα δικαίως το μέν γαρ άργύριον έστι κοινόν τι πάντων ἀνθρώπων κτημα, τὸ δὲ καλὸν καὶ πρὸς ἔπαι-

¹ μη add. Ur έστιν Y Ur not. 33 Sch, δὲ Ur, δη Ca 823 vulgo 2 τ' αὐτῶν Y, ταὐτὸ Ur, corr. Sch 3 ὁρμῶσιν X BW, ὁρμῶσι Y* vulgo 5 χορηγίαν Y BW, χορηγίας Ur, χορήγια coni. Hu 5. 6 ἀπροσδεήτους πεποιήμασι Y, ἀπροσδ. (οἱ θεοὶ) πεποιήμασι Sch, ἀπροσδ. πεποιήμασι Ur vulgo, ἀπροσδ. (θεοὶ) πεποιήμασι Ur not. 34 Τ μὲν del. Ur not. 34 Ca 823 8 οὖν ἔτι] οὖν ἔστι Ο προσδείσθε superscripto αι X, προσδείσθαι Y, corr. Ur 9 ὁχυροτάτην Y Ur vulgo, ἀχυροτάτην U*, ὀχυρωτάτην vulgo post ed. Didotianam, corr. BW 11 δυσχερές add. Rei 651 Sch δὲ πτησαμένους Rei 651 Sch pro πτησαμένους δὲ post διαφυλ. add. χαλεπάνατον Ur 12 γυοίητε Y ante Ur, ἀγνοίητε U* ἐπλεμήσατε Ur pro ἐτολμήσατε 14 προέθεσθαι Y, corr. Ur 15 ἄθλον U* 16. 17 εὐδοπεῖτε (ηὐδοπεῖτε Rei 652 Dt) τούτφ Ur pro ἡδοπεῖτε τοῦτο 17 φόροις Rei 652 Sch pro φοβεροῖς

1058] νον καὶ τιμὴν ἀνῆκον θεῶν καὶ τῶν ἔγγιστα τούτοις πεφυκότων ἀνδρῶν ἐστιν. τοιγαροῦν σεμνότα- 10 τον τῶν ὑμετέρων ἔργων ἡ τῶν Ἑλλήνων ἐλευθέρωσις. τούτω νῦν ἐὰν μὲν προσθῆτε τἀκόλουθον, τελειωθήσεται τὰ τῆς ὑμετέρας δόξης. ἐὰν δὲ παρίδητε, καὶ (τὰ) πρὶν ἐλαττωθήσεται φανερῶς. ἡμείς μὲν οὖν, ὧ ἄνδρες, 11 καὶ τῆς προαιρέσεως γεγονότες αἰρετισταὶ καὶ τῶν μεγίστων ἀγώνων καὶ κινδύνων ἀληθινῶς ὑμὶν μετεσηπότες, καὶ νῦν οὐκ ἐγκαταλείπομεν (τὴν) τῶν φίλων τάξιν, ἀλλ' ἄ γε νομίζομεν ὑμὶν καὶ πρέπειν καὶ συμ- 12 φέρειν, οὐκ ἀκνήσαμεν ὑπομνήσαι μετὰ παρρησίας, οὐδενὸς στοχασάμενοι τῶν ἄλλων οὐδὲ περὶ πλείονος οὐδὲν ποιησάμενοι τοῦ καθήκοντος αὐτοίς."

Οἱ μὲν οὖν 'Ρόδιοι ταῦτ' εἰπόντες πᾶσιν ἐδόκουν 13 15 μετρίως καὶ καλῶς διειλέχθαι περὶ τῶν προκειμένων. ἐπὶ δὲ τούτοις εἰσήγαγον τοὺς παρ' 'Αντιόχου [24 928 πρεσβευτὰς 'Αντίπατρον καὶ Ζεῦξιν. ὧν μετ' (22,7) 2 ἀξιώσεως καὶ παρακλήσεως ποιησαμένων τοὺς λόγους, εὐδόκησαν ταὶς γεγενημέναις ὁμολογίαις πρὸς τοὺς καρὶ τὸν Σκιπίωνα κατὰ τὴν 'Ασίαν, καὶ μετά τινας 3 ἡμέρας τοῦ δήμου συνεπικυρώσαντος ἔτεμον δρκια

³ δμετέρων Ca 823 pro δστέρων (idem coniecerat sed deleverat Ur in marg. cod. U*) ξογων Ur, ξογων Υ, ξγρον Ο ή Ur pro ή έλευθερώσης Υ, corr. Ur 4 τοθτο Υ, corr. Ur προσωθήτε Υ, προδωθητε ε acc. super δ super scripto σ U*, corr. Ur 5 δὲ Υ ante Ur, καὶ U* τὰ add. Ben 281 Hu, τὸ Ur, ἡ Rei 652 vulgo post Sch, v. BW Fleckeis. annal. 1889, 683 et 692 8 ἀληθινῶς Υ Ur BW coll. 4, 82, 7 et 10; 51, 2; 84, 7, ἀληθινῶν U* (Ur not. 34) Rei 652 Sch vulgo ὑμῖν Ur pro ὑμᾶς 9 τὴν add. Ca 823 10 ἀλλ ἄγε Ur pro ἀλλά γε 12 στοχασάμενοι Υ Sch, στοχαζόμενοι U* Ur vulgo 13 αὐτοῖς Υ, corr. Be 14 ταῦτα Υ, corr. Ben 281 BW

4 περί τούτων πρός τούς περί τον 'Αντίπατρον. μετά δε ταύτα και τους άλλους είσηγον, δσοι παρήσαν άπο τῆς Άσίας πρεσβεύοντες δν ἐπὶ βραγὸ μὲν διήκουσαν, 5 απασιν δε την αυτην εδωκαν απόκρισιν. αυτη δ' ην δτι δέκα πρεσβεύοντας έξαποστελοῦσι τοὺς ὑπὲρ ἀπάν- 5 των των αμφισβητουμένων ταῖς πόλεσι διαγνωσομένους. 6 δύντες δὲ ταύτας τὰς ἀποκρίσεις μετὰ ταῦτα κατέστησαν δέκα πρεσβευτάς, οίς περί μέν τῶν κατὰ μέρος 7 έδωκαν την έπιτροπήν, περί δε των δλων αύτοι διέλαβον δτι δεῖ τῶν ἐπὶ τάδε τοῦ Ταύρου κατοικούντων, 10 δσοι μεν ύπ' Αντίοχον ετάττοντο, τούτους Εύμενει 1059] δοθήναι πλήν Αυκίαν καὶ Καρίας τὰ μέγρι τοῦ Μαι-8 άνδρου ποταμοῦ, ταῦτα δὲ Ῥοδίων ὑπάρχειν, τῶν (δὲ) πόλεων των Ελληνίδων δσαι μέν Αττάλω φόρον ύπετέλουν, ταύτας τὸν αὐτὸν Εὐμένει τελείν, ὅσαι δ' 15 9 'Αντιόχφ, μόνον ταύταις άφεῖσθαι τὸν φόρον. δόντες δὲ τοὺς τύπους τούτους ὑπὲρ τῆς δλης διοικήσεως, έξέπεμπον τούς δέκα πρός Γνάιον τον υπατον είς την 10 'Ασίαν. ήδη δε τούτων διφκημένων, προσήλθον αύθις οί 'Ρόδιοι πρός την σύγκλητον, άξιουντες περί Σόλων » των Κιλικίων διά γάο την συγγένειαν έφασαν καθή-11 κειν αύτοις προνοείσθαι τῆς πόλεως ταύτης. είναι

^{4 &}amp; acour X BW, & acou Y vulgo 4—49, 22] Contra Ni 1998. verba tradita tuetur Th. Mommsenus Röm. Forsch. II 523 4 & avin pro avin Ur 8 7 0 9 Slav et & law per dittogr. X 11 séperet Y, corr. Ur 12 luxlas pro ludías Ur not. 35 Ca 824, luxlar BW coll. 21, 46, 8. 22, 5, 7 peavoque Y, corr. Ur 13 tavin Y, corr. Ur dè add. Rei 652 Sch 15 éperélour Y ante Ur not. 35, éperélour U^* U^* U

γάρ 'Αργείων ἀποίχους Σολείς, καθάπερ καὶ 'Ροδίους' έξ ων άδελφικην οδσαν απεδείκνυον την συγγένειαν πρὸς ἀλλήλους. ὧν ενεκα δίκαιον εφασαν είναι τυχείν 12 αὐτοὺς τῆς ἐλευθερίας ὑπὸ Ῥωμαίων διὰ τῆς Ῥοδίων 5 γάριτος. ή δὲ σύγκλητος διακούσασα περὶ τούτων 13 είσεκαλέσατο τούς παρ' 'Αντιόχου πρεσβευτάς, και τὸ μέν πρώτον ἐπέταττε πάσης Κιλικίας ἐκχωρείν τὸν 'Αντίοχον' οὐ προσδεχομένων δὲ τῶν περὶ τὸν 'Αντίπατρον διά τὸ παρά τὰς συνθήκας είναι, πάλιν ὑπὲρ 10 αὐτῶν Σόλων ἐποιοῦντο τὸν λόνον, φιλοτίμως δὲ 14 πρός τοῦτο διερειδομένων τῶν πρεσβευτῶν, τούτους [929 μεν απέλυσαν, τούς δε 'Ροδίους είσκαλεσάμενοι διεσάφουν τὰ συναντώμενα παρὰ τῶν περὶ τὸν Αντίπατρον και προσεπέλεγον ότι παν υπομενούσιν, ει πάντως 15 τοῦτο κέκριται 'Podloig. τῶν δὲ πρεσβευτῶν εὐδο- 15 χουμένων τη φιλοτιμία της συγκλήτου και φασκόντων ούδεν έτι πέρα ζητείν, ταῦτα μεν έπλ τῶν ὑποκειμένων รื่แะเขยข.

"Ήδη δὲ πρὸς ἀναζυγὴν τῶν δέκα καὶ τῶν ἄλλων 16 κ πρεσβευτῶν ὄντων, κατέπλευσαν τῆς Ἰταλίας εἰς Βρεντέσιον οι τε περὶ τὸν Σκιπίωνα καὶ Λεύκιον οι τῆ 1060] ναυμαχία νικήσαντες τὸν Ἀντίοχον οι καὶ μετά 17 τινας ἡμέρας εἰσελθόντες εἰς τὴν Ῥώμην ἦγον θριάμβους.

⁶ πας' Y ante Ur, περί U* 7 κιλικίας Ur pro ήλικίας 10 post αὐτῶν add. τῶν Ur vulgo, om. Y BW σολῶν Y, corr. Ur 13 τὰ σφίσιν ἀπαντώμενα coni. Ηι ἀντίπατρον Y ante Ur, ἀντίοχον U* 17 ἔτι πέρα X* ante Ur, ἔτιπερ & Υ ἐπὶ pro ὑπὸ Ur 20 βρεντήσιον Y, corr. Di 21 καὶ (οἱ περὶ) Λεύκιον coni. Sch, sed v. BW Fleckeis annal. 1889, 681 s.

II. RES GRAECIAE.

25 "Οτι 'Αμύνανδρος δ των 'Αθαμάνων βασιλεύς, (22, 8)δοκών ήδη την άρχην άνειληφέναι βεβαίως, εἰς 'Ρώμην έξέπεμπε ποεσβευτάς και πρός τούς Σκιπίωνας εls την 'Ασίαν — έτι γάρ ήσαν περί τούς κατά την Έφε- 5 2 σου τόπους - τὰ μὲυ ἀπολογούμενος τῷ δοκείυ δί Αίτωλων πεποιήσθαι την κάθοδον, τὰ δὲ κατηγορών τοῦ Φιλίππου, τὸ δὲ πολύ παρακαλῶν προσδέξασθαι 3 πάλιν αὐτὸν εἰς τὴν συμμαχίαν. οἱ δ' Αἰτωλοὶ νομίσαντες έχειν εύφυῆ καιρὸν πρὸς τὸ τὴν Αμφιλοχίαν 10 καί την 'Απεραντίαν άνακτήσασθαι, προέθεντο στρα-4 τεύειν είς τοὺς προειρημένους τόπους. άθροίσαντος δε Νικάνδρου τοῦ στρατηγοῦ πάνδημον στρατιάν, 5 ενεβαλον είς την Αμφιλοχίαν. των δε πλείστων αύτοῖς ἐθελοντὴν προσχωρησάντων μετῆλθον εἰς τὴν 16 Απεραντίαν. και τούτων δε προσθεμένων έκουσίως 6 έστράτευσαν είς τὴν Δολοπίαν. οὖτοι δὲ βραχὺν μέν τινα χρόνον ὑπέδειξαν ὡς ἀντίποιησόμενοι, τηρήσαντες την πρός Φίλιππον πίστιν λαβόντες δε πρό όφθαλμών τὰ περί τοὺς Άθαμᾶνας καί τὴν τοῦ Φιλίππου * * * , 20

ταχέως μετενόησαν καὶ προσέθεντο πρὸς τοὺς Αίτωλούς. γενομένης δε της των πραγμάτων εύροίας τοι- 7 αύτης, ἀπήγαγε την στρατιάν δ Νίκανδρος είς την olκείαν, δοκών ήσφαλίσθαι (τά) κατά την Αιτωλίαν τοις ε προειρημένοις έθνεσι καλ τόποις τοῦ μηδένα δύνασθαι κακοποιείν την χώραν αὐτῶν. ἄρτι δὲ τούτων συμ- 8 βεβημότων και των Αιτωλών έπι τοις γεγονόσι [980 φρονηματιζομένων, προσέπεσε φήμη περί τῆς κατὰ τὴν 'Ασίαν μάχης, ἐν ἡ γνόντες ἡττημένον δλοσχερῶς τὸν 1061] 'Αντίσχον αὐδις άνετράπησαν ταις ψυχαίς. ὡς δὲ 9 παραγενηθείς έκ τῆς 'Ρώμης δ Δαμοτέλης τόν τε πόλεμον ανήγγειλε διότι μένει κατάμονος, καλ την τοῦ Μάρκου και των δυνάμεων διάβασιν έπ' αὐτούς, τότε δή παντελώς είς άμηχανίαν ένέπιπτον καί διηπόρουν 15 πῶς δεῖ χρήσασθαι τοῖς ἐπιφερομένοις πράγμασιν. έδοξεν οὖν αὐτοίς πρός τε Ροδίους πέμπειν καὶ πρὸς 10 'Αθηναίους, άξιούντας και παρακαλούντας πρεσβεύσαι περί αύτων είς την Ρώμην και παραιτησαμένους την δργήν των Ρωμαίων ποιήσασθαί τινα λύσιν των περιn εστώτων κακών την Αίτωλίαν. δμοίως δε και παρ' 11 αύτων έξέπεμψαν πάλιν ποεσβευτάς είς την 'Ρώμην, 'Αλέξανδρον τον Ισιον έπικαλούμενον και Φαινέαν, σύν

ζυγήν Campius Pol. Gesch. übers. Stutg. 1863, 1267 ann. 1, fugam . . ex Athamania Philippi et caedem praesidii eius accepere Liv. 38, 3, 5

² εὐροίας Y Ur, εὐνοίας X^m addito ἴσως O 3 στρατίαν Y, corr. Ur 4 τὰ add. Ur 8 φρονηματιζομένων Y ante Ca 826, φρονιμ. X U^* Ur 11 τῆς Y Sch, om. Ur vulgo Δαμοτέλης Ca 826, δαμοτέλης Y Ur 14 ἀμητανίαν Ur pro συμμαχίαν 17 ἀθηναίους Ur pro ἀθαμανοδς 20 τῆ αἰταλία Y, corr. Di 21 αὐτῶν Y, corr. Be 22 φαινέα Y, φαινέαν Ur ex scriptura depravata Liv. 38, 8, 1, corr. Ca 826.

δε τούτοις Χάλεπον, ετι δ' Άλυπον τον Άμβοακιώτην και Λύκωπον. —

26 "Ότι παραγενομένων πρός τον στρατηγόν των (22,9) 'Ρωμαίων έξ ('Ηπείρου) πρεσβευτῶν, ἐκοινολογεῖτο 2 τούτοις περί τῆς ἐπὶ τοὺς Αἰτωλοὺς στρατείας. τῶν 5 δε πρεσβευτών στρατεύειν έπι την Άμβρακίαν συμβουλευόντων - συνέβαινε γαρ τότε πολιτεύεσθαι τούς 3 'Αμβρακιώτας μετά των Αλτωλών — καλ φερόντων άπολογισμούς διότι καὶ πρὸς τὸ μάχεσθαι τοῖς στρατοπέδοις, έαν είς τοῦτο βούλωνται συγκαταβαίνειν Al- 10 τωλοί, καλλίστους είναι τόπους συμβαίνει περί την 4 προειρημένην πόλιν, καν αποδειλιώσιν, εὐφυώς αὐτὴν κεῖσθαι πρός πολιορκίαν καὶ γὰρ ἀφθόνους ἔχειν τὴν χώραν τὰς χορηγίας πρὸς τὰς τῶν ἔργων παρασκευάς, καί τὸν Αρατθον ποταμὸν φέοντα παρά τὴν πόλιν 15 συνεργήσειν πρός τε τὰς τοῦ στρατοπέδου χρείας, ἄτε θέρους όντος και πρός την των έργων ασφάλειαν. 5 δοξάντων δε τῶν πρεσβευτῶν καλῶς συμβουλεύειν, άναζεύξας δ στρατηγός ήγε διὰ τῆς Ήπείρου τὸν στρα-

1062] του έπλ την Άμβρακίαυ. ἀφικόμενος δέ, καλ [6 981 των Αλτωλών οὐ τολμώντων ἀπανταν, περιήει κατοπτεύων την πόλιν καὶ ἐνήργει τὰ τῆς πολιορκίας φιλοτίμως. και οι (μεν ύπο των Αιτωλών) είς την 'Ρώμην 7 ι αποσταλέντες πρέσβεις, παρατηρηθέντες ύπο Σιβύρτου τοῦ Πετραίου περί την Κεφαλληνίαν, κατήχθησαν είς Χάραδρον. τοις δ' Ήπειρώταις έδοξεν τὰς μεν άρχὰς 8 είς Βούγετον αποθέσθαι καὶ φυλάττειν έπιμελῶς τοὺς ανδρας μετά δέ τινας ήμέρας απήτουν αὐτοὺς λύτρα 10 διὰ τὸ πόλεμον ὑπάρχειν σφίσιν πρὸς τοὺς Αἰτωλούς. συνέβαινε δε τον μεν Αλέξανδρον πλουσιώτατον είναι 9 πάντων των Έλληνων, τους δε λοιπους (οὐ) καθυστερείν τοίς βίοις, πολύ δε λείπεσθαι του προειρημένου ταίς οὐσίαις. και τὸ μὲν πρῶτον ἐκέλευον ἕκαστον 10 15 ἀποδοῦναι πέντε τάλαντα. τοῦτο δὲ τοῖς μὲν ἄλλοις οὐδ' όλως ἀπήρεσκεν, ἀλλ' ἐβούλοντο, περί πλείστου ποιούμενοι την σφων αὐτων σωτηρίαν δ δ' Άλέξαν- 11 δρος ούκ αν έφη συγχωρήσαι, πολύ γαρ είναι ταργύριον [φαίνεται], καὶ τὰς νύκτας διαγρυπνῶν διωλοφύ-

² τολμόντων ἀπατᾶν (Υ), non U* περίει Υ, corr. Ur
4 μὲν add. Ηu, μὲν ὁπὸ τᾶν Αἰτωλᾶν ΒW 5 σιβήρτου Υ,
corr. Rei 653 s. Be 6 πετράτου Υ, corr. Gro ad 5, 17, 6,
πειρατοῦ coni. Niesius Gesch. d. gr. u. mak. Staat. II 764
ann. 3 πεφαληνίαν Υ, corr. Ca 827 7 χάραδρον Υ Sch,
χάρανδρον U* Ur vulgo, Χαράδραν 4, 63, 4, ν. B W Fleckeis.
annal. 1884, 112 ss. δὲ Υ, corr. Ben 281 BW ἔδοξεν
Χ U* BW, ἔδοξε Υ* vulgo 8 βουχετὸν Υ, corr. Ur not. 38
Di, βουλετὸν Ur vulgo ante Sch, qui βουχετὸν scripsit
10 σφίσιν ΧU* BW, σρίσι Υ* vulgo 12 οἱ add. Ca 827
BW, τᾶν μὲν ἄλλων οἰδενὸς Rei 654; de negatione ν. O. Birkium de partic. μὴ et οἱ usu Polyb. cet. Diss. inaug. Lips.
1897, 47 s. 15 Ē Υ 16 οἰδ' — 17 ποιούμενοι bis in
ΧΟ 16 ἔβούλοντ' (ἐπὶ τούτοις ἀπολυδήναι) coni. Ηu
17 δ' Υ Ηu, δὲ U* Vr vulgo 19 φαίνεται Υ, φαίνεσθαι.
Ur, ἀπεφαίνετο Rei 654, ἐφαίνετο Ηu, del. Be διολοφύρετο Υ, corr. Ca 827

ρετο πρός αύτόν, εί δεήσει πέντε τάλαντα καταβάλλειν. 12 οί δ' Ήπειρώται προορώμενοι το μέλλον καί διαγωνιώντες μη γνόντες οἱ 'Ρωμαΐοι διότι πρεσβεύοντας πρός αὐτούς κατεσχήκασι, κάπειτα γράψαντες παρακαλῶσι καὶ κελεύωσιν ἀπολύειν τοὺς ἄνδρας, συγκατα- ι 13 βάντες τρία τάλαντα πάλιν ἀπήτουν ξκαστον. ἀσμένως δε των άλλων προσδεξαμένων, οδτοι μεν διεγγυηθέντες έπανηλθον, ὁ δ' Άλέξανδρος οὐκ ἂν ἔφη δοῦναι πλείον 14 ταλάντου καὶ γὰο τοῦτ' εἶναι πολύ. καὶ τέλος ἀπογνούς αύτον έμεινεν έν τη φυλακή, πρεσβύτερος άν- 10 1063] θρωπος, πλειόνων ἢ διακοσίων ταλάντων ἔχων ούσίαν και μοι δοκεί καν έκλιπείν τον βίον έφ' ώ μή 15 δοῦναι τὰ τρία τάλαντα. τοσαύτη τις ένίοις πρὸς τὸ 16 πλείον δομή παρίσταται καὶ προθυμία. τότε δ' ἐκείνφ καί ταὐτόματον συνήργησεν πρός την φιλαργυρίαν, 15 ώστε παρά πάσιν έπαίνου καί συγκαταθέσεως τυχείν 17 την άλογιστίαν αύτοῦ διὰ την περιπέτειαν μετὰ γάρ δλίγας ήμέρας γραμμάτων παραγενηθέντων έκ της [982 'Ρώμης περί τῆς ἀφέσεως, αὐτὸς μόνος ἀπελύθη χωρίς 18 λύτοων. οἱ δ' Αἰτωλοί, γνόντες τὴν αὐτοῦ περιπέ- 20 τειαν, Δαμοτέλη προεχειρίσαντο πάλιν εls την 'Ρώμην 19 πρεσβευτήν. δς έχπλεύσας μέχρι τῆς Λευκάδος καὶ

¹ αὐτὸν Y, corr. Ur $\bar{\epsilon}$ Y δεήσεις Y, δεήσειε U* Ur, corr. Sch 3 πρεσβεύοντας Y ante Ur, πρεσβεύονται U* 4 μετεσχήμασι Y, corr. Ca 827 4. 5 παραπαλοῦσι καὶ κελεύουσι Y, corr. Ur 8 δ δ'] οὐδ' Ο $\bar{\epsilon}$ ν om. Sch 9 ante τοῦτ' add. et del. τοὺς X $\bar{\epsilon}$ πογνοὺς Ur pro ἀπὸ γάους 10 αὐτὸν Y, αὐτὸν Ur, αὐτὸς U* 11 πλεῖον Rei 654 Sch; sed v. 1, 7, 11. 4, 75, 7 $\bar{\epsilon}$ Y 12 καὶ μοι Sch, $\bar{\epsilon}$ μοὶ Y, $\bar{\epsilon}$ μοὶ δὲ Hu, v. 4, 34, 2 15 καὶ om. Ο $\bar{\epsilon}$ υνήργησεν X B W, συνήργησε Y* Ca 828 vulgo, συνέργησε Ur 17 ἀλογιστίαν Y* Sch, ἀναλογίαν U^* Ur, ἀλογίαν Ur not. 38 Ca 828 vulgo ante Sch 21 δαμοτελῆ Y, corr. Ca 828 22 μέχρι τῆς Λευπάδος B W, μέχρι σελευκίδου Y, μέχρις (μέχρι Bc) λευπάδος Ur vulgo

γνούς προάγοντα διὰ τῆς Ἡπείρου μετὰ τῶν δυνάμεων Μάρκον ἐπὶ τὴν Ἁμβρακίαν, ἀπογνούς τὴν πρεσβείαν αὐδις ἀνεχώρησεν εἰς τὴν Αἰτωλίαν. —

Αἰτωλοὶ ὑπὸ τοῦ τῶν 'Ρωμαίων ὑπάτου Μάρκου 27
τολιορκούμενοι τῆ προσβολῆ τῶν μηχανημάτων καὶ (\$22,10)
τῶν κριῶν γενναίως ἀντιπαρετάξαντο. οὖτος γὰρ ἀσφα- 2
λισάμενος τὰ κατὰ τὰς στρατοπεδείας συνίστατο μεγα-
λομερῶς τὴν πολιορκίαν καὶ τρία μὲν ἔργα κατὰ τὸ
Πύρρειον προσῆγεν διὰ τῶν ἐπιπέδων [τόπων], δι-
το εστῶτα μὲν ἀπ' ἀλλήλων, παράλληλα δέ, τέταρτον δὲ
κατὰ τὸ 'Ασκληπιείον, πέμπτον δὲ κατὰ τὴν ἀκρόπολιν.
γινομένης δὲ τῆς προσαγωγῆς ἐνεργοῦ κατὰ πάντας 8
ἄμα τοὺς τόπους, ἐκπληκτικὴν συνέβαινε γίνεσθαι τοίς
ἔνδον τὴν τοῦ μέλλοντος προσδοκίαν. τῶν δὲ κριῶν 4
το τυπτόντων ἐνεργῶς τὰ τείχη, καὶ τῶν δορυδρεπάνων
ἀποσυρόντων τὰς ἐπάλξεις, ἐπειρῶντο μὲν οἱ κατὰ τὴν
πόλιν ἀντιμηχανᾶσθαι πρὸς ταῦτα, τοίς μὲν κριοίς διὰ

^{4-56, 10} Hero de repell. obsid. p. 324 extr. ed. Thevenot (de Heronis cod. Heidelbergensi v. Hertleinium Fleckeis. annal. 1877, 38 ann.); v. Liv. 38, 5, Ni 32, 202 6 ἀντεπαφενάξαντο Hero, corr. Ca 1032 6 ούτος — 56, 9 ἐγχειρούντες: Τ 100^π — 101^r (v. Wescherum [= Wsch] Poliorcétique d. Grees Paris. 1867, 328 ss.: AMBPAKIAC ΠΟΛΙΟΡΚΙΑ ΠΟΛΥΒΙΟΥ Β^b ΚΑ δ δὲ Μάφπος ἀσφαλισάμενος cet.). Eadem ex apographo Minae (cod. Paris. suppl. gr. 485) edidit C. Mueller (= Μωε) in Flavii Josephi editione a Dindorfio curata Paris. 1847, vol. II, append. p. 16 7 στρατοπαθιάς Τ, στρατοπαιδείας Hero, corr. Ca l. c. συνίστατο — 8 καὶ οπ. Hero 9 πόρφαιον Τ Hero, corr. Sch coll. Liv. 38, 5, 2 προσήγεν Hero BW, προσήγε vulgo, προσπιερ Τ, προσεποίει Μμε, αδπονί Liv. τόπων οπ. Τ BW, v. 2, 65, 10; 69, 6. 3, 50, 2; δ8, 3 cet. 11 τὸ ματὰ τὸ Hero ἀσκληπιόν Hero, Λεκληπείον Ca l. c., ἀσκληπιείον Τ anto Sch 12 ἐνεργοῦ Τ, ἐνεργοὺς Hero, ἐνεργοῦς Μμε 13 εκπληκτικη (ε. spir. et acc.) Τ γίννεσθαι Hero 15 ἐναργῶς Hero

1064] κεραιῶν ἐνιέντες σηκώματα μολιβόᾶ καὶ λίθους 5 καὶ στύπη δρύινα: τοις δὲ δρεπάνοις σιδηρᾶς περιτιθέντες ἀγκύρας καὶ κατασπῶντες ταῦτ' ἔσω τοῦ τείχους, ῶστ' ἐπὶ τὴν ἔπαλξιν συντριβέντος 6 τοῦ δόρατος ἐγκρατεῖς γίνεσθαι τῶν δρεπάνων. τὸ δ δὲ πλείον ἐπεξιόντες ἐμάχοντο γενναίως, ποτὲ μὲν ἔπιτιθέμενοι νύκτωρ τοις ἐπικοιτοῦσιν ἐπὶ τῶν ἔργων, ποτὲ δὲ τοις ἐφημερεύουσι μεθ' ἡμέραν προφανῶς ἐγχειροῦντες, καὶ τριβὴν ἐνεποίουν τῆ πολιορκία. —

Τοῦ τὰρ Νικάνδρου ἐκτὸς ἀναστρεφομένου καὶ πέμψαντος πεντακοσίους ἱππεῖς εἰς τὴν πόλιν, οῖ καὶ παραβιασάμενοι τὸν μεταξὺ χάρακα τῶν πολεμίων εἰσέφρη8 σαν εἰς τὴν πόλιν, ** * παραγγείλας, καθ' ἢν ἐτάξαντο
ἡμέραν, αὐτοὺς μὲν ἐξελθόντας ** * ποιήσασθαι, συν- 15
9 επιλαβέσθαι δὲ αὐτὸν τούτοις τοῦ κινδύνου. ** * αὐτῶν
μὲν εὐψύχως τῆς πόλεως ἔξορμησάντων καὶ γεν- [988
ναίως ἀγωνισαμένων, τοῦ δὲ Νικάνδρου καθυστερήσαντος, εἴτε καταπλαγέντος τὸν κίνδυνον εἴτε καὶ
ἀναγκαῖα νομίσαντος τὰ ἐν οἶς διέτριβε πράγμασιν, 10
ἡττήθησαν τῆς ἐπιβολῆς. —

¹ σηκωματωνολυβδα Τ, σηκώματα μόλιβδα Hero, σηκ. μολύβδινα Ca l. c. vulgo, σηκ. μολυβδά Wsch, corr. Hu
2 και στύπη δρύινα om. Τ 3 κατασχωντες (s. acc.) Τ, κατασχώντες Hero, άνασπώντες Ca l. c., corr. Sch ταῦτα Τ Hero, corr. Ben 281 BW έσω Τ Hero v. 3, 39, 2, είσω Di
4 τοῦ om. cod. Heidelb. ὅστε Τ Hero, corr. Ben 281 BW 6 ἐμάχοντο γενναίως Τ Μικ, εὐψύχως ἐμάχοντο Hero 7 ἐπιτιθεμένους Hero 8 εριων (s. spir. et acc.) Τ 9 ἐγχειροῦντες om. Hero ἐποίουν cod. Heidelb. 11—21 Hero l. c. p. 321 extr.; Pol. fragmentum agnovit Sch, v. Liv. 38, 5, 6, N· l. c.
13 εἰσέφρησα εἰσέδυσα ἐαυτόν: Suid. 16 * * *] καὶ add. Thev. αὐτῶν Sch pro αὐτοῖς 20 νομίσαντος Sch pro νομίσαντες πράγμασιν Di pro πραγμάτων

Οἱ δὲ 'Ρωμαΐοι συνεχῶς ἐνεργοῦντες τοἰς κριοίς 28 ἀεί τι παρέλυον τῶν τειχῶν' οὐ μὴν εἰς γε τὴν πόλιν (37,11) ἐδύναντο βιάσασθαι διὰ τῶν πτωμάτων, τῷ καὶ τὴν 1065] ἀντοικοδομίαν ὑπὸ τῶν ἔνδον ἐνεργὸν εἰναι καὶ τμάχεσθαι γενναίως ἐπὶ τοῦ πίπτοντος μέρους τοὺς Αἰτωλούς. διόπερ ἀπορούμενοι κατήντησαν ἐπὶ τὸ με- 3 ταλλεύειν καὶ χρῆσθαι τοἰς ὀρύγμασιν ὑπὸ γῆς. ἀσφα- 4 λισάμενοι δὲ τὸ μέσον ἔργον τῶν τριῶν τῶν προϋπαρχόντων καὶ σκεπάσαντες ἐπιμελῶς [τὴν σύριγγα] τοἰς γέρροις, προεβάλοντο στοὰν παράλληλον τῷ τείχει σχεδὸν ἐπὶ δύο πλέθρα. καὶ λαβόντες ἀρχὴν ἐκ ταύ- 5 της ἄρυττον ἀδιαπαύστως καὶ τὴν νύκτα καὶ τὴν ἡμέραν ἐκ διαδοχῆς. ἐφ' ἱκανὰς μὲν οὖν ἡμέρας ἐλάνθανον 6 τοὺς ἔνδον φέροντες ἔξω τὸν χοῦν διὰ τῆς σύριγγος.

^{1—60, 6} T 101^r—102^r Wsch 329 s. Eadem edidit (v. ad p. 55, 6) Mue 17 s. 1—60, 4 Hero l. c. p. 325; v. Liv. 38, 7, 4 ss., Ni l. c., BW Philol. 1898, 428 ss. Hero l. c.: τῶν γὰρ 'Ρωμαίων συνεχῶς βιαζομένων τοῖς χριοῖς τὸ τεῖχος ἀεἰ τι * * οὐ μὴν εἰς τὴν πόλιν ἐδύναντο παρελθεῖν διὰ τῶν πτωμάτων διὰ τὸ τοὺς ἔνδον ἀντοικοδομεῖν καὶ μάχεσθαι γενναίως ἐπὶ τοῦ πίπτοντος μέρους τοὺς Αἰτωλοὺς. ὅθεν καὶ ἀπελπίσαντες τοῦ διὰ τῆς βίας ἐλεῖν τὴν πόλιν πρὸς τὸ ὑπορύντειν (ὑπορύπτειν Τhev.) ἄρμησαν. ἀλλὰ καὶ ταύτης τῆς μηχανῆς ἀπεκρούωθησαν, στρατηγικότερον τῶν ἔνδον ἀντιπαραπαξαμένων (τὰ ἔνδον παραταξάμενοι Τhev., corr. Sch), ὡς πορίῶν ὁ λόγος δηλώσει, καὶ αἰσθομένων τὸ τούτων εύρημα (τὸ πονήρευμα Thev., corr. Sch). ἀσφαλισάμενοι γὰρ (add. Sch) τὸ μέσον ἔργον cet. Tum Hero cum T ita consentit, ut scripturarum discrepantia adici possit 2 εἰς Τ Hero, ἐς Μμε; v. Krebsium D. Präpos. cet. 106 ann. 1 4 ἐνεργὸν Μμε, εργον (s. spir. et acc.) Τ 5 αἰτωλοὸς Hero, αιτωδου (s. spir. et acc.) Τ 6 κατήρτησαν Μμε, κατημόσαν Τ 7 καὶ χρῆσθαι Μμε, κεχρησθαι (s. acc.) Τ 8 δὲ οm. Hero 9 ante καὶ add. Hero οἱ δωμαίοι τὴν σύριγγα οm. Hero, del. Μμε; v. BW l. c. 428 ann. 2 10 προσεβάλοντο Τ, προεβάλιοντο Hero, corr. Μμε, v. Ημ Ε. Ζ. ΧΧὶ 14 παραλλην (s. acc.) Τ 12 διαπανστως (s. acc.) Τ 13 μὲν οm. Hero

7 ως δε μέγας δ σωρός έγενετο της έκφερομένης γης και σύνοπτος τοίς έκ τῆς πόλεως, οί προεστώτες τῶν πολιορχουμένων ἄρυττον τάφρον ἔσωθεν ένεργῶς παράλληλον τῷ τείχει καὶ τῆ στοᾶ τῆ ποὸ τῶν πύργων. 8 έπειδή δὲ βάθος ἔσχεν ἱκανόν, έξῆς ἔθηκαν παρά τὸν ι ένα τοίχον τῆς τάφρου τὸν ἐγγὺς τῷ τείχει χαλκώματα συνεχή, λεπτότατα ταῖς κατασκευαῖς, καὶ παρὰ ταῦτα διὰ τῆς τάφρου παριόντες ήκροῶντο τοῦ ψόφου τῶν 9 δρυττόντων έξωθεν. ἐπεὶ δ' ἐσημειώσαντο τὸν τόπον, καθ' δυ έδήλου τινά των χαλκωμάτων διά τῆς συμπα- 10 θείας, ώρυττον έσωθεν έπικαρσίαν πρός την υπάρχουσαν άλλην κατά γῆς τάφρον ὑπὸ τὸ τεῖχος, στοχαζό-10 μενοι τοῦ συμπεσεῖν ἐναντίοι τοῖς πολεμίοις. ταχὸ δὲ τούτου γενομένου, διὰ τὸ τοὺς Ῥωμαίους μὴ μόνον άφιζθαι πρός τὸ τείχος ύπὸ γῆς, άλλὰ καί διεστυ- [984 1066] λωκέναι τόπον ίκανὸν τοῦ τείχους έφ' έκάτερον 11 τὸ μέρος τοῦ μετάλλου, συνέπεσον άλλήλοις. και τὸ μέν πρώτον έμάχοντο ταζς σαρίσαις ύπο γην. έπει δ' ούδεν ηδύναντο μέγα ποιείν διά το προβάλλεσθαι θυ-12 ρεούς καλ γέρρα πρὸ αύτῶν ἀμφότεροι, τὸ τηνικάδ' 20 ύπέθετό τις τοίς πολιορχουμένοις πίθον προθεμένους

¹ τῆς οπ. Wsch 4 τῆ στοᾶ τῆ Hero, τῆ στάσει Τ 6 ἕνα] εν (s. spir. et acc.) Τ΄ τὸν οπ. Hero 7 post κατασκευαίς add. Hero οἶον λεκάνας καὶ ἔτερα ὅμοια τούτοις 9 ἔσωθεν Hero δ' Hero, δὲ Το vulgo 10 post συμπαθείας add. Hero ἀντήχουν γὰρ πρὸς τὸν ἐπτὸς ψόφον 11 τὴν ὑπάρχουσαν Βεπ 282 Ηυ pro τῆ ὑπαρχούση 14 γινομένου Το 15 αφειχθαι (s. spir. et acc.) Τ 16 post τείχους add. Τ ὑπὸ γῆς, οπ. Hero, τοῦ τείχους ὑπὸ γῆς del. Ηυ 17 μετάλλου Τ, ὀρύγματος Hero 18 ταΙσαρισαίς Τ, ταῖς σαρίσσαις Hero, corr. Di δ' Hero, δὲ Τ 19 ἔδύναντο Hero, v. BW Fleckeis. annal. 1884, 119 ϑυραιους (s. acc.) Τ 20 πρὸς αὐτῶν Hero, πρὸ αὐτῶν Το, corr. Βε ἀμφοτέρους Sch τηνικάδε Το Hero, corr. Ben 282 BW

άρμοστὸν κατὰ τὸ πλάτος τῷ μετάλλφ τρυπῆσαι τὸν πυθμένα και διώσαντας αὐλίσκον σιδηροῦν ἴσον τῷ τεύγει πλήσαι τὸν πίθον δλον πτίλων λεπτών χαλ πυρός παντελώς μικρον έμβαλείν ύπ' αὐτὸ τὸ τοῦ πίε θου περιστόμιου κάπειτα σιδηρούν πώμα τρημάτων 13 πληρες τῷ στόματι περιθέντας ἀσφαλῶς εἰσάγειν διὰ τοῦ μετάλλου, νεύοντι τῷ στόματι πρὸς τοὺς ὑπεναντίους δπότε δ' έγγίσαιεν τοίς πολεμίοις, περισάξαντας 14 τὰ χείλη τοῦ πίθου πανταχόθεν τρήματα δύο καταλι-10 πείν έξ έκατέρου τοῦ μέρους, δι' ὧν διωθοῦντες τὰς σαρίσας οὐκ ἐάσουσι προσιέναι τῷ πίθφ τοὺς ὑπεναντίους μετά δὲ ταῦτα λαβόντας ἀσκόν, ὧπερ οἱ χαλκεῖς 15 χοῶνται, καὶ προσαρμόσαντας πρὸς τὸν αὐλὸν τὸν σιδηρούν φυσάν ένεργως τὸ πρὸς τῷ στόματι πῦρ ἐν 15 τοίς πτίλοις έγκείμενου, κατά τοσοῦτου ἐπαγομένους άει τὸν αὐλὸν ἐκτός, καθ' ὅσον ἂν ἐκκάηται τὰ πτίλα. 1067] γενομένων δε πάντων καθάπες προείρηται, τό τε 16 πλήθος του καπνού συνέβαινε πολύ γίνεσθαι καλ τή δριμύτητι διαφέρον διά την φύσιν των πτίλων, φέρε-

² διώσαντας Hertleinius Beitr. z. Krit. d. Polyän. Progr. Wertheim. 1854, 19 Di, λιωσαντες (s. acc.) Τ, λειώσαντας Heronis cod. Heidelb., πλειώσαντας Hero 3 δλον πτίλων λεπτῶν BW l. c. 429 ann. 2, τῷ πτίλῳ (πηλωι s. acc.) Τ λεπτῶ Τ (Hero), τῷ del. Di 4 πῦς vel πυρούν coni. Ηι παντελῶς om. Hero τὸ om. Hero 5 τωμα (s. acc.) Τ 7 μετάλλον Τ, δρύγματος Hero νεύοντι Hero, νεύον Τ, νεύοντα Μιμε 8 ποτε (s. acc.) Τ δὲ Τ Hero, corr. Ben 282 BW ἐγγίσαιεν Hero, εί τις ἄν ἐν Τ 10. 11 τασαρισας (s. acc.) Τ, τὰς σαρίσσας Hero, corr. Di 11 ἐασωσι (s. acc.) Τ 12 ἀσπόν Gro coll. Polyaen. 6, 17, χαλπον (s. acc.) Τ (Hero) ἀπες οἱ BW, οἷς οἱ Hero, ἀ οἱ Τ Wsch, οἷφ οἱ (cum hiatu) Μιμε, οἷφ deleto οἱ Ημ, qui tamen putat aliud vitium gravius his νοῦμ deleto οἱ Ημ, qui tamen putat aliud vitium gravius his νοῦμ sinesse 14 τὸ — πῦς — 15 ἐγκείμενον Sch, τωι — πυρὶ — ἐγκείμένωι Τ (Hero) 16 ἀν om. Hero πτίλα Hero, πλάγια Τ 17 καθάπες Hero, καθ' ὰ Τ προείπον Hero 18 γενέσθαι Τ 19 διαφέςειν Τ πτιλῶν Τ

17 σθαί τε πᾶν εἰς τὸ τῶν πολεμίων μέταλλον. ὥστε καὶ λίαν κακοπαθεῖν καὶ δυσχρηστεῖσθαι τοὺς 'Ρωμαίους, οὕτε κωλύειν οὕθ' ὑπομένειν δυναμένους ἐν τοῖς ὀρύγ18 μασι τὸν καπνόν. τοιαύτην δὲ λαμβανούσης τριβὴν τῆς πολιορχίας ὁ στρατηγὸς τῶν Αἰτωλῶν πρεσβεύειν ἔγνω ε πρὸς τὸν στρατηγὸν τῶν 'Ρωμαίων. —

29 °Οτι κατὰ τὸν καιρὸν τοῦτον οἱ παρὰ τῶν ᾿Αθη(22,12) ναίων καὶ τῶν Ῥοδίων πρέσβεις ἦκον ἐπὶ τὸ στρατόπεδον τῶν Ῥωμαίων, συνεπιληψόμενοι τῶν διαλύσεων.

2 ο τε βασιλεύς των Αθαμάνων Αμύνανδρος παρεγένετο 10 σπουδάζων έξελέσθαι τούς Αμβρακιώτας έκ των περιεστώτων κακών, δοθείσης αὐτῷ τῆς ἀσφαλείας ὑπὸ τοῦ

3 Μάρκου διὰ τὸν καιρόν πάνυ γὰρ οἰκείως εἶχε πρὸς τοὺς ᾿Αμβρακιώτας διὰ τὸ καὶ πλείω χρόνον ἐν τῆ [985

4 πόλει ταύτη διατετριφέναι κατὰ φυγήν. ἦκον δὲ καὶ 15 παρὰ τῶν ἀκαρνάνων μετ' ὀλίγας ἡμέρας ἄγοντές τινες τοὺς περὶ Δαμοτέλην· ὁ γὰρ Μάρκος πυθόμενος τὴν περιπέτειαν αὐτῶν ἔγραψε τοῖς Θυρρειεῦσιν ἀνακομί-

5 ζειν τοὺς ἄνδρας ὡς αὐτόν. πάντων δὲ τούτων ἡθροι-

6 σμένων ένηργεῖτο φιλοτίμως τὰ πρὸς τὰς διαλύσεις. ὁ ω μὲν οὖν Αμύνανδρος κατὰ τὴν αὐτοῦ πρόθεσιν είχετο

¹ μέταλλον Τ, ὄρυγμα Hero 2 καὶ δυσχεηστ. om. Hero 3 οδοθ Hero, οὅτε Το vulgo 4 καπνόν: des. Hero 7.—68, 9 Χ 59α.—67α, 0 144α.—149α, Uo 114.—131, Ur ΧΧΥΙΙΙ; v. Liv. 88, 98ε., Ni 20 ε., 31, 202ε. 7 οδ Ο 10 ἀθανανῶν Υ, ἀθαμανῶν Χ, corr. Ur 12 τοῦ Ur pro τῶν 15 διατετρίφθαι Υ, corr. Di 16 ἀπαρνανῶν ΧΟ 17 δαμοτέλη Υ, δαμοτέλη Ca 828, corr. BW 18 ψουριεῦσιν Υ Ur, θουριεῦσιν Ur not. 39 Sch, Θυριεῦσιν Ca 828 vulgo ante Sch, corr. BW, v. Oberhummerum Akarnanien, Ambrakia cet. Monach. 1887, 86 19 αὐτὸν Υ, corr. Be ἡθροισμένων Υο, corr. BW, v. BW I 77 20 ἐνεργεῖτο Υ Ur, ἐνεργεῖ τὸ Ο, corr. Ca 828 τὰ Υ ante Gro, τὰς Ur 21 αὐτοῦ Υ, corr. Be

τῶν Άμβρακιωτῶν, παρακαλῶν σφίζειν σφᾶς αὐτούς *** είναι δὲ τοῦτον οὐ μακράν, ἐὰν μὴ βουλεύσωνται βέλτιον περί αύτων. πλεονάκις δε προσπελάζοντος αύτοῦ 7 τῷ τείχει καὶ διαλεγομένου περὶ τούτων, ἔδοξε τοῖς 5 Άμβρακιώταις είσκαλέσασθαι τον Άμύνανδρον είς την πόλιν. τοῦ δὲ στρατηγοῦ συγχωρήσαντος τῷ βασιλεί 8 την είσοδον, ούτος μέν είσελθων διελέγετο τοις 'Αμ-1068] βρακιώταις περί τῶν ἐνεστώτων, οἱ δὲ παρὰ τῶν 9 Άθηναίων και των 'Ροδίων πρέσβεις λαμβάνοντες εls 10 τάς χείρας τὸν στρατηγὸν τῶν 'Ρωμαίων καὶ ποικίλως όμιλοῦντες, πραύνειν έπειρώντο την όργην αὐτοῦ. τοῖς 10 δε περί του Δαμοτέλη και Φαινέαν υπέθετο τις έχεσθαι καὶ θεραπεύειν τὸν Γάιον Οὐαλέριον οὖτος δ' 11 ήν Μάρκου μέν υίδς τοῦ πρώτου συνθεμένου πρός 15 Αλτωλούς την συμμαγίαν, Μάρκου δε τοῦ τότε στρατηγοῦντος ἀδελφὸς έχ μητρός. ἄλλως δὲ πρᾶξιν ἔχων νεανικήν ήν μάλιστα παρά τῷ στρατηγῷ πιστευόμενος. δς παρακληθείς ύπὸ τῶν περὶ τὸν Δαμοτέλη καὶ νο- 12 μίσας ζδιον είναι τὸ ποᾶγμα καὶ καθήκειν αύτῷ τὸ η προστατήσαι των Αίτωλων, πάσαν είσεφέρετο σπουδήν καλ φιλοτιμίαν, έξελέσθαι σπουδάζων το έθνος έκ των

¹ ἀμβρακιωτῶν Ο ante Ur, ἀμβρακιώτων Υ . σώζειν Υ, corr. Hu ***] lac. indicat et μηδὲ τὸν ἔσχατον (vel κερὶ τῶν ὅλων κἰνδυνον ὑπομένειν add. Hu, καὶ μὴ ποεἰσθαι κερὶ τῶν ὅλων τὸν κἰνδυνον add. BW 2 τοῦτον Υ Ημ, τοῦτο Ur vulgo μὴ Υ Ημ, om. Ur vulgo βουλεύσουται Υ, corr. Ο Ur 3 αὐτῶν Υ, corr. Be 7 οὕτως Υ, οὕτω U*, eorr. Ur post μὲν add. οὐν U* Ur, om. Υ Sch διαλέγετο Ο 9 ξοδίων Υ ante Ur, ξωδίων U* 11 ὁμιλοῦν Ο 12. 18 δαμοτελῆ Υ, corr. Ca 829 12 δέχεσθαι coni. Hu 15 τὴν om. X, add. Xm 16 άδελφοὶ Ο 17 ἦν Rei 655 Sch, ὁ et οἱ per dittogr. X, οἱ Υ, ἦ Ur, ὡς Ηυ post πιστ. add. ἢν Ca 829, v. ad 17 18 τὸν] τοῦ Ο 19 τὰ πράγματα Υ (Ο ex τῷ πράγματι), corr. Ur αὐτῷ Υ, corr. Be 20 προστατῆσαν Ο 21 σπουδάζω Ο

18 περιεστώτων κακών. ένεργως δε πανταχόθεν προσαγο-14 μένης της φιλοτιμίας, έλαβε τὸ πράγμα συντέλειαν. οί μέν γὰρ Άμβρακιῶται πεισθέντες ὑπὸ τοῦ βασιλέως έπέτρεψαν τὰ καθ' αύτους τῷ στρατηγῷ τῷν 'Ρωμαίων και παρέδωκαν την πόλιν έφ' φ τούς Αιτωλούς ύπο- 5 15 σπόνδους ἀπελθεῖν τοῦτο γὰο ὑφείλοντο ποῶτον, τη-30 φούντες την πρός τούς συμμάχους πίστιν. δ δέ (22, 13) Μάρκος συγκατέθετο τοις Αιτωλοίς έπι τούτφ ποιή-2 σασθαι τὰς διαλύσεις, ώστε διακόσια μὲν Εὐβοϊκὰ τάλαντα παραχρημα λαβείν, τριακόσια δ' έν έτεσιν έξ, [986 3 πεντήχοντα καθ' εκαστον έτος αποκατασταθήναι δέ (και τούς αιχμαλώτους) και τούς αὐτομόλους 'Ρωμαίοις απαντας τούς παρ' αὐτοίς ὄντας ἐν ξξ μησί χωρίς 4 λύτοων πόλιν δε μηδεμίαν έχειν έν τη συμπολιτεία μηδε μετά ταῦτα προσλαβέσθαι τούτων, δσαι μετά τὴν 15 Λευκίου Κορνηλίου διάβασιν έάλωσαν ύπὸ 'Pwµαίων 1069 5] ή φιλίαν ἐποιήσαντο πρὸς Ῥωμαίους Κεφαλληνίους δὲ πάντας ἐκσπόνδους είναι τούτων τῶν συνθηχῶν.

6 Ταῦτα μὲν οὖν ὑπετυπώθη τότε κεφαλαιωδῶς περὶ 20 τῶν διαλύσεων ἔδει δὲ τούτοις πρῶτον μὲν εὐδοκῆσαι τοὺς Αἰτωλούς, μετὰ δὲ ταῦτα γίνεσθαι τὴν ἀναφορὰν

³ ἀμβρακιόταις (Ο ex ἀμβρακίαν ταις) Y, corr. Ur 4 ἐπέτρεψαν Ur pro ἐπέστρεψαν καθ αὐτοὺς Ο 11 πεντήκοντα] \overline{v} Υ ἀποκαταστήναι Ο, unde ἀποκαταστήσαι coni. Hu comment. Fleckeis. Lips. 1890, 91 12 καὶ τοὺς αἰχμαλώτους add. Ur e Liv. 38, 9, 9 ξωμαίους Ο 15 ante μετὰ add. τινὰς Ur vulgo, om. Y Sch ταύτης Y (ex ταύτην Ο), corr. Ur 16 λευκίου κορνηλίου (κορνιλίου Ο) Y, τίτου κοϊντίου Ur (e Liv. 38, 9, 10) vulgo ante Ni 203 ann. ** ἐάλωσαν Y* Ur, ἐάλωσαν U^* 17 φιλίαν Ur vulgo, φιλοτιμίαν Y, νολιπτατε in amicitiam venissent Liv. 38, 9, 10, φιλίαν ἐθελοντὴν coni. Hu, φιλίαν αὐτομάτως BW κεφαλληνίους Ur e Liv. 1. c. pro κεφάλαιον

έπὶ Ῥωμαίους. οἱ μὲν οὖν Ἀθηναῖοι καὶ Ῥόδιοι παρέ- 7 μενον αύτου, καραδοκούντες την των Αιτωλών άπόφασιν· οί δε περί τον Δαμοτέλην έπανελθόντες διεσάφουν τοις Αίτωλοις περί των συγκεχωρημένων. τοις 8 ε μέν οὖν δλοις εὐδόχουν και γὰρ ἡν αὐτοῖς ἄπαντα παρά την προσδοκίαν περί δε των πόλεων των πρότερον συμπολιτευομένων αύτοις διαπορήσαντες έπὶ ποσὸν τέλος συγκατέθεντο τοίς προτεινομένοις. δ δὲ 9 Μάρχος παραλαβών την Άμβρακίαν τούς μέν Αιτωλούς 10 άφημεν ύποσπόνδους, τὰ δ' άγάλματα και τοὺς άνδριάντας και τας γραφάς απήγαγεν έκ της πόλεως, δυτα και πλείω διὰ τὸ γεγονέναι βασίλειον Πύρρου την Άμβρακίαν. έδόθη δ' αὐτῷ καὶ στέφανος ἀπό τα- 10 λάντων έκατὸν καὶ πεντήκοντα. ταῦτα δὲ διοικησά- 11 15 μενος ἐποιεῖτο τὴν πορείαν εἰς τὴν μεσόγειον τῆς Αλτωλίας, θαυμάζων έπλ τῷ μηδέν αὐτῷ παρὰ τῶν Αλτωλών ἀπαντᾶσθαι. παραγενόμενος δε προς Άργος 12 τὸ καλούμενον Άμφιλοχικὸν κατεστρατοπέδευσεν, δπερ απέχει της 'Αμβρακίας έκατον ογδοήκοντα σταδίους. n έκει δε συμμιξάντων αὐτῷ τῶν περί τὸν Δαμοτέλην 13 και διασαφούντων δτι δέδοκται τοις Αιτωλοίς βεβαιούν τας δι' έαυτων γεγενημένας δμολογίας, διεχωρίσθησαν,

¹ ἐπὶ Ur pro ὑπὸ 3. 20 δαμοτελῆν (Y), δαμοτελῆ Ur, Δαμοτέλη Ca 830, corr. Hu 12 πύρρον Y ante Ur, πύρρον U^* 14 ἐκατὸν καὶ πεντήμοντα BW (v. 11, 34, 12 et Fleckeis. annal. 1889, 678), πεντήμοντα καὶ $\overline{\varrho}$ Y Ur not. 40 valgo, πεντήμοντα καὶ $\overline{\varrho}$ Ur 15 μεσόγαιον coni. Hu, sed v. Glaserum de ratione cet 80s. 16 μηθὲν Y Ur Ben 282 Be, μηθένα Ca 830 valgo 19 $\overline{\varrho\pi}$ Y στάδια Y, σταδίονς BW, qua forma Pol. utitur exeunte enuntiato, si alterius membri principium fuit vocalis vel diphthongus; v. 3, 39, 5; 88, 9; 103, 8. 5, 19, 2 21 s. βεβαιοῦν τὰς Ur not. 40 Ca 830, βεβαιοῦντας Y

ΑΙτωλοί μεν είς την οικείαν, Μάρκος δ' είς την 'Αμ-14 βρακίαν. κάκεισε παραγενόμενος ούτος μέν έγίνετο περί τὸ περαιούν την δύναμιν είς την Κεφαλληνίαν, [987 15 οί δ' Αλτωλοί προχειρισάμενοι Φαινέαν και Νίκανδρον πρεσβευτάς έξέπεμψαν είς την 'Ρώμην περί της 5 1070 16] είρήνης άπλῶς γὰρ οὐδὲν ἦν κύριον τῶν προειοημένων, εί μη και τῷ δήμφ δόξαι τῷ τῶν Ῥωμαίων. Οδτοι μέν οδη παραλαβόντες τούς τε 'Ροδίους (32, 14) και τούς Άθηναίους ἔπλεον ἐπὶ τὸ προκείμενον: 2 παραπλησίως δε και Μάρκος έξαπέστειλε Γάιον τον 10 Οὐαλέριον καί τινας έτέρους τῶν φίλων πράξοντας 3 τὰ περὶ τῆς εἰρήνης. ἀφικομένων δ' εἰς τὴν Ῥώμην, πάλιν έχαινοποιήθη τὰ τῆς ὀργῆς πρὸς Αἰτωλοὺς διὰ 4 Φιλίππου τοῦ βασιλέως έχεῖνος γὰρ δοχῶν ἀδίχως ύπὸ τῶν Αἰτωλῶν ἀφηρῆσθαι τὴν Άθαμανίαν καὶ τὴν 15 Δολοπίαν διεπέμψατο πρός τούς φίλους, άξιῶν αὐτούς συνοργισθήναι καὶ μὴ προσδέξασθαι τὰς διαλύσεις. 5 διὸ καὶ τῶν μὲν ΑΙτωλῶν εἰσπορευθέντων παρήκουεν ή σύγκλητος, των δε Ροδίων και των Άθηναίων άξι-6 ούντων ένετράπη καὶ προσέσχε τὸν νοῦν. καὶ γὰρ 20 έδόπει (μετά) Δάμων' δ Κιχησίου (Λέ)ων άλλα τε καλώς είπειν και παραδείγματι πρός το παρον οίκειο

¹ δὲ Y, corr. Ben 282 BW 2 οῦτως Y, οῦτω U*, corr. Ur 3 περαιοῦν Y ante Ur, περεοῦν U* πεφαλληνίαν U* Ur, πεφαληνίαν Y 8 Οὖτοι ex Οὖτος O, quasi altera incipiat ecloga, non Y 11 πράξοντας Y ante Ur, πράξαντας U* 13 ἐπενοποιήθη Y, corr. Ur 15 τῶν om. O exitu versus ἀφαιρείσθαι Y, corr. Va 350 Di την post καί om. O 16 διεπέμφαντο Y, corr. Ur 20 ἐνετράπη Y ante Rei 65 Sch, ἀνετράπη U* Ur vulgo προανέσχε O 21 (μετὰ) Δάμων ὁ Κιχησίων (Λέ)ων BW, δάμις ὁ πιχρίων Y, δάμις ὁ ἰπεσίου Ur, v. 29, 10, 4 et Th. Bergkium Philol. 1884, 286 ann. 55 τἄλλα coni. Sch 22 παραδείγματι Y ante Ur, παράδειγμα τί U*

χρήσασθαι κατά τὸν λόγου. ἔφη γὰρ ὀργίζεσθαι μέν 7 είνότως τοις Αίτωλοίς πολλά γάο εὖ πεπονθότας τοὺς Αλτωλούς ύπο Ρωμαίων ού χάριν αποδεδωπέναι τούτων, άλλ' είς μέγαν ένηνοχέναι κίνδυνον την 'Ρωμαίων ε ήγεμονίαν έχχαύσαντας τον πρός 'Αντίοχον πόλεμον' έν τούτω δε διαμαρτάνειν την σύγκλητον, έν 🦸 την 8 δογήν φέρειν έπι τοὺς πολλούς. είναι γὰρ τὸ συμ- 9 βαίνον έν ταις πολιτείαις περί τὰ πλήθη παραπλήσιον τῷ γινομένφ περί τὴν δάλατταν. καὶ γὰρ ἐκείνην 10 10 κατά μεν την αύτης φύσιν άεί ποτ' είναι γαληνην καί καθεστηκυίαν και συλλήβδην τοιαύτην ώστε μηδέποτ' αν ένοχλησαι μηθένα των προσπελαζόντων αὐτη καὶ χρωμένων έπειδαν δ' έμπεσόντες είς αὐτὴν ἄνεμοι 11 1071] βίαιοι ταράξωσι και παρά φύσιν άναγκάσωσι κινεί-15 σθαι, τότε μηθέν έτι δεινότερον είναι μηδέ φοβερώτερον θαλάττης δ και νῦν τοις κατά την Αιτωλίαν συμπεσείν. "ξως μεν γαρ ήσαν ακέραιοι, πάντων των Έλ- 12 λήνων ύπηρχον ύμιν εύνούστατοι και βεβαιότατοι [988 συνεργοί πρός τὰς πράξεις έπεὶ δ' ἀπὸ μὲν τῆς 'Ασίας 13 ω πνεύσαντες Θόας καὶ ⊿ικαίαρχος, ἀπὸ δὲ τῆς Εὐρώπης Μενεστάς και Δαμόκριτος συνετάραξαν τοὺς ὅχλους καλ παρά φύσιν ηνάγκασαν πᾶν καλ λέγειν καλ πράττειν, τότε δή κακώς φρονούντες έβουλήθησαν μέν ύμιν, 14

⁴ εἰς μέγαν Y Sch, εἰ μέσαν 'U*, εἰς μέσον Ur vulgo ἐνηνοχέναι Y vulgo, ἀνηνοχέναι Ur not. 41, ἀγηοχέναι Di δ ἀκούσοντας Ο 7 φέφειν Y Ben 283 Di, φέφει Ur πολλοὺς pro αἰτωλοὺς Be 9 θάλασαν Y, corr. Di 10 αὐτῆς Y, corr. Be ἀεὶ O unde αἰεὶ Hu, ἀεὶ Y vulgo γαλινῆν Y, corr. Ca 831 14 ἀναγκάσωσι] ἀναγκαίαν καὶ Ο 15 μηθὲν Y Hu, μηθὲν U* Ur vulgo φοβεφότεφον Y, corr. Ur 18 ὁμῖν Ur pro ἡμῖν 20 πλεύσαντες Y, corr. Ur δοίειν X, θείειν Ο, θοίην U*, corr. Ur δικαίαρχον Y, corr. Ur 21 μενέστας Y, corr. Rei 656 Sch

Αlτωλοί μέν είς την οίχειαν, Μάρχος δ' είς την 'Αμ-14 βρακίαν. κάκεισε παραγενόμενος οὖτος μεν έγίνετο περί τὸ περαιούν την δύναμιν είς την Κεφαλληνίαν, [987 15 οί δ' Αίτωλοὶ προχειρισάμενοι Φαινέαν και Νίκανδρον πρεσβευτάς έξέπεμψαν είς την 'Ρώμην περί της 5 1070 16] εἰρήνης ἀπλῶς γὰρ οὐδὲν ἡν κύριον τῶν προειοημένων, εί μη και τῷ δήμφ δόξαι τῷ τῶν Ῥωμαίων. Οδτοι μεν ούν παραλαβόντες τούς τε 'Ροδίους (22, 14) και τούς Άθηναίους έπλεον έπι το προκείμενον 2 παραπλησίως δε και Μάρκος έξαπέστειλε Γάιον τον 10 Οὐαλέριον καί τινας έτέρους τῶν φίλων πράξοντας 3 τὰ περί τῆς εἰρήνης. ἀφικομένων δ' εἰς τὴν Ῥώμην. πάλιν έκαινοποιήθη τὰ τῆς ὀργῆς πρὸς Αἰτωλοὺς διὰ 4 Φιλίππου τοῦ βασιλέως ἐκεῖνος γὰο δοκῶν ἀδίκως ύπὸ τῶν Αἰτωλῶν ἀφηρῆσθαι τὴν Άθαμανίαν καὶ τὴν 16 Δολοπίαν διεπέμψατο πρός τούς φίλους, άξιῶν αὐτούς συνοργισθήναι καὶ μὴ προσδέξασθαι τὰς διαλύσεις. 5 διὸ και τῶν μεν Αιτωλῶν είσπορευθέντων παρήκουεν ή σύγκλητος, των δὲ Ροδίων καὶ των Άθηναίων άξι-6 ούντων ένετράπη καὶ προσέσχε τὸν νοῦν. καὶ γὰρ 20 έδόχει (μετά) Δάμων' δ Κιχησίου (Λέ)ων άλλα τε καλώς είπειν και παραδείγματι πρός το παρον οίκειφ

¹ δὲ Y, corr. Ben 282 BW 2 οῦτως Y, οῦτω U*, corr. Ur 3 περαιοῦν Y ante Ur, περεοῦν U* περαλληνίαν U* Ur, πεφαλληνίαν Y 8 Οὖτοι ex Οὖτος O, quasi altera incipiat ecloga, non Y 11 πράξοντας Y ante Ur, πράξαντας U* 13 ἐμενοποιήθη Y, corr. Ur 15 τῶν om. O exitu versus ἀφαιρεῖσθαι Y, corr. Vα 350 Di τὴν post καὶ om. O 16 διεπέμψαντο Y, corr. Ur 20 ἐνετράπη Y ante Rei 655 Sch, ἀνετράπη U* Ur vulgo προανέσχε O 21 (μετὰ) Δάμων ὁ Κιχησίου (Λέ)ων BW, δάμις ὁ πιχησίων Y, δάμις ὁ ἰκεσίου Ur, v. 29, 10, 4 et Th. Bergkium Philol. 1884, 286 ann. 55 τἄλλα coni. Sch 22 παραδείγματι Y ante Ur, παράδειγμα τί U*

100 του δσοι πολέμιοι Ρωμαίων έγένοντο, 200 δν milion Alterial metà Panalen goveralenous, (ev) inépais exaror do de de ra opria relecto. To aprovi th in Kerning. Ear de mit euregaale rives in th 1 γώνο τούτος, δταν έμφανείς γένωνται, τότε αποδότωσαν τωρίς δόλου. και τούτοις μετά (τά) δρκια μή ^{ἐστω} ἐπάνοδος εἰς τὴν Αἰτωλίαν. δότωσαν δὲ Αἰτωλοὶ 8 άργυρίου μή γείρονος Άττικοῦ παραγρήμα μέν τάλαντα Εὐβοικὰ διακόσια τῷ στρατηγῷ τῷ ἐν τῆ Ἑλλάδι, έπι τρίτου μέρους τοῦ άργυρίου χρυσίον, έὰν βού- [989 λωνται, διδόντες, των δέκα μνών άργυρίου χρυσίου μνάν διδόντες, ἀφ' ής (δ') αν ήμέρας τὰ ὅρχια τμηθή 9 έν έτεσι τοίς πρώτοις έξ κατά έτος έκαστον τάλαντα τεντήμουτα· καὶ τὰ χρήματα καθιστάτωσαν εν 'Ρώμη. 18 δότωσαν Alτωλοl δμήρους τῷ στρατηγῷ τετταράκοντα, 10 μή νεωτέρους έτων δώδεχα μηδέ πρεσβυτέρους τετταράποντα, είς έτη έξ, οθς αν Ρωμαίοι προπρίνωσιν, χωρίς στρατηγού και ίππάρχου και δημοσίου γραμματέως και των ώμηρευκότων εν Ρώμη, και τὰ δμηρα ¹⁰ παθιστάτωσαν εἰς 'Ρώμην' έὰν δέ τις ,ἀποθάνη τῶν 11 όμήρων, άλλον αντικαθιστάτωσαν. περί δὲ Κεφαλλη- 12 νίας πή έστω έν ταις συνθήκαις. δσαι χώραι καί πό- 18

¹ χωρίς τῶν Υ* ante Ur, χωρίστων U* 2 μετὰ Y Ur not 42 Ca 832, μὲν Ur ἐν add. Ur ἡμέρας Ο 8 ᾳ Y 4 τῶν ἐν Ο εὐρεθῶσιν Χ (BW), εὐρεθῶσι Υ* Ur (vulgo) 6 τὰ add. Ur 9 ō Y 10 χρυσίου Ο 11 διδόντες Χ* Ur, δίδοντες Υ χρυσίου Y ante Ur, καὶ χρ. U* 12 δ' add. Sch 13 ἔτος Y Sch, τὸ ἔτος U* Ur vulgo 18. 14 τάλαντα ῦ Υ, τάλαντου Ο 14 εἰς Ῥώμην Na 257 Di 15 ὁμήροις Ο μ̄ Υ 16 ιβ Υ μ̄ Υ 17 προκρίνωσιν Χ BW, προκρίνωσι Υ* vulgo 19 ὀμηρευκότων Χ, ὀμηρευκότων Χ, ὀμηρευκότων Υ Ur, ὀμηρευόντων Ο, corr. Ca 888 21 κεραληνίας Υ 22 ὄσας χώρας—68, 1 ἄνί corr. Perizonius animady. hist. I 19 ed. Harles Sch

λεις καὶ ἄνδρες, οἶς οὖτοι ἐχρῶντο, ἐπὶ Λευκίου Κοῖντίου καὶ Γναΐου Δομετίου στρατηγῶν ἢ ὕστερον ἑάλωσαν ἢ εἰς φιλίαν ἦλθον Ῥωμαίοις, τούτων τῶν πόλεων καὶ 14 τῶν ἐν ταύταις μηθένα προσλαβέτωσαν Αἰτωλοί. ἡ δὲ πόλις καὶ ἡ χώρα ἡ τῶν Οἰνιαδῶν Ἀκαρνάνων ἔστω." το 1078 15] τμηθέντων δὲ τῶν δρκίων ἐπὶ τούτοις συνετετέτεσος κὰ τῶν εἰρώνων ἐπὶ τούτοις συνετετέτεσος κὰ τῶν εἰρώνων κὰ τὸν κατὰ τοὺνο Αἰτωλοὺνος καὶ τοῦνος καὶ καὶ τοῦνος καὶ τοῦνος καὶ τοῦνος καὶ τοῦνος καὶ τοῦνος καὶ τοῦνος καὶ τῶν κατὰ τοῦνος καὶ τοῦνος

1078 15] τμηθέντων δὲ τῶν δοκίων ἔπὶ τούτοις συνετετέλεστο τὰ τῆς εἰρήνης. καὶ τὰ μὲν κατὰ τοὺς Αἰτωλοὺς καὶ καθόλου τοὺς Ἐλληνας τοιαύτην ἔσχε τὴν ἐπιγραφήν. —

1078 32^b (40)] Ο δὲ Φολούιος πραξικοπήσας νυκτὸς [945 (32, 25) κατέλαβε τὸ μέρος τῆς ἀκροπόλεως καὶ τοὺς 'Ρωμαίους εἰσήγαγε. —

32° (41)] ΟΤι τὸ καλὸν καὶ τὸ συμφέρον σκανίως [921 (21,16) εἴωθε συντρέχειν, καὶ σκάνιοι τῶν ἀνδρῶν εἰσιν οἱ δυνάμενοι ταῦτα συνάγειν καὶ συναρμόζειν πρὸς 15 2 ἄλληλα. κατὰ μὲν γὰρ τὸ πολὰ πάντες ἴσμεν διότι τό τε καλὸν φεύγει τὴν τοῦ παραυτίκα λυσιτελοῦς φύσιν 1079 3] καὶ τὸ λυσιτελὲς τὴν τοῦ καλοῦ. πλὴν ὁ Φιλοποίμην προέθετο ταῦτα καὶ καθίκετο τῆς ἐπιβολῆς καλὸν μὲν γὰρ τὸ κατάγειν τοὺς αἰχμαλώτους φυγάδας τὸ εἰς τὴν Σπάρτην, συμφέρον δὲ τὸ ταπεινῶσαι τὴν τῶν

¹ λευκίου Υ Ni 203 ann. ** Di, τίτου Ur vulgo κοίντου Υ, corr. Ur 2 δομετίου Υ Sch, δομιτίου Ur vulgo 5 σινιάδων Υ, οἰνιάδων Ur, corr. Βε ἀκαφνᾶν Υ, ἀκαφνᾶν Ο, corr. Ur 8 ἐπιγραφήν Υ Βε, ἐπιστροφήν Ur vulgo, καταστροφήν Rei 656, v. Ημ Ε. Ζ. ΧΧΙΥ 6 ann. 1 10—12 Suid. v. πραξικοπήσας; Pol. fragmentum agnovit Ca 1024; v. Liv. 38, 29, 10, Stei 32 s., Niesium l. c. II 769 s. 10 Οὔρβιος Suid., Φούλβιος Sch, corr. BW coll. 1, 36, 10. 18, 10, 8. 22, 10, 14; v. Dittenbergerum Hermes 1872, 285 13—69, 6 M 61, 26—62, 6 Hey; v. Liv. 38, 30. Plut. Philop. 16: στρατηγᾶν δ Φιλοποίμην τὰς μὲν φυγὰς κατήγαγεν εἰς τὴν πόλιν, ὀγδοήμοντα δὲ Σπαρτιάτας ἀπέκτεινεν, ὡς Πολύβιός φησιν. Cf. Stei 33 20 καταγαγεῖν coni. Ημ, v. Ημ Ε. Ζ. ΧΥ 5 et Pol. 24, 10, 15

III. RES ASIAE.

1078] "Ότι καθ' δυ καιρου έν τῆ 'Ρώμη τὰ περί [33 989 τὰς συνθήκας τὰς πρὸς 'Αυτίοχου καὶ καθόλου (22,16) 10 περί τῆς 'Ασίας αἱ πρεσβείαι διεπράττουτο, κατὰ δὲ τὴυ 'Ελλάδα τὸ τῶυ Αἰτωλῶυ ἔθυος ἐπολεμείτο, κατὰ τοῦτου συνέβη τὸυ περί τὴυ 'Ασίαυ πρὸς τοὺς Γαλάτας πόλεμου ἐπιτελεσθῆναι, περί οὖ νῦν ἐνιστάμεθα τὴυ διήγησιν. —

2 Ο δε κατευδοκήσας τῷ νεανίσκο κατὰ τὴν ἀπάντησιν, τοῦτον ἀπέλυσε παραχρῆμ' εἰς τὸ Πέργαμον. — 34 "Οτι Μοαγέτης ἡν τύραννος Κιβύρας, ἀμὸς γε(22,17) γονὰς καὶ δόλιος, καὶ οὐκ ἄξιός ἐστιν ἐκ παραδρομῆς, ἀλλὰ μετ' ἐπιστάσεως τυχείν τῆς ἁρμοζούσης μνή- ε μης. —

μης. —.

3 Πλην τυνεγγίζοντος Γναΐου ὑπάτου 'Ρωμαίων τη Κιβύρα, καὶ τοῦ 'Ελουίου πεμφθέντος εἰς ἀπόπειραν ἐπὶ τίνος ἐστὶ γνώμης, πρεσβευτὰς ἐξέπεμψε, παρακαλῶν μη φθείραι την χώραν, ὅτι φίλος ὑπάρχει 'Ρωμαίων 10 4 καὶ πᾶν ποιήσει τὸ παραγγελλόμενον. καὶ ταῦτα [940 λέγων ᾶμα προύτεινε στέφανον ἀπὸ πεντεκαίδεκα τα-5 λάντων. ὧν ἀκούσας αὐτὸς μὲν ἀφέξεσθαι τῆς χώρας ἔφη, πρὸς δὲ τὸν στρατηγὸν ἐκέλευσε πρεσβεύειν ὑπὲρ τῶν ὅλων Επεσθαι γὰρ αὐτὸν μετὰ τῆς στρατείας κατὰ 15 6 πόδας. γενομένου δὲ τούτου, καὶ πέμψαντος τοῦ Μοαγέτου μετὰ τῶν πρεσβευτῶν καὶ τὸν ἀδελωόν, ἀπαν-

τήσας κατὰ πορείαν ὁ Γνάιος ἀνατατικῶς καὶ πικρῶς 1074 7] ὑμίλησε τοῖς πρεσβευταῖς, φάσκων οὐ μόνον ἀλλοτριώτατον γεγονέναι Ῥωμαίων τὸν Μοαγέτην πάν- κ

^{1—?} Suid. v. κατευδοκ, ίας; Pol. fragmentum agnovit Va 216 huc inserit Stei 33 coll. Liv. 38, 12, 7 2 παραχρημα ε΄ς Suid., corr. BW 3—6 P 306", Va 118; v. Liv. 38, 14, 3, Ni 15, 204. Τοτι Μοαγέτης (μοαγέτης Χ* Ur, μοαγέστης U, μοαγέστις Ο) ὁ τῆς Κιβύρας τύραννος ἀμὸς (ἐμὸς U*) ἦν καὶ δόλιος. πλὴν συνεγγίζοντος cet. (v. vs. 7) Υ 5 ἐπὶ τάσεως P, corr. Va 7—72, 5 Χ 67"—69", 0 149"—151", U* 131—134, Ur XXX; v. Liv. 38, 14, 488., Ni 204 7 συνεγγίζοντος Υ ante Ur, συνεγγίζοντο U* γναίου οm. U* Ur, add. Υ Sch 7 ὑπάτου — 8 κιβύρα post 9 γνάμης Υ, transponit Ur 8 ἐλουίου Ο 10 ὑπάρχει Υ Ur not. 43 Sch, ὑπάσχοι Ur vulgo 11 ποιήσει Ur not. 43 Sch, ποιήσαι Υ Ur vulgo 13 post ἀπούσας add. Helvii nomen Rei 657 16 μοαγέτο υ Υ Ur, μογέτου U* 17 τοῦ ἀδελφοῦ Ο 18 ἀνατατικῶς Υ Ca 834, ἴνα τατικῶς U*, ἐντατικῶς Ur

των των κατά την Ασίαν δυναστών, άλλά και κατά την δώμην δλην* είς καθαίρεσιν της άρχης και έπιστροφης είναι και κολάσεως. οι δε πρεσβευται καταπλαγέντες 8 την επίφασιν της δργης των μεν άλλων έντολών απέε στησαν, ήξίουν δ' αὐτὸν εἰς λόγους ἐλθείν. συγχωρή- 9 σαντος δε τότε μεν επανηλθον είς την Κιβύραν, είς 10 δε την έπαύριον εξήλθεν μετά των φίλων ο τύραννος κατά τε την έσθητα και την άλλην προστασίαν λιτός χαλ ταπεινός, έν τε τοις απολογισμοίς χατολοφυρόμενος 10 την άδυναμίαν την αύτοῦ και την άσθένειαν ών ἐπῆρχε πόλεων, και (προς τούτοις) ήξίου προσδέξασθαι τὰ πεντεκαίδεκα τάλαντα του Γυάιου έκράτει δε της 11 Κιβύρας και Συλείου και της εν Αίμνη πόλεως. δ δε 12 Γνάιος καταπλαγείς την απόνοιαν άλλο μεν ούδεν είπε 15 πρὸς αὐτόν, ἐὰν δὲ μὴ διδῷ πεντακόσια τάλαντα μετὰ μεγάλης τάριτος, οὐ τὴν τώραν ἔφη φθερείν, άλλὰ τὴν πόλιν αὐτὴν πολιορκήσειν καὶ διαρπάσειν. δθεν δ Μοα- 13

^{1 &}amp;llà — 3 πολάσεως Υ, άllà παὶ πατατείναι (παταθείναι Rei 657) τ. δ. όλην — πολάσεως άξιον μελίον η φιλίας Sch secutus Ursinum άξιον μ. η φιλ. supplentem, άλλὰ παὶ πατά την δομην όλην παὶ την προαίρεσιν την έξ ἀρχης παὶ πολάσεως άξιάστατον όμολογονμένως BW 3 παταπλαγὲν Ο 4 ἐπίφασιν Υ Rei 1.c. Sch, ἐπίτασιν Ur vulgo μὲν οm. Χ, add. Χ^m 5 post ἐλθείν add. τῷ μοαγέτη Ur, del. Υ Rei 658 Sch 6 δὲ Ur pro παὶ 7 ἐξηλθεν Χ BW, ἐξηλθε Υ vulgo 9 πατωλοφυφώνος Ο 10 αὐτοῦ Υ, corr. Be 11 πρὸς τούτοις add. BW Fleckeis. annal. 1889, 683 12 τε Υ, πέντε Di 12 ἐπράτει — 13 πόλεως post 11 πόλεων transponit Herwerdenus Mnemos. 1874, 78 12 ante της add. τὸ Υ, del. Ur 13 συλλίον Υ, σιλίον Ur, corr. Ca 835; ν. Steph. Byz. et Liv. 38, 14, 10 ἐν Λίμνη Tillmanns disput. qua rat. Liv. Polyb. histor. usus sit Diss. inaug. Bonnae 1860, 57 ann. 2 coll. Liv. 1. c. Hu, ἐντέμνη Υ, ἀλίμνης Ur not. 44 (ν. Stiehlium Philol. 1855, 231), ἀλίνθης Ur vulgo, ἐν Τεμένει Rei 658 s. Sch 14 ὑπόνοιαν Ο 15 ῷ Υ 16 χαρᾶς Υ, corr. Rei 659 Di οὐ (μόνον) coni. Ur, sed ν. Rei 329 ss. 17 πολιοφαίσειν Ο

γέτης κατορρωθήσας το μέλλον έδειτο μηδεν ποιήσαι τοιούτον, και προσετίθει κατά βραχὸ τῶν χρημάτων, και τέλος ἔπεισε τὸν Γνάιον έκατὸν τάλαντα και μυρίους μεδίμνους λαβόντα πυρῶν προσδέξασθαι πρὸς τὴν φιλίαν αὐτόν.

35 "Οτι κατὰ τὸν καιρὸν ἡνίκα Γνάἰος διἤει τὸν (22,18) Κολοβάτον προσαγορευόμενον ποταμόν, ἡλθον πρὸς αὐτὸν πρέσβεις ἐκ τῆς Ἰσίνδης προσαγορευομένης πό-2 λεως, δεόμενοι σφίσι βοηθήσαι τοὺς γὰρ Τερμησσεῖς, ἐπισπασαμένους Φιλόμηλον, τήν τε χώραν ἔφασαν [941 1075] αὐτῶν ἀνάστατον πεποιηκέναι καὶ τὴν πόλιν διηρπακέναι, νῦν τε πολιορκεῖν τὴν ἄκραν, συμπεφευγότων εἰς αὐτὴν πάντων τῶν πολιτῶν δμοῦ γυναιξὶ καὶ τέκ-3 νοις. ὧν διακούσας ὁ Γυάιος ἐκείνοις μὲν ὑπέσχετο βοηθήσειν μετὰ μεγάλης χάριτος, αὐτὸς δὲ νομίσας ἑρ-15 μαῖον εἶναι τὸ προσπεπτωκὸς ἐποιεῖτο τὴν πορείαν ὡς ἐπὶ τῆς Παμφυλίας.

4 'Ο δὲ Γνάιος συνεγγίσας τῆ Τερμησσῷ, πρὸς μὲν τούτους συνέθετο φιλίαν, λαβὼν πεντήκοντα τάλαντα, 5 παραπλησίως δὲ καὶ πρὸς 'Ασπευδίους. ἀποδεξάμενος ω δὲ καὶ τοὺς παρὰ τῶν ἄλλων πόλεων πρεσβευτὰς κατὰ τὴν Παμφυλίαν καὶ τὴν προειρημένην δόξαν ἐνεργασάμενος ἐκάστοις κατὰ τὰς ἐντεύξεις, ἄμα δὲ καὶ τοὺς

^{3 \$\}overline{\text{Q}}\$ Y 6-73, 2 X 69°s., 0 151°s., U° 134-136, Ur XXXI; v. Liv. 38, 15, 3 ss., Ni 204 8 'Isivôης Ur not. 45 \$B\$ W, v. Steph. Byz. p. 84, 19, Strab. XIII C. 631, Ramsay Mitth. d. deutsch. Instit. 1884, 340, ioνδα (Y), isióνδα Ur vulgo, Σίνδα Hu 9 μεσεῖς Y, corr. Ur 10 φιλομηλεῖς coni. Ur not. 45 11 αὐτῶν Y, corr. Be 15 ξεμαιον Y, corr. Hu coll. 3, 104, 6 16 προσπεποιηλός U*, sed add. ead. man. γε΄ προσπεπιωλός 18 τελμησσῷ Y, τελμισσῷ U*, corr. Ur 19 \$\overline{\text{V}}\$ Y 20 καὶ] οὐ 0 ἀσπενδίονς X* ante Ur, ἀσπενδίονς 0, ἀπενδίονς U* 21 δὲ secundum de Boorium non om. O

'Ισινδείς έξελόμενος έχ της πολιοφχίας, αὐθις έποιείτο την πορείαν ώς έπὶ τοὺς Γαλάτας. —

"Ότι Κύρμασα πόλιν λαβών ὁ Γνάιος καὶ λείαν 36 ἄφθονον ἀνέζευξεν. προαγόντων δ' αὐτῶν παρὰ τὴν (22, 19) 2 λίμνην, παρεγένοντο πρέσβεις έκ Αυσινόης διδόντες αὐτοὺς εἰς τὴν πίστιν. οὖς προσδεξάμενος ἐνέβαλεν 3 εἰς τὴν τῶν Σαγαλασσέων γῆν καὶ πολὺ πλῆθος ἐξελασάμενος λείας ἀπεκαραδόκει τοὺς ἐκ τῆς πόλεως ἐπὶ τίνος ἔσονται γνώμης. παραγενομένων δὲ πρεσβευτῶν 4 10 ὡς αὐτόν, ἀποδεξάμενος τοὺς ἄνδρας καὶ λαβὼν πεντήκοντα ταλάντων στέφανον καὶ δισμυρίους κριθῶν μεδίμνους καὶ δισμυρίους πυρῶν, προσεδέξατο τούτους εἰς τὴν φιλίαν. —

"Ότι Γνάιος ὁ στρατηγός τῶν Ῥωμαίων πρέσβεις 37
15 έξαπέστειλε πρὸς τὸν Ἐποσόγνατον τὸν Γαλάτην, (23,20)
ὅπως πρεσβεύση πρὸς τοὺς τῶν Γαλατῶν βασιλεῖς. καὶ 2
[ὁ] Ἐποσόγνατος ἔπεμψε πρὸς Γνάιον πρέσβεις καὶ παρεκάλει [τὸν Γνάιον] τὸν τῶν Ῥωμαίων στρατηγὸν

μή προεξαναστήναι μηδ' ἐπιβαλείν χείρας τοίς Τολι1076 3] στοβογίοις Γαλάταις, καὶ διότι πρεσβεύσει πρὸς
τοὺς βασιλείς αὐτῶν Ἐποσόγνατος καὶ ποιήσεται λόγους
ὑπὲρ τῆς φιλίας, καὶ πεπείσθαι πρὸς πᾶν αὐτοὺς παραστήσεσθαι τὸ καλῶς ἔχον. —

4 Γνάιος ὁ ὕπατος 'Ρωμαίων διερχόμενος έγεφύρωσε τὸν Σαγγάριον ποταμόν, τελέως κοίλον ὅντα καὶ [942 5 δύσβατον. καὶ παρ' αὐτὸν τὸν ποταμὸν στρατοπεδευσαμένου παραγίνονται Γάλλοι παρ' Άττιδος καὶ Βαττάκου τῶν ἐκ Πεσσινοῦντος ἱερέων τῆς Μητρὸς τῶν 10 6 θεῶν, ἔχοντες προστηθίδια καὶ τύπους, φάσκοντες 7 προσαγγέλλειν τὴν θεὸν νίκην καὶ κράτος. οὖς ὁ Γνάιος φιλανθρώπως ὑπεδέξατο. —

8 Οντος δὲ τοῦ Γναΐου πρὸς τὸ πολισμάτιον τὸ καλούμενον Γορδίειον, ἤκον πας Ἐποσογνάτου πρέσβεις 15 ἀποδηλοῦντες ὅτι πορευθεὶς διαλεχθείη τοὶς τῶν Γα-9 λατῶν βασιλεῦσιν, οἱ δ' ἀπλῶς εἰς οὐδὲν συγκαταβαίνοιεν φιλάνθρωπον, ἀλλ' ἡθροικότες διροῦ τέκνα καὶ γυναΐκας καὶ τὴν ἄλλην κτῆσιν ᾶπασαν εἰς τὸ καλούμενον ὅρος "Ολυμπον ἔτοιμοι πρὸς μάχην εἰσίν. —

¹ μή om. N τοις om. N στολιστολογίοις Z, corr. Ur not. 46; v. Dittenbergerum syll. 2 n. 276 ann. 27 4 πεσεισθαι Z, πείσεσθαι Ur, corr. Na 247 Di 5 ξχων Z, corr. Ur. Sequuntur in Z continenter δντος δὲ (l. 14) 6—13 Suid. v. Γάλλος; 6—8 Suid. v. Σαγγάριος: "Οτι Γάιος (sio) — ἐστρατοπεθεύσατο. Pol. fragmentum agnovit Va 209 coll. Liv. 38, 18, 7ss., huc rettulit Sch; cf. Ni 204 8 ἐστρατοπεθεύσατο Suid. v. Σαγγ., στρατοπεθευσάμενος Suid. v. Γάλλος, corr. Sch 9 παρὰ Suid., corr. Ben 284 BW 11 προστηθίδια Va 209 et ann. 36 pro πρὸς τῆ ἰδία coll. 21, 6, 7 12 προαγγέλλειν Di 14—20 (v. ad 1. 5 et 6) V 77°, W 53°, N 83°s., U 320 s., Ur XXXIII; v. Liv. 38, 18, 10 ss., Ni 204 15 γορδιείον Z Sch, γορδείον Ur, corr. Di 16 παρευθὺς Z, παρ' εὐθὺς VN, παρευσθείς Ur, corr. Ca 837 17 δὲ WN 18 ἡθροικότες Ζε, corr. BW, v. BW I 77

Χιομάραν δε συνέβη την 'Ορτιάγοντος αίχμάλωτον γενέσθαι μετά των άλλων γυναικών, ότε 'Ρωμαίοι καὶ Γυάιος ένικησαν μάχη τοὺς ἐν 'Ασία Γαλάτας. ό δὲ λαβὼν αὐτὴν ταξίαρχος έχρησατο τῆ τύχη στρα- 2 ε τιωτικώς και κατήσχυνεν. ήν δ' άρα και πρός ήδου ην 3 καὶ ἀργύριον ἀμαθής καὶ ἀκρατής ἄνθρωπος, ἡττήθη δ' δμως ύπο της φιλαργυρίας, και χρυσίου συχνοῦ διομολογηθέντος ύπερ της γυναικός ήγεν αὐτὴν ἀπολυτρώσων, ποταμού τινος έν μέσφ διείργοντος. ώς 4 10 δε διαβάντες οι Γαλάται το χουσίον έδωκαν αὐτῷ καί παρελάμβανον την Χιομάραν, η μεν άπο νεύματος 1077] προσέταξεν ένὶ παισαι τὸν Ῥωμαιον ἀσπαζόμενον αὐτὴν καὶ φιλοφρονούμενον, ἐκείμου δὲ πεισθέντος καὶ 5 την κεφαλην αποκόψαντος, αραμένη και περιστείλασα 15 τοίς πόλποις ἀπήλαυνεν. ώς δ' ήλθε πρός τον ἄνδρα κ και την κεφαλην αὐτῷ προύβαλεν, ἐκείνου δαυμάσαν- [948 τος καὶ εἰπόντος "" γύναι, καλὸν ή πίστις" "ναί", εἰπεν "άλλὰ κάλλιον ενα μόνον ζην έμοι συγγεγενημένον". ταύτη μεν ὁ Πολύβιός φητι δια λόγων εν Σάρδεσι γενό- 7 ν μενος θαυμάσαι τό τε φρόνημα καλ την σύνεσιν. —

Οτι τῶν 'Ρωμαίων μετὰ τὴν τῶν Γαλατῶν νίκην 39 αὐτῶν πραχθεῖταν στρατοπεδευόντων περὶ τὴν "Αγ- (32,22) κυραν πόλιν, καὶ τοῦ Γναΐου τοῦ στρατηγοῦ προάγειν εἰς τοῦμπροσθεν μέλλοντος, παραγίνονται πρέσβεις 2 παρὰ τῶν Τεκτοσάγων, ἀξιοῦντες τὸν Γνάιον τὰς μὲν δυνάμεις ἐᾶσαι κατὰ χώραν, αὐτὸν δὲ κατὰ τὴν ἐπιοῦ-

^{1—20} Plut. mulierum virt. 22 (II, 158 Wytt., II 237 Bernard.); v. Ni 205 1 post Όρτ. add. γυναίκα (cum hiatu) Sch 6 'άμαθής καὶ del. Cobetus' Bernard. 21—77, 17 X 70^u—72^u, 0 151^u—153^r, U*137—141, Ur XXXIV; v. Liv. 38, 25, 1 ss., Ni 15, 205 22 αὐτῶν χραχθείσαν del. Ur ἄγγυραν Ο 25 τῶν X^m, αὐτῶν X 26 post αὐτὸν repetunt XO ἀξιοῦντες τὸν γνάιον in X punctis subsignata

Αιτωλοί μεν είς την οικείαν, Μάρκος δ' είς την 'Αμ-14 βρακίαν. κάκεισε παραγενόμενος οδτος μέν έγίνετο περί τὸ περαιοῦν τὴν δύναμιν είς τὴν Κεφαλληνίαν, [987 15 οί δ' Αίτωλοὶ προγειρισάμενοι Φαινέαν καὶ Νίκανδρον πρεσβευτάς έξέπεμψαν είς την 'Ρώμην περί της 5 1070 16] εἰρήνης ἀπλῶς γὰρ οὐδὲν ἦν πύριον τῶν προειοημένων, εί μη και τῷ δήμφ δόξαι τῷ τῶν Ῥωμαίων. Οδτοι μέν οδν παραλαβόντες τούς τε 'Ροδίους (22,14) και τοὺς Άθηναίους ἔπλεον ἐπὶ τὸ προκείμενον 2 παραπλησίως δε και Μάρκος έξαπέστειλε Γάιον τον 10 Οὐαλέριον καί τινας έτέρους τῶν φίλων πράξοντας 3 τὰ περί τῆς εἰρήνης. ἀφικομένων δ' εἰς τὴν Ῥώμην. πάλιν έκαινοποιήθη τὰ τῆς ὀργῆς πρὸς Αἰτωλοὺς διὰ 4 Φιλίππου τοῦ βασιλέως ἐκεῖνος γὰρ δοκῶν ἀδίκως ύπὸ τῶν Αἰτωλῶν ἀφηρῆσθαι τὴν Άθαμανίαν καὶ τὴν 15 Δολοπίαν διεπέμψατο πρός τούς φίλους, άξιῶν αὐτούς συνοργισθήναι και μή προσδέξασθαι τὰς διαλύσεις. 5 διὸ καὶ τῶν μὲν ΑΙτωλῶν εΙσπορευθέντων παρήκουεν ή σύγκλητος, των δὲ Ροδίων καὶ των Άθηναίων άξι-6 ούντων ένετράπη καλ προσέσχε τὸν νοῦν. καλ γάρ 20 έδόκει (μετά) Δάμων' δ Κιχησίου (Λέ)ων άλλα τε καλώς είπειν και παραδείγματι πρός τὸ παρὸν οίκείφ

¹ δὲ Y, corr. Ben 282 BW 2 οῦτως Y, οῦτω U*, corr. Ur 3 περαιοῦν Y ante Ur, περεοῦν U* κεφαλληνίαν U* Ur, πεφαληνίαν Y 8 Οὖτοι ex Οὖτος O, quasi altera incipiat ecloga, non Y 11 πράξοντας Y ante Ur, πράξαντας U* 13 ἐκενοποιήθη Y, corr. Ur 15 τῶν om. O exitu versus ἀφαιρεῖοθαι Y, corr. Ur 20 ἐνετράπη Y ante Rei 655 Sch, ἀνετράπη U* Ur vulgo προανέσχε O 21 (μετὰ) Δάμων ὁ Κιχησίον (Λέ)ων BW, δάμις ὁ πιχησίων Y, δάμις ὁ ἰκεσίον Ur, v. 29, 10, 4 et Th. Bergkium Philol. 1884, 286 ann. 55 τᾶλλα coni. Sch 22 παραδείγματι Y ante Ur, παράδειγμα τί U*

γρήσασθαι κατά τὸν λόγον. ἔφη γὰρ ὀργίζεσθαι μέν 7 είπότως τοις Αίτωλοίς πολλά γάρ εὐ πεπουθότας τούς Αλτωλούς ύπο Ρωμαίων ού χάριν άποδεδωκέναι τούτων, άλλ' είς μέγαν ένηνογέναι κίνδυνον την 'Ρωμαίων ε ήγεμονίαν έχκαύσαντας τον πρός Αντίοχον πόλεμον έν τούτφ δε διαμαρτάνειν την σύγκλητον, έν φ την 8 όργην φέρειν έπι τους πολλούς. είναι γάρ το συμ- 9 βαίνον έν ταις πολιτείαις περί τὰ πλήθη παραπλήσιον τῷ γινομένῷ περί τὴν θάλατταν. καὶ γὰρ ἐκείνην 10 10 κατά μέν την αύτης φύσιν άεί ποτ' είναι γαληνην καί καθεστηκυζαν και συλλήβδην τοιαύτην ώστε μηδέκοτ' αν ένοχλησαι μηδένα των προσπελαζόντων αὐτη καὶ χρωμένων έπειδαν δ' έμπεσόντες είς αὐτὴν ἄνεμοι 11 1071] βίαιοι ταράξωσι καὶ παρὰ φύσιν ἀναγκάσωσι κινεῖ-15 σθαι, τότε μηθέν έτι δεινότερον είναι μηδέ φοβερώτερον θαλάττης δ και νύν τοις κατά την Αιτωλίαν συμπεσείν. "ξως μέν γάρ ήσαν απέραιοι, πάντων των Έλ- 12 λήνων υπήρχον υμίν ευνούστατοι και βεβαιότατοι [988 συνεργοί πρός τὰς πράξεις έπεὶ δ' ἀπὸ μὲν τῆς Ασίας 13 20 πνεύσαντες Θόας καὶ Δικαίαρχος, ἀπὸ δὲ τῆς Εὐρώπης Μενεστάς καὶ Δαμόκριτος συνετάραξαν τοὺς ὅχλους καλ παρά φύσιν ηνάγκασαν πᾶν καλ λέγειν καλ πράττειν, τότε δή κακῶς φρονοῦντες έβουλήθησαν μὲν ὑμῖν, 14

⁴ εἰς μέγαν Y Sch, εἰ μέσαν ˙U*, εἰς μέσον Ur vulgo ἐνηνοχέναι Y vulgo, ἀνηνοχέναι Ur not. 41, ἀγηοχέναι Di 5 ἀκοόσοντας Ο 7 φέφειν Y Ben 283 Di, φέφει Ūr πολλοὺς pro αἰτωλοὺς Be 9 θάλασαν Y, corr. Di 10 αὀτῆς Y, corr. Be ἀεὶ O unde αἰεὶ Ημ, ἀεὶ Y vulgo γαλινήν Y, corr. Ca 831 14 ἀναγκάσωσι] ἀναγκαίαν καὶ Ο 15 μηθὲν Y Ημ, μηθὲν U* Ur vulgo φοβεφότερον Y, corr. Ur 18 ὁμίν Ur pro ἡμίν 20 πλεύσαντες Y, corr. Ur θοίειν X, θείειν Ο, θοίην U*, corr. Ur δικαίαρχον Y, corr. Ur 21 μενέστας Y, corr. Rei 656 Sch

15 ἐγένοντο δ' αὐτοῖς αἴτιοι κακῶν. (ἀνθ' ὧν ὑμᾶς) δεῖ κρὸς ἐκείνους ἔχειν ἀπαραιτήτως, ἐλεεῖν δὲ τοὺς πολλοὺς καὶ διαλύεσθαι πρὸς αὐτούς, εἰδότας ὅτι γενόμενοι πάλιν ἀκέραιοι, καὶ πρὸς τοῖς ἄλλοις ἔτι νῦν ὑφ' ὑμῶν σωθέντες, εὐνούστατοι πάλιν ἔσονται πάν- 5 16 των Ἑλλήνων." ὁ μὲν οὖν Ἀθηναῖος ταῦτ' εἰπὼν ἔπεισε τὴν σύγκλητον διαλύεσθαι πρὸς τοὺς Αἰτωλούς.

τὴν σύγκλητον διαλύεσθαι πρὸς τοὺς Αἰτωλούς.

32 Δόξαντος δὲ τῷ συνεδρίᾳ, καὶ τοῦ δήμου συν(22,15) επιψηφίσαντος, ἐκυρώθη τὰ κατὰ τὰς διαλύσεις. τὰ

2 δὲ κατὰ μέρος ἡν τῶν συνθηκῶν ταῦτα. ''ὁ δῆμος ὁ 10
τῶν Αἰτωλῶν τὴν ἀρχὴν καὶ τὴν δυναστείαν τοῦ δή
3 μου τῶν 'Ρωμαίων ***. (πολεμίους) μὴ διιέτω διὰ
τῆς χώρας καὶ τῶν πόλεων ἐπὶ 'Ρωμαίους ἢ τοὺς συμμάχους καὶ φίλους αὐτῶν, μηδὲ χορηγείτω μηδὲν δη
4 μοσία βουλῆ. *** καὶ ἐὰν πολεμῶσιν πρός τινας 'Ρω- 15
μαῖοι, πολεμείτω πρὸς αὐτοὺς ὁ δῆμος ὁ τῶν Αἰτωλῶν.

5 τοὺς δὲ (αὐτομόλους, τοὺς) δραπέτας, τοὺς αἰχμαλώ
1072] τους πάντας τοὺς 'Ρωμαίων καὶ τῶν συμμάχων

6 ἀποδότωσαν Αἰτωλοί, χωρὶς τῶν ὅσοι κατὰ πόλεμον
ἀλόντες εἰς τὴν ἰδίαν ἀπῆλθον καὶ πάλιν ἐάλωσαν, καὶ κα

¹ αύτοις Y, corr. Be lac. indicat et add. δεῖ δὲ ὁμᾶς Ur, ὧν Rei l. c., ἀνθ' ὧν ὑμᾶς BW 1. 2 δεῖ πρὸς BW, καὶ πρὸς Y Be, πρὸς μὲν Ur vulgo 2 ἀπαραιτήτων O 3 ἔτι O 6 ταῖτα Y, corr. Ben 283 BW 11 ante τοῦ add. καὶ Y, del. Ur 12 * * * *] lac. indicat et add. ἀδόως τηρείτω Ur, διαφυλαττέτω χωρὶς δόλον Hu, διατηρείτω χωρὶς δόλον ναὶ ἀπάτης BW, v. Liv. 38, 11, 2 πολεμίους add. Rei 656 Sch, v. 21, 45, 2 et Liv. l. c, διαγέτω Y, corr. Di, v. 21, 45, 2 13 ἢ O 14 καὶ τοὺς O 15 * * * *] lac. indicat et add. ἐχθρον καὶ φίλον τὸν αὐτὸν ἐχέτω τοῖς ὁωμαίοις Ur, ἐχθρονς τοὺς αὐτοὺς ἐχέτω μαίοις Di, ἐχθρονς τοὺς αὐτοὺς ἔχέτω Tρωμαίον The constant <math>Te The constant <math>The co

χωρίς των όσοι πολέμιοι 'Ρωμαίων έγένοντο, καθ' δν καιρον Αιτωλοί μετά Ρωμαίων συνεπολέμουν, (έν) ήμέραις έχατον άφ' ής αν τα δρχια τελεσθή, τφ άρχοντι τῷ ἐν Κερκύρφ. ἐὰν δὲ μή εύρεθῶσίν τινες ἐν τῷ 7 ε χρόνφι τούτφ, δταν έμφανείς γένωνται, τότε αποδότωσαν πωρίς δόλου. και τούτοις μετά (τά) δρκια μή έστω έπανοδος είς την Αιτωλίαν. δότωσαν δε Αιτωλοί 8 άργυρίου μή χείρονος Άττικοῦ παραχρημα μέν τάλαντα Εὐβοϊκὰ διακόσια τῷ στρατηγῷ τῷ ἐν τῆ Ελλάδι, 10 κυτί τρίτου μέρους τοῦ ἀργυρίου χουσίου, ἐὰν βού- [989 λωνται, διδόντες, των δέκα μνων άργυρίου χουσίου μνᾶν διδόντες, ἀφ' ής (δ') ἂν ήμέρας τὰ δρκια τμηθή 9 έν έτεσι τοις πρώτοις έξ κατά έτος έκαστον τάλαντα πεντήποντα καὶ τὰ χρήματα παθιστάτωσαν ἐν Ῥώμη. 15 δότωσαν Αλτωλολ δμήρους τῷ στρατηγῷ τετταράκουτα, 10 μή νεωτέρους έτων δώδεκα μηδέ πρεσβυτέρους τετταράποντα, είς έτη έξ, οθς αν Ρωμαίοι προκρίνωσιν, χωρίς στρατηγού και ιππάρχου και δημοσίου γραμματέως και των ώμηρευκότων εν 'Ρώμη, και τα δμηρα ν καθιστάτωσαν εls 'Ρώμην' έαν δέ τις , αποθάνη των 11 όμήρων, άλλον άντικαθιστάτωσαν. περί δε Κεφαλλη- 12 νίας τη έστω έν ταίς συνθήχαις. δσαι χώραι καί πό- 18

¹ χωρίς τῶν Υ° ante Ur, χωρίστων U° 2 μετὰ Υ Ur not. 42 Ca 832, μὲν Ur ἐν add. Ur ἡμέρας Ο 3 ϖ Υ 4 τῶν ἐν Ο εὐρεθῶσιν Χ (BW), εὐρεθῶσι Υ° Ur (vulgo) 6 τὰ add. Ur 9 ϖ Υ 10 χρυσίου Ο 11 διδόστες Χ° Ur, δίδοντες Υ χρυσίου Υ ante Ur, καὶ χρ. U° 12 δ' add. Sch 13 ἔτος Υ Sch, τὸ ἔτος U° Ur vulgo 13. 14 τάλαντα ῦ Υ, τάλαντου Ο 14 εἰς 'Ρώμην Να 257 Di 15 δμήροις Ο μ Υ 16 ιβ Υ μ Υ 17 προπρίνωσιν Χ BW, προπρίνωσι Υ° vulgo 19 όμηρευπόσων Χ, όμηρευπότων Υ Ur, όμηρευόντων Ο, corr. Ca 833 21 πεφαλληνίας Χ ante Ur, πεφαληνίας Υ 22 ὅσας χώρας—68, 1 ἄνδρας Υ, corr. Perizonius animady. hist. I 19 ed. Harles Sch

λεις καὶ ἄνδρες, οἶς οὖτοι ἐχρῶντο, ἐπὶ Λευκίου Κοιντίου καὶ Γναΐου Δομετίου στρατηγῶν ἢ ὕστερον ἑάλωσαν ἢ εἰς φιλίαν ἦλθον 'Ρωμαίοις, τούτων τῶν πόλεων καὶ 14 τῶν ἐν ταύταις μηδένα προσλαβέτωσαν Αἰτωλοί. ἡ δὲ πόλις καὶ ἡ χώρα ἡ τῶν Οἰνιαδῶν 'Ακαρνάνων ἔστω.'' 5 1078 15] τμηθέντων δὲ τῶν ὁρκίων ἐπὶ τούτοις συνετετέλεστο τὰ τῆς εἰρήνης. καὶ τὰ μὲν κατὰ τοὺς Αἰτωλοὺς καὶ καθόλου τοὺς 'Ελληνας τοιαύτην ἔσχε τὴν ἐπιγραφήν. —

1078 32^b (40)] Ο δὲ Φολούιος πραξικοπήσας νυκτός [945 (22, 23) κατέλαβε τὸ μέρος τῆς ἀκροπόλεως καὶ τοὺς 'Ρωμαίους εἰσήγαγε. —

32° (41)] ΟΤι τὸ καλὸν καὶ τὸ συμφέρον σπανίως [921 (31,16) εἴωθε συντρέχειν, καὶ σπάνιοι τῶν ἀνδρῶν εἰσιν οἱ δυνάμενοι ταῦτα συνάγειν καὶ συναρμόζειν πρὸς 15 2 ἄλληλα. κατὰ μὲν γὰρ τὸ πολὸ πάντες ἴσμεν διότι τό τε καλὸν φεύγει τὴν τοῦ παραυτίκα λυσιτελοῦς φύσιν 1079 3] καὶ τὸ λυσιτελὲς τὴν τοῦ καλοῦ. πλὴν ὁ Φιλοποίμην προέθετο ταῦτα καὶ καθίκετο τῆς ἐπιβολῆς καλὸν μὲν γὰρ τὸ κατάγειν τοὺς αἰχμαλώτους φυγάδας κεἰς τὴν Σπάρτην, συμφέρον δὲ τὸ ταπεινῶσαι τὴν τῶν

¹ λευκίου Υ Ni 203 ann. ** Di, τίτου Ur vulgo κοίντου Υ, corr. Ur 2 δομετίου Υ Sch, δομιτίου Ūr vulgo 5 σινιάδων Υ, οίνιάδων Ur, corr. Βε άκαφνᾶν Υ, άκαφνᾶν Ο, corr. Ur 8 έπιστραφήν Υ Βε, έπιστροφήν Ur vulgo, καταστροφήν Rei 656, v. Ημ Ε. Ζ. ΧΧΙΥ 6 ann. 1 10—12 Suid. v. πραξικοπήσας; Pol. fragmentum agnovit Ca 1024; v. Liv. 38, 29, 10, Stei 32 s., Niesium l. c. II 769 s. 10 Οὔεβιος Suid., Φοΰιβιος Sch, corr. BW coll. 1, 36, 10. 18, 10, 8. 22, 10, 14; v. Dittenbergerum Hermes 1872, 285 13—69, 6 M 61, 26—62, 6 Hey; v. Liv. 38, 30. Plut. Philop. 16: στρατηγᾶν δ Φιλοποίμην τὰς μὲν φυγὰς κατήγαγεν είς τὴν πόλιν, δγδοήποντα δὲ Σπαφτιάτας ἀπέκτεινεν, ὡς Πολύβιός φησιν. Cf. Stei 33 20 καταγαγεῖν coni. Ημ, v. Ημ Ε. Ζ. ΧΥ 5 et Pol. 24, 10, 15

Αακεδαιμονίων πόλιν, (καταφονεύσαντ)α τοὺς δεδορυφορηκότας τῆ τῶν τυ(ράν)ν(ω)ν (δυναστείφ). Θεωρῶν 4 δ' ὅτι πάσης βασιλείας ἐπανορθ(ώσεως αἴτια) τὰ χρήματα (γέγονεν, ἄ)τε φύσει νουνεχής ὧν καὶ στρατηγιτκός, περιεβα | γένοιτο κομιδή τῶν ἔξω (πορι)ζομένων χρημάτων.

III. RES ASIAE.

1078] "Οτι καθ' δυ καιρου έν τη 'Ρώμη τὰ κερί [33 989 τὰς συνθήκας τὰς πρὸς 'Αντίοχου καὶ καθόλου (22,16)
10 περί τῆς 'Ασίας αἱ πρεσβείαι διεπράττουτο, κατὰ δὲ τὴν Έλλάδα τὸ τῶν Αἰτωλῶν ἔθνος ἐπολεμεῖτο, κατὰ τοῦτον συνέβη τὸν περί τὴν 'Ασίαν πρὸς τοὺς Γαλάτας κόλεμον ἐκιτελεσθῆναι, περί οὖ νῦν ἐνιστάμεθα τὴν διήγησιν. —

2 Ο δε κατευδοκήσας τῷ νεανίσκφ κατὰ τὴν ἀκάντησιν, τοῦτον ἀπέλυσε παραχρῆμ' εἰς τὸ Πέργαμον. — 34 "Ότι Μοαγέτης ἦν τύραννος Κιβύρας, ὡμὸς γε-(**2,17) γονὼς καὶ δόλιος, καὶ οὐκ ἄξιός ἐστιν ἐκ παραδρομῆς, ἀλλὰ μετ' ἐπιστάσεως τυχείν τῆς ἀρμοζούσης μνή- τ μης. —:

3 Πλην ΄ τυνεγγίζοντος Γναΐου ὑπάτου 'Ρωμαίων τη Κιβύρα, καὶ τοῦ 'Ελουίου πεμφθέντος εἰς ἀπόπειραν ἐπὶ τίνος ἐστὶ γνώμης, πρεσβευτὰς ἐξέπεμψε, παρακαλῶν μὴ φθείραι τὴν χώραν, ὅτι φίλος ὑπάρχει 'Ρωμαίων 10 4 καὶ πᾶν ποιήσει τὸ παραγγελλόμενον. καὶ ταῦτα [940 λέγων ἄμα προύτεινε στέφανον ἀπὸ πεντεκαίδεκα τα-

5 λάντων. ὧν ἀκούσας αὐτός μὲν ἀφέξεσθαι τῆς χώρας ἔφη, πρὸς δὲ τὸν στρατηγὸν ἐκέλευσε πρεσβεύειν ὑπὲρ τῶν ὅλων ἔπεσθαι γὰρ αὐτὸν μετὰ τῆς στρατείας κατὰ 15

6 πόδας. γενομένου δε τούτου, και πέμψαντος τοῦ Μοαγέτου μετὰ τῶν πρεσβευτῶν και τὸν ἀδελφόν, ἀπαντήσας κατὰ πορείαν δ Γνάιος ἀνατατικῶς και πικρῶς

1074 7] ώμίλησε τοίς πρεσβευταίς, φάσκων οὐ μόνον άλλοτριώτατον γεγονέναι 'Ρωμαίων τὸν Μοαγέτην πάν- 20

^{1—?} Suid. v. κατευδοκ, ίας; Pol. fragmentum agnovit Va 216 huc inserit Ski 33 coll. Liv. 38, 12, 7 2 παραχρήμα ε; Suid., corr. BW 3—6 P 306", Va 113; v. Liv. 38, 14, 3, Ni 15, 204. Ότι Μοαγέτης (μοαγέτης X* Ur, μοαγέστης Ο) δ τῆς Κιβύφας τύραννος ὁμὸς (ἐμὸς U*) ῆν καὶ δόλιος. πλὴν συνεγγίζοντος cet. (v. vs. 7) Υ 5 ἐπὶ τάσεωσ P, corr. Va 7—72, 5 X 67"—69", 0 149"—151", U* 131—134, Ur XXX; v. Liv. 38, 14, 4ss., Ni 204 7 συνεγγίζοντος Υ ante Ur, συνεγγίζοντο U* γναίον οm. U* Ur, add. Υ Sch 7 ὁπάτον — 8 κιβύρα post 9 γνόμης Υ, transponi Ur 8 ἐλουίον Ο 10 ὁπάρχει Υ Ur not. 43 Sch, ὁπάρχοι Ur vulgo 11 ποιήσει Ur not. 43 Sch, ὁπάρχοι Ur vulgo 11 ποιήσει Ur not. 43 Sch, ὁπάρχοι Ur vulgo 15 post ἀκούσας add. Helvii nomen Rei 657 16 μοαγέτο υ Υ Ur, μογέτου U* 17 τοῦ ἀδελφοῦ Ο 18 ἀνατατικῶς Υ Ca 834, ἐνα τατικῶς U*, ἐντατικῶς Ur

των των κατά την Ασίαν δυναστών, άλλά και κατά την όωμην δλην* εἰς καθαίρεσιν τῆς ἀρχῆς καὶ ἐπιστροφῆς είναι και κολάσεως. οι δε πρεσβευται καταπλαγέντες 8 την έπίφασιν της δργης των μέν άλλων έντολών άπέε στησαν, ήξίουν δ' αὐτὸν εἰς λόγους ελθείν. συγχωρή- 9 σαντος δε τότε μεν επανηλθον είς την Κιβύραν, είς 10 δε την επαύριον εξήλθεν μετά των φίλων ο τύραννος κατά τε την έσθητα και την άλλην προστασίαν λιτός καί ταπεινός, έν τε τοίς απολογισμοίς κατολοφυρόμενος 10 την άδυναμίαν την αύτοῦ καὶ την άσθένειαν ών ἐπῆρχε πόλεων, και (πρός τούτοις) ήξίου προσδέξασθαι τά πεντεκαίδεκα τάλαντα τον Γνάιον έκράτει δε της 11 Κιβύρας και Συλείου και της εν Λίμνη πόλεως. ὁ δε 12 Γνάιος καταπλαγείς την απόνοιαν αλλο μέν οὐδεν είπε 15 πρὸς αὐτόν, ἐὰν δὲ μὴ διδῷ πενταχόσια τάλαντα μετὰ μεγάλης χάριτος, οὐ τὴν χώραν ἔφη φθερείν, άλλὰ τὴν πόλιν αὐτὴν πολιορχήσειν καὶ διαρπάσειν. δθεν δ Μοα- 13

¹ ἀλλὰ — 3 κολάσεως Υ, ἀλλὰ καὶ κατατείναι (καταθείναι Rei 657) τ. δ. ὅλην — κολάσεως ἄξιον μᾶλλον ἢ φιλίας Sch secutus Ursinum ἄξιον μ. ἢ φιλ. supplentem, ἀλλὰ καὶ κατὰ τὴν ὁρμὴν ὅλην καὶ τὴν προαίρεσιν τὴν ἑξ ἀρχῆς καὶ κολάσεως ἀξιάσκατον ὁμολογονμένως Β W 3 καταπλαγὲν Ο 4 ἐπίφασιν Υ Rei l.c. Sch, ἐπίτασιν Ur vulgo μὲν οm. Χ, add. Χ 5 post ἐλθεῖν add. τῷ μοαγέτη Ur, del. Υ Rei 658 Sch 6 δὲ Ur pro καὶ 7 ἐξῆλθεν Χ Β W, ἐξῆλθε Υ vulgo 9 κατωλογυρόμενος Ο 10 αὐτοῦ Υ, corr. Be 11 πρὸς τούτοις add. Β W Fleckeis. annal. 1889, 683 12 ἐξ Υ, πέντε Βί 12 ἐκράτει — 13 πόλεως post 11 πόλεων transponit Herwerdenus Μπεπως. 1874, 78 12 ante τῆς add. τὸ Υ, del. Ur 13 συλλίου Υ, αλλίου Ur, corr. Ca 835; v. Steph. Byz. et Liv. 38, 14, 10 ἐν Δίμνης Τίllmanns disput. qua rat. Liv. Polyb. histor. usus sit Diss. inaug. Bonnae 1860, 57 ann. 2 coll. Liv. l. c. Ημ, ἐντέμνη Υ, ἀλίμνης Ur not. 44 (v. Stiehlium Philol. 1855, 231), ἀλίνθης Ur vulgo, ἐν Τεμένει Rei 658 ε. Sch 14 ὑπόνοιαν Ο 16 ῷ Υ 16 χαρᾶς Υ, corr. Rei 659 Di οὐ (μόνον) coni. Ur, sed v. Rei 329 ss. 17 πολιοραίσειν Ο

γέτης κατορρωδήσας τὸ μέλλον έδειτο μηδεν ποιήσαι τοιούτον, και προσετίθει κατὰ βραχὸ τῶν χρημάτων, καὶ τέλος ἔπεισε τὸν Γυάιον έκατὸν τάλαντα καὶ μυρίους μεδίμνους λαβόντα πυρῶν προσδέξασθαι πρὸς τὴν φιλίαν αὐτόν. —

4 'Ο δὲ Γνάιος συνεγγίσας τῆ Τερμησσῷ, πρὸς μὲν τούτους συνέθετο φιλίαν, λαβὰν πεντήποντα τάλαντα, 5 παραπλησίως δὲ καὶ πρὸς 'Ασπενδίους. ἀποδεξάμενος ω δὲ καὶ τοὺς παρὰ τῶν ἄλλων πόλεων πρεσβευτὰς κατὰ τὴν Παμφυλίαν καὶ τὴν προειρημένην δόξαν ἐνεργασάμενος ἐκάστοις κατὰ τὰς ἐντεύξεις, ἄμα δὲ καὶ τοὺς

³ \bar{o} Y 6-73, 2 X 69°s., 0 151°s., U* 134-136, Ur XXXI; v. Liv. 88, 15, 3ss., Ni 204 8 Islvdης Ur not. 45 BW, v. Steph. Byz. p. 84, 19, Strab. XIII C. 631, Ramsay Mitth. d. deutsch. Instit. 1884, 340, lovdα (Y), loudvdα Ur vulgo, Σίνδα Hu 9 μεσεῖς Y, corr. Ur 10 φιλομηλεῖς coni. Ur not. 45 11 αὐτῶν Y, corr. Be 15 ξομαιον Y, corr. Hu coll. 3, 104, 6 16 προσπεποιηπός U*, sed add. ead. man. γο΄ προσπεποπός 18 τελμησσῷ Y, τελμισσῷ U*, corr. Ur 19 \bar{v} Y 20 καὶ] οὐ Ο ἀσπενδίους X* ante Ur, ἀσπενδίους Ο, ἀπενδίους U* 21 δὲ secundum de Boorium non om. O

'Ισινδείς έξελόμενος έκ τῆς πολιοφαίας, αὐδις έποιείτο τὴν πορείαν ὡς ἐπὶ τοὺς Γαλάτας. —

"Ότι Κύρμασα πόλιν λαβών ὁ Γνάιος καὶ λείαν 36 ἄφθονον ἀνέζευξεν. προαγόντων δ' αὐτῶν παρὰ τὴν (22, 19) 2 δίμνην, παρεγένοντο πρέσβεις ἐκ Λυσινόης διδόντες αὐτοὺς εἰς τὴν πίστιν. οὖς προσδεξάμενος ἐνέβαλεν 3 εἰς τὴν τῶν Σαγαλασσέων γῆν καὶ πολὺ πλῆθος ἐξελασάμενος λείας ἀπεκαραδόκει τοὺς ἐκ τῆς πόλεως ἐπὶ τίνος ἔσονται γνώμης. παραγενομένων δὲ πρεσβευτῶν 4 10 ὡς αὐτόν, ἀποδεξάμενος τοὺς ἄνδρας καὶ λαβών πεντήποντα ταλάντων στέφανον καὶ δισμυρίους κριθῶν μεδίμνους καὶ δισμυρίους πυρῶν, προσεδέξατο τούτους εἰς τὴν φιλίαν. —

"Οτι Γνάιος δ στρατηγός τῶν 'Ρωμαίων πρέσβεις 37 15 ἐξαπέστειλε πρὸς τὸν 'Εποσόγνατον τὸν Γαλάτην, (22,20) ὅπως πρεσβεύση πρὸς τοὺς τῶν Γαλατῶν βασιλείς. καὶ 2 [δ] 'Εποσόγνατος ἔπεμψε πρὸς Γνάιον πρέσβεις καὶ παρεκάλει [τὸν Γνάιον] τὸν τῶν 'Ρωμαίων στρατηγὸν

¹ loudels Ur not. 45 BW, loudels Y, loudels Ur vulgo, Lindels Hu éxeloqueros Y, corr. Ca 836 3—13 X 70°s., 0 151°, U° 136s., Ur XXXII; v. Liv. 88, 15, 7ss., Ni 204. Initium fragmenti esse mutilatum docet Ni 15 8 κόρμασα coni. Ur not. 45 coll. Liv. 1. c. et Ptolem. 5, 5, 5 4 προσφόντων δὲ (δ' corr. Ben 284 BW) αὐτῶν Y Sch., προσφόντως δὲ αὐτοῦ Ur vulgo ante Sch 5 λίμνην Y ante Ur, λίμην U° δυγινόης X, διηνόης Ο, δυηνόης U°, corr. Ur coll. Liv. 1. c., 6 αὐτοὺς Y, corr. Gro 7 σαγαλασέων Y, corr. Ca 836 auctore Ur not. 46 ἐξελάμενοι Ο 10 $\overline{\nu}$ Y 12 δισμυρίων π. X, δυσμυρίων π. ΟU°, corr. Ur προσεδέξατο Y Ur not. 46 Ca 836, προσεδέξατο Ur 14—74, 5 V 77°s., W 53°, N 83°, U 319—320, Ur XXXIII; v. Liv. 38, 18, 1—3, Ni 204 15 γαλάτην ex γαλάττην V 16 πρεσβεύσει VW, βεύσει N πρεσ add. N° 17 ὁ del. Ben 284 Di, v. BW Fleckeis. annal. 1889, 684s. 18 τὸν γνάτον bis in U, inducit BW

μή προεξαναστήναι μηδ' ἐπιβαλείν χείρας τοίς Τολι1076 3] στοβογίοις Γαλάταις, και διότι πρεσβεύσει πρός
τούς βασιλείς αὐτῶν Ἐποσόγνατος και ποιήσεται λόγους
ύπὲρ τῆς φιλίας, και πεπείσθαι πρὸς πᾶν αὐτοὺς παραστήσεσθαι τὸ καλῶς ἔχον. —

4 Γνάιος ὁ ὕπατος Ῥωμαίων διερχόμενος έγεφύρωσε τὸν Σαγγάριον ποταμόν, τελέως κοίλον ὅντα καλ [942 5 δύσβατον. καλ παρ' αὐτὸν τὸν ποταμὸν στρατοπεδευσαμένου παραγίνονται Γάλλοι παρ' Ἄττιδος καλ Βαττάκου τῶν ἐκ Πεσσινοῦντος ἱερέων τῆς Μητρὸς τῶν 10 6 θεῶν, ἔχοντες προστηθίδια καλ τύπους, φάσκοντες 7 προσαγγέλλειν τὴν θεὸν νίκην καλ κράτος. οὖς ὁ Γνάιος φιλανθρώπως ὑπεδέξατο. —

8 *Οντος δὲ τοῦ Γναῖου πρὸς τὸ πολισμάτιον τὸ καλούμενον Γορδίειον, ἤκον παρ' Ἐποσογνάτου πρέσβεις 15
ἀποδηλοῦντες ὅτι πορευθεὶς διαλεχθείη τοὶς τῶν Γα9 λατῶν βασιλεῦσιν, οἱ δ' ἀπλῶς εἰς οὐδὲν συγκαταβαίνοιεν φιλάνθρωπον, ἀλλ' ἡθροικότες ὁμοῦ ¦τέκνα καὶ
γυναῖκας καὶ τὴν ἄλλην κτῆσιν ἄπασαν εἰς τὸ καλούμενον ὅρος "Ολυμπον Ετοιμοι πρὸς μάχην εἰσίν. —

¹ μη om. N τοις om. N στολιστολογίοις Z, corr. Ur not. 46; v. Dittenbergerum syll. 2 n. 276 ann. 27 4 πεσεισθαι Z, πείσεσθαι Ur, corr. Na 247 Di 5 ξχων Z, corr. Ur. Sequuntur in Z continenter δντος δὲ (l. 14) 6—13 Suid. v. Γάλλος; 6—8 Suid. v. Σαγγάριος: "Οτι Γάιος (sic) — ἐστρατοπεδεύσατο. Pol. fragmentum agnovit Va 209 coll. Liv. 38, 18, 7 ss., huc rettulit Sch; cf. Ni 204 8 ἐστρατοπεδεύσατο Suid. v. Σαγγ., στρατοπεδευσάμενος Suid. v. Γάλλος, corr. Sch 9 παρά Suid., corr. Ben 284 BW 11 προστηθίδια Va 209 et ann. 36 pro πρός τῆ ίδία coll. 21, 6, 7 12 περασγείλειν Di 14—20 (v. ad 1. 5 et 6) V 77π, W 53°, N 83° s., U 320 s., Ur XXXIII; v. Liv. 38, 18, 10 ss., Ni 204 15 γορδιείον Z Sch, γορδείον Ur, corr. Di 16 παρευθὸς Z, παρ' εὐθὸς VN, παρευσθείς Ur, corr. Ca 837 17 δὲ WN 18 ἡθροικόνες Ζ*, corr. BW, v. BW I 77

Χιομάραν δε συνέβη την 'Ορτιάγοντος αίγμάλωτον γενέσθαι μετά των άλλων γυναικών, δτε Ρωμαίοι και Γνάιος ένικησαν μάτη τούς έν Άσια Γαλάτας. δ δε λαβων αὐτὴν ταξίαρχος έχρήσατο τη τύχη στρα- 2 ε τιωτικώς και κατήσχυνεν. ήν δ΄ άρα και πρός ήδονήν 3 καὶ ἀργύριον ἀμαθής καὶ ἀκρατής ἄνθρωπος, ήττήθη δ' δμως ύπο της φιλαργυρίας, και χρυσίου συχνού διομολογηθέντος ύπερ της γυναικός ήγεν αὐτην άπολυτρώσων, ποταμού τινος έν μέσφ διείργοντος. ώς 4 10 δε διαβάντες οι Γαλάται το χουσίον έδωκαν αὐτῷ καί παρελάμβανον την Χιομάραν, η μέν άπο νεύματος 1077] προσέταξεν ένὶ παίσαι τὸν 'Ρωμαίον ἀσπαζόμενον αὐτὴν καὶ φιλοφρονούμενον, ἐκείμου δὲ πεισθέντος καὶ 5 την κεφαλην αποκόψαντος, αραμένη και περιστείλασα ις τοίς πόλποις απήλαυνεν. ώς δ' ήλθε πρός τον ανδρα σ καί την κεφαλην αὐτῷ προύβαλεν, ἐκείνου θαυμάσαν- [948 τος καὶ εἰπόντος "" γύναι, καλὸν ή πίστις" "ναί", εἶπεν "άλλα κάλλιον ενα μόνον ζην έμοι συγγεγενημένον". ταύτη μέν ὁ Πολύβιός φηςι διά λόγων έν Σάρδεσι γενό- 7 ν μενος θαυμάσαι τό τε φρόνημα καί την σύνεσιν. —

"Οτι τῶν 'Ρωμαίων μετὰ τὴν τῶν Γαλατῶν νίκην 39 αὐτῶν πραχθεῖςαν στρατοπεδευόντων περί τὴν "Αγ- (22, 22) κυραν πόλιν, καὶ τοῦ Γναΐου τοῦ στρατηγοῦ προάγειν εἰς τοῦμπροσθεν μέλλοντος, παραγίνονται πρέσβεις 2 25 παρὰ τῶν Τεκτοσάγων, άξιοῦντες τὸν Γνάιον τὰς μὲν δυνάμεις ἐᾶσαι κατὰ χώραν, αὐτὸν δὲ κατὰ τὴν ἐπιοῦ-

^{1—20} Plat. muliorum virt. 22 (II, 158 Wytt., II 237 Bernard.); v. Ni 205 1 post Όρτ. add. γυναξαα (cum hiatu) Sch 6 ' άμαθής αd del. Cobetus' Bernard. 21—77, 17 X 70^u—72^u, 0 151^u—153^r, U*137—141, Ur XXXIV; v. Liv. 38, 25, 1 ss., Ni 15, 205 22 αὐτῶν αραχθείσαν del. Ur ἄγγυραν Ο 25 τῶν X^m, αὐτῶν X 26 post αὐτὸν repetunt XO ἀξιοῦντες τὸν γνάιον in X punctis subsignata

σαν ημέραν προελθείν είς τὸν μεταξύ τόπον τῶν στρατοπέδων ήξειν δε και τούς παρ' αύτων βασιλείς κοινο-3 λογησομένους ύπερ των διαλύσεων, του δε Γναίου συγκαταθεμένου καὶ παραγενηθέντος κατά τὸ συνταγθέν μετά πεντακοσίων ίππέων, τότε μέν οὐκ ἡλθον 5 4 οἱ βασιλείς ἀνακεχωρηκότος δ' αὐτοῦ πρὸς τὴν ἰδίαν παρεμβολήν, αύθις ήπον οι πρέσβεις ύπερ μεν των βασιλέων σκήψεις τινάς λέγοντες, άξιοῦντες δὲ πάλιν έλθεϊν αὐτόν, ἐπειδή τοὺς πρώτους ἄνδρας ἐκπέμψουσιν 5 ποινολογησομένους ύπερ των δλων. δ δε Γυάιος κατα- 10 νεύσας ήξειν αὐτὸς μὲν ἔμεινεν ἐπὶ τῆς ἰδίας στρατοπεδείας, "Ατταλον δε και των γιλιάρχων τινάς έξαπ-6 έστειλεν μετά τριακοσίων ίππέων. οί δε των Γαλατών (πρέσβεις) ήλθον μεν κατά το συνταχθέν και λόγους έποιήσαντο περί των πραγμάτων, τέλος δ' ἐπιθείναι 15 τοις προειρημένοις ή κυρώσαί τι των δοξάντων οὐκ 7 ἔφασαν είναι δυνατόν τοὺς δὲ βασιλείς τῆ κατὰ πόδας ήξειν διωρίζοντο, συνθησομένους και πέρας έπιθήσοντας, εί και Γνάιος ὁ στρατηγὸς έλθοι πρὸς αὐ-1078 8] τούς. των δε περί τον "Ατταλον επαγγειλαμένων 20 ήξειν του Γυάιου, τότε μεν έπλ τούτοις διελύθησαν. 9 έποιούντο δὲ (τὰς) ὑπερθέσεις ταύτας οἱ Γαλάται καὶ διεστρατήγουν τούς 'Ρωμαίους βουλόμενοι των τε σωμάτων τινὰ τῶν ἀναγκαίων καὶ τῶν χρημάτων ὑπερ-

² αὐτῶν Y, corr. Be κοινολογισομένους Y, corr. Ur in U* (nec tamen in editione) ante Ca 837 3 τοῦ] τοὺς O 5 $\overline{\varphi}$ Y 6 \eth Y Hu, δὲ U* Ur vulgo 9 ἐπειδὴ Hu, ἔτι δὴ U*, ἔτι δὲ Y, ὅτι Ur vulgo ἐπείμψουσιν X BW, ἐππέμψουσι Y* vulgo 10 ποινολογησαμένους O 12 ἐξαπέστειλεν X Ur BW, ἐξαπέστειλε Y* Be 14 πρέσβεις add. Di 18 ἐπιδήσοντας O quoque secundum de Boorium 22 τὰς add. Di 24 ὑπενθέσθαι Rei 659

θέσθαι πέραν Άλυος ποταμού, μάλιστα δε τον στρατηγον των 'Ρωμαίων, εί δυνηθείεν, λαβείν υποχείριον' εί δὲ μή γε, πάντως ἀποκτείναι. ταῦτα δὲ προθέ- [10 944 μενοι κατά την έπιουσαν έκαραδόκουν την παρουσίαν ι τῶν 'Ρωμαίων, έτοίμους ἔχοντες ίππεζς εἰς γιλίους. ὁ 11 δὲ Γνάιος διακούσας τῶν περί τὸν Ατταλον καὶ πεισθείς ήξειν τούς βασιλείς, έξηλθεν, καθάπες είώθει, μετά πεντακοσίων ίππέων. συνέβη δὲ ταῖς πρότερον 12 ήμέραις τούς έπὶ τὰς ξυλείας καὶ χορτολογίας έκπο-10 ρευομένους έχ τοῦ τῶν Ῥωμαίων χάραχος ἐπὶ ταῦτα τὰ μέρη πεποιήσθαι τὴν ἔξοδον, ἐφεδρεία χρωμένους τοῖς ἐπὶ τὸν σύλλογον πορευομένοις ἱππεῦσιν. οὖ καὶ 13 τότε νενομένου και πολλών έξεληλυθότων, συνέταξαν οί γιλίαρχοι (καί) τούς είθισμένους έφεδρεύειν τοίς 15 προνομεύουσιν Ιππείς έπὶ ταῦτα τὰ μέρη ποιήσασθαι τὴν ἔξοδον. ὧν ἐκπορευθέντων, αὐτομάτως τὸ δέον 14 έγενήθη πρός την έπιφερομένην χρείαν. -

1079] 'Εν η ... τῆς | πράξεως τῆς περὶ τὸν [40 (42) Άριαράθην εἰς τὴν παροιμίαν ἔχοντες γὰρ π .. | διετε 10..... οι τοῖς πολεμίοις ἐγένοντο.

C. OLYMP. 147, 4.

RES ASIAE.

"Οτι κατά τους καιρούς τούτους κατά την [945 41 (43) (22, 24) Άσίαν Γναΐου τοῦ τῶν 'Ρωμαίων στρατηγοῦ παραγειμάζουτος εν Έφεσω, κατά του τελευταίου ένι- 5 αυτόν της ύποχειμένης όλυμπιάδος, παρεγένοντο πρεσβείαι παρά τε των Ελληνίδων πόλεων των έπὶ τῆς Ασίας και παρ' έτέρων πλειόνων, συμφορούσαι στε- [946] φάνους τῷ Γυαίφ διὰ τὸ νενικηκέναι τοὺς Γαλάτας. 2 απαντες γάρ οἱ τὴν ἐπὶ τάδε τοῦ Ταύρου κατοικοῦντες 10 ούν ούτως έχάρησαν 'Αντιόγου λειφθέντος έπλ τῶ δοκείν απολελύσθαι τινές μέν φόρων, οί δε φρουράς, καθόλου δε πάντες βασιλικών προσταγμάτων, ως έπλ 1080] τῷ τὸν ἀπὸ τῶν βαρβάρων αὐτοῖς φόβον ἀφηρῆσθαι και δοκείν απηλλάχθαι τῆς τούτων ὕβρεως και 15 3 παρανομίας. ήλθε δε και παρ' Άντιόχου Μουσαΐος και παρά των Γαλατων πρεσβευταί, βουλόμενοι μαθείν έπλ 4 τίσιν αὐτοὺς δεί ποιείσθαι τὴν φιλίαν, δμοίως δὲ καὶ παρ' 'Αριαράθου τοῦ τῶν Καππαδοκῶν βασιλέως καὶ γάρ οὖτος, μετασχών 'Αντιόχω των αὐτων ελπίδων καὶ 20 κοινωνήσας της πρός Ρωμαίους μάχης, έδεδίει καί διη-

^{3-85,:9} X 72^u-79^u, 0 153^r-157^u, U* 141-156, Ur XXXV; v. Liv. 38, 38-39, 2, Ni 206 ss., 331 s., Th. Mommsen Röm. Forsch. II 511 ss. 5 ἐνεφέαν (σ νοείs ἐφέ^σ pro compendio terminationis — αν αccepto) Ο 6 πρεσβείαι Υ Sch., πρέσβεις U* Ur vulgo 8 συγχωροῦσαι Υ, συγχορηγοῦσαι Rei 660, συμφέρουσαι Na 247, corr. Ur 11 λειφθέντος Υ ante Ca 838, ληφθέντος Ο Ur 15 ἀπελλάχθαι ΧΟ 17. 18 ἐπὶ τίσιν X* U* ante Ca 839, ἐπὶ τισιν Ur, ἐπὶθεσιν Ο 18s. Orationem mutilatam esse coni. Hu; v. ad p. 77, 18 19 παρὰ Υ, corr. Ben 284 BW ἀρισράθου corr. ex ἀριάθου U*

πορείτο περί των καθ' αύτόν. διό και κλεονάκις κέμ- 5 πων πρεσβευτάς έβούλετο μαθείν τί δούς ή τί πράξας δύναιτ' αν παραιτήσασθαι την σφετέραν αγνοιαν. δ 6 δὲ στρατηγὸς τὰς μὲν παρὰ τῶν πόλεων πρεσβείας ι πάσας έπαινέσας και φιλανθρώπως ἀποδεξάμενος έξαπέστειλε, τοίς δε Γαλάταις άπεκρίθη διότι προσδεξά- 7 μενος Εύμένη τὸν βασιλέα, τότε ποιήσεται τὰς πρὸς αὐτοὺς συνθήκας. τοις δὲ περί Αριαράθην είπεν έξαπόσια τάλαντα δόντας την εξρήνην έγειν. πρός δε τον 8 10 Αντιόχου πρεσβευτήν συνετάξατο μετά της δυνάμεως ήξειν έπὶ τοὺς τῆς Παμφυλίας δρους, τά τε δισχίλια τάλαντα καί πεντακόσια κομιούμενος καί τον σίτον δν έδει δοῦναι τοίς στρατιώταις αὐτοῦ πρὸ τῶν συνθημῶν κατά τὰς πρὸς Λεύκιον δμολογίας. μετὰ δὲ ταῦτα κα- 9 15 θαρμὸν ποιησάμενος τῆς δυνάμεως, καὶ τῆς ὧρας παραδιδούσης, παραλαβών Άτταλον ἀνέζευξεν καλ παραγενόμενος είς Απάμειαν δγδοαίος επέμεινε τρείς ήμέρας, κατά δε τη τετάρτην άναζεύξας προήγε, χρώμενος ένεργοίς ταις πορείαις. ἀφικόμενος δὲ τριταίος εἰς τὸν συν- 10 η ταχθέντα τόπον τοῖς περί Αντίοχον, αὐτοῦ κατεστρατοπέδευσε. συμμιξάντων δε των περί τον Μουσαίον και.11 παρακαλούντων αὐτὸν ἐπιμεῖναι, διότι καθυστεροῦσιν αί δ' αμαξαι καὶ τὰ κτήνη τὰ παρακομίζοντα τὸν [947 1981] σίτον καλ τὰ χρήματα, πεισθελς τούτοις ἐπέμεινε

¹ αὐτὸν ex αὐτὸν X Ur, αὐτὸν Y, v. ad p. 9, 23 2 ἐβούλετο Y ante Ur, ἐβονλεύετο U* 3 παραστήσασθαι Y Ur; παραφήσασθαι O, corr. Ca 889 4 πόλεων Ur pro πολεμίων 7 εύμενή Y, corr. Ur 8 περὶ ἀράθον (Y) (superscripto ἀρ in O), παρὰ ἀριαράθον Ur vulgo, corr. BW 10 ἀντίοχον O 12 $\overline{\varphi}$ Y πομιονμένονς Y, corr. Ur 13 αύτοὺς Y, corr. Ernestus Π 604 18 ἐν ἔργοις Y, ἐνέργοις Ur, corr. Gro 19 εἰς Y Sch, εἶδε U*Ur vulgo 20 αύνοῦ Y Sch, (παὶ) αὐτοῦ Ur vulgo 24 ἐμέμεινε O

12 τρείς ήμέρας. της δε χορηγίας έλθούσης τον μεν σίτον έμετρησε ταίς δυνάμεσι, τὰ δε χρήματα παραδούς τινι των χιλιάρχων συνέταξεν παρακομίζειν είς Απάμειαν.

Αὐτὸς δὲ πυνθανόμενος τὸν ἐπὶ τῆς Πέργης 42 (44)] (22, 25) καθεσταμένον υπ' Αντιόχου φρούραρχον ούτε την 5 φρουράν έξάγειν ούτ' αὐτὸν έκχωρείν έκ τῆς πόλεως, 2 ωρμησε μετά της δυνάμεως έπλ την Πέργην. έγγίζοντος δ' αὐτοῦ τῆ πόλει, παρῆν ἀπαντῶν ὁ τεταγμένος ἐπὶ της φρουράς, άξιων και δεόμενος μη προκαταγινώσκειν 3 αύτοῦ· ποιείν γὰρ εν τι τῶν καθηκόντων· παραλαβών 10 γάο έν πίστει παο' Αντιόχου την πόλιν τηρείν έφη ταύτην, έως αν διασαφηθή πάλιν παρά τοῦ πιστεύσαντος τί δεί ποιείν· μέχρι δὲ τοῦ νῦν ἀπλῶς οὐδὲν 4 αὐτῷ παρ' οὐδενὸς ἀποδεδηλῶσθαι. διόπερ ήξίου τριάκουθ' ήμέρας χάριν τοῦ διαπεμψάμενος έρέσθαι του 16 5 βασιλέα τί δεῖ πράττειν. δ δὲ Γνάιος, θεωρῶν τὸν Αντίοχον εν πασι τοῖς άλλοις εὐσυνθετοῦντα, συνεχώρησε πέμπειν καὶ πυνθάνεσθαι τοῦ βασιλέως καὶ μετά τινας ήμέρας πυθόμενος παρέδωκε την πόλιν.

Κατά δὲ τὸν καιρὸν τοῦτον οἱ δέκα πρεσβευταὶ κα καὶ [δ] βασιλεὺς Εὐμένης εἰς "Εφεσον κατέπλευσαν, ἤδη τῆς θερείας ἐναρχομένης καὶ δύ ἡμέρας ἐκ τοῦ πλοῦ προσαναλαβόντες αὐτοὺς ἀνέβαινον εἰς τὴν 'Απά-

μειαν. ὁ δὲ Γνάιος, προσπεσούσης αὐτῷ τῆς τούτων 7 παρουσίας, Λεύκιον μέν τον άδελφον μετά τετρακισχιλίων έξαπέστειλε πρός τούς 'Οροανδείς, πειδανάγκης έχοντας διάθεσιν χάριν τοῦ κομίσασθαι τὰ προσοφει-5 λόμενα τῶν δμολογηθέντων χρημάτων, αὐτὸς δὲ μετὰ 8 τῆς δυνάμεως ἀναζεύξας ἡπείγετο, σπεύδων συνάψαι τοις περί του Εύμενη. παραγενόμενος δ' είς την 'Απά- 9 μειαν και καταλαβών τόν τε βασιλέα και τούς δέκα, 1082] συνήδρευεν περί τῶν πραγμάτων. ἔδοξεν οὖν 10 10 αὐτοίς κυρώσαι πρώτον τὰ πρὸς Άντίοχον δρκια καί τας συνθήκας, ύπερ ων ούδεν αν δέοι πλείω διατίθεσθαι λόγον, άλλ' έξ αὐτῶν τῶν ἐγγράπτων ποιεῖσθαι τὰς διαλήψεις.

⁵Ην δὲ τοιαύτη τις ή τῶν κατὰ μέρος [43(45) 948 (22, 26) 16 διάταξις φιλίαν υπάρχειν Άντιόχφ καί 'Ρωμαίοις είς απαντα τὸν χρόνον ποιοῦντι τὰ κατὰ τὰς συνθήκας. μὴ διιέναι βασιλέα Άντίοχον καὶ τοὺς 2 ύποταττομένους διά τῆς αύτῶν χώρας ἐπὶ Ῥωμαίους καλ τούς συμμάχους πολεμίους μηδέ χορηγείν αὐτοίς 20 μηδέν· δμοίως δε καί 'Ρωμαίους καί τούς συμμάχους 3 έπ' Αντίοχον καὶ τοὺς ὑπ' ἐκείνον ταττομένους. μή πολεμήσαι δε Άντίοχον τοις έπι ταις νήσοις 4 μηδε τοις κατά την Ευρώπην. έκχωρείτω δε 5

² λελύκιον Ο ante μετὰ add. καὶ Κόϊντον Μινούκιον (immo Μινύκιον) Θέρμον Rei 660, sed v. ad p. 85, 12
3 δρανδεῖς Υ, δρανδεῖς Ο, corr. Ur 6 ἐπείγετο Υ, corr. Didotiana 7 εὐμένη Υ ante Ur, εὐμενῆ U* δὲ Υ, corr. Ben 284 BW 8 ῖ Υ 9 συνίδρευεν Υ, συνέδρευε U*, συνήδρευε Ur vulgo, corr. BW 13 διαλύσεις Υ, corr. Na 247 Di 15 s. ἀντιόχω πρὸς 'Ρωμαίους coni. Na 257 17 μη διέναι (a διίημι derivandum) Ur not. 50 Sch, μη διέναι δὲ Υ, μη εἰδέναι δὲ Ο, μη διιέναι δὲ Ur 18 αὐτῶν Υ, corr. Be ξωμαίους Υ ante Ur, ξωμαίοις U* 19 χορηγεῖν Υ ante Ur, χωρηγεῖν U* 20 τοὺς Υ* Ur, τοῦ U*

6 πόλεων καὶ γώρας * * *. μη έξαγέτω μηδεν πλην των δαλων ων φέρουσιν οί στρατιωται εί δέ τι τυγχάνουσιν ἀπενηνεγμένοι, καθιστάτωσαν πάλιν εἰς 7 τὰς αὐτὰς πόλεις. μηδ' ὑποδεχέσθωσαν τοὺς ἐχ τῆς Εύμένους τοῦ βασιλέως μήτε στρατιώτας μήτ' άλλον 5 8 μηδένα. εί δέ τινες έξ ων απολαμβάνουσιν οί 'Ρωμαίοι πόλεων μετά δυνάμεώς είσιν Αντιόχου, τούτους είς 9 'Απάμειαν αποκαταστησάτωσαν. τοίς δε 'Ρωμαίοις καί τοῖς συμμάχοις εἴ τινες εἶεν (ἐχ τῆς ἀντιόχου βασιλείας), είναι την έξουσίαν και μένειν, εί βούλονται, 10 10 καὶ ἀποτρέχειν. τοὺς δὲ δούλους Ῥωμαίων καὶ τῶν συμμάχων αποδότω Αντίοχος και οι ύπ' αὐτὸν ταττόμενοι, και τούς άλόντας και τούς αὐτομολήσαντας, και 11 εί τινα αιχμάλωτόν ποθεν ειλήφασιν. ἀποδότω δὲ Άν-1088] τίοχος, έὰν ἦ δυνατὸν αὐτῷ, καὶ Άννίβαν Άμίλκου 15 Καργηδόνιον και Μυασίλοχον Άκαρνανα (και Θόαντα) Αλτωλόν, (καλ) Εύβουλίδαν καλ Φίλωνα Χαλκιδείς, καλ 12 των Αιτωλών δσοι ποινάς ειλήφασιν άρχάς, παι τούς έλέφαντας τούς εν Απαμεία πάντας, και μηκέτι άλλους 13 έγέτω. ἀποδότω δὲ καὶ τὰς ναῦς τὰς μακρὰς καὶ τὰ 20

^{1 * * * *]} lac. indicat Ur et conf. Liv. 38, 38, 4; v. Th. Mommsenum Röm. Forsch. II 527 ss. ἐξαγέτω Υ (Ο ex ἐξαγαγέτω) Hu, ἔξαγαγέτω U* Ur vulgo μὴ δὲ Ο 4 τοὺς Υ ΒW, τοῦ U*, τοῦ Ur vulgo 5 εόμενοδς Υ, corr. Ur 8 ἀποπαταστησώτωσαν Υ ante Sch VII 477, ἀποπαταστισώτωσαν Ο, ἀποπαταστήτωσαν U* Ur δὲ Rei 661 pro τε 9 εἶ Υ Ur not. 51, οῖ Ο ἐπ τῆς ἀντιόχου βασιλείας add. Ur coll. Liv. l. c. § 7 10 εἰ Ur pro ἢ 15 ἀμιλίου Υ, corr. Ur 16 μνασιλόχου Υ, μνασιλόχου Ο, corr. Ur παὶ θόαντα add. Ur coll. 21, 17, 7 et liv. l. c. § 18 17 παὶ add. BW coll. 21, 17, 7 εὐβουλίδαν U* Ur, εὐβουλίδα Υ παρπιδείς Χ, χαρπιδείς Υ, corr. Ur 18 ε. τοὺς ἐλέφαντας Ur e Liv. l. c. § 8 pro τούτους ἐππλεύσαντας 19 τοὺς ἐν Λπαμεία a Liv. omissa inducit Drakenborchius Hu

έχ τούτων ἄρμενα και τὰ σκεύη, και μηκέτι έχέτω πλην δέκα καταφράκτων μηδέ (λέμβον πλείοσι) τριάκοντα χωχών έγετω έλαυνόμενου, μηδε μονήρη πολέμου ενεπεν, (ού) αὐτὸς κατάρχει. μηδε πλείτωσαν έπὶ τάδε 14 5 τοῦ Καλυκάδνου (και Σαρπηδονίου) ἀκρωτηρίου, εί μή φόρους η πρέσβεις η δμήρους άγοιεν. μη έξέστω δε 15 Αντιόχω μηδε ξενολογείν έκ της υπό Ρωμαίους ταττομένης μηδ' ύποδέχεσθαι τούς φεύγοντας. δσαι δε ολκίαι 16 Ροδίων ή των συμμάχων ήσαν έν τη ύπο βασιλέα [949 10 Αντίοχον ταττομένη ταύτας είναι 'Ροδίων, ώς και πρὸ τοῦ (τὸν πόλεμον) έξενεγχείν. και εί τι χρῆμα ὀφείλετ' 17 αύτοις, δμοίως έστω πράξιμου και εί τι απελήφθη απ' αὐτων, ἀναζητηθὲν ἀποδοθήτω. ἀτελῆ δὲ ὁμοίως (ὡς) χαλ ποὸ τοῦ πολέμου τὰ ποὸς τοὺς 'Ροδίους ὑπαρχέτω. 15 εἰ δέ τινας τῶν πόλεων, ἃς ἀποδοῦναι δεῖ 'Αντίοχον, 18 έτέροις δέδωχεν Άντίογος, έξαγέτω και έκ τούτων τάς φρουράς και τούς άνδρας. ἐὰν δέ τινες ύστερον ἀπο-

¹ ἐχέτω Y ante Ur, ἐρχέτω U* 2 τ Y λέμβον πλείσει add. Mommsenus l. c. p. 583 2.3 τριάκοντα κωπῶν idem pro τριακοντόκωπον 3 μηθὲ μονήρη Tillmanns l. c. 59, μὴ δ' ἀντὸ Y, μὴ δὲ Ο, μὴ δ' ἄφρακτον coni. BW 4 οῦ add. Ur κατάρχει Y Sch, κατάρχη Ur vulgo 5 καλυκάθμον Y, corr. Ur not. 51 Ca 842 καὶ Σαρπηδόνος add. Rei 663, καὶ Σαρπηδονίον Sch coll. Liv. l. c. § 9 et App. Syr. 39; v. E. Meyerum Rhein. Mus. 1881, 125s. ἀκροτηρίον Ο εἰ Y ante Ur, ἢ U* 8 ὁποδεχέσθω Y, corr. Rei 663 BW οἰκίαι Ur pro οἰκείαι 11 τὸν πόλεμον add. Ur ἐξήνεγκαν Y Ur, ἐξενέγκαι vel ἐξενεγκείν Rei 663, ἐξενεγκεῖν Sch, ἐξενέγκαι Hu; v. 3, 27, 5; 28, 2. 4, 36, 1 et 6. 11, 24*, 3. 15, 18, 1. 7 et Iacobyum Philol. Anzeig. 1874, 25 ἀφείλετ' Y Ur, ὀφείλετο Sch, ἀφείλετο Didotiana, ἀφείλετ' Di, debentur Liv. l. c. § 11 12 ἔσται Y, corr. Na 355 e Liv. l. c. BW ἀπελήφθη X ante Ur, ἀπελείφθη Y Rei 663 Di. ablatum est Liv. l. c. άπ' Ur, ἐπ' Y, ὑπ' Sch VII 481 Di 13 ἀναζητηθήναι O, corr. O[™] ἀς add. Rei 663 Sch

19 τρέχειν βούλωνται, μή προσδεχέσθω. ἀργυρίου δὲ δότω 'Αντίοχος 'Αττικοῦ 'Ρωμαίοις ἀρίστου τάλαντα μύρια 1084] δισγίλια εν έτεσι δώδεκα, διδούς καθ' εκαστον έτος χίλια μη έλαττον δ' έλκέτω το τάλαντον λιτρών 'Ρωμαϊκών ὀγδοήκοντα' καὶ μοδίους σίτου πεντηκοντα- 5 20 κισμυρίους και τετρακισμυρίους. (δότω δε Ευμένει τῷ βασιλεί τάλαντα) τοιακόσια πεντήκοντα εν έτεσι τοίς πρώτοις πέντε, (έβδομήκοντα) κατά τὸ ἔτος, τῷ ἐπιβαλλομένφ * καιρφ, (φ) και τοις 'Ρωμαίοις αποδίδωσι, 21 καλ τοῦ σίτου, καθώς ἐτίμησεν ὁ βασιλεὺς ἀντίοχος, 10 τάλαντα έκατὸν είκοσιν έπτὰ καὶ δραχμάς χιλίας διακοσίας όκτω α συνεχώρησεν Εύμένης λαβείν, γάζαν 22 εὐαρεστουμένην έαυτς. δμήρους δὲ (εἴχοσι) διδότω 'Αντίοχος, δι' έτων τριών άλλους άνταποστέλλων. μή νεωτέρους έτων οκτωκαίδεκα μηδέ πρεσβυτέρους τεττα- 16 23 ράκοντα πέντε. έὰν δέ τι διαφωνήση τῶν ἀποδιδομένων

¹ βούλονται Y, corr. Ur προσδέχεσθαι Y, corr. Sch 3 ἔτεσιν $\overline{\iota \beta}$ Y 4 ad τάλαντον add. X^m : δρα πόσον έστιν τὸ τάλαντον 5 $\overline{\pi}$ Y μοδίους BW, μεδίμνους Hu, μεδίμνων Mommsenus l. c., τοῦ Y 5. 6 πεντηπονταπισμυρίους καὶ τετραπισμυρίους BW, $\overline{\varphi}$ καὶ $\overline{\mu}$ Y, φ καὶ μ Sch, $\overline{\vartheta}$. Εύμένει Hu, M. Εύμένει Mommsenus l. c. 6. 7 δότω δὲ εύμένει τ $\overline{\varphi}$ βασιλεῖ τάλαντα add. Ur not. 52 e Liv. l. c. §14 7 $\overline{\iota v}\overline{\vartheta}$ Y, $\overline{\iota v}$ corr. Sch e Livio, διακόσια πεντήποντα Di, τριακόσια πεντήποντι coni. BW, videtur enim librarius pro apostropho posuisse ϑ 8 $\overline{\epsilon}$ Y έβδυμήποντα add. Sch e Livio 8 $\overline{\iota \varphi}$ $\overline{\varphi}$ 9 άπολίδωσι inducit Hu 8. 9 $\overline{\iota \varphi}$ έπιβαλλομένω παιρ $\overline{\varphi}$ Y, post καιρ $\overline{\varphi}$ punctum ponit Ur, del. Ca 843, παταβάλλων έν $\overline{\varphi}$ παιρ $\overline{\varphi}$ Wilamowitzius apud Mommsenum l. c. 536 ann. 25 9 $\overline{\varphi}$ add. Sch $\overline{\varphi}$ φωμαίοις άποδίδωσι Y Sch, $\overline{\varphi}$ φωμαίοις άποδότω $\overline{U}r$, $\overline{\varphi}$ $\overline{\varphi}$ νυίος $\overline{\varphi}$ 10 $\overline{\varphi}$ $\overline{\psi}$ ν τοῦ Wilamowitzius l. c., sed v. Sch VII 484 11 $\overline{\varphi}$ Y $\overline{\zeta}$ Y $\overline{\zeta}$ Ca 843, $\overline{\varphi}$ $\overline{\xi}$ \overline{U}^* \overline{U} \overline{U} 11s. $\overline{\chi}$ $\overline{\chi}$ $\overline{\chi}$ $\overline{\zeta}$ $\overline{\zeta}$

χρημάτων, τῷ ἐχομένφ ἔτει ἀποδότωσαν. ἀν δέ τινες 24 τῶν πόλεων ἢ τῶν ἐθνῶν, πρὸς ὰ γέγραπται μὴ πολεμεῖν ἀντίοχον, πρότεροι ἐκφέρωσι πόλεμον, ἔξέστω πολεμεῖν ἀντιόχω. τῶν δὲ ἐθνῶν καὶ πόλεων τούτων 25 μὴ ἐχέτω τὴν κυρίαν αὐτὸς μηδ΄ εἰς φιλίαν προσαγέσθω. περὶ δὲ τῶν ἀδικημάτων τῶν πρὸς ἀλλήλους γινομένων 26 εἰς κρίσιν προκαλείσθωσαν. ἐὰν δέ τι θέλωσι πρὸς 27 τὰς συνθήκας ἀμφότεροι κοινῷ δόγματι προστεθῆναι ἢ ἀφαιρεθῆναι ἀπ' αὐτῶν, ἐξέστω.

10 Τμηθέντων δὲ τῶν ὁρχίων ἐπὶ τούτοις, εὐθέως [44 (46) ὁ στρατηγὸς Κόιντον Μινύχιον Θέρμον καὶ Λεύκιον τὸν ἀδελφόν, ἄρτι κεκομικότα τὰ χρήματα παρὰ [950
1085] τῶν 'Οροανδέων, εἰς Συρίαν ἐξαπέστειλε, συντάξας 2
κομίζεσθαι τοὺς ὅρχους παρὰ τοῦ βασιλέως καὶ δια15 βεβαιώσασθαι τὰ κατὰ μέρος ὑπὲρ τῶν συνθηκῶν. πρὸς 8
δὲ Κόιντον Φάβιον τὸν ἐπὶ τοῦ ναυτιχοῦ στρατηγὸν ἐξέπεμψε γραμματοφόρους, κελεύων πάλιν πλεῖν αὐτὸν εἰς Πάταρα καὶ παραλαβόντα τὰς ὑπαρχούσας αὐτόθι ναῦς διαπρῆσαι. —

Μάλιος ὁ ἀνθύπατος τριακόσια τάλαντα [45 (47) 951 πραξάμενος παρ' 'Αριαράθου φίλον αὐτὸν ἐποιήσατο 'Ρωμαίων. —

⁵ πνοείαν esse Polybianum contendunt Fraenkelius Perg. Inschr. I 151 et O. Glaser l. c. 73, sed v. Hu³ praef. II, 6 αὐτοὶ Ο 7 προσπαλείσθωσαν (Υ), corr. Ur not. 52 9 ἀπ΄ Υ Ernestus, ἐπ΄ Ur vulgo 11 μένιον Υ, μινούπιον Ur e Liv. 38, 39, 1, corr. BW coll. 3, 87, 9 θερμόν Υ, corr. Ur 12 πεπομικότας Υ, corr. Ur not. 53 e Liv. l. c. BW, v. ad p. 81, 2 13 τὸν ὀρόαν Υ, corr. Ur 16 τὸν] τοῦ Ο 17 πάλιν inducit Di 19 διαπρίσαι Cobetus Mnemos. 1881, 209, sed v. Liv. l. c. et Rei 665 20—22 Suid. v. πραξάμενος; Pol. fragmentum agnovit coll. Liv. 38, 39, 6 et huc rettulit Sch V 41s. 20 Μάλλιος Suid., corr. BW coll. 1, 26, 11; 39, 15. 2, 31, 8. 3, 40, 11 21 παρὰ Suid., corr. BW

46 (48)] "Ότι κατὰ τὴν Απάμειαν οῖ τε δέκα καὶ Γνάιος [950 (22, 27) δ στρατηγός των Ρωμαίων, διακούσαντες πάντων τῶν ἀπηντηχότων, τοῖς μὲν περὶ χώρας ἢ χρημάτων ἢ τινος έτέρου διαφερομένοις πόλεις απέδωκαν δμολογουμένας άμφοτέροις, έν αίς διαχριδήσονται περί των άμφισβη- 5 τουμένων την δε περί των όλων εποιήσαντο διάληψιν 2 τοιαύτην. δσαι μέν των αὐτονόμων πόλεων πρότερον ύπετέλουν Αντιόχφ φόρον, τότε δε διεφύλαξαν την πρός Ρωμαίους πίστιν, ταύτας μεν απέλυσαν των φόρων: όσαι δ' Αττάλφ σύνταξιν ετέλουν, ταύταις επέταξαν 10 3 τὸν αὐτὸν Εὐμένει διδόναι φόρον. εἰ δέ τινες ἀποστάσαι τῆς 'Ρωμαίων φιλίας 'Αντιόχω συνεπολέμουν, ταύτας ἐκέλευσαν Εὐμένει διδόναι τοὺς ἀντιόχω δια-4 τεταγμένους φόρους. (Κολοφωνίους) δὲ τοὺς τὸ Νότιον ολκούντας καλ Κυμαίους καλ Μυλασείς άφορολογήτους 15 5 ἀφημαν. Κλαζομενίοις δε και δωρεάν προσέθηκαν την Δουμούσσαν καλουμένην νησον, Μιλησίοις δε την ίεραν χώραν ἀποκατέστησαν, ής διὰ τοὺς πολέμους πρότερον 6 έξεχώρησαν. Χίους δε και Σμυρναίους, ετι δ' Έρυ-1086] θραίους, εν τε τοίς άλλοις προήγον και χώραν κο προσένειμαν, ής εκαστοι κατά το παρον έπεθύμουν καί

^{1—88, 5} X 79"—81", 0 157"—158", U* 156—158 (U* 158 desin. § 5: προτερον έξε) et U* 1—3 (U* 1 incipit § 5 πρότερον έξειχώρησαν, ν. Β W IV cap. I 2), Ur XXXVI; ν. Liv. 38, 39, 7—17, Ni 209 5 άμφοτέρονς Ο 9 τὸν φόρον Υ, corr. Ur 10 ταύταις Υ ante Rei 665 Sch, ταύτας U* Ur ἐπάταξαν Υ, ὁπέταξαν Ur, corr. Ur not. 53 Ca 844 14 (κολοφωνίονς) δὲ τοὺς Ur ex Liv. l. c. § 8, τοὺς δὲ Υ 15 κουμαίονς Υ, corr. Ur μυλασσείς Χ Ur, μαλασσείς U*, κολασσείς Υ, corr. Sch 16 δηρεὰν Ο 17 δρόμουσσαν Υ, corr. Ur not. 54 Ca 844 μιλήσιοι Υ, corr. Ur 18 ἀπεπατέστησαν Υ, corr. Ur not. 54 Ca 844 πολέμους Sch pro πολεμίους 19 post ἐξεχώρησαν excidisse ea quae Liv. l. c. § 10 tradit, coni. Sch (ν. Rei 665); sed ν. Mommsenum l. c. p. 538 δὲ om. Ο

σφίσι καθήκειν ύπελάμβανον, έντρεπόμενοι την εύνοιαν καί σπουδήν, ήν παρέσχηντο κατά τον πόλεμον αύτοις. άπέδωκαν δε και Φωκαιεύσι το πάτριον πολίτευμα και 7 την χώραν, ην και πρότερον είχον. μετά δε ταῦτα 8 5 Ροδίοις έχρημάτισαν, διδόντες Λυκίαν και Καρίας τὰ μέχρι Μαιάνδρου ποταμοῦ πλήν Τελμεσσοῦ. περί δὲ 9 τοῦ βασιλέως Εὐμένους καὶ τῶν ἀδελφῶν ἔν τε ταῖς πρός Αντίοχον συνθήμαις την ένδεχομένην πρόνοιαν [951 έποιήσαντο και τότε τῆς μεν Εὐρώπης αὐτῷ προσέ-10 θηκαν Χερρόνησον καὶ Λυσιμάχειαν καὶ τὰ προσοροῦντα τούτοις ἐρύματα καὶ χώραν, ἦς ἀντίοχος ἐπῆρχεν τῆς 10 δ' 'Ασίας Φουγίαν την έφ' 'Ελλησπόντου, Φουγίαν την μεγάλην, Μυσούς, ους (Προυσίας) πρότερον αὐτοῦ παρεσπάσατο, Αυχαονίαν, Μιλυάδα, Αυδίαν, Τράλλεις, 15 Έφεσον, Τελμεσσόν. ταύτας μεν οὖν εδωκαν Εὐμένει 11 τας δωρεάς περί δε της Παμφυλίας, Εύμένους μεν είναι φάσκοντος αὐτὴν ἐπὶ τάδε τοῦ Ταύρου, τῶν (δὲ) παρ' Αντιόχου πρεσβευτών ἐπέκεινα, διαπορήσαντες

² παρέσχειντο superscripto οιν Χ, παρέσχοιντο Υ, παρέσχοις τὸ Ο, παρέχοιντο Ur vulgo, παρείχοντο vel παρέσχοντο Rei 665, corr. Be, v. 21, 3, 2 3 φωπαιεῦσι Υ Ur not. 54 Ca 844, φωπεῦσι Ur 5 Λυπίας Rei 1. c. Sch παρίαν Υ (bis in X), corr. Rei 665 Sch 6 μεάνδρου Υ, corr. Ur τελμεσσοῦ Τα 845 vulgo, v. Liv. 1. c. § 13 et Dittenbergerum syll.² n. 641, 7 et 37 7 εόμενοῦς Ο 8 συνθήπας Χ, corr. X^m addito ἴσως 10 λυσιμαχίαν Υ Ur, corr. Ur not. 54 Be προσοφοῦντα] προφοῦν Ο 11 τούτοις Υ ante Ur, τούτους U* ἐπῆρχεν Υ Βε, ἐπῆρχε Ur 12 ἐλλήσποντον Υ, corr. Sch 13 s. (Προυσίας) πρότερον αὐτοῦ παρεσπάσατο Ε. Schulzius Rheim. Mus. 1868, 78 coll. Drakenborchii annotatione ad Liv. πρότερον αὐτὸς παρεσκευάσατο Υ Ur vulgo 14 μιλυάδα ex μιλιάδα U* λοιδίαν et λῦδίαν per dittogr. Χ, λουδίαν Ο 15 τελμισσόν Υ, corr. BW, v. ad p. 87, 6 εύμενεί Υ, εύμενῆ Ο, corr. Ur 16 παμφυλίας ex παμφυλίαν Χ 17 δὲ add. Ur

٠,	ἀνέθεντο περί τούτων είς την σύγκλητον. σχεδον δε των ἀναγκαιοτάτων και πλείστων αὐτοίς διωκημένων, ἀναζεύξαντες προῆγον ἐφ' 'Ελλήσποντον, βουλόμενοι κατὰ την πάροδον ἔτι τὰ πρὸς τοὺς Γαλάτας ἀσφαλίσασθαι. —
	(49)] ("Ο)τι τῶν Ῥωμαίων κατὰ τὴν ἐπάνοδον παρὰ [921 τῶν Θρακῶν πολλὰ δεινὰ
	Ρωμαίων στρατιω
1087] εὐμαφὲς φυλα δι	
	ἀν περὶ τὰς ἰδίας
	ν ησαμενούσ
	νς πράξεις
	••••••
	1 την Y Sch, om. U* Ur vulgo δὲ Y ante Ca 845, τε U* Ur 3 προήγον Y ante Ur, προήγεν U* 6—14 M 62, 6—19 Hey; v. Liv. 38, 40 s. 6 Ότι legit Hey 7 πολὶς δειν legit Hey, πολλοῦ δεῖν Hey, πολλὰ δεινὰ παθόντων coni. Hu, πολλὰ δεινα legit Bo ἀ ναγκαίους legit Hey 8 post 'Ρωμαίων nihil perspexit Hey 9 οὐκ ἄν φήσειε legit Hey, ου. αν φησειε Bo κακῶς legit Hey 10 φυλακήν ἄμα δυσχερὲς γὰρ μόνον ἐφ' ᾶς legit Hey, δυσχερεῖς χρὴ γὰρ μόνον (λέγειν), ἐφ' ᾶς ἄν vel δυσχερείας γὰρ μόνον ἔφασαν coni. Hey 11—13 περὶ τοὺς Ιδιωτικοὺς ἀνθρώπους τοῦτο συμβαίνον αἰς πολλαπλασί ους ἔστιν εὐρεῖν τοὺς γασμένους εαν τῷν φ

FRAGMENTA LIBRI XXII.

Quae ex Polybii libro XXII. excerpenda et titulo Constantiniano περί πρέσβεων έθνῶν πρὸς 'Ρωμαίους sint inserenda.

Ότι κατὰ τὴν ὀγδόην καὶ μ΄ ὀινμπιάδα πρὸς ταῖς ρ΄ [1 955] πρεσβειῶν παρουσίαι ἐγένοντο πρὸς 'Ρωμαίους παρὰ (28,4) 5 Φιλίππου καὶ παρὰ τῶν προσορούντων τῆ Μακεδονία, τὰ δόξαντα τῆ συγκλήτω περὶ τῶν πρέσβεων.

Ότι κατὰ τὴν 'Ελλάδα Φιλίππου διαφορά πρὸς Θετταλούς 2 καλ Περραιβούς περλ τῶν πόλεων ὧν κατείχε Φίλιππος ἐκ τῶν 'Αντιοχικῶν καιρῶν τῆς Θετταλίας καλ Περραιβίας. ἡ γενομένη 3 10 δικαιολογία περλ τούτων ἐπλ Κοίντου Καικιλίου περλ τὰ Τέμπη. τὰ κριδέντα διὰ (τῶν περλ) τὸν Καικίλιον.

Κρίσις άλλη περί των έπὶ Θράκης πόλεων Φιλίππω πρὸς 4 τοὺς παρ' Εὐμένους πρεσβευτὰς καὶ τοὺς έκ Μαρωνείας φυγάδας,

^{3-90, 16} X 81^u-82^u, 0 158^u-159^u, U* 3-5. Ea ex O primus edidit Sch; v. Sch VII 498, Ni 4 3-6] v. cap. 6
4 πρεσβεντῶν vel πρέσβεων coni. Ur in U* παρουσίαις O, παρουσίας U* 5 παρὰ ante τῶν om. Sch, add. Y Hu
7-90, 2] Ea in fragmentis Polybianis non servata aut ab eclogario omissa sunt aut in codice archetypo perierunt; v. Sch IV 253, Ni 223, Ern. Schulzium de excerpt. Constant. cet. Diss. inaug. Bonn. 1866, 16 ann. 1 et cf. Liv. 39, 24-29, Diod. 29, 16
7 Φιλίππω διαφορὰ ἐγένενο coni. Sch διαφορὰ Y ante Sch, διαφορὰ Ο 8 περραιβίους Y, περρεβαίους O, corr. Ur in U* ante Sch 9 καιρῶν om. U* περραβίας Y ante Sch, περρεβαίας O 10 κίντου O 11 τῶν περὶ add. de Boorius τὸν καικίλιον Y, τοῦ καικιλίου Sch vulgo 12-90, 2] v. 22, 11, 2 12 κρίσις Y BW, καὶ διαφορὰ (διαφ. compendio scriptum) O vulgo 13 παρ' Εδμένους Sch pro πορευομένους ἐκ] ἐν U*

και τὰ φηθέντα περί τούτων έν Θετταιονίκη και τὰ δόξαντα τοις περί τὸν Καικίλιον.

- 5 Ἡ γενομένη σφαγὴ διὰ Φιλίππου τοῦ βασιλέως ἐν Μαρωνεία. παρουσία πρεσβευτῶν ἐκ Ὑρώμης καὶ τὰ προσταχθέντα διὰ τούτων. αἰτίαι δι' ᾶς ἐγένετο Ὑρωμαίοις πρὸς Περσέα δ πόλεμος.
- 1088 6] Κατὰ τὴν Πελοπόννησον πρεσβευτῶν παρουσία παρά τε Πτολεμαίου τοῦ βασιλέως καὶ παρὰ Εὐμένους καὶ παρὰ 7 Σελεύκου. καὶ τὰ δόξαντα τοῖς Άχαιοῖς ὁπέρ τε τῆς πρὸς Πτολεμαῖον συμμαχίας καὶ τῶν δωρεῶν τῶν προτεινομένων 10 8 αὐτοῖς ὑπὸ τῶν προειρημένων βασιλέων. παρουσία Κοΐντου Καικιλίου καὶ μέμψις ὑπὲρ τῶν (κατὰ) Λακεδαίμονα διφπημένων.
 - 9 'Ως Άρεὺς καὶ Άλκιβιάδης ὅντες τῶν ἀρχαίων φυγάδων ἐκ Λακεδαίμονος ἐπρέσβευσαν εἰς τὴν Ῥώμην καὶ κατηγορίαν 15 ἐποιήσαντο Φιλοποίμενος καὶ τῶν Άχαιῶν.

Quae ex Polybii libro XXII. excerpenda et titulo Constantiniano περλ πρέσβεων 'Ρωμαίων πρὸς έθνικούς sint inserenda.

2] Ότι κατὰ τὴν ὀγδόην καὶ μ΄ ὀἰνμπιάδα πρὸς ταῖς ρ΄ (23,5) παρουσία ἐγένετο πρεσβευτῶν Ρωμαίων εἰς Κλείτορα καὶ 20 σύνοδος τῶν Ἀχαιῶν. καὶ οἱ ξηθέντες ὑπὸ ἀμφοτέρων λόγοι περὶ τῶν κατὰ Λακεδαίμονα πραγμάτων καὶ τὰ δόξαντα τοῖς Ἁχαιοῖς. ταῦτα κεφαλαιωδῶς.

¹ Φετταλονίκη Y ante Sch, Φετταλινίκη superscripto α super prius ι O 3—6] v. cap. 13. 14. Hoc argumentum post § 9 huius capitis esse ponendum docuit Sch 3 ss. O^m U*** περί πρεσβεντῶν 4 πραχθέντα U* 5 αίτίαι Y Ur in U*, αίτίας U* 7—18] v. cap. 7—10 10 πτολεμαΐον Y ante Sch, πτολεμαΐον Ο 12 μέμψις Y ante Sch, μίψις Ο post μέμψις add. et del. καί Χ κατὰ add. Sch 14—16] v. cap. 11. 12 16 φιλιποίμενος U* 19—23 V 77°s., W 53°s., N 83°s., U 321, Ur XLIII. Ea in fragmentis Polybianis non servata aut ab eclogario omissa sunt aut in codice archetypo perierunt; v. Liv. 39, 35, 5—37, Ni 224, 332 20 κλείτονα Ν 22 λακεθαιμονίαν Ν δόξατα W

FRAGMENTA LIBRI XXII.

A. OLYMP. 147, 4.

RES GRAECIAE.

Ότι μετὰ τὴν ἐν τῷ Κομπασίῳ τῶν ἀνθρώπων [3 951 ἐπαναίρεσιν δυσαρεστήσαντές τινες τῶν ἐν τῷ Λακεδαίμονι τοις γεγονόσι καὶ νομίσαντες ὑπὸ τοῦ Φιλοποίμενος ἄμα τὴν δύναμιν καὶ τὴν προστασίαν καταλελύσθαι τὴν Λακεδαιμονίων, ἐλθόντες εἰς Ῥώμην
κατηγορίαν ἐποιήσαντο τῶν διφκημένων καὶ τοῦ Φιλοποίμενος. καὶ τέλος ἐξεπορίσαντο γράμματα πρὸς 2
τοὺς ᾿Αχαιοὺς παρὰ Μάρκου Λεπέδου τοῦ μετὰ ταῦτα
10 γενηθέντος ἀρχιερέως, τότε δὲ τὴν ὕπατον ἀρχὴν
εἰληφότος. ὡς ἔγραφε τοις ᾿Αχαιοίς, φάσκων οὐκ ὀρθῶς 3
αὐτοὺς κεχειρικέναι τὰ κατὰ τοὺς Λακεδαιμονίους.
ὧν πρεσβευόντων, εὐθέως ὁ Φιλοποίμην πρεσβευτὰς 4

^{2—92, 23} X 83 r —84 u , 0 159 u —160 u , U* 5—8, Ur XXXVII; v. Stei 85 ss., BW Beitr. 3 ss. 3 lanedaimoría X, corr. X u 4 pilipolimeros Y, corr. Ur 5 nal $\tau \eta v$] nal 0 6 $\tau \eta v$ Ur, $\tau \eta s$ Y Lanedaimoria pro samelaw C. Wunderer coni. Polyb. Diss. inaug. Erl. 1885, 35 ss. BW 7 Siamimperson exceptives 0 8 êxenoquave Y, corr. Ca 845 9 lexidov X u Y Ur, Elmidiov X, Ellenidov O, corr. BW; v. Dittenbergerum Hermes 1872, 135 et Di Fleckeis. annal. 1869, 126 12 neceptival Y, corr. Ca 845

1089] καταστήσας τοὺς περί Νικόδημον τὸν Ἡλεῖον ἐξέπεμψεν εἰς τὴν Ῥώμην.

Κατά δὲ τὸν καιρὸν τοῦτον ἦκε καὶ παρὰ Πτο- [952 λεμαίου πρεσβευτής Δημήτριος Άθηναίος, άνανεωσόμενος την προϋπάργουσαν συμμαχίαν τῷ βασιλεῖ πρὸς s 6 τὸ ἔθνος τῶν Άχαιῶν. (ὧν) προθύμως ἀναδεξαμένων την ανανέωσιν, κατεστάθησαν πρεσβευταί πρός Πτολεμαΐον Λυκόρτας ό πας' ήμων πατής και Θεοδωρίδας καί 'Ρωσιτέλης Σικυώνιοι χάριν τοῦ δοῦναι τοὺς δρκους ύπερ των Άχαιων και λαβείν παρά τοῦ βασιλέως. 10 7 έγενήθη δέ τι κατά τὸν καιρὸν τοῦτον πάρεργον μέν ίσως, άξιον δε μνήμης. μετά γάρ τὸ συντελεσθηναι την ανανέωσιν της συμμαγίας, ύπεο των Άγαιων ύπε-8 δέξατο τὸν πρεσβευτήν δ Φιλοποίμην. γενομένης δέ παρά την συνουσίαν μνήμης τοῦ βασιλέως, ἐπιβαλών 16 δ πρεσβευτής πολλούς τινας διετίθετο λόγους έγκωμιάζων τον Πτολεμαΐον καί τινας αποδείξεις προεφέρετο της τε περί τας κυνηγίας εύγερείας και τόλμης, έξης τε (της) περί τούς ιππους και τα δπλα 9 δυνάμεως καὶ τῆς ἐν τούτοις ἀσκήσεως. τελευταίφ δ' 20 έχρήσατο μαρτυρίφ πρός πίστιν των είρημένων έφη γάο αὐτὸν κυνηγετοῦντα ταῦρον βαλεῖν ἀφ' ἵππου μεσαγχύλω.

¹ post περὶ add. τὸν U* Ur vulgo, om. Y Hu ἡλεῖον Y, corr. Ernestus auctore Ca 846 3 ἡπε Y Be, ἡπεν Ur vulgo 6 ὧν add. Ur 8 ὁ παρ' Y Sch, ὅπερ Ur Ernestus, ὅπερ Ca 1. c. Gro ὁ παρ' ἡμῶν πατὴρ] ὁ πατὴρ ἡμῶν Rei 666, sed v. Sch VII 492 et G. Bernhardyum paralip. synt. gr. Hal. 1862, 10 9 Σωσιτέλης Rei 1. c. Di σικώνιοι Y, σικώνιος O, corr. Ur 13 ὁπὲρ Y, ὁπὸ Rei 666, sed v. BW Beitr. δ 18 εὐχείριαν (sic) Y, εὐχέρειαν O, εὐχειρίας Ur, corr. Hu 19 τῆς add. Ca 846 22 ἀφ' Hu auctore Sch, ἐφ' Y Ur vulgo 28 Ym add.: ζήτει ἐν τῷ περὶ κυνηγίας

"Οτι κατά την Βοιωτίαν μετά το συντελεσθήναι [4 τὰς πρὸς Αντίοχον Ρωμαίοις συνθήκας ἀποκοπεισών των έλπίδων πασι τοις καινοτομείν έπιβαλλομένοις, άλλην άρχην και διάθεσιν έλάμβανον αί πολιτείαι. διό 2 s καὶ τῆς δικαιοδοσίας έλκομένης παρ' αὐτοίς σχεδὸν έξ είκοσι και πέντ' έτων, τότε λόγοι διεδίδοντο κατά τάς πόλεις, φασκόντων τινών διότι δεί γίνεσθαι διέξοδον και συντέλειαν των προς άλλήλους. πολίης δε περί 3 τούτων άμφισβητήσεως ύπαρχούσης διά τὸ πλείους 10 είναι τούς καγέκτας των εὐπόρων, ἐγίνετό τι συν-1090] έργημα τοις τὰ βέλτισθ' αίρουμένοις ἐκ ταὐτομάτου τοιούτον. δ γάρ Τίτος εν τῆ 'Ρώμη πάλαι μεν έσπού- 4 δαζε περί τοῦ καταπορευθηναι τὸν Ζεύξιππον είς την Βοιωτίαν, άτε κεχρημένος αὐτῷ συνεργῷ πρὸς πολλὰ 15 κατά τοὺς 'Αντιοχικοὺς καὶ Φιλιππικοὺς καιρούς. κατά 5 δὲ τοὺς τότε χρόνους έξείργαστο γράψαι τὴν [958 σύγκλητον τοῖς Βοιωτοῖς διότι δεῖ κατάγειν Ζεύξιππον και τούς αμ' αὐτῷ φυγόντας είς τὴν οίκείαν. ὧν 6 προσπεσόντων, δείσαντες οί Βοιωτοί μή κατελθόντων » των προειρημένων αποσπασθώσιν από της Μακεδόνων εὐνοίας, βουλόμενοι κατακηρυχθήναι τὰς κρίσεις τὰς κατά τῶν περί τὸν Ζεύξιππον, ἃς ἦσαν πρότερον

^{1—95, 15} X 84°—87°, 0 160°—162°, U* 8—13, Ur XXXVIII; v. Stei 39, BW Beitr. 5 6 ε Y, πέντε Ur vulgo, corr. Ben 285 BW, v. Hu Philol. 1859, 308 s. 10 παχέκτας Y ante Ur, παλέκτας U* έγίνετο Y Hu (v. Hu Ē. Z. XXIII 5), έγένετο Ur vulgo 11 βέλτιστα Y, corr. Ben 285 BW, v. Hu Philol. 1859, 307 12 τίτος Y Ur, τοιοῦτος X, τίτος X™ ante Sch 13 περί τὸ Na 358 Di, sed v. Hewlettium Americ. Journ. of Philol. 1891, 444 14 πεχρημένος Y ante Ur, πεχρημένους U* 18 ἀμφ΄ αὐτῷ Y, ἀμφ΄ αὐτῷν Ο, corr. Gro not. 447 σίκιαν Y ante Ca 847, οἰκίαν Ur 21 πατακηρυχθήναι Y Ur Sch, πατακυρωθήναι Ca 847 vulgo 22 τῷν Y ante Ur, τὸν U*

7 αὐτοῖς ἐπιγεγραμμένοι, * * * καὶ τούτφ τῷ τρόπφ τῶν δικών μίαν μεν αὐτών κατεδίκασαν ξεροσυλίας, διότι λεπίσαιεν την τοῦ Διὸς τράπεζαν άργυρᾶν οδσαν, μίαν 8 δὲ θανάτου διὰ τὸν Βραχύλλου φόνον. ταῦτα δὲ διοικήσαντες οὐκέτι προσείχον τοίς γραφομένοις, άλλ' ἔπεμ- 5 πον πρεσβευτάς είς την 'Ρώμην τούς περί Καλλίπριτον, φάσχοντες οὐ δύνασθαι τὰ κατὰ τοὺς νόμους ἀκονο-9 μημένα παρ' αύτοις ἄχυρα ποιείν. ἐν δὲ τοις καιροις τούτοις πρεσβεύσαντος αὐτοῦ τοῦ Ζευξίππου πρὸς τὴν σύγκλητον, οί Ρωμαΐοι την των Βοιωτών προαίρεσιν 10 έγραψαν πρός τε τούς Αιτωλούς και πρός Αγαιούς. 10 κελεύοντες κατάγειν Ζεύξιππον είς την οίκείαν. of δ' Άχαιολ τοῦ μέν (διὰ) στρατοπέδων ποιεϊσθαι τὴν έφοδον ἀπέσχον, πρεσβευτάς δὲ προεχειρίσαντο πέμπειν τούς παρακαλέσοντας τούς Βοιωτούς τοίς λεγομένοις 15 ύπὸ τῶν Ῥωμαίων πειθαργεῖν καὶ τὴν δικαιοδοσίαν, καθάπερ και την έν αὐτοῖς, οὕτω και την πρὸς αὐ-11 τούς έπι τέλος άγαγεῖν. συνέβαινε γάρ και τὰ πρὸς τούτους συναλλάγματα παρέλκεσθαι πολύν ήδη γρόνον. 1091 12] δυ διακούσαντες οί Βοιωτοί, στρατηγούντος Ίπ- κ

¹ αότοῖς Y Sch, αὐτοὶ Ur vulgo ἐπιγεγραμμένοι Hu auctore Sch pro ἔτι ὑπογεγρ. ***] lac. indicat Ca 847 et suppl. conventum instaurarunt. atque ita restitutis iudiciis, cognitio celebrata est accusationum Zeuxippi 1. 2 τῶν διαῶν Ur pro πωδίκων 3 ἀργυρῶν Y* Sch, ἀργυρῶν Ο Ur vulgo 7 οὀ Y ante Ca l. c., δὲ ο᠔ Ur 8 αὐτοῖς Y, corr. Be 10 (κατὰ) vel (κερὶ) τῶν Rei 668 12 κατάγειν] κατὰ γῆν Ο οἰκείαν corr. ex οἰκίαν U* 18 δὲ Y, corr. Ben 285 BW τοῦ Ur pro τῶν διὰ add. Ur 14 ἔφοδον Y Sch, κάθοδον Ur vulgo προεχειρήσαντο Ο, προεχειρίσαντο ex προεχειρίσαντο U* 15 παρακαλέσοντας Y ante Ur, παρακαλέσοντας Y ante Ur, πρὸ U* 18 τέλος ex τέλους Ο 19 τούτους Y ante Ur, του 0 U*

πίου παρ' αὐτοις, παραχρῆμα μὲν ὑπέσχοντο ποιήσειν τὰ παρακαλούμενα, μετ' ὀλίγον δὲ πάντων ὡλιγώρησαν. διόπερ ὁ Φιλοποίμην, Ἱππίου μὲν ἀποτεθειμένου τὴν 13 ἀρχήν, ᾿Αλκέτου δὲ παρειληφότος, ἀπέδωκε τοις αἰτου- 5 μένοις τὰ ῥύσια κατὰ τῶν Βοιωτῶν. ἔξ ὧν ἐγίνετο 14 καταρχὴ διαφορᾶς τοις ἔθνεσιν οὐκ εὐκαταφρόνητος. παραυτίκα γὰρ ἔλαχε *** τῶν Μυρρίχου θρεμμάτων 15 καὶ τοῦ Σίμωνος καὶ περὶ ταῦτα γενομένης συμπλοκῆς, οὐκέτι πολιτικῆς διαφορᾶς, ἀλλὰ πολεμικῆς ἔχθρας 10 ἐγένετο καταρχὴ καὶ προοίμιου. εὶ μὲν οὖν (ἡ) σύγ- 16 κλητος προσέθηκε τἀκόλουθον περὶ τῆς καθόδου [954 τῶν περὶ τὸν Ζεύξιππον, ταχέως ἀν ἐξεκαύθη πόλεμος νῦν δ' ἐκείνη τε παρεσιώπησεν, οῖ τε Μεγαρείς ἐπέ- 17 σχον τὰ ῥύσια, διαπρεσβευσαμένων *** τοίς συναλλάγ- 15 μασιν. —

"Ότι έγένετο Λυκίοις διαφορά πρός 'Ροδίους διά [5 τοιαύτας αίτίας. καθ' ους καιρούς οί δέκα διώκουν 2 τὰ περί τὴν 'Ασίαν, τότε παρεγενήθησαν πρέσβεις, παρὰ μὲν 'Ροδίων Θεαίδητος καὶ Φιλόφρων, ἀξιοῦντες αύτοῖς το δοθηναι τὰ κατὰ Λυκίαν καὶ Καρίαν χάριν τῆς εὐνοίας

² δλιγώρησαν Υ, corr. Ca 847 3 ἀποτιθεμένου Υ, corr. Rei 668 Be 6 κατ' ἀρχῆ Ο, κατ' ἀρχῆν U*, corr. U*m addito γρ. 7 ἔλαχε Υ Sch, ἔλαβε Ur vulgo, ἐπελάβοντο Rei 668, ἔλάβενο coni. Sch ***] lac. indicat Sch Μυρίχου Di 8 σίμωνος U** Ur, σίμονος Υ 10 εἰ Ur pro ἡ ἡ add. Ur 12 πόλεως Χ, corr. X^m 13 δ' Υ Ηυ, δὲ U* Ur vulgo 14 τὰ φύσια U** Ur, ταρόσια Χ, τάβφύσια Ο ***] lac. h. l. indicat Sch, post φύσια Ca 848, διαπρεσβενσάμενοι (πρὸς ἀμφοτέρους, καὶ τῶν Βοιωτῶν τὸ ἰκανὸν πεποιημένων) Sch 16—97, 7 Χ 87°—88", 0 162°—163°, U* 13—16, Ur ΧΧΧΙΧ; ν. Stei 39, BW Beitr. 5 19 θεαίτητος Υ, corr. Ullrichius de Pol. fontibus Rhodiis cet. 78 coll. 29, 11, 2 BW αὐτοῖς Υ, corr. Be 20 λυκίαν U** Ur, λύπιαν Υ καρύαν Ο

καλ προθυμίας, ην παρέσχηνται σφίσι κατά τον Άντι-3 οχικόν πόλεμον παρά δε των Ίλιέων ήπον Ίππαργος καί Σάτυρος, άξιοῦντες διὰ τὴν πρὸς αύτοὺς οἰκειότητα συγγνώμην δοθηναι Αυκίοις των ημαρτημένων. 4 ων οί δέκα διακούσαντες έπειράθησαν έκατέρων στοχά- 5 σασθαι κατά τὸ δυνατόν. διὰ μέν γὰο τοὺς Ἰλιεῖς οὐθὲν ἐβουλεύσαντο περὶ αὐτῶν ἀνήκεστον, τοῖς δὲ Ροδίοις χαριζόμενοι προσένειμαν έν δωρεά τους Δυ-5 κίους. ἐκ ταύτης τῆς διαλήψεως ἐγενήθη στάσις καὶ διαφορά τοῖς Αυκίοις πρὸς αὐτούς τοὺς 'Ροδίους οὐκ 10 6 εὐκαταφρόνητος. οἱ μὲν γὰρ Ἰλιεζς ἐπιπορευόμενοι τὰς πόλεις αὐτῶν ἀπήγγελλον ὅτι παρήτηνται τὴν ὀργὴν 1092] τῶν Ῥωμαίων καὶ παραίτιοι γεγόνασιν αὐτοῖς τῆς 7 έλευθερίας οἱ δὲ περὶ τὸν Θεαίδητον ἐποιήσαντο τὴν άγγελίαν εν τη πατρίδι, φάσκοντες Λυκίαν καὶ Καρίας 15 (τὰ) μέχοι τοῦ Μαιάνδοου δεδόσθαι 'Ροδίοις ὑπὸ 'Ρω-8 μαίων εν δωρεά. λοιπόν οί μεν Λύκιοι πρεσβεύοντες ηπον είς την Ρόδον ύπεο συμμαχίας, οι δε Ρόδιοι προχειοισάμενοί τινας των πολιτων έξαπέστελλον τούς διατάξοντας ταῖς κατὰ Λυκίαν καὶ Καρίαν πόλεσιν ώς 20 9 ξκαστα δεῖ γενέσθαι. μεγάλης δ' οὔσης τῆς παραλλαγης περί τὰς έκατέρων ὑπολήψεις, ἔως μέν τινος

οὐ πᾶσιν ἔκδηλος ἡν ἡ διαφορὰ τῶν προειρημένων ὡς δ' εἰσελθόντες εἰς τὴν ἐκκλησίαν οἱ Λύκιοι διελέ- 10 γοντο περὶ συμμαχίας, καὶ μετὰ τούτους Ποθίων ὁ πρύτανις τῶν 'Ροδίων ἀναστὰς ἐφώτισε τὴν ἐκατέρων ε αῖρεσιν καὶ προσεπετίμησε τοῖς Λυκίοις *** πᾶν γὰρ ὑπομένειν ἔφασαν μᾶλλον ἡ ποιήσειν 'Ροδίοις τὸ προσταττόμενον.

B. OLYMP. 148, 1.

I. RES ITALIAE.

10 °Οτι κατὰ τοὺς αὐτοὺς καιροὺς ἦκου εἰς τὴν [6 (9) 'Ρώμην παρά τε τοῦ βασιλέως Εὐμένους πρεσβευταὶ διασαφοῦντες τὸν ἐξιδιασμὸν τοῦ Φιλίππου τῶν ἐπὶ Θράκης πόλεων, καὶ παρὰ Μαρωνειτῶν οἱ φυ- [2 956 γάδες κατηγοροῦντες καὶ τὴν αἰτίαν ἀναφέροντες τῆς 15 αὐτῶν ἐκπτώσεως ἐπὶ τὸν Φίλιππον, ᾶμα δὲ τούτοις 3 1096] 'Αθαμᾶνες, Περραιβοί, Θετταλοί, φάσκοντες κομίζεσθαι δείν αὐτοὺς τὰς πόλεις, ὰς παρείλετο Φίλιππος

² Αύπιοι Gro not. 447 auctore Ca 848 pro δόδιοι 3 περί νανμαχίας. ήτοι συμμαχίας Ο 4 πρότανης Χ έφήτησε Υ, έφοίτησεν Ο, έξήτησε Ur vulgo, έξήτασε Rei 669, corr. Sch coll. 30, 8, 1; v. 28, 13, 10 et fragm. 236 5 ***] lac. indicat Ca 849, add. Rei 669 et Sch: έξέφαινον ούτοι την έαυτῶν γνώμην 6 ὁπομένειν Υ Ur vulgo, ὑπομενειν (8. acc.) Ο, ὑπομενειν vulgo post Be 10—98, 11 X 88"—89", 0 163"—164", U* 16—18, Ur XL; v. Liv. 39, 24, 68s., Stei 39, BW Beitr. 6; 22, 1, 1. Ante hoc excerptum est in O titulus περί πρέσβεων έθνῶν πρὸς ὁωμαίους: — ἐπ τῆς πολυβίου Ιστορίας 12 ἐξοδιασμὸν Υ, corr. Be 13 μαρωνιατῶν Υ, μαρφυίατῶν Ο, μαρωνιατῶν Ur, corr. Di, v. Steph. Byz. p. 434, 14 14 ἀνέφερον Ο 15 αὐτῶν Υ, corr. Be 16 ἀθαμανές Υ, ἀθαμανείς Ο, corr. Ur περραιγοί Υ, corr. Ur φάσπονες Ο 17 αὐτοὺς Υ, corr. Be πόλλεις Ο Ροίκε. Ημετ. IV.

- 4 αὐτῶν κατὰ τὸν ἀντιοχικὸν πόλεμον. ἤκον δὲ καὶ παρὰ τοῦ Φιλίππου πρέσβεις πρὸς ἄπαντας τοὺς κατη5 γορήσαντας ἀπολογησόμενοι. γενομένων δὲ πλειόνων λόγων πᾶσι τοῖς προειρημένοις πρὸς τοὺς παρὰ τοῦ Φιλίππου πρεσβευτάς, ἔδοξε τῆ συγκλήτω παραυτίκα 5 καταστῆσαι πρεσβείαν τὴν ἐπισκεψομένην τὰ κατὰ τὸν Φίλιππον καὶ παρέξουσαν ἀσφάλειαν τοῖς βουλομένοις κατὰ πρόσωπον λέγειν τὸ φαινόμενον καὶ κατηγορεῖν 6 τοῦ βασιλέως. καὶ κατεστάθησαν οἱ περὶ τὸν Κόιντον Καικίλιον καὶ Μάρκον Βαίβιον καὶ Τεβέριον Κλαύ- 10 διον. —
- Συνέβαινε τοὺς Αἰνίους πάλαι μὲν στασιάζειν, προσφάτως δ' ἀπονεύειν τοὺς μὲν πρὸς Εὐμένη, τοὺς δὲ πρὸς Μακεδονίαν.

II. RES GRAECIAE.

15

7 (10)] "Οτι κατὰ τὴν Πελοπόννησον ὡς μέν, ἔτι Φιλοποίμενος στρατηγοῦντος, εἴς τε τὴν Ῥώμην έξαπέστειλε πρεσβευτὰς τὸ τῶν ᾿Αχαιῶν ἔθνος ὑπὲρ τῆς Λακεδαιμονίων πόλεως πρός τε τὸν βασιλέα Πτολεμαίον τοὺς

³ ἀπολογησάμενοι Υ, corr. Ur 4 τοῦ om. 0 7 παςάξουσαν 0 9 οἱ πεςὶ Υ ante Ur, ὁπὲς U* 9 πόινυτον Χ, corr. X™ 10 τιβέριον Υ*, corr. BW, v. Di Fleckeis. annal. 1869, 125 et Dittenbergerum Hermes 1872, 134 κλαύδιον Υ Di, σεμπρώνιον Ur e Liv. 39, 24, 14 vulgo 12—14 Suid. v. ἀπονεύειν; Pol. fragmentum agnovit Ur 263, huc rettulit Sch 12 post Alνίους add. παὶ τοὺς Μαςωνίτας Sch 13 δὲ Suid., corr. Ben 285 BW εὐμενῆ Suid., corr. Ur. Post hoc excerptum fragmentum 157 secundum Maur. Muellerum (progr. gymn. Stendal. 1866, 21 s.) Liv. 39, 28, 2 conferentem esset inserendum, si re vera esset Polybianum; v. BW Beitr. 11 16—106, 12 X 89^u—97^r, 0 164^r—168^u, U* 18—33, Ur XLI; v. Diod. 29, 17, Stei 39, BW Beitr. 6 16 ὡς μὲν Υ Sch, del. Ur vulgo

άνανεωσομένους την προϋπάρχουσαν αὐτῷ συμμαχίαν, έδηλώσαμεν, φηςὶν ὁ Πολύβιος. κατὰ δὲ τὸν ἐνεστῶτα 2 χρόνον, 'Αρισταίνου στρατηγούντος, οί τε παρά Πτολεμαίου τοῦ βασιλέως (πρέσβεις ήπον), έν Μεγάλη πόλει ε της συνόδου των Άχαιων ύπαρχούσης έξαπεστάλκει δε 3 (παὶ πρὸς τούτοις) ὁ βασιλεὺς Εὐμένης πρεσβευτάς, έπαγγελλόμενος έκατὸν καὶ είκοσι τάλαντα δώσειν τοίς 1097] 'Αχαιοίς, έφ' ὧ, δανειζομένων τούτων, ἐκ τῶν τόκων μισθοδοτείσθαι την βουλην των Άχαιων έπί ταίς 10 ποιναίς συνόδοις. ήπον δὲ καὶ παρά Σελεύκου τοῦ 4 βασιλέως πρεσβευταί, τήν τε φιλίαν ανανεωσόμενοι και δεκαναΐαν μακοών πλοίων έπαγγελλόμενοι δώσειν τοῖς Άχαιοῖς. ἐχούσης δὲ τῆς συνόδου πραγματικῶς, 5 πρώτοι παρήλθον οί περί Νικόδημον τὸν 'Ηλείον [957 15 και τούς τε φηθέντας έν τη συγκλήτω λόγους ύφ' αύτων ύπεο της των Λακεδαιμονίων πόλεως διηλθον τοις Άγαιοις και τας αποκρίσεις ανέγνωσαν, έξ ων ην 6 λαμβάνειν έκδοχὴν δτι δυσαρεστοῦνται μέν και τῆ τῶν тะเข้อง **บ**บงาะใย์ปะเ* หลใ รกุ หลาลใช้ปะเ *** รลีง ย้ง รลั

² ἐλέσαμεν Ο φησὶν ὁ πολύβιος Y, del. Ur 3 ἀριστένον Y, corr. Ur 4 πρέσβεις ήπον add. Ur not. 56 Hu, πρέσβεις ήλθον add. Ur vulgo μεγαλοπόλει Y, corr. Be 6 καὶ πρὸς τούτοις add. BW (v. Fleckeis. annal. 1889, 684 s.), καὶ add. Ur vulgo 7 $\overline{\varrho}$ Y ἐκατὸν καὶ εἴκοσι] εἴκοσιν Diod. l. c. 8 δανιζομένων Ο τόκων Y ante Ca 850, νόμων U^* , τόμων Ur 9 μισθοδοτεῖσθαι Y ante Ur, μισθοδωτεῖσθαι U^* ἐπὶ Y ante Ur, ἐπὶ δὲ U^* 13 τὴν σύνοδον Y, corr. Ur πραγματικὴν Y, corr. Ur 14 περὶ νικόνομον Y, περονικόνομον 0, corr. Ur ήληον X, ήλιον 0, ίλιον U^* , ἐλείον Ur, corr. Ur ποτ. 066 Ca 850 15 τοὺς τηρηθέντας Y, corr. 07 αὐτῶν Y, corr. 07 07 07 07 07 08 09, 07 09 09, 0

Κομπασίφ διαφθαρέντων, οὐ μὴν ἄκυρόν τι ποιεῖν. 7 οὐθενὸς δ' οὕτ' ἀντειπόντος οὕτε συνηγορήσαντος, οὕτω πως παρεπέμφθη.

Μετὰ δὲ τούτους εἰσηλθον οί παρ' Εὐμένους πρέσβεις καὶ τήν τε συμμαχίαν τὴν πατοικὴν ἀνενεώσαντο 5 και την ύπεο των χοημάτων έπαγγελίαν διεσάφησαν 9 τοις πολλοις. και πλείω δε πρός ταύτας (τάς) ύποθέσεις διαλεχθέντες και μεγάλην εύνοιαν και φιλανθρωπίαν τοῦ βασιλέως έμφήναντες πρός τὸ έθνος, 8 (11)] κατέπαυσαν τὸν λόγον. μεθ' οῧς Απολλωνίδας δ 10 (23, 8) Σικυώνιος άναστας κατά μέν το πλήθος των διδομένων χρημάτων άξιαν έφη την δωρεάν των Άχαιων, 2 κατὰ δὲ τὴν προαίρεσιν τοῦ διδόντος καὶ τὴν χρείαν, είς ην δίδοται, πασών αίσχίστην και παρανομωτάτην. 3 τῶν γὰρ νόμων κωλυόντων μηθένα μήτε (τῶν) ἰδιω- 16 τῶν μήτε τῶν ἀρχόντων παρὰ βασιλέως δῶρα λαμβάνειν κατά μηδ' δποίαν πρόφασιν, πάντας αμα δωροδοκείσθαι προφανώς, προσδεξαμένους τὰ χρήματα, πάντων είναι παρανομώτατον, πρός δὲ τούτοις αἴσχιστον 4 δμολογουμένως. τὸ γὰρ ὀψωνιάζεσθαι τὴν βουλὴν ὑπ' 20 1098] Εὐμένους καθ' εκαστον έτος καὶ βουλεύεσθαι περί τῶν κοινῶν καταπεπωκότας οίονεὶ δέλεαρ, πρόδηλον 5 έχειν την αισχύνην και την βλάβην. νῦν μεν γὰο Εὐ-

¹ τι Ur pro τε ποιοῦσιν Rei 670, ποιεῖν (ἐθέλουσιν) coni. BW 2 οὐθενὸς Y Sch, οὐθ' ἑνὸς Ur, οὐδενὸς Ca 850 vulgo et Di 3 οῦτ $\mathfrak p$ 0, unde οῦτ $\mathfrak p$ Hu 4 ἐπῆλθον Y, ἐσῆλθον Ur, corr. Ca 850 εύμενοῦς O 7 πλείους Y, corr. Gro τὰς add. Be secutus vestigia Rei 670 10 ἀπολλώνιος Y, corr. Rei 670 Sch 15 μηθένα Y, Y0 addito Y0, μηδένα Y0. Ernestus Y1 τῶν add. Y2 καταπεπτωκότας Y2, corr. Y3 ἔχει Y3 Y4 εχει Y5 εχει Y5 εχει Y5 εχει Y6 εχει Y7 εχει Y8 εχει Y9 εχει Y1 εχει Y2 εχει Y2

μένη διδόναι χρήματα, μετὰ δὲ ταῦτα Προυσίαν δώσειν, καὶ πάλιν Σέλευκον. τῶν δὲ πραγμάτων ἐναν- 6 τίαν φύσιν ἐχόντων τοῖς βασιλεῦσι καὶ ταῖς δημοκρατίαις, καὶ τῶν πλείστων καὶ μεγίστων διαβουλίων αἰεὶ 5 γινομένων (περὶ τῶν) πρὸς τοὺς βασιλεῖς ἡμὶν διαφερόντων, φανερῶς ἀνάγκη δυείν θάτερον ἢ τὸ τῶν 7 βασιλέων λυσιτελὲς ἐπίπροσθεν γίνεσθαι τοῦ (κατ') ἰδίαν συμφέροντος ἢ τούτου μὴ συμβαίνοντος ἀχαρί- [958 στους φαίνεσθαι πᾶσιν, ἀντιπράττοντας τοῖς αὐτῶν 10 μισθοδόταις. διὸ μὴ μόνον ἀπείπασθαι παρεκάλει τοὺς 8 'Αχαιούς, ἀλλὰ καὶ μισείν τὸν Εὐμένη διὰ τὴν ἐπίνοιαν τῆς δόσεως.

Μετὰ δὲ τοῦτον ἀναστὰς Κάσσανδρος Αἰγινήτης 9 ἀνέμνησε τοὺς 'Αχαιοὺς τῆς Αἰγινητῶν ἀκληρίας, ἦ 15 περιέπεσον διὰ τὸ μετὰ τῶν 'Αχαιῶν συμπολιτεύεσθαι, ὅτε Πόπλιος Σολπίκιος ἐπιπλεύσας τῷ στόλῷ πάντας ἐξηνδραποδίσατο τοὺς ταλαιπώρους Αἰγινήτας ὑπὲρ 10 ὧν διεσαφήσαμεν, τίνα τρόπον Αἰτωλοί, κύριοι γενόμενοι τῆς πόλεως κατὰ τὰς πρὸς 'Ρωμαίους συνθήκας, 20 'Αττάλῷ παραδοίεν, τριάκοντα τάλαντα παρ' αὐτοῦ λα-

¹ δώσειν Y ante Ur, σώσειν U* 3 τοίς Ο Βε, τοίς τε Y Ur vulgo βασιλεῦσι Y Βε, βασιλεῦσιν Ur vulgo ταίς δημοκράταις Y, corr. Ur 4 διαβουλιῶν Y, corr. Ca 851 άεὶ Di 5 περὶ τῶν add. Ur 6 δυοίν Y, corr. BW Fleckeis. annal. 1884, 115 7.8 (πατ') ἰδίαν BW, ἰδία Y 9 αὐτῶν Y, corr. Be 10 ἀπειπάσθαι Y Ur, ἀπειπάσθαι Ο, corr. Ca 851 13 πάσανδρος Y, πᾶσανδρος Ο, πάσανδρος Ur, corr. Di 14 αἰγινητῶν Y ante Ur, αἰγηνιτῶν U* ἡ Ur pro ἡ 16 ὅτι Y, ὅτι τε Ur, corr. Rei, 670 Sch πόπλιος Ur, τὸ πλῆθος Y σολπίπιος Y Di, σουλπίπιος Ur vulgo 17 ταλαιπάρους U*" Ur, ταλαιπόρους Y 18 διεσαφήσαμεν] libri noni vel decimi loco deperdito (v. 9, 42, 5), v. C. Muellerum, Aegineticorum liber, Berol. 1817, 192 19 post συνθήπας distinguit Rei 670 Sch commate post πόλεως deleto auctore Ca 851 20 λ̄ Υ

- 11 βόντες. ταῦτ' οὖν τιθεὶς τοῖς 'Αχαιοῖς πρὸ ὀφθαλμῶν ήξίου τὸν Εὐμένη μὴ διάφορα προτείνοντα θηρεύειν τὴν τῶν 'Αχαιῶν εὕνοιαν, ἀλλὰ τὴν πόλιν ἀποδιδόντα τυγχάνειν πάντων τῶν φιλανθρώπων ἀναντιρρήτως.
- 12 τοὺς δ' 'Αχαιοὺς παρεκάλει μὴ δέχεσθαι τοιαύτας δω- ε ρεάς, δι' ὧν φανήσονται καὶ τὰς εἰς τὸ μέλλον ἐλπίδας ἀφαιρούμενοι τῆς Αἰγινητῶν σωτηρίας.
- 13 Τοιούτων δε γενομένων λόγων, επί τοσούτον παρέστη τὸ πλήθος ώστε μὴ τολμήσαι μηθένα συνειπεῖν τῷ βασιλεῖ, πάντας δε μετὰ πραυγής εκβαλεῖν τὴν προ-10 1099] τεινομένην δωρεάν, καίτοι δοκούσης αὐτῆς ἔχειν
- τεινομενην οωρεαν, καιτοι οοκουσης αυτης εχειν τι δυσαντοφθάλμητον διὰ τὸ πλῆθος τῶν προτεινομένων χρημάτων.
- 9 (12)] 'Επὶ δὲ τοις προειρημένοις εἰσήχθη τὸ περὶ (23,9) Πτολεμαίου διαβούλιου ἐν ῷ προκληθέντων τῶν 15 ἀποσταλέντων πρεσβευτῶν ὑπὸ τῶν 'Αχαιῶν πρὸς Πτολεμαίου, προελθών Λυκόρτας μετὰ τῶν πρεσβευτῶν ἀπελογίσατο πρῶτου μὲν τίνα τρόπου καὶ δοῖεν καὶ 3 λάβοιεν τοὺς ὅρκους ὑπὲρ τῆς συμμαχίας, εἶτα (δι)ότι κομίζοιεν δωρεὰν κοινῆ τοῖς 'Αχαιοίς έξακισχίλια μὲν 20
 - δπλα χαλκᾶ πελταστικά, διακόσια δὲ τάλαντα νομί-4 σματος ἐπισήμου χαλκοῦ πρὸς δὲ τούτοις ἐπήνεσε τὸν βασιλέα καὶ βραχέα περὶ τῆς εὐνοίας αὐτοῦ καὶ προ-
 - θυμίας τῆς εἰς τὸ ἔθνος εἰπὰν κατέστρεψε τὸν λόγον. 5 ἐφ' οἶς ἀναστὰς ὁ τῶν 'Αχαιῶν στρατηγὸς 'Αρίσταινος [959

⁵ δὲ Y, corr. Ben 285 BW 6 τὰς O^* Ur, τοὺς Y 9 μηδένα Ernestus Di 14 εἰσῆχθαι (Y), corr. Ur περί Hu, παρὰ Y, παρὰ τοῦ U* Ur, περί τοῦ Sch 18 ἀπελογίσατο O ante Ca 852, ἀπελογήσατο Y Ur 19 post δομους add. Y παρὰ τᾶν ἀχαιᾶν, del. Ur, post δοΐεν transponit Sch διότι Hu comment. Fleckeis. 91 BW, δτι Y 21 χαλιᾶ Y* Sch, χαλιὰ U* Ur vulgo 22 ἐπισίμου Y, corr. Ur ἐπαίνεσε O 23 βραχέα Ur, χαβρέα Y

ήρετο τόν τε παρά τοῦ Πτολεμαίου πρεσβευτήν καί τούς έξαπεσταλμένους ύπὸ τῶν 'Αχαιῶν ἐπὶ τὴν ἀνανέωσιν, ποίαν ήκε συμμαχίαν άνανεωσάμενος. οὐδενὸς 6 δ' ἀποκρινομένου, πάντων δὲ διαλαλούντων πρὸς άλs λήλους, πληρες ην τὸ βουλευτήριον ἀπορίας. ην δὲ 7 τὸ ποιοῦν τὴν ἀλογίαν τοιοῦτον. οὐσῶν καὶ πλειόνων συμμαζιών τοις 'Αχαιοίς πρός την Πτολεμαίου βασιλείαν, καὶ τούτων έχουσων μεγάλας διαφοράς κατά τάς τῶν καιρῶν περιστάσεις, οὖθ' ὁ παρὰ τοῦ Πτολε- 8 10 μαίου πρεσβευτής οὐδεμίαν έποιήσατο διαστολήν, ὅτ' άνενεουτο, καθολικώς δε περί του πράγματος ελάλησεν, ούθ' οι πεμφθέντες πρέσβεις, άλλ' ώς μιᾶς ὑπαρχούσης 9 αὐτοί τε τοὺς δραους ἔδοσαν καὶ παρά τοῦ βασιλέως έλαβον. δθεν προφερομένου τοῦ στρατηγοῦ πάσας τὰς 10 15 συμμαχίας καὶ κατὰ μέρος ἐν ἐκάστη διαστελλομένου, μεγάλης ούσης διαφοράς, έζήτει τὸ πληθος είδέναι 1100] ποίαν άνανεοίτο συμμαχίαν. οὐ δυναμένου δὲ 11 λόγον ύποσχείν ούτε του Φιλοποίμενος, δς έποιήσατο στρατηγών την άνανέωσιν, ούτε των περί τον Αυκόρταν n των πρεσβευσάντων είς την 'Αλεξάνδρειαν, οδτοι μέν 12 έσγεδιακότες έφαίνοντο τοῖς κοινοῖς πράγμασιν, ὁ δ'

¹ εἴοετο Υ Ur, εἴοετον U*, corr. Sch 2 ἐξαπεσταλμένους Υ ante Ur, ἐξαπελσταλμένους U* 3 ποίαν Υ* Sch, ποίαν Ur vulgo ἀνανεωσόμενος Υ, corr. Rei 670 Be 4 ἀποπρινομένου Υ Hu, ἀποπριναμένου U* Ur vulgo 6 ἀλογίαν Υ ante Ca 852, ἀναλογίαν U* Ur 6 τοιούτον. οὐσῶν Di, τοιούτων οὐσῶν Υ Ur, ὅτι οὐσῶν Ca 852 vulgo 8 πατὰ Ur pro παὶ 10 ὁ δὲ μίαν Ο 10.11 ὅταν ἐνεοῦτο U*, ὅτ' αὐ (ὀτᾶν Χ) ἐνεοῦτο (ἐνοῦτο Ο) (Υ) (v. de Boorium l. c. p. 159), ὅταν ἀνενεοῦτο Ur, corr. Gro™ Be 13 ἔδωσαν Υ, ἔδωπαν Ur, corr. Sch 17 ἀνανέοιτε Υ, ἀνανέοιτο Ur, corr. Ca 852 18 οὐ τὲ Χ, οὐ δὲ Υ, corr. Ur δς pro ὡς Ur 21 ἐνεσχε-διαπότες coni. Be

'Αρίσταινος μεγάλην έφείλκετο φαντασίαν ώς μόνος είδως τι λέγει, και τέλος οὐκ εἴασε κυρωθῆναι τὸ διαβούλιον, ἀλλ' εἰς ὑπέρθεσιν ῆγαγε (διὰ) τὴν προειρη13 μένην ἀλογίαν. τῶν δὲ παρὰ τοῦ Σελεύκου πρέσβεων εἰσελθόντων, ἔδοξε τοῖς 'Αχαιοῖς τὴν μὲν φιλίαν ἀνα- 5 νεώσασθαι (πρὸς) τὸν Σέλευκον, τὴν δὲ τῶν πλοίων
14 δωρεὰν κατὰ τὸ παρὸν ἀπείπασθαι. και τότε μὲν περὶ τούτων βουλευσάμενοι διέλυσαν εἰς τὰς ἰδίας ἕκαστοι πόλεις.

10 (13)] Μετὰ δὲ ταῦτα, τῆς πανηγύρεως ἀκμαζού- 10 (28,10) σης, ἡλθε Κόιντος Καικίλιος ἐκ Μακεδονίας, ἀνακάμπτων ἀπὸ τῆς πρεσβείας ῆς ἐπρέσβευσε πρὸς 2 Φίλιππον. καὶ συναγαγόντος 'Αρισταίνου τοῦ στρατηγοῦ τὰς ἀρχὰς εἰς τὴν τῶν 'Αργείων πόλιν, εἰσελθῶν ὁ Κόιντος ἐμέμφετο, φάσκων αὐτοὺς βαρύτερον καὶ 15 πικρότερον τοῦ δέοντος κεχρῆσθαι τοῖς Λακεδαιμονίοις, καὶ παρεκάλει διὰ πλειόνων διορθώσασθαι τὴν [960 3 προγεγενημένην ἄγνοιαν. ὁ μὲν οὖν 'Αρίσταινος εἰχε τὴν ἡσυχίαν, δῆλος ὢν έξ αὐτοῦ τοῦ σιωπᾶν ὅτι δυσαρεστείται τοῖς ἀκονομημένοις καὶ συνευδοκεῖ τοῖς ὑπὸ 20 4 Καικιλίου λεγομένοις ὁ δὲ Διοφάνης ὁ Μεγαλοπολίτης, ἄνθρωπος στρατιωτικώτερος ἢ πολιτικώτερος, ἀναστὰς

¹ έφείληετο \mathbf{Y} (έφείλετο \mathbf{n} super \mathbf{e} superscripto \mathbf{X} , \mathbf{v} . de Boorium l. c. p. 159) ante Ca 852, έφείλετο \mathbf{U}^* Ur 3 ήγαγε \mathbf{Y} ante Ca 852, ήγαγεν \mathbf{U}^* Ur διὰ add. Rei 670 Sch 4 άλογίαν \mathbf{Y} ante Ca 852, ἀναλογίαν \mathbf{U}^* Ur 6 π φὸς add. Ur 8 διελύθησαν Di, sed \mathbf{v} . Rei 670 \mathbf{s} . Εκαστος \mathbf{O} 11 μαπεδονίας Gro not. 447 pro λαπεδαιμονίας 13 συναγαγώντος \mathbf{O} 15 έμέμφετο φάσπων αὐτοὺς βαφύτεφον Rei 671 Sch (\mathbf{v} . 22, 1, 8), έμέμνητο φάσπον (φάσποντος \mathbf{U}^*) αὐτοῦ (αὐτοὺς \mathbf{X}) βαφύτεφον \mathbf{Y} , έμέμνητο, φάσποντος αὐτοῦ βαφύτεφον \mathbf{U}^* vulgo, om. \mathbf{O} 17 διὰ πλειόνων bis in \mathbf{X} 19 δυσσαφεστεῖται \mathbf{O} 20 ἀπονουμένοις \mathbf{Y} , corr. Gro 22 πολιτικότεφος \mathbf{O}

ούς οίου ἀπελογήθη τι περί των 'Αχαιών, άλλὰ καί προσυπέδειξε τῷ Καικιλίφ διὰ τὴν πρὸς τὸν Φιλοποίμενα παρατριβήν έτερον έγκλημα κατά των 'Αχαιων. έφη γάρ οὐ μόνον τὰ κατὰ Λακεδαίμονα κεγειρίσθαι 5 5 κακῶς, άλλὰ καὶ τὰ κατὰ Μεσσήνην ήσαν δὲ περὶ τῶν 6 1101] φυγαδικών τοις Μεσσηνίοις άντιροήσεις τινές πρός άλλήλους περί τὸ τοῦ Τίτου διάγραμμα καί την τοῦ Φιλοποίμενος διόρθωσιν. δθεν δ Καικίλιος, δοκών έχειν 7 καὶ τῶν Αχαιῶν αὐτῶν τινας δμογνώμονας, μᾶλλον 10 ήγανάκτει τῷ μὴ κατακολουθείν έτοίμως τοῖς ὑπ' αὐτοῦ παρακαλουμένοις τοὺς συνεληλυθότας. τοῦ δὲ Φι- 8 λοποίμενος καὶ Λυκόρτα, σὺν (δὲ) τούτοις "Αρχωνος, πολλούς και ποικίλους διαθεμένων λόγους ύπερ τοῦ καλώς μεν διωκήσθαι τα κατά την Σπάρτην και συμ-15 φερόντως αὐτοῖς μάλιστα τοῖς Λακεδαιμονίοις, ἀδύνατον δ' είναι τὸ κινήσαί τι τῶν ὑποκειμένων ἄνευ τοῦ παραβήναι καὶ τὰ πρὸς τοὺς ἀνθρώπους δίκαια καὶ τὰ πρός τούς θεούς δσια, μένειν έδοξε τοῖς παρούσιν έπὶ 9 των ύποκειμένων και ταύτην δουναι τω πρεσβευτή 20 την ἀπόχοισιν. δ δὲ Καιχίλιος δρῶν την τούτων προ- 10 αίρεσιν, ήξίου τοὺς πολλοὺς αὐτῷ συναγαγεῖν εἰς ἐχαλησίαν. οἱ δὲ τῶν 'Αχαιῶν ἄρχουτες ἐκέλευον αὐτὸν 11 δείξαι τὰς ἐντολάς, ὰς είχε παρὰ τῆς συγκλήτου περί τούτων. τοῦ δὲ παρασιωπῶντος, οὐκ ἔφασαν αὐτῷ τι συνάξειν την έκκλησίαν τούς γαο νόμους οὐκ έᾶν, 12

⁵ μεσήνην Y, corr. Ur 6 φυγάδων Na 360, sed v. Rei l. c. et Glaserum l. c. 49 ss. μεσσινίοις O 7 περὶ τὸ (τὸ X^m) τοῦ τίτου Y, περϊέλοι τουτὶ τὸ O 11 τοὺς δὲ φ. O 12 δὲ add. Ur 14 διφιεῖσθαι Y, corr. Ca 853 17 ἀνθρώπους—18 πρὸς τοὺς om. O 21 αὐτῷ Be, αὐτῷν Y, αὐτὸν Ur in marg., αὐτοὺς Ca 853, αὐτῷ Sch 23 παρὰ του O, τῆς συγιλή add. Om 24 τοῦ] τὰ O παρασιω|ωπῶντος O

έὰν μὴ φέρη τις ἔγγραπτα παρὰ τῆς συγκήτου, περὶ

13 ὧν οἴεται δεῖν συνάγειν. ὁ δὲ Καικίλιος ἐπὶ τοσοῦτον
ἀργίσθη διὰ τὸ μηθὲν αὐτῷ συγχωρεῖσθαι τῶν ἀξιουμένων, ὥστ' οὐδὲ τὴν ἀπόκρισιν ἡβουλήθη δέξασθαι

14 παρὰ τῶν ἀρχόντων, ἀλλ' ἀναπόκριτος ἀπῆλθεν. οἱ 5
δ' ᾿Αχαιοὶ τὴν αἰτίαν ἀνέφερον καὶ τῆς πρότερον παρουσίας ἅμα τῆς Μάρκου τοῦ Φολουίου καὶ τῆς τότε
τῶν περὶ τὸν Καικίλιον ἐπὶ τὸν ᾿Αρίσταινον καὶ τὸν [961
Διοφάνην, ὡς τούτους ἀντισπασαμένους διὰ τὴν ἀντι
15 πολιτείαν τὴν πρὸς τὸν Φιλοποίμενα· καί τις ἡν ὑπο- 10
ψία τῶν πολλῶν πρὸς τοὺς προειρημένους ἄνδρας. καὶ
τὰ μὲν κατὰ Πελοπόννησον ἐν τούτοις ἡν.

C. OLYMP. 148, 2.

I. RES ITALIAE.

11 (15)] "Οτι τῶν περὶ τὸν Καικίλιον ἀνακεχωρηκότων 15 ἐκ τῆς Ἑλλάδος καὶ διασεσαφηκότων τῆ συγ-κλήτφ περὶ τε τῶν κατὰ Μακεδονίαν καὶ τῶν κατὰ Πελοπόννησον, εἰσῆγον εἰς τὴν σύγκλητον τοὺς περὶ 2 τούτων (παρα)γεγονότας πρεσβευτάς. εἰσελθόντων δὲ πρῶτον τῶν παρὰ τοῦ Φιλίππου καὶ παρ' Εὐμένους, 20

έτι δὲ τῶν έξ Αίνου καὶ Μαρωνείας φυγάδων, καὶ ποιησαμένων τούς λόγους ακολούθως τοις έν Θετταλονίκη δηθεϊσιν έπὶ των περὶ τὸν Καικίλιον, ἔδοξε τῆ 3 συγκλήτω πέμπειν πάλιν άλλους πρεσβευτάς πρός τον 5 Φίλιππον τους έπισκεψομένους πρώτον μέν εί παρακεχώρηκε των έν (Θετταλία καί) Περραιβία πόλεων 1108] κατά την των περί του Καικίλιον απόκρισιν, είτα 4 τους έπιτάξοντας αυτώ τὰς φρουράς έξάγειν έξ Αίνου και Μαρωνείας, και συλλήβδην αποβαίνειν από των 10 παραθαλαττίων τῆς Θράκης έρυμάτων και τόπων και πόλεων. μετὰ δὲ τούτους εἰσῆγον τοὺς ἀπὸ Πελο- [5 962 ποννήσου παραγεγονότας. οί τε γάρ Αχαιοί πρεσβευ- 6 τὰς ἀπεστάλκεισαν τοὺς περί Απολλωνίδαν τὸν Σικυώνιον δικαιολογησομένους πρός τον Καικίλιον ύπερ τοῦ 15 μή λαβείν αὐτὸν ἀπόκρισιν καὶ καθόλου διδάξοντας ύπερ των κατά Λακεδαίμονα πραγμάτων, έκ τε της 7 Σπάρτης 'Αρεύς καὶ 'Αλκιβιάδης ἐπρέσβευσαν' οὖτοι δ' ήσαν των αργαίων φυγάδων των ύπο του Φιλοποίμενος και των 'Αχαιων νεωστί κατηγμένων είς την » οίχείαν. δ καὶ μάλιστα τοὺς 'Αχαιοὺς εἰς ὀργὴν ἦγε 8 τῷ δοκείν, μεγάλης ούσης καὶ προσφάτου τῆς εἰς τοὺς Φυγάδας εὐεργεσίας, έξ αὐτῆς ἐπὶ τοσοῦτον ἀχαριστεί-

σθαι παρ' αὐτοῖς ώστε καὶ καταπρεσβεύειν καὶ κατηγορίαν ποιείσθαι πρός τούς κρατούντας των άνελπίστως αὐτοὺς σωσάντων καὶ καταγαγόντων εἰς τὴν πατρίδα. 12 (16)] ποιησαμένων δὲ καὶ τούτων πρὸς ἀλλήλους ἐκ (28, 12)συγκαταθέσεως την δικαιολογίαν, και διδασκόν- 5 των την σύγκλητον των μέν περί τον 'Απολλωνίδαν τὸν Σιχυώνιον ὡς ἀδύνατον εἴη τὸ παράπαν ἄμεινον γειρισθήναι τὰ κατὰ τὴν Σπάρτην ἢ νῦν κεχείρισται 2 διὰ τῶν 'Αχαιῶν καὶ διὰ Φιλοποίμενος, τῶν δὲ περὶ τον Αρέα ταναντία πειρωμένων λέγειν καλ φασκόντων 10 πρώτου μεν καταλελύσθαι την της πόλεως δύναμιν έξηγμένου τοῦ πλήθους μετὰ βίας, εἶτ' ἐν αὐτοῖς ἐπισφαλή και άπαρρησίαστον καταλείπεσθαι την πολιτείαν. 3 ἐπισφαλῆ μὲν ὀλίγοις οὖσιν καὶ τούτοις τῶν τειχῶν περιηρημένων, ἀπαρρησίαστον δὲ διὰ τὸ μὴ μόνον 15 τοῖς ποινοῖς δόγμασιν τῶν Αγαιῶν πειθαρχεῖν, ἀλλὰ και κατ' ιδιαν ύπηρετείν τοίς αει καθισταμένοις άρ-1104 4] γουσιν, διακούσασα καὶ τούτων ή σύγκλητος έκρινε τοῖς αὐτοῖς πρεσβευταῖς δοῦναι καὶ περὶ τούτων ἐντολάς, και κατέστησεν πρεσβευτάς έπι την (Μακεδονίαν : καὶ τὴν) Έλλάδα τοὺς περί Αππιον Κλαύδιον.

'Απελογήθησαν δε και πρός του Καικίλιου ύπερ 5 των άρχόντων οἱ παρὰ των Αχαιων πρέσβεις ἐν τῆ συγκλήτω, φάσκοντες οὐθὲν ἀδικεῖν αὐτοὺς οὐδ' ἀξίους έγκλήματος ὑπάρχειν ἐπὶ τῷ μὴ συνάγειν τὴν ἐκκληι σίαν νόμον γάρ είναι παρά τοις 'Αχαιοίς μή συγ- 6 καλείν τούς πολλούς, έὰν μὴ περί συμμαχίας ἢ [968 πολέμου δέη γίνεσθαι διαβούλιον ή παρά (τῆς) συγκλήτου τις **ἐνέγκη γράμματα. διὸ καλ δικαίω**ς τότε 7 βουλεύσασθαι μέν τοὺς ἄρχοντας συγκαλεῖν τοὺς 'Αχαι-10 οὺς εἰς ἐκκλησίαν, κωλύεσθαι δ' ὑπὸ τῶν νόμων διὰ τὸ μήτε γράμματα φέρειν αὐτὸν παρὰ (τῆς) συγκλήτου μήτε τὰς ἐντολὰς ἐγγράπτους ἐθέλειν δοῦναι τοῖς ἄρχουσιν. ὧν όηθέντων ἀναστὰς Καικίλιος τῶν τε περί 8 τὸν Φιλοποίμενα καὶ Λυκόρταν κατηγόρησεν καὶ καθ-15 όλου των Άχαιων καί της οίκονομίας, ή περί της των Λακεδαιμονίων εκέχρηντο πόλεως. ή δε σύγκλη- 9 τος διακούσασα των λεγομένων έδωκε τοις 'Αχαιοίς απόποισιν ότι περί μέν των κατά Λακεδαίμονα πέμψει τούς έπισκεψομένους τοίς δὲ πρεσβευταίς τοίς αίεί 10 20 παρ' έαυτῶν έκπεμπομένοις παρήνει προσέχειν τὸν νοῦν καί καταδοχήν ποιείσθαι την άρμόζουσαν, καθάπερ καί 'Ρωμαΐοι ποιούνται των παραγινομένων πρός αὐτούς ποεσβευτῶν.

³ οὐθὲν \mathbf{Y} Ur vulgo, οὐθένα \mathbf{O} , οὐθὲν \mathbf{E} rnestus Di4 ἐγκλήμα \mathbf{O} , ut videtur $\mathbf{7}$ τῆς add. Be 10 τωνόμων \mathbf{O} 11 γραμματοφέρειν \mathbf{O} τῆς add. Rei 674 Be13 τῶν] τὸν \mathbf{O} 14 κατηγόρησεν \mathbf{Y} Hu, κατηγόρησε \mathbf{U}^* Ur vulgo 15 \S Ur pro \S 18 κέμψη \mathbf{O} 19 αlel Hu, ἀεὶ \mathbf{Y} , ἀεὶ Ur vulgo 20 παρ \S γνει] παρ \S γνες \mathbf{O} 21 καταζογ \S γν \mathbf{Y} , corr. Sch auctore Rei 674, qui ἀποδοχ \S γν vel καταζογ \S γν vel καταζογ \S γν coniecerat 22 αὐτονς Be

II. RES MACEDONIAE.

"Οτι Φίλιππος δ βασιλεύς, διαπεμψαμένων πρὸς 13 (17)] (23, 13) αὐτὸν ἐκ τῆς Ῥώμης τῶν Ιδίων πρεσβευτῶν καὶ δηλούντων ὅτι δεήσει κατ' ἀνάγκην ἀποβαίνειν ἀπὸ 1105 2] τῶν ἐπὶ Θράκης πόλεων, πυθόμενος ταῦτα καὶ βα- 5 οέως φέρων επὶ τῷ δοκεῖν πανταχόθεν αὐτοῦ περιτέμνεσθαι την άρχην, έναπηρείσατο την όργην είς τούς 3 ταλαιπώρους Μαρωνείτας. μεταπεμψάμενος γάρ 'Ονόμαστον τὸν ἐπὶ Θράκης τεταγμένον ἐκοινολογήθη τούτφ 4 περί τῆς πράξεως. δ δ' 'Ονόμαστος άναχωρήσας έξ- 10 απέστειλε Κάσσανδρον είς Μαρώνειαν, συνήθη τοῖς πολλοίς ὑπάρχοντα διὰ τὸ ποιείσθαι τὸν πλείονα χρό-5 νου έκει την διατριβήν, άτε του Φιλίππου πάλαι τους αὐλικοὺς έγκαθεικότος εἰς τὰς πόλεις ταύτας καὶ συνήθεις πεποιηκότος τοὺς έγχωρίους ταῖς τούτων παρε- 15 6 πιδημίαις. μετὰ δέ τινας ήμέρας έτοιμασθέντων των Θρακών, και τούτων έπεισελθόντων διά τοῦ Κασσάνδρου νυκτός, έγένετο μεγάλη σφαγή και πολλοί των 7 Μαρωνειτών ἀπέθανον. κολασάμενος δὲ τῷ τοιούτῷ τρόπφ τούς αντιπράττοντας δ Φίλιππος καὶ πληρώσας 20 τὸν ίδιον θυμόν, ἐκαραδόκει τὴν τῶν πρεσβευτῶν [964

^{2—113, 5} V 78°—81°, W 53°—55°, N 84°—86°, U 321—327, Ur XLIV; v. Liv. 39, 34—35, 4, Ni 224, BW Beitr. 7
7 ἐναπηρείσατο Z ante Ur, ἐναπερίσατο U 8 μαρωνίτας Z, corr. Di, v. Steph. Byz. v. Μαρώνεια ὀνομαστὸν Z ubique cum accentu in ultima, corr. Ca 857 9 τοῦτο Z, corr. Ur 10 εἰσαπέστειλε Z, corr. Na 257 BW 11 πάσανδρον Z, corr. Di μαρώνιαν Z, corr. Ur 12 τῶν πλειόνως χρόνων Z, τῶν πλείων χρόνων W, τὸν πλείον χρόνον U, corr. Ur 13 σιλίπου W 14 ἐγκαθηκότας Z, ἐγκαθικότος Ur, corr. Rei 674 Be 15 εἰςπεποιηπότος V 17 κασάνδρου Z, corr. Di 19 μαρωνιτῶν Z, corr. Di, v. 8

παρουσίαν [πεπεισμένος μηδένα τολμήσειν κατηγορήσειν αὐτοῦ διὰ τὸν φόβον]. μετὰ δέ τινα χρόνον 8 παραγενομένων των περί τον Αππιον και ταγέως πυθομένων τὰ γεγονότα κατὰ τὴν Μαρώνειαν καὶ πικρῶς ιτφ Φιλίππφ μεμψιμοιρούντων έπλ τούτοις, έβούλετο μέν ἀπολογείσθαι, φάσκων μή κεκοινωνηκέναι τῆς πα- 9 ρανομίας, άλλ' αὐτοὺς ἐν αῦτοῖς στασιάζοντας Μαρωνείτας, [καλ] τούς μεν αποκλίνοντας (πρός) Εύμενη κατά την εύνοιαν, τούς δε πρός εαυτόν, είς ταύτην 10 έμπεπτωκέναι την άτυχίαν. καλείν δ' έκέλευε κατά 10 πρόσωπον, εί τις αὐτοῦ κατηγορεί. τοῦτο δ' ἐποίει 11 πεπεισμένος μηδένα τολμήσειν διὰ τὸν φόβον, τῷ δοκείν την μεν έκ Φιλίππου τιμωρίαν έκ χειρός έσεσθαι τοῖς ἀντιπράξασιν, τὴν δὲ Ῥωμαίων ἐπικουρίαν μακράν 1106] ἀφεστάναι. των δὲ περί τὸν "Αππιον οὐ φασκόν- 12 των προσδείσθαι δικαιολογίας, σαφώς γάρ είδέναι τά γεγονότα και του αίτιον τούτων, εις απορίαν ένέπιπτευ δ Φίλιππος. και την μέν πρώτην έντευξιν άχρι τού- 13 του προβάντες έλυσαν κατά δὲ τὴν ἐπιοῦσαν [14 (18) » ήμέραν οἱ περὶ τὸν "Αππιον πέμπειν ἐπέταττον τῷ Φιλίππῳ τὸν 'Ονόμαστον καὶ τὸν Κάσσανδρον έξ αὐτῆς εἰς τὴν Ῥώμην [ἵνα πύθηται περὶ τῶν γεγονότων]. δ δὲ βασιλεύς, διατραπείς ὡς ἔνι μάλιστα καί 2

άπορήσας έπὶ πολύν χρόνον, τὸν μὲν Κάσσανδρον ἔφη πέμψειν, τὸν αὐθέντην γεγονότα τῆς πράξεως, ὡς ἐκεῖνοί φασιν, ΐνα πύθηται παρά τούτου τὰς άληθείας ή 3 σύγκλητος. τὸν δ' 'Ονόμαστον έξηρε το καὶ παρ' αὐτὰ καί μετά ταῦτα τοῖς ποεσβευταίς έντυγχάνων, ἀφοομῆ τ μέν χρώμενος τῷ μὴ οἶον ἐν τῆ Μαρωνεία παραγεγονέναι τὸν 'Ονόμαστον κατὰ τὸν τῆς σφαγῆς καιρόν, 4 άλλὰ μηδ' ἐπὶ τῶν σύνεγγυς τόπων γεγονέναι, τῆ δ' άληθεία δεδιώς μή παραγενηθείς είς την 'Ρώμην, καί πολλών ἔργων αὐτῷ κεκοινωνηκὼς τοιούτων, οὐ μόνον 10 τὰ κατὰ τοὺς Μαρωνείτας, άλλὰ και τάλλα πάντα δια-5 σαφήση τοῖς 'Ρωμαίοις. καὶ τέλος τὸν μὲν 'Ονόμαστον έξείλετο, τὸν δὲ Κάσσανδρον μετὰ τὸ τοὺς πρεσβευτὰς άπελθεῖν ἀποστείλας καὶ παραπέμψας ἔως Ήπείρου [965 6 φαρμάκφ διέφθειρεν. οἱ δὲ περὶ τὸν "Αππιον, κατε- 15 γνωκότες τοῦ Φιλίππου καὶ περὶ τῆς εἰς τοὺς Μαρωνείτας παρανομίας καὶ περὶ τῆς πρὸς Ῥωμαίους άλλοτριότητος, τοιαύτας έχοντες διαλήψεις έχωρίσθησαν.

7 Ὁ δὲ βασιλεὺς γενόμενος καθ' έαυτὸν καὶ συμμεταδοὺς τῶν φίλων 'Απελλῆ καὶ Φιλοκλεῖ περὶ τῶν τὰ ἐνεστώτων, ἔγνω σαφῶς ἐπὶ πολὺ προβεβηκυῖαν αὐτοῦ τὴν πρὸς 'Ρωμαίους διαφοράν, καὶ ταύτην οὐκέτι λαν-1107] θάνουσαν, ἀλλὰ καταφανῆ τοῖς πλείστοις οὖσαν.

¹ κάσανδρον Z, corr. Di 3 περί Z, corr. Rei 674 Sch τὰς ἀληθείας] Scripturam traditam tuentur Sch in lexico v. πυνθάνεσθαι et C. Wunderer l. c. 17 coll. 10, 40, 5 et 38, 1, 3 5 ἀφορμὴ Z, corr. Ur 6 μαρωνία Z, corr. Ernestus 8 δ' Z Hu, δὲ U vulgo 11 τὰ om. WN 11. 16 μαρωνίτας Z, corr. Di 11 διασαφήσει Z vulgo, διασαφησ΄ N, corr. Sch 13 κάσανδρον Z, corr. Di 19 °Oτι φίλιππος δ μακεδιών γενόμενος — 113, 18 X $100^{\rm u}$ — $101^{\rm u}$, 0 $170^{\rm u}$ — $171^{\rm r}$, U^* 39—41; duo illa excerpta codicum Y et Z recte coniunxit Ur XLIV 20 ἀπελλεί YZ vulgo, ἀπελεί O, corr. Be 21 τὸ πολὸ Y αὐτοῦ YZ, corr. Be 22 καὶ—23 οὐσαν om. Y

καθόλου μέν οὖν πρόθυμος ἡν εἰς τὸ κατὰ πάντα τρό- 8 πον άμύνασθαι καί μετελθείν αὐτούς πρός ένια δέ των επινοουμένων απόχειρος ων επεβάλετο πως αν ετι γένοιτό τις άναστροφή και λάβοι χρόνον πρός τὰς είς ε τὸν πόλεμον παρασκευάς. ἔδοξεν οὖν αὐτῷ τὸν νεώ- 9 τατου υίου Δημήτριου πέμπειν είς την 'Ρώμηυ, τὰ μέν άπολογησόμενον ύπερ των έγκαλουμένων, τὰ δε καί παραιτησόμενον, εί καί τις ἄγνοιά (ποτ') έγεγόνει περί αὐτόν. πάνυ γὰο ἐπέπειστο διὰ τούτου πᾶν τὸ προ- 10 10 τεθέν άνύεσθαι παρά τῆς συγκλήτου διά τὴν ὑπεροχὴν την γεγενημένην τοῦ νεανίσχου χατά την δμηρείαν. ταῦτα δὲ διανοηθεὶς ᾶμα μὲν ἐγίνετο περὶ τὴν ἐκπομ- 11 πην τούτου και των αμα τούτω συνεξαποσταλησομένων φίλων, αμα δὲ τοῖς Βυζαντίοις ὑπέσχετο βοηθήσειν, 12 15 οὐχ οὕτως ἐκείνων στοχαζόμενος ὡς ἐπὶ τῆ ἀκείνων προφάσει βουλόμενος καταπλήξασθαι τούς των Θρακών δυνάστας τῶν ὑπὲρ τὴν Προποντίδα κατοικούντων χάοιν της προκειμένης έπιβολης.

III. RES GRAECIAE.

Ο Οτι κατὰ τὴν Κρήτην, κοσμοῦντος ἐν Γορ- [15 (19) τύνη Κύδα τοῦ ᾿Αντάλκους, κατὰ πάντα τρόπον

¹ πένθυμος U 2 μετὰ | ελθεῖν Ο 3 ἐπεβάλλετο N 3. 4 ᾶν ἐπιγένοιτο YZ, corr Sch 4 ἀναστροφή Ο τὰς bis in O 5 παρασκευάς: des. Z 8 ἐγεγόνει Y, γέγονε Ben 286, (ποτ') ἐγεγόνει BW 9 αὐτῶν Y, corr. Rei 674 Sch 10 ἀνόσεσθαι Na 344 Di 13 καὶ U* τούτῶν Y ante Ur, τούτῶν U* 15 ἐπείνῶ (Y), corr. Ur τῆ ἐπείνῶν Y, corr. Hu Philol. 1859, 314 BW 16 θράκων Ο 17 ὁπὲρ Rei 675 Sch pro ὑπὸ 20—115, 3 V 8 $^{\rm I}$ $-82^{\rm I}$, W $55^{\rm u}$ $-56^{\rm r}$, N $86^{\rm u}$ $-88^{\rm r}$, U 327 -329, Ur XLV; v. Ni 224, BW Beitr. 7 20 γορτύνη (Z), γορτύνι Ur, Γόρτυνι Di 21 κύδα τοῦ Gro, κυδάτον Z ἀντετάλκους Z, ἀντιτάλκους U Ur, corr. Na 247 Di

έλαττούμενοι Γορτύνιοι τοὺς Κνωσίους, ἀποτεμόμενοι τῆς γώρας αὐτῶν τὸ μὲν καλούμενον Λυκάστιον προσέ-2 νειμαν Ραυκίοις, τὸ (δὲ) Διατόνιον Λυττίοις. κατά δὲ τὸν καιρὸν τοῦτον παραγενομένων πρεσβευτών έκ τῆς 1108] 'Ρώμης είς την Κρήτην τῶν περί τὸν "Αππιον 5 γάριν τοῦ διαλῦσαι τὰς ἐνεστώσας αὐτοίς πρὸς ἀλλήλους διαφοράς, και ποιησαμένων λόγους ύπερ τού- [966 των (έν) τη Κνωσίων και Γορτυνίων, πεισθέντες οί Κοηταιείς έπετρεψαν τὰ καθ' αύτούς τοίς περί τὸν 3 "Αππιον. οἱ δὲ [πεισθέντες] Κνωσίοις μὲν ἀποκατ- 10 έστησαν την χώραν, Κυδωνιάταις δὲ προσέταξαν τοὺς μεν δμήρους απολαβείν, ους έγκατέλειπον δόντες τοις περί Χαρμίωνα πρότερον, την δε Φαλάσαρναν ἀφείναι 4 μηδεν έξ αὐτῆς νοσφισαμένους. περί δε τῶν κατὰ κοινοδίκιον συνεχώρησαν αὐτοῖς βουλομένοις μὲν [αὐ- 15 5 τοῖς] ἐξεῖναι μετέχειν, μὴ βουλομένοις δὲ καὶ τοῦτ' 6 έξειναι, πάσης ἀπεχομένοις της ἄλλης Κρήτης αὐτοίς

¹ ἐλαττοῦντες Rei 675 χνωσίους Z Ur Di, Κνωσσίους Ca 859 vulgo, v. BW I 73 3 ξανχίοις (Z), corr. Ur δὲ add. Ur διὰ τόνιον V λυχίοις Z, corr. BW, v. F. Kaelkerum l. c. 234 et Dittenbergerum syll. 2 n. 288, 8 et n. 463, 37. 43 4 πρεσβευτῶν Z Di, τῶν πρεσβευτῶν Ur vulgo 2 7 ποιησαμένων ex ποιησαμένους N 8 (ἐν) τῷ Κνωσίων καὶ Γορτυνίων BW, v. 4, 25, 1; 34, 9. 11, 5, 8, τῷ χνωσέων καὶ γορτύνη Z, τῶν χνωσσίων καὶ γορτυνίων Ur, ** * τῶν Κνωσσίων καὶ Γορτυνίων Ca 859, ἐν τῷ Κνωσσίων καὶ Γορτυνίων Rei 675, ἐν Κνωσσίως Rei 675, ἐν Κνωσσίως Rei 675, ἐν Γάν Γορτυνίων Rei 675, ἐν Γορτυνίων Rei 675, ἐν Γορτυνίων Rei 675, ἐν Γορτυνίων Rei 675, Rei 675, Rei 675, Rei 675

τε καὶ τοῖς ἐκ Φαλασάρνης φυγάσιν. *** ἀπέκτειναν τοὺς περὶ Μενοίτιον, ἐπιφανεστάτους ὅντας τῶν πολιτῶν.

D. OLYMP. 148, 3.

RES AEGYPTI.

92] . βασιλέα καλ θεων αιμα τοῦτον λέγοντες $[16\ (6)]$ καταχ $(\varrho\omega)$ μενοι τευξεσθαι|τινος έλέους καλ συγ-

γνώμης έπὶ τφ σασθαι
τον βασιλεα
10 ων γε μην και βασιλικώτερος
ονων ων άθετηθήναι γὰς υφ ετεςων πρειττον ἡν ἢ πρότεςον αὐτὸν ἀθετεῖν τὰς πίστεις καὶ μὴν ἀδικεῖ-
σθαι μᾶλλον η
και ανουσ φασιν συμ-
15 πάσχειν τοισ αδικοισ π
1098] ἔγγιστα τῆς θείας φυσεωσ είναι
νουσ τυγχάνειν τιμῶν η υπ
1 φαλαισάφτης Z, corr. Ur ***] οὶ (cum histu) add. Ur 2 μετήτιον Z, corr. Ur 6—116, 15 M 62, 20—63, 8 Hey; v. BW Beitr. 9 ss. et cf. ad p. 88, 14 6 δεῶν αἰμα legit Hey 7 παταχ(φώ)μενοι Hey τεὐξεσθαί legit Hey 8 ἐπὶ τη legit Hey 9 τὸν βασιλέα. πότεφος (vel πρότεφος)
μού μὲν legit Hey 15 (φιλοτι)μού(μενον) μὲν Hey 16 s. φύσεως γενέσθαι
8*

θεὸς γὰρ οὐθεὶς | πρότερος κακῶς ποιεῖ τοὺς ανουσ... τα του ποοσ δ θαυμάζουσι μέν πάντες Φί λιππον 2 διὰ τὴν ορ...ς μεγαλοψυχίαν δτι κακῶς οὐ μόνον άκούων, άλλὰ καὶ πάσχων ὑπ' 'Αθηναίων, νικήσας αὐ- 5 τούς την περί Χαιρώνειαν μάχην τοσούτον απέσχε τοῦ χρήσασθαι τῷ καιρῷ πρὸς τὴν κατὰ τῷν έχθοῶν βλάβην ώστε τοὺς μὲν τεθνεῶτας τῶν 'Αθηναίων χηδεύσας έθαψε, τοὺς δ' αίχμαλώτους χωρίς 3 λύτρων προσαμφιέσας έξαπέστειλε τοῖς ἀναγκαίοις. μι- 10 μούνται δ' ήκιστα την τοιαύτην προαίρεσιν, άμιλλώνται δε τοις θυμοίς και ταις τιμωρίαις πρός τούτους, 4 οίς πολεμούσι τούτων αὐτῶν ἕνεκα. *** πλην δγε Πτολεμαΐος δήσας τοὺς ἀνθοώπους γυμνοὺς ταῖς ἁμάξαις είλκε καὶ μετὰ ταῦτα τιμωρησάμενος ἀπέκτεινεν. — 15 "Οτι Πτολεμαῖος ὁ βαςιλεὺς Αἰγύπτου ὅτε [966] 17 (7)] (23, 16) την Λύκων πόλιν ἐπολιόρκησε, καταπλαγέντες τὸ γεγονὸς οἱ δυνάσται τῶν Αἰγυπτίων ἔδωκαν σφᾶς 2 αὐτοὺς εἰς τὴν τοῦ βασιλέως πίστιν. οἱς κακῶς ἐχρή-

cato καὶ εἰς κινδύνους πολλοὺς ἐνέπεςεν. παραπλήσιον 8 δέ τι συνέβη καὶ κατά τοὺς καιρούς, ἡνίκα Πολυκράτης τούς αποστάτας έχειρώσατο. οί γαρ περί του 'Αθίνιν 4 και Παυσίραν και Χέσουφον και τον Ίροβαστον, οίπερ ι ήσαν έτι διασφζόμενοι των δυναστων, είξαντες τοίς πράγμασι παρήσαν είς την Σάιν, σφας αὐτούς είς την τοῦ βασιλέως έγχειρίζοντες (πίστιν). δ δὲ Πτολεμαίος 5 άθετήσας τὰς πίστεις και δήσας τοὺς ἀνθρώπους γυμνούς ταις άμάξαις είλκε και μετά ταῦτα τιμωρησά-10 μενος άπέκτεινεν. καὶ παραγενόμενος εἰς τὴν Ναύκρατιν 6 1094] μετὰ τῆς στρατιᾶς, καὶ παραστήσαντος αὐτῷ τοὺς έξενολογημένους ἄνδρας έκ τῆς Έλλάδος Αριστονίκου, προσδεξάμενος τούτους απέπλευσεν είς 'Αλεξάνδρειαν, τῶν μὲν τοῦ πολέμου πράξεων οὐδεμιᾶς πεποινωνηπώς 7 16 διά την Πολυκράτους άδικοδοξίαν, καίπερ έγων έτη πέντε καλ εἴκοσιν.

E. OLYMP. 148, 4.

I. RES MACEDONIAE ET GRAECIAE.

Ότι φηςὶν ὁ Πολύβιος ἐν τῷ εἰκοςτῷ ὁευ- [18 (8) 944
 τέρῳ· περὶ δὲ τὴν τῶν ἐν Μακεδονία βασιλέων (22, 22°)
 οἰκίαν ἤδη τις ἀπὸ τούτων τῶν καιρῶν ἐφύετο κακῶν ἀνηκέστων ἀρχή. καίτοι γ' οὐκ ἀγνοῶ διότι τινὲς 2

⁴ $\pi\alpha\nu\sigma\iota\varrho\alpha\nu$ (s. acc.) P, acc. add. Va teofrator P, Irobastus Va 5 διασωζόμενοι P, corr. Hu 6 είστὸν σαϊν P, corr. Sch 7 π ίστιν add. Va 8 ένδήσας Rei 755, sed v. W. S. Teuffelium ad Aristoph. nub. 592 10 $\nu\alpha\nu\nu\varrho\alpha\nu$ ίαν P, corr. Va 11 $\tau \varrho\alpha\tau\iota\tilde{\alpha}\sigma$ P, corr. Va 12 $\lambda \varrho\iota\sigma\tau\nu$ ίνου] v. Dittenbergerum syll. In. 268 ann. 21 18 ante $\pi \varrho\sigma\sigma\delta$. del Nal Va είσ P Hu, είς τὴν Va vulgo 14 ν 14 ν 15 ν 16 ν 16 ν 19 19 119, 20 M 63, 9—64, 12 ν 17 ν 18 ν 18 ν 19 ν 29 ν

τῶν συγγραφόντων περί τοῦ (συστάντος) Ῥωμαίοις πολέμου πρός Περσέα, βουλόμενοι τὰς αlτίας ἡμῖν έπιδεικνύναι της διαφοράς, πρώτον μεν αποφαίνουσι την 'Αβρουπόλιος έππτωσιν έπ της ίδιας δυναστείας, ώς καταδραμόντος αὐτοῦ τὰ περί τὸ Πάγγαιον μέταλλα ε 3 μετά τὸν τοῦ Φιλίππου δάνατον. Περσεύς δὲ παραβοηθήσας και τρεψάμενος δλοσχερώς έξέβαλε τὸν προ-4 ειρημένον έχ τῆς Ιδίας ἀρχῆς έξῆς δὲ ταύτη τὴν εἰς Δολοπίαν είσβολην και την είς Δελφούς παρουσίαν 5 Περσέως, ἔτι δὲ τὴν κατ' Εὐμένους τοῦ βασιλέως ἐπι- 10 βουλήν γενομένην έν Δελφοίς και την των έκ Βοιωτίας πρεσβευτών έπαναίρεσιν, έξ ών ένιοί φασι φύναι 6 Περσεί τον προς 'Ρωμαίους πόλεμον. έγω δέ φημι χυριώτατον μεν είναι και τοῖς συγγράφουσι και τοῖς φιλομαθοῦσι τὸ γινώσκειν τὰς αίτίας, ἐξ ὧν εκαστα 15 γενναται καὶ φύεται των πραγμάτων συγκέχυται δὲ ταῦτα παρὰ τοῖς πλείστοις τῶν συγγραφέων διὰ τὸ μή πρατεϊσθαι τίνι διαφέρει πρόφασις αίτίας καὶ πάλιν 7 προφάσεως άρχη πολέμου. και νῦν δὲ τῶν πραγμά- [945 1095] των αὐτῶν προσυπομιμυησκόντων ἠνάγκασμαι πά- 20 8 λιν άνανεώσασθαι τὸν αὐτὸν λόγον. τῶν γὰο ἄρτι δηθέντων πραγμάτων τὰ μὲν πρῶτα προφάσεις εἰσί, τὰ δὲ τελευταΐα (τὰ) περί τὴν (κατὰ) τοῦ βασιλέως

¹ τοῦ ξωμαίοιο Μ, τοῦ (συστάντος) Ῥωμαίοις Βε 4 άβρουπόριος Μ, corr. Ge auctore Μα 5 περί Spengelius apud Hu qu. II 18 pro παρὰ ΒW 10 κατ' Εὐμένους Cobetus Μπεπος. 1862, 42 BW, περιμένους Μ, Εὐμένους Μα, περί Εὐμένους Ηεγ, ν. Krebsium D. Präpos. cet. 181 ann. 3 12 φῦναι Μα, φᾶ | ναι Μ 18 κρατείν | legerunt Μα et Hey vulgo, κρατείσθαι Βο, διευκρινείσθαι ΒW 18 πρότασις—19 προτάσεως—22 προτάσεις Μ secundum Μα, πρόφασις, προφάσεως, προφάσεις Μ secundum Hey, ut correxerat Lu 28 τὰ add. Lu κατὰ add. Hey

Εὐμένους ἐπιβουλὴν καὶ τὰ περὶ (τὴν) τῶν πρεσβευτῶν ἀναίρεσιν καὶ τούτοις ἕτερα παραπλήσια τῶν κατὰ τούς αὐτούς καιρούς γεγονότων άρχαὶ πρόδηλοι τοῦ συστάντος 'Ρωμαίοις και Περσεί πολέμου και τοῦ καταε λυθήναι την Μακεδόνων άρχην αίτία δε τούτων άπλως 9 έστιν οὐδεμία. δηλον 'δὲ τοῦτ' ἔσται διὰ τῶν έξῆς όηθησομένων. καθάπες γάς είπομεν Φίλιππον τον 10 Αμύντου διανοηθηναι και προθέσθαι συντελείν τον πρός τούς Πέρσας πόλεμον, 'Αλέξανδρον δε τοις ὑπ' 10 έχείνου κεκριμένοις (έπιγενέσθαι) χειριστήν των πράξεων, ούτω και νύν Φίλιππον μέν τον Δημητρίου φαμέν διανοηθήναι πρότερον πολεμείν 'Ρωμαίοις τὸν τε-. λευταίον πόλεμον καί τὰς παρασκευὰς έτοίμας πάσας πρός ταύτην έχειν την έπιβολήν, έκείνου δ' έκχωρή-15 σαντος Περσέα γενέσθαι χειριστήν των πράξεων· εl 11 δὲ τοῦτ' ἀληθές, κάκεινο σαφές οὐ γὰο οίόν τε τὰς αιτίας ύστερον γενέσθαι της τελευτης του πρίναντος και προθεμένου πολεμείν. δ συμβαίνει τοις ύπο των άλλων συγγραφέων είρημένοις πάντα γάρ έστι τὰ λεn γόμενα παρ' αὐτοῖς ὕστερα τῆς Φιλίππου τελευτῆς. ενα παρ΄ αυτοίς υστερα της περιουστοία [19 (14)
"Οτι Φιλοποίμην πρὸς Αρχωνα τὸν στρα- [19 (14)
""" [10] [10] [10] [10] τηγον λόγοις τισί διεφέρετο. δ μέν οὖν Φιλοποίμην εὐδοκήσας έκ τοῦ καιροῦ τοῖς λεγομένοις καί

¹ την add. Ge 5 άπλουσ M, corr. Ma, ex cod. dubitanter comprobavit Bo 9 s. ταῖς—πεπεμμέναις Cobetus l. c. 10 (ἐπιγενέσθαι) χειριστήν Campius Pol. Gesch. übersetst cet. Stutg. 1863, 1289 ann. 2 BW, χρήσθαι Μ, ἐγχειρήσαι Cobetus l. c., χρήσασθαι πρὸς τὸν χειρισμὸν vel χρησάμενον ἄψασθαι (vel ἐφικέσθαι) Hu 13 ἐτοίμονο Μ, corr. Kaelker l. c. 239 BW 14 σχείν Cobetus l. c. 16 καὶ ἐκείνο Μ, corr. Hu Philol. 1859, 312 BW, v. BW Fleckeis. annal. 1889, 686 16. 17 τὰς αἰτίας Ge pro ταύτας 21—120, 12 M 64, 13—28 Hey, v. BW Beitr. 988.

μεταγνούς ἐπήνει τὸν "Αρχωνα φιλοφρόνως, ὡς ἐν2 τρεχῶς καὶ πανούργως τῷ καιρῷ κεχρημένον. ἔμοιγε
μήν, φηςὶν ὁ Πολύβιος, οὕτε τότε παρόντι τὸ ξηθὲν
εὐηρέστησεν, ὥστ' ἐπαινοῦντά τινα κακῶς ἄμα ποιεῖν,
8 οὕτε μετὰ ταῦτα τῆς ἡλικίας προβαινούσης πολὺ γὰρ 5
δή τι μοι δοκεῖ κεχωρίσθαι κατὰ τὴν αῖρεσιν ὁ πραγματικὸς ἀνὴρ τοῦ κακοπράγμονος καὶ παραπλησίαν ἔχειν
διαφορὰν τῷ κακεντρεχεῖ πρὸς τὸν ἐντρεχῆ ὰ μὲν γάρ
ἐστι κ(άλλ)ιστα τῶν ὄντων ὡς ἔπος εἰπεῖν, ὰ δὲ τοὐ4 ναντίον ἀλλὰ διὰ τὴν νῦν ἐπιπολάζουσαν ἀκρισίαν 10
βραχείας ἔχοντα κοινότητας τὰ προειρημένα τῆς αὐτῆς
ἐπισημασίας καὶ ξήλου τυγχάνει παρὰ τοῖς ἀνθρώποις.

II. RES ASIAE.

20] "Οτι 'Απολλωνίς, ή 'Αττάλου τοῦ πατρὸς [967 1108] (28,18) Εὐμένους τοῦ βαςιλέως γαμετή, Κυζικηνή ἤν, 15 γυνή διὰ πλείους αἰτίας ἀξία μνήμης καὶ παρασημασίας. 2 καὶ γὰρ ὅτι δημότις ὑπάρχουσα βαςίλιςςα ἐγεγόνει καὶ ταύτην διεφύλαξε τὴν ὑπεροχὴν μέχρι τῆς τελευταίας, οὐχ ἐταιρικὴν προσφερομένη πιθανότητα, σωφρονικὴν δὲ καὶ πολιτικὴν σεμνότητα καὶ καλοκαγα- 20 δίαν, δικαία τυγχάνειν τῆς ἐπ' ἀγαθῷ μνήμης ἐστίν,

⁴ ἄμα λέγειν Madvigius advers. crit. I 483 9 κ . . . ιστα M, corr. Ma 14—121, 16 P 306° s., Va 113, Suid. v. 'Απολλωνιάς; v. BW Beitr. 8 s. 14 ἀπολλωνιάσ P, corr. Di, v. Pauly-Wissowa Realencycl. II 163 n. 4 ἡ om. Suid. 15 Κυζικηνή ἦν—16 παρασημασίας om. Suid. 17 καὶ γὰρ ὅτι ἔτι del. Hu οὐσα Suid. βασίλεισσα P 18 τελευταίασ ὅτι P, τελευταίας ἡμέρας Suid., τελευταίας Va, v. Krebsium Die Präpositionsadv. i. d. spät. hist. Gräc. Monach. 1885, II 11 21 ante δικαία add. καὶ P, del. Sch 21 δικαία—121, 1 καὶ καθότι om. Suid.

1109] καὶ καθότι τέτταρας υίοὺς γεννήσασα πρὸς πάντας 8 τούτους ανυπέρβλητον διεφύλαξε την εύνοιαν και φιλοστοργίαν μέγρι τῆς τοῦ βίου καταστροφῆς, καίτοι χρόνον ούκ όλίγον ύπερβιώσασα τάνδρός. πλην οίγε περί 4 s τὸν "Ατταλον ἐν τῆ παρεπιδημία καλὴν περιεποιήσαντο φήμην, ἀποδιδόντες τῆ μητρί την καθήκουσαν χάριτα καί τιμήν. ἄγοντες γὰρ έξ ἀμφοίν τοίν χεροίν μέσην 5 αύτῶν τὴν μητέρα περιήεσαν τὰ δ' ἱερὰ καὶ τὴν πόλιν μετά τῆς θεραπείας. ἐφ' οἶς οἱ θεώμενοι μεγάλως 6 10 τούς νεανίσκους άπεδέχοντο και κατηξίουν και μνη- 7 μονεύοντες των περί τον Κλέοβιν και Βίτωνα συνέχοινον τὰς αἰφέσεις αὐτῶν, καὶ τὸ τῆς προθυμίας τῆς ἐκείνων λαμπρὸν τῷ τῆς ὑπεροχῆς τῶν βασιλέων άξιώματι συναναπληρούντες. ταύτα δ' ετελέςθη εν 8 15 Κυζίκω μετά την διάλυσιν την πρός Προυσίαν τον Βασιλέα.

Ότι 'Ορτιάτων ὁ Γαλάτης, τῶν ἐν τῆ [21 942 'Αςία βαςιλεύων, ἐπεβάλετο τὴν ἀπάντων τῶν (82,21) Γαλατῶν δυναστείαν εἰς αὐτὸν μεταστῆσαι, καὶ πολλά 2 20 πρὸς τοῦτο τὸ μέρος ἐφόδια προσεφέρετο καὶ φύσει καὶ τριβῆ. καὶ γὰρ εὐεργετικὸς ἦν καὶ μεγαλόψυχος 3

4 καὶ κατὰ τὰς ἐντεύξεις εὕχαρις καὶ συνετός, τὸ δὲ συνέχον παρὰ Γαλάταις, ἀνδρώδης ἦν καὶ δυναμικὸς πρὸς τὰς πολεμικὰς χρείας.

III. RES AEGYPTI.

⁵⁻¹⁴ P 307°, Va 114, Suid. v. 'Αριστόνικος; v. BW Beitr. 8s. 8 είχεν ἢ Suid., έσχε P 10 διατριβὴν ἐποιεῖτο (cum hiatu) Suid. 11 δὲ om. Suid. 14 πεφύπει P Hu E.Z. XXXII 16 BW, ἐπεφύπει Suid. Va vulgo παλὸς Suid.

FRAGMENTA LIBRI XXIII.

A. OLYMP. 149, 1.

RES ITALIAE.

Ότι κατὰ τὴν ἐνάτην καὶ τετταρακοστὴν ὀλυμ- 1 πιάδα πρὸς ταῖς ἑκατὸν εἰς τὴν Ῥώμην ἡθροισθησαν (24,1) πρεσβειῶν πλῆθος ἀπὸ τῆς Ἑλλάδος, ὅσον οὐ τα- [968 5 χέως πρότερον. τοῦ γὰρ Φιλίππου συγκλεισθέντος εἰς 2 τὴν κατὰ τὸ σύμβολον δικαιοδοσίαν πρὸς τοὺς ἀστυγείτονας, καὶ τῶν Ῥωμαίων γνωσθέντων ὅτι προσδέχονται τὰς κατὰ Φιλίππου κατηγορίας καὶ πρόνοιαν ποιοῦνται τῆς ἀσφαλείας (τῶν) πρὸς αὐτὸν ἀμφισβη-10 τούντων, ἄπαντες οἱ παρακείμενοι τῆ Μακεδονία παρ- 8 ῆσαν, οἱ μὲν κατ' ἰδίαν, οἱ δὲ κατὰ πόλιν, οἱ δὲ κατὰ τὰς ἐθνικὰς συστάσεις, ἐγκαλοῦντες τῷ Φιλίππω. σὰν 4 δὲ τούτοις οἱ παρ' Εὐμένους ἦκον ᾶμ' Ἀθηναίω τῷ τοῦ βασιλέως ἀδελφῷ, κατηγορήσοντες αὐτοῦ περί τε 15 τῶν ἐπὶ Θράκης πόλεων καὶ περὶ τῆς ἀποσταλείσης

^{2—130, 17} \times 101°—108°, 0 171°—176°, U° 41—55, Ur XLVI; v. Liv. 39, 46, 6—48, Ni 226, 333, Ni Rhein. Mus. 1871, 264 ss., Stei 40 2 τὴν ἐνάτην καὶ τετταρακοστὴν Be, τὴν ἐννάτην καὶ τεσσαρακοστὴν O, τὴν $\overline{\theta}$ καὶ $\overline{\mu}$ Y Ur 3 ταῖς $\overline{\rho}$ Y Ur ήθροἰσθησαν Y°, corr. BW I 77 6 διαδοσίαν Y, corr. Ur 9 τῶν add. Ur άμφιβηστούντων O 14 κατηγορήσαντες O

5 Προυσία βοηθείας. ήμε δε και Δημήτριος δ τοῦ Φιλίππου πρός πάντας τούτους ἀπολογησόμενος, έχων 'Απελλην και Φιλοκλη μεθ' αύτου, τούς τότε δοκουντας 6 είναι πρώτους φίλους τοῦ βασιλέως. παρήσαν δε καλ παρά Λακεδαιμονίων πρέσβεις, άφ' έκάστου γένους των 5 1111 7] εν τη πόλει. πρώτον μεν οὖν ή σύγκλητος είσεκαλέσατο τὸν 'Αθήναιον καὶ δεξαμένη τὸν στέφανον, δυ ἐκόμιζευ ἀπὸ μυρίων καὶ πευτακισχιλίων χρυσών, έπήνεσε τε μεγαλομερώς του Εύμενη και τους άδελφούς διά τῆς ἀποκρίσεως καὶ παρεκάλεσε μένειν ἐπὶ 10 8 τῆς αὐτῆς αἰρέσεως. ἐπὶ δὲ τούτφ τὸν Δημήτριον εἰσαγαγόντες οί στρατηγοί παρεκαλέσαντο τούς κατηγοροῦντας τοῦ Φιλίππου πάντας καὶ παρῆγον κατὰ μίαν 9 πρεσβείαν. οὐσῶν δὲ τῶν πρεσβειῶν πολλῶν, καὶ τῆς είσόδου τούτων γενομένης έπί τρείς ήμέρας, είς άπο- 15 ρίαν ένέπιπτεν ή σύγκλητος περί τοῦ πῶς δεί χειρι-10 σθηναι τὰ κατὰ μέρος. παρά τε γὰρ Θετταλών καλ κατά κοινον ήκον και κατ' ιδίαν άφ' έκάστης πόλεως ποεσβευταί, παρά τε Περοαιβών, δμοίως δε καί πας' 'Αθαμάνων καὶ παρ' 'Ηπειρωτῶν καὶ παρ' 'Ιλλυριῶν' 20 11 (ων) οι μεν περί χώρας, οι δε περί σωμάτων, οι δε περί θρεμμάτων ήπον άμφισβητούντες, ένιοι δε περί 12 συμβολαίων καὶ τῶν εἰς αύτοὺς ἀδικημάτων, τινὲς μὲν ού φάσχοντες δύνασθαι τυγείν τοῦ δικαίου κατά τὸ

¹ παρουσία O 2 τούτοις Y, corr. Ur ἀπολογησάμενος O 3 ἀπελλή Y vulgo, ἀπελή O, corr. Di φιλοιλή U^{*a} Ur, φιλοιλεί Y μεθαυτοῦ X, μεθ' αὐτοῦ Y, μεθ' ἑαυτοῦ U^* Ur, corr. Di 5 λαιεδαιμόνων O 7 ἀθηναῖον Y, corr. Be 10 καὶ del. O ante eπὶ (sic) 12 παρεισεκαλέσαντο Gro, προσεκαλέσαντο Na 257; sed παρεκαλέσαντο est 'advocaverunt' 16 post περὶ add. Oὲ Y, del. Or 20 άθαμανῶν Y, corr. Or. Or.

σύμβολον διὰ τὸ τὸν Φίλιππον ἐκκόπτειν τὴν δικαιο- [969 δοσίαν, τινὲς δ' ἐγκαλοῦντες τοῖς κρίμασιν ὡς παραβεραβευμένοι, διαφθείραντος τοῦ Φιλίππου τοὺς δικαστάς. καθόλου δὲ ποικίλη τις ἡν ἀκρισία καὶ δυσχώ- 13 τος ἐκ τῶν κατηγορουμένων.

Όθεν ή σύγκλητος, οὔτ' αὐτὴ δυναμένη διευ- [2 κρινείν οὔτε τὸν Δημήτριον κρίνουσα δείν ἐκάστοις (24,2) τούτων λόγον ὑπέχειν, ἄτε καὶ φιλανθρώπως πρὸς 2 αὐτὸν διακειμένη καὶ θεωροῦσα νέον ὄντα κομιδῆ καὶ 10 πολὺ τῆς τοιαύτης συστροφῆς καὶ ποικιλίας ἀπολειπόμενον, μάλιστα δὲ βουλομένη μὴ τῶν Δημητρίου λό- 3 γων ἀκούειν, ἀλλὰ τῆς Φιλίππου γνώμης ἀληθινὴν λαβείν πείραν, αὐτὸν Δημήτριον παρέλυσε τῆς δικαιο- 4 1112] λογίας, ῆρετο (δὲ) τὸν νεανίσκον καὶ τοὺς σὺν 15 αὐτῷ φίλους εἴ τινα περὶ τούτων ὑπομνηματισμὸν ἔχουσι παρὰ τοῦ βασιλέως. τοῦ δὲ Δημητρίου φή- 5 σαντος ἔχειν καὶ προτείναντός τι βυβλίδιον οὐ μέγα, λέγειν αὐτὸν ἐκέλευσεν ῆνπερ τὰ ὑπομνήματα περιείχε πρὸς ἕκαστον τῶν κατηγορουμένων ἀπόφασιν κεφα- 10 λαιώδη. ὁ δὲ τὸ μὲν πεποιηκέναι τὸ προσταχθὲν ὑπὸ 6

¹ ἐκκόπτειν τῷ δικαιοδοσία (Υ), ἐγκόπτειν τῷ δικαιοδοσία Ca 860, corr. Sch coll. 20, 6, 2 2 παραβεβραβενμένοι (Υ) Ur vulgo ante Sch, παραβεβραβενμένοις O vulgo post Sch 4 ἀκρασία Y Ur, ἀκακία O, corr. Ca 861; v. 5, 48, 5 δυσχείριστος vel δυσθεώρητος vel δυσθιαχώρητος Rei 676, sed v. Sch 5 ἐκ τῶν — 6 σύγκλητος οπ. Ο 6 οὐ ταύτη O διακρινεῖν O 7 ἀρίνουσα Y, corr. Ur ante ἐκάστοις add. ἐφ' Ca 861, del. Sch 8 τούτων] τοῦ τὸν O 9 διακριμένοις O 10 συστροφίας Y, vafritiam intellegit Ca l. c., coitionem multorum in unum Sch, εὐστροφίας vel δυστροπίας Rei 676, corr. BW coll. 4, 34, 6 ἀπολιπόμενον O 13 post αὐτὸν add. μὲν Rei 676 vulgo, del. BW; v. Hu praef. I², 65 ss. 14 εἴρετο Y, corr. Sch δὲ add. Ur 17 πρὸς τείναντος O, sed ς νοείς πρὸς deletum βιβλίδιον Y, corr. Hu (ὄν) οὐ Rei 676 18 ἣνπερ Ca 861, ἄπερ Y 20 τὸ δὲ πρ. O

'Ρωμαίων ἔφασκεν, ἢ τὴν αίτίαν τοῦ μὴ πεποᾶχθαι 7 τοῖς ἐγκαλοῦσιν ἀνετίθει. προσέκειτο δὲ πρὸς ταῖς πλείσταις ἀποφάσεσι "καίτοι οὐκ ἴσως χρησαμένων ἡμῖν των πρεσβευτων των περί Καικίλιον έν τούτοις" καί πάλιν "καίτοι γε οὐ δικαίως ήμων ταῦτα πασχόντων". ь 8 τοιαύτης δ' ούσης τῆς Φιλίππου γνώμης ἐν πάσαις ταῖς ἀποφάσεσι, διακούσασα τῶν παραγεγονότων ἡ σύγ-9 κλητος μίαν ἐποιήσατο περί πάντων διάληψιν. ἀποδεξαμένη γαο του Δημήτριου μεγαλομερώς και φιλανθρώπως διὰ τοῦ στρατηγοῦ, πολλούς καὶ παρακλητι- 10 κούς πρός αὐτὸν διαθεμένη λόγους, ἀπόκρισιν ἔδωκε διότι περί πάντων και των είρημένων ύπ' αὐτοῦ και των ανεγνωσμένων Δημητρίω πιστεύει διότι τα μέν γέγονε, τὰ δ' ἔσται, καθάπεο δίκαιόν ἐστι γίνεσθαι. 10 ίνα δὲ καὶ Φίλιππος εἰδῆ διότι τὴν χάριν ταύτην ή 15 σύγκλητος Δημητρίφ δίδωσιν, έξαποστελείν έφη πρεσβευτάς ἐποψομένους εὶ γίνεται πάντα κατὰ τὴν τῆς συγκλήτου βούλησιν, αμα δε διασαφήσοντας τῷ βασιλεῖ διότι της συμπεριφοράς τυγχάνει ταύτης διά Δη- [970 11 μήτριον. καὶ ταῦτα μέν τοιαύτης ἔτυχε διεξαγωγῆς. 20 31 Μετὰ δὲ τούτους εἰσῆλθον οἱ παρ' Εὐμένους (24,3) πρέσβεις (καί) περί τε της βοηθείας της ἀποσταλείσης ύπὸ τοῦ Φιλίππου τῷ Προυσία κατηγόρησαν καὶ

περί τῶν ἐπὶ Θράκης τόπων, φάσκοντες οὐδ' ἔτι καὶ νῦν αὐτὸν ἐξαγηοχέναι τὰς φρουρὰς ἐκ τῶν πόλεων.

1113] τοῦ δὲ Φιλοκλέους ὑπὲρ τούτων βουληθέντος ἀπο- 2 λογείσθαι διὰ τὸ καὶ πρὸς τὸν Προυσίαν (πε)πρεσβευ- 5 κέναι καὶ τότε περὶ τούτων ἐξαπεστάλθαι πρὸς τὴν σύγκλητον ὑπὸ τοῦ Φιλίππου, βραχύν τινα χρόνον ἡ 3 σύγκλητος ἐπιδεξαμένη τοὺς λόγους ἔδωκεν ἀπόκρισιν διότι, τῶν ἐπὶ Θράκης τόπων ἐὰν μὴ καταλάβωσιν οἱ πρεσβευταὶ πάντα διφκημένα κατὰ τὴν τῆς συγκλήτου 10 γνώμην καὶ πάσας τὰς πόλεις εἰς τὴν Εὐμένους πίστιν ἐγκεχειρισμένας, οὐκέτι δυνήσεται φέρειν οὐδὲ καρτερείν παρακουομένη περὶ τούτων.

Καὶ τῆς μὲν Φιλίππου καὶ Ῥωμαίων παρατριβῆς 4 ἐπὶ πολὺ προβαινούσης ἐπίστασις ἐγενήθη κατὰ τὸ 15 παρὸν διὰ τὴν τοῦ Δημητρίου παρουσίαν πρὸς μέντοι 5 γε τὴν καθόλου τῆς οἰκίας ἀτυχίαν οὐ μικρὰ συνέβη τὴν εἰς τὴν Ῥώμην τοῦ νεανίσκου πρεσβείαν συμβαλέσθαι. ἡ τε γὰρ σύγκλητος ἀπερεισαμένη τὴν χάριν ἐπὶ 6 τὸν Δημήτριον ἐμετεώρισε μὲν τὸ μειράκιον, ἐλύπησε 20 δὲ καὶ τὸν Περσέα καὶ τὸν Φίλιππον ἰσχυρῶς τῷ δοκείν μὴ δι' αὐτούς, ἀλλὰ διὰ Δημήτριον τυγχάνειν τῆς παρὰ Ῥωμαίων φιλανθρωπίας. ὅ τε Τίτος ἐκκαλεσά-7 μενος τὸ μειράκιον καὶ προβιβάσας εἰς λόγους ἀπορ-

¹ φάσνοντες U** Ur, φάσνον Y οὐδέ τι (Y), corr. Ca 862 2 έξαγηοχέναι O ante Ca 862, έξαγειοχέναι Y Ur 4 πρεσβευκέναι Y, corr. Ur 10 εύμενοῦς Y, corr. Ur 11 έγκεχρισμένας O δυνήσηται Y, δυνήσεται η superscripto super ε O, corr. Ur 12 παρακρουομένης Y, παρακρουυμένη Ur, παρακρουομένη Ur not. 62 Ca 862, corr. Sch 16 οἰκίας X* ante Ur, οἰκείας OU* ἀτυχίας Y, corr. Ur 17 συμβάλεσθαι Y, συμβάλλεσθαι U* Ur, corr. Hu (v. Hu E.Z. XIX 1) 21 τὴν — 22 φιλανθομπίαν O 22 δ τε Ernestus pro δτε Tiτος Palmerius Sch, corr. Be, τις (Y) Ur, καὶ τ Ca 862

οήτους, οὐκ ὀλίγα συνεβάλετο πρὸς τὴν αὐτὴν ὑπό
8 θεσιν. τόν τε γὰρ νεανίσκον ἐψυχαγώγησεν, ὡς αὐτίκα μάλα συγκατασκευασόντων αὐτῷ 'Ρωμαίων τὴν βασιλείαν, τούς τε περὶ τὸν Φίλιππον ἡρέθισε, γράψας ἐξ αὐτῆς τὸν Δημήτριον ἀποστέλλειν πάλιν εἰς τὴν 'Ρώμην μετὰ τῶν φίλων ὡς πλείστων καὶ χρησι
9 μωτάτων. ταύταις γὰρ ταῖς ἀφορμαῖς χρησάμενος ὁ Περσεὺς μετ' ὀλίγον ἔπεισε τὸν πατέρα συγκαταθέσθαι τῷ Δημητρίου θανάτω.

10 Περί μὲν οὖν τούτων ὡς ἐχειρίσθη τὰ κατὰ [971 4] μέρος ἐν τοῖς εξῆς δηλώσομεν. ἐπὶ δὲ τούτοις εἰσ-(²⁴,⁴) εκλήθησαν οἱ παρὰ τῶν Λακεδαιμονίων πρέσβεις.
1114 2] τούτων δ' ἦσαν διαφοραὶ τέτταρες. οἱ μὲν γὰρ περὶ Λῦσιν ἥκοντες (ὑπὲρ) τῶν ἀρχαίων φυγάδων ἐπρέσβευον, φάσκοντες δεῖν ἔχειν αὐτοὺς πάσας τὰς κτή- 15 3 σεις, ἀφ' ὧν έξ ἀρχῆς ἔφυγον· οἱ δὲ περὶ τὸν ᾿Αρέα καὶ τὸν ᾿Αλκιβιάδην, ἐφ' ῷ ταλαντιαίαν λαβόντες κτῆσιν ἐκ τῶν ἰδίων τὰ λοιπὰ διαδοῦναι τοῖς ἀξίοις τῆς 4 πολιτείας. Σήριππος δ' ἐπρέσβευε περὶ τοῦ μένειν τὴν ὑποκειμένην κατάστασιν, ἢν ἔχοντές ποτε συνεπο- 20 διτεύοντο μετὰ τῶν ᾿Αχαιῶν. ἀπὸ δὲ τῶν τεθανατωμένων καὶ τῶν ἐκπεπτωκότων κατὰ τὰ τῶν ᾿Αχαιῶν.

¹ συνεβάλετο Υ Hu (v. Hu E.Z. XXI 18), συνεβάλετο U*
Ur vulgo 3 συγκατασκευασάντων Υ, corr. Ca 862
4 γράψας Υ ante Ca 862, γράψαι U* Ur 6 πλείστον καὶ χρησιμώτατον Υ, πλείστον (ὑφέλιμον) καὶ χρ. Ur, corr. Gro™ Sch
12 λακεδαιμόνων Ο™ addito γρ΄ 13 δ Υ 14 λύσιν Υ, λύσεως Ur, Λυσίαν Rei 676, Λύσιν Sch, Λύσιν Be, Κλήτιν coni. BW coll. 23, 18, 5 ῆμοντες] ὅντες coni. Sch ὑπὲρ add. Rei 676 BW 16 ἀφ' Υ Ur Sch, ἐφ' Ca 863 vulgo; v. 25, 3, 2 ἀρέα Υ Sch, ἀρὲ superscriptο τ Ο, ἄρεα Ur vulgo
17 ὁ pro ὁν Ur 19 σήριπος Υ, corr. Ur δ' Υ Hu, δὲ U* Ur vulgo 20 ἔχοντος Ο 21 τεθανατομένων Χ 22 κατὰ τὰ Ur pro τὰ κατὰ

δόγματα παρήσαν οί περί Χαίρωνα, κάθοδον αύτοις άξιούντες συγχωρηθήναι και την πολιτείαν αποκατασταθήναι τοιαύτην. * * * ἐποιοῦντο πρὸς τοὺς ᾿Αχαιοὺς 6 ολπείους ταις ίδιαις ύποθέσεσι λόγους. οὐ δυναμένη 7 s (δè) διευπρινείν ή σύγκλητος τὰς κατὰ μέρος διαφοράς, προεγειρίσατο τρείς ἄνδρας τούς και πρότερον ήδη πεποεσβευκότας περί τούτων είς την Πελοπόννησον· ούτοι δ' ήσαν Τίτος, Κόιντος Καικίλιος, (Άππιος Κλαύδιος). ἐφ' οίς γενομένων λόγων πλειόνων, ὑπὲρ 8 10 μεν του καταπορεύεσθαι τούς πεφευγότας και τεθανατωμένους και περί τοῦ μένειν την πόλιν μετά των Αχαιών εγένετο πασι σύμφωνον, περί δε των κτήσεων, 9 πότερον δεί τὸ τάλαντον εἰς έπάστους τοὺς φυγάδας έχ των ίδιων έχλέξασθαι * * *, περί τούτων διημφισβή-15 τουν πρός άλλήλους. Ίνα δὲ μὴ πάλιν έξ ἀχεραίου 10 περί πάντων άντιλέγοιεν, έγγραπτον ύπερ των δμολογουμένων * * *, έφ' δ πάντες ἐπέβαλοντο τὰς Ιδίας

¹ χαίρωνα Y Sch auctore Rei 677, χάρωνα Ur vulgo; v. 24, 7, 1 et 688. αὐτοῖς Y, corr. Be 3 * * *] lac. indicat Sch ἐπορεύοντο Y, corr. Ca 863 ante πρὸς add. δὲ Ur, del. Hu 4 ante olusiouς add. (cum hiatu) ἔκαστοι Sch, post olu. addendum esse coni. Hu λόγοις O 5 δὲ add. Ca 863 6 προεχειρίσατο Y ante Ca 863, προεχειρίσατο XU* Ur 88. τίτος κοίντιος, καικίλιος (καὶ κίλιος X) Y, τίτος καικίλιος Ο, τίτος, κοίντιος, καικίλιος Ur, post καικίλιος add. ἄππιος Grom, ἄππιος Κλαύδιος BW; v. C. Wachsmuthium Leipz. Stud. 1887, 286 10 κατὰ πεφευγότας Y, καταπεφευγότας (ν lineola signavit Ur) U* Ur, καταπεφευγότας Ca l. c., corr. Be 11 τοῦ] τούτων Ο 13 εἰς ἐκάστους τοὺς Be, εἰς τε γὰρ τοὺς Y, εἰς ἐκάστους Sch 14 * * *] lac. indicat et add. τὸ πᾶν ἔχειν vel ἢ τὰ δλα ἀνακαδοθαι (cum hiatu) Rei 677, μάλλον ἢ πάσας ἔχειν add. BW 16 ἀντιλέγοι ἐνέγγραπτον Ο 17 * * *] lac. indicat in U* et add. (cum hiatu) γίνεοθαι ἐκέλευον Ur, γίνεοθαι προσέταττον BW δ Y Sch, δ U* (Ur vulgo) ἐπεβάλλοντο U* Ur vulgo, ἐπεβάλοντο Y* Be, ἐπέβαλον Di; v. Hu E.Z. XXI 8

1115 11] σφραγίδας. οἱ δὲ περὶ τὸν Τίτον βουλόμενοι καὶ τοὺς Άγαιοὺς εἰς τὴν ὁμολογίαν ἐμπλέξαι, προσεκαλέ-

12 σαντο τοὺς περὶ Ξέναρχον. οὖτοι γὰρ ἐπρέσβευον τότε παρὰ τῶν 'Αχαιῶν, ᾶμα μὲν ἀνανεούμενοι τὴν συμμαχίαν, ᾶμα δὲ τῆ τῶν Λακεδαιμονίων διαφορᾶ προσ- 5

13 εδρεύοντες. και παρά την προσδοκίαν έρωτώμενοι περί των γραφομένων, εί συνευδοκοῦσιν, οὐκ οἰδ' ὅπως [972

14 εἰς ἀπορίαν ἐνέπεσον. δυσηρεστοῦντο μὲν γὰρ τῆ καθόδφ τῶν φυγάδων καὶ τῶν τεθανατωμένων διὰ τὸ γίνεσθαι παρὰ τὰ τῶν 'Αχαιῶν δόγματα καὶ παρὰ τὴν 10 στήλην, εὐδοκοῦντο δὲ τοῖς ὅλοις τῷ γράφεσθαι διότι (δεῖ) τὴν πόλιν τῶν Λακεδαιμονίων πολιτεύειν μετὰ

15 των 'Αχαιων. καὶ πέρας τὰ μὲν ἀπορούμενοι, τὰ δὲ καταπληττόμενοι τοὺς ἄνδρας, ἐπεβάλοντο τὴν σφρα-

18 γίδα. ἡ δὲ σύγκλητος προχειρισαμένη Κόιντον Μάρ- 15 κιον πρεσβευτὴν ἐξαπέστελλεν ἐπί τε τὰ κατὰ Μακε-δονίαν καὶ τὰ κατὰ Πελοπόννησον. —

5] "Οτι Δεινοχράτης δ Μεσσήνιος παραγενόμενος (24,5) εἰς τὴν Ῥώμην πρεσβευτὴς καὶ καταλαβὼν τὸν Τίτον πρεσβευτὴν καθεσταμένον ὑπὸ τῆς συγκλήτου πρός 20

² ἐππλέξαι Υ, ἐππλήξαι U* Ur vulgo, corr. Rei 677 Hu 4 ἀνανενόμενοι Ο 8 ἐνέπεσε Ο παὶ add. ante δυσης. Υ, del. Ca 863 δυσηςεστοῦντο εκ δυσας. Ο 9ε. τὸ Cυγίνεσθαι (sic) Χ 10 τὰ Υ ante Ur, om. U* 11 δὲ Υ ante Ur, om. U* ἄλλοις U* Ur, ὅλοις Υ U* Ur in marg. 12 δεξ add. Ur 14 ἐπεβάλλοντο U* Ur vulgo, ἐπεβάλοντο Υ Βε, ἐπέβαλον Di, ν. p. 129, 17 τῷ σφραγίδι Υ, τὴν σφραγίδα Rei 677 (accent. corr. Be), τὰς σφραγίδας (sic) coni. Sch 15 προσχειςιζομένη U*, προχειςιζομένη Ur vulgo, προχειςισμένη Ε 16 ἐξαπέστειλεν Ο U* Ur vulgo, ἐξαπέστειλεν Ο U* Ur vulgo, ἐξαπέστελεν Χ Β W; ν. Hu E.Z. XIV 3. 7 17 τὰ om. Ο 18—131, 8 X 108° s., 0 176°, U* 55 s., Ur XLVII; cf. Liv. 39, 51, Ni 8 19. 131, 2 τίτον Υ* Be, τῖτον Ο U* Ur vulgo 20 παθεστάμενον Υ, corr. Ca 864

τε Προυσίαν καὶ τὸν Σέλευκον, περιχαρής ἐγενήθη, νομίζων τὸν Τίτον διά τε τὴν πρὸς αὐτὸν φιλίαν — 2 ἐγεγόνει γὰρ αὐτῷ συνήθης κατὰ τὸν Λακωνικὸν πόλεμον — καὶ διὰ τὴν πρὸς τὸν Φιλοποίμενα διαφοράν, παραγενόμενον εἰς τὴν Ἑλλάδα, χειριείν τὰ κατὰ τὴν Μεσσήνην πάντα κατὰ τὴν αὐτοῦ προαίρεσιν. διὸ καὶ 3 παρεὶς τἄλλα προσεκαρτέρει τῷ Τίτφ καὶ πάσας εἰς τοῦτον ἀπηρείσατο τὰς ἐλπίδας. —

Οτι Δεινοκράτης ὁ Μεσσήνιος ἡν οὐ μόνον κατὰ 4 10 τὴν τριβήν, ἀλλὰ καὶ κατὰ τὴν φύσιν αὐλικὸς καὶ στρατιωτικὸς ἄνθρωπος. τὸν δὲ πραγματικὸν τρόπον 5 1116] ἐπέφαινε μὲν τέλειον, ἡν δὲ ψευδεπίγραφος καὶ ρωπικός. ἔν τε γὰρ τοῖς πολεμικοῖς κατὰ μὲν τὴν 6 εὐχέρειαν καὶ τὴν τόλμαν πολὸ διέφερε τῶν ἄλλων 15 καὶ λαμπρὸς ἡν ἐν τοῖς κατ' ἰδίαν κινδύνοις. ὁμοίως 7 δὲ καὶ κατὰ τὴν ἄλλην διάθεσιν ἐν μὲν ταῖς ὁμιλίαις εὕχαρις καὶ πρόχειρος ἡν, παρά τε τὰς συνουσίας εὐτράπελος καὶ πολιτικός, ἄμα δὲ τούτοις φιλέραστος, περὶ δὲ κοινῶν ἢ πολιτικῶν πραγμάτων ἀτενίσαι καὶ 8 20 προϊδέσθαι τὸ μέλλον ἀσφαλῶς, ἔτι δὲ παρασκευάσασθαι καὶ διαλεχθῆναι πρὸς πλῆθος, εἰς τέλος ἀδύτνατος. καὶ τότε κεκινηκὼς ἀρχὴν μεγάλων κακῶν τῆ 9

⁶ αὐτοῦ Y, αὐτοῦ Hu 8 post ἐλπίδας pergunt Y: καὶ ὁ δεινοπράτης παρῆν cet. (v. p. 132, 15) 9—132, 17 βούλησιν: P 307° s., Va 114, Suid. v. Δεινοπράτης. Hoc fragmentum inserendum esse Ursini eclogae de legationibus XLVII. docuit Va ann. 21 9 ὁ οm. Suid. ° ἦν οm. Suid. Di κατὰ κατὰ P 11 τὸν—13 ἐφαπικός: Suid. v. ἐφαπικός 11 πραπτικόν Suid. v. ἐφαπικός 12 ἐπέφαινε P cod. A Suidae v. Δειν. Rei 757 Be, ὁπέφαινε ceteri Suid. codices v. Δειν. et omnes v. ἐφαπ. Va vulgo; v. 25, 3, 5 μὲν om. Suid. v. ἐφαπ. 19 περὶ κοινῶν δὲ Suid. 20 ἐμφρόνως Suid. 21 ἐς Suid. 22 καί ποτε P Suid., corr. Sch κεπινικώς P

πατρίδι, τελείως οὐδὲν ὅετο ποιεῖν, ἀλλὰ τὴν αὐτὴν [978 ἀγωγὴν ἦγε τοῦ βίου, προορώμενος οὐδὲν τῶν μελλόντων, ἐρῶν δὲ καὶ κωθωνιζόμενος ἀφ' ἡμέρας καὶ 10 τοις ἀκροάμασι τὰς ἀκοὰς ἀνατεθεικώς. βραχείαν δέ τινα τῆς περιστάσεως ἔμφασιν ὁ Τίτος αὐτὸν ἡνάγ- 5 11 κασε λαβείν. ἰδὼν γὰρ αὐτὸν παρὰ πότον ἐν μακροῖς ἱματίοις ὀρχούμενον, παρ' αὐτὰ μὲν ἐσιώπησε, τῆ δ' αὕριον ἐντυγχάνοντος αὐτοῦ καὶ τι περὶ τῆς πατρίδος 12 ἀξιοῦντος "Έγὰ μέν, ὡ Δεινοκράτη, πᾶν" ἔφη "ποιήσω τὸ δυνατόν ἐπὶ δὲ σοῦ θαυμάζω πῶς δύνη παρὰ πό- 10 τον ὀρχεῖσθαι, τηλικούτων πραγμάτων ἀρχὴν κεκινη-13 κὼς ἐν τοις Έλλησιν." ἐδόκει δὲ τότε βραχύ τι συσταλῆναι καὶ μαθείν ὡς ἀνοίκειον ὑπόθεσιν τῆς ἰδίας

αίρέσεως καὶ φύσεως ἀποδέδωκε.

14 Πλὴν τότε παρῆν εἰς τὴν Ἑλλάδα μετὰ τοῦ Τίτου 15 πεπεισμένος ἐξ ἐφόδου τὰ κατὰ τὴν Μεσσήνην χειρι15 σθήσεσθαι κατὰ τὴν αὐτοῦ βούλησιν. οἱ δὲ περὶ τὸν Φιλοποίμενα, σαφῶς ἐπεγνωκότες ὅτι περὶ τῶν Ἑλλη-

¹ ante eto add. δεινδν Hertleinius Fleckeis. annal. 1877, 38, post ὅετο add. δείνδν Be; sed v. Hu ad h. l. et cf. 28, 5, 4 2 προοφωμενος — μελλόντων οπ. P 3 ἐρῶν — κωθωνιζόμενος: Suid. V. κωθωνίσαι 4 βραχείάν τε Suid. 5 τίτοσ P Va Be, τίτος Suid. Sch ἡνάγκασε P 6 ἰδὼν — 12 ελλησιν cf. Plut. Flamin. c. 17 8 τῆσ P Suid. Rei 757 Hu, om Va vulgo 9 Δεινόκρατες coni. Hu, sed v. A. Eberhardum observ. Pol. part. Diss. inaug. Berol. 1862, 25 et Meisterhansium Gramm. d. att. Inschr. Berol. 1900, § 53, 11 10 πό|τον P, corr. Va e Suida 12 ελλη|σιν P Be, ελλησι Suid. Va vulgo δοκει (s. acc.) P, δοκεί Suid. Va vulgo, corr. Na 231 BW 13 ὁ|πόθεσι P, corr. Va e Suida 14 αἰρόσεσι P, τόγε παρείναι Suid., corr. Va 15 s. καὶ ὁ δεινοκράτης παρήν μετὰ τοῦ τίτον εἰς τὴν ἐλλάδα πεπεισμένος cet. — 133, 13: X 108π—109π, 0 176π s., U* 56 s.; v. ad p. 131, 8 16 χειρισθήσεσθαι P Va Sch, χειρωθήσεσθαι Suid., έγχειρισθήσεσθαι Y Ur vulgo 17 αὐτοῦ P* Be, αὐτοῦ Y vulgo βούλησιν: des. P. Suid.

νικῶν ὁ Τίτος οὐδεμίαν ἐντολὴν ἔχει παρὰ τῆς συγκλήτου, τὴν ἡσυχίαν εἶχον, καραδοκοῦντες αὐτοῦ τὴν

1117] παρουσίαν. ἐπεὶ δὲ καταπλεύσας εἰς Ναύπακτον 16
ἔγραψε τῷ στρατηγῷ καὶ τοἰς δαμιουργοίς τῶν ᾿Αχαιῶν,

ε κελεύων συνάγειν τοὺς ᾿Αχαιοὺς εἰς ἐκκλησίαν, ἀντ- 17
. ἔγραψαν αὐτῷ διότι ποιήσουσιν, ἄν γράψη περὶ τίνων
βούλεται διαλεχθῆναι τοἰς ᾿Αχαιοίς τοὺς γὰρ νόμους
ταῦτα τοἰς ἄρχουσιν ἐπιτάττειν. τοῦ δὲ μὴ τολμῶντος 18
γράφειν, αὶ μὲν τοῦ Δεινοκράτους ἐλπίδες καὶ τῶν

10 ἀρχαίων λεγομένων φυγάδων, τότε δὲ προσφάτως ἐκ
τῆς Λακεδαίμονος ἐκπεπτωκότων, καὶ συλλήβδην ἡ τοῦ
Τίτου παρουσία καὶ προσδοκία τοῦτον τὸν τρόπον
διέπεσεν.

II. RES GRAECIAE.

15 "Οτι κατὰ τοὺς αὐτοὺς καιροὺς ἐξαπεστάλησαν [6 980 ὑπὸ τῶν ἐκ Λακεδαίμονος φυγάδων πρέσβεις εἰς (24,11) τὴν 'Ρώμην, ἐν οἶς ἦν 'Αρκεσίλαος καὶ 'Αγησίπολις, δς ἔτι παῖς ὢν ἐγενήθη βασιλεὺς ἐν τῆ Σπάρτη. τούτους 2 μὲν οὖν λησταί τινες περιπεσόντες ἐν τῷ πελάγει το διέφθειραν, οἱ δὲ μετὰ τούτων κατασταθέντες διεκο- 3 μίσθησαν εἰς τὴν 'Ρώμην.

¹ τίτος Y° Be, τίτος Ur vulgo ἔχει Y ante Ur, παςέχειν U* 3 νάπαντον X 4 ἔγοαφε Y, corr. Sch δημιουργοίς Y, corr. Ni 137 ann. coll. Liv. 32, 22, 2. 38, 30, 4 BW; v. Glaserum l. c. 29 ann. 6 ἄν γράψη Ur pro άναγράψαι 8 τολμόντος XO 9 καὶ αἰ coni. Sch, sed v. BW Fleckeis. annal. 1889, 679 10 ante ἐκ addendum esse αδθις coni. Sch 15—21 X 109°, O 176° s., U* 58, Ur XLIX. Hoc fragmentum transposuit post caput 9. (Ur LI.) Sch, ordinem eclogarım in codicibus servatum restituit Hu, rebus Graeciae hoc excerptum tribuit Stei 42 17 ἀρκεσίλατος X, corr. X° 18 ἔτι Ur pro ἐστι 20 διεκομίσθησαν Y Ur vulgo ante Sch, Hu, διεκόμησαν U*, ἐκομίσθησαν vulgo post Sch

III. RES MACEDONIAE.

71 "Οτι τοῦ Δημητρίου παραγενηθέντος έκ τῆς [974] (84,7) 'Ρώμης εἰς τὴν Μακεδονίαν καὶ κομίζοντος τὰς αποκρίσεις, εν αίς οί 'Pωμαΐοι πάσαν την εξ αύτων · 1118] γάριν καὶ πίστιν εἰς τὸν Δημήτριον ἀπηρείδοντο 5 καλ διά τοῦτον ἔφασαν πάντα πεποιηκέναι καλ ποιή-2 σειν. οί μεν Μακεδόνες απεδέχουτο του Δημήτριου, μεγάλων ύπολαμβάνοντες ἀπολελύσθαι φόβων καλ κιν-3 δύνων - προσεδόκων γὰρ δσον οὔπω τὸν ἀπὸ Ῥωμαίων πόλεμον έπ' αὐτοὺς ήξειν διὰ τὰς τοῦ Φιλίππου 10 4 παρατριβάς - δ δε Φίλιππος και Περσεύς ούχ ήδέως έώρων τὸ γινόμενον, οὐδ' ἤρεσεν αὐτοῖς τὸ δοκεῖν τοὺς 'Ρωμαίους 'αὐτῶν μεν μηθένα λόγον ποιείσθαι, τῷ δὲ 5 Δημητρίω πασαν άνατιθέναι την έξ αύτων χάριν. οὐ μην (άλλ') δ μεν Φίλιππος επεκρύπτετο την έπλ τού- 15 τοις δυσαρέστησιν, δ δε Περσεύς, οὐ μόνον εν τη ποὸς Ρωμαίους εὐνοία παρά πολύ τάδελφοῦ λειπόμενος, άλλα και περί τάλλα πάντα καθυστερών και τη φύσει 6 καὶ τῆ κατασκευῆ, δυσχερῶς ἔφερε τὸ δὲ συνέχον, έδεδίει περί της άρχης, μη πρεσβύτερος ων έξωσθη 20

^{2—135, 2} X 109°—110°, 0 177°s., U* 58—60, Ur L; v. Liv. 39, 53, 1—9, Ni 229 s., 333 4 αὐτῶν Y, corr. Be 9 προσεδόκων Y Sch, προσεδοκουν (s. acc.) superscripto ω super ov et deleto U*, προσεδοκουν Ur vulgo 12 οὐτ Ο, corr. Ō̄ ηροσεν] v. Hu Ε.Ζ. XXIX 11 τὸ Y Hewlettius Americ. Journ. of Philol. 1891, 274 ann. 2 BW, τῷ Ur vulgo ante Ernestum, μηδένα vulgo post Ernestum, Di, codicum scripturam restituit Be 15 ἀλλ add. Sch ἀπεκρύπνετο Ο Hu 18 τάλλα (immo τἄλλα) Ca 866, πολλὰ Y Ur

διὰ τὰς προειρημένας αίτίας. διὸ τούς τε φίλους 7 ἔφθειρε τοὺς τοῦ Δημητρίου ***. —

"Ότι τών περί τὸν Κόιντον τὸν Μάρκιον πρε- [8 978 σβευσάντων εἰς Μακεδονίαν, ἀπέβη μὲν ἀπὸ τῶν (94,6) 5 έπι Θράκης Έλληνίδων πόλεων διοσχερώς δ Φίλιππος καί τὰς φρουράς ἐξήγαγεν, ἀπέβη δὲ βαρυνόμενος καί στένων. διωρθώσατο δε και τάλλα πάντα, περί ων 2 οί 'Ρωμαίοι (προσ)επέταττον, βουλόμενος έπείνοις [974 μεν μηδεμίαν εμφασιν ποιείν αλλοτριότητος, λαμβά-10 νειν δ' άναστροφήν πρός τὰς εἰς τὸν πόλεμον παρασκευάς. τηρών δὲ τὴν προκειμένην ὑπόθεσιν, ἐξῆγε 8 στρατιάν έπλ τούς βαρβάρους. διελθών δε διά μέσης 4 της Θράκης ενέβαλεν είς 'Οδρύσας (καί) Βέσσους καί Δενθηλήτους. παραγενόμενος δ' έπὶ τὴν προσαγορευο- δ 15 μένην Φιλίππου πόλιν, φυγόντων των ένοικούντων είς τὰς ἀχρωρείας, έξ ἐφόδου κατέσχε τὴν πόλιν. μετὰ 6 δε ταύτα παν το πεδίον επιδραμών και τούς μεν έκ-1119] πορθήσας, παρ' ών δὲ πίστεις λαβών, ἐπανῆλθε, φρουράν καταλιπών έν τη Φιλίππου πόλει. ταύτην 7 20 δε συνέβη μετά τινα χρόνον έκπεσειν ύπὸ των 'Οδρυσων, άθετησάντων τὰς πρὸς τὸν βασιλέα πίστεις.

^{2 * * * * |} Iac. indicat Ca 866 3-21 V 82°-83°, W 56°-56°, N 88°-89°, U 329. 340. 341, Ur XLVIII; v. Liv. 39, 53, 10 ss., Ni 229 s., 833 4 τῶν Z ante Ur, τῆς U 7 διοφθώσωτο WN 8 ἐπέτωττον Z, corr. BW coll. 1, 68, 3 10 δὲ Z, corr. Ben 286 BW πρὸς bis in V 12 δὲ om. N 13 ὁδρυσως (s. acc.) Z, ὁδρύσω Ur, ὁδρύσως U° Ur not. 64 Ca 865 καὶ add. BW βέσους Z, corr. Ur καὶ alterum del. L. Goetzeler de Pol. elocutione, Wirceburgi 1887, 33 ann. 1 14 δανθηλήτους Z, δανθελήτους N, corr. Ur coll. Liv. § 12 δὲ Z, corr. Ben 286 s. BW παραγενομένην W 16 ἔξεφόδου V ex ἔξέδου 19 φρουρὰν Z ante Ur, φουρὰν W, φρουρᾶ U

B. OLYMP. 149, 2.

I. RES ITALIAE.

91 "Ότι κατά τὸ δεύτερον ἔτος ή σύγκλητος, [979 (24, 10) παραγενομένων πρέσβεων παρ' Εὐμένους καί Φαρνάκου (καὶ Φιλίππου) καὶ παρὰ τοῦ τῶν ᾿Αχαιῶν 5 έθνους, έτι δὲ παρὰ τῶν ἐκ τῆς Λακεδαίμονος ἐκπεπτωκότων καλ παρά των κατεχόντων την πόλιν, έχρη-2 μάτισε τούτοις. ήχον δε και 'Ρόδιοι πρεσβεύοντες 3 ύπερ της Σινωπέων ατυχίας. τούτοις μεν ούν καί τοίς παρ' Εὐμένους καὶ Φαρνάκου πρεσβεύουσιν ή 10 σύγκλητος άπεκρίθη διότι πέμψει πρεσβευτάς τούς έπισκεψομένους περί τε Σινωπέων και περί των τοις 4 βασιλεύσιν αμφισβητουμένων. τοῦ δὲ Κοίντου Μαρκίου προσφάτως έκ τῆς Ελλάδος παραγεγονότος καὶ περί τε τῶν ἐν Μακεδονία καὶ περὶ τῶν ἐν Πελοπον- 15 νήσω διασεσαφηκότος, οὐκέτι πολλών προσεδεήθη λόγων 5 ή σύγκλητος, άλλ' είσκαλεσαμένη και τούς από Πελοποννήσου και Μακεδονίας πρεσβεύοντας διήκουσε μέν των λόγων, τάς γε μην άποκρίσεις έδωκε καλ την διάληψιν έποιήσατο των πραγμάτων οὐ πρὸς τοὺς των 20 πρεσβευτών λόγους, άλλὰ πρὸς τὴν ἀποπρεσβείαν ὡρ-6 μοσαμένη τοῦ Μαρκίου. δς ύπερ μεν τοῦ Φιλίππου

^{3—138, 12} \times 110ⁿ—113^r, 0 177ⁿ—179^r, U* 60—65, Ur LI; v. Liv. 40, 2, 6—3, 1, Stei 41 4 παρὰ Y, corr. Ben 287 BW φαρναής X, φαρνάμις O, φαρνάμης U*, corr. Ur 5 παὶ Φιλίππου add. Tillmanns l. c. 61 BW 10 φαρνάου Y, corr. Ur 15 πελοποννήσω Y ante Ur, πελοπονήσω U* 16 διασεσαφηκότος Y ante Ur, διασεσαφηκότες U* 17 πελοποννήσου Y ante Ur, πελοπονήσου U* 18 μαπεδονίας (Y) ante Rei 678 Sch, μαπεδόνας Ur vulgo πρεσβείονται O 19 ἔδωπεν U* 21 ἀπὸ πρεσβείαν X ἀρμωσαμένη O

τοῦ βασιλέως ἀπηγγέλκει διότι πεποίηκε μεν τὰ προσταττόμενα, πεποίηκε δε τὰ πάντα βαρυνόμενος, καὶ (καθ)ότι λαβών καιρόν πάν τι ποιήσει κατά 'Ρωμαίων. διὸ καὶ τοῖς μὲν παρὰ τοῦ Φιλίππου πρεσβευταῖς 7 5 τοι αύτην έδωκε την απόκρισιν, δι' ής έπὶ μεν τοις γεγονόσιν έπήνει του Φίλιππου, είς δε το λοιπου ώετο 1120] δείν προσέχειν αὐτὸν ΐνα μηδεν ὑπεναντίον φαίνηται πράττων 'Ρωμαίοις. περί δε των κατά Πελοπόν- 8 νησον δ Μάρκιος τοιαύτην έπεποίητο την απαγγελίαν 10 διότι, τῶν Άχαιῶν οὐ βουλομένων ἀναφέρειν οὐδεν ἐπὶ την σύγκλητον, άλλα φρονηματιζομένων και πάντα δι' έαυτῶν πράττειν ἐπιβαλλομένων, ἐὰν παρακούσωσι [9 980 μόνον αὐτῶν κατὰ τὸ παρὸν καὶ βραχεῖαν ἔμφασιν ποιήσωσιν δυσαρεστήσεως, ταγέως ή Λακεδαίμων τῆ 15 Μεσσήνη συμφρονήσει. τούτου δε γενομένου μετά 10 μεγάλης χάριτος ήξειν τοὺς 'Αχαιοὺς ἔφη καταπεφευνότας έπὶ 'Ρωμαίους. διότι τοῖς μὲν έκ τῆς Λακε- 11 δαίμονος ἀπεκρίθησαν τοίς περί Σήριππον, βουλόμενοι μετέωρου έᾶσαι την πόλιν, διότι πάντα πεποιήκασιν 20 αὐτοῖς τὰ δυνατά, κατὰ δὲ τὸ παρὸν οὐ νομίζουσιν είναι τοῦτο τὸ πράγμα πρὸς αύτούς. τῶν δ' Άχαιῶν 12 παρακαλούντων, εξ μέν δυνατόν έστιν, βοήθειαν αὐτοῖς πέμψαι κατά την συμμαγίαν έπλ τούς Μεσσηνίους, ελ

³ τε Υ, corr. BW Fleckeis. annal. 1889, 684 coll. 4, 25, 2s. πᾶν τι] παντὶ Ο 4 διὸ Ur vulgo, διότι Υ Kaelker l. c. 246 s. καὶ Υ Sch, om. Ur vulgo 5 ἔδοκε Χ 6 ἐπήνει Χ* ante Ur, ἐπήθει ΟU* τὸ] τὸν Ο 8 πελοπόννησον Υ ante Ur, πελοπόνησον U* 9 μάρχος Υ, corr. Ur ἐπαγγελίαν Υ, corr. Rei 678 Sch 14 ποιήσωσιν Χ BW, ποιήσωσι Υ* vulgo λακεδαιμόνων Υ, corr. Ur 16 καταφεύγοντας coni. Sch 17 ἐφμαίοις Ο διότι Υ Kaelker l. c. 246 s. (v. ad 4) BW, διὸ Ūr vulgo 18 ἀπεκρίθη ἐαντοῖς περὶ Ο 21 πρᾶγμα Ur pro πρόσταγμα αὐτούς Υ, corr. Be δὲ Υ, corr. Ben 287 BW 23 μεσσηανίους Ο

δὲ μή, προνοηθηναι (γ') Γνα μηθείς τῶν έξ Ἰταλίας μήθ' ὅπλα μήτε σῖτον εἰς τὴν Μεσσήνην εἰσαγάγη, 13 τούτων μὲν οὐδενὶ προσεῖχον, ἀπεκρίθησαν δὲ διότι οὐδ' ἀν ὁ Λακεδαιμονίων ἢ Κορινθίων ἢ (τῶν) ᾿Αργείων ἀφίστηται δῆμος, οὐ δεήσει τοὺς Ἦχαιοὺς θαυ- 6 14 μάζειν ἐὰν μὴ πρὸς αὐτοὺς ἡγῶνται. ταύτην δὲ τὴν ἀπόκρισιν ἐκθέμενοι, κηρύγματος ἔχουσαν διάθεσιν τοὶς βουλομένοις ἕνεκεν Ὑρωμίων ἀφίστασθαι τῆς τῶν ᾿Αχαιῶν πολιτείας, λοιπὸν τοὺς πρεσβευτὰς παρακατεῖχον, καραδοκοῦντες τὰ κατὰ τὴν Μεσσήνην, πῶς προ- 10 15 χωρήσει τοῖς ᾿Αχαιοῖς. καὶ τὰ μὲν κατὰ τὴν Ἰταλίαν ἐν τούτοις ἦν.

II. RES MACEDONIAE.

10] "Οτι τῷ βασιλεῖ Φιλίππῳ καὶ τῆ σμμπάση Μα(24,8) κεδονία κατὰ τοῦτον τὸν καιρὸν δεινή τις ἀρχὴ 15
1121] κακῶν ἐνέπεσε καὶ πολλῆς ἐπιστάσεως καὶ [975
2 μνήμης ἀξία. καθάπερ γὰρ ἄν εἰ δίκην ἡ τύχη βουλομένη λαβεῖν (ἐν) καιρῷ παρ' αὐτοῦ πάντων τῶν
ἀσεβημάτων καὶ παρανομημάτων ὧν εἰργάσατο κατὰ

¹ γ' add. BW coll. 3, 58, 2. 9, 1, 3; 4, 8. 18, 31, 7. 21, 22, 8. 28, 9, 6 μηθείς Y Ur vulgo ante Ernestum, μηδείς vulgo post Ernestum, Di, traditam scripturam restituit Sch 2 σίτον] αἰτοῦ Ο εἰσαγαγείν Υ, εἰσαγάγειν U*, corr. Ur 3 οὐδὲν προσέχειν Υ, corr. Ur 4 τῶν add. BW Fleckeis. annal. 1890, 839 6 μὴ bis in X αὐτοὺς Υ, αὐτοὺς Be Hu 'post ἡγῶνται aut adde aut subaudi τοῦτ' εἰναι': Rei 678 8. 9 τῶν ἀρχαίων Ο 14—141, 8 P 307α—308α, Va 117; v. Liv. 40, 3, 38ε., Ni 234ε., 333 14 Ότι Va, τι P 15 κατὰ τοῦτον τὸν καιρὸν] v. BW Beitr. 24 18 ἐν add. Va, ἐνὶ Rei 757 18 πάντων—139, 2 ἡτυχηκότων: Suid. v. ποινή 19. 139, 1 κατὰ τ. βίον, τότε om. Suid.

τον βίου, τότε παρέστησέ τινας έρινδη καὶ ποινάς καὶ προστροπαίους των δι' έχεινον ήτυχηκότων οι συνόν- 3 τες αὐτῷ καὶ νύκτωρ καὶ μεθ' ἡμέραν τοιαύτας ἔλαβον παρ' αὐτοῦ τιμωρίας, έως οὖ τὸ ζῆν έξέλιπεν, ὡς καὶ 5 πάντας άνθρώπους δμολογήσαι διότι κατά τὴν παροιμίαν έστι Δίκης δφθαλμός, ής μηδέποτε δεί καταφρονείν ανθρώπους ύπαρχοντας. πρώτον μέν γαρ 4 αὐτῷ ταύτην παρεστήσαντο την έννοιαν δτι δεί μέλλοντα πολεμείν πρός 'Ρωμαίους έχ των έπιφανεστάτων 10 και παραθαλαττίων πόλεων τούς μέν πολιτικούς ἄνδρας μετά τέπνων καί γυναικών άναστάτους ποιήσαντα μεταγαγείν είς την νῦν μὲν 'Ημαθίαν, τὸ δὲ παλαιὸν Παιονίαν προσαγορευομένην, πληρώσαι (δέ) και Θρακών 5 καὶ βαρβάρων τὰς πόλεις, ὡς βεβαιοτέρας αὐτῷ τῆς 15 έχ τούτων πίστεως ύπαρξούσης κατά τὰς περιστάσεις. οὖ συντελουμένου, καὶ τῶν ἀνθρώπων ἀνασπάστων 6 γινομένων, τηλικούτο συνέβη γενέσθαι πένθος καὶ τηλικούτον θόρυβον ώστε δοριάλωτον δοκείν άπασαν

¹ παρέστησέ P Va Hu, παρέστησαν αὐτῷ Suid., παρέστησεν αὐτῷ Sch vulgo ante Hu ἐρινῦσ| P et Suid. cod. A man. pr., ἐριννῦς Va cum ceteris Suidae libris vulgo ante Be l. 2 και προστροπαίους—2 ἡτυχηκότων: Suid. v. προστροπαίος 2. 3 οῖ συνόντες τῷ φιλίπκφι τοιαὐτας ἔλαβον—7 ὑπάρχοντας: M 64, 24—28 Hey 3 μεθημέρα P, corr. Va 4 ἐξέλειπεν MP, corr. Va; v. Hu Ε.Ζ. ΧΧ V 19 4 ὡς—7 ὑπάρχοντας: Suid. v. Δίκης ὀφθαλμός 5 παρουμίαν] v. Kuesterum ad Suid. v. Δίκης ὀφθαλμός et C. Wundererum Polybios-Forschungen Lips. 1898, I 15s. 6 ἔστι τις δίκης—7 ὑπάρχοντας: Suid. v. ἔστι τις δίκης—6 ἐστι Ες δίκης—7 ὑπάρχοντας: Suid. v. ἔστι τις δίκης—6 ἐστι Γις Suid. v. ἔστι τις δίκης δίκης Sch δεῖ om. Suid. utroque loco—8 παρέστησαν coni. Be εννοιαν (s. spir. et acc.) P, corr. Va μέλλον τὰ P, corr. Va 9 ἐπιφανεστάτῶν P, corr. Va 12 μὲν ante εἰς P, del. Be 13 δὲ add. Va θρακῶν P, corr. Va 16 ἀνασπαστῶν P, corr. Be

7 γίνεσθαι. ἐξ ὧν κατάραι καὶ θεοκλυτήσεις ἐγίνοντο κατὰ τοῦ βασιλέως, οὐκέτι λάθρα μόνον, ἀλλὰ καὶ 8 φανερῶς. μετὰ δὲ ταῦτα βουληθεὶς μηδὲν ἀλλότριον ὑποκαθέσθαι μηδὲ δυσμενὲς μηδὲν ἀπολιπεῖν (πρὸς) τὴν βασιλείαν, ἔγραψε τοῖς ἐπὶ τῶν πόλεων διατεταγ- 5 μένοις ἀναζητήσασι τοὺς υίοὺς καὶ τὰς θυγατέρας 1122] τῶν ὑπ' αὐτοῦ Μακεδόνων ἀνηρημένων, εἰς φυλα- 9 κὴν ἀποθέσθαι, μάλιστα μὲν φέρων ἐπὶ τοὺς περὶ "Αδμητον καὶ Πύρριχον καὶ Σάμον καὶ τοὺς μετὰ τού- 10 των ἀπολομένους. ᾶμα δὲ τούτοις συμπεριέλαβε καὶ 10 τοὺς ἄλλους ἄπαντας, ὅσοι κατὰ βασιλικὸν πρόσταγμα τοῦ ζῆν ἐστερήθησαν, ἐπιφθεγξάμενος, ῶς φασι, τὸν στίχον τοῦτον.

νήπιος δς πατέρα κτείνας υίοὺς καταλείπει.

11 ὅντων δὲ τῶν πλείστων ἐπιφανῶν διὰ τὰς τῶν πατέ- 15 οων προαγωγάς, ἐπιφανῆ καὶ τὴν τούτων ἀτυχίαν [970]
12 συνέβαινε γίνεσθαι καὶ παρὰ πᾶσιν ἐλεεινήν. τρίτον δ΄ ἡ τύχη δρᾶμα κατὰ τὸν αὐτὸν καιρὸν ἐπεισήγαγεν
13 τὸ κατὰ τοὺς υίούς, ἐν ῷ τῶν μὲν νεανίσκων ἀλλήλοις ἐπιβουλευόντων, τῆς δ΄ ἀναφορᾶς περὶ τούτων ἐπ΄ 20 αὐτὸν γινομένης, καὶ δέον διαλαμβάνειν ποτέρου δεὶ γίνεσθαι τῶν υίῶν φονέα καὶ πότερον αὐτῶν δεδιέναι

¹ γίνεσθαι (τὴν παραλίαν) coni. Βε ἐξ ὧν — 1. 2 ἐγίνοντο κατ' αὐτοῦ: Suid. ν. Φεοκλυτήσαντες 3 ὁ δὲ βουληθεὶς—5 τῷ βασιλεία: Suid. ν. ὑποκαθέσθαι 4 ἀπολείπειν Suid.
4. 5 (πρὸς) τὴν βασιλείαν ΒW coll. 1, 81, 8, τῆι βασιλείαν Ρ, τῷ βασιλεία (cum histu) Suid. Va vulgo 6 ἀναζητήσαντας coniecerat Rei 757 9 πυρρίχον P, corr. Di 10 ἄμα—14 καταλείπει] ν. p. 141, 9 ss. 13 στίχον] Stasini; cf. ν. Scala D. Stud. d. Pol. I 74 ann. 5 14 καταλίπει P, corr. Va 16 παραγωγάσ P, corr. Wesselingius ad Diod. II 304 Sch 18 ἐπεισήγαγε vulgo ante BW invito P 21 πότερὸ | P, corr. Rei 758 Sch

μάλλον κατά τὸν έξης βίον, μη γηφάσκων αὐτὸς πάθη τὸ παφαπλήσιον, ἐστροβείτο νύκτωρ καὶ μεθ' ἡμέραν περὶ τούτων διανοούμενος. ἐν τοιαύταις δ' οὕσης 14 ἀτυχίαις καὶ ταφαχαίς τῆς αὐτοῦ ψυχης, τίς οὐκ ἂν 5 εἰκότως ὑπολάβοι θεῶν τινων αὐτῷ μῆνιν εἰς τὸ γῆρας κατασκήψαι διὰ τὰς ἐν τῷ προγεγονότι βίφ παρανομίας; τοῦτο δ' ἔτι μᾶλλον ἔσται δῆλον ἐκ τῶν 15 έξης ἡηθησομένων. —

Νήπιος δς πατέρα κτείνας υίους καταλείπει.

* * * καὶ διὰ ταῦτα τῆς ψυχῆς οἰονεὶ λυττώσης 16 αὐτοῦ, καὶ τὸ κατὰ τοὺς υἰοὺς νεῖκος ᾶμα τοῖς 15 προειρημένοις ἐξεκαύθη, τῆς τύχης ὥσπερ ἐπίτηδες ἀναβιβαζούσης ἐπὶ σκηνὴν ἐν ἑνὶ καιρῷ τὰς τούτων συμφοράς. —

1128] 'Εναγίζουσιν οὖν τῷ Ξανθῷ Μακεδόνες καὶ 17 καθαρμὸν ποιοῦσι σὰν ἵπποις ὡπλισμένοις. —

² έστροβλείτο Gro et Ernestus operarum errore 6 παραγερονότι P, corr. Rei 758 Sch 8 post έηθησ. add. P: ζήτει έν τα περί παραδόξων 9—17 M 64, 28—65, 2 Hey; Suid. v. Φίλιππος: Φίλιππος ὁ Μακεδών πολλοὺς τοῦ ζῆν ἐστέρησε καὶ τοὺς νίέας ὅστερον συμπεριέλαβεν, ἐπιφθεγξάμενος τὸν στίχον τοῦτον 'Νήπιος, ὸς πατέρα κτείνας νίοὺς καταλείπει.' Suid. v. νήπιος: Φίλιππος ὁ Μακεδών, πολλοὺς ἀνελών. ὅστερον ἐφθέγξατο τοῦτον τὸν στίχον 'Νήπιος ὁς πατέρα κτείνας νίοὺς καταλείπει.' Cf. § 4—10 10 αὐτὸν Μ, corr. Μα 13 ***] Apparet ab excerptore multa omissa esse 14 τὸ κατὰ τοὺς νίοὺς νεῖκος = τὸ τῶν νίῶν νεῖκος, ν. Krebsium D. Prāpos. cet. 145 b 16 ἐπὶ Ge, ῶσπερ ἐπὶ Μ; v. 11, 5, 8. 29, 19, 2 17 διαφοράς coni. BW 18.19 Suid. v. ἐναγίζων. Pol. fragmentum agnovit Va 210 coll. in ann. 36 Liv. 40, 6, 1—3 18 τῷ Ξανθικῷ μηνὶ coni. Va ann. 36 Μακεδόνι Suid., corr. Va 210

"Οτι "δεί μη μόνον άναγινώσκειν τὰς τραγφδίας 111 καὶ τοὺς μύθους καὶ τὰς ἱστορίας, ἀλλὰ καὶ 2 γινώσκειν και συνεφιστάνειν έπι τοῦτο τὸ μέρος. έν . οίς απασιν ἔστιν δραν, ὅσοι μὲν τῶν ἀδελφῶν εἰς τὴν πρός άλλήλους όργην και φιλονικίαν έμπεσόντες έπι 5 πολύ προύβησαν, απαντας τούς τοιούτους οὐ μόνον σφᾶς ἀπολωλεκότας, άλλὰ καὶ βίον καὶ τέχνα καὶ πόλεις 3 ἄρδην κατεστραφότας, δσοι δὲ μετρίως έζήλωσαν τὸ στέργειν αύτούς και φέρειν τὰς άλλήλων άγνοίας, τούτους απαντας σωτήρας γεγονότας ων άρτίως είπον 10 καὶ μετὰ τῆς καλλίστης φήμης καὶ δόξης βεβιωκότας. 4 καὶ μὴν ἐπὶ τοὺς ἐν τῆ Λακεδαίμονι βασιλεῖς πολλάκις ύμας επέστησα, λέγων δτι τοσούτον χρόνον διετήρησαν σφων τη πατρίδι την των Έλληνων ηγεμονίαν δσον πειθαρχούντες ώσπερ γονεύσι τοις έφόροις ήνείχοντο 15 5 συμβασιλεύοντες άλλήλοις. ὅτε δὲ (δια)φωνήσαντες εἰς μοναρχίαν τὰ πράγματα μετέστησαν, τότε πάντων αμα 6 των κακών πείραν έποίησαν λαβείν την Σπάρτην τὸ δε τελευταίον ώσανει κατ' ενδειξιν ύμιν λέγων και τιθείς έναργῶς ὑπὸ τὴν ὄψιν διετέλουν τούτους τοὺς 20

^{1—143, 8} M 65, 2—24 Hey; v. Liv. 40, 8, 10—14, Ni 284
3s. ἐν το (cum hiatu) Ge, v. ad 39, 3, 11 4 εδιεῖν Μ, corr. Ge ων δοοι Μ, δοοι Ge, δπόσοι coni. Ημ 5 φιλονειπίαν Μ, corr. Di; v. ad 21, 20, 1 8 πατεστροφότας Ge, πατεσπασφότας Α. Eberhardus observ. Pol. part. Diss. inaug. Berol. 1862, 35 ann. 6, ἀνατετροφότας Cobetus Mnemos. 1862, 31, πατεφθαφωνότας coni. Β W, evertissent Liv. l. c. 9 στέγειν coni. Be
11 post βεβιωπότας eclogam non desiisse, sed sequentia cum antecedentibus arte esse conectenda, docuit Hu coll. Liv. l. c. Hoc e codice comprobavit Bo
13s. διατηφησασῶν Μ, διετήφησαν σῶν Μα, διετήφησαν Ge, διατηφήσαιεν Hu, corr. B W
16 δὲ φρονή σαντες legerat Μα, δὲ φονεύ σαντες Μ secundum Hey, δὲ (πατα) φρονήσαντες coni. Spengelius apud Hu quaest. Π 18, δ' ἀφροντιστήσαντες Hu, corr. B W
18. 19 τὸ δὲ Ge pro τό τε, quod e cod. comprobavit Bo

περί του Εὐμένη και του "Ατταλου, δτι παραλαβόντες 7 οὖτοι μικρὰν ἀρχὴν καὶ τὴν τυχοῦσαν ηὐξήκασι [977 ταὐτην, ὡστε μηδεμιᾶς εἶναι καταδεεστέραν, δι' οὐθὲν ετερου ἢ διὰ τὴν πρὸς αὑτοὺς ὁμόνοιαν καὶ συμφωνίαν 5 καὶ τὸ δύνασθαι καταξίωσιν ἀλλήλοις διαφυλάττειν. ὧν ὑμεῖς ἀκούοντες οὐχ οἶον εἰς νοῦν ἐλαμβάνετε, τὸ 8 δ' ἐναντίον ἡκονᾶτ', ἐμοὶ δοκεί, τοὺς κατ' ἀλλήλων θυμούς."

III. RES GRAECIAE.

- 1124] Πολύβιος. Ὁ δ' έξαναστὰς προῆγε, τὰ μὲν ὑπὸ [12 τῆς ἀρρωστίας, τὰ δ' ὑπὸ τῆς ἡλικίας βαρυνόμενος (24,8°) εἶχε γὰρ έβδομηκοστὸν ἔτος. Πολύβιος διαβιασάμενος 2 δὲ τὴν ἀσθένειαν τῆ συνηθεία τῆ πρὸ τοῦ παρῆν ἐξ "Αργους εἰς Μεγάλην πόλιν αὐθημερόν.
 - "Ότι Φιλοποίμην ὁ τῶν ᾿Αχαιῶν ετρατητὸς ευλ- 3 ληφθεὶς ὑπὸ Μεςεηνίων ἀνηρέθη φαρμάκψ, ἀνὴρ γενόμενος οὐδενὸς τῶν πρὸ τοῦ κατ᾽ ἀρετὴν δεύτερος, τῆς τύχης μέντοι γ᾽ ἤττων, καίτοι δόξας ἐν παντὶ τῷ πρὸ

- 4 τοῦ βίφ συνεργὸν ἐσχηκέναι ταύτην ἀλλά μοι δοκεί κατὰ τὴν κοινὴν παροιμίαν εὐτυχῆσαι μὲν ἄνθρωπον 5 ὅντα δυνατόν, διευτυχῆσαί γε μὴν ἀδύνατον διὸ καὶ μακαριστέον τῶν προγεγονότων οὐχ ὡς διευτυχηκότας τινάς τίς γὰρ ἀνάγκη ψευδεί λόγφ χρωμένοις ματαίως 5 προσκυνείν τὴν τύχην; ἀλλὰ τοὺς ὡς πλείστον χρόνον ἐν τῷ ξῆν ἴλεων ἔχουτας ταύτην, κἄν ποτε μετανοῆ, μετρίαις περιπεσόντας συμφοραίς. —

 7 Μετ Αυκόρταν, δς ἦν οὐδὲν ἤττων

τικον τρόπον έπτακαίδεκα γὰρ ἔτη μείνας ἐν τοῖς 2 ὑπαίθροις πλεῖστά τ' ἔθνη καὶ βάρβαρα διεξελθὰν καὶ πλείστοις ἀνδράσιν ἀλλοφύλοις καὶ έτερογλώττοις χρησάμενος συνεργοῖς πρὸς ἀπηλπισμένας καὶ παρα-5 δόξους ἐπιβολάς, ὑπ' οὐθενὸς οὕτ' ἐπεβουλεύθη τὸ παράπαν οὕτ' ἐγκατελείφθη τῶν ἄπαξ αὐτῷ κοινωνη-σάντων καὶ δόντων ἑαυτοὺς εἰς χεῖρας. —

"Ότι Πόπλιος φιλοδοξήσας ἐν ἀριστοπρατικῷ [14 πολιτεύματι τηλικαύτην περιεποιήσατο παρὰ μὲν (21,9) 10 τοῖς ὅχλοις εὔνοιαν παρὰ δὲ τῷ συνεδρίφ πίστιν ὥστ', 2 ἐν μὲν τῷ δήμφ κρίνειν τινὸς ἐπιβαλομένου κατὰ τὰ 'Ρωμαίων ἔθη καὶ πολλὰ κατηγορήσαντος καὶ πικρῶς, ἄλλο μὲν οὐθὲν εἶπε προελθών, οὐκ ἔφη δὲ πρέπον 8 εἶναι τῷ δήμφ τῶν 'Ρωμαίων οὐθενὸς ἀκούειν 15 κατηγοροῦντος Ποπλίου Κορνηλίου Σκιπίωνος, δι' δν αὐτὴν τὴν τοῦ λέγειν ἔξουσίαν ἔχουσιν οἱ κατηγοροῦντες. ὧν ἀκούσαντες οἱ πολλοὶ παραχρῆμα 4

^{1—7} P 308°, Va 121: "Οτι Άννίβας ἐπτακαίδεκα ἔτη μείνας ἐν τοις ὁπαίθορος και πλείστοις ἀλλοφύλοις καὶ ἐτερογλώττοις ἀνδράσι χρησάμενος πρὸς ἀπηλπισμένας καὶ παραδόξους ἐλπίδας ὁπ' οὐθενὸς οὔτ' ἐπεβουλεύθη τὸ παράπαν οὔτ' ἐγκατελείφθη (Va, οὐτέγγεκατελειφθη P) ὑπὸ τῶν συστρατενομένων 1 ιζ' Suid. 2 τε Suid. corr. BW 3 καὶ ἐτερογλώττοισ P, om. Suid. vulgo ante BW (v. 11, 19, 3 et Diod. 29, 19) 5 ἐπιβολὸς Suid. ἐλπίδασ P, v. Krebsium Zur Rect. d. Kasus i. d. spät. hist. Gräc. Monach. 1888, II 8 ann. 1 οὐδενὸς Suid. 5. 6 οὐτεπεβουλεύθη (sv in ras.) τὸ παράπαν οὐτ' P (Hu), ἑκουσίως Suid. 8—146, 2 P 308°, Va 121, Suid. v. Hoπλιος; v. Diod. 29, 21, Th. Mommsenum l. c. 421 ss. 8 Ότι πόπλιοσ P, οὖτος Suid. 11 μὲν οm. Suid. ἐπιβαλλομένον P Suid., corr. Be, v. Hu E.Z. XXII 8a 12 πολλὰ Suid. Sch, πολλὰ μὲν P Va vulgo 13 οὐθὲν P Suid., οὐδὲν Va vulgo ante Sch VII 549 14 τῷ 'Ρωμαίων δήμφ Suid. οὐδενὸς Ernestus Di

διελύθησαν πάντες έκ τῆς ἐκκλησίας, ἀπολιπόντες τὸν κατηγοροῦντα μόνον. —

"Ότι Πόπλιος έν τῷ συνεδρίῳ χρείας ποτε χρη- $(24, 9^{a})$ μάτων ούσης είς τινα κατεπείγουσαν οἰκονομίαν, τοῦ δὲ ταμίου διά τινα νόμον οὐ φάσκοντος ἀνοίξειν 5 τὸ ταμιεῖον κατ' ἐκείνην τὴν ἡμέραν, αὐτὸς ἔφη λαβὸν 6 τὰς κλεῖς ἀνοίξειν· αὐτὸς γὰο αἴτιος γεγονέναι καὶ 7 τοῦ κλείεσθαι τὸ ταμιείον. πάλιν δέ ποτε λόγον ἀπαιτοῦντός τινος ἐν τῷ συνεδρίῷ τῶν χρημάτων ὧν ἔλαβε 1126] παρ' 'Αντιόγου πρὸ τῶν συνθημῶν (εἰς) τὴν τοῦ 10 στρατοπέδου μισθοδοσίαν, ἔχειν μὲν ἔφη τὸν λογισμόν, 8 οὐ δεῖν δ' αὐτὸν ὑποσγεῖν οὐδενὶ λόγον τοῦ δ' ἐπικειμένου καὶ κελεύρντος φέρειν ήξίωσε τὸν ἀδελφὸν ένενκείν κομισθέντος δέ τοῦ βυβλίου, προτείνας αὐτὸ καὶ κατασπαράξας πάντων δρώντων τὸν μὲν ἀπαι- 15 9 τουντα τὸν λόγον ἐχ τούτων ζητείν ἐχέλευσε, τοὺς δ' άλλους ήρετο πῶς τῶν μὲν τρισχιλίων ταλάντων τὸν λόγον ἐπιζητοῦσι πῶς ἐδαπανήθη καὶ διὰ τίνων, τῶν δὲ μυρίων καθόλου καὶ πεντακισχιλίων ὧν παρ' Άντιόχου λαμβάνουσιν, οὐκέτι ζητοῦσι πῶς εἰσπορεύεται [979 10 και διὰ τίνων, οὐδὲ πῶς τῆς 'Ασίας και τῆς Διβύης, 11 έτι δε της 'Ιβηρίας κεκυριεύκασιν. ώστε μη μόνον

^{3—147,5} M 66,2—20 Hey; v. Diod. 29,21, Th. Mommsenum l. c. 421 ss. 6. 8 ταμείον M, corr. Na 350 Di 7. 8 τοῦ κλεῖοθαι legerat Ma, καὶ τοῦ κλεῖεσθαι M secundum Hey (v. Diod. l. c.), τοῦ κεκλεῖσθαι Be, τοῦ κλεῖεσθαι Hu omisso καὶ 10 εἰς add. Ma e Diod. l. c. 11 λογισμόν Hu e Diod. l. c., λόγον M, del. Na 122 12 λόγον del. Na 122 14 βιβλίον M, corr. Hu 15 κατασπαράξας M ante Orellium ind. lect. acad. Turic. 1834, 6, κατα πράξας legerat Ma 17 εἴρετο M, corr. Lu τρισχιλίων] τριακοσίων G. F. Unger Philol. III. Suppl. I 125, sed v. Mommsenum l. c. 422 s. 19. 20 παρ' αντι λαμβάγουσιν M, corr. Ma 22 κεκυρίευκεν M secundum Hey, κεκυριευκ|α ι| legit Bo, corr. Ma e Diod. l c.

καταπλαγήναι πάντας, άλλὰ καὶ τὸν ζητήσαντα τὸν λόγον ἀποσιωπήσαι.

Ταῦτα μὲν οὖν ἡμῖν εἰρήσθω τῆς τε τῶν μετηλλα- 12 χότων ἀνδοῶν εὐκλείας ἕνεκεν καὶ τῆς τῶν ἐπιγινο- 5 μένων παρορμήσεως πρὸς τὰ καλὰ τῶν ἔργων. —

"Οτι οὐ καλὸν τὸ φθείρειν τοὺς καρποὺς τῶν [15 984 ὑπεναντίων φηςὶ τὰρ ὁ Πολύβιος οὐδέποτε δ' (25,3°) ἐγὰ συντίθεμαι τὴν γνώμην τοῖς ἐπὶ τοσοῦτον διατιθεμένοις τὴν ὀργὴν εἰς τοὺς ὁμοφύλους ὥστε μὴ μόνον ἀλλὰ καὶ τὰ δένδρα καὶ τὰ κατασκευάσματα διαφθείρειν, μηδὲ μεταμελείας καταλείποντας τόπον. ἀλλά μοι [2 985 δοκοῦσι μεγαλείως ἀγνοείν οἱ ταῦτα πράττοντες καθ' 8 ὅσον γὰρ ὑπολαμβάνουσι καταπλήττεσθαι τοὺς πολεμίους 15 λυμαινόμενοι τὴν χώραν καὶ παραιρούμενοι πάσας, οὐ μόνον τὰς κατὰ τὸ παρόν, ἀλλὰ καὶ τὰς εἰς τὸ μέλλον ἐλπίδας τῶν πρὸς τὸν βίον ἀναγκαίων, κατὰ τοσοῦτον 1127] ἀποθηριοῦντες τοὺς ἀνθρώπους ἀμετάθετον ποιοῦσι τὴν πρὸς αὐτοὺς ὀργὴν τῶν ἄπαξ ἐξαμαρτόντων. —

ο "Ότι δ Λυκόρτας δ τῶν 'Αχαιῶν στρατηγὸς [16 980 τοὺς Μεσσηνίους καταπληξάμενος τῷ πολέμφ (24, 12)

¹ παταπλαγήναι πάντας] minusculis litteris supra scribitur νεωτέφοις in M secundum Hey, νεωτέφους legit Bo τὸν αἰτήσαντα coni. Hu 4 ἐπιγενομένων legerat Ma, ἐπιγινομένων M secundum Hey, ν. Hu E.Z. XXIII 12 5 παραι νέσεως leg. Ma, παρορ |μήσεως Hey, παρ |ορ |μη εωσ Bo 6-19 M 66, 20-31 Hey; ν. Pol. 24, 2, 3; 9, 12s., Pausan. 4, 29, 5, Plut. Philop. 21 7 δὲ M, corr. BW 8 συντίδεμαι Ma, συντ. | M secundum Hey, συντιδ. μ. | legit Bo 11 πατεσκευασμένα vulgo post Ma, πατασκευάσματα legit Bo BW 12 παταλιπόντασ M, corr. Na 349 BW, ν. 1, 88, 2 13 μεγάλως Cobetus Mnemos. 1876, 361 15 παραιτούμενοι M, corr. Ge 19 αὐτοὺσ M, corr. Be εξαμαρτάντων M 20-149, 19 X 113 $^{-}$ —114 $^{-}$, 0 179 $^{-}$ —180 $^{-}$, U* 65-68, Ur LII; ν. Liv. 39, 50, 9, Plut. Philop. 21, Ni 226 21 παταπλεξάμενος O

2 * * * πάλαι μεν οί Μεσσήνιοι καταπεπληγμένοι τον προ τοῦ χρόνον τοὺς προεστώτας, τότε μόλις έθάρρησάν τινες αὐτῶν φωνην ἀφιέναι, πιστεύσαντες τῆ τῶν πολεμίων έφεδοεία, και λέγειν δτι δει πρεσβεύειν ύπερ 3 διαλύσεως. οι μεν οὖν περί τὸν Δεινοκράτην οὐκέτι ε δυνάμενοι πρός τὸ πληθος ἀντοφθαλμεῖν διὰ τὸ [981 περιέχεσθαι * * * τοῖς πράγμασιν είξαντες ἀνεχώρησαν 4 είς τὰς ιδίας οικήσεις. οι δὲ πολλοί παρακληθέντες ύπό τε τῶν πρεσβυτέρων καὶ μάλιστα τῶν ἐκ Βοιωτίας 5 πρεσβευτών, οἱ πρότερον ἤδη παραγεγονότες ἐπὶ τὰς 10 διαλύσεις, Έπαίνετος καὶ Απολλόδωρος, εὐκαίρως τότε παρέτυχον εν τη Μεσσήνη, ταχέως επακολουθήσαντες έπλ τας διαλύσεις οί Μεσσήνιοι κατέστησαν πρεσβευτας καὶ τούτους έξέπεμψαν, δεόμενοι τυχεῖν συγγνώμης 6 έπλ τοῖς ήμαρτημένοις. ὁ δὲ στρατηγὸς τῶν Άχαιῶν 15 παραλαβών τούς συνάρχοντας και διακούσας των παραγεγονότων μίαν έφη Μεσσηνίοις πρός τὸ έθνος είναι 7 διάλυσιν, έὰν μὲν τοὺς αίτίους τῆς ἀποστάσεως καὶ της Φιλοποίμενος ἀναιρέσεως ήδη παραδώσιν αὐτῷ, περί δὲ τῶν ἄλλων ἀπάντων ἐπιτροπὴν δῶσιν τοῖς 20 'Αχαιοίς, είς δὲ τὴν ἄκραν εἰσδέξωνται παραχρῆμα 8 φυλακήν. ἀναγγελθέντων δὲ τούτων εἰς τοὺς ὅχλους, οί μεν πάλαι πικοώς διακείμενοι πρός τούς αίτίους

^{1 ***]} lac. indicat Ca 868 7 ***] lac. indicat Hu, cui versus archetypi excidisse videtur, cuius pars fuerit τη ὑποψία vel ἀπεχθεία, BW suppl.: τοῖς παιροῖς πανταχόθεν 8 ἰδίας Υ, Ο^m addito γρ', οἰπείας Ο 10 οἱ Υ, corr. Ur 11 ἐπαινετὸς Υ (ἐπαινετοὶ U*), corr. Di 16 διαποσώων Ο 17 πρὸς οm. Ο 18 τοὺς μὲν pro μὲν τοὺς vulgo post Be, sed v. C. Rehdantzium Demosth. neun phil. Reden cet. Lips. Teubn. 1874, II 2 indices v. μέν 19 αὐτῷ vulgo post Be 20 δῶσιν XU* Ur BW, δῷσι Υ΄ vulgo post Be 21 ἐπ-δέξωνται Υ, ἐσδέξωνται Rei 678, corr. Be 22 ἀγγελθέντων Ο

τοῦ πολέμου πρόθυμοι τούτους ήσαν ἐκδιδόναι καὶ συλλαμβάνειν, οί δε πεπεισμένοι μηδεν πείσεσθαι δεινὸν ὑπὸ τῶν ᾿Αχαιῶν ετοίμως συγκατέβαινον εἰς τὴν ύπερ των όλων επιτροπήν, τὸ δε συνέχον, οὐκ έχοντες 9 ε αΐρεσιν περί των παρόντων όμοθυμαδον έδέξαντο τὰ προτεινόμενα. την μέν οὖν ἄκραν εὐθέως παραλαβών 10 1128] δ στρατηγός τούς πελταστάς είς αὐτὴν παρήγαγεν, μετὰ δὲ ταῦτα προσλαβών τοὺς ἐπιτηδείους ἐκ 11 τοῦ στρατοπέδου παρηλθεν εἰς τὴν πόλιν καὶ συν-10 αγαγῶν τοὺς ὄχλους παρεκάλεσε τὰ πρέποντα τοῖς ένεστωσι καιροίς, έπαγγελλόμενος άμεταμέλητον αὐτοίς έσεσθαι την πίστιν. της μέν ούν ύπερ των δλων δια- 12 λήψεως την άναφοράν έπὶ τὸ έθνος έποιήσατο — καὶ γαρ ώσπερ ἐπίτηδες συνέβαινε τότε πάλιν συνάγεσθαι 15 τοὺς 'Αχαιοὺς είς Μεγάλην πόλιν ἐπὶ τὴν δευτέραν σύνοδον — τῶν δ' ἐν ταῖς αἰτίαις δσοι μὲν μετέσχον 13 τοῦ παρ' αὐτὸν τὸν καιρὸν ἐπανελέσθαι τὸν Φιλοποίμενα, τούτοις έπέταξε παραχοήμα πάντας αὐτοὺς έξάγειν έχ τοῦ ζῆν * * * --

20 "Ότι οἱ Μεσσήνιοι διὰ τὴν αὐτῶν ἄγνοιαν [17 982 εἰς τὴν ἐσχάτην παραγενόμενοι διάθεσιν ἀπο- (25,1) κατέστησαν εἰς τὴν ἐξ ἀρχῆς κατάστασιν τῆς συμπολι-

^{1. 2} ėnδ. καὶ σόλὶ.] de figura ὁστέρον προτέρον hiatum evitante v. BW Fleckeis. annal. 1884, 122 et Hu praef. I^2 55 s. 2 πείθεσθαι Y, corr. Ur 5. 6 τὰ προτ.] ταπεινόμενα O 7 εἰς Y ante Ur, om. U^* παρήγαγεν Y Be, παρήγαγε U^* Ur vulgo 14 πάλιν Y ante Ur, πόλιν U^* συνάγεσθαι Y Sch, συναγάγεσθαι Ur, συναγαγέσθαι Ca 869 vulgo ante Sch 16 δὲ Y, corr. Ben 287 BW 17 παρ' αὐτοῦ O 18 τούτοις Sch 19 ***] v. Plut. l. c. 20—152, 14 X $II5^r$ — $II7^r$, O $I80^r$ — $I82^r$, U^* 69—74 (v. ad p. 153, 2), Ur LIII 20 αὐτῶν Y, corr. Be

τείας διὰ τὴν Λυκόρτα καὶ τῶν 'Αχαιῶν μεγαλοψυχίαν. 2 ή δ' 'Αβία καὶ Θουρία καὶ Φαραὶ κατὰ τὸν καιρὸν τούτον ἀπὸ μὲν τῆς Μεσσήνης έχωρισθησαν, ίδια (δὲ) θέμεναι στήλην έκάστη μετείχεν τῆς κοινῆς συμπολι-3 τείας. 'Ρωμαίοι δε πυθόμενοι κατά λόγον κεχωρηκέναι τ τοῖς 'Αχαιοίς τὰ κατὰ τὴν Μεσσήνην, οὐδένα λόγον ποιησάμενοι τῆς πρότερον ἀποφάσεως ἄλλην ἔδωκαν τοίς αὐτοίς πρεσβευταίς ἀπόμρισιν, διασαφοῦντες δτι πρόνοιαν πεποίηνται τοῦ μηθένα τῶν έξ Ἰταλίας μήθ' 4 οπλα μήτε σττον εισάγειν εις την Μεσσήνην. έξ ου 10 καταφανείς απασιν έγενήθησαν δτι τοσούτον απέχουσιν τοῦ τὰ μὴ λίαν ἀναγκαῖα τῶν ἐκτὸς πραγμάτων ἀποτρίβεσθαι και παροράν, ώς τουναντίον και δυσχεραίνουσιν έπι τῷ μὴ πάντων τὴν ἀναφορὰν έφ' έαυτοὺς νίνεσθαι καλ πάντα πράττεσθαι μετά τῆς αύτων γνώ- 15 5 μης. είς δὲ τὴν Λακεδαίμονα παραγενομένων τῶν ποεσβευτών έα της 'Ρώμης ααλ αομιζόντων την ἀπόκρισιν, εὐθέως δ στρατηγός των 'Αχαιών μετά τὸ 1129] συντελέσαι τὰ κατὰ τὴν Μεσσήνην συνῆγε τοὺς 6 πολλούς είς την των Σικυωνίων πόλιν. άθροισθέν- 20 των δὲ τῶν Άχαιῶν (ἀν)εδίδου διαβούλιον ὑπὲο τοῦ προσλαβέσθαι (την Σπάρτην) είς την συμπολιτείαν,

² ἄβια Y, corr. Sch θούρια Y, corr. Sch φαρὰ X, φαρὰ Y, corr. Sch 3 ἰδία Y Di auctore Sch, ἰδίαν Ur vulgo ante Di δὲ add. Ur 4 μετεῖχεν XU* BW, μετεῖχε Y Ur vulgo κενῆς Y, καινῆς Ο Ur, corr. Ca 870 9 πεποίηνται Y Sch, πεποιηκέναι U*, πεποιήκασι Ur vulgo μηδένα Ernestus Di 11 ἀπέχουσιν X BW, ἀπέχουσι Y vulgo 13 παρορᾶν Y ante Ur, προορᾶν U* 14 τῷ Ur pro τὸ 15 αὐτῶν Y, corr. Be 15 γνώμης —17 τῆς bis in O 20 τὴν super vers. O ἀθροισθέντων Y*, corr. BW; ν BW I 77 21 ἐδίδον Y, corr. Na 255 Di 22 τὴν σπάρτην add. Ur

φάσκων 'Ρωμαίους μέν άποτρίβεσθαι την πρότερον 7 αὐτοῖς δοθείσαν ἐπιτροπὴν ὑπὲρ τῆς πόλεως ταύτης. άποκεκρίσθαι γάρ αὐτοὺς νῦν μηθὲν είναι τῶν κατὰ Λακεδαίμονα πραγμάτων πρός αύτούς τούς δὲ κυριεύ- 8 5 οντας τῆς Σπάρτης κατὰ τὸ παρὸν βούλεσθαι σφίσιν μετέχειν τῆς συμπολιτείας. διὸ παρεκάλει προσδέχεσθαι 9 την πόλιν είναι γάρ τοῦτο κατά δύο τρόπους συμφέρου, καθ' ενα μέν, δτι τούτους (μέλλουσι) προσλήψεσθαι τούς διατετηρημότας την πρός το έθνος [983 10 πίστιν, καθ' έτερον δέ, διότι τῶν ἀρχαίων φυγάδων 10 τούς άχαρίστως και άσεβῶς άνεστραμμένους εἰς αὐτούς ούη έξουσι κοινωνούς τῆς πολιτείας, ἀλλ' έτέρων αὐτοὺς ἐκκεκλεικότων τῆς πόλεως, βεβαιώσαντες τὰς έκείνων προαιρέσεις αμα την άρμόζουσαν αὐτοῖς χάριν 15 ἀποδώσουσι μετά τῆς τῶν θεῶν προνοίας. ὁ μὲν οὖν 11 Αυκόρτας ταῦτα καὶ τὰ τοιαῦτα λέγων παρεκάλει τοὺς 'Αγαιούς προσδέξασθαι την πόλιν δ δε Διοφάνης καί 12 τινες ετεροι βοηθείν επειρώντο τοίς φυγάσι και παρεκάλουν τοὺς Άχαιοὺς μὴ συνεπιθέσθαι τοῖς ἐκπεπτω-20 κόσιν μηδε δι' όλίγους ανθρώπους συνεπισγύσαι τοίς άσεβῶς καὶ παρανόμως αὐτοὺς ἐκ τῆς πατρίδος

- 18] ἐκβεβληκόσιν. τοιαῦτα μὲν ἡν τὰ ἡηθέντα παρ'
 (25,2) ἐκατέρων. οἱ δ' ᾿Αχαιοὶ διακούσαντες ἀμφοτέρων
 ἔκριναν προσλαβέσθαι τὴν πόλιν, καὶ μετὰ ταῦτα
 στήλης προγραφείσης συνεπολιτεύετο μετὰ τῶν ᾿Αχαιῶν
 2 ἡ Σπάρτη, προσδεξαμένων τῶν ἐν τῆ πόλει τούτους τῶν ἀρχαίων φυγάδων, ὅσοι μηδὲν ἐδόκουν ἄγνωμον
 πεποιηκέναι κατὰ τοῦ τῶν ᾿Αχαιῶν ἔθνους.
- 3 Οἱ δ' 'Αχαιοὶ ταῦτα χυρώσαντες πρεσβευτὰς ἀπέ-1180] στειλαν εἰς τὴν 'Ρώμην τοὺς περὶ Βίππον τὸν 'Αργεῖον,
- 4 διασαφήσουτας τῆ συγκλήτφ περί πάντων. όμοίως δὲ 10 καὶ Λακεδαιμόνιοι τοὺς περί Χαίρωνα κατέστησαν.
- 5 έξαπέστειλαν δ' οἱ φυγάδες (τοὺς περὶ) Κλῆτιν καὶ Διακτόριον τοὺς (συγ)καταστησομένους ἐν τῆ συγκλήτῷ πρὸς τοὺς παρὰ τῶν 'Αχαιῶν πρεσβευτάς.

¹ ἐκβεβληκόσιν Υ Βε, ἐκβεβληκόσι U* Ur vulgo ἡν Ηυ, οὖν Υ Ur, οὖν ἡν Rei 680 vulgo post Sch 6 ἀγνώμονι Χ, ἀγνώμονα Ο, άγνώμων U*, ἀγνωμόνως Ur, corr. de Boorius 7 τοῦ om. 0 9 βήιπον ΧΟ, βέιπο U*, corr. Ur coll. 24, 1, 6; 2, 4 11 χάρωνα Υ, corr. Sch VII 583 auctore Rei 677 12 δὲ Υ, corr. BW οἰ] καὶ οἱ Υ Ur vulgo, οἱ Ο, καὶ transponit post κλῆτιν BW auctore Campio l. c. 1349; v. BW Fleckeis. annal. 1889, 681 τοὺς περὶ add. Ur κλῆσιν superscripto τιν Ο 13 καταστησομένους Υ, corr. BW coll. 9, 3, 6. 31, 12, 8. 32, 10, 4. Ad res Macedoniae huius libri fortasse spectat Steph. Byz. v. Γαλάδραι 'Πολύβιος δὲ ἐν τῷ γ΄ (ιγ΄ vel κγ΄ Sch V 59) Γαλαδρικόν φησι'. Ad res Asiae Olymp. 149, 2 fragmentum 112 refert secutus Schweighaeuserum (V 54) Ed. Meyer Gesch. d. Kön. Pontos. Habil.-Schr. Lips. 1879, 72 ann. 2

FRAGMENTA LIBRI XXIV.

A. OLYMP. 149, 3.

I. RES ITALIAE.

Εἰς δὲ τὴν 'Ρώμην παραγεγονότων τῶν πρε- [1 σβευτῶν παρά τε τῶν (Λακεδαιμονίων καὶ τῶν) (25,2,6) ἐκ Λακεδαίμονος φυγάδων, (ἔτι δὲ) παρὰ τῶν 'Λχαιῶν, 5 ἄμα δὲ καὶ τῶν παρὰ Εὐμένους καὶ παρὰ 'Λριαράθου τοῦ βασιλέως ἡκόντων καὶ τῶν παρὰ Φαρνάκου, τούτοις πρῶτον ἐχρημάτισεν ἡ σύγκλητος. βραχεί δὲ 2 χρόνφ πρότερον ἀνηγγελκότων τῶν περὶ τὸν Μάρκον πρεσβευτῶν, οὺς ἀπεστάλκεισαν ἐπὶ τὸν Εὐμένει καὶ 10 Φαρνάκη συνεστηκότα πόλεμον, καὶ διασεσαφηκότων περὶ τε τῆς Εὐμένους μετριότητος ἐν πᾶσιν καὶ περὶ τῆς Φαρνάκου πλεονεξίας καὶ καθόλου τῆς ὑπερηφανίας, οὐκέτι πολλῶν προσεδεήθη λόγων ἡ [8 984]

^{2—154, 14} X 117^u—118^u, 0 182^r—183^r, U* 74—76, Ur LIII (ea ab antecedentibus non distincts sunt in codicibus, corr. Sch VII 554). Cf. Liv. 40, 20, 1—4, Ni 285, 383 3 Λακεδαιμονίων καὶ τῶν add. Gro^m BW, v. BW Beitr. 14 ann. 1 4 ἔτι δὲ add. BW, καὶ Ur παρὰ δὲ 0 6 φαρνᾶ Υ, corr. Ur 8 μάρκον Υ Sch, μάρκον Ur vulgo 9 ἀπεστάλκεισαν Υ ante Ur, ἀπεστάλκησαν U*, ἀπεστάλκεισαν Di εὐμένη Υ, εὐμένην U*, corr. Ur 10 φαρνάκη Υ, φαρνάκη Βε, φαρνάκει Ur vulgo 11 πᾶσιν XU* Ur vulgo, πᾶσι Υ* Ĥu 12 φαρᾶ Υ, corr. Ur

σύγκλητος διακούσασα τῶν παραγεγονότων, ἀπεκρίθη δὲ διότι πάλιν πέμψει πρεσβευτὰς τοὺς φιλοτιμότερον ἐπισκεψομένους ὑπὲρ τῶν διαφερόντων (τοῖς) προ-4 ειρημένοις. μετὰ δὲ ταῦτα τῶν ἐκ τῆς Λακεδαίμονος φυγάδων εἰσπορευθέντων καὶ τῶν ἐκ τῆς πόλεως ἄμα 5 τούτοις, ἐπὶ πολὺ διακούσασα τοῖς μὲν ἐκ τῆς πόλεως 1131 5] οὐδὲν ἐπετίμησε περὶ τῶν γεγονότων, τοῖς δὲ φυγάσιν ἐπηγγείλατο γράψειν πρὸς τοὺς ᾿Αχαιοὺς περὶ 6 τοῦ κατελθεῖν αὐτοὺς εἰς τὴν οἰκείαν. μετὰ δέ τινας ἡμέρας εἰσπορευθέντων (τῶν) περὶ Βίππον τὸν ᾿Αργείον, 10 οῦς ἀπεστάλκει τὸ τῶν ᾿Αχαιῶν ἔθνος, καὶ διασαφούν-7 των περὶ τῆς Μεσσηνίων ἀποκαταστάσεως, οὐθενὶ δυσαρεστήσασα περὶ τῶν οἰκονουμένων ἡ σύγκλητος ἀπεδέξατο ωιλανθρώπως τοὺς πρεσβευτάς.

IL RES GRAECIAE.

15

2] "Ότι κατὰ τὴν Πελοπόννησον παραγενομένων (35,3) ἐκ Ῥώμης τῶν ἐκ τῆς Λακεδαίμονος φυγάδων καὶ κομιζόντων παρὰ τῆς συγκλήτου γράμματα τοῖς ᾿Αχαιοῖς ὑπὲρ τοῦ προνοηθῆναι περὶ τῆς αὑτῶν καθόδου καὶ 2 σωτηρίας εἰς τὴν οἰκείαν, ἔδοξε τοῖς ᾿Αχαιοῖς ὑπερ- 20 θέσθαι τὸ διαβούλιον, ἕως ἀν οἱ παρ᾽ αὐτῶν ἔλθωσι

² φιλοτιμώτερον Y, corr. Sch lex. 651 Be 3 τοῖς add. Ur προειρημένους Ur, προειρημένους Y 9 οἰκείαν Y ante Ur, οἰκίαν U* 10 τῶν add. Ur βίππων Y, βήππων O, corr. Ur ἀργείων Ο 12 οὐθενὶ YX^m Ur vulgo ante Sch, Hu, οὐθενὶ X vulgo post Ernestum 13 θυσσαρεστήσασα Ο ἀρασομημένων coni. Na 351, ut est 22, 10, 3. 24, 5, 2 16—155, 10 X 118^a s., 0 183^r, U* 76 s., Ur LIV 16 πελοπόνησον Y ante Ur, πελοπόνησον U* 17 ἐκ om. Ο 19 περὶ Ben 288 B W pro ὑπὲρ; v. Krebsium D. Präp. cet. 100 αὐτῶν Y, corr. Di 20 οἰκείαν Y ante Ur, οἰκίαν U* 21 αὐτῶν Be

πρεσβευταί. ταῦτα δὲ τοις φυγάσιν ἀποκριθέντες συν- 3 έθεντο τὴν πρὸς Μεσσηνίους στήλην, συγχωρήσαντες αὐτοις πρὸς τοις ἄλλοις φιλανθρώποις καὶ τριῶν ἐτῶν ἀτέλειαν, ὥστε τὴν τῆς χώρας καταφθορὰν μηδὲν ἦττον 5 βλάψαι τοὺς ᾿Αχαιοὺς ἢ Μεσσηνίους. τῶν δὲ περὶ τὸν 4 Βίππον παραγενομένων ἐκ τῆς Ὑρώμης καὶ διασαφούντων γραφῆναι τὰ γράμματα περὶ τῶν φυγάδων οὐ διὰ τὴν τῆς συγκλήτου σπουδήν, ἀλλὰ διὰ τὴν τῶν φυγάδων φιλοτιμίαν, ἔδοξε τοις ᾿Αχαιοίς μένειν ἐπὶ 5 τῶν ὑποκειμένων. —

1182] Κατὰ δὲ τὴν Κρήτην ἀρχὴ πραγμάτων [3(4) 985 ἐκινεῖτο μεγάλων, εἰ χρὴ λέγειν ἀρχὴν πραγμάτων τῶν ἐμφά(των) ἐν Κρήτη· διὰ γὰρ τὴν συνέχειαν τῶν ἐμφυλίων πολέμων καὶ τὴν ὑπερβολὴν τῆς εἰς ἀλλήλους τὸ ἀμότητος ταὐτὸν ἀρχὴ καὶ τέλος ἐστὶν ἐν Κρήτη, καὶ τὸ δοχοῦν παραδόξως τισὶν εἰρῆσθαι τοῦτ' ἐκεῖ θεωρεῖται συνεχῶς [τὸ] γινόμενον.

III. RES MACEDONIAE.

1181] Πρὸς μὲν οὖν τῷ Πόντῳ τὸ Αἷμόν ἐςτιν [4 (3) 20 ὅρος, μέγιςτον τῶν ταύτη καὶ ὑψηλότατον, μέςην κωι διαιροῦν τὴν Θράκην ἀφ' οὖ φηςι Πολύβιος ἀμ-1182] φοτέρας καθορᾶσθαι τὰς θαλάττας, οὐκ ἀληθῆ λέγων καὶ γὰρ τὸ διάςτημα μέγα τὸ πρὸς τὸν ᾿Αδρίαν καὶ τὰ ἐπιςκοτοῦντα πολλά.

¹¹⁻¹⁷ M 66, 31-67, 4 Hey; v. BW Beitr. 18 12 πραγμάτων vulgo post Ma, πραγμα in fine folii exaratum invenit Bo 16 τοῦτο M, corr. Ben 288 BW 17 τὸ del. Ge 19-24 Strab. 7, C. 313. Hoc fragmentum coll. Liv. 40, 21, 2 et 22, 5 huc rettulit et Polybium contra Strabonem defendit Maur. Mueller Fleckeis. annal. 1870, 246; v. BW Beitr. 188.

B. OLYMP. 149, 4.

I. RES ITALIAE.

"Οτι γενομένων συνθηκών πρός άλλήλους [987 5 (25, 6) Φαρνάκου καὶ Άττάλου καὶ τῶν λοιπῶν, ἄπαντες μετά τῶν οἰκείων δυνάμεων ἀνεχώρησαν εἰς τὴν 2 ολιείαν. Εύμενης δε κατά τον καιρον τοῦτον άπο- 5 λελυμένος της άρρωστίας και διατρίβων έν Περγάμω, παραγενομένου τάδελφοῦ καὶ διασαφοῦντος περὶ τῶν άπονομημένων, εὐδοκήσας τοις γεγονόσιν προέθετο 3 πέμπειν τοὺς ἀδελφοὺς ἄπαντας εἰς τὴν Ἡώμην, ᾶμα μεν έλπίζων πέρας επιθήσειν τῷ πρὸς τὸν Φαρνάκην 10 πολέμφ διὰ τῆς τούτων πρεσβείας, ᾶμα δὲ συστῆσαι σπουδάζων τοὺς ἀδελφοὺς τοῖς τ' ἰδία φίλοις καὶ ξένοις ύπάρχουσιν αὐτῶν ἐν τῆ Ῥώμη καὶ τῆ συγκλήτω κατὰ 4 ποινόν. προθύμων δὲ καὶ τῶν περὶ τὸν "Ατταλον 5 ύπαρχόντων, έγένοντο περί την έκδημίαν. καὶ τούτων 15 παραγενομένων είς την 'Ρώμην, και κατ' ιδίαν μέν 1188] πάντες ἀπεδέχοντο τοὺς νεανίσκους φιλανθρώπως, ατε συνήθειαν έσχηκότες έν ταις περί την Ασίαν στρα-

^{2—157, 12} X 119°—121°, 0 183°—184°, U* 77—80, Ur LVI; v. Diod. 29, 22, BW Bett. 148. 2 συνθημών Ur, σκυθικών Y 5 οίκίαν Ο 8 γεγονόσιν XU* Ur vulgo ante Be, γεγονόσι Ο° vulgo post Be 10 πέρας bis in Ο ἐπιθήσειν X, Ο altero (v. ad vs. 16) loco et priore loco super vers., ἐπιθήκειν Ο priore loco, ἐπιθήσαν U*, ἐπιθήσων Ur, sed ἐπιθήσειν Ur in U* ante Ca 875 12 τε Y, corr. Ben 288 BW 13 αὐτῶν Y Ur Ben 288 Di, αὐτῶ Ο altero loco vulgo post Ca 875 14 προθύμως Ο altero loco 15 post ἐκθημίαν desinunt eclogae. Sequuntur: Ὅτι εὐμένης κατὰ τὸν καιρὸν τοῦτον (v. § 2)—οῦτως εἰχεν (§ 8): sunt igitur verba εὐμένης κατὰ τὸν καιρὸν τοῦτον — ἐκθημίαν (§ 4) bis scripta in Y. Verba iterata del. in U* Ur

τείαις, ετι δὲ μεγαλομερέστερον ἡ σύγκλητος ἀπεδέξατο τὴν παρουσίαν αὐτῶν καὶ γὰρ ξένια καὶ παροχὰς 6 τὰς μεγίστας ἐξέθηκεν αὐτοῖς καὶ πρὸς τὴν ἔντευξιν καλῶς ἀπήντησεν. οἱ δὲ περὶ τὸν Ἄτταλον εἰσελθόντες 7 5 εἰς τὴν σύγκλητον τά τε προϋπάρχοντα φιλάνθρωπα διὰ πλειόνων λόγων ἀνενεώσαντο καὶ τοῦ Φαρ- [988 νάκου κατηγορήσαντες παρεκάλουν ἐπιστροφήν τινα ποιήσασθαι, δι' ἦς τεύξεται τῆς ἀρμοζούσης δίκης. ἡ 8 δὲ σύγκλητος διακούσασα φιλανθρώπως ἀπεκρίθη διότι 10 πέμψει πρεσβευτὰς τοὺς κατὰ πάντα τρόπον λύσοντας τὸν πόλεμον. καὶ τὰ μὲν κατὰ τὴν Ἰταλίαν οὕτως εἶχεν.

II. RES GRAECIAE.

"Ότι περί τοὺς αὐτοὺς καιροὺς Πτολεμαῖος ὁ 6
15 βασιλεύς, βουλόμενος ἐμπλέκεσθαι τῷ τῶν ᾿Αχαιῶν
ἔθνει, διεπέμψατο πρεσβευτήν, ἐπαγγελλόμενος δεκαναΐαν
δώσειν ἐντελῆ πεντηκοντηρικῶν πλοίων. οἱ δ' ᾿Αχαιοὶ 2
καὶ διὰ τὸ δοκεῖν τὴν δωρεὰν ἀξίαν εἶναι χάριτος
ἀσμένως ἀπεδέξαντο τὴν ἐπαγγελίαν. [δοκεῖ γὰρ ἡ
20 δαπάνη οὐ πολὺ λείπειν τῶν δέκα ταλάντων]. ταῦτα 3
δὲ βουλευσάμενοι προεχειρίσαντο πρεσβευτὰς Λυκόρταν
καὶ Πολύβιον καὶ σὺν τούτοις Ἅρατον, υἱὸν ᾿Αράτου

τοῦ Σικυωνίου, τοὺς αμα μέν εὐχαριστήσοντας τῷ βασιλεί περί τε των δπλων ών πρότερον απέστειλε καί τοῦ νομίσματος, αμα δὲ παραληψομένους τὰ πλοῖα καὶ πρόνοιαν ποιησομένους περί τῆς ἀποκομιδῆς αὐτῶν. 4 κατέστησαν δὲ τὸν μὲν Λυκόρταν διὰ τὸ κατὰ τὸν 5 καιρόν, καθ' δυ έποιεῖτο την ανανέωσιν της συμμαχίας δ Πτολεμαΐος, στρατηγούντα τότε συνεργήσαι φιλο-5 τίμως αὐτῷ, τὸν δὲ Πολύβιον, νεώτερον ὄντα τῆς κατά τοὺς νόμους ήλικίας, διά τὸ τήν τε συμμαγίαν 1184] αὐτοῦ τὸν πατέρα πρεσβεύσαντα πρὸς Πτολε- 10 μαΐον άνανεώσασθαι καί την δωρεάν των δπλων καί 6 τοῦ νομίσματος ἀγαγεῖν τοῖς Άχαιοῖς, παραπλησίως δὲ και τον "Αρατον διά τας προγονικάς συστάσεις πρός 7 την βασιλείαν. οὐ μην συνέβη γε την πρεσβείαν ταύτην έξελθείν διὰ τὸ μεταλλάξαι τὸν Πτολεμαΐον περί 15 τούς καιρούς τούτους.

7 "Οτι κατὰ τοὺς αὐτοὺς καιροὺς ἦν τις ἐν τῆ (25,8) Λακεδαίμονι Χαίρων, δς ἐτύγχανε τῷ πρότερον ἔτει πεπρεσβευκὼς εἰς τὴν Ῥώμην, ἄνθρωπος ἀγχίνους μὲν καὶ πρακτικός, νέος δὲ καὶ ταπεινὸς καὶ δημοτικῆς το 2 ἀγωγῆς τετευχώς. οὖτος ὀχλαγωγῶν καὶ κινήσας δ μηθεὶς ἔτερος ἐθάρρει, ταχέως περιεποιήσατο φαντα-3 σίαν παρὰ τοῖς πολλοῖς. καὶ τὸ μὲν πρῶτον ἀφελό- [989 μενος τὴν χώραν, ἢν οἱ τύραννοι συνεχώρησαν ταῖς

³ παραληψομένους Y ante Ur, παραλειψομένους U*
3 τὰ -4 ποιησομένους om. O 5 κατέστησαν - κατὰ τὸν repetit O initio fol. 185 $^{\rm r}$ 9 τε Y Sch, τότε U* Ur vulgo 17-159, 23 P $308^{\rm u}$ s., Va 121, Suid. Χαίρων Λακεδαιμόνιος, δς έπρέσβευσεν εἰς τὴν Υρώμην, ἀνῆρ ἀγχίνους μὲν cet.; v. BW Beitr. 17 s. 17 τηι P Va Hu, om. vulgo post Sch 21 ἀγωγῆσ P, corr. Va όχλαγωγών P, corr. Ernestus 22 μηδεὶς Suid. codices A et C, Ernestus Di

ύπολειφθείσαις των φυγάδων άδελφαίς και γυναιξί καλ μητράσι καλ τέκνοις, ταύτην διέδωκε τοίς λεπτοίς είκη και άνισως κατά την ιδίαν έξουσιαν μετά δέ 4 ταῦτα τοις κοινοίς ως ίδίοις χρώμενος έξεδαπάνα τὰς ε προσόδους, οὐ νόμου στοχαζόμενος, οὐ κοινοῦ δόγματος, ούκ άρχοντος. ἐφ' οἶς τινες ἀγανακτήσαντες ἐσπού- 5 δαζον κατασταθήναι δοκιμαστήρες των κοινών κατά τούς νόμους. δ δε Χαίρων θεωρών το γινόμενον και 6 συνειδώς αύτῷ κακῶς κεγειρικότι τὰ τῆς πόλεως, τὸν 10 ἐπιφανέστατον τῶν δοκιμαστήρων ἀπολλωνίδαν καὶ μάλιστα δυνάμενον έρευνησαι την πλεονεξίαν αὐτοῦ, τοῦτον ἀποπορευόμενον ἡμέρας έκ βαλανείου προσπέμψας τινάς έξεκέντησεν. ὧν προσπεσόντων τοίς 7 Αχαιοίς, και τοῦ πλήθους άγανακτήσαντος έπι τοίς 15 γεγονόσιν, έξ αὐτῆς ὁ στρατηγὸς δρμήσας καὶ παραγενόμενος είς την Λακεδαίμονα τόν τε Χαίρωνα παρήγαγεν είς κρίσιν ύπερ τοῦ φόνου τοῦ κατά τὸν 11851 'Απολλωνίδαν καὶ κατακρίνας ἐποίησε δέσμιον, τούς τε λοιπούς δοκιμαστήρας παρώξυνε πρός το ποι- 8 20 είσθαι την ζήτησιν των δημοσίων άληθινήν, φροντίσαι δε και περί του κομίσασθαι τας ούσίας τούς των φυγάδων ἀναγκαίους πάλιν, ἃς ὁ Χαίρων αὐτῶν ἀφείλετο βραχεί χρόνω πρότερον. —

¹ φυγάδων] τυράτνων Suid. 2 διεδωκε (s. acc.) P, δέδωκε Va, corr. Sch e Suida 4. 5 τοῖο προσόδοιο P, corr. Va 5 τοχαζόμενου P, corr. Va 6 s. ἐφ' οἶς ἀγανακτήσαντες κατεστάθησαν δοκ. Suid. 8 γιγνόμενου Suid. cod. A 10. 18 ἀπολλωνίδην P Suid., corr. BW; v. Ni 137 ann. et Pol. 22, 8, 1; 11. 6; 12, 1 10. 11 και μάλιστα—12 τοῦτου om. Suid. 12 s. βαλανείου ἐξεκέντησε. τοῦ δὲ πλήθους Suid. 13 ἐξεκέντησε (cum acc.) P, corr. Va 15 ἐξ αὐτῆς et δρμήσας και om. Suid. 16 την om. Suid. λακεδαίμονου P, corr. Va e Suida τε om. Suid.

1187 8 (10)] "Οτι κατά τὸν καιρὸν τοῦτον ἀναδόντος [992 (26, 1). Υπερβάτου τοῦ στρατηγοῦ διαβούλιον ὑπέρ των γραφομένων παρά Ρωμαίων ύπερ της των έχ 2 Λακεδαίμονος φυγάδων (καθόδου) τί δει ποιείν, οί μέν περί τὸν Δυκόρταν παρεκάλουν μένειν ἐπὶ τῶν ὑπο- 5 κειμένων, διότι 'Ρωμαΐοι ποιούσι μεν το καθήκον αὐτοίς, συνυπακούοντες τοίς ακληρείν δοκούσιν είς τα μέτρια 3 των άξιουμένων. δταν μέντοι γε διδάξη τις αὐτοὺς ὅτι τῶν παραχαλουμένων τὰ μέν ἐστιν ἀδύνατα, τὰ δὲ μεγάλην αλοχύνην έπιφέροντα καλ βλάβην τοίς φίλοις, 10 ούτε φιλονικείν είωθασιν ούτε παραβιάζεσθαι περί των 4 τοιούτων. διὸ καὶ νῦν, ἐάν τις αὐτοὺς διδάξη (δι)ότι συμβήσεται τοις Άχαιοις, αν πειδαρχήσωσι τοις γραφομένοις, παραβήναι τοὺς δοκους, τοὺς νόμους, τὰς στήλας, ἃ συνέχει την ποινην συμπολιτείαν ήμῶν, 16 1138 5] ἀναχωρήσουσιν καὶ συγκαταθήσονται διότι καλῶς έπέχομεν και παραιτούμεθα περί των γραφομένων. 6 ταῦτα μὲν οὖν οἱ περὶ τὸν Λυκόρταν έλεγον οἱ δὲ περί του Υπέρβατου καί Καλλικράτηυ πειθαρχείν τοίς γραφομένοις παρήνουν και μήτε νόμον μήτε στήλην 20 7 μήτ' άλλο μηθεν τούτου νομίζειν αναγκαιότερον. τοιαύτης δ' ούσης τῆς ἀντιλογίας ἔδοξε τοις 'Αχαιοίς

^{1—165, 22} X 122^r—128^r, 0 185^r—189^r, U* 83—94 (v. ad p. 165, 3), Ur LVIII; v. BW Beitr. 15 s. 2 δπεφβατοῦ Ο στρατοῦ X, corr. X^m 3 γεγοαμμένων Ο 4 καθόδου add. Ur 6 αὐτοῖς Y ante Ur, αὐτῆς U*, αὐτοῖς Be 7 ἐκληφεῖν δοποῦς Ο 8 διάξη Y, corr. Ur 11 φιλονεικεῖν Y Ur vulgo, φίλον εἰκεῖν Ο, φιλονικεῖν U* Di; v. ad 21, 20, 1 12 αὐτοὺς διδάξη τις Ben 288 coll. § 3 (διότι BW, δτι Y Ur vulgo 15 post κοινῆν repet. τῆν XO, del. X συμπολιτείαν Y* ante Ca 877, συμπολιτίαν U* Ur 16 ἀναχωρήσουσιν X BW, ἀναχωρήσουσι Y Ur vulgo καλῶς Ur pro καὶ ὡς 21 μηθὲν Y Ur vulgo ante Ernestum, Hu, μηδὲν vulgo post Ernestum τοιαύτην Ο 22 ἔδοξαν Ο

πρεσβευτάς έξαποστείλαι πρός την σύγκλητον τούς διδάξοντας & Αυκόρτας λέγει. καλ παραυτίκα κατέστησαν 8 πρεσβευτάς Καλλιπράτην Λεοντήσιον, Λυδιάδαν Μεγαλοπολίτην, Αρατον Σικυώνιον και δόντες εντολάς 5 απολούθους τοις προειρημένοις έξαπέστειλαν. ὧν παρα- 9 γενομένων είς την 'Ρώμην, είσελθων δ Καλλικράτης είς την σύνκλητον τοσούτον απέσγε του ταις έντολαίς άχολούθως διδάσχειν τὸ συνέδριον ώστε τοὐναντίον έχ καταβολής έπεχείρησεν οὐ μόνον τῶν ἀντιπολιτευο-10 μένων κατηγορείν θρασέως, άλλα και την σύγκλητον νουθετείν. ἔφη γὰρ αὐτοὺς τοὺς Ῥωμαίους [9 (11) (26, 2) αλτίους είναι τοῦ μὴ πειθαρχείν αὐτοίς τοὺς Έλληνας, άλλὰ παρακούειν καὶ τῶν γραφομένων καὶ [998 τῶν παραγγελλομένων. δυείν γὰρ οὐσῶν αἰρέσεων 2 15 κατά τὸ παρὸν ἐν πάσαις ταῖς δημοκρατικαῖς πολιτείαις. και των μεν φασκόντων δείν ακολουθείν τοις γραφομένοις ύπο 'Ρωμαίων και μήτε νόμον μήτε στήλην μήτ' άλλο μηθέν προυργιαίτερον νομίζειν τῆς 'Ρωμαίων προαιρέσεως, των δε τούς νόμους προφερομένων καί 3 20 τοὺς ὄρχους καὶ στήλας καὶ παρακαλούντων τὰ πλήθη μή ραδίως ταύτα παραβαίνειν, άγαϊκωτέραν είναι παρά 4 πολύ ταύτην την υπόθεσιν και νικητικωτέραν έν τοις πολλοίς. έξ οδ τοίς μέν αίρουμένοις τὰ 'Ρωμαίων άδο- 5

³ λέγειν Ο 3 καλικράτην Ο λυδιάδα Υ, λυσιάδαν Ur, corr. Rei 681 s. Sch 4 σικυώνιον Ur pro lώνιον 5 post ών add. καλ U* Ur, om. Υ BW 6 καλικράτης Ο 9 άπερείρησεν Ο 13 παρ' άπούειν Χ 14 δυείν superscripto σίν Χ, δυοίν U* Ur vulgo, εύοίν Ο, δυείν Hu; ν. BW I 78 s. 18 μηθὲν Υ Hu, μηδὲν U* Ur vulgo προυργιέτερον Ο τῆς Υ ante Ur, τοίς U* 20 ante στήλας additur τὰς vulgo post Sch, sed ν. BW I 45 s. 21 ἀχαϊκότερον Υ, ἀχαϊκότερον Ο, εύχαριτωτέραν Na 346, corr. Ur 22 κινητικωτέραν coni Ur, sed ν. Sch ἐκτοίς Ο

ξίαν συνεξακολουθείν παρά τοις όχλοις καὶ διαβολήν, 6 τοις δ' άντιπράττουσιν τάναντία. ἐὰν μὲν οὖν ὑπὸ 1189] της συγκλήτου γίνηταί τις έπισημασία, ταχέως καί τούς πολιτευομένους μεταθέσθαι πρός την 'Ρωμαίων αίρεσιν, καὶ τοὺς πολλοὺς τούτοις ἐπακολουθήσειν διὰ 5 7 τὸν φόβον. ἐὰν δὲ παρορᾶται τοῦτο τὸ μέρος, ᾶπαντας άπονεύσειν ἐπ' ἐκείνην τὴν ὑπόθεσιν ἐνδοξοτέραν γὰρ 8 είναι καὶ καλλίω παρὰ τοῖς ὅχλοις. διὸ καὶ νῦν ἤδη τινὰς ούθεν ετερον προσφερομένους δίκαιον πρός φιλοδοξίαν, δι' αὐτὸ τοῦτο τῶν μεγίστων τυγχάνειν τιμῶν παρὰ 10 τοις ίδιοις πολιτεύμασιν διὰ τὸ δοκείν ἀντιλέγειν τοις ύφ' ύμῶν γραφομένοις, χάριν τοῦ διαμένειν τοὺς νόμους Ισχυρούς και τὰ δόγματα τὰ γινόμενα παρ' αὐτοῖς. 9 εί μεν οδν (ά)διαφόρως έχουσιν ύπερ τοῦ πειθαρχείν αὐτοῖς τοὺς Έλληνας καὶ συνυπακούειν τοῖς γραφο- 15 μένοις, άγειν αὐτοὺς ἐκέλευε τὴν ἀγωγήν, ἢν καὶ νῦν 10 ἄγουσιν εί δὲ βούλονται γίνεσθαι σφίσι τὰ παραγγελλόμενα καὶ μηθένα καταφρονεῖν τῶν γραφομένων, έπιστροφήν ποιήσασθαι παρεκάλει τοῦ μέρους τούτου 11 την ενδεχομένην. εί δε μή, σαφώς είδεναι δείν ότι 20 τάναντία συμβήσεται ταϊς έπινοίαις αὐτῶν. δ καὶ νῦν 12 ήδη γεγονέναι. πρώην μέν γάρ έν τοίς Μεσσηνιακοίς

² ἀντιπράττουσιν X BW, ἀντιπράττουσι Y Ur vulgo 3 γίνεται Y, corr. Sch4 μεταθήσεσθαι vulgo post Be ξωμαίους O7 ἀπονεύσαν O8 καλλίων O9 οὐδὲν Ernestus Diκαὶ ante diκαιον Y, del. Ur10 τυγχάνειν Yante Ur, τυγχάνει U^* τιμῶν U^* Ur vulgo
14 dιαφόρως Y, dιακόρως Y, dιακόρως

πολλὰ ποιήσαντος Κοίντου Μαρκίου πρὸς τὸ μηδὲν τοὺς 'Αχαιοὺς βουλεύσασθαι περὶ Μεσσηνίων ἄνευ τῆς 'Ρωμαίων προαιρέσεως, παρακούσαντας καὶ ψηφισα- 13 μένους αὐτοὺς τὸν πόλεμον οὐ μόνον τὴν χώραν [994 5 αὐτῶν καταφθείραι πᾶσαν ἀδίκως, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἐπιφανεστάτους τῶν πολιτῶν οὺς μὲν φυγαδεῦσαι, τινὰς δ' αὐτῶν ἐπδότους λαβόντας αἰκισαμένους πᾶσαν αἰκίαν ἀποκτείναι, διότι προεκαλοῦντο περὶ τῶν ἀμφισβητουμένων ἐπὶ 'Ρωμαίους. νῦν δὲ πάλιν ἐκ πλεί- 14 10 ονος χρόνου γραφόντων αὐτῶν ὑπὲρ τῆς καθόδου τῶν ἐκ Δακεδαίμονος φυγάδων, τοσοῦτον ἀπέχειν τοῦ πειθαρεῖν ὡς καὶ στήλην τεθείσθαι καὶ πεποιῆσθαι πρὸς 1140] τοὺς κατέχοντας τὴν πόλιν δρκους ὑπὲς τοῦ μηδέποτε κατελεύσεσθαι τοὺς φυγάδας. εἰς ὰ βλέποντας 15 αὐτοὺς ἢξίου πρόνοιαν ποιείσθαι τοῦ μέλλοντος.

Ο μεν οὖν Καλλικράτης ταῦτα καὶ τοιαῦτ' [10 (12) εἰπὰν ἀπῆλθεν. οἱ φυγάδες δ' ἐπεισελθόντες (26,5) 2 καὶ βραχέα περὶ αὐτῶν διδάξαντες καὶ τινα τῶν πρὸς τὸν κοινὸν ἔλεον εἰπόντες ἀνεχώρησαν. ἡ δὲ σύγ- 3 κλητος δόξασα τὸν Καλλικράτην λέγειν τι τῶν αὐτῆ συμφερόντων καὶ διδαχθείσα διότι δεῖ τοὺς μὲν τοἰς αὐτῆς δόγμασιν συνηγοροῦντας αὕξειν, τοὺς δ' ἀντιλέγοντας ταπεινοῦν, οὕτως καὶ τότε πρῶτον ἐπεβάλετο 4 τοὺς μὲν κατὰ τὸ βέλτιστον ἱσταμένους ἐν τοἰς ἰδίοις

⁵ ἀδεῶς Na 868 12 πεποιείσθαι Y, corr. Ur 16 τοιαῦτ' Y Hu, τοιαῦτα Ur vulgo 17 επειεελθόντων (sic) super ων superscripto ες X 18 βραχέως Q αὐτῶν Y, corr. Be 20 αὐτῷ Be 21 τοὺς μὲν Rei 682 Be, τῶ γε (Y), τοὺς γε Ur vulgo 22 αὐτοῖς superscripto ης X, αὐτοῖς Y, αὐτῆς O ante Ur, αὐτῆς Be δόγμασιν X BW, δόγμασι Y Ur vulgo 23 οὖτως Y Hu, οὖτω U* Ur vulgo ἐπεβάλετο cod. Scorial. R III 21 ante Ca 879, ἐπεβάλλετο Y; v. Hu E.Z. XXII 2

πολιτεύμασιν έλαττοῦν, τοὺς δὲ καὶ δικαίως (καὶ ἀδί-5 κως) προστρέχοντας αὐτῆ σωματοποιείν. έξ ὧν αὐτῆ συνέβη κατὰ βραχύ, τοῦ χρόνου προβαίνοντος, κολάκων 6 μεν εύπορειν, φίλων δε σπανίζειν άληθινών. ού μην άλλὰ τότε περί μὲν τῆς καθόδου τῶν φυγάδων οὐ 5 μόνον τοῖς Άχαιοῖς ἔγραψε, παρακαλοῦσα συνεπισχύειν, άλλα και τοις Αιτωλοίς και τοις Ήπειρωταις, σύν δέ τούτοις Άθηναίοις, Βοιωτοίς, Άκαρνασιν, πάντας ώσανεί προσδιαμαρτυρομένη χάριν τοῦ συντρίψαι τοὺς Άχαιούς. 7 περί δὲ τοῦ Καλλικράτους αὐτοῦ κατ' ίδιαν παρασιω- 10 πήσασα τούς συμπρεσβευτάς κατέταξεν είς την άπόκρισιν διότι δει τοιούτους υπάρχειν έν τοις πολιτεύ-8 μασιν ἄνδρας οἶός ἐστι Καλλικράτης. δ δὲ προειρημένος έγων τὰς ἀποκρίσεις ταύτας παρῆν εἰς τὴν Έλλάδα περιχαρής, οὐκ είδως ὅτι μεγάλων κακῶν 15 άρχηγὸς γέγονε πᾶσι μεν τοις Ελλησι, μάλιστα δε τοις 9 Αχαιοίς. Ετι γάρ τούτοις έξην και κατ' έκεί νους [995] τούς χρόνους κατά ποσόν Ισολογίαν έχειν πρός 'Ρωμαίους διὰ τὸ τετηρηχέναι τὴν πίστιν ἐν τοῖς ἐπιφανεστάτοις καιροίς, έξ οὖ τὰ Ῥωμαίων είλοντο, λέγω 20 1141 10] δε τοίς κατά Φίλιππον καὶ 'Αντίσγον, ούτω δε

τοῦ τῶν Άγαιῶν ἔθνους ηὐξημένου καὶ προκοπὴν εἰλη-

¹ πολιτεύμασιν ex πολιτεύεσθαι O καὶ ἀδίκως add. Rei 682 auctore Ca 879, κάδίκως Na 133 Di; v. BW Fleckeis. annal. 1889, 689 s. 2 προστρέχοντας Y ante Ca 879, προτρέχοντας U* Ur 4 εὐποιεῖν Ο άληθινῶς Y, cotr. Ur 9 προδιαμαρτυρομένη Y Ur vulgo, πρὸς διαμαρτυρομένη cod. Scorial. R III 21 (BW) auctore Sch συντρίψαι Y° (?) Be, συντρίψαι U* Ur vulgo 10 καλικράτους Ο 11 |πρεσβευτὰς Ο 16 έλλησιν Ο Hu 17 ἔτι] ἔστι superscripto τι X 19 ἐπισφαλεστάτοις Τοupius emend. in Suid. I 276 Di, sed v. Sch 21 δὴ τοῖς Ο 21. 22 οὕτω δὲ τοῦ BW, ὅτι δὲ τοῦ Y vulgo, *** τοῦ δὲ Sch 22 ηὐξημένου Y ante Ca 879, ηὐξαμένου Ur

φότος κατά τὸ βέλτιστον ἀφ' ὧν ήμεῖς ἱστοροῦμεν χρόνων, σύτη πάλιν άρχη της έπλ το χείρον έγένετο μεταβολής, τὸ Καλλικράτους θράσος * * * 'Ρωμαῖοι 11 όντες άνθρωποι καὶ ψυχῆ χρώμενοι λαμπρά καὶ προs αιρέσει καλή πάντας μὲν ἐλεοῦσι τοὺς ἐπταικότας καὶ πασι πειρώνται χαρίζεσθαι τοῖς καταφεύγουσιν ώς αὐτούς δταν μέντοι γέ τις ὑπέμνησε τῶν δικαίων, 12 τετηρηχώς την πίστιν, άνατρέχουσι και διορθούνται σφας αὐτοὺς κατὰ δύναμιν ἐν τοῖς πλείστοις. ὁ δὲ 13 10 Καλλικράτης πρεσβεύσας κατά τους ένεστωτας καιρούς είς την Ρώμην χάριν τοῦ λέγειν τὰ δίκαια περί τῶν Αχαιών, χρησάμενος κατά τοὐναντίον τοῖς πράγμασιν καὶ συνεπισπασάμενος (τὰ) κατὰ Μεσσηνίους, ὑπὲρ ὧν οὐδ' ἐνεκάλουν 'Ρωμαΐοι, παρῆν είς 'Αχαΐαν προσανα-15 τεινόμενος τον από 'Ρωμαίων φόβον' και δια την απο- 14 πρεσβείαν καταπληξάμενος καλ συντρίψας τους όγλους διά τὸ μηδὲν είδέναι τῶν ὑπ' αὐτοῦ κατ' άλήθειαν ελοημένων έν τη συγκλήτω τούς πολλούς, πρώτον μέν ήρέθη στρατηγός, πρός τοις άλλοις κακοις καὶ δωρο-20 δοχηθείς, έξης δὲ τούτοις παραλαβών τὴν ἀρχὴν 15 κατηγε τούς έκ της Λακεδαίμονος καὶ τούς έκ της Μεσσήνης φυγάδας. -

² της Y ante Ur, τοίς U^* 3 καλικράτους O ***] Ότι φωμαίοι cet. Y novam eclogam incipientes. Y^m: φωμαίοι. Ότι deleto post θράσος lacunam indicat Sch 4 τύχη Na 287 coll. 11, 19, 5; sed v. 16, 5, 7. 32, 8, 1 6 πορίξεσθαι super πο superscripto χα U^* 7 ὑπομνήση Be; sed v. 4, 32, 5. 18, 7, 10 10 s. ἐνεστῶτα δίκαια omissis καιφοὺς — 11 λέγειν τὰ O 13 τὰ add. Ur 14 οὐδὲν ἐκάλουν Y, corr. Ca 880 φωμαΐοι Y Ur vulgo ante Sch, BW, οἱ φωμαΐοι O vulgo post Sch 15 ἀπο Rei 683 Sch pro ὑπὸ τὴν ἀπὸ πρεσβείαν O, τῆς ἀποπρεσβείας coni. Be, τὴν πρεσβείαν coni. Hu 16 συντρίψας Y ante Ur, συντρίψαι U^* 18 τοὺς πολέμους O 19 εὐρέθη Y, corr. Ca 880 21 κατῆγε] v. Hu E.Z. XV 5 et Pol. 21, 32 c, 3 τῆς alterum om. O

"Οτι Φιλοποίμενα καὶ 'Αρίσταινον τοὺς [989 11 (13)] (25, 9) 'Αχαιούς ςυνέβη οὔτε την φύσιν δμοίαν σχείν ούτε την αίρεσιν της πολιτείας. ην γάρ δ μέν Φιλοποίμην εὖ πεφυκώς πρὸς τὰς πολεμικάς χρείας και κατά τὸ σῶμα και κατά την ψυχήν, δ δ' έτερος 5 3 πρὸς τὰ πολιτικὰ τῶν διαβουλίων. τῆ δ' αἰρέσει κατὰ την πολιτείαν τοῦτο διέφερον άλληλων. της γαρ 'Ρωμαίων ύπεροχής ήδη τοις Ελληνικοίς πράγμασιν έμπλεκομένης δλοσγερώς κατά τε τούς Φιλιππικούς καί 4 τους 'Αντιοχικούς καιρούς, (δ μέν) 'Αρίσταινος ήγε 10 την άγωγην της πολιτείας ούτως ώστε παν το πρόσφορον 'Ρωμαίοις έξ ετοίμου ποιείν, ενια δε και πρίν 5 ἢ προστάξαι 'κείνους. ἐπειρᾶτο μέντοι γε τῶν νόμων έχεσθαι δοκείν και την τοιαύτην έφειλκετο φαντα- [990 σίαν, είκων, δπότε τούτων άντιπίπτοι τις προδήλως 15 6 τοις ύπο 'Ρωμαίων γραφομένοις. δ δε Φιλοποίμην, δσα μεν είη των παρακαλουμένων ἀκόλουθα τοῖς νόμοις καὶ τῆ συμμαχία, πάντα συγκατήνει καὶ συν-7 έπραττεν ἀπροφασίστως, δσα δε τούτων έπτος έπιτάττοιεν, ούχ οἶός τ' ήν έθελοντήν συνυπακούειν, 20 άλλα τας μεν αρχάς έφη δείν δικαιολογείσθαι. μετά

^{1—167, 3} P 309°, Va 122, Suid. v. 'Αρίσταινος: Φιλοποίμην καὶ 'Αρίσταινος οἱ 'Αγαιοὶ συνέβησαν οὐ τὴν φύσιν μίαν σχεῖν cet., Ur 244s.; v. BW Beitr. 17s. 3 μὲν P Suid. Ur Hu, om. Va vulgo 5 τὸ om. Suid. τὴν om. Suid. 6 ταπολιτικὰ P (απολ in rasura) Hu, τὰ πολιτικὰ καὶ λογικὰ Suid. Ur Sch 7 τούτφ Ur Hu ἀλλήλων P Suid. Ur Hu, ἀλλήλοις Va vulgo 10 τοὺς om. Suid. ὁ μὲν add. Ur 'Αρισταίνετος Suid. 11 γωγῆν P, διαγωγὴν Ur, ἀγωγὴν Suid. Va post πρόσφορον add. μὲν Suid. 13 ἐκείνους P Suid., corr. Hu Philol. 1859, 314
15 δποτε P τι coni. Ur 17 προκαλουμένων P Suid., corr. Rei 758 Sch 20 Suid. v. οὐχ οἰός τ' εἴμ': οὐχ οἰός τ' ἡν ἐθελοντὴς συνυπακούειν ἐθελον|τὴν P Hu, ἐθελοντὴς Suid. utroque loco vulgo 21 δίκαιον ἡγεῖσθαι P Suid., corr. Ur

δὲ ταῦτα πάλιν ἀξιοῦν· εἰ δὲ μηδ' οὕτως πείθοιεν, 8 τέλος οἶον ἐπιμαρτυρομένους εἰκειν καὶ τότε ποιεῖν τὸ παραγγελλόμενον. —

"Οτι τοιούτοις ἀπολογισμοίς 'Αρίσταινος [12 (14) (25, 9ª) 5 έγρητο πρός τούς Αγαιούς περί της ίδιας αίρεσεως εφη γάρ ούκ είναι δυνατόν καί (τό) δόρυ καλ τὸ κηρύκειον αμα προτεινομένους συνέζειν την πρός 'Ρωμαίους φιλίαν' "άλλ' εί μέν οίοι τ' έσμεν άντοφθαλμείν και δυνάμεθα τοῦτο ποιείν 10 (εί δε μηδ') δ Φιλοποίμην είπειν τοῦτο τολμᾶ | καιροίς ενα 'Ρωμαίοις, διά τι άδυνάτων δρεγόμενοι τὰ δυνατά 2 1148] παρίεμεν:" δύο γὰρ ἔφη σχοποὺς εἶναι πάσης πολιτείας, τό τε καλὸν καὶ τὸ συμφέρον. οἶς μὲν οὖν 15 έφικτός έστιν ή τοῦ καλοῦ κτῆσις, ταύτης ἀντέγεσθαι δείν τους όρθως πολιτευομένους οίς δ' άδύνατος, έπλ την τοῦ συμφέροντος μερίδα καταφεύγειν τὸ δ' έκα- 3 τέρων αποτυγχάνειν μέγιστον είναι τεχμήριον αβουλίας. πάσχειν δὲ τοῦτο προφανῶς τοὺς ἀπροφασίστως δμο-20 λογούντας μέν παν τὸ παραγγελλόμενον, ἀκουσίως δέ τοῦτο πράττοντας καὶ μετὰ προσκοπῆς διόπερ ἢ τοῦτ' 4 είναι δειπτέον ώς έσμεν ίκανοι πρός το μή πειθαρχείν

¹ ούτω Di 4—169, 24 M 67, 4—68, 22 Hey; v. BW Bestr. 18 6 το add. Ge 7 πηρύπιον M, corr. Ge 8 τ' Ma, τε Hey 9 παι δυνάμεθα Π πειρώμεθα Cobetus Mnemos. 1876, 362 9 ε. ποιείν (άπλῶς δῆτα 'Ρωμαίων δείν ἀφίστασθαι [immo δείν ἀφιστ. 'Ρωμαίοις εἰ δὲ μηδ') <math>Hey, ποιείν (μηπέτι πειθαρχῶμεν ἡμείς τοῖς 'Ρωμαίοις εἰ δὲ μηδ') <math>BW 11 ετολμᾶ, (τέλος ἐν πᾶσι τοῖς) παιροῖς εἰπων 'Ρωμαίοις <math>BW 11 παιροῖς ἔνα] μαχούμεθα Hu 16 dεῖ M, corr. Ge 19 ἀποφρασίστως Hey, ἀχαρίστως M, ἀδηρίτως Hu δμιλοῦντας M, corr. Lu

η μηδε λέγειν τοῦτο τολμῶντας ὑπακουστέον έτοίμως είναι πᾶσι τοῖς παραγγελλομένοις.

13 (15)] Ο δε Φιλοποίμην ούκ έπλ τοσούτον έφη (25, 9b) δεῖν ἀμαθίαν αύτοῦ (κατα)γινώσκειν ώστε μή δύνασθαι μετρείν μήτε την διαφοράν του πολιτεύματος ι τῶν 'Ρωμαίων καὶ τῶν 'Αχαιῶν μήτε τὴν ὑπερβολὴν 2 τῆς δυνάμεως "άλλὰ πάσης ὑπεροχῆς φύσιν έχούσης άει βαρύτερον χρησθαι τοῖς ὑποταττομένοις, πότερον" έφη "συμφέρει συνεργείν ταις δρμαίς ταις των [991 κρατούντων και μηθέν έμποδων ποιείν, ίν' ως τάχιστα 10 πείραν λάβωμεν των βαρυτάτων έπιταγμάτων ἢ τούναντίον, καθ' όσον οἶοί τ' ἐσμέν, συμπαλαίοντας προσαντέχειν έπὶ τοσοῦτον, έφ' δσον μέλλομεν τελέως ... 3 καν ἐπιτάττωσιν καὶ τούτων ὑπομιμνήσκοντες αὐτοὺς ἐπιλαμβανώμεθα τῆς δομῆς, παρα- 15 καθέξομεν έπὶ ποσόν τὸ πικρὸν αὐτῶν τῆς έξουσίας, άλλως τε δή και περί πλείονος ποιουμένων 'Ρωμαίων έως γε τοῦ νῦν, ὡς αὐτὸς φής, 'Αρίσταινε, τὸ τηρείν τούς δρχους και τάς συνθήκας και την πρός τούς συμ-4 μάγους πίστιν. ἐὰν δ' αὐτοὶ καταγνόντες τῶν ἰδίων 10 δικαίων αὐτόθεν εὐθέως καθάπεο οἱ δοριάλωτοι πρὸς παν τὸ πελευόμενον έτοίμους ήμας αὐτοὺς παρασκευ-1144] άζωμεν, τί διοίσει τὸ τῶν Άχαιῶν έθνος Σικελιωτῶν

¹ ἢ μηδὲ λέγειν Μα pro μηδὲ λέγειν μὴ coll. 24, 13, 5 ἐπακουστέον Μ, corr. Βε ἐτοίμουσ Μ, corr. Μα 3 οὐκ ἐκὶ Ge pro οὐκέτι 4 γινώσκειν Μ, corr. Ge 9 συμφέρειν ἐνεργείν Μ, corr. Ge 10 μηθὲν Μ Ηι, μηδὲν Μα Ηεγ vulgo 13 τελέως (οἰοί τ' εἰναι) Ηεγ, τελέως (δύνασθαι) Β W 14 ἐπιτάττωσιν (ἐπτὸς νόμων τι) Β W auctore Hey 15 ἐπιλαμβανόμεθα Μ, corr. Ge 21 εὐθέως del. Cobetus Μπεπως. 1862, 38, sed v. Wundererum coni. Pol. 19 conferentem 11, 9, 6. 28, 21, 3. 31, 24, 10 22 παρασκενάζομεν Μ, corr. Ge

καὶ Καπυανῶν τῶν ὁμολογουμένως καὶ πάλαι δουλευόντων;" διόπερ ἔφη δεῖν ἢ τοῦτο συγχωρεῖν ὡς δ
οὐδὲν ἰσχύει δίκαιον παρὰ 'Ρωμαίοις ἢ μηδὲ τολμῶντας
τοῦτο λέγειν χρῆσθαι τοῖς δικαίοις καὶ μὴ προῖεσθαι
5 σφᾶς, ἔχοντάς γε δὴ μεγίστας καὶ καλλίστας ἀφορμὰς
πρὸς 'Ρωμαίους. ὅτι μὲν γὰρ ἥξει ποτὲ τοῖς Έλλησιν 6
ὁ καιρὸς οὐτος, ἐν ὡ δεήσει ποιεῖν κατ' ἀνάγκην πᾶν
τὸ παραγγελλόμενον, σαφῶς ἔφη γινώσκειν "ἀλλὰ
πότερα τοῦτον ὡς τάχιστά τις ἄν ἰδεῖν βουληθείη
10 (γενόμενον) ἢ τοὐναντίον ὡς βραδύτατα; δοκῶ μὲν
γὰρ ὡς βραδύτατα." διὸ καὶ τούτῳ διαφέρειν ἔφη 7
τὴν Αρισταίνου πολιτείαν τῆς ἑαυτοῦ· ἐκεῖνον μὲν γὰρ
σπουδάζειν ὡς τάχιστα τὸ χρεὼν ἰδεῖν γενόμενον καὶ
συνεργείν τούτῳ κατὰ δύναμιν· αὐτὸς δὲ πρὸς τοῦτ'
15 ἀντερείδειν καὶ διωθείσθαι, καθ' ὅσον ἐστὶ δυνατός.

Οὐ μὴν ἀλλ' ἐκ τῶν προειρημένων δῆλον ὡς συν- 8 έβαινε γίνεσθαι τοῦ μὲν καλήν, τοῦ δ' εὐσχήμονα τὴν πολιτείαν, ἀμφοτέρας γε μὴν ἀσφαλείς τοιγαροῦν 9 μεγίστων καιρῶν τότε περιστάντων καὶ 'Ρωμαίους καὶ τοὺς Έλληνας τῶν τε κατὰ Φίλιππον καὶ κατ' Αντίοχον, ὅμως ἀμφότεροι διετήρησαν ἀκέραια τὰ δίκαια τοἰς Άχαιοῖς πρὸς 'Ρωμαίους φήμη δέ τις ἐνέτρεχεν ὡς 10 Αρισταίνου 'Ρωμαίοις εὐνουστέρου μᾶλλον ἢ Φιλοποίμενος ὑπάρχοντος.

¹ Καπυανῶν Na 231 Di, τυανῶν M 3 ante δίπαιον add. τὸ Lu 9. 10 βουληθείη (γενόμενον) BW, βούλοιθ' ἡμῶν Hu 10 δοκῷ μὲν legerunt Hey Zeitschr. f. Altertumswiss. 1847, 327 et Bo, idem pro δοκῷμεν correxerat Lu 12 ἐαυτοῦ (προσιφέσεως) Hu 14 τοῦτο M, corr. Ge 17 μαλθακὴν Luchtius praef. ad Phylarch. 10 ἀσχήμονα Hu 19 'aut τοὺς 'P. scribe pro καί 'P. aut καί τοὺς 'P. Ge; sed v. BW Fleckeis. annal. 1889, 672 s. 20 ante κατ' add. τῷν Ge 22 διέτρεχεν Cobetus Mnemos. 1862, 33

III. RES ASIAE.

Οτι κατά την Ασίαν Φαρνάκης δ [985 1135 14 (8)] (25, 4) βασιλεύς, πάλιν όλιγωρήσας της γεγενημένης έπι 'Ρωμαίους άναφορας, Λεώκριτον μέν έτι κατά χειμώνα μετά μυρίων στρατιωτών έξαπέστειλε πορθή- 5 2 σοντα την Γαλατίαν, αὐτὸς δὲ τῆς ἐαρινῆς ὥρας ὑποφαινούσης ήθροιζε τας δυνάμεις, ως έμβαλων είς την 3 Καππαδοκίαν. ἃ πυνθανόμενος Εὐμένης δυσχερῶς μεν εφερε το συμβαίνον δια το πάντας τους της πίστεως δρους ύπερβαίνειν τὸν Φαρνάκην, ἡναγκάζετο 10 4 δε τὸ παραπλήσιον ποιείν. ἤδη δ' αὐτοῦ συνηθροικότος τὰς δυνάμεις, κατέπλευσαν ἐκ τῆς Ῥώμης οἱ περὶ 5 τον Ατταλον. όμου δε γενόμενοι και κοινολογηθέντες άλλήλοις ἀνέζευξαν παραχοήμα μετὰ τῆς στρατιᾶς. 6 άφικόμενοι δ' είς την Γαλατίαν του μέν Λεώκοιτον 15 ούκέτι κατέλαβον τοῦ δὲ Κασσιγνάτου καὶ τοῦ Γαιζατόριγος διαπεμπομένων πρός αὐτοὺς ὑπὲρ ἀσφαλείας, οίτινες ετύγχανον ετει πρότερον ήρημενοι τὰ Φαρνάκου, και παν υπισγνουμένων ποιήσειν το προσταττό-7 μενον, ἀπειπάμενοι τούτους διὰ τὴν προγεγενημένην 20

^{2—173, 16} V 83 $^{\circ}$ —86 $^{\circ}$, W 56 $^{\circ}$ —58 $^{\circ}$, N 89 $^{\circ}$ —92 $^{\circ}$, U 341—348, Ur LV; v. Ed. Meyerum Gesch. d. Königr. Pontos. Habil.-Schr. Lips. 1879, 70 ss., BW Beitr. 16 s. 5 πορθήσαντα N 6 ύποφαινούσης Z ante Rei 680 Sch, ἀποφαινούσης U Ur vulgo 7 ήθροιζε Z $^{\circ}$, ήθροιζε ex ήθροιζον V, corr. BW; v. BW I 77 έμβαλών Z, corr. Ca 872 11 συνηθροιαότας W super ας superscripto oς 15 δè Z, corr. BW 16 παρσιγνάτον Z, corr. F. Staehelin Gesch. d. kleinas. Galat. Diss. inaug. Basil. 1897, 81 ann. 6 coll. Liv. 42, 57, 7 et 9 BW γαιζοτόριος Z, corr. auctore Zeussio Staehelinus l. c. 61 ann. 3 coll. Strab. 12 C 562 BW 18 ἔτι Z vulgo, corr. Sch BW; v. BW Beitr. 16 ann. 5 φαρνάπου ex φαρναπίου N

άθεσίαν, έξάραντες παντί τῷ στρατεύματι προήγον ἐπί τον Φαρνάκην, παραγενόμενοι δ' έκ Καλπίτου πεμ- 8 πταίοι πρός του Άλυν ποταμού έπταίοι πάλιν άνέζευξαν εἰς Παρνασσόν. ἔνθα καὶ Ἰριαράθης δ τῶν 9 5 Καππαδοκών βασιλεύς συνέμιξεν αὐτοζς μετὰ τῆς [986 οίκείας δυνάμεως, καὶ (παρεισ)ηλθον εἰς την Μωκισσέων χώραν. ἄρτι δὲ κατεστρατοπεδευκότων αὐτῶν 10 προσέπεσε παραγενέσθαι τούς έκ τῆς 'Ρώμης πρεσβευτάς 11861 έπὶ τὰς διαλύσεις. ὧν ἀκούσας ὁ βασιλεὺς Εὐμέ- 11 10 νης Άτταλον μέν έξαπέστειλε τούτους έχδεξόμενον, αύτος δε τας δυνάμεις εδιπλασίαζε και διεκόσμει φιλοτίμως, αμα μεν άρμοζόμενος πρός τας άληθινας χρείας, αμα δε βουλόμενος ενδείκνυσθαι τοις 'Ρωμαίοις ότι δι' αύτοῦ δυνατός έστι τὸν Φαρνάκην ἀμύνασθαι καὶ 15 καταπολεμείν. παραγενομένων δε των πρέσβεων [15 (9) (25, 5) καλ παρακαλούντων λύειν τὸν πόλεμον, ἔφασαν μέν οί περί τον Εύμένη καί τον Άριαράθην ετοιμοι πρός πᾶν είναι τὸ παρακαλούμενον, ήξίουν δὲ τοὺς 2 'Ρωμαίους, εί μέν έστι δυνατόν, (είς) σύλλογον αὐτοὺς 20 συναγαγείν πρός τὸν Φαρνάκην, ίνα κατά πρόσωπον λεγομένων των λόγων ίδωσι την άθεσίαν αύτοῦ καί

² δὲ Ν ἐκ Καλπίτου] ἐκ Καλπείας coni. Ur not. 66, ἐκ Κουβάλλου νεὶ ἐξ Άλυάττου Rei 680 3 ἄλυν Z ante Ur, ἄλην U, dubium ἄλυν an ἄλην sit in V 4 παρασσούν Z Rei 680 s. Sch, ἀμισόν Ur vulgo 5 συνέμιξαν αὐτῆς Z, corr. Ur 6 ἦλθον Z, corr. BW Fleckeis. annal. 1889, 683 Μωπισσέων Rei 681 Sch, Μουπισσέων coni. BW coll. Steph. Byz. ν. Μουπισσός, πάμησην Z, πάμησιν VN, ἀμισέων Ur vulgo, Καμισηνὴν vel Καμισηνῶν coni. de Boorius coll. Strab. 12 C 546; 560 14 αὐτοῦ Z, corr. Be 14 s. ἀμύνασθαι καὶ καταπολεμεῖν] paullo plura scripsisse Polybium coni. Hu 16 ἔφασαν Z BW (ν. Hu E.Z. XIII 1), ἔφασπον U Ur vulgo 17 ἀριαφάσων Z, corr. Ca 873 19 ἔτι Z, corr. Rei 681 Sch είς add. Sch auctore Rei 681

3 την ωμότητα διὰ πλειόνων εί δὲ μη τοῦτ' είη δυνατόν, αὐτοὺς γενέσθαι κριτάς τῶν πραγμάτων ἴσους καὶ 4 δικαίους. τῶν δὲ πρεσβευτῶν ἀναδεχομένων πάντα τὰ δυνατά και καλώς έχοντα ποιήσειν, άξιούντων δε την 5 στρατιάν ἀπάγειν έκ τῆς χώρας. ἄτοπον γάρ εἶναι 5 παρόντων (πρέσβεων) και λόγους ποιουμένων ύπεο διαλύσεων, αμα παρείναι τὰ τοῦ πολέμου καὶ κακοποιείν 6 άλλήλους συνεχώρησαν οί περί τον Ευμένη, και τη κατά πόδας εὐθέως ἀναζεύξαντες οὖτοι προήγον ὡς 7 έπι Γαλατίας. οι δε Έρωματοι πρός του Φαρνάκηυ 10 συμμίξαντες πρώτον μεν ήξίουν αύτον είς λόγους έλθειν τοις περί του Εύμένη μάλιστα γάρ αν ούτω 8 τυγείν τὰ πράγματα διεξαγωγής. τοῦ δὲ πρὸς τοῦτο τὸ μέρος ἀντιβαίνοντος και τέλος ἀπειπαμένου, δῆλον μεν εὐθέως ην τοῦτο καὶ Ῥωμαίοις ὅτι καταγινώσκει 15 προφανώς έαυτοῦ καὶ διαπιστεῖ τοῖς σφετέροις πρά-9 γμασι πάντη δε πάντως βουλόμενοι λύσαι τον πόλεμον προσεκαρτέρουν, έως οδ συνεχώρησε πέμψειν αὐτοκράτορας έπλ (τὸν Πέργαμον κατὰ) δάλατταν τοὺς συνθησομένους την ειρήνην, έφ' οίς αν οι πρεσβευταί 20 10 κελεύσωσιν. ἀφικομένων (δὲ) τῶν πρέσβεων, καὶ

¹ πλειόνων ex πλειόντων N 6 πρέσβεων add. BW, αὐτῶν Ur vulgo ποιονμένων V ex ποιονμένων 7 αμα πρώττειν coni. Hu 8 εὐμένη Z ante Ur, εὐμενή VU τη Ca 873 pro τὴν 9 οὕτω coni. Hertleinius Fleckeis. annal. 1877, 39 12 οὕτω Z, unde οὕτως Hu, οὕτω WU Ur vulgo 13 ante τοῦτο del. τὸ Ur 15 και τοῦτο καὶ WN καταγινώσκει Ur pro καὶ γινώσκει 16 διαπιστεῖ Z ante Ur, διαπιστεῖν U 17 βουλόμενος Z, corr. Ur 18 ante οὐ del. οὖν W πέμπειν Be; sed V Ur quaest V 123, Kaelkerum V 124, Stichium de V0-l dicendi genere 179s. 19 τὸν Πέργαμον κατὰ add. V0-l dicendi genere 179s. 19 τὸν Πέργαμον κατὰ add. V0-l V1-l V1

1187] συνελθόντων όμου των τε Ρωμαίων καὶ των περὶ [987 Εύμένη, και τούτων μεν εις απαν ετοίμως συγκαταβαινόντων χάριν τοῦ συντελεσθήναι την ελρήνην, των 11 δὲ παρὰ τοῦ Φαρνάκου πρὸς πᾶν διαφερομένων καλ 5 τοις δμολογηθείσιν ούχ έμμενόντων, άλλ' αίεί τι προσεπιζητούντων καὶ μεταμελομένων, ταχέως τοῖς 'Ρωμαίοις έγένετο δήλον δτι ματαιοπονούσιν. οὐ γὰρ οίος τ' ἡν συγκαταβαίνειν δ Φαρνάκης είς τὰς διαλύσεις. δθεν 12 άπράκτου γενομένης τῆς κοινολογίας, καὶ τῶν Ῥωμαίων 10 απαλλαγέντων έκ τοῦ Περγάμου, καὶ τῶν παρὰ τοῦ Φαρνάκου πρέσβεων ἀπολυθέντων είς την οἰκείαν, δ μέν πόλεμος έγεγένητο κατάμονος, οί δὲ περί τὸν Εύμένη πάλιν έγίνοντο περί τὰς εἰς τοῦτον παρασπευάς. ἐν ῷ καιρῷ τῶν 'Ροδίων ἐπισπασαμένων τὸν 13 15 Εὐμένη [καί] φιλοτίμως, οὖτος μὲν ἐξώρμησε μετὰ πολλής σπουδής, πράξων τὰ κατὰ τοὺς Αυκίους * * *

FRAGMENTA LIBRI XXV.

A. OLYMP. 150, 1.

I. RES HISPANIAE.

1 Πολυβίου δ' εἰπόντος τριακοσίας αὐτῶν κατα- [995 (26,4) λῦσαι πόλεις Τεβέριον Γράκχον, κωμφδῶν φηςι 1145] τοῦτο τῷ Γράκχψ χαρίςαςθαι τὸν ἄνδρα, τοὺς πύργους καλοῦντα πόλεις, ὥςπερ ἐν ταῖς θριαμβικαῖς 5 2 πομπαῖς. καὶ ἴςως οὐκ ἄπιςτον τοῦτο λέγει καὶ γὰρ οἱ ςτρατηγοὶ καὶ οἱ ςυγγραφεῖς ραδίως ἐπὶ τοῦτο φέρονται τὸ ψεῦςμα, καλλωπίζοντες τὰς πράξεις.

II. RES ASIAE.

2 "Οτι ό Φαρνάκης, έξαπιναίου καὶ βαρείας αὐτῷ [996 (26,6) τῆς ἐφόδου γενομένης, ἔτοιμος ἦν πρὸς πᾶν τὸ προτεινόμενον πρέσβεις γὰρ ἐξαπέστειλε πρὸς Εὐμένη 2 καὶ 'Αριαράθην. τῶν δὲ περὶ Εὐμένη καὶ 'Αριαράθην

²⁻⁸ Strabo 3 C 163; v. Diod. 29, 26, Ni 238, 334 2 αὐτῶν] Celtiberorum 3 τιβέριον Strabo, corr. BW, v. ad 22, 6, 6 φησι] Posidonius 10-176, 14 X 128^r-130^r, 0 189^r-190^r, U* 94-98, Ur LIX; v. Ni 334, Ed. Meyerum l. c. 78 s. 10 Y^m: φαρνάκης βαρίας X 13 ἀριαράθα utroque loco Y, corr. Ur

προσδεξαμένων τοὺς λόγους καὶ παραχρῆμα συνεξαποστειλάντων πρεσβευτάς παρ' αύτῶν πρὸς τὸν Φαρνάκην, και τούτου γενομένου πλεονάκις παρ' έκατέρων. έμυρώθησαν αί διαλύσεις έπλ τούτοις ελρήνην ύπάρχειν 3 5 Εύμένει καλ Προυσία καλ Άριαράθη πρός Φαρνάκην καί Μιθριδάτην είς του πάντα χρόνου. Γαλατίας [4 997 μή έπιβαίνειν Φαρνάκην κατά μηδένα τρόπον. δσαι γεγόνασιν πρότερον συνθηκαι Φαρνάκη πρός Γαλάτας, άπύρους υπάρχειν. δμοίως Παφλαγονίας έπχωρειν, 5 10 αποκαταστήσαντα τούς ολκήτορας, ούς πρότερον έξαγηόγει, σὺν δὲ τούτοις ὅπλα καὶ βέλη καὶ τὰς ἄλλας παρασκευάς. ἀποδοῦναι δὲ καὶ ᾿Αριαράθη τῶν τε 6 χωρίων δσα παρήρητο μετά της προϋπαρχούσης κατασκευής και τούς δμήρους. ἀποδοῦναι δὲ και Τίον 7 15 παρά τον Πόντον, δν μετά τινα χρόνον Εὐμένης ἔδωπε Προυσία πεισθείς μετά μεγάλης χάριτος. έγράφη δὲ 8 καί τούς αίγμαλώτους αποκαταστήσαι Φαρνάκην χωρίς 1146] λύτρων καὶ τοὺς αὐτομόλους ἄπαντας πρὸς δὲ 9 τούτοις των χοημάτων καὶ τῆς γάζης, ἦς ἀπήνεγκε 20 παρά Μορζίου και Άριαράθου, ἀποδοῦναι τοίς προειρημένοις βασιλεῦσιν ἐνακόσια τάλαντα, καὶ τοῖς περὶ 10

² παρ' αὐτὸν sed αύ del. X, παρὰ αὐτὸν U*, παρὰ τὸν O, παρ' αὐτὸν Ur, cott. Be 5 εὐμένη Y, cott. Ca 880 6 μιθριδάτιν X, μηθριδάτην U* Ur, μηθριδάτιν O, cott. Ca 1. c. τὸν πάντα Y (X πάντα in marg.) Ur, πάντα τὸν O γαλατίαν Y, cott. Sch 8 γεγόνασιν XU* Ur BW, γεγόνασι Φ vulgo post Φ 9 παρλαγωνίας O 10 άποναταστήσοντα Y, cott. Φ 83 Φ 13 παρήρητο ex παρήρητο X, παρήρη τὸ O κατασκευής Y Φ Hu, παρασκευής U* Ur vulgo 14 τήζον Y, τίειον Salmasius exercit. Plin. Φ 15 Φ Y Φ W, Φ Ca 881 vulgo, v. Steph. Φ 17 τοὺς ex τὰς O 21 Φ ασιλεῦσι XO ἐνναπόσια Y, cott. Φ 8

τον Εὐμένη τριαχόσια προσθείναι τῆς εἰς τον πόλεμον
11 δαπάνης. ἐπεγράφη δὲ καὶ Μιθριδάτη τῷ τῆς ᾿Αρμενίας σατράπη τριαχόσια τάλαντα, διότι παραβὰς τὰς
12 πρὸς Εὐμένη συνθήκας ἐπολέμησεν ᾿Αριαράθη. περιελήφθησαν δὲ ταῖς συνθήκαις τῶν μὲν κατὰ τὴν Ἰσίαν ε
δυναστῶν Ἰρταξίας ὁ τῆς πλείστης Ἰρμενίας ἄρχων

13 καὶ Ακουσίλοχος, τῶν δὲ κατὰ τὴν Εὐρώπην Γάταλος δ Σαρμάτης, τῶν δ' αὐτονομουμένων Ἡρακλεῶτα, Μεσημβριανοί, Χερρονησίται, σὸν δὲ τούτοις Κυζικηνοί.

14 περί δὲ τῶν ὁμήρων τελευταΐον ἐγράφη πόσους δεήσει 10 καὶ τίνας δοῦναι τὸν Φαρνάκην ὧν καὶ παραγενηθέν-

15 των έξ αὐτῆς ἀνέζευξαν αἱ δυνάμεις. καὶ τοῦ μὰν Εὐμένει καὶ Άριαράθη πρὸς Φαρνάκην συστάντος πολέμου τοιοῦτον ἀπέβη τὸ τέλος.

B. OLYMP. 150, 2.

RES MACEDONIAE.

15

3 "Οτι Περσεύς ἀνανεωσάμενος τὴν φιλίαν [995 (28,5) τὴν πρὸς Ῥωμαίους εὐθέως έλληνοποπεῖν ἐπεβάλετο, παταπαλῶν εἰς τὴν Μαπεδονίαν παὶ τοὺς τὰ χρέα φεύ-

^{1. 3} τ Υ 1 προσθήναι Ο 1 τής—2 δαπάνης Υ Ur vulgo anto Sch, BW, την—δαπάνην Ο vulgo post Sch 2 μιθριδάτη εκ μηθρ. U*, μηθριδάτη Χ Ur, μιθριδάτη Ο anto Ca 881 ἀρμενίας Ο Ur, ἀρμενίας Υ* (?) Ernestus 4 περι- ελήφθησαν Υ Sch, συμπεριελ. Ur vulgo 6 ἀρμενίας Ur, ἀρμενίας Υ* (?) Ernestus 9 μεσημβριανοί Υ Sch, μεσημβριανοί Υ Sch, μεσημβριανοί U* Ur vulgo περρονησίται Ο Ur vulgo, περοφονησίται Υ* (?) Be 10 όμηρίων Ο 13 εδμένη (Υ) Ur, εδμένην Ο, corr. Be ἀριαράθον Υ, corr. Ur 14 Pol. fragm. 40 ad res Histriae Ol. 150, 2 refert Na 364 coll. Liv. 41, 2, 12s.; sed v. Hup. 1375, 17 17—178, 14 P 309° s., Va 125, Suid.: Περσεύς. οδτος άνανεωσάμενος την πρὸς 'Ρωμαίονς φιλίαν εδθέως cet. 17—177, 6 ἔφυγε. Suid. v. παταπαλών: 'Ο δὲ Περσεύς άνα-

1147] γοντας καὶ τοὺς πρὸς καταδίκας ἐκπεπτωκότας καὶ τοὺς ἐπὶ βασιλικοίς ἐγκλήμασι παρακεχωρηκότας. [996 καὶ τούτων ἔξετίθει προγραφάς είς τε Δήλον καὶ 2 Δελφοὺς καὶ τὸ τῆς Ἰτωνίας Ἀθηνᾶς ἱερόν, διδοὺς 5 οὐ μόνον τὴν ἀσφάλειαν τοὶς καταπορευομένοις, ἀλλὰ καὶ τῶν ὑπαρχόντων κομιδήν, ἀφ' ὧν ἕκαστος ἔφυγε. παρέλυσε δὲ καὶ τοὺς ἐν αὐτῆ τῆ Μακεδονία τῶν 3 βασιλικῶν ὀφειλημάτων, ἀφῆκε δὲ καὶ τοὺς ἐν ταὶς φυλακαῖς ἐγκεκλεισμένους ἐπὶ βασιλικαίς αἰτίαις. ταῦτα 4 10 δὲ ποιήσας πολλοὺς ἐμετεώρισε, δοκῶν καλὰς ἐλκίδας ὑποδεικνύναι πᾶσι τοὶς Ἑλλησιν ἐν αὐτῷ. ἐπέφαινε 5 δὲ καὶ κατὰ τὴν ἐν τῷ λοιπῷ βίφ προστασίαν τὸ τῆς βασιλείας ἀξίωμα. κατά τε γὰρ τὴν ἐπιφάνειαν ἡν 6 ἱκανὸς καὶ πρὸς πᾶσαν σωματικὴν χρείαν τὴν δια-

νεωσάμενος τὴν πρὸς Ῥωμαίους φιλίαν εθθέως cet.

V. δημοχοπεῖν: Ὁ δὲ Περσεὺς τὴν πρὸς Ῥωμαίους φιλίαν ἀνανεωσάμενος ἐλληνοκοπεῖν ἐπεβάλετο. Cf. Liv. 40,58,9, Ni 384

18 ἐλληνοκοπὴν P, corr. Va e Suida ἐπεβάλετο P Suid. Va vulgo, ἐπεβάλλετο Sch e Suidae libris deterioribus vulgo ante Di; v. Hu E.Z. XXII 2

19 κατὰβαλῶν P, corr. Va e Suida ante τὰ add. διὰ Rei 758 auctore Va, sed v. Sch

¹ καταδίκησ P, corr. Sch e Suida 2 post έγκλ. add. μακεδονίαν P, om. Suid., del. Rei 759 Sch 3 |προσ γραφὰσ P, corr. Va e Suida 4 καὶ τὸ — ἰερὸν om. Suid. τῆσ σιτανίασ ἀ |δήνασ P, corr. Va 6 ἐφ' Gro ad Arrian. p. 61, sed v. Rei 759 et Pol. 23, 4, 2 7 καὶ om. Suid. 9 ἐγκλειμένους Di, v. 29, 19, 8 10 πολλοὺσ ἐμετεωροδοσῶν P, πολλοὺς πολλάκις μετεωροδοσῶν Suid., πολλοὺς τε μετεωροδοκῶν Va, corr. Sch 11 ὁπεδείκνυε Va, v. ann. anteced. αυτῶι (s. spir.) P, αὐτῷ Suid. Va, corr. Be 12 λοιπῷ βίᾳ] πολέμφ Suid. 13—178, 6 Athen. 10 p. 445 d: ἀλλ' οὐ Περσεὺς ὁ ὑπὸ Ῥωμαίων καθαιρεθείς κατ' οὐδὲν γὰρ τὸν πατέρα Φίλιπκον ἐμιμήσατο. οὕτε γὰρ περὶ γυναῖκας ἐσπουδάκει, οὕτε φίλοινος ἡν [ἀλλὰ] καὶ οὐ μόνον αὐτὸς μέτριον ἔπινε δειπνῶν, ἀλλὰ καὶ οἱ συνόντες αὐτῷ φίλοι, ὡς ἱστορεί Πολύβιος ἐν τῷ ἔκτη καὶ εἰκοστῷ. Numerum libri esse depravatum docet Ni 5*. Hunc locum huc rettulit Va ann. 22 s.

τείνουσαν εἰς τὸν πραγματικὸν τρόπον εὕθετος, κατά τε τὴν ἐπίφασιν εἰχεν ἐπισκύνιον καὶ τάξιν οὐκ ἀνοί-7 κειον τῆς ἡλικίας. ἐπεφεύγει δὲ καὶ τὴν πατρικὴν ἀσέλγειαν τήν τε περὶ τὰς γυναίκας καὶ τὴν περὶ τοὺς πότους, καὶ οὐ μόνον αὐτὸς μέτριον ἔπινε ὁειπνῶν, ε 8 ἀλλὰ καὶ οἱ κυνόντες αὐτῷ φίλοι. καὶ τὰ μὲν προοίμια τῆς Περσέως ἀρχῆς τοιαύτην εἰχε διάθεσιν. — 9 "Ότι Φίλιππος ὁ βασιλεύς, ὅτε μὲν ηὐξήθη καὶ τὴν κατὰ τῶν Ἑλλήνων ἐξουσίαν ἔλαβε, πάντων ἡν ἀπιστότατος καὶ παρανομώτατος, ὅτε δὲ πάλιν τὰ τῆς τύχης 10 ἀντέπνευσε, πάντων μετριώτατος. ἐπεὶ δὲ τοἰς ὅλοις πράγμασιν ἔπταισε, πρὸς πᾶν τὸ μέλλον ἀρμοζόμενος ἐπειρᾶτο κατὰ πάντα τρόπον σωματοποιείν τὴν αὐτοῦ βασιλείαν.

C. OLYMP. 150, 3.

15

I.ERS ITALIAE.

1148 4] "Οτι μετὰ τὴν ἀποστολὴν τῶν ὑπάτων [997 (26,7) Τεβερίου καὶ Κλαυδίου τὴν πρὸς "Ιστρους καὶ 'Αγρίους ἡ σύγκλητος ἐχρημάτισε τοῖς παρὰ τῶν Λυκίων 2 ἥκουσι πρεσβευταίς, ἤδη τῆς θερείας ληγούσης, οῖτινες κο παρεγένοντο μὲν εἰς τὴν 'Ρώμην ἤδη καταπεπολεμημένων τῶν Λυκίων, ἐξαπεστάλησαν δὲ χρόνοις ἰκανοίς 3 ἀνώτερον. οἱ γὰρ Ξάνθιοι, καθ' δν καιρὸν ἔμελλον

⁵ καὶ οὐ μόνον — 6 φίλοι Athen, l. c., om. P Suid. 7 τῆς Περσέως ἀρχῆς] αὐτοῦ Suid. είχε Va, ἔχει P, ἔσχε Suid., v. Hu E.Z. XXIV 6 ann. 1 8—14 P 309°, Va 126 13 αὐτοῦ P Va, corr. Didotiana 17—179, 24 X 130°—131°, 0 190°—191°, U° 98—100, Ur LX; v. Liv. 41, 6, 8 ss.; 9, 8, Ni 239 s., 334 18 τιβερίου Y, corr. BW, v. ad 22, 6, 6 19 $^\prime$ Δγρίους] Σάρδους (voluit Σαρδώους) coni. Ca 1071 21 καταπολεμημένων Y, corr. Ca 882

είς τον πόλεμον έμβαίνειν, έξέπεμψαν πρεσβευτάς [998 είς τε την '4γαΐαν και την 'Ρώμην τους περι Νικόστρατον. οδ τότε παραγενηθέντες είς την 'Ρώμην πολλούς 4 είς έλεον έξεκαλέσαντο των έν τω συνεδρίω, τιθέντες s ύπὸ την όψιν την τε 'Podlar βαρύτητα καὶ την αύτων περίστασιν. καὶ τέλος εἰς τοῦτ' ἥγαγον τὴν σύγκλητον, δ ώστε πέμψαι πρεσβευτάς είς την 'Ρόδον τους διασαφήσοντας δτι, των υπομνηματισμών αναληφθέντων (ων) οί δέχα πρέσβεις έποιήσαντο κατά την Άσίαν, ότε τά 10 πρός Αντίοχον έχειριζον, εύρηνται Αύπιοι δεδομένοι Ροδίοις ούκ έν δωρεά, τὸ δὲ πλείον ώς φίλοι καὶ σύμμαχοι. τοιαύτης δε γενομένης διαλύσεως, οὐδ' 6 όλως ήρεσκε πολλοίς τὸ γεγονός. ἐδόκουν γὰρ οί 7 'Ρωμαΐοι τὰ κατὰ τοὺς 'Ροδίους καὶ Λυκίους διανωνο-15 θετείν, θέλοντες έχδαπανᾶσθαι τὰς παραθέσεις τῶν 'Ροδίων καλ τοὺς δησαυρούς, ἀκηκούτες την τε νυμφα- 8 γωγίαν την νεωστί τῷ Περσεί γεγενημένην ὑπ' αὐτῶν και την ανάπειραν των πλοίων. συνέβαινε γαρ βραχεί 9 χρόνφ πρότερον έπιφανῶς καὶ μεγαλομερῶς ταῖς παρα-20 σκευαϊς άναπεπειρασθαι τούς 'Ροδίους απασι τοίς σκάφεσι τοῖς ὑπάρχουσιν αὐτοίς. καὶ γὰρ ξύλων πλῆθος 10 είς ναυπηγίαν έδίδοτο παρά τοῦ Περσέως τοῖς 'Ροδίοις, και στελγίδα χρυσῆν έκάστω τῶν ἀφρακτιτῶν ἐδεδώρητο τῶν νεωστὶ νενυμφαγωγηκότων αὐτῷ τὴν Λαοδίκην.

³ οἱ Ο 5 αὐτῶν Y, corr. Be 6 τοῦτ' Y Hu, τοῦτο U* Ur vulgo 8 ὧν add. Ur not. 67 Sch, α add. Ur vulgo 11 ξοδίοις pro ξωμαίοις Ur ante τὸ del. οἱ Ο 11s. σίλοις καὶ συμμάχοις Y, corr. Rei 684 auctore Ca 882 Sch 13 γεγονώς Ο 14 διάγωνοι αἰτεῖν Ο 17 νεωστὶ des. pag. 99 U*, unde om. τῷ Περσεῖ — 24 νεωστὶ U* Ur, add. Ca 882; v. BW IV cap. I 3 22 ἐδίδοτο οῆσετεὰτια Y, ἐδέδοτο Hu 23 στλεγγίδα Di ἀφρακτήτων X, φρακτήτων Ο et cod. Casauboni vulgo, δρανιτῶν Rei 684 Di, corr. BW 24 αὐτῶν Ur

II. RES RHODIORUM.

"Οτι είς την 'Ρόδον παραγενομένων των έκ 1149 5] $(26, \bar{8})$ τῆς 'Ρώμης πρεσβευτῶν καὶ διασαφούντων τὰ δεδογμένα τῆ συγκλήτω, δόρυβος ἦν ἐν τῆ Ῥόδω καὶ πολλή ταραχή περί τούς πολιτευομένους, άγανακτούν- 5 των έπι τῷ μὴ φάσκειν έν δωρεᾶ δεδόσθαι τοὺς Δυ-2 κίους αὐτοῖς, ἀλλὰ κατὰ συμμαχίαν. ἄφτι γὰφ δοκοῦντες καλώς τεθείσθαι τὰ κατὰ Λυκίους, αὖθις ἄλλην ἀρχήν 3 έωρων φυομένην πραγμάτων εὐθέως γάρ οἱ Λύκιοι, τῶν Ῥωμαίων παραγενομένων καὶ διασαφούντων ταῦτα 10 τοις 'Ροδίοις, πάλιν έστασίαζον και παν υπομένειν οίοί 4 τ' ήσαν ύπερ της αυτονομίας και της έλευθερίας. οὐ μην άλλ' οι γε 'Ρόδιοι (δι) ακούσαντες των πρεσβευ- [999 των καὶ νομίσαντες έξηπατησθαι τοὺς Ρωμαίους ὑπὸ των Αυκίων, παραχοημα κατέστησαν τούς περί Αυκόφρονα 15 πρεσβευτάς, διδάξοντας την σύγκλητον περί των προ-5 ειρημένων. και ταῦτα μεν ἐπι τούτων ἦν, ὅσον οὔπω δοκούντων πάλιν ἐπαναστήσεσθαι τῶν Λυκίων.

D. OLYMP. 150, 4.

RES ITALIAE.

6 "Οτι ή σύγκλητος, παραγενομένων των έκ τῆς (36,9) 'Ρόδου πρεσβευτων, διακούσασα των λόγων ύπερ- 2 έθετο τὴν ἀπόκρισιν. ἡκόντων δὲ τῶν Δαρδανίων

^{2—18} X 131° s., () 191° s., U* 100 s., Ur LXI 6 τῶ] τῶν Ο 11 ἀστασίαζον Χ 12 ante ὑπὲς add. οἰ Ο 13 ἀπούσαντες Υ, corr. BW coll. 2, 9, 9. 4, 30, 6. 30, 30, 5. 32, 1, 6. 33, 1, 1 cet. τῶν ποεσβευτῶν ἀπούσαντες Ben 289 14 ἐξηπατεῖσθαι Υ, corr. Ca 883 ξωμαίους pro δοδίους Ur 16 διδάξον Ο 17 οὔπω ΧΟ 18 ἐπαναστήσασθαι Ο 21—181, 12 Χ 132° s., 0 191° s., U* 101 s., Ur LXII

καὶ περὶ τοῦ πλήθους τῶν Βασταρνῶν καὶ περὶ τοῦ μεγέθους τῶν ἀνδρῶν (καὶ) τῆς ἐν τοις κινδύνοις τόλμης ἐξηγουμένων, καὶ διασαφούντων περὶ τῆς Περ- 3 σέως κοινοπραγίας καὶ τῶν Γαλατῶν καὶ φασκόντων 5 τοῦτον ἀγωνιᾶν μᾶλλον ἢ τοὺς Βαστάρνας καὶ διὰ ταῦτα δεομένων σφίσι βοηθεῖν, παρόντων δὲ καὶ 4 Θετταλῶν καὶ συνεπιμαρτυρούντων τοις Δαρδανίοις καὶ παρακαλούντων καὶ τούτων ἐπὶ τὴν βοήθειαν, 1150] ἔδοξε τῆ συγκλήτω πέμψαι τινὰς τοὺς αὐτόπτας 5 10 ἐσομένους τῶν προσαγγελλομένων. καὶ παραυτίκα 6 καταστήσαντες Αὖλον Ποστόμιον ἐξαπέστειλαν καὶ σὺν τούτω τινὰς τῶν νέων.

¹ βαστάρνων Υ, corr. Ca 883 2 καl add. Ur κινδύνης super ης addito οις U* 4 φασκότων Ο 7 ante Θετταλών add. et del. τῶν Χ secundum de Boorium 11 αόλὸν Υ, corr. Ur ποστόμιον Υ B W IV cap. IV (v. Dittenbergerum Hermes 1872, 285), ποστούμιον Ur vulgo 12 νεῶν Ο reliqua parte folii 192° vacua relicta (v. ad p. 185, 2)

FRAGMENTA LIBRI XXVI.

OLYMP. 151.

RES ANTIOCHI.

1°] Πολύβιος δ' έν τῆ ἔκτη καὶ εἰκοςτῆ τῶν 'Ιςτοριῶν (26,10) καλεῖ αὐτὸν 'Επιμανῆ καὶ οὐκ 'Επιφανῆ διὰ τὰς πράξεις. οὐ μόνον γὰο μετὰ δημοτῶν ἀνθοώπων κατέβαινεν εἰς δμιλίας, ἀλλὰ καὶ μετὰ τῶν παρεπιδη- 5

Liber XXVI temporibus Constantini VII. non superfuisse videtur; v. Ni 5* 2-183, 6 Athen. 10 p. 439 a. Polybii verba melius servavit Diod. 29, 32: "Οτι Αντίοχος προσφάτως παρειληφώς την βασιλείαν ένεστήσατο βίον παράλογον και άσυνήθη τοϊς άλλοις βασιλεύσι. πρώτον μέν γὰρ έκ των βασιλείων ύπαγων λάθοα της θεραπείας περιήει την πόλιν άλύων δπου τύχοι δεύτερος η τρίτος μετά δε ταῦτ' (ταῦτα P) έφιλοτιμεῖτο μετά δημοτών άνθοώπων συγκαταρριπτείν οί τύχοι καί μετά των παρεπιδημούντων ξένων εύτελεστάτων συμπίνειν. καθόλου δ' εί τινας των νέων αίσθοιτο άφ' ήμέρας μετ' άλλων γινομένους, έξαίφνης έπι κώμον παρεγένετο (παρεγίνετο BW) μετά κερατίου και συμφωνίας, ώστε διά το παράδοξον των ιδιωτών τους μέν φεύγειν, τους δε διά τον φόβον σιωπάν. το δε τελευταίον την βασιλικήν έσθητα καταθέμενος περιεβάλλετο τήβενναν, καθάπερ ήν έωρακώς εν Ρώμη τους μεταπορευομένους τας άρχάς, ένετύγγανέ τε τοις ίδιώταις άσπαζόμενος και περιπτύσσων έκαστον, και ποτε μεν παρακαλών φέρειν έαυτώ την ψήφον ώς άγορανόμω, ποτε δ' (δε P) ώς δημάρχω τυχών δ' (δε P) άρχης εκώθιζεν έπλ δίφρον έλεφάντινον, και καθώς έστι 'Ρωμαίοις Εθιμον, διήκουε τῶν πρὸς ἀλλήλους ἀμφισβητούντων περὶ τῶν ἐν τῷ βίῷ συμβολαίων. καὶ ταθτ' ἔπραττε μετὰ πολλής ἐπιστάσεως καὶ φιλοτιμίας, ώστε τους χαριεστάτους άνδρας άπορείν περί αυτου οί μεν γαρ άφελειαν, οί δ' (δε P) άλογίαν, τινες δε μανίαν αυτου κατεγίνωσκον 3 αυτόν] Antiochum IV. μούντων ξένων καὶ τῶν εὐτελεστάτων συνέπινεν. εἰ 2 δὲ καὶ τῶν νεωτέρων, φηςίν, αἴσθοιτο τινας συνευωχουμένους ὁπουδήποτε, παρῆν μετὰ κερατίου καὶ συμφωνίας, ώστε τοὺς πολλοὺς διὰ τὸ παράδοξον ἀνιστατένους φεύγειν. πολλάκις δὲ καὶ τὴν βασιλικὴν ἐςθῆτα ἀποβαλὼν τήβενναν ἀναλαβών περιήει τὴν ἀγοράν. —

'Αντίοχος δ 'Επιφανής μέν κληθείς, 'Επιμανής δ' [1 έκ τῶν πράξεων ὀνομαςθείς περὶ οῦ φηςι Πολύβιος τάδε, ώς ἀποδιδράσκων έκ τῆς αὐλῆς ἐνίστε τοὺς 10 θεραπεύοντας, οὖ τύχοι τῆς πόλεως, ἀλύων ἐφαίνετο δεύτερος και τρίτος. μάλιστα δε πρός τοις άργυρο- 2 κοπείοις εύρίσκετο καὶ χουσοχοείοις, εύρησιλογών καὶ φιλοτεχνών πρός τοὺς τορευτάς καὶ τοὺς ἄλλους τεχνίτας. ἔπειτα καὶ μετὰ δημοτῶν ἀνθρώπων συγκατα- 3 15 βαίνων ώμίλει, ψ τύχοι, καὶ μετά τῶν παρεπιδημούν- [1000] 11511 των συνέπινε των εύτελεστάτων. ότε δε των 4 νεωτέρων αζοθοιτό τινας συνευωχουμένους, οὐδεμίαν έμφασιν ποιήσας παρην έπικωμάζων μετά κερατίου καλ συμφωνίας, ώστε τούς πολλούς διά τὸ παράδοξον 20 ἀφισταμένους φεύγειν. πολλάκις δε και την βασιλικην 5 άποθέμενος έσθητα τήβενναν άναλαβών περιήει κατά την άγοραν άρχαιρεσιάζων και τούς μέν δεξιούμενος, τούς δε και περιπτύσσων παρεκάλει φέρειν αύτῷ τὴν ψήφου, ποτε μεν ως άγορανόμος γένηται, ποτε δε καί 25 ώς δήμαρχος. τυχών δὲ τῆς ἀρχῆς καὶ καθίσας ἐπὶ 6 τον έλεφάντινον δίφρον κατά το παρά Ρωμαίοις έθος διήχουε των κατά την άγοραν γινομένων συναλλαγμά-

^{7—184, 24} Athen. 5 p. 193d—194 c 12 εύφεσιλογῶν Sch pro εύφησιλογῶν, sed v. ad 29, 1, 2 15 post παφεπιδ. add. ξένων Athen. priore loco et Diod. 17 post συνευωχ. add. ὁπουδήποτε Athen. priore loco 18 πεφατίου Diod., πεφαμείου Athen. cod. A 24 γενησόμενος coni. Kaibelius

των καὶ διέκρινε μετά πολλής σπουδής καὶ προθυμίας. 7 έξ ων είς ἀπορίαν ήγε των ἀνθρώπων τοὺς ἐπιεικεῖς. οί μέν γὰρ ἀφελή τινα αὐτὸν είναι ὑπελάμβανον, οί δὲ μαινόμενον. και γάρ περί τὰς δωρεὰς ἦν παραπλήσιος. 8 έδίδου γάρ τοῖς μὲν ἀστραγάλους δορκαδείους, τοῖς δὲ κ 9 φοινιχοβαλάνους, άλλοις δε χρυσίον. και έξ άπαντήσεως δέ τισιν ἐντυγχάνων, οθς μη ἐωράκει ποτέ, ἐδίδου 10 δωρεάς ἀπροσδοχήτους. ἐν δὲ ταῖς πρὸς τὰς πόλεις θυσίαις καί ταις πρός τούς θεούς τιμαίς πάντας 11 ὑπερέβαλλε τοὺς βεβασιλευκότας. τοῦτο δ' ἄν τις 10 τεκμήραιτο έκ τε τοῦ παρ' Αθηναίοις Όλυμπιείου καλ 12 τῶν περὶ τὸν ἐν Δήλφ βωμὸν ἀνδριάντων. ἐλούετο δὲ κὰν τοῖς δημοσίοις βαλανείοις, ὅτε δημοτών ἡν τὰ βαλανεία πεπληρωμένα, κεραμίων είσφερομένων αὐτῷ 13 μύρων τῶν πολυτελεστάτων. ὅτε καί τινος εἰπόντος 16 'Μακάριοί έςτε ύμεῖς οι βασιλεῖς οι και τούτοις χρώμενοι καὶ όδωδότες ήδύ' [καὶ] μηδεν τον άνθρωπον προσειπών, ὅπου 'κεῖνος τῆ έξῆς ἐλοῦτο, ἐπειςελθὼν έποιησεν αὐτοῦ καταγυθήναι τῆς κεφαλής μέγιστον κεράμιον πολυτελεστάτου μύρου, τῆς στακτῆς καλου- so 14 μένης, ώς πάντας άναστάντας κυλίεσθαι (τούς) λουο-1152] μένους τῷ μύρῷ καὶ διὰ τὴν γλισχρότητα καταπίπτοντας γέλωτα παρέχειν, καθάπερ καλ αὐτὸν τὸν βασιλέα.

⁸ περὶ τὰς coni. Meinekius IV (anal. crit. in Athen.) 86
9 θυσίαις] θεραπείαις coni. Wilamowitzius περὶ τοὺς coni.
Meinekius l. c. 12 ἐλοῦτο Di 14 περαμείων Athen. cod. A,
corr. Masurus 16 τοιούτοις Athen. cod. C 17 καὶ om.
Athen. cod. C 18 πεῖνος Athen. cod. A, ἐπεῖνος Athen.
cod. C 21 τοὺς add. Wilamowitzius BW λουμένους Di,
λουσομένους Na 352

FRAGMENTA LIBRI XXVII.

A. OLYMP. 152, 1.

I. BELLUM PERSICUM.

"Ότι ἐν τῷ καιρῷ τούτῷ παρεγένοντο πρέσβεις [1 1001 παρὰ μὲν Θεσκιέων οἱ περὶ Λασῆν καὶ Καλλέαν, παρὰ δὲ Νέωνος Ἰσμηνίας, οἱ μὲν περὶ Λασῆν ἐγχειρίζοντες 2 ε τὴν ἑαυτῶν πατρίδα 'Ρωμαίοίς, ὁ δ' Ἰσμηνίας κατὰ κοινὸν πάσας (τὰς) ἐν τῆ Βοιωτία πόλεις διδοὺς εἰς τὴν τῶν πρεσβευτῶν πίστιν. ἡν δὲ τοῦτο μὲν ἐναν- 8 τιώτατον τοἰς περὶ τὸν Μάρκιον, τὸ δὲ κατὰ πόλιν διελεῖν τοὺς Βοιωτοὺς οἰκειότατον. διὸ τοὺς μὲν περὶ 4 τον Λασῆν καὶ τοὺς Χαιρωνείς καὶ τοὺς Λεβαδείς καὶ τοὺς ἄλλους, δσοι παρῆσαν ἀπὸ τῶν πόλεων, ἀσμένως

^{2—189, 4} X 133°—136°, 0 192°—194°, U° 103—109, praemissis in (Y) titulis Περὶ πρέσβεων ἐθνικῶν (ἐθνῶν U*) πρὸς ὁωμαίους: ~ λόγος πξ (λόγος πξ οm. U*), Ur LXIII; v. Liv. 42, 43, 48ε., Ni 251ε., 335 β ὑπερίλασὴν X, ὑπεριλασυν (8. acc.) U*, οἰ περὶ λασὴν U* in marg. Ur, οἰ περὶ λασὰν Ο Sch, corr. Di, v. ad 4 et 10 κάλλαν Y, καλλέαν Ο Di, καλλίαν Ur vulgo 4 νέονος Y, νέωνος U* Ur, v. ad p. 186, 18. 187, 9. 188, 8 ἰσμενίας Y, corr. Be, v. ad p. 185, 5. 186, 1. 4. 187, 9. 188, 10 μὴν et εν compendio superscripsit Ο λασὰν U* vulgo, λασῆν Y Di ἐγχείριζον XU*, ἐνεχείριζον Ο Ur, corr. Sch 5 τὴν om. Ο ἀξ Y, corr. Ben 290 BW ἰσμενίας Y, corr. Be 6 τὰς add. Ur 10 λασῆν Y Di, λασὸν U* Ur vulgo

5 ἀπεδέχοντο καὶ κατέψων, τὸν δ' Ἰσμηνίαν παρεδειγμάτι-1158 6] ζον, ἀποτριβόμενοι καὶ παρορῶντες. ὅτε καὶ συνεπιθέμενοί τινες των φυγάδων μικρού κατέλευσαν τὸν 'Ισμηνίαν, εί μη κατέφυγεν ύπο τα δίθυρα των 'Ρω-7 μαίων. κατά δὲ τὸν καιρὸν τοῦτον ἐν ταῖς Θήβαις s 8 συνέβαινε ταραχάς είναι καί στάσεις. οί μέν γάρ έφασαν δείν διδόναι την πόλιν εls την 'Popalor πίστιν, οί δὲ Κορωνείς καὶ Άλιάρτιοι συνδεδραμηκότες είς τὰς Θήβας άχμην άντεποιούντο των πραγμάτων και μένειν 9 έφασαν δείν έν τῆ πρὸς τὸν Περσέα συμμαχία. καί 10 μέχρι μέν τινος έφάμιλλος ην η διάθεσις των στασιαζόντων. 'Ολυμπίχου δε τοῦ Κορωνέως πρώτου μεταθεμένου και φάσκοντος δείν αντέχεσθαι Ρωμαίων, έγένετό (τις) όλοσχερής φοπή και μετάπτωσις τοῦ πλήθους, 10 καὶ πρῶτον μὲν τὸν Δικέταν ἠνάγκασαν πρεσβεύειν 15 πρός τούς περί του Μάρκιου, ἀπολογησόμενου ύπερ 11 τῆς πρὸς τὸν Περσέα συμμαχίας. μετὰ δὲ ταῦτα τοὺς πεοί του Νέωνα και του Ίππίαν έξέβαλου, συντρέχουτες έπι τὰς οικίας αὐτῶν και κελεύοντες αὐτοὺς ὑπὲρ αύτων απολογεϊσθαι περί των διωχονομημένων ούτοι 20 γαρ ήσαν οί (τα) περί την συμμαγίαν οίκονομήσαντες.

¹ δὲ Y, corr. Ben l. c. BW Ισμηνίαν X ante Be, Ισβηνίαν O, Ισμενίαν O^m addito Ισως, Ισβηνιαν (s. acc.) με super βη superscripto U*, Ισμενίαν Ur vulgo παρεδογμάτιζον Y, corr. Ernestus lex. Pol. 81 Sch 2 προορώντες O δτι O 8 μαπροῦ O 4 Ισμηνίαν X ante Be, Ισμενίαν Y Ur vulgo 8 ἀλιάρτοι Y, ἀλιάρτιοι Ur, corr. Ernestus auctore Ca 884 14 post ἐγένετο add. καὶ U* Ur vulgo, om. Y Sch, τις add. Hu 16 μάρπον Y, corr. Ur ἀπολογησάμενον O 18 νεωνά Y, νέωνα U** (?) Ur τὸν post καὶ Y Sch, οm. Ur vulgo ἐξέβαλον X ante Hu, ἐξέβαλλον Y Ur vulgo συντρέχοντας O 20 αὐτῶν Y, corr. Be διωπομένων Y, corr. Ur 21 τὰ add. Ur οἰπονομήσαντες Y Sch, ἀπονομήσαντες Ur vulgo

τούτων δὲ παραχωρησάντων, ἐξ αὐτῆς ἀθροισθέντες 12 εἰς ἐκκλησίαν πρῶτον μὲν τιμὰς ἐψηφίσαντο καὶ (δωρεάς) τοἰς 'Ρωμαίοις, εἰτ' ἐνεργείν ἐπέταξαν τοῖς [1002 ἄρχουσι τὴν συμμαχίαν, ἐκὶ δὲ πᾶσιν πρεσβευτὰς κατέ- 13 τησαν τοὺς ἐγχειριοῦντας τὴν πόλιν 'Ρωμαίοις καὶ κατάξοντας τοὺς παρ' αὐτῶν φυγάδας.

Τούτων δε συντελουμένων έν ταις Θήβαις, οί φυγάδες 2. έν τη Χαλκίδι προστησάμενοι Πομπίδην κατηγορίαν έποιούντο των περί τον Ίσμηνίαν και Νέωνα καί 10 Δικέταν. προδήλου δὲ τῆς ἀγνοίας ούσης τῶν προ- 2 ειρημένων, καὶ τῶν Ῥωμαίων συνεπισχυόντων τοίς 1154] φυγάσιν, είς την έσχάτην διάθεσιν ήπον οί περί 3 τον Ίππίαν, ώστε και τῷ βίφ κινδυνεῦσαι παρ' αὐτον τὸν καιρὸν ὑπὸ τῆς ὁρμῆς τοῦ πλήθους, ἔως οὖ βραχύ 15 τι τῆς ἀσφαλείας αὐτῶν προυνοήθησαν οἱ Ῥωμαΐοι, παρακατασγόντες την έπιφοράν των όχλων. των δέ 4 Θηβαίων παραγενομένων και κομιζόντων τὰ προειρημένα δόγματα καί τὰς τιμάς, ταχείαν έκαστα τῶν πραγμάτων έλάμβανε την άνταπόδοσιν, ατε των πό-20 λεων παρακειμένων άλλήλαις έν πάνυ βραχεί διαστήματι. πλην ἀποδεξάμενοι τούς Θηβαίους οί περί τον 5 Μάρκιον τήν τε πόλιν ἐπήνεσαν καὶ τοὺς φυγάδας συνεβούλευσαν καταγαγείν είς την οικείαν. εὐθύς τε 6

¹ ἀθοοισθέντες Υ* vulgo, ἐξ αὐτῆς θέντες O, corr. BW; v. BW I 77 2 μέν τινας Υ, corr. Gro not. 448 δωρεάς add. Rei 685 Sch 3 εἶτα Υ, corr. BW ἐπάταξαν Υ, ἐπέταξαν O ante Ur 4 πᾶσιν Χ BW, πᾶσι Υ Ur vulgo 5 ἐγχειροῦντας Υ, corr. Ca 885 6 κατάξοντας Υ ante Rei 686 Sch, κατέταξαν U* Ur vulgo αὐτῶν Υ, corr. Be 8 χάλιη Ο 9 ἰσμηνίαν Χ ante Be, ἰσμηνίαν superscr. ε U*, ἰσμενίαν Ο* Ur vulgo 10 πρόδηλον Ο 12 ἡπον. οἰ δὲ Υ, ἡπον οἰ Ur in U* ante Ca 885 13 κινδυνεύουσαι Ο 15 προνοήθησαν Ο 18 ταχείαν Υ* Ca 885, ταχείαν Ur 20 ἐν] οὐ Ο 28 ἀπαγαγεῖν Υ, corr. Na 257 Di οἰκείαν Χ ante Ur, οἰκίαν ΟU*

παρήγγειλαν πρεσβεύειν πᾶσι τοῖς ἀπὸ τῶν πόλεων είς την 'Ρώμην, διδόντας αύτούς είς την πίστιν κατ' 7 ίδιαν έκάστους. πάντων δὲ κατὰ τὴν πρόθεσιν αὐτοῖς γωρούντων — ταῦτα δ' ἦν τὸ διαλῦσαι τῶν Βοιωτῶν τὸ ἔθνος καὶ λυμήνασθαι τὴν τῶν πολλῶν εὔνοιαν τ 8 πρός την Μακεδόνων ολιίαν — οδτοι μέν μεταπεμψάμενοι Σερούιον έξ "Αργους και καταλιπόντες έπι τῆς Χαλκίδος προηγον έπι Πελοπόννησον, Νέων δε μετά 9 τινας ημέρας άνεχώρησεν είς Μακεδονίαν. οί δε περί τον Ίσμηνίαν καὶ Δικέταν τότε μέν απήχθησαν είς 10 φυλακήν, μετά δέ τινα χρόνον ἀπήλλαξαν αύτοὺς ἐκ 10 τοῦ ζῆν. τὸ δὲ τῶν Βοιωτῶν ἔθνος ἐπὶ πολὺν χρόνον συντετηρηκός την κοινήν συμπολιτείαν καί πολλούς καὶ ποικίλους καιρούς διαπεφευγός παραδόξως τότε προπετώς και άλογίστως έλόμενον τὰ παρὰ Περσέως, 15 είκη και παιδαριωδώς πτοηθέν κατελύθη και διεσκορπίσθη κατά πόλεις.

Οἱ δὲ περὶ τὸν Αὖλον καὶ Μάρκιον παραγενηθέντες εἰς τὴν τῶν ᾿Αργείων πόλιν ἐχρημάτισαν ταῖς συναρχίαις ταῖς τῶν ᾿Αχαιῶν καὶ παρεκάλεσαν Ἅρχωνα τὸν [1008 στρατηγὸν χιλίους ἐκπέμψαι στρατιώτας εἰς Χαλκίδα, παραφυλάξοντας τὴν πόλιν μέχρι τῆς Ῥωμαίων δια-

² διδόντων Di αὐτοὺς Y, corr. Be 3 ἐκάστους Y Be auctore Sch, ἐκάστας U^* Ur vulgo 5 λνμήνασθαι Y Didotiana, λνμήνασθαι Ur vulgo 7 ἐξ ἄργους O ante Ur, ἐξ ἄργος O O εκένα O ενένα O ενέν O ενένα O ενένα O ενένα O ενένα O ενένας O ε

- 1155] βάσεως. τοῦ δ' Αρχωνος έτοίμως συνυπαχού- 12 σαντος, οὖτοι μὲν ταῦτα διαπράξαντες ἐν τοίς Έλλησι κατὰ χειμῶνα καὶ τῷ Ποπλίφ συμμίξαντες ἀπέπλεον εἰς τὴν Ῥώμην. —
- 5 "Ότι οἱ περὶ τὸν Τεβέριον καὶ Ποστόμιον (καὶ 3 Ἰούνιον) κατὰ τοὺς αὐτοὺς καιροὺς ἐπιπορευόμενοι τὰς νήσους καὶ τὰς κατὰ τὴν Ἰσσαν πόλεις * * * πλείστον δ' ἐν τῆ 'Ρόδω, καίπερ οὐ προσδεομένων τῶν 2 'Ροδίων κατὰ τοὺς τότε χρόνους. Ίρησίλοχος γάρ, 3 10 τότε πρυτανεύων, ἀνὴρ τῶν εὐδοκιμούντων, ὁ καὶ μετὰ ταῦτα πρεσβεύσας εἰς τὴν 'Ρώμην, ἔτι πρότερον ἄμα τῷ φανερὸν γενέσθαι διότι μέλλουσι πολεμεῖν 'Ρωμαίοι τῷ Περσεὶ, τἄλλα τε παρακεκλήκει τοὺς πολλοὺς ὑπὲρ τοῦ κοινωνείν τῶν αὐτῶν ἐλπίδων καὶ 15 τετταράκοντα ναῦς συμβουλεύσας τοἰς 'Ροδίοις ὑπο-ζωννύειν, ἵν', ἐάν τις ἐκ τῶν καιρῶν γένηται χρεία, 4 μὴ τότε παρασκευάζωνται πρὸς τὸ παρακαλούμενον, ἀλλ' ἐτοίμως διακείμενοι πράττωσι τὸ κριθὲν ἐξ αὐτῆς.

¹ δὲ Y, corr. Ben 290 BW 5—190, 5 V 86 $^{\rm n}$ —87 $^{\rm r}$, W 58 $^{\rm n}$ —93 $^{\rm n}$, N 92 $^{\rm n}$ —93 $^{\rm n}$, U 348 $^{\rm s}$, V $^{\rm n}$ U $^{\rm n}$: λό $^{\rm r}$ $^{\rm r}$ $^{\rm r}$, Ur LXIV; v. Liv. 42, 45, Ni 15, 252, 335 5 τιβέριον Z, corr. BW, v. ad 22, 6, 6 ποστόμιον Z BW (v. ad 25, 6, 6), ποστούμιον Ur vulgo 5. 6 καὶ Ἰούνιον add. Campius 1. c. 1378 coll. Liv. 1. c. ante Cobetum Mnemos. 1881, 177 BW 7 ***] lac. indicat Ca 886, χρόνον μέν τινα καὶ ἐν ἑκάστη ἐποίουν (cum hiatu), παραπαλοῦντες πρὸς τὴν Ῥρωμίων πίστιν, τὸν add. Rei 687, βραχὸν μέν τινα χρόνον ἐν ταῖς ἄλλαις διέτριβον πόλεει Cobetus 1. c., πολὸν μὲν χρόνον διέτριβον ἐν ἑκάστη, παραπαλοῦντες τοὸς ἀνθρώπους διαφυλάττειν τὴν πρὸς Ῥωμαίους εὕνοιαν, τὸν BW, v. Liv. § 2 9 ἀγησίλοχος N Di, γησίλοχος Z Ur, γησίλαχος W, ἡγησίλοχος Ur not. 69 coll. Liv. § 3 Ca l. c. vulgo ante Di, Άγησίλοχος BW, v. Ullrichium 1. c. 74 s. 13 παρεκπελήπει Di, sed v. Hu E.Z. XXXII 16 p. 93 15 $\overline{\mu}$ Z 16 ἕνα Z, corr. Ben 290 BW 17 παρασπευάζονται Z, dubium est παρασπευάζωνται an —ονται sit in V, corr. Ur

- 5 ἃ τότε προφερόμενος τοις Ῥωμαίοις καὶ δεικνὸς ὑπὸ τὴν ὄψιν τὰς παρασκευάς, εὐδοκουμένους τῆ πόλει τοὺς πρεσβευτὰς ἐξαπέστειλεν. οἱ δὲ περὶ τὸν Τεβέριον ἀποδεδεγμένοι τὴν τῶν Ῥοδίων εὕνοιαν ἐκομίζοντο εἰς τὴν Ῥώμην. —
- Οτι Περσεύς μετά τὸν σύλλογον τὸν πρὸς τοὺς 'Ρωμαίους, * * * τῶν Ἑλλήνων, πάντα τὰ δίκαια κατέταττεν είς την έπιστολην και τούς ύσ' έκατέοων 2 οηθέντας λόγους, αμα μεν υπολαμβάνων υπερδέξιος φανήσεσθαι τοῖς δικαίοις, αμα δὲ βουλόμενος ἀπό-10 3 πειραν λαμβάνειν τῆς έχάστων προαιρέσεως. πρὸς μὲν οὖν τοὺς ἄλλους δι' αὐτῶν τῶν γραμματοφόρων ἔπεμπε τας ἐπιστολάς, εἰς δὲ τὴν Ῥόδον καὶ πρεσβευτάς συν-4 απέστειλεν Άντήνορα καὶ Φίλιππον. οι καὶ παραγενηθέντες τὰ γεγραμμένα τοῖς ἄρχουσιν ἀπέδωκαν 16 1156] καὶ μετά τινας ἡμέρας ἐπελθόντες ἐπὶ τὴν βουλην παρεκάλουν τους 'Ροδίους κατά μεν το παρον 5 ήσυχίαν ἔχειν, ἀποθεωροῦντας τὸ γινόμενον ἐὰν δὲ Ρωμαίοι παρά τὰς συνθήκας έγχειρῶσι τὰς χείρας έπιβάλλειν τῷ Περσεί καὶ Μακεδόσιν, πειρᾶσθαι δια- 20 6 λύειν. τοῦτο γὰρ πᾶσι μὲν συμφέρειν, πρέπειν δὲ 7 μάλιστα 'Ροδίοις. όσφ γάρ πλεῖον ὀρέγονται τῆς ἰση-

¹ προσφερόμενος Sch, περιφερόμενος Z Ur, προσφερόμενος Ca 886 vulgo 2 εὐδοκονμένας Z Ur vulgo, οὐ δοκονμένας U, corr. Rei 687 auctore Ca 886 Sch 3 τιβέριον Z, corr. B W, v. ad 22, 6, 6 4 ἀποδεδειγμένοι Z, corr. Ur τῶν om. N 6—191, 15 X 136°—138°, 0 194°—195°, U* 110—112, Ur LXV; v. Liv. 42, 46, 1—6, Ni 252 6 ante μετὰ add. μὲν lineola subducta signatum U* Ur vulgo, om. Y BW 7 ** **] lac. indicat Sch et suspicatur Polybium exposuisse ad varios Graeciae populos epistolas ad unum idemque exemplar descriptas misisse Perseum κατέτατεν Y O°, κατ΄ ἔτονς Ο 10 ὁπὸ πείραν Ο 16 καὶ μετὰ] καθμε|τά Ο 20 μακεδόσιν XU* Ur vulgo B W, μακεδόσι Ο° Hu 21 μὲν om. O

γορίας καὶ παρρησίας καὶ διατελοῦσι προστατοῦντες οὐ μόνον τῆς αὐτῶν ἀλλὰ καὶ τῆς τῶν ἄλλων Ἑλλήμων ἐλευθερίας, τοσούτω καὶ τὴν ἐναντίαν προαίρεσιν μάλιστα δεῖν αὐτοὺς προορᾶσθαι καὶ φυλάττεσθαι κατὰ δύναμιν. ταῦτα καὶ τούτοις παραπλήσια διαλεχθέντων 8 τῶν πρέσβεων, ῆρεσκε μὲν ἄπασι τὰ λεγόμενα προ- 9 κατεχόμενοι δὲ τῆ πρὸς Ῥωμαίους εὐνοίς, καὶ νικῶντος αὐτοῖς τοῦ βελτίονος, τἄλλα μὲν ἀπεδέξαντο φιλανθρώπως τοὺς πρεσβευτάς, ἡξίουν δὲ τὸν Περσέα διὰ τῆς ἀποκρίσεως εἰς μηδὲν αὐτοὺς παρακαλείν τοιοῦτον ἐξ οὖ φανήσονται πρὸς τὴν Ῥωμαίων ἀντιπράττοντες βούλησιν. οἱ δὲ περὶ τὸν ᾿Αντήνορα τὴν μὲν ἀπό- 10 κρισιν οὐκ ἔλαβον * * * , τὴν δὲ λοιπὴν φιλανθρωπίαν ἀποδεξάμενοι τὴν Ῥοδίων ἀπέπλευσαν εἰς τὴν Μακεδονίαν. —

Οτι Περσεύς πυνθανόμενος έτι τινάς των έν τῆ 5 Βοιωτία πόλεις άντέχεσθαι τῆς πρὸς αὐτὸν εὐνοίας, Αντίγονον έξαπέστειλε τὸν Αλεξάνδρου πρεσβευτήν. ος καὶ παραγενόμενος εἰς Βοιωτούς τὰς μὲν ἄλλας 2 το πόλεις παρῆκε διὰ τὸ μηδεμίαν ἀφορμὴν λαμβάνειν ἐπιπλοκῆς, εἰς δὲ Κορώνειαν καὶ Θίσβας, ἔτι δ' 3

² αὐτῶν Y, corr. Didotiana 4 προαιρεῖοθαί Y, corr. Gro not. 448 5 ante τούτοις add. πλεία U*, πλείω Ur, om. Y BW, v. 8, 111, 11. 4, 5, 9; 23, 7 7 νικόντος Y, corr. Ur 10 αὐτοὺς Y, corr. Be τοιοῦτο Y, corr. Ben 290 Di 12 οἱ δὲ — 15 μακεδονίαν bis in Y 12 ἀντίνορα Y, άντίνωρα O posteriore loco, corr. Ur 18 post οὐx add. εὐμενῶς Rei 688 ***] lac. indicat BW et add. ἀνόλονθον τοῖς ἀξιουμένοις coll. 28, 1, 8 16—192, 15 X 138°-139°, 0 195°-196°, U* 112—114, Ur LXVI; v. Liv. 42, 46, 7 ss., Ni 252 17 πόλεις Y de Boorius, πόλις U*, πόλεων Ur 18 ἀντίγονος Y, corr. Ur ἀλέξανδρον Y, corr. Ur; v. Dittenbergerum syll. 2 n. 288, 38 p. 423 ann. 6 21 κορονίαν Y, corr. Ur ψήβας Y, Thebas Liv. § 7, suspectum habuit Ca 887, e scto Thisbaeo corr. Th. Mommsenus ephem. epigr. I 279, 291 BW; v. ad p. 192, 2

- '4λίαρτον είσελθων παρεκάλεσε τους ανθρώπους αντέγε-4 σθαι τῆς πρὸς Μακεδόνας εὐνοίας. τῶν δὲ προθύμως αποδεγομένων τα λεγόμενα καλ πρεσβευτας ψηφισαμένων πέμπειν είς Μακεδονίαν, οδτος μέν απέπλευσε καί συμμίξας τῷ βασιλεί διεσάφει τὰ κατὰ τὴν Βοιωτίαν. 5 1157 5] παραγενομένων δε και των πρεσβευτών μετ' δλίγον καὶ παρακαλούντων βοήθειαν ἐκπέμψαι ταῖς πόλεσι 6 ταις αίρουμέναις τὰ Μακεδόνων τούς γὰρ Θηβαίους βαρείς όντας έπικεισθαι και παρενοχλείν αὐτοὺς διά τὸ μὴ βούλεσθαι συμφρονείν σφίσιν μηδ' αίρεῖσθαι τὰ 10 7 'Ρωμαίων' άπερ δ Περσεύς διακούσας βοήθειαν μέν [1005 οὐδαμῶς ἔφη δύνασθαι πέμπειν οὐδενὶ διὰ τὰς ἀνογάς. 8 καθόλου δ' αὐτοὺς παρεκάλει Θηβαίους μὲν ἀμύνασθαι κατά δύναμιν, 'Ρωμαίοις δε μή πολεμείν, άλλά την ήσυγίαν ἔγειν. — 15

6 "Ότι οἱ 'Ρωμαῖοι τῶν ἀπὸ τῆς Ἀσίας παρα- [1006

(1) γεγονότων πρεσβευτῶν διακούσαντες τά τε κατὰ τὴν
 'Ρόδον καὶ τὰ κατὰ τὰς ἄλλας πόλεις προσεκαλέσαντο
2 τοὺς παρὰ τοῦ Περσέως πρεσβευτάς. οἱ δὲ περὶ τὸν
 Σόλωνα καὶ τὸν Ίππίαν ἐπειρῶντο μὲν καὶ περὶ τῶν δλων κο
λέγειν τι καὶ παραιτείσθαι τὴν σύγκλητον τὸ δὲ πλέον [1007]

¹ ἄναρτον (Y), ἀλίαρτον Ur, corr. Ernestus auctore Ca l. c. 2 τῆς YX^m, τῆς et τοὺς per dittogr. X ante τῶν deesse ea quae Liv. § 8 servavit, aut καὶ Θήβας p. 191, 21 esse delenda censet Rei 688; sed v. Mommsenum l. c. 4 οδτως Y, corr. Ur 5 διεσάφησε Ο Hu, sed v. Hu E.Z. XIII 2 8 αἰρομέναις Y Ur, αἰρομέναις Ο, corr. Ca 888 9 παρεὶς Y, corr. Ur 10 σρίσιν XU* Ur vulgo BW, σρίσι Ο° Hu 12 οὁ Ο, δ' ἐνὶ add. O^m 16—193, 8 X 139° s., 0 196°, U* 114 s., Ur LXVIII; v. Liv. 42, 48, 1ss., Diod. 30, 1., App. Mac. 11, Ni 252, 335 s. Hanc eclogam anteponendam esse Ursini excerpto LXVII. perspexit Sch 18 τὰ όm. Ο 20 Nεωνα Na 250 s. 21 πλέον Y Ur vulgo, πλείονα Ο, unde πλείον Hu, v. 2, 12, 3. 3, 20, 5; 39, 12; 58, 8. 4, 45, 4; 73, 5 cet.

ἀπελογούντο περί τῆς ἐπιβουλῆς τῆς κατὰ τὸν Εὐμένη...
ληξάντων δὲ τῆς δικαιολογίας αὐτῶν, πάλαι προ- 8
διειληφότες ὑπὲρ τοῦ πολεμείν προσέταξαν αὐτοῖς ἐκ
μὲν τῆς Ῥώμης εὐθέως ἀπαλλάττεσθαι καὶ τοῖς ἄλλοις
δ ἄπασιν Μακεδόσιν, ὅσοι παρεπιδημοῦντες ἔτυχον, ἐκ
δὲ τῆς Ἰταλίας ἐν τριάκονδ' ἡμέραις ἐκχωρείν. μετὰ 4
δὲ ταῦτα τοὺς ὑπάτους ἀνακαλεσάμενοι παρώρμων
ἔχεσθαι τοῦ καιροῦ καὶ μὴ καθυστερείν. —

"Ότι Γάιος ἔτι περὶ τὴν Κεφαλληνίαν ὁρμῶν [7 1005 10 ἔξέπεμψε τοῖς 'Poδίοις γράμματα περὶ πλοίων έξαποστολῆς, συνθεὶς τὴν ἐπιστολὴν ἀλείπτη τινὶ Σωκράτει. παραγενομένων δὲ τῶν γραμμάτων εἰς τὴν 2 'Pόδον, Στρατοκλέους πρυτανεύοντος τὴν δευτέραν ἔκμηνον, καὶ τοῦ διαβουλίου προτεθέντος, τοἰς μὲν 3 15 περὶ τὸν ἀγαθάγητον καὶ 'Poδοφῶντα καὶ ἀστυμήδην καὶ ἐτέροις πλείοσιν ἐδόκει πέμπειν τὰς ναῦς καὶ συνάπτεσθαι τῆς ἀρχῆς εὐθέως τοῦ πολέμου, μηδεμίαν πρόφασιν ποιουμένους. οἱ δὲ περὶ τὸν Δείνωνα καὶ 4 1158] Πολυάρατον δυσαρεστοῦντες μὲν καὶ τοῖς ἤδη 1158] Πολυάρατον δυσαρεστοῦντες μὲν καὶ τοῖς ἤδη 1158 γεγονόσι φιλανθρώποις πρὸς 'Pωμαίους, τότε δὲ προθέμενοι τὸ τοῦ βασιλέως Εὐμένους πρόσωπον ἤρξαντο λυμαίνεσθαι τὴν τῶν πολλῶν προαίρεσιν. ὑπαρχούσης 5

¹ εὐμενῆ Ο 5 ᾶπασιν X BW, ᾶπασι Y^* Ur vulgo 7 παρόρμων Ο 8 post caput 6 inserendum esse fragmentum 234 coni. Maur. Mueller progr. Stendal. 1866, 22 coll. Liv. 42, 49, 2 9—196, 5 V 87 r —90 r , W 59 u —61 r , V 93 u —96 u , V 349—355, Ur LXVII; v. Liv. 42, 48, 8; 56, 6, V^* 252, 336 11 ἐξ ἀποστολῆς Z, corr. Ur σωπράτη (Z), corr. Ur 14 ἔνμηνον Z, corr. Ca 888 16, πέμπει WN 18. 194, 13. 195, 9 δίδωνα Z, δίνωνα Ur, corr. Sch, v. Ullrichium L c. 76 19 δνσηρεστοῦντος Z, δησηρεστοῦντος V, δυσηρεστοῦντες V, οτr. Ur 20 γεγονόσι Z^* Be, γεγονόσιν V V V vulgo 21 εὐμένους V ante Ur, εὐμενοῦς V, εὐγενοῦς V 22 λνμένεσθαι V

γὰρ τοῖς 'Ροδίοις ὑποψίας καὶ διαφορᾶς πρὸς τὸν Εὐμένη, πάλαι μέν έκ τοῦ πολέμου τοῦ πρός Φαρνάκην, δτε, τοῦ βασιλέως Εὐμένους ἐφορμοῦντος ἐπὶ τοῦ κατὰ τὸν Ελλήσπουτου στόματος χάριν τοῦ κωλύειν τοὺς πλέοντας είς τὸν Πόντον, ἐπελάβοντο τῆς ὁρμῆς αὐτοῦ κ 6 καὶ διεκώλυσαν 'Ρόδιοι, μικροῖς δ' ἀνώτερον χρόνοις έκ των Αυκιακών. ἀναξαινομένης της διαφοράς έκ τινων έρυμάτων και χώρας, ην συνέβαινε κεισθαι μέν έπὶ τῆς ἐσχατιᾶς τῆς τῶν 'Ροδίων Περαίας, κακοποιεῖσθαι δὲ συνεχῶς διὰ τῶν ὑπ' Εὐμένει ταττομένων 10 7 ἐκ πάντων δὴ τούτων εὐηκόως διέκειντο πρὸς πᾶν τὸ 8 λεγόμενον κατά τοῦ βασιλέως. διὸ ταύτης ἐπιλαβόμενοι τῆς ἀφορμῆς οἱ περὶ τὸν Δείνωνα διέσυρον τὴν έπιστολήν, φάσκουτες οὐ παρὰ 'Ρωμαίων αὐτὴν ήκειν, άλλὰ παρ' Εὐμένους, θέλοντος αὐτοὺς ἐκείνου κατὰ 16 πάντα τρόπον εμβιβάζειν είς του πόλεμου και προσάπτειν τῷ δήμφ δαπάνας καὶ κακοπαθείας οὐκ άναν-9 καίας. καὶ μαρτύριον έποίουν τῆς έαυτῶν ἀποφάσεως τὸ παραγεγονέναι φέροντα τὴν ἐπιστολὴν [άλείπτην [1006] τινὰ καί] τοιοῦτον ἄνθρωπον, οὐκ εἰωθότων τοῦτο 20 ποιείν 'Ρωμαίων, άλλα και λίαν μετα πολλής σπουδής καί προστασίας διαπεμπομένων ύπερ των τοιούτων. 10 έλεγον δε ταύτα, καλώς μεν είδότες δτι συμβαίνει γεγράφθαι την έπιστολην ύπὸ τοῦ Λοκρητίου, βουλό-

¹ διαφορὰς ∇ 4 ἐλλήσποντον ∇ 5 τὸν τόπον ∇ 10 εὐμένει Z Ur vulgo, εὐμένη N Hu, sed v. 18, 11, 4 ταττομένων Z ante Ur, πραττομένων U 11 δὴ B W auctore Sch pro δὲ 15 δέλοντες ∇ αὐτοὺς ἐκείνους Z, αὐτοὺ ἐκείνους Ur, corr. Hu 16 ἐκβιβάζειν Z, corr. Rei 688 Be 18 ἐποίουν Z Ur vulgo, Hu E.Z. XVIII 1 B W, ἐποιοῦντο vulgo post Sch 19 s. ἀλείπτην τινὰ καὶ del. Hertleinius Fleckeis, annal. 1877, 39 B W 20 τοιοῦτον] χειρουργὸν Na 231 21 πολλής om. W, add. W^m 24 λοκρητίου Z Hu, λουκρητίου Ur vulgo

μενοι δε τούς πολλούς διδάσκειν μηδεν έξ ετοίμου ποιείν 'Ρωμαίοις, άλλ' έν πᾶσι δυσχοηστείν καὶ διδόναι προσποπής και δυσαρεστήσεως άφορμάς. ήν γάρ τὸ 11 προκείμενον αὐτοίς ἀπὸ μέν τῆς πρὸς Ρωμαίους εὐνοίας 5 άλλοτριούν τον δήμον, είς δε την τού Περσέως φιλίαν έμπλέκειν, καθ' δσον οίοι τ' ήσαν. συνέβαινε δε τούς 12 1159] προειρημένους οίκειους ύπάργειν διὰ τὸ τὸν μέν Πολυάρατον, άλαζονικώτερον όντα καλ κενόδοξον, . ὑπόγρεων πεποιηπέναι την οὐσίαν, τὸν δὲ Δείνωνα, 10 φιλάργυρον όντα καὶ θρασύν, έξ άρχῆς οἰκεῖον εἶναι της έκ των δυναστων και βασιλέων έπανορθώσεως. έφ' οίς Στρατοκλής δ πρύτανις έπαναστάς και πολλά 13 μέν κατά τοῦ Περσέως είπων, πολλά δὲ περί 'Ρωμαίων έπ' άγαθώ, παρώρμησε τούς πολλούς είς το πυρώσαι 15 τὸ ψήφισμα τὸ περὶ τῆς ἐξαποστολῆς τῶν πλοίων, καὶ 14 παραυτίκα καταρτίσαντες τετρήρεις έξ, πέντε μέν έξαπέστειλαν έπὶ Χαλκίδος, ήγεμόνα συστήσαντες έπ' αὐτῶν Τιμαγόραν, τὴν δὲ μίαν εἰς Τένεδον, ἐφ' ἦς άργων έπέπλει * Τιμαγόρας. δς και καταλαβών έν 15 20 Τενέδω Διοφάνην, απεσταλμένον ύπὸ τοῦ Περσέως

³ προκοπής VN άφορμή WN 4 φωμαίους N ex φωμαίους 6 καθόσον Z, corr. Be οίοι τε W, οίοντε N 7 olkelous] 'deest éxelvou vel αύτοῦ, amicos eius, Persei puta, 7 olnelove] 'deest ênsivou vel αὐτοῦ, amicos eius, Persei puta, esse' Rei 688; sed olnelove ὑπάρχειν est studere et τῆς τοῦ Περσέως φιλίας silentio sunt addenda 8 ἀλαζονικότερου Ζε ante Ur, ἀλαζονικότερου VU 9 ὑπόρχεων Ζε ante Ur, ὑπὸ χρεών VU 10 φυϊλάργυρου V 11 ἀννατῶν Ζ, corr. Grom Di βασιλέως Ζ, corr. Ca 889 15 ἐξ ἀποστολῆς V 16 καταρτήσαντες Ζ, καταρτύσαντες Ur vulgo, corr. Sch lex. 336 Be τε τρήρεις Z ante Ni 255 ann. Di, τριήρεις U Ur vulgo πέντε WN, ε̄ Z 17 εἰς τὴν χαλκίδα W 19 τιμαγόρας Ζ, τιμαγόραν vel —ας V, Τιμανόρας coni. Grom, Νικαγόρας Gelder Gesch. d. alt. Rhod. Hag. 1900, 147 ann 4 coll. 28, 2, 1; 16, 5, Τιμασαγόρας coni. BW coll. C. J. Rh. 1192. 768b. 2, Timagoras alter: Ca 889

πρὸς 'Αντίοχον, αὐτοῦ μὲν οὐκ έγενήθη κύριος, τοῦ 16 δὲ πληρώματος. ὁ δὲ Αοκρήτιος πάντας ἀποδεξάμενος φιλανθρώπως τοὺς κατὰ θάλατταν παραγεγονότας συμμάχους ἀπέλυσε τῆς χρείας, φήσας οὐ προσδεϊσθαι τὰ πράγματα τῆς κατὰ θάλατταν βοηθείας. —

τὰ πράγματα τῆς κατὰ θάλατταν βοηθείας. — 5
8 "Οτι μετὰ τὴν νίκην τῶν Μακεδόνων, συνεδρίου [1009 παρὰ τῷ Περσεί συναχθέντος, ὑπέδειξάν τινες τῶν φίλων διότι δεί πρεσβείαν πέμψαι τὸν βασιλέα πρὸς 2 τὸν στρατηγὸν τῶν 'Ρωμαίων, ἐπιδεχόμενον ἔτι καὶ νῦν ὅτι φόρους δώσει 'Ρωμαίοις, ὅσους πρότερον 10 ὑπέσχετο [δ] πατὴρ καταπολεμηθείς, καὶ τόπων ἐκχω-8 ρήσει τῶν αὐτῶν. ἐάν (τε) γὰρ δέξωνται τὰς διαλύσεις, καλὴν ἔφασαν ἔσεσθαι τῷ βασιλεί τὴν ἔξαγωγὴν τοῦ πολέμου, πεπροτερηκότι διὰ τῶν ὑπαίθρων, καὶ καθόλου πρὸς τὸ μέλλον εὐλαβεστέρους ὑπάρξειν τοὺς 15 'Ρωμαίους, πείραν εἰληφότας τῆς Μακεδόνων ἀνδρείας εἰς τὸ μηδὲν ἄδικον μηδὲ βαρὺ προστάττειν Μακεδόσιν.
1160 4] ἐάν τε μὴ δέξωνται θυμομαχοῦντες ἐπὶ τοῖς γεγονόσιν, ἐκείνοις μὲν δικαίως νεμεσήσειν τὸ δαιμόνιον,

160 4] εάν τε μή δέξωνται θυμομαχούντες έπὶ τοῖς γεγονόσιν, ἐκείνοις μὲν δικαίως νεμεσήσειν τὸ δαιμόνιον, αὐτῷ δὲ διὰ τὴν μετριότητα συναγωνιστὰς ὑπάρξειν το τοὺς δεοὺς καὶ τοὺς ἀνθρώπους. ταῦτα μὲν οὖν

έδόκει τοις πλείοσι των φίλων. συγκαταθεμένου δέ τοῦ Περσέως ἐπέμποντο παραχρήμα πρεσβευταί Πάνταυχος Βαλάκρου και Μίδων Βεροιεύς. ὧν παρα-6 γενομένων πρός του Λικίννιου εύθέως δ στρατηγός 5 συνήγε συνέδριον. των δὲ πρέσβεων διασαφησάντων τὰ πατὰ τὰς ἐντολάς, μεταστησάμενοι τοὺς περί τὸν Πάνταυχον έβουλεύοντο περί των προσπεπτωκότων. έδοξεν οὖν αὐτοῖς όμοθυμαδὸν ὡς βαρυτάτην δοῦναι 7 την απόκρισιν. ίδιον γαρ τοῦτο πάντη παρά 'Ρωμαίοις 8 10 έθος και πάτριον έστι το κατά μέν τας έλαττώσεις αὐθαδεστάτους καὶ βαρυτάτους φαίνεσθαι, κατὰ δὲ τὰς έπιτυχίας ως μετριωτάτους. τοῦτο δ' δτι καλὸν πᾶς 9 αν τις δμολογήσειεν· εί δε και δυνατον έν ένίοις [1010 καιροίς, είκότως άν τις έπαπορήσειεν. πλην τότε γε 10 15 τοιαύτην έδωκαν την απόκρισιν εκέλευον γαρ επιτρέπειν τὸν Περσέα τὰ καθ' αὐτόν, καὶ καθόλου διδόναι τη συγκλήτω την έξουσίαν, ως αν αυτή δοκή, βουλεύεσθαι περί των κατά την Μακεδονίαν. οί δέ 11 περί τὸν Πάνταυχον ταῦτ' ἀκούσαντες ἐπανῆλθον καί 20 διεσάφουν τῷ Περσεί καὶ τοῖς φίλοις. ὧν τινες ἐκ- 12 πληττόμενοι την ύπερηφανίαν παρωξύνοντο καί συνεβούλευον τῷ Περσεί μήτε διαπρεσβεύεσθαι μηκέτι μήτε διαπέμπεσθαι περί μηδενός. οὐ μὴν δ Περσεύς 18

τοιοῦτος ἦν, ἀλλὰ προστιθεὶς καὶ τὸ πλῆθος αὕξων τῶν χρημάτων διεπέμπετο πλεονάκις πρὸς τὸν Λικίννιον.

- 14 προκόπτων δ' οὐδέν, άλλὰ καὶ τῶν πλείστων φίλων ἐπιτιμώντων αὐτῷ καὶ φασκόντων ὅτι νικῶν ποιεῖ τὰ τοῦ
- 15 λειπομένου καὶ τοις ὅλοις ἐπταικότος, οὕτως ἠναγκάσθη τὰς διαπρεσβείας ἀπογνοὺς μεταστρατοπεδεῦσαι πάλιν ἐπὶ τὸ Συκύριον. καὶ ταῦτα μὲν ἐπὶ τούτων ἦν. —
- 1161 9] "Ότι τῆς κατὰ τὴν ἱππομαχίαν φήμης [1007(14) μετὰ τὴν νίκην τῶν Μακεδόνων εἰς τὴν Ἑλλάδα
 διαγγελθείσης ἐξέλαμψε καθαπερεὶ πῦρ ἡ τῶν πολλῶν 10
 πρὸς τὸν Περσέα διάθεσις, τὸν πρὸ τούτου χρόνον
 2 ἐπικρυπτομένων τῶν πλείστων. ἦν δὲ περὶ αὐτοὺς
 τοιαύτη τις, ἐμοὶ δοκεῖ, διάθεσις παραπλήσιον ἦν τὸ
 γινόμενον τῷ συμβαίνοντι περὶ τοὺς γυμνικοὺς ἀγῶνας.
 - 3 και γὰρ (ἐν) ἐκείνοις ὅταν πρὸς ἐπιφανῆ καὶ ἀήττητον 15 ἀθλητὴν εἶναι δοκοῦντα συγκαταστῆ ταπεινὸς καὶ πολὺ καταδεέστερος ἀνταγωνιστής, εὐθέως ἀπομερίζει τὰ πλήθη τὴν εὕνοιαν τῷ καταδεεστέρῳ καὶ θαρρεῖν 4 παρακαλεῖ καὶ συνεξανίσταται τούτῳ ταῖς ὁρμαῖς· ἐὰν δὲ καὶ ψαύση τοῦ προσώπου καὶ ποιήση τι σημεῖον 10 τῆς πληγῆς, παραυτίκα πάλιν ἀπάντων ἀγὼν μικρὸς

^{1. 2} προστιθείς είς καὶ τὸ πλήθος αὐτὸ τῶν χρ. Rei 689
1 αὔξων Di pro αὐτῷ 2 λικίνιον Y*, corr. BW, v. ad p. 197, 4
8 προκόπτον Y, corr. Ur 4 ἐπιτιμόντων Ο 6 μετὰ στρατοπεδεῦσαι Χ, μετὰ τὸ στρατοπεδεῦσαι Ο 8-201,11 M 68, 22-70,13
Hey; v. Liv. 42, 63, 1. 2, Ni 255 11 τούτον M Hu, τοῦ Ge vulgo, v. Kaelkerum l. c. 276 13 δοκεῖν Di, sed v. 23, 11, 8
15 ἐν add. Lu ὅτ' ἄν M constanter Bo 21 πάλιν ἀπάντων hegerat Ma, πάλιν ἐφ' (ἐφ' est dubium) ἀπάντων M secundum Hey, παλιν.ηπον (vel ἀπάν, sed ἐφ' voci locus non est)| Bo, πᾶσιν ἀπὸ τούτων Lu, πάλιν ᾶμα πάντων Hu
21 s. ἀγὼν μικρὸς γίνεται M Di (Di: γίγνεται), ἀγὼν πικρὸς γίνεται Ge, ἀγωνία προσγίνεται Lu, ἀγὼν ού μικρὸς vel νεανικὸς γίνεται coni. Hey, ἀγών τις προσγίνεται Hu

γίνεται ποτε δε και χλευάζειν έγχειροῦσι τὸν ετερον, δ οὐ μισοῦντες οὐδε καταγινώσκοντες, ἀλλὰ παραδόξως τε συμπαθείς γινόμενοι και τῷ καταδεεστέρφ φύσει προσμερίζοντες τὴν έαυτῶν εῦνοιαν οὓς ἐὰν ἐπιστήση 6 5 τις ἐν καιρῷ, ταχέως μετατίθενται και παρὰ πόδας ἐπιλαμβάνονται τῆς ἐαυτῶν ἀγνοίας.

Ο φασι ποιήσαι Κλειτόμαχον έκείνου γάρ άν- 7 υποστάτου δοχοῦντος είναι κατά την ἄθλησιν, και τῆς ⁽⁷⁶⁾ αὐτοῦ δόξης ἐπιπολαζούσης κατὰ πᾶσαν τὴν οἰκουμένην. 10 Πτολεμαϊόν φασι τὸν βασιλέα φιλοδοξήσαντα πρὸς τὸ καταλύσαι την δόξαν αὐτοῦ, παρασκευάσαντα μετὰ πολλής φιλοτιμίας Αριστόνικον τον πύκτην έξαποστείλαι, δοκούντα φύσιν έζειν ύπερέχουσαν έπὶ ταύτην την χοείαν παραγενομένου δ' είς την Ελλάδα [8 1008 15 τοῦ προειρημένου καὶ συγκαταστάντος 'Ολυμπίασι πρὸς τον Κλειτόμαχου, έξ αὐτῆς, ὡς ἔοικευ, ἀπένευσαν (οί) πολλοί πρός του Αριστόνικου και παρεκάλουν, χαίφουτες έπὶ τῷ βραχύ τι τετολμηκέναι τινὰ συγκατα-1162] στηναι προς τον Κλειτόμαχον ως δέ γε προ-9 20 βαίνων ἐφάμιλλος ἐφαίνετο κατὰ τὸν ἀγῶνα καί που καλ τραθμα καίριον έποίησε, κρότος έγίνετο καλ συνεξέπιπτον οι πολλοί ταις δομαίς, θαρφείν παρακαλούντες τὸν Αριστόνικον. ἐν ικ καιριώ φασι τὸν 10

¹ ἐπιχειροῦσι vulgo post Ma, εγχειρουσι legit Bo 3 τε scriptura manus secundae esse videtur Bo 4 προσμερίζοντες Ge, ut legit in cod. Bo, προσμετρίζοντες legerat Ma, ambigua est scriptura secundum Hey 7 ποιείσθαι M, corr. Ge ἀποστάτου M, corr. Ma 10 Πτολεμαΐου] Epiphanem putat C. Wunderer Philol. 1898, 5 ann. 3, sed v. E. Petersenum Mittheil. d. K. D. archäol. Instit. 1898, 93 ann. 1 14 δὲ M, corr. Ben 291 BW 168. (οἰ) πολλοί BW auctore Be, πολλοί M vulgo 18 βραχύ τι Hey, βλε.... legerat Ma, βραχεί τι M secundum Hey, β..... Bo

Κλειτόμαχον ἀποστάντα καὶ διαπνεύσαντα βραχὺν χρόνον, ἐπιστρέψαντα πρὸς τὰ πλήθη πυνθάνεσθαι τἱ βουλόμενοι παρακαλοῦσι τὸν ᾿Αριστόνικον καὶ συν11 αγωνίζονται ᾿κείνω καθ᾽ ὅσον εἰσὶ δυνατοί, πότερον οὐ συνοίδασιν αὐτῷ ποιοῦντι τὰ δίκαια κατὰ τὴν δ ἄθλησιν ἢ τοῦτ᾽ ἀγνοοῦσι διότι Κλειτόμαχος μὲν ἀγωνίζεται νῦν ὑπὲρ τῆς τῶν Ἑλλήνων δόξης, ᾿Αριστόνικος 12 δὲ περὶ τῆς Πτολεμαίου τοῦ βασιλέως. πότερον ἂν οὖν βουληθείεν τὸν ᾿Ολυμπίασι στέφανον Αἰγύπτιον ἀποφέρειν ἄνθρωπον νικήσαντα τοὺς Ἔλληνας, ἢ Θη- 10 βαίον καὶ Βοιώτιον κηρύττεσθαι νικῶντα τῆ πυγμῆ 13 τοὺς ἄνδρας. ταῦτα δ᾽ εἰπόντος τοῦ Κλειτομάχου τηλικαύτην φασὶ γενέσθαι τὴν μετάπτωσιν τῶν πολλῶν ὥστε πάλιν ἐκ μεταβολῆς μᾶλλον ὑπὸ τοῦ πλήθους ἢ τοῦ Κλειτομάχου καταγωνισθῆναι τὸν ᾿Αριστόνικον. 15

Ο Τούτφ δε παραπλήσιον ήν και το κατά τον Περσέα (τ) συμβαίνον περί τοὺς ὅχλους εἰ γάρ τις ἐπιστήσας αὐτοὺς ἤρετο μετὰ παρρησίας εἰ βούλοιντ' ἄν εἰς ἕνα πεσεῖν τὴν τηλικαύτην ὑπεροχὴν καὶ λαβεῖν μοναρχικῆς πείραν έξουσίας, ἀνυπευθύνου κατὰ πάντα τρόπον, το ταχέως ἄν αὐτοὺς ὑπολαμβάνω συννοήσαντας παλινφ-3 δίαν ποιῆσαι καὶ μεταπεσεῖν εἰς τοὐναντίον εἰ δε καὶ βραχέα τις ὑπέμνησε τῶν γεγονότων ἐκ μὲν τῆς

⁴ ἐκείνφ M, corr. Hu Philol. 1859, 314 BW 6 τοῦτο M, corr. Ben 291 BW 11 Βοιωτὸν Lu 12 ἄνδρας Aἰγνπτίονς coni. Ma, ἀλλοίονς Hu; sed νικᾶν ἄνδρας est formula sollemnis, v. Fraenkelium Die Inschr. v. Pergamon II 345 ss. 14 ἀπὸ M, corr. Ge 16 τοῦτο M, corr. Ge 17 παρὰ τοῖς ὅχλοις legerat Ma 18 εἴρετο M, corr. Lu 19 μοναρχικὴν M, corr. Ge 21 συννοήσαντας BW, ἐπιστήσαντας M (sed amphigua est scriptura) secundum Hey, Bo, ἀναφρονήσαντας Hey, ἐννοήσαντας Hu 22 ποιῆσαι] ἀν ἀσαι coni. Be, ἐπᾶσαι Hu

Μακεδόνων οίκιας δυσκόλων τοις Έλλησιν, ἐκ δὲ τῆς 'Ρωμαίων ἀρχῆς συμφερόντων, καὶ λίαν (ἀν) παρὰ πόδας αὐτοὺς ὑπολαμβάνω μεταμεληθῆναι. πλὴν τότε 4 1168] γε κατὰ τὴν ἀνεπίστατον καὶ πρώτην ὁρμὴν ἐκ- ε φανὴς ἦνἡ τῶν πολλῶν εὐδόκησις τοις προσαγγελλο- [1009 μένοις, ἀσμενιζόντων διὰ τὸ παράδοξον, εἰ καθόλου πέφηνέ τις ἱκανὸς ἀνταγωνιστὴς 'Ρωμαίοις. περὶ μὲν 5 οὖν τούτων ἐπὶ τοσοῦτον προήχθην εἰπείν, ἵνα μή τις ἀκρίτως εἰς ἀχαριστίαν ὀνειδίζη τοις Έλλησι τὴν τότε 10 διάθεσιν, ἀγνοῶν τὰ φύσει παρεπόμενα τοις ἀνθοώποις. —

Κέςτρος. ξένον ἢν τοῦτο τὸ εὕρημα κατὰ [11 1010 τὸν Περςικὸν πόλεμον. τὸ δὲ βέλος τοιοῦτον (9) 2 διπάλαιστον ἢν, Ισον ἔχον τὸν αὐλίσκον τῇ προβολῇ. 16 τούτφ ξύλον ἐνήρμοστο τῷ μὲν μήκει σπιθαμιαῖον, τῷ 3 δὲ πάχει δακτυλιαίαν ἔχον τὴν διάμετρον. εἰς δὲ 4 τούτου τὸ μέσον ἐσφήνωτο πτερύγια τρία ξύλινα, βραχέα παντελῶς. τοῦτο, δυεῖν κώλων ἀνίσων ὑπαρχόν- 5 των τῆς σφενδόνης, εἰς τὸ μέσον ἐνηγκυλίζετο τῶν κώλων εὐλύτως. λοιπὸν ἐν μὲν τῇ περιαγωρῇ τεταμένων 6 τούτων ἔμενεν ὅτε δὲ παραλυθείη θάτερον τῶν κώλων κατὰ τὴν ἄφεσιν, ἐκπίπτον ἐκ τῆς ἀγκύλης καθαπερεί μολυβδὶς ἐκ τῆς σφενδόνης ἐφέρετο καὶ προσπίπτον 7

¹ δύσ|χολον Μ, corr. Μα 2 συμφέροντα Μ, corr. Μα λίαν | ὁπὸ Μ, ἀν add. Να 345 Di, παρὰ corr. Ge 4 ἀνυπόστατον legit Μα, ἀν... στατον legit Hey, ἀνεπ. στατον legit Bo, corr. Hey 12—202, 2 Suid. v. κέστρος. Pol. fragmentum agnovit Lipsius poliore. lib. IV p. 166 s. coll. Liv. 42, 65, 9, quo e loco Polybio κεστροσφενδόνη cum Sch est restituendum; v. Ni 255 12 ξένον] νέον coni. Sch, καινδν coni. Be 15 σπιθαμιαίαν Suid. vulgo, cum cod. E Suidae corr. Grom Sch 18. 20. 21 κόλων Lipsius l. c. pro κάλων 22 έκπίπτον Suid., corr. Didotiana 23 μολιβδίς coni. Ημ έφέρετο Va 205 pro φέρεται προσπίπτον Suid., corr. Didotiana

μετὰ βιαίας πληγῆς κακῶς διετίθει τοὺς συγκυρήσταντας. —

12 °Οτι ὁ Κότυς ἦν ἀνὴο καὶ κατὰ τὴν ἐπιφάνειαν (10) ἀξιόλογος καὶ πρὸς τὰς πολεμικὰς χοείας διαφέρων, 2.3 ἔτι δὲ κατὰ τὴν ψυχὴν πάντα μᾶλλον ἢ Θοᾶξ καὶ 5 γὰο νήπτης ὑπῆοχε καὶ ποσότητα καὶ βάθος ὑπέφαινεν ἐλευθέριον.

II. RES AEGYPTI.

13 "Οτι Πτολεμαῖος ὁ στρατηγὸς ὁ κατὰ Κύπρον [1011 (12) οὐδαμῶς Αἰγυπτιακὸς γέγονεν, ἀλλὰ νουνεχὴς καὶ 10 2 πρακτικός. παραλαβὼν γὰρ τὴν νῆσον ἔτι νηπίου τοῦ 1164] βασιλέως ὄντος ἐγίνετο μὲν ἐπιμελῶς περὶ συναγωγὴν χρημάτων, ἐδίδου ὁ ἀπλῶς οὐδὲν οὐδενί, καίπερ αἰτούμενος πολλάκις ὑπὸ τῶν βασιλικῶν διοικητῶν καὶ καταλαλούμενος πικρῶς ἐπὶ τῷ μηδὲν προῖεσθαι. 15 3 τοῦ δὲ βασιλέως εἰς ἡλικίαν παραγεγονότος, συνθεὶς 4 πλῆθος ἰκανὸν χρημάτων ἐξαπέστειλεν, ῶστε καὶ τὸν Πτολεμαῖον αὐτὸν καὶ τοὺς περὶ τὴν αὐλὴν εὐδοκῆσαι τῆ πρότερον αὐτοῦ συστολῆ καὶ τῷ μηδὲν προῖεσθαι.

^{3—7} P 309^a, Va 126; Suid.: Κότυς ἀνὴρ ἦν κατὰ τὴν cet.

P^m: λο⁷ ν̄ς. Cf. Liv. 42, 67, 3, Diod. 30, 3, Ni 2558., 336
3 καὶ add. Suid. 5 τύχην P, corr. Va e Suida Φρὰξ P, Φράξ Gro, corr. Di e Suida 6 πραότητα P, corr. Sch e Suida 7 ἐλεύθερον Suidae codices AV 9—19 P 309^a s., Va 126; Suid. II p. 528, 17: Πτολεμαῖος στρατηγός κατὰ Κύπρον δς οὐδαμῶς cet.; v. Ni 336 15 ἐπὶ Rei 759 Sch pro ἐν 17 ἴκανῶν P, corr. Va e Suida 18 αὐτὸν om. Suid. 19 τῷ Va Suidae cod. A (ut videtur), τὸ P

B. OLYMP. 152, 2.

I. BELLUM PERSICUM.

Οτι κατὰ τὸν καιρὸν ἡνίκα Περτεὺς ἐκ τοῦ πολέμου 14 τοῦ πρὸς Ῥωμαίους ἀπελύθη, ἀντήνορος παραγενομένου (11) παρὰ τοῦ Περσέως περὶ (τῆς) τῶν αἰχμαλώτων δια- 5 λυτρώσεως τῶν μετὰ Διοφάνους πλεόντων, ἐνέπεσε μεγάλη τοἰς πολιτευομένοις ἀπορία περὶ τοῦ τί δέον εἰη ποιείν. τοἰς μὲν γὰρ περὶ τὸν Φιλόφρονα καὶ 2 Θεαίδητον οὐδαμῶς ἤρεσκε προσδέχεσθαι τὴν τοιαύτην ἐπιπλοκήν, τοἰς δὲ περὶ τὸν Δείνωνα καὶ Πολυάρατον 10 ἤρεσκε. καὶ τέλος ἐποιήσαντο διάταξιν πρὸς τὸν Περ- 8 σέα περὶ τῆς τῶν αἰχμαλώτων διαλυτρώσεως. —

"Ότι Κέφαλος ήμεν έξ 'Ηπείρου, έχων μὲν καὶ πρό-15 τερον ήδη σύστασιν πρὸς τὴν Μακεδόνων οἰκίαν, τότε (13) δὲ διὰ τῶν πραγμάτων ἠναγκασμένος αἰρεἰσθαι τὰ 15 τοῦ Περσέως. ἡ δ' αἰτία τοῦ συμβαίνουτος ἐγένετο τοιαύτη. Χάροψ ἡν 'Ηπειρώτης, ἀνὴρ τἄλλα μὲν 2 καλὸς κἀγαθὸς καὶ φίλος 'Ρωμαίων, δς Φιλίππου τὰ κατὰ τὴν "Ηπειρον στενὰ κατασχόντος αἴτιος ἐγένετο τοῦ Φίλιππον μὲν ἐκπεσείν ἐκ τῆς 'Ηπείρου, Τίτον δὲ ταὶ τῆς 'Ηπείρου κρατῆσαι καὶ τῶν Μακεδόνων. οὖτος 3 υἰὸν ἔσχε Μαχατᾶν, οὖ Χάροψ ἐγένετο. τοῦτον ἀντί- 4 1165] παιδα κατὰ τὴν ἡλικίαν ὄντα τοῦ πατρὸς μεταλλάξαντος ὁ Χάροψ μετὰ τῆς καθηκούσης προστασίας εἰς τὴν 'Ρώμην ἀπέστειλε χάριν τοῦ καὶ τὴν διάλεκτον [1012]

²⁻¹¹ X 141°s., 0 198°s., U* 119 s., Ur LXX; v. Ni 336 2 τοῦ om. Ο 4 περl — διαλυτρώσεως om. Ο τῆς add. Ur 8 θεαίτητον Υ, θεάτητον Ο, corr. Ullrichius l. c. 78 BW; v. ad 22, 5, 2 12-205, 15 P 310°s., Va 126; v. Diod. 30, 5 Ni 257, 336 21 ante Χάροψ add. καl Didotiana

5 καὶ τὰ γράμματα τὰ Ῥωμαϊκὰ μαθείν. τοῦτο τὸ μειράκιου πολλοίς σύνηθες γεγονός ἐπανῆλθε μετά 6 τινα χρόνον είς την ολκείαν. δ μέν οὖν πρεσβύτερος Χάροψ μετήλλαξε τον βίου. το δε μειράκιον μετέωρον δυ τῆ φύσει και πάσης πουηρίας ἔμπλεων ἐκορωνία ε 7 καὶ παρετρίβετο πρὸς τοὺς ἐπιφανεῖς ἄνδρας. τὰς μὲν οὖν ἀρχὰς οὐδεὶς ἦν αὐτοῦ λόγος, άλλ' οἱ προκατέχοντες και ταις ήλικίαις και ταις δόξαις, οι περί τὸν Αυτίνουν, έχειριζον τὰ κοινὰ κατὰ τὰς αύτῶν γνώμας. 8 τοῦ δὲ πολέμου τοῦ Περσικοῦ συστάντος, εὐθέως 10 διέβαλλε το μειράχιον τους προειρημένους ἄνδρας πρὸς 'Ρωμαίους, ἀφορμη μέν χρώμενον τη προγεγενημένη συστάσει των ανδρων προς την Μακεδόνων 9 οίκίαν, κατά δὲ τὸ παρὸν πάντα παρατηροῦν καὶ πᾶν τὸ λεγόμενον ἢ πραττόμενον ὑπ' αὐτῶν ἐπὶ τὸ χεῖρον 15 έκδεχόμενον και τὰ μέν ἀφαιροῦν τὰ δὲ προστιθέν 10 ελάμβανε πιθανότητας κατά των άνθοώπων. δ δε Κέφαλος, τάλλα τε φρόνιμος καλ στάσιμος άνθρωπος, καί κατά τούς καιρούς τούτους έπί της άρίστης ύπηρηε 11 γνώμης. ἀρχόμενος γὰρ ηὕξατο τοῖς θεοῖς μὴ συστῆναι 20 12 τὸν πόλεμον μηδὲ κριθῆναι τὰ πράγματα πραττομένου δὲ τοῦ πολέμου τὰ κατὰ τὴν συμμαχίαν ἐβούλετο δίκαια ποιείν 'Ρωμαίοις, πέρα δε τούτου μήτε προστρέχειν 13 άγευνῶς μήθ' ὑπηρετείν μηδὲν παρὰ τὸ δέου. τοῦ δὲ Χάροπος ένεργῶς χρωμένου ταῖς κατ' αὐτοῦ διαβολαῖς 25

⁴ τὸ δὲ -6 ἄνδρας: Suid. v. ἐκορωνία 5 ἔμπλεον ἐν κορωνία P, corr. Va e Suida 7 προανέχοντες coni. Ernestus lex. 96, προέχοντες coni. Sch 9 post Αντίνουν addenda esse καὶ Κέφαλον coni. Sch αὐτῶν P, corr. Va 12 χρώμενον P ante Rei 760 Sch, χρώμενος Va vulgo 20 ἀρχόμενος Hu, εὐχόμενος P 23 πέρα Va, παρα (s. acc.) P μήτε Be pro μὴ δε

καὶ πᾶν τὸ παρὰ τὴν 'Ρωμαίων βούλησιν γινόμενον εἰς ἐθελοκάκησιν ἄγοντος, τὸ μὲν πρῶτον οἱ προειρημένοι κατεφρόνουν, οὐδὲν αὐτοῖς συνειδότες ἀλλότριον βουλευομένοις 'Ρωμαίων. ὡς δὲ τοὺς περὶ τὸν 14 5 Ίππόλοχον καὶ Νίκανδρον καὶ Λόχαγον εἰδον τοὺς Αἰτωλοὺς ἀναγομένους εἰς τὴν 'Ρώμην ἀπὸ τῆς ἱππο-1166] μαχίας ἀλόγως, καὶ τὰς διαβολὰς τὰς ἐκ τῶν περὶ Λυκίσκον πεπιστευμένας κατ' αὐτῶν, οῖτινες κατὰ τὴν Αἰτωλίαν τὴν αὐτὴν αῖρεσιν ἡγον τῷ Χάροπι, τὸ 10 τηνικάδε προιδόμενοι τὸ μέλλον ἐβουλεύοντο περὶ αὐτῶν. ἔδοξεν οὐν αὐτοῖς παντὸς πείραν λαμβάνειν 15 ἐφ' ῷ μὴ προέσθαι σῷῖς αὐτοὺς ἀκρίτως εἰς τὴν [1018 'Ρώμην ἐπανάγεσθαι διὰ τὰς Χάροπος διαβολάς. οὕτω 16 μὲν οὐν οἱ περὶ τὸν Κέφαλον ἠναγκάσθησαν παρὰ 15 τὰς αὐτῶν προαιρέσεις ἑλέσθαι τὰ τοῦ Περσέως. —

"Ότι οἱ περὶ Θεόδοτον καὶ Φιλόστρατον ἐποίησαν 16 ἀσεβὲς πρᾶγμα καὶ παράσπονδον ὁμολογουμένως. πυθό- 2 μενοι γὰρ τὸν ὕπατον τῶν Ῥωμαίων Αὖλον Ὁστίλιον παραγίνεσθαι κομιζόμενον εἰς Θετταλίαν ἐπὶ τὸ στρατό- το πεδον καὶ νομίζοντες, εἰ παραδοῖεν τὸν Αὖλον τῷ Περσεῖ, μεγίστην μὲν (ἄν) πίστιν προσενέγκασθαι, μέγιστα δ' ἀν βλάψαι κατὰ τὸ παρὸν Ῥωμαίους, ἔγραφον

¹ πᾶν τὸ Sch, πασαν (s. acc.) P, πᾶν Va 3 αὐτοῖο P, corr. Va 4 βουλομένοιο P, corr. Rei 760 Be 5 λοχαγὸν P, corr. Di 7 περὶ Va, περὶ περὶ (s. acc.) P 8. 9 πατὰ τὰσ αἰτωλίαν τὴν αὐτῶν P, corr. Va 10 προειδόμενοι P, corr. Be 11. 15 αὐτῶν P, corr. Va 11 πάντωο P, corr. Sch auctore Gro not. 452 πείραν P, corr. Sch 12 ἀπρίτωο σώουσδε P, σώουσδε del. νεὶ σώους μὲν, ἀπρίτως δὲ coni. Va, ἀπρίτως, ὡς τούσδε νεὶ ἀπρίτους ἀνηπόους τε (immo τ') Rei 760, ἀπρίτως οῦτως ὅστε Hu (sed v. 28, 6, 7), ἀπρίτως ὁπωσδήποτ' coni. BW 13 ἀνάγεσθαι Na 256 s., sed v. 8, 24, 5 et 6 16—206, 14 P 310° s., Va 130; v. Diod. 30, 5°, Ni 257, 336 18 ἀνλον P 20. 206, 6 αῦλον P 21 ἀν add. Na 345 Di

3 τῷ Περσεῖ συνεχῶς ἐπισπεύδειν. ὁ δὲ βασιλεὺς ἐβούλετο μὲν ἐξ αὐτῆς προάγειν καὶ συνάπτειν, τῶν δὲ Μολοττῶν κατὰ τὸν 'Αῷον ποταμὸν τὴν γέφυραν κατειληφότων ἐκωλύετο τῆς ὁρμῆς καὶ πρῶτον ἡναγ-4 κάζετο διαμάχεσθαι πρὸς τούτους. συνέβη δὲ τὸν 5 Αὐλον εἰς τοὺς Φανοτεῖς παραγενόμενον καταλῦσαι παρὰ Νέστορι τῷ Κρωπίῳ καὶ παραδοῦναι καθ' αὐτοῦ τοἰς ἐχθροῖς καιρὸν ὁμολογούμενον (δν) εἰ μὴ τύχη τις ἐβράβευσε πρὸς τὸ βέλτιον, οὐκ ἄν μοι δοκεί 5 διαφυγεῖν. νῦν δὲ δαιμονίως πως ὁ Νέστωρ τὸ μέλλον 10 ὀττευσάμενος ἐξ αὐτῆς ἡνάγκασε μετελθεῖν εἰς Γίτανα 6 τῆς νυκτός. καὶ ἀπογνοὺς τὴν διὰ τῆς Ἡπείρου πορείαν ἀνήχθη καὶ πλεύσας εἰς Ἀντίκυραν ἐκεῖθεν ἐποιήσατο τὴν δρμὴν εἰς Θετταλίαν.

II. RES ASIAE.

15

1167 17] "Οτι Φαρνάκης πάντων τῶν πρὸ τοῦ βασι(15) λέων ἐγένετο παρανομώτατος. —

18 Οτι Άτταλος χειμάζων εν Έλατεία καὶ σαφῶς εἰ $^{(15)}$ δως τὸν ἀδελφὸν Εὐμένη λυπούμενον ως ενι μάλιστα

²s. τῶν δ' Ἀπολλωνιατῶν coni. Schornius Gesch. Griech. cet. Bonn. 1833, 349 ann. 2 3 τὸν Ἀῶον Sch, τον λω|τον (s. acc.) P, τὸν Λωὸν Va vulgo 6 φανοσεῖο P, corr. Sch auctore Va ann. 24 coll. Liv. 43, 23, 1. 45, 26, 3 καταλύσαι P, corr. Sch 7 τῷ "Ψομπίφ (cum hiatu) coni. Gro not. 452, τῷ Εθρωπίφ (cum hiatu) vel τῷ Κεκρωπίφ Κrascheninnikovius Hermes 1902, 489 ann. 1 8 ὁμολογουμένως coni. Va δν add. Va 9 δοκῆι P, corr. Va 11 Γίτανα Krascheninnikovius l. c. 489 ss. (item correxerat sed hanc emendationem non in medium protulerat BW), γίτω|να P secundum BW, γίτα|να legit Krascheninnikovius l. c., γείτονα Va, γείτονος vulgo post Sch lex. 120 16. 17 P 311°, Va 130; v. Ed. Meyerum Gesch. d. Königr. Pontos cet. 81, Ni 336 18—207, 11 P 311°, Va 130; v. Meischkium Symbol. ad Eumenis II. reg. Perg. hist. cet. 95 ss., Ni 336 19 ante ὡς add. μὲν Sch vulgo, om. P BW

καὶ βαρυνόμενον ἐπὶ τῷ τὰς ἐπιφανεστάτας αὐτοῦ τιμὰς ἡθετῆσθαι παρὰ τῶν ἐν Πελοποννήσφ διὰ κοινοῦ δόγματος, ἐπικρυπτόμενον δὲ πρὸς πάντας τὴν περὶ αὐτὸν ὑπάρχουσαν διάθεσιν, ἐπεβάλετο διαπέμπεσθαι 2 5 πρός τινας τῶν ἐν ᾿Αχαῖα, σπουδάζων ἀποκατασταθῆναι τὰδελφῷ δι᾽ αὐτοῦ μὴ μόνον τὰς ἀναθηματικάς, ἀλλὰ καὶ τὰς ἐγγράπτους τιμάς. τοῦτο δ᾽ ἐποίει πεπεισμένος 8 μεγίστην μὲν ἂν ἐκείνφ ταύτην (τὴν) χάριν προσ- [1014 ενέγκασθαι, μάλιστα δ᾽ ἄν τὸ φιλάδελφον καὶ γενναίον 10 τῆς αὐτοῦ προαιρέσεως ἐναποδείξασθαι τοῖς Ἦλλησι διὰ ταύτης τῆς πράξεως. —

"Ότι 'Αντίοχος δοῶν ἐκφανῶς ἤδη τοὺς κατὰ τὴν 19
'Αλεξάνδρειαν παρασκευαζομένους εἰς τὸν περὶ Κοίλης (17)
Συρίας πόλεμον, εἰς μὲν τὴν 'Ρώμην ἔπεμψε πρεσβευ15 τὰς τοὺς περὶ Μελέαγρον, ἐντειλάμενος λέγειν τῆ 2
συγκλήτφ καὶ διαμαρτύρασθαι διότι παρὰ πάντα τὰ
δίκαια Πτολεμαίος αὐτῷ τὰς χείρας ἐπιβάλλει (πρότερος) * * * —

"Τσως μὲν οὖν ἐν πᾶσι τοῖς ἀνθρωπείοις τῷ καιρῷ 20 το δεῖ μετρεῖν ἕκαστα τῶν ἐνεργουμένων· μεγίστην γὰρ $^{(17)}$

¹ βαφύνοντα P, corr. Rei 761 Sch 2 παφὰ BW pro ὁπὸ 2. 3 διὰ κοινοῦ δόγματος transponit ante ὁπὸ τῶν Ben 290 s. 3 ἐπικρυπτόμενοσὸὲ P, corr. Sch 4 αὐτὸν Be 6 δι΄ αὐτοῦ BW, δι΄ αὐτοῦ P, αὐτοῦ Vα vulgo, del. Ben 291, v. BW IV cap. II 8 ἄν ἐκεἰνῷ Vα pro ἀνακιτῶν τὴν om. P vulgo ante Sch, Di, add. Rei 761 Sch 9 μάλιστὰδ P 10 αὐτοῦ P, corr. Vα 12—18 X 142° s., 0 198°, U* 120 s., Ur LXXI; O™: ἀντίοχος 15 τοῖς O 16 διαμαφτύφεσθαι Nα 354 coll. 28, 1, 6, sed v. 21, 4, 2 17 πρότερος add. BW coll. 28, 1, 6, sed v. 21, 4, 2 17 πρότερος add. BW coll. 28, 1, 6 (progr. gymn. Saargemuend. 1876) 8 19—208, 4 M 70, 13—17 Hey. Hoc et insequens fragmentum videtur pertinere ad Antiochi irruptionem in Aegyptum factam 19 ἀνθφώποιο M, corr. Ge

- οὖτος ἔχει δύναμιν· μάλιστα δ' έν τοις πολεμικοίς. 2 ὀξύταται γὰο περὶ τούτων εἰς ἐκάτερα τὰ μέρη γίνονται φοπαί· τὸ δ' ἀστοχεῖν τούτων μέγιστόν ἐστι τῶν ἀμαρτημάτων. —
- 3 "Οτι δοκοῦσι πολλοί μὲν τῶν ἀνθρώπων ἐπιθυμεῖν ε 1168] τῶν καλῶν, ὀλίγοι δὲ τολμᾶν ἐγχειρεῖν αὐτοῖς, σπάνιοι δὲ τῶν ἐγχειρησάντων ἐπὶ τέλος ἀγαγεῖν τὰ πρὸς τὸ καθῆκον ἐν ἑκάστοις ποιούμενα.

^{5—8} M 70, 17—20 Hey, v. ad 207, 19—208, 4 7. 8 τὰ πρὸσ M, τολμῶσι Hu 8 ποιούμενα Hey (v. 21, 42, 2, fragm. 53), 'post ἐπάστοις ultraque lineam vidi: πριειμι' Hey, ἐπάστοις ποιεῖν legerat Ma, ἐπάστοις | πο|ιειν legit Bo, ἐπάστοις πράγμασιν Hu

FRAGMENTA LIBRI XXVIII.

OLYMP. 152, 3.

I. RES ITALIAE.

"Οτι τοῦ πολέμου (τοῦ) περὶ Κοίλης Συρίας ἤδη [1 1015 καταρχὴν λαβόντος Άντιόχφ καὶ Πτολεμαίφ τοῖς βασιλεῦσιν, ἤκον πρέσβεις εἰς τὴν Ῥώμην παρὰ μὲν Άντιόχου Μελέαγρος καὶ Σωσιφάνης καὶ Ἡρακλείδης, παρὰ δὲ Πτολεμαίου Τιμόθεος καὶ Δάμων. συνέβαινε 2 δὲ κρατεῖν τὸν ἀντίοχον τῶν κατὰ Κοίλην Συρίαν καὶ Φοινίκην πραγμάτων. ἐξ οὖ γὰρ ἀντίοχος ὁ πατὴρ 3 τοῦ νῦν λεγομένου βασιλέως ἐνίκησε τῆ περὶ τὸ Πάτου νιον μάχη τοὺς Πτολεμαίου στρατηγούς, ἀπ' ἐκείνων τῶν χρόνων ἐπείθοντο πάντες οἱ προειρημένοι τόποι τοῖς ἐν Συρία βασιλεῦσιν. διόπερ ὁ μὲν ἀντίοχος 4 ἡγούμενος τὴν κατὰ πόλεμον ἰσχυροτάτην καὶ καλλίστην εἶναι κτῆσιν, ὡς ὑπὲρ ἰδίων ἐποιεῖτο τὴν σπουδήν. ὁ 5 δὲ Πτολεμαίος ἀδίκως ὑπολαμβάνων τὸν πρότερον

^{2-210, 19} X 142^u-144^r, 0 198^u-199^u, U* 121-123, Ur LXXII; v. Diod. 30, 2, Ni 336 2 τοῦ alterum add. Ur ἤδη om. Di 3 κατ' ἀρχήν O 5 μελέαγρον O σωσιφάτης O ἀρακλείδης Y, corr. Ur 9 πάνιον U* quoque, non σπάνιον, nt scribit Ur not. 78 12 βασιλεῦσιν Y Be Hu, βασιλεῦσι U* Ur vulgo 14 iδίως O

Αυτίοχου συνεπιθέμενου τη τοῦ πατρός ὀφφανία παρηρησθαι τὰς κατὰ Κοίλην Συρίαν πόλεις αὐτῶν, οὐχ οἶός τ' ἦν ἐκείνω παραχωρεῖν τῶν τόπων τούτων. 6 διόπερ οἱ περὶ τὸν Μελέαγρον ἦκον, ἐντολὰς ἔχοντες μαρτύρεσθαι την σύγκλητον διότι Πτολεμαΐος αὐτῷ κ παρά πάντα τὰ δίκαιος τὰς χεῖρας ἐπιβάλλει πρότερος, 1169 7] οί δὲ περὶ τὸν Τιμόθεον περί τε τῆς (τῶν) φιλανθρώπων άνανεώσεως και τοῦ διαλύειν τὸν πρὸς Περσέα πόλεμον, μάλιστα δὲ παρατηρείν τὰς τῶν περὶ τὸν 8 Μελέαγρον έντεύξεις. περί μέν οὖν τῆς διαλύσεως 10 ούα έθάρρησαν είπειν, Μάρκου συμβουλεύσαντος αὐτοίς Αλμιλίου περί δε των φιλανθρώπων άνανεωσάμενοι και λαβόντες αποκρίσεις ακολούθους τοις αξιουμένοις 9 έπανηλθον είς την 'Αλεξάνδοειαν. τοις δε περί τον Μελέαγοον ή σύγκλητος ἀπεκρίθη διότι Κοΐντφ Μαρ- 15 κίφ δώσει την έπιτροπην γράψαι περί τούτων πρός Πτολεμαίον, ώς αὐτῷ δοκεί συμφέρειν έκ τῆς ίδίας πίστεως. και ταῦτα μέν οῦτως έχειρίσθη κατά τὸ παρόν. -

2 "Οτι κατὰ τοὺς καιροὺς τούτους ἡλθον καὶ παρὰ το 'Ροδίων πρέσβεις, ἤδη τῆς θερείας ληγούσης, Άγησί- [1016]

¹ παρηφείσθαι Ο 2 αὐτῶν Υ Βεη 291 Di, αὐτοῦ Ur vulgo, αὐτοῦν Ur not. 73 3 σίς Υ, corr. Ur τ' Υ Βεη 1. c. Βε, τε Ur vulgo ἐκείνου παραχωφείη Υ, corr. Ur 5 πτολεμαίον Ο 6 πρότερον Ο 7 τῶν Rei 689 Sch, οm. Υ Ur vulgo φιλανθοώπων Υ Ca 893, φιλανθοωπίων Ur 9 τῶν] τὸν Ο 12 φιλανθοώπων Υ Ca 893, φιλανθοωπίων Ur 12. 13 (τῆς) τ. φιλ. ἀνανεώσεως λαβόντες ἀπ. Rei 689 15 κόιντον τῷ μαραίῳ Ο 16 ante περί add. τε Υ, del. Rei 689 Sch 18 ἐχειρίσθαι Ο 20—211, 20 Χ 1447—145τ, Ο 199α — 200τ, U* 123 — 125, Ur LXXIII; ν. Ni 336 21 θερίας Υ Ur, θεωρίας U*, corr. Ca 893 λιγούσης Χ

άγησίλοχος Y Di Hu, άγησίλοχος O, άγηφίλοχος U^* , ήγησίλοχος Ur vulgo, corr. BW; v. ad 27, 3, 3

λοχος και Νικαγόρας και Νίκανδρος, τήν τε φιλίαν 2 άνανεωσόμενοι και σίτου θέλοντες έξαγωγήν λαβείν, αμα δε και περί των διαβολών απολογησόμενοι των λεγομένων κατά τῆς πόλεως. ἐκφανέστατα γὰρ ἐδόκουν 3 ε στασιάζειν [έν τῆ 'Ρόδφ] οί μεν περί τον Άγαθάγητον και Φιλόφοονα και 'Ροδοφώντα και Θεαίδητον, άπερειδόμενοι πάσας τὰς ἐλπίδας ἐπὶ Ῥωμαίους, οἱ δὲ περὶ τὸν Δείνωνα καὶ Πολυάρατον ἐπὶ Περσέα καὶ Μακεδόνας. έξ ων πλεονάκις έν τοις έκεινων πράγμασιν 4 10 αντιρρήσεως γινομένης, και διελκομένων των διαβουλίων, έλάμβανον άφορμας οί βουλόμενοι λογοποιείν κατά της πόλεως. οὐ μὴν ή γε σύγκλητος τότε προσ- 5 εποιήθη τούτων οὐδέν, καίπεο σαφῶς εἰδυῖα τὰ γενόμενα παρ' αὐτοῖς. σίτου (δ' ἔδωκε) δέκα μυριάδας 15 μεδίμνων έξάγειν έκ Σικελίας. ταῦτα μέν οὖν ή 6 σύγκλητος έχρημάτισεν ίδια τοις 'Ροδίων πρεσβευταίς, 1170] ἀκολούθως δὲ καὶ τοις ἄλλοις ᾶπασιν ἀπήντησε 7 τοις από της Ελλάδος παραγεγονόσι, τηρούσιν την αὐτὴν ὑπόθεσιν. καὶ τὰ μὲν κατὰ τὴν Ἰταλίαν ἐν 8 20 τούτοις ήν.

² σίτον Ο ἐξαγαγείν λαβείν Ο 5 ἐν τῆ ξόδφ (Y), del. Di, transponit ante στασιάζειν Ben 291 6 ξοδοφῶντα Y ante Ur, ἡδοφῶντα U* δεαίτητον Y*, corr. Ullrichius l. c. 78 BW; ν. ad 22, 5, 2 ἀπεριδόμενοι Ο 8 δίδωνα Y, δίνωνα Ur, corr. Sch 9 πράγμασιν Y* Sch, πράγμασι Ur vulgo 10 γινομένης Y Ur vulgo ante Sch, BW, γενομένης Ο vulgo post Sch 13 τοῦτο Ο καίπερ] καὶ περί Ο 14 σίτον Y ante Ur, σῖτον U* (δ' ἔδωκε) δέκα BW, δέκα Y, δὲ κα Ο, (δὲ) δέκα Ur vulgo 15 post Σικελίας add. ἀφῆκαν Ur, ἐφῆκε νεὶ εἴασε Rei 689 s., ἐφῆκαν Di, σννεχώρησεν Ηυ, ἔδωκαν Cobetus Μπεπος. 1881, 173 16 ἐχρημάτισε (ἐχρημάτησε Ο) διὰ τῶν ξοδίων πρεσβεντῶν Y, corr. Rei 690 Sch 17 ἀπήντησε Ο εκ ἀπάντησε 18 τηροῦσιν X BW, τηροῦσι Y* Ur vulgo

II. BELLUM PERSICUM.

"Οτι Αὖλος κατὰ τοῦτον τὸν χρόνον ἀντιστράτηγος ων και παραχειμάζων εν Θετταλία μετά των δυνάμεων έξέπεμψε πρεσβευτάς είς τούς κατά την Ελλάδα τόπους 2 Γάτον Ποπίλιον καὶ Γυάιον 'Οκταούιον' οι πρώτον 5 μεν είς Θήβας έλθόντες επήνεσαν και παρεκάλεσαν τούς Θηβαίους διαφυλάττειν την πρός 'Ρωμαίους έξης δε τούτοις επιπορευόμενοι τας έν Πελοποννήσω πόλεις επιδεικνύειν επειρώντο τοίς άνθοώποις την της συγκλήτου ποφότητα και φιλαν- 10 θρωπίαν, προφερόμενοι τὰ δόγματα τὰ μικρῷ πρότερον 4 δηθέντα, αμα δε δια των λόγων παρενέφαινον ως είδότες τοὺς ἐν ἐκάσταις τῶν πόλεων παρὰ τὸ δέον άναχωροῦντας, ώσαύτως δε και τούς προπίπτοντας. 5 καὶ δῆλοι πᾶσιν ἦσαν δυσαρεστούμενοι τοῖς ἀναχωροῦ- 15 6 σιν ούχ ήττον ἢ τοῖς ἐκφανῶς ἀντιπράττουσιν. ἐξ ὧν τούς πολλούς είς ἐπίστασιν καὶ διαπόρησιν ἦγον ὑπὲρ τοῦ τί ποτ' αν ἢ λέγοντες ἢ πράττοντες εὐστοχοῖεν [1017 7 τῶν παρεστώτων καιρῶν. οἱ δὲ περὶ τὸν Γάιον, συναχθείσης της των 'Αχαιων έχκλησίας, έλέγοντο μέν 20 βεβουλεῦσθαι κατηγορήσειν τῶν περὶ τὸν Λυκόρταν

^{2—215,} 3 V 90°—93°, W 61°—63°, N 96°—99°, U 355—361, Ur LXXIV; v. Liv. 43, 17, 28s., Ni 258, 336 2 αόλός (Z) V°, αόλος (s. acc.) V, corr. Ur ἀντιστράτηγος] v. Schornium Gesch. Griechenl. cet. Bonn. 1833, 351 ann. 3 3 μετὰ τῶν ex μετ' αὐτῶν N δυνάμεων ex δυνάμεως V 5 πόπλιον Z, ποπίλλιον Ur, corr. Di ὁπταούιον Z Ur not. 73, $\frac{π}{2}$ ταταούτον (sic) V, ὁπταύιον Ur vulgo ante Di 6 δτήβαν \overline{W} , δήβαν N 11 τὰ prius om. N 13 ἐπάσταις Z Hu, ἐπάστω U, ἐπάστη Ur vulgo 14 προσπίπτοντας Z, corr. Sch 18 η ante λ έγ. Z, om. WN, corr. Ur εὐχοχοῖεν U super χ prius superscripto Ξ 20 ἔλεγον τὸ Z, corr. Ur 21 λ υπόστα Z, corr. Ur

καὶ τὸν ἄρχωνα καὶ Πολύβιον, καὶ παραδείξειν ἀλλο- 8 τρίους ὑπάρχοντας τῆς τῶν Ῥωμαίων αἰρέσεως καὶ τὴν ἡσυχίαν ἄγοντας κατὰ τὸ παρόν, οὐ φύσει τοιούτους ὅντας, ἀλλὰ παρατηροῦντας τὰ συμβαίνοντα καὶ τοἰς καιροῖς ἐφεδρεύοντας. οὐ μὴν ἐθάρρησαν 9 τοῦτο ποιῆσαι διὰ τὸ μηδεμίαν εὕλογον ἀφορμὴν ἔχειν κατὰ τῶν προειρημένων ἀνδρῶν. διὸ συναχθείσης 10 1171] αὐτοῖς τῆς βουλῆς εἰς Αἴγιον, ἀσπαστικήν τε καὶ παρακλητικὴν ποιησάμενοι τὴν πρὸς τοὺς ἀχαιοὺς 10 ἔντευξιν ἀπέπλευσαν εἰς τὴν Αἰτωλίαν.

Και πάλιν έκει συναγθείσης αὐτοίς τῆς έκκλησίας 4 είς Θέρμον, παρελθόντες είς τοὺς πολλοὺς παρακλητικούς καὶ φιλανθρώπους διετίθεντο λόγους. τὸ δὲ 2 συνέχον αὐτοῖς τῆς ἐκκλησίας, ὁμήρους ἔφασαν δεῖν 15 δοθηναι σφίσι παρά των Αλτωλών. τούτων δέ κατα- 3 βάντων, Ποόανδρος ἐπαναστὰς ἐβούλετό τινας εὐχρηστίας πρός αὐτοῦ γεγενημένας είς τοὺς 'Ρωμαίους προφέρεσθαι καὶ κατηγορείν τῶν διαβαλλόντων αὐτόν: έφ' δυ Γάιος πάλιυ έπαναστάς, καλ καλώς είδως άλλό- 4 κο τριον αὐτὸν ὄντα Ῥωμαίων, ὅμως ἐπήνεσε καὶ πᾶσι τοῖς εἰρημένοις ἀνθωμολογήσατο. μετὰ δὲ τοῦτον προ- 5 ελθών Αυκίσκος έπ' δυόματος μεν ούδενος εποιήσατο κατηγορίαν, καθ' υπόνοιαν δε πολλών. έφη γάρ περί 6 μέν των κορυφαίων καλώς βεβουλεύσθαι 'Ρωμαίους, 25 απαγαγόντας αὐτοὺς είς τὴν Ῥώμην, λέγων τοὺς περί τὸν Εὐπόλεμον καὶ Νίκανδρον, τοὺς δὲ συναγωνιστάς 7 καί τούς παραστάτας τούς έκείνων έτι μένειν κατά

³ $\varphi \dot{v}^{\sigma}$ V 7 $\delta \iota'$ δ Z, corr. Ur in marg. edit. 9 $\tau o \dot{v}_{S}$ om. Didotiana Di 14 $\alpha \dot{v} \tau o \dot{t}_{S}$ Z ante Ur, $\alpha \dot{v} \tau o \dot{v}_{S}$ U 15 post $\delta \dot{\epsilon}$ add. $\tau \ddot{o} v$ Z, del. Ur 16 $\epsilon \dot{v} \chi \alpha \varrho \iota \sigma \tau \iota \alpha \varsigma$ Z, corr. Ca 895 17 $\alpha \dot{v} \tau o \dot{v}$ Be 18 $\alpha \dot{o} \tau \dot{\tau} \dot{v}$ WN 22 levulonos Z, corr. Ur e § 9 27 $\pi \alpha \varrho \alpha \sigma \tau \dot{\alpha} \dot{v} \tau \alpha \varsigma$ Z, corr. Ur

την Αιτωλίαν, οθς δείν απαντας της αὐτης τυχείν έκείνοις έπιστροφής, αν μή προώνται τα τέκνα 'Ρω-8 μαίοις είς δμηφείαν. μάλιστα δε κατ' Άρχεδάμου καί 9 Πανταλέοντος ἐποίει τὰς ἐμφάσεις. τούτου δὲ παραχωρήσαντος, Πανταλέων άναστάς τὸν μὲν Λυκίσκον 5 διά βραχέων έλοιδόρησε, φήσας αὐτὸν ἀναισχύντως 10 και ανελευθέρως κολακεύειν τους υπερέχοντας, έπι δέ τον Θόαντα μετέβη, τοῦτον ὑπολαμβάνων είναι τον άξιοπίστως ἐνιέντα τὰς κατ' αὐτῶν διαβολὰς τῷ δοκείν μηδεμίαν υπάρχειν αυτοίς πρός τουτον δια- [1018 11 φοράν. και τὰ μὲν ὑπομνήσας τῶν κατ' Αντίοχον καιρών, τὰ δ' δνειδίσας εἰς άχαριστίαν αὐτῷ, διότι δοθείς έκδοτος 'Ρωμαίοις, πρεσβεύσαντος αὐτοῦ καὶ 1172] Νιπάνδρου, τύχοι τῆς σωτηρίας ἀνελπίστως, 12 ταγέως έξεκαλέσατο τοὺς ὅχλους εἰς τὸ μὴ μόνον 15 θορυβείν τὸν Θόανθ', ὅτε βουληθείη τι λέγειν, 13 (άλλά) καὶ βάλλειν ὁμοθυμαδόν. γενομένων δὲ τού-των βοαχέα καταμεμψάμενος ὁ Γάιος τοὺς Αἰτωλούς έπλ τῶ βάλλειν τὸν Θόανθ', οὖτος μέν εὐθέως μετὰ τοῦ συμπρεσβευτοῦ (συν)απήρεν εls so

¹ οδς Ur pro οδ 2 πρόωνται Di 3 ὁμηρείαν V ante Be auctore Sch, ὁμηρίαν Z vulgo άρχιδάμου Z, corr. Sch ind. hist. 230, v. Gillischewskium de Aetolorum praetoribus cet. Diss. inaug. Berolin. 1896, 47 et 57 7.8 ἔτι (vel ἔπειτα) δὲ τοῦ Θόαντος κατηγόρησε, τοῦτου cet. coni. Hu 8 δόαντου Z, corr. Ur μετέβη om. N 9 ἔνιέντα om. N, add. N^m 10 τοῦτο Z, corr. Ur 12 δὲ Z, corr. Ben 291 BW ἀχαριστείαν VN 13 δεθεὶς Z, corr. Ur ἔπδοτος Z Ca 896, ἔκδωνος Ur 14 τύχη Z, τύχη Ur, corr. Be 15 δχλους BW, ἀχαιοὺς Z Ur vulgo, Αίτωλοὺς Rei 690 vulgo post Sch 16 δόαντου Z, δόαντα Ur, corr. Hu ὁπότε coni. Hu βουληθείη Z ante Sch, βουληθεὶς U Ur vulgo 17 ἀλλὰ add. Rei 690 Sch 19 τῷ et τὸ per dittogr. W δόαντου Z, δόαντα Ur, corr. BW, v. ad p. 214, 16 οῦτως N 20 ἀπῆρεν Z, corr. BW coll. Diod. 5, 49, 2; 52, 2; v. Krebsium D. Präpos. cet. 58

'Ακαρνανίαν, ἐκσιωπηθείς περί τῶν ὁμήρων' τὰ δὲ κατὰ τὴν Αἰτωλίαν ἐν ὑποψίαις ἦν πρὸς ἀλλήλους καὶ ταραχαίς ὁλοσχερέσιν.

Κατὰ δὲ τὴν 'Ακαρνανίαν συναχθείσης τῆς ἐκ- 5 κλησίας εἰς Θύρρειον, Αἰσχρίων μὲν καὶ Γλαῦκος καὶ Χρέμας ὅντες 'Ρωμαίων παρεκάλουν τοὺς περὶ τὸν Γάιον ἔμφρουρον ποιῆσαι τὴν 'Ακαρνανίαν' εἰναι γὰρ 2 παρ' αὐτοῖς τοὺς ἀποφέροντας τὰ πράγματα πρὸς Περσέα καὶ Μακεδόνας. Διογένης δὲ τὴν ἐναντίαν 3 10 ἐποιήσατο τούτοις συμβουλίαν. οὐ γὰρ ἔφη δεῖν φρουρὰν εἰσάγειν εἰς οὐδεμίαν πόλιν' ταῦτα γὰρ ὑπάρχειν τοῖς πολεμίοις γενομένοις καὶ καταπολεμηθείσιν ὑπὸ 'Ρωμαίων' οὐδὲν δὲ πεποιηκότας 'Ακαρνᾶνας οὐκ 4 ἀξίους εἰναι φρουρὰν εἰσδέχεσθαι κατ' οὐδένα τρόπον. 15 τοὺς δὲ περὶ Χρέμαν καὶ Γλαῦκον ἰδίαν ἐθέλοντας 5 κατασκευάζεσθαι δυναστείαν διαβάλλειν τοὺς ἀντιπολιτευομένους καὶ θέλειν ἐπισπᾶσθαι φρουρὰν τὴν

¹ καρνανίαν Z, corr. Ur παρὰ W, corr. W^m 4 κατὰ δὲ τὴν ἀκαρνανίαν (ἀκαρνανίαν V) ὅτι (non Ὁτι) ἔδοξε cet. (ν. cap. 6 et 7) continuo sequuntur in Z 4 Ὁτι κατὰ τὸν ἀκαρνάβαν συναχθείσης — 216, 6 ἀνθύκατον: X 145° s., 0 200° s., U^* 125—127, Ur LXXV. Ursinus secutus codicum auctoritatem duo librorum Z fragmenta (cap. 3. 4 et cap. 6. 7) coniunxit et librorum Y eclogam (cap. 5) novae epitomae LXXV tribuit; Rei 690 s. fragmentorum eum ordinem restituit, quem inde a Sch omnes editores recte tenuerunt 4 τὴν ἀκαρνανίαν (ἀκαρνανάναν V) Z Ur, τὸν ἀκαρνάβαν Y 5 Θύρξειον BW (ν. ad 21, 29, 4), θούριον Y Ur vulgo γλάκος Y, corr. Ur e § 5 6 χρεμίας Y, χρέμης Ur, corr. Hu, v. 30, 13, 4 ante ὅντες add. φίλοι (cum hiatu) Ur, post ξωμαίων Ben 291 Di vulgo, sed v. 30, 32, 8 τὸν Y ante Ur, τε U^* 7 γὰρ Ca 899 pro δὲ 8 περὶ αὐτοὺς Y, corr. Rei 693 Sch 9 διογένης Ur e § 6 pro διὸ γενομένης 11 φρονράν X εἰσάγειν Y ante Ur, om. U^* 12 γενομένους Y, γενομένοις Ur vulgo ante Sch, BW, γεγενημένοις O vulgo post Sch 15 χρέμιν Y, χρέμην Ur, corr. Hu, v. ad p. 215, 6

συνεπισχύουσαν ταῖς αὐτῶν πλεονεξίαις. ὁηθέντων δὲ τούτων οἱ περὶ τὸν Γάιον θεωροῦντες τοὺς ὅχλους δυσαρεστουμένους ταῖς φρουραῖς καὶ βουλόμενοι στοιχεῖν τῆ τῆς συγκλήτου προθέσει, συγκαταθέμενοι τῆ τοῦ Διογένους γνώμη καὶ συνεπαινέσαντες ἀπῆραν ἐπὶ το Δαρίσης πρὸς τὸν ἀνθύπατον. —

1178 6] "Οτι έδοξε τοῖς "Ελληςι περὶ τῆς πρεσβείας ἐπι2 στάσεως χρείαν ἔχειν τὸ γινόμενον. παραλαβόντες οὖν
τοὺς κατὰ τὴν ἄλλην πολιτείαν ὁμογνωμονοῦντας 'οὖτοι
δ' ἦσαν 'Αρκεσίλαος, 'Αρίστων Μεγαλοπολίται, [1019
Στρατίος Τριταιεύς, Ξένων Πατρεύς, 'Απολλωνίδας
3 Σικνώνιος 'έβουλεύοντο περὶ τῶν ἐνεστώτων. ὁ (μὲν)
οὖν Αυκόρτας ἔμεινεν ἐπὶ τῆς ἐξ ἀρχῆς προθέσεως,
κρίνων μήτε Περσεί μή(τε) 'Ρωμαίοις συνεργεῖν μηδέν,
4 ὁμοίως μηδ' ἀντιπράττειν μηδετέροις. τὸ μὲν γὰρ 15
συνεργεῖν ἀλυσιτελὲς ἐνόμιζε πᾶσιν εἶναι τοῖς Έλλησιν,
προορώμενος τὸ μέγεθος τῆς ἐσομένης ἐξουσίας περὶ

τούς πρατήσαυτας, τὸ δ' ἀντιπράττειν ('Ρωμαίοις) ἐπι- 5 σφαλές διὰ τὸ πολλοίς καὶ τοις ἐπιφανεστάτοις 'Ρωμαίων άντωφθαλμηκέναι περί των κοινών πραγμάτων κατά τους ανώτερον καιρούς. δ δ' Απολλωνίδας καί 6 5 Στρατίος αντιπράττειν μεν επίτηδες 'Poμαίοις ούκ φοντο δείν τους δ' ύπερχυβιστώντας και διά των κοινών πραγμάτων Ιδίαν χάριν ἀποτιθεμένους παρά 'Ρωμαίοις και τοῦτο πράττοντας παρά τοὺς νόμους καί παρά τὸ κοινή συμφέρου, τούτους έφασαν δείν 10 κωλύειν και πρός τούτους άντοφθαλμεῖν εύγενῶς. ό 7 δ Αρχων ακολουθείν έφη δείν τοίς καιροίς και μή διδόναι τοις έχθοοις άφορμην είς διαβολην μηδέ προέσθαι σφας αὐτοὺς εἰς τὴν αὐτὴν ἐλθείν διάθεσιν τοἰς περί Νίκανδρον, οΐτινες, πρίν ή λαβείν πείραν τῆς 15 τούτων έξουσίας, έν ταϊς μεγίσταις είσι συνταλαιπωρίαις. ταύτης δὲ τῆς γνώμης μετέσχον Πολύβιος, 8 Άρκεσίλαος, Άρίστων, Ξένων. διὸ καὶ τὸν μὲν 9 "Αρχωνα πρός την στρατηγίαν έδοξεν αύτοις εύθέως προπορεύεσθαι, τὸν δὲ Πολύβιον πρὸς τὴν ἱππαρχίαν. 1174] Τούτων δή νεωστί γεγονότων και προδιειλη-7 φότων των περί του Άρχωνα διότι δεί συμπράττειν

'Ρωμαίοις καὶ τοῖς τούτων φίλοις, τυχικῶς πως συνέβη τὸν "Ατταλον πρὸς ετοίμους ὄντας ποιήσασθαι τοὺς 2 λόγους. διὸ καὶ προθύμως αὐτῷ κατανεύσαντες ὑπ-3 έσγοντο συμπράξειν ύπερ των παρακαλουμένων. τοῦ δ' Άττάλου πέμψαντος πρεσβευτάς, και παραγενομένων 6 τούτων είς την πρώτην άγοραν και διαλεγομένων τοίς Αχαιοίς περί τοῦ τὰς τιμὰς ἀποκατασταθῆναι τῷ βασιλεί καλ παρακαλούντων ποιήσαι τοῦτο διὰ τῆς Αττάλου 4 χάριτος, δ μεν όχλος άδηλος ην επί τίνος υπάρχει [1020] γνώμης, πρός δὲ τὴν ἀντιλογίαν ἀνίσταντο πολλοί και 10 5 διὰ πολλὰς αίτίας. οί μὲν γὰο έξ ἀρχῆς αίτιοι γενόμενοι της αναιρέσεως των τιμών βεβαιούν έβούλοντο την αύτων γνώμην οί δ' έκ των κατ' ίδιαν έγκλημάτων ὑπέλαβον καιρὸν ἔχειν ἀμύνεσθαι τὸν βασιλέα. τινές δὲ διὰ τὸν πρὸς τοὺς συμπράττοντας φθόνον 15 έφιλοτιμούντο μή κρατήσαι τὸν Άτταλον τῆς ἐπιβολῆς. 6 δ δ' Άρχων ἀνέστη μεν βοηθήσων τοῖς πρεσβευταῖς: έκάλει γὰο τὰ πράγματα τὴν τοῦ στρατηγοῦ γνώμην. 7 βραχέα δ' είπων ἀνεχώρησε, διευλαβηθείς μη δόξη κέρδους τινός ενεκεν συμβουλεύειν διά τὸ πληθος so 8 Ικανόν χοημάτων είς την ἀρχην δεδαπανηκέναι. πολλης δ' ούσης ἀπορίας δ Πολύβιος ἀναστὰς ἐποιήσατο μὲν και πλείονας λόγους, μάλιστα δε προσέδραμε πρός την τῶν πολλῶν γνώμην, ὑποδείξας τὸ γεγονὸς ἐξ ἀρχῆς

delatos a populo Archoni et Polybio eos magistratus, quos petierant suspicatur Sch 21 post συμπο. add. et del. δ' N 1 πως Z° Ernestus, πῶς WU Ur vulgo 3 διὸ Z ante Ur, δι' δ VU 8 τὰς — 9 χάριτας Rei 692 9 ἐπί τινος Z, corr. Rei 692 Ernestus ὑπάρχειν Z, ὑπάρχη Ur, corr. Sch auctore Ur not. 74 18 αὐτῶν Z, corr. Be δὲ Z, corr. Ben 291 BW 16 ἐπιβολῆς ex ἐβολῆς V 17 δ' Z Ur, δὲ WN Hu 20 πέρδος Z, corr. Ur 21 ἰπανῶν Z, corr. Ur 23 προσέδραμε Z Sch, προσέδραμεν U Ur vulgo 24 γεγονὼς WN

ψήφισμα των Άχαιων ύπερ των τιμών, έν φ γεγραμμένον ήν δτι δεί τὰς ἀπρεπείς ἀρθηναι τιμὰς καὶ τὰς παρανόμους, οὐ μὰ Δί' ἀπάσας. τοὺς δὲ περί Σωσι- 9 γένη και Διοπείθη, δικαστάς ['Poδίους] υπάρχοντας 5 κατ' έκεινον τὸν καιρὸν και διαφερομένους έκ τινων ίδιων πρός του Ευμένη, λαβομένους έφη της άφορμης ταύτης πάσας άνατετροφέναι τὰς τιμάς τοῦ βασιλέως. 1175] καὶ τοῦτο πεποιηκέναι παρὰ τὸ τῶν ἀχαιῶν 10 δόγμα και παρά την δοθείσαν αύτοις έξουσίαν, και τὸ 10 μέγιστον, παρά τὸ δίκαιον καὶ τὸ καλῶς ἔχον. οὐ γὰρ 11 ώς ήδικημένους τι τοὺς Άχαιοὺς βουλεύσασθαι τὰς τιμάς αίρειν τὰς Εὐμένους, άλλὰ μείζους αὐτοῦ ζητοῦντος των εὐεργεσιών, τούτω προσκόψαντας ψηφίσασθαι τὸ πλεονάζον παρελείν. διόπερ ἔφη δείν, καθάπερ οἱ 12 15 δικασταί την ιδίαν έχθραν έπίπροσθεν ποιήσαντες τοῦ των Άχαιων εύσχήμονος ανέτρεψαν πάσας τας τιμάς, ούτω τοὺς Άχαιοὺς πυριώτατον ήγησαμένους τὸ σφίσι καθήκον και πρέπον διορθώσασθαι την των δικαστων άμαρτίαν και καθόλου την πρός τον Εύμένη γεγενη-20 μένην άλογίαν, άλλως τε καὶ μέλλοντας μὴ μόνον ἐπ' 13 αὐτὸν τὸν βασιλέα τὴν χάριν ἀπερείδεσθαι ταύτην, [1021 ἔτι δὲ μᾶλλον εἰς τὸν ἀδελφὸν Ἄτταλον. τοῦ δὲ πλήθους 14

εὐδοκήσαντος τοῖς λεγομένοις, ἐγράφη δόγμα προστάττον τοῖς ἄρχουσι πάσας ἀποκαταστήσαι τὰς Εὐμένους τοῦ βασιλέως τιμάς, πλὴν εἴ τινες ἀπρεπές τι περιέχουσι 15 τῷ κοινῷ τῶν ᾿Αχαιῶν ἢ παράνομον. τοῦτον μὲν δὴ τὸν τρόπον καὶ κατὰ τοῦτον τὸν καιρὸν Ἅτταλος διωρ- το θώσατο τὴν γενομένην ἀλογίαν περὶ τὰς ὑπαρχούσας Εὐμένει τάδελφῷ τιμὰς κατὰ τὴν Πελοπόννησον. —

8 "Οτι Περιεύς πρός Γένθιον τὸν βαςιλέα ἀπέςτειλε πρεσβευτὰς Πλευρᾶτόν τε τὸν Ἰλλυριόν, ὄντα φυγάδα 2 παρ' αὐτῷ, καὶ τὸν Βεροιαίον Ἀδαίον, δοὺς ἐντολὰς 10 διασαφεῖν τὰ πεπραγμένα κατὰ τὸν πόλεμον πρός τε 'Ρωμαίους αὐτῷ καὶ πρὸς Δαρδανίους, ἔτι δὲ καὶ πρὸς 'Ηπειρώτας καὶ πρὸς 'Ιλλυριοὺς κατὰ τὸ παρόν, καὶ 1176] παρακαλείν αὐτὸν πρὸς τὴν τούτου καὶ Μακεδό-3 νων φιλίαν καὶ συμμαχίαν. οῖ καὶ ποιησάμενοι τὴν 15 πορείαν ὑπὲρ τὸ Σκάρδον ὅρος διὰ τῆς Έρήμου καλουμένης Ἰλλυρίδος, ἢν οὐ πολλοίς χρόνοις ἀνώτερον ἀνάστατον ἐποίησαν Μακεδόνες εἰς τὸ δυσέργους ποι- ῆσαι τοῖς Δαρδανεῦσι τὰς εἰς τὴν Ἰλλυρίδα (καὶ Μα- κεδονίαν) εἰσβολάς· πλὴν οῖ γε περὶ τὸν ᾿Αδαῖον διὰ 20 τούτων τῶν τόπων μετὰ πολλῆς κακοπαθείας ἦλθον

⁴ τὸ κοινὸν U, corr. Um παράδομον W 5 διορθώσατο Z, corr. Ca 898 7 τάδελφῷ V ex δελφῷ 8—222, 2 X 145u—147u, 0 200u—201u, U* 127—129, Ur LXXVI, v. Liv. 48, 19, 12—20, 4, Diod. 30, 9, Ni 259, 337 8 γήνθιον Ο 9 πλευράτον Υ, κλευρὰν τοῦ Ο, πλεύρατόν Ur vulgo, corr. Hu 10 αὐτῶν Y, corr. Ur βεροιαίον άδαίον Ur e Liv. § 13 pro βερολίονα-δαίον 11 τε] τοὺς Ο 13 $lλλυριοὺς U^* Ur$, lλλυρίους Y 14 και om. Ο 16 σκάρδον Y Ur not. 75 Sch, σκόρδον Ur vulgo 18 εἰς τὸ Hewlettius Americ. Journ. of Philol. 1891, 460 BW, διὰ τὸ Y vulgo, χάριν τοῦ Rei 698 δυσεργοῦς Y Ur, δυσεργοὺς Ca 900, corr. Sch 19 και Μακεδονίαν add. Gro0 e Liv. 43, 20, 1 Di

είς Σαόδραν καὶ πυθόμενοι τὸν Γένθιον ἐν Λίσσφ διατρίβειν διεπέμψαντο προς αὐτόν. τοῦ δὲ ταχέως δ αὐτοὺς μεταπεμψαμένου, συμμίξαντες διελέγοντο περί ών είγον τὰς ἐντολάς. ὁ δὲ Γένθιος οὐα ἐδόαει μὲν 6 ε άλλότοιος είναι της πρός του Περσέα φιλίας, έσκηπτετο δὲ τοῦ μὴ παραχρημα συγκατατίθεσθαι τοις άξιουμένοις την άχορηγησίαν και μη δύνασθαι χωρίς χρημάτων αναδέξασθαι του προς 'Ρωμαίους πόλεμου. οί 7 μέν (οὖν) περί τὸν 'Αδαίον ταύτας λαβόντες τὰς ἀπο-10 πρίσεις έπανηγον. δ δὲ Περσεύς παραγενόμενος εls 8 Στύβερραν τήν τε λείαν έλαφυροπώλησεν και την δύναμιν ανέπαυσε, προσδεχόμενος τούς περί τον Πλευράτον. παραγενομένων δ' αὐτών, ἀκούσας τὰ 9 παρά τοῦ Γενθίου πάλιν έξ αὐτῆς ἔπεμπε τὸν Άδαιον 15 καλ σύν τούτω τὸν Γλαυκίαν, ένα τῶν σωματοφυλάxων, καὶ τρίτον τὸν Ἰλλυριὸν διὰ τὸ τὴν διά- [1022 λεκτον είδεναι την Ίλλυρίδα, δούς έντολάς τάς αὐτάς, 10 ώσπες οὐ κυρίως τοῦ Γενθίου διασεσαφηκότος τίνος προσδείται καὶ τίνος γενομένου δύναται συγκαταβαίνειν το είς τὰ παρακαλούμενα. τούτων δ' ἀφορμησάντων, 11

¹ πόςδας Y Ur, Σπόςδαν Ca 900 vulgo, corr. Ur not. 75 Di coll. Liv. 43, 20, 1. 44, 31, 2; 32, 1, Plin. nat. hist. 8, 22, 26 πυθόμενοι O ante Ur, ποιθόμενοι X, πειθόμενοι U* λισῶ (Y), Λισοῷ Di, corr. Ur 7 διὰ τὴν ἀχος. μὴ coni. Hu (sed v. Lammertum Fleckeis. annal 1888, 620 qui confert 39, 1, 11), τὴν ἀχος. καὶ τὸ μὴ coni. Di praef. I 57, τὴν ἀχος. φάσκων μὴ Lammertus l. c. 9 οὐν add. Sch 10 εἰς Y Βε, ἐς Ur vulgo 11 τύβεξξαν Y, τύβξξαν O, corr. Ur ε Liv. 43, 20, 3 ἐλαφυςοπόλησεν X BW, ἐλαφυςοπόλησε Ur, ἐλαφυςοπόλησε Y Ca 900 vulgo 13 πλευςάτον Υ, πλεύςατον Ur vulgo, corr. Hu 15 ξὸν Y, corr. Sch τούτοις Y, corr. Ur 16 post τρίτον Pleurati nomen esse addendum coni. Ur not. 75 s., sed v. Rei 693 18 διεσαφηκότος Ο 19 συγκαταβήναι Y, corr. BW

άναζεύξας αὐτὸς μετὰ τῆς δυνάμεως ἐποιείτο τὴν πορείαν ἐφ' Ὑσκανα. —

9 "Ότι κατά τὸν καιρὸν τοῦτον ἦκον οἱ πρὸς τὸν 1177] Γένθιον ἀποσταλέντες πρέσβεις οῦτ' ἀκονομηκότες 2 πλεῖον οὐδὲν τῶν πρότερον οῦτ' ἀναγγέλλοντες, διὰ 5 τὸ τὸν Γένθιον μένειν ἐπὶ τῆς αὐτῆς αἰρέσεως, ὅντα μὲν ἔτοιμον τῷ Περσεῖ κοινωνεῖν τῶν αὐτῶν πραγμά-3 των, χρημάτων δὲ φάσκοντα χρείαν ἔχειν. ὧν ὁ Περσεὺς παρακούσας πάλιν ἔπεμπε τοὺς περὶ τὸν Ἱππίαν βεβαιωσομένους ὑπὲρ τῶν ὁμολογιῶν, τὸ συν-10 έχον παραλιπών, φάσκων ἐξιγμένον * * * εὐνοοῦντα 4 ποιήσειν τὸν Γένθιον ἄστε διαπορεῖν πότερα δεῖ λέγειν ἐπὶ τῶν τοιούτων ἀλογιστίαν ἢ δαιμονοβλάβειαν. δοκῶ μὲν ὅτι δαιμονοβλάβειαν, οῖτινες ἐφίενται μὲν τοῦ μεγάλα τολμᾶν καὶ παραβάλλονται τῆ ψυχῆ, 15

² έπακύνναν Υ, έπακαόναν Ο, έπ' ἀγκύραν Ur, corr. Sch coll. 8, 145, 2 et Liv. 43, 20, 4 3—223, 14 Χ 147α—148α, 0 201^{α} —202α, U° 129—132, Ur LXXVII; v. Liv. 43, 23, 8, Diod. 30, 9, Ni 259, 387 4 γήθιον Χ, γέθιον Υ, corr. Ur οὕτ' Χπ U° Ur, οὕτ' Ο, οντφ (s. spir. et acc.) Χ οἰκονομηκότες Χ, corr. Χπ 5 post ἀναγγέλλοντες add. οὐδὲν ὧν καλ πρότερον Υ, (πλεῖον) ούδὲν ὧν καλ πρότερον Ur vulgo, del. Rei 693 Be, οὐδὲν, deletis ὧν καλ πρότερον Hu 6 γέθιον Υ, corr. Ur 11. 12 φάσκων ἐξηγμένον εὐνοοῦντα ποιήσειν τὸν γέθιον (γένθιον Ur) Υ Ur Be, δι' οδ ἐξῆν (cum hiatu) μόνον εὐνοοῦντα (cum hiatu) ποιῆσαι τὸν Γένθιον Ca 901 vulgo, φάσκων ** * εὐδοκοῦντα ποιήσειν τῷ Γενθίφ Hu, qui coll. Diod. 30, 9, 1 lacunam explet: κατὰ νοῦν γενομένων αὐτοῖς τῶν πραγμάτων τὰ, nisi quod hiatus plura etiam scripsisse Polybium demonstret, φάσκων ἐξιγμένον (πρὸς τὴν τῶν πραγμάτων συντέλειαν ἐευτὸν) εὐνοοῦντα ποιήσειν τὸν Γένθιον BW coll. 1, 3, 10 et Diod. 30, 9, 2 18 δαιμονοβλαβίαν Υ, δαιμονοβλαβίας Ψ, δαιμονοβλαβίας Ψ, δαιμονοβλαβίας Ψ, δαιμονοβλαβίας Ψ, δαιμονοβλαβίαν Ψ, δαιμονοβλαβίαν Ψ, δαιμονοβλαβίαν Ψ, δαιμονοβλαβίαν Ψ, δαιμονοβλαβίαν Ψ Θτ, corr. Ca 901 Υπ (O add. ση = σημείωσαι): περί φιλαγγυρίας 15 παραβάλλεσθαι coni. Hu, sed v. Diod. 30, 9, 2 ante τῆ add. μὲν Υ, del. Be

παριασιν δὲ τὸ συνέχον ἐν ταῖς ἐπιβολαῖς, βλέποντες αὐτὸ καὶ δυνάμενοι πράττειν *** ὅτι γάρ, εὶ Περσεὺς ὁ κατ' ἐκεῖνον τὸν καιρὸν ἡβουλήθη προέσθαι χρήματα καὶ κοινῆ τοῖς πολιτεύμασι καὶ κατ' ἰδίαν τοῖς βασιλεῦσι 5 καὶ τοῖς πολιτευομένοις, οὐ λέγω μεγαλομερῶς, καθάπερ ἐξῆν αὐτῷ χορηγιῶν ἔνεκεν, ἀλλὰ μετρίως μόνον, πάντας ἀν συνέβη καὶ τοὺς Ἑλληνας καὶ τοὺς βασιλεῖς, 6 εἰ δὲ μή γε, τοὺς πλείστους ἐξελεγχθῆναι, δοκῷ μηδένα τῶν νοῦν ἐχόντων πρός με διαμφισβητῆσαι περὶ τούτουν. νῦν δὲ καλῶς ποιῶν οὐκ ἡλθε ταύτην τὴν ὁδόν, δι' 7 ἦς ἢ κρατήσας τῶν ὅλων ἐξουσίαν (ἀν) ὑπερήφανον ἔσχεν ἢ σφαλεὶς πολλοὺς ἀν ἐποίησε τῆς αὐτῆς (τύχης) πεῖραν αὐτῷ λαβεῖν, ἀλλὰ τὴν ἐναντίαν, δι' ἦς ὀλίγοι τελέως 8 ἠλογήθησαν τῶν Ἑλλήνων ὑπὸ τὸν τῆς πράξεως καιρόν.—
1178] "Ότι ὁ Περεεὺς ἐπταικὼς τοῖς ὅλοις ἐπὶ τῷ [10]

178] "Οτι ό Περςεύς ἐπταικώς τοῖς όλοις ἐπὶ τῷ [10 εἰςελθεῖν 'Ρωμαίους εἰς Μακεδονίαν τῷ 'Ἰππία (*) [1028 ἐπετίμα. ἀλλά μοι δοκεῖ τὸ μὲν ἐπιτιμῆσαι τοῖς ἄλλοις 2 εἶναι φάδιον καὶ συνιδεῖν τὰς τῶν πέλας ἀμαφτίας, τὸ δ' αὐτὸν πράττειν τὰ δυνατὰ καὶ γνῶναι τὰ καθ' καὑτὸν πάντων δυσχερέστατον. ὁ καὶ περὶ τὸν Περσέα συνέβη γενέσθαι. —

¹ παριάσιν U* Ur Sch BW, παριάσιν X, παρίασιν O Ca 901 vulgo ante Sch, παριάσι vulgo post Be ἐπιβονλαίς O 2***] Ea quae Diodorus l. c. e Polybio de Philippo et Alexandro deprompsit, videtur excerptor omisisse 5 ταίς πολ. superscripto oig U* 6 αὐτῶ ex αὐτῶν O 8 ἐξελεγθῆναι -9 τούτω in suspicionem vocat Hu 8 δοκῶ] δῶς O 9 τῶν] τὸν O 10 πακῶς Y, corr. Ca 901, v. Diod. l. c. 11 ᾶν add. Di 12 τύχης πείραν Gro not. 449, πείρας Y 13 αὐτῷ (Y), corr. Be δλίγοι Y ante Ur, δλίγος U* 14 ἡλογήθησαν Y Ca 901, ηὐλογήθησαν Ur, ἡλέγγθησαν Rei 694 ὑπὸ Ur pro ἀπὸ τὸν om. O 15-21 M 70, 20-24 Hey; v. Liv. 44, 7, 8, Ni 260, 337 19 τὰ δέοντα coni. Hey Zeitschr. f. Alterth.-Wiss. 1847, 328

11 Τὸ Ἡράκλειον ἥλω ἰδίαν τινὰ ἄλωτιν. ἐχούσης [1025 (12) τῆς πόλεως ἐφ' ἐνὸς μέρους ἐπ' ὀλίγον τόπον ταπεινὸν 2 τεῖχος, οἱ Ῥωμαῖοι τρεἰς σημείας προεχειρίσαντο. καὶ τῆ μὲν πρώτη τοὺς θυρεοὺς ὑπὲρ τῆς κεφαλῆς ποιήσαντες συνέφραξαν, ὥστε τῆ τῶν ὅπλων πυκνότητι 5 κεραμωτῷ καταρρύτῳ γίνεσθαι παραπλήσιον. ἐφεξῆς δ' ἔτεραι δύο * * * *

3 Κεραμωτόν, τακτική διάταξιο δπερ έποίουν 'Puμαιοι έν παιδιας μέρει.

III. RES GRAECIAE.

10

12 "Οτι τοῦ Περτέως βουλομένου ἥξειν μετὰ [1028 (10) δυνάμεως εἰς τὴν Θετταλίαν καὶ λήψεςθαι τὰ ὅλα κρίςιν ἐκ τῶν κατὰ λόγον, ἔδοξε τοῖς περὶ τὸν "Αρχωνα δι' αὐτῶν τῶν πραγμάτων ἀπολογεῖσθαι πάλιν πρὸς 2 τὰς ὑπονοίας καὶ διαβολάς. εἰσήνεγκαν οὖν εἰς τοὺς 16 'Αχαιοὺς δόγμα διότι δεὶ πανδημεὶ ποιησαμένους τὴν ἔξοδον εἰς Θετταλίαν κοινωνῆσαι τῶν πραγμάτων 3 δλοσχερῶς τοἰς 'Ρωμαίοις. καὶ τούτου κυρωθέντος ἔδοξε τοῖς 'Αχαιοῖς τὸν "Αρχωνα γίνεσθαι περὶ τὴν

^{1—7} Suid.: σημαία, τάξις πολεμική, δι' ής τὸ Ἡράκλειον cet. Pol. fragmentum agnovit Va 206 coll. Liv. 44, 9, 8 ss., v. Ni 260, 387 3 σημαίας Suid., corr. BW, v. BW IV cap. IV 4 τῆ μὲν πρώτη Suid. Sch, οἱ μὲν τῆς πρώτης Va vulgo 6 κεραμωτῷ Va pro κεράμω τῷ 7 δὲ Suid., corr. Ben 293 BW 8, 9 Suid. v. κεραμωτόν. Pol. fragmentum agnovit Lipsius de milit. Rom. Poliorcet. lib. I 5 p. 27; v. Liv. 44, 9, 9, Ni l. c. 9 post cap. 11 Pol. fragmentum 66 addendum esse suspicatur Maur. Mueller Fleckeis. annal. 1868, 392 coll. Liv. 44, 10, 10 11—228, 9 X 1497—152π, 0 2022—205π, U* 132—139, Ur LXXVIII 12 την Υ Sch, om. Ur vulgo Di δπλα Ο 18 πατάλογον Ο 15 τὰς ex τοὺς Ο εἰσήνεγιεν Υ, corr. Ur 16 πανδημί Ο 17 ταλίαν superscripto δε Χ, corr. Xm 19 περί Rei 694 Sch pro εἰς

συναγωγήν τοῦ στρατεύματος καὶ περὶ τὰς εἰς τὴν έξοδον παρασκευάς, πρός δε τον υπατον πρεσβευτάς πέμπειν είς Θετταλίαν τούς τὰ δεδογμένα τοίς Άχαιοίς διασαφήσουτας και πευσομένους πότε και ποῦ δεί 5 συμμιγνύειν αὐτῷ τὸ στρατόπεδον. καὶ κατέστησαν 4 πρεσβευτάς παραχρημα Πολύβιον και άλλους και ένετείλαντο τῷ Πολυβίφ φιλοτίμως, ἐὰν ὁ στρατηγὸς εὐδοκῆ τῆ παρουσία τοῦ στρατοπέδου, τοὺς μὲν (συμ)πρεσβευτάς έξ αὐτῆς πέμπειν διασαφήσοντας, ΐνα μή 10 καθυστερώσι των καιρών, αύτον δε φροντίζειν ίνα το 5 στράτευμα παν έν ταις πόλεσιν άγορας έχη, δι' ων αν πορεύηται, και μηδεν ελλείκη των επιτηδείων τούς στρατιώτας. ταύτας μέν οὖν ἔχοντες οἱ προειρημένοι 6 τάς έντολάς έξωρμησαν κατέστησαν δε και πρεσβευτάς 7 15 πρός Άτταλον τούς περί Τηλόκριτον, άποκομίζοντας τό δόγμα τὸ περὶ τῆς ἀποκαταστάσεως τῶν Εὐμένους τιμών. και κατά τον αύτον καιρον και περί του βασι- 8 λέως Πτολεμαίου προσπεσόντος τοις Άγαιοις διότι γέγονεν αὐτῷ τὰ νομιζόμενα γίνεσθαι τοῖς βασιλεῦσιν, 20 όταν εἰς ἡλικίαν ἔλθωσιν, ἀνακλητήρια, νομίσαντες 9 σφίσι καθήκειν έπισημήνασθαι το γεγονός, έψηφίσαντο πέμπειν πρεσβευτάς άνανεωσομένους τὰ προϋπάρχοντα

⁴ διασαφήσαντος O 6 καὶ ἄλλους] v. BW Fleckeis. annal. 1889, 691 7 ἐνετείλαντο Y ante Ur, ἀνετείλαντο U^* 8 s. μὲν πρεσβευτάς Y, μὲν (ἄλλους) πρεσβευτάς coni. Sch, corr. BW 11 ἔχη ex ἔχει O 12 ἐμπορεύηται Y, corr. Rei 695 Di 16 τῶν Ur pro τὴν 18 IIτολεμαίου] Physconis, v. 28, 19, 3 et Metzungium Beiträge cet. (progr. gymn. Saargemuend. 1876) 7 19 βασιλεῦσι X 21 ἐπισημήναντες Y Ur, ἐπισημήνασθαι Ca 902, corr. Didotians γεγονὸς U^{**} Ur, γεγονὸς Y 22 ἀνανεωσαμένους Y, corr. Ca 1. c., τοὺς ἀνανεωσομένους coni. Hu, sed v. 29, 23; 3, 6

τῷ ἔθνει φιλάνθοωπα ποὸς τὴν βασιλείαν, καὶ [1024 παραυτίκα κατέστησαν 'Αλκίθον καὶ Πασιάδαν.

Οἱ δὲ περὶ τὸν Πολύβιον καταλαβόντες τοὺς Ῥω-(11) μαίους έχ μεν της Θετταλίας κεκινηχότας, της δε 2 Δολίγης, την μεν εντευξιν ύπερεθεντο διά τούς περιεστώτας καιρούς, των δε κατά την είσοδον την είς 3 Μακεδονίαν κινδύνων μετείχου. έπει δε τοῦ στρατεύματος κατάραντος έπλ τούς καθ' 'Ηράκλειον τόπους έδοξε καιρός είναι πρός έντευξιν, ατε τοῦ στρατηγοῦ 10 4 δοκούντος ηνύσθαι τὸ μέγιστον τῶν προκειμένων, τότε λαβόντες καιρὸν τὸ ψήφισμα τῷ Μαρκίφ προσήνεγκαν και διεσάφουν την των Αχαιών προαίρεσιν διότι βουληθείεν αὐτῷ πανδημεί τῶν αὐτῶν μετασχείν ἀγώνων και κινδύνων. και πρός τούτοις ὑπέδειξαν διότι 15 1180] πᾶν τὸ γραφέν ἢ παραγγελθέν τοις Άχαιοις ὑπὸ 'Ρωμαίων κατά τὸν ἐνεστῶτα πόλεμον ἀναντίροητον 5 γέγονεν. τοῦ δὲ Μαραίου τὴν μὲν προαίρεσιν ἀποδεχομένου την Άχαιων μεγαλωστί, της δε κακοπαθείας αὐτοὺς καὶ τῆς δαπάνης παραλύοντος διὰ τὸ μηκέτι κ χρείαν έχειν τούς καιρούς τῆς τῶν συμμάχων βοηθείας,

6 οἱ μὲν ἄλλοι πρέσβεις ἐπανῆλθον εἰς τὴν Ἀχαΐαν, ὁ δὲ Πολύβιος αὐτοῦ μείνας μετεῖχε τῶν ἐνεστώτων 7 ποαγμάτων. ἕως ὁ Μάρκιος ἀκούσας Ἄππιον τὸν

¹ φιλὰ ... τὴν Ο 2 ἄλειθον Y, corr. Rei 695 Sch BW, v. 28, 19, 3 πασίδαν Y, corr. Di monentibus Rei 695 et Sch 5 άξοςίον Y, corr. Sch 7 τὴν εἰς Ca 903 pro τῶν εἰς 9 ἡράπλειαν Y, corr. Sch monente J. F. Gronovio ad Liv. 44, 2, 12 11 post δοκοῦντος add. et del. τὴν Ο ἡνύσθαι Y° Ca 903, ἡνύσθαι Ur παραπειμένων Y, corr. Gronot. 449 17 τὸν superscripto ᾶν Ο ἐστᾶτα Ο 19 τὴν Y Hu, τῶν U° Ur vulgo μεγάλως τὶ Ο 20 αὐτοὺς Ur pro αὐτοῦ παραλύον Ο

Κέντωνα πεντακισχιλίους στρατιώτας αλτείσθαι παρά των 'Αχαιών είς "Ηπειρον, έξαπέστειλε τον προειρημένου, παρακαλέσας φροντίζειν ίνα μη δοθώσιν οί στρατιώται μηδε τηλικούτο δαπάνημα μάταιον γένηται ε τοις 'Αχαιοίς' πρός ούδενα γάρ λόγον αίτειν τούς στρατιώτας του Αππιου. πότερα δε τοῦτ' εποίει κηδό- 8 μενος των Άχαιων ή τὸν Άππιον ἀπραγείν βουλόμενος χαλεπου είπειν. πλην δ γε Πολύβιος αναχωρήσας είς 9 την Πελοπόννησον, ήδη των γραμμάτων έα της Ήπεί-10 ρου προσπεπτωκότων καὶ μετ' οὐ πολύ συναχθέντων είς Σικυώνα των Άχαιων, είς πρόβλημα παμμέγεθες ένέπεσε. τοῦ γὰρ διαβουλίου προτεθέντος ὑπὲρ ὧν ὁ 10 Κέντων ήτειτο στρατιωτών, α μεν ο Μάρκιος αὐτῷ φροντίζειν κατ' ιδίαν ένετείλατο, ταῦτα φωτίζειν [1025 15 οὐδαμῶς ἔχοινεν τὸ δὲ μηδεμιᾶς (αἰτίας) ὑπαρχούσης φανερώς αντιλέγειν τη βοηθεία τελείως ην έπισφαλές. δυσχρήστου δὲ καὶ ποικίλης ούσης τῆς ὑποθέσεως, 11 έχρήσατο βοηθήματι πρός τὸ παρὸν τῷ τῆς συγκλήτου

⁴ τηλικούτο (ex τηλιτούτο X) X BW, τηλικούτον Y Ur vulgo 5 γὰς X U* Ur vulgo, γὰς τὸν Ο, γάς τοι coni. Hu coll. 4, 40, 8 7 ἀπαγαγείν Ο 8—13 M 70, 25—30 Hey: Ότι δ Πολύβιος πρεσβευτής άποσταλείς πρός τον Άππιον (sic) παρά τῶν Άχαιῶν· μετὰ δὲ τοῦτο ἀναχωρήσας—18 στρατιωτών 10 προσπεπτωπότες super ultim. syll. superscripto των Ο ού μετουπολύ Μ Υ, corr. Ur 12. 13 δ πέντων Μ° (?) Ur, οὐν ὅντων Υ 13 ἤιτει | Μ Di Hu, ἤτεῖτο Υ Ur vulgo BW, ἤτητο Na 351 ἃ Ur pro ἄμα 14 φροντίζειν πατ' ίδίαν Di

δόγματι τῷ κελεύοντι μηδένα προσέχειν τοῖς ὑπὸ τῶν 1181] στρατηγών γραφομένοις, έαν μη τούτο ποιώσιν 12 κατὰ τὸ δόγμα τῆς συγκλήτου, τοῦτο δ' οὐκ ἦν προσ-13 κείμενον τοις γράμμασι. διὸ καὶ κατεκράτησε τοῦ τὴν άναφοράν έπλ τον υπατον γενέσθαι καλ δι' έκείνου 5 παραλυθήναι της δαπάνης το έθνος, ούσης ύπερ έκατον 14 είκοσι τάλαντα μεγάλα. τοίς γε μὴν βουλομένοις διαβάλλειν αὐτὸν πρὸς τὸν Αππιον ἀφορμὰς ἔδωκεν, ὅτι διακόψαι την έπιβολην αὐτοῦ την περί της βοηθείας. -"Οτι οἱ Κυδωνιᾶται κατά τὸν καιρὸν τοῦτον [1014 14 (27, 16) ἐποίησαν ποᾶγμα δεινὸν καὶ παράσπονδον όμολο-2 γουμένως. καίπερ (γάρ) πολλών τοιούτων γενομένων κατά την Κρήτην, δμως έδοξεν ύπεραίρειν την συν-- 3 ήθειαν τὸ τότε γενόμενον. ὑπαρχούσης γὰρ αὐτοῖς οὐ μόνον φιλίας, άλλὰ συμπολιτείας πρὸς Απολλωνιάτας 14 καλ καθόλου κοινωνίας πάντων τῶν ἐν ἀνθρώποις νομιζομένων δικαίων, και περί τούτων κειμένης ένόρ-4 κου συνθήκης παρά τον Δία τον 'Ιδαίον, παρασπονδήσαντες τούς Απολλωνιάτας κατελάβοντο την πόλιν και τούς μεν άνδρας κατέσφαξαν, τὰ δ' ὑπάρχοντα 20

² ποιῶσιν XU* Ur BW, ποιῶσι Y vulgo post Be
3 τὸ del. Cobetus Mnemos. 1881, 182 4 γράμμασι Y Hu, γράμμασιν U* Ur vulgo τοῦ] τὸ Rei 695, sed v. Hewlettium l. c. 281 6.7 ὁ εἴωσι Υ 7 μεγάλα. Y vulgo post Sch, μεγάλας, Ur, μεγάλας transponit ante ἀφορμάς vs. 8 Ca 904, μεγάλας cum sequentibus coniungit et γε μὴν τοῖς scribit pro τοῖς γε μὴν Hu 8 post μπιον add. μεγάλας Didotiana Di
8. 9 δτι διαπόψαι Y ante Rei 695 Sch, δτι διαπόψας Ur, ατε διαπόψας Ca 904 vulgo 10—229, 2 P 311, Va 133; v. Diod.
30, 13, Ni 337 10 Κυδωνιάται Βε, Κυδωνιάται Κρῆτες ἀνάξιον Sch coll. Diod. l. c., μρῆτες ἀνάξιον P Va vulgo 11 ἐποί σαν P, corr. Va 12 καίπες P Va vulgo, καὶ γὰς Rei 761 Sch, αὐτῆς Va vulgo 15 post ἀλλὰ add. καὶ Rei 761 Sch, αὐτῆς Va vulgo 15 post ἀλλὰ add. καὶ Rei 761 20 δὲ P, corr. Ben 291 BW

διήφπασαν, τὰς (δὲ) γυναίκας καὶ τὰ τέκνα καὶ τὴν πόλιν καὶ τὴν χώφαν διανειμάμενοι κατείχου. —

"Οτι κατά την Κρήτην δεδιότες Κυδωνιᾶται [15 1025 τοὺς Γορτυνίους διὰ τὸ καὶ τῷ πρότερον ἔτει (18)
τοὺς Γορτυνίους διὰ τὸ καὶ τῷ πρότερον ἔτει
ταρὰ ὀλίγον κεκινδυνευκέναι τῷ πόλει τῶν περὶ Νοθοκράτην ἐπιβαλομένων αὐτὴν κατασχείν, ἐξέπεμψαν πρέσβεις πρὸς Εὐμένη, βοήθειαν αἰτούμενοι κατὰ τὴν συμμαχίαν.
1182] ὁ δὲ βασιλεὺς προχειρισάμενος Λέοντα καὶ στρα- 2 τιώτας σὺν τούτφ τριακοσίους ἐξαπέστειλε κατὰ σπου- 10 δήν. ὧν παραγενομένων οἱ Κυδωνιᾶται τάς τε κλείς 3 τῶν πυλῶν τῷ Λέοντι παρέδωκαν καὶ καθόλου τὴν πόλιν ἐνεγείρισαν. —

Οτι ἐν τῆ 'Ρόδφ τὰ τῆς ἀντιπολιτείας 16 αἰεὶ μᾶλλον ἐπέτεινεν. προσπεσόντος γὰρ (14) [2 1026 16 αὐτοίς τοῦ τῆς συγκλήτου δόγματος, ἐν ῷ διεσάφει μηκέτι προσέχειν τοίς τῶν στρατηγῶν ἐπιτάγμασιν, ἀλλὰ τοίς αὐτῆς δόγμασι, καὶ τῶν πολλῶν ἀποδεχομένων τὴν τῆς συγκλήτου πρόνοιαν, οὶ περὶ τὸν Φιλό- 8

¹ ante τὰς add. καὶ Sch, post τὰς add. δὲ Rei 761 Be
3—12 X 152° s., 0 205°, U* 139, Ur LXXIX; v. Ni 837
3 κυδωνιάται Y, corr. Sch 4 Γορτυνίως γὰρ τηνίως Ο τῷ Rei 695 Sch, τὸ Y, om. U* Ur vulgo ἔτει Rei l. c. Sch pro ἔτι; v. ad p. 170, 18 6 ἐπιβαλλομένων Y, corr. Di; v. Hu E.Z. XXII 8a κατασχεῖν Y Ur (errat Hu) 9 τ̄ Y
10 κυδωνιάται Y (X™ addito ἴσως) Ur, κοδωνιάται X, corr. Sch τε Y Sch, om. U* Ur vulgo 12 ἐνεχείρησαν Y, corr. Ca 904
Fragm. 120 huc refert Maur. Mueller progr. gymn. Stendal. 1866, 22 coll. Liv. 44, 14, 10; sed et Livii locus ad annales redit (Ni 261) neque hoc fragmentum est Polybianum (v. Sch V 81 Di IV 162a) 13—235, 14 X 153°—156°, 0 205°—207°, U* 139—146, Ur LXXX; v. App. Maced. 17, Ni 337 13 X™ Ο™: ξόδιοι 14 ἀεὶ X, unde αἰεὶ BW, ἀεὶ Y Ur vulgo προπεσόντος Ο 15 αὐτῆ εx αὐτοῖς U*, ut videtur 17 αὐτῆς Y Ur vulgo, αὐτοῖς Ο, corr. Be δόγμασιν Hu, δόγμασιν Ur vulgo 18 τῆ—προνοία (Y), corr. Ur

φρονα καὶ Θεαίδητον ἐπιλαβόμενοι τῆς ἀφορμῆς ταύτης έξειογάζουτο τακόλουθα, φάσκουτες δείν έκπέμπειν πρεσβευτάς πρός την σύγκλητον και τον Κόιντον Μάρχιον τὸν ὅπατον καὶ πρὸς Γάιον τὸν ἐπὶ τοῦ 4 ναυτιχού. τότε γὰρ ἤδη γνώριμον ἦν ἄπασιν οῖτινες ε τῶν καθεσταμένων ἀρχόντων ἐν τῆ Ῥώμη παραγίνεσθαι 5 μέλλουσιν είς τοὺς κατὰ τὴν Ελλάδα τόπους. κροτηθείσης δε της υποθέσεως, καίπες άντιροήσεως γενομένης, άπεστάλησαν είς μεν την 'Ρώμην άρχομένης θερείας 6 Αγησίλοχος Αγησίου, Νικαγόρας, Νίκανδρος, πρός δε 10 τὸν ὕπατον καὶ τὸν ἐπὶ τοῦ ναυτικοῦ στρατηγὸν Αγέ-7 πολις, 'Αρίστων, Πασικράτης, έντολας έχοντες ανανεοῦσθαι τὰ φιλάνθρωπα πρὸς 'Ρωμαίους και πρὸς τὰς διαβολάς ἀπολογεϊσθαι τὰς λεγομένας ὑπό τινων κατὰ 8 τῆς πόλεως, οἱ δὲ περὶ τὸν Αγησίλοχον ᾶμα τοῖς προ- 15 ειρημένοις και περί σιτικής έξαγωγής ποιησόμενοι 1183 9] λόγους. τὰ μὲν οὖν ὑπὸ τούτων δηθέντα πρὸς την σύγκλητου και τάς δοθείσας αὐτοίς ἀποκρίσεις ύπὸ τῆς συνκλήτου καὶ διότι πάντων τῶν φιλανθρώ-

¹ Φεαίτητον Y, corr. Ullrichius l. c. 78 BW, v. ad 22, 5, 2
3 πόιντον εκ πόνιντον Ο 5 ῶς τινες (Y), corr. Sch 7 προτηθείσης Y Ur not. 76 Sch, πρατηθείσης Ur vulgo 9 Φερείας Y Ca 905, Φερίας U* Ur 10 ἡγησίλοχος Y Ur vulgo ante Sch, ἡγεσίλοχος Ο, Αγεσίλοχος Sch, Αγησίλοχος Didotiana, corr. BW ἡγησίου Y, άγησίου Ullrichius l. c. 75 coll. C. I. Rh. n. 859, corr. BW πιακόρας Y ante Ur, νιγραγόρας U* νίκακόρος Y Sch, νικάνδρου Ur vulgo 11 ἀγόπολις Υ, ἀγόπολις εκ άγάπολις Ο, ἀγεσίπολις Ūr, ἀγέπολις Sch, corr. BW, v. inscriptionem 101° a Geldero editam l. c. 462 12 παγκράτης Y vulgo, παγκράτη Ο, corr. Gelder l. c. 149 ann. 1 15 ἀγησίλοχον Y Be, ἡγησίλοχον Ur vulgo ante Sch, ἀγεσίλοχον Ο Sch, corr. BW 16 περσιτικής Y, περσικής Ο et X^m addito τόσως, περί σιτικής Ur vulgo (v. Glaserum l. c. 49 ss.), περί σίτον (cum hiatu) Να 360, περί τῆς Hu 17 τούτων ἡθέντω U*, τῶν ἡθθέντων U*

πων τυχόντες ἐπανῆλθον, ἐν τοις Ἰταλικοίς εἰπομεν.
περὶ δὲ τούτου τοῦ μέρους χρήσιμόν ἐστι πλεονάκις 10
ὑπομιμνήσκειν, δ δὴ καὶ πειρώμεθα ποιείν, διότι πολλάκις ἀναγκαζόμεθα τὰς ἐντεύξεις τῶν πρεσβειῶν καὶ
ε τοὺς χρηματισμοὺς προτέρους ἐξαγγέλλειν τῆς καταστάσεως καὶ τῆς ἐξαποστολῆς. ἐπεὶ γὰρ καθ' ἔναστον 11
ἔτος τὰς καταλλήλους πράξεις γράφοντες πειρώμεθ' ἐν
ἐνὶ καιρῷ συγκεφαλαιοῦσθαι τὰς παρ' ἐκάστοις πράξεις,
δῆλον ὡς ἀναγκαϊόν ἐστιν τοῦτο συμβαίνειν περὶ τὴν
10 γραφήν.

Οἱ δὲ περὶ τὸν 'Αγέπολιν ἀφικόμενοι πρὸς τὸν 17 Κόιντον, καταλαβόντες αὐτὸν ἐν Μακεδονία πρὸς (16) 'Ηράκλειον στρατοπεδεύοντα διελέγοντο περὶ ὧν εἰχον τὰς ἐντολάς. ὁ δὲ διακούσας οὐχ οἶον αὐτὸς ἔφη 2 16 προσέχειν ταῖς διαβολαῖς, ἀλλὰ κἀκείνους παρεκάλει [1027 μηδενὸς ἀνέχεσθαι τῶν λέγειν τι τολμώντων κατὰ 'Ρωμαίων, καὶ πολλὰ καθόλου τῶν εἰς φιλανθρωπίαν ἡκόντων ἐπεμέτρησεν. ἔγραψε δὲ ταῦτα καὶ πρὸς τὸν 3 δῆμον τῶν 'Ροδίων. τοῦ δ' 'Αγεπόλιδος ἐψυχαγωγη- 4 10 μένου κατὰ τὴν ὅλην ἀπάντησιν ἰσχυρῶς, λαβών αὐτὸν κατ' ἰδίαν εἰς τὰς χεῖρας ὁ Κόιντος θαυμάζειν ἔφη

^{1 &#}x27;Iταλιποίς] 28, 2, 1—8 3 διότι Ca 905 pro διδ παλ 4 πρεσβειῶν Υ Sch, πρεσβεντῶν Ur 7 παταλλήλων (Υ), corr. Sch auctore Rei 696 πράξεις Υ ante Ur, γράψεις π superscripto super γ U* πειρφιμεθα Υ, corr. Ben 293 BW, ν. Hu Philol. 1859, 308 9 άναγπαία Υ, corr. Ur έστιν ΧΟ, unde έστιν BW, έστι U* Ur, έστι νulgo συμβαίνει Ο 11 άγόπολιν Υ, άγεσίπολιν Ur, άγέπολιν Sch, corr. BW, ν. ad 28, 16, 6 13 ήράπλειων Υ, corr. Sch, ν. ad 28, 18, 3 15 παραπαλείν coni. Campius l. e. 1411 16 τολμόντων Ο 18 άνηπόντων vulgo post Sch, sed ν. ad 12, 15, 9 έπεμέτρισεν Υ, corr. Ur 19 Podíw Rei 696 Sch pro φωμαίων άγεσιπόλιδος Υ Ur, άγεπόλιδος Sch, corr. BW, ν. ad 28, 16, 6 21 πατ' ίδίαν del. Na 122, sed ν. Krebsium D. Präpos. cet. 138 ann. 3

πώς ού πειρώνται διαλύειν οί 'Ρόδιοι τον ένεστώτα. πόλεμον, μάλιστα τοῦ πράγματος ἐπείνοις παθήποντος. 5 πότερα δὲ τοῦτ' ἐποίει τὸν 'Αντίστον ὑποπτεύων μή ποτε πρατήσας της 'Αλεξανδρείας βαρύς έφεδρος αὐτοίς γένηται, του πρός του Περσέα πολέμου χρόνου λαμ- ι 6 βάνοντος ήδη γάρ τότε συνέβαινε συγκεχύσθαι τὸν 7 περί Κοίλης Συρίας πόλεμον ή θεωρών όσον ούπω ποιδησόμενα τὰ κατά τὸν Περσέα, τῶν Ῥωμαϊκῶν 1184] στρατοπέδων εν Μακεδονία παραβεβληκότων, καί 8 καλάς έλπίδας έχων ύπερ των αποβησομένων εβούλετο 10 τούς Ροδίους προνύξας μεσίτας αποδείξαι, και τοῦτο πράξαντας δούναι τοις Ρωμαίοις άφορμας ευλόγους είς το βουλεύεσθαι περί αύτων ώς αν αύτοις φαίνηται, 9 τὸ μὲν ἀκριβὲς οὐ ράδιον είπειν, δοκῶ δὲ μᾶλλον τὸ τελευταίον είρημένον, έξ ών έμαρτύρησε τὰ μετ' όλίγον 16 10 συμβάντα τοις Ροδίοις. οι γε (μην) περί τον Αγέπολιν έξ αὐτῆς βαδίσαντες πρὸς τὸν Γάιον καὶ πάντων τυχόντες των φιλανθρώπων ύπερβολικώτερον ή παρά 11 τῷ Μαρκίω ταγέως εἰς τὴν Ῥόδον ἀνεχώρησαν. γινομένης δὲ τῆς ἀποπρεσβείας, και τῆς τε διὰ τῶν λόγων 20 φιλανθρωπίας και της διά των (άπο)κρίσεων εύνοίας έκατέρων των στρατηγών έφαμίλλου γενομένης, δρθοί και μετέφροι ταις διανοίαις έγενήθησαν οι 'Ρόδιοι

¹ διάλνσιν Y, corr. Ur 3 έποιει τὸν Be pro ἐποιείτο 4 βραχὸς Y, corr. Ur 6 συγκεχῶσθαι Y, συγκεχῶσθαι Ur, corr. Be 8 ξωμαίων O, corr. O^m 9 εἰς Μαπεδονίαν παρεμβεβλημότων coni. Sch coll. 29, 19, 8 11 προνόξας Y Sch, παροξόνας Ur vulgo, v. Ullrichium l. c. 63 12 πράξας Hu 13 ἀν Ur pro ἐὰν 15 εἰρημένον Y Ca 906, εἰρημένους Ur 16 oll f O γε Y, γε (μήν) Di auctore Be, δὲ Hu ratus plura ab eclogario esse omissa, τε coni. BW 16. 238, 7 ἀγεσίπολεν Y Ur, ἀγέπολεν Sch, corr. BW, v. ad 28, 16, 6 18 φιλανθομακών Y, corr. Sch 21 πρίσεων Y, corr. Ur 22 ἐπατέρας Y, corr. Ur

πάντες, οὐ μὴν ὡσαύτως. οἱ μὲν γὰρ ὑγιαΙνοντες 12 περιχαρείς ἡσαν ἐπὶ τῆ φιλανθρωπία τῶν Ῥωμαίων, οἱ δὲ πινηταὶ καὶ καχέκται συνελογίζοντο παρ' αὐτοῖς σημείον εἶναι τὴν ὑπερβολὴν τῆς φιλανθρωπίας τοῦ τ δεδιέναι τὴν περίστασιν τοὺς Ῥωμαίους καὶ μὴ χωρεῖν αὐτοῖς τὰ πράγματα κατὰ λόγον. ὅτε δὲ καὶ τὸν 18 Ἁγέπολιν συνέβη παραφθέγξασθαι πρός τινας (τῶν) φίλων, ὅτι παρὰ τοῦ Μαρκίου κατ' ἰδίαν ἐντολὰς [1028 εἴληφε μνημονεύειν πρὸς τὴν βουλὴν ὑπὲρ τοῦ δια-10 λύειν τὸν πόλεμον, τότε δὴ τελέως οἱ περὶ τὸν Δείνωνα 14 συνέθεσαν ἐν κακοῖς μεγάλοις εἶναι τοὺς Ῥωμαίους. ἀπέστειλαν δὲ καὶ πρεσβευτὰς εἰς τὴν Ἁλεξάνδρειαν 15 τοὺς διαλύσοντας τὸν ἐνεστῶτα πόλεμον Ἁντιόχῷ καὶ Πτολεμαίφ.

15 IV. BELLUM ANTIOCHI IV. CUM PTOLEMAEO PHILOMETORE.

1185] "Οτι Αντίοχος δ βασιλεύς ήν και πρακτικός [18 1014 και μεγαλεπίβολος και τοῦ τῆς βασιλείας προ- (27,17) σχήματος ἄξιος, πλην τῶν κατὰ τὸ Πηλούσιον στρατη- το γημάτων. —

¹ πάντες οἱ μὴν ὡσαύτως Υ, πάντες οἱ μὴν ὡσαύτως commate ante πάντες posito Ur, eadem Sch Be commate post πάντες posito, οἱ μὴν πάντες ὡσαύτως (cum hiatu) Ca 906 Gro Ernestus Didotiana Di, verba οἱ μὴν ὡσαύτως reliquias esse longioris sententiae ab epitomatore contractae putat Hu 3 αὐτοίς Υ, corr. Be 6 διε δὲ Ca 906 pro ἄστε 7 τῶν add. Ca l. c. 8 μάφαου Υ, corr. Ur 10 δὴ Ca 906 pro δὲ 11 συνεθεώφησαν — ὅντας coni. Hu, sed cf. Suid. v. συνέθημεν et Ullrichium l. c. 63 demonstrantem a Polybio h. l. adhibita esse verba alibi non usurpats 17—20 P 311^r, Va 133; v. Diod. 30, 18, Nɨ 337 17 Pm: λογ πη 18 καὶ μεγαλεκίβολος P Di, om. Va vulgo, v. BW IV cap. 2 προσχήματος BW pro ὁνόματος coll. Diod. l. c. et Pol. 18, 55, 4. 30, 18, 2

19 "Οτι μετά τὸ παραλαβείν Άντίοχον τὰ κατὰ [1028 (16) την Αίγυπτον έδοξε τοίς περί τον Κομανόν καί Κινέαν συνεδοεύσασιν μετά τοῦ βασιλέως ποινοβούλιον καταγράφειν έχ των έπιφανεστάτων ήγεμόνων 2 τὸ βουλευσόμενον περὶ τῶν ἐνεστώτων. πρῶτον οὖν 5 έδοξε τῶ συνεδοίω τοὺς ἀπὸ τῆς Ἑλλάδος παρεπιδημήσαντας πέμπειν πρεσβευτάς ώς του Αντίοχον κοι-3 νολογησομένους ύπερ διαλύσεως. ήσαν δε τότε παρά μέν τοῦ κοινοῦ τῶν Άγαιῶν πρεσβεῖαι διτταί, μία μέν ύπλο τῆς τῶν φιλανθρώπων ἀνανεώσεως, ἢν ἐπρέσβευον 10 'Αλκίθος Εενοφώντος Αίγιεύς και Πασιάδας, άλλη δε 4 περί τοῦ τῶν 'Αντιγονείων ἀγῶνος. ἡν δὲ καὶ παρὰ (των) 'Αθηναίων ποεσβεία περί δωρεάς, ής ήγειτο Δημάρατος, και θεωρίαι διτταί, μία μέν ύπερ των Παναθηναίων, ής προειστήκει Καλλίας δ παγκρατιαστής, 15 ή δ' άλλη περί μυστηρίων, ύπερ ής Κλεόστρατος έποι-5 είτο τὸν χρηματισμὸν καὶ τοὺς λόγους. ἐκ δὲ Μιλήτου παρήσαν Εύδημος και Ίκέσιος, έκ δε Κλαζομενών 6 'Απολλωνίδης και 'Απολλώνιος. Εξαπέστειλε δε και (Πτολεμαίος) δ βασιλεύς Τληπόλεμον καί Πτολεμαίον 20 7 τον φήτορα πρεσβευτάς. οὖτοι μεν οὖν ἔπλεον ἀνὰ τὸν ποταμὸν εἰς τὴν ἀπάντησιν. ---

^{1—22} X 156°—157°, 0 207°—208°, U° 146—148, Ur LXXXI; v. Ni 2628., 337 3 πιναίαν Y, corr. Ur συνεδρεύσασι X B W, συνεδρεύσασι Y° Ur vulgo 8 δὲ Y ante Ca 907, om. Ur, (non 0) 9. 14 δισσαὶ Y, corr. Di 10 ante ἢν del. εἰς Ur 11 ἀλιήθης Y, ἀλιίθης U*, ἄλιιθος vulgo post Ur, corr. Rei 695 Sch B W, v. ad p. 226, 2 12 τοῦ τῶν] τούτων 0 ἀντιγονετῶν Y, ἀνταγωνιστῶν vulgo post Ur, corr. Grom Sch ἢν Y ante Ur, ἢν U* 13 τῶν add. B W coll. 28, 20, 3 ἦς Ca 907 pro καὶ 15 παναθηναίων Ur pro παρὰ ἀθηναίων 17 μηλήτου Y, corr. Ur 18 παρῆσαν] πῶσον Ο 20 Πτολεμαῖος add. B W Fleckeis. annal. 1889, 685

"Οτι κατά τὸν καιρόν, ὅτε ἀντίοχος τὴν Αἴγυπτον 20 παρέλαβε, **cuv**ήψαν τῶν ἀπὸ τῆς Ἑλλάδος πρεςβευτῶν (17) οί πεμφθέντες έπι τας διαλύςεις. άποδεξάμενος δε τους άνδρας φιλανθρώπως την μεν πρώτην ύποδοχην αὐτῶν ε έποιήσατο μεγαλομερή, κατά δὲ τὴν έξῆς ἔδωκεν 2 1186] εντευξιν και λέγειν εκέλευσεν περί ων έχουσι τὰς έντολάς. πρώτοι μέν ούν οί παρά των Άγαιων έποι- 3 ήσαντο λόγους, τούτοις δ' έξῆς Δημάρατος ὁ παρὰ τῶν 'Αθηναίων, μετά δὲ τοῦτον Εύδημος ὁ Μιλήσιος. [1029 10 πάντων δὲ πρὸς τὸν αὐτὸν καιρὸν καὶ τὴν αὐτὴν ὑπό- 4 θεσιν διαλεγομένων, παραπλησίους είναι συνέβαινε καί τούς κατά μέρος αὐτῶν λόγους. τὴν μὲν γὰρ αἰτίαν 5 των συμβεβηκότων πάντες (άν)έφερον έπλ τούς περλ του Εύλαιου, τηυ δε συγγένειαν και την ηλικίαν την 15 τοῦ Πτολεμαίου προφερόμενοι παρητούντο την δργην τοῦ βασιλέως. Αντίοχος δὲ πᾶσι τούτοις ανθομολογη-6 σάμενος και προσαυξήσας την έκεινων υπόθεσιν ήρξατο λέγειν [την] ύπερ των έξ άρχης δικαίων, δι' ων έπειρατο συνιστάνειν των έν Συρία βασιλέων ύπάρχουσαν (την) το κτήσιν των κατά Κοίλην Συρίαν τόπων, Ισχυροποιών 7 μέν τὰς ἐπικρατείας τὰς Αντιγόνου τοῦ πρώτου κατασχόντος την έν Συρία βασιλείαν, προφερόμενος δέ τὰ συγγωρήματα τὰ γενόμενα Σελεύκω διὰ τῶν ἀπὸ

^{1—236, 18} X 157°—159°, 0 208°—209°, U* 148—151, Ur LXXXII; v. Ni 837 5 ἐποιήσατο X ante Ur, ἐποιήσατο Y μεγαλομερῆ Y Sch, μεγαλομερῶς Ur vulgo 6 ἐπέλευσεν X BW, ἐπέλευσε Y* Ur vulgo 9 μηλήσιος Y, μιλήσιος U** Ur 13 ἔφερον Y, ἀπέφερον Ur vulgo, ἐπέφερον Hu, sed αἰτίαν ἐπιφέρειν coniungit Pol. cum dativo (v. 5, 12, 5; 41, 3 et R. Wielandtium de Pol. archetypo. Diss. inaug. Heidelberg. 1887, 56 s.) 17 ἤφξαντο Y, corr. Ur 18 τὴν Y, del. Ur 19 τὴν add. Be, ἀρχαίαν τὴν BW 23 σελευπῷ Ο

Μακεδονίας βασιλέων μετά τὸν Άντιγόνου δάνατον 8 έξῆς δὲ τούτοις ἀπερειδόμενος ἐπὶ τὴν τελευταίαν κατὰ 9 πόλεμον 'Αντιόχου τοῦ πατρὸς ἔγκτησιν, ἐπὶ δὲ πᾶσιν έξαρνούμενος την δμολογίαν, ην έφασαν οί κατά την Άλεξάνδοειαν γενέσθαι Πτολεμαίφ τῷ νεωστὶ μετηλ- s λαγότι πρός Άντιογον του έκείνου πατέρα, (δι)ότι δεί λαβείν αὐτὸν ἐν φερνη Κοίλην Συρίαν, ὅτ' ἐλάμβανε 10 Κλεοπάτραν την τοῦ νῦν βασιλεύοντος μητέρα. πρὸς ταύτην την υπόθεσιν διαλεχθείς και πείσας ού μόνον αύτον, άλλα και τους απηντηκότας ως δίκαια λέγει, 10 11 τότε μεν διέπλευσεν είς την Ναύκρατιν. χρησάμενος δε και τούτοις φιλανθρώπως και δούς εκάστω των Έλλήνων των κατοικούντων χουσούν προήγεν έπὶ τῆς 12 Άλεξανδρείας. τοις δε πρεσβευταίς την απόπρισιν υπέσχετο δώσειν, δταν οἱ περὶ τὸν Αριστείδην καὶ Θῆριν 15 13 ανακάμψωσιν ώς αὐτόν. ἐξαπεσταλκέναι γὰρ ἐκείνους έφη πρός του Πτολεμαΐου, βούλεσθαι δε πάυτων συν-1187] Ιστορας είναι και μάρτυρας τοὺς ἀπὸ τῆς Ἑλλάδος ποεσβευτάς. -

21 "Οτι Εὐλαῖος ὁ εὐνοῦχος ἔπειςε Πτολεμαῖον ἀνα- το λαβόντα τὰ χρήματα, τὴν βαςιλείαν προιέμενον τοῖς 2 ἐχθροῖς, ὑποχωρεῖν εἰς ζαμοθράκην ἐφ' ἃ τίς σὐκ ἂν

³ ξγκτησιν Ernestus, ξκτισιν Υ, ξκτησιν U* Ur vulgo ante Ernestum, ξκείνου κτήσιν Rei 699 Di 4 ξξαρνόμενος Ο 5 μετηλλαχότι Υ ante Ca 908, μεταλαχόντι U*, μετηλλαχότι Ur 6 διότι Ben 298 BW pro δτι 7 φέρνη Υ, accentum corr. Di, v. Herodian. techn. II 227, 10. 989, 7 Lentz 9 πείσαι Ο, corr. man. recentissima 10 αὐτὸν Υ, corr. Be ἀπεωτηκότας Ο 16 ἐκείνους Υ ante Ca 909, ἐκείνους Ur 20—237, 18 M 70, 30—71, 14 Hey; v. Diod. 80, 17, Ni 837 20 s. post ἀναλαβόντα add. μὲν et post τὴν add. δὲ Hey; in M μὲν et δὲ desunt secundum Ma et Bo 21 προιέμενον Μ, προέμενον vulgo post Cobetum Mnemos. 1861, 33

έπιστήσας δμολογήσειεν δτι μέγιστα κακά ποιούσιν αί κακαί συντροφίαι τούς άνθρώπους; το γάρ μηδ', [3 1080 έπτὸς γενόμενον τῶν δεινῶν καὶ τοσοῦτον τόπον ἀποστάντα των έχθοων, δομήσαι πρός τι των καθηκόντων, ε άλλως τε και τηλικαύτας άφορμας έχοντα και τοιούτων τόπων πυριεύοντα καὶ τοσούτων πληθών, άλλ' εὐθέως αὐτόθεν ἀκονιτὶ παραχωρήσαι βασιλείας τής ἐπιφανεστάτης και μακαριωτάτης, πώς οὐκ ἄν τις είναι φήσειε ψυχῆς έπτεθηλυμμένης και διεφθαρμένης δλοσχερῶς; 10 ην εί μεν συνέβαινε φύσει περί Πτολεμαίον υπάρχειν, 4 την φύσιν έδει καταμέμψασθαι και μηδενί των έκτος αλτίαν έπιφέρειν έπειδή δε διά των μετά ταῦτα πράξεων 5 ή φύσις ύπεο αύτης απελογήθη, δείξασα του Πτολεμαίον και στάσιμον ίκανῶς και γενναίον ἐν τοίς κιν-15 δύνοις ὑπάρχοντα, δηλον ὡς εἰκότως ἄν τις τῆς τότε περί αὐτὸν γενομένης άγεννίας και τῆς δρμῆς τῆς εἰς την Σαμοθράκην την αιτίαν έπι τον σπάδωνα και την τούτου συντροφίαν αναφέροι. —

"Οτι 'Αντίοχος μετὰ τὸ καταλιπεῖν 'Αλεξάνδρειαν 22 20 πολιορκεῖν πρεσβευτὰς εἰς τὴν 'Ρώμην ἐξέπεμπεν' οὖτοι 2 δ' ἦσαν Μελέαγρος, Σωσιφάνης, 'Ηρακλείδης' συνθείς 8 έκατὸν καὶ πεντήκοντα τάλαντα, πεντήκοντα μὲν στέ-

¹ όμολογη Μ, όμολογήσει Μα, όμολογήσειε Ge, corr. Ben 294
Be 2 σύντροφοι legerat Μα, unde συντροφίαι Orellius ind.
lect. acad. Turic. 1834, 6 nunc codice confirmatum 7 άπονητι
Μ, corr. Ge 9 έπεθηλυμμένης Μ Βε, έπεθηλυμένης Lu Ge
Hey, v. 36, 15, 2 12 ante αίτίαν add. την Di 16 άγεννείας
Di secutus Toupium emend. in Suid. opusc. crit. I 547, άγενείας L. Goetzeler quaest. in App. et Pol. dic. genus, Wirceb.
1890, 90 secutus Ernestum; sed v. Sch VI 263 17 αίτίαν Ge
pro όρμην e Diod. l. c. 19—238, 2 X 159^a, 0 209^a, U* 151 s.,
Ur LXXXIII; v. Ni 337 21 σατιφάνης Y, corr Ur 22 ē

φανον Ῥωμαίοις, τὰ δὲ λοιπὰ τῶν χοημάτων εἰς δωρεάν τισιν τῶν κατὰ τὴν Ἑλλάδα πόλεων. —

23 "Οτι κατὰ τὰς αὐτὰς ἡμέρας κατέπλευσαν ἐκ 'Ρόδου (19) πρέσβεις εἰς τὴν Ἀλεξάνδρειαν ἐπὶ τὰς διαλύσεις οἱ περὶ 1188] Πράξωνα καὶ μετ' οὐ πολὺ παρῆσαν εἰς τὴν παρ- 5 2 εμβολὴν πρὸς Ἀντίοχον. γενομένης δὲ τῆς ἐντεύξεως, πολλοὺς διετίθεντο λόγους, τήν τε τῆς ἰδίας πατρίδος εὕνοιαν προφερόμενοι πρὸς ἀμφοτέρας τὰς βασιλείας καὶ τὴν αὐτῶν τῶν βασιλέων ἀναγκαιότητα πρὸς ἀλλήλους καὶ τὸ συμφέρον ἐκατέροις ἐκ τῆς διαλύσεως. 10 8 ὁ δὲ βασιλεὺς ἔτι λέγοντα τὸν πρεσβευτὴν ἐπιτεμὼν 4 οὐκ ἔφη προσδεϊσθαι πολλῶν λόγων. τὴν μὲν γὰρ βασιλείαν εἶναι Πτολεμαίου τοῦ πρεσβυτέρου, πρὸς δὲ τοῦτον καὶ διαλελύσθαι πάλαι καὶ φίλους ὑπάρχειν, [1081 καὶ νῦν βουλομένων τῶν ἐν τῆ πόλει κατάγειν τοῦτον 15 μὴ κωλύειν 'Αντίογον. καὶ δὴ πεποίηκεν.

² τισιν X BW, τισι Y° Ur vulgo 3—16 X 159^n — 160^n , $0 209^n$ — 210^r , U° 152 s., Ur LXXXIV; v. Ni 337 5 πρατίωνα Y, corr. Gelder l. c. 149 ann. 2 BW, v. C. I. Rh. n. 46, 268. 414. 438. n. 112, 4 6 γενομένην Ο 8 προσφερόμενοι Y, corr. Ur 13 πρεσβύτον Y, corr. Di auctore Rei 699 14 διαλελόσδαι Y Be, διαλύσσθαι Ο Didotiana, διαλελόσδαι Ur vulgo φίλονς Y Sch, φίλον Ur vulgo, φιλίαν Ur not. 77, v. Rei 699 et Sch

FRAGMENTA LIBRI XXIX.

OLYMP. 152, 4.

I. RES ITALIAE.

"Εφη γὰρ αὐτοὺς μίαν ἔχειν διατριβὴν καὶ παρὰ 1 τὰς συνουσίας καὶ παρὰ τὰς ἐν τοῖς περιπάτοις ὁμιλίας (1*) διοικεῖν αὐτοὺς ἐν Ῥώμη καθημένους τὸν ἐν Μακεδονία 5 πόλεμον, ποτὲ μὲν ἐπιτιμῶντας τοῖς ὑπὸ τῶν στρατηγῶν πραττομένοις, ποτὲ δὲ τὰ παραλειπόμενα διεξιόντας ἐξ ὧν ὄνησιν μὲν οὐδέποτε γίνεσθαι τοῖς κοινοίς 2 πράγμασι, βλάβην δὲ πολλάκις καὶ ἐπὶ πολλῶν γεγονέναι καὶ ποτὲ δὲ τοὺς ἄρχοντας μεγάλα βλάπτεσθαι 10 διὰ τὰς ἀκαίρους εὐρησιλογίας πάσης γὰρ διαβολῆς 3 ἐχούσης ὀξύ τι καὶ κινητικόν, ὅταν προκαταληφθῆ τὸ πλῆθος ἐκ τῆς συνεχοῦς λαλιᾶς, εὐκαταφρονήτους γίνεσθαι τοῖς ἐχθροῖς. —

^{2—13} M 71, 15—24 Hey; v. Liv. 44, 22, 8ss., Plut. Aemil. Paull. 11, Ni 263s., 300, 337, W. Schwarzium quib. fontib. Plut. in vita L. Aemilii Paulli usus sit. Diss. inaug. Lips. 1891, 21ss. 2 "Εφη] L. Aemilius Paullus cos. Romae in contione 2 "Εφη—4 αὐτοὺς] orationem ab epitomatore contractam esse censet Hu 4 διοικεῖν (γὰφ) coni. Ge 8 πολὺ Ge 9 τοῦς 10 εὐφησιλογίας Di, ut legit in cod. Βο, εὐφεσιλογίας vulgo post Ma; et εὐφησιλογεῖν (26, 1, 2. 36, 1, 6) et εὐφεσιλογεῖν (12, 25, 5. 18, 46, 3) adhibet Polybius 12 εὐκαταφρόνητοσ Μ, ante εὐκατ. lac. indicaverat Ma, εὐκαταφρόνητον scil. τὸν ἄφ-χονια Ge, corr. Spengelius Münchener gel. Ans. 1847, 128 Di

2 "Οτι ή σύγκλητος πυνθανομένη τον 'Αντίοχον τῆς (1) μὲν Αλγύπτου κύριον γεγονέναι, τῆς δ' 'Αλεξανδρείας 2 παρ' όλίγον, νομίζουσα προς αὐτήν τι διατείνειν τὴν 1189] αὕξησιν τοῦ προειρημένου βασιλέως, κατέστησε 3 πρεσβευτὰς τοὺς περὶ Γάιον Ποπίλιον, τόν τε πόλεμον 5 λύσοντας καὶ καθόλου θεασομένους τὴν τῶν πραγμάτων 4 διάθεσιν ποία τις ἐστίν. καὶ τὰ μὲν κατὰ τὴν Ἰταλίαν ἐν τούτοις ἦν.

II. BELLUM PERSICUM.

3 Οτι παραγενομένων πρό τοῦ χειμῶνος τῶν περὶ [1085 (2) τὸν Ἱππίαν, οὺς ἀπεστάλκει πρεσβευτὰς ὁ Περσεὺς πρὸς 2 Γένθιον ὑπὲρ τῆς συμμαχίας, καὶ διασαφούντων ὅτι πρόθυμος ὁ βασιλεύς ἐστιν ἀναδέχεσθαι τὸν πρὸς Ῥωμαίους πόλεμον, ἐὰν αὐτῷ δοθῆ τριακόσια τάλαντα καὶ 8 πίστεις αὶ προσήκουσαι περὶ τῶν ὅλων, πυθόμενος 15 ταῦτα καὶ κρίνων ἀναγκαίαν εἶναι τὴν Γενθίου κοινοπραγίαν προεχειρίσατο Πάνταυχον, ἕνα τῶν πρώτων 4 φίλων, καὶ τοῦτον ἐξαπέστειλε, δοὺς ἐντολὰς πρῶτον μὲν ὁμολογήσαντα περὶ τῶν χρημάτων ὅρκους καὶ δοῦναι καὶ λαβεῖν ὑπὲρ τῆς συμμαχίας, εἶτα τοὺς 20 ὁμήρους ἔξ αὐτῆς κἀκείνον πέμπειν, οὺς ὰν δοκῆ Παν-

^{1—8} V 96°s., W 65°s., N 103°s., U 368s., Ur XC; v. Ni 337. Hanc eclogam inter caput 24 et 25 huius libri vulgo insertam ad res Italiae Ol. 152, 4 huc rettulit Sch 2 δ' om. N 3 αότην Z, corr. Be 5 πόπλιον Z, ποπίλιον Ur vulgo, corr. Di 7 ποίον Z, ποία Ur vulgo, corr. Be τὰς μὲν VN 10—243, 17 X 160°—163°, O 210°—212°, U* 153—160, Ur LXXXV, v. Liv. 44, 23, Plut. Aemil. Paull. 18, App. Illyr. 9 et Maced. 18, Ni 264, 337, Schwarzium l. c. 25s. 11 iππείαν O 14. 241, 3 τ̄ Υ 19 δμολογήσαντα Υ Ca 910, δμολογήσαντα Ur 21 κάκείνου Υ, κάκείνον U*° Ur οδς Rei 699 Sch pro ὡς

ταύχω, και παρ' αὐτοῦ λαμβάνειν οὓς ἂν ἀποφήνη Γένδιος δια των έγγραπτων, πρός δε τούτοις διατάξασθαι περί τῆς κομιδῆς τῶν τριακοσίων ταλάντων. δ δε Πάνταυχος έξ αὐτῆς ποιησάμενος τὴν δομὴν καὶ 5 s παραγενόμενος είς Μετέωνα της Λαβεάτιδος κάνταύθα συμμίξας τῷ Γενθίφ ταχέως παρεστήσατό τὸν νεανίσκον πρός το κοινωνείν τῷ Περσεί τῶν αὐτῶν ἐλπίδων. τμηθέντων δε των δοχίων ύπεο της συμμαχίας και 6 καταγραφέντων, εύθέως δ Γένθιος αμα τους δμήρους 19 έπεμπε τους ύπο του Πανταύχου καταγοαφέντας [1086 καί σύν τούτοις 'Ολυμπίωνα παραληψόμενον τούς δοκους και τους δμήρους παρά του Περσέως, έτέρους δὲ τοὺς περὶ τῶν χρημάτων έξοντας τὴν ἐπιμέλειαν. 1190] σύν δὲ τοις προειρημένοις ἔπεισεν ὁ Πάνταυχος 7 15 του Γένδιου και πρεσβευτάς συνεξαποστέλλειν, οίτινες άμα τοίς παρά του Περσέως πεμπομένοις είς την 'Ρόδον πρεσβεύσουσιν ύπερ της ποινης συμμαχίας. τούτου (γὰρ) γενομένου, καὶ συνεμβάντων τῶν 'Ροδίων 8 είς του πόλεμου, τελέως εύκαταγωνίστους έσομένους 20 απέφαινε τοὺς 'Ρωμαίους. δ δὲ πεισθείς τοῖς παρα- 9 καλουμένοις και προγειρισάμενος Παρμενίωνα και Μόρχον έξαπέστειλε, δούς έντολάς, δταν λάβωσιν τούς δοπους παρά του Περσέως και τούς δμήρους, και περί των γρημάτων γένηται σύμφωνον, πρεσβεύειν είς την 25 'Ρόδον.

⁵ μεθεῶνα Ur not 77 e vulgata scriptura, quae est apud Liv. 44, 23, 3; 32, 3, Di λιβιτιάδος Υ Ur, corr. Ur not 77 coll. Liv. 44, 23, 3 Sch 6 παρεστήσαντο Υ, corr. Ca 910 8 τμηθέντων Υ ante Ur, τιμηθέντων U* 9 ᾶμα del. Hu comment. Fleckeis. 91 13 dubium est ἔξοντας an ἄξοντας sit in O 17 πρεσβεύονοιν Υ, πρεσβεύωσιν Ur, corr. Di auctore Sch 18 γὰρ add. Rei 699 Di 22 μόρκα Υ, corr. Ur e Liv. 44, 23, 4 λάβωσιν Χ BW, λάβωσι Υ* vulgo

4 Οὖτοι μὲν οὖν πάντες προῆγον εἰς τὴν Μαχεδονίαν. (3) δ δὲ Πάνταυχος μένων παρὰ πλευρὰν ὑπεμίμνησκεν και παρώξυνε τὸν νεανίσκον πρὸς τὸ μὴ καθυστερείν ταίς παρασκευαίς, άλλ' έτοιμον όντα προκαταλαμβάνειν και τόπους και πόλεις και συμμάχους μάλιστα δ' ε αὐτὸν ήξίου παρασκευάζεσθαι πρὸς τὴν κατὰ δάλατταν 2 μάχην των γαρ Ρωμαίων είς τέλος απαρασκεύων όντων πρός τοῦτο τὸ μέρος κατά τε τοὺς περί τὴν "Ηπειρον και τούς περι την 'Ιλλυρίδα τόπους, ακονιτί παν τὸ προτεθέν ἐπιτελεσθήσεσθαι δι' αὐτοῦ καὶ τῶν 10 3 υπ αυτου πεμπομένων. δ μεν ουν Γένθιος τούτοις τοις λόγοις άναπειθόμενος έγίνετο περί τε τάς κατά 4 γῆν καὶ κατὰ δάλατταν παρασκευάς. ὁ δὲ Περσεύς, παραγενομένων είς την Μακεδονίαν των πρεσβευτων παρά τοῦ Γενθίου και των όμηρευόντων, όρμήσας ἀπό 16 της περί του Έλπειου ποταμού παρεμβολης μετά πάντων των Ιππέων απήντα τοις προειρημένοις είς τὸ 5 Δίον, καὶ συμμίξας πρώτον μέν ἀπέδωκε τοὺς δρκους ύπλο της συμμαγίας έναντίον πάντων (των) ίππέων. πάνυ γὰρ ἐβούλετο σαφῶς είδέναι τοὺς Μακεδόνας τὴν 20 1191] τοῦ Γενθίου ποινοπραγίαν, έλπίζων εὐθαρσεστέρους αὐτοὺς ὑπάρξειν, προσγενομένης ταύτης τῆς 60- [1037 6 πῆς.. ἔπειτα δὲ τοὺς ὁμήρους παρελάμβανε καὶ παρ-

² ὁπεμίμνησιεν Χ ΒW, ὁπεμίμνησιε Υ' vulgo 3 παφόξυνε Υ, corr. Ca 911 5 δὲ Χ, corr. X^m 6 τὴν Ur pro τὸ 8 τοῦτο] ταῦτα Ο γε Rei 699 9 ἀκονητὶ Υ, corr. Rei 700 Sch 10 πφοστεθὲν Υ, corr. Gro^m (Ca 911: quicquid destinasset) Sch 12 ante περί add. τὰ Ο 14 παφαγενόμενος Υ, corr. Ur 16 ἐλπιὸν Υ, ἐνιπέα Ur vulgo, corr. Hu coll. Liv. 44, 8, 5 (cum annot. Weissenbornii) et Zonar. 9, 23 18 δἰον Υ vulgo ante Βε, δίκαιον Ο 19 τῶν add. Ur not. 78 Ca 911 21 εὐθαφεστέφονς Υ, corr. Ur not. 78 Ca 911 22 ταύτης] τὰ Ο

εδίδου τοὺς έαυτοῦ τοἰς περὶ 'Ολυμπίωνα. ὧν ήσαν έπιφανέστατοι Λιμναΐος δ Πολεμοπράτους καὶ Βάλαπρος δ Πανταύχου. μετά δὲ ταῦτα τοὺς μὲν ἐπὶ τὰ 7 γρήματα παρόντας είς Πέλλαν έξέπεμπεν, ώς έκεί ι παραληψομένους, τούς δε πρεσβευτάς τούς είς την 'Ρόδον είς Θετταλονίκην πρός Μητρόδωρον, συντάξας έτοίμους είναι πρός τον πλούν. Επειςε δὲ καὶ τούς 'Ροδίους ςυ(νε)μβαίνειν είς τὸν πόλεμον. ταῦτα δὲ 8 διοικήσας 'Ηροφώντα μεν εξέπεμψε πρεσβευτήν πρός 10 τον Εὐμένη, καὶ πρότερον ήδη (δι)απεσταλμένον, Τηλέμναστον δε τον Κοήτα προς τον Αντίοχου, μή 9 παρορᾶν τὸν καιρὸν μηδ' ὑπολαμβάνειν πρὸς αὐτὸν μόνον ανήκειν την ύπερηφανίαν και την βαρύτητα των Ρωμαίων, σαφώς δε γινώσκειν ως έαν μη και 10 15 νῦν αὐτὸς συνεπιλαμβάνηται, μάλιστα μὲν διαλύων τον πόλεμον, εί δε μή, βοηθών, ταχέως πείραν λήψεται της αὐτης έαυτῷ τύχης. -

Υπέρ ὧν ἔγωγε διηπόρηκα τι δεί ποιείν· τό [5 1081 τε γὰρ γράφειν κατὰ μέρος ὑπέρ τοιούτων (1b) αλοιβολογούμενον ὰ δι' ἀπορρήτων πρὸς αὐτοὺς οἱ βασιλείς ἔπραττον εὐεπίληπτον ἐφαίνετο καὶ τελέως

¹ τοὺς Y ante Ur, τὰς U* τοὶς Ur pro τῶν ὁλυμπιῶνα XO 2 λιμναίων Ο βάλαυχος Y vulgo ante Di Steph. thes. II 77 3 πανταχοῦ X™ 7 ἔπεισε — 8 πόλεμον] Ita obscurata sunt quae Liv. 44, 23, 10 servavit; v. Sch VII 653, Ni 15s., Ullrichium l. c. 64 s. 8 συμβαίνειν Y vulgo ante Gro™ Sch 9 πουφῶντα Y vulgo ante Rei 700 Sch, πουφῶς τὰ ex πρυφῶντα O, v. 29, 6, 2 10 τὸν Y Ur not. 78 Sch, om. Ur vulgo ante Sch et Bekker ἀπεσταλμένων Y vulgo, ἀπεσταλμένων O, corr. BW coll. 31, 15, 13 16 μὴ om. O 18—250, 2 M 71, 24—74, 32 Hey (v. ad p. 244, 10); v. Liv. 44, 24, 98s., App. Maced. 18, Ni 264, 337 20 αὐτοὺσ M, corr. Be 21 εὐ γ' ἐπίληπτον legerat Ma, unde εὐπερίληπτον Na 133 coll. 7, 7, 6, εὐεξαπάτητον Cobetus Mnemos. 1876, 362

2 ἐπισφαλές, τό τε παρασιωπήσαι πάλιν όλοσχερῶς τὸ δοκοῦν πραγματικώτατον ἐν τῷ πολέμω τούτω γεγονέναι. καί δι' οδ πολλά των υστερον απορουμένων γνωρίμους έσχε τὰς αίτίας, τελέως τινὸς ἀργίας ἐδόχει μοι σημείον 3 είναι και της πάσης άτολμίας ού μην άλλά κατηνέχθην ε έπι τὸ γράφειν κεφαλαιωδώς τὸ δοκοῦν, και δι' ὧν είκότων και σημείων έπι ταύτης έγενόμην τῆς [1082 1192] γνώμης, ὑπάρχων κατὰ τοὺς αὐτοὺς καιροὺς καὶ μαλλον έτέρων έκπληττόμενος εκαστα των γενομένων. 6 "Ότι μεν οὖν Κύδας ὁ Κρης στρατευόμενος παρ' 10 (1°) Εὐμένει καλ τιμώμενος ώς ἔνι μάλιστα, πρῶτον μὲν πρός 'Αμφίπολιν παραγενόμενος Χειμάρφ, τινί των σύν Περσεί στρατευομένων (Κρητών), και πάλιν πρός Δημητριάδι συνεγγίσας τῷ τείχει * * * ἐκοινολογεῖτο τὸ μὲν πρώτον Μενεκράτει, τὸ δὲ δεύτερον Άντι- 15 2 μάχω, * * * είρηται· καὶ μὴν ὅτι δὶς Ἡροφῶν * * * έπρέσβευσε πρὸς Εὐμένη παρὰ Περσέως, καὶ διὰ τοῦτο 'Ρωμαίων οι πλείους υποψίαν έσχον (ουκ) απίθανον περί τοῦ βασιλέως Εὐμένους, δηλον έχ των περί 3 "Ατταλον συμβάντων τῷ μέν γὰο συνεχώρησαν καὶ 20

⁸ ἐππαρχῶν coni. H. M. Werner l. c. 18 s. 9 ἐτέρον M, corr. Ben 295 Hu ἐκλογιζόμενος Cobetus Mnemos. 1876, 363, ἐκποριζόμενος C. Schenkelius Jahresber. üb. d. Fortschr. d. class. Alterthumswiss. von Bursian-Müller 1884, I 248, ἐκπυνθανόμενος coni. BW 10 inde ab Ὁτι novam eclogam incipit M, cum antecedenti coniunxit Ma 12 τινὶ coni. Hu, ἐνὶ M vulgo, Κρητὶ Lu 18 στρατενομένων Μ, στρατενομένων (Κρητῶν) Hu, v. Liv. 44, 24, 9 14 δημητριάδα M, corr. BW ***] lac. indicat BW et add. τῆς πολεως coll. Liv. l. c. 16 ***] lac. indicat BW et add. τοῖς τοῦ Περσέως στρατηγοίς, πρότερον ἡμῖν coll. Liv. l. c. ***] lac. indicat Spengelius apud Hu quaest. II 19 et add. πρεσβεύσας, νῦν τὸ τρίτον coll. Liv. l. c. 18 (οὐκ) ἀπίθανον Ma, |ἀπίθανον M 19 εὐμενοῦσ M secundum Bo τῶν Ma pro τοῦ 20 ἀττάλον M vulgo ante Spengelium l. c. et Be

παραγενέσθαι προς σφας είς την 'Ρώμην έκ του Βρεντεσίου και χρηματίσαι περί ων προηρείτο, και τέλος αποκρίσεις δόντες αὐτῷ φιλανθρώπους απέστειλαν, (οὐδὲν οὕτε) πρότερον οὕτε κατὰ τὸν (πρὸς) Περσέα ε πόλεμον άξιόλογον αὐτοῖς συνηργηκότα (τὸν) Εὐμένη 4 δε τας μεγίστας χρείας σφίσι παρεσχημένον και πλείστα συνηργηκότ' εν τε τοις πρός 'Αντίσχον και κατά τὸν (πρὸς) Περσέα πόλεμον οὐ μόνον τῆς εἰς τὴν Ῥώμην άναβάσεως έκώλυσαν, άλλὰ καὶ προσέταξαν μέσου 10 χειμώνος όντος έν ήμέραις ταπταίς έκχωρείν έξ Ίταλίας. έξ ὧν δτι μεν γέγονέ τις έπιπλοκή τῷ Περσεῖ πρὸς 5 τον Εύμένη, δι' ην έπι τοσούτον ηλλοτοιώθησαν προς αὐτὸν 'Ρωμαίοι, προφανές έκ των είρημένων τίς δ' 6 αθτη και μέχρι τίνος προύβη πάρεστι σκοπείν. δτι 7 15 μεν οὖν Εὐμένης οὐκ ἂν ἠβουλήθη Περσέα κρατῆσαι (1d) τῷ πολέμφ καὶ γενέσθαι κύριον τῶν ὅλων, εὐχερὲς 1198] καταμαθείν χωρίς γάρ τῆς πατρικῆς άλλοτριότητος 2 καλ δυσμενείας, ην είχον πρός άλληλους, καλ τὸ τῆς άργης δμογενές Ικανον ην απιστίαν και ζηλοτυπίαν 20 καί καθόλου την μεγίστην άλλοτριότητα παρασκευάζειν έν αὐτοῖς. λοιπὸν ἦν έξαπατᾶν καὶ στρατηγεῖν ἀλλή- 3 λους δι' ἀπορρήτων δπερ ἐποίουν ἀμφότεροι. Θεωρῶν 4

(γάρ) Εὐμένης δυσπαθοῦντα καὶ συγκλειόμενον τὸν Περσέα πανταχόθεν και πᾶν τὸ (παραγγελλόμενον) [1088 έπιδεγόμενον χάριν τοῦ τὸν πόλεμον διαλύσασθαι καλ διαπεμπόμενον ύπερ τούτων πρός τούς στρατηγούς 5 καθ' εκαστον έτος, τους δε 'Ρωμαίους ώσαύτως δυσ- 5 χοηστουμένους τοις όλοις διά τε τὸ μηδέν προκόπτειν εν τῷ πολέμφ μέχρι τῆς Παύλου στρατηγίας καὶ διὰ 6 τὸ τοὺς κατὰ τὴν Αιτωλίαν μετεώρους ὑπάρχειν, ὑπέλαβεν ούκ άδύνατον είναι τὸ συγκαταβήναι 'Ρωμαίους 7 εlς έξαγωγήν τοῦ πολέμου καὶ διάλυσιν· πρὸς δὲ τὸ 10 μεσιτεύσαι ταύτα καὶ συναγαγείν ἐνόμισεν αύτὸν ἐπι-8 τηδειότατον είναι. ταῦτα δὲ συλλογισάμενος ἐφ' έαυτοῦ κατεπείραζε του Περσέως διὰ Κύδα του Κρητός τῶ πρότερον έτει πόσου βούλοιτ' αν ωνήσασθαι την έλ-8 πίδα ταύτην. ή μέν οὖν καταρχή τής πρὸς άλλήλους 16 2 έπιπλοχής δοχεί μοι διὰ ταῦτα γεγονέναι. δυείν δὲ συγχρινομένων, τοῦ μέν πανουργοτάτου δοκούντος είναι, τοῦ δὲ φιλαργυρωτάτου, γελοίαν συνέβαινε 3 γίνεσθαι την διαμάχην αὐτῶν. δ μεν γαο Εὐμένης πασαν έλπίδα προύτεινε και παν γένος δελέατος ύπερ- 20

¹ γὰρ add. Ge 2 πᾶν τὸ (παραγγελλόμενον) BW coll. 36, 5, 4, πάλιν Μ, πᾶν τι Ge (sed v. Hu Philol. 1859, 292), πάντα Lu (cum hiatu), πᾶν ᾶν νοι πάντ' ᾶν coni. Hu 3 |ἀπολύσασθαι Μ, corr. Di 5 ἀσαύτως BW, οὕτως legerat Μα, ὅλως Hey, αὐτοὺς Ge, ὁμοίως Hu 8 Alταλίαν Lu pro lταλίαν 11 αὐτὸν Hey, αὐτὸν Μ secundum Μα et Bo 12 |ἀρ' Μ vulgo ante Spengelium l. c. et Be 13 πατεπείρασε Ge 14 βούλοιτο Μ secundum Μα et Hey vulgo, βούλοιτ' ᾶν sibi videtur legisse Bo BW 17 συγπρινομένων Μ ante Ge, συγπρινόντων legerat Μα, unde συγπρονόντων Orellius ind. lect. acad. Turic. 1834, 6 Didotiana, συγπυρούντων Be 20 ὁπερήτει legerat Μα, ὑπερήπτε Μ secundum Hey, ὑπηρέτει Ge vulgo, ὑπερρίπτει Cobetus Μπεμος. 1862, 33 Hu, ὑπέρριπτε Di (solet Pol. uti formis praesentis et imperfecti derivatis a ρίπτεΙν, v. 1, 47, 4; 48, 8. 5, 48, 4 et 7. 8, 7, 4)

ρίπτει, πεπεισμένος θηρεύσειν τον Περσέα ταις έπαγγελίαις δ δε Περσεύς μακρόθεν διρμα πρός τα προ- 4 τεινόμενα καί συνετίθετο, καταπιείν δὲ τῶν λεγομένων οὐδὲν οἶός τ' ἡν ἐπὶ τοσοῦτον ώστε καὶ προέσθαι τι 1194] των αύτου. τὸ δὲ γένος των παλαισμάτων ἡν 5 τοιούτον. ὁ μὲν γὰο Εὐμένης ἥτει τοῦ μὲν ἡσυχίαν έγειν κατά τὸ τέταρτον έτος καὶ μὴ συστρατεῦσαι Ρωμαίοις μήτε κατά γην μήτε κατά δάλατταν πενταπόσια τάλαντα, του δε διαλύσαι τον πόλεμον χίλια 10 πεντακόσια, καὶ τούτων δμήρους δώσειν κατὰ τάχος ύπισχυείτο καὶ πίστεις. ὁ δὲ Περσεύς ἐδέχετο περί 6 τῶν δμήρων και πόσα και πότε πέμπεσθαι και πῶς δεήσει ταῦτα τηρείσθαι παρά τοίς Κνωσίοις περί δε 7 τῶν χοημάτων ὑπὲο μὲν τῶν πενταχοσίων ταλάντων 15 αίσχρον ἔφησεν είναι καὶ τῷ διδόντι καὶ μᾶλλον ἔτι τῶ λαμβάνοντι τὸ δοκείν μισθοῦ τὴν ἡσυχίαν έχειν, τὰ δὲ χίλια καὶ πεντακόσια πέμψειν φέροντας [1084 έφη τούς περί Πολεμοκράτην είς Σαμοθράκην κάκει μεσιτεύσειν. της δε Σαμοθράκης αύτος ην κύριος. 20 δ δ' Εὐμένης σπουδάζων, παθάπες οἱ μοχθηροὶ τῶν 8 λατρών, περί τὸ πρόδομα μάλλον ή περί τὸν μισθὸν τέλος ἀπέστη τῆς ἐπιβολῆς, ἀδυνατήσας καταγωνίσασθαι

³ καταινείν Cobetus Mnemos. 1876, 363, sed v. Schenkelium l. c. 248 4 τ' add. M secundum Bo ante Spengelium l. c. Di προθέσθαι M, corr. Lu 5 αθτού Hey, αύτοῦ M secundum Ma et Bo 6 τοῦ Ma pro τὸ 10 κατὰ τάχος Hu, κατὰ ταῦθ΄ M, κατὰ πόδας Ge, παραντὰ Lu (cum hiatu) 11 ἐδέχετο Ge, ἐλέγετο legerat Ma, ἔλεγε τὸ M secundum Hey ante περὶ add. μὲν Hey, post περὶ Didotiana, v. Hu praef. I² 68 16 τὸ Ma pro τῶι 19 μεσιτεύευδαι Μ, δεήσειν τηρεΙσθαι Lu, καταθήσειν * * * μεσιτεύειν τὴν διάλυσιν Leutschius Gött. gel. Ans. 1855, I 258, corr. Ge coll. Suida v. μεσιτεύειν (v. Pol. fr. 183) 20 δὲ legerat Ma, δ΄ M secundum Hey

τῆ σφετέρα πανουργία τὴν τοῦ Περσέως μικρολογίαν.

καὶ δὴ τῷ τοιούτῷ τρόπῷ ποιήσαντες ἱερὸν τὰν στέφανον τῆς φιλαργυρίας διελύθησαν ἐπ' ἰσης, παθάπερ

αὐτὸν τὰν καιρόν, ἔνια δὲ μετ' ὀλίγον εἰς τοὺς παρα- ε
κειμένους τῷ Περσεί φίλους, παρ' ὧν ἡμιν ἐξεποίησε
πυθέσθαι διότι πάσης κακίας ὡσανεὶ πατταλεϊόν ἐστιν ἡ φιλαργυρία.

9 Προστίθημι δ' ετι παρ' έμαυτοῦ τοσοῦτον, μὴ καὶ (1) μωροποιεῖσθαι συμβαίνει τὴν φιλαργυρίαν. τίς γὰρ 10 οὐκ ἀν ἐπισημήναιτο τὴν ἄγνοιαν ἀμφοτέρων τῶν βασιλέων, Εὐμένους μέν, κατὰ τίνα λόγον ἤλπισε τηλικαύτης ἀλλοτριότητος ὑπαρχούσης πιστευθήσεσθαι καὶ 1195] προσλήψεσθαι τοσοῦτο πλῆθος χρημάτων, μηθεμίαν δυνάμενος ἱκανὴν πίστιν παρασχέσθαι τῷ Περσεῖ τῆς 15 8 κομιδῆς τούτων, ἐὰν μὴ βεβαιοῖ τὰς ὑποσχέσεις; πῶς δὲ λαβῶν τοσοῦτο πλῆθος χρημάτων ὑπέλαβε λήσειν 4 'Ρωμαίους; εἰ γὰρ καὶ κατὰ τὸ παρόν, οὐκ ἄν ἔν γε 5 τῷ μετὰ ταῦτα χρόνφ διέλαθε. λοιπὸν ἔδει πάντως ἀντὶ τῶν διδομένων χρημάτων ἀλλάξασθαι τὴν πρὸς κ 'Ρωμαίους διαφοράν, δι' ἢν ἔμελλε καὶ τῶν ληφθέντων χρημάτων ἄμα καὶ τῆς ἀρχῆς, σχεδὸν δὲ καὶ τοῦ βίου 6 στερήσεσθαι, πολέμιος φανεὶς 'Ρωμαίοις. εἰ γὰρ καὶ

⁴ ἐξόψη Μ, corr. Cobetus l. c. BW 5 παςεπομένους Cobetus l. c., sed v. 39, 6, 4 7 ὅτι legerat Μα, διότι Μ secundum Hey πατταλειον (s. acc.) detexit Hey, ἐςγαλείον legerat Μα, παττάλιόν Hey, corr. Di 9 τοιούτον Μ, corr. Ge μή καὶ μήν coni. Hu 10 μωροποείσθαι Geelio suspectum tuetur Glaser l. c. 40 ss. 12 κατα τινα (s. acc.) Μ, ὅτι κατά τινα Μα, corr. Ge 15 δυνάμενοι Μ, corr. Μα 16 ἀνατομοδής Lu 23 στερήσεσθαι Μα, σ. . . ήσεσθαι foramine interruptum M secundum Hey, στερήσεσθαι vidit Bo, σφαλήσεσθαι Ĥey, στερηθήσεσθαι Ge

νῦν μηδεν πράξας, ἐπινοήσας δὲ μόνον εἰς τοὺς μεγίστους ήλθε κινδύνους, τί ποτε παθείν αὐτῶ προσήπεν έπι τέλος άγθείσης της προειρημένης πράξεως; τοῦ δὲ Περσέως πάλιν τίς οὐκ ἂν δαυμάσειε 7 5 πως άλλο τι συμφορώτερον ή προυργιαίτερον ενόμισε τοῦ δοῦναι τὰ χρήματα καὶ κατακιείν ἐᾶσαι (τὸν) Εύμένη τὸ δέλεας; εὶ μὲν γὰο συνήργησέ τι τῶν κατὰ 8 τας έπαγγελίας και διέλυσε του πόλεμου, είς καλου ή δόσις. εί δὲ ταύτης διεψεύσθη τῆς έλπίδος, είς γε [9 1085 10 την πρός 'Ρωμαίους έχθιραν δμολογουμένως αν αὐτὸν έμβεβλήκει· τοῦ γὰο εἰς τὸ μέσον ἐνεγκεῖν ταῦτα πύριος ὑπῆρχεν αὐτός. πόσου δὲ τοῦτ' ἄξιον Περσεῖ 10 και κατορθούντι τῷ πολέμφ και πταίοντι, φάδιον συλλογίσασθαι πάντων γὰς τῶν συμβάντων κακῶν αἴτιον 11 15 ενόμιζεν Εύμενη γεγονέναι, δυ ούκ αν ήδυνήθη κατ' οὐδένα τρόπον αμύνασθαι βέλτιον ή πολέμιον ποιήσας 'Ρωμαίοις. τίς οὖν αλτία τῆς οὕτως ἐκφανοῦς ἀλο- 12 γιστίας; φιλαργυρία τί γὰρ ἂν ἄλλο τις εἴπειεν; δ μέν γάο χάοιν τοῦ λαβείν τὰ μή καθήκοντα πάντα παρν εώρα τάλλα και πάντ' άνεδέχετο ποιήσειν, δ δε τοῦ μή 1196] δοῦναι πάντα παθείν καὶ πᾶν ὑπεριδείν ὑπέμενεν.

⁵ συμφερώτερου M, corr. Ge 6 του add. Ben 296 Hu
9 δσ γε M, ξε γε Ma, corr. Lu 10 ἀν αύ|του M ante Madvigium emend. Liv. Hafniae 1860, 576, ἀναφανδου legerat Ma, ἀν αὐτὸυ Di 11 ἐνεβεβλήκει Lu Di, v. Eberhardum l. c. 29 et Hu E.Z. XXXII 16 ἐνεγκεῖν coni. Hey, ἐμεῖν M secundum Hey, ἔχειν legerat Ma, ἐ. εῖν vel ἐ... εῖν vidit Bo, ἀγειν Lu 16 ποιήσασθαι Μ, ποιησάμενος Ge, corr. Lu, ποιήσας νοίς coni. Hu 18 εἴποιεν M, εἴποι vulgo ante Be 20 πάντα ἐδέχετο Μ, πάντα ὑπεδέχετο (cum hiatu) Cobetus Mnemos. 1876, 366, corr. Hu Fleckeis. annal. 1887, 765 coll. 5,74,7. 8, 16,9. 10,6,6. 31, 38,3 21 δοῦναι M ante Spenge-lium act. soc. Graec. 1836, 31 Be, δεινά legerat Ma

13 ἀπολούθως δὲ τούτοις Περσεύς παὶ τὰ πρὸς Γαλάτας καὶ τὰ πρὸς Γένθιον * * * —

10 "Οτι προτεθείσης χειροτονίας τοις 'Ροδίοις, [1087 (4) ένίκων οις ήρεσκε πέμπειν τοὺς πρεσβευτὰς ὑπὲρ 2 τῶν διαλύσεων. καὶ τὴν μὲν 'Ροδίων ἀντιπολιτείαν ε τοῦτον τὸν τρόπον [ὡς ἐν τῷ περὶ δημηγορίας τέθει-3 ται] διέκρινε τὸ διαβούλιον, ἐν ῷ πλεῖον ἐφάνησαν ἰσχύοντες οἱ τὰ τοῦ Περσέως αἰρούμενοι τῶν σώζειν 4 σπουδαζόντων τὴν πατρίδα καὶ τοὺς νόμους. οἱ δὲ πρυτάνεις παραχρῆμα πρεσβευτὰς κατέστησαν τοὺς 10 διαλύσοντας τὸν πόλεμον, εἰς μὲν τὴν 'Ρώμην 'Αγέπολιν, Διοκλῆ, Κλινόμβροτον, πρὸς δὲ τὸν στρατηγὸν καὶ Περσέα Δάμωνα, Νικόστρατον, 'Αγησίλοχον, Τήλε-5 φον. τούτω δ' έξῆς τὸ συνεχὲς ἐξειργάζοντο καὶ προσετίθεσαν, ποιοῦντες ἀναπολόγητον τὴν ἁμαρτίαν 16 εὐθέως γὰρ εἰς τὴν Κρήτην ἔπεμπον πρεσβευτὰς τοὺς

¹ καὶ τὰ πρὸς Γαλάτας om. Di 2 γένθιον M secundum Hey et Bo, γέντιον legerat Ma ***] unum folium cod. M deperiit 3—251, 6 X 163"—164", 0 212" s., U* 160 s., Ur LXXXVI; v. Ni 338, Ullrichium l. c. 65, Gelderum l. c. 150 6 ὡς — τέθειται induxit Rei 700 Sch U* add. in marg. alia manu: σῆ (= σημείωσαι) 8 σάζειν Y vulgo, corr. Hu 11 ἀγέπολιν Y Sch, ἀγεσίπολιν Ur vulgo, corr. BW, v. ad 28, 16, 6 12 Διοκλῆ Hu (cf. C. I. Rh. 46, 194. 185 cet.) διό πῆ X, διὸ πῆ O, διοπῆ U*, καὶ Ur vulgo, Διογένη coni. Sch, Διοπῆ Di κληνόμβροτον Y, κλεόμβροτον Ur vulgo, Κλεινόμβροτον coni. Be, corr. BW coll. C. I. Rh. n. 4, 8. III 4 13 post Δάμωνα add. καὶ Ur, om. Y Di νικόστρατον U* Ur, νικόσιρατον Y, Νικοστράτον (cum hiatu) coni. Gelder l. c. 150 ann. 2, cui quattuor legati sunt offensioni; sed v. Pol. 30, 13, 8 et F. Polandium de legat. Graec. publ. Diss. inaug. Lips. 1885, 68 ante ληησίλοχον add. καὶ Y Ur, del. Di ἀγησίλοχον Ur vulgo, ἀγνησίλοχον γ, corr. BW ante Τήλεσον add. καὶ Ur vulgo, ἀγνησίλοχον γ, corr. BW ante Τήλεσον add. καὶ Ur vulgo, ακρησίλοχον Γ, προσετίθεσαν ex προσετίθησαν U*

άνανεωσομένους πρός πάντας Κρηταιείς τὰ ὑπάρχοντα φιλάνθρωπα καὶ παρακαλέσοντας βλέπειν τοὺς καιροὺς καὶ τὴν περίστασιν καὶ συμφρονείν τῷ δήμφ καὶ τὸν αὐτὸν ἐχθρὸν αἰρείσθαι καὶ φίλον, ὁμοίως δὲ [7 1088 ταὶ κατ' ἰδίαν πρὸς τὰς πόλεις ὑπὲρ τῶν αὐτῶν διαλεχθησομένους. —

"Ότι τῶν περὶ τὸν Παρμενίωνα καὶ Μόρκον, τῶν 11 παρὰ τοῦ Γενθίου, καὶ σὺν τούτοις τοῦ Μητροδώρου (6) παραγενομένων εἰς τὴν 'Ρόδον, καὶ συναχθείσης τῆς 10 βουλῆς, παντάπασιν θορυβώδης ἡν ἐκκλησία, τῶν μὲν 2 περὶ τὸν Δείνωνα (καὶ Πολυάρατον) φανερῶς ῆδη τολμώντων λέγειν τὰ τοῦ Περσέως, τῶν δὲ περὶ Θε-1197] αίδητον καταπεπληγμένων τὰ συμβαίνοντα καὶ 8 γὰρ ἡ τῶν λέμβων παρουσία καὶ τὸ πλῆθος τῶν ἀπο-15 λωλότων ἰππέων καὶ * * * ἡ τοῦ Γενθίου μετάθεσις συνέτριβεν αὐτούς. διὸ καὶ τὸ πέρας τῆς ἐκκλησίας 4 ἀκόλουθον ἐγενήθη τοῖς προειρημένοις ἔδοξε γὰρ τοῖς 5

¹ πρήται εἰς Χ, πρήτας (πρήτας U*) εἰς ΟU*, πρηταιεῖς X* addito ἰσως ante Sch, πρήτας Ur, Κρήτας Ca 912 vulgo 7—252, 6 Χ 164° s., 0 212° s., U* 161 s., Ur LXXXVII; v. Liv. 44, 29, 6 ss., Ni 265, 338, Ullrichium l. c. 65, Gelderum l. c. 150. Ullrichius hanc eclogam l. c. censet esse anteponendam antecedenti 7 τῶν Y ante Ur, om. U* μόρην Y, corr. Ur ex 29, 3, 9 τῶν Sch, τὴν Y, καὶ τῶν Ur vulgo 9 ξόδον Y ante Ur, ξόδων U* 10 παντάπασιν Y Ur vulgo, παντάπασι Ο Be Hu post ἡν add. ἡ Ur vulgo, om. Y Ben 294 Hu τῶν Y ante Ur, τὸν U* 11 δείνωνα X ante Ca 913, δήνωνα Ο, δίνωνα U* Ur not. 79, δίωνα Ur καὶ Πολνάρατον add. B W auctore Ni 265 coll. Liv. 44, 29, 7 et Pol. 27, 7, 4; 14, 2. 28, 2, 3. 80, 6, 1; 7, 10 12 τολμόντων Y, τολμώντων U* Ur θεαίδητον XO¹ Ullrichius l. c. 78 (v. ad 22, 5, 2) BW, θεαίδητον et θεαίτητον per dittogr. U*, θεαίτητον Ur vulgo 15 ***] lac. indicat BW et add. πρὸς τούτοις Fleckeis. annal 1889, 683 post μετάθεσις omissa esse ea quae Liv. § 6 tradit de magno numero peditum equitumque venientium Gallorum, suspicatur Ni 265, sed v.Weissenbornium ad Liv. l. c.

'Podlois ἀποκριθήναι φιλανθρώπως ἀμφοτέροις τοίς βασιλεύσι καὶ διασαφείν ὅτι δέδοκται διαλύειν αὐτοῖς τὸν πόλεμον καὶ παρακαλεῖν κἀκείνους εὐδιαλύτους 6 ὑπάρχειν. ἐδέξαντο δὲ καὶ τοὺς πρεσβευτὰς ἐπὶ τὴν κοινὴν ἐστίαν τοὺς παρὰ τοῦ Γενθίου μετὰ πολλῆς τ φιλανθρωπίας. —

12 * * * πάλιν έτεροι περί τοῦ Συριακοῦ πολέ-^(6*) μου τούτου δ' αίτιόν έστιν ὅπερ ήμιν είρηται [1040 2 διά πλειόνων. δταν γάρ άπλᾶς και μονοειδείς λαβόντες υποθέσεις βούλωνται μή τοίς πράγμασιν, άλλα τῷ 10 πλήθει των βύβλων Ιστοριογράφοι νομίζεσθαι καὶ τὴν τοιαύτην έφέλχεσθαι φαντασίαν, αναγχαϊόν έστι τά 3 μεν μικρά μεγάλα ποιείν, τὰ δε βραχέως είρημένα διασκευάζειν και λογοποιείν, ένια δε των εν παρέργω πεπραγμένων έργα και πράγματα κατασκευάζειν, άγωνας 18 διατιθεμένους και παρατάξεις έξαγγέλλοντας, έν αίς ένίστε πεζοί μεν έπεσον δέκα, ποτε (δε) μικοώ πλείους, 4 ίππεῖς δ' ἔ(τι) τούτων ἐλάττους. πολιοραίας μὲν γὰρ καί τοπογραφίας και τὰ παραπλήσια τούτοις οὐκ ἂν είποι τις άξίως έφ' δσου έξεργάζονται διά την άπορίαν 10 5 τῶν πραγμάτων. περὶ δὲ τοὺς τὰ καθόλου γράφον-6 τας έναντίος έστιν δ τρόπος διόπερ οὐ χρή κατα-

¹ φοδίοις Y ante Ur, ίδίοις U* 7—254, 10 M 75, 1—76, 2

Hey (v. ad p. 250, 2); v. Ni 338

11 βί|βλων M, corr.

Hu 14 πατασαναάζειν legerat Ma, διασαναάζειν coni. Ge
nunc e codice confirmatum

15 πατασπονδάζειν 'gravioris
momenti aliquid reddere, quam re vera est' coni. Orellius l. c. 7

propter antecedens πατασαναθέςιν (v. ad vs. 14)

17 δὲ add.

Ge πλείω legerat Ma, πλείους coni. Lu nunc e codice confirmatum

18 δὲ M vulgo, δ' ἔτι Na 133s. BW μὲν γὰς] γε
μὴν coni. Hu

21 πεςὶ Hu e codice confirmatum a Bo, πρὸς
legerat Ma vulgo, πρ. Hey δὲ Ma, ... Hey Bo τὰ παθολιπὰ

Hey, τὰ ... ικὰ M secundum Hey, ταῦτα legerat Ma, τα π. .. λ. ν

legit Bo, τὰ παθ' ἡμῶς coni. Hu, corr. Bo, v. 3, 32, 8

γινώσκειν ώς ήμων έπισυρόντων τὰς πράξεις, ὅταν τὰ παρ' ἐνίοις πολλοῦ τετευχότα λόγου καὶ διασκευῆς ήμεις ποτε μεν παραλείπωμεν, ποτε δε βραχέως έξαγγέλλωμεν, άλλὰ πιστεύειν δτι τὸν καθήκοντα λόγον τ έχάστοις ἀποδίδομεν. ἐκεῖνοι μὲν γὰρ ὅταν ἐν τῆ 7 συμπάση πραγματεία λόγου χάριν Φανοτείας καί 1198] Κορωνείας και ..ε..οῦ πολιορκίαν γράφωσιν, άναγχάζονται πάσας τὰς τῆς πολιορχίας ἐπινοίας καὶ τόλμας καὶ διαθέσεις έκτίθεσθαι, πρὸς δὲ τούτοις 8 10 * * * Τάραντος κατάληψιν, Κορίνθου [πολιορκίαν], Σάρδεων, Γάζης, Βάπτρων, έπλ πᾶσι Καρχηδόνος πολιορχίαν διατρίβειν και προστιθέναι παρ' αύτων, άλλ' οὐ παντάπασιν εὐδοκείν ἐὰν ψιλῶς περί τῶν τοιούτων αὐτὸν τὸν ἀληθῆ καὶ κύριον ἀποδιδωμεν 15 λόγου. ή δ' αὐτή και περί παρατάξεων ήμιν έστω 9 και δημηγοριών ἀπόφασις, παραπλησίως δε και τών άλλων μερών της ίστορίας έν οίς απασι πολλης αν 10 δικαίως τυγγάνοιμεν συγγνώμης, δμοίως δε καί περί

¹ ὡσ ἡμῶν M Di, ἡμῶν ὡς vulgo post Ge 3 ἡμεῖς legerat Ma, μακρᾶς nonnumquam videre sibi visus est Hey 6.7 φανοτίας καὶ πιρωνίας καὶ M secundum Hey, φανοτίας καὶ κορωνίας καὶ legerat Ma, φανωτίασ ἐ κορωνίας ... legit Bo, corr. Ge 7 |κίε... ον M secundum Hey, |... κε... οῦ legerat Ma, |... ε... οῦ 'inter ε et ον fortasse 3 litterae, ante ε fuisse ὶ vel κ non credibile' Bo, Διιάτον coni. Lu 10 * * * | lac. indicat Spengelius apud Hu l. c. 19 et add. περὶ, Campium l. c. 1431 ann. 3 partim secutus add. BW unum versum: ἔνια μετ' αὐξήσεως ἐξαγγέλλειν. 'Ημᾶς δ' οὐ δεῖ γράφοντας περὶ πολιοφιίαν del. Di, Συρακονσῶν coni. Campius l. c. 11 Βάκτρων] Συρακονσῶν coni. Lu, sed ν. Campium l. c. 1432 ann. 1 12 διακρίβοῦν Ge, διαθρυλλεῖν (immo διαθρυλεῖν) Lu, διατραγφδεῖν coni. Be post αὐτῶν, ut Hey corr. pro αὐτῶν, excidisse quaedam respondentia praegressis ἐκεῖνοι μὲν γὰρ putat Ge 13 ἀλλ' οὐ] ἀλλὰ Campius l. c. BW

τῶν λέγεσθαι μελλόντων, . οιον ει τ . . φανείημεν ἢ λήμμασι χρώμενοι τοἰς αὐτοἰς ἢ χειρισμῷ πραγμάτων 11 ἢ τοἰς τῆς λέξεως ρήμασι πρὸς δὲ τούτοις ἐάν που παραπίπτωμεν (ἐν) ὀνομασίαις ὀρῶν ἢ ποταμῶν ἢ τόπων ἰδιότησι τὸ γὰρ μέγεθος τῆς πραγματείας [1041 ἰκανόν ἐστιν ἡμᾶς ἐν ἄπασι τούτοις παραιτείσθαι. 12 πλὴν ἐάν που κατὰ πρόθεσιν ἢ (κέρδους) τινὸς ἕνεκεν εὐρισκώμεθα ψευδογραφοῦντες τοῦτο γὰρ οὐ παραιτούμεθα, καθάπερ ἤδη καὶ πλεονάκις ἐν τῆ πραγματεία περὶ τούτου τοῦ μέρους διεστάλμεθα. —

13 'Εν δὲ τῆ ἐνάτη καὶ εἰκοττῆ ὁ αὐτὸς Γένθιόν [1088 (5) φηςι τὸν τῶν Ἰλλυριῶν βασιλέα διὰ τὴν πολυποσίαν πολλὰ ποιεῖν ἀσελγῆ κατὰ τὸν βίον, νύκτωρ τε αἰεὶ 2 καὶ μεθ' ἡμέραν μεθύοντα ἀποκτείναντα δὲ καὶ Πλάτορα τὸν ἀδελφόν, γαμεῖν μέλλοντα τὴν Μονουνίου 15 θυγατέρα, αὐτὸν γῆμαι τὴν παίδα καὶ ἀμῶς χρῆσθαι τοῖς ἀρχομένοις. —

1199 14] Πρώτος δὲ τῶν παρόντων ὁ Ναςικᾶς ἐπικαλούμενος Κκιπίων, γαμβρὸς ᾿Αφρικανοῦ Κκι-

¹ καὶ τῶν ἐπίπαν φανερῶν μὲν legerat Ma, φανείημεν legit Hey, . οιον ει τ.. φανείημεν legit Bo, εἰ μὴ ἐπίπαν (cum hiatu) φανείημεν Hey, οἰον εἰ τῷ φανείημεν Bo 3 ἑήμασι legerunt Ma et Bo ('σχ vix esse potest' Bo), σχήμασι legit Hey vulgo 4 ἐν add. Lu 7 ἢ κέρδονς Hu (v. 10, 17, 1. 12, 8, 1. 28, 7, 7), καὶ M secundum Ma et Hey, η| vel καὶ | legit Bo, καὶ deleto desiderat aliquod substantivum, quocum τινὸς coniungatur, commodum vel utilitatem significans Ge, καὶ χάριτος Lu 11—17 Athen. 10 p. 440°; v. Liv. 44, 30, 2ss., Ni 265, 338 11 ὁ αὐτὸς | Polybius τενθίωνα Athen., Γένθιον Ca, Γενθίωνα Kaibelius, v. Sch VII 657 s. 14 Πλάτορα Hu coll. Liv. § 3 auctore Ni 265, Πλέρφατον Athen. 16 μενουνίον Athen., honuni Liv. l. c., corr. Ε. Froelich in Khevenhuelleri regum vel numism. anecd. Viennae 1752, 46 s. 18—255, 8 Plut. Aemil. Paull. 15; v. Liv. 44, 35, 14, Ni 267 ss., 338, Schwarzium l. c. 28 ss. Ante hoc caput inserit fragm. 221 coll. Liv. 44, 35, 2 Maur. Mueller Fleckeis. annal. 1870, 245

πίωνος, ὕστερον δὲ μέτιστον ἐν τῆ συγκλήτψ δυνηθείς, ὑπεδέξατο τῆς κυκλώσεως ἡτεμὼν τενέσθαι. δεύτερος 2 δὲ Φάβιος Μάξιμος ὁ πρεσβύτατος τῶν Αἰμιλίου παίδων, ἔτι μειράκιον ὤν, ἀνέστη προθυμούμενος. ἡσθεὶς οὖν ὁ 8 Αἰμίλιος δίδωσιν αὐτοῖς οὐχ ὅσους Πολύβιος εἴρηκεν, ἀλλ' ὅσους αὐτὸς ὁ Ναςικᾶς λαβεῖν φηςι, τεγραφὼς περί τῶν πράξεων τούτων ἐπιστόλιον πρός τινα τῶν βαςιλέων. —

Τη δυνάμει της πάρμης και των Λιγυστικών θυ- 4 10 ρεων αντείχον έρρωμένως οι 'Ρωμαίοι. —

Τῷ δὲ Περcεῖ τὸν Αἰμίλιον ἀτρεμοῦντα κατὰ 15 χώραν ὁρῶντι καὶ μὴ λογιζομένῳ τὸ γινόμενον, (6) [1089 ἀποδρὰς ἐκ τῆς ὁδοῦ Κρὴς αὐτόμολος ῆκε μηνύων τὴν περίοδον τῶν 'Ρωμαίων. ὁ δὲ ςυνταραχθεὶς τὸ μὲν 2 15 ςτρατόπεδον οὐκ ἐκίνηςε, μυρίους δὲ μιςθοφόρους ξένους καὶ διςχιλίους Μακεδόνας Μίλωνι παραδοὺς ἐξαπέςτειλε, παρακελευςάμενος ταχῦναι καὶ καταλαβεῖν τὰς ὑπερβολάς. τούτοις ὁ μὲν Πολύβιός φηςιν ἔτι κοιμωμένοις 3 ἐπιπεσεῖν τοὺς 'Ρωμαίους, ὁ δὲ Ναςικᾶς ὀξὺν ἀγῶνα 100 περὶ τοῖς ἄκροις γενέςθαι καὶ κίνδυνον. —

Πολύβιος· ὅτι τῆς σελήνης ἐκλειπούσης ἐκὶ Περ-16 σέως τοῦ Μακεδόνος ἐκράτησεν ἡ φήμη παρὰ τοῖς ⁽⁶⁾ πολλοῖς ὅτι βασιλέως ἔκλειψιν σημαίνει. καὶ τοῦτο 2 τοὺς μὲν 'Ρωμαίους εὐθαρσεστέρους ἐποίησε, τοὺς δὲ

⁴ δ om. Di 9. 10 Suid. v. πάρμη. Pol. fragmentum agnovit coll. Liv. 44, 35, 19 Lipsius de milit. Rom. lib. III 2 p. 113 9 λιβνοτικῶν Suid., corr. Lipsius l. c. Sch Θυρεῶν Suid. codices BVE (A omittit hoc fragm.), editiones ante Küsterum, Bernhardyus, βυροῶν Küster vulgo ante Hu 11—20 Plut. Aemil. Paull. 16; v. Ni 267ss., 338, Schwarzium l. c. 8, 28ss. 21—256, 2 Suid. v. πολλὰ κενὰ τοῦ πολέμου; γ. Plut. Aemil. Paull. 17, Schwarzium l. c. 32s. 23 βασιλείας coni. Küster, sed v. Sch et Schwarzium l. c.

3 Μακεδόνας εταπείνωσε ταις ψυχαίς. ούτως άληθές έστι τὸ περιφερόμενον ὅτι πολλὰ κενὰ τοῦ πολέμου. — 17 Λεύκιος δὲ ὁ ὕπατος οὐχ έωρακὼς φάλαγγα τὸ (6) 1200] παράπαν άλλὰ τότε πρῶτον ἐπὶ τοῦ Περσέως πρός τινας πολλάκις ἀνθωμολογείτο τῶν ἐν τῆ 'Ρώμη 5 μετὰ ταῦτα μηδὲν έωρακέναι φοβερώτερον καὶ δεινότερον φάλαγγος Μακεδονικῆς, καίτοι γε πολλοὺς οὐ μόνον θεασάμενος άλλὰ καὶ χειρισάμενος ἀγῶνας, εἰ καί τις ἄλλος. —

2 "Οτι πολλά τῶν ἐπινοημάτων κατὰ μὲν τὸν [1048 (12) λόγον φαίνεται πιθανὰ καὶ δυνατά, παφαγενόμενα δ' εἰς τὴν χρείαν, καθάπερ τὰ κίβδηλα τῶν νομισμάτων εἰς τὸ πῦρ, οὐκέτι ποιεῖ τἀκόλουθον ταῖς πρώταις ἐπινοίαις. —

3 Πολύβιος ὁ δὲ Περσεὺς μίαν ἔχων πρόληψιν [1089 (6) ἢ νικᾶν ἢ θνήσκειν, τότε οὐχ ὑπέμεινε τῆ ψυχῆ ἀλλ' ἀπεδειλία, καθάπερ οἱ προόπται τῶν ἱππέων. —

4 Πολύβιος ὁ δὲ Περσεὺς προσαγόμενος τὸν χρό(6) νον καὶ τὸν πόνον ἐξελύετο τῆ ψυχῆ, καθάπερ οἱ
καχεκτοῦντες τῶν ἀθλητῶν ὅτε γὰρ τὸ δεινὸν »

^{3—9} Suid. v. φάλαγξ. Pol. fragmentum agnovit Ur 259; v. Liv. 44, 41, 1 cum annotatione Weissenbornii, Ni 266, 338 5 ὁ δὲ ἀνθωμολογεῖτο πρός τινας τῶν —7 Μακεδονινής: Suid. v. ἀνθομολογησόμεθα 6 μετὰ ταῦτα et καὶ δεινότερον om. Suid. priore loco 7 Μακεδόνων φάλαγγος Suid. priore loco 8 τεθεασάμενος Suid. cod. A, corr. Bernhardyus 10—14 M 76, 2—5 Hey; v. Liv. 44, 41, 4 cum annotatione Weissenbornii, Ern. Schulzium de exc. Constant. quaest. crit. Diss. inaug. Bonn. 1866, 10 ss., Ni 266, 338 11 δὲ Μ, corr. Ben 297 BW 13 τὸ ἀκολουθοῦν Μ, corr. BW coll. 4, 35, 5. 7, 12, 11. 11, 14, 3. 21, 23, 10. 22, 4, 16. 38, 6, 4 15—17 Schulzium reὸ τοῦ διάληψιν coni. Be 18—257, 2 Suid. v. κακεξεία; v. Liv. 44, 42, 1s., Ni 266, 338

έγγίζοι καὶ δέοι κοίνεσθαι περί τῶν ὅλων, οὐχ ὑπέμεινε τῆ ψυχῆ. —

Ό δὲ τῶν Μακεδόνων βασιλεύς, ιις φηςι Πο- 18 λύβιος, τῆς μάχης ἀρχὴν λαμβανούσης ἀποδειλιάσας (17,5) ε εἰς πόλιν ἀφιππάσατο, σκηψάμενος 'Ηρακλεί δύειν, δειλὰ παρὰ δειλῶν ἱερὰ μὴ δεχομένω μηδ' εὐχὰς ἀδεμίτους ἐπιτελοῦντι. —

"Οτι κατά τὸν καιρόν, ἐν ψ Περεεὺε ἡττηθεὶε [19 1042 ἀνεδίδραςκεν, ἔδοξε τῆ συγκλήτφ τοὺς παρὰ τῶν (7) 10 'Ροδίων πρεσβευτὰς παραγεγονότας ὑπὲρ τοῦ διαλύειν 1201] τὸν πρὸς Περσέα πόλεμον προσκαλέσασθαι, τῆς 2 τύχης ὥσπερ ἐπίτηδες ἀναβιβαζούσης ἐπὶ σκηνὴν τὴν τῶν 'Ροδίων ἄγνοιαν, εἰ χρὴ 'Ροδίων λέγειν, ἀλλὰ μὴ τῶν ἐπιπολασάντων ἀνθρώπων τότε κατὰ τὴν 'Ρόδον. 15 οἱ δὲ περὶ τὸν Ἁγέπολιν εἰσπορευθέντες ἐλθεῖν μὲν 3 ἔφασαν διαλύσοντες τὸν πόλεμον τὸν γὰρ δῆμον [1048]

¹ έγγίζει Suid. codices ABE, έγγίζοι cod. V Ca 1017 Hu ὑπέμενε Be auctore Ur 257, sed v. Hu E.Z. XXVI 11 3-7 Plut. Aemil. Paull. 19; v. Ni 301, Schwarzium l. c. 36 7 Post hoc fragmentum inscrit Hu secutus Nissenum, qui p. 267 confert Diod. 30, 22 et Liv. 44, 44, 3, Suidae scholion v. πρωτόπειρος a Ca 1028 Polybio tributum hoc: 'δ δε νέος ων κομιδή και πρωτόπειρος των κατά πόλεμον ξογων και νεωστί γευόμενος τής έπί πλείον ποσαγωγής φιλόνικος (ita Di IV 171 pro φιλόνεικος, v. ad 21, 20, 1) nal φιλότιμος και φιλόποωτος (φιλοπρώτειος coni. Hu) ην.' Sed cum Di l. c. negaverim hoc excerptum esse Polybii magis Plutarchi dictionem redolens, quam illius 8-259, 5 X 165^r-167^r, 0 213^r-214^r, U* 162-165, Ur LXXXVIII; v. Liv. 45, 3, 3 ss., Ni 50, 261 s., 273, BW de legat. reip. lib. temp. Romam missis. Diss. inaug. Lips. 1876, 31 s. XO superscribunt negl bodiwr, 0m bodioi 9 anedidoacner Rei 701 τῶν] τοῦ Ο 18 τῶν add. X^m ἄνοιαν Cobetus HuMnemos. 1881, 170, sed v. Rei 85: 'άγνοια respondet latino error et usurpatur a Pol. pro ἄνοια stuttitia' 14 ἐπιπλασάντων Υ, corr. Ur, v. 30, 13, 2 15 τον Υ Ca 913, την Ur 15. 258, 6 Αγέπολιν BW pro ἀγέπολιν, v. ad 28, 16, 6 16 $\tau \delta \nu - \delta \tilde{\eta} \mu o \nu$ et $\tau o \tilde{\nu} - \delta \tilde{\eta} \mu o \nu$ per dittogr. O

των 'Ροδίων, έλκομένου τοῦ πολέμου καὶ πλείω χρόνον, θεωρούντα διότι πάσιν μέν τοῖς Ελλησιν άλυσιτελής καὶ αὐτοῖς δὲ Ῥωμαίοις διὰ τὸ μέγεθος τῶν δαπανη-4 μάτων, έλθειν έπλ ταύτην την γνώμην νου δε λελυμένου τοῦ πολέμου κατά την τῶν 'Ροδίων βούλησιν τ συγχαίρειν αὐτοῖς. ταῦτα μέν οὖν οἱ περὶ τὸν Αγέ-5 πολιν είπόντες βραχέως ἐπανηλθον. ή δὲ σύγκλητος χοωμένη τῷ καιοῷ καὶ βουλομένη παραδειγματίσαι τους Ροδίους απόχρισιν έξέβαλεν, ής ήν τα συνέχοντα 6 ταύτα, διότι την πρεσβείαν ταύτην ούτε των Έλλήνων 10 ένεκεν ὑπολαμβάνουσιν ἐσταλκέναι τοὺς 'Ροδίους οῦθ' 7 έαυτων, άλλὰ Περσέως. εί μεν γάρ των Έλλήνων γάριν ἐπρέσβευον, ἐκεῖνον οἰκειότερον εἶναι τὸν καιρόν, ... δτε Περσεύς την των Έλληνων χώραν έπόρθει καί τάς πόλεις, στρατοπεδεύων μέν έν Θετταλία σχεδόν 15 8 έπι δύ ένιαυτούς * * * τὸ δὲ παρέντας έκεινον τὸν χαιρον νῦν παρείναι σπουδάζοντας διαλύειν τον πόλεμον, δτε παρεμβεβληκότων των ήμετέρων στρατοπέδων είς Μακεδουίαν συγκεκλεισμένος δ Περσεύς δλίγας 9 παντάπασιν έλπίδας είχε τῆς σωτηρίας, προφανές είναι κ τοις όρθως σκοπουμένοις διότι τας πρεσβείας έξέπεμψαν οὐ διαλύειν έθέλοντες τὸν πόλεμον, άλλ' έξελέσθαι

¹ χρόνων Y, corr. Ur 2 πασιν X BW, πασι Y* Ur vulgo ξλλησιν pro ἄλλοις Ur e Liv. § 5 άλνσιτελής Y Ur not. 79 Rei 701 Sch, άλνσιτελές Ur vulgo 5 'Ρωμαίων Rei l. c., sed v. Sch 6 οδν om. U* Ur, add. Y Hu 9 ξοδίους pro ξωμαίους Ur 13 οἰπειότερον Y Ca 914, οἰπειότερον Ur 14 post δτε add. δ Y Ur vulgo, om. O Hu 16 $\overline{\beta}$ Y, δνο Ca 914 vulgo ante Ben 295 Hu, $\overline{\varrho}$ Ur ** *] lac. indicat Ca 914, add. Rei 701 e Liv. § 7: τοὺς δὲ (immo δ') ἄλλους δὲει τῶν ὅπλων vel τῆς ἑαντοῦ δννάμεως ἐπταφάττων. αὐτοὸς δὲ παρέντας cet. 18 σφετέρων coni. BW 19 συγπεπλεισμένος Y· Ur, συγπεπλειμένος U* Di, v. 25, 3, 8 20 ἔχει Her werdenus Mnemos. 1874, 78

τὸν Περσέα και σῶσαι, καθ' δσον εἰσιν δυνατοί. δι' 10 ἀς αἰτίας οὕτ' εὐεργετείν οὕτε φιλανθρώπως αὐτοίς ἀποκρίνεσθαι κατὰ τὸ παρὸν ὀφείλειν ἔφασαν. ταῦτα 11 μὲν ἡ σύγκλητος ἐχρημάτισε τοίς παρὰ τῶν 'Ροδίων 5 πρεσβευταίς. —

1202] Ό δὲ μεταλαβῶν τὴν 'Ρωμαϊκὴν διά- [20 1041 λεκτον παρεκάλει τοὺς ἐν τῷ συνεδρίφ βλέ- (6b) ποντας εἰς τὰ παρόντα, δεικινὸς ὑπὸ τὴν ὅψιν τὸν Περσέα, μήτε μεγαλαυχείν ἐπὶ τοἰς κατορθώμασι παρὰ 10 τὸ δέον μήτε βουλεύεσθαι μηδὲν ὑπερήφανον μηδ' ἀνήκεστον περὶ μηδενός, μήτε καθόλου πιστεύειν μηδέποτε ταῖς παρούσαις εὐτυχίαις ' ἀλλ' ὅτε μάλιστά 2 τις κατορθοίη κατὰ τὸν ίδιον βίον καὶ κατὰ τὰς κοινὰς πράξεις, τότε μάλιστα παρεκάλει τῆς ἐναντίας τύχης 15 ἔννοιαν λαμβάνειν. καὶ γὰρ οὕτω μόλις ἄν ἐν ταῖς 3 εὐκαιρίαις ἄνθρωπον μέτριον ὄντα φανῆναι. τοῦτο 4 γὰρ διαφέρειν ἔφη τοὺς ἀνοήτους τῶν νοῦν ἐχόντων, διότι συμβαίνει τοὺς μὲν ἐν ταῖς ἰδίαις ἀτυχίαις παιδεύεσθαι, τοὺς δ' ἐν ταῖς τῶν πέλας. —

Ο "Ωστε πολλάκις καὶ λίαν μνημονεύειν τῆς Δημη-21 τοίου τοῦ Φαληρέως φωνῆς. ἐκείνος γὰρ ἐν τῷ περὶ 2 τῆς τύχης ὑπομνήματι βουλόμενος ἐναργῶς ὑποδεικνύναι τοίς ἀνθρώποις τὸ ταύτης εὐμετάβολον, ἐκιστὰς ἐπὶ τοὺς κατ' Δλέξανδρον καιρούς, ὅτε κατ-

¹ είσιν X BW, είσι Y Ur vulgo δυνατοί Y ante Ur, δυνατόν U* 6 ante cap. 20 inserit fragm. 74 Maur. Mueller, progr. gymn. Stendal. 1866, 22 coll. Liv. 45, 7, 4 6—19 M 76, 5—15 Hey; v. Liv. 45, 8, 6 s., Diod. 80, 23, Ni 273, 338 12 εὐτυχίαις BW e Diod., τύχαισ M 13 καὶ] ἢ Diod. 14 παρα|καλεί M, corr. Ma 16 τοῦτο M BW, τούτω vulgo post Ge 19 δὲ M, corr. Ben 297 BW 20—261, 10 M 76, 16—77, 9 Hey; v. Diod. 31, 10, Liv. 45, 9, 2 ss., Ni 273, 338

3 έλυσε την Περσων άρχην, λέγει ταῦτα "εί γαρ λάβοιτ' έν (νφ) μη χρόνον ἄπειρον μηδε γενεάς πολλάς, άλλά πεντήχοντα μόνον έτη ταυτί τὰ πρὸ ήμῶν, γνοίητ' αν 4 ώς τὸ τῆς τύχης χαλεπὸν ἐνταῦθα. πεντημοστῶ γὰρ έτει (πρότερον) οἴεσθ' αν η Πέρσας η βασιλέα των τ Περσών η Μακεδόνας η βασιλέα των Μακεδόνων, εί τις θεών αὐτοῖς προύλεγε τὸ μέλλον, πιστεῦσαί ποτ' αν ώς είς τοῦτον τὸν καιρὸν Περσων (μέν) οὐδ' όνομα λειφθήσεται τὸ παράπαν, οἱ πάσης (σχεδὸν) 1203] της οικουμένης έδέσποζον, Μακεδόνες δε (καί) 10 πάσης πρατήσουσιν, ὧν οὐδ' ὄνομα πρότερον ἡν (γνώ-5 οιμον). άλλ' δμως ή πρός τον βίον ήμων ασύνθετος τύχη και πάντα παρά (τον) λογισμον τον ημέτερον καινοποιούσα καὶ τὴν αύτῆς δύναμιν ἐν τοῖς παραδόξοις ἐνδεικυμένη καὶ νῦν, ὡς ἐμοὶ δοκεῖ, δεί- [1042 6 κυυσι πάσιν άνθρώποις, Μακεδόνας είς την Περσών εὐδαιμονίαν εἰσοικίσασα, διότι καὶ τούτοις ταῦτα τάγαθὰ κέχρηκεν, εως (ἄν) ἄλλο τι βουλεύσηται περί 7 αὐτῶν." δ νῦν γέγονε κατὰ Περσέα. ταῦτα μὲν οὖν

¹ s. λάβοιτ' ἐν νῷ ΒW, λάβοι τιο M, λάβοις Ge, λάβοιτε Spengelius act. soc. Graec. 1836, 32 Hey, λάβοις πρὸ τῆς ἐννοίας Diod., λάβοιτε πρὸ ὀφθαλμῶν coni. Hu 3 ταυτὶ τὰ Ge e Diod. pro ταύτη τὰ πρὸ ἡμῶν del. Na 356s. |γνοίη τ' ἄν M secundum Ma et Hey, γνοίης ἄν legit Bo, ut correxerst Spengelius l. c. Be, γνοίης ἄν Diod. 4 σφαλερὸν Na 244 4 s. πεντήκοστον γὰρ ἔτος M, corr. et add. πρότερον e Diod. Ma 5 βασιλέασ—6 βασιλέασ | M, e Diod. corr. Ge 5 τῶν—6 |τῶν Μ, τὸν—τὸν Di praef. I 49 8 μὲν e Diod. add. Ge 9 σχεδὸν e Diod. add. Ge 10 καὶ e Diod. add. Ge 11 κρατοῦσιν Μ, e Diod. corr. Ma γνώριμον e Diod. add. BW 12 ἀλλ' δμως e Diod. Be pro ἀλλάπῶσ e Diod. add. Ge 15 s. δείκνυσι πᾶσιν ἀνθρόποις] ἐνδείκνυται Diod. 17 ἡγεμονίαν Diod. 17. 18 καὶ τούτοις ἡ τύχη τάγαθὰ κέχρηκεν Diod. 18 ἄν e Diod. add. Ge 19 μὲν ὁ legerat Ma, μὲν καὶ legit Hey vulgo, μὲν οῦν legit Bo

Δημήτριος ώσανεὶ θείφ τινὶ στόματι περὶ τοῦ μέλλοντος ἀποπεφοίβακεν. έγὼ δὲ κατὰ τὴν γραφὴν ἐπιστὰς 8 τοῖς καιροῖς καθ' οὖς συνέβη καταλυθήναι τὴν Μακεδόνων βασιλείαν, οὖκ ἔκρινον ἀνεπιστάτως παραδραμεῖν, τᾶτε γεγονὼς αὐτόπτης τῆς πράξεως, ἀλλ' αὐτός τε τὸν πρέποντα λόγον ἐπιφθέγξασθαι καὶ Δημητρίου μνησθήναι δοκεῖ γάρ μοι θειστέραν ἢ κατ' ἄνθρωπον 9 τὴν ἀπόφασιν ποιήσασθαι σχεδὸν γὰρ ἐκατὸν καὶ πεντήκοντα πρότερον ἔτεσι τὰληθὲς ἀπεφήνατο περὶ 10 τῶν ἔπειτα συμβησομένων.

III. RES PERGAMI.

"Οτι Εὐμένης ὁ βασιλεὺς τῆς Περσέως καὶ 'Ρωμαίων 22 μάχης συντετελεσμένης εἰς παράλογον ἐνέπεσε διά-(6d) θεσιν, ὡς οὶ πολλοί φασιν, ὡς δὰ τὰνθρώπινα πράγ-15 ματα φύσιν ἔχει γίνεσθαι κατὰ τὸ πλείστον, εἰς τι τῶν εἰωθότων συμβαίνειν ἱκανὴ γὰρ ἡ τύχη τοῖς 2 παρὰ λόγον τὰ κατὰ λόγον ἐπιτρίψαι, κἄν τινι συνεργήση καὶ προσθῆται τὴν αὐτῆς ὁοπήν, αὐθις οἶον ἐκ μεταμελείας ἀντισηκοῦν καὶ λυμαίνεσθαι τὰ κατορ-10 θώματα παρὰ πόδας. ὁ καὶ τότε περὶ τὸν Εὐμένη 3

² πεφοίβακεν legerat Ma, ὁποπεφοίβακεν legit Hey, ἀποπεφοίβακεν legit Bo, ut correxerat e Diod. Hey 9 ἐτῶν legerat Ma, ἔτεσι coni. Ge e codice nunc confirmatum 12—262, 7 M 77, 9—20 Hey; v. Diod. 31, 12, Ni 338 13 ἐκάπεσε Hu errato typographico 14 τὰ ἀνθρώπεια M secundum Ma et Hey vulgo, τὰνθρώπεια Ben 298, τὰ ἀνθρώπια legit Bo, τὰνθρώπινα BW hic et 12, 28, 2 15 γενέσθαι M secundum Ma et Hey vulgo, γίνεσθαι legit Bo, v. 2, 21, 3 16 ἀγαθη γὰρ Diod. 17 ἐπιτρέψαι Μ, ἀναστρέψαι Diod., ἀνατρέψαι Di, corr. Lu 18 προσθητει Μ, πρόσθηται corr. Boissonadius anecd. Graec. II Paris. 1831, 411

1204 4] γενέσθαι συνέπεσε δόξας γὰρ μάλιστα τότε τὴν
ιδίαν ἀρχὴν ἐν ἀσφαλεί βεβηπέναι καὶ πολλὴν ἐπιφέρειν ράστώνην τὸν έξῆς χρόνον, ᾶτε τοῦ Περσέως
καὶ καθόλου τῆς ἐν Μακεδονία βασιλείας ἄρδην
ἀνηρημένης, τότε μεγίστοις ἐνεκύρησε κινδύνοις τῶν ε
κατὰ τὴν ᾿Ασίαν Γαλατῶν ἀνυπονοήτως (συν)εξαναστάντων τοῖς καιροῖς.

IV. BELLUM ANTIOCHI IV. CUM PTOLEMAEIS FRATRIBUS.

23 "Ότι κατὰ τὴν Πελοπόννησον ἔτι κατὰ χειμῶνα 10 (8) πρεσβείας παραγενομένης παρὰ τῶν βασιλέων ἀμ- [1044 φοτέρων [Πτολεμαίου καὶ Πτολεμαίου] περὶ βοηθείας, ἐγενήθη διαβούλια καὶ πλείω, πολλὴν ἔχοντα φιλο- 2 τιμίαν. τοῖς μὲν γὰρ περὶ τὸν Καλλικράτην καὶ Διοφάνην καὶ σὰν τούτοις Ὑπέρβατον οὐκ ἤρεσκε διδόναι 15 8 βοήθειαν, τοῖς δὲ περὶ τὸν Ἄρχωνα καὶ Δυκόρταν καὶ Πολύβιον ἤρεσκε τὸ διδόναι τοῖς βασιλεῦσι κατὰ τὴν 4 ὑπάρχουσαν συμμαχίαν. ἤδη γὰρ συνέβαινε τότε τὸν νεώτερον Πτολεμαῖον ὑπὸ τῶν ὅχλων ἀναδεδεῖχθαι βασιλέα διὰ τὴν περίστασιν, τὸν δὲ πρεσβύτερον ἐχ 20

¹ δόξασ M, δόξαν Spengelius act. societ. Graec. 1836, 33, δοξάσας Hu 3 έξης Ma, έξαρ|χησ M 6 (συν)εξαναστάντων BW coll. 16, 9, 4, έπαναστάντων M secundum Hey, (έπειθύν)των Ma, έ....οτων (fortasse ατων vel ωτων et ante o z vel στ) legit Bo, έπαναστάντων Hey vulgo 10-266, $11 \times 167^{*}-171^{*}$, 0 $214^{*}-217^{*}$, U^{*} 165-173, U^{*} LXXXIX; v. Ni 338 10 πελοπόννησον X ante Ur, πελοπόνησον $0U^{*}$ 12 πτολεμαίον από πτολεμαίον inducit BW 14 παλλικράτην U^{**} Ur, καλλικράτιν Y 15 όπερβάτωνον Y, όπερβάτονον Ur, corr. Gro not. 449, *Τπερβάτω (cum hiatu) coni. Be 17 γε΄ βασιλεύουσι O^{m}

τῆς Μέμφεως καταπεπορεῦσθαι καὶ συμβασιλεύειν τάδελφῶ. καὶ δεόμενοι παντοδαπής ἐπικουρίας έξ- 5 απέστειλαν πρεσβευτάς Εὐμένη καὶ Διονυσόδωρον πρός τους Άχαιούς, αlτούντες πεζούς μέν χιλίους ε ίππεις δε διακοσίους, ήγεμόνα δε της δλης συμμαχίας Αυκόρταν, τῶν δ' ἱππέων Πολύβιου. πρὸς δὲ Θεο- 6 δωρίδαν τὸν Σικυώνιον διεπέμψαντο, παρακαλούντες αὐτὸν συστήσασθαι ξενολόγιον χιλίων ἀνδρῶν. συν- 7 έβαινε δε τούς μεν βασιλείς την έπι πλείον σύστασιν 1205] ἔχειν πρὸς τοὺς εἰρημένους ἄνδρας ἐκ τῶν πράξεων ὧν εἰρήκαμεν. των δὲ πρεσβευτων παραγενο-8 μένων, της συνόδου των Άχαιων ούσης έν Κορίνθφ, χαλ τά τε φιλάνθοωπα πρὸς τὴν βασιλείαν άνανεωσαμένων δυτα μεγάλα και την περίστασιν των βασιλέων 16 ύπὸ τὴν ὄψιν ἀγόντων καὶ δεομένων σφίσι βοηθείν, τὸ μὲν πληθος τῶν Αχαιῶν ἕτοιμον ἡν οὐ μέρει τινί, 9 πανδημεί δε συγκινδυνεύειν, εί δέοι, τοίς βασιλεύσιν άμφότεροι γάρ είχον τό τε διάδημα και την έξουσίαν. οί δὲ περί τὸν Καλλικράτην ἀντέλεγον, φάσκοντες 10 » δείν καθόλου μέν μη πραγματοκοπείν, έν δε τοίς παρούσι καιροίς μηδ' όλως, άλλ' άπερισπάστους ύπάρχοντας 'Ρωμαίοις παρέχεσθαι χρείας' μάλιστα γάρ ήν 11 τότε προσδόκιμος ὁ περί των δίων κίνδυνος, ατε τοῦ Κοίντου τοῦ Φιλίππου τὴν παραχειμασίαν ἐν τῆ 15 Μακεδονία ποιουμένου. των δε πολλών είς ἀπορίαν 24 έμπιπτόντων, μη δόξωσι 'Ρωμαίων άστογεῖν, μετα- (9)

¹ μέμφεως Y ante Ur, μέμψεως U^* παταπορεύεσθαι O 4 τοὺς om. U^* Ur, add. Y Sch 5 δὲ $\overline{\sigma}$ Y 6 θεοδωρίδαν U^{**} Ur (v. 22, 3, 6), θεωρίδαν Y 17 πανδημί O δέοι X ante Sch, δὲ οἱ O, δέοιτο U^* Ur vulgo 20 δεῖν — ἐν δὲ τοῖς om. O

λαβόντες τοὺς λόγους οί περί τὸν Λυκόρταν καί 2 Πολύβιον εδίδασκου, άλλα τε καλ πλείω προφερόμενοι και διότι, τῷ πρότερον ἔτει ψηφισαμένων τῶν [1045 Αγαιών πανδημεί συστρατεύειν τοῖς 'Ρωμαίοις καί πεμψάντων πρεσβευτήν τον Πολύβιον, δ Κόιντος ι άποδεξάμενος την προθυμίαν ἀπείπατο μη χρείαν έχειν της βοηθείας, έπει κεκράτηκε της είς Μακε-3 δονίαν εἰσβολῆς. ἐξ ὧν ἀπεδείχνυσαν σκῆψιν οὖσαν την 'Ρωμαίων χρείαν πρός τὸ διακωλύσαι βοηθείν. 4 διὸ παρεκάλουν τοὺς Άχαιούς, ὑποδεικνύοντες τὸ 10 μέγεθος της περιστάσεως, ἐν ἡ συνέβαινε τότε τὴν βασιλείαν υπάρχειν, μή παριδείν τον καιρόν. άλλά μνημονεύοντας των όμολογιων καὶ των εὐεργεσιων, 5 μάλιστα δε των δρχων, έμπεδοῦν τὰς συνθήχας. των δε πολλών επιφερομένων πάλιν βοηθείν, τότε μεν οί 18 περί τὸν Καλλικράτην έξέβαλου τὸ διαβούλιου, διασείσαντες τούς άρχοντας, ώς ούκ ούσης έξουσίας κατά τούς νόμους έν άγορᾶ βουλεύεσθαι περί βοη-6 θείας. μετά δέ τινα χρόνον συγκλήτου συναχθείσης είς την των Σικυωνίων πόλιν, εν ή συνέβαινε μη 20 1206] μόνον συμπορεύεσθαι την βουλην άλλα πάντας τούς από τριάχουτ' έτων, και λόγων γινομένων πλειό-7 νων, και μάλιστα του Πολυβίου διοριζομένου πρώτον

μέν περί τοῦ μὴ χρείαν ἔχειν τοὺς 'Ρωμαίους τῆς βοηθείας καὶ δοκούντος οὐκ εἰκῆ ταῦτα λέγειν διὰ τὸ γεγονέναι τὴν παρελθοῦσαν θερείαν ἐν τῆ Μακεδονία παρά τῷ Φιλίππφ, δεύτερον δὲ φάσκοντος, ἐὰν 8 ε καλ δέωνται 'Ρωμαΐοι της συμμαχίας, οὐ διὰ τοὺς διακοσίους ίππεις και χιλίους πεζούς τούς άποσταλησομένους είς 'Αλεξάνδρειαν άδυνατήσειν τούς Άχαιούς βοηθείν Έρωμαίοις καλώς γάρ ποιούντας αὐτούς καί τρείς άγειν και τέτταρας μυριάδας ανδρών μαχίμων. 10 εὐδοχοῦντες τοῖς λεγομένοις ἔρρεπον οἱ πολλοὶ πρὸς 9 τὸ πέμπειν τὴν συμμαχίαν. τῆ δὲ δευτέρα τῶν 10 ήμερων, εν ή κατά τούς νόμους έδει τα ψηφίσματα προσφέρειν τούς βουλομένους, οί μεν περί τον Δυκόρταν προσήνεγκαν διότι δεῖ πέμπειν τὴν βοήθειαν, οί 15 δε περί του Καλλιπράτην διότι δεί πρεσβευτάς έξαποστέλλειν τοὺς διαλύσοντας τοὺς βασιλείς πρὸς τὸν Αυτίοχου. πάλιν δὲ τῶν διαβουλίων προτεθέντων 11 άγὰν έγινετο νεανικός πολύ γε μὴν ὑπερείχον οί περί τὸν Λυκόρταν. αι τε γὰρ βασιλείαι συγκρινόμεναι 12 » μεγάλην είχον διαφοράν· ύπὸ μὲν γὰρ τῆς [18 1046 Αυτιόχου σπάνιον ἦν εύρειν οἰκειόν τι γεγονὸς καθόλου πρός τούς Έλληνας έν γε τοις άνώτερον χρόνοις.

¹ χοείαν μὴ Y, transponit BW coll. 29, 24, 2 3 θερείαν Rei 702 Sch, νύπτα Y Ur vulgo, νέπτα U*, (θερεία)ν
έπτὸς coni. BW 4 παρὰ τῷ φιλίππφ Ur pro περὶ τοῦ
φιλίππου 5 δέονται Y, corr. Ernestus 6 το ἐππεῖς Y
8 ὁφμαίους Y, corr. Sch 8. 9 καὶ τρεῖς ἄγειν] καθωπλισμένους
ἄγειν νεὶ οἴους τ' εἶναι συνάγειν coni. Hu, κ. τρ. συνάγειν Rei
703, π.τρ.ἔξάγειν Ad. Kiesslingius z. Krit. d. Dion. v. Hal. Basil.
1868, 18 9 το μυριάδας Y 10 ἔρεπον Y, corr. Be 13 βουλομένους Y Sch, βουλευομένους Ur vulgo 15 πρεσβευτᾶς (sic)
Ο 18 ὁπῆρχον Ο 19 λυπόρταν U** Ur, λυπόρτα Y
21 γεγονὸς Y ante Gro, γεγονὰς Ur Ca 916 καθούλου X,
corr. X™ addito ἴσως 22 γε Ca 916 pro τε

καὶ γὰρ ἡ τοῦ τότε βασιλεύοντος μεγαλοψυχία (διά)14 δηλος ἐγένετο τοῖς Ἑλλησιν· ὑπὸ δὲ τῆς Πτολεμαίου
τοσαῦτα καὶ τηλικαῦτα τοῖς ᾿Αχαιοῖς ἐγεγόνει φιλάνθρωπα κατὰ τοὺς ἀνώτερον χρόνους ὥστ᾽ ἄν μηδένα

1207 15] πλείον ἀξιοῦν. ἃ διατιθέμενος ὁ Λυκόρτας ε
μεγάλην ἐποιεῖτο φαντασίαν, ᾶτε τῆς παραθέσεως

16 δλοσχερῆ τὴν διαφορὰν ἐχούσης· καθ᾽ ὅσον γὰρ οὐκ
ἔξαριθμήσασθαι ῥάδιον ἡν τὰς τῶν ἐν ᾿Αλεξανδρεία
βασιλέων εὐεργεσίας, κατὰ τοσοῦτον ἀπλῶς οὐδὲν ἡν
εύρεῖν φιλάνθρωπον ἐκ τῆς ᾽ ἀντιόχου βασιλείας ἀπην- 10
τημένον εἰς πραγμάτων λόγον τοῖς ᾿Αχαιοῖς. —

25 "Οτι εως μέν τινος οἱ περὶ τὸν ἀνδρωνίδαν καὶ (10) Καλλικράτην ἐχρῶντο τοῖς ὑπὲρ τῆς διαλύσεως λόγοις, οὐδενὸς δὲ προσέχοντος αὐτοῖς ἐπεισήγαγον μηχανήν. 2 παρῆν γὰρ ἐκ πορείας εἰς τὸ θέατρον γραμματηφόρος 15 φέρων ἐπιστολὴν παρὰ Κοΐντου Μαρκίου, δι' ἦς παρεκάλει τοὺς ἀχαιοὺς ἀκολουθοῦντας τῆ 'Ρωμαίων 3 προαιρέσει πειρᾶσθαι διαλύειν τοὺς βασιλεῖς' συνέβαινε

γὰρ καὶ τὴν σύγκλητον ἀπεσταλκέναι πρεσβευτάς τοὺς

¹ δῆλος Y, corr. Di praef. Diod. IV Lips. 1867, 12 Hu
4. 5 μηδένα πλεῖον ἀξιοῦν Hu, μηδενὶ πλεῖον ἀξίως Y Ur Di,
μηδενὶ πλεῖον transposito ἀξίως post διατιδέμενος Ca 916
vulgo 5 διατιδ. ἀξίως Ca 916, v. ad 4. 5 6 έποἰει Di
praef. IV 12, sed v. 32, 3, 9 ἄτε] ἃ Ο 7 δλοσχερῆ X ex
δλοσχελῆ 8 τὰς Ur pro τῆς 9 βασιλεύων Ο 10 ἀπηντημένου Ο 11 λόγον X* Ur, λόγων Y, λόγους Ο
12—267, 15 X 171*—172*, 0 217*—217*, U* 173—175, Ur XCI;
v. Ni 338. Hanc eclogam a praecedenti vulgo interserto capite
secundo huius libri separatam huc rettulit Sch 12 ἀνδρονίδαν Y Ur vulgo ante Sch, ἀνδρονίδαν Ο, ἀνδρονίδαν (sed
litterae ο superscriptum est ω deletum) U* 13 ἐχρῶντο Y
ante Ur, ἐχρώντων U* 15 γραμματηφόρος Y Ur vulgo ante
Sch, γραμματοφόρος Ο vulgo post Sch, v. Lobeckium ad Phrynich.
682 19 post τοὺς add. δὲ Ο

περὶ Νεμέσιον διαλύσοντας τοὺς βασιλείς. ἡν δὲ 4 τοῦτο κατὰ τῆς ὑποθέσεως οἱ γὰρ περὶ τὸν Τίτον ἀδυνατήσαντες τοῦ διαλύειν ἀνακεχωρήκεισαν εἰς τὴν 'Ρώμην ἄπρακτοι τελείως. ἀλλ' οἱ περὶ τὸν Πολύβιον 5 τοὐ βουλόμενοι διὰ τὸν Μάρκιον πρὸς τὴν ἐπιστολὴν ἀντιλέγειν ἀνεχώρησαν ἐκ τῶν πραγμάτων. καὶ τὰ μὲν κατὰ τὴν βοήθειαν οὕτω διέπεσε τοἰς βασιλεῦσι, τοἰς δ' ἀχαιοἰς ἔδοξε πρεσβευτὰς ἀποστέλλειν τοὺς 6 διαλύσοντας καὶ κατεστάθησαν ἄρχων Αἰγειράτης, 10 ἀρκεσίλαος ἀρίστων Μεγαλοπολίται. οἱ δὲ παρὰ 7 τοῦ Πτολεμαίου πρεσβευταὶ διαψευσθέντες τῆς συμμαχίας ἀνέδωκαν τοῖς ἄρχουσιν, ἐτοίμας ἔχοντες, ἐπιστολὰς παρὰ τῶν βασιλέων, δι' ὧν ἡξίουν τοὺς ἀχαιοὺς ἐκπέμπειν Αυκόρταν καὶ Πολύβιον ἐπὶ τὸν 15 ἐνεστῶτα πόλεμον. —

'Επιλαθόμενος δὲ τῶν γεγραμμένων ὑπ' [26 1048 αὐτοῦ 'Αντίοχος καὶ ἱτῶν εἰρημένων ἐξήρτυε (⁷⁴⁾
1208] πόλεμον κατὰ Πτολεμαίου, ὅστε καὶ λίαν ἀληθὲς φαίνεσθαι τὸ ἡηθὲν ὑπὸ Σιμωνίδου '΄χαλεπὸν ἐσθλὸν » ἔμμεναι.'' ἔγειν μὲν γὰρ ὁρμὰς ἐπὶ τὰ καλὰ καὶ μέγρι 2

¹ Νεμέσιον] Τ. Numisium Tarquiniensem agnovit Grom e Liv. 45, 17, 3; de forma nominis v. Sch V 384 et Dittenbergerum Hermes 1872, 130 ss., 297 δε Sch pro γάρ 2 τίτον Υ 2 Didotiana, τίτον Ur vulgo 3 τοῦ Υ ΒW, om. Ur vulgo ἀνακεχωρήκεισαν Υ Sch, ἀνακεχωρήκησαν U*, ἀνακεχωρήκεσαν Ur vulgo ante Sch et Bekker, ἀνεκεχωρήκεσαν Di, v. Eberhardum l. c. 28 et Hu E.Z. XXXII 16 p. 90 ann. 1 4 τελείως Υ Ηu, τελέως Ur vulgo 6 καὶ τὰ] κατὰ Ο 7 κατὰ om. Ο οῦτω Υ, unde οῦτως Ηu, οῦτω U* vulgo 9 αἰγειράτης Υ Ca 917, αἰγιράτης U* Ur 10 καὶ ante Ἰρίστων vulgo post Ur additum del. Sch μεγαλοπολίται Υ, corr. Sch 11 τῶν Πτολεμαίων coni. Sch 12 ἐτοίμας Υ Ηu, ἐτοίμως U* vulgo, v. Kaelkerum l. c. 239 16—268, 4 M 77, 21—26 Hey; v. Diod. 31, 1, Ni 388 20 ἔχει Μ, corr. Ge καὶ omiserat Ma, coniectura add. Ge e codice nunc confirmata

τινὸς ἀντιποιήσασθαι τούτων εὐμαρές, ὁμαλίσαι δὲ καὶ κατὰ πᾶσαν περίστασιν ἐπίμονον γενέσθαι τἢ γνώμη, μηδὲν τοῦ καλοῦ καὶ τοῦ δικαίου προυργιαίτερον τιθέμενον, δυσχερές. —

"Οτι τοῦ 'Αντιόχου πρὸς Πτολεμαῖον ἕνεκεν 27 [1047 2 τοῦ Πηλούςιον καταςχεῖν ἀφικομένου, ὁ Ποπίλιος δ των 'Ρωμαίων στρατηγός, του βασιλέως πόροωθεν ασπαζομένου δια της φωνης και την δεξιαν προτείνοντος, πρόχειρον έχων τὸ δελτάριον, ἐν ικ τὸ τῆς συγκλήτου δόγμα κατ(ετ)έτακτο, προύτεινεν αὐτῷ 10 καί τοῦτ' ἐκέλευσε πρώτον ἀναγνώναι τὸν 'Αντίογον. 3 ως μεν έμοι δοκεί, (μή) πρότερον άξιώσας το της φιλίας σύνθημα ποιείν πρίν ἢ τὴν προαίρεσιν ἐπιγνώναι τοῦ δεξιουμένου, πότερα φίλιος ἢ πολέμιός 4 έστιν. ἐπεὶ δ' ὁ βασιλεὺς ἀναγνοὺς ἔφη βούλεσθαι 16 μεταδοῦναι τοίς φίλοις ύπερ των προσπεπτωκότων, άκούσας δ Ποπίλιος ἐποίησε ποᾶγμα βαού μὲν δοκοῦν 5 είναι και τελέως ύπερήφανου. έχων γάρ πρόχειρου άμπελίνην βακτηρίαν περιέγραφε τῷ κλήματι τὸν Αντίοχον εν τούτφ τε τῷ γύρφ τὴν ἀπόφασιν ἐκέ- 20 6 λευσε δοῦναι περί τῶν γεγραμμένων δ δὲ βασιλεύς

^{5-270,7} V $97^{-}-99^{\circ}$, W $66^{\circ}-67^{\circ}$, N $104^{\circ}-106^{\circ}$, U 369-373, Ur XCII; v. Liv. 45, 11-12, 8, Diod. 31,2, Ni 2738., 338. Fragmenti initium esse excerptoris perspexit Rei 708 6. 17 ποπίλιος Ur vulgo ante Di, πόπλιος Z 10 κατ(ετ)έτακτο Hu E.Z. XXXII 16 p. 92 BW, κατέτακτο Z, κατεγέγραπτο Ur vulgo, κατατέτακτο Hu 11 έκέλενε WN Hu, sed v. Diod. 12 ώς] ώ N (μή) πρότερον άξιώσας Hu, πρότερον άξιώσαθαι Z, πρ. ἀπαξιώνμενος Ur, πρ. ἀπαξιών Ca 918 vulgo, (οδ) πρ. ἀξιώσας Rei 7038. addito όρθῶς post 'Αντίοχον vs. 11, πρ. ἀπαξιώσας Di 14 φίλος N 18 πρόχειρον e Diod. coni. Sch BW, προχείρως Z vulgo (v. Brandstaeterum Fleckeis. annal. 1860, 7618.), πρὸ χειρῶν Di Hu 19 ἀμπελίνην 18 Ur, ἀμπελίνην 19 Ur, ἀμπελίνην 19

ξενισθείς τὸ γινόμενον καὶ τὴν ὑπεροχήν, βραχὺν χρόνον έναπορήσας έφη ποιήσειν πᾶν τὸ παρακαλούμενον ύπο 'Ρωμαίων. οι δε περι τον Ποπίλιον τότε 1209] την δεξιάν αὐτοῦ λαμβάνοντες ᾶμα πάντες ήσπάε ζοντο φιλοφρόνως. ἡν δὲ τὰ γεγραμμένα λύειν έξ 7 αὐτῆς τὸν πρὸς Πτολεμαῖον πόλεμον. διὸ καὶ δο-8 θεισών αὐτῷ τακτῶν ἡμερῶν, οὖτος μὲν ἀπῆγε τὰς δυνάμεις είς την Συρίαν, βαρυνόμενος και στένων, είκων δὲ τοις καιφοίς κατὰ τὸ παφόν· οἱ δὲ πεφὶ τὸν 9 10 Ποπίλιον καταστησάμενοι τὰ κατὰ τὴν Άλεξάνδρειαν καὶ παρακαλέσαντες τοὺς βασιλείς όμονοείν, ἄμα δὲ προστάξαντες αὐτοίς Πολυάρατον άναπέμπειν είς 'Ρώμην, ανέπλευσαν έπι της Κύπρου, βουλόμενοι και τας έκει (καθ)υπαρχούσας δυνάμεις έκβαλειν έκ της νήσου 15 κατά σπουδήν. ἀφικόμενοι δὲ καὶ καταλαβόντες ήττη- 10 μένους μάχη τοὺς τοῦ Πτολεμαίου στρατηγοὺς καί καθόλου φερόμενα τὰ κατὰ τὴν Κύπρον (ἄνω καλ κάτω) ταχέως ανέστησαν τὸ στρατόπεδον έκ τῆς χώρας και παρήδρευσαν, έως απέπλευσαν αι δυνάμεις έπι 20 Συρίας. και 'Ρωμαίοι μεν δσον ούπω καταπεπονημένην 11 την Πτολεμαίου βασιλείαν τούτφ τῷ τρόπφ διέ- [1048 σωσαν, τῆς τύχης οὕτω βραβευούσης τὰ κατὰ τὸν Περσέα 12

² ἐναπορήσας Z (v. 12, 25°, 1), ἐπαπορήσας coni. Sch auctore Rei 704 Di παρακελευόμενον Herwerdenus spicil. Vatic. Lugd. Bat. 1860, 85, sed v. Brandstaeterum l. c. 762 3. 10 ποπίλλιον Ur vulgo ante Di, πόπλιον Z 7 αὐτῷ εκ αὐτῷν V οὖτως Z, corr. Ur ἀπὴγετο V, ἀπήγετο U vulgo, ἀπὴγε Z Di 8 Συρίαν Rei 704 Sch, ἀγρίαν Z ante καὶ add. μὲν Sch vulgo, del. BW, v. Hu praef. 1^2 65 ss. στένων Z ante Ur, στένον U 9 εἶνον (Z), corr. Ur 12 πολυάρατος N 14 ὑπαργούσας Z, corr. BW, v. ad 12, 3, 2 17 post φερόμενα lac. indicat Ca 919, (κπαῶς) φερόμενα Rei 704 Di, ϑορυβούμενα Hu 17. 18 ἄνω καὶ κάτω add. BW 20 οὔτῷ V 22 οὖτῷν VN, unde οὖτῶς Hu, οὖτω Z vulgo

πράγματα καὶ τοὺς Μακεδόνας ὅστε καὶ πρὸς τὸν ἔσχατον καιρὸν ἐλθόντα τὰ κατὰ τὴν ᾿Αλεξάνδρειαν καὶ τὴν ὅλην Αἴγυπτον παρὰ τοῦτο πάλιν ὀρθωθῆναι, παρὰ τὸ φθάσαι κριθέντα τὰ κατὰ τὸν Περσέα πρά-18 γματα μὴ γὰρ γενομένου τούτου καὶ πιστευθέντος, τοὐκ ἄν μοι δοκεί πειθαρχῆσαι τοῖς ἐπιταττομένοις ᾽Αντίοχος.

¹ πρὸς om. U, add. U^m 2 τὰ om. N 4 φθᾶσαι Z, φθάσαι U^s Ur 5 γινομένον Z, corr. Rei 704 Sch ante και suppl. Rei 704 ἢ οὐ, sed v. BW Fleckeis. annal. 1890, 835 ss. καὶ πιστ.] τοῦ προτερήματος coni. Hu 7 ἀντίοχος Z Hu, ἀντίοχον Ur vulgo. Post hanc eclogam addunt τέλος τοῦ λου (\(\bar{\chi}\) W \(\bar{\chi}\) U) λόγου Z significantes sextam Polybii pentadem desinere; nam nullam epitomam ex libro XXX desumptam esses ab eclogariis huius tituli recte annotat Hu. Ita eadem ratione fine libri XXXVIII in iisdem codicibus additur τέλος τῆς πολυβίου ἰστορίας, quod ex sequentibus libris nulla ecloga est hausta.

FRAGMENTA LIBRI XXX.

A. OLYMP. 153, 1.

I. RES ITALIAE.

1210] "Οτι κατά τὸν καιρὸν τοῦτον ἡλθε παρὰ [1 1048 τοῦ βασιλέως Εὐμένους ἀδελφὸς "Ατταλος, ἔχων μὲν 2 πρόφασιν, εἰ καὶ μὴ τὸ κατὰ τοὺς Γαλάτας ἐγεγόνει 5 σύμπτωμα περὶ τὴν βασιλείαν, ὅμως ἐλθεῖν εἰς τὴν Ῥώμην ἕνεκεν τοῦ συγχαρῆναι τῆ συγκλήτω καὶ τυχεῖν τινος ἐπισημασίας διὰ τὸ συμπεπολεμηκέναι καὶ πάντων εὐμενῶς σφίσι μετεσχηκέναι τῶν κινδύνων τότε 3 δὲ καὶ διὰ τὴν Γαλατικὴν περίστασιν ἠναγκασμένος 10 ἦκεν εἰς τὴν Ῥώμην. πάντων δὲ φιλοφρόνως αὐτὸν 4 ἀποδεχομένων διά τε τὴν ἐν τῆ στρατεία γεγενημένην συνήθειαν καὶ διὰ τὸ δοκείν εὕνουν αὐτοῖς ὑπάρχειν, καὶ γινομένης τῆς ἀπαντήσεως ὑπὲρ τὴν προσδοκίαν, μετέωρος ἐγενήθη ταῖς ἐλπίσιν, οὐκ εἰδῶς τὴν ἀληθινὴν 15 αἰτίαν τῆς ἀποδοχῆς. διὸ καὶ παρ' ὀλίγον ἡλθε τοῦ 5

^{2—280, 17} X 172°—181°, 0 217°—223°, U* 175—192, Ur XCIII; v. Liv. 45, 19—25, Diod. 31, 5—7, Ni 31, 274, 339, Me 68., 30 3 à delpòs Di 5 ölws Y, corr. Rei 704 Be éldeiv Y Sch, éldèv U* Ur vulgo, av éldeiv Bentenus observ. crit. in Pol. Lugd. Bat. 1878, 50 10 ante hnev add. où Ur, del. Ca 920 11 τε την] την τε την Ο στρατηγία Ο 12 αὐτοῖς Di 15 διδ om. O

λυμήνασθαι τὰ σφέτερα πράγματα καὶ τὴν ὅλην βασι-6 λείαν. των γάρ πλείστων 'Ρωμαίων απηλλοτοιωμένων τῆς τοῦ βασιλέως Εὐμένους εὐνοίας καὶ πεπεισμένων αὐτὸν πλάγιον ἐν τῷ πολέμω γεγονέναι, λαλοῦντα τῷ Περσεί και τοις καιροίς έφεδρεύοντα τοις κατ' αὐτῶν, τ 7 ἔνιοι τῶν ἐπιφανῶν ἀνδρῶν λαμβάνοντες εἰς τὰς χείρας τὸν Ατταλον παρεκάλουν τὴν μὲν ὑπὲρ τάδελφοῦ [1049 πρεσβείαν αποθέσθαι, περί δ' έαυτοῦ ποιεῖσθαι τοὺς 8 λόγους βούλεσθαι γὰρ αὐτῷ τὴν σύγκλητον συγκατασκευάζειν Ιδίαν άρχην και δυναστείαν διὰ την άλλο- 10 9 τριότητα την πρός τον άδελφόν. έφ' οίς συνέβαινε τὸν "Ατταλον ἐπὶ πολὸ μετεωρίζεσθαι καὶ συγκατανεύειν (ἐν) ταῖς κατ' ἰδίαν ὁμιλίαις τοῖς εἰς τοῦτο τὸ μέρος 10 αὐτὸν παρορμῶσι. τέλος δὲ πρὸς ἐνίους τῶν ἀξιολό-1211] γων ανδρών συνέθετο και παρελθών είς την σύγ- 15 κλητον ποιήσεσθαι τούς περί τούτων λόγους. Τοιαύτης δ' ούσης τῆς διαθέσεως περί τὸν "Ατταλον. όττευσάμενος δ βασιλεύς τὸ μέλλον ἐπιπέμπει Στρατίον

2 Τοιαύτης δ' οὔσης τῆς διαθέσεως περὶ τὸν ἄτταλον, ὀττευσάμενος ὁ βασιλεὺς τὸ μέλλον ἐπιπέμπει Στρατίον τὸν ἰατρὸν εἰς τὴν Ῥώμην, ὃς μεγίστην παρ' αὐτῷ 2 πίστιν εἶχε, τὰ μὲν ὑποδείξας, τὰ δ' ἐντειλάμενος πᾶ- το σαν εἰσενέγκασθαι μηχανὴν πρὸς τὸ μὴ κατακολουθῆσαι τὸν ἄτταλον τοῖς βουλομένοις λυμήνασθαι τὴν βασι-3 λείαν αὐτῶν. ὁ δὲ παραγενόμενος εἰς τὴν Ῥώμην καὶ λαβὼν εἰς τὰς χεῖρας τὸν ἄτταλον πολλοὺς μὲν καὶ

¹ λυμήνασθαι Y° Didotiana, λυμήνασθαι Ur vulgo 4 αὐτῶν et ∂ν super ων X 8 δ' έκυτοῦ Hu, δὲ αὐτοῦ Y Ur vulgo, δὲ αὐτοῦ Be 9 βούλεσθαι Ur not. 83 Ca 920 vulgo, βουλεύεσθαι Y Ur Sch 13 έν add. Ca 920 14 παρορμῶσιν O^* Be 15 παὶ Y Ur, del. Ca 920, revocat Didotiana auctore Sch 18 δτευσάμενος Y Ca 921, δπτευσάμενος Ur στράτιον Y ante Ur στράτιος U^* , corr. Di 19 αὐτῶν O 20 δὲ Y, corr. Ben 296 BW 21 εἰσενέγκασθαι Y Sch, ὑπενέγκασθαι Ur vulgo κατακολουθεῖσαν et αι super σαν O 23 αὐτῶν Ur pro αὐτόν

ποικίλους διέθετο λόγους καὶ (γὰρ) ἦν ὁ ἄνθρωπος ἔχων τι νουνεχές καλ πειστικόν μόγις δε καθίκετο τῆς προ- 4 θέσεως και μετεκάλεσε του Ατταλου από της αλόγου φορᾶς, θείς ύπο την δψιν δτι κατά μέν το παρόν ε συμβασιλεύει τάδελφῷ, τούτφ διαφέρων έκείνου τῷ μή διάδημα περιτίθεσθαι μηδέ χρηματίζειν βασιλεύς, την δε λοιπην ίσην και την αύτην έχων έξουσίαν, είς δ δε το μέλλον δμολογουμένως καταλείπεται διάδοχος τῆς ἀρχῆς, οὐ μαχρὰν ταύτης (τῆς) ἐλπίδος ὑπαρ-10 γούσης, άτε τοῦ βασιλέως διὰ μέν τὴν σωματικὴν άσθένειαν αλελ προσδοκώντος την έκ του βίου μετάστασιν. διὰ δὲ τὴν ἀπαιδίαν οὐδ' εί βουληθείη δυναμένου την άργην άλλω καταλιπείν οὐδέπω γὰρ άνα- 6 δεδειγμένος έτύγχανεν κατά φύσιν υίδς ὢν αὐτῷ (τις) 15 δ μετὰ ταῦτα διαδεξάμενος τὴν ἀρχήν. τὸ δὲ συνέχον, 7 θαυμάζειν έφη πόσα βλάπτει τοὺς ἐνεστῶτας καιρούς. μεγάλην γὰο δείν ἔχειν πᾶσι τοίς θεοίς χάριν, εί συμ- 8 πνεύσαντες καὶ μιᾶ γνώμη χρώμενοι δύναιντο τὸν άπὸ Γαλατών φόβον ἀπώσασθαι καὶ τὸν ἀπὸ τούτων n έφεστωτα κίνδυνον, εί δὲ νῦν είς στάσιν καὶ [9 1050 1212] διαφοράν ήξει πρός τὸν ἀδελφόν, πρόδηλον εἶναι

18

¹ διέθεντο Y, corr. Ur γὰρ add. BW, v. Fleckeis. annal. 1889, 683 δ ἄνθρωπος Y Ur vulgo, ἄνθρωπος Ben 296, v. BW IV cap. IV 2 πειστικόν U** Ur, πιστικόν Y μόλις Di, sed v. 33, 9, 6 καθήκετο Ο 4 φρουρᾶς Ο 5 συμβουλεύει Y, συμβουλεύειν Ο, corr. Ur ἐκείνου Ur pro ἐκείνα 6 διασήματι Ο 7 ἔχειν Y Ur vulgo, ἔχει (cum hiatu) Rei 705 Sch, corr. Be 9 τῆς add. Rei 705 Sch 11 ἀεὶ Y unde αἰεὶ Hu, ἀεὶ U* Ur vulgo 13 ἀναδεδειγμένος] necdum agnoverat eum Liv. 45, 19, 11; v. Koeppium Rhein. Mus. 1898, 1558.

Liv. 45, 19, 11; v. Koeppium Rhein. Mus. 1898, 1558.

Liv. 45, 19, 11; v. Κοερμία Ye vulgo τις add. BW 17 δεῖν ἔχειν Hu, εἶναι Y, εἶδέναι coni. Ur Ca 921 vulgo, ἔχειν Sch, δεῖν εἶδέναι Gro not. 449 s. coll. 5, 104, 1 χάριν εἶσεμπεύσαντες Ο 19. τῶν et òν super ὧν X 20 εἶ] εἰς Ο

διότι καταστρέψει την βασιλείαν και στερήσει μέν αύτον και της παρούσης έξουσίας και της είς το μέλλον έλπίδος, στερήσει δε και τους άδελφους της άρχης και 10 της έν αυτη δυναστείας. ταυτα δη και τούτοις έτερα παραπλήσια διατιθέμενος δ Στρατίος έπεισε τον Άττα- ε λον μένειν έπι των ύποκειμένων.

Διόπες είσελθων είς την σύγκλητον δ προειρημένος συνεχάρη μεν έπι τοις γεγονόσιν και περί τῆς καθ' αύτον εύνοιας και προθυμίας, ην παρέσχετο κατά τον 2 πρός Περσέα πόλεμον, ἀπελογίσατο παραπλησίως δε 10 καί περί του πέμψαι πρεσβευτάς τούς παρακαθέξουτας την των Γαλατων απόνοιαν και πάλιν είς την έξ άργης αὐτοὺς ἀποκαταστήσοντας διάθεσιν παρεκάλεσε 3 διὰ πλειόνων. ἐποιήσατο δὲ λόγους καὶ περὶ τῆς Αίνίων και της Μαρωνειτών πόλεως, άξιών αύτώ ι 4 δοθήναι ταύτας έν δωρεά. τον δε κατά του βασιλέως λόγον και τὸν περί τοῦ μερισμοῦ τῆς ἀρχῆς εἰς τέλος 5 παρεσιώπησεν. ή δε σύγκλητος ύπολαμβάνουσα πάλιν αὐτὸν ίδία περί τούτων είσπορεύσεσθαι, τούς τε πρεσβευτάς συμπέμψειν ύπέσχετο καὶ τοῖς εἰθισμένοις 20 δώροις ετίμησεν αὐτὸν μεγαλομερῶς επηγγείλατο δε 6 και τὰς προειρημένας πόλεις δώσειν. ἐπειδή δὲ παραυτά τυχών των φιλανθοώπων ωρμησεν έχ της 'Ρώμης

² αὐτὸν Y, corr. Be 4 αὐτῷ O ởη Y BW, δὲ U° Ur vulgo 5 Στρατίος Di, στράτιος pro στρατηγός Ur vulgo 9 αὐτὸν Ur pro αὐτὸν 9. 10 κατὰ τὸν πρὸς Y Sch, κατὰ τὸν U°, εἰς τὸν κατὰ τὸν Ur vulgo 10 ἀπελογήσατο Y, corr. Ca 921 13 ἀποκαταστήσοντας Y Ca 922, ἀποκατασθήσοντας et στη super σθή Ursini manu U°, ἀποκατασταθήσοντας Ur 15 αἰνίων U° Ur, αἰνιῶν Y μαρωνιτῶν Y Ca l. c., μαρωνιτῶν Ur, corr. Di αὐτῷ Y, corr. Be 19 εἰσπορεύεσθαι Y, corr. Ur 22 ἐπειθη Y vulgo ante Sch, ἐπεὶ O vulgo post Sch 22. 23 παραντὰ τυχὼν τῶν Rei 705 Sch, παρὰ τῶν τυχώντων Y, παρατυχὼν τῶν Ur vulgo 23 φιλανθομπιῶν Y, corr. Didotiana auctore Sch

οὐδὲν ποιήσας τῶν προσδοχωμένων, διαψευσθείσα τῶν έλπίδων ή σύγκλητος άλλο μέν οὐδέν είχε ποιείν, έτι 7 δὲ κατὰ τὴν Ἰταλίαν ὄντος αὐτοῦ τὴν μὲν Αίνον καὶ την Μαρώνειαν ηλευθέρωσεν, άθετήσασα την έπαγγε-5 λίαν, τούς δὲ περί τὸν Πόπλιον Δικίννιον ἔπεμψε πρεσβευτάς πρός τούς Γαλάτας. οίς ποίας μεν έδωκεν 8 έντολας είπειν οὐ φάδιου, στοχάζεσθαι δ' έκ τῶν μετὰ ταῦτα συμβάντων οὐ δυσχερές. τοῦτο δ' ἔσται δῆλον 9 έχ τῶν πράξεων αὐτῶν.

Ήχον δε και παρά 'Ροδίων πρέσβεις, πρώτον 4 μέν οί περί Φιλοχράτην, μετά δὲ τούτους οί περί Φιλόφρονα καὶ Άστυμήδην. οἱ γὰρ Ῥόδιοι κομισάμενοι 2 την απόκρισιν, ην οί περί τον Αγέπολιν έλαβον [1051 εύθέως μετά την παράταξιν, καί θεωρούντες έκ ταύτης 15 την πρός αύτους όργην και την ανάτασιν της συγκλήτου παραυτίκα τὰς προειρημένας πρεσβείας έξέπεμψαν. οί δὲ περί τὸν Αστυμήδην καὶ Φιλόφρονα 3 κατανοούντες έκ των έντεύξεων και κοινή και κατ' lδίαν την ύφορασιν και την άλλοτριότητα των άνο θρώπων την πρός αύτους είς άθυμίαν δλοσχερή καί δυσχρηστίαν ένέπιπτον. ώς δε και των στρατηγών τις 4 άναβάς έπὶ τοὺς ἐμβόλους παρεκάλει τοὺς ὅχλους ἐπὶ του κατά Ροδίων πόλεμου, τότε δή παντάπασιν έξω 5

τοῦ φρονείν γενόμενοι διὰ τὸν περὶ τῆς πατρίδος κίνδυνον είς τοιαύτην ήλθον διάθεσιν ώστε καὶ φαιὰ λαβείν ίμάτια καί κατά τὰς παρακλήσεις μηκέτι παρακαλείν μηδ' άξιουν τούς φίλους, άλλα δείσθαι μετά δακρύων μηδεν ανήκεστον βουλεύσασθαι περί αύτων. 5 6 μετὰ δέ τινας ήμέρας είσαγαγόντος αὐτοὺς Άντωνίου τοῦ δημάρχου, (τοῦ) καὶ τὸν στρατηγὸν τὸν παρακαλοῦντα πρὸς τὸν πόλεμον κατασπάσαντος ἀπὸ τῶν έμβόλων, έποιείτο τούς λόγους πρώτον μέν Φιλόφρων, 7 μετά δε τούτον Άστυμήδης. ότε δή κατά την παροιμίαν 10 τὸ κύκνειον έξηχήσαντες έλαβον αποκρίσεις τοιαύτας, δι' ών τοῦ μὲν όλοσχεροῦς φόβου τοῦ κατὰ τὸν πόλε-8 μου έδόχουν παραλελύσθαι, περί δὲ τῶν χατὰ μέρος έγκλημάτων αὐτοῖς ή σύγκλητος πικρῶς καὶ βαρέως 9 ώνείδισεν. ἡν δ' δ νοῦς τῆς ἀποκρίσεως τοιοῦτος, ὅτι 16 εί μη δι' δλίγους άνθρώπους τούς αύτων φίλους, καί μάλιστα δι' αὐτούς, ἤδεισαν καλῶς καὶ δικαίως ὡς 10 δέον ήν αὐτοῖς χρήσασθαι. δ δ' 'Αστυμήδης αὐτῷ 1214] μεν εδόκει καλώς είρηκεναι περί της πατρίδος, οὐ μήν τοίς γε παρεπιδημοῦσιν οὐδὲ τοίς οἰκοι μένουσιν : 11 των Έλλήνων οὐδαμως ήρεσκεν. έξέβαλε γὰρ ἔγγραπτον

³ λαβεῖν Ur pro βαλεῖν παρακλήσεις Y Ur vulgo ante Be, ἐντεύξεις Wesselingius II 624, 3 (e Diod. 31, 5, 3) vulgo post Be 5 αὐτῶν Y, corr. Be 6 μετὰ Sch pro κατὰ εἰσαγαγόντων Ο 7 τοῦ add. Campius l. c. 1449, ann. 3 BW 8 κατασπάσαντος Y Ca 923, κατασπάσαντες Ur 9 πρῶτος Ε. Schulzius Rhein. Mus. 1868, 431 e Diod. 31, 5, 1 10 ὅτι ΧΟ 11 τὸ] τὸν Ο κύκνιον Y, corr. Ur ἐξάσαντες Di 16 αὐτῶν Y, corr. Be 17 δι Ur pro δὴ ἤδεισαν U* Ur vulgo, ἤδησαν (Y), ἤδεσαν Di 18 αὐτῷ ϒ, corr. Be 20 οὐδὲ Be pro οὕτε οἴκοι Campius l. c. 1450 ann. 1 BW, ἐκεῖ Y vulgo μένονσιν X BW, μένονσι Y* vulgo 21 ἤρεσκον Y, corr. Ca 923 ἐξέβαλε Y Be, ἐξέβαλλε U* Ur vulgo, v. Hu E.Z. XXI 6

μετά ταῦτα ποιήσας τὴν σύνταξιν τῆς δικαιολογίας, ἡ τοίς πλείστοις των αναλαμβανόντων είς τας χείρας άτοπος έφαίνετο και τελέως απίθανος. συνεστήσατο 12 γάρ την δικαιολογίαν ού μόνον έκ των της πατρίδος s δικαίων, έτι δε μαλλον έκ της των άλλων κατη- [1052 γορίας. τὰ μέν γὰρ εὐεργετήματα καὶ συνεργήματα 18 παραβάλλων και συγκρίνων τὰ μὲν τῶν ἄλλων ἐπειρᾶτο ψευδοποιείν και ταπεινούν, τὰ δὲ τῶν Ροδίων ηύξανε, πολλαπλασιάζων καθ' δσον οἶός τ' ἡν τὰ δ' ἁμαρτή- 14 10 ματα κατά τοὐναντίον τὰ μέν τῶν ἄλλων έξωνείδιζε πικρώς και δυσμενικώς, τὰ δὲ των 'Podíwν ἐπειρατο περιστέλλειν, ΐνα κατά την παράθεσιν τὰ μέν οίκεια μικρά και συγγνώμης άξια φανή, τὰ δὲ τῶν πέλας μεγάλα και ἀπαραίτητα τελέως, έφ' οίς έφη συγγνώμης 15 τετευχέναι τοὺς ήμαρτηχότας ἄπαντας. τὸ δὲ γένος 15 τούτο τῆς δικαιολογίας οὐδαμῶς ἄν πρέπειν ἀνδρὶ πολιτικώ δόξειεν, ἐπείτοι καὶ τῶν κοινοπραγησάντων 16 περί τινων ἀπορρήτων οὐ τοὺς διὰ φόβον ἢ πόρον μηνυτάς γενομένους των συνειδότων έπαινουμεν, άλλά 20 τούς πασαν έπιδεξαμένους βάσανον καλ τιμωρίαν καλ μηδενὶ τῶν συνειδότων παραιτίους γενομένους τῆς αὐτῆς συμφορᾶς, τούτους ἀποδεχόμεθα και τούτους ἄνδρας

¹ ποιήσασθαι Υ, corr. Ca 923 ἡ Ur pro ἡ 6 εὐεργετήματα Υ Be auctore Sch, ἐνεργήματα U* Ur vulgo 9 παραπλησιάζων Υ, corr. Ca 923 10 ἐξωνείδιζι (ut videtur) Χ, ἐξωνειδίζει Ο 14 μεγάλα καὶ ἀπαραίτητα Rei 706 BW, ἀπαραίτητα καὶ μεγάλα Υ Ur vulgo 17 Ότι τῶν ποινοπρ.—278, 5 ἰστορήσασιν: Μ 77, 27—78, 2 Hey 18 πόρον Μ secundum Ma et Hey (quaestum: Orellius l. c. 7) Didotiana, πόνον νεl πόρον legit Bo, πόνον Υ Ur vulgo, πόνον Ο 21 μηδὲν Μ (fortasse μηδεν: Bo) Υ, corr. Ur παραιτίονς σ' Μ habet aliquid diversum a παραιτίονς et ab eo quod supplet Ma ἀναξίονς' Hey, 'M habet παραιτίονσ potius quam ὑποδίκονσ' Βο

- 17 ἀγαθοὺς νομίζομεν. ὁ δὲ διὰ τὸν ἄδηλον φόβον πάντα τὰ τῶν ἄλλων ἁμαρτήματα τιθείς ὑπὸ τὴν ὄψιν τοῖς κρατοῦσιν καὶ καινοποιήσας, ὑπὲρ ὧν ὁ χρόνος εἰς λήθην ἀγηόχει τοὺς ὑπερέχοντας, πῶς οὐκ ἔμελλε δυσαρεστήσειν τοῖς ἱστορήσασιν;
- 1215 5] Την δὲ προειρημένην ἀπόκρισιν οί μὲν περὶ τὸν Φιλοκράτην λαβόντες έξ αὐτῆς ὅρμησαν, οἱ δὲ περὶ τὸν (Φιλόφρονα καὶ) 'Αστυμήδην αὐτόθι μένοντες παρήδρευον χάριν τοῦ μηδὲν αὐτοὺς λανθάνειν τῶν 2 προσπιπτόντων ἢ λεγομένων κατὰ τῆς πατρίδος. προσ- 10 πεσούσης δὲ τῆς ἀποκρίσεως ταύτης εἰς τὴν 'Ρύδον, δύξαντες ἀπολελύσθαι τοῦ μεγίστου φόβου τοῦ κατὰ τὸν πόλεμον, τἄλλα καίπερ ἀκμὴν ὅντα δυσχερῆ ραβίως 3 ἔφερον. οὕτως αἰεὶ τὰ μείζω τῶν προσδοκωμένων 4 κακῶν λήθην ποιεὶ τῶν ἐλαττόνων συμπτωμάτων. διὸ 15 καὶ παραχρῆμα ψηφισάμενοι τῆ 'Ρώμη στέφανον ἀπὸ μυρίων χρυσῶν καὶ καταστήσαντες πρεσβευτὴν ᾶμα καὶ ναύαρχον Θεαίδητον ἐξέπεμπον θερείας ἀρχομένης ἄγοντα τὸν στέφανον καὶ μετὰ τούτου τοὺς περὶ [1058]

¹ πομίζομεν Ο 1. 2 πάντα τὰ] [τηλικ]αὅτα ediderat Ma ex M, πολλὰ τὰ M secundum Hey, παντα τα legit Bo 3 εἰς X ante Ur, εἰ Ου*, οπ. Μ 4 ὁπ...|χοντασ in M legit Bo, ὑπερέ|χοντας legerant Ma et Hey ἐνσαρεστήσιν ΧΟ 5 ἰστορήσασιν Υ* Μ* Βε, ἰστορήσασι U* Ur vulgo, Υ* γνώμη 7 Φιλόφρονα coni. Leutschius Gött. gel. Ans. 1856. 1263 s., sed v. Ullrichium l. c. 77 δρμησαν Ο 8 Φιλόφρονα καὶ add. Gelder l. c. 166 ann. 2 BW coll. 30, 21, 4 12 ἀπολελύσθαι Υ* Βε, ἀπολελύσθαι Ur vulgo 14 Ότι ἀελ—15 συμπτωμάτων: M 78, 3. 4 Hey; Υ** γνώμη 14 ἀελ X, unde αιελ BW, ἀελ Μ* Υ* Ur vulgo 17 δισμυρίων coni. Sch Ni 276 ann. coll. Liv. 45, 25, 7, sed v. BW de legationibus cet. 43 ann. b καλ om. Ο 18 δεαίτητον Υ Ur not. 75 vulgo post Rei 706 et Sch., δεόδοτον Ur vulgo ante Sch (theodotum: cod. Livii pro Theaedetum), corr. Ullrichius l. c. 78 BW; v. ad 22, 5, 2 θερίας Υ, corr. Ca 924

Ροδοφώντα, πειρασομένους κατά πάντα τρόπον συμμαγίαν συνθέσθαι πρός 'Ρωμαίους. τοῦτο δ' ἐποίησαν 5 (οὐ) βουλόμενοι διὰ τοῦ ψηφίσματος καὶ πρεσβείας άποτυγείν. έὰν ἄλλως δόξη 'Ρωμαίοις, δι' αὐτῆς δὲ τῆς ε τοῦ ναυάρχου προαιρέσεως τὴν πατάπειραν ποιήσασθαι. την γαρ έξουσίαν είχε ταύτην δ ναύαρχος έκ των νόμων. ούτως γάρ ήν πραγματικόν το πολίτευμα των 6 'Ροδίων ως σχεδον έτη τετταράχοντα προς τοις έχατον κεκοινωνηκώς δ δημος Ρωμαίοις των έπιφανεστάτων 10 καλ καλλίστων έργων οὐκ έπεποίητο πρὸς αὐτοὺς συμμαχίαν. τίνος δε χάριν ούτως έχειριζον οι 'Ρόδιοι τα 7 καθ' αύτοὺς οὐκ ἄξιον παραλιπείν. βουλόμενοι γὰρ 8 μηδένα των έν ταις ύπεροχαις και δυναστείαις απελπίζειν την έξ αύτων έπικουρίαν και συμμαχίαν, οὐκ 15 έβούλοντο συνδυάζειν οὐδὲ προκαταλαμβάνειν σφᾶς 1216] αὐτοὺς δραοις καὶ συνθήκαις, άλλ' ἀκέραιοι διαμένοντες περδαίνειν τὰς έξ έπάστων έλπίδας. τότε δὲ 9 μεγάλην έποιούντο φιλοτιμίαν, βουλόμενοι ταύτης τῆς τιμης τυχείν παρά 'Ρωμαίων, οὐ κατεπειγόμενοι συμη μαχίας οὐδ' άγωνιῶντες ἁπλῶς οὐδένα κατὰ τὸ παρὸν πλην αύτων των 'Ρωμαίων, άλλα βουλόμενοι κατά 10 την υπέρθεσιν της έπιβολης άφαιρείσθαι τὰς υπονοίας των δυσγερές τι διανοουμένων περί της πόλεως.

11 άρτι δε των περί τον Θεαίδητον καταπεπλευκότων, ἀπέστησαν Καύνιοι, κατελάβοντο δὲ καὶ Μυλασεῖς τὰς 12 εν Εύρωμω πόλεις. κατά δε τὸν αὐτὸν καιρὸν ή σύγκλητος έξέβαλε δόγμα διότι δεί Κάρας καὶ Λυκίους έλευθέρους είναι πάντας, όσους προσένειμε 'Ροδίοις 5 13 μετά τὸν Άντιοχικὸν πόλεμον. τὰ μὲν οὖν κατά τοὺς Καυνίους και τούς Εύρωμεῖς ταχέως οι 'Ρόδιοι διωρ-14 θώσαντο τοὺς μὲν (γὰς) Καυνίους Λύκωνα πέμψαντες μετά στρατιωτών ηνάγκασαν πάλιν ύφ' αύτοὺς τάττε-15 σθαι, καίπες Κιβυρατών αὐτοῖς παραβοηθησάντων, ἐπὶ 10 δε τας έν Ευρώμφ πόλεις στρατεύσαντες ένίκησαν μάτη Μυλασείς και Άλαβανδείς, άμφοτέρων παρα-16 γενομένων μετὰ στρατιᾶς ἐπ' 'Ορθωσίαν. τοῦ δὲ περί τῶν Δυκίων καὶ Καρῶν δόγματος αὐτοῖς προσ- [1054] πεσόντος, πάλιν ἀπεσοβήθησαν ταῖς διανοίαις, δείσαντες 18 μή ποτε μάταιος μέν αὐτοῖς ή τοῦ στεφάνου δόσις γέγονε, μάταιοι δ' αί περί της συμμαχίας έλπίδες.

^{1.} τῶν Ur pro τὸν θεαίτητον Y, corr. Ullrichius l. c. 78 BW, v. ad 22, 5, 2 τὸν add. ante καταπ. ΟU*, om. X* Ur ἐππεπλευκότων vel ἀποπεπλ. Rei 707, sed v. Sch 2 καύνιοι Y Ur not. 85 Ca 925, κάννιοι Ur μυλαςείς Y, μυλασσείς Ur, μυλασείς Ur not. 85 Di, v. C. I. Rh. n. 445 4 κάρας Y, corr. Sch 7 καυνίους Y Ca 925, καυνίους Ur εὐφώμεις (Y), ἐς φώμην ex ἐς φώμης O, corr. Ur διοφθώσαντο Y, corr. Ετπεπίμε 8 γὰρ add. Sch λύκων ἀποπέμψαντες additis in marg. ἴσως ἀποπέμψαντες X, λύκων ἀποπέμψαντες Y, λύκον ἀποπ. Ur vulgo, λύκωνα corr. Hu (v. C. I. Rh. n. 883, 10), πέμψαντες Rei 707 Hu 9 αὐτοὺς X, αὐτὰς Y, αὐτοῖς Ur, corr. Ur not. 86 Sch 10 |κιβύρα τῶν Ο X™ O™: κιβύρα 11 στρατεύσαντες Y ante Ur, στρατεύσαντας et ε super alterum α U* 12 μυλαςείς Y, μυλασείς Ur not. 86 Di, v. ad vs. 2 ἀλβανδείς Ο 13 ἐποφθώσειαν Ο 14 λικύων Ο καυρῶν Y, καυνῶν Ο, corr. Ur 15 ἀπεσοβήθησαν ex ἀπεσοφήθησαν U*, ἀνεσοβήθησαν Be δήσαντες Ο 17 μάταιαι Y, corr. Hu Fleckeis. annal. 1867, 676 δὲ Y, corg. Ben 296 BW

II. RES GRAECIAE.

12171 "Οτι φηςὶ Πολύβιος πρότερον ἐπιστήσαντες 6 τούς αναγινώσκοντας έπὶ τὴν περὶ Δείνωνος καὶ Πολυαράτου διάληψιν· μεγάλης γὰρ οῦσης τῆς περιστάσεως 2 s καὶ τῆς μεταβολῆς οὐ μόνον παρὰ τοῖς 'Pοδίοις, ἀλλὰ σχεδον απάσαις ταις πολιτείαις, χρήσιμον αν είη το 3 τας προαιρέσεις των παρ' έκαστοις πολιτευομένων έπισκέψασθαι και γνώναι τίνες φανήσονται το κατά λόγον πεποιηχότες και τίνες παραπεπαικότες του καθήκοντος, : 10 ίνα οἱ ἐπιγινόμενοι, ὡςανεὶ τύπων ἐπτιθεμένων, δύνων- 4 ται κατά τάς δμοίας περιστάσεις τὰ μέν αίρετὰ διώκειν, τὰ δὲ φευκτά φεύγειν άληθινῶς, καὶ μὴ περί τὸν ἔσχατον καιρὸν τῆς ζωῆς ἀβλεπτοῦντες τὸ πρέπον και τας έν τῷ προγεγονότι βίω πράξεις ταὐτὸν πάθω-15 σιν. συνέβαινε τοιγαρούν τρείς διαφοράς γενέσθαι 5 των έμπεσόντων είς τὰς αἰτίας κατὰ τὸν πρὸς Περσέα πόλεμον. ὧν μία μὲν ἦν τῶν οὐχ ἡδέως μὲν δρώντων 6 κρινόμενα τὰ δλα καὶ τὴν τῆς οἰκουμένης έξουσίαν ύπὸ μίαν ἀρχὴν πίπτουσαν, οῦτε δὲ συνεργούντων ν οὖτ' ἀντιπραττόντων ἀπλῶς 'Ρωμαίοις οὐδέν, ἀλλ' οἶον έπιτετραφότων τη τύχη περί των αποβησομένων έτέρα 7

δὲ τῶν ἡδέως δρώντων κρινόμενα τὰ πράγματα καὶ βουλομένων νικάν τὸν Περσέα, μὴ δυναμένων δὲ συνεπισπασθαι τούς ίδιους πολίτας και τούς δμοεθνείς 8 πρός την αύτων γνώμην τρίτη δε και των συνεπισπασαμένων καί μεταρριψάντων τὰ πολιτεύματα πρός ι 7 την Περσέως συμμαγίαν. πῶς οὖν ξκαστοι τούτων 2 έχείρισαν τὰ καθ' αύτοὺς σκοπεῖν πάρεστιν. μετέρριψαν πρός Περσέα τὸ τῶν Μολοττῶν ἔθνος 'Αντίνους καὶ 3 Θεόδοτος και Κέφαλος μετ' αὐτῶν (οι τῶν πραγμά)των άντιπεσόντων ταίς έπιβολαίς αὐτῶν δλοσγερῶς, καὶ περι- 10 1218] στάντος τοῦ κινδύνου, καὶ συνεγγίζοντος τοῦ δεινοῦ, πάντες δμόσε χωρήσαντες τοῖς παροῦσιν ἀπέ- [1055 4 θανον γενναίως. διόπερ ἄξιον ἐπαινεῖν τοὺς ἄνδρας έπὶ τῷ μὴ προέσθαι μηδὲ περιιδεῖν σφᾶς αὐτοὺς εἰς άναξίαν διάθεσιν έμπεσόντας τοῦ προγεγονότος βίου. 15 5 καὶ μὴν ἐν Άχατα καὶ παρά Θετταλοίς καὶ Περραιβοίς έσχον αίτιαν και πλείους διὰ τὴν ἡσυχίαν, ὡς έφεδρεύοντες τοις καιροίς και φρονούντες τὰ Περσέως. 6 άλλ' οὔτε λόγον ἐν τῷ μέσῳ τοιοῦτον ἐξέβαλον οὕτε γράφοντες ούτε διαπεμπόμενοι πρός τον Περσέα περί 20 τινος έφωράθησαν, άλλὰ διεφύλαξαν άνεπιλήπτους 7 έαυτούς. τοιγαρούν είκότως οὖτοι καὶ δικαιολογίαν και κρίσιν υπέμενον και πάσας έξήλεγγον τὰς έλπίδας. 8 οὐ γὰο ἔλαττόν ἐστιν ἀγεννίας σημεῖον τὸ μηδὲν αύτῷ συνειδότα μοχθηρον προεξάγειν έκ τοῦ ζῆν αύτόν, 35 ποτε μεν τας των αντιπολιτευομένων ανατάσεις κατα-

⁸ μολοσσών P, corr. Di 9 αὐτῶν | τῶν P, αὐτῶν (οễ τῶν πραγμά)των Rei 761 Sch, αὐτῶν (οἔτινες τῶν πραγμά)των Hu 12 χωρήσαντες Rei 761 Be, στήσαν|τες P vulgo, συστάντες Sch 14 προψεσθαι P, corr. Va 20 οὐδὲ Be 24 άγεννείας Di, άγενείας Goetzeler, v. ad 28, 21, 5 26 άναστάσεις P, corr. Gro^m Sch

πλαγέντα, ποτε δε την των κρατούντων έξουσιαν, τοῦ παρά τὸ καθηκον φιλοζωείν.

Καὶ μὴν ἐν Ῥόδφ καὶ Κῷ καὶ πλείοσιν ἐτέραις 9 πόλεσιν εγένοντό τινες οί φρονούντες τὰ Περσέως, οί ε και λέγειν έθάρρουν περί Μακεδόνων έν τοις ίδιοις πολιτεύμασι και κατηγορείν μεν 'Ρωμαίων και καθόλου συνίστασθαι πρός του Περσέα κοινοπραγίαν, ού δυνηθέντες δὲ μεταρρίψαι τὰ πολιτεύματα πρὸς τὴν τοῦ βασιλέως συμμαχίαν. τούτων δ' ήσαν έπιφανέστατοι 10 10 παρά μεν τοις Κφοις Ίππόκριτος και Διομέδων άδελφοί, παρά δὲ Ροδίοις Δείνων και Πολυάρατος. Εν 8 τίς ούκ αν καταμέμψαιτο την προαίρεσιν; οι πρώτον μέν τούς πολίτας συνίστορας έχοντες πάντων των σφίσι πεπραγμένων και των είρημένων, ἔπειτα δὲ των 15 γραμμάτων έαλωκότων καλ πεφωτισμένων καλ τών παρά τοῦ Περσέως πρός έκείνους διαπεμπομένων καὶ των πρὸς τὸν Περσέα παρ' έκείνων, ᾶμα δὲ καὶ τῶν 2 άνθρώπων ύπογειρίων γεγονότων τῶν διαπεμπομένων 1219] παρ' έκατέρων καὶ πρὸς έκατέρους, οὐχ οἶοί τ' η ήσαν είχειν οὐδ' έχποδων ποιείν έαυτούς, άλλ' άχμην ήμφισβήτουν. τοιγαρούν προσχαρτερούντες καί φιλο- 3 ζωούντες πρός ἀπεγνωσμένας έλπίδας και τὸ δοκούν είναι περί αὐτοὺς τολμηρὸν καὶ παράβολον ἀνέτρε- [1056 ψαν, ώστε παρά τοις ἐπιγινομένοις μηδ' ἔσχατον ἐλέω 15 καὶ συγγνώμη τόπον καταλιπείν. ἐλεγγόμενοι γὰρ 4 κατά πρόσωπον ύπο των ιδίων χειρογράφων και των

⁴ ον vocis έγένοντο evanuerunt in P 5 εδό vocis Μαπεδόνων evanuerunt in P 8 | μεταρρίψαι P, corr. Didotiana 10 πώοιο P, corr. Be 12 παταμέμψατο P, corr. Va πρῶτοι P, corr. Va 14 τῶν ante εἰρ. del. Be, sed v. BW Fleckeis. annal. 1889, 680s. 16 διαποστελλομένων coni. Be 23 ἀνέστορέψαν P, corr. Rei 364 Sch in lex. 40 Be

ύπουργῶν οὐ μόνον ἀτυχεῖν, ἔτι δὲ μᾶλλον ἀναισχυν-5 τείν ἔδοξαν. Θόας γάο τις ἦν τῶν πλοιζομένων, ὂς καὶ πολλάκις εἰς την Μακεδονίαν ἐπεπλεύκει. δι-6 απεσταλμένος ύπὸ τῶν προειρημένων. `οὖτος ἐν τῆ μεταβολή των πραγμάτων συνειδώς αύτω τὰ πεπρα- ι γμένα, δείσας απεχώρησεν είς την Κνίδον. των δέ Κυιδίων αύτον είς φυλακήν αποθεμένων, έξαιτηθείς 7 ὑπὸ τῶν Ῥοδίων ἦλθεν εἰς τὴν Ῥόδον. κάκεῖ διὰ τῶν βασάνων έλεγχόμενος ἀνθωμολογεῖτο καὶ σύμφωνος ήν πασι τοίς έκ των αίχμαλώτων γραμμάτων 10 συνθήμασιν, δμοίως δε και ταις επιστολαίς ταις παρά τε τοῦ Περσέως ἀποστελλομέναις πρὸς τὸν Δείνωνα 8 (καὶ Πολυάρατον) καὶ παρὰ τούτων πρὸς ἐκεῖνον. έξ ών θαυμάζειν ήν τίνι ποτε λογισμφ χρώμενος δ Δείνων προσανείχε τῷ ζῆν καὶ τὸν παραδειγματισμὸν 15 ύπέμενε τοῦτον.

9 Πολύ δὲ κατὰ τὴν ἀβουλίαν καὶ κατὰ τὴν ἀγεννίαν 2 δ Πολυάρατος ὑπερέθετο τὸν Δείνωνα. τοῦ γὰρ Ποπιλίου προστάξαντος Πτολεμαίφ τῷ βασιλεῖ τὸν Πολυάρατον ἀναπέμπειν εἰς τὴν 'Ρώμην, ὁ βασιλεὺς εἰς μὲν κα τὴν 'Ρώμην οὐκ ἔκρινε πέμπειν, ἐντρεπόμενος τὴν πατρίδα καὶ τὸν Πολυάρατον, εἰς δὲ τὴν 'Ρόδον ἀποστέλλειν διέλαβε, κἀκείνου τοῦτο παρακαλοῦντος. 3 παραστήσας οὖν λέμβον καὶ παραδοὺς αὐτὸν Δημητρίφ τινὶ τῶν φίλων ἐξαπέστειλεν. ἔγραφε δὲ καὶ τοῖς 12 4 'Ροδίοις ὑπὲρ τῆς ἐκπομπῆς. ὁ δὲ Πολυάρατος προσ-

⁹ ἀνθομολογεῖτο P, corr. Va 12 πρὸς τοὺς περὶ Δείνωνα coni. Sch 13 καὶ Πολυάρατον add. BW 15 προσανεί|χετο ξῆν P, corr. Sch in lex. 523 Be παραδιγματισμον (s. acc.) P, corr. Va 17 ἀγέννειαν Di, ἀγένειαν Goetzeler, v. ad 28, 21, 5 18 ποπλίον P, corr. Va ann. 25 Sch 26 προσχών (ων in ras.) P, προσχών Va, corr. Sch

1220] σχών Φασηλίδι κατά πλοῦν καὶ διανοηθεὶς αττα δή ποτ' οὖν, λαβών θαλλοὺς κατέφυγεν ἐπὶ τὴν κοινήν έστίαν. δυ εί τις ήρετο τί βούλεται, πέπεισμαι 5 μηδ' (αν) αὐτὸν ἔχειν είπειν. εί μὲν γὰο είς την 5 πατρίδα μολείν ἐπεθύμει, τί θαλλών ἔδει; τοῦτο γὰρ · προύκειτό που τοῖς ἄγουσιν αὐτόν. εἰ δ' εἰς τὴν 6 'Ρώμην, και μη βουλομένου 'κείνου τοῦτ' ἔδει γενέσθαι κατ' ανάγκην. τί οὖν κατελείπεθ' ετερον; άλλος [1057 γαρ τόπος δ δεξόμενος αὐτὸν μετ' ἀσφαλείας οὐκ ἡν. 10 οὐ μὴν ἀλλὰ τῶν Φασηλιτῶν πεμψάντων εἰς τὴν 'Ρόδον 7 καί παρακαλούντων κομίζεσθαι καί παραλαμβάνειν τὸν Πολυάρατον, νουνεχώς οἱ Ῥόδιοι διαλαβόντες ἄφρακτον μεν εξαπέστειλαν το παραπέμψον, αναλαβείν δ' είς την 8 ναῦν ἐκώλυσαν τὸν ἄρχοντα διὰ τὸ προστετάχθαι τοις 15 έχ της Άλεξανδοείας εlς 'Ρώμην αποκαταστήσαι τον άνθοωπον. παραγενομένης δε της νεώς είς την Φα-9 σηλίδα, καὶ τοῦ μὲν Ἐπιχάρους, δς ἡν ἄρχων τῆς νεώς, οὐ βουλομένου δέχεσθαι τῷ πλοίφ τὸν ἄνθρωπον, τοῦ (δὲ) Δημητρίου τοῦ προχειρισθέντος ὑπὸ 10 20 τοῦ βασιλέως διὰ τὴν ἀναπομπὴν κελεύοντος ἀνίστασθαι και πλείν αὐτόν, και των Φασηλιτων συνεπισχυόντων αὐτῷ διὰ τὸ δεδιέναι μή τις ἐκ Ῥωμαίων σφίσι διὰ ταῦτα μέμψις ἐπακολουθήση, καταπλαγείς τὴν 11

¹ φασηλιδην (s. acc.) καταπλοῦν P, corr. Va 1.2 ἀτταδηποτούν P, ἄττα δηποτοῦν Va, corr. Sch 2 θάλλους P, corr.
Didotiana 3 είτισειφετο P, εἴ τις εἴφετο Va, corr. Sch 4 μὴ
δαυτον (s. acc.) P, μὴ δυνατὸν Va, corr. Be σχεῖν Na 355 Di
5 θᾶλλων P, θάλλων Va, corr. Didotiana 6 ποι P, corr. Be
auctore Sch 8 καταλείπε θέτεφον P, καταλείπεθ' ἔτεφον Va,
corr. Sch 12 διαλαχόντες P, corr. Va 14 ναῦ P, corr.
Va 15 'Ρώμην Sch pro βόδον 16 νεὼς Va, συεως (s. acc.)
P 19 δὲ add. Va 20 διὰ] ἐπὶ νεὶ πρὸς νεὶ εἰς coni.
Sch 21 φασηλι|σῶν P, corr. Va συν ἐπι σχυόντων P, corr.
Va 23 ἐπακουλουθήσοι P, ἐπακολουθήσοι Va, corr. Be

περίστασιν ένέβη πάλιν τον λέμβον προς τον Δημήτριον. 12 κατά δὲ τὸν ἀπόπλουν ἐπιλαβόμενος ἀφορμῆς εὐκαίρου, προσδραμών κατέφυγε πάλιν είς Καῦνον κάκει παρα-13 πλησίως έδειτο των Καυνίων βοηθείν. τούτων δέ πάλιν αποτριβομένων αὐτὸν διὰ τὸ τάττεσθαι μετὰ 5 Ροδίων, διεπέμπετο πρός Κιβυράτας, δεόμενος αὐτὸν 14 δέξασθαι τη πόλει καλ πέμψαι παραπομπήν. ἔσχε γάρ άφορμην πρός την πόλιν διά τὸ τεθράφθαι παρ' αὐτῶ 15 τοὺς παϊδας Παγαράτους τοῦ τυράννου. τῶν δὲ πει-1221] σθέντων καὶ ποιησάντων τὰ παρακαλούμενα, παρα- 10 γενόμενος είς την Κιβύραν είς άπορίαν ένέβαλεν αύτόν τε και τους Κιβυράτας μείζω τῆς πρότερον, δτε παρά 16 τοις Φασηλίταις ήν. ούτε γαρ έχειν παρ' αύτοις έθαρρουν αὐτὸν διὰ τὸ δεδιέναι τὸν ἀπὸ Ῥωμαίων κίνδυνον, οὔτ' ἀναπέμπειν εἰς τὴν Ῥώμην ἐδύναντο 15 διά την απειρίαν των κατά θάλατταν έργων, ατε μεσό-17 γαιοι τελέως υπάρχουτες. λοιπον ήναγκάζουτο πρεσβεύειν είς την 'Ρόδον καὶ πρὸς τὸν στρατηγὸν είς 18 Μακεδονίαν, άξιοῦντες παραλαβεῖν τὸν ἄνθρωπον. τοῦ δε Λευκίου γράψαντος τοις μεν Κιβυράταις τηρείν 20 έπιμελώς του Πολυάρατου και κομίζειν είς την [1058] 'Ρόδον, τοῖς δὲ 'Ροδίοις φροντίζειν τῆς κατὰ δάλατταν παραπομπής, ίνα μετ' άσφαλείας είς την 'Ρωμαίων άνακομισθή, πειθαργησάντων δ' άμφοτέρων τοις 19 γραφομένοις, τούτφ τῷ τρόπφ συνέβη τὸν Πολυάρατον 25

⁵ διατο τα τεσθαι (s. scc.) P, corr. Va 8 διατοτε τράφθαι P, διὰ τὸ τετράφθαι Va, corr. Be 9 Παγκράτους Va, παγκρατὸ - P 11 αὐτὸν P, corr. Va 12 ὅτε Sch, ἢ ὅτε P 13 πα ραντοῖσ P, corr. Va 15 οὖτ ἀναπέμπειν Βε pro οδθ αμα πέμπειν ἐδύνατο P, corr. Va 16 μεσόγειοι Di, sed v. Glaserum l. c. 80 s. 23 τὴν Ῥώμην Rei 761, sed v. Sch 24 δ' ἀ φοτέρων P, corr. Va

έλθειν είς την 'Ρώμην, έκθεατρίσαντα μέν την άβουλίαν την αύτοῦ καὶ την άγεννίαν έφ' ὅσον οἰός τ' ην, ἔκδοτον (δὲ) γενόμενον οὐ μόνον παρὰ Πτολεμαίου τοῦ βασιλέως, ἀλλὰ καὶ παρὰ Φασηλιτῶν 5 καὶ παρὰ Κιβυρατῶν καὶ παρὰ 'Ροδίων διὰ την ἰδίαν ἄνοιαν.

Τίνος οὖν χάριν τὸν πλείω λόγον πεποίημαι περί 20 Πολυαράτου καὶ Δείνωνος; οὐχ ΐνα συνεπεμβαίνειν 21 δόξω ταῖς ἐκείνων ἀτυχίαις. καὶ γὰρ ἄτοπόν γε τοῦτο 10 τελέως ἀλλ' ἵνα φανερὰν ποιήσας τὴν ἐκείνων ἀβουλίαν βέλτιον παρασκευάσω καὶ βουλεύεσθαι καὶ φρονεῖν τοὺς κατὰ τὰς περιστάσεις (εἰς) παραπλησίους ἐμπίπτοντας καιρούς. —

'Εξ ὧν μάλιστα κατίδοι τις ἄν ἄμα τὴν [10 1061 15 ὀξύτητα καὶ τὴν ἀβεβαιότητα τῆς τύχης, (14) ὅταν (ἄ) μάλιστ' ἄν τις αὐτοῦ χάριν οἰηται διαπονεῖν, ταῦτα παρὰ πόδας εὐρίσκηται τοῖς ἐχθροῖς κατασκευά-1222] ζων κίονας γὰρ κατεσκεύαζε Περσεύς, καὶ ταύτας 2 καταλαβῶν ἀτελεῖς Λεύκιος Αἰμίλιος ἐτελείωσε καὶ τὰς ἐκο ἰδίας εἰκόνας ἐπέστησεν. —

Ο δὲ θαυμάσας τὴν τῆς πόλεως θέσιν καὶ τὴν τῆς 8 ἀκροπόλεως εὐκαιρίαν πρός τε τοὺς ἐντὸς Ἰσθμοῦ καὶ (16) πρὸς τοὺς ἐκτὸς ἀπολαμβανομένους τόπους. —

² αὐτοῦ P, corr. Va ἀγέννειαν Di, ἀγένειαν Goetzeler, v. ad 28, 21, 5 3 δὲ add. Va 6 ἄγνοιαν coni. Sch 12 εἰς add. Va 14—20 M 78, 4—9 Hey; v. Liv. 45, 27, 7, Me 8s., 30 14 post ἄμα add. καὶ Lu 16 ᾶ add. Ge αὐτοῦ M, corr. Lu 18 κατεσκεύασε Ge 19 καταλιπῶν M, corr. Lu praef. ad Phylarch. 8 20 ἰδίας BW auctore Hu, αὐτῶς M secundum Ma et Hey, αὐτοῦ legit Bo, αὐτοῦ Lu 21—23 Suid. v. εὐκαιφίαν; Pol. fragmentum agnovit Ur 268, huc retulit Sch V 44s. Cf. Liv. 45, 28, 2, Sch VII 697, Me 8s., 30

4 'Επισημηνάμενος δὲ τοῦ Σικυῶνος τὴν ὀχυρότητα καὶ τὸ βάρος τῆς τῶν Άργείων πόλεως ἦλθεν εἰς 'Επίδαυρον. —

5 Πάλαι μετέωρος ὢν πρὸς τὴν τῆς Ὀλυμπίας θέαν ὥρμησε. —

Πολύβιος· Λεύκιος Αἰμίλιος παρῆν εἰς τὸ τέμενος τὸ ἐν ᾿Ολυμπία, καὶ τὸ ἄγαλμα θεασάμενος ἐξεπλάγη καὶ τοσοῦτον εἶπεν ὅτι μόνος αὐτῷ δοκεί Φειδίας τὸν παρ᾽ Ὁμήρῷ Δία μεμιμῆσθαι, διότι μεγάλην ἔχων προσ- [1062 δοκίαν τῆς ᾿Ολυμπίας μείζω τῆς προσδοκίας εὐρηκὼς 10 εἴη τὴν ἀλήθειαν. —

11 "Οτι Αιτωλοί τον βίον ἀπὸ ληστείας καὶ τῆς [1060 (14) τοιαύτης παρανομίας εἰώθεισαν ἔχειν. καὶ ἔως μὲν ἔξῆν τοὺς Ἑλληνας φέρειν καὶ λεηλατείν, ἐκ τούτων ἐπορίζοντο τοὺς βίους, πᾶσαν γῆν ἡγούμενοι πολεμίαν ις 3 μετὰ δὲ ταῦτα Ῥωμαίων ἐπιστάντων τοῖς πράγμασι [1061 κωλυθέντες τῆς ἔξωθεν ἐπικουρίας εἰς ἑαυτοὺς κατ-4 ἡντησαν. καὶ πρότερον μὲν κατὰ τὸν ἐμφύλιον πό-5 λεμον οὐκ ἔστιν ὁ τῶν δεινῶν οὐκ ἔπραξαν. βραχεί δ' ἀνώτερον χρόνω γεγευμένοι τοῦ φόνου τοῦ κατ' κ ἀλλήλων ἐν ταῖς κατὰ τὴν Ἀρσινοίαν σφαγαῖς ἔτοιμοι πρὸς πᾶν ἡσαν, ἀποτεθηριωμένοι τὰς ψυχάς, ῶστε 6 μηδὲ βουλὴν διδόναι τοῖς προεστῶσι. διόπερ ἡν ἀκρισίας καὶ παρανομίας καὶ φόνου πλήρη τὰ κατὰ

^{1—3} Suid. v. βάρος; Pol. fragmentum agnovit Ur 264, huc rettulit Sch. Cf. Liv. 45, 28, 3, Me 8s., 30 4. 5 Suid. v. μετέωρος; Pol. fragmentum agnovit et ad L. Aemilium Paullum rettulit Va 216; v. Liv. 45, 28, 4, Me 8s., 30 6—11 Suid. v. Φειδίας; v. Liv. 45, 28, 5, Me 8s., 30 8 τοισύτον Suid., corr. Di δοκοῖ coni. Be 12—289, 4 P 313°s, Va 142; v. Liv. 45, 28, 6ss., Sch VII 696, Ni 277, 339 12 ἀ|πολιστείασ P, corr. Va 21 ἀρσινοῖαν (s. acc.) P, Άρσινοῖαν Va vulgo, Άρσινόην Di, v. Steph. thes. I 2, 2057 A

την Αιτωλίαν, και των πραττομένων παρ' αὐτοις έκ λογισμού μέν και προθέσεως οὐδεν έπετελείτο, πάντα δ' είκη και φύρδην έπράττετο, καθαπερεί λαίλαπός τινος έκπεπτωκυίας είς αὐτούς. ---

1223] Οτι οί κατὰ τὴν "Ηπειρον παραπλήσια τούτοις 12 ἔπραττον. ἐφ' ὅσον γὰρ οἱ πολλοὶ τῶν ἀνθρώπων 2 μετριώτεροι των κατά την Αλτωλίαν ήσαν, έπλ τοσούτον δ προεστώς αὐτῶν ἀσεβέστερος καὶ παρανομώτερος ύπῆρχε των άλλων. δοκω γὰρ μὴ γεγονέναι μηδ 3 10 έσεσθαι θηριωδέστερον άνθρωπον μηδ' εἰκαιότερον Χάροπος. -

"Οτι μετὰ τὴν τοῦ Περσέως κατάλυσιν [13 1058 αμα τῷ κριθῆναι τὰ δλα πανταχόθεν ἐξέπεμ- $^{(10)}$ πον πρέσβεις συγχαρησομένους τοίς στρατηγοίς έπὶ 15 τοῖς γεγονόσιν. τῶν δὲ πραγμάτων δλοσχερῶς ἐπὶ 2 'Ρωμαίους κεκλικότων, έπιπολάζοντες διά τὸν καιρὸν οί δοχοῦντες είναι φίλοι 'Ρωμαίων έν πασι τοῖς πολιτεύμασιν, είς τε τὰς πρεσβείας οὖτοι καθίσταντο καὶ τάς άλλας χρείας. διὸ συνέδραμον είς την Μακεδονίαν 3 νο έκ μεν Αχαΐας Καλλικράτης, Αριστόδαμος, Αγησίας, Φίλιππος, έκ δὲ Βοιωτίας οἱ περὶ Μνάσιππον, έκ δὲ 4 τῆς Άπαρνανίας οί περὶ Χρέμαν, παρὰ δὲ τῶν Ἡπειρωτῶν οἱ περὶ τὸν Χάροπα καὶ Νικίαν, παρὰ δὲ τῶν Αλτωλών οι περί του Αυμίσκου και Τίσιππου. άπάντων 5

³ φύο δὴν P, corr. Va 5—11 P 313^u, Va 142; v. Ni 339
5 οἱ e P add. Hu 8 παρανομότατος P, παρανομώτατος Va, corr. Be 10 μὴ δε σκεότερον P, μηδὲ σκαιότερον Va, corr. Na 229 coll. 32,5,8 BW 12—291,3 X 181^u—183^{*}, 0 223^u—224^u, U* 192—195, Ur XCIV; v. Liv. 45, 31, 68s., Ni 277, 339. Initium fragmenti turbatum esse docet Ni 16 12 post κατάλυσιν spatium trium fere litterarum in O 16 κεκληκότων Y, corr. Ur 21 post οἱ repetit δὲ O 22 χρέμαν Y Hu, χρέμην U* vulgo, v. 28, 5, 1 ἡπηρωτῶν Ο 24 λύκισκον Ο

δε τούτων όμοῦ γενομένων καὶ πρὸς τὴν αὐτὴν ὑπόθεσιν άμιλλωμένων προθύμως, καὶ μηδενὸς ψπάρχοντος άντανωνιστού διά τὸ τοὺς άντιπολιτευομένους απαντας είκοντας τοίς καιφοίς άνακεχωφηκέναι τελέως, άκονιτί 6 κατεκράτησαν τῆς ὑποθέσεως οἱ προειρημένοι. πρὸς ε μέν οὖν τὰς ἄλλας πόλεις καὶ τὰς έθνικὰς συστάσεις οί δέκα δι' αὐτῶν τῶν στρατηγῶν ἐποιήσαντο τὴν έπιταγήν, οθς δεήσει πορεύεσθαι των άνδρων είς 7 την 'Ρώμην. οὖτοι δ' ήσαν ώς ἐπίπαν οὓς ἀπέγραψαν οί προειρημένοι κατά τὰς ίδίας ἀντιπαραγωγάς, πλην 10 8 δλίγων τελέως των εκδηλόν τι πεποιηκότων. πρός δε 1224] τὸ τῶν Άχαιῶν ἔθνος πρεσβευτὰς ἐξέπεμψαν τοὺς έπιφανεστάτους ἄνδρας των δέκα, Γάιον Κλαύδιον 9 καὶ Γνάιον Δομέτιον, διὰ δύ' αἰτίας, πρῶτον μὲν εὐλαβούμενοι τοὺς Άχαιοὺς μή ποτ' οὐ πειδαρχήσωσι 16 τοίς γραφομένοις, άλλὰ καὶ κινδυνεύσωσιν οί περί τὸν Καλλικράτην, δόξαντες έξειργάσθαι τὰς κατά πάντων 10 τῶν Ἑλλήνων διαβολάς, δ κατ' ἀλήθειαν ἡν, δεύτερον δε διά το μηθεν έν τοις αίχμαλώτοις γράμμασιν άπριβες 11 εύρησθαι κατά μηδενός των Άχαιων. περί μέν οὖν 20 τούτων μετά τινα χρόνον έξέπεμπεν δ στρατηγός τὰς έπιστολάς και τούς πρέσβεις, καίπερ ούκ εύδοκούμενος

¹ την αὐτην pro αὐτην την Rei 708 auctore Ca 926 Sch
2 ἀμιλλωμένων Υ' Ca 926, ἀμιλλωμένων Ur καὶ Y vulgo
ante Sch, om. O vulgo post Sch 4 ἀπονητὶ Y, corr. Rei 708
Sch 7 δι΄ αὐτοῦ τοῦ στρατηγοῦ (cum hiatu) coni. Sch coll.
Liv. 45, 31, 9 8 οὖς] δν Ο 9 ὡς Y Di, οὖς Ur vulgo
ἐπίπαν Di, ἀπίπαν X, ἀπεῖπαν ΟU* Ur vulgo 11 ἐκδηλόν
τι Y ante Ur, ἐπδηλονότι U* 13 ι Y 14 δύο Y, corr.
Ben 296 BW 15 εὐλαβονψένοις Ο πειθαρχήσοντι Y, corr.
Sch 16 πινδυνεύσοντιν Y, corr. Sch 17 ἐξειργάσθαι Y
Didotiana, ἐξειργάσθαι Ur vulgo 18 τῶν om. Ο 19 μηθὲν
Ernestus vulgo ante Hu 20 εὐρησθαι X* Ca 926, εὐφείσθαι
ΟU* Ur 22 εὐδοκούμενοις Y Ca 926, εὐδοκούμενοι Ur

κατά γε την αύτου γνώμην ταις των περί του Δυκίσκου και Καλλικράτην διαβολαις, ως έξ αυτών των πράγμάτων υστερου έγένετο καταφανές. —

1225] "Οτι τῆς αὐτῆς ψυχῆς ἐστιν ἀγῶνάς [14 (15) 1062 τε διατίθεσθαι καλῶς καὶ παρασκευὴν καὶ πότον μεγαλομερῆ χειρίσαι δεόντως καὶ παρατάξασθαι τοῖς πολεμίοις στρατηγικῶς. —

Τῶν γοῦν ᾿Ηπειρωτῶν έβδομήκοντα πόλεις [15 (16)
 Πολύβιός φηςιν ἀνατρέψαι Παῦλον μετὰ τὴν Μακεδόνων
 παὶ Περσέως κατάλυσιν Μολοττῶν ở ὑπάρξαι τὰς πλείστας πέντε δὲ καὶ δέκα μυριάδας ἀνθρώπων έξ ανδρακοδίσασθαι.

III. RES AEGYPTI.

Οτι κατά την Αίγυπτον οἱ βασιλεῖς [16 (17) 1059

15 ἀπολελυμένοι τοῦ πρὸς Αντίοχον πολέμου

1226] πρῶτον μὲν εἰς Ῥώμην πρεσβευτην ἐξέπεμψαν

1236] Νουμήνιον, ἔνα τῶν φίλων, εὐχαριστήσοντα περὶ τῶν

125 ἐἰς αὐτοὺς γεγονότων εὐεργετημάτων ἀπέλυσαν δὲ καὶ 2

12 τὸν Λακεδαιμόνιον Μεναλκίδαν, ἐνεργῶς κεχρημένον

13 τοἰς κατὰ τῆς βασιλείας καιροῖς πρὸς την ἰδίαν ἐπανόρ
14 θωσιν, Γαΐου Ποπιλίου τὴν ὑπὲρ τῆς ἀπολύσεως χάριν

15 ἀτησαμένου παρὰ τῶν βασιλέων.

¹ αὐτοῦ Y, ἐμοῦ vel ἐμαντοῦ Rei 709 (sed v. Sch), corr. Be 4—7 M 78, 9—12 Hey; v. Liv. 45, 32, 11, Diod. 31, 8, 13, Plut. quaest. symp. 1, 2, 2 p. 486 Wytt., Ni 277, 339, Me 8s., 30 6 χειρῆσαι M, corr. Ge 8—12 Strab. 7, 7, 3 C. 322; v. Liv. 45, 34, 6, Ni 277, 339 14—22 X 183°s., 0 224°s., U* 195 s., Ur XCV; v. Ni 339 17 νουμίνιον Υ, νουμένιον Ur, corr. Be εὐχαριστήσαντα Υ, corr. Ur 19 τὸν λακετούτον Ο μεναλκίδαν Ο Ur, μενάλκιδαν Χ, μελαλκίδαν et ν super prius λ U* 20 τῆς ex τοίς Ο 21 ποππιλίου X^m Υ, κοπλίου Χ, χοπλλίου Ur vulgo, corr. Di ταύτην ὑπὲρ τῆς διαλύσεως Rei 709

B. OLYMP. 153, 2.

I. RES ITALIAE.

17 (18)] "Οτι κατά τὸν καιρὸν τοῦτον Κότυς ὁ τῶν (12) 'Οδρυσῶν βασιλεὺς ἀπέστειλε πρεσβευτὰς εἰς τὴν 'Ρώμην, ἀξιῶν ἀποδοθῆναι τὸν υἰὸν αὑτῷ καὶ περὶ τῆς γενομένης πρὸς Περσέα κοινοπραγίας δικαιολογού- 6 μενος. οἱ δὲ 'Ρωμαῖοι νομίσαντες ἡνύσθαι σφίσι τὸ προκείμενον, τοῦ πρὸς τὸν Περσέα πολέμου κατὰ νοῦν προκεχωρηκότος, τὴν δὲ πρὸς Κότυν διαφορὰν πρὸς 3 οὐδὲν ἔτι διατείνειν, συνεχώρησαν αὐτῷ κομίζεσθαι τὸν υἰόν, δς δμηρείας χάριν δοθεὶς εἰς Μακεδονίαν 10 4 ἐαλώκει μετὰ τῶν Περσέως τέκνων, βουλόμενοι [106 τὴν αὐτῷν πρασότητα καὶ μεγαλοψυχίαν ἐμφαίνειν, ἄμα δὲ καὶ τὸν Κότυν ἀναδούμενοι διὰ τῆς τοιαύτης χάριτος. —

^{2—14} X 183°, 0 225°, U* 1968., Ur XCVI; v. Liv. 45, 42, 688., Ni 279, 339 2 X° O° : κότυς 4 αὐτῷ Y, corr. Be 6 ἡνύσθαι Y Ur, ἡνύσασθαι O, ἡνῦσθαι Sch, corr. Ca 927 8 κότυν ex κότην O 10 δς Y Ca 927, οὶ Ur 12 αὐτὴν Y, αὐτῷν Ur vulgo, corr. Didotiana 13 δὲ Y Ca 927, δὴ Ur αἰδούμενοι Y Ur vulgo, ἐνδούμενοι Rei 709, corr. Di 15—295, 19 X 184°—187°, O 225°—227°, U* 197—202, Ur XCVII; v. Liv. 45, 44, 1988., Diod. 31, 15, Ni 279, 339 16 Y° : προσσίας συγχωρησόμενος Y, corr. Ur 17 στρατηγοῖς Perizonius animady. hist. cap. I 38 ed. Harles. pro στρατιώταις Sch, v. Diod.

παραγεγονότων 'Ρωμαϊκών πρός αὐτόν, έξυρημένος την κεφαλήν και πιλίον έγων (λευκόν) και τήβενναν και καλικίους απήντα τούτοις, και καθόλου τοιαύτη δια-1227] σκευή κεχρημένος οΐαν έχουσιν οἱ προσφάτως ήλευ-5 θερωμένοι παρά 'Ρωμαίοις, οθς καλούσι λιβέρτους καί 4 δεξιωσάμενος τούς πρεσβευτάς "Όρᾶτ'" έφη "τὸν ύμέτερον λίβερτον έμέ, πάντα βουλόμενον χαρίζεσθαι και μιμεισθαι τα παρ' ύμιν." ής άγεννεστέραν φωνήν ού ράδιον εύρειν. * * * τότε δε κατά την είσοδον δ 10 (γενόμενος) την είς την σύγκλητον, στάς κατά το δύρετρον άντίος τοῦ συνεδρίου και καθείς τὰς κείρας άμφοτέρας προσεκύνησε τον οὐδον και τους καθημένους. έπιφθεγξάμενος "Χαίρετε, θεοί σωτήρες", ύπερβολήν ού καταλιπών άνανδρίας, αμα δε και γυναικισμού και 15 πολαπείας οὐδενὶ τῶν ἐπιγινομένων. ἀπόλουθα δὲ 6 τούτοις και κατά την κοινολογίαν είσελθων ἐπετελέσατο, περί ων και το γράφειν άπρεπες ήν. φανείς δε τελέως 7 εύκαταφρόνητος απόκρισιν έλαβε δι' αύτο τοῦτο φιλάνθρωπον.

"Ηδη δὲ τούτου τὰς ἀποκρίσεις εἰληφότος, [19 (20)] προσέπεσε παραγίνεσθαι τὸν Εὐμένη. τοῦτο δὲ $^{(17)}2$

¹ έξηρημένος Ο 2 πίλιον Υ, πόλιον Ο, πίλεον Ur, corr. BW auctore Be λευκόν add. BW e Diod. τάβενναν Υ, corr. Ur 3 καλικίους Υ Ca 927, καλλικίους U*, καλίγας Ur; ν. Dittenbergerum syll. n. 314, 44 et ann. 5 4 οδαν Υ* Sch, οδαν Ur vulgo έλευθερωμένοι Ο 7 ήμέτερον Ο βουλομένου Υ, corr. Ur 8 μιμείται Ο άγενεστέραν Υ, corr. Ca 928 9 εδοείν BW e Diod. pro εἰπείν ***] lac. indicat Sch, πολλὰ δὲ καὶ ἄλλα τούτοις οἰπεία πρότερον διεπράξατο, καὶ τότε δὲ cet. Diod. δὲ κατὰ τὴν Υ ante Ur, δέκα τὴν U* 10 γενόμενος add. Sch e Diod. 11 ἐναντίος Cobetus Mnemos. 1876, 371 χείρας Χ 12 οὐδὲν Ο 14 μυακισμοῦ Υ, μιακισμοῦ Ο, corr. Ur 15 κολακίας Ο Χ^m: δρα ἐπιγενομένων Ο Sch, ν. Hu Ε.Ζ. ΧΧΙΙΙ 12 p. 361 ann. 2 18 δι' αὐτοῦ τὸ φιλ. Ο

τὸ πράγμα πολλὴν ἀπορίαν παρέσχε τοῖς ἐν τῷ [1068 συνεδρίω. διαβεβλημένοι γάρ πρός αὐτόν και διαλήψεις άμεταθέτους έχοντες ούκ έβούλοντο κατ' οὐδένα τρό-3 που έμφανίζειν αύτούς. πᾶσι γὰρ ἀναδεδειχότες πρῶτον και μέγιστον φίλον τον βασιλέα τοῦτον ξμελλον 5 είς όψιν έλθόντες καί προσδεξάμενοι δικαιολογίαν, εί μέν τὸ δοχοῦν ἀποχριθεῖεν ἀχολουθοῦντες ταῖς ίδίαις διαλήψεσιν, έκθεατριείν αύτούς, εί τοιούτον άνθρωπον 4 έπὶ τοσοῦτον έξετιμησαν έν τοῖς ἀνώτερον χρόνοις, εἰ δὲ δουλεύοντες τῆ τῶν ἐκτὸς φαντασία φιλανθρώπως 10 άποκριθείεν, παρόψεσθαι την άλήθειαν καὶ τὸ τῆ 5 πατρίδι συμφέρου. διόπερ έξ έκατέρας τῆς ἀποφάσεως μέλλοντος ἀπιθάνου τινὸς αὐτοῖς ἐξακολουθήσειν, 1228 6] εύροντο λύσιν τοῦ προβλήματος τοιαύτην. ὡς γὰρ καθόλου δυσαρεστούμενοι ταῖς τῶν βασιλέων ἐπι- 15 δημίαις δόγμα τι τοιούτον έξέβαλον, μηδένα βασιλέα 7 παραγίνεσθαι πρός αύτούς. μετὰ δὲ ταῦτα πυθόμενοι τὸν Εὐμένη καταπεπλευκέναι τῆς Ἰταλίας εἰς Βρεντέσιον έπαπέστειλαν τὸν ταμίαν φέροντα τὸ δόγμα καὶ κελεύσοντα λέγειν πρὸς αὐτόν, εἴ τι τυγχάνει τῆς » 8 συγκλήτου χρείαν έχων εί δε μηδενός δείται, παραγγελούντα την ταχίστην αὐτὸν έκ τῆς 'Ιταλίας ἀπαλλάτ-9 τεσθαι. δ δε βασιλεύς, συμμίξαντος αὐτῷ τοῦ ταμίου,

^{2...}διαβεβλημένοις Ο διάληψις Ο 4 αύτούς Υ, corr. Ur 7 ακολουδοῦντες Υ Gro, άκολοθοῦντες Ο Ur Ca 928 8 αὐτούς Υ, corr. Didotiana εl] οι Ern. Schulzius apud Hu 9 έξετίμησεν Ο 10 δουλεύοντες Ur pro βουλεύοντες φαντασίαν Υ, corr. Ur 13 τινὸς] τιόρια Ο (v. de Boorium Sits.-Ber. d. preuß. Akad. d. Wiss. su Berlin IX [1902], 155) 14 εῦροντο Υ Ur, εὐρον τὴν Ο, εὐρόν τινα coni. Hu τοιαύτην] αὐτήν Ο 17 αὐτοῖς Υ, αὐτούς Ur vulgo, corr. Be 18 βρεντέσιον Υ $(X^m$ addito tows) Ur, βρεντέσι X, βρεντήσιον Ο 20 κελεύοντα Y, corr. Na 352 Di αὐτον Y, corr. Be 21 εl] η Ο παραγγελλοῦντα Ο

γνούς την της συγκλήτου προαίρεσιν είς τέλος άπεσιώπησεν, οὐδενὸς φήσας προσδείσθαι. καὶ δή τούτω 10 τῷ τρόπφ συνέβη τὸν Εὐμένη κωλυθηναι τῆς εἰς τὴν 'Ρώμην αναβάσεως. συνηκολουθήκει δε και ετερόν τι 11 s πραγματικόν τούτφ τῷ διαβουλίφ. μεγάλου γὰο ὑπὸ 12 των Γαλατων επικρεμαμένου κινδύνου τη βασιλεία, προφανές ήν ότι διά τὸν σχυβαλισμὸν τοῦτον οἱ μέν τοῦ βασιλέως σύμμαχοι ταπεινωθήσονται πάντες, οἱ δὲ Γαλάται διπλασίως έπιροωσθήσονται πρός τὸν πόλεμον. 10 διὸ πάντη πάντως βουλόμενοι ταπεινοῦν αὐτὸν ἐπὶ 13 ταύτην κατηνέχθησαν την γνώμην. τούτων δε γινο- 14 μένων ἔτι κατ' ἀρχὰς τοῦ χειμῶνος, λοιπὸν ἡ σύγκλητος απασιν τοίς παραγεγονόσι κατά πρεσβείαν οὐ γάρ 15 ήν ούτε πόλις ούτε δυνάστης ούτε βασιλεύς δς [1064 15 οὐκ ἀπεστάλκει πρεσβείαν κατ' ἐκεῖνον τὸν καιρὸν τὴν συγχαρησομένην έπὶ τοῖς γεγονόσιν. οἶς ἄπασιν οἰκείως 16 απήντησε καὶ φιλανθρώπως πλην των Podlwr. τούτους 17 δε παρέπεμπε ποικίλας έμφάσεις ποιούσα περί του μέλλουτος. ἐπείχετο δὲ καὶ (τὰ) κατὰ τοὺς Αθηναίους. — "Οτι οί Άθηναιοι παρεγένοντο πρεσβεύοντες [20(21)]τὸ μὲν πρῶτον ὑπὲρ τῆς Άλιαρτίων σωτηρίας,

² φήσαντος Y, corr. auctore Ca 929 Rei 709 Sch 3 πολυθήναι Y, πωλυθήναι O° Ur 5 ἀπὸ coni. Sch in lex. 652, sed v. 13, 7, 4 6 ἐπιπρεμμαμένου Y, ἐπιπρεμαμένου U*° Ur 7 σευβαλισμὸν Y Ca 929, συνβαλισμὸν Ur 10 πάντως Y Gro^m Sch, πάντες Ur vulgo 12 κατὰ τὰς ἀρχὰς Sch 13 ἄπασιν X BW, ἄπασι Y° vulgo 14 δς om. O 15 ἀπεστάλκει Y Rei l. c. Sch, ἐπεστάλκει Ur vulgo 17 τούτου Y, corr. Ur 19 ἐπίσχετο O, ἐπέσχετο coni. Di Steph. thes. III 1501 D, v. Hu E.Z. XXIV 18 καὶ add. X^m τὰ add. R. Wielandtius de Pol. archetypo. Diss. inaug. Heidelberg. 1887, 57 BW 20—296, 19 X 187°—188°, 0 227° s., U* 202—204, Ur XCVIII; hanc epitomam cum antecedenti arte cohaerere docet Sch 20 U*°. ἀθηναῖοι 21. 296, 3. 7 ἀλιαφτίων Y, corr. Ernestus auctore Ca 929

296

2 παρακουόμενοι δε περί τούτου τοῦ μέρους έκ μετα-1229] θέσεως διελέγοντο περί Δήλου και Λήμνου και της των Αλιαρτίων γώρας, είς έαυτους έξαιτούμενοι 3 την κτησιν είχον γαρ διττάς έντολάς. οίς περί μέν των κατά Δήλον και Δήμνον ούκ άν τις έπιτιμήσειε ε διὰ τὸ καὶ πρότερον ἀντιπεποιῆσθαι τῶν νήσων τούτων, περί δὲ τῆς τῶν Άλιαρτίων χώρας εἰκότως ἄν τις 4 καταμέμψαιτο. τὸ γὰρ πόλιν σχεδὸν ἀρχαιοτάτην τῶν κατά την Βοιωτίαν έπταικυΐαν μη συνεπανορθοῦν κατά πάντα τρόπου, τὸ δ' ἐναντίου ἐξαλείφειν, ἀφαι- 10 φουμένους και τὰς είς τὸ μέλλον ἐλπίδας τῶν ἡκλη-5 οηκότων, δήλον ως ούδεν μεν αν δόξαι των Έλληνων 6 καθήκειν, ηκιστα δὲ τῶν ἄλλων Άθηναίοις. τὸ γὰο την μεν ίδιαν πατρίδα κοινήν ποιείν απασιν, τας δέ τῶν ἄλλων ἀναιρείν, οὐδαμῶς οἰκείον ἂν φανείη τοῦ 15 7 τῆς πόλεως ήθους. πλην ή γε σύγκλητος και την Δηλον αὐτοῖς ἔδωκε καὶ την Λημνον (καὶ την τῶν Αλιαοτίων χώραν). και τὰ μέν κατὰ τοὺς Άθηναίους τοιαύτην έσχε διάθεσιν. -

8 Καὶ τὴν μὲν Λῆμνον καὶ τὴν Δῆλον κατὰ τὴν \$9 παροιμίαν τὸν λύκον τῶν ὅτων ἔλαβον· πολλὰ γὰρ ὑπέμειναν δυσκληρήματα συμπλεκόμενοι τοῖς Δηλίοις· ἐκ δὲ τῆς τῶν Ἁλιαρτίων χώρας ὅνειδος αὐτοῖς μᾶλλον ἢ καρπός τις συνεξηκολούθησεν. —

¹ παραπονόμενοι Y ante Ur, παραπινούμενοι O, παραπανόμενοι U* 2 δήλον και λήμνον O 3 ξαυτούς Y ante Ur, ξαντάς U* 4 ἀτήσιν O, κλήσιν U*, sed corr. U** 10 ἀφορονμένους Y, corr. Ur 11 ἡκληρικότων O 14 ἄπασιν Y Hu, ἄπασι U* Ur vulgo 15 οἰκεῖον] εἰκεῖος O 17 αὐτοῖς ex αὐτής U* 17 και — 18 χώραν add. C. Wunderer coni. Pol. 37 s. BW, v. § 9 et Strab. 9, 2, 30 C. 411 20—24 M 78, 11—15 Hey 22 δυσχερήματα M, δυσχρηστήματα Ge, corr. G. Dindorfius Steph. thes. Π 1761 D Di

"Ότι κατά τὸν καιρὸν τοῦτον Θεαίδητος [21 (22) εἰσελθὰν εἰς τὴν σύγκλητον λόγους μὲν ἐποιήσατο περὶ τῆς συμμαχίας ὑπερθεμένης δὲ τῆς συγ- 2
κλήτου τὸ διαβούλιον, οὖτος μὲν μετήλλαξε τὸν βίον ε κατὰ φύσιν ἔτη γὰρ εἶχε πλείω τῶν ὀγδοήκοντα παραγενομένων δὲ φυγάδων ἔκ τε Καύνου καὶ Στρατο- [3 1065 νικείας εἰς τὴν 'Ρώμην καὶ παρελθόντων εἰς τὴν σύγκλητον, ἐγένετο δόγμα 'Poδίους ἐξάγειν τὰς φρουρὰς ἔκ τε Καύνου καὶ Στρατονικείας. οἱ δὲ περὶ τὸν 4
10 Φιλόφρονα καὶ Ἀστυμήδην λαβόντες ταύτην τὴν ἀπό1280] κρισιν ἀπέπλευσαν κατὰ σπουδὴν εἰς τὴν οἰκείαν, δεδιότες μὴ παρακούσαντες οἱ 'Ρόδιοι περὶ τοῦ τὰς 5 φρουρὰς ἐξάγαγεῖν αὖθις ἄλλην ἀρχὴν ἐγκλημάτων ποιήσωσιν. —

1224] Λεύκιος δὲ ἀνίκιος, καὶ αὐτὸς [22 (14) 1060 Ῥωμαίων στρατηγήσας, Ἰλλυριοὺς καταπολεμήσας καὶ αἰχμάλωτον ἀγαγῶν Γένθιον τὸν τῶν Ἰλλυριῶν βασιλέα σὺν τοῖς τέκνοις, ἀγῶνας ἐπιτελῶν τοὺς ἐπινικίους ἐν τῆ Ῥώμη παντὸς γέλωτος ἄξια το πράγματα ἐποίης εν, ὡς Πολύβιος ἱςτορεῖ ἐν τῆ τριακοςτῆ. μεταπεμψάμενος γὰρ τοὺς ἐκ τῆς Ἑλλάδος 2 ἐπιφανεστάτους τεχνίτας καὶ σκηνὴν κατασκευάσας

^{1—14} X 188°s., 0 228°, U* 204 s., Ur XCIX; hanc epitomam cum antecedenti arte cohaerere docet Sch 1 θεαίτητος Y, corr. Ullrichius l. c. 78 BW, v. ad 22, 5, 2 4 μετήλλαξε U** Ur, μετέλαγξε X, μετήλεγξε et α super alterum ε Ο 5 ξτη] ξτι Ο $\overline{\pi}$ Y 6 καύνου Y ante Ur, κάντου U* ut videtur 8 ξοδίοις Y Ur, ξαδίοις et ο super α Ο, corr. Ca 930 9 καύνου ex κάννου OU* 11 οἰκείαν Y ante Ur, οἰκιαν U* 15—299, 9 Athen. 14 p. 615°—615°; v. Liv. 45, 43, 1, C. I. L. I 459, Diod. 31, 8, 10, Plut. Aemil. Paull. 32 ss., Ni 279, 339, Schwarzium l. c. 62 ss. 17 γένιου Athen. codices AE, sed in E supr. vers. τ , infra ν additum, corr. Sch

μεγίστην εν τῷ κίρκφ πρώτους εἰσῆγεν αὐλητάς ἅμα 3 πάντας. ούτοι δ' ήσαν Θεόδωρος δ Βοιώτιος, Θεόπομπος, Ερμιππος, [δ] Δυσίματος, οίτινες ἐπιφανέςτατοι 4 ήςαν, τούτους οὖν στήσας ἐπὶ τὸ προσκήνιον μετὰ 5 τοῦ γοροῦ αὐλεῖν ἐχέλευσεν ᾶμα πάντας. τῶν δὲ δια- 5 πορευομένων τὰς κρούσεις μετὰ τῆς ἁρμοζούσης κινήσεως προσπέμψας ούκ έφη καλώς αὐτοὺς αὐλεῖν, ἀλλ' 6 άγωνίζεσθαι μαλλον έπέλευσεν. των δε διαπορούντων ύπέδειξέν τις τῶν ραβδούχων ἐπιστρέψαντας ἐπαγαγεῖν 1225 7] ἐφ' αύτοὺς καὶ ποιεῖν ὡσανεὶ μάχην. ταχὺ δὲ 10 συννοήσαντες οἱ αὐληταὶ καὶ λαβόντες * * * οἰκείαν ταῖς έαυτῶν ἀσελγείαις μεγάλην ἐποίησαν σύγχυσιν. 8 συνεπιστρέψαντες δε τούς μέσους χορούς πρός τούς άπρους οἱ μὲν αὐληταὶ φυσῶντες ἀδιανόητα καὶ διαφέροντες τοὺς αὐλοὺς ἐπῆγον ἀνὰ μέρος ἐπ' ἀλλήλους. 15 9 αμα δε τούτοις επικτυποῦντες οί χοροί και συνεπεισιόντες την σκηνην έπεφέροντο τοίς έναντίοις καὶ πάλιν 10 ανεχώρουν έκ μεταβολής. ώς δε και περιζωσάμενός τις των χορευτών έχ του καιρού στραφείς ήρε τάς

^{1. 2} ἄμα πάντας del. et οἴτινες ἐπιφ. ἡσαν vs. 3 s. huc transponit Meinekius IV (anal. ad Athen.) 294 2 οὖται] τούταν coni. Sch Θεόπομπος (ὁ Ἑρμιονεύς) coni. Meinekius l. c. 3 ὁ del. Kaibelius Ανσιμαχεύς Sch animadv. in Athen. VII 335, sed v. Kaibelium 8 ἐκέλευεν Athen. cod. A, ἐκέλευσε cod. Ε 9 ἀπαγαγεῖν Athen. cod. A et Ε, corr. Sch 10 ἐφ΄ αὐτοὺς Sch (ἐαντοὺς omisso ἐφ΄ Ε), ἐπ΄ ἀλλήλους coni. Kaibelius 11 ** **] ἐξονσίαν add. Vα, ἔννοιαν Cα, πίνησιν Coraes, διάθεσιν Ηυ, πρόφασιν Herwerdenus Mnemos. 1874, 78, δρμὴν Kaibelius οἰπίαν Athen. cod. A, corr. Ca 13 τοὺς μεσοχόρους coni. Meinekius l. c. 15 ἀπῆγον Athen. cod. A et Ε, corr. Sch 16 οἰ χορενταὶ coni. Meinekius l. c. συνεπισιόντες Athen. cod. A et Ε, συνεπισιόντες Athen. cod. A et Ε, συνεπισιόντες G. Hermannus Jen. allg. Litt. Zeit. 1843, 600 Hu, traditam scripturam tuetur C. Wunderer Blätt. f. bayr. Gymn.-W. 1901, 471 17 τὴν σενην G. Hermannus l. c. Kaibelius 19 ἐπ τοῦ χοροῦ Ca, sed v. Krebsium D. Präpos. cet. 62

χείρας ἀπὸ πυγμῆς πρὸς τὸν ἐπιφερόμενον αὐλητήν, τότ' ἤδη κρότος ἐξαίσιος ἐγένετο καὶ κραυγὴ τῶν Θεωμένων. ἔτι δὲ τούτων ἐκ παρατάξεως ἀγωνιζομένων 11 ὀρχησταὶ ὸύο εἰτήγοντο μετὰ συμφωνίας εἰς τὴν ὀρετὰ σαλπιγκτῶν καὶ βυκανιστῶν. ὁμοῦ δὲ τούτων 12 πάντων ἀγωνιζομένων ἄλεκτον ἡν τὸ συμβαϊνον. περὶ δὲ τῶν τραγφόῶν, φηςὶν ὁ Πολύβιος, ὅ,τι ἀν ἐπιβάλωμαι λέγειν, δόξω τισὶ διαχλευάζειν.

II. RES GRAECIAE.

10

1281] Ότι έξεπολέμησαν κατὰ τὸν και- [23 (31,1) 1066 ρὸν τοῦτον Κυώσιοι μετὰ Γορτυνίων πρὸς τοὺς Ῥαυκίους καὶ συνθήκας ἐποιήσαντο πρὸς ἀλλήλους ἐνόρκους μὴ πρότερον λύσειν τὸν πόλεμον πρὶν ἢ κατὰ 15 κράτος έλεῖν τὴν Ῥαῦκον. οἱ δὲ Ῥόδιοι κομισάμενοι 2 τὰ περὶ τῶν Καυνίων καὶ θεωροῦντες οὐ καταλήγουσαν τὴν ὀργὴν τῶν Ῥωμαίων, ἐπειδὴ περὶ πάντων ἀκολούθως ταῖς ἀποκρίσεσιν ἐπειθάρχησαν, εὐθέως τοὺς περὶ Ὠριστοτέλην πρεσβευτὰς καταστήσαντες ἐξέπεμπον εἰς 20 τὴν Ῥώμην, δύντες ἐντολὰς πειράζειν πάλιν περὶ τῆς

⁶ βυπανητῶν Athen. cod. A, corr. cod. E 8 ὅτι ἐἀν Athen. cod. A 11—300, 9 X 189 ε., 0 228 —229 τ, U* 205—207, Ur C; v. Me 10, 30 11 ἐξεπολέμησαν Y Ur not. 88 Didotians auctore Sch, ἐξεπολέμησε U*, ἐπολέμησαν Ur vulgo 12 κνώσιοι Y Ur Di (v. BW I 73), κνώσσιοι vulgo post Ca 930 μετὰ γὰρ τυνίων Ο ραυκίους Y ante Ur, ρωμαίους U* 13 ἐνορποις (8. acc.) et ους super οις X, ἐν δρκοις Y, corr. Ur 15 Ελειν Y Ur, ἔλην Ο, corr. Ca 930; ελοιεν coni. Sch, sed solet Pol. πρίν ἢ coniungere cum infinitivo (v. S. Brießum D. Conj. b. Pol. I. Jahresb. d. Staatsgymn. im XVII. Bez. v. Wien 1891, 20) 16 καυνῶν Y, καυνῶν ex καννῶν U* man. alia, corr. Ur 18 ταῖς Ur pro τοῖς ἐπιθάρχησαν Ο 19 καταστήσαντες Y ante Ur, καταστήσοντες U*

- 3 συμμαχίας. οι και παραγενηθέντες είς την Ρώμην θερείας άκμαζούσης είσηλθον είς την σύγκλητον καὶ παραυτίκα περί τοῦ πεπειθαρχηκέναι τὸν δημον τοῖς ἐκιταττομένοις διεσάφουν καὶ παρεκάλουν ὑπὲρ τῆς συμμαχίας, πολλοὺς καὶ ποικίλους δια(τι)θέμενοι λόγους. ε
- 1282 4] ή δε σύγκλητος έδωκεν ἀπόκρισιν, εν ή την μεν φιλίαν παρεσιώπησε, περί δε τῆς συμμαχίας οὐκ ἔφη καθήκειν αὐτῆ τοῦτο συγχωρεῖν 'Poδίοις κατὰ τὸ παρόν. —
- 1281 24] Όμοιοι γὰο ἦσαν οἱ τὴν Περαίαν [1088 (81, 28) κατοικοῦντες τοῖς οἰκέταις τοῖς ἐκ τῶν δεσμῶν 2 ἀνελπίστως λελυμένοις, οῖτινες ἀπιστοῦντες τοῖς παροῦσι μείζω μὲν διαβαίνουσι τῆς κατὰ φύσιν κινήσεως, οὐ δοκοῦσι δὲ γινώσκεσθαι παρὰ τοῖς ἀπαντῶσιν οὐδὲ συνορᾶσθαι διότι λέλυνται σαφῶς, ἐὰν μή τι παρά- 15

III. RES ASIAE.

λογον ποιῶσι καὶ τῶν ἄλλων έξηλλαγμένον.

1282 25 (31,3)] Ο δ' αὐτὸς οὖτος βασιλεὺς ἀκού- [1066 σας τοὺς ἐν τῆ Μακεδονία συντετελεσμένους ἀγῶνας ὑπὸ Αἰμιλίου Παύλου τοῦ Ῥωμαίων στρατηγοῦ, βου- 20

² θερίας Y Ur, θεωρίας O, corr. Ca 931 5 διαθέμενοι Y, corr. Na 353 Di 8 αὐτῆ Y, corr. Be 6οδίονς O 10—16 M 78, 15—20 Hey; v. Ern. Schulzium de exc. Const. 14—16, Me 10, Gelderum l. c. 158 10 ήσαν Hu auctore Schulzio l. c. pro εἰσιν, quod e cod. confirmavit Bo 12 οἶτινες απιστοῦντες M, sicut coniecerat Orellius ind. lect. acad. Turic. 1834, 7s., οἶτινες πιστοῦντες legerat Ma 13 αμαγουσι vel αβαγουσι vel αναγουσι vel αμάνουσι vel αβανουσι vel αράνουσι get Bo, corr. διαβαίνουσι pro λαμβάνουσι Ge πίνησιν coni. Orellius l. c. 14 παρὰ τοῖς ἀπαντῶσιν M, sicut coniecerat Ge, περάτους παντάπασιν legerat Ma οὐδὲ M secundum Bo, ut correxerat Be, οὕτε M secundum Ma Hey 18—306, 11 Athen. 5, 194°—195° Kaibel (= Kai); v. Me 10, 28, 30

λόμενος τη μεγαλοδωρία ύπεραραι του Παύλου έξέπεμψε πρέσβεις καὶ θεωρούς είς τὰς πόλεις καταγγελούντας τοὺς ἐςομένους ἀγώνας ὑπ' αὐτοῦ ἐπὶ Δάφνης, ώς πολλην γενέσθαι των Ελληνων σπουδην els την 5 ως αὐτὸν ἄφιξιν. ἀρχὴν δ' ἐποιήσατο τῆς πανηγύρεως 2 την πομπείαν ούτως έπιτελεσθείσαν. καθηγούντό 3 τινες 'Ρωμαϊκόν έχοντες καθοπλισμόν έν θώραξιν άλυσιδωτοίς, ἄνδρες άχμάζοντες ταίς ήλικίαις πεντακισχίλιοι· μεθ' ους Μυσοί πεντακισχίλιοι. συνεχείς δ' 4 10 ήσαν Κίλικες εἰς τὸν τῶν εὐζώνων τρόπον καθω- [1067 πλισμένοι τρισχίλιοι, χρυσοῦς ἔχοντες στεφάνους. ἐπὶ 5 δε τούτοις Θράκες τρισχίλιοι και Γαλάται πεντακισχίλιοι. τούτοις ἐπέβαλλον Μακεδόνες δισμύριοι καὶ χαλκάσπιδες πεντακιςχίλιοι, άλλοι δὲ ἀργυράςπιδες, οἶς 15 έπηκολούθει μονομάχων ζεύγη διακόσια τετταράκοντα. 6 τούτων κατόπιν ήσαν ίππεις Νισαίοι μέν χίλιοι πολιτικοί δὲ τριςχίλιοι, ὧν οἱ μὲν πλείους ἤσαν χουσοφάλαροι καί χρυςοςτέφανοι, οί δ' άλλοι άργυροφάλαροι. 7 μετά δε τούτους ήσαν οι λεγόμενοι Έταιροι ίππεις. 20 ούτοι δὲ ήςαν είς χιλίους, πάντες χρυσοφάλαροι. τού-1233] τοις συνεχές ήν τὸ τῶν φίλων ςύνταγμα, ἴςον καὶ 8 κατά τὸ πλήθος καὶ κατά τὸν κόσμον. ἐπὶ δὲ τούτοις έπίλεκτοι χίλιοι, οίς έπηκολούθει τὸ καλούμενον άγημα, κράτιστον είναι δοκοῦν σύστημα τῶν ἰππέων, περί 9 25 γιλίους. τελευταία δ' ην η κατάφρακτος ϊππος, οίκείως

¹ μεγαλοεργίαιδωρεᾶι Athen. cod. Α, μεγαλοεργία cod. C, μεγαλουργία vulgo, μεγαλουργία τῆς δωρεᾶς Rei Hu, μεγαλοδωρεᾶ (immo μεγαλοδωρία) Ca 9 s. συνεχείς ἦσαν κίλικες δ' Athen. cod. Α (similiter cod. C), corr. Di 13 s. πεντακισχίλιοι (οί μὲν χρυσάσπιδες) Rei, δισμύριοι (χρυσάσπιδες μὲν μύριοι) καὶ χαλκ. πεντ., (οί) δὲ ἄλλοι Καί 15. 302, 5 τεσσαράποντα Athen., corr. Di 16 πισαίοι Athen. cod. A et C, corr. Ca

þ

τῆ προσηγορία τῶν ἵππων καὶ τῶν ἀνδρῶν ἐσκεπασμένων τοις δπλοις. ήσαν δὲ καὶ αὐτοὶ χίλιοι καὶ 10 πεντακόσιοι. πάντες δ' οί προειρημένοι είχον πορφυρᾶς 11 έφαπτίδας, πολλοί δε καί διαχρύσους καί ζωωτάς. έπί δε τούτοις εξιππα μεν ην εκατόν, τέθριππα δε τετταρά- 5 κοντα, ἔπειτα ἐλεφάντων ἄρμα καλ συνωρίς. καθ' ενα δὲ είποντο ἐλέφαντες διεσκευασμένοι τριάκοντα καὶ έξ. Την δ' άλλην πομπην λέγειν έστι δυσέφικτον, ώς έν κεφαλαίφ δε λεκτέον. Εφηβοι μεν γάρ επόμπευσαν είς δατακοσίους, χουσούς έχοντες στεφάνους, βόες δ' 10 εύτραφείς περί χιλίους, θεωρίδες δε βραγύ λείπουσαι 13 τριακοσίων, έλεφάντων δὲ ὀδόντες ὀκτακόσιοι. τὸ δὲ τῶν ἀγαλμάτων πληθος οὐ δυνατὸν έξηγήσασθαι πάντων γάρ των παρ' άνθρώποις λεγομένων ή νομιζομένων θεων ή δαιμόνων, προσέτι δὲ ἡρώων είδωλα διήγετο, 15 τὰ μὲν κεχουσωμένα, τὰ δ' ἡμφιεσμένα στολαίς δια-14 χούσοις. καὶ πᾶσι τούτοις οἱ προσήκοντες μῦθοι κατὰ τας παραδεδομένας ίστορίας έν διασκευαίς πολυτελέσι 15 παρέκειντο. είπετο δ' αὐτοῖς καὶ Νυκτὸς εἰδωλον καὶ Ήμέρας, Γης τε καὶ Οὐρανοῦ, καὶ Ἡοῦς καὶ Με- [1068] 16 σημβρίας. τὸ δὲ τῶν χρυσωμάτων καὶ ἀργυρωμάτων πλήθος ούτως ἄν τις ύπονοήσειεν δσον ήν ένὸς γὰρ των φίλων, Διονυσίου τοῦ ἐπιςτολιαγράφου, χίλιοι παίδες ἐπόμπευσαν ἀργυρώματα ἔχοντες, ὧν οὐδὲν

17 έλάττου' δλκήν είχεν δραγμών χιλίων. βασιλικοί δέ ω

⁵ δὲ τετρακόσια Rei 7 διεσπευασμένοι Sch pro διεσπεδασμένοι (v. p. 198°), άνεσπευασμένοι vel πολυτελῶς διεσπευασμένοι Meinekius IV (anal. ad Athen.) 86 11 εὐτρεφεῖς Athen. cod. A, εὐτραφεῖς cod. C Καὶ θεωρίδες Ca, θεωρία Athen. cod. A et C, θεωρίαι vulgo 15 παρήγετο coni. Καὶ 22 ἐπινοήσειεν coni. Sch 23 ἐπιστολαγράφου Athen. cod. A, corr. Ca 25 ἔλαττονολκὴν Athen. cod. A, corr. Meinekius

παίδες παρῆλθον έξακόσιοι χρυσώματα έχοντες. ἔπειτα γυναίκες ἐκ χρυσών καλπίδων μύροις ἔρραινον, εἰς διακοσίας. ταύταις δ' έξῆς ἐπόμπευον ἐν χρυσόποσι 18 μὲν φορείοις ὀγδοήκοντα γυναίκες, (ἐν) ἀργυρόποσι δὲ 1284] πεντακόσιαι καθήμεναι, πολυτελῶς διεσκευασμέναι. καὶ τῆς μὲν πομπῆς τὰ ἐπιφανέςτατα ταῦτα ῆν. 19

Έπιτελεσθέντων δὲ τῶν ἀγώνων καὶ μονο- [26 (31,4) μαχιῶν καὶ κυνηγεσίων κατὰ τριάκονθ' ἡμέρας, ἐν αἶς τὰς θέας συνετέλει, πέντε μὲν τὰς πρώτας ἐν τῷ γυ10 μνασίφ πάντες ἐκ χρυσῶν δλκείων ἠλείφοντο κροκίνφ μύρφ. ἡν δὲ ταῦτα πεντεκαίδεκα, καὶ κινναμωμίνου 2 τὰ ἴςα καὶ ναρδίνου. παραπλησίως δὲ καὶ ταῖς έξῆς εἰσεφέρετο τήλινον, ἀμαράκινον, ἴρινον, πάντα δια-

⁴ év add. Meinekius 7-306, 11 Athen. 10 p. 439b-d: év δε τη πρώτη και τριακοστή (immo τη τριακοστή Me 28s.) ό αύτός Πολύβιός φηςι ευντελούντα αύτον έν τη Άντιοχεία ἀγωνας συγκαλέσαι πάντας Έλληνας και τῶν βουλομένων τοὺς πολλούς έπι την θέαν. και πλείστων παραγινομένων έν τοίς γυμνασίοις, πάντας έχ χρυσών όλκείων (sic Ur 240 pro όλκων) ήλειφε προκίνω μύρω και κινναμωμίνω και ναρδίνω και άμαρακίνω και ιρίνω (και πλιρίνωι Athen. cod. A, corr. p. 195^d). και συγκαλών αύτούς είς εύωχίαν ποτέ μέν χίλια τρίκλινα ποτέ δε χίλια πεντακόσια συνεπλήρου μετά πολυτελεστάτης κατασκευής. και ό χειρισμός της διακονίας δι' αύτου ετίνετο. κατά γάρ τὰς εἰσόδους ἐφιστάμενος οθς μεν εἰσήγεν οθς δ' ἀνέκλινεν. καὶ τοὺς διακόνους δὲ τούς τὰς παραθέσεις είσφέροντας αύτὸς είσηγε. καί περιπορευόμενος οδ μέν προσεκάθιζεν οδ δέ προσανέπιπτε. και ποτε μεν αποθέμενος μεταξύ τον ψω-μόν, ποτε δε το ποτήριον άνεπήδα και μετανίστατο καὶ περιήει τὸν πότον προπόσεις λαμβάνων δρθὸς ἄλλοτε πας' ἄλλοις, ᾶμα δὲ τοῖς ἀκροάμασι προσπαί-ξων. καὶ ὑπὸ τῶν μίμων εἰςεφέρετο ὅλος συγκεκαλυμμένος καὶ ἐτίθετο εἰς τὴν γῆν ὡς εἰς ἀν τῶν μίμων· καὶ τῆς συμφωνίας προκαλουμένης (προσκ. Α, corr. C) ό βασιλεὺς ἀναπηδήσας ὡρχείτο καὶ προσέπαιζε τοίς μίμοις, ὥστε πάντας αίσχύνεσθαι. τοιαθτα άπεργάζεται τους ταλαιπώρους ή πρός τη μέθη απαιδευςία 10 δλαίων Athen. cod. A. corr. Ur 238 13 sigiror (s. acc.) Athen. cod. A, corr. Ca

3 φέροντα ταις εὐωδίαις. ἔστρωτο δὲ εἰς εὐωχίαν ποτὲ μὲν χίλια τρίκλινα, ποτὲ δὲ χίλια πεντακόσια μετὰ τῆς πολυτελεστάτης διασκευῆς.

4 Diod. 31, 16, 2 (cod. P 278rs.). δ δε δι' αὐτοῦ χειρισμός πολλῆς εὐτελείας καὶ καταφρονήσεως ἦν οίκεῖος. παρέτρεχε γὰρ παρὰ τὴν πομπην ίππάριον έχων εὐτελές, και τούς μέν προάγειν κελεύων τούς δὲ ἐπέχειν, άλλους δὲ ὡς 1235] έτυγε διατάττων ωςτε εί τις 5 ἀφεῖλεν αὐτοῦ τὸ διάδημα, μηδένα τῶν ἀγνοούντων πιστεῦσαι τοῦτον είναι τὸν βασιλέα τὸν των δλων κύριον, δρωντα μηδ' ύπηρέτου μετρίου φαντασίαν ἔγοντα. ἐν δὲ τοῖς πότοις αὐτὸς έφιστάμενος ταίς είσόδοις οθς μέν είσηγεν οθς δὲ ἀνέκλινεν, 6 καλ τούς διακόνους τούς τὰς παραθέσεις φέροντας διέταττεν. άχολούθως δὲ τούτοις προσιών τοῖς εὐωχουμένοις, εἰ τύχοι, ποτὲ μεν εκάθιζεν, ποτε δε προσανέ-

Athen. l. c. $\delta \delta$ χειοισμός έγίνετο ε τῶν πραγμάτων δι' αὐτοῦ τοῦ βασιλέως. ϊππον γὰρ ἔχων εὐτελῆ παρέτρεχε παρὰ τὴν πομπήν, τοὺς μὲν 10 προάγειν χελεύων τούς δὲ ἐπέχειν. κατὰ δὲ τοὺς πότους αὐτὸς έπλ τὰς εἰσόδους έφιστάμενος οὓς μὲν 15 είσηγεν οθς δ' ανέκλινε, καὶ τοὺς διακόνους δὲ τοὺς τὰς παραθέσεις φέροντας αὐτὸς εἰσῆγε. περιπορευόμενος οδ μεν προσεκάθιζεν, οδ δὲ προσανέπιπτε καὶ ποτε μεν αποθέμενος

³ κατασκενής Athen. altero loco 8° πομπήν Va pro σιω |πην| 12° μηδέν' αν coni. Herwerdenus spicil. Vat. Lugd. Bat. 1860, 91 12° δ' Meinekius 19° ανέκλινεν P Va, ανέκλινεν vulgo 20° εἰσήγαγε Athen. cod. A, corr. Kai coll. Athenaei altero loco 21° εἰσφέροντας coni. Herwerdenus l. c., sed v. Brandstaeterum Fleckeis. annal. 1881, 762s. 23° εἰ P Di, οῖ vulgo post Va 24° ἐκάθιζεν P BW, ἐκάθιζεν vulgo post Va

πιπτε. καὶ ποτὲ μὲν ἀποτιθέμενος τὸ ποτήριον, ποτε δε δίπτων τὸν ψωμὸν ἀνεπήδα καὶ μετανίστατο καλ περιήει πάντα 5 τὸν πότον, προπόσεις λαμβάνων όρθός και τοῖς ἀκροάμασι προσπαίζων. και δή ποτε προκοπτούσης έπλ πολύ τῆς έστιάσεως καλ τῶν πλειόνων ἤδη κεχωρι-10 σμένων, ήχεν ύπὸ τῶν μίμων είσφερόμενος περικεκαλυμμένος. τεθείς δὲ ἐπὶ τὴν γῆν ὑπὸ τῶν συμπαιζόντων, μετὰ ταῦτα τῆς συμφωνίας προκαλουμένης άνε-15 πήδα γυμνός καὶ τοῖς μίμοις προσπαίζων ώρχεῖτο τῶν ὀρχήσεων τὰς γέλωτα καὶ χλευασμὸν 1286] είωθυίας ἐπιςπάςθαι, ὡς πάντας αίσχυνθέντας έπλ τοις πρατ-20 τομένοις φεύγειν έκ τοῦ πότου, καὶ ξκαςτον των απηντηκότων έπι την πανήγυριν, ότε μέν είς την υπερβολην της χορηγίας έμβλέψαι καὶ τὴν ἐν τοῖς ἀγῶσι

μεταξύ τὸν ψωμόν, ποτε δε τὸ ποτήριον άνεπήδα καλ μετανίστατο καὶ περιήει τον πότον, προπόσεις λαμβάνων ὀρθὸς ἄλλοτε παρ' ἄλλοις, ἅμα δὲ καὶ τοις ἀκροάμασι προσπαίζων. προϊού- 7 σης δ' έπὶ πολύ τῆς συνουσίας και πολλῶν ἤδη κεχωρισμένων, ύπὸ τῶν μίμων δ βασιλεύς είς εφέρετο δλος κεκαλυμμένος καὶ εἰς τὴν γῆν ἐτίθετο ώς είς ὢν δῆτα τῶν μίμων. και της συμ- 8 φωνίας προκαλου- [1069 μένης, αναπηδήσας ώρχειτο και ύπεκρίνετο μετά τῶν γελωτοποιων, ώστε πάντας αίσχυνομένους φεύ-

^{1°88. |}ἀποτιθέμενος τὸ ποτήριον, ποτὲ δὲ νίπτων (ρίπτων corr. Salmasius) τὸν ψομὸν (ψωμὸν corr. Va) P Di, ἀποτιθέμενος τὸν ψωμόν, ποτὲ δὲ νίπτων τὸ ποτήριον Va 3° ἀνεπίδα P, corr. Va 4° περίξει P, corr. Va 5° πότον P0 τόπον P0 6° δοθὸς P0 δοθὸς δὲ P11° ἐπφερόμενος P0, corr. Wesselingius 15° συγκεπαλυμμένος P10 Αthen. altero loco 16° δοχείτο P10, corr. P11° γέλωτας P10 corr. P10 21° ξπαστος P10 corr. P10 21° ξπαστος P11° το P10 21° ξπαστος P10 21° P10 2

9 καὶ πομπείαις οἰκονομίαν καὶ διάταξιν τῶν ὅλων, καταπλήττεσθαι καὶ θαυμάζειν καὶ τὸν βασιλέα καὶ τὴν βασιλέιαν, ὅτε δὲ εἰς αὐτὸν ἀτενίσαι καὶ τὸ τῶν ἐπιτηδευμάτων κατεγνωσμένον, ἀπιστεῖν εἰ περὶ μίαν καὶ τὴν αὐτὴν φύσιν τοσαύτην ἀρετὴν καὶ κακίαν ὑπάρξαι δυνατόν ἐστιν.—

γειν. ταῦτα δὲ πάντα CUVETEλέCθη ἐξ ὧν τὰ μὲν ἐκ τῆς Αἰγύπτου ἐνοσφίσατο, παρασπονδήσας τὸν Φιλο- 6 μήτορα βασιλέα παιδίσκον ὅντα, (τὰ) δὲ καὶ τῶν φίλων συμβαλλομένων. ἱεροσυλήκει δὲ καὶ τὰ πλεί- 10 στα τῶν ἱερῶν. —

27 (31,5)] "Οτι μετὰ τὴν συντέλειαν τῶν ἀγώνων, ἄρτι τούτων γεγονότων, ἦκον οἱ περὶ τὸν Τεβέριον 2 πρεσβευταί, κατασκόπων ἔχοντες τάξιν. οἶς οῦτως ἐπιδεξίως ἀπήντησεν ἀντίοχος καὶ φιλοφρόνως ῶστε 15 μὴ οἶον τοὺς περὶ τὸν Τεβέριον ὑποπτεῦσαὶ τι περὶ αὐτοῦ πραγματικὸν ἢ παρατριβῆς ἔμφασιν ἔχον ἐκ τῶν κατὰ τὴν ἀλεξάνδρειαν, ἀλλὰ καὶ τῶν λεγόντων τι τοιοῦτον καταγινώσκειν διὰ τὴν ὑπερβολὴν τῆς 3 κατὰ τὴν ἀπάντησιν φιλανθρωπίας ὅς γε πρὸς τοῖς καλλοις καὶ τῆς αὐλῆς παρεχώρησε τοῖς πρεσβευταῖς, μικροῦ δὲ καὶ τοῦ διαδήματος κατὰ τὴν ἐπίφασιν, 4 καίπερ οὐκ ὢν τῆ προαιρέσει τοιοῦτος, ἀλλὰ τοὐναντίον (ἀλλοτριώτατα διακείμενος πρὸς 'Ρωμαίους).

^{5°} ἀτενίσσοι P, ἀτενίσον Va, corr. Wesselingius 7° τὰ add. Musurus 12—24 X 190°s., 0 229°, U° 207 s., Ur CI; v. Diod. 31, 17, Me 10, 30 12 X^m U*^m: ἀντίοχος 13. 16 τιβέριον Y, corr. BW, v. ad 22, 6, 6 22 κατὰ τὴν ἐπίφασιν del. Na 122 s. 23 U*^m add. alia manu σῆ (= σημείωσαι) 24 ἀλλοτριώτατα— 'Ρωμαίονς add. Sch coll. Diod.: ἀλλοτριώτατα διέκειτο πρὸς 'Ρωμαίονς

C. OLYMP. 153, 3.

I. RES ITALIAE.

1282] "Οτι τοῖς παρὰ τῶν ἐκ τῆς Ασίας [28 (31,2) 1066 Γαλατῶν πρεσβευταῖς συνεχώρησαν τὴν αὐτονομίαν μένουσιν ἐν ταῖς ἰδίαις κατοικίαις καὶ μὴ στρατευο- 5 μένοις ἐκτὸς τῶν ἰδίων δρων.

II. RES GRAECIAE.

1280] "Οτι κατὰ τὴν Πελοπόννησον, παρα- [29 (23) 1065 γενομένων τῶν πρεσβευτῶν καὶ δια- (20) σαφούντων τὰ κατὰ τὰς ἀποκρίσεις, οὐκέτι θόρυβος 10 ἦν, ἀλλ' ὀργὴ καὶ μίσος ἐκφανὲς πρὸς τοὺς περὶ τὸν Καλλικράτην. —

"Ότι τοῦ περί Καλλικράτην μίσους και Άνδρωνίδαν 2 καὶ τοὺς λοιποὺς (τοὺς) ὁμογνώμονας τούτων οὕτως ἄν τις τεκμήραιτο. τῆς γὰρ τῶν 'Αντιγονείων παν- 3: 15 ηγύρεως ἐν τῷ Σικυῶνι συντελουμένης, καὶ τῶν βαλανείων ἀπάντων ἐχόντων τάς τε κοινὰς μάκτρας καὶ πυέλους ταύταις παρακειμένας, εἰς ὰς οἱ κομ-

^{2—5} X 190°, 0 229°, U° 208, Ur CII; v. Me 11, 30 3 πρεσβευταίς 0 ante Ur, πρεσβευτάς Υ 7—11 X 190°, 0 229°, U° 208, Ur CIII; v. Me 11, 30 7 πελοπόννησον Υ ante Ur, πελοπόνησον U° 10 μύσος Χ 12—308, 14 P 313°, Va 142; v. Me 11, 30 12 (τὸ μέγεθος) τοῦ πρὸς Καλλ. μίσους vel τὸ πρὸς Καλλ. μίσος Rei 761, τοῦ (πρὸς τοὺς) περὶ (τὸν) Καλλ. Na 128 περιπαλλιπράτουν P, corr. Va, πρὸς Καλλικρίτην coni. Sch, sed v. Krebsium D. Präpos. cet. 104 c. 13 τοὺς add. Di 14 ἀντιγονείων P Va ann. 25 Sch, ἀντιγόνων Va vulgo 15 τῷ] τῷ Va l. c., sed v. ind. hist. σικῶνι P, corr. Va 16 μαπρασ (s. acc.) P, μαπρὰς Va, corr. Rei 761 Sch

ψότεροι τῶν ἀνθρώπων εἰώθασι κατ' ἰδίαν ἐμβαίνειν, 4 εἰς ταύτας ὅτε τις καθείη τῶν περὶ τὸν ᾿Ανδρωνίδαν καὶ Καλλικράτην, οὐδεἰς ἐτόλμα τῶν ἐφεστώτων ἔτι καθιέναι, πρὶν ἢ τὸν βαλανείτην τὸ μὲν ὑπάρχον ὕδωρ 5 ἀφεῖναι πᾶν, ἔτερον δὲ καθαρὸν ἐγχέαι. τοῦτο δ' 6 ἐποίουν, ὑπολαμβάνοντες ὡσανεὶ μιαίνεσθαι καθιέντες 6 εἰς ταὐτὸ τοἰς προειρημένοις ὕδωρ. τοὺς δὲ συριγμοὺς τοὺς ἐν ταῖς κοιναῖς πανηγύρεσι τῶν Ἑλλήνων καὶ τοὺς χλευασμούς, ὅτε τις ἐπιβάλοιτο κηρύττειν τινὰ τῶν προειρημένων, οὐδ' ἀν ἐξηγήσαιτο ραδίως οὐδείς. 10 7 ἐθάρρει δὲ καὶ τὰ παιδάρια κατὰ τὰς ὁδοὺς ἐκ τῶν διδασκαλείων ἐπανάγοντα κατὰ πρόσωπον αὐτοὺς προ-1281] δότας ἀποκαλείν. τοιαύτη τις ὑπέδραμε προσκοπὴ καὶ μῖσος κατὰ τῶν προειρημένων.

D. OLYMP. 153, 4.

15

RES ITALIAE.

1236 30 (31,6)] "Οτι εἰς τὴν Ῥώμην παραγεγο- [1066 νότων πρεσβευτῶν πλειόνων καὶ ἐτέρων, ἐπιφανεστάτων δὲ παρὰ μὲν Ῥοδίων τῶν περὶ ᾿Αστυμήδην, παρὰ δὲ τῶν ᾿Αχαιῶν τῶν περὶ Εὐρέαν καὶ ᾿Αναξίδαμον καὶ το

² εἰσταύταισ| P, εἰ ταύταις Va, corr. Rei 762 Sch καθίη P, corr. Sch 4 καθιέναι P, ut coni. Sch, κατιέναι Va vulgo ante Sch βαλανίτην| P, corr. Angli in Steph. thes. II 66; P^m : βαλανείτης δ περιχύτης partim litteris uncialibus et compendiis scriptum, cf. Suid. v. βαλανειομφάλους 5 άφιέναι P, corr. Be 6 ἀσ ἀν εἰ P, corr. Va καθιέντεσ P, ut coni. Sch, κατιέναι Va vulgo ante Sch 8 πᾶν ηγύρεσι P, corr. Va 9 ἐπιβάλοι P, corr. Rei 762 Sch 14 μίσος P, corr. Sch τὸν προειρημένων P, corr. Va 17–312,22 X 190°–195°, 0 229°–232°, U* 208–215, Ur CIV; v. Me 11, 30 19 ἀστυμίδην Y, corr. Ur

1237] Σάτυρον, παρά δὲ Προυσίου τῶν περὶ Πύθωνα, τούτοις έχρημάτισεν ή σύγκλητος. οί μέν οὖν παρά 2 τοῦ Προυσίου κατηγορίαν ἐποιοῦντ' Εὐμένους τοῦ βασιλέως, φάσκοντες αύτῶν τέ τινα χωρία παραιρεϊσθαι 5 τον Εύμενη και της Γαλατίας ούκ άφιστασθαι το παράπαν οὐδε πειθαρχείν τοις της συγκλήτου δόγμασιν, άλλά τούς τὰ σφέτερα μέν φρονοῦντας σωματοποιείν, 8 τούς δὲ τὰ 'Ρωμαίων αίρουμένους καὶ βουλομένους πολιτεύεσθαι τοίς της συγκλήτου δόγμασιν ακολούθως 10 κατά πάντα τρόπον έλαττοῦν. ήσαν δέ τινες πρεσβευ- 4 ταί καὶ παρὰ τῶν τῆς 'Ασίας πόλεων, οι κατηγόρουν τοῦ βασιλέως, ἔμφασιν ποιοῦντες τῆς πρὸς τὸν [1070] 'Αντίοχον κοινοπραγίας. ή δε σύγκλητος διακούσασα 5 των κατηγορούντων ούτ' ἀπέρριπτε τὰς διαβολὰς οὐτ' 15 έξέφαινε την έαυτης γνώμην, άλλα συνετήρει παρ' έαυτη, διαπιστούσα καθόλου τοῖς περί τὸν Εὐμένη καί τον Αντίοχον τοίς γε μην Γαλάταις άει τι προσετίθει 6 και συνεπίσχυε περί τῆς έλευθερίας. οι δε περί τον 7 Τεβέριον ήμοντες ἀπὸ τῆς πρεσβείας οὐδὲν περιττό-* 20 τερον ήδυνήθησαν ούτ' αὐτοὶ διαλαβείν ούτε τῆ συγκλήτφ διασαφήσαι περί των κατά τον Ευμένη καί τὸν Αντίοχον, ήπερ & καὶ πρότερον ὄντες ἐν τῆ 'Ρώμη

¹ σάτυρος Ο 3 έποιοῦντο Y, corr. Ben 299 BW
4 αὐτῶν Y Rei 710 Sch, αὐτοῦ Ur vulgo, corr. Be 7 τοῖς
Ο μὲν transponit post τοὺς Di 8 τοῖς δὲ τὰ εἰς ξωμαίων αἰρονμένους Ο 11 τῆς Y ante Ur, om. U*
14 οὖτ'] ὅν τ' Ο ἀπέρριπτε Χ* ante Ur, ἀπέριπτε ΟU*
15 ἐξεφαίνετο Ο, unde ἐξετίθετο Hu 18 οἰ δὲ—310, 2 φιλανΦρωπία ponuntur in Y post ἀπληρούντων cap. 32, 10, huc
transponit Sch coll. cap. 31, 19 19 τιβέριον Y, corr. BW,
ν. ad 22, 6, 6 22 ῆπερ Y, corr. Ur & BW auctore Hu,
ἄν Y vulgo, del. Di, sed v. BW Fleckeis. annal. 1890, 842
ann. 17

8 διελάμβανον. οὕτως αὐτοὺς οἱ βασιλεῖς έξετέμοντο τῆ : κατὰ τὴν ἀπάντησιν φιλανθοωπία.

31 (31,7)] Μετά δὲ ταῦτα προσκαλεσαμένη τοὺς 'Ρο-2 δίους διήπουε τούτων. δ δ' Άστυμήδης είσελθων μετρίως έστη και βέλτιον ή κατά την πρό ταύτης ι 3 πρεσβείαν ἀφέμενος γὰρ τοῦ κατηγορείν τῶν ἄλλων ωρμησεν έπλ τὸ παραιτεῖσθαι, καθάπερ οἱ μαστιγού-1288] μενοι τὰς πληγάς, φάσκων ίκανοις προστίμοις περιπεπτωκέναι την πατρίδα και μείζοσι της άμαρτίας. 4 καλ προσθέμενος έξηγεῖτο τὰς έλαττώσεις, κεφαλαιωδῶς 10 διεξιών, πρώτον μεν δτι Αυκίαν και Καρίαν απολωλέκασιν, είς ην έξ άρχης μεν έδαπάνησαν χρημάτων Ικανὸν πληθος, τριττοὺς πολέμους ἀναγκασθέντες πολεμεῖν αὐτοῖς, νυνὶ δὲ προσόδων ἐστέρηνται πολλῶν ὧν 5 έλάμβανον παρὰ τῶν προειρημένων. "ἀλλ' ἴσως" ἔφη 15 "ταῦτα μὲν ἔχει λόγον και γὰο ἐδώκαθ' ὑμεῖς αὐτὰ τῷ δήμῳ, μετὰ χάριτος (διὰ) τὴν εὔνοιαν, καὶ ἀφανίζοντες αὐτὰ κατὰ λόγον ἐδοκεῖτε τοῦτο πράττειν, ἐμπεσούσης 6 τινὸς ὑποψίας καὶ διαφορᾶς ὑμῖν. ἀλλὰ Καῦνον δήπου διακοσίων ταλάντων έξηγοράσαμεν παρά των Πτολε- 20 μαίου στρατηγών και Στρατονίκειαν ελάβομεν εν 7 μεγάλη χάριτι παρ' Αντιόχου τοῦ Σελεύκου καὶ παρὰ

¹ ἐξετέκοντο Ο, ἐξετφέκοντο coni. Sch 1. 2 τὴν — φιλανθοωπίαν Υ, corr. Ur 3 προσκαλεσάμενοι Υ, corr. Ur 4 ἀστυμίδης Ο 5 ἔστη Υ Ur Rei 710 Sch, ἔφη Ur in marg. vulgo, ἐνεστήσατο τὸν λόγον coni. Hu 7 μαστιγούμενοι ex μαστηγούμενοι U* 9 μείξωσι Υ, corr. Ur 10 προσθέ $\tilde{\mu}_{\mu}$ Ο 11 ante πρώτον add. καὶ Ο 12 εἰς ᾶς coni. Sch μὲν] μὴ Ο 13 τρισσοὺς Υ, corr. Di 14 πρόσοδον Υ, corr. Ur 17 διὰ add. Hu post εὕνοιαν lac. indicat Ca 933, ἐμφανίζοντες add. Rei 711 17 καὶ χαρίζοντες Υ vulgo, καὶ ἀφανίζοντες Sch, κἀφανίζοντες Hu, v. BW Fleckeis. annal. 1889, 691 19 καῦνον ex κᾶννον U* al. manu 22 τοῦ Niebuhrius comment. acad. Berolin. 1820/21, 91 pro καὶ

τούτων των πόλεων άμφοτέρων έκατον και είκοσι τάλαντα τῷ δήμφ πρόσοδος ἔπιπτε καθ' ἔκαστον ἔτος. τούτων άπασων έστερήμεθα των προσόδων, θέ- [8 1071 λοντες πειθαρχείν τοις ύμετέροις προστάγμασιν. έξ ων 9 το μείζονα φόρον έπιτεθείκατε τοις 'Podloig της άγνοίας η Μακεδόσι τοις διά παντός πολεμίοις ύμιν ύπάρξασι. τὸ δὲ μέγιστον σύμπτωμα τῆς πόλεως καταλέλυται 10 γαρ ή του λιμένος πρόσοδος υμών, Δήλον μεν ατελή πεποιηκότων, άφηρημένων δε την τοῦ δήμου παρρησίαν, 10 δι' ής και (τὰ) κατὰ τὸν λιμένα και τάλλα πάντα τῆς πόλεως έτύγχανε τῆς άρμοζούσης προστασίας. ὅτι δὲ 11 τοῦτ' ἔστιν άληθὲς οὐ δυσχερὲς καταμαθεῖν· τοῦ νὰο 12 έλλιμενίου κατά τοὺς ἀνώτερον χρόνους εύρίσκοντος έκατον μυριάδας δραγμών, νῦν ἀφηρήκατε πεντεκαί-16 δεκα μυριάδας, ώστε καλ λίαν, ὁ ἄνδρες 'Ρωμαῖοι, την 1289] ύμετέραν ὀργὴν ἦφθαι τῶν χυρίων πόρων τῆς πόλεως. εί μεν (ούν) συμβεβήκει πάνδημον γεγονέναι την 18 άμαρτίαν και την άλλοτριότητα τοῦ δήμου, τάχ' ἴσως έδοχεῖτε κὰν ύμεῖς εὐλόγως ἐπίμονον καὶ δυσπαραίτη-20 τον έχειν την δργήν εί δε σαφώς ίστε παντάπασιν 14 δλίγους γεγονότας αίτίους τῆς τοιαύτης άλογίας, καὶ τούτους απαντας απολωλότας ύπ' αύτοῦ τοῦ δήμου,

^{1 \(\}overline{\rm n} \) nal εἴνοσι \(\text{Y} \) 4 προστάγμασιν \(\text{U**} \) Ur, προστάγμασι \(\text{X} \), πράγμασι \(0 \) 8 δῆμον et λον super μον \(\text{X} \) 10 τὰ add. \(\text{Ur} \) τἔλλα \(\text{Y} \) Sch, τἔλλον \(\text{Ur} \), unde τάλλαχοῦ \(Ca \) 933 vulgo \(13 ἐλλιμενίον \(\text{Y} \) Ca 933, ἐλλυμενίον \(\text{U**} \), εὖρήπατε \(\text{Y} \), εὖρήπατε \(\text{Ca} \) 1c. vulgo, εὕροι πατὰ τὰς Sch auctore Rei 711, εὖρίσκει Be, corr. Hu, \(\text{V} \). Gelderum \(\text{L} \). c. 156 ann. \(1 \) \(\text{LE} \) \(\text{Y} \) 16 ἡφθαι \(\text{X**} \) Ca 933, ἡφθαι \(\text{OU**} \) Ur πόρων pro τόπων \(\text{Nα 244 Hu} \) 17 μèν \(\text{Ur} \) pro \(\text{μή} \) οὖν add. Sch συνεβεβήπει \(\text{Di} \), sed v. Eberhardum observ. \(\text{Pol. 29 et Hu } \(\text{LZ} \), XXXII 16 p. 93 \quad 18 τάχα \(\text{Y} \), τάχ΄ ἄν \(\text{Ben 230 Di Hu, τάχ' BW} \) 19 πὰν \(\text{BW} \) pro παὶ, v. Fleckeis. annal. 1889, 682 et 689 ἐπλ μόνον \(\text{O} \) 22 ὑπ'] ἐπ' \(\text{O} \)

- 15 τι πρός τοὺς μηθὲν αιτίους ἀκαταλλάκτως ἔχετε, καὶ ταῦτα πρὸς τοὺς ἄλλους ἄπαντας εἶναι δοκοῦντες πρφότατοι
- 16 καὶ μεγαλοψυχότατοι; διόπερ, ὧ ἄνδρες, ἀπολωλεκὼς ὁ δῆμος τὰς προσόδους, τὴν παρρησίαν, τὴν ἰσολογίαν, ὑπὲρ ὧν τὸν πρὸ τοῦ χρόνον πᾶν ἀναδεχόμενος δια- s
- 17 τετέλεκεν, άξιοι και δείται πάντων ύμων, ίκανὰς ἔχων πληγάς, λήξαντας τῆς ὀργῆς διαλυθῆναι και συνθέσθαι τὴν συμμαχίαν, ΐνα γένηται τοῦτο συμφανὲς ἄπασιν ὅτι τὴν μὲν ὀργὴν ἀποτέθεισθε τὴν πρὸς 'Poδίους, ἀνακεχωρήκατε δ' ἐπὶ τὴν ἐξ ἀρχῆς αίρεσιν και φιλίαν. 10
- 18 τούτου γὰο χοείαν ἔχει νῦν ὁ δῆμος, οὐ τῆς διὰ τῶν ὅπλων καὶ στρατιωτῶν συμμαχίας." ταῦτα μὲν οὖν καὶ τούτοις παραπλήσια διαλεχθεὶς Αστυμήδης ἐδόκει
- 19 πρεπόντως τοις καιροίς πεποιήσθαι τους λόγους πλείστά γε μην συνήργησαν τοις 'Podlois προς το τυχείν 15 της συμμαχίας οι περί τον Τεβέριον ἄρτι παραγεγο-
- 20 νότες. οὖτοι γὰρ ἀπομαρτυρήσαντες πρῶτον μὲν [1072 πᾶσιν τοῖς τῆς συγκλήτου δόγμασι πεπειθαρχηκέναι τοὺς 'Ροδίους, ἔπειτα πάντας τοὺς αἰτίους τῆς ἀλλοτριότητος κατακεκρίσθαι θανάτου παρ' αὐτοῖς, ἥττησαν 20 τοὺς ἀντιλέγοντας καὶ ἐποιήςαντο τὴν πρὸς 'Ρωμαίους συμμαχίαν. —
- 32 (31,8)] "Οτι μετά τινα χρόνον εἰσῆλθον οἱ παρὰ τῶν Άχαιῶν πρέσβεις, ἔχοντες ἐντολὰς ἀκολούθως

¹ τί] τὸ Ο 2 πραότατοι Υ° Ca 934, πραότατοι Ur 3 ἄνδρες Υ Sch, ἄνδρες ὁωμαιοι Ur vulgo 5 χρόνον cod. Scorial. R III 21 ante Ca 934, χρόνον Υ Ur ἀναδεχόμενοι Υ, corr. Ur 6 δῆται Ο 8 άμφανὲς Χ, ἀφανὲς Υ, ἐμφανὲς $\mathbf{X}^{\mathbf{m}}$ (addito ἴσως) $\mathbf{O}^{\mathbf{m}}$ vulgo, corr. BW 9 ἀποτίθεσθαι Ο 14 πεποιείσθαι Ο πλείστας Ο 16 τιβέριον Υ, corr. BW, ν. ad 22, 6, 6 18 πᾶσιν \mathbf{X} BW, πᾶσι $\mathbf{Y}^{\mathbf{n}}$ vulgo 23-314, 16 \mathbf{X} 195°—197°, 0 232°—233°, $\mathbf{U}^{\mathbf{n}}$ 215—219, Ur CV; ν. Me 11, 30

ταϊς ἀποκρίσεσιν, αίς πρότερον έλαβον αύται δ' ήσαν 2 1240] διότι θαυμάζουσιν πως, ύπερ ων αύτολ κεκρίκασι, περί τούτων αὐτούς παρακαλοῦσιν κρίνειν. διὸ τότε 3 παρήσαν οί περί του Ευρέαν, πάλιν έξ άρχης έμφανί-5 ζοντες διότι τὸ μὲν ἔθνος οὕτε διχαιολογουμένων ακήκοε των κατητιαμένων ούτε κρίσιν οὐδεμίαν πεποίηται περί αὐτῶν, τὴν δὲ σύγκλητον ἀξιοῖ πρόνοιαν 4 ποιήσασθαι των άνθρώπων, ΐνα πρίσεως τύχωσι καί μή καταφθαρώσιν άκριτοι, και μάλιστα μέν αὐτήν 5 10 έξετάσασαν διασαφήσαι τοὺς ἐνόχους ὅντας τοῖς ἐγκλήμασιν· εί δε διά τούς περισπασμούς αὐτή μή δύναται τοῦτο ποιήσαι, τοις Αχαιοίς έπιτρέψαι περί τοῦ πράγματος, οδ πειράσονται μισοπονήρως χρήσασθαι τοῖς αίτίοις. ή δε σύγκλητος διακούσασα τῶν πρεσβευτῶν, 6 15 ἀχολούθως ταϊς ἐντολαϊς διαλεγομένων, και δυσχοηστοῦσα διὰ τὸ πανταχόθεν ἐξελέγχεσθαι· τό τε γὰο 7 κοίνειν οὐκ ἐνόμιζεν αὐτῆ καθήκειν, τό τε χωρίς κρίσεως ἀπολύειν τοὺς ἄνδρας πρόδηλον ἔχειν έδόκει τὸν ὅλεθρον τοῖς φίλοις αὐτῶν. διόπερ ἀναγκαζομένη 8 20 καλ βουλομένη παρελέσθαι καθόλου την έλπίδα των πολλών ύπες της των κατεχομένων σωτηρίας, ΐνα συμμύσαντες πειθαρχώσιν έν μέν Άχαζα τοίς περί τον Καλλικράτην, έν δε τοις άλλοις πολιτεύμασι τοις

¹ εἰς πρότερον ἔλαβον, αὐτὰ ở Ο 2 Φανμάζουσιν X B W, Φανμάζουσι Y° vulgo 3 αὐτοὺς ex αὐτοἰς O παρακαλοῦσιν X B W, παρακαλοῦσι Y° vulgo 4 εὐρέαν Y° Ernestus auctore Ca 934, εὐρέαν Ur vulgo άρχης Ca 934 pro αὐτης έμφανίζον O 5 δικαιολογούμενον Y, corr. Ca 935 6 ἀκήκος O° ante Ur, ἀκήκονς Y κατητιωμένων Y, corr. Be 10 ἐγκλήμασι X 11 περισπασαμένους Y, corr. Ur αὐτη (Y), corr. Ur 17 αὐτη (Y), corr. Ur 17 αὐτη (Y), corr. Ur 19 διόπερ (Y) Hoc loco aut orationem ab epitomatore esse decurtatam aut post αὐτῶν nonnulla intercidisse putat (Y)0 (Y)1 (Y)2 (Y)3 (Y)4 (Y)6 (Y)6 (Y)6 (Y)7 (Y)8 (Y)9 (Y)

ε δοκοῦσιν είναι 'Ρωμαίων, ἔγραψαν ἀπόκρισιν τοιαύτην, 9 δτι ήμεζς οὐχ ὑπολαμβάνομεν συμφέρειν (οὕτε τοζς 'Ρωμαίοις) ούτε τοῖς ὑμετέροις δήμοις τούτους τοὺς 10 ἄνδρας ἐπανελθεῖν εἰς οἶχον. ταύτης δὲ τῆς ἀποκρίσεως έκπεσούσης, οὐ μόνον περί τοὺς ἀνακεκίη- 5 μένους έγένετό τις δλοσχερής άθυμία και παράλυσις της ψυχης, άλλα και περί τους Ελληνας ώσανει κοινόν τι πένθος, ατε δοκούσης της αποκρίσεως όλοσχερως άσαιρεϊσθαι την έλπίδα της σωτηρίας των άπλη- [1078 11 ρούντων. κατὰ δὲ τὴν Ἑλλάδα διαγγελθείσης (τῆς) 10 1241] ἀποκρίσεως τῆς τοῖς Αχαιοῖς δεδομένης ὑπὲρ των καταιτιαθέντων, τὰ μέν πλήθη συνετοίβη ταίς διανοίαις, καί τις οίον ἀπελπισμός ὑπέδραμεν τοὺς 12 ανθρώπους, οἱ δὲ περὶ τὸν Χάροπα καὶ Καλλικράτην και πάντες οι της αυτης υποθέσεως προεστώτες 15 μετέωροι πάλιν ένενήθησαν.

¹ post 'Pωμαίων lac. indicat Ca 935, φίλοις add. Rei 712 Sch, οίκείοις addendum esse coni. Hu, sed v. 28, 5, 1 2 ήμεις Y Rei 712 Sch, ὁμίν Ur vulgo 2s. post συμφ. lac. indicat et add. οὔτε (οὔθ' Hu) ἡμίν Rei 712 Didotiana, οὔτε τοῖς 'Ρωμαίοις Sch 3 ὁμετέφοις Ur not. 88 Ca 935, ἡμετέφοις Y Ur τούτους Y Sch, om. Ur vulgo 5 ἀνακεκλημένους Y Ca 935, ἀνακεκληφενψένους Ur 6 παραλύσης O 9 ἀφερεῖσθαι et αι super ε prius X ἀκληρούντων] v. ad p. 309, 18 10 τῆς add. Sch 12 καταιτιαθέντων Y Ca 935, καταιτισθέντων Ur 13 ὁπέδραμεν X BW, ὁπέδραμε Y vulgo 14 χάροπον Y, corr. Sch 16 ἐγεννήθησαν O

FRAGMENTA LIBRI XXXI.

A. OLYMP. 154, 1.

L RES ITALIAE.

"Οτι Τεβέριος τοὺς Καμμανοὺς τὰ μὲν βια- [1 (9) σάμενος, τὰ δὲ παραλογισάμενος ὑπηκόους ἐποίησε 'Ρωμαίοις. —

Εἰς δὲ τὴν 'Ρώμην καὶ πλειόνων παραγεγονότων 2 (πρεσβευτῶν) ἐχρημάτισεν ἡ σύγκλητος τοῖς περὶ "Ατταλον καὶ τὸν 'Αθήναιον. συνέβαινε γὰρ τὸν Προυσίαν 8 οὐ μόνον αὐτὸν ἐνεργῶς κεχρῆσθαι ταῖς διαβολαῖς ταῖς κατὰ τὸν Εὐμένη καὶ τὸν 'Αντίοχον, ἀλλὰ καὶ τοὺς Γαλάτας παρωξυκέναι καὶ τοὺς Σελγεῖς καὶ

^{2—4} X 197°, 0 233°, U° 219, Ur CVI; v. Liv. epit. 46, Me 11, 30 2 τιβέριος Y, corr. BW, v. ad 22, 6, 6; est Ti. Sempronius Graechus cos. a. 163 Koμμονδν Ptolem. 2, 10, 8 5—316, 17 X 197°—198°, 0 233°—234°, U° 219—221, Ur CVI; hace ecloga inde ab Ur usque ad Sch cum antecedenti invitis Y erat coniuncts. Cf. Me 11, 30 6 πρεσβεντδν add. BW post περλ add. τὸν Di 7 άθηναῖον Y, corr. Be 9 τοῦ Εόμένονς καὶ τοῦ Αττάλον (cum hiatibus) Rei 713, sed v. Krebsium D. Präpos. cet. 145 Λντίοχον Gro^m pro άτταλον 10 τὰς (ante Γαλ.) X, τοὺς corr. X^m παραξυνκέναι Y, παραξυγκέναι vulgo post Rei 713 Sch, sed cf. άπεκτακότες 11, 18, 10, έβεβραδύκει Luc. symp. 20, ἀποτετράχνκεν Dion. Hal. de comp. verbb. p. 155, 11 έλγεῖς Y Ur (errat Ur not. 88), έλεγεῖς O, corr. Ca 936

πλείους έτέρους κατά την Άσιαν πρός την αὐτην ύπό-4 θεσιν. ὧν γάριν δ βασιλεύς Εὐμένης έξαπεστάλκει τοὺς ἀδελφούς, ἀπολογησομένους πρὸς τὰς ἐπιφερο-5 μένας διαβολάς. οι και παρελθόντες είς την σύγκλητον ένδεγομένως έδοξαν πρὸς απαντας τοὺς κατηγο- 5 ροῦντας ποιήσασθαι την ἀπολογίαν, και τέλος οὐ μόνον αποτριψάμενοι τας έπιφερομένας αίτίας, αλλά 6 και τιμηθέντες έπανηλθον είς την Άσιαν. οὐ μην της γε κατά τὸν Εὐμένη καὶ κατά τὸν Άντιοχον ὑποψίας έληγεν ή σύγκλητος, άλλὰ Γάιον Σολπίκιον καὶ Μάνιον 10 7 Σέργιον καταστήσασα πρεσβευτάς έξαπέστελλεν, αμα μεν εποπτεύσοντας τα κατά τους Ελληνας, αμα δε τοις Μεγαλοπολίταις και τοῖς Λακεδαιμονίοις διευκρινήσον-8 τας περί τῆς ἀντιλεγομένης χώρας, μάλιστα δὲ πολυ-1242] πραγμονήσοντας τὰ κατὰ τὸν 'Αντίογον καὶ τὰ 15 κατά τὸν Εὐμένη, μή τις έξ αὐτῶν παρασκευή γίνεται καὶ κοινοπραγία κατὰ 'Ρωμαίων. —

1248 2 (12)] "Οτι Δημήτοιος δ τοῦ Σελεύπου [1074 πολὺν ἤδη χοόνον πατεχόμενος ἐν τῆ Ῥώμη πατὰ τὴν δμηρείαν πάλαι μὲν ἐδόπει παρὰ τὸ δίπαιον πατέχε- 20 2 σθαι δοθῆναι γὰρ ὑπὸ Σελεύπου τοῦ πατρὸς τῆς ἐκείνου πίστεως ἕνεκεν, Αντιόχου δὲ μετειληφότος τὴν

¹ post τὴν prius repetunt ἀσίαν πρὸς τὴν Y, del. Ur αὐτὴν] ἀσίαν Ο 3 ἀπολογισαμένους Ο τοὺς ἔπιφερομένους Ο 7 ἀποτρεψάμενοι Y, corr. Rei 713 Sch 9 ὑποψίας Y ante Ur, ὑποψίαν U* 10 ἔληψεν X, corr. X^m σολπίπιον Y BW, σουλπίπιον U* vulgo, v. Dittenbergerum Hermes 1872, 282 ss. 11 παταστήσασθαι et σα super σθαι X ἔξαπέστειλεν Ο Hu, v. Hu E.Z. XIV 3 14 πολύ πραγμονίσοντας X Ο, πολυπραγμονίσοντας U*, corr. Ur 15 post καὶ add. τὰ X secundum de Boorium U* Ur vulgo ante Sch, om. O vulgo post Sch 16 γένηται Sch 18—319, 2 X 198 $^{\rm r}$ —200 $^{\rm r}$, 0 234 $^{\rm m}$ —235 $^{\rm m}$, U* 221—225, Ur CVII; v. App. Syr. 46, Me 11, 30 18 X $^{\rm m}$ O $^{\rm m}$: δημήτριος 20 ὁμηρίαν Ο

βασιλείαν οὐκ ὀφείλειν ὑπὲο (τῶν) ἐκείνου τέκνων όμηρεύειν. οὐ μὴν ἀλλὰ τὸν μὲν πρὸ τοῦ χρόνον ἦγε 3 την ησυχίαν, και μάλιστα διά την άδυναμίαν ήν γάρ ετι παῖς· τότε δὲ τὴν ἀκμαιοτάτην έχων ἡλικίαν ἐποιή- 4 5 σατο λόγους, είσελθων είς την σύγκλητον, άξιων καί παρακαλών κατάγειν αύτον έπι την βασιλείαν καθήκειν γὰο αὐτῷ μᾶλλον ἢ τοῖς Αντιόχου τέκνοις τὴν άργήν. διαθεμένου δε και πλείονας λόγους αὐτοῦ 5 πρός την προειρημένην υπόθεσιν και μάλιστα προσ-10 δραμόντος εν τῷ λέγειν, διότι συμβαίνει καὶ [1075 πατρίδα καλ τροφόν την Ρώμην υπάρχειν αυτώ, καλ τούς μεν υίους των έκ του συνεδρίου σύμπαντας άδελφῶν ἔχειν διάθεσιν, τοὺς δὲ βουλευτὰς πατέρων διά τὸ παραγενέσθαι μέν έτι νήπιος, τότε δὲ κατά τὴν 15 ήλικίαν ὑπάρχειν ἐτῶν εἴκοσι καὶ τριῶν, (ἐν)ετρέποντο 6 μεν απαντες ακούοντες εν εαυτοίς, κοινή γε μην εδοξε τη συγκλήτφ του μέν Δημήτριου κατασχείν, τῷ δὲ καταλελειμμένω παιδί συγκατασκευάζειν την άρχην. τούτο δ' εποίησεν, ως εμοί δοκείν, υπιδομένη την 7 20 άχμην του Δημητρίου, μαλλον δε κρίνασα συμφέρειν τοίς σφετέροις πράγμασι την νεότητα καί την άδυναμίαν τοῦ παιδός τοῦ διαδεδεγμένου τὴν βασιλείαν. έγένετο δὲ τοῦτο δῆλον ἐκ τῶν μετὰ ταῦτα συμβάν- 8 των. εὐθέως γὰρ καταστήσαντες πρεσβευτάς τοὺς περί 9

¹ τῶν add. Be 2 χρόνον Y Ca 937, χρόνον Ur 3 ἀδυναμίαν Ur 0 \S 7 pro δύναμιν 6 αύτὸν Y, corr. Be καθήγειν O 7 αύτῷ Y, corr. Be 12 τῶν Ca 937 pro τοὺς σύμπαντας B W, ἄπαντας Y vulgo, πάντας B en 299 15 εἴκοσι καὶ τριῷν Ca 937, \bar{x} καὶ $\bar{\gamma}$ Y Ur ετρέποντο Y, corr. Ca 937 19 δοκεί Y, corr. Ben 299 B W ὑπειδομένη Y, corr. Be 20 ἀρχὴν U^* , ἀκμὴν U^{*m} addito $\gamma \rho'$ 22 παιδὸς τοῦ om. Di

Γνάιον 'Οκτάουιον καί Σπόριον Λοκρήτιον καί Λεύκιον 1244] Αὐρήλιον ἐξέπεμψαν, τοὺς διοικήσοντας τὰ κατὰ 10 την βασιλείαν, ώς αὐτη προηρείτο διὰ τὸ μηδένα τὸν έμποδων στησόμενον είναι τοις έπιταττομένοις, τοῦ μεν βασιλέως παιδός δυτος, των δε προεστώτων άσμενι- 5 ζόντων έπὶ τῷ μὴ παραδεδόσθαι τὰ πράγματα τῷ Δη-11 μητρίω μάλιστα γάρ τοῦτο προσεδόκων. οί μέν οὖν περί του Γυάιου έξώρμησαν, έχουτες έυτολας πρώτου μέν τὰς ναῦς τὰς καταφράκτους διαπρήσαι, μετὰ δὲ ταῦτα τοὺς ἐλέφαντας νευροχοπῆσαι καὶ καθόλου λυ- 10 12 μήνασθαι την βασίλειον δύναμιν. προσενετείλαντο δὲ τούτοις και τὰ κατὰ τὴν Μακεδονίαν ἐπισκέψασθαι· συνέβαινε γάο τοὺς Μακεδόνας ἀήθεις ὅντας δημο**πρατικής παὶ συνεδριακής πολιτείας στασιάζειν πρ**ὸς 18 αύτούς. ἔδει δὲ τοὺς περὶ τὸν Γνάιον καὶ τὰ περὶ 15 τούς Γαλάτας και τὰ κατὰ τὴν 'Αριαράθου βασιλείαν 14 έποπτεύσαι. μετὰ δέ τινα χρόνον αὐτοίς ἐπαπεστάλη

¹ γνάιον Ur e § 13 pro τιβέφιον λοποίτιον Υ, λουποήτιον Ur, corr. Di, v. Dittenbergerum l. c. 2 αὐφήλιον Ο° ante Ur, αὐφήλιον Υ 3 αὐτῆ (Υ) Hu, αὐτὴ Ur vulgo ante Sch, Di, αὐτοὶ Rei 714 vulgo post Sch προηφείτο (Υ) vulgo ante Sch, Di, προηφοῦντο Rei 714 vulgo post Sch, προήφητο Hu μηθὲν αὐτῶν Υ, μηθέν αὐτῶν Ur, corr. Hu auctore Be 4 ἔμποδον Χ, ἐμποδῶν Υ, Χ™ addito τοως, corr. Ur εἶναι Υ Ca 938, om. Ur Di 6 παραδόσθησθαι Ο, παραδόσθαι Ο™ addito γρ 7 προσεδόπων ex προσεδόπουν U* 8 γάιον Υ, corr. Ur πρῶτας Υ, πρώτας U* Ur, corr. Hu 9 ναύτας Ο, corr. O™ καταπρήσαι vel διατρήσαι Rei 714, διαπρίσαι Cobetus Mnemos. 1881, 209, v. ad 21, 44, 3 10 λυμήνασθαι Υ* Didotiana, λυμήνασθαι U* Ur vulgo 11 βασίλειον Υ Ca 938, βασιλείον Ur 12 τὰ οm. Ο 13 ἀήθεις Ο 15 αὐτούς Υ, corr. Be ante τοὺς repetunt πρὸς Υ, scripturam traditam tuetur Sch (sed πρὸς adverbii loco non adhibetur a Polybio, nisi sequente δὲ, v. 1, 52, 5; 57, 2. 3, 18, 8. 5, 99, 9. 12, 8, 4), del. Ur 16 τοῖς γαλάταις Ο 17 τιναχρόν (sic) Ο ἐπεστάλη Ο

γράμματα παρὰ τῆς συγκλήτου και τοὺς ἐν Αλεξανδρεία : βασιλείς διαλῦσαι κατὰ δύναμιν. —

1245] "Οτι παρεγένοντο κατά τὸν αὐτὸν [3 (14) 1076 καιρον παρ' 'Αριαράθου τοῦ νεωστί διαδεδεγμένου την 5 Καππαδοκών βασιλείαν πρέσβεις, άνανεωσόμενοι τήν τε φιλίαν καὶ συμμαγίαν τὴν προϋπάργουσαν, καὶ 2 καθόλου παρακαλέσουτες την σύγκλητον αποδέξασθαι την του βασιλέως εύνοιαν και προθυμίαν, ην έχει και κοινή και κατ' ιδίαν πρός απαντας 'Ρωμαίους. ή δέ 3 1246] σύγκλητος διακούσασα των λόγων τήν τε φιλίαν άνενεώσατο και την συμμαχίαν και καθόλου την δλην αίρεσιν ἀποδεξαμένη τοῦ βασιλέως φιλανθρώπως ένενήθη. τοῦτο δ' έγένετο μάλιστα διὰ τὸ τοὺς περὶ [4 1077 τον Τεβέριον, καθ' δυ καιρου έξαπεστάλησαν έπισκε-15 ψόμενοι τὰ κατὰ τοὺς βασιλεῖς, ἐπανελθόντας εὐφήμους λόγους ποιήσασθαι περί τε τοῦ πατρός καὶ καθόλου τῆς βασιλείας αὐτῶν. οἶς πιστεύσαντες οί τοῦ συν- 5 εδρίου τούς τε πρεσβευτάς φιλανθρώπως άπεδέξαντο και την δλην αιρεσιν του βασιλέως.

II. RES GRAECIAE.

 $^{\circ}$ Οτι 'Ρόδιοι διαπεπνευκότες έκ τῆς περ $^{\circ}$ αὐτοὺς $^{\circ}$ $^{\circ}$ $^{\circ}$ (15) γενομένης δυσχερείας ἔπεμπον εἰς τὴν 'Ρώμην

² διαλύσαι Y* Didotiana, διαλύσαι Ur vulgo 3–19 X 200° s., 0 235° s., U* 225–227, Ur CIX; v. Liv. epit. 46, Me 11, 30 4 παρὰ Y, corr. Ben 300 Di 12 ἀποδεξάμενοι Ο φιλάνθρωπος Y, corr. BW φιλανθρώπως άπειρίθη Rei 714 14 τὸν om. Ο τιβέριον Y, corr. BW, v. ad 22, 6, 6 15 τὰ] τὰς Ο 16 καὶ super vers. Ο 18 ἀπεδέξατο Y, corr. Ur 21–320, 6 X 201° s., 0 236°, U* 227, Ur CX; v. Me 11, 30 21 X^m : ξόδιοι

2 πρεσβευτάς τους περί Κλεαγόραν, Κάλυνδα μέν [1078 3 άξιώσοντας σφίσι παραχωρηθήναι, περί δε των έχόντων έν τη Αυκία και Καρία κτήσεις αίτησομένους την σύγκλητον, εν' αὐτοῖς ἔχειν ἐξῆ, καθὰ καὶ πρότερον. 4 έψηφίσαντο δὲ καὶ κολοσσὸν στῆσαι τοῦ δήμου τῶν 5 ' Ρωμαίων έν τῷ τῆς Άθηνᾶς ἱερῷ τριακοντάπηχυν. — "Οτι των Καλυνδέων αποστάντων Καυνίων, 5 (16) και μετά ταῦτα πολιορκείν ἐπιβαλομένων αὐτοὺς τῶν Καυνίων, τὰς μὲν ἀρχὰς ἐπεκαλέσαντο Κνιδίους 2 οἱ Καλυνδεῖς ὧν καὶ παραπεσόντων κατὰ βοήθειαν, 10 3 έπλ ποσου άυτείγου τοίς ύπευαυτίοις, άνωνιώντες δέ τὸ μέλλον πρεσβεύειν μέν * * *, έγχειρίζοντες σφᾶς 4 αὐτοὺς καὶ τὴν πόλιν. οἱ δὲ Ῥόδιοι πέμψαντες βοήθειαν καί κατά γην καί κατά θάλατταν την τε πολιορ-5 κίαν ἔλυσαν καὶ παρέλαβον τὴν πόλιν. συνέβη δὲ 15 καλ την σύγκλητον αὐτοῖς βεβαιῶσαι την τῶν Καλυνδέων κτησιν.

III. RES ASIAE.

1242 6 (10)] "Οτι Γάιος δ Γάλλος, χωρίς τῶν [1078 ἄρτι ρηθέντων ἀλογημάτων, παραγενόμενος εἰς τὴν 20

¹ Κάλυνδα μὲν de Boorius, καὶ λύνδαμιν Υ, καὶ λάνδαμιν Ο, καὶ λύγδαμιν Ur vulgo, Κάλυνδαν πόλιν Sch, κάλυνδαν Di 2 ἀξιώσοντες Υ, ἀξιώσαντες U*, corr. Ur 4 ἐνα Υ, corr. Ben 300 BW ἐξ ἢ Χ 5 κολοσόν Ur, κολοὺς Υ, πολλοὺς Ο 6 ἀθηνᾶς Υ* Ur, ἀθήνας U* τριάκοντα πῆχυς Ο 7—17 Χ 201 s., 0 236 s., U* 227 s., Ur ČXI; v. Me 11, 30 γ καννίων ex καννίων U* 8 πολνοφιεῖν Ο ἐπιβαλλομένων Υ, corr. Di, v. Hu E.Z. ΧΧΙΙ 8α 9 ἀπεκαλέσαντο Υ, corr. Rei 714 Sch 10 οἱ καλλονιθεῖς νel οἱ καλλονιθεῖς Ο 12 πρεσβεύειν μὲν Υ, πρέσβεις ἐξέπεμψαν πορό ξοδίους Ur, ἐπρεσβεύοντο (cum hiatu) Be, πρεσβεύειν μὲν (πρὸς Υροδίους προηροδίντο, τούτοις) BW 14 κατὰ γῆν Ο π, καταγαγεῖν Ο πολνοφιίαν Ο 16 αὐτῆς Ο καλανδίων Υ, κλανδίων Ο, corr. Ur 19—321,10 P 313 s., Va 145, Pm: λοΓ λᾶ; v. Me 11, 30

Ασίαν ἐκθέματα κατὰ τὰς πόλεις ἐξέθηκε τὰς ἐπιφανεστάτας, κελεύων, εἴ τις βούλεται κατηγορεῖν 2 Εὐμένους τοῦ βασιλέως, ἀπαντᾶν εἰς Σάρδεις ἐπίτινα χρόνον ὡρισμένον. μετὰ δὲ ταῦτα παραγενηθεὶς 8 5 αὐτὸς εἰς τὰς Σάρδεις, ἀποκαθίσας ἐν τῷ γυμνα- [1074 σίφ περὶ δέχ' ἡμέρας διήκουε τῶν κατηγορούντων, πᾶσαν ἐπιδεχόμενος αἰσχρολογίαν καὶ λοιδορίαν κατὰ 4 τοῦ βασιλέως καὶ καθόλου πᾶν ἕλκων πρᾶγμα καὶ κατηγορίαν, ᾶτε παρεστηκώς ἄνθρωπος τῆ διανοία καὶ 5 10 φιλοδοξῶν ἐν τῆ πρὸς Εὐμένην διαφορῷ. —

"Οτι καθ' όσον εδόκουν οι 'Ρωμαίοι βαρύτερον τῷ 6 Εὐμένει προσφέρεσθαι, κατὰ τοσοῦτο συνέβαινε τοὺς "Ελληνας προσοικειοῦσθαι, φύσει τῶν ἀνθρώπων ἀεὶ τῷ θλιβομένφ τὴν εὕνοιαν προσνεμόντων. —

1247] 'Ο δὲ ᾿Αριαράθης ὁ βασιλεὺς Καπ- [7 (17) 1077 παδοκίας προσδεδεγμένος τοὺς εἰς τὴν (15)
'Ρώμην ἀποσταλέντας πρεσβευτάς, νομίσας ἐκ τῶν ἀποκρίσεων ἐν ὀρθῷ κεἴσθαι τὴν βασιλείαν αὑτῷ (νῦν), ἐπειδὴ καθῖκται τῆς 'Ρωμαίων εὐνοίας, ἔθυε τοῖς θεοῖς το χαριστήρια τῶν γεγονότων καὶ τοὺς ἡγεμόνας εἰστία. μετὰ δὲ ταῦτα πρεσβευτὰς ἀπέστειλε πρὸς τοὺς περί 2 τὸν Λυσίαν εἰς τὴν ᾿Αντιόχειαν, σπουδάζων ἀνακομίσασθαι τὰ τῆς ἀδελφῆς καὶ μητρὸς ὀστᾶ. τὸ μὲν οὖν 3

⁶ περὶ BW, ἐπι (s. acc.) P, del. Ben 299 8 ἐλέγχων Rei 762 11—14 M 78, 20—22 Hey; v. Me 11, 30 11 τῷ del. Ben 301, v. 3, 3, 6. 18, 47, 10. 21, 17, 6; 22, 7 et 10; 24, 7 et 8; 46, 2. 24, 1, 2. 29, 6, 1 cet. 15—322, 8 X 202°s., 0 236°s., U* 228s., Ur CXII; v. Me 11, 30 15 O δὲ X™ U* Ur vulgo, Ότι δὲ Ο Hu 18 αὁτῷ ϒ, corr. Be νῦν add. BW 19 καθίκται Υ* Ur, κάθικται U*, καθίκετο coni. Hu, sed v. 2, 2, 9. 3, 44, 11; 98, 6 ἔθνε X™, ἔθ' οἰα X 20 εἰστία Υ Ur vulgo, ἡστία Ο, corr. Ernestus 23 0°: πτολεμαΐος

έγκαλεῖν ὑπὲρ τοῦ γεγονότος ἀσεβήματος ἀπεδοκίμαζεν, οὐ βουλόμενος ἐρεθίζειν τοὺς περὶ τὸν Λυσίαν, ἵνα μὴ διαψευσθἢ τῆς προθέσεως, καίπερ βαρέως φέρων τὸ γεγονός ἀξιωματικὰς δὲ δοὺς ἐντολὰς ἐξαπέστειλε 4 τοὺς πρέσβεις. τῶν δὲ περὶ τὸν Λυσίαν συγχωρησάντων, 5 καὶ τῶν ὀστῶν ἀνακομισθέντων ὡς αὐτόν, ἀποδεξάμενος μεγαλομερῶς τὴν παρουσίαν αὐτῶν ἔθαψε παρὰ τὸν τοῦ πατρὸς τάφον κηδεμονικῶς. —

τοῦ πατρὸς τάφον κηδεμονικῶς. —

1244 8 (13)] "Οτι κατὰ τοὺς καιροὺς τούτους [1075 παρεγένουτο πρέσβεις ἐκ τῆς Ῥώμης πρῶτον μὲν οἱ 10 περὶ τὸν Μάρκον Ἰούνιον, διευκρινήσοντες τὰ πρὸς

2 τοὺς Γαλάτας διαφέροντα τῷ βασιλεί. ἐπειδὴ γὰρ [1076 οὐκ ἠδυνήθησαν οἱ Τρόκμοι δι' αὐτῶν ἀποτεμέσθαι τῆς Καππαδοκίας οὐδέν, ἀλλ' ἐκ χειρὸς *ἀκοδομήσαντο τὴν δίκην ἐπιβαλόμενοι τόλμαν, καταφυγόντες ἐπὶ Ῥω- 15.

3 μαίους διαβάλλειν ἐπειρῶντο τὸν Ἰουνιον. ἄρν χάριν ἀπεστάλησαν οἱ περὶ τὸν Ἰούνιον. πρὸς οὺς

1245] δ βασιλεὺς ποιησάμενος τοὺς ἀρμόζοντας λόγους

¹ ἀπεδοκίμαζεν Υ ante Ur, ἀπεδοκίμαζε U* 9-323, 19 V 99-100", W 67-68", N 106"-107", U 373-376, Ur CVIII; v. Me 11 s., 30 9 τούτους τοὺς καιφοὺς N Hu, sed v. BW Beitr. 24 s. 11 μάφαιον Z, corr. Ur 13 τρόημοι Z Ur, τρόπμοι ex τρόημοι corr. Ur in U et manus recentissima in N Ca 938, Τροκμοί Di αὐτῶν Z, corr. Βε ἀποτεμέσθαι Z Ca 938, ἀποτελέσθαι U Ur 14 s. ἐκ χειρὸς ἐκολούσθησαν (ve πειδαμησαν) τῷ Καππάδοιι ἐπιβαλόμενοι (cum hiatu) πολεμεῖν Rei 714, ἐκ χειρὸς ἀεὶ ἐδάμησαν (cum hiatu) πολεμεῖν Rei 714, ἐκ χειρὸς ἀεὶ ἐδάμησαν (cum hiatu) τὸν Καππαδόκην ἐπιβαλόμενοι πολεμεῖν Sch, ἐκ χειρὸς ἀποδομήσαντο τὴν ὁποδοχὴν ἀποβαλόμενοι τόλμαν Ben 299, ἐκεχειρίαν ὡρκωμότησαν, τότε (immo τότ') ἀδικοτάτην ἐπιβαλόμενοι τόλμαν Madvigius advers. crit. I 484, ἐκ χειρὸς ἀντφκοδόμησεν αὐτοῖς ὁ βασιλεύς τιν ἀδικον ἐπιβαλομένοις τόλμαν coni. Hu, ἐκ χειρὸς ἱκανὴν ἔδοσαν τὴν δίκην ἐπιβαλόμενοι τι τολμῶν BW 15 δίκην Z Hu, δόκην U Ur vulgo ἐπιβαλλόμενοι WN 18 τοὺς ἀρμόζοντας λόγους ποιησάμενος N Hu, sed v. BW Beitr. 25

και τάλλα φιλανθρώπως δμιλήσας έκεινους μέν εύλογούντας απέστειλε. μετά δὲ ταῦτα, παραγενομένων 4 πρεσβευτών των περί Γνάιον Όπτάουιον καί Σπόριον Λοκοήτιον καὶ διαλεγομένων τῷ βασιλεῖ πάλιν (περί) των πρός τους Γαλάτας αὐτῷ διαφερόντων, βραχέα 5 περί τούτων ποινολογησάμενος καί φήσας εὐεπάγωγος είναι πρός το χριθέν, λοιπον ήδη τον πλείω λόγον ύπεο των κατά Συρίαν εποιείτο πραγμάτων, είδως έκεισε προάγοντας τούς περί τον Όκτάουιον, ύπο- 6 10 δειχνύων αὐτοῖς τὴν ἀχαταστασίαν τῆς βασιλείας χαὶ την είκαιότητα των προεστώτων αὐτῆς καὶ προσεπαγγελλόμενος ἀκολουθήσειν μετὰ δυνάμεως καλ συνεφεδρεύειν τοις καιροίς, έως αν έπανέλθωσι πάλιν έκ τῆς Συρίας ἀσφαλῶς. οἱ δὲ περὶ τὸν Γνάιον ἐν πᾶσιν 7 15 αποδεχόμενοι την τοῦ βασιλέως εὔνοιαν καλ προθυμίαν κατά μέν τὸ παρὸν οὐκ ἔφασαν προσδεῖσθαι τῆς παραπομπης, είς δε το μέλλον, εάν τις υποπίπτη χρεία, δια- 8 σαφήσειν άδανως αρίνειν γὰρ αὐτὸν ένα τῶν άληθινῶν 'Ρωμαίοις φίλων. --

1242] "Οτι κατὰ τὴν Συρίαν Άντίοχος δ [9 (11) 1074 βασιλεὺς βουλόμενος εὐπορῆσαι χρημάτων προέθετο

² μετὰ ταῦτα δὲ Ν παργενομένων Ν 3 τῶν οm. V 4 λοκρήτιον Ν Di, λοκρίτιον Ζ, λουκρήτιον Ur vulgo, v. ad 31, 2, 9 περὶ add. Ur 6 εὐεπαγωγὸς Ζ, corr. Ernestus in lex. 56 Sch 11 εἰπεότητα Ζ, οἰπειότητα Ur, corr. Rei 714 Di, σκαιότητα coni. Be 12 συνεφεδηεύειν Ζ BW, συνεφεδηεύειν Ur vulgo 13 ἐπανέλθωσι Ζ Hu, ἐπανέλθωσιν U Ur vulgo 15 ἀποδεχόμενοι Ζ ante Ur, ἀπεχόμενοι U 20—324, 8 P 314°, Va 145; v. Me 12, 30. Ιοκρή. archaeol. 12, 358 ss. Niese: ὅστε δανμάζειν (scil. ἐμὲ) Πολύβιον τὸν Μεγαλοπολίτην, δς ἀγαθὸς ὧν ἀνήρ ἀποθανεῖν λέγει τὸν Αντίοχον βουληθέντα τὸ τῆς ἐν Πέρσαις Αρτέμιδος ἰερὸν συλῆσαι τὸ γὰρ μηκέτι ποιῆσαι τὸ ἔργον βουλευσάμενον οὐκ ἔστιν τιμωρίας ἄξιον. εἰ δὲ διὰ

στρατεύειν έπὶ τὸ τῆς Αρτέμιδος ἱερὸν εἰς τὴν Ἐλυ2 μαΐδα. παραγενόμενος δ' ἐπὶ τοὺς τόπους καὶ διαψευσθεὶς τῆς ἐλπίδος διὰ τὸ μὴ συγχωρεῖν τῆ παρανομία τοὺς βαρβάρους (τοὺς) οἰκοῦντας περὶ τὸν τόπον,

1248 3] ἀναχωρῶν ἐν Τάβαις τῆς Περσίδος ἐξέλιπε ε
4 τὸν βίον, δαιμονήσας, ὡς ἔνιοί φασι, διὰ τὸ γενέσθαι
τινὰς ἐπισημασίας τοῦ δαιμονίου κατὰ τὴν περὶ τὸ
προειρημένον ἱερὸν παρανομίαν.

τούτο Πολυβίω δοκεί καταστρέψαι τον βίον Αντίοχον ούτως, πολύ πιθανώτερον διὰ τὴν ἱεροσυλίαν τοῦ ἐν Ἱεροσολύμοις ναοῦ τελευτῆσαι τὸν βασιλέα. ἀλλὰ περλ μὲν τοῦτο οὐ διαφέρομαι τὴν ὑπὸ τοῦ Μεγαλοπολίτου λεγομένην αἰτίαν ταύτην ὑφ' ἡμῶν άληθη νομιζόντων (v. Ioseph. contra Apionem II 80ss.); Hieronym. comment. in Daniel. cap. XI p. 718: Polybius et Diodorus, qui bibliothecarum scribunt historias, narrant eum (scil. Antiochum Epiphanem) non solum contra deum fecisse Iudaeae. sed avaritiae facibus accensum, etiam templum Dianae in Elymaide, quod erat ditissimum, spoliare conatum; oppressumque a custodibus templi et vicinis circum gentibus et quibusdam phantasiis atque erroribus versum in amentiam. ac postremum morbo interiisse. Et hoc ei accidisse commemorant, quia templum Dianae violare conatus sit Ibid. p. 722: Volens templum Dianae spoliare, quod infinita donaria habebat, fugatus a barbaris est, qui mira veneratione fanum illud suspiciebant, et mortuus est maerore consumptus in Tabes ('apparet in cod. graeco, ex quo sumpsit Hieronymus, scriptum fuisse έν Τάβες' Va ann. 25), oppido Persidis (v. Scalam Verh. d. 42. Vers. deutsch. Philol. in Wien Lips. 1894, 357 s., quem fugit iam a Casaubono p. 1037 hunc Hieronymi locum ad fragmenta Polybii esse relatum).

¹ έλυμάδα P, corr. Va 2 έπλ τὸν τόπον Didotiana 4 τοὺς add. Sch 5—8 Suid. V. σαιμονᾶν: ὁ δὲ ἐξέλιπε τὸν βίον δαιμονήσας διὰ τὸ γενέσθαι τινὰς ἐπισημασίας τοῦ δαιμονίου διὰ τὴν περλ τὸ ἱερὸν παρανομίαν 5 ἐξέλιπε Suid. Va, ἐξελειπε (s. acc.) P 6 ὡς ἔνιοί φασι om. Suid. 7 κατὰ] διὰ Suid. 8 προειρημένον om. Suid.

B. OLYMP. 154, 2.

I. RES ITALIAE.

"Οτι μετά το μερίσαι τους Πτολε- [10 (18) 1078 μαίους την βασιλείαν παρεγένετο Πτολεμαΐος δ νεώτερος 1248] είς την 'Ρώμην, άθετεῖν βουλόμενος τον γε- [1079 s γονότα μερισμὸν αὐτῷ πρὸς τὸν ἀδελφόν, φά**σ**κων οὐχ 2 έκων, άλλα κατ' άναγκην τῷ καιρῷ περιληφθείς πεποιηκέναι τὸ προσταττόμενον. καὶ παρεκάλει τὴν σύγκλητον 3 μερίσαι την Κύπρον αύτω και γάρ τούτου γενομένου καταδεεστέραν έξειν μερίδα τάδελφοῦ παρά πολύ. τῶν 4 10 δὲ περὶ τὸν Κανολήιον καὶ Κόιντον ἀπομαρτυρούντων τοῖς περί τὸν Μένυλλον, τοῖς παρὰ τοῦ πρεσβυτέρου παραγεγονόσι πρεσβευταῖς, διότι καὶ τὴν Κυρήνην δ νεώτερος και τὸ πνεῦμα δι' αὐτοὺς ἔχοι τοιαύτην γενέσθαι την των όχλων πρός αὐτὸν άλλοτριότητα καὶ 15 προσκοπήν διὸ καὶ παρ' έλπίδα καὶ παραδόξως δεδο- 5 μένων αὐτῷ τῶν κατὰ Κυρήνην πραγμάτων ἀσμένως δέξαιτο, και σφαγίων τμηθέντων και λάβοι τοὺς δρκους παρὰ τάδελφοῦ καὶ δοίη περὶ τούτου τοῦ δὲ Πτολε- 6 μαίου πᾶσι τούτοις ἀντιλέγοντος, ή σύγκλητος, ᾶμα

^{2-326, 17} X 202^u-204^τ, 0 237^r-238^τ, U* 229-232, Ur CXIII; v. Me 12, 30 2 X^m U*^m: πτολεμαίος 5 αὐτῷ (Y) vulgo ante Be, αὐτῷ vulgo post Be 8 αὐτῷ Y, corr. Be post γὰρ add. καὶ Ca 941, del. Hu 9 τοῦ ἀδελφοῦ Y, corr. Ben 300 BW 10 κανολήμον Y Di, κανολήμον Ur vulgo, v. Dittenbergerum Hermes 1872, 282 ss. 11 μέννλλον Y Sch, μενέθνλλον Ur e 31, 12, 8 vulgo 12 παραγεγονότι et σι super τι X καὶ τὴν Sch, κατὰ Y, καὶ Rei 715 auctore Ca 941 13 ἔχει et οι super ει Ο 14 ἀλλοτριότητα ex ἀλλοτρίωσιν X 15 προκοπήν Ο 16 κυρίνην X ἀσμένως Y ante Ur, ἀσμένων U* 17 δέξαιτο Rei 715 Sch, δέξαι Y, δέξασθαι Ca 941 vulgo

πλείους έτέρους κατά την Άσιαν πρός την αυτην υπό-4 θεσιν. ὧν γάριν δ βασιλεύς Εὐμένης έξαπεστάλκει τούς άδελφούς, άπολογησομένους πρός τὰς ἐπιφερο-5 μένας διαβολάς. οι και παρελθόντες είς την σύγκλητον ένδεχομένως εδοξαν πρός απαντας τούς κατηγο- τ ρούντας ποιήσασθαι την απολογίαν, και τέλος οὐ μόνον αποτριψάμενοι τας έπιφερομένας αίτίας, άλλα 6 καὶ τιμηθέντες έπανῆλθον εἰς τὴν Ασίαν. οὐ μὴν τῆς γε κατά τὸν Εὐμένη καὶ κατά τὸν Άντιοχον ὑποψίας έληγεν ή σύγκλητος, άλλὰ Γάιον Σολπίκιον καὶ Μάνιον 10 7 Σέργιον καταστήσασα πρεσβευτάς έξαπέστελλεν, αμα μεν εποπτεύσοντας τὰ κατὰ τοὺς Ελληνας, αμα δε τοῖς Μεγαλοπολίταις και τοις Λακεδαιμονίοις διευκοινήσον-8 τας περί τῆς ἀντιλεγομένης χώρας, μάλιστα δὲ πολυ-1242] πραγμονήσοντας τὰ κατὰ τὸν Άντίογον καὶ τὰ 15 κατά τον Ευμένη, μή τις έξ αυτών παρασκευή γίνεται και κοινοπραγία κατά 'Pωμαίων. —

1248 2 (12)] "Οτι Δημήτριος δ τοῦ Σελεύκου [1074 πολὺν ἤδη χρόνον κατεχόμενος ἐν τῆ Ῥώμη κατὰ τὴν δμηρείαν πάλαι μὲν ἐδόκει παρὰ τὸ δίκαιον κατέχε- το 2 σθαι δοθῆναι γὰρ ὑπὸ Σελεύκου τοῦ πατρὸς τῆς ἐκείνου πίστεως ἕνεκεν, Ἀντιόχου δὲ μετειληφότος τὴν

¹ post τὴν prius repetunt ἀσίαν πρὸς τὴν Y, del. Ur αὐτὴν] ἀσίαν Ο 3 ἀπολογισαμένους Ο τοὺς ἐπιφερομένους Ο 7 ἀποτρεψάμενοι Y, corr. Rei 713 Sch 9 ὑπογίας Y ante Ur, ὑποψίαν U^* 10 ἔληψεν X, corr. X^m σολπίπιον Y BW, σουλπίπιον U^{**} vulgo, v. Dittenbergerum Hermes 1872, 282 ss. 11 καταστήσασθαι et σα super σθαι X ἔξαπέστειλεν Ο Hu, v. Hu E.Z. XIV 3 14 πολὲ πραγμονίσοντας X Ο, πολυπραγμονίσοντας U^* , corr. Ur 15 post καὶ add. τὰ X secundum de Boorium U^* Ur vulgo ante Sch om. O vulgo post Sch 16 γένηται Sch 18—319, 2 X 198°—200°, 0 234°—235°, U^* 221—225, Ur CVII; v. App. Syr. 46, Me 11, 30 18 X^m Om: δημήτριος 20 ὁμηρίαν O

βασιλείαν ούκ όφείλειν ύπερ (των) έκείνου τέκνων δμηρεύειν. οὐ μὴν ἀλλὰ τὸν μὲν πρὸ τοῦ χρόνον ἦγε 8 την ησυχίαν, καὶ μάλιστα διὰ την άδυναμίαν ην γάρ ετι παίς· τότε δε την ακμαιοτάτην έχων ηλικίαν έποιή- 4 ε σατο λόγους, είσελθων είς την σύγκλητον, άξιων καί παρακαλών κατάγειν αύτον έπι την βασιλείαν καθήκειν γάο αύτῷ μαλλον ἢ τοῖς 'Αντιόχου τέκνοις τὴν άρχήν. διαθεμένου δε και πλείονας λόγους αὐτοῦ 5 πρός την προειρημένην υπόθεσιν και μάλιστα προσ-10 δραμόντος εν τῷ λέγειν, διότι συμβαίνει καὶ [1075 πατρίδα και τροφόν την Ρώμην υπάρχειν αυτώ, και τούς μέν υίους των έκ του συνεδρίου σύμπαντας άδελφῶν ἔχειν διάθεσιν, τοὺς δὲ βουλευτὰς πατέρων διά τὸ παραγενέσθαι μέν έτι νήπιος, τότε δε κατά την 15 ήλικίαν ὑπάρχειν ἐτῶν εἴκοσι καὶ τριῶν, (ἐν)ετρέποντο 6 μεν απαντες ακούοντες εν έαυτοις, κοινή γε μην έδοξε τῆ συγκλήτφ τὸν μὲν Δημήτριον κατασχείν, τῷ δὲ καταλελειμμένω παιδί συγκατασκευάζειν την άρχην. τοῦτο δ' ἐποίησεν, ὡς ἐμοὶ δοκεῖν, ὑπιδομένη τὴν 7 20 άκμην του Δημητρίου, μαλλον δε κρίνασα συμφέρειν τοῖς σφετέροις πράγμασι τὴν νεότητα καὶ τὴν άδυναμίαν τοῦ παιδός τοῦ διαδεδεγμένου τὴν βασιλείαν. έγένετο δὲ τοῦτο δῆλον ἐκ τῶν μετὰ ταῦτα συμβάν- 8 των. εὐθέως γὰρ καταστήσαντες πρεσβευτάς τοὺς περί 9

¹ τῶν add. Be 2 χρόνον Υ Ca 937, χρόνου Ur 3 ἀδυναμίαν Ur e § 7 pro δύναμιν 6 αὐτὸν Υ, corr. Be καθήγειν Ο 7 αὐτῷ Υ, corr. Be 12 τῷν Ca 937 pro τοὺς σύμπαντας BW, ἄπαντας Υ vulgo, πάντας Ben 299 15 εἴκοσι καὶ τριῷν Ca 937, π καὶ γ Υ Ur ἐτρέποντο Υ, corr. Ca 937 19 δοκεί Υ, corr. Ben 299 BW ὁπειδομένη Υ, corr. Be 20 ἀρχὴν U*, ἀκμὴν U*m addito γρ΄ 22 παιδὸς τοῦ om. Di

Γυάιου 'Οκτάουιου καί Σπόριου Λοκρήτιου καί Λεύκιου 1244] Αὐρήλιον έξέπεμψαν, τοὺς διοικήσοντας τὰ κατὰ 10 την βασιλείαν, ώς αὐτη προηρείτο διὰ τὸ μηδένα τὸν έμποδών στησόμενον είναι τοῖς ἐπιταττομένοις, τοῦ μέν βασιλέως παιδός όντος, των δε προεστώτων άσμενι- 5 ζόντων ἐπὶ τῷ μὴ παραδεδόσθαι τὰ πράγματα τῷ Δη-11 μητρίο μάλιστα γάρ τοῦτο προσεδόκων. οἱ μὲν οὖν περί του Γυάιου έξώρμησαυ, έχουτες έυτολας πρώτου μέν τάς ναῦς τάς καταφράκτους διαπρήσαι, μετά δέ ταῦτα τοὺς ἐλέφαντας νευροκοπῆσαι καὶ καθόλου λυ- 10 12 μήνασθαι την βασίλειον δύναμιν. προσενετείλαντο δέ τούτοις και τὰ κατὰ τὴν Μακεδονίαν ἐπισκέψασθαι· συνέβαινε γὰο τοὺς Μακεδόνας ἀήθεις ὅντας δημοκρατικής καὶ συνεδριακής πολιτείας στασιάζειν πρὸς 13 αύτούς. ἔδει δὲ τοὺς περί τὸν Γνάιον καὶ τὰ περί 15 τοὺς Γαλάτας καὶ τὰ κατὰ τὴν ἀριαφάθου βασιλείαν 14 έποπτεύσαι. μετά δέ τινα χρόνον αὐτοῖς ἐπαπεστάλη

¹ γνάιον Ur e § 13 pro τιβέριον λοκρίτιον Υ, λονηφήτιον Ur, corr. Di, v. Dittenbergerum I. c. 2 αδρήλιον Ο° ante Ur, αδρήλιον Υ 3 αδτή (Υ) Ημ, αδτή Ur vulgo ante Sch, Di, αδτοὶ Rei 714 vulgo post Sch προηφείτο (Υ) vulgo ante Sch, Di, προηφοῦντο Rei 714 vulgo post Sch, προήφητο Ημ μηδεν αδτῶν Υ, μηδέν αδτῶν Ur, corr. Ημ auctore Be 4 ἔμποδον Χ, ἔμποδῶν Υ, Χ™ addito ἴσως, corr. Ur εἶναι Υ Ca 938, om. Ur Di 6 παραδόσθήσθαι Ο, παραδόσθαι O™ addito γρ' 7 προσεδόπων εκ προσεδόπων U* 8 γάιον Υ, corr. Ur πρῶτας Υ, πρώτας U* Ur, corr. Ημ 9 ναύτας Ο, corr. O™ παταπρήσαι vel διατρήσαι Rei 714, διαπρίδαι Υ° Didotiana, λυμήνασθαι U* Ur vulgo 11 βασίλειον Υ Ca 938, βασιλείον Ur 12 τὰ om. Ο 13 ἀήθεις Ο 15 αὐτούς Υ, corr. Be ante τοὺς repetunt πρὸς Υ, scripturam traditam tuetur Sch (sed πρὸς adverbii loco non adhibetur a Polybio, nisi sequente δὲ, v. 1, 52, 5; 57, 2. 3, 18, 8. 5, 99, 9. 12, 8, 4), del. Ur 16 τοῖς γαλάταις Ο 17 τιναχρόν (sic) Ο ἔπεστάλη Ο

γράμματα παρά τῆς συγκλήτου καὶ τοὺς ἐν Αλεξανδρεία βασιλείς διαλῦσαι κατὰ δύναμιν. —

1245] "Οτι παρεγένοντο κατά τὸν αὐτὸν [3 (14) 1076 καιρον παρ' 'Αριαράθου τοῦ νεωστί διαδεδεγμένου την ε Καππαδοκών βασιλείαν πρέσβεις, άνανεωσόμενοι τήν τε φιλίαν καὶ συμμαχίαν τὴν προϋπάρχουσαν, καὶ 2 καθόλου παρακαλέσοντες την σύγκλητον ἀποδέξασθαι την τοῦ βασιλέως εύνοιαν καὶ προθυμίαν, ην έχει καὶ κοινή καὶ κατ' ιδίαν πρὸς απαντας 'Ρωμαίους. ή δὲ 3 1946] σύγκλητος διακούσασα τῶν λόγων τήν τε φιλίαν άνενεώσατο και την συμμαχίαν και καθόλου την δλην αίρεσιν αποδεξαμένη τοῦ βασιλέως φιλανθρώπως έγενήθη. τοῦτο δ' έγένετο μάλιστα διὰ τὸ τοὺς περί [4 1077 τον Τεβέριον, καθ' δυ καιρου έξαπεστάλησαν έπισκε-15 ψόμενοι τὰ κατὰ τοὺς βασιλεῖς, ἐπανελθόντας εὐφήμους λόγους ποιήσασθαι περί τε τοῦ πατρός και καθόλου τῆς βασιλείας αὐτῶν. οἶς πιστεύσαντες οί τοῦ συν- 5 εδρίου τούς τε πρεσβευτάς φιλανθρώπως άπεδέξαντο καὶ τὴν δλην αῖρεσιν τοῦ βασιλέως.

II. RES GRAECIAE.

² διαλύσαι Y* Didotiana, διαλόσαι Ur vulgo 3–19 X 200°s., 0 235°s., U* 225–227, Ur CIX; v. Liv. epit. 46, Me 11, 30 4 παρὰ Y, corr. Ben 300 Di 12 ἀποδεξάμενοι Ο φιλάν-θρωπος Y, corr. BW φιλανθρώπως ἀπεπρίθη Rei 714 14 τον οm. Ο τιβέριον Y, corr. BW, v. ad 22, 6, 6 15 τὰ] τὰς Ο 16 καλ super vers. Ο 18 ἀπεδέξατο Y, corr. Ur 21–320, 6 X 201°s., 0 236°, U* 227, Ur CX; v. Me 11, 30 21 X°s.; δόδιοι

2 πρεσβευτάς τους περί Κλεαγόραν, Κάλυνδα μέν [1078] 3 άξιώσοντας σφίσι παραχωρηθήναι, περί δε των έχόντων έν τη Αυκία και Καρία κτήσεις αιτησομένους την σύγκλητον, εν' αὐτοῖς ἔχειν ἐξῆ, καθὰ καὶ πρότερον. 4 έψηφίσαντο δε και κολοσσον στήσαι του δήμου των ε : 'Ρωμαίων εν τῷ τῆς Άθηνᾶς ἱερῷ τριαχοντάπηχυν. --"Οτι των Καλυνδέων αποστάντων Καυνίων, 5 (16) (17)΄ καὶ μετὰ ταῦτα πολιορκείν ἐπιβαλομένων αὐτοὺς τῶν Καυνίων, τὰς μὲν ἀρχὰς ἐπεκαλέσαντο Κνιδίους 2 οἱ Καλυνδεῖς ὧν καὶ παραπεσόντων κατὰ βοήθειαν, 10 3 έπι ποσον άντειχον τοις ύπεναντίοις, άγωνιώντες δέ τὸ μέλλον πρεσβεύειν μεν * * *, εγχειρίζουτες σφᾶς 4 αὐτοὺς καὶ τὴν πόλιν. οἱ δὲ Ῥόδιοι πέμψαντες βοήθειαν και κατά γῆν και κατά θάλατταν τήν τε πολιορ-5 κίαν ἔλυσαν καὶ παρέλαβον τὴν πόλιν. συνέβη δὲ 15 και την σύγκιητον αὐτοῖς βεβαιῶσαι την τῶν Καλυνδέων ατησιν.

III. RES ASIAE.

1242 6 (10)] "Οτι Γάιος δ Γάλλος, χωρίς τῶν [1078 ἄρτι δ ηθέντων ἀλογημάτων, παραγενόμενος εἰς τὴν 30

¹ Κάλυνδα μὲν de Boorius, καὶ λύνδαμιν Υ, καὶ λάνδαμιν Ο, καὶ λύγδαμιν Ur vulgo, Κάλυνδαν πόλιν Sch, κάλυνδαν Di 2 ἀξιώσοντες Υ, ἀξιώσοντες U*, corr. Ur 4 ἐνα Υ, corr. Ben 300 BW ἐξ ἢ Χ 5 κολοσόν Ur, κολούς Υ, πολλούς Ο 6 ἀθηνᾶς Υ* Ur, ἀθήνας U* τριάκοντα πῆχυς Ο 7—17 Χ 201 s., 0 236 s., U* 227 s., Ur CXI; v. Me 11, 30 7 καυνίων εκ καυνίων U* 8 πολυορκεῖν Ο ἐπιβαλλομένων Υ, corr. Di, v. Hu E.Z. XXII 88 9 ἀπεκαλέσαντο Υ, corr. Rei 714 Sch 10 οἱ καλλοκνόεῖς vel οἱ καλλοννόεῖς Ο 12 πρεσβεύειν μὲν Υ, πρέσβεις ἐξέπεμψαν πρὸς ὁρδίους Ur, ἐπρεσβεύειν μὲν Υ, πρέσβεις ἐξέπεμψαν πρὸς ὁρδίους Ur, ἐπρεσβεύοντο (cum hiatu) Be, πρεσβεύειν μὲν (πρὸς 'Poδίους προηροῦντο, τούτοις) BW 14 κατὰ γῆν Ο™, καταγαγεῖν Ο πολυορκίαν Ο 16 αὐτῆς Ο καλανδίων Υ, κλανδίων Ο, corr. Ur 19—321, 10 P 313 s., Va 145, Pm: λοΓλᾶ; v. Me 11, 30

Ασίαν ἐκθέματα κατὰ τὰς πόλεις ἔξέθηκε τὰς ἐπιφανεστάτας, κελεύων, εἴ τις βούλεται κατηγορείν 2 Εὐμένους τοῦ βασιλέως, ἀπαντᾶν εἰς Σάρδεις ἐπίτινα χρόνον ὡρισμένον. μετὰ δὲ ταῦτα παραγενηθείς 8 5 αὐτὸς εἰς τὰς Σάρδεις, ἀποκαθίσας ἐν τῷ γυμνα- [1074 σίφ περὶ δέχ' ἡμέρας διήκουε τῶν κατηγορούντων, πᾶσαν ἐπιδεχόμενος αἰσχρολογίαν καὶ λοιδορίαν κατὰ 4 τοῦ βασιλέως καὶ καθόλου πᾶν ἕλκων πρᾶγμα καὶ κατηγορίαν, ᾶτε παρεστηκὼς ἄνθρωπος τῆ διανοία καὶ 5 10 φιλοδοξῶν ἐν τῆ πρὸς Εὐμένην διαφορᾶ. —

"Οτι καθ' όσον έδόκουν οι 'Ρωμαίοι βαρύτερον τῷ 6 Εὐμένει προσφέρεσθαι, κατὰ τοσοῦτο συνέβαινε τοὺς "Ελληνας προσοικειοῦσθαι, φύσει τῶν ἀνθρώπων ἀεὶ τῷ θλιβομένω τὴν εὕνοιαν προσνεμόντων. —

1247] 'Ο δὲ ᾿Αριαράθης ὁ βασιλεὺς Καπ- [7 (17) 1077 παδοκίας προσδεδεγμένος τοὺς εἰς τὴν (15)
'Ρώμην ἀποσταλέντας πρεσβευτάς, νομίσας ἐκ τῶν ἀποκρίσεων ἐν ὀρθῷ κείσθαι τὴν βασιλείαν αὑτῷ (νῦν), ἐπειδὴ καθίκται τῆς 'Ρωμαίων εὐνοίας, ἔθυε τοἰς θεοῖς καριστήρια τῶν γεγονότων καὶ τοὺς ἡγεμόνας εἰστία. μετὰ δὲ ταῦτα πρεσβευτὰς ἀπέστειλε πρὸς τοὺς περί 2 τὸν Δυσίαν εἰς τὴν ᾿Αντιόχειαν, σπουδάζων ἀνακομίσασθαι τὰ τῆς ἀδελφῆς καὶ μητρὸς ὀστᾶ. τὸ μὲν οὖν 3

⁶ περὶ BW, ἐπι (s. acc.) P, del. Ben 299 8 ἐλέγχων Rei 762 11—14 M 78, 20—22 Hey; v. Me 11, 30 11 τῷ del. Ben 301, v. 3, 3, 6. 18, 47, 10. 21, 17, 6; 22, 7 et 10; 24, 7 et 8; 46, 2. 24, 1, 2. 29, 6, 1 cet. 15—322, 8 X 202°s., 0 236°s., U* 228s., Ur CXII; v. Me 11, 30 15 O δὲ X™ U* Ur vulgo, Ότι δὲ Ο Hu 18 αὐτῷ Υ, corr. Be νῦν add. BW 19 καθἶκται Υ* Ur, κάθικται U*, καθίκετο coni. Hu, sed v. 2, 2, 9. 3, 44, 11; 98, 6 ἔθνε X™, ἔθ' οἰα Χ 20 εἰστία Υ Ur vulgo, ἡστία O, corr. Ernestus 23 O™: πτολεμαίος

έγκαλεῖν ὑπὲρ τοῦ γεγονότος ἀσεβήματος ἀπεδοκίμαζεν, οὐ βουλόμενος ἐρεθίζειν τοὺς περὶ τὸν Λυσίαν, ἵνα μὴ διαψευσθἢ τῆς προθέσεως, καίπερ βαρέως φέρων τὸ γεγονός ἀξιωματικὰς δὲ δοὺς ἐντολὰς ἐξαπέστειλε 4 τοὺς πρέσβεις. τῶν δὲ περὶ τὸν Λυσίαν συγχωρησάντων, 5 καὶ τῶν ὀστῶν ἀνακομισθέντων ὡς αὐτόν, ἀποδεξάμενος μεγαλομερῶς τὴν παρουσίαν αὐτῶν ἔθαψε παρὰ τὸν τοῦ πατρὸς τάφον κηδεμονικῶς. —

1244 8 (13)] "Ότι κατὰ τοὺς καιροὺς τούτους [1075 παρεγένοντο πρέσβεις ἐκ τῆς 'Ρώμης πρῶτον μὲν οἰ 10 περὶ τὸν Μάρκον Ἰούνιον, διευκρινήσοντες τὰ πρὸς 2 τοὺς Γαλάτας διαφέροντα τῷ βασιλεῖ. ἐπειδὴ γὰρ [1076 οὐκ ἠδυνήθησαν οἱ Τρόκμοι δι' αὐτῶν ἀποτεμέσθαι τῆς Καππαδοκίας οὐδέν, ἀλλ' ἐκ χειρὸς *ἀκοδομήσαντο τὴν δίκην ἐπιβαλόμενοι τόλμαν, καταφυγόντες ἐπὶ 'Ρω- 15 3 μαίους διαβάλλειν ἐπειρῶντο τὸν ᾿Αριαράθην. ὧν χάριν ἀπεστάλησαν οἱ περὶ τὸν Ἰούνιον. πρὸς οὓς 1245] δ βασιλεὺς ποιησάμενος τοὺς ἀρμόζοντας λόγους

¹ ἀπεδοκίμαζεν Υ ante Ur, ἀπεδοκίμαζε U* 9-323, 19 V 99°-100°, W 67°-68°, N 106°-107°, U 373-376, Ur CVIII; v. Me 11 s., 30 9 τούτους τοὺς καιροὺς Ν Ηu, sed v. BW Beitr. 24 s. 11 μάρκιον Z, corr. Ur 13 τρόημοι Z Ur, τρόκμοι ex τρόημοι corr. Ur in U et manus recentissima in N Ca 938, Τροκμοί Di αὐτῶν Z, corr. Be ἀποτεμέσθαι Z Ca 938, ἀποτελέσθαι U Ur 14 s. ἐκ χειρὸς ἐκολούσθησαν (vel ὑπεδάμησαν) τῷ Καππάδοκι ἐκιβαλόμενοι (cum hiatu) πολεμεῖν Rei 714, ἐκ χειρὸς ἀεὶ ἐδάμησαν (cum hiatu) τὸν Καππαδόκην ἐπιβαλόμενοι πολεμεῖν Sch, ἐκ χειρὸς ἀποσομήσαντο τὴν ὑποσοχην ἀποβαλόμενοι τόλμαν Ben 299, ἐκεχειρίαν ὡρκωμότησαν, τότε (immo τότ') ἀδικωτάτην ἐπιβαλόμενοι τόλμαν Madvigius advers. crit. I 484, ἐκ χειρὸς ἀντωποδόμησεν αὐτοῖς ὁ βασιλεύς τιν' ἄδικον ἐπιβαλομένοις τόλμαν coni. Hu, ἐκ χειρὸς ἰκανὴν ἔδοσαν τὴν δίκην ἐπιβαλόμενοι τι τολμᾶν BW 15 δίκην Ζ Ηu, δόκην U Ur vulgo ἐπιβαλλόμενοι WN 18 τοὺς ἀρμόξοντας λόγους ποιησάμενος Ν Hu, sed v. BW Beitr. 25

και τάλλα φιλανθρώπως δμιλήσας έκείνους μεν εύλογούντας απέστειλε. μετα δε ταύτα, παραγενομένων 4 ποεσβευτών των περί Γνάιον 'Οκτάουιον καί Σπόριον Λοχοήτιον και διαλεγομένων τῷ βασιλεί πάλιν (περί) ετών πρός τους Γαλάτας αυτώ διαφερόντων, βραχέα δ περί τούτων κοινολογησάμενος καί φήσας εὐεπάγωγος είναι πρός το πριθέν, λοιπον ήδη του πλείω λόγου ύπεο των κατά Συρίαν έποιειτο πραγμάτων, είδως έκεισε προάγοντας τοὺς περί τὸν Ἐντάουιον, ὑπο- 6 10 δεικνύων αὐτοῖς τὴν ἀκαταστασίαν τῆς βασιλείας καὶ την είκαιότητα των προεστώτων αὐτῆς καὶ προσεπαγγελλόμενος ἀκολουθήσειν μετὰ δυνάμεως καί συνεφεδρεύειν τοις καιροίς, έως αν έπανέλθωσι πάλιν έκ τῆς Συρίας ἀσφαλῶς. οἱ δὲ περὶ τὸν Γνάιον ἐν πᾶσιν 7 15 ἀποδεχόμενοι την τοῦ βασιλέως εὔνοιαν καὶ προθυμίαν κατά μεν το παρον ούκ έφασαν προσδεϊσθαι τῆς παραπομπής, είς δε τὸ μέλλον, εάν τις ύποπίπτη χοεία, δια- 8 σαφήσειν άδχνως κρίνειν γὰρ αὐτὸν ἕνα τῶν άληθινῶν Ψωμαίοις φίλων.

1242] "Οτι κατὰ τὴν Συρίαν Άντίοχος δ [9 (11) 1074 βασιλεύς βουλόμενος εὐπορῆσαι χρημάτων προέθετο

² μετὰ ταῦτα δὲ Ν παργενομένων Ν 3 τῶν οm. V
4 λοπρήτιον Ν Di, λοπρίτιον Ζ, λουπρήτιον Ur vulgo, v. ad
31, 2, 9 περὶ add. Ur 6 εὐεπαγωγὸς Z, corr. Ernestus in
lex. 56 Sch 11 εἰπεότητα Ζ, οἰπειότητα Ur, corr. Rei 714 Di,
σπαιότητα coni. Be 12 συνεφεδρεύειν Z BW, συνεφεδρεύσειν
Ur vulgo 13 ἐπανέλθωσι Ζ Hu, ἐπανέλθωσιν U Ur vulgo
15 ἀποδεχόμενοι Z ante Ur, ἀπεχόμενοι U 20—324, 8 P 314°,
Va 145; v. Me 12, 30. Ioseph. archaeol. 12, 358 ss. Niese:
ῶστε θαυμάζειν (scil. ἐμὲ) Πολύβιον τὸν Μεγαλοπολίτην, δς
ἀγαθὸς ὧν ἀνηρ ἀποδανείν λέγει τὸν ἀντίοχον βουληθέντα τὸ
τῆς ἐν Πέρσαις ἀρτέμιδος ἱερὸν συλήσαι· τὸ γὰρ μηκέτι ποιήσαι
τὸ ἔργον βουλευσάμενον οὐκ ἔστιν τιμωρίας ἄξιον. εἰ δὲ διὰ

στρατεύειν έπὶ τὸ τῆς Ἀρτέμιδος ἱερὸν εἰς τὴν Ἐλυ2 μαΐδα. παραγενόμενος δ' ἐπὶ τοὺς τόπους καὶ διαψευσθεὶς τῆς ἐλπίδος διὰ τὸ μὴ συγχωρεῖν τῆ παρανομία τοὺς βαρβάρους (τοὺς) οἰκοῦντας περὶ τὸν τόπον,

1248 8] ἀναχωρῶν ἐν Τάβαις τῆς Περσίδος ἐξέλιπε ε
4 τὸν βίον, δαιμονήσας, ὡς ἔνιοί φασι, διὰ τὸ γενέσθαι
τινὰς ἐπισημασίας τοῦ δαιμονίου κατὰ τὴν περὶ τὸ
προειρημένον ἱερὸν παρανομίαν.

τούτο Πολυβίω δοκεί καταστρέψαι τον βίον Αντίοχον ούτως, πολύ πιθανώτερον διὰ τὴν ἱεροσυλίαν τοῦ ἐν Ἱεροσολύμοις ναοῦ τελευτήσαι τον βασιλέα. άλλα περί μεν τοῦτο ου διαφέρομαι την ύπο τοῦ Μεγαλοπολίτου λεγομένην αίτιαν ταύτην ως ήμων άληθη νομιζόντων (v. Ioseph. contra Apionem II 80ss.); Hieronym. comment. in Daniel. cap. XI p. 718: Polybius et Diodorus, qui bibliothecarum scribunt historias, narrant eum (scil. Antiochum Epiphanem) non solum contra deum fecisse Iudaeae. sed avaritiae facibus accensum, etiam templum Dianae in Elymaide, quod erat ditissimum, spoliare conatum; oppressumque a custodibus templi et vicinis circum gentibus et quibusdam phantasiis atque erroribus versum in amentiam. ac postremum morbo interiisse. Et hoc ei accidisse commemorant. quia templum Dianae violare conatus sit Ibid. p. 722: Volens templum Dianae spoliare, quod infinita donaria habebat, fugatus a barbaris est, qui mira veneratione fanum illud suspiciebant, et mortuus est maerore consumptus in Tabes ('apparet in cod. graeco, ex quo sumpsit Hieronymus, scriptum fuisse εν Τάβες' Va ann. 25), oppido Persidis (v. Scalam Verh. d. 42. Vers. deutsch. Philol. in Wien Lips. 1894, 357 s., quem fugit iam a Casaubono p. 1037 hunc Hieronymi locum ad fragmenta Polybii esse relatum).

¹ έλυμάδα P, corr. Va 2 έπλ τὸν τόπον Didotiana 4 τοὺς add. Sch 5—8 Suid. v. σαιμονᾶν: ὁ δὲ ἔξέλιπε τὸν βίον δαιμονήσας διὰ τὸ γενέσθαι τινὰς ἐπισημασίας τοῦ δαιμονίου διὰ τὴν περλ τὸ ἰερὸν παρανομίαν 5 ἔξέλιπε Suid. Va, ἔξελειπε (s. acc.) P 6 ὡς ἔνιοί φασι om. Suid. 7 κατὰ] διὰ Suid. 8 προειρημένον om. Suid.

B. OLYMP. 154, 2.

I. RES ITALIAE.

"Οτι μετά τὸ μερίσαι τοὺς Πτολε- [10 (18) 1078 12471 μαίους την βασιλείαν παρεγένετο Πτολεμαΐος δ νεώτερος 1248] είς την 'Ρώμην, άθετείν βουλόμενος του γε- [1079] s γονότα μερισμὸν αὐτῷ πρὸς τὸν ἀδελφόν, φάσκων οὐχ 2 έκων, άλλὰ κατ' ἀνάγκην τῷ καιρῷ περιληφθείς πεποιηκέναι τὸ προσταττόμενον. και παρεκάλει τὴν σύγκλητον 3 μερίσαι την Κύπρον αυτώ και γαρ τούτου γενομένου καταδεεστέραν έξειν μερίδα τάδελφοῦ παρά πολύ. των 4 10 δε περί του Κανολήιου και Κόιντου απομαρτυρούντων τοῖς περί τὸν Μένυλλον, τοῖς παρὰ τοῦ πρεσβυτέρου παραγεγονόσι πρεσβευταίς, διότι και την Κυρήνην δ νεώτερος καλ τὸ πνεῦμα δι' αὐτοὺς ἔχοι τοιαύτην γενέσθαι την των όχλων πρός αὐτὸν άλλοτριότητα καὶ 15 προσκοπήν διὸ καὶ παρ' ἐλπίδα καὶ παραδόξως δεδο- 5 μένων αὐτῷ τῶν κατὰ Κυρήνην πραγμάτων ἀσμένως δέξαιτο, καλ σφαγίων τμηθέντων καλ λάβοι τοὺς δρκους παρὰ τάδελφοῦ καὶ δοίη περὶ τούτου τοῦ δὲ Πτολε- 6 μαίου πᾶσι τούτοις ἀντιλέγοντος, ή σύγκλητος, ᾶμα

^{2—326, 17} X 202^u—204^τ, 0 237^τ—238^τ, U* 229—232, Ur CXIII; v. Me 12, 30 2 X^m U*^m: πτολεμαίος 5 αὐτῷ (Y) vulgo ante Be, αὐτῷ vulgo post Be 8 αὐτῷ Y, corr. Be post γὰρ add. καὶ Ca 941, del. Hu 9 τοῦ ἀδελφοῦ Y, corr. Ben 300 BW 10 κανολήμον Y Di, κανονλήμον Ur vulgo, v. Dittenbergerum Hermes 1872, 282 ss. 11 μέννλλον Y Sch, μενέθνλλον Ur e 31, 12, 8 vulgo 12 παραγεγονότι et σι super τι X καὶ τὴν Sch, κατὰ Y, καὶ Rei 715 auctore Ca 941 13 ἔχει et οι super ει Ο 14 ἀλλοτριώστητα ex ἀλλοτρίωσιν X 15 προκοπήν Ο 16 κυρίνην X ἀσμένως Y ante Ur, ἀσμένων U* 17 δέξαιτο Rei 715 Sch, δέξαι Y, δέξασθαι Ca 941 vulgo

θεμένων λόγους ύπεο τοῦ μη πεκοινωνηπέναι τῆς

^{1 * * * *]} lac. indicat et οὐ add. Ur, ἄτοπον vel ἄλογον vel ἄδικον Rei 715, ἄνισον Sch 4 παρακαλουμένους Y^* ante Ur, παρακαλουμένους U^* 5 σῆ (= σημείωσαι) add. U^*m 7 κατασκενάζονται X ante Ca 942, κατασκενάζοντας Y Ur 8 χειριζόμενοι Y, corr. Sch 11 φρονήση (Y) Hu, φρονή Ur vulgo 12 τίτον Y^* Didotiana, τίτον Ur vulgo τορκουάτον Y, corr. Be 13 μερολάν Y, μηρολάν O, μερούλαν Ur vulgo, corr. Sch 14 έκείνον coni. Be 15 αὐτῶν Y, corr. Be 16 διαλόσαι Y ante Ur, διαλόσαι U^* κατὰ σκενάσει X 18—336, Z X 204 m —213 m , O 238 m —244 m , U^* 232 m —249, Ur CXIV; V Me 12 s., 31 18 Y^m : περὶ δημητρίον κατὰ Y Sch, περὶ U^* Ur vulgo 20 πρεσβεντῶν coni. Be 22 μ η om. O

πράξεως τούς του βασιλέως φίλους, ή μεν σύγκλητος 3 παρέπεμπε τούς πρεσβευτάς, οὐ βουλομένη διδόναι περί τούτων απόφασιν οὐδεμίαν οὐδ' ἐκτίθεσθαι καθόλου την αυτης γνώμην, δ δε Δημήτριος πτοηθείς έπί 4. ε τοῖς ἡγγελμένοις ἐξ αὐτῆς προσεκάλει τὸν Πολύβιον καὶ προσανέφερεν διαπορών εἰ δεῖ πάλιν ἐντυγείν τῆ συγκλήτω περί των καθ' αύτόν. δ δὲ παρεκάλει μὴ 5 δὶς πρὸς (τὸν) αὐτὸν λίθον πταίειν, ἀλλ' ἐν ἑαυτῷ τὰς έλπίδας έγειν καὶ τολμᾶν τι βασιλείας άξιον πολλάς 10 γὰρ ὑποδεικνύειν ἀφορμὰς τοὺς ἐνεστῶτας καιρούς. δ δὲ Δημήτριος συννοήσας τὸ λεγόμενον τότε μὲν 6 άπεσιώπησεν, μετ' όλίγον δέ τινι των συνήθων Άπολλωνίω μετέδωκε περί των αύτων. δ δε προειρημένος, 7 άκακος ὢν καὶ κομιδη νέος, συνεβούλευε πείραν ἔτι 15 λαβεῖν τῆς συγκλήτου πεπεῖσθαι γάρ, ἐπεὶ τῆς βασιλείας άλόγως αὐτὸν ἐστέρησεν, τῆς γ' δμηρείας αὐτὸν άπολύσειν άτοπον γάο είναι τελέως, Άντιόχου τοῦ 8 παιδός διαδεδεγμένου την έν Συρία βασιλείαν, Δημήτριον δμηρεύειν ύπερ αὐτοῦ. τούτοις μεν οὖν τοῖς λόγοις 9 20 πεισθείς πάλιν είσηλθεν είς την σύγκλητον ό προειοημένος και παρεκάλει τῆς γε κατὰ τὴν ὁμηρείαν ανάγκης αύτον απολύειν, έπελ την βασιλείαν ξκοιναν 'Αντιόγω συγκατασκευάζειν. και πλείω δὲ πρὸς ταύτην 10 την υπόθεσιν αυτού διαλεγθέντος, έμεινεν ή σύγκλητος

⁴ αὐτῆς Y, corr. Be 5 προεκάλει Y, corr. Ur 6 προσανέφερεν XU* Ur vulgo, προσανέφερε O* Hu δεῖ Sch, δ' εἶ Y, δέει Ur vulgo έντυχῶν O 7. 8 μὴ δὶς] μηδεὶς O 8 τὸν add. Rei 715 Sch 9 τολμᾶν Y ante Ur, τολμῶν U* 12 ἀπεσιώπησεν Y Be, ἀπεσιώπησε Ur vulgo 15 ἐπεὶ] ἐπὶ O 16 ἐστέρησεν X BW, ἐστέρησε U* Ur vulgo, ἐστέρηπε O vulgo post Sch γε Y, corr. Sch 300 Sch 20 post πάλιν ponit comma Sch Ur vulgo, ἐστέρηκε O 22 αὐτὸν Y, corr. Sch Sch

1250 11] ἐπὶ τῆς αὐτῆς αἰρέσεως ὅπερ εἰκὸς ἡν. καὶ γὰρ πρότερον σὐ διὰ τὸ μὴ λέγειν τὰ δίκαια τὸν Δημήτριον ἔκρινεν τὴν ἀρχὴν τῷ παιδὶ συνδιαφυλάττειν, ἀλλὰ 12 διὰ τὸ συμφέρειν τοῖς σφετέροις πράγμασιν, μενόντων δὲ τῶν ὅλων ἐπὶ τῆς αὐτῆς διαθέσεως μένειν εἰκὸς τ ἡν καὶ τὴν τῆς συγκλήτου διάληψιν ἐπὶ τῆς αὐτῆς προαιρέσεως.

προαιρεσεως.

12 (20)] Πλην δ γε Δημήτριος μάτην έξάσας τὸ κύκνειον καὶ γνοὺς δτι καλῶς αὐτῷ συνεβούλευεν ὁ 2 Πολύβιος μη δὶς πρὸς τὸν αὐτὸν λίθον πταἰειν, μετα- 10 μεληθεὶς ἐπὶ τοῖς γεγονόσιν, ἄμα δὲ καὶ φύσει μεγα-λόφρων ὑπάρχων καὶ τόλμαν ἱκανην ἔχων πρὸς τὸ [1081 κριθέν, εὐθέως ἐκάλει Διόδωρον προσφάτως ἐκ τῆς Συρίας παραγεγονότα καὶ μετεδίδου περὶ τῶν καθ' 3 αὐτόν. ὁ δὲ Διόδωρος τροφεὺς μὲν ἐγεγόνει τοῦ 18 Δημητρίου, πανοῦργος δ' ἂν καὶ κατωπτευκὼς ἐκι-4 μελῶς τὰ κατὰ τὴν Συρίαν ὑπεδείκνυεν αὐτῷ, διότι τῶν μὲν ἐκεῖ τεταραγμένων διὰ τὸν Γναῖου φόνον, καὶ διαπιστούντων τῶν μὲν πολλῶν τοῖς περὶ τὸν Λυσίαν, τῶν δὲ περὶ τὸν Λυσίαν τοῖς πολλοῖς, τῆς δὲ κο συγκλήτου πεπεισμένης ἐκ τῶν τοῦ βασιλέως φίλων γεγονέναι τὴν εἰς τοὺς σφετέρους πρεσβευτὰς παρα-

² τον δημητρίου Ο 3 ἔκρινεν X Ur vulgo, ἔκρινε Y° Hu συνδιαφυλάσσειν Y, corr. Di 4 συμφέρειν Y Sch, συμφέρον Ur vulgo 6 της Y Sch, om U° Ur vulgo συγκλήτου Y ante Ur, σύγκλητου U* 8 ἔξανίσας Y, ΄ἔξάσας vel ut supra ἔξηχήσας': Ur in U^{*m} , ἔξηχήσας Ur, corr. Sch 9 κύκνειον Y Ca 943, κύκνιον Ur 10 $\mu\eta$ —πταίειν del. Na 123, sed v. Krebsium D. Präpos. cet. 118 ann. 2 11 γεγονόσιν Ο° Be, γεγονόσι XU^* Ur vulgo 14 τῶν Ur pro τὸν 16 πανούφγως et os super ως Ο 18 γνάιον X, corr. X^m φόνον Gro not. 450 auctore Ca 948 Sch, φόβον Y Ur vulgo 19 διαπιστενόντων Y, corr. Gro^m Sch

νομίαν, πάλλιστον είναι καιρόν έπιφανήναι τοίς πράγμασιν. ταχέως γάο τούς μέν έπει μεταρρίψειν την 5 βασιλείαν είς αὐτόν, κᾶν δίως μετά παιδός ένὸς ποιήσηται την παρουσίαν, την δε σύγκλητον ού τολμήσειν 5 έτι βοηθείν οὐδὶ συνεπισχύειν τοίς περί τὸν Αυσίαν τοιαύτα διεργασαμένοις. λοιπόν είναι τὸ λαθείν έχ 6 τῆς 'Ρώμης ἀπελθόντας, και μηδένα λαβείν ἔννοιαν τῆς έπιβολής αὐτοῦ. δοξάντων δὲ τούτων μετεπέμπετο 7 τον Πολύβιον και δηλώσας τα δεδογμένα παρεκάλει 10 συνεπιλαβέσθαι της έπιβολης και συνδιανοηθηναι κώς αν χειρισθείη τα κατά τον δρασμόν. συνέβαινε δέ 8 1251] κατά τὸν καιρὸν τοῦτον Μένυλλον μὲν τὸν Άλαβανδέα παρείναι πρεσβεύοντα παρά του πρεσβυτέρου βασιλέως Πτολεμαίου χάριν τοῦ συγκαταστήναι καί δι-15 καιολογηθήναι πρός τον νεώτερον Πτολεμαζον· έτύγχανε δὲ προϋπάρχουσα τῷ Πολυβίφ πρὸς τὸν Μένυλλον Ιστυρά συνήθεια και πίστις. διὸ και νομίσας αὐτὸν 9 έπιτήδειον είναι πρός την ένεστώσαν χρείαν συνέστησε τῷ Δημητρίφ μετὰ μεγάλης σπουδής καὶ φιλοτιμίας. n δ δε κοινωνήσας της επιβολης ανεδέξατο την τε ναῦν 10 έτοιμάσαι καὶ τάλλα πρὸς τὸν πλοῦν ἀπαρτιείν. οὖτος 11 μέν οὖν εύρων ἐν τῷ στόματι τοῦ Τιβέριος δρμοῦσαν Καργηδονίαν ναῦν ἱερανωνόν, ταύτην ἐναυλώσατο:

¹ πράγμασιν Υ Βε, πράγμασι U^* Ur vulgo 2 μεταξίψιν O 3 ποιήσεται Υ, corr. Ur 4 τῆς δὲ συγκλήτου O 5 βοηθήσειν Υ, corr. Di συνεπισχύειν Υ Ca 944, συνεπισχύσειν Ur 6 διεργασαμένοις Υ Ca 944, διεργαζαμένοις Ur τὸ λαληθὲν U^* , τὸ λαθείν corr. U^{*m} 7 ἔνοιαν O 8 ἐπιβουλῆς O 11 ante χειρισθείη delet ἔ X 12 μενίθυλλος Y, μενίθυλλον Ur, corr. Sch 13 πρεσβύτου Y, corr. Ur 16 μενίθυλλον Y, corr. Sch 17 ἰσχυρὰ ex ἰσχυρὰν U^* 19 σπουδῆς U^{*m} , τιμῆς U^* 20 ναῦ O 21 ἐτοιμάσας Y, corr. Sch, ἐτοιμάσειν Di 23 ἐναλώσατο Y, corr. Ur

- 12 συμβαίνει δὲ τὰ πλοία ταῦτα λαμβάνεσθαι κατ' ἐκλογὴν ἐκ τῆς Καρχηδόνος, ἐφ' οἶς εἰς τὴν Τύρον ἐκπέμπουστιν οἱ Καρχηδόνιοι τὰς πατρίους ἀπαρχὰς τοῖς θεοῖς ἐναυλοῦτο δὲ φανερῶς εἰς τὴν ἰδίαν ἀνακομιδήν. [1082] 13 διὸ καὶ τήν τε τῶν ἐπιμηνίων παρασκευὴν ἀνυπόπτως ε
- 13 διὸ καὶ τήν τε τῶν ἐπιμηνίων παρασκευὴν ἀνυπόπτως s ἐποιείτο καὶ φανερῶς ἐλάλει καὶ συνέταττε τοῖς ναυτικοῖς.
- 13 (21)] Έπειδή δὲ πάντ' ἡν ἔτοιμα τῷ ναυκλήρῷ λοιπόν (τ') ἔδει τὸν Δημήτριον ἀπαρτίζειν τὰ καθ' αὐτόν, (τὸν) τροφέα προαπέστειλεν εἰς τὴν Συρίαν 10 ἀτακουστήσοντα καὶ κατοπτεύσοντα τἀκεῖ συμβαίνοντα 2 περὶ τοὺς ὅχλους. ὁ δὲ σύντροφος ἀπολλώνιος ἔξ ἀρχῆς αὐτῷ μετείχε τῆς ἐπιβολῆς δυεῖν δ' ὑπαρχόντων ἀδελφῶν, Μελεάγρου καὶ Μενεσθέως, τούτοις ἐκοινώσατο τὴν πρᾶξιν, ἄλλῷ δ' οὐδενὶ τῶν μετ' αὐτοῦ, 15 3 καίτοι πλειόνων ὄντων. οὖτοι δ' ἡσαν ἀπολλωνίου κατὰ φύσιν υἱοί, τοῦ μεγάλην μὲν εὐκαιρίαν ἔχοντος παρὰ Σελεύκῷ, μεταστάντος δὲ κατὰ τὴν ἀντιόχου 4 μετάληψιν τῆς ἀρχῆς εἰς Μίλητον. τῆς δὲ συνταχθείσης ἡμέρας πρὸς τοὺς ναυτικοὺς συνεγγιζούσης, ἔδει γενέ- κο

1252] σθαι παρά τινι τῶν φίλων ὑποδοχὴν πρὸς τὴν

¹ πατ' ἐκλογὴν λαμβάνεσθαι U* Ur vulgo, λαμβάνεσθαι κατ' ἐκλογὴν Y Ben 300 Di 2 παρχηδόνων Ο 4 ἐναλοῦτο Y, corr. Ur 8 ἐπειδὴ δὲ πάντ' ἢν Y Sch, ἐπειδ' ἢν δὲ πάντα U*, ἐπεὶ δ' ἢν πάντα Ur vulgo 9 λοιπὸν Y, (καὶ) λοιπὸν Ca 944 vulgo, λοιπὸν (τ') Hu Fleckeis. annal. 1867, 676 10 τὸν add. Ca 944 11 ἀτακουστήσοντα Y* ante Ur, ἀτ' ἀκουστήσοντα U* τὰ ἐκεῖ Y, corr. Ben 300 BW συμβάντα Ο 13 δυεῖν X BW, δυοῖν Y* Ur vulgo 14 ἀδελφοῦν Y Di, ἀδελφοῖν Ur vulgo, v. E. Hassium Fleckeis. annal. 1893, 162 ss. μενεσθέος Y Ur, μενέσθεος Ο, corr. Ca 945 ἐκοινωνήσαντο Y, ἐκοινωνήσαντο U* Ur, corr. Be 15 οὐδὲν, vel οὐδεν Ο 17 σχόντος Rei 716 19 μήλητον Y, μήλητον vel μέλητον X, corr. Ur συνταχθείσης Y ante Ur, συναχθείσης U*

έξοδον. παρά γάρ αὐτῷ ποιείν τὸ δείπνον οὐχ οἶόν 5 τ' ήν. είδιστο γάρ έπιμελώς καλείν απαντας τούς περί αὐτὸν ὅντας. οἱ δὲ συνειδότες τὴν πρᾶξιν ἔμελλον έξ 6 οίκου δειπνήσαντες έπὶ τὸ πλοίον ήξειν, έγοντες ε ενα παίδα μεθ' έαυτων εκαστος τούς γάρ λοιπούς άπεστάλκεισαν είς 'Αναγνείας, κατά την έπιούσαν αὐτοὶ παρεψόμενοι. τὸν δὲ Πολύβιον συνέβαινεν 7 κατά τὸν καιρὸν τοῦτον ἠσθενηκότα μένειν κατὰ κλίνην, είδέναι δὲ πάντα τὰ πραττόμενα, τοῦ Μενύλ-10 λου συνεχῶς αὐτῷ μεταδιδόντος αἰεὶ περὶ τῶν ὑποπιπτόντων. διόπες άγωνιάσας δ προειρημένος μή τῆς 8 συνηθείας έλχυσθείσης, ατε τοῦ Δημητρίου συμποτιχοῦ φυσικώς και νεωτέρου τελέως υπάρχοντος, απόρημα τι γένηται περί την έξοδον διά την μέθην, γράψας βραχύ 9 15 πιττάχιον και σφραγισάμενος πέμπει παρ' αύτοῦ παίδα συσκοτάζοντος ἄρτι τοῦ θεοῦ, συντάξας ἐκκαλεσάμενον τὸν οινοχόον τοῦ Δημητρίου δοῦναι τὸ πιττάκιον, μηδεν είπόντα τίς η παρά τίνος, και κελεύειν άποδιδόναι τῷ Δημητρίφ παραχρημα διαναγνώναι. γενο- 10 20 μένων δε πάντων κατά τὸ συνταγθέν, λαβών δ [1088 Δημήτριος ἐπανέγνω. τὸ δὲ πιττάκιον περιείζε τὰς 11 γνώμας ταύτας.

^{18.} αὐτῷ ποιεῖσθαι — οὐχ οἶός τ' ἦν coni. Ηυ 1 πιεῖν Υ, corr. Ur 3 αὐτὸν Ηυ 4 πλεῖον Ο 6 ἀπεστάλκεσαν Di, ν. Eberhardum I. c. 28, Ηυ Ε.Ζ. ΧΧΧΙΙ 16 ann. 1 ἀγνείας Ο, ἀναγνίας Di 7 παρεπόμενοι Υ, παρεσόμενοι coni. Βε, corr. Να 352 Di συνέβαινεν Χ Β W, συνέβαινε Υ vulgo 8. 9 κατακλινῆ Υ, corr. Ηυ 10 ἀεὶ Χ, unde αἰεὶ Β W, ἀεὶ Υ vulgo 12 συνουσίας coni. Sch qui tamen suam coniecturam in lex. 596 reicit et vulgatam tuetur, εὐαχίας Ηυ συμποσιαοῦ Υ, corr. Ur 13 νεωτεριαοῦ Ηυ 14 μένηται Υ, μένη τὲ Ο, corr. Ur 15. 17. 21 πιττάκιον Υ Ca 945, πινάκιον Ur 15 αὐτοῦ Υ, corr. Βε 18 μηδενὶ Ο κελεύει Υ, corr. Ca 945 21 περιέχει Υ, corr. Ca 945

- 12 ὁ δρῶν τὰ τοῦ μέλλοντος οἰχεται φέρων. ἰσον φέρει νύξ, τοῖς δὲ τολμῶσιν πλέον.
- 13 τόλμα τι, κινδύνευε, πρᾶττ', ἀποτύγχανε, ἐπίτυχε, πάντα μᾶλλον ἢ σαυτὸν προοῦ.
- 14 νᾶφε καὶ μέμνας' ἀπιστεῖν: ἄρθρα ταῦτα τᾶν φοενῶν. 5
- 14 (22)] Ταῦτα διαναγνούς δ Δημήτριος καὶ συννοήσας τὰς ὑποθέσεις, καὶ τίνες καὶ παρὰ τίνος εἰσίν,
- 1258] παραυτίκα προσποιηθείς ώς έπιναύσιος γεγονώς ἀπηλλάττετο, συμπροπεμπόντων αὐτὸν καὶ τῶν φίλων.
- 2 παραγενόμενος δ' ἐπὶ σκηνὴν τοὺς μὲν ἀνεπιτηδείους 10 τῶν οἰκετῶν ἐξέπεμψεν εἰς τὰς ἀναγνείας, συντάξας λαβόντας τὰ λίνα καὶ τοὺς κύνας ἀπαντῶν ἐπὶ τὸ
- 3 Κίρκαιου· έκει γάρ έπιμελώς είώθει κυνηγετείν του ὖν· έξ οὖ καὶ τῆς πρὸς τὸν Πολύβιον αὐτῷ συνηθείας
- 4 την καταρχην γενέσθαι συνέπεσεν. μετὰ δὲ ταῦτα τοῖς 18 περὶ τὸν Νικάνορα διεσάφει την ἐπιβολην καὶ κοι-

¹ Y^m: ἐπιστολή 1—5] acrostichon TTEON esse effectum caute absconditum, quod versus primus non post quartum sit positus, putat Elter progr. univ. Bonn. ad natalic. regis celebr. 1897, 8 2 loov Rei 716 Sch pro είς δ coll. Eurip. Phoen. 726 (733), unde hunc versum esse petitum persperitum Valckenaer φέφειν ξξ Ο τολμῶσιν Di, τολμῶσι Rei 716 Sch, τολμῶσι τι Υ 3 πρᾶττ' Βε, πρᾶττε Χ, πράττε Υ Ur, πράττ' Ca 945 vulgo 4 Ἐπίτνχε (nomen proprium) vulgo post Meinekium Philol. 1859, 5, sed v. C. Wundererum Philol. 1895, 432 5 τῆφε—μέμνησο (μέμνησ΄ Sch)—τῶν Υ, corr. Na 362 BW, v. 18, 40, 4, ubi μέμνασο codices praebent 6 συνστήσας Ο Τ καὶ τίνες Υ Ca 946, καὶ τίνες Ur εἰσίν Υ* Hu, εἰσί U* Ur vulgo 9 συμπροπεμπόντων Υ Hu, συμπροπεσόντων U* Ur vulgo αὐτὸν Hu pro αὐτῷ 10 δὲ ΧΟ Hu ante σπητὴν del. τὴν Χ 11 ἐξέπεμψεν Υ* Sch, ἐξέπεμψεν U* Ur vulgo ἀναγνίας Di 12 λαβόντες Υ Ca 946, λαβόντα U* Ur λίνα Υ Βε, λίνα U* Ur vulgo ἀπαντῶν Ur pro ἀπάντων τὸ Ur pro τὸν 13 ε. τὸν νίὸν Υ, τὸ πρὶν Ūr, corr. Sch 14 πρὸς τὸν] πρῶτον Ο 15 συνέπεσεν Υ* Βε, συνέπεσεν U* Ur vulgo 16 νικάνορα Χ ante Ur, νικάνοραν Υ

νωνείν παρεκάλει των αὐτων έλπίδων. πάντων δὲ 5 προθύμως δεξαμένων του λόγου, παρήγγειλε πατά σπουδήν έπανελθόντας έπὶ τὰς ἰδίας καταλύσεις τοίς μεν παισίν συντάξαι προάγειν ύπο την έωθινην είς 5 τὰς 'Αναγνείας καὶ μετὰ τῶν κυνηγῶν ἀπαντᾶν εἰς τὸ Κίρκαιον, αὐτοὺς δὲ λαβόντας ἐσθῆτας τὰς ὁδοιπορικὰς 6 άνακάμπτειν ώς αὐτόν, εἰπόντας τοῖς οἰκέταις ὅτι μετὰ Δημητρίου συμμίζουσιν αύτοῖς κατά την έπιοῦσαν έπλ τὸν προειρημένον τόπον. γενομένων δὲ πάντων καθώς 7 10 προείρηται, προήγου είς την 'Ωστίαν νυπτός έπι τὸ στόμα τοῦ Τιβέριος. δ δὲ Μένυλλος προπορευόμενος 8 έχοινολογείτο τοις ναυτιχοίς, φάσκων αύτῶ προσπεπτωκέναι παρά τοῦ βασιλέως δι' δ δέον έστιν αὐτὸν μέν μένειν κατά τὸ παρὸν έν τῆ Ῥώμη, τῶν δὲ νεανίσκων 15 τούς πιστοτάτους έκπέμψαι πρός αὐτόν, παρ' ὧν έπιγνώσεται πάντα τὰ πατὰ τὸν ἀδελφόν. διόπερ αὐτὸς 9 μεν ούκ εφησεν εμβαίνειν, τούς δε νεανίσκους ήξειν περί μέσας νύκτας τούς μέλλοντας πλείν. των δὲ 10 ναυκλήρων άδιαφορούντων διὰ τὸ μένειν αὐτοῖς [1084] 20 τὸ ταχθὲν ναῦλον έξ ἀρχῆς καὶ πάντα κατηρτικότων 1254] έχ πολλοῦ τὰ πρὸς τὸν πλοῦν, παρῆσαν οἱ περὶ 11

³ ἐλθόντας Ο 4 παισίν Χ BW, παισί Υ° vulgo συνετάξαι Χ συντάξαι Βε, συνέταξε Υ, συντάττειν Ur vulgo προσάγειν Ο 5 Άναγνίας Di 6 πιριατον ΧΟ, πίριαιον U°° Ur αὐτὸς δὲ λαβὰν τὰς Υ, corr. Ur τὰς del. Sch 7 ἀνακάμπειν Ο εἰπόντα Υ, εἰπότα U°, corr. Ur μετὰ Υ BW, μετὰ τοῦ Ur vulgo 9 τὴν προεισημένην τόπων Ο post δὲ add. ἢ Ο (v. de Boorium Sitz.-Ber. d. preuβ. Akad. d. Wiss. zu Berlin IX [1902], 156) 10 ἀστίαν U°° Ur, ὀστίαν Υ 11 δὲ οπ. Ο μένυλλος Υ Sch, μέννυλλος Ο, μενίθυλλος Ur vulgo 12 ἐποινολόγει Ο αὐτῷ Υ, corr. Be 14 μένειν μόνον Ο 15 τοὺς πιστοτάτους Rei 717 Sch, τοὺς δυσπιστοτάτους Υ, τοὺς εὐπιστοτάτους Ur vulgo, δύο τοὺς πιστοτάτους coni. Sch 18 μέσης νυπτὸς Ο 20 πατηρτηπότων Υ, corr. Ur

τὸν Δημήτριον κατὰ τρίτην φυλακήν λήγουσαν, ὄντες 12 ὀκτὰ καὶ παϊδες πέντε καὶ παιδάρια τρία. τοῦ δὲ Μενύλλου κοινολογηθέντος αὐτοῖς καὶ παραδείξαντος τὴν τῶν ἐπιμηνίων παρασκευήν, ἔτι δὲ συστήσαντος τῷ ναυκλήρῳ καὶ τοῖς ἐπιβάταις ἐπτενῶς, οὖτοι μὲν 5 13 ἐπέβησαν, ὁ δὲ κυβερνήτης ἄρτι διαφαύσκοντος ἄρας τὰς ἀγκύρας ἐτέλει τὸν πλοῦν, ἀπλῶς οὐδεμίαν ἔννοιαν ἔχων τοῦ πράγματος, ἀλλ' ὡς στρατιώτας τινὰς ἄγων παρὰ τοῦ Μενύλλου πρὸς τὸν Πτολεμαίον.

15 (23)] 'Εν δὲ τῆ 'Ρώμη κατὰ τὴν ἐπιοῦσαν οὐδεὶς ιο ἐπιζητήσειν ἔμελλε τὸν Δημήτριον οὐδὲ τοὺς μετ' 2 ἐκείνου προάγοντας οἱ μὲν γὰρ αὐτοῦ μένοντες ὡς ἐπὶ τὸ Κίρκαιον ὡρμηκότα διελάμβανον, οἱ δ' ἐν ταῖς ἀναγνείαις ἀπήντων ἐπὶ τὸν αὐτὸν τόπον, ὡς ἐκεῖ 3 παρεσόμενον. διὸ συνέβαινε τελέως ἄσημον εἶναι τὸν ιδ δρασμόν, ἔως οὖ τῶν παίδων τις μεμαστιγωμένος ἐν ταῖς ἀναγνείαις ἔδραμεν ἐπὶ τὸ Κίρκαιον, ὡς ἐκεῖ τῷ 4 Δημητρίφ συμμίζων οὐχ εὐρὼν δὲ πάλιν εἰς τὴν 5 'Ρώμην ἔτρεχεν, ὡς κατὰ πορείαν ἀπαντήσων. οὐδαμῆ

² $\overline{\eta}$ — $\overline{\epsilon}$ — $\overline{\gamma}$ Y 3. 9 μενύλλου Y Sch, μενιδύλλου Ur vulgo 6 ἀπέβησαν X (sed secundum de Boorium ϵ superscribitur super prius α in X) O διαφάσκοντος Y, διαφώσκοντος Ur vulgo, corr. Rei 717 Be; v. M. A. Krelingium de usu poetic. et dialectic. vocab. apud script. graec. seriores I Diss. inaug. Trai. ad Rhen. 1886, 17 7 ἀγγύρας Ο πλοῦν ἀπλῶς, οὐδεμίαν Ur vulgo, πλοῦν, ἀπλῶς οὐδεμίαν Di οὐκενδοκίσας δὲ μίαν deleto κενδοκίσας Ο 12 μένοντες U*m addito γρ΄, προάγοντες U* 13 ὡρμηκότα Y ante Ur, ὡς μηκότα U* δὲ Y, corr. Ben 300 BW 14. 17 ἀναγνίαις Di 14 ἀπεώτων vel ἀπούντων X, ἀπεώτων Ο τόπον Οm, τρόπον Ο 15 παρεσόμενον Y Ur Hu, παρεσομένον Ca 947 vulgo διὸ ex διότι Ο post τελέως del. οὐ Ο ἀπιμον Ο 16 μεμαστιγωμένος ex μεμαγιστωμένος U* 16. 17 ἐναγνείαις Ο 17 post ἀναγνείαις add. ἀπάντων (ἀπαντῶν Ur vulgo) ἐπὶ τὸν αὐτὸν τόπον Y e vers. 14, del. Sch κίρκνον Ο 18 ὁρῶν Y, corr. Di 19 καταπόριαν Ο ἀπαντήσωσιν et σων super σωσιν Ο

δε συντυχών αὐτῷ τοῦτο διεσάφησεν τοῖς ἐν Ῥώμη : σίλοις και τοις καταλελειμμένοις έπι της οικίας. έπι- 6 ζητουμένου δε τοῦ Δημητρίου κατά την τετάρτην ήμέραν ἀφ' ής ῶρμησεν, ὑπενοήθη τὸ γεγονός. τῆ δὲ 7 ε πέμπτη σύγκλητος εὐθέως συνήγετο περί τούτων, έν ή συνέβαινε τὸν Δημήτριον ἐκτὸς ἤδη τοῦ πορθμοῦ τοῦ κατὰ Σικελίαν ὑπάρχειν. τὸ μὲν οὖν διώκειν 8 άπέγνωσαν, αμα μεν υπολαμβάνοντες αυτον πολύ προειληφέναι κατά τὸν πλοῦν, καὶ γὰρ ἔσχε φορὸν 10 ἄνεμον, ἄμα δὲ προορώμενοι τὸ βουληθέντες κωλύειν άδυνατήσαι πρεσβευτάς δε κατέστησαν μετά τινας 9 1255] ημέρας τους περί Τεβέριον Γράκχον και Λεύκιον Λέντλον και Σερουίλιον Γλαυκίαν, οΐτινες ξμελλον 10 πρώτον μεν εποπτεύσειν τὰ κατὰ τοὺς Ελληνας, εἶτ' 15 ἐπιβαλόντες ἐπὶ τὴν ἀσίαν τά τε κατὰ τὸν Δη- [1085] μήτριον καραδοκήσειν και τὰς τῶν ἄλλων βασιλέων προαιρέσεις έξετάσειν και τὰ πρὸς τοὺς Γαλάτας ἀντιλεγόμενα τοίς προειρημένοις διευχρινήσειν. διὸ τὸν 11 Τεβέριον κατεστήσαντο * * * πάντων αὐτόπτην γε-

¹ διεσάφησεν X B W, διεσάφησε Y^* vulgo Y^* vulgo Y^* Y^* vulgo Y^* Y^*

- 12 γονέναι. καὶ τὰ μὲν κατὰ τὴν Ἰταλίαν ἐν τούτοις ἦν. —
- 13 'Ο δὲ Δημήτριος προσανέχων τῆ παρουσία τοῦ διαποσταλησομένου πρὸς αὐτόν.

II. RES ASIAE.

- 1247 16 (17,5)] "Οτι ᾿Αρταξίας ἐβούλετο ἐπανελέςθαι [1077

 *** παραινέςεςι δὲ ᾿Αριαράθου τοῦτ᾽ οὐκ
 ἔπραξεν ἀλλ᾽ ἐντιμότερον εἶχεν αὐτὸν ἢ πρότερον.
 2 οὕτως ἥ τε τοῦ δικαίου φύσις ἔχει μεγάλην δύναμιν,
 αῖ τε τῶν ἀγαθῶν ἀνδρῶν γνῶμαι καὶ παραινέσεις, 10
 ὥστε μὴ μόνον τοὺς φίλους ἀλλὰ καὶ τοὺς ἐχθροὺς
 πολλάκις σώζειν καὶ μετατιθέναι τὰς φύσεις αὐτῶν
 πρὸς τὸ βέλτιον.
 - Β °Οτι παντὸς ἐπιστολίου τὸ κάλλος ἐστὶ συστατικώτερον.

III. RES AFRICAE.

1256 17 (26)] Μετὰ δὲ ταῦτα Πτολεμαῖοις δ [1085 νεώτερος παραγεγονὼς εἰς τὴν Ἑλλάδα μετὰ τῶν πρεσβευτῶν συνήθροιζε ξενολόγιον ἐμβριθές.

15

^{3. 4} Suid. v. προσανέχων. Pol. fragmentum agnovit Ur 270, huc rettulit Sch VIII 1, 32; v. Me 13, 31 6—13 M 78, 23—28 Hey; v. Diod. 31, 22, Me 13s., 31 6 έπανελθείν M secundum Ma et Hey, έπανε ειν vel έπανε ειν legit Bo, corr. Ge 7 * * * | ἀρα · θ · | legerat Ma, · ρ · | M secundum Hey, ἀρα | Bo, τῶν νεανίσων ἐπάτερον τὸν παρ ἐκυτῷ διαχειρισάμενον διελέσθαι τὴν Σωφηνήν Diod. l. c. 8 είχεν postulaverat Ma, in cod. repperit Hey, ἡγεν | legit Bo 12 σάζειν M*, corr. Hu 14. 15 M 78, 28. 29 Hey; Aristotelis agnovit dictum Cobetus Mnemos. 1876, 366 coll. Diog. Laert. 5, 1, 11, 18, quo vero spectet, non constat. 17—340, 10 X 213*—216*, 0 244*—246*, U* 249—255, Ur CXV; v. Me 14, 31 19 συνήθροιξε et ζ super ξ U* έν βριθὲς X, ἐνβριθὲς O

έν οίς προσελάβετο καὶ τὸν Μακεδόνα Δαμάσιππον, 2 δς κατασφάξας εν τῷ Φάκφ τοὺς συνέδρους έφυγεν μετά γυναικός και τέκνων έκ της Μακεδονίας. άφ- 3 ιχόμενος δ' είς την των 'Ροδίων Περαίαν και ξενισθείς ε ύπο του δήμου προετίθετο πλείν είς την Κύπρον. οί 4 δὲ περί τὸν Τορκουᾶτον θεωροῦντες αὐτὸν συνεσταμένον ξενικήν χείρα βαρείαν ύπεμίμνησκον των έντολών, διότι δεί χωρίς πολέμου ποιείσθαι την κάθοδον. 1257] και τέλος έπεισαν αὐτὸν έως Σίδης προαγαγόντα 6 10 τὸ ξενολόγιον διαλύσασθαι καὶ τῆς εἰς Κύπρον ἐπιβολής ἀποστήναι καὶ συμμίσγειν αύτοις ἐπὶ τοὺς τῶν Κυρηναίων δρους. αὐτοὶ δὲ πλεύσαντες εἰς τὴν [6 1086 Αλεξάνδρειαν έφασαν παραστήσεσθαι τὸν βασιλέα πρὸς τὰ παρακαλούμενα καὶ συναντήσειν έπὶ τοὺς δρους, 15 έγοντες κάκείνον μεθ' αύτῶν. τούτοις μὲν οὖν τοῖς 7 λόγοις πεισθείς δ νεώτερος Πτολεμαίος, απογνούς τα κατά την Κύπρον το μέν ξενολόγιον διέλυσεν, αὐτος 8 δε τὸ μεν πρώτον είς Κρήτην ἀπέπλευσεν, τόν τε Δαμάσιππον έχων μεθ' έαυτοῦ καὶ τῶν πρεσβευτῶν 20 ενα Γνάιον Μερόλαν ξενολογήσας δ' έκ τῆς Κρήτης περί γιλίους στρατιώτας ανήγθη καί διάρας είς την Λιβύην κατέσχεν έπλ τὸν Απιν.

¹ δαμάσιππον τὸν μαπεδόνα Y, transponit BW 2 φαπῷ Y, corr. Meinekius vindic. Strab. Berol. 1852, 95 Di ἔφυγεν X BW, ἔφυγε Y* vulgo 4 δὲ Y, corr. Ben 300 BW 5 οἰ] εἰ Ο 6 τορπουάτον Y, corr. Be 9 ἔπεισαν νοὶ ἔπεισεν Ο προσαγαγόντες Y, προσαγαγόντα Ur vulgo, προαγαγόντες Sch, corr. Rei 718 Be 11 ἀπορῆναι Ο αὐτοῖς Y, corr. Be 12 δὲ U** Ur, om. Y 15 πἀπείνους Y, corr. Ur 20 γναῖον X™ addito ἴσως, γνάιον Ur, γενναῖον Y μερόλαν Ο Sch, μερόλλαν Y, μεροτλαν Ur vulgo δ' U* Ur vulgo, δὲ Y* Hu 22 λιβύνην Y, λιβύνην ex λυβύνην U*, corr. Rei 718 Sch ἄπιν Y, corr. Be

Οἱ δὲ περὶ τὸν Τορχουᾶτον διαχομισθέντες. 18 (27)] είς την Άλεξανδρειαν έπειρώντο μέν παρακαλείν τὸν πρεσβύτερον Πτολεμαῖον διαλύεσθαι πρὸς τὸν 2 άδελφὸν καὶ συγχωρείν αὐτῷ τὴν Κύπρον τοῦ (δὲ) Πτολεμαίου τὰ μὲν ἐπαγγελλομένου, τὰ δὲ παρακούον- 5 τος, και τῷ τοιούτῷ τρόπῷ κατατρίβοντος τὸν χρόνον, 3 στρατοπεδεύων δ νεώτερος μετά των Κρητων έν τη Αιβύη πεοί του Απιν κατά το συντεταγμένον και τελέως ἀσχάλλων έπὶ τῷ μηδεν διασαφήσασθαι, τὸ μεν πρώτον έξαπέστειλε τον Γνάιον εls την Άλεξάνδρειαν, 10 ώς διὰ τούτου κὰν τοὺς περί τὸν Τορκουᾶτον έπιγενο-4 μένους. συνεξομοιωθέντος δε τούτου τοις πρότερον, καί τοῦ χρόνου διελκομένου, καί τετταράκοντα διελθουσῶν ἡμερῶν, καὶ μηδενὸς προσπίπτοντος, εἰς ἀπορίαν 5 ενέπιπτε περί των δλων. δ γάρ πρεσβύτερος βασιλεύς 15 παν γένος άρεσκείας προσφερόμενος πάντας έξιδιάσατο 1258] τούς πρεσβευτάς και παρακατέσχε το πλείον ούχ 6 έκόντας, άλλ' ἄκοντας. κατά δὲ τὸν καιρὸν τοῦτον προσέπεσε τῷ νεωτέρφ Πτολεμαίφ τούς τε Κυρηναίους άφεστάναι και τὰς πόλεις συμφρονείν τούτοις, κεκοινω- 20 νημέναι δὲ περί τῆς ἀποστάσεως καὶ Πτολεμαῖον τὸν

¹ τος πουάτον Y, corr. Be post Τος πουάτον add. παὶ τὸν τίτον (τῖτον ΟU*) Y, del. Sch 3 διαλύεσθαι — 5 Πτολεμαίου om. Ο 4 δὲ add. Ur 7 πρητῶν pro πριτῶν Ur 8 λιβήνη X, λιβένη vel λιβέη Ο, λιβύνη U*, λιβύνη Ur, corr. Rei 718 Sch ἄπιν Y, ἄππιν Ο, corr. Be 9 ἀσχάλων Ο διασαφίσασθαι Y Ur vulgo, διασαφίσασθαι Ο, διασαφίσαθαι Hu auctore Sch 11 καὶ Y, πὰν corr. Be τοὺς Y Sch BW, τῶν Ur vulgo τὸν XO ante Ur, τῶν U*, v. de Boorium l. c. p. 1598. τος πουάτον X, τους πουάτον Ο, τος πουάτον U*, τος πουάτον Ur, corr. Be ἐπιγενομένους BW auctore Sch pro ἐπιγενομένων 12 τούτοις τοῖς Y, τούτοις τοῖς Y, τούτοις 13 $\bar{\mu}$ Y 16 πᾶν γένος Rei 718 Sch pro πας αγενόμενος 17 πας πασκατέσχεν ο O ante Rei 718 Sch, πας απατέσχενο Y Ur vulgo 20 συμφρονεῖν Ur pro συμφέρειν

Συμπετήσιν, δς ήν τὸ γένος Αίγύπτιος, ἐπιστεύθη δὲ 7 την ἐπιμέλειαν τῶν δλων ὑπὸ τοῦ βασιλέως, καθ' δυ καιρου έποιείτο του πλούυ είς την Ρώμηυ. τούτων δέ 8 προσπιπτόντων τῷ βασιλεί, καὶ μετ' όλίγον διότι ε στρατοπεδεύουσιν έν τοις ύπαίθροις οι Κυρηναίοι, δείσας μή βουλόμενος προσλαβείν την Κύπρον καί [1087 την Κυρήνην απολέση, πάντα τάλλα πάρεργα θέμενος άνέζευξεν έπὶ Κυρήνης. παραγενόμενος δ' εἰς τὸν 9 μέγαν καλούμενου Καταβαθμόν κατέλαβε τοὺς Λίβυας 10 μετά τῶν Κυρηναίων κατέχοντας τὰς δυσχωρίας. δ δὲ 10 Πτολεμαίος απορούμενος έπι τῷ συμβαίνοντι τοὺς μέν ήμίσεις των στρατιωτών έμβιβάσας είς τὰ πλοία περιπλείν τὰς δυσχωρίας ἐπέταξε καὶ κατὰ νώτου τοῖς πολεμίοις έπιφαίνεσθαι, τοὺς δ' ήμίσεις έχων αὐτὸς έβιάζετο κατὰ 16 στόμα πρός την άνάβασιν. των δε Λιβύων καταπλα- 11 γέντων την έξ άμφοιν έφοδον και λειπόντων τοὺς τόπους, αμα της αναβάσεως έγένετο κύριος και της ύποχειμένης Τετραπυργίας, έν ή συνέβαινε πλήθος άφθονον ύδατος υπάρχειν. όθεν άφορμήσας έβδομαίος 12 το ήπε διὰ τῆς ἐρήμου. παραπλεόντων δ' αὐτῷ καὶ τῶν 13 έπλ Μογυρίνου, συνέβαινε τοὺς Κυρηναίους στρατο-

¹ συμπετήσιν Υ, *συμπέτήσιν (sic) Ur, *Συμπέτησιν Ca 949, συμπετήσιν Ο vulgo post Sch = filium Petesis, v. C. I. G. 4893 et 4941, Letronnium recueil d. inscr. cet. Parisiis 1848 vol. et 4941, Letronnium recueil d. inscr. cet. Parisiis 1848 vol. II 2268. 6 δήσας Ο 7 χυρίνην Υ, corr. Ur ἀπολέση (Υ) Sch, ἀπολέσ U*, unde ἀπολέσαι perperam Ur vulgo 8 χυρήνης Ο Ur, χυρίνης Υ δὲ ΧΟ, δ' U* O™ Ur 9 λίθυνας Υ, corr. Rei 718 Sch 10 μετὰ ປr, μετὰ δὲ Υ χυρηναίων Ο Ur, χυριναίων Υ 13 κατὰ νότου Sch pro κατανοείν τοῦ 14 ἐπιφανέσθαι Χ, corr. X™ ἡμισείς Χ U*™: ἀρχή 15 λιβόνων Υ, corr. Rei 718 Sch 16 λεπόντων Υ Ur vulgo ante Sch, λιπόντων Ο vulgo post Sch 20 προσπλεόντων Na 254 20. 21 τῶν ἐπὶ Μοχυρίνον] manus militum qui Morychini erant Ca 949, τῶν περὶ (ὑπὸ conì. Sch) Μοχυρίνον Rei 718

τεδεύειν (πεζούς μέν) όντας είς δατααισχιλίους, ίππείς 14 δε περί πεντακοσίους. οί γάρ Κυρηναίοι πείραν είληφότες της του Πτολεμαίου προαιρέσεως έκ των (κατά) την Άλεξάνδοειαν πεποαγμένων καλ θεωρούντες οὐ βασιλικήν, άλλὰ τυραννικήν οὖσαν τὴν ἀρχὴν αὐτοῦ 6 15 και την όλην αίρεσιν, ούχ οίοί τ' ήσαν έθελοντην σφας αὐτοὺς ὑποτάττειν, ἀλλὰ παν ὑπομένειν ἐτόλμων, 1259] ἀντεχόμενοι τῆς πρὸς τὴν ἐλευθερίαν ἐλπίδος. 16 διὸ καὶ τότε συνεγγίσαντος αὐτοῦ ἐξ αὐτῆς παρετάξαντο καὶ τέλος ἡττήθη. -"Οτι κατά τὸν καιρὸν τοῦτον ἦλθε καὶ Γνάιος 19 (28) δ Μερόλας έκ της 'Αλεξανδρείας, διασαφών τώ βασιλεί διότι πρός οὐθεν τῶν ἀξιουμένων προσελήλυθεν δ άδελφός, άλλά φησι δείν μένειν έπὶ τοῖς έξ άρχῆς δι-2 ομολογουμένοις. δ δε βασιλεύς ταῦτα διακούσας, εὐθέως 15 προχειρισάμενος Κομανόν καὶ Πτολεμαΐον τούς άδελφούς έξαπέστελλε πρεσβευτάς είς την 'Ρώμην μετά τοῦ Γναΐου, διασαφήσοντας τῆ συγκλήτω περί τῆς τάδελφοῦ 3 πλεονεξίας και καταφρονήσεως. ἀπέλυσε δὲ κατὰ τὸν αὐτὸν καιρὸν καὶ τοὺς περὶ Τίτον ἀπράκτους ὁ πρε- [1088]

¹ πεζούς μὲν add. Wielandtius de Pol. archetypo. Diss. inaug. Heidelberg. 1887, 57 s. auctore Ca 949 BW 2 \$\overline{\pi}\$ Y 3 κατὰ add. Ur 5 τυρανικήν O ἀρχήν Ur pro ἀρχαίαν 6 ἐθέλοντὴν (sic) es ἐθέλοντες X, ἐθέλοντες O, v. de Boorium l. c. p. 160 8 ἀνεχόμενοι Ο II—341,2 X 217 s., 0 246 s., U* 255 s., Ur CXVI; v. Me 14, 31 11 γαίος X, γάιος Y, corr. Ur 12 μερόλας Y ante Sch., μερόλος Ο, μεροόλας Ur vulgo 13 πρὸς Ben 300 BW (v. 21, 14, 6), εἰς Y vulgo οὐθεν (s. acc.) et θὲν super δεν X, οὐθὲν Ernestus, Didotiana, Di 14 ὁ ἀδελφὸς Y Ur vulgo, ἀδελφὸς Ben 300, v. BW Philol 1893, 545 δεῖ Y, corr. Ca 950 διομολογονμένοις Y Ernestus, διωμολογονμένοις Ur, διωμολογημένοις Be auctore Sch 17 ἐξαπέστελε Ο 19 ἀπέλυσε Y Rei 718 Sch., ἀπέλυσαν Ur vulgo 20 τίτον Υ* Didotiana, τίτον Ur vulgo 20 s. ὁ πρεσβύτερος Πτολεμαίος Rei 718 s. Sch pro οἰ πρεσβευτα) πορενόμενοι

σβύτερος Πτολεμαίος. καὶ τὰ μὲν κατὰ τὴν Άλε- 4 ξάνδρειαν καὶ Κυρήνην ἐπὶ τούτων ἦν.

C. OLYMP. 154, 3.

I. RES ITALIAE.

"Ότι κατά τοὺς ὑποκειμένους καιροὺς ἡκον [20 (32,1) παρά του νεωτέρου Πτολεμαίου πρέσβεις οί περί τον Κομανόν και παρά τοῦ πρεσβυτέρου παραπλησίως οί περί του Μένυλλου του Άλαβανδέα. Εν είσελθόντων 2 εls την σύγκλητον, και πολλών λόγων γινομένων και 10 φιλαπεχθών κατὰ πρόσωπον είς ἀλλήλους, καὶ των περί Τίτον και Γνάιον απομαρτυρούντων και συνεπισχυόντων τῷ νεωτέρῷ μετὰ πολλῆς σπουδῆς, ἔδοξε τῆ 3 συγκλήθω τούς περί Μένυλλον έν πένθ' ήμέραις άποτρέχειν έκ τῆς Ρώμης, και την συμμαχίαν (ἀν)αιρεῖν 15 την πρός τον πρεσβύτερον, πρός δε τον νεώτερον 1260] πέμψαι πρεσβευτάς τοὺς διασαφήσοντας τὰ δεδογμένα τῆ συγκλήτφ. και κατεστάθησαν Πόπλιος Απού- 4 στιος και Γάιος Λέντλος, οι και πλεύσαντες έξ αὐτῆς είς την Κυρήνην ανήγγειλαν τῷ Πτολεμαίφ τὰ δε-20 δογμένα μετὰ πολλης σπουδης. δ δὲ Πτολεμαῖος 5 έπαρθείς εὐθέως έξενολόγει καί ταις έπιβολαις δλος και πᾶς ἡν περί τὴν Κύπρον. και τὰ μὲν κατὰ τὴν 6 'Ιταλίαν έν τούτοις δην.

² πυρήνην U* Ur, πυρίνην Y 5 — 23 Χ 217 s., 0 246 s., U* 256 s., Ur CXVII; v. Diod. 31, 23, Me 14, 31 7 πομανόν U* Ur, πόμανον Υ τοῦ βυ|τέρον Ο 8. 13 μένυλλον Υ Sch, μενίθυλλον Ur vulgo 11 τίτον Υ Didotians τίτον Ο Ur vulgo 13. 14 ἐν ἡμέραις πέντε ταῖς πάσαις ἐκ τῆς Ἰταλλας ἀπαλλάττεσθαι Diod. 14 αἰρεῖν Υ, αἰρεῖν Ο, corr. Ur, ἀνελεῖν Diod. 17 ἀστούβιος Υ, corr. Ur 18 Γναίος coni. Münzer Pauly-Wissowa Realencycl. IV 1358 n. 175 οἱ Ο

II. RES AFRICAE.

21 (32,2)] "Οτι κατά την Λιβύην Μασαννάσας θεωρῶν τὸ πληθος τῶν πόλεων τῶν περὶ τὴν μιχρὰν Σύοτιν έπτισμένων και το κάλλος της χώρας, ην καλοῦσιν Ἐμπόρια, καὶ πάλαι τὸ πλῆθος τῶν προσ- [1089 όδων των γινομένων έν τούτοις τοῖς τόποις ὀφθαλ-2 μιῶν, ἐπεβάλετο καταπειράζειν τῶν Καρχηδονίων οὐ πολλοίς ανώτερον χρόνοις των νῦν λεγομένων καιρών. 3 τῆς μὲν οὖν χώρας ταχέως ἐγενήθη κύριος, ἄτε τῶν ύπαιθρων πρατών διά τὸ τοὺς Καρχηδονίους αίεὶ μέν 10 άλλοτοίους ὑπάρχειν τῆς ἐν τῆ γῆ χρείας, τότε δὲ καὶ τελέως έκτεθηλύνθαι διὰ τὴν πολυχοόνιον εἰρήνην. 4 τῶν δὲ πόλεων οὐκ ἠδυνήθη γενέσθαι κύριος διὰ τὸ 5 τούς Καρχηδονίους έπιμελῶς τηρείν αὐτάς. ἀμφοτέρων δὲ ποιουμένων την ἀναφορὰν ἐπὶ την σύγκλητον ὑπὲρ 16 τῶν ἀμφισβητουμένων, καὶ ποεσβευτῶν πολλάκις έληλυ-6 θότων διὰ ταῦτα παρ' έκατέρων, αἰεὶ συνέβαινε τοὺς Καρχηδονίους έλαττοῦσθαι παρά τοῖς 'Ρωμαίοις, οὐ τοῖς δικαίοις, ἀλλὰ τῷ πεπεῖσθαι τοὺς κοίνοντας συμ-7 φέρειν σφίσι την τοιαύτην γνώμην, έπείτοι γρόνοις 20

πάλαι περί Rei 719 coll. 1, 7, 2, v. Krebsium Z. Rect. d. Casus cet. Jahresber. d. neuen Gymn. z. Regensburg 1885, 5 χιδονίων Ο 8 νῦν λεγομένων Wielandtius l. c. 58 coll. 1, 7, 2 BW, άλεγομένων Υ, λεγομένων Ur vulgo 10 φεί Υ, unde alel Hu, άεί U* Ur vulgo 12 ἐπτεθηλάνθαι Υ, corr. Rei 719 Sch 17 ἀεί Be Di 19 τῷ διπαίφ (Υ), corr. Ben 301 coll. 3, 10, 1. 5, 67, 2. 11, 29, 8 BW 20 ἐπείτοι Βε, ἐπεὶ (ἐπὶ Ο) rots Y Ur vulgo, ensi nal coni. Sch. nairoi coni. Hu

οὐ πολλοίς ἀνώτερον αὐτὸς ὁ Μασαννάσας διώκων τὸν Ἀφθῆρα τὸν ἀποστάτην μετὰ στρατοπέδου δίοδον ἤτήσατο τοὺς Καρχηδονίους διὰ ταὐτης τῆς χώρας, οἱ δ΄ οὐχ ὑπήκουσαν, ὡς οὐδὲν αὐτῷ προσηκούσης. οὐ 1261] μὴν ἀλλὰ τέλος εἰς τοῦτο συνεκλείσθησαν οἱ 8 Καρχηδόνιοι διὰ τῶν ἀποφάσεων κατὰ τοὺς νῦν λεγομένους καιροὺς ὥστε μὴ μόνον τὰς πόλεις καὶ τὴν χώραν ἀποβαλείν, ἀλλὰ καὶ πεντακόσια τάλαντα προσθείναι τῆς καρπείας τῶν χρόνων, ἐξ οὖ συνέβη γενέμο σθαι τὴν ἀμφισβήτησιν.

D. OLYMP. 154, 4.

I. RES ITALIAE.

1265] "Ότι τὸ μέγιστον καὶ κάλλιστον σημεῖον [22 (32,8) τῆς Λευκίου Αἰμιλίου προαιρέσεως μεταλλάξαντος [1093 15 τὸν βίον έγένετο πᾶσιν ἔκδηλον οἶος γὰρ ὁ τρόπος 2 ζῶντος [αὐτοῦ] ἐδοξάζετο, τοιοῦτος εὐρέθη τὸν βίον μεταλλάξαντος, ὁ μέγιστον εἶποι τις ἂν ὑπάρχειν τεκμήριον ἀρετῆς. ὁ γὰρ πλεῖστον μὲν τῶν καθ' αὐτὸν 3

¹ μασσανάσσης Y Ur vulgo, μανάσσης O, corr. BW I 74
2 Άφθηρα τὸν Be pro ἀφθηρατον coll. Liv. 34, 62, 10 4 δὲ
Υ, corr. Ben 302 BW 5 συνελήθησαν Om, συνέβησαν O
6 κατὰ Di pro διὰ 8 ἀπολαβεῖν Υ, corr. Ur φ Υ προσθηναι Υ, corr. Ur 9 καρπίας Υ Ur vulgo, ἐπικαρπίας coni. Ur not. 92, corr. Di τῶν χωρίων Rei 719, sed v. Sch
13—359, 3 P 314*—314*, 292*—295*, Va 145; v. Liv. epit. 46, Diod. 31, 26. 27, Me 16s., 31 16 ζῶντος αὐτοῦ P Va vulgo, αὐτοῦ ζῶντος Ben 301, ζῶντος, deleto αὐτοῦ BW τὸν βίον Ben 301 e Diod. BW, ὁ βίος P Va vulgo 17 ὁ P, corr. Va
18—344,7 Suid. v. Λεύχιος Αἰμίλιος: κάλλιστον οὖν σημείον κατέλιπε τῆς ἐαυτοῦ προθέσεως ἀποθανών. ὁ γὰς πλείστον κτλ.—κτήσεων 18 καθ' αὐτὸν Suid. Diod. Be, καθαὐτὸ P, κατ' αὐτὸ Va vulgo

έξ Ίβηρίας γρυσον είς την 'Ρώμην μετενηνοχώς, μεγίστων δε θησαυρών κύριος γενόμενος εν Μακεδονία, πλείστης δε περί τὰ προειρημένα τετευχώς έξουσίας 4 τοσοῦτον ἀπέλειπε τὸν ἴδιον βίον ὅστε * * * μὴ δύ-1266] νασθαι την φερνην τη γυναικί διαλύσαι πάσαν 5 έχ των έπίπλων, εί μη των έγγείων τινάς προσαπέδοντο πτήσεων. ύπεο ων ήμεις τα πατά μέρος εν τοις 5 πρό τούτων είρηκαμεν. έξ ων είποι τις αν καταλελύσθαι την δόξαν των θαυμαζομένων παρά τοις Ελλησι 6 περί τοῦτο τὸ μέρος ἀνδρῶν εί γὰρ τὸ διδομένων 10 χοημάτων έπι τῷ τοῦ διδόντος συμφέροντι, τούτων απέγεσθαι θαυμαστόν έστιν, δ λέγεται γεγονέναι περί τε του 'Αθηναίον 'Αριστείδην και περί του Θηβαίον 7 Έπαμινώνδαν, τὸ κύριον γενόμενον αὐτὸν ἀπάσης τῆς βασιλείας και λαβόντα την έξουσίαν ώς βούλεται 15 χρήσασθαι, μηδενός έπιθυμήσαι πόσφ θαυμαστότερόν 8 έστιν; εί δ' απίστω τὸ λεγόμενον ἐοικέναι δόξει τισίν, έχεινο δει λαμβάνειν έν νω, διότι σαφως δ γράφων ήδει μάλιστα Ρωμαίους αναληψομένους είς τας χείρας τὰ βυβλία ταῦτα διὰ τὸ τὰς ἐπιφανεστάτας καὶ τὰς 20

¹ κατενηνοχώς Suidae libri deteriores 3 πλείστης — έξονοίας οπ. Suid. 4 τοιοῦτον Suid. απέλειπε P Hu E.Z. XXV 8 BW, απέλειπε Va e Suida vulgo &στε P * * * *] lac. indicat Rei 763 et add. τοὺς παιδας, Ern. Schulzius l. c. 54 s. add.: μετὰ τὴν τελευτὴν τοὺς νἱοὺς αὐτοῦ τοὺς δοθέντας τὸι νἰοῦς είανος τὴν κληφονομίαν ex Diod. l. c., Di add.: τοὺς νἱοὺς, Wilamowitzius Griech. Leseb. Berol. 1902 I 109 add.: τοὺς νἱοὺς ἐκδεξαμένους τὴν κληφονομίαν, BW add. unum versum (i. e. LV fere litteras) hunč: μεταλλάξαντος αὐτοῦ τοὺς κατὰ φύσιν νἰοὺς διαδεξαμένους 5 φερνην (s. acc.) P, φέρνην Va vulgo, corr. Be 6 προσαπέδοτο Suid. 14 Ἐπαμεινώνδαν Di 17 ἄπιστον P, corr. Gro not. 452, Va 18, 35, 7 δόξει εοικέναι P, transponit Fa coll. 18, 35, 7 18 γαάφων Fa (cum nota nominis proprii), corr. Va 19 ἤιδη P, corr, Va 20 βιβλία P, corr. Fa

πλείστας αὐτῶν πράξεις έν τούτοις περιέχεσθαι παρ' 9 οἷς οὖτ' ἀγνοεῖσθαι ταῦτα δυνατὸν οὖτε συγγνώμης τεύξεσθαι τὸν ψευδολόγον εἰκός, διόπερ οὐδεὶς ἂν 10 έκὰν εἰς πρόδηλον ἀπιστίαν καὶ καταφρόνησιν ἔδωκεν 5 αὐτόν. καὶ τοῦτο μνημονευέσθω παρ' ὅλην τὴν πρα- 11 γματείαν ἡμὶν, ὅταν τι παράδοξον δοκῶμεν λέγειν περὶ 'Ρωμαίων.

Της δε κατά την διηγησιν έφόδου και των [23 (32,9) καιρών εφεστακότων ήμας έπι την οικίαν ταύτην, βού-10 λομαι τὸ κατὰ τὴν προτέραν βύβλον ἐν ἐπαγγελία καταλειφθέν συνεκπληρώσαι των φιληκόων ενεκα. προυπεσχόμην γάρ διηγήσασθαι διά τί και πως έπι 2 τοσούτο προέχοψε και δάττον ή καθήκεν έξέλαμψεν [1094 ή τοῦ Σαιπίωνος ἐν τῆ Ῥώμη δόξα, σὺν δὲ τούτω πῶς 3 15 έπλ τοσούτον αὐξηθηναι συνέβη τῷ Πολυβίω τὴν πρὸς τον προειρημένον φιλίαν και συνήθειαν ώστε μη μόνον έως της 'Ιταλίας και της Ελλάδος έπιδιατείναι την 1267] περί αὐτῶν φήμην, ἀλλὰ καὶ τοῖς πορρωτέρω γνώριμον γενέσθαι την αίρεσιν καί συμπεριφοράν αὐτῶν. 20 διότι μεν οὖν ή καταρχή τῆς συστάσεως έγενήθη τοῖς 4 προειρημένοις έχ τινος χρήσεως βυβλίων καὶ τῆς περί τούτων λαλιας δεδηλώχαμεν προβαινούσης δε της 5 συνηθείας και των ανακεκλημένων έκπεμπομένων έπι τάς πόλεις, διέσπευσαν δ τε Φάβιος καλ δ Σκιπίων 25 οί του Λευκίου νεανίσκοι πρός τὸν στρατηγόν μείναι τον Πολύβιον εν τη 'Ρώμη. γενομένου δε τούτου, καί 6

³ ψευδολογον (s. acc.) P, ψευδολόγον Rei 764 Sch, ψευδολογούμενον Va vulgo 5 αότὸν P, corr. Va μνημονεύεδθω P Hu, μνημονεύεσθαι Va vulgo, μνημονεύεσθαι (δεί) Na 184 9 έφεστημότων P, corr. Be 10 βίβλον P, corr. Hu 11 ματαλειφθέν Θχ καταληφθέν P 12 διηγήσεσθαι Na 347 Di 21 βιβλίων P, corr. Hu 24 διέπεσαν P, corr. Va 25 οἰ Va pro οὐ

της συμπεριφοράς έπὶ πολύ προκοπτούσης, έγένετο 7 συγκύρημά τι τοιούτου. έκπορευομένων γάρ ποτε κατ' αὐτὸ πάντων ἐκ τῆς οἰκίας τῆς τοῦ Φαβίου, συνέβη τον μέν Φάβιον έπι την άγοραν άπονευσαι, τον δέ 8 Πολύβιον έπλ θάτερα μετά τοῦ Σκιπίωνος. προαγόν- 5 των δ' αὐτῶν ὁ Πόπλιος ἡσυχῆ καὶ πράως τῆ φωνῆ φθεγξάμενος και τῷ χρώματι γενόμενος ένερευθής, 9 "Τι δαί" φησιν "ὁ Πολύβιε, δύο τρώγομεν άδελφοί, και διαλέγει συνεχώς και πάσας τας έρωτήσεις και τας 10 αποφάσεις ποιεί πρός έκείνου, έμε δε παραπέμπεις; ή 10 δηλον δτι και σύ περί έμου την αύτην έχεις διάληψιν, 11 ην και τούς άλλους πολίτας έχειν πυνθάνομαι; δοκώ γάο είναι πάσιν ήσύχιός τις και νωθοός, ώς ακούω, καί πολύ κεχωρισμένος της 'Ρωμαϊκης αιρέσεως καί 12 πράξεως, δτι κρίσεις ούχ αίροῦμαι λέγειν. την δ' 15 ολκίαν ού φασι τοιούτον ζητείν προστάτην έξ ής δρμώμαι, τὸ δ' ἐναντίον δ καὶ μάλιστά με λυπεί."

24 (32,10)] Ο δε Πολύβιος ξενισθείς τη του μειρακίου καταρχη των λόγων οὐ γὰρ είχε πλέον ἐτων 2 ὀκτωκαίδεκα τότε "μη πρὸς θεων, Σκιπίων," ἔφη, το "μηδε λέγε ταῦτα μηδ' ἐν νῷ λάμβανε ταῦτα τὸ παρά-

^{2. 3} κατὰ ταὐτὸ coni. Sch, sed v. Rei 764 et God. Hermanni opusc. I 337 4 ἀπονῆσαι P, corr. Va 8 τι δαι (8. acc.) P, τὶ δαὶ Hu, τὶ δὲ Va vulgo δύω τρώγομεν αδελφοὶ (ἀδελφοὶ Va) P Va, δύω (immo δύο) μέν σ' ἐρωτῶμεν ἀδελφοὶ, σὰ δὲ Rei 764, δύο ὁπάρχομεν (cum hiatu) ἀδελφοὶ Na 238, σὰ οὕτω (cum hiatu) τῷ μὲν ἀδελφῷ Madvigius advers. crit. I 484, δύο τρεφόμεδ' ἀδελφοὶ coni. Hu, δύ' ὅντων ἡμῶν τῷ μὲν ἀδελφῷ Wilamowitzius l. c. 9 καὶ (μετὰ σοῦ πίνομεν ἀεὶ ποτ', ἀλλὰ σὰ) διαλ. BW δι|αλέγει P ante Na 238 Di, διαλέγη Va vulgo 10| ποιῆι P, ποιῆ Va, corr. Na 238 Di ἡ Ernestus 17 τὸν δ' ἐναντίον ** coni. Hu 21 μήτε — μήτ' vulgo post Be, sed v. C. Wundererum l. c. 11s. ταῦτα post λάμβανε del. Va vulgo, tenet BW (est cotidiani sermonis)

παν. οὐδε γὰο παταγινώσεων οὕτε παραπέμπων έγώ 8 1268] σε ποιώ τούτο, πολλού γε δείν, άλλα τώ πρεσβύτερον είναι τὸν ἀδελφὸν ἔν τε ταῖς ὁμιλίαις ἄρχομαί (τ') ἀπ' ἐκείνου καὶ λήγω πάλιν εἰς ἐκείνον [1095 ε έν (τε) ταϊς αποφάσεσι και συμβουλίαις προς έκεινον άπερείδομαι, δοκών καί σε της αυτης μετέχειν γνώμης έκείνφι σου γε μην άγαμαι νυν ακούων, στι δοκεί 4 σοι (λυπηρου) το πραύτερον είναι του καθήκοντος τοίς έχ ταύτης της οίκίας δομωμένοις. δηλος γάο εί διά 10 τούτων μέγα φρονών. έγω δε καν αὐτὸς ήδέως σοι 5 συνεπιδοίην έμαυτὸν καὶ συνεργὸς γενοίμην εἰς τὸ καὶ λέγειν τι καὶ πράττειν ἄξιον τῶν προγόνων. περί 6 μεν γάο τὰ μαθήματα, περί ἃ νῦν δρῶ σπουδάζοντας ύμας και φιλοτιμουμένους, ούκ απορήσετε των συν-15 εργησόντων ύμιν έτοίμως, καί σοί κάκείνω πολύ γάρ 7 δή τι φυλον ἀπὸ τῆς Ελλάδος ἐπιρρέον ὁρῶ κατὰ τὸ παρον των τοιούτων ανθρώπων. είς δὲ τὰ λυποῦντά 8 σε νῦν καὶ (μάλιστα), καθώς φής, δοκῶ μηδένα συνανωνιστην και συνεργόν άλλον εύρειν αν ημών έπι-

¹ ούδε P, ούδὲ Va, οὕτε vulgo post Be, sed v. Wundererum l. c. post καταγινώσκων add. τοῦτό σου (cum hiatu) Rei 764
2 δεῖ P, corr. Di praef. IV 9 4 τ' add. Di l. c. 5 τε add. Di l. c. ante πόὸς add. καὶ P, del. Di l. c. 6.7 γνώμης. ἐκεῖνο Va vulgo, corr. Hu 7 σου (in rasura) τε μὴν ἄγαμαι P, corr. Va, γε μὴν σοῦ ἄγαμαι (cum hiatu) Βε΄, γε μὴν ἄγαμαι σου Di praef. IV 10 7.8 δοκεί σοι ἰντι πραῦτερον P, δοκεί σοι δνειδος (cum hiatu) τὸ πραῦτερον coni. Va, δοκεῖ σε (λυπεῖν) τὸ πραῦτερον vel δοκεῖς σὸ (vel σὸ σοὶ) πραῦτερος coni. Sch, δοκεῖς αὐτῷ πραῦτερος Hu, δοκεῖ σοι (λυπηρὸν) τὸ πραῦτερογ BW 15 ἐτοίμους P, corr. Va 17 παρὸν ὅντων τοιούτων P, corr. Va 18 καὶ καθῶς P, καὶ del. Rei 764 vulgo post Sch, καὶ (μάλιστα) καθῶς BW coll. 31, 23, 12 19 σ' εὐρεῖν Na 137, sed verte: ad ea vero, quae te, ut ais, quam maxime nunc angunt, neminem puto alium aptiorem me ipso ministrum et socium conatus tui esse reperturum

9 τηδειότερον." ἔτι δὲ ταῦτα λέγοντος τοῦ Πολυβίου, λαβόμενος ἀμφοτέραις χεροί τῆς δεξιᾶς αὐτοῦ καὶ πιέσας έμπαθῶς "Εὶ γὰρ ἐγὰ ταύτην," φησίν, "ἰδοιμι τὴν ἡμέραν, ἐν ἦ σὰ πάντα τἄλλα δεύτερα θέμενος ἐμοὶ προσέξεις τὸν νοῦν καὶ μετ' ἐμοῦ συμβιώσεις ε 10 δόξω γὰρ αὐτόθεν εὐθέως ἐμαυτῷ καὶ τῆς οἰκίας ἄξιος

10 ουςω γαφ αυτουσεν ευσεως εμαστώ και της σικιας αξιος 11 είναι και τῶν προγόνων." ὁ δὲ Πολύβιος τὰ μὲν ἔχαιρε, θεωρῶν τὴν ὁρμὴν και τὴν ἀποδοχὴν τοῦ μειρακίου, τὰ δὲ διηπορείτο, λαμβάνων ἐν νῷ τὴν ὑπερ-

12 οχήν τῆς οἰκίας καὶ τὴν εὐκαιρίαν τῶν ἀνδρῶν. πλὴν ω ἀπό γε ταύτης τῆς ἀνθομολογήσεως οὐκέτι τὸ μειράκιον ἐχωρίσθη τοῦ Πολυβίου, πάντα δ' ἦν αὐτῷ δεύτερα τῆς ἐκείνου συμπεριφορᾶς.

25 (32,11)] Από δε τούτων των καιρων λοιπόν ήδη 1269] κατά το συνεχες έπ' αὐτων των πραγμάτων πείραν 15 αὐτων διδόντες άλλήλοις είς πατρικήν καὶ συγγενικήν 2 ήλθον αϊρεσιν καὶ φιλοστοργίαν πρὸς άλλήλους. πρώτη δέ τις ἐνέπεσεν δρμή καὶ ζήλος των καλων το τὴν ἐπὶ σωφροσύνη δόξαν ἀναλαβείν καὶ παραδραμείν ἐν

τούτω τῷ μέρει τοὺς κατὰ τὴν αὐτὴν ἡλικίαν ὑπάρ- 3 χοντας. ὢν δὲ μέγας οὖτος καὶ δυσέφικτος δ στέφανος εὐθήρατος ἦν κατ' ἐκείνον τὸν καιρὸν ἐν τῇ [1096]

4 'Ρώμη διὰ τὴν ἐπὶ τὸ χεῖρον δομὴν τῶν πλείστων. οἱ μὲν γὰρ εἰς ἐρωμένους τῶν νέων, οἱ δ' εἰς ἐταίρας ἐξεκέχυντο, πολλοὶ δ' εἰς ἀκροάματα καὶ πότους καὶ 25

⁴ σὐ πάντα Be, σύμ παντα P 5 συμβιώσει Di auctore Cobeto var. lect. p. 317 extr., sed v. Eberhardum l. c. 31 et Guil. Schmidtium Fleckeis annal suppl. 20 (1894), 446 ann. 4 16 αὐτῶν Be, αὐτῶν P, αὐτῶν Va vulgo 19 σωφοσώνην P, corr. Va 20 $\mathring{γ}λι$ $\mathring{α}ν$ (s. acc.) <math>P, corr. Va 21 δυσεφιατός (s. acc.) P, δυσεφιατός Va, corr. Ernestus in lex. 35 25 δε είσ P, corr. Ben 302 BW

την έν τούτοις πολυτέλειαν, ταχέως ήρπακότες έν τῷ Περσικῷ πολέμφ την τῶν Ἑλλήνων εἰς τοῦτο τὸ μέρος εὐχέρειαν. καὶ τηλικαύτη τις ἐνεκεπτώκει περὶ τὰ 5 1255] τοιαῦτα τῶν ἔργων ἀκρασία τοῖς νέοις [(31, 24, 3) ε ῶστε πολλοὺς μὲν ἐρώμενον ήγορακέναι ταλάντου, πολλοὺς δὲ ταρίχου Ποντικοῦ κεράμιον τριακοσίων [1085 δραχμῶν. ἐφ' οἶς καὶ Μάρκος (ἀγανακτῶν) [5° (31, 24, 4) εἶπέ ποτε πρὸς τὸν δημον ὅτι μάλιστ' ἀν κατίδοιεν την ἐπὶ (τὸ) χείρον προκοπην τῆς πολιτείας ἐκ τούτων, ω ὅταν πωλούμενοι πλείον εὐρίσκωσιν οἱ μὲν εὐπρεπείς παίδες τῶν ἀγρῶν, τὰ δὲ κεράμια τοῦ ταρίχου τῶν 1269] ζευγηλατῶν. συνέβη δὲ τὴν παροῦ- [6 (32, 11, 6) 1096

² εlς Va, έν P, περί Diod. 31, 26, 7 3 τοσαύτη καὶ τηλικαύτη Wilamowitzius l.c. v. ann. sequ. 5—12 post ταλάντου ex ecloga Vaticani (p. 78, 29—79, 4 Hey, v. Diod. 31, 24. 37, 3, 6): Ότι τος αύτη τις άκραςία (άκρασία coni. BW, e cod. confirmavit Βο, ακολασία vulgo post Ma) και τηλικαύτη ένεπεπτώκει έκτοπωτάτων [τηλικαύτη (ἐπιθυμία) ἐν. ἐκτ. Hey Zeitschr. f. Alterth.-Wiss. 1847, 328 (cum duobus hiatibus), τηλικαύτη ενεπεπτώκει έγ . . το . πτων έργων legit Bo, τηλικαύτη φιλοτιμία των έκτοπ. ξογων έμπεπτώκει coni. Hu] ξογων τοις νέοις ώστε πολλούς μέν έφώμενον ήγορακέναι ταλάντου κτλ. [31, 24, 3. 4 Hu] omnia ea, quae vocabulum ταλάντου huius epitomae sequentur (πολλούς δè — 349, 12 ζευγηλατῶν) Metzungium l. c. 18 partim secutus inscrit BW; idem fecit Wilamowitzius l. c. Praeterea conferenda sunt verba Athen. 6, 274°, quae Va ann. 26 censet post ήγορακέναι ταλάντου (849, 5) esse ponends, haec: Κάτων δὲ ἐκεῖνος, ὡς Πολύβιος ἱςτορεῖ ἐν τῆ πρώτη καὶ τριακοςτῆ τῶν ἱςτοριῶν, ἐδυςχέραινε καὶ ἐκεκράγει, ὅτι τινἐς τὰς ἔενικὰς τρυφάς ελτητατον είς την 'Ρώμην, τριακοσίων μέν δραχμών κεράμιον ταρίχων Ποντικών ώνης άμενοι, και μειράκια δ' εύμορφα ύπερκαλλούς το άγρῶν (ἀγρὸν coni. Wilamowitzius, sed v. Diod. 37, 8, 6) τιμῆς [31, 24, 1. 2 Hu] 6 Ποντικοῦ Hey, ἀλοντικοῦ vel όλοντικοῦ M secundum Hey, 'ποντικου videtur, ἀλοντικοῦ vel όλοντικοῦ non fuit' Bo 7. 8 μάρκος εἶπέ Μ, Μάρκος (ἀγανακτῶν) εἶπέ Hey e Diod. 31, 24, Μ. ά. εἶπέν Wilamowitzius l. c. 9 τὸ add. Di e Diod., 'certe inter ἐπὶ et χείζον est in M spotium duarum litterarum' Ro M spatium duarum litterarum' Bo

σαν αῖρεσιν οἶον ἐκλάμψαι κατὰ τοὺς νῦν λεγομένους καιροὺς πρῶτον μὲν διὰ τὸ καταλυθείσης τῆς ἐν Μακεδονία βασιλείας δοκείν ἀδήριτον αὐτοῖς ὑπάρχειν τὴν περὶ τῶν δλων ἐξουσίαν, ἔπειτα διὰ τὸ πολλὴν ἐπίφασιν γενέσθαι τῆς εὐδαιμονίας περὶ τε τοὺς κατ' εἰδίαν βίους καὶ περὶ τὰ κοινά, τῶν ἐκ Μακεδονίας μετακομισθέντων εἰς τὴν Ῥωμην χορηγίων. πλὴν ὅ γε Σκιπίων ὁρμήσας ἐπὶ τὴν ἐναντίαν ἀγωγὴν τοῦ βίου καὶ πάσαις ταῖς ἐπιθυμίαις ἀντιταξάμενος καὶ κατὰ πάντα τρόπον ὁμολογούμενον καὶ σύμφωνον ἑαυτὸν κατασκευάσας το κατὰ τὸν βίον ἐν ἴσως πέντε τοῖς πρώτοις ἔτεσι πάνδημον ἐποιήσατο τὴν ἐπ' εὐταξία καὶ σωφροσύνη δόξαν.

9 Μετά δὲ ταῦτα κατά τὸ συνεχὲς ὅρμησεν ἐπὶ τὸ περὶ τὰ χρήματα μεγαλοψυχία καὶ καθαρότητι διενεγ10 κεῖν τῶν ἄλλων. πρὸς δὲ τοῦτο τὸ μέρος καλὴν μὲν 15
1270] ὑποδοχὴν εἶχε τὴν μετὰ τοῦ κατὰ φύσιν πατρὸς συμβίωσιν, καλὰς δ' ἐκ φύσεως δρμὰς αὐτὸς ἐπὶ τὸ δέον πολλὰ δ' αὐτῷ καὶ ταὐτόματον συνήργησε πρὸς τὴν ἐπιβολὴν ταύτην.

26 (32,12)] Πρώτη μεν γὰρ αὐτῷ μετήλλαξε τὸν βίον το ή τοῦ κατὰ θέσιν πατρὸς μήτηρ, ήτις ἦν ἀδελφὴ μεν τοῦ κατὰ φύσιν πατρὸς αὐτοῦ Λευκίου, γυνὴ δὲ τοῦ κατὰ θέσιν πάππου Σκιπίωνος τοῦ μεγάλου προσ-

⁴ Suid. v. έπίφασις: 4 διὰ τὸ -7 χορηγιών, v. Ca 1021 5 τε add. Sch e Suida 6 έπ Va pro έν 7 μεταπομισθέντων |- χορηγιών P Va, corr. Sch, μεταπομισθεισών - χορηγιών Suid. 9 τρόπον P, corr. Va 11 $\bar{\epsilon}$ P 12 τὴν P Sch, πατέ τὴν Va vulgo αὐτοαξία P (sed medium α puncto notatur et super o ac post tertium α est rasura), corr. Va ann. 26 coll. Diod. 31, 27, 1 Sch, αὐταρπεία Rei 764 15 ε. παλὸν μὸν ὁπόσειγμα είχε (cum hiatu) vel παλὴν μὲν είχε διδαχὴν Rei 764 18 δὲ P, corr Ben 302 BW 20 πρώτην P, πρώτη Va, πρώτον coni. Sch 21 ἦν Va pro ἢν 22 πρῶσ P, πατέρος Va, corr. Gro

αγορευθέντος. ταύτης ἀπολιπούσης οὐσίαν μεγάλην 2: κληφονόμος ὢν πρώτον ἐν τούτοις ἔμελλε πείραν δώσειν της έαυτοῦ προαιρέσεως. συνέβαινε δὲ τὴν 3 Αἰμιλίαν, τοῦτο γὰρ ἡν ὄνομα τῆ προειρημένη γυναικί, ι μεγαλομερή την περίστασιν έχειν έν ταϊς γυναικείαις. έξόδοις, ατε συνημμακυίαν τῷ βίφ καὶ τῆ τύχη τῆ Σκιπίωνος: χωρίς γάρ τοῦ περί τὸ σώμα και την [4 1097 άπήνην κόσμου καὶ τὰ κανᾶ καὶ τὰ ποτήρια καὶ τάλλα τὰ πρὸς τὴν θυσίαν, ποτὲ μὲν ἀργυρᾶ, ποτὲ δὲ χρυσᾶ, 10 πάντα συνεξηπολούθει κατὰ τὰς ἐπιφανεῖς ἐξόδους αὐτῆ, τό τε τῶν παιδισκῶν καὶ τὸ τῶν οἰκετῶν τῶν 5 παρεπομένων πλήθος ἀκόλουθον ἡν τούτοις. ταύτην 6 δή την περικοπήν απασαν εύθέως μετά τὸν τῆς Αίμιλίας τάφον έδωρήσατο τη μητρί, * * * ή συνέβαινε 15 κεχωρίσθαι μεν άπο τοῦ Λευκίου πρότερου ήδη χρόνοις πολλοίς, την δε του βίου γορηγίαν ελλιπεστέραν έγειν

^{3-352, 8} Suid.: Αἰμιλία· Σκιπίωνος τοῦ μεγάλου γυνή η συνέβαινε μεγαλοπρεπή τὴν περίστασιν κτλ.—μεγαλοψυχίαν 3-6 Suid. ν. περίστασις: Πολύβιος συνέβαινε δὲ μεγαλομερή τὴν περίστασιν ἔχειν ἐν ταῖς γυναικείαις ἐξόδοις 4 αἰμιλίαν et sic constanter (p. 351,13. 352,4. 356,1) cum spir. aspero P, corr. Va 5 μεγαλοπρεπή Suid. priore loco 6.7 τοῦ Σκιπίωνος Suid. 7—11 Suid. ν. ἀπήνη: χωρίς γὰρ τοῦ περί τὸ σῶμα καὶ τὴν ἀπήνην κόσμου καὶ τὰ κανᾶ καὶ τὰ ποτήρια καὶ τὰλα τὰ πρὸς θυσίαν ἀργυρᾶ πάντα καὶ χρυσᾶ συνεξηκολούθει κατὰ τὰς ἐπιφανεῖς ἐξόδους Αἰμιλία, τἢ τοῦ Σκιπίωνος γαμετή 8 κανὰ P, corr. e Suid. Sch 9 τὰ P Suid. Sch, om. Va vulgo 9s. πρὸς θυσίαν ἀργυρᾶ καὶ χρυσᾶ πάντα Suid. priore loco, πρ. θ. ἀργ. πάντα κ. χρ. Suid. posteriore loco 10 ἐπιφανείσ P Suid. Hu, ἐπιφανετάτας Va vulgo 12 ss. Suid. ν. περικοπή: Πολύβιος ταύτην τὴν περικοπὴν ἐδωρήσατο τἢ τῆς Αἰμιλίας μητρί 13 δὴ om. Suid. posteriore loco 13 ἄπασαν—14 τάφον om. Suid. ibid. 13 ἄπασαν om. Suid. priore loco 14 ἐδορήσατο P, corr. Va 14 ** ** lac. indicat coll. Diod. 31, 27, 3 BW et add. unum versum: τἢ Παπειρία, τοῦτο γὰρ ἤν ὄνομα τῆς προειρημένης γυναικός, 15. 16 πολλοίς χρόνοις Suid. 16 ἐλλειπεστέραν P vulgo, ἐλλιπεστέραν Suid. cod. A et V Be

7 τῆς κατὰ τὴν εὐγένειαν φαντασίας. διὸ τὸν πρὸ τοῦ χρόνον άνακεχωρηκυίας αὐτῆς έκ τῶν ἐπισήμων ἐξόδων, τότε κατά τύχην ούσης ἐπιφανοῦς καὶ πανδήμου θυσίας, έκπορευομένης αὐτῆς έν τῆ τῆς Αἰμιλίας περικοπή καὶ χορηγία, καὶ πρὸς τοις ἄλλοις καὶ τῶν ε δρεοκόμων και του ζεύγους και της απήνης της αὐτης 8 ύπαρχούσης, συνέβη τὰς γυναΐκας θεωμένας τὸ γεγονὸς έκπλήττεσθαι την τοῦ Σκιπίωνος χρηστότητα καὶ με-1271] γαλοψυχίαν και πάσας προτεινούσας τὰς χείρας 9 εύχεσθαι τῷ προειρημένφ πολλὰ κάγαθά. τοῦτο δὲ 10 πανταχή μεν αν εικότως φαίνοιτο καλόν, εν δε 'Ρώμη καί θαυμαστόν άπλως γάρ ούδεις ούδενι δίδωσι των 10 Ιδίων ύπαρχόντων έκων οὐδέν. πρώτη μὲν οὖν αὕτη καταρχή τῆς ἐπὶ καλοκάγαθία φήμης αὐτῷ συνεκύρησε καὶ μεγάλην ἐποίησε προκοπήν, ᾶτε τοῦ τῶν γυναικῶν 15 γένους και λάλου και κατακορούς όντος, έφ' δ.τι αν δομήση.

27 (32,13)] Μετὰ δὲ ταῦτα ταῖς Σκιπίωνος μὲν τοῦ μεγάλου θυγατράσιν, ἀδελφαῖς δὲ τοῦ κατὰ (θέσιν) πατρός, *** λαβόντος, αὐτὸν ἔδει τὴν ἡμίσειαν ἀπο- 2 δοῦναι τῆς φερνῆς. ὁ γὰρ πατὴρ συνέθετο μὲν έκατέρα 3 τῶν θυγατέρων πεντήκοντα τάλαντα δώσειν, τούτων

⁴ έππος *ενομένησ P 5 καὶ πρὸσ P Suid. Sch, πρὸς Va vulgo 6 ὁρεο |κόμων P, ὀρεωπόμων Di e Suida ante αὐτῆς add. τῆς e Suida Sch, om. P Va vulgo 10 καὶ ἀγαθὰ P, corr. B W Fleckeis. annal. 1889, 689 13 πρώτη. (sic) vel πρώτη P, corr. Va 14 συνεπήρυσε |P, corr. Va 15. 16 Suid. V. κατακόρου: άτε τοῦ τὰν γυναικῶν γένους καὶ λάλου καὶ κατακόρου δύτος 16 κατακόρου P Suid., corr. Ben 301 s. Di 19 s. τοῦ καταπος λαβόν|τος αὐτὸν P, τοῦ κατὰ (θέσιν) πατρὸς λαβόντος αὐτὸν Va vulgo, τοῦ κατὰ (θέσιν) πατρὸς λαβόντος αὐτὸν Va vulgo, τοῦ κατὰ (θέσιν πατρὸς τὴν κληρονομίαν) παραλαβόντ αὐτὸν coni. Hu 21. 353, 6 φέρνησ P, corr. E 22 θυγατέρ P, corr. Va P, πεντήποντα corr. Va ann. 26, V. Th. Mommsenum Röm. Forsch. Π 489

δε το μεν ήμισυ παραχρήμα τοις άνδράσιν εδωκεν ή μήτηρ, τὸ δ' ήμισυ κατέλειπεν ἀποθνήσκουσα προσοφειλόμενον, όθεν έδει του Σκιπίωνα διαλύειν τοῦ(το) το 4 χρέος ταις του πατρός άδελφαις. κατά δε τούς Pw- 5 5 μαίων νόμους δέον έν τρισίν έτεσιν αποδούναι τα προσοφειλόμενα χρήματα της φερνης ταις γυναιζί, [1098 προδοθέντων πρώτων των έπίπλων εἰς δέκα μῆνας κατά το παρ' έκείνοις έθος, εύθέως ο Σκιπίων συν- 6 έταξε τῷ τραπεζίτη τῶν είκοσι καὶ πέντε ταλάντων 10 έκατέρα ποιήσασθαι την άνταπόδοσιν έν τοις δέκα μησί. τοῦ δὲ Τεβερίου (καὶ) τοῦ Νασικά Σκιπίωνος, 7 οδτοι γάρ ήσαν ανόρες των προειρημένων γυναικών, αμα τω διελθείν τούς δέκα μήνας προσπορευομένων πρός τον τραπεζίτην και πυνθανομένων, εί τι συνετέ-15 τακτο Σκιπίων αὐτῷ περὶ τῶν χρημάτων, κάκείνου κελεύοντος αὐτοὺς κομίζεσθαι καὶ ποιοῦντος τὴν διαγραφην έκατέρω των είκοσι και πέντε ταλάντων, άγνοείν αὐτὸν ἔφασαν. δείν γὰρ αύτοὺς οὐ πᾶν κατά 8 τὸ παρόν, άλλὰ τὸ τρίτον μέρος κομίζεσθαι κατά τοὺς 1272] νόμους. τοῦ δὲ φάσκοντος οὕτως αὐτῶ συν- 9 τεταγέναι του Σαιπίωνα, διαπιστήσαντες προήγον έπλ του νεανίσκου, διειληφότες έκεινου άγνοειν. και τοῦτ' έπασχου οὐκ άλόγως οὐ γὰο οἶου πευτήκουτα τάλαυτα 10 δοίη τις αν έν 'Ρώμη πρὸ τριων έτων, άλλ' οὐδε τά-25 λαντον εν πρό της τεταγμένης ημέρας τοιαύτη τίς 11

³s. τοῦτὸ χρέος P, corr. Va 7 πρώτων τῶν Sch, τῶν | πρωτων (s. acc.) P, τῶν πρώτων Va vulgo 7. 18 t P 9. 17 π καὶ $\tilde{\epsilon}$ P 10 | ἐκατέραν P Rei 765, corr. Va 10. 11 δέκα μησί Va, τμησι (sic) P 11 τι | βερίου P, corr. Wilamowitzius l. c., v. ad 22, 6, 6 καὶ add. Va νανσικῶ P, corr. Sch 15 Σκιπίων del. et hiatum Polybio obtrudit Be 21 | διαπιστίσαντες P, corr. Va 23 οὐ καλόγως P, corr. Va

έστι καὶ τηλικαύτη παρὰ πάντας ἄμα μὲν ἀκρίβεια περὶ τὸ διάφορον, ἄμα δὲ λυσιτέλεια περὶ τὸν χρόνον.

12 οὐ μὴν ἀλλὰ προσπορευθέντων αὐτῶν καὶ πυνθανομένων πῶς τῷ τραπεζίτη συντέταχε, τοῦ δ' εἰπόντος ἀποδοῦναι πᾶν τὸ χρῆμα ταὶς ἀδελφαὶς, ἀγνοείν αὐτὸν s

13 ἔφασαν, ᾶμα τὸ κηδεμονικὸν ἐμφανίζοντες ἐξείναι γὰρ αὐτὸν κατὰ τοὺς νόμους χρῆσθαι τοῖς διαφόροις ἱκανὸν
 14 ἔτι χρόνον. ὁ δὲ Σκιπίων ἔφησεν ἀγνοείν τούτων

14 ετι χρονον. Ο σε Σκιπιων εφησεν αγνοειν τουτων οὐδέν, άλλὰ πρὸς μὲν τοὺς άλλοτρίους τὴν ἐκ τῶν νόμων ἀκρίβειαν τηρεῖν, τοῖς δὲ συγγενέσι καὶ φίλοις 10

15 άπλῶς χρῆσθαι (καὶ) γενναίως κατὰ δύναμιν. διὸ παραλαμβάνειν αὐτοὺς ἐκέλευε πᾶν τὸ χρῆμα παρὰ

16 τοῦ τραπεζίτου. οἱ δὲ περὶ τὸν Τεβέριον ταῦτ' ἀκούσαντες ἐπανῆγον σιωπῶντες, καταπεπληγμένοι μὲν τὴν τοῦ Σκιπίωνος μεγαλοψυχίαν, κατεγνωκότες δὲ τῆς 15 αὐτῶν μικρολογίας, καίπερ ὄντες οὐδενὸς δεύτεροι 'Ρωμαίων.

28 (32,14)] Μετὰ δ' ἔτη δύο μεταλλάξαντος τοῦ κατὰ φύσιν πατρὸς αὐτοῦ Λευκίου καὶ κατα- [1099 λιπόντος κληρονόμους τῆς οὐσίας αὐτόν τε καὶ τὸν κο ἀδελφὸν Φάβιον, καλόν τι καὶ μνήμης ἄξιον ἐποίησεν.
2 δ γὰρ Λεύκιος ὑπάρχων ἄτεκνος διὰ τὸ τοὺς (μὲν) εἰς ἐτέρας οἰκίας ἐκδεδόσθαι, τοὺς δ' ἄλλους υἰούς,

¹ $\pi \alpha | \varphi \alpha \pi \acute{\alpha} \nu \tau \alpha \sigma$ P, $\pi \alpha \varphi \grave{\alpha}$ πάντας Va vulgo, $\pi \alpha \varphi \acute{\alpha}$ αὐτοῖς coni. Be, $\pi \epsilon \varrho l$ πάντας Di, v. Krebsium D. Präpos. cet. 55 ἀπρίβια P, corr. Va 2 διαφερον (s. acc.) P, διαφέρον Va, corr. Gro 3 post άλλὰ quinque litterae erasse in P 4 $\pi \omega \sigma$ ($\omega \sigma$ in rasura) P, corr. Va 7 αὐτον P B W, αὐτ $\check{\omega}$ Va vulgo 8 ἔτι Gro not. 452, έπι (s. acc.) P, έπι Va ἔφη | άγνοεῖν P, ἔφησεν ἀγνοεῖν Hu, άγνοεῖν ἔφη Wilamowitzius l. c. 10 συγγενεῦσι P, corr. Va 11 |γενναίωσ P, ($\pi \alpha l$) γενναίως Va 13 τιβέριον P, corr. Wilamowitzius l. c., v. ad 22, 6, 6 16 αὐτ $\check{\omega}$ ν P, corr. Didotiana 18 ἔτη \overline{B} P 19 λουχίον P, corr. Gro 22 μὲν add. Va

ους έτρεφε διαδόχους [καί] του γένους, πάντας μετηλλαγέναι, τούτοις απέλιπε την ούσίαν. δ δε Σκιπίων 3 θεωρών αύτοῦ τὸν ἀδελφὸν καταδεέστερον ὄντα τοίς ύπαρχουσιν έξεχώρησε παντων των ύπαρχόντων, ούσης ε της όλης τιμήσεως ύπερ έξηκοντα τάλαντα, διά τὸ 1278] μέλλειν ούτως ίσον ύπάρχειν αὐτῷ κατὰ τὴν οὐσίαν τον Φάβιον. γενομένου δε τούτου περιβοήτου, προσ- 4 έθηκεν έτερον τούτφ δείγμα τῆς αύτοῦ προαιρέσεως έμφανέστερον βουλομένου γάρ τάδελφοῦ μονομαγίας δ 10 έπλ τῷ πατρλ ποιείν, οὐ δυναμένου δὲ δέξασθαι τὴν δαπάνην διὰ τὸ πληθος τῶν ἀναλισκομένων χρημάτων, καί ταύτης την ημίσειαν είσηνεγκεν δ Σκιπίων έκ τῆς ίδίας οὐσίας. ἔστι δ' οὐκ ἐλάττων ἡ σύμπασα τριά- 6 κουτα ταλάντων, ἐάν τις μεγαλομερῶς ποιῆ. ** * φήμης 7 15 περί αὐτοῦ (δια)διδομένης, μετήλλαξεν ή μήτηρ. δ δὲ 8 τοσούτον ἀπέσχε τοῦ κομίσασθαί (τι) ὧν πρότερον έδωρήσατο, περί ὧν άρτίως είπον, ώστε και ταῦτα καί την λοιπην ούσίαν την της μητρός απασαν απέδωκε ταις άδελφαις, ής ούδεν αύταις προσήμε ματά τούς 20 νόμους. διὸ πάλιν τῶν ἀδελφῶν παραλαβουσῶν τὸν 9 έν ταις έξόδοις κόσμον και την περίστασιν την της

¹ καὶ P, αὐτοῦ (αὐτοῦ corr. Be) καὶ Va, τοῦ τ' ὀτόματος καὶ coni. Hu, καὶ del. BW auctore Sch 3. 8 αὐτοῦ P, corr. Be 3 καταδείστερων Hu errato typographico 4 ὑπαρχόντων Hultschio suspectum conicienti αὐτῷ καθηκόντων 5 $\frac{1}{6}$ P 6 ὑπάρχην P, corr. Va 10 οὐ δυναμεθ οὐδεδέξασθαι P, corr. Va 12 ἡμισείαν (σ in ras.) P, corr. Va 13 οὐκέλαττον P, corr. Va 14 * * *] lac. indicat et add. μεγάλης δὲ νεὶ λαμπρᾶς δὲ νεὶ τοιαύτης δὲ Rei 766, insuper ante φήμης add. ἡδη Ern. Schulzius l. c. 55, λαμπρᾶς δ' ἡδη διὰ ταῦτα τῆς add. Wilamowitzius l. c. 15 διδομένησ P, corr. Rei 766 Sch 16 τὸ σοῦτον P, corr. Va ἀπέσχετο P, ἀπέσχε τοῦ corr. Be e Diod. 31, 27, 7 τι add. Ern. Schulzius l. c. 56 e Diod. 19 αἷς οὐδὲν αὐτῆς coni. Hu, sed v. Diod. l. c.

Αλμιλίας, πάλιν έκαινοποιήθη τὸ μεγαλόψυχον καὶ φιλοίκειον τῆς τοῦ Σκιπίωνος προαιρέσεως.

10 Ταῦτα μὲν οὖν προκατεσκευασμένος ἐκ τῆς πρώτης ἡλικίας Πόπλιος Σκιπίων προῆλθε πρὸς τὸ φιλοδοξείν 11 σωφροσύνη καὶ καλοκάγαθία. εἰς ἡν ἰσως ἐξήκοντα ε τάλαντα δαπανήσας, τοσαῦτα γὰρ ἡν προειμένος τῶν ἰδίων, ὁμολογουμένην ἔσχε τὴν ἐπὶ καλοκάγαθία φήμην, οὐχ οὕτω τῷ πλήθει τῶν χρημάτων τὸ προκείμενον κατεργασάμενος ὡς τῷ καιρῷ τῆς δόσεως καὶ τῷ χειρι-12 σμῷ τῆς χάριτος. τὴν δὲ σωφροσύνην περιεποιή- [1100 σατο δαπανήσας μὲν οὐδέν, πολλῶν δὲ καὶ ποικίλων ἡδονῶν ἀποσχόμενος προσεκέρδανε τὴν σωματικὴν 13 ὑγίειαν καὶ τὴν εὐεξίαν, ἡτις αὐτῷ παρ' ὅλον τὸν βίον παρεπομένη πολλὰς ἡδονὰς καὶ καλὰς ἀμοιβὰς 1274] ἀπέδωκεν ἀνθ' ὧν πρότερον ἀπέσχετο τῶν προ- 15 χείρων ἡδονῶν.

29 (32, 15)] Λοιποῦ δ' ὅντος τοῦ κατὰ τὴν ἀνδρείαν (μέρους) καὶ κυριωτάτου σχεδὸν ἐν πάση μὲν πολιτεία μάλιστα δ' ἐν τῆ Ἡρωμη, μεγίστην ἔδει καὶ τὴν 2 ἄσκησιν περὶ τοῦτο τὸ μέρος ποιήσασθαι. καλὸν μὲν νο οὖν τι πρὸς ταύτην τὴν ἐπιβολὴν αὐτῷ καὶ διὰ τῆς 3 τύχης ἐγένετο συνέργημα. τῶν γὰρ ἐν Μακεδονία βασιλικῶν μεγίστην ποιουμένων σπουδὴν περὶ τὰς

⁵ εἰσ ἡν P, εἰς ἡν Va, καὶ μὴν coni. Hu $\bar{\xi}$ P 6 τὸ σαύτα P, corr. Va προεμενος (s. acc.) P, προέμενος Va vulgo, corr. Di 8 παρακείμενον P, corr. Rei 766 Sch, v. Diod. l. c. 13 δγεί|αν P, όγίαν et ει super α cod. Peirescianus Diodori l. c., δγίειαν corr. Di, v. Meisterhansium Gramm. d. att. Inschr. Berolini 1900, § 15, 29 15 τῶν del. Lammertus Fleckeis. annal. 1888, 631, sed v. Winerum Gramm. d. neutest. Sprachidioms Lips. 1855, § 47a 17 ἀνδρείαν (des. fol. 294') P, ἀνδρείαν μέρους Ern. Schulzius apud Hu coll. Diod. 81, 27, 8 BW 21 αὐτῶι P Hu, αὐτοῦ Va vulgo 23 βασιλικῶν P, βεβασιλευκότων coni. Rei 766, βασιλέων coni. Be coll. Diod. l. c. Di

κυνηγεσίας καὶ Μακεδόνων άνεικότων τοὺς ἐπιτηδειοτάτους τόπους πρός την των θηρίων συναγωγήν, ταῦτα 4 συνέβη τὰ γωρία τετηρήσθαι μέν ἐπιμελώς, καθάπερ καλ πρότερου, πάντα τὸν τοῦ πολέμου γρόνου, κεκυνη-5 γησθαι (δέ) μηδέποτε των τεττάρων έτων δια τούς περισπασμούς. ή και δηρίων ύπηρχε πλήρη παντοδαπών. τοῦ δὲ πολέμου λαβόντος κρίσιν, δ Λεύκιος 5 καλλίστην ύπολαμβάνων καλ την άσκησιν καλ την ψυχαγωγίαν υπάρχειν τοίς νέοις την περί τα κυνη-10 γέσια, τούς τε κυνηγούς συνέστησε τούς βασιλικούς τῷ Σκιπίωνι καὶ τὴν ἐξουσίαν τὴν περὶ τὰ κυνηγέσια παρέδωκε τούτω πασαν. ής έπιλαβόμενος δ προειρη- 6 μένος και νομίσας οίονει βασιλεύειν, έν τούτω κατεγίνετο πάντα τὸν χρόνον, δσον ἐπέμεινε τὸ στρατόπεδον 15 μετά την μάχην έν τη Μακεδονία. γενομένης δε μεγά- 7 λης ένθουσιάσεως περί τοῦτο τὸ μέρος, ὡς κατά τε την ηλικίαν ακμαίως έχουτος αύτοῦ καὶ κατά φύσιν οίκείως διακειμένου, καθάπερ εύγενοῦς σκύλακος, ἐπίμονον αύτοῦ συνέβη γενέσθαι τὴν περί τὰς κυνηγεσίας 20 δρμήν. διὸ καὶ παραγενόμενος εἰς τὴν 'Ρώμην καὶ 8 προσλαβών τὸν τοῦ Πολυβίου πρὸς τοῦτο τὸ μέρος ένθουσιασμόν, έφ' όσον οί λοιποί των νέων περί τάς κρίσεις και τούς χαιρετισμούς έσπούδαζου, κατά την άγορὰν ποιούμενοι τὴν διατριβήν, καὶ διὰ τούτων 1275] συνιστάνειν έαυτούς ἐπειρῶντο τοῖς πολλοῖς, [1101

¹ Μακεδονίας BW, Μακεδόνων Hultschio suspectum del. Wilamowitzius l. c. 3 συνέρη] ν. Hu E.Z. XIX 4 4 χρόν \overline{o} |νον P, corr. Va 5 δὲ add. Va τῶν P Rei 766 Sch, (διὰ) τῶν Va vulgo 9 τὴν περὶ Va, τήν τε| P 13 κατεσίνετο coni. Va (errat Rei 766) 16 ἐνθουσιάσεως BW, ἐξουσίασ P, σπουδῆς vel ἐπιθυμίας coni. Be, εδεξίας coni. Hu τούτω P, corr. Va ὡς κατά τε Be, ώστε κατὰ P, ᾶτε κατὰ coni. Sch, ᾶτε καὶ κατὰ Di 25 ἐπειρόντο P, corr. Va

9 ἐπὶ τοσοῦτον ὁ Σκιπίων ἐν ταῖς κυνηγεσίαις ἀναστρεφόμενος καὶ λαμπρὸν ἀεί τι ποιῶν καὶ μνήμης 10 ἄξιον καλλίω δόξαν ἐξεφέρετο τῶν ἄλλων. οἶς μὲν γὰρ οὐκ ἦν ἐπαίνου τυχείν, εἰ μὴ βλάψαιἐν τινα τῶν πολιτῶν ὁ γὰρ τῶν κρίσεων τρόπος τοῦτ' ἐπιφέρειν 5

11 εἴωθεν· ὁ δ' ἀπλῶς οὐδένα λυπῶν ἐξεφέρετο τὴν ἐπ' ἀνδρεία δόξαν πάνδημον, ἔργφ πρὸς λόγον ἀμιλλώ-

12 μενος. τοιγαροῦν δλίγφ χρόνφ τοσοῦτον παρέδραμε τοὺς καθ' αὐτὸν ὅσον οὐδείς πω μνημονεύεται 'Ρωμαίων, καίπερ τὴν ἐναντίαν δόὸν πορευθείς ἐν φιλο- 10 δοξία τοῖς ἄλλοις ἅπασι πρὸς τὰ 'Ρωμαίων ἔθη καὶ νόμιμα.

30 (32,16)] 'Εγὰ δὲ πλείω πεποίημαι λόγον ὑπὲρ τῆς Σκιπίωνος αἰρέσεως ἐκ τῆς πρώτης ἡλικίας, ἡδεῖαν μὲν ὑπολαμβάνων εἶναι τοῖς πρεσβυτέροις, ἀφέλιμον 15 2 δὲ τοῖς νέοις τὴν τοιαύτην ἱστορίαν, μάλιστα δὲ βουλόμενος πίστιν παρασκευάζειν τοῖς λέγεσθαι μέλλουσιν ἐν ταῖς έξῆς βύβλοις περὶ αὐτοῦ πρὸς τὸ μήτε διαπορεῖν τοὺς ἀκούοντας διὰ τὸ παράδοξά τινα φανήσε-3 σθαι τῶν συμβαινόντων μετὰ ταῦτα περὶ αὐτόν, μήτ' κο ἀφαιρουμένους τἀνδρὸς (τὰ) κατὰ λόγον γεγονότα κατορθώματα τῆ τύχη προσάπτειν, ἀγνοοῦντας τὰς αἰτίας, ἐξ ὧν ἕκαστα συνέβη γενέσθαι, πλὴν τελέως δλίγων, ἃ δεῖ μόνα προσάπτειν τῆ τύχη καὶ ταὐτομάτφ.

Ταῦτα μὲν οὖν ἐπὶ τοσοῦτον ἡμεῖς διεληλυθότες 4 κατὰ τὴν παρέκβασιν αὖθις ἐπάνιμεν ἐπὶ τὴν ἐκτροπὴν τῆς ὑποκειμένης διηγήσεως.

II. RES GRAECIAE.

12561 "Οτι Ρόδιοι τάλλα σώζοντες την [31 (25) 1078 (17°) τοῦ πολιτεύματος προστασίαν βραγύ παρώλισθον έν τούτοις τοῖς παιροῖς, ὡς ἐμὴ δόξα· έπεδέξαντο γάρ σίτου μυριάδας όπτω και είκοσι παρ' Ευμένους χάριν τοῦ τὸ λογευθέν έκ τούτων δανείζε-10 σθαι, τὸν δὲ τόχον είς τοὺς μισθοὺς ὑπάρχειν τοῖς παιδευταίς καὶ διδασκάλοις τῶν υίῶν. τοῦτο δέ, στενο- 2 χωρίας μεν ύπαρχούσης καθάπαξ έπλ των κατ' ιδίαν βίων, ἴσως αν ἐπιδέξαιτό τις παρα τῶν φίλων ἕνεκα τοῦ μὴ περιιδεῖν ἀπαίδευτα γενόμενα τὰ τέκνα διὰ 15 την ἀπορίαν εὐκαιρῶν δὲ τῷ βίῷ πᾶν ἄν τις ὑπομείναι μαλλον ή τὸν διδόμενον τοῖς διδασκάλοις μισθόν έρανίζεσθαι παρά των φίλων. δσφ δε μεζίον 3 δεί πολιτείαν ιδιώτου φρονείν, τοσῷδε και τὸ πρέπον έπι των πολιτικών μαλλον ή των ιδίων τηρητέον, 20 Ροδίοις δε και τελέως διά τε την εύκαιρίαν την έν τοίς ποινοίς παὶ τὴν ἐπίφασιν τῆς σεμνότητος.

III. RES ASIAE.

- 1261 32 (32,3)] "Οτι κατὰ τὴν Ἀσίαν Ποουσίας [1089 μεν ἐξέπεμψεν εἰς τὴν Ῥώμην πρεσβευτὰς μετὰ Γαλα-
 - 2 τῶν τοὺς κατηγορήσοντας Εὐμένους, οὖτος δὲ πάλιν τὸν ἀδελφὸν "Ατταλον ἐξαπέστειλεν ἀπολογησόμενον ι
 - 3 πρός τὰς διαβολάς. 'Αριαράθης δὲ τῆ τε 'Ρώμη στέφανον ἀπὸ χουσῶν μυρίων ἔπεμψε καὶ πρεσβευτὰς τοὺς διασαφήσοντας τῆ συγκλήτω τὴν πρὸς τὸν Τεβέριον ἀπάντησιν αὐτοῦ καὶ καθόλου παρακαλέσοντας διασαφείν ὑπὲρ ὧν ἄν δέωνται, διότι πᾶν ποιήσειν 10 ἕτοιμός ἐστι 'Ρωμαίοις τὸ παραγγελλόμενου. —
- 33 (32, 4)] "Οτι τοῦ Μηνοχάρους παραγενηθέντος εἰς τὴν ἀντιόχειαν πρὸς Δημήτριον καὶ διασαφήσαντος τῷ βασιλεῖ τὴν γεγενημένην ἔντευξιν αὐτῷ πρὸς [1090]
 - 2 τοὺς περὶ Τεβέριον ἐν τῆ Καππαδοκία, νομίσας ὁ 15 βασιλεὺς ἀναγκαιότατον εἶναι τῶν παρόντων τὸ τοὺς προειρημένους ἄνδρας ἐξομιλῆσαι καθ' ὅσον οἶός τ'
 - 3 ήν, πάντα τάλλα πάρεργα ποιησάμενος διεπέμπετο πρὸς τούτους, τὸ μὲν πρῶτον εἰς Παμφυλίαν, μετὰ δὲ ταῦτα πάλιν εἰς Ῥύδον, πάντα ποιήσειν Ῥωμαίοις ἀναδεχό- το μενος, εως έξειργάσατο βασιλεὺς ὑπὰ αὐτῶν προσαγορευ-

^{2—11} X 219" s., 0 248", U* 260 s., Ur CXIX; v. Me 14 ss., 31 5 s. έξαπέστειλεν post "Ατταλον inserit Sch, post διαβολὰς Hu, έξαποστείλας post στέφανον vs. 6 Y 6 διαβολὰς Ur pro ἐπιβολὰς 8 τὴν Sch, τήν τε Y, τὴν τότε coni. Hu τιβέριον Y, corr. BW, v. ad 22, 6, 6 9 πal —10 διασαφείν Y, om. U* Ur, add. Ca 952, v. BW IV cap. I 3 10 δέονται Y, corr. Ur πάν] παίδα Ο ποιείν Di, sed v. Kaelkerum l. c. 281 12—361, 7 X 220"—221", 0 248" s., U* 261 s., Ur CXX; v. Me 14 ss., 31 15 τιβέριον Y, p. 361, 1 τιβέριος Y, corr. BW, v. ad 22, 6, 6 17. 18 οί δε τ' ἤν Ο 19 Y™: ὁάδος 20 ὁάδον Y, ὁόδον Ο (secundum de Boorium) Ur 21 έξειργάσατο Y Rei 719 s. Sch, ἐξειργάσαιτο Ur, ἐξειργάσαντο Ca 952 vulgo

θηναι. καὶ γὰρ ἡν ὁ Τεβέριος εὕνους αὐτῷ διαφερόν- 4 τως διὸ καὶ μεγάλα συνεβάλετο πρὸς τὸ καθικέσθαι 1262] καὶ κτήσασθαι τὰ κατὰ τὴν ἀρχὴν αὐτόν. ὁ δὲ ὁ Δημήτριος τυχὼν τῆς προειρημένης ἀφορμῆς εὐθέως ὁ εἰς τὴν Ῥώμην ἔπεμπε πρεσβευτὰς στέφανόν τε κομίζοντας καὶ τὸν αὐτόχειρα τοῦ Γναΐου γεγονότα καὶ σὸν τούτοις τὸν κριτικὸν Ἰσοκράτην.

² συνεβάλετο Υ Sch (v. Hu E.Z. XXI 18), συνεβάλλετο Ur vulgo καθίπεσθαι Υ, corr. Ur παθιπ. (της προθέσεως) coni. Hu 3 αύτῶν Υ, αὐτῷ Ur vulgo, αὐτῷν Ur not. 92 Ben 301 Hu; sententia videtur Hultschio ab epitomatore esse in brevius contracta

FRAGMENTA LIBRI XXXII.

A. OLYMP. 155, 1.

I. RES ITALIAE.

- 1262 1 (5)] "Οτι κατά τὸν καιρὸν τοῦτον ἦκον [1090 παρ' Αριαράθου πρέσβεις στέφανόν τε κομίζοντες ἀπὸ μυρίων χρυσῶν καὶ διασαφοῦντες τὴν τοῦ βασιλέως προαίρεσιν, ἢν ἔχει πρὸς τὰ Ῥωμαίων πράγματα, * * * 6
 - 2 και τούτων μάρτυρας έπήγοντο τούς περί τὸν Τεβέριον.
 - 3 ὧν ἀνθομολογησαμένων ἡ σύγκλητος τόν τε στέφανον ἀπεδέξατο μετὰ μεγάλης χάριτος καὶ τὰ μέγιστα τῶν παρ' αὐτῆ νομιζομένων δώρων ἀνταπέστειλε, τόν τε
 - 4 σκίπωνα καὶ τὸν ἐλεφάντινον δίφρον. τούτους μὲν 18 οὖν ἐξ αὐτῆς ἔτι πρὸ τοῦ χειμῶνος ἀπέλυσεν ἡ σύγ-
 - 5 κλητος. μετὰ δὲ τούτους 'Αττάλου παραγενηθέντος,

^{2-363, 8} X 221°s., 0 248°s., U* 262-264, Ur CXXI; v. Diod. 31, 28, Me 14 ss., 31, Stei 49 3 παρὰ Y, corr. Ben 801 BW 5 ***] lac. indicat Ern. Schulzius l. c. 53s. et add. e Diod.: ἔτι δὲ τὴν δι' ἐπείνους γενομένην ἀπόρρησιν τοῦ γάμου καὶ φιλίας πρὸς Δημήτριον 6 ἐπήγοντο Di, ἐπέμποντο Y Ur, asterisco notavit Ca 953, ἐποιοῦντο vulgo post Rei 720 et Grom τιβέριον Y, corr. BW, v. ad 22, 6, 6 7 τε ex X add. de Boorius, om. Y Ur vulgo 8 χαρᾶς Ο, corr. Om addito γρ' 10 σπήπονα X, σπήπωνα U** Ur Hu, σπηπίονα Ο, σπηπίωνα Ca 953 vulgo, corr. Di auctore Sch, v. Dittenbergerum syll. n. 802, 111 11 οὖν Y Hu, om. U* Ur vulgo

ἤδη τῶν ὑπάτων τὰς ἀρχὰς εἰληφότων, καὶ τῶν Γαλατῶν αὐτοῦ κατηγορησάντων, οὖς ἀπεστάλκει Προυσίας,
(καὶ) πλειόνων έτέρων ἀπὸ τῆς ᾿Ασίας, διακούσασα 6
πάντων ἡ σύγκλητος οὐ μόνον ἀπέλυσε τῶν διαβολῶν
5 τὸν Ἅτταλον, ἀλλὰ καὶ προσαυξήσασα τοὶς φιλανΦρώποις έξαπέστειλε καθ᾽ ὅσον γὰρ ἀπηλλοτρίωτο 7
τοῦ βασιλέως καὶ διεφέρετο πρὸς τὸν Εὐμένη, κατὰ
τοσοῦτον ἐφιλοποιείτο καὶ συνηῦξε τὸν Ἅτταλον. —

"Ότι ήκον καὶ παρὰ τοῦ Δημητρίου τοῦ βασιλέως 2 (6)

1268] πρέσβεις οἱ περὶ τὸν Μηνοχάρην, στέφανον ἀπὸ μυρίων χρυσῶν τῆ 'Ρώμη κομίζοντες, ᾶμα δὲ καὶ [1091 τὸν προσενέγκαντα τῷ Γναίῳ τὰς χείρας ἄγοντες. ἡ 2 δὲ σύγκλητος ἐπὶ πολὺν μὲν χρόνον διηπόρησε περὶ τούτων πῶς δεὶ χρήσασθαι τοῖς πράγμασιν, ὅμως δὲ 8

15 προσεδέξατο καὶ τοὺς πρεσβευτὰς καὶ τὸν στέφανον τούς γε μὴν ἀγομένους ἀνθρώπους οὐ προσεδέξατο. καίτοι γε Δημήτριος οὐ μόνον τὸν Λεπτίνην ἀπέστειλε 4 τὸν αὐτόχειρα τοῦ Γναΐου γενόμενον, ἀλλὰ καὶ τὸν Ἰσοκράτην. οὖτος δ' ἡν μὲν γραμματικὸς τῶν τὰς 5 τὰ ἀκροάσεις ποιουμένων, φύσει δ' ὧν λάλος καὶ πέρπερος καὶ κατακορής προσέκοπτε μὲν καὶ τοίς Έλλησιν, ᾶτε καὶ τῶν περὶ τὸν 'Λλααίον ἐν ταῖς Συγκρίσεσιν ἐπιδεξίως σκωπτόντων αὐτὸν καὶ διαγλευαζόντων, παρα- 6

² ἀπέσταλκε Y, corr. Be auctore Sch 3 καl add. Ur 8 ἐφιλοποιεῖτο Y Sch, ἐφιλοπονεῖτο U*, ἐφιλοφονεῖτο Ur vulgo συνηύξετο Y, corr. Rei 720 Sch 9—366,7 X 221°—224°, 0 249°—250°, U* 264—269, Ur CXXII; v. Diod. 31, 29. 30, App. Syr. 47, Me 16, 31 9 X^m : μηνόχαρις 10 μηνόχαριν Y, corr. Rei 720 Sch 11 $\tilde{\alpha}\mu\alpha$ —22 Συγκρίσεσιν om. O 14 τούτων] τοῦ Herwerdenus Mnemos. 1874, 78, sed v. Kaelkerum l. c. 273 19. 20 δὲ Y, corr. Ben 302 BW 19 ταῖς et ὰς super αῖς X 22 Συγκρίσεσιν] titulum libelli ab Alcaeo editi agnovit Sch in lex. 572, συγκυρήσεσιν Rei 720 23 σποπτόντων Y, corr. Ur

γενόμενος δ' εἰς τὴν Συρίαν καὶ καταφρονήσας τῶν ἀνθρώπων οὐκ ἡρκεῖτο περὶ τῶν ἰδίων ἐπιτηδευμάτων 7 ποιούμενος τοὺς λόγους, ἀλλὰ καὶ πραγματικὰς ἀποφάσεις ἐξέβαλε, φάσκων δίκαια πεπονθέναι τὸν Γνάιον, δεῖν δὲ καὶ τοὺς ἄλλους πρεσβευτὰς ἀπολωλέναι πρὸς τὸ μηδὲ τὸν ἀγγελοῦντα καταλειφθήναι τοῖς Ῥωμαίοις τὸ γεγονός, ἵνα παύσωνται τῶν ὑπερηφάνων ἐπιταγμά-8 των καὶ τῆς ἀνέδην ἐξουσίας. τοιαῦτα μὲν οὖν διψολογῶν ἐνέπεσεν εἰς τὴν προειρημένην ἀτυχίαν.

¹ δὲ U* Ur vulgo, δ' Y Hu 2 οὐα εἶρτο Ο 4 πεπονθέναι Ur pro πεποιηπέναι 6 καταληφθήναι Y, corr. Ur τοῖς et ῶν super οῖς Ο 7 γεγονὸς Y ante Ur, γεγονὸς U* 8 ἀνέθην Didotiana auctore Sch, ἀναίδης Y, ἀναίδης Ο, ἀναίδος Ur vulgo ἐξαισίας Ο 9 ἡσυχίαν X, ἀναίσης Ο, ἀναίδος Ur vulgo ἐξαισίας Ο 9 ἡσυχίαν X, ἀναίσης οται X* 11 προσενέγιαι Y, corr. BW Fleckeis. annal. 1884, 115 12 γαΐφ Ο 12. 13 περιήει φανερῶς, Βε, περιήει, φανερῶς Ur vulgo 13 πεποιηπέναι Y Βε, πεπονθέναι τὸν γνάιον Ur vulgo, πεποιηπέναι τὸν Γνάιον (Γάιον Di) Rei 721 Sch Didotiana Di 14 πεποραβέναι Ο, unde πεπρᾶχθαι coni. Βε 16 δεδιέναι Y, μετιέναι Να 248 Di, δεδιέναι (διὰ) BW 17 φόνον Ο (in textu) ante Ur, φόβον Y, Ο intra lineas 18 λαοδικέων X ante Ca 954, λαοδικαίων Y, λαοδικαιέων Ur 19 πορενέσδαι Y, corr. Ur 21 post ἐτοιμ. add. et del. πεποίηπεν. καὶ πέρας διὰ Ο

ήχθη καὶ φυλακής, ὁ δ' Ἰσοκράτης έμπεσων είς την 6 αίτιαν όλοσχερώς παρεξέστη τη διανοία. του κλοιού δ' αὐτῷ περί τὸν τράχηλον περιτεθέντος καὶ τῆς άλύσεως, σπανίως μέν και την τροφην προσίετο, της δε [1092] 5 τοῦ σώματος θεραπείας είς τέλος ἀπέστη. διὸ καί 7 παρεγένετ' εls την 'Ρώμην θέαμα θαυμάσιου, εls δυ άποβλέψας ἄν τις δμολογήσειεν διότι καὶ κατά σῶμα καλ κατά ψυγήν οὐδέν έστιν άνθρώπου φοβερώτερον, δταν απαξ αποθηριωθή. ή τε γαρ όψις εκτόπως ήν 8 10 αὐτοῦ φοβερὰ καὶ δηριώδης, ὡς ἀν πλεῖον ἐνιαυτοῦ μή του δύπου, μή τους δυυχας, μή τας τρίχας αφηρημένου, τά τε κατὰ τὴν διάνοιαν ἐκ (τῆς) τῶν ὀμμάτων 9 έμφάσεως καλ κινήσεως τοιαύτην έποιεῖτο τὴν φαντασίαν ώστε τὸν θεασάμενον πρὸς πᾶν ζῷον έτοιμότερον ἂν 15 προσελθείν ή πρός έχεινον. δ δε Λεπτίνης μένων έπι 10 τῆς ἐξ ἀρχῆς προαιρέσεως εἴς τε τὴν σύγκλητον ετοιμος ην είσπορεύεσθαι πρός τε τους έντυγγάνοντας άπλῶς ἀνθωμολογείτο περί τῆς πράξεως, και προσδιωρίζετο μηδέν αύτῷ δυσχερές ἀπαντήσειν ὑπὸ Ῥωμαίων. 20 και τέλος εὐστόχησε τῆς έλπίδος ἡ γὰρ σύγκλητος, ὡς 11 έμοι δοκείν, υπολαβούσα διότι δόξει τοίς πολλοίς έγειν

¹ δὲ σοκράτης ΥΟ¹, δὲ σωκράτης U* et mutatus pr. m. O, δὲ ἰσοκράτης Ur, corr. Ben 301 Hu 2 κλοιοῦ δ' BW pro δὲ κλοιοῦ 3 ἀλύσεως Υ, corr. Ca 955 τῆς ἀλύσεως] scil. τῆς τοῦ κλοιοῦ, ν. Rich - Müller, ill. Wörterb. d. röm. Alterth. Parisiis et Lipsiae 1862, 172 6 παρεγένετο Υ, corr. Ben 302 BW 6 Εἰς δν — 15 ἐκείνον: M 79, 16 — 23 Hey 6 ss. Om: γνωμικόν, Om: δρα, U*m: σημείωσαι 7 ὁμολογήσειεν Χ BW, ὁμολογήσειεν Υ* M* Ur vulgo 10 ἀν Di, ἀνου Υ, ἀνθρώπου Μ* Ur vulgo 11 ἐντον Υ* M* Didotians, ἐῦπον Ur vulgo ἀφηιρημένου Μ* (U**) Ur, ἀφηριμένου Υ 12 τῆς sdd. M* (?) Ca 955 13 ποιείτο Ο, ἐποίει coni. Di praef. IV 12, sed ν. 29, 24, 15 τὴν om. M secundum Bo 14 ζῶον ΥΜ, corr. Di 18 ἀνθομολογείτο Υ Ur, ἀνθομολογείτω Ο, corr. Ca 955 19 αὐτῷ Υ, corr. Be 21 δοκεί Υ, δοκείν Ben 301 BW

τοῦ φόνου δίκην, ἐὰν τοὺς αἰτίους παραλαβοῦσα τιμωρήσηται, τούτους μὲν οὐ προσεδέξατο μικροῦ δείν,

12 ἐτήρει δὲ τὴν αἰτίαν ἀκέραιον, ὥστ' ἔχειν ἐξουσίαν,

13 ὅτε βουληθείη, χρήσασθαι τοῖς ἐγκλήμασι. διὸ καὶ τὴν
ἀπόκρισιν ἔδωκε τοιαύτην τῷ Δημητρίῳ, διότι τεύξεται ε

1265] τῶν φιλανθρώπων, ἐὰν τὸ ἱκανὸν ποιῆ τῆ συγκλήτῳ κατὰ τὴν τῆς ἀρχῆς ἐξουσίαν. —

14 Ἡκον δὲ καὶ παρὰ τῶν ἀχαιῶν πρέσβεις οἱ περὶ
Εένωνα καὶ Τηλεκλῆν ὑπὲρ τῶν κατητιαμένων, καὶ

15 μάλιστα τοῦ Πολυβίου καὶ τοῦ Στρατίου χάριν τοὺς 10
μὲν γὰρ λοιποὺς σχεδὸν ἄπαντας ὁ χρόνος ῆδη κατ
16 αναλώκει, τούς γε δὴ καὶ μνήμης ἀξίους. παρῆσαν δ'
οἱ πρέσβεις ἐντολὰς ἔχοντες ἀπλῶς ἀξιωματικὰς χάριν

17 τοῦ πρὸς μηδὲν ἀντιφιλονικεῖν τῆ συγκλήτῳ. εἰσπορευθέντων δὲ καὶ ποιησαμένων τοὺς ἁρμόζοντας 16

II. RES GRAECIAE.

λόγους, οὐδ' ως οὐδεν ἠνύσθη, τὸ δ' ἐναντίον ἔδοξε

τῆ συγκλήτω μένειν ἐπὶ τῶν ὑποκειμένων.

1277 4 (19)] Οτι Λυκίςκου τοῦ Αἰτωλοῦ ταρα- [1104 χώδους ὄντος καὶ θορυβώδους, ἀναιρεθέντος 20

¹ παραλαβόντα Y, corr. Ur 2 μικοοῦ δεῖν asterisco notavit Ca 955, sed v. Rei 721 7 τῆς ἀρχῆς Di e Diod. 31, 30, ξξ ἀρχῆς (Y) vulgo 8—17 X 224°s., 0 251°, U* 269 s., Ur CXXII; v. Me 16, 31. Haec ecloga inde ab Ursino cum antecedenti invitis codicibus coniungitur, codicum auctoritatem restituit Sch 8 Y*: ἀχαιοί 9 ξενῶνα Y, corr. Ur 11 πλείστους Y, λοιποὺς corr. Wielandtius l. c. 58 BW 10. 11 τοὺς μὲν —11 ἄπαντας] σχεδὸν γὰρ ἄπαντας, εί δὲ μήγε, τοὺς πλείστους Na 363 (coll. 9, 1, 3. 12, 4°, 3. 28, 9, 6) Di 11 παταναλώνει Y (sed α ante v videtur deletum in X) Ur vulgo, πατηναλώνει Ο Hu 14 ἀντιφιλονεικεῖν Y, corr. Di, v. ad 21, 20, 1 16 &ς U^* Ur, &ς Y 19—367, 8 M 79, 23—30 Hey; v. Me 19s., 31 20 Φορνβώδους legit Hey, Φονομώδους Mr secundum Mr unde Φηριώδους <math>Ge

δὲ τούτου, τὸ έξῆς οἱ Αἰτωλοὶ ὑμοφρόνηςαν καὶ ὑμονόη
ςαν ένὸς ἀνθρώπου παραχωρήσαντος τηλικαύτη τίς 2

έστιν, ὡς ἔοικε, δύναμις ἐν ταἰς τῶν ἀνθρώπων φύσε
σιν, ὥστε μὴ μόνον στρατόπεδα καὶ πόλεις, ἀλλὰ καὶ

τὰς ἐθνικὰς συστάσεις καὶ τὰς ὁλοσχερείς διαφορὰς

τῆς οἰκουμένης δι' ένὸς ἀνδρὸς ἀρετὴν καὶ κακίαν

ποτὲ μὲν τῶν μεγίστων κακῶν, ποτὲ δὲ τῶν μεγίστων

ἀγαθῶν πείραν λαμβάνειν. —

"Οτι Δυκίσκος κάκιστος ών καλώς κατέστρεψε του 3 10 βίου, ώστε τους πλείστους είκότως όνειδίζειν τῆ τύχη διότι (τὸ) τῶν ἀγαθῶν ἀνδρῶν ἄθλον τὴν εὐθανασίαν τοῖς χειρίστοις ἐνίστε περιτίθησιν. —

"Ότι τὰ κατὰ τὴν Αἰτωλίαν καλως διετέθη, 5 (20) κατεσβεσμένης ἐν αὐτοις τῆς ἐμφυλίου στάσεως (21) 16 μετὰ τὸν Λυκίσκου θάνατον, καὶ Μνασίππου τοῦ 2 Κορωναίου μεταλλάξαντος τὸν βίον βελτίων ἡν ἡ διάθεσις κατὰ τὴν Βοιωτίαν, ὁμοίως δὲ καὶ κατὰ τὴν ᾿Ακαρνανίαν Χρέμα γεγονότος ἐκποδών. σχεδὸν γὰρ 3 ὡσανεὶ καθαρμόν τινα συνέβη γενέσθαι τῆς Ἑλλάδος, τῶν ἀλιτηρίων αὐτῆς ἐκ τοῦ ζῆν μεθισταμένων. καὶ 4 γὰρ καὶ τὸν Ἦπειρώτην Χάροπα συνεκύρησε κατὰ τὸν ἐνιαυτὸν τοῦτον ἐν Βρεντεσίφ μεταλλάξαι τὸν βίον. τὰ δὲ κατὰ τὴν Ἦπειρον ἔτ' ἐν ἀκαταστασίαις ἡν καὶ 5

¹ ώμοφρόνησαν και del. Di, συνεφρόνησαν και Hu
9—12 M 79, 30—80, 1 Hey; v. Me 19 s., 31 11 τὸ add. Hey
Zeitschr. f. Alterthumsw. 1847, 327 Be ἀθανασίαν | legerat
Ma, εδθανασίαν Μ secundum Hey, idem coniecerat Lu
13—370, 19 P 295 ~ 296 °, Va 162; v. Diod. 31, 31, Me 19 s., 31
14 αυτοίσ (s. acc.) P, αὐτοίς Va vulgo, αὐτοίς Hu 15 μνασίπου
P, corr. Va 16 κυρωναίου P, corr. Va 18 χρεματα (s. acc.)
P, Χρεμάτα Va vulgo, Χρεμία Di, corr. Hu (v. ad 28, 5, 1),
qui praeterea coni. Χρέμα τότε 20 μεθεσταμένων Contos Bull.
corr. hell. 1877, 64 s. 23 ἔτι P, corr. Ben 302 BW

ταραχαίς, (ως κατά) τους ἐπάνω χρόνους, διὰ τὴν Χάφοπος ἀμότητα καὶ παρανομίαν, έξ οὖ συνέβη τελε-6 σθήναι τὸν πρὸς Περσέα πόλεμον. μετὰ (γὰρ) τὸ κατακοίναι Λεύκιον 'Ανίκιον καὶ (Λεύκιον Αἰμίλιον 1278] ἀνελείν) τοὺς μὲν τῶν ἐπιφανῶν ἀνδρῶν, τοὺς τ δ' απαγαγείν είς την 'Ρώμην, δσοι και βραχείαν ύπ-7 οψίαν είχον, τότε λαβών δ Χάροψ την έξουσίαν [1105 δ βούλοιτο πράττειν, ούκ έστι των δεινων δποίον ούκ 8 έποίει, τὰ μὲν δι' αύτοῦ, τὰ δὲ διὰ τῶν φίλων, ᾶτε νέος μεν ὢν αὐτὸς κομιδῆ, συνδεδραμηκότων δε πρὸς 10 αὐτὸν τῶν χειρίστων καὶ τῶν εἰκαιοτάτων ἀνθοώπων 9 διὰ τὸν ἐκ τῶν ἀλλοτρίων νοσφισμόν. εἶχε δ' οἶον έφεδρείαν και φοπήν πρός το πιστεύεσθαι διότι πράττει κατά τινα λόγον α ποιεί και μετά της 'Ρωμαίων γνώμης την τε προϋπάρχουσαν αὐτῷ σύστασιν 18 πρός τούς προειρημένους και πρός ταύτη Μύρτωνα πρεσβύτην ἄνθρωπον καὶ τὸν υίὸν αὐτοῦ Νικάνορα, 10 τάλλα τε μετρίους ανθρώπους καλ δοκοῦντας είναι 'Ρωμαίων φίλους, οι πολύ τι κεχωρισμένοι τον προ τοῦ χρόνον ἀπάσης ἀδικίας οὐκ οἰδ' ὅπως τότε συν- 20 επέδωκαν αύτοὺς είς τὸ συνεπισχύειν καὶ κοινωνείν

¹ τοὺσ ἐπάνω χρόνουσ Ρ, (καθάπερ) τοῖς ἐπάνω χρόνοις Va vulgo, (καθάπερ ἐν) τοῖς ἐπάνω χρόνοις Hertleinius progr. Wertheim. 1865, 18, (ὡς ἐν) τοῖς ἐπάνω χρόνοις Di, (ὡς κατὰ) τοὺς ἐπάνω χρόνοις Di, (ὡς κατὰ) τοὺς ἐπάνω χρόνους Hu, v. 1, 43, 2 3 Ότι μετὰ Ρ (novam eclogam incipiens), μετὰ (γὰρ) Sch partim auctore Va ann. 28 4 κατακρίναι Ρ, corr. Didotiana ἀνίκιον καὶ Ρ Va vulgo, Λνίνιον Hu, Ανίκιον καὶ (Λεύκιον Αλμίλιον ἀνελεῖν) BW coll. Liv. 45, 34, Pol. 30, 15, Plut. Aemil. Paull. 29 5 post τοὺς μὸν add. αὐτοῦ (vel παραχρῆμα) κολάσαι vel ἀνελεῖν vel δανατῶσαι Rei 766s. 6 δε (s. acc.) Ρ, δὲ Va vulgo, corr. Ben 302 BW 8 δ ποίον Ρ, corr. Va 9 αὐτοῦ Ρ, corr. Be 12 δε (s. acc.) Ρ, δὲ Va vulgo, τοὺς Sch 18 τάλλάδε| Ρ, τἔλλα γε Va vulgo, corr. Di 21 αὐτοὺς Be, αὐτοῖο Ρ, αὐτοὺς Va vulgo

ταίς τοῦ Χάροπος ἀνομίαις. ἐπειδὴ δ' ὁ προειρημένος 11 τοὺς μὲν κατὰ τὴν ἀγορὰν ἀναφανδὸν ἐφόνευσε, τοὺς δ' ἐν ταίς ίδίαις οἰκίαις, ἐνίους δ' ἐπὶ τῶν ἀγρῶν καὶ κατὰ τὰς ὁδοὺς ἐπαποστέλλων ἐδολοφόνησε καὶ πάν- ε των τῶν τεθνεώτων ἔξηνδραποδίσατο τοὺς βίους, ἄλλην ἐπεισῆγε μηχανήν. προέγραφε γὰρ τοὺς εὐκαιροῦντας 12 τοἰς βίοις φυγάδας, οὐ μόνον ἄνδρας ἀλλὰ καὶ γυναίκας ἀναταθείς δὲ τὸν φόβον τοῦτον ἐχρηματίζετ' ἀεὶ 13 τοὺς μὲν ἄνδρας δι' ἑαυτοῦ, τὰς δὲ γυναίκας διὰ τῆς 10 μητρὸς Φιλώτιδος· πάνυ γὰρ εὐφυὲς ἐγένετο καὶ τοῦτο 14 τὸ πρόσωπον, πρὸς δὲ βίαν καὶ πλείόν τι δυνάμενον συνεργείν ἢ κατὰ γυναίκα.

'Επειδή δὲ πάντας καὶ πάσας ἔξηργυρίσαντο 6 (21) κατὰ τὸ δυνατόν, εἰσῆγον εἰς τὸν δῆμον οὐδὲν

15 ἦττον ἄπαντας τοὺς προγεγραμμένους. οἱ δὲ πολλοὶ 2 τῶν ἐν τῆ Φοινίκη τὰ μὲν διὰ τὸν φόβον, τὰ δὲ καὶ

1279] δελεαζόμενοι διὰ τῶν περὶ τὸν Χάροπα κατέκριναν οὐ φυγῆς ἀλλὰ θανάτου πάντας τοὺς προσαγγελθέντας ὡς ἀλλότρια φρονοῦντας 'Ρωμαίων. οὖτοι μὲν οὖν 3 20 πάντες ἔφυγον, ὁ δὲ Χάροψ ὥρμησεν εἰς τὴν 'Ρώμην, ἔχων χρήματα καὶ τοὺς περὶ τὸν Μύρτωνα μεθ' αὐτοῦ, βουλόμενος ἐπισφραγίσασθαι διὰ τῆς συγκλήτου τὴν

³ δε (s. acc.) έν P, δὲ ἐν Va vulgo, corr. Di 5 ἔξηνδραποδίσατο τοὺς νίοὺς (vel ἔξηνδραποδίσατο τοὺς παίδας) καὶ ἐνοσφίσατο (cum hiatu) τοὺς βίους coni. Sch, ἔξηργυρίσατο τοὺς βίους coni. Hu coll. Diod. 22, 1, 3 6 προσέργαφε P, corr. Va 8 ἔχρηματίζετο P, corr. Ben 302 BW 10 Φιλώτιδος Di, φιλότης P, φιλότιδος Va vulgo, Φιλώτας Diod. εὐφυὴς ἔγένετο κατατούτο P (Va vulgo), εὐφυὺς corr. Sch e Diod., καὶ τοῦτο Wesselingius ad Diod. Il 588, 51 13 καὶ πάσασ P (BW), om. Va vulgo, εἰσάπαξ Hu ἔξηργυρολόγησαν coni. Hu, sed v. Wesselingium ad Diod. Il 562, 88 17 τῶν Va pro τὸν 18 εἰσαγγελθέντας Na 257, sed v. Steph. thes. VI 1843 C 20 ὁ δὲ Didotiana auctore Sch pro δ τε

4 αύτοῦ παρανομίαν. ἐν ικ καιρικο κάλλιστον μέν [1106] έγένετο δείγμα της Ρωμαίων αίρέσεως, κάλλιστον δέ θέαμα πασι τοις "Ελλησι τοις παρεπιδήμοις, μάλιστα δ δε τοις ανακεκλημένοις· δ τε γαο Μαρκος, αρχιερεύς ών και πρώτος της συγκλήτου γραφόμενος, ο τε Δεύ- 5 κιος δ του Περσέα νικήσας, μεγίστην έχων πίστιν καὶ δύναμιν, πυνθανόμενοι τὰ πεπραγμένα τῷ Χάροπι κατὰ την "Ηπειρον εκώλυσαν είς τας οίκιας αύτων είσιέναι 6 τὸν Χάροπα. οὖ γενομένου περιβοήτου πάντες έγενήθησαν οί παρεπιδημούντες περιχαρείς, αποδεχόμενοι 10 7 τὸ μισοπόνηρον τῶν Ῥωμαίων, μετὰ δὲ ταῦτα τοῦ Χάροπος είσελθόντος είς την σύγκλητον, οὐ συγκατέθετο τοις άξιουμένοις οὐδ' έβουλήθη δοῦναι δητήν 8 ἀπόκρισιν, άλλὰ τοῖς ἀποστελλομένοις πρεσβευταῖς ἔφη δώσειν έντολας έπισκέψασθαι περί τῶν γεγονότων. 15 9 δ δὲ Χάροψ ἀναχωρήσας ταύτην μὲν τὴν ἀπόκρισιν άπεσιώπησε, γράψας δὲ πρὸς τὴν ίδιαν ὑπόθεσιν άρμόζουσαν απήγγειλεν ώς συνευδοκούντων 'Ρωμαίων τοῖς ὑπ' αὐτοῦ πραττομένοις.

B. OLYMP. 155, 2.

90

I. RES ITALIAE.

1275 7 (17)] "Ότι παρὰ τῶν Ἀθηναίων ἡχον πρέ- [1101 σβεις *** καὶ παρὰ τῶν Ἀχαιῶν οἱ περὶ Θεαρίδαν καὶ 1276 2] Στέφανον ὑπὲρ τῶν Δηλίων. τοῖς γὰρ Δηλίοις

¹ αὐτοῦ P, corr. Be 4 Μάριος] 'M. Aemilius Lepidus' Va ann. 28 12 συγκατέθετο P ut emendaverat Gro not. 452 s., συνεκάθετο Va 22—371, 12 X 225 s., 0 251 s., U* 270 s., Ur CXXIII; v. Me 18 s., 31 23 ***] lac. indicat Campius l. c. 1524; desunt legatorum nomina 24 δηλίων Ur in marg. vulgo ante Sch, Hu IV 1401, ξυσίων Y vulgo post Sch, ξοδίων Ur

δοθείσης ἀποκρίσεως παρὰ 'Ρωμαίων, μετὰ τὸ συγχωρηδῆναι τὴν Δῆλον τοῖς Ἀθηναίοις, αὐτοῖς μὲν ἐκχωρεῖν
ἐκ τῆς νήσου, τὰ δ' ὑπάρχοντα κομίζεσθαι, μεταστάντες 8
εἰς 'Αχαίαν οἱ Δήλιοι καὶ πολιτογραφηθέντες ἐβού5 λοντο τὸ δίκαιον ἐκλαβεῖν παρὰ τῶν 'Αθηναίων κατὰ
τὸ πρὸς τοὺς 'Αχαιοὺς σύμβολον. τῶν δ' 'Αθη- [4 1102
ναίων φασκόντων μηθὲν εἶναι πρὸς αὐτοὺς τῆς δικαιοδοσίας ταύτης, ἡτοῦντο ρύσια τοὺς 'Αχαιοὺς οἱ Δήλιοι
κατὰ τῶν 'Αθηναίων. ὑπὲρ ὧν τότε πρεσβεύσαντες 5
10 ἔλαβον ἀπόκρισιν κυρίας εἶναι τὰς κατὰ τοὺς νόμους
γεγενημένας παρὰ τοῖς 'Αχαιοῖς οἰκονομίας περὶ τῶν
Δηλίων.

II. RES PERGAMI.

1279] *Oτι Εὐμένης ὁ βασιλεὺς τῆ μὲν [8 (22) 1106
15 σωματικῆ δυνάμει παραλελυμένος ἦν, τῆ
δὲ τῆς ψυχῆς λαμπρότητι προσανεῖχεν, ἀνὴρ ἐν μὲν 2
τοῖς πλείστοις οὐδενὸς δεύτερος τῶν καθ' αὐτὸν βασιλέων γενόμενος, περὶ δὲ τὰ σπουδαιότατα καὶ κάλλιστα μείζων καὶ λαμπρότερος ὅς γε πρῶτον μὲν παραλαβὼν 3
το παρὰ τοῦ πατρὸς τὴν βασιλείαν συνεσταλμένην τελέως εἰς ὀλίγα καὶ λιτὰ πολισμάτια ταῖς μεγίσταις τῶν καθ'
1280] αὐτὸν δυναστειῶν ἐφάμιλλον ἐποίησε τὴν ἰδίαν ἀρχήν, οὐ τύχη τὸ πλεῖον συνεργῷ χρώμενος, οὐδ' ἐκ 4

¹ δοθείσης Di, διαδοθείσης Y vulgo, διασωθείσης O 3 (μη) πομίζεσθαι Na 135 5 έπλαβεῖν Sch pro έπεῖ λαβεῖν 6 σύμβολον — 8 Άχαιοὺς om. O 14 — 372, 9 P 296°, Va 166, Suid.: Εὐμένης, βασιλεὺς Μαπεδόνων (sic) δς τῆ μὲν πτλ.; v. Hewlettium Απενίς. Journ. of Philol. 1891, 440 ann. 1 et cf. 16, 5, 7 21s. τῶν παθ' αὐτὸν — 372, 2 τῆς αὐτοῦ: Suid. v. περιπέτεια 23 ἀρχήν Va e Suida, τύχην P

περιπετείας, άλλὰ διὰ τῆς ἀγχινοίας καὶ φιλοπονίας, 5 ἔτι δὲ πράξεως τῆς αὐτοῦ. δεύτερον φιλοδοξότατος ἐγενήθη καὶ πλείστας μὲν τῶν καθ' αὐτὸν βασιλέων πόλεις Ἑλληνίδας εὐεργέτησε, πλείστους δὲ κατ' ἰδίαν 6 ἀνθρώπους ἐσωματοποίησε. τρίτον ἀδελφοὺς ἔχων 5 τρεῖς καὶ κατὰ τὴν ἡλικίαν καὶ πρᾶξιν * * * , πάντας τούτους συνέσχε πειθαρχοῦντας αὐτῷ καὶ δορυ- [1107 7 φοροῦντας καὶ σφζοντας τὸ τῆς βασιλείας ἀξίωμα. τοῦτο δὲ σπανίως εὕροι τις ἄν γεγονός.

C. OLYMP. 155, 3.

10

I. RES ITALIAE.

1276 9 (18)] "Οτι τῶν Ἰσσίων πλεονάκις πεπρε- [1102 σβευκότων εἰς τὴν Ῥώμην καὶ διασαφούντων ὅτι Δελματεῖς τὴν χώραν ἀδικοῦσι καὶ τὰς πόλεις τὰς 2 μετ' αὐτῶν ταττομένας αὖται δ' εἰσὶν Ἐπέτιον καὶ 15 Τραγύριον ὁμοίως δὲ καὶ τῶν Δαορσῶν ἐγκαλούντων, 3 ἐξαπέστειλεν ἡ σύγκλητος πρεσβευτὰς τοὺς περὶ Γάιον

² αὐτοῦ P, corr. Va e Suida 4 εὐηφγέτησε Suid. Di, sed v. Meisterhansium Gramm. d. att. Inschr. Berol. 1900, § 64, 14 5 ἐσωματοποίησεν Suid. 6 πράξιν P, post πρᾶξιν lac. indicat et add. ἀμμάζοντας Va ann. 29, δντας ὁμοιοτάτους αὐτῷ BW 7 αὐτῷι P Suid., corr. Be 8 σάζοντασ P Suid., corr. Hu 9 ἀν εὕφοι τις Suid. codices A et E 12—373, 9 X 225¹²—226¹³, 0 251¹²s., U* 271—273, Ur CXXIV; v. Liv. epit. 47, Me 18s., 31 12 'Iσσίων Io. Lucius de regno Dalmatiae et Croatiae lib. 50, cap. 1 p. 10 Sch. νισσίων Υ, λιψίων Ur, λισσίων Ur not. 92s. vulgo post 'Ισσίων add. καὶ τῶν δασσσῶν (δασσῶν U*) Υ, καὶ τῶν δασσαριτῶν Ur vulgo, del. Sch παραπρεσβεντώτων Υ, παραπρεσβεν (sic) U*, παραπρεσβεντών Ur, corr. Sch 15 δὲ εἰσιν Υ, corr. Ben 302 BW 16 τραγύλιον Υ, corr. Ur δασσῶν Υ Ur, δασσαριτῶν Ur in marg., corr. Ca 956

Φάννιον ἐποπτεύσοντας τὰ κατὰ τὴν Ἰλλυρίδα, καὶ μάλιστα τούτων τὰ κατὰ τοὺς Δελματείς. οὖτοι δέ, 4 μέχρι μὲν ἔξη Πλευρᾶτος, ὑπήκουον ἐκείνω μεταλλάξαντος δὲ τούτου τὸν βίον, καὶ διαδεξαμένου Γενδίου τὴν βασιλείαν, ἀποστάντες ἀπὸ τούτου τοἰς ὁμόροις προσεπολέμουν καὶ κατεστρέφοντο τοὺς ἀστυγείτονας, ὧν ἔνιοι καὶ φόρους αὐτοίς ἔφερον ὁ δὲ φόρος ἡν θρέμματα καὶ σίτος. καὶ οἱ μὲν περὶ Φάν- 5 νιον ἐπὶ τούτοις ἐξώρμηςαν. —

1281] "Ότι ὁ βαςιλεὺς ᾿Αριαράθης παρ- [10 (24) 1108 εγένετο εἰς τὴν ὑρώμην ἔτι θερείας οὔσης τότε δέ, παρειληφότων ὑπάτων τὰς ἀρχὰς τῶν περὶ 2 τὸν Σέξτον Ἰούλιον (καὶ Λεύκιον Λὐρήλιον), ἐγίνετο περὶ τὰς κατ᾽ ἰδίαν ἐντεύξεις, οἰκείαν ποιούμενος περιτικοπὴν καὶ φαντασίαν τῆς ὑποκειμένης περιστάσεως. παρῆσαν δὲ καὶ παρὰ Δημητρίου πρέσβεις οἱ περὶ τὸν 8 Μιλτιάδην πρὸς ἐκατέραν τὴν ὑπόθεσιν ἡρμοσμένοι καὶ γὰρ πρὸς ἀριαράθην ἀπολογείσθαι καὶ κατηγορείν αὐτοῦ παρεσκευάζοντο φιλαπεχθῶς. ἀπεστάλκει δὲ καὶ 4 κοροφέρνης πρεσβευτὰς τοὺς περὶ Τιμόθεον καὶ Διογένην, στέφανόν τε κομίζοντας τῆ ὑρώμη καὶ τὴν

¹ ἐποπτεύσοντας Υ Ca 956, ἐποπτεύσαντας U* Ur τὰ om. Ο 2 δαλματείς Υ, corr. Ur 3 ἔξη Υ Ur, ἔξει Ο, corr. Ca 966 πλευράτους Υ, πλεύρατος Ur, corr. Hu ὁπήμοον Υ, corr. Ur 8 καὶ οἰ] ν. BW Fleckeis. annal. 1889, 681 9 τούτους Rei 722, sed ν. Sch ἐξάρμησαν ex ἔξάρμισαν U* 10—374, 14 Χ 226"—227", Ο 252" s., U* 273—275, Ur CXXVI; ν. Liv. epit. 47, Diod. 31, 32; 32*, Zonar. 9, 24 (p. 277, 16 ss. Pinder), Me 18 s., 31 11 θερίας Υ, corr. Ca 958 12 ὑπάτων BW, τούτων Υ vulgo deletum post Ur 18 ἔξτον (s. acc.) Χ, ἔξτον Ο, ἔξστον U*, corr. Ur καὶ Λεύπιον Αὐρήλιον add. BW auctoribus Ca 958 et Campio l. c. 1526 18 περίαραθου Χ, περὶ ἀριαράθου Χ* (addito ἴσως) Υ Ur vulgo, τὰ περὶ Ἰριαράθην Ηu, corr. Rei 722 BW 19 παρασκευάζετο Χ, παρεσκευάζετο Υ Ur, corr. Ca 958 20 ὀλοφέρνης Χ, ὁλοφέρνης Υ Ur, corr. Sch

φιλίαν καὶ τὴν συμμαχίαν ἀνανεωσομένους, τὸ δὲ πλείον συγκαταστησομένους (πρὸς) τὸν ᾿Αριαράθην 1282] καὶ τὰ μὲν ἀπολογησομένους, τὰ δὲ κατηγορήσον5 τας. ἐν μὲν οὖν ταῖς κατ' ἰδίαν ἐντεύξεσιν μείζω φαντασίαν εἶλκον οἱ περὶ τὸν Διογένην καὶ Μιλτιάδην, 5 ἄτε καὶ κατὰ τὸ πλῆθος πρὸς ἕνα συγκρινόμενοι καὶ κατὰ τὴν ἄλλην περικοπὴν εὐτυχοῦντες πρὸς ἐπται6 κότα θεωρούμενοι παραπλησίως δὲ καὶ περὶ τὴν τῶν 7 πραγμάτων ἔξήγησιν πολὸ περιῆσαν πᾶν μὲν γὰρ καὶ πρὸς παντοῖα λέγειν ἐθάρρουν, οὐδένα λόγον ποιού- 10 μενοι τῆς ἀληθείας, τὸ δὲ λεγόμενον ἀνυπεύθυνον ἡν, 8 οὐκ ἔχον τὸν ἀπολογησόμενον. λοιπὸν ἀκονιτὶ τοῦ ψεύδους ἐπικρατοῦντος, ἐδόκει σφίσι τὰ πράγματα [1104 κατὰ γνώμην χωρεῖν.

II. RES ASIAE.

15

1282 11 (25,2)] "Οτι οὐκ ὀλίγοι τῶν ἀνθρώπων [1116 (33,12°) διὰ τὴν πρὸς τὸ πλεῖον ἐπιθυμίαν καὶ τὸ πνεῦμα προσέθηκαν τοῖς χρήμασιν, οἶς Όροφέρνης ὁ τῆς Καππαδοκίας βασιλεὺς κατάληπτος γενόμενος 2(8) ἀπώλετο καὶ τῆς βασιλείας ἐξέπεσεν. ἡμεῖς δὲ συγ- 20 κεφαλαιωσάμενοι τὴν τούτου κάθοδον ἐπανάξομεν τὴν διήγησιν ἐπὶ τὴν εἰθισμένην τάξιν, ἦ χρώμεθα παρ'

² πλείον ex πλοίον Ο (πρὸς) τὸν ἀριαφάθην Ημ, τὸν ἀριθμὸν Υ, τῷ ἀριαφάθη Ur vulgo 4 ἐντεύξεσιν XU* Ur vulgo, ἐντεύξεσι Ο° Ημ 7 προσεπταικότα Υ Ur, corr. Ca 958 8 περὶ] παρὰ νοι κατὰ Rei 722 10 πάντα Rei 722 11 ἀννπεύθννον ΧΟ ante Ur, ὑπεύθννον U* 12 ἀκονητὶ Υ, corr. Rei 723 Sch 16—375, 16 M 80, 1—18 Hey; de Oropiis v. Dittenbergerum syll.² n. 308 ann. 3, cf. Me 20, 31 18 προσέθηκαν Μ Di, προσαπέθηκαν vulgo post Ge, v. 18, 2, 5 ἀσ ὁλοφέρνησ Μ, corr. Ge 21 τούτον] Ariarathis

δλην την πραγματείαν και γάρ νῦν ὑπερβάντες τὰ 3(4)

κατά την Ελλάδα προελάβομεν των κατά την 'Ασίαν τά κατά την Καππαδοκίαν διά το μηδεμίαν εξλογον έχειν διαίρεσιν τὸν ἐχ τῆς Ἰταλίας ἀπόπλουν καὶ τὴν ἐπὶ 5 τὰ πράγματα κάθοδον [τοῦ] 'Αριαράθου. διόπερ 4(5) έπάνειμι δηλώσων τὰ κατὰ τὴν Ελλάδα γενόμενα περί 1288] τούς αὐτοὺς καιρούς. ἐν οἶς ἴδιον καὶ παρά- 5(6) λογον πραγμα συνέβη γενέσθαι περί την των Ώρωπίων πόλιν ύπερ οδ τὰ μεν ἀναδραμόντες, τὰ δε 6(7) 10 προλαβόντες τοις χρόνοις συγκεφαλαιωσόμεθα την δλην πράξιν, ΐνα μή κατά μέρος αὐτῆς οὔσης οὐδ' δλως έπιφανοῦς ἐν διηρημένοις χρόνοις ἀπαγγέλλοντες εὐτελῆ καλ άσαφη ποιώμεν την διήγησιν. όταν γάρ μόλις 7(8) τὸ δλον ἄξιον ἐπιστάσεως φαίνηται τοις ἀχούουσιν, ἡ 15 πού γε τοίς κατά μέρος έκ διαστήματος λεγομένοις τὸν νοῦν προσέξει τις τῶν φιλομαθούντων; — "Οτι κατὰ τὸ πλείστον (ἐν) ταίς ἐπιτυχίαις ὡς 8(9) έπίπαν ἄνθρωποι συμφρονοῦσι, κατά δὲ τὰς ἀποτυγίας

έπίπαν ἄνθρωποι συμφρονοῦσι, κατὰ δὲ τὰς ἀποτυχίας ἀσχάλλοντες τοις πράγμασιν έλκώδεις καὶ δύσκολοι το γίνονται πρὸς τοὺς φίλους. δ καὶ περὶ τὸν Ὀρο- 9(10) φέρνην συνέβη γενέσθαι, τῶν πραγμάτων αὐτῷ [1117 ἀντιπιπτόντων καὶ τῷ Θεοτίμῷ καὶ μεμφομένων ἀλλήλοις * * *.—

1282] 'Οροφέρνην ... ὀλίγον χρόνον Καπ- [10 (1) 1104 25 παδοκίας βασιλεύσαντα καὶ παριδόντα τὰς (32, 20)

² τὰ Ge, ταῦτα M 5 τοῦ del. Ben 304 BW, v. 3, 3, 6. 21, 45. 24, 1, 1. 31, 2, 13; 3, 1. 32, 1, 1; 32, 12 11 οὐδ΄ Ge, οόχ M 16 τὸν νοῦν προσέξει BW, σνμπράξει M, προσέξει Cobetus Mnemos. 1862, 18 ἀφιλομαθούντων M, corr. Ge 17—23 M 80, 19—23 Hey; v. Me 20, 31 17 ἐν add. Ma 18 ᾶνθρωποι Di 20 δλοφέρνην legerat Ma vulgo, δλοφέρνην Hey, corr. Be 24—376, 2 Athen. 10 p. 440°; v. Me 20, 31

πατρίους άγωγάς φητιν έν τῆ τριακοττῆ δευτέρα εἰσαγαγείν τὴν Ἰακὴν καὶ τεχνιτικὴν ἀσωτίαν. —

1280 12 (22,8)] "Οτι "Ατταλος ὁ ἀδελφὸς Εὐμέ- [1107 (28) νους παραλαβών τὴν ἐξουσίαν πρῶτον ἐξήνεγκε δείγμα τῆς αὐτοῦ προαιρέσεως καὶ πράξεως 5 τὴν 'Αριαράθου καταγωγὴν ἐπὶ τὴν βασιλείαν.

D. OLYMP. 155, 4.

I. RES ITALIAE.

13 (23)] "Ότι τῶν περὶ τὸν Γάιον Φάννιον παρα- [1102

(19) γεγονότων ἐκ τῆς Ἰλλυρίδος καὶ διασαφούντων 10

δτι τοσοῦτον ἀπέχοιεν οἱ Δελματεῖς τοῦ διορθοῦσθαί

τι τῶν ἐγκαλουμένων πρὸς τοὺς ὑπ' αὐτῶν φάσκοντας

ἀδικεῖσθαι συνεχῶς, (ὡς) οὐδὲ λόγον ἐπιδέχοιντο καθ
όλου παρ' αὐτῶν, λέγοντες οὐδὲν αὐτοῖς εἶναι καὶ

2 Ῥωμαίοις κοινόν· πρὸς δὲ τούτοις διεσάφουν μή(τε) 15

κατάλυμα δοθῆναι σφίσι μήτε παροχήν, ἀλλὰ καὶ τοὺς

ἵππους, οὺς εἶχον παρ' ἐτέρας πόλεως, ἀφελέσθαι τοὺς

3 Δελματεῖς μετὰ βίας αὐτῶν· ἐτοίμους δ' εἶναι καὶ τὰς

χεῖρας προσάγειν, εἰ μὴ συνείξαντες τῷ καιρῷ μετὰ

¹ φησιν] Polybius 2 τεχνητικήν cod. A Athenaei, τεχνητήν Meinekius in edit., τενθικήν Meinekius anal. ad Athen. 199, corr. Kaibelius, auctore Sch in lex. ν. τεχνητικός 3—6 P 296°, Va 169, Suid. ν. "Ατταλος: οὖτος ὁ "Ατταλος παραλαβὰν πτλ., quo tamen loco Suidas Attalum maiorem confundit cum minore; ν. Με 20 s., 31 5 αὐτοῦ P, corr. Va e Suida 9—377, 20 V 100"—101", W 68°s., N 107"—109°, U 376—379, Ur CXXV; Stei 49 s. 9 γνάιον WN 12 ἐγκαλουμένων να Εγκαλωμένων V 13 συνεχεῖς Z, corr. Ur ὡς add. Di (ν. 2, 57, 3. 3, 8, 11. 5, 9, 9), ὥστε Ur vulgo, ΅ωστ' Ben 302 Hu 14 αὐτοῖς Z, corr. Be 15 μη Z, corr. Di 18 αὐτῶν Z, corr. BW 19 συνείξαντες Z ante Ur, συνάξαντες U

πολλης ήσυχίας έποιήσαντο την απόλυσιν. ὧν ή σύγ- 4 κλητος ἀκούσασα μετ' ἐπιστάσεως ήγανάκτει μὲν καὶ έπὶ τῆ τῶν Δελματέων ἀπειθεία καὶ σκαιότητι, τὸ δὲ 1281] πλείστον υπέλαβε του καιρου ἐκιτήδειου είναι 5 πρός τὸ πολεμήσαι τοῖς προειρημένοις διὰ πλείους αίτίας. τά τε γὰρ μέρη ταῦτα τῆς Ἰλλυρίδος τὰ 5 νεύοντα πρός τον Άδρίαν άνεπίσκεπτα τελέως ήν [1108 αὐτοίς, έξ οὖ Δημήτριον τὸν Φάριον έξέβαλον, τούς 6 τε κατά την Ίταλίαν άνθρώπους οὐκ ἐβούλοντο κατ' 10 οὐδένα τρόπον ἀποθηλύνεσθαι διὰ τὴν πολυχρόνιον ελοήνην έτος γαο ήν τότε δωδέκατον από τοῦ πρός 7 Περσέα πολέμου καὶ τῶν ἐν Μακεδονία πράξεων. διόπερ έβουλεύοντο, πόλεμον ένστησάμενοι πρὸς τοὺς 8 προειρημένους αμα μεν ωσανεί καινοποιήσαι τας δρμάς 15 και προθυμίας των ιδίων δηλων, άμα δε καταπληξάμενοι τοὺς Ἰλλυριοὺς ἀναγκάσαι πειθαρχείν τοῖς ύπ' αὐτῶν παραγγελλομένοις. αὖται μὲν οὖν ἦσαν 9 αλτίαι δι' ας έπολέμησαν 'Ρωμαΐοι Δελματεύσι' τοίς γε μην έκτος τον πόλεμον ανεδείκνυον, ώς διά την είς 20 τούς πρεσβευτάς ύβριν κεκρικότες πολεμείν. -1283] Κατά τὸν καιρὸν τοῦτον παραγεγο- [14 (26) 1107

νότων πρεσβευτών έξ 'Ηπείρου παρά τε

³ τῆ om. N ἀπιθεία V (ex ἀπυθεία) U, ἐπιθυμια (s. acc.) W, ἐπιθυμία N, corr. Ur εἰπαιότητι Na 229, sed v. BW Fleckeis. annal. 1889, 680 s. 7 τὴν ἀδρίαν Z Ur, τὴν ἀν-δρίαν N, corr. Ca 957 8 post οῦ add. et del. δὴ V 10 ἀποθημόνεσθαι Rei 722 Di pro ἀπόλλυσθαι 13 ἐβουλεύοντο Ur, εασιλεύοντο (s. spir.) V, ἐασυλεύοντο WU, εᾶ σῦλεύοντα N 16 ἀπαγπάσαι Z² Ca 957, ἀναγπάσαι U Ur 17 παραγγελλουμένους ex παραγγελλουμένους V 18 ante αίτίαι add. αί Rei 722 Sch, sed v. Hu Philol. 1859, 297 ante 'Pωμ. add. οἱ V 19 ἀναδειπνύειν Z, corr. Hu auctore Sch 21—378, 5 X 227°, 0 252°, U² 275, Ur CXXVII; v. Liv. epit. 47, Stei 49 s. 21 ante κατὰ add. Ότι Be Hu invitis Y

τών την Φοινίκην κατεχόντων και παρά των έκπεπτω-2 κότων και ποιησαμένων λόγους κατά πρόσωπον, έδωκεν ἀπόκρισιν αὐτοις ή σύγκλητος ὅτι δώσει περί τούτων ἐντολὰς τοις ἀποστελλομένοις πρεσβευταις εἰς την Ἰλλυρίδα μετὰ Γαΐου Μαρκίου.

II. PRUSIAE BELLUM CUM ATTALO.

15 (27)] "Οτι Προυςίας μετὰ τὸ νικῆςαι τὸν. "Ατταλον μετὰ τὸ παρελθεῖν πρὸς τὸ Πέργαμον παρα1284] σκευασάμενος θυσίαν πολυτελῆ προσήγαγε πρὸς
2 τὸ τέμενος τ'Ασκληπιοῦ, καὶ βουθυτήσας καὶ καλ- 10 λιερήσας τότε μὲν ἐπανῆλθεν εἰς τὴν παρεμβολήν,
3 κατὰ δὲ τὴν ἐπιοῦσαν καταστήσας τὴν δύναμιν ἐπὶ τὸ Νικηφόριον τούς τε νεὼς ἄπαντας διέφθειρε καὶ τὰ τεμένη τῶν θεῶν, ἐσύλησε δὲ καὶ τοὺς ἀνδριάντας καὶ
4 τὰ λίθινα τῶν ἀγαλμάτων. τὸ δὲ τελευταίον καὶ τὸ 15 τ'Ασκληπιοῦ βαστάσας ἄγαλμα, περιττῶς ὑπὸ Φυρο5 μάρου κατεσκευασμένον, ἀπήνεγκεν ὡς αὐτόν, ῷ τῇ πρότερον ἡμέρα κατασπένδων ἐβουθύτει καὶ κατηύχετο, δεόμενος, ὅπερ εἰκός, ἵλεων αὐτῷ γενέσθαι καὶ εὐμενῆ

³ δῶσι Ο 4 πρεσβευταῖς Υ* ante Ur, πρεσβευτας (s. acc.) U* 5 μάρκου Υ, corr. Ur 7—380, 9 P 296°—296° extr., Va 169, Snid.: Προυσίας ὁ βασιλεός· οὐτος μετὰ κτλ.; v. Diod. 31, 35, App. Mithrid. 3, Me 20s., 23s., 32 8 μετὰ] καὶ Sch e Suidae libris deterioribus 10 τὰσκληπιοῦ P Va vulgo, τοῦ Μσκληπιοῦ Suid. Sch, Didotiana, Di 11 εἰσ P Suid. Hu, ἐκὶ Va vulgo 13 νικιφόριον P, corr. Va e Suida 14 δὲ οm. Suid. 15 λίθεινα P, corr. Va e Suida 16 τοῦ ἀσκληπιοῦ ἄγαλμα βαστάσασ P, τοῦ Λσκληπιοῦ βαστάσας ἄγαλμα Suid., corr. Ben 302 BW φνίλανου P (Suid.), corr. Va e Diod. 17 αὐτὸν P Suid., corr. Be 19 Ωιου P, corr. Va e Suida αὐτῶι P Suid., corr. Be 19 Ωιου P, corr. Va e Suida αὐτῶι P Suid., corr. Be καὶ εὐμενῆ] v. BW Fleckeis. annal. 1889, 680

κατά πάντα τρόπον. έγω δε τάς τοιαύτας διαθέσεις 6 καί πρότερον εξοηκά που, περί Φιλίππου ποιούμενος τὸν λόγον, μανικάς. τὸ γὰο ᾶμα μὲν θύειν καὶ διὰ 7 τούτων έξιλάσκεσθαι τὸ θείον, προσκυνούντα καί ε λιπαρούντα τὰς τραπέζας καὶ τοὺς βωμοὺς έξάλλως, όπεο δ Προυσίας είθιστο ποιείν γονυπετών καὶ γυναικιζόμενος, αμα δε ταυτα και λυμαίνεσθαι και δια της 8 τούτων καταφθοράς την είς το θείον υβριν διατίθεσθαι, πως ούκ αν είποι τις είναι θυμού λυττώντος 10 έργα και ψυχής έξεστηκυίας των λογισμών; δ και τότε 9 συνέβαινε γίνεσθαι περί του Προυσίαν. ἀνδρός [1108 μέν γὰρ (ἔργον) οὐδεν ἐπιτελεσάμενος κατὰ τὰς προσβολάς, άγεννως δε και γυναικοθύμως χειρίσας και τά πρός θεούς και τὰ πρός ἀνθρώπους μετήγαγε τὸ στρά-15 τευμα πρός Έλαίαν και καταπειράσας τῆς Έλαίας καί 10 τινας προσβολάς ποιησάμενος, ούδεν δε πράττειν δυνάμενος διὰ τὸ Σώσανδρον τὸν τοῦ βασιλέως σύντροφον είσεληλυθότα μετά στρατιωτών είργειν αὐτοῦ τὰς ἐπι-1285] βολάς, ἀπῆρεν ἐπὶ Θυατείρων. | κατὰ δὲ τὴν ἐπάν- 11 20 οδον τὸ τῆς Αρτέμιδος ἱερὸν τῆς ἐν Ἱερᾶ κώμη μετὰ

¹ έγω — 3 μανικάς αἱ δὲ τοιαῦται διαθέσεις μανικαί Suid. 3 μανικάς. τὸ γὰς οπ. P, add. Gro e Suida 3 τὸ γὰς — 10 λογισμῶν: Suid. v. ἐξάλλως 3 τὸ γὰς — 5 βωμοὺς ἐξάλλως καὶ πάλιν ταῦτα διαφθείςειν, μανίας ἐστίν: Suid. v. ἔξαλλος 3 μὲν] τε Suid. v. ἔξαλλος 3. 4 διὰ τούτων οπ. Suid. tribus locis supra citatis 4 προσκυνοῦντα καί οπ. Suid. v. ἔξάλλως 5 τὰς τραπέζας καὶ οπ. Suid. tribus locis supra citatis 6 δπες εἶωθε Προυσίας (Προυσίας ὁ βασιλεὺς Suid. v. ἔξάλλως) ποιεῖν Suid. v. Προυσίας et v. ἐξάλλως 7 καὶ prius οπ. Suid. v. ἔξάλλως λυμένεσθαι P, corr. Va e Suida 8 ές Suid. v. ἔξάλλως 9 πῶς — θυμοῦ οπ. Suid. v. ἐξάλλως εἶναι οπ. Suid. v. Προυσίας 10 λογισμῶν: des. Suid. v. Προυσίας 12 ἔργον add. Va, ἄξιον coni. Hu 15 ἔλάαν — ελάασ (s. spir.) P, corr. Va

12 βίας ἐσύλησεν. ὁμοίως καὶ τὸ τοῦ Κυννείου Ἀπόλλωνος τέμενος τὸ περὶ Τῆμνον οὐ μόνον ἐσύλησεν, ἀλλὰ καὶ 13 τῷ πυρὶ διέφθειρεν. καὶ ταῦτα διαπραξάμενος ἐπανῆλθεν εἰς τὴν οἰκείαν, οὐ μόνον τοις ἀνθρώποις ἀλλὰ καὶ 14 τοις θεοις πεπολεμηκώς. ἐταλαιπώρησε δὲ καὶ τὸ πε- τ Εικὸν στράτευμα τῷ Προυσία κατὰ τὴν ἐπάνοδον ὑπό

14 τοίς θεοίς πεπολεμηκώς. Εταλαιπώρησε δε καὶ τὸ πεξικὸν στράτευμα τῷ Προυσία κατὰ τὴν ἐπάνοδον ὑπό τε τοῦ λιμοῦ καὶ τῆς δυσεντερίας, ຜστε παρὰ πόδας ἐκ θεοπέμπτου δοκείν ἀπηντῆσθαι μῆνιν αὐτῷ διὰ ταύτας τὰς αἰτίας * * *. —

16 (28)] "Οτι Άτταλος ήττηθείς παρά Προυσίου, προ- 10 (28) χειρισάμενος Αθήναιον τον άδελφον έξαπέστειλε μετά τῶν περί τον Πόπλιον, διασαφήσοντα τῆ συγκλήτφ 2 τὸ γεγονός. οἱ γὰρ ἐν τῆ Ῥώμη, τοῦ μὲν ἀνδρονίκου παραγενομένου καὶ διασαφοῦντος τὰ περί τὴν πρώτην 8 ἔφοδον τῶν πολεμίων, οὐ προσείχον, ἀλλ' ὑπενόουν τὸν 15 "Ατταλον βουλόμενον αὐτὸν ἐπιβαλείν τῷ Προυσία τὰς χεῖρας προφάσεις προκατασκευάζεσθαι καὶ προκατα-4 λαμβάνειν διαβολαίς. ἄμα δὲ τοῦ τε Νικομήδους καὶ

¹ κυνίου P, corr. Di Κυννείου ἀπόλλωνος] ν. Ben 802 2 τοῦ P, corr. Di τεμνὸν| P, corr. Va 4 οἰκείαν P Rei 768 Ernestus, οἰκίαν Va Gro 5 ἐταλεπάφησε| P, corr. Va κεζὸν Di 8 δεοπέμπτον Τουρίυι ορμες. crit. Lips. 1781, 264, θεόπτον P vulgo, θεῶν τον Rei 768 9 ***] Addenda esse videntur Diodori verba e Polybio hausta haec: 'παφαπλήσιον δέ τι συνέβη καὶ περὶ τὴν ναυτικὴν δύναμιν· τοῦ γὰρ στόλον χειμῶνι παραλόγω περιπεσόντος ἐν τῆ Προποντίδι συνέβη τῶν νεῶν πολλὰς μὲν αὐτοίς τοῖς ἀνδράσιν ὑπὸ τῆς θαλάττης καταποθήναι, τικὸς δὲ πρὸς τὴν γῆν ἐκπεσόντας ναυαγήσαι. καὶ τὰς πρώτας ἀμοιβὰς τῆς εἰς τὸ θεῖον ἀσεβείας ταύτας ἑκομίσατο.' $10-381, 8 \times 227^n-228^n, 0 \times 252^n-253^n, U* 275-277, Ur CXXVIII; v. Me 20 s., 32 10 X²n: ἀτταλος, O²n: ἀτταλλος ἀτταλλος α΄τταλλος 12 post πόπλιον add. λέντλον Ur, del. Be 13 γὰρ BW, δὲ Y vulgo, μὲν γὰρ coni. Sch 16 βουλομένων αὐτῶν Y, corr. Ur τῶν προυσίων O, corr. O²n$

τῶν περὶ τὸν Ἀντίφιλον, τῶν παρὰ τοῦ Προυσίου πρεσβευτῶν, διαμαρτυρομένων μηδὲν εἶναι τούτων, ἔτι μᾶλλον ἡπιστεῖτο τὰ λεγόμενα περὶ τοῦ Προυσίου. μετὰ δέ τινα χρόνον ἐπιδιασαφουμένης τῆς πραγμα- 5 τείας, ἀμφιδοξήσασα περὶ τῶν προσπιπτόντων ἡ σύγ-κλητος έξαπέστειλε πρεσβευτὰς Λεύκιον Ἀπολήιον καὶ Γάιον Πετρώνιον τοὺς ἐπισκεψομένους πῶς ἔχει τὰ κατὰ τοὺς προειρημένους βασιλεῖς.

¹ peol tòn O^a Ur, peol tân Y 3 halotei Y, corr. Wielandtius l. c. 58 BW 5 suppidofhosos Y, corr. Ur 6 àrolhion Y Hu, àroulhion Ur vulgo, V. Dittenbergerum Hermes 1872, 282

FRAGMENTA LIBRI XXXIII.

A. OLYMP. 156, 1.

I. RES ITALIAE.

- 1286 1] "Οτι ή σύγκλητος ἔτι κατὰ χειμῶνα δια- [1106 κούσασα τῶν περὶ τὸν Πόπλιον Λέντλον ὑπὲρ τῶν κατὰ Προυσίαν διὰ τὸ νεωστὶ παραγεγονέναι τούτους ἐκ τῆς 'Ασίας, εἰσεκαλέσατο καὶ τὸν 'Αθήναιον τὸν το 'Αττάλου τοῦ βασιλέως ἀδελφόν. οὐ μέντοι πολλῶν προσεδεήθη λόγων, ἀλλ' εὐθέως καταστήσασα πρεσβευτὰς συνεξαπέστελλε τῷ προειρημένω τοὺς περὶ Γάιον Κλαύδιον Κέντωνα καὶ Λεύκιον Όρτήσιον καὶ Γάιον Αὐρογκολήιον, ἐντολὰς δοῦσα κωλύειν τὸν 10 Προυσίαν 'Αττάλω πολεμεῖν.
 - 8 Παρεγένοντο δὲ καὶ παρὰ τῶν Αχαιῶν πρέσβεις εἰς Ῥώμην ὑπὲρ τῶν κατεχομένων οἱ περὶ Ξένωνα τὸν

^{2-383,15} X 228ⁿ-229ⁿ, 0 253ⁿ-254^r, U* 277-279, Ur $(XXXX; v. Me\ 21,\ 32.\ Y^m: λόγ' λγ 3 τὸν del. Ca 959, revocat <math>Di$ τῶν ex τὸν U* 4 τὸ] τῶν O γεγονέναι X, παρα add. X^m 5 εἰ δὲ καλέσοιτο O 8 συνεξαπέστελλε Y Hu, συνεξαπέστελλε U^* Ur vulgo, v. Hu E.Z. VIII 4 9 δρτήσιον Y vulgo, corr. Ernestus 10 Αὐρογιολήιον BW auctore Hu (v. Dittenbergerum $Hermes\ 1872,\ 282 ss.), αὐρουνολούιον <math>X$, αὐρουνολούιον X^m addito ἴσως et U^* , αὐρον κολεύιον O, αὐρονκουλήιον Ur vulgo, Aὑρονγκουλήιον vulgo post Ernestum, $Aὑρουγκολήιον\ <math>Di$, v. ad 33, 7, 1 13 ξένωνα U^{**} Ur, ξενῶνα Y

Αἰγιέα καὶ Τηλεκλέα τὸν Αἰγειράτην. ὧν ποιησαμένων 4 λόγους ἐν τἢ συγκλήτω, καὶ τοῦ διαβουλίου προτεθέντος, παρ' ὀλίγον ἦλθον ἀπολῦσαι τοὺς κατητιαμένους οἱ τοῦ συνεδρίου. τὴν δ' αἰτίαν ἔσχε τοῦ μὴ συν- 5 τελεσθῆναι τὴν ἀπόλυσιν Αὐλος Ποστόμιος, στρατηγὸς ὧν έξαπέλεκυς καὶ βραβεύων τὸ διαβούλιον. τριῶν 6 γὰρ οὐσῶν γνωμῶν, μιᾶς μὲν τῆς ἀφιέναι κελευούσης, έτέρας δὲ τῆς ἐναντίας ταύτης, τρίτης δὲ τῆς ἀπολύειν μέν, ἐπισχεῖν δὲ κατὰ τὸ παρόν, καὶ πλείστων δ' 10 ὄντων τῶν ἀφιέντων, παρελθὼν τὴν μίαν γνώμην 7 διηρώτα τὰς δύο καθολικῶς, οἶς δοκεῖ τοὺς ἀνακεκλημένους ἀφιέναι καὶ τοὐναντίον. λοιπὸν οἱ κατὰ τὸ 8 παρὸν ἐπέχειν κελεύοντες προσέβησαν πρὸς τοὺς μὴ 1287] φάσκοντας δεῖν ἀπολύειν, καὶ πλείους ἐγενήθησαν 15 τῶν ἀφιέντων. καὶ ταῦτα μὲν ἐπὶ τούτων ἦν. —

8 Animadversa tripartita varietas est in tribus 2 philosophis, quos Athenienses Romam ad senatum legaverant inpetratum uti multam remitteret, quam fecerat

¹ τηλεκλέα Υ Ca 960, τελεκλέα Ur αίγεάτην Υ Sch, τεγεάτην vulgo post Ur, corr. Wilamowitzius Hermes 1887, 102 BW (v. Dittenbergerum syll.² n. 308 ann. 2), idem coniecerat Sch 3 (τοῦ) ἀπολῦσαι Sch, sed v. Kaelkerum l. c. 254 4 δ' Υ Ur Be, δὲ vulgo post Ca 960 5 αὅλος Υ Ernestus, αὅλος U* Ur, ATλος Ca Gro ποστόμιος Υ BW, ποστούμιος Ur vulgo, v. ad 25, 6, 6 8 ταύτης Υ Di, ταύτη Ur vulgo, v. 3, 63, 13; 73, 5 9 δὲ Υ, corr. Ben 303 BW 10 ἀφιέντων Rei 723 Be, ἐφιεμένων Υ, ἀφιεμένων O ante Ur vulgo, ἀφιέναι βουλομένων coni. Hu 11 διεφώτα Υ, corr. Didotians β Υ 12 κατὰ Di, παφὰ Υ Ur, πφὸς Ca 960 vulgo 13 πφοσώνησαν ΧΟ, πφοσένησαν U*, corr. Ur 16—384,11 Gell. N. A. 6 (7), 14,8—10, e quo fluxit Macrob. Sat. 1, 5, 14 ss. Plutarchum Cat. mai. 22 de eadem legatione e Polybio hausisse censent Ni 296 et Scala l. c. I 125 s. Cic. Acad. Quaest. 2, 45, 187: legi ... cum Carneades et Stoicus Diogenes ad senatum in Capitolio starent, A. Albinum, qui tum P. Scipione et M. Marcello cos. praetor erat, ... dixisse ...

is propter Oropi vastationem. 9 Ea multa fuerat talentum fere quingentum. Erant isti philosophi Carneades ex Academia, Diogenes Stoicus, Critolaus Peripateticus. Et in senatum quidem introducti interprete usi sunt C. Acilio senatore; sed ante ipsi seorsum [1109 quisque ostentandi gratia magno conventu hominum dissertaverunt. 10 Tum admirationi fuisse aiunt Rutilius et Polybius philosophorum trium sui cuiusque generis facundiam. 'Violenta,' inquiunt, 'et rapida Carneades dicebat, scita et teretia Critolaus, modesta 10 Diogenes et sobria.' —

3 "Οτι τῶν ἐκ τῆς Ῥώμης πρεσβευτῶν ἀνακαμψάντων (2) εἰς τὴν ἀχαΐαν καὶ διασαφούντων ὅτι πας' ὀλίγον ἔλθοι τὰ πράγματα τοῦ πάντας ἐπανελθεῖν τοὺς κατ-2 εχομένους, εὐέλπιδες γενόμενοι καὶ μετεωρισθέντες οἱ 15 πολλοὶ πάλιν ἐξ αὐτῆς ἔπεμπον Τηλεκλέα (καὶ) τὸν Μεγαλοπολίτην ἀναξίδαμον. καὶ τὰ μὲν κατὰ Πελοπόννησον ἐπὶ τούτων ἦν.

II. RES RHODIORUM.

4 "Οτι Άριστοκράτης δ τῶν 'Pοδίων στρατηγός [1113 (9) ἦν μὲν κατὰ τὴν ἐπιφάνειαν ἀξιωματικός καὶ κατα-2 πληκτικός. διόπερ ἐκ πάντων τοῦτον ὑπέλαβον οἱ 'Pόδιοι τελέως ἀξιόχρεων ἡγεμόνα καὶ προστάτην ἔχειν

^{12—18} X 230°, 0 254°, U° 279 s., Ur CXXX; v. Me 22, 32
15 εδέλπιδες O ante Ur, ἐνέλπιδες X, ἀνέλπιδες U° 16 s. (καὶ)
τὸν Μεγαλοπολίτην BW auctore Sch, τὸν Μεγαλοπολίτην (καὶ)
vulgo post Ur, v. 31, 1, 3 et BW Fleckeis. annal. 1889, 675,
ann. 11 d 20—385, 4 P 297°, Va 170. 20—385, \$ Said.:
Δοιστοκράτης, 'Ροδίων στρατηγός δς ἦν κατὰ — ἐφάνη; v.
Diod. 31, 37, Me 26, 32, Stei 50 s. 22 τού|των P (Suid.), corr.
BW auctore Be

1288] τοῦ πολέμου. διεψεύσθησαν μέντοι γε τῶν ἐλπί- 8 δων ἐλθὼν γὰρ εἰς τὰς πράξεις ὥσπερ εἰς πῦρ, καθάπερ τὰ κίβδηλα τῶν νομισμάτων, ἀλλοίος ἐφάνη. τοῦτο δ' ἐγένετο δῆλον ἐπ' αὐτῶν τῶν ἔργων. 4

III. RES CYPRI.

** * προτείνειν αὐτῷ πεντακόσια τάλαντα [5 1110 παραχωρήσαντι τῆς Κύπρου, καὶ τἄλλα συνακολουθήσοντα λυσιτελῆ καὶ τίμια παρ' αὐτῷ συνεπιδεικνύειν, προσενεγκαμένφ τὴν χρείαν ταύτην.

Τῷ δὰ Πτολεμαίφ γενομένης ποοσαγγελίας παρείναι 2* τὸν 'Αρχίαν. —

Ότι ᾿Αρχίας βουλόμενος τὴν Κύπρον προδοῦναι τῷ 2 Δημητρίψ καὶ φωραθεὶς καὶ εἰς κρίςιν ἀχθεὶς καλφδίφ τῶν ἐκ τῆς αὐλαίας παραπεπετασμένων ἑαυτὸν ἀπεκρέ15 μασεν. τῷ γὰρ ὅντι διὰ τὰς ἐπιθυμίας κενοὶ κενὰ 8

¹ μέντοι γε] δὲ Suid. 2 ἐς πῦς Suid. 6—9 Suid. ν. κροτείνειν; Pol. fragmentum agnovit Ca 1026, huc rettulit Va ann. 29. Cf. Me 25, 32, Stei 50 6 $\overline{\varphi}$ Suid. 8 αὐτοῦ vulgo post Sch ante BW, ν. Krebsium D. Präpos. cet. 54 10. Il Suid. ν. κροσαγγελία; Pol. fragmentum agnovit et huc rettulit Va ann. 29 12—386, 3 P 297°, Va 170, Suid.: Μοχίας. οὖτος βουλόμενος cet., idem ν. κενοί: Λοχίας γὰς Κύπρον βουλόμενος κροδοῦναι cet. 12 τ $\overline{\varphi}$ om. Suid. utroque loco 13 φοςαθείο P, corr. Va e Suida καὶ εἰς — άχθεἰς om. Suid. ν. κενοί καὶ εἰς P vulgo, καὶ ἐς Suid., ν. BW Fleckeis. annal. 1889, 680s. παλωδίωι P Suid. utroque loco, corr. Di; ν. Boeckhium Urk. \ddot{w} b. \ddot{d} Seewes. cet. 146 et Herod. techn. Il 541, 4 Lentz 13 καλωδίω — 14 παςαπεπετασμένων P Suid. ν. κενοί Hu, καλωδίωι — παςαπετασμένων P, καλωδί $\overline{\phi}$ — παςαπετασμάτων Suid. ν. Λοχίως Rei 768, $\ddot{\phi}$ δὲ λαβων έπ τῆς παςαπεπετασμένης αὐλαίας καλώδιον Suid. ν. αὐλαία, καλωδί $\overline{\phi}$ — πεςυπετασμάτων Va, λαβων έπ τῆς παςαπετασμένης αὐλαίας καλώδιον Vulgo post Sch, καλφδί $\overline{\phi}$ — Γαρςαπετασμάτων] Di 14 άπει κρεμασεν (s. acc.) P Be, ἀπεκρέμασε Suid. Va vulgo

4 λογίζονται κατά τὴν παροιμίαν. καὶ γὰρ ἐκείνος δόξας πεντακόσια τάλαντα προσλήψεσθαι καὶ τὰ προϋπάρχοντα χρήματα καὶ τὸ πνεῦμα προσαπέβαλεν.

IV. RES ARIARATHIS.

6 "Ότι κατὰ τοὺς καιροὺς τούτους καὶ Πριηνείς [1115 2 ἐνέπεσον παραλόγφ συμφορᾶ. δεξάμενοι γὰρ παρ' Όροφέρνους, ὅτ' ἐκράτησε τῆς ἀρχῆς, ἐν παραθήκη τετρακόσια τάλαντα ἀπητοῦντο κατὰ τοὺς ἔξῆς χρόνους 3 ὑπ' Ἀριαράθου ***, ὅτε μετέλαβε τὴν ἀρχήν. οἱ μὲν 1289] οὐν Πριηνείς, ὡς ἐμοὶ δοκείν, ὀρθῶς ἴσταντο, 10 φάσκοντες μηδενὶ προήσεσθαι τὰ χρήματα ζῶντος 4 Ὀροφέρνους πλὴν αὐτῷ τῷ παραθεμένῷ · ὁ δ' Ἀριαράθης πολλοῖς ἐδόκει παραπίπτειν τοῦ καθήκοντος, 5 ἀπαιτῶν τὴν ἀλλοτρίαν παραθήκην. οὐ μὴν ἀλλ' ἔως μὲν τούτου τάχ' ἄν τις ἔχοι συγγνώμην αὐτῷ κατα-15 πειράζοντι τῷ δοκείν τῆς ἐκείνου βασιλείας εἶναι τὰ χρήματα · τὸ δὲ καὶ πορρωτέρω προβαίνειν ὀργῆς καὶ 6 φιλοτιμίας οὐδαμῶς ἐδόκει γενέσθαι κατὰ λόγον. κατὰ δὲ τοὺς νῦν λεγομένους καιροὺς ἐπαποστείλας ἐλεπλάτει

¹ κατὰ τὴν παροιμίαν om. Suid. v. κενοί, del. C. Wunderer Pol. Forsch. I Lips. 1898, 5, ann. 2 $2 \bar{\varphi}$ P Suid. v. Άρχίας 3 χρήματα καὶ τὸ πνα προσαπέβαλεν P Suid. v. Άρχίας, προσαπόλεσε Suid. v. κενοί ceteris omissis 5-387, I2 P 297° s. (v. ad p. 387, 12), Va 170; v. Diod. 31, 32, Me 25, 32, Stei 50 7.12 δλοφέρνους P, Oλοφέρνους Va vertens Oroferne et Orophernes, Όλοφέρνους Ernestus, corr. Sch 7 παραθήκηι P Hu, παρακαταθήκη Va vulgo, v. § 4 et 9 8 \bar{v} P ά|πήτουν P, corr. Va 9 ***] lac. indicat BW et add. τοῦ βασιλέως |τῆσ ἀρχῆσ P, corr. BW 10 δοκεῖν P Hu (idem coniecerat Ben 304), δοκεῖ Va vulgo ἐνίσταντο Herwerdenus Mnemos. 1874, 79, sed v. Rei 768 et Sch ad 31, 7, 2 11 μηδενὶ P Hu, οὐδενὶ Va vulgo προείσεσθαι P, corr. Rei 768 Sch 13 παραπαίειν Cobetus Mnemos. 1862, 24, sed v. Hu ad 8, 13, 8 15 ἔχει P, corr. Va

την χώραν τῶν Πριηνέων, συνεργοῦντος ᾿Αττάλου καὶ παροξύνοντος αὐτὸν διὰ την ἰδίαν διαφοράν, ἡν εἶχε πρὸς τοὺς Πριηνεῖς. πολλῶν δὲ καὶ σωμάτων καὶ [7 1116 θρεμμάτων ἀπολομένων καὶ πρὸς τῆ πόλει πτωμάτων ε γενομένων, ἀμύνασθαι μὲν οὐχ οἶοί τ᾽ ἡσαν οἱ Πριηνεῖς, ἐπρέσβευον δὲ καὶ πρὸς Ῥοδίους, μετὰ δὲ ταῦτ᾽ ἐπὶ Ῥωμαίους κατέφυγον. οἱ δ᾽ οὐ προσεῖχον τοῖς 8 λεγομένοις. καὶ Πριηνεῖς μὲν μεγάλας ἔχοντες ἐλπίδας ἐπὶ τῷ πλήθει τῶν χρημάτων τοῖς ἐναντίοις ἐνεκύρητο σαν τῷ μὲν γὰρ Ὀροφέρνει τὴν παραθήκην ἀπέδωκαν, 9 ὑπὸ δὲ τοῦ βασιλέως ᾿Αριαράθου ἱκαναῖς τισι βλάβαις περιέπεσον ἀδίκως διὰ τὴν παραθήκην.

B. OLYMP. 156, 2.

I. RES ITALIAE.

1290] Οτι τῶν περὶ τὸν Ορτήσιον καὶ Αὐρογκο- [7 (9) 1111 λήιον παραγεγονότων ἐκ τοῦ Περγάμου καὶ διασαφούντων τήν τε τοῦ Προυσίου καταφρόνησιν τῶν τῆς συγκλήτου παραγγελμάτων, καὶ διότι παρασπονδήσας 2

² αὐτὸν | P Hu, om. Va vulgo 6 ταῦτα P, corr. Ben 303 BW 7 post κατέφυγον lac. indicat Rei 769 et add. καὶ οἰ μὲν (vel καὶ οὖτοι μὲν, utraque cum hiatu) ὑπὲς ἐκείνων ἐδέοντο κας Ἰριαράθη ὁ — προσείχε P, corr. BW auctore Sch δὲ P, corr. Ben 303 BW 10 ὁλοφέςνει P, Oλοφέςνει Va vertens Oropherni, Ὀλοφέςνει Ernestus, corr. Sch 12 post καραθήκην in P ea continuo sequuntur, quae Sch recte rettulit ad 34, 6, 15 15 — 388, 9 V 101° s., W 68° s., N 109° s., U 379s., Ur CXXXIII; v. Me 21ss., 32 15 τῶν Ur pro οἰ δρτήσιον N Αὐρογκολήιον BW (v. ad 33, 1, 2), αὐρουκολήιον Z, αὐρουγκολήιον Ur vulgo, Αὐρουγκολήιον Di 16 παραγεγονότων Z ante Ur, παραγενότων U

καὶ συγκλείσας εἰς τὸ Πέργαμον αὐτούς τε καὶ τοὺς περὶ τὸν "Ατταλον πᾶσαν βίαν ἐνεδείξατο καὶ παρα3 νομίαν, ἡ σύγκλητος ὀργισθείσα καὶ βαρέως φέρουσα
1291] τὸ γεγονὸς ἐξ αὐτῆς δέκα πρεσβευτὰς κατέστησε τοὺς περὶ Λεύκιον Ανίκιον καὶ Γάιον Φάννιον καὶ ε
4 Κόιντον Φάβιον Μάξιμον, καὶ παραχρῆμ' ἐξαπέστειλεν, ἐντολὰς αὐτοῖς δοῦσα διαλῦσαι τὸν πόλεμον καὶ τὸν Προυσίαν ἀναγκάσαι δίκας ὑποσχεῖν Αττάλφ τῶν κατὰ πόλεμον ἀδικημάτων. —

1289 8 (7)] "Οτι κατὰ τὸν αὐτὸν καιρὸν ἦκον [1110 2 (πρεσβευταί) καὶ παρὰ Μασσαλιητῶν, (οῖ) πάλαι μὲν κακῶς πάσχοντες ὑπὸ τῶν Λιγυστίνων, τότε δὲ συγκλειόμενοι τελέως, καὶ πρὸς τούτοις καὶ πολιορκουμένων τῶν πόλεων 'Αντιπόλεως καὶ Νικαίας, ἐξαπέστειλαν πρεσβευτὰς εἰς τὴν 'Ρώμην τοὺς τά τε 15 γινόμενα διασαφήσοντας καὶ δεησομένους σφίσι βοη-3 θεῖν. ὧν καὶ παρελθόντων εἰς τὴν σύγκλητον, ἔδοξε 1290] τῷ συνεδρίφ πρεσβευτὰς πέμψαι τοὺς ἄμα μὲν αὐτόπτας ἐσομένους τῶν γινομένων, ᾶμα δὲ [1111 πειρασομένους λόγφ διορθώσασθαι τῶν βαρβάρων και τὴν ἄγνοιαν. —

⁴ δέκα Z ante Ur, δέκας U πρεσβεύς V 5 ναυίκιον Z, corr. Ur φάννιον Z ante Ur, φάνιον U 6 κόιντο W παραχρήμα Z, corr. Ben 303 BW 8 ἀναγκᾶσαι V post ἀναγκ. add. et del. τὸν πόλεμον N post κατὰ add. τὸν Rei 723 Sch vulgo, del. BW, v. ad 18, 47, 13 10-21 X 230°s., 0 254°, U* 280, Ur CXXXI; v. Me 21ss., 32 11 πρεσβευταὶ add. Ur οὶ add. Ur 12 λιγυστινῶν Y, corr. Be 14 ἀντιπόλεως Ur pro ἀντὶ πόλεως υκαίας ex νικίας Ο ἐξακξοτειλε Y, corr. Ur 15 τά τε Be pro τε τὰ 16 δεησομένους Na 347 Di pro δεομένους 19 ἐσομένους Hu, γενομένους Y Ur, γενησομένους Ca 961 vulgo γιγνομένων Y Ur, γιγνωμένων O, corr. Hu

"Οτι των Μασσαλιητων διαπρε- [9 (10) 12911 σβευσαμένων πρὸς 'Ρωμαίους κακώς πάσχειν αύτούς ύπὸ τῶν Λιγυστίνων, παραχρημα κατέστησαν Φλαμίνιον και Ποπίλιον Λαινάτον και Λεύκιον s Πόπιον πρεσβευτάς. οι και πλέοντες μετά των 2 Μασσαλιητών προσέσχον της 'Οξυβίων χώρας κατά πόλιν Αίγιτναν. οἱ δὲ Λιγυστίνοι προακηκοότες ὅτι 3 πάρεισιν ἐπιτάξοντες αὐτοῖς λύειν τὴν πολιοραίαν, τούς μεν άλλους έτι καθορμιζομένους έπελθόντες 10 έχωλυσαν της αποβάσεως, του δε Φλαμίνιον κατα- 4 λαβόντες ἀποβεβηκότα καὶ τὰς ἀποσκευὰς ἀποτεθειμένον, τὰς μεν ἀρχὰς ἐκέλευον αὐτὸν ἐκ τῆς χώρας άπολύεσθαι, τοῦ δὲ παρακούοντος ήρξαντο τὰ σκεύη διαρπάζειν. των δε παίδων και των άπελευθέρων 5 15 άντιποιουμένων και κωλυόντων, άπεβιάζοντο και προσέφερου τούτοις τὰς χείρας. ἐν α καιρῶ καὶ τοῦ Φλα- 6 μινίου βοηθούντος τοις ίδίοις, τούτον μέν κατέτρωσαν, δύο δὲ τῶν οἰκετῶν κατέβαλον, τοὺς δὲ λοιποὺς κατεδίωξαν είς την ναῦν, ώς τὸν Φλαμίνιον μόνις ἀπο-

κόψαυτα τάπίγυα καὶ τὰς ἀγκύρας διαφυγείν τὸν 7 κίνδυνον. οὖτος μὲν ἀποκομισθείς εἰς Μασσαλίαν 8 ἐθεραπεύετο μετὰ πάσης ἐπιμελείας· ἡ δὲ σύγκλητος 1292] πυθομένη τὰ γεγονότα παραχρῆμα τὸν ἕνα τῶν ὑπάτων Κόιντον Ὀπίμιον ἐξαπέστελλε μετὰ δυνάμεως ε πολεμήσοντα τοις Ὀξυβίοις καὶ Δεκιήταις.

10 (11)] Ο δε Κόιντος συναθροίσας τὰς δυνάμεις εἰς (8) την των Πλακεντίνων πόλιν και ποιησάμενος την πορείαν διά των Άπεννίνων δρων ήμεν είς τούς 2 'Οξυβίους. στρατοπεδεύσας δὲ παρὰ τὸν Άπρωνα πο- 10 ταμὸν ἀνεδέχετο τοὺς πολεμίους, πυνθανόμενος αὐτοὺς άθροίζεσθαι καὶ προθύμους είναι πρός τὸ διακινδυ-3 νεύειν. και προσαγαγών την στρατιάν δ Κόιντος πρός την Αίγιτναν, έν ή συνέβη τούς ποεσβευτάς παρασπονδηθήναι, την πόλιν κατά κράτος έλων έξηνδραπο- 15 δίσατο καὶ τοὺς ἀρχηγοὺς τῆς ὕβρεως ἀπέστειλε δε-4 σμίους είς την 'Ρώμην. καὶ ταῦτα διαπραξάμενος 5 απήντα τοις πολεμίοις. οἱ δ' Ὀξύβιοι νομίζοντες άπαραίτητον αύτοις είναι την είς τούς πρεσβευτάς άμαρτίαν, παραλόγφ τινί χρησάμενοι δυμφ καί [1118 λαβόντες δρμήν παραστατικήν, πρίν ή τούς Δεκιήτας αὐτοίς συμμίξαι, περί τετρακισχιλίους άθροισθέντες

¹ τἀπόγαια Z Ur vulgo, τὰ ἀπόγαια N, τἀπόγνα Di, corr. BW Beitr. 23 ann. 1 2 μυσταλίαν Z, corr. Ur 3 post μετα (sic) add, et del. παραχρήμα τὸν ἕνα V 5 ἔξαπέστελλε V BW, ἔξαπέστελλε Z Ur vulgo 6 πολεμήσονται Z, corr. Ur 9 πορίαν N διὰ om. N, add. N^m άπεννίνων Z ante Ur, ἀπεννίων U 10 Οὐάρον coni. Ur coll. Ptolem. 2, 10, 1. 8, 3, 1, 1, Πάρωνα V V V 12 αὐτολε V 12 άθροιζεσθαι V 17. 19 αὐτολε V 12 άθροιζεσθαι V 18. V 177 19 αὐτολε V 19 V 19 V 10 V

ῶρμησαν ἐπὶ τοὺς πολεμίους. ὁ δὲ Κόιντος ἰδὰν τὴν 6 έφοδον και τὸ θράσος των βαρβάρων την μεν απόνοιαν αὐτῶν κατεπλάγη, θεωρῶν δὲ μηδενὶ λόγω ταύτη γρωμένους τοὺς έγθροὺς εὐθαρσής ήν, ατε τριβήν έν ε πράγμασιν έχων καλ τη φύσει διαφερόντως άγχίνους ύπάρχων. διόπερ έξαγαγών την αύτοῦ στρατιάν καὶ 7 παρακαλέσας τὰ πρέποντα τοις καιροις ἥει βάδην έπι τούς πολεμίους. χρησάμενος δε συντόνω προσβολή 8 ταχέως ενίκησε τοὺς άντιταξαμένους καὶ πολλοὺς μεν 10 αὐτῶν ἀπέκτεινεν, τοὺς δὲ λοιποὺς ἡνάγκασε φυγείν προτροπάδην. οἱ δὲ Δεκιῆται (συν)ηθροισμένοι παρῆσαν, 9 ώς μεθέξοντες τοις Όξυβίοις των αύτων κινδύνων. ύστερήσαντες δε τῆς μάχης τούς τε φεύγοντας έξεδέ- 10 ξαυτο καὶ μετ' όλίγου συνέβαλου τοῖς 'Ρωμαίοις μετὰ 15 μεγάλης δρμής και προθυμίας. ήττηθέντες δε τη μάγη 11 1298] παραυτίκα πάντες παρέδωκαν σφᾶς αὐτοὺς καὶ την πόλιν είς την 'Ρωμαίων πίστιν. δ δε Κόιντος 12 κύριος γενόμενος τούτων των έθνων παραυτίκα μέν της χώρας δσην ένεδέχετο προσέθηκε τοις Μασσαλιή-20 ταις, είς δε τὸ μέλλον δμηρα τοὺς Λιγυστίνους ηνάγκασε διδόναι κατά τινας τακτούς χρόνους τοίς Μασσαλιήταις αὐτὸς δὲ παροπλίσας τοὺς ἀντιταξαμένους καὶ 13 (δι)ελων την δύναμιν έπὶ τὰς πόλεις αὐτοῦ την παρα-

¹ ὅρμισαν Ν 2 ἔφοβον Ν 5 καὶ — 6 ὁπάρχων οπ. Ν 6 αὐτοῦ Ζ, corr. Βε 7 ἢει VΝ 10 ἀπέκτεινεν Ζ Βε Ηυ, ἀπέκτεινεν Ur vulgo 11 δεκεῆται WN ἡθροισμένοι Ζ², corr. ΒW παρῆσαν Z ante Ur, ἡσαν U 13 τε Z Di, οπ. U Ur vulgo 19 προσέθηκαν et ε super αν W μασσαλιηταῖς V 20 εἰς V ante Ur, εἰ Ζ λιγυστινοὺς Ζ, corr. Βε 21 μασσαλιήταις Z ante Ur, μασαλιηταῖς W, μασσαλιηταῖς U 22 παροπλήσας Z, corr. Ca 964 23 ἐλὰν Z, corr. Ur ἐπὶ Z Rei 724 Sch, κατὰ Ur vulgo

14 χειμασίαν έποιήσατο. καὶ ταῦτα μὲν ὀξεῖαν ἔλαβε καὶ τὴν ἀρχὴν καὶ τὴν συντέλειαν. —

"Οτι κατά τοὺς καιρούς, καθ' οῦς [1111 **1290** 11 (8)] έξέπεμψεν ή σύγκλητος τον Όπίμιον έπλ τὸν τῶν Ὀξυβίων πόλεμον, ἤκε Πτολεμαίος ὁ νεώτερος ι 2 είς την Ρώμην, και παρελθών είς την σύγκλητον έποιείτο κατηγορίαν τάδελφοῦ, φέρων τὴν αλτίαν τῆς ἐπιβουλῆς 3 ἐπ' ἐκεῖνον. ἄμα δὲ τὰς ἐκ τῶν τραυμάτων οὐλὰς ύπὸ τὴν ὄψιν δεικνὺς καὶ τὴν λοιπὴν δεινολογίαν ἀκόλουθον τούτοις διατιθέμενος έξεκαλεῖτο τοὺς ἀνθρώ-10 4 πους πρός έλεον. ήκον δε και παρά τοῦ πρεσβυτέρου πρέσβεις οί περί τον Νεολαΐδαν και Άνδρομαγον, άπολογούμενοι πρὸς τὰς ὑπὸ τάδελφοῦ γενομένας κατ-5 ηγορίας. ὧν ή σύγκλητος οὐδ' ἀνέχεσθαι δικαιολογουμένων ήβουλήθη, προκατειλημμένη ταϊς ύπὸ τοῦ 15 νεωτέρου διαβολαῖς άλλὰ τούτοις μὲν ἐπανάγειν ἐχ 6 τῆς Ῥώμης προσέταξεν έξ αὐτῆς, τῷ δὲ νεωτέρφ πέντε πρεσβευτάς καταστήσασα τούς περί Γνάιον Μερόλαν καλ Λεύκιον Θέρμον καλ πεντήρη δούσα των πρεσβευτων έκάστω, τούτοις μεν παρήγγειλε κατάγειν Πτολε- 20 7 μαΐον είς Κύπρον, τοίς δε κατά την Έλλάδα και την Ασίαν συμμάχοις έγραψαν έξειναι συμπράττειν το Πτολεμαίφ τὰ κατὰ τὴν κάθοδον.

³⁻²³ X 230"-231", 0 254"-255", U* 281s., Ur CXXXII; v. Me 21ss., 32 3 Xm Om U*m: πτολεμαίος 4 ίππόνιον Υ, δπίμιον Ur, corr. Ur not. 95, Opimium Ca 961 7 ἀναφέρων vel ἐπιφέρων (utrumque cum hiatu) Bentenus l. c. 52, v. Sch lex. 647 13 ὁπὸ ϒ Ur Di, om. vulgo post Ca 961, unde παρὰ Rei 723 Sch, Didotiana, Be γεγομένας Χ, corr. Xm 14 οὐδ' ἀναδέχεσθαι Υ Ur vulgo, οὐδένα δέχεσθαι Ο, corr. Rei 723 Sch 16 ἐπανάγειν ϒ Rei 723 Sch, ἀπανάγειν Ur vulgo 17 προσέταξεν Υ Rei 723 Sch, προέταξεν Ur vulgo τῷ ex τῶν Ο δὲ om. Ο ξ Υ 18 μερόδαν Υ, μερούλαν Ur, corr. Sch 19 δερμὸν Υ, corr. Ur

II. RES PERGAMI.

"Οτι κατά την Άσίαν Άτταλος έτι κατά [12 12981 χειμώνα συνήθοοιζε μεγάλας δυνάμεις, ατε καί των περί (τον) 'Αριαράθην και τον Μιθριδάτην έξs απεσταλκότων αὐτῷ στρατιὰν ἱππέων καὶ πεζῶν κατὰ την συμμαγίαν, δεν ήγειτο Δημήτριος Αριαράθου. δυτος δε περί ταύτας αὐτοῦ τὰς κατασκευάς, ἦκου ἐκ 2 τῆς 'Ρώμης οἱ δέκα πρέσβεις, οῖ καὶ συμμίζαντες αὐτῷ περί Κάδους και κοινολογηθέντες περί των πραγμάτων 10 ωρμησαν πρός τον Προυσίαν. ἐπειδή δὲ συνέμιξαν, 3 διεσάφουν αὐτῷ τὰ παρὰ τῆς συγκλήτου μετὰ πολλῆς άνατάσεως. δ δε Προυσίας ένια μεν των προσταττο- 4 μένων προσεδέγετο, τοίς δε πλείστοις αντέλεγε. διόπερ 5 οί 'Ρωμαίοι προσκόψαντες αὐτῷ τήν τε φιλίαν ἀπεί-15 παυτο καὶ τὴυ συμμαγίαυ, καὶ πάντες έξ αὐτῆς ἀπηλλάττοντο πάλιν ώς τὸν "Ατταλον. ὁ δὲ Προυσίας 6 μετανοήσας μέχρι μέν τινος έπηκολούθει λιπαρών, έπελ δ' οὐδὲν ήνυεν, ἀπαλλαγείς ἐν ἀμηγανίαις ἡν. οἱ δὲ 7 'Ρωμαΐοι του μεν "Ατταλου εκέλευου προκαθίσαυτα τῆς 20 αύτοῦ χώρας μετὰ δυνάμεως αύτον μὲν μη κατάρχειν τοῦ πολέμου, ταῖς δὲ πόλεσι ταῖς αὐτοῦ καὶ ταῖς κώ-

^{2-394, 9} V 105⁻-106^π, W 71⁻-72^π, N 112^π-114^π, U 386-388, Ur CXXXV; v. App. Mithrid. 3, Me 21 ss., 32 3 χειμόνα Z, corr. Ur 4 τῶν] τὸν Ν περὶ ἀριαράθην Ζ Ur vulgo, περιαράθην V, περὶ ἀράθην U, περὶ (τὸν) Άριαράθην Di; v. BW Fleckeis. annal. 1889, 676 ann. 12 6 ante Άρ. add. ὁ et hiatum Polybio obtrudit Sch, del. Di ἀριαράθους Z, corr. Ur 8 τ Z, δέκα Di, om. Ur vulgo οἰ Ν 9 κάδοις Z, corr. Ur e Steph. Byz. 11 παρὰ Ur pro περὶ 12 ἐπιστάσεως Z Ur vulgo, N^m addito γε΄, δυνάμεως Ν, ἐπιτάσεως coni. Sch, corr. BW auctore Hu, v. App. l. c. 13 ἀντέλεγε Z Rei 724 Sch, άντελέγετο U Ur vulgo 14 ἀπείποντο Z, corr. Ur 20. 21 αύτοῦ Z, corr. Be

1294 8] μαις την ἀσφάλειαν παρασκευάζειν αὐτοὶ δὲ μερίσαντες σφᾶς αὐτούς, οἱ μὲν ἔπλεον κατὰ σπουδην ἀπαγγελοῦντες τῆ συγκλήτφ την ἀπείθειαν τοῦ Προυσίου, τινὲς δ' ἐπὶ τῆς Ἰωνίας ἐχωρίσθησαν, ἕτεροι δ' ἐφ' Ἑλλησπόντου καὶ τῶν κατὰ τὸ Βυζάντιον τόπων, ε μίαν ἔχοντες καὶ την αὐτην πρόθεσιν ἄπαντες, ἀπὸ μὲν τῆς Προυσίου φιλίας καὶ συμμαχίας ἀποκαλείν τοὺς ἀνθρώπους, ἀττάλφ δὲ προσνέμειν την εὕνοιαν καὶ συμμαχείν κατὰ δύναμιν. —

καὶ συμμαχείν κατὰ δύναμιν. —

13 Κατὰ δὲ τοὺς αὐτοὺς καιροὺς ᾿Αθήναιος κατέπλευσε το

12 ναυσὶ καταφράκτοις ὀγδοήκοντα ὁν αἰ πέντε μὲν
τετρήρεις ἡσαν Ἡροδίων τῶν ἀποσταλεισῶν εἰς τὸν
Κρητικὸν πόλεμον, εἰκοσι δὲ Κυζικηνῶν, έπτὰ δ' ἐπὶ
ταίς εἰκοσι τῶν περὶ τὸν Ἅτταλον, αἱ δὲ λοιπαὶ τῶν

8 ἄλλων συμμάχων. ποιησάμενος δὲ τὸν πλοῦν ἐφ' τι
ဪ Ελλησπόντου καὶ συνάψας ταῖς πόλεσι ταῖς ὑπὸ
Προυσίαν ταττομέναις ἀποβάσεις τε συνεχείς ἐποιεῖτο

4 καὶ κακῶς διετίθει τὴν χώραν. ἡ δὲ σύγκλητος [1115
διακούσασα τῶν παρὰ τοῦ Προυσίου πρεσβευτῶν ἀνακεχωρηκότων ἐξ αὐτῆς τρεῖς ἄλλους ἀπέστειλεν, Ἅπ-

πιόν τε τὸν Κλαύδιον καὶ Λεύκιον Ὅππιον καὶ Αὐλον

5 Ποστόμιον. οἱ καὶ παραγενόμενοι πρὸς τὴν ᾿Ασίαν

¹ παρεσπεύαζεν Z, corr. Ur
3 ἀπαγγέλλοντες Z, corr. Na 347
Di τὴν σύγκλητον Z, corr Ur
4 δὲ Z, corr. Ben 303 B W
ἐωνίας Z Sch, ἰονίας Ur vulgo δὲ Z, corr. Benl. c. B W 10-395, 14
V 106^u-107^u, W 72^r s., N 114^r-115^r, U 388-391, Ur CXXXVI; v. Me
21 ss., 32 10 post καιροὺς add. Αττάλον ἀδελφὸς (cum hiata) Ur,
del. Ημ ἀθήναις Z, corr. Ur
11 π̄, ὧν αὶ ἔ Z
2 Di, τριήρεις Ur vulgo post τῶν add. ἀλλων Me 26 ann. 27
18 κλητικὸν Z, corr. Ur
2 πνζικενῶν Z, corr. Ur
5 Z δὲ Z, corr. Ben 303 B W
ἐπὶ Z Ca 965, καὶ ἐπὶ Ur
15 ἐπὶ WN
17 ὁποβάσεις WN
21 αὐλὸν Z, corr. Ur
22 ποστόμιον Z B W, ποστούμιον Ur vulgo, v. ad 25, 6, 6
πρὸς
pro εἰς B W coll. 1, 39, 2. 4, 18, 10; 46, 1; 52, 1; 54, 3. 5, 2, 8

διέλυσαν τὸν πόλεμον, εἰς τὰς τοιαύτας συνθήκας ἐπαγαγόμενοι τοὺς βασιλέας ἀμφοτέρους, ὥστε παρα- 6 χρῆμα μὲν εἴκοσι καταφράκτους νῆας ἀποδοῦναι Προυσίαν ᾿Αττάλφ, πεντακόσια δὲ τάλαντα κατενεγκεῖν (ἐν) 5 ἔτεσιν εἴκοσι τὴν δὲ χώραν ἀμφοτέρους ἔχειν ἡν καὶ 7 πρότερον εἶχον, ὅτ᾽ εἰς τὸν πόλεμον ἐνέβαινον. διορ- 8 θώσασθαι δὲ Προυσίαν καὶ τὴν καταφθορὰν τῆς χώρας τῆς τε Μηθυμναίων καὶ τῶν Αἰγαιέων καὶ τῆς Κυμαίων καὶ Ἡρακλειωτῶν, ἐκατὸν τάλαντα δόντα τοῖς 1295] προειρημένοις. γραφεισῶν δ᾽ ἐ(πὶ) τούτοις τῶν 9 συνθηκῶν, ἀπῆγον τὰς δυνάμεις εἰς τὴν οἰκείαν οἱ περὶ τὸν Ἅτταλον, τὰς ναυτικὰς καὶ τὰς πεζικάς. καὶ 10 τῆς μὲν ᾿Αττάλου καὶ Προυσίου διαφορᾶς τοιοῦτος ὅ τε κατὰ μέρος χειρισμὸς ἐγενήθη τῶν πράξεων ***

C. OLYMP. 156, 3.

15

I. RES ITALIAE.

"Οτι κατά τὸν καιρὸν τοῦτον ἐν τῆ Ῥώμη [14 1117 τῶν ἐκ τῆς ἀχαΐας πρεσβευτῶν εἰσελθόντων εἰς τὴν σύγκλητον περὶ τῶν ἀνακεκλημένων, ἔδοξε τῷ τοῦ συνεδρίφ μένειν ἐκὶ τῶν ὑποκειμένων. —

² ἐπαναγόμενοι Z, corr. Rei 724 Be 3 $\bar{\kappa}$ Z 4 $\bar{\varphi}$ Z, πεντακισχίλια coni. Rei 724 δὲ om. N ἐν add. Ur 6 δτε Z, corr. BW 8 μιθνυμναίων Z, corr. Ur τῶν del. Be, sed v. BW Fleckeis. annal. 1889, 673 αἰγγέων Z, αἰγέων U Ur, corr. Sch 9 $\bar{\varphi}$ Z 10 δ' ἐπὶ Rei 725 Sch pro δὲ 12 τὰς πεξικὰς καὶ τὰς ναντικὰς W et ex eo Ca 966 vulgo ante Sch N Hu, v. BW Beitr. 25 13 τοιοῦτον V (?) N 13. 14 δ τε Z Rei 725 Sch, δτε WN, τότε Ur vulgo 14 ***] lac. indicat et add. καὶ τὸ τέλος Rei 725 Sch, καὶ τὸ τέλος τοιοῦτον BW 17—20 X 231°, 0 255°s., U* 282 s., Ur CXXXVII; v. Me 24 s., 32

- 15 "Οτι ό Ἡρακλείδης ἔτι τῆς θερείας ἀκμαζούσης (14) παρῆν εἰς τὴν Ῥώμην ἄγων τὴν Δαοδίκην καὶ τὸν 2 ἀλέξανδρον. ποιούμενος δὲ τὴν παρεκιδημίαν μετὰ τερατείας ᾶμα καὶ κακουργίας ἐνεχρόνιζε, κατασκευαζόμενος τὰ περὶ τὴν σύγκλητον.
 - 3 Καὶ ᾿Αστυμήδης ὁ Ἡδοιος, πρεσβευτής ἄμα καὶ ναύαρχος καθεσταμένος, παρελθὼν ἐξ αὐτῆς εἰς τὴν σύγκλητον διελέγετο περὶ τοῦ πολέμου τοῦ πρὸς 4 Κρηταιεῖς. ἡ δὲ σύγκλητος προσέχουσα τὸν νοῦν ἐπιμελῶς παραχρῆμα πρεσβευτὰς ἐξαπέστειλε τοὺς περὶ 10 Κόιντον λύσοντας τὸν πόλεμον.

II. BELLUM RHODIORUM CUM CRETENSIBUS.

16 "Ότι κατὰ τὸν καιρὸν τοῦτον οἱ Κρηταιείς πρε(15) σβευτὰς ἀπέστειλαν πρὸς ἀχαιοὺς ὑπὲρ βοηθείας (τοὺς
περὶ) ἀντιφάταν Τηλεμνάστου Γορτύνιον, παραπλη- 15
2 σίως δὲ καὶ 'Ρόδιοι τοὺς περὶ Θευφάνην. οῦσης δὲ
1296] τῆς συνόδου τῶν ἀχαιῶν ἐν Κορίνθφ, καὶ διαλεγομένων τῶν πρεσβευτῶν ἐκατέρων ὑπὲρ τῆς βοηθείας, ἔρρεπον ταῖς γνώμαις οἱ πολλοὶ μᾶλλον ἐπὶ τοὺς

¹⁻⁵ X 231 s., 0 255 v. U* 283, Ur CXXXVIII; v. Me 24 s., 32 1 δερείας Ur pro δεραπείας 2 παρῆν Be pro παρῆγεν λαοδικὴν Y, coir. Ur 3 ἐπιδημίαν Ο 4 τερατίας Ο 6—11 X 232 v. 0 255 v. U* 283 s., Ur CXXXVIII; v. Me 24 s., 32. Hanc eclogam in codicibus cum antecedenti arte cohaerentem separat Sch 6 στυμήδης Ο Rel et a Rel e

'Podlous, ἐντρεπόμενοι καὶ τὸ τῆς πόλεως ἀξίωμα καὶ 3 την όλην αΐρεσιν της πολιτείας και των άνδρων. είς 4 ά βλέπων Άντιφάτας έβουλήθη πάλιν έπεισελθείν, τοῦ δὲ στρατηγοῦ συγχωρήσαντος ἐχρήσατο λόγοις βαρυε τέροις η κατά Κρητα και σπουδαιοτέροις και γάρ ήν δ δ νεανίσκος οὐδαμῶς Κοητικός, ἀλλὰ πεφευγώς την Κοητικήν άναγωγίαν. διὸ καὶ συνέβαινε τοὺς [6 1118 Αχαιούς ἐπιδέχεσθαι τὴν παροησίαν αὐτοῦ καὶ μᾶλλον έτι διὰ (τὸ) τὸν πατέρα τοῦ προειρημένου Τηλέμναστον 10 μετά πεντακοσίων Κρητών έλθόντα συμπεπολεμηκέναι τὸν πρὸς Νάβιν πόλεμον εύγενῶς αὐτοίς. πλὴν δι- 7 ακούσαντες οὐδὲν ήττον δομήν είχον οι πολλοί τοις 'Ροδίοις βοηθείν, έως Καλλικράτης δ Λεοντήσιος άναστάς ούκ έφη δείν ούτε πολεμείν ούδενὶ χωρίς τῆς 15 Ρωμαίων γνώμης ούτε βοήθειαν πέμπειν οὐδενί κατ' οὐδενός. καὶ διὰ ταῦτα κατίσχυσε μένειν έπὶ τῶν 8 ύποκειμένων. -

"Ότι οἱ 'Ρόδιοι δυσθετούμενοι τοῖς συμβαίνουσιν 17 εἰς παραλόγους τινὰς ἐνέπεσαν ὁρμὰς καὶ παρασκευὰς (16*) ταὶς πολυχρονίοις ἀρρωστίαις δυσποτμοῦσι. καὶ γὰρ ἐκεῖνοι 2 πολλάκις, ἐπειδὰν πάντα ποιοῦντες κατὰ λόγον τῆς θεραπείας καὶ πειθαργοῦντες τοῖς ἰατροῖς μὴ δύνωνται

² sis] si Ο 4 βαθυτέςοις Na 232, sed v. Krebsium D. Präpos. cet. 121 ann. 2 5 σπουδαιτέςοις Ο 7 άναγωγην Y Ur vulgo, άγωγην Rei 725, corr. Be 9 το add. Ur 10 φ Y 11 διαπούσαυτες Ο Ur, διαπούσαυτας Υ 16 πατίσχυσε U* Ur, πατήσχυσε ΧΟ 18—398,14 M 80,23—81,7 Hey; v. Diod. 31, 43, Me 27 s., 32 19 ένέπεσον legerat Ma 20 ές παςαπλησίαν—21 δυσποτμοῦσι: Suid. v. δυσποτμότεςον, quod fragmentum Ca 1020 Polybio recte tribuerat 20 προς BW pro είς, v. BW Fleckeis. annal. 1889, 680 s. 21 πολυχρονίαις Suid., quod a Sch in lex. 492s. correctum confirmavit M 22. 23 τῆι δεραπείαι M, corr. Ge

τῆς ἐπὶ τὸ βέλτιον προχοπῆς ἄψασθαι, δυσθετούμενοι τοῖς συμβαίνουσιν ἀποδυσπετεῖν ἀναγκάζονται, καὶ τινὲς μὲν θύταις καὶ μάντεσι προσέχειν, ἔνιοι δὲ πάσης 3 ἐπφδῆς καὶ παντὸς περιάμματος πεῖραν λαμβάνειν. ὁ καὶ περὶ τοὺς 'Poδίους συνέβαινε· πάντων γὰρ αὐτοῖς 6 παρὰ δόξαν ἀπαντωμένων, ἡναγκάζοντο παντὶ τῷ λεγομένφ προσέχειν καὶ πᾶσαν ἐλπίδα σωματοποιεῖν καὶ 1297 4] προσδέχεσθαι. καὶ τοῦτ' ἐδόκουν πάσχειν εἰκότως· ὅταν γὰρ μηδὲν ἀνύηται (τῶν) κατὰ λόγον, δέη δὲ κατ' ἀνάγκην ἐνεργεῖσθαι τὸ συνεχές, ἀπάγκη πεῖραν λαμ- 10 5 βάνειν καὶ τῶν παρὰ λόγον. διὸ καὶ 'Pόδιοι ἐμπεςόντες εἰς τοιαύτην διάθεςιν ἐποίηςάν τι τῶν γινομένων καὶ δν ἀπεδοκίμαςαν ἄρχοντα, τοῦτον πάλιν εἴλοντο ἄρχοντα, καὶ ἄλλα τινὰ παράλογα.

D. OLYMP. 156, 4.

15

I. RES ITALIAE.

18 "Οτι πρέσβεων διαφόρων παραγενομένων εἰς τὴν (16) 'Ρώμην ἡ σύγκλητος πρῶτον μὲν εἰσεκαλέσατο τὸν 2 Εὐμένους τοῦ βασιλέως υἰὸν "Ατταλον' παραγεγόνει

¹ δυσθετούμενοι — 2 ἀναγκάζονται: Suid. v. ἀποδυσπετεί et δυσθετήσας, quod fragmentum Valckenarius Polybio recte tribuerat 2 ἀποδ. ἀναγκ.] ἀποδυσπετοῦσι Suid. posteriore loco 3 s. Suid. v. ἐπφσός: Πολύβιος πάσης ἐπφδής [καὶ γοητείας] (καὶ γοητ del. Gaisfordius cum Suid. codd. ABVE) καὶ περιάμματος πείραν ἐλάμβανον 4 περιόμματος legerat Μα, περιάμματος Hey, ut coniecerat Ge e Suida 6—3 Suid. v. σωματοποιείν: οἱ δὲ ἡναγκάζοντο — προσδέχεσθαι; v. Ur 271 στον add. Na 130 Di 12 γελωμένων Orellius ind. lect. acad. Turic. 1834, 8, μαινομένων Campius l. c. 1549 ann. 2 17—400,14 X 233°—235°, 0 256°—257°, U* 286—290, Ur CXL; v. Me 25, 32 19 παρεγεγόνει Ο Di, v. ad 18, 56, 6

γάο έτι παίς ὢν κατά τὸν καιοὸν τοῦτον είς 'Ρώμην γάριν τοῦ τῆ τε συγκλήτω συσταθήναι καλ τὰς πατρικάς άνανεώσασθαι φιλίας καί ξενίας. οὖτος μέν [8 1119 οὖν φιλανθρώπως ὑπό τε τῆς συγκλήτου καλ τῶν ε πατρικών φίλων ἀποδεχθείς και λαβών ἀποκρίσεις άς έβούλετο και τιμάς άρμοζούσας τη καθ' αύτον ήλικία, μετά τινας ημέρας έπανηλθεν είς την οίκείαν, πασών 4 αὐτὸν τῶν κατὰ τὴν Ἑλλάδα πόλεων ἐκτενῶς καὶ μεγαλοψύχως ἀποδεξαμένων κατὰ τὴν δίοδον. ἦκε δὲ 5 10 και Δημήτριος κατά του αύτου καιρόυ, τυχών δὲ μετρίας ἀποδοχῆς ως παίς αὐθις ἀνεχώρησεν είς την οίκείαν. δ δ' 'Ηρακλείδης κεχρονικώς έν τη 'Ρώμη παρηλθεν 6 els την σύγκλητον, έχων μεδ' έαυτοῦ την Λαοδίκην και τον Άλεξανδρον. πρώτον μεν οὖν δ νεανίσκος 7 15 έποιήσατό τινας μετρίους λόγους, ήξίου δε 'Ρωμαίους μνησθηναι της πρός τον Αντίοχον τον αύτοῦ πατέρα φιλίας και συμμαχίας, μάλιστα δε συγκατασκευάζειν αύτῷ τὴν βασιλείαν εί δὲ μή, συγχωρῆσαι τὴν κάθ-8 οδον και μη κωλύσαι τους βουλομένους συμπράττειν 1298] αὐτῷ πρὸς τὸ καθικέσθαι τῆς πατρώας ἀρχῆς. δ δ' 'Ηρακλείδης παραλαβών του λόγου καὶ πολλήν 9 τινα ποιησάμενος Άντιόχου μεν μνείαν έπ άγαθώ, Δημητρίου δε κατηγορίαν, είς τοῦτο κατήντησεν δτι δεί συγχωρείν την κάθοδον τῷ τε νεανίσκφ καὶ τῆ 25 Λαοδίκη κατά τὸ δίκαιον, οὖσιν 'Αντιόγου τοῦ βασι-

² rs om. O 3 φιλίας Y Didotiana auctore Sch, φιλανθρωπίας Ur vulgo 4 φιλανινως X^m , O ex φιλανιως, φιλανθρωπίνως U^* Ur vulgo, φιλανθρωπίνων X, corr. cod. Scorial. R III 21 ante Be 5 &ς om. O 10 αὐτὸν om. O 11 ἀνεχώφισεν O οἰπίαν O 15 ξωμαίοις Y, corr. Ur 16 πξὸς τὸν Y Ur vulgo, πρὸς O Be αὐτοῦ Y, corr. Be 17 μάλιστα ex μάχιστα U^* d^* Ur pro μὲν 18 αὐτῷ (Y), corr. Be 19 κωλῦσαι Y^* Didotiana, κωλύσαι U^* Ur vulgo 24 τε Y BW, om. Ur vulgo

- 10 λέως ἐκγόνοις κατὰ φύσιν. τοῖς μὲν οὖν μετρίοις τῶν ἀνθρώπων οὐδὲν ἤρεσκε τούτων, ἀλλὰ καὶ τὴν κατασκευὴν τοῦ δράματος ἐνενόουν καὶ τὸν Ἡρακλείδην 11 ἐβδελύττοντο προφανῶς. οἱ δὲ πολλοὶ τεθεραπευμένοι
- ταις 'Ηρακλείδου γοητείαις συγκατηνέχθησαν ἐπὶ τὸ ι 12 γράφειν δόγμα τοιοῦτον· '' Αλέξανδρος καὶ Λαοδίκη, βασιλέως υἰοί, φίλου καὶ συμμάχου ἡμετέρου γεγενημένου, ἐπελθόντες ἐπὶ τὴν σύγκλητον λόγους ἐποιή-
- 13 σαυτο· ή δὲ σύγκλητος αὐτοῖς ἐξουσίαν ἔδωκεν ἐπὶ τὴν πατρφαν ἀρχὴν καταπορεύεσθαι, καὶ βοηθεῖν αὐτοῖς, 10
- 14 ως ήξίουν, έδοξεν." δ δ' Ἡρακλείδης ἐπιλαβόμενος τῆς ἀφορμῆς ταύτης εὐθέως ἐξενολόγει καὶ προσεκαλεῖτο τῶν ἐπιφανῶν ἀνδρῶν *** ἀφικόμενος δ' εἰς τὴν Ἔφεσον ἐγίνετο περὶ τὴν παρασκευὴν τῆς προκειμένης ἐπιβολῆς.

II. RES SYRIAE.

15

19 Καὶ Δημήτριον δέ φητι, τὸν ἐκ τῆς 'Ρώμης τὴν [1117 (14) ὁμηρείαν διαφυγόντα, ἐν τῆ τρίτη καὶ τριακοςτῆ βασιλεύσαντα Σύρων πολυπότην ὅντα τὸ πλείστον τῆς ἡμέρας μεθύσκεσθαι.

E. FRAGMENTA INCERTAE SEDIS.

20 °Oti δταν απαξ οί πολλοί σχωσιν δομήν πρδς [1120 (164)τὸ φιλεῖν ἢ μισεῖν τινας ὑπερβαλλόντως, πᾶσα

¹ êxyóvoiç X ante Ur, êxyóvovç Y 3 êvevóovv O ante Ur, êvevolovv X, êvevolqv U* 5 $\tau\eta_S$ —yontelas Y, (3ià) $\tau\eta_S$ —yontelas Ur, $\tau\eta$ —yontelas (cum hiatu) Sch, corr. Rei 725 Di η_C η_C

ποόφασις ίκανη γίνεται ποὸς τὸ συντελείν τὰς αὐτῶν προθέσεις. —

1299] 'Αλλά γὰρ ὀκνῶ μή ποτ' εἰς τὸ περιφερόμενον 21 ἐμπεσῶν λάθω, πότερον ὁ τὸν τράγον ἀμέλγων ἀφρο-(16*) 5 νέστερος ἢ ὁ τὸ κόσκινον ὑπέχων ' δοκῶ γὰρ δὴ κἀγὼ πρὸς ὁμολογουμένην ψευδολογίαν ἀκριβολογούμενος καὶ τὸν ἐπιμετροῦντα λόγον εἰσφέρων παραπλήσιόν τι ποιείν. διὸ καὶ μάτην τελέως περὶ τούτων λέγειν, εἰ 2 μή τις καὶ γράφειν ἐνύπνια βούλεται καὶ θεωρείν 10 ἐγρηγορότος ἐνύπνια.

¹ αότῶν M, corr. Di 3—10 M 81, 9—15 Hey; ad librum sequentem rettulit Ern. Schulzius l. c. 18 s. 3 ποτε M, corr. Ben 304 BW 4 s. de proverbio v. Scalam l. c. I 286 et C. Wundererum Pol. Forsch. Î 24 s. 4 τρίγονα legerat Ma, τράγων Hey, τράγον Ge ἀμέλ M, corr. Ma ἀφρονέστερος M secundum Hey, ut intellegendum coniecerat Ge, om. Ma 5 ἢ δ] v. BW Fleckeis. annal. 1890, 839 δέδοικα Be δὴ Ge, μὴ M Be 8 ποιείν διὸ καὶ ποιείν δοιῶ Be διὸ καὶ διὰ τὸ coni. Hey μάταιον coni. Hu λέγων Ma Be, λέγω (cum hiatu) Ge 10 ἐ|γρηγορότως M secundum Ma et Hey, ἐ|γρηγορότος legit Bo, ut correxerat Be, ἐγρηγορῶς Cobetus Mnemos. 1862, 34

FRAGMENTA LIBRI XXXIV.

A. FRAGMENTA GRAECA.

I. GENERALIA NONNULLA. DE ARGUMENTO HUIUS LIBRI.

- Οί δ' εν τή κοινή τής ίςτορίας γραφή χωρίς άπο-2 δείξαντες την των ηπείρων τοπογραφίαν, καθάπερ *Εφορός τε ἐποίηςε καὶ Πολύβιος. ---
- Πολύβιος ... φήςας περί των Ελληνικών καλώς μέν Εύδοξον, κάλλιστα δ' Έφορον έξηγείσθαι περί 4 κτίσεων, συγγενειών, μεταναστάσεων, άρχηγετών, ήμεῖς δέ, φηςί, τὰ νῦν ὄντα δηλώσομεν καὶ περί θέσεως
- 5 τόπων καλ διαστημάτων· τοῦτο γάρ ἐστιν οἰκειότατον 10 6 χωρογραφία. άλλὰ μὴν τύγε, ὦ Πολύβιε, ὁ τὰς λαοδογματικάς ἀποφάςεις περί τῶν διαςτημάτων εἰςάγων ούκ ἐν τοῖς ἔξω τῆς Ἑλλάδος μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐν τοῖς 'Ελληνικοῖς * καὶ διδοῖς εὐθύνας τὰς μὲν Ποςειδωνίω. τὰς δ' ᾿Αρτεμιδώρω, τὰς δ' ἄλλοις πλείοςι. —

15

Libro XXXIV. Polybium περί θέσεως τόπων και διαστημάτων disputasse docet Sch coll. 3, 57, 1ss. Cf. Ni Rhein. Mus. 1871, 269 ss. 3 — 5 Strab. 8, 1, 1 C 332 3 γεαφή scil. τὰ τῆς γεωγραφίας ἐπραγματεύσαντο 6—15 Strab. 10, 3, 5 C 465 11 λαοδογματικάς Tzschuckius auctore Tyrwhitto pro τάλας ο δογματικάς 14 διδοίς Ca pro διαδούς

Πολύβιος οὖν δ ἱςτοριογράφος πεπραγμάτευται βι- 7 βλίον, δ ἐπιγραφὴν ἔχει "περὶ τῆς ὑπὸ τὸν ἰςημερινὸν οἰκήςεως". αὕτη δέ ἐςτιν ἐν μέςη τῆ διακεκαυμένη ζώνη, καί φητιν οίπεισθαι τούς τόπους καὶ εὐκρατο- 8 ετέραν έχειν την οίκησιν των περί τὰ πέρατα τῆς διακεκαυμένης ζώνης κατοικούντων. καὶ ά μὲν Ιστορίας Φέρει των κατωπτευκότων τὰς οἰκήσεις καὶ ἐπιμαρτυρούντων τοις φαινομένοις, α δε επιλογίζεται επί τῆς φυσικής περί τον ήλιον ύπαρχούσης κινήσεως. δ γάρ 9 10 ήλιος περί μεν τούς τροπικούς κύκλους πολύν επιμένει χρόνον κατά τε την πρόσοδον την πρός αύτούς καί την αποχώρησιν, ώστε σχεδόν έφ' ημέρας τετταρακοντα μένει πρός αίσθησιν έπὶ (τῶν) τροπικῶν κύκλων. [δι'10 ην αίτιαν και τα μεγέθη των ημερών σχεδον έφ' 15 ήμέρας μ΄ τὰ αὐτὰ διαμένει.] δθεν ἐπιμονῆς γινομένης πρός τὰς ολκήσεις τὰς κειμένας ὑπὸ τοὺς τροπικοὺς άνάγκη ἐκπυροῦςθαι τὴν οἴκησιν καὶ ἀοίκητον γίνεσθαι διὰ τὴν τοῦ καύματος ὑπερβολήν. ἀπὸ δὲ τοῦ ἰτημερι- 11 νοῦ κύκλου ταχείας συμβαίνει τὰς ἀποχωρήσεις γίνεσθαι. » [δθεν καὶ τὰ μεγέθη τῶν ἡμερῶν περὶ τὰς ἰσημερίας μεγάλας λαμβάνει τὰς παραυξήσεις.] εὔλογον οὖν καλ τας ύπο τον Ισημερινον κειμένας ολκήσεις εύκρατοτέρας ύπάρχειν, έπιμουῆς μέν (οὐ) γινομένης έπὶ τοῦ κατὰ πορυφήν σημείου, ταχέως δὲ ἀποχωροῦντος τοῦ ἡλίου.

^{1—404, 8} Gemin. elem. astronom. c. 16, 32—38 Manitius; ea excerpta esse e libro XXXIV. suspicatus est Sch V 25 ann. f., demonstravit Max. C. P. Schmidtius Fleckeis. annal. 1882, 113 ss., huc rettulit BW 2 ὁπὸ Manitius pro περl 12 τετταράποντα BW pro μ΄ 13 τῶν add. Manitius 13 δι΄—15 διαμένει inducit Manitius 19 ἀπογωρήσεις Hildericus pro παρόδους 20 δθεν—21 παρανξήσεις inducit Manitius 20 lσημερίας Hildericus pro lσημερινάς 22 τὸν lσημερινόν idem pro τῶν lσημερινῶν 23 ἐπιμονῆς Manitius pro ἐπιτολῆς 24 ἡλίον Hildericus pro κύκλον

XELVTAL.

12 πάντες γὰρ οἱ μεταξὺ τῶν τροπικῶν κύκλων οἰκοῦντες παρὰ τὴν πάροδον ὁμοίως κεῖνται τοῦ ἡλίου πλείονας δὲ χρόνους ἐπιμένει τοῖς περὶ τοὺς τροπικοὺς οἰκοῦσί.

13 δι' ἢν αἰτίαν εὐκρατοτέρας εἶναι συμβέβηκε τὰς ὑπὸ τὸν ἰσημερινὸν οἰκήσεις, αἴτινες κεῖνται ἐν μέση τῆ δ διακεκαυμένη ζώνη, τῶν περὶ τὰ πέρατα τῆς διακεκαυμένης οἰκήσεων, αἴτινες ὑπὸ τοὺς τροπικοὺς κύκλους

14 Πολύβιος δὲ ποιεῖ ζώνας εξ, δύο μὲν τὰς τοἰς ἀρκτικοῖς ὑποπιπτούσας, δύο δὲ τὰς μεταξὺ τούτων 10 τε καὶ τῶν τροπικῶν (καὶ δύο τὰς μεταξὺ τούτων) καὶ τοῦ ἰςημερινοῦ. —

15 ΄Ο δὲ Πολύβιος τοῦτο μὲν οὐκ εὖ, τὸ ποιεῖν τινας ζώνας τοῖς ἀρκτικοῖς διοριζομένας, δύο μὲν τὰς ὑποπικτούσας αὐτοῖς, δύο δὲ τὰς μεταξὺ τούτων καὶ τῶν 15 τροπικῶν. —

16 Εἰ δ', ὥϲπερ 'Ερατοςθένης φηςίν, ἡ ὑποπίπτουςα τῷ ἰςημερινῷ ἐςτιν εὔκρατος, καθάπερ καὶ Πολύβιος ὁμοδοξεῖ — προςτίθηςι δ' οὖτος καὶ διότι ὑψηλοτάτη ἐςτί·
διόπερ καὶ κατομβρεῖται, τῶν βορείων νεφῶν κατὰ »
τοὺς ἐτησίας ἐκεῖ τοῖς ἀναστήμασι προσπιπτόντων
πλείστων — πολὺ κρεῖττον τρίτην εὔκρατον ταύτην
ποιεῖν ςτενήν τινα, ἢ τὰς ὑπὸ τοῖς τροπικοῖς εἰςάγειν. —

17 'Ενίςταται δ' δ Ποςειδώνιος τῷ Πολυβίῳ, διότι φηςὶ τὴν ὑπὸ τῷ ἰςημερινῷ οἴκησιν ὑψηλοτάτην. —

⁴ ὁπὸ Manitius pro περὶ 7 οἰκήσεων, αἴτινες Manitius pro οἰκούντων, οἴτινες 9—12 Strab. 2, 3, 1 C 96 11 καὶ—τούτων add. Ca 13—16 Strab. 2, 3, 2 C 97 15 αὐτοῖς pro αὐταῖς sec. man. cod. Paris. 1394 Strabonis ante Xylandrum 17—23 Strab. 2, 3, 2 C 97; cf. H. Bergerum D. geogr. Fragm. d. Eratosth. Lips. 1880, 82 ss. et Max. C. P. Schmidtium l. c. 18 post καὶ add. ὁ Strabonis cod. Med. plut. 28 n. 5, Parisin. 1393, Vatic. 482 22 τρίτην Kramer pro τρίτην τὴν 24—25 ibid.

Περὶ δὲ τοῦ ἀριθμοῦ αὐτῶν πολλὴ διαφωνία τοῖς 18 μετ' αὐτὸν γέγονεν· οἱ μὲν γὰρ εξ αὐτὰς εἶπον, ὡς Πολύβιος καὶ Ποςειδώνιος, τὴν διακεκαυμένην εἰς δύο διαιροῦντες.

5 II. DE ULIXIS NAVIGATIONE, PROPE SICILIAM PRAESERTIM.

1800] Καὶ Πολύβιος δ' ὀρθῶς ὑπονοεῖ τὰ περὶ τῆς πλά- 4 νης. τὸν γὰρ Αἴολον τὸν προσημαίνοντα τοὺς ἔππλους 5 ἐν τοῖς κατὰ τὸν πορθμὸν τόποις ἀμφιδρόμοις οὖσι 15 καὶ δυσέκπλοις διὰ τὰς παλιρροίας ταμίαν τε εἰρῆςθαι τῶν ἀνέμων καὶ βασιλέα νενομίσθαι φηςί, καθάπερ 6 Δαναὸν μὲν τὰ ὑδρεῖα τὰ ἐν Ἅργει παραδείξαντα, ᾿Ατρέα δὲ τοῦ ἡλίου τὸν ὑπεναντίον τῷ οὐρανῷ δρόμον, μάντεις τε καὶ ἱεροςκοπουμένους ἀποδείκνυσθαι 20 βασιλέας τούς θ' ἱερέας τῶν Αίγυπτίων καὶ [7 1121 Χαλδαίους καὶ Μάγους σοφία τινὶ διαφέροντας τῶν ἄλλων ἡγεμονίας καὶ τιμῆς τυγχάνειν παρὰ τοῖς πρὸ ἡμῶν. οὕτω δὲ καὶ τῶν θεῶν ἕνα ἕκαςτον τῶν χρη- 8 σίμων τινὸς εὐρετὴν γενόμενον τιμᾶσθαι. ταῦτα δὲ 9 25 προοικονομηςάμενος οὐκ ἐῷ τὸν Αἴολον ἐν μύθου ςχήματι

^{1—4} Achill. [Tat.] isag. in phaenom. c. 31, p. 67 Maass; Pol. fragm. agnovit Ca 1002 1 αὐτῶν] scil. τῶν ζωνῶν 7—11 Strab. 1, 2, 9 C 20 12—409, 11 Strab. 1, 2, 15—17, C 23—25 19 ἐεροσιόπους coni. Bentenus 1. c. 52

ἀκούεςθαι, οὐδ' ὅλην τὴν 'Οδυςςέως πλάνην, ἀλλὰ μικρὰ μὲν προσμεμυθεῦσθαι, καθάπερ καὶ τῷ Ἰλιακῷ πολέμῳ, 10 τὸ δ' ὅλον περὶ Σικελίαν καὶ τῷ ποιητῆ πεποιῆσθαι

καί τοῖς ἄλλοις συγγραφεῦσιν, ὅσοι τἀπιχώρια λέγουσι
11 τὰ περὶ τὴν Ἰταλίαν καὶ Σικελίαν. οὐκ ἐπαινεῖ δὲ 6
οὐδὲ τὴν τοιαύτην τοῦ Ἐρατοςθένους ἀπόφαςιν, διότι
φησὶ τότ' ἄν εὐρεῖν τινα ποῦ Ὀδυσσεὺς πεπλάνηται,
ὅταν εὕρῃ τὸν σκυτέα τὸν συρράψαντα τὸν τῶν ἀνέ-

12 μων ἀσκόν. και τοῦτο δ' οἰκείως εἰρῆσθαι τοῖς συμβαίνουσι περὶ τὸ Σκύλλαιον και τὴν θήραν τῶν γαλεω-10 τῶν, τὸ ἐπὶ τῆς Σκύλλης,

13 αὐτοῦ δ' ἰχθυάᾳ, σκόπελον περιμαιμώωσα, δελφῖνάς τε κύνας τε καὶ εἰ ποθι μεῖζον ἕλησι κῆτος.

14 τοὺς γὰο θύννους ἀγεληδὸν φερομένους παρὰ τὴν 15 Ἰταλίαν, ἐπειδὰν ἐκπέσωσι καὶ κωλυθῶσι τῆς Σικελίας ἄψασθαι, περιπίπτειν τοῖς μείζοσι τῶν ζώων, οἶον δελφί-

15 νων καὶ κυνῶν καὶ ἄλλων κητωδῶν, ἐκ δὲ τῆς θήρας αὐτῶν πιαίνεσθαι τοὺς γαλεώτας, οὺς καὶ ξιφίας λέγε-

16 σθαι καὶ κύνας φηςί. συμβαίνειν γὰο ταὐτὸν ἐνθάδε να καὶ κατὰ τὰς ἀναβάσεις τοῦ Νείλου καὶ τῶν ἄλλων ὑδάτων, ὅπερ ἐπὶ πυρὸς καὶ ὕλης ἐμπιπραμένης ἀθροι-

1301] ζόμενα γὰο τὰ θηρία φεύγειν τὸ πῦρ ἢ τὸ ὕδωρ καὶ βορὰν γίνεσθαι τοῖς κρείττοσι.

³ ante παὶ τῷ excidisse ταὐτὸ vel. ταὐτὰ coni. Sch, Ca supplendum ἀληθή putavit vertens: reliqua omnia de Sicilia et poëtam vere scripsisse 4 τὰ περιχώρια vulgo, τὰ ἐπιχώρια Coraes, corr. Di, v. 4, 63, 1. 8, 12, 5. 6 12—14: Odyss. 12, 95—97 16 ἐμπέσωσι et ἐκ super ἐμ Strab. cod. A, ἐκπέσωσι Rei 779s. Coraes 18 κητώδων Na 362 20 φησί Coraes pro φασί 22 ἐμπιμπραμένης Di ἀθροιζόμενα BW I 77 pro ἀθροιζόμενα

Ταύτα δ' είπων διηγείται των γαλεωτών θήραν, ή 3 **συνίσταται περί τὸ Cκύλλαιον.** σκοπὸς γὰρ ἐφέστηκε 2 χοινός ύφορμοῦσιν έν δικώποις σκαφιδίοις πολλοίς, δύο καθ' εκαστον σκαφίδιον. καὶ ὁ μὲν ἐλαύνει, ὁ 3 5 δ' έπὶ τῆς πρώρας έστημε δόρυ ἔχων, σημήναντος τοῦ σκοποῦ τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ γαλεώτου φέρεται δὲ τὸ τρίτον μέρος έξαλον τὸ ζῷον. συνάψαντος δὲ τοῦ 4 σκάφους δ μεν επληξεν έκ χειρός, είτ' έξέσπασεν έκ τοῦ σώματος τὸ δόρυ χωρίς τῆς ἐπιδορατίδος ἀγκιστρώ- 5 10 δης τε γάρ έστι καλ χαλαρώς ένήρμοσται τῷ δόρατι ἐπίτηδες, καλώδιον δ' ἔχει μακρον ἐξημμένου. τοῦτ' έπιχαλῶσι τῷ τρωθέντι, τέως ἄν κάμη σφαδᾶζον [1122 και ύποφεύγου τότε δ' έλκουσιν έπι την γην η είς 6 τὸ σκάφος ἀναλαμβάνουσιν, ἐὰν μὴ μέγα ἢ τελέως τὸ 15 σῶμα. κἂν ἐκπέση δὲ εἰς τὴν θάλατταν τὸ δόρυ, οὐκ 7 άπόλωλεν έστι γάρ πηκτον έκ τε δουός καὶ έλάτης, ώστε βαπτιζομένου τοῦ δρυΐνου βάρει μετέωρον είναι τὸ λοιπὸν καὶ εὐανάληπτον. συμβαίνειν δέ ποτε καὶ 8 τιτρώσκεσθαι διά τοῦ σκαφιδίου τὸν κωπηλάτην διά 20 τὸ μέγεθος τοῦ ξίφους τῶν γαλεωτῶν καὶ τὸ τὴν άκμην τοῦ ζώου ςυαγρώδη είναι καὶ την θήραν.

"Εκ τε δη των τοιούτων είκάζοι τις ἄν, φηςί, περί 9 Σικελίαν γενέσθαι την πλάνην κατά τον Όμηρον, ὅτι τῆ Σκύλλη προσήψε την τοιαύτην θήραν, ἡ μάλιστ'

¹ ante τῶν add. τὴν Be 4 δυσί Rei 780, sed v. Sch
11 καλάδιον vulgo, corr. Di, v. 33, 5, 2 12 τέως (punctis sec.
man. circumscriptum in Strab. cod. A, om. in aliis codicibus)
εως Kramer, εως (deleto τέως) vulgo, τέως (deleto εως) BW coll.
18, 23, 4; v. Krebsium D. präpositionsart. Adv. b. Pol. Progr.
gymn. novi Ratisbon. 1882, 29 ann. 1 σφαδάζον Di pro σφαδάζον 20. 21 τὴν ὁρμὴν Coraes 21 καὶ] ὡς coni. Meinekius post τὴν δήραν add. χαλεπὴν vel ἐπίπονον vel κινδυνώδη Rei 780

10 ἐπιχώριός ἐστι τῷ Σκυλλαίφ, καὶ ἐκ τῶν περὶ τῆς Χαρύβδεως λεγομένων δμοίων τοῖς τοῦ πορθμοῦ 11 πάθεσι. τὸ δὲ

τρίς μέν γάρ τ' ἀνίησιν

- 12 ἀντί τοῦ δὶς γραφικὸν είναι ἁμάρτημα ἢ ἱςτορικόν. καὶ 5 τὰ ἐν τῆ Μήνιγγι δὲ τοῖς περὶ τῶν ᾿Λωτοφάγων εἰρημένοις συμφωνείν.
- 4 Εἰ δέ τινα μὴ συμφωνεῖ, μεταβολὰς αἰτιᾶσθαι δεῖν ἢ ἄγνοιαν ἢ καὶ ποιητικὴν ἐξουσίαν, ἢ συνέστηκεν 2 ἐξ ἱστορίας καὶ διαθέσεως καὶ μύθου. τῆς μὲν οὖν 10 1802] ἱστορίας ἀλήθειαν εἶναι τέλος, ὡς ἐν Νεῶν κατα-
- λόγφ τὰ ἐκάςτοις τόποις συμβεβηκότα λέγοντος τοῦ ποιητοῦ, τὴν μὲν πετρήεσσαν, τὴν δὲ ἐςχατόως αν πόλιν,
 - 3 άλλην δὲ πολυτρήρωνα, τὴν δ' ἀγχίαλον· τῆς δὲ διαθέσεως ἐνέργειαν εἶναι τὸ τέλος, ὡς ὅταν μαχομένους 15
 - 4 εΙσάγη, μύθου δὲ ἡδονὴν καὶ ἔκπληξιν. τὸ δὲ πάντα πλάττειν οὐ πιθανὸν οὐδ' Όμηρικόν τὴν γὰρ ἐκείνου ποίησιν φιλοσόφημα πάντας νομίζειν, οὐχ ὡς Ἐρατοσθένης φησί, κελεύων μὴ κρίνειν πρὸς τὴν διάνοιαν
 - 5 τὰ ποιήματα μηδ' ἱστορίαν ἀπ' αὐτῶν ζητεῖν. πιθα-20 νώτερόν τε τὸ

ένθεν δ' έννημας φερόμην όλοοις άνέμοισιν έν βραχει διαστήματι δέχεσθαι — οί γὰρ όλοοὶ οὐκ εὐθύδρομοι — ἢ ἐξωκεανίζειν, ὡς ἄν οὐρίων πνεόντων

⁴ Odyss. 12, 105 5 δls] idem coni. aut Pol. coniecturam recepit Crates Mallota, v. A. Ludwichium Berl. philol. Wochenschr. 1888, 1395s. 1426s. (= eiusdem Die Homervulgata cet. Lips. 1898, 193ss.) 9 δείν Groskurdius pro δεί 15 ἐνάργειαν vulgo post Xylandrum, sed v. Groskurdium et Sch 22 Odyss. 9, 82 23 ἐν] ἐπὶ Rei 780, sed ἐν βρ. διαστ. habet vim praedicati; v. 33, 6, 2 et Krebsium D. Präpos. cet. 73s.

συνεχῶς. συνθείς δὲ τὸ διάστημα τὸ ἐκ Μαλεῶν ἐπί 6 στήλας σταδίων δισμυρίων καὶ δισχιλίων πεντακοσίων, εἰ, φηςί, τοῦτο θείημεν ἐν ταις ἐννέα ἡμέραις διηνύςθαι ἱςοταχῶς, ἐκάστης ἄν ἡμέρας ὁ πλοῦς συμβαίνοι στα- 5 δίων δισχιλίων πεντακοσίων. τις οὖν ἱστόρηκεν ἐκ 7 Αυκίας ἢ 'Ρόδου δευτεραϊόν τινα ἀφιγμένον εἰς 'Αλεξάνδρειαν, ὅντος τοῦ διαστήματος σταδίων τετρακισχιλίων; πρὸς δὲ τοὺς ἐπιζητοῦντας πῶς τρὶς εἰς [8 1128 Σικελίαν ἐλθὼν οὐδ' ἄπαξ διὰ τοῦ πορθμοῦ πέπλευκεν 10 'Οδυσσεύς, ἀπολογεῖται διότι καὶ οἱ ὕςτερον ἔφευγον ἄπαντες τὸν πλοῦν τοῦτον. τοιαῦτα μὲν εἴρηκεν.

III. CONTRA PRIORES SCRIPTORES GEOGRAPHICOS DISPUTAT POLYBIUS.

Πολύβιος δὲ τὴν Εὐρώπην χωρογραφῶν τοὺς μὲν 5
15 ἀρχαίους ἐᾶν φηςι, τοὺς δ' ἐκείνους ἐλέγχοντας ἔξετάζειν Δικαίαρχόν τε καὶ Ἐρατοσθένη τὸν τελευταίον πραγματευσάμενον περὶ γεωγραφίας καὶ Πυθέαν, ὑφ' 2 οὖ παρακρουσθῆναι πολλούς, ὅλην μὲν τὴν Βρεττανικὴν ἐμβαδὸν ἐπελθεῖν φάσκοντος, τὴν δὲ περίμετρον πλειόνων ἢ τεττάρων μυριάδων ἀποδόντος τῆς νήσου, προσιστορήσαντος δὲ καὶ τὰ περὶ τῆς Θούλης καὶ τῶν 3 τόπων ἐκείνων, ἐν οἶς οὕτε γῆ καθ' αὐτὴν ὑπῆρχεν 1808] ἔτι οὕτε θάλαττα οὕτ' ἀήρ, ἀλλὰ σύγκριμά τι ἐκ τούτων πλεύμονι θαλαττίψ ἐοικός, ἐν ῷ φησι τὴν γῆν 4 25 καὶ τὴν θάλατταν αἰωρεῖσθαι καὶ τὰ σύμπαντα, καὶ τοῦτον ὡς ἄν δεσμὸν εἶναι τῶν ὅλων, μήτε πορευτὸν μήτε πλωτὸν ὑπάρχοντα. τὸ μὲν οὖν τῷ πλεύμονι 5

¹ Μαλέα dicitur a Polybio (v. ind.) 14—412, 18 Strab. 2, 4, 1—3 C 104 s. 19 έμβαδὸν Coraes pro έμβατὸν

ξοικός αὐτὸς έωρακέναι, τάλλα δὲ λέγειν έξ ἀκοῆς. 6 ταῦτα μὲν τὰ τοῦ Πυθέου, καὶ διότι ἐπανελθὼν ἐνθένδε πᾶσαν ἐπέλθοι τὴν παρωκεανῖτιν τῆς Εὐρώπης 7 ἀπὸ Γαδείρων έως Τανάιδος φηςὶ δ' οὖν ὁ Πολύβιος άπιστον καλ αὐτὸ τοῦτο πῶς ἱδιώτη ἀνθρώπῳ καλ πένητι 5 τὰ τοσαῦτα διαστήματα πλωτὰ καὶ πορευτὰ γένοιτο. 8 τὸν δ' Ἐρατοσθένη διαπορήςαντα εὶ χρή πιστεύειν τούτοις. διιως περί τε της Βρεττανικής πεπιστευκέναι 9 και των κατά Γάδειρα και την 'Ιβηρίαν. πολύ δέ φητι βέλτιον τῷ Μεσσηνίφ πιστεύειν ἢ τούτφ. ὁ μέντοι τε 10 είς μίαν χώραν την Παγχαίαν λέγει πλεῦσαι δ δε καλ μέχοι τῶν τοῦ κόσμου περάτων κατωπτευκέναι τὴν προσάρκτιον τῆς Εὐρώπης πᾶσαν, ἡν οὐδ' ἄν τῷ 'Ερμῆ 10 πιστεύσαι τις λέγοντι. Έρατοσθένη δε τον μεν Εὐήμερον Βεργαΐον καλείν, Πυθέα δε πιστεύειν, και ταῦτα 13 11 μηδε Δικαιάρχου πιστεύσαντος. τὸ μεν οὖν "μηδε Δικαιάρχου πιςτεύςαντος" γελοῖον, ὥςπερ ἐκείνω κανόνι χρής αςθαι προς ήκον, καθ' οδ τος ούτους έλέγχους αὐτὸς 12 προφέρεται 'Ερατοςθένους δὲ εἴρηται ἡ περὶ τὰ ἐςπέρια 13 καὶ τὰ ἀρκτικὰ τῆς Εὐρώπης ἄγνοια. ἀλλ' ἐκείνω μὲν 20 καὶ Δικαιάρχω συγγνώμη τοῖς μὴ κατιδοῦςι τοὺς τόπους έκείνους. Πολυβίω δέ και Ποςειδωνίω τίς αν συγγνοίη. 14 άλλα μην Πολύβιός τέ έςτιν δ λαοδογματικάς καλών άποφάςεις, ας ποιούνται περί των έν τούτοις τοίς τόποις διαςτημάτων καὶ ἐν ἄλλοις πολλοῖς, ἀλλ' οὐδ' ἐν 25 6 οίς ἐκείνους ἐλέγχει καθαρεύων. τοῦ γοῦν Δι-

¹⁰ Μεσσηνίφ] Euhemero 14s. Huc pertinere 34, 6, 15 perspexit Sch; totum locum non recte explicat C. Wunderer Pol. Forsch. I 101ss. 16 μηθὲ Coraes pro δὲ μήτε μηθὲ Coraes pro μήτε 23 λαοδογματικὰς Coraes auctore Tyrwhitto pro δλας δογματικὰς v. p. 402, 11 et 423, 21 24 ποιοθνται Kramer auctore du Theilio pro ποιείται

καιάργου μυρίους μέν εἰπόντος τοὺς ἐπὶ ςτήλας ἀπὸ της Πελοποννήςου ςταδίους, πλείους δε τούτων τούς 1304] ἐπὶ τὸν ᾿Αδρίαν μέχρι τοῦ μυχοῦ, τοῦ δ᾽ ἐπὶ cτήλας τὸ μέχρι τοῦ πορθμοῦ τριςχιλίους ἀποδόντος, ὡς 5 γίνεςθαι τὸ λοιπὸν έπτακιςχιλίους τὸ ἀπὸ πορθμοῦ μέχρι cτηλών, τούς μέν τρισχιλίους έᾶν φηςιν είτ' εὖ λαμ- 2 βάνονται είτε μή, τους δ' έπτακιστιλίους ουδετέρως. ούτε την παραλίαν έκμετρούντι ούτε την διά μέσου τοῦ πελάγους. την μεν γὰρ παραλίαν ἐοικέναι μάλιστ' 3 10 άμβλεία γωνία, βεβηκυία ἐπί τε τοῦ πορθμοῦ καὶ τῶν στηλών, πορυφήν δ' έχούση Νάρβωνα, ώςτε συνίστα- 4 σθαι τρίγωνον, βάσιν έχον την διὰ τοῦ πελάγους εύθειαν, πλευράς δε τάς την γωνίαν ποιούσας την λεγθείσαν ών ή μεν από τοῦ πορθμοῦ μέγρι Νάρβω- 5 15 νος μυρίων έστι και πλειόνων ή διακοσίων έπι τοῖς γιλίοις, ή δε λοιπή μικοφ λείπον [έλαττόνων ή] δκτακισγιλίων. και μην πλείστον μέν διάςτημα άπό της 6 Εὐρώπης ἐπὶ τὴν Διβύην δμολογείσθαι κατὰ τὸ Τυροηνικόν πέλαγος σταδίων οὐ πλειόνων ή τρισχιλίων, 20 κατά τὸ Σαρδόνιον δὲ λαμβάνειν συναγωγήν. άλλ' 7 έστω, φηςί, καὶ ἐκεῖνο τρισχιλίων, προειλήφθω δ' ἐπὶ τούτοις δισχιλίων σταδίων τὸ τοῦ κόλπου βάθος τοῦ κατά Νάρβωνα, ώς αν κάθετος από της κορυφης έπλ την βάσιν τοῦ ἀμβλυγωνίου. δηλον οὖν, φηςίν, ἐκ τῆς 8 26 παιδικής μετρήσεως ότι ή σύμπασα παραλία ή άπὸ τοῦ πορθμού ἐπὶ στήλας ἔγγιςτα ὑπερέχει τῆς διὰ τοῦ

⁸ οὖτε τὴν π. Coraes pro οὐδὲ τὴν π. 16 μικοῷ Xylander pro μικοὰ λείπον Sch pro λοιπὸν ἐλαττόνων ἢ del. Hu E.Z. XXV 5 ann. 2 20 Σαρδόνιον Coraes pro σαρδώνιον, nisi forte Σαρδῷον est praeferendum 21 προσειλήφθω Ca, παρειλήφθω Campius l. c. 1559 ann. 1, sed v. Sch ἐπὶ] ἐν Campius l. c.

9 πελάγους εὐθείας πεντακοσίοις σταδίοις. προστεθέντων δὲ τῶν ἀπὸ τῆς Πελοποννήςου ἐπὶ τὸν πορθμὸν τρισχιλίων, οἱ σύμπαντες ἔσονται ςτάδιοι, αὐτοὶ οἱ ἐπὸ εὐθείας, πλείους ἢ διπλάςιοι ὧν Δικαίαρχος εἶπε.

10 πλείους δὲ τούτων τοὺς ἐπὶ τὸν μυχὸν τὸν ᾿Αδριατι- 5 κὸν δεήσει, φητί, τιθέναι κατ᾽ ἐκεῖνον.

11 'Αλλ', ὧ φίλε Πολύβιε, φαίη τις ἄν, ὥςπερ τούτου τοῦ ψεύςματος ἐναργῆ παρίςτηςι τὸν ἔλεγχον ἡ πεῖρα 12 ἐξ αὐτῶν ὧν εἴρηκας αὐτός, εἰς μὲν Λευκάδα ἐκ Πελοποννήςου ἐπτακοςίους, ἐντεῦθεν δὲ τοὺς ἴσους εἰς ιο Κόρκυραν, καὶ πάλιν ἐντεῦθεν εἰς τὰ Κεραύνια τοὺς

ἴσους καὶ ἐν δεξιὰ εἰς τὴν Ἰαπυδίαν ἀπὸ τῶν Κεραυνίων 1805] τὴν Ἰλλυρικὴν παραλίαν σταδίων έξακισχιλίων

14 ἀποδεῖξαι· όμολογοῦςι γὰρ οἱ πλεῖςτοι λέγοντες τὸ διὰ πελάγους μυρίων εἶναι καὶ διςχιλίων. —

15 Πῶς οὐκ ἂν εἰκότως δόξειεν ὑπερβεβηκέναι καὶ ἀπολεληρηκέναι τὸν Βεργαῖον Ἀντιφάνην καὶ [1125 καθόλου μηδενὶ καταλιπεῖν ὑπερβολὴν ἀνοίας τῶν ἐπιγινομένων; —

¹ τετραποσίοις coni. Sch 12 Ίαπνδίαν ἀπὸ Magdeburgius de Pol. geogr. Diss. inaug. Hal. Sax. 1873, 62 pro ἰαπνγίαν, ἀπὸ δὲ 14 οῦτω Di 19—22 P 297°, Va 173; hoc fragmentum cum antecedenti (33,6) arte coniunctum huc rettulit Sch 19 δόξειεν P Sch, δόξοιεν Va vulgo ὁπερβεβληκέναι Na 348, sed v. Rei 769 20 ἀπελεληφωκέναι Rei l. c. Be 19. 20 ἀπολεληφηκέναι καὶ ὑπερβεβηκέναι Di Steph. thes. I 2, 1531 B, sed v. BW Fleckeis. annal. 1889, 682 et Krebsium Z. Rection d. Cas. cet. Progr. gymn. novi Ratisbon. 1885, 4 21 ἀπονοίας P, corr. Rei 769 Be, ἀπόνοια est temeritas, andacia furiosa Rei l. c.

Έξης δὲ τὰ τοῦ Ἐρατοςθένους ἐπανορθοῖ, τὰ μὲν 7 εὖ, τὰ δὲ χεῖρον λέγων ἢ ἐκεῖνος. ἐξ Ἰθάκης μὲν γὰρ 2 είς Κόρκυραν τριακοςίους εἰπόντος, πλείους φηςίν είναι τῶν ἐνακοσίων, ἐξ Ἐπιδάμνου δὲ εἰς Θεςςαλονίκειαν s ένακοςίους ἀποδόντος, πλείους τῶν δισχιλίων φηςί. ταῦτα μὲν εὖ, ἀπὸ δὲ Μαςςαλίας ἐπὶ ςτήλας λέγοντος 3 έπτακιςχιλίους, ἀπὸ δὲ Πυρήνης έξακιςχιλίους, αὐτὸς λέγει χείρον πλείους ἢ ἐνακιςχιλίους τοὺς ἀπὸ Μασσαλίας, ἀπὸ δὲ Πυρήνης μικρὸν ἐλάττους ἢ ὀκτακιςχιλίους. 10 έγγυτέρω γάρ της άληθείας έκείνος είρηκεν. οί γάρ 4 νῦν δμολογοῦςιν, εἴ τις τὰς τῶν όδῶν ἀνωμαλίας ὑποτέμνοιτο, μὴ μείζω τῶν ἐξακιςχιλίων ςταδίων εἶναι τὸ μήκος την ςύμπαςαν Ίβηρίαν ἀπὸ Πυρήνης ἔως τῆς έςπερίου πλευράς. ὁ δ' αὐτὸν τὸν Τάγον ποταμὸν 5 15 όκτακισχιλίων τίθησι τὸ μῆκος ἀπὸ τῆς πηγῆς μέχοι τῶν ἐκβολῶν, οὐ δήπου τὸ сὺν τοῖς ςκολιώμαςιν οὐ τὰρ γεωγραφικόν τοῦτο — ἀλλ' ἐπ' εὐθείας λέγων. καίτοι γε ἀπὸ Πυρήνης αἱ τοῦ Τάγου πηγαὶ πλέον διέχουςιν ή χιλίους ςταδίους. πάλιν δὲ τοῦτο μὲν ὀρθῶς 6 20 άποφαίνεται ότι άγνοεί τὰ Ἰβηρικὰ ὁ Ἐρατοςθένης καὶ διότι περί αὐτῆς ἔσθ' ὅπου τὰ μαχόμενα ἀποφαίνεται, ός γε μέχρι Γαδείρων ύπὸ Γαλατών περιοικείσθαι 7 φήσας (τὰ) ἔξωθεν αὐτῆς, εί γε τὰ πρὸς δύσιν τῆς Εὐρώπης μέχρι Γαδείρων έχουσιν έκετνοι, τούτων 25 έκλαθόμενος κατά την της 'Ιβηρίας περίοδον των Γαλατών οὐδαμοῦ μέμνηται. τὸ (δὲ) μῆκος τῆς Εὐοώ- 8 1306] πης δτι έλαττόν έστι τοῦ συνάμφω τῆς τε Λιβύης καὶ τῆς 'Ασίας ἐκθείς, οὐκ ὀφθῶς τὴν σύγκρισιν ποιείται. τὸ μὲν γὰο στόμα τὸ κατὰ στήλας φησίν 9

^{1—414, 6} Strab. 2, 4, 4s. C 106s. 23 τὰ inter versum add. Strab. cod. Paris. 1394 Kramer 26 δὲ add. Sch

δτι κατὰ τὴν Ισημερινὴν δύσιν ἐστίν, ὁ δὲ Τάναϊς ῥεῖ
10 ἀπὸ θερινῆς ἀνατολῆς ἐλαττοῦται δὴ τοῦ συνάμφω
μήκους τῷ μεταξὺ τῆς θερινῆς ἀνατολῆς καὶ τῆς
Ισημερινῆς τοῦτο γὰρ ἡ ᾿Αςία προλαμβάνει πρὸς
τὴν Ισημερινὴν ἀνατολὴν τοῦ πρὸς τὰς ἄρκτους 5
ἡμικυκλίου. —

11 Προπεπτωκυίας δὲ τῆς Εὐρώπης ἄκραις πλείοςι, βέλτιον μὲν οῦτος εἴρηκε περὶ αὐτῶν Ἐρατοςθένους, 12 οὔπω δὲ ἱκανῶς. ἐκεῖνος μὲν γὰρ τρεῖς ἔφη, τὴν ἐπὶ τὰς ετήλας καθήκουςαν, ἐφ' ῆς ἡ Ἡβηρία, καὶ τὴν ἐπὶ τὸν πορθμόν, ἐφ' ῆς ἡ Ἡταλία, καὶ τρίτην τὴν κατὰ Μαλέας, ἐφ' ῆς τὰ μεταξὺ τοῦ ᾿Αδρίου καὶ τοῦ [1126 13 Εὐξείνου πάντ᾽ ἔθνη καὶ τοῦ Τανάιδος οῦτος δὲ τὰς μὲν δύο τὰς πρώτας δμοίως ἐπτίθεται, τρίτην δὲ τὴν κατὰ Μαλέας καὶ Σούνιον, ἐφ' ἦς ἡ Ἑλλὰς πᾶσα καὶ ἡ 15 14 Ἡλλυρὶς καὶ τῆς Θράκης τινά, τετάρτην δὲ τὴν κατὰ τὴν Θρακίαν χερρόνησον, ἐφ' ἦς τὰ κατὰ Σηστὸν καὶ Ἅβυδον ετενά — ἔχουςι δ' αὐτὴν Θρᾶκες — πέμπτην δὲ τὴν κατὰ τὸν Κιμμερικὸν Βόσπορον καὶ τὸ στόμα τῆς Μαιώτιδος.

IV. DE LUSITANIA.

Πολύβιος δ' δ Μεγαλοπολίτης έν τετάρτη καὶ τριακοςτῆ τῶν Ἱςτοριῶν περὶ τῆς ἐν Ἰβηρία Λυςιτανίας χώρας διαλεγόμενός φηςιν ὅτι βάλανοί εἰςι κατὰ βάθος ἐν τῆ αὐτόθι θαλάττη πεφυτευμέναι, ὧν τὸν καρπὸν 25

³ τῷ Kramer auctore Sch pro τοῦ 7—20 Strab. 2, 4, 8 C 108 15 Μαλέας] v. ad 34, 4, 6 22—415, 3 Athen. 7 p. 302°, v. Strab. 3, 2, 7 C 145

σιτουμένους τοὺς θύννους πιαίνεσθαι. διόπερ οὐκ 2 ἂν ἁμάρτοι τις λέγων ὖς εἶναι θαλαττίους τοὺς θύννους. —

Λέγει δ' δ Πολύβιος καὶ μέχρι τῆς Δατίνης ἐκ- 8 5 πίπτειν τὴν βάλανον ταύτην, εἰ μὴ ἄρα, φηςί, καὶ ἡ Σαρδὰ φέρει καὶ ἡ πλησιόχωρος ταύτη. —

Τὴν κατὰ Λυςιτανίαν — χώρα δ' ἐςτὶν αὕτη τῆς 4 'Ιβηρίας, ην νῦν 'Ρωμαῖοι Cπανίαν ὀνομάζουςι — δι-1807] ηγούμενος εὐδαιμονίαν Πολύβιος δ Μεγαλοπολίτης 10 . . . Εν τή τετάρτη καὶ τριακοςτή τῶν Ἱςτοριῶν φηςιν ώς αὐτόθι διὰ τὴν τοῦ ἀέρος εὐκρασίαν καὶ τὰ ζῷα πολύγονα καὶ οἱ ἄνθρωποι, καὶ οἱ ἐν τῆ χώρα καρποὶ οὐδέποτε φθείρονται φόδα μέν γὰρ αὐτόθι και λευκόια 5 καὶ άςπάραγοι καὶ τὰ παραπλήσια τούτοις οὐ πλείον 15 διαλείπει μηνών τριών, τὸ δὲ θαλάττιον ὄψον καὶ 6 κατά τὸ πλήθος καὶ κατά τὴν χοηστότητα καὶ κατά τὸ κάλλος μεγάλην έχει διαφοράν πρός το γινόμενον έν τῆ καθ' ἡμᾶς θαλάττη. καὶ ὁ μὲν τῶν κριθῶν Σικε- 7 λικὸς μέδιμνός έστι δραχμής, δ δὲ τῶν πυρῶν ἐννέα 20 όβολων Άλεξανδρεινών του δ' οίνου δραχμής δ μετρη- 8 τής καὶ ἔριφος ὁ μέτριος ὀβολοῦ καὶ λαγώς. τῶν δ' άρνων τριώβολον και τετρώβολον ή τιμή. ὖς δὲ πίων έκατον μυᾶς άγων πέντε δραχμών και πρόβατον δυείν. τάλαντον δὲ σύκων τριῶν ὀβολῶν, μόσχος δραχμῶν 9 25 πέντε καὶ βοῦς ζύγιμος δέκα. τὰ δὲ τῶν ἀγρίων 10

³ post θύννους add. vulgo: είσιν γὰς οἱ θύννοι οἶον ὕες ἀπὸ τῶν βαλάνων αὐξανόμενοι, del. Na 123 Di 4—6 Strab. 3, 2, 7 C 145 4 ἐκπίπτειν Meinekius vind. Strab. Berol. 1852, 17 pro ἐκπέμπειν 7—416, 3 Athen. 8 p. 330°s. 18 Σιπελικὸς Sch lex. 555 pro σίπλος 20 ἀλεξανδοεινῶν Καibelius, ἀλεξανδοεινῶν Athen. cod. A, ἀλεξανδοηνῶν cod. C 22 δὲ πίων Ca pro δείπνων 23 δυσίν Athen. cod. A, δύο cod. C

ζώων κοέα σχεδον οὐδὲ κατηξιοῦτο τιμῆς, ἀλλ' ἐν ἐπιδόσει καὶ χάριτι τὴν ἀλλαγὴν ποιοῦνται τούτων.

V. DE HISPANIA.

- 9 Τοὺς δ' ἐνοικοῦντας Τουρδητανούς τε καὶ Τουρδού- δ λους προςαγορεύουςιν, οἱ μὲν τοὺς αὐτοὺς νομί- [1127
- 2 ζοντες, οἱ δ' ἐτέρους ὧν ἐςτι καὶ Πολύβιος, συνοίκους φήςας τοῖς Τουρδητανοῖς πρὸς ἄρκτον τοὺς Τουρδούλους. —
- Τῆ δὲ τῆς χώρας εὐδαιμονία καὶ τὸ ἡμερον καὶ τὸ ιο πολιτικὸν ςυνηκολούθηςε τοῖς Τουρδητανοῖς, καὶ τοῖς Κελτικοῖς δὲ διὰ τὴν γειτνίαςιν, ὡς δ' εἴρηκε Πολύβιος, διὰ τὴν συγγένειαν. —
- 4 Καὶ Δικαίαρχος δὲ καὶ Ἐρατοςθένης καὶ Πολύβιος καὶ οἱ πλεῖςτοι τῶν Ἑλλήνων περὶ τὸν πορθμὸν ἀπο-15 φαίνουςι τὰς στήλας. —
- 5 Φηςὶ δὲ ὁ Πολύβιος κρήνην ἐν τῷ Ἡρακλείῳ τῷ ἐν Γαδείροις εἶναι, βαθμῶν ὀλίγων κατάβασιν ἔχουσαν εἰς τὸ ὕδωρ, πότιμον, ἢν ταῖς παλιρροίαις τῆς θαλάττης 1308] ἀντιπαθεῖν, κατὰ μὲν τὰς πλήμας ἐκλείπουσαν, κο 6 κατὰ δὲ τὰς ἀμπώτεις πληρουμένην. αἰτιᾶται δ' ὅτι τὸ πνεῦμα τὸ ἐκ τοῦ βάθους εἰς τὴν ἐπιφάνειαν τῆς γῆς ἐκπῖπτον, καλυφθείσης μὲν αὐτῆς ὑπὸ τοῦ κύματος κατὰ τὰς ἐπιβάσεις τῆς θαλάττης, εἴργεται τῶν οἰκείων

^{5—9} Strab. 3, 1, 6 C 139 5 ἐνοιχοῦντας] scil. τὴν Βαιτικὴν 10—13 Strab. 3, 2, 15 C 151 12 ὡς (ð') Meinekius, (ἢ) ὡς Groskurdius 13 ante διὰ add. καὶ man. sec. Strab. cod. Medicei plut. 28 n. 5 Sch διὰ om. Sch διὰ τὴν συγγένειαν del. Hu 14—16 Strab. 3, 5, 5 C 170 17—417, 4 Strab. 3, 5, 7 C 172

τοιούτων έξόδων, άναστρέψαν δὲ εἰς τὸ ἐντὸς ἐμφράττει τοὺς τῆς πηγῆς πόρους καὶ ποιεῖ λειψυδρίαν γυμνω- 7 θείσης δὲ πάλιν εὐθυπορῆσαν ἐλευθεροῖ τὰς φλέβας τῆς πηγῆς, ὥστ' ἀναβλύειν εὐπόρως. —

5 Πολύβιος δὲ τῶν περὶ Καρχηδόνα Νέαν ἀργυρείων 8 μνηςθεὶς μέγιστα μὲν εἶναί φηςι, διέχειν δὲ τῆς πόλεως δσον εἴκοσι σταδίους, περιειληφότα κύκλον τετρακοσίων σταδίων, ὅπου τέτταρας μυριάδας ἀνθρώπων μένειν 9 τῶν ἐργαζομένων, ἀναφέροντας τότε τῷ δήμῳ τῶν 10 Ῥωμαίων καθ' ἐκάστην ἡμέραν δισμυρίας καὶ πεντακισχιλίας δραχμάς. τὴν δὲ κατεργαςίαν τὴν μὲν ἄλλην 10 ἐῶ — μακρὰ γάρ ἐςτι —, τὴν δὲ συρτὴν βῶλον τὴν ἀργυρῖτίν φηςι κόπτεσθαι καὶ κοσκίνοις εἰς ὕδωρ διαττᾶσθαι κόπτεσθαι δὲ πάλιν τὰς ὑποστάσεις καὶ πάλιν διηθουμένας ἀποχεομένων τῶν ὑδάτων κόπτεσθαι τὴν δὲ πέμπτην ὑπόστασιν χωνευθείσαν, ἀπο- 11 χυθέντος τοῦ μολίβδου, καθαρὸν τὸν ἄργυρον ἐξάγειν.—

Πολύβιος δε και τον "Αναν και τοῦτον ἐκ τῆς 12 Κελτιβηρίας φεΐν φηςι, διέχοντας ἀλλήλων ὅσον ἐνα-20 κοσίους σταδίους. —

Πολύβιος δὲ τὰ τῶν Οὐακκαίων καὶ τῶν Κελτι- 13 βήρων ἔθνη καὶ χωρία διεξιὼν τολλέγει ταῖς ἄλλαις [1128 πόλετι καὶ Σεγεσάμαν καὶ Ἰντερκατίαν.—

Τοιοῦτον δέ τινα ὑφίσταται τἢ κατασκευἢ καὶ λαμ- 14 25 πρότητι (οἵανπερ) Πολύβιος Ἦρηρός τινος βασιλέως οἰκίαν.

^{5—17} Strab. 3, 2, 10 C 147 s. 14 διαττάσθαι Coraes pro διαφτάσθαι 17 μολίβδου Hu secutus Strab. cod. Paris. 1397 et Medic. plut. 28 n. 5 pro μολύβδου τὸ ἀργύριον Strab. cod. Venet. 377 Di 18—20 Strab. 3, 2, 11 C 148 18 τοῦτον] scil. τὸν Βαῖτιν 21—23 Strab. 3, 4, 13 C 162 24—418, 3 Athen. 1 p. 16° 25 οἶανπερ add. Kaibelius

15 δν καὶ ἐζηλωκέναι λέγει τὴν τῶν Φαιάκων τουφὴν πλὴν τοῦ τοὺς κρατῆρας ἐν μέσφ τῆς οἰκίας ἐστάναι πλήρεις οἴνου κριθίνου, ἀργυροῦς ὄντας καὶ χρυσοῦς.

VI. DE GALLIA.

- 1809 10] Πολύβιος δ' έν τῆ τετάρτη καὶ τριακοςτῆ 5 τῶν 'Ιςτοριῶν μετὰ τὴν Πυρήνην φηςὶν ἔως τοῦ Νάρβωνος ποταμοῦ πεδίον εἶναι, δι' οὖ φέρεσθαι ποταμοὺς 'Ιλλέβεριν καὶ 'Ρόσκυνον, ρέοντας παρὰ πόλεις 2 ὁμωνύμους, κατοικουμένας ὑπὸ Κελτῶν. ἐν οὖν τῷ πεδίῷ τοὑτῷ εἶναι τοὺς λεγομένους ἰχθῦς ὀρυκτούς. 10 3 εἶναι δὲ τὸ πεδίον λεπτόγειον καὶ πολλὴν ἄγρωστιν ἔχον πεφυκυίαν ὑπὸ δὲ ταύτην διάμμου τῆς γῆς οὔσης ἐπὶ δύο καὶ τρεῖς πήχεις, ὑπορρεῖν τὸ πλαζόμενον ἀπὸ 4 τῶν ποταμῶν ὕδωρ, μεθ' οὖ ἰχθύες κατὰ τὰς παρεκχύσεις ὑποτρέχοντες ὑπὸ τὴν γῆν χάριν τῆς τροφῆς 15 φιληδοῦσι γὰρ τῆ τῆς ἀγρώστεως ρίζη πεποιήκασι πᾶν τὸ πεδίον πλῆρες ἰχθύων ὑπογείων, οὺς ἀνορύττοντες λαμβάνουσιν.
 - 5 Περὶ δὲ τῶν τοῦ 'Ροδανοῦ cτομάτων Πολύβιος ... ἐπιτιμῷ Τιμαίψ, φήςας εἶναι μὴ πεντάστομον, ἀλλὰ » δίστομον. —
 - 6 'Ο δὲ Λίγηρ μεταξύ Πικτόνων τε καὶ Ναμνιτῶν ἐκβάλλει. πρότερον δὲ Κορβιλὼν ὑπῆρχεν ἐμπόριον ἐπὶ

¹ τουφήν Musurus pro τοοφήν 5—18 Athen. 8 p. 332°s.
8 'Ιλίβνοριν (immo 'Ιλίβιροιν) καὶ 'Ρουσκίνωνα conì. Sch coll.
Strab. 4, 1, 6 C 182 12 έμπεφνανίαν Meinekius anal. crit. ad
Athen. 148 13 έπι Sch auctore Rei 780 pro ὁπὸ 19—21 Strab.
4, 1, 8 C 183 22—419, 7 Strab. 4, 2, 1 C 190 22 λίγης
Meinekius pro λείγης, v. Steph. Byz. p. 166,12 et Herod. techn.
I 49, 22. II 481, 17. 599, 14 ann. Ναμνητών Coraes

τούτψ τψ ποταμψ, περὶ ῆς εἴρηκε Πολύβιος, μνηςθεὶς τῶν ὑπὸ Πυθέου μυθολογηθέντων, ὅτι Μασσαλιωτῶν 7 μὲν τῶν συμμιξάντων Κιπίωνι οὐδεὶς εἴχε λέγειν οὐδὲν μνήμης ἄξιον, ἐρωτηθεἰς ὑπὸ τοῦ Σκιπίωνος περὶ τῆς 5 Βρετταννικῆς, οὐδὲ τῶν ἐκ Κορβιλῶνος, αἴπερ ἡσαν ἄρισται πόλεις τῶν ταύτη, Πυθέας δ΄ ἐθάρρησε τοσαῦτα ψεύσασθαι. —

Φηςὶ δὲ Πολύβιος καὶ ἱδιόμορφόν τι γεννᾶσθαι 8 ζῷον ἐν αὐταῖς, ἐλαφοειδὲς τὸ σχῆμα πλὴν αὐχένος 10 καὶ τριχώματος, ταῦτα δ' ἐοικέναι κάπρφ ' ὑπὸ δὲ τῷ 9 γενείφ πυρῆνα ἴςχειν ὅσον σπιθαμιαῖον ἀκρόκομον, πωλικῆς κέρκου τὸ πάχος. —

"Ετι φηςὶ Πολύβιος έφ' έαυτοῦ κατ' 'Ακυληίαν μάλιςτα 10
ἐν τοῖς Ταυρίσκοις τοῖς Νωρικοῖς εὐρεθῆναι χρυσεῖον
15 οὕτως εὐφυὲς ὥστ' ἐπὶ δύο πόδας ἀποσύραντι [1129
1810] τὴν ἐπιπολῆς γῆν εὐθὺς ὀρυκτὸν εὑρίσκεσθαι
χρυσόν. τὸ δ' ὅρυγμα μὴ πλειόνων ὑπάρχειν ἢ πεντε- 11
καίδεκα ποδῶν. εἶναι δὲ τοῦ χρυσοῦ τὸν μὲν αὐτόθεν 12
καθαρόν, κυάμου μέγεθος ἢ θέρμου, τοῦ ὀγδόου μέρους
10 μόνον ἀφεψηθέντος, τὸν δὲ δεῖσθαι μὲν χωνείας πλείο-
νος, σφόδρα δὲ λυσιτελοῦς. συνεργασαμένων δὲ τοῖς 18
βαρβαροῖς τῶν 'Ιταλιωτῶν ἐν διμήνω, παραχρῆμα τὸ
χρυσίον εὐωνότερον γενέσθαι τῷ τρίτω μέρει καθ'
δλην τὴν 'Ιταλίαν. αἰσθομένους δὲ τοὺς Ταυρίσκους 14
15 μονοπωλεῖν ἐκβαλόντας τοὺς συνεργαζομένους. —

'Ο δ' αὐτὸς ἀνὴρ περὶ τοῦ μεγέθους τῶν "Αλπεων 15 καὶ τοῦ ὕψους λέγων παραβάλλει τὰ ἐν τοῖς "Ελλησιν

⁶ Κορβιλῶνος Coraes pro ποριβηλῶνος 8—12 Strab. 4, 6, 10 C 207s. 9 αὐταῖς] Alpibus 13—25 Strab. 4, 6, 12 C 208 13 ετι Coraes auctore Ca pro ἐπεὶ ἐαυτῶν Ca 26—420, 19 Strab. 4, 6, 12 C 208s.

όρη τὰ μέγιστα, τὸ Ταΰγετον, τὸ Λύκαιον, Παρνασσόν, "Ολυμπον, Πήλιον, "Οσσαν, έν δε Θράκη Αίμον, 'Ροδόπην, 16 Δούνακα. καί φηςιν ότι τούτων μεν εκαστον μικροῦ δείν αὐθημερὸν εὐζώνοις ἀναβῆναι δυνατόν, αὐθημερὸν 17 δε και περιελθείν, τὰς δ' Άλπεις οὐδ' ἂν πεμπταίος 5 άναβαίη τις τὸ δὲ μῆκός ἐστι δισχιλίων καὶ διακοσίων 18 σταδίων τὸ παρῆκον παρὰ τὰ πεδία. τέτταρας δ' ὑπερβάσεις ονομάζει μόνον, διὰ Λιγύων μεν την έγγιστα τῶ Τυρρηνικῶ πελάγει, εἶτα τὴν διὰ Ταυρίνων, ἢν Άννίβας διηλθεν, είτα την διά Σαλασσών, τετάρτην 10 19 δε την δια 'Ραιτών, απάσας πρημνώδεις. λίμνας δε είναι φητιν έν τοις όρεσι πλείους μέν, τρείς δε μεγάλας, δυ ή μεν Βήνακος έχει μῆκος πεντακοσίων σταδίων, πλάτος δὲ (ἐκατὸν) τριάκοντα, ἐκρεῖ δὲ ποτα-20 μος Μίγχιος ή δ' έξης Λάριος τετρακοσίων, πλάτος 15 δε στενωτέρα της πρότερον, έξίησι δε ποταμόν τον 21 'Αδούαν' τοίτη δε Ούερβανός μήκος έγγθς τριακοσίων σταδίων, πλάτος δε τριάκοντα, ποταμόν δε εξίηςι μέγαν Τίχινον. πάντες δ' είς τὸν Πάδον συρρέουσι.

VII. DE ITALIA.

11 Πολύβιος δὲ διάφορον οἶνον ἐν Καπύη φηςὶ γίνεσολαι τὸν ἀναδενδρίτην καλούμενον, ὧ μηδένα συγκρίνεσθαι. —

⁴ post αύθημ. addendum esse μὲν coni. Be, sed v. Hu praef. Î 67, γ 5 παφελθεῖν add. inter versus prima manus Strab. cod. Paris. 1394, recipit Coraes 8 Λιγνοτίνων est Polybianum 15 Λάφιος Kramer pro οὐεφβανὸς 17 ἰδόαν est Polybii, v. 2, 32, 2 Οὐεφβανὸς Kramer pro λάφιος 21—23 Athen. 1 p. 31^d 22 ἀναδενδφίτην Musurus pro ἀναδρίτην

- 1811] Φητὶ δὲ Πολύβιος πεξή μὲν είναι τὴν παραλίαν 2 τὴν ἀπὸ Ἰαπυγίας μέχρι πορθμοῦ καὶ τρισχιλίων σταδίων, κλύζεσθαι δ' αὐτὴν τῷ Σικελικῷ πελάγει, πλέοντι δὲ καὶ πεντακοσίων δέουσαν.—
- την παραλίαν ἀπό Λούνης μέχρι 'Ωςτίων διςχιλίων που καὶ πεντακοςίων ςταδίων· πλάτος δὲ τοῦ ἡμίςους [1180 ἔλαττον τὸ πρὸς τοῖς ὄρεςιν. εἰς μὲν οὖν Πίςας ἀπὸ Λούνης πλείους τῶν τετρακοςίων ςταδίων εἰςίν, ἐντεῦθεν τὸ δὸ εἰς Οὐολατέρρας διακόςιοι ὀγδοήκοντα, πάλιν δὸ ἐνθένδε εἰς Ποπλώνιον διακόςιοι ἐβδομήκοντα, ἐκ δὲ Ποπλωνίου εἰς Κόςαν ἐγγὺς ὀκτακόςιοι, οἱ δὲ ἐξακόςιοί φαςι. Πολύβιος δὸ οὐκ εὖ καὶ τοὺς πάντας χιλίους τριακοσίους τριάκοντα λέγει. —
- 15 Αἰθάλη, νῆτος Τυρτηνῶν . . . Πολύβιος δ' ἐν 4 τριακοττῆ τετάρτη λέγει Αἰθάλειαν τὴν Λῆμνον κα-λεῖσθαι. —

Καλοῦςι δ' αὐτὸν Κρατῆρα, ἀπὸ τοῦ Μιςηνοῦ μέχρι 5 τοῦ ᾿Αθηναίου, δυεῖν ἀκρωτηρίων, κολπούμενον. ὑπὲρ 30 δὲ τούτων τῶν ἠόνων Καμπανία πᾶςα ἵδρυται, πεδίον εὐδαιμονέςτατον τῶν ἁπάντων ... Ἦντίοχος μὲν οὖν 6 φηςι τὴν χώραν ταύτην ᾿Οπικοὺς οἰκῆςαι, τούτους δὲ καὶ Αὔςονας καλεῖςθαι. Πολύβιος δ' ἐμφαίνει δύο ἔθνη 7

^{1—4} Strab. 5,1,3 C 211 5—14 Strab. 5,2,5 C 222; v. O. Cuntzium Pol. u. s. Werk Lips. 1902, 22 s. 10 οδαδετέρρας ACB, Οδολαττέρας vulgo, Οδάδα τὰ κατὰ Οδολατέρρας Cuntzius l. c., sed intellegit Strabo terram (v. Strab. 5,2,6 C 223), non urbem 13 εδ καὶ Meinekius vindic. Strab. 51 pro εἶναι, εδ εἶναι coni. Kramer τοὺς πάντας] Cuntzius l. c. censet hos Polybii numeros pertinere ad intervallum, quod est inter Lunam et Cosam 13. 14 , ανὶ vulgo ante Kramerum, unde χιλ. τετραποσίους τρ. Di 15—17 Steph. Byz. v. Αἰθάλη 18—422, 2 Strab. 5, 4, 3 C 242 18 αὐτὸν] scil. τὸν κόλπον τὸν

νομίζων ταῦτα 'Οπικούς γάο φητι καὶ Αὔσονας οἰκείν τὴν χώραν ταύτην περί τὸν Κρατῆρα. —

- Β Πολύβιος δ' ἀπὸ τῆς Ἰαπυγίας μεμιλιάσθαι φηςί, καὶ εἶναι μίλια πεντακόςια έξήκοντα δύο εἰς *Cίλαν πόλιν, ἐντεῦθεν δ' εἰς Ἀκυληίαν ἐκατὸν έβδομήκοντα δ ὀκτώ. —
- 9 Μετὰ δὲ ταύτας τὸ Λακίνιον, "Ηρας ἱερόν, πλούςιόν 10 ποτε ὑπάρξαν καὶ πολλῶν ἀναθημάτων μεςτόν. τὰ διάρματα δ' οὐκ εὐκρινῶς λέγεται πλὴν ὥς γε ἐπὶ τὸ πολὺ σταδίους ἀπὸ πορθμοῦ μέχρι Δακινίου Πολύβιος 10 ἀποδίδωςι χιλίους καὶ τριακοσίους, ἐντεῦθεν δὲ καὶ δίαρμα εἰς ἄκραν Ἰαπυγίαν ἐπτακοσίους. —
- 12 Πολύβιος δὲ τῶν τριῶν κρατήρων τὸν μὲν κατεφ13 ρυηκέναι φηςὶν ἐκ μέρους, τοὺς δὲ συμμένειν· τὸν δὲ
 μέγιστον τὸ χεῖλος ἔχειν περιφερὲς ὂν πέντε σταδίων, 15
 1312] κατ' ὀλίγον δὲ ςυνάγεςθαι εἰς πεντήχοντα ποδῶν
 14 διάμετρον· καθ' οὖ βάθος εἶναι τὸ μέχρι θαλάττης
 σταδιαῖον, ὥστε καθορᾶν ταῖς νηνεμίαις. [εἰ δὲ ταῦτ'
 ἐστὶ πιστά, οὐκ ἀπιστητέον ἴσως οὐδὲ τοῖς περὶ Ἐμ15 πεδοκλέους μυθολογηθεῖσιν.] ἐὰν μὲν οὖν νότος μέλλη νο
 πνεῖν, ἀχλὺν ὁμιχλώδη καταχεῖσθαι κύκλφ φησὶ τῆς
 νησίδος, ὥστε μηδὲ τὴν Σικελίαν ἄπωθεν φαίνεσθαι.
 16 ὅταν δὲ βορέας, φλόγας καθαρὰς ἀπὸ τοῦ λεχθέντος

^{2 (}την) περί Coraes Di 3—6 Strab. 6, 3, 10 C 285
4 σίλαν codices, Σήναν Cluver It. ant. 608 (sed Polybius Σήνην nominat hanc urbem), Σπίναν Tyrwhittus, Καισήναν Groskurdius; v. O. Cuntzium Pol. u. s. Werk Lips. 1902, 28 ss. et Nissenum It. Landesk. II 1, 212 ann. 3 7—12 Strab. 6, 1, 11 C 261
7 ταύτας] scil. τὰς Ἰαπύγων ἄπρας 11 χιλίους Mannertus geogr. ant. IX 2, 202 pro δισχιλίους 13—423, 12 Strab. 6, 2, 10 C 276 13 πρατήρων] scil. τῆς Ἱερᾶς Ἡραίστον 18 εί—20 μυθολογηθείσιν del. Meinekius 21 ὀμιχλώδη scribendum apud Polybium perspexit Hu, v. 3, 84, 1. 13 et Hu praef. I 37 22 ἄπωθεν Meinekius pro ἄποθεν

πρατήρος εἰς ὑψος ἐξαίρεσθαι καὶ βρόμους ἐκπέμπεσθαι μείζους τὸν δὲ ζέφυρον μέσην τινὰ ἔχειν τάξιν. τοὺς 17 δ' ἄλλους πρατήρας ὁμοειδείς μὲν είναι, τῆ δὲ βία λείπεσθαι τῶν ἀναφυσημάτων ἔκ τε δὴ τῆς διαφορᾶς 18 ε τῶν βρόμων καὶ ἐκ τοῦ πόθεν ἄρχεται τὰ ἀναφυτήματα καὶ αὶ φλόγες καὶ αὶ λιγνύες προσημαίνεσθαι καὶ τὸν εἰς ἡμέραν τρίτην πάλιν μέλλοντα ἄνεμον πνείν. τῶν γοῦν ἐν Λιπάραις γενομένης ἀπλοίας προειπείν 19 τινάς φητι τὸν ἐσόμενον (ἄνεμον) καὶ μὴ διαψεύσα-10 σθαι. ἀφ' οὖ δὴ τὸ μυθωδέστατον δοχοῦν εἰρῆσθαι 20 τῷ ποιητῆ οὐ μάτην φαίνεσθαι λεχθέν, ἀλλ' αἰνιξαμένου τὴν ἀλήθειαν, ὅταν φῆ ταμίαν τῶν ἀνέμων τὸν Αἴολον.

VIII. DE THRACIA, MACEDONIA, GRAECIA.

Καὶ ἄλλα δ' οὐ πιστὰ λέγει, τό τε συντετρήσθαι τὰ 12 15 πελάγη *** ἀπὸ τοῦ εὑρίσκεσθαι κέραμόν τε Χίον καὶ Θάσιον ἐν τῷ Νάρωνι, καὶ τὸ ἄμφω κατοπτεύεσθαι τὰ πελάγη ἀπό τινος ὄρους, καὶ τῶν νήσων τῶν Λιβυρνίδων *τιθείς, ὥστε κύκλον ἔχειν σταδίων καὶ πεντακοσίων, καὶ τὸ τὸν Ἰστρον ἐνὶ τῶν στομάτων εἰς τὸν ᾿Αδρίαν ἐμ-20 βάλλειν. τοιαῦτα δὲ καὶ τοῦ Ὑσρατοσθένους ἔνια παρ-2 ακούσματά ἐστι λαοδογματικά, καθάπερ Πολύβιός φησι καὶ περὶ αὐτοῦ καὶ τῶν ἄλλων λέγων συγγραφέων. —

⁸ τῶν] τῆς Ca ἀπνοίας Strab. cod. Etonensis et Paris. 1394 Sch 9 τὸν ἐσόμενον codices, τὸν σεισμὸν Sch coll. Aristot. Meteorol. II c. 8, τὸν ἐσόμενον (ἄνεμον) Ca, sicut habet epitoma Strabonis (vol. III 494 extr. Kramer) 14—22 Strab. 7,5,9 C 317 14 λέγει] Theopompus 15 πελάγη] mare Ionium et Adriaticum ***] lac. indicat Meinekius et suppl. τεκμαιφόμενος 20 παραπρούσματα coni. Tschuckius 21 λαοσόγματικὰ Coraes auctore Tyrwhitto pro λαοδογματικὰς, v. p. 410, 23

2* 'Εκ δὲ τῆς 'Απολλωνίας εἰς Μακεδονίαν ἡ [1181 'Εγνατία ἐςτὶν ὁδὸς πρὸς ἔω, βεβηματιςμένη κατὰ μίλιον καὶ κατεςτηλωμένη μέχρι Κυψέλων καὶ "Εβρου ποταμοῦ. 3 μιλίων δ' έςτὶ πεντακοςίων τριάκοντα πέντε. λογιζομένψ δέ, ώς μὲν οἱ πολλοί, τὸ μίλιον ὀκταςτάδιον τετρα- 5 κιςχίλιοι ἂν εἶεν ςτάδιοι καὶ ἐπ' αὐτοῖς διακόςιοι ὀγδοή-4 κοντα, ώς δὲ Πολύβιος, προςτιθεὶς τῷ ὀκταςταδίῳ δίπλεθρον, δ έςτι τρίτον ςταδίου, προςθετέον άλλους **cταδίους έκατὸν έβδομήκοντα ὀκτώ**, τὸ τρίτον τοῦ τῶν **τυμπίπτειν εἰς τὴν αὐτὴν δὸὸν τούς τ' ἐκ τῆς ᾿Απολ-**6 λωνίας δρμηθέντας καὶ τοὺς ἐξ Ἐπιδάμνου. ἡ μὲν οὖν πάςα Έγνατία καλείται, ή δὲ πρώτη ἐπὶ Κανδαουίας λέγεται, ὄρους Ἰλλυρικοῦ, διὰ Λυχνιδοῦ πόλεως καὶ Πυλώνος, τόπου δρίζοντος έν τἢ όδῷ τήν τε Ἰλλυρίδα ι 1313 7] καὶ τὴν Μακεδονίαν. ἐκεῖθεν δ' ἐςτὶ παρὰ Βαρνοῦντα διὰ Ἡρακλείας καὶ Λυγκηςτῶν καὶ Ἐορδῶν εἰς 8 Ερεςταν και Πέγγαν πέλδι Θετταγολικείας. πίγια ος εφεί φηςὶ Πολύβιος, ταῦτα διακόςια έξήκοντα έπτά. — "Ότι ἐκ Περίνθου εἰς Βυζάντιόν εἰςιν έξακόςιοι τριά- » κοντα, ἀπὸ δὲ "Εβρου καὶ Κυψέλων εἰς Βυζάντιον μέχρι Κυανέων τριςχίλιοι έκατόν, ώς φηςιν Αρτεμίδωρος, τὸ

Κοντα, από δε Εβρου και Κυψελων εις Βυζαντιον μεχρι Κυανέων τριςχίλιοι έκατόν, ώς φηςιν 'Αρτεμίδωρος, τὸ δὲ ςύμπαν μῆκος ἀπὸ 'Ιονίου κόλπου τοῦ κατὰ 'Απολλωνίαν μέχρι Βυζαντίου έπτακιςχίλιοι τριακόςιοι εἴκοςι'
10 προςτίθηςι δ' ὁ Πολύβιος καὶ ἄλλους έκατὸν ὀγδοήκοντα, 55 τὸ τρίτον τοῦ ςταδίου προςλαμβάνων ἐπὶ τοῖς ὀκτὼ τοῦ μιλίου ςταδίοις.

^{1—19} Strab. 7, 7, 4 C 322s. 14 Αυχνιδοῦ Tschuckius pro λυχνιδίου; Lychnis dicitur urbs a Polyb. 18, 47, 12 20—27 Strab. epit. 7, 57 (p. 90 Kram., p. 471 Mein.) 20 τριά-κοντα] scil. στάδιοι

Ή δὲ περίμετρος μὴ κατακολπίζοντι τετρακισχιλίων 11 σταδίων, ὡς Πολύβιος. —

Πολυβίου δ' εἰρηκότος τὸ ἀπὸ [Μαλεῶν ἐπὶ τὰς 12 ἄρκτους μέχρι τοῦ Ἰςτρου διάστημα περὶ μυρίους σταδ δίους, εὐθύνει τοῦτο ὁ ᾿Αρτεμίδωρος οὐκ ἀτόπως κατ' ἐκεῖνον δὴ ςυμβαίνει τὸ ἐκ (τοῦ Ἰςτρου ἐπὶ Μαλ)έας εξακισχιλίων πεντακοσίων. αἴτιον δὲ τούτου τὸ μὴ τὴν ςύντομον καταμετρεῖν ἀλλὰ τὴν τυχοῦςαν, ἡν ἐπορεύθη τῶν ςτρατηγῶν τις.

IX. DE ASIA.

10

15

Τὰ δ' ἐπ' εὐθείας τούτοις μέχρι τῆς Ἰνδικῆς τὰ αὐτὰ 13 κεῖται καὶ παρὰ τῷ ᾿Αρτεμιδώρῳ, ἄπερ καὶ παρὰ τῷ ᾿Ερατοςθένει. λέγει δὲ καὶ Πολύβιος περὶ τῶν ἐκεὶ μάλιστα δεῖν πιστεύειν ἐκείνφ.

X. DE ALEXANDRIA, AEGYPTI URBE.

Ό γοῦν Πολύβιος γεγονὼς ἐν τῆ πόλει βδελύττεται 14 τὴν τότε κατάςταςιν καί φηςι τρία γένη τὴν πόλιν 2 οἰκεῖν, τό τε Αἰγύπτιον καὶ ἐπιχώριον φῦλον, ὀξὰ καὶ πολιτικόν, καὶ τὸ μισθοφορικόν, βαρὰ καὶ πολὰ καὶ 3 καἀγωγον ἐξ ἔθους γὰρ παλαιοῦ ξένους ἔτρεφον [1182 τοὺς τὰ ὅπλα ἔχοντας, ἄρχειν μᾶλλον ἡ ἄρχεςθαι δεδιδαγμένους διὰ τὴν τῶν βασιλέων οὐδένειαν. τρίτον 4

^{1. 2} Strab. 8, 2, 1 C 335
3—9 Strab. 8, 8, 5 C 389
6 τοῦ "Ιστρον ἐπὶ τὰς Μαλ add. Kramer, τὰς ante Μαλ del. BW (v. ind.); v. ad 34, 4, 6
11—14 Strab. 14, 2, 29 C 663
11 τούτοις] ab Euphrate et a Tomisa, Sophenes urbe
16—426, 11 Strab. 17, 1, 12 C 797s.; v. ad 39, 7
16 πόλει] scil. ἀλεξανδρεία
19 ἀπολιτικὸν coni. Kramer
22 pro οὐδένειαν suspicatur Hu scripsisse Polybium ἀδυναμίαν

1814] δ' ἡν γένος τὸ τῶν Ἀλεξανδρέων, οὐδ' αὐτὸ εὐκρινῶς πολιτικὸν διὰ τὰς αὐτὰς αἰτίας, κρεῖττον δ' ἐκείτον διὰ τὰς αὐτὰς αἰτίας, κρεῖττον δ' ἐκείτον διὰ καὶ γὰρ εἰ μιγάδες, Έλληνες ὅμως ἀνέκαθεν ἡσαν καὶ ἐμέμνηντο τοῦ κοινοῦ τῶν Ἑλλήνων ἔθους. 6 ἡφανισμένου δὲ καὶ τούτου τοῦ πλήθους, μάλιττα ὑπὸ τοῦ Εὐεργέτου τοῦ Φύσκωνος, καθ' δν ἡκεν εἰς τὴν ᾿Αλετοῦν ἀντρείαν ὁ Πολύβιος — καταστασιαζόμενος γὰρ ὁ Φύσκων πλεονάκις τοῖς στρατιώταις ἐφίει τὰ πλήθη καὶ 8 διέφθειρε —, τοιούτων δή, φηςίν, ὄντων τῶν ἐντῆποίλει, λοιπὸν ἡν τῶ ὄντι τὸ τοῦ ποιητοῦ

Αίγυπτόνδ' ιέναι δολιχήν δδον άργαλέην τε.

B. FRAGMENTA LATINA.

Polybius latitudinem Europae ab Italia ad oceanum scripsit [xī] L m pass. esse, etiam tum inconperta magnitudine. Est autem ipsius Italiae, ut diximus, [xī] xx m ad Alpis, unde per Lugdunum ad portum Morinorum Britannicum, qua videtur mensuram agere Polybius, [xī] LXVIIII.—

Polybius a Gaditano freto longitudinem directo cursu ad os Maeotis [XXXIII] XXXVII mil. D passuum prodidit, ab eodem initio ad orientem recto cursu Siciliam [XII] L mil. passuum, Cretam ccclxxv m passuum, Rhodum clxxxvII m D passuum, Chelidonias tantundem, Cyprum ccxxv m passuum, inde Syriae Seleuciam Pieriam cxv mil. passuum, quae conputatio efficit passuum. —

⁵ τούτον] τούτων coni. Sch 11 Odyss. 4, 483 13—428,19 Quae e libro XXXIV. apud Plinium exstant, primus collegit Sch V 45 ss. 13—18 Plin. nat. hist. 4, 121 19—26 idem 6, 206

In ipso vero capite mox Baeticae ab ostio freti 3 xxv mil. pass. Gadis, longa, ut Polybius scribit, xn mil., lata m mil. passuum. abest a continente proxima parte minus pedes occ, reliqua plus vn mil. passuum, 5 ipsius spatium xv m passuum est. —

Ultra Siciliam quod est ad Sallentinos Ausonium 4 Polybius appellat. —

At inter duos Bosporos, Thracium et Cimmerium, 5 directo cursu, ut auctor est Polybius, DM pass.
10 intersunt. —

Agrippa totius Africae a mari Atlantico cum in-6 feriore Aegypto [xxx] L m passuum longitudinem, Polybius et Eratosthenes diligentissimi existimati ab oceano ad Carthaginem magnam [x1] m passuum, ab ea Canopum, Nili proximum ostium, [xvi] xxviii m pass. fecerunt.—

Polybius annalium conditor, ab eo accepta classe scrutandi illius orbis gratia circumvectus, prodidit a monte eo ad occasum versus saltus plenos feris, quas generat Africa, ad flumen Anatim cccclxxxxvi m passuum.

^{1—5} idem 4, 119 3 XII mil.] hunc numerum putat corruptum O. Cuntzius Pol. u. s. Werk Lips. 1902, 67 ann. 4
6. 7 idem 3, 75 6 quod] scil. mare 8—10 idem 4, 77
11—16 idem 5, 40 15 Κάνωβον dicit Pol. 5, 39, 1 hanc urbem 17—22 idem 5, 9 20 monte eo] scil. Atlante 22 'Quae sequuntur apud Plinium 'Ab eo Lixum CCV Agrippa, Lixum a Gaditano freto CXII abesse' quum ita scripsisset Harduinus vol. 1, p. 241: 'Ab eo Lixum CCV. M. passuum: a Gaditano freto CXII M. passuum abesse', omissis verbis Agrippa et Lixum, qui illum sequerentur, amplum deinde multorum versuum additamentum, quo de locis, fluviis, montibus gentibusque Africanis agitur, Polybii esse crediderunt. Quod resti-

- Ad proximam, quae minor est, a Carthagine ccc m pass. Polybius tradit, ipsam c m passuum aditu, ccc m ambitu. —
- 9 Polybius in extrema Mauretania contra montem Atlantem a terra stadia vm abesse prodidit Cernen. 5
- 16 Magnitudo dentium videtur quidem in templis praecipua, sed tamen in extremis Africae, qua confinis Aethiopiae est, postium vicem in domiciliis praebere, saepesque in his et pecorum stabulis pro palis elephantorum dentibus fieri Polybius tradidit auctore 10 Gulusa regulo.
 - Polybius, Aemiliani comes, in senecta hominem ab his adpeti refert, quoniam ad persequendas feras vires non subpetant. tunc obsidere Africae urbes, eaque de causa cruci fixos vidisse se cum Scipione, quia ceteri 15 metu poenae similis absterrerentur eadem noxa.
 - Trogus auctor est circa Lyciam penicillos mollissimos nasci in alto, unde ablatae sint spongeae, Polybius super aegrum suspensos quietiores facere noctes.

tuto in novissimis editionibus Agrippae nomine iam Polybio ita est ademptum ut omnia haec Agrippae tribuantur, non Polybio, in quem vix caderet tam accurata rerum in Africa aut cognitio aut tot barbarorum nominum enumeratio. Utriusque scriptoris nomen omisit Solinus c. 24° Di

¹⁻³ idem 5, 26 1 proximam] duarum Syrtium
4. 5 idem 6, 199 6-11 idem 8, 31 6 dentium] scil. elephantorum 12-16 idem 8, 47 13 his] scil. leonibus
17-19 idem 31.131

FRAGMENTA LIBRI XXXV.

A. OLYMP. 157, 1.

BELLUM CELTIBERICUM.

Πύρινος πόλεμος, δ 'Ρωμαίων πρός τοὺς Κελτί- [1 1184 βηρας συσταθείς. Θαυμαστήν γὰς ἔσχε τὴν ἰδιότητα τήν τε 1816] συνέχειαν τῶν ἀγώνων. τοὺς γὰς κατὰ τὴν 'Ελ- 2 5 λάδα πολέμους καὶ τοὺς κατὰ τὴν 'Ασίαν ὡς ἐπίπαν μία μάχη κρίνει, σπανίως δὲ δευτέρα, καὶ τὰς μάχας αὐτὰς εἶς καιρὸς ὁ κατὰ τὴν πρώτην ἔφοδον καὶ σύμπτωσιν τῆς δυνάμεως κατὰ δὲ τοῦτον τὸν πόλεμον 3 τἀναντία συνέβαινε τοῖς προειρημένοις. τοὺς μὲν γὰς 4 10 κινδύνους ὡς ἐπίπαν ἡ νὺξ διέλυε, τῶν ἀνδρῶν οὕτ' εἴκειν ταῖς ψυχαῖς οὕτε παρακαθιέναι τοῖς σώμασι βουλομένων διὰ τὸν κόπον, ἀλλ' ἐξ ὑποστροφῆς καὶ μεταμελείας αὖθις ἄλλας ἀρχὰς ποιουμένων. τόν γε 5 μὴν ὅλον πόλεμον καὶ τὴν συνέχειαν τῶν ἐκ παρα- 15 τάξεως διακρίσεων ὁ χειμὼν ἐκὶ ποσὸν διεῖργε. καθ- 6

^{2—430, 2} Suid. v. πύρινος πόλεμος; v. Diod. 31, 40. Pol. fragm. agnovit Ur 257, huc rettulit Sch; v. App. Iber. 48 ss., Sch VIII 1, 122, Ni Rhein. Mus. 1871, 274 s. 2 Ρωμαίοις coni. Sch post πρὸς add. τοὺς e Suid. cod. V Bernhardyus 6 μία add. Ca 1014, quam coniecturam confirmant Suid. codices A et V 11 τῆς ψυχῆς Suid. cod. A, τῆ ψυχῆς (cum hiatu) Ur vulgo, ταῖς ψυχαῖς Suid. cod. *V Bernhardyus Di, idem coniecerat Ben 305 14 παρατάξεως Ur pro διατάξεως 15 ἐπὶ ποσὸν Suid. cod. A et V Bernhardyus Di, ἐπιπόνως Ur vulgo

όλου γάρ, εἴ τις διανοηθείη πύρινον πόλεμον, οὐκ αν ετερον ἢ τοῦτον νοήσειε. —

2 Οτι ἐπειδή οἱ Κελτίβηρες ἀνοχὰς ποιησάμενοι πρὸς Μάρκον Κλαύδιον τὸν στρατηγὸν τῶν Ῥωμαίων ἔξαπέστειλαν τὰς πρεσβείας εἰς τὴν Ῥώμην, οὖτοι μὲν ι τὴν ἡσυχίαν ἡγον, καραδοκοῦντες τὴν ἀπόφασιν τῆς 2 συγκλήτου, Μάρκος δὲ στρατεύσας εἰς τοὺς Λυσιτανοὺς καὶ τὴν Νερκόβρικα πόλιν κατὰ κράτος ἐλὼν ἐν Κορ-3 δύβα τὴν παραχειμασίαν ἐποιείτο. τῶν δὲ πρέσβεων εἰς τὴν Ῥώμην παραγενομένων, τοὺς μὲν παρὰ τῶν ι Βελλῶν καὶ Τίττων, ὅσοι τὰ Ῥωμαίων ἡροῦντο, παρ-4 εδέξαντο πάντας εἰς τὴν πόλιν, τοὺς δὲ παρὰ τῶν λοραυακῶν πέραν τοῦ Τιβέρεως ἐκέλευσαν κατασκηνοῦν διὰ τὸ πολεμίους ὑπάρχειν, ἔως βουλεύσωνται περὶ 5 τῶν ὅλων. γενομένου δὲ καιροῦ πρὸς ἔντευξιν, κατὰ ις πόλιν ὁ στρατηγὸς εἰσῆγε τοὺς συμμάχους. οἱ δὲ

^{3—435,18} X 235"—240", 0 257"—261", U* 290—299, Ur CXLI; v. ad 429,2—480,2 3 πελτίβηφες X** 6 τὴν prius om. Ur, add. Y Sch 8 ἐφκοβφικαπόλιν Y, ἐφκόβφικα πόλιν Ur, corr. Sch coll. App. 1. c. Huc referendum esse putat Sch fragm. 134 κοφδαβᾶ Y, κοφδοβᾶ U*, κοφδυβᾶ Ur, corr. Di 9 ἐποιείτο] Post § 2 inserit BW auctoribus Va 206 et Sch VIII 1,124 coll. 35, 3, 4 et 4, 3 fragmentum Suidae (v. κωμάσαι, ν. ἀνδρωνίτις: καὶ τὸ λεγόμενον usque ad finem) hoc: 'ὁ δὲ Μάφκος ὁ 'Ρωμαίων στφατηγὸς ἐβούλετο [ἔβουλεύετο coni. Sch] ἀπολυθεὶς τοῦ πολέμου (τοῦ) [add. Di Steph. thes. II 827B] ποὸς Λυσιτανοὺς μεταβαλείν τὸν πόλεμον καὶ τὸ (δὴ) [add. C. Wunderer Pol. Forsch. cet. I 4 ann. 1] λεγόμενον ἐπνεύσα τὴν ἀνδφωνίτιν εἰς τὴν γυναικωνίτιν κωμάσαι.' Aliter iudicat de hoc fragmento Wunderer l. c. 39s. 11 τίντων Y Sch, τίγγων Ur vulgo 13 ἀφανάπων Y Ur, corr. Sch, v. ad 35, 3, 4. 9 14 βουλεύσονται Y, corr. Ur, (ἄν) βουλεύσωνται Di, sed v. BW Fleckeis. annal. 1884, 121 16 εἰσῆγε πρὸς Y, εἰσῆγε πρότεφον Ur, εἰσῆγε πρώτους Di auctore Sch, εἰσῆγε deleto πρὸς, quod ex versu antecedenti irrepsit BW

καίπερ όντες βάρβαροι * * * διετίθεντο λόγους καὶ πάσας έξευκρινείν έπειρώντο τὰς διαφοράς, ὑποδει- 7 κυύντες ώς, εί μη συστ(αλ)ήσονται καὶ τεύξονται [1185 της άρμοζούσης πολάσεως οἱ πεπολεμηπότες, παραυτίκα 5 μέν, **ἐπανελθόντων τῶν 'Ρωμαϊκῶν στρατοπέδων ἐκ** 1317] της 'Ιβηρίας, έκ γειρός προσεπιθήσουσι την δίκην αὐτοίς, ώς προδόταις γεγονόσι, ταχὸ δὲ πάλιν αὐτοί 8 κινήσουσι πραγμάτων άρχήν, έὰν άνεπιτίμητοι διαφύγωσιν έκ της πρώτης άμαρτίας, έτοίμους δε πάντας 10 πρός καινοτομίαν ποιήσουσι τούς κατά την 'Ιβηρίαν, ώς Ικανοί γεγονότες αντίπαλοι Έφμαίοις. διόπες 9 ήξίουν ή μένειν τὰ στρατόπεδα κατὰ τὴν Ἰβηρίαν καὶ διαβαίνειν καθ' έκαστον έτος υπατον έφεδρεύσοντα τοίς συμμάχοις και κολάσοντα τὰς Άραυακῶν ἀδικίας, 15 ή βουλομένους ἀπάγειν τὰς δυνάμεις παραδειγματιστέον 10 είναι την των προειρημένων έπανάστασιν, ΐνα μηδείς έτι ποιείν δαροή τὸ παραπλήσιον τούτοις. οί μέν 11 οὖν Βελλῶν καὶ Τίττων συμμαχοῦντες Ῥωμαίοις ταῦτα καλ τὰ τούτοις παραπλήσια διελέχθησαν. ἐπλ δὲ τού- 12 20 τοις είσηγον τοὺς παρά τῶν πολεμίων. οἱ δ' Άραυά- 13 και παρελθόντες κατά μέν την υπόκρισιν έγρωντο τοίς λόγοις ύποπεπτωκότως και ταπεινώς, τη γε μην

¹ διετίθ. λόγους (πολλοὺς) Na 134, (πολλοὺς) διετίθ. λόγους Di, (πραγματικοὺς) διετίθ. λόγους BW coll. 36, 5, 1
3 συστήσονται Y, corr. BW 6 ἐπιθήσουσι Rei 726 Di
8 διαφάγωσιν Y, διαφάγωσιν et v super α alterum cod. Bruxell.
11317/21, corr. Ur 10 πενοτομίαν Ο 14 άρανακῶν Y, corr. Sch, v. ad p. 430, 13 15 ἢ] δ Ο βουλομένοις Be, sed confert Hu 5, 98, 9 et v. Kruegerum Gr. Sprachl. § 56, 18, 3
18 τίγων Y, τίγγων Ur, corr. Sch συμμαχῶντες Ο
19 ἐπὶ Ur pro σὰν 20 εἰσῆγον Y Ur vulgo, εἰσήγαγον Ο Di, v. 35, 2, 5 ἀρανάκαι Y, corr. Sch, v. ad p. 430, 13
22 ὑποπεπτωκότες Y, corr. Ur

προαιρέσει [ώς] διέφαινον οὐκ εἰκούση τοῖς ὅλοις οὐδ΄
14 ἡττωμένη. καὶ γὰρ τὰ τῆς τύχης ἄδηλα πολλάκις
ὑπεδείκνυον καὶ τὰς προγεγενημένας μάχας ἀμφιδηρίτους ποιοῦντες ἐν πάσαις ἔμφασιν ἀπέλειπον ὡς ἐπι15 κυδεστέρων αὐτῶν γεγονότων. τέλος δ΄ ἦν τῶν λόγων ε
εἰ μέν τι δεῖ ἡητὸν πρόστιμον ὑπομένειν τῆς ἀγνοίας,
ἀναδέχεσθαι τοῦτ' ἔφασαν, τελεσθέντος δὲ τοῦ προστάγματος ἐπανάγειν ἡξίουν ἐπὶ τὰς κατὰ Τεβέριον
δμολογίας αὐτοῖς γενομένας πρὸς τὴν σύγκλητον.

3 Οἱ δ' ἐν τῷ συνεδρίφ διακούσαντες ἀμφοτέρων »
2 εἰσήγαγον τοὺς παρὰ τοῦ Μαρκέλλου πρέσβεις. θεωροῦντες δὲ καὶ τούτους ρέποντας ἐπὶ τὴν διάλυσιν
1318] καὶ τὸν στρατηγὸν προσνέμοντα τὴν αὐτοῦ γνώ3 μην τοῖς πολεμίοις μᾶλλον ἢ τοῖς συμμάχοις, τοῖς μὲν
Αραυάκαις ἔδωκαν καὶ τοῖς συμμάχοις ἀπόκρισιν ὅτι ι
Μάρκελλος ἀμφοτέροις ἐν Ἰβηρία διασαφήσει τὴν [1136]
4 τῆς συγκλήτου γνώμην, αὐτοὶ δὲ νομίσαντες τοὺς
συμμάχους ἀληθῆ καὶ συμφέροντα σφίσι λέγειν, τοὺς
δ' ᾿Αραυάκας ἀκμὴν μεγαλοφρονεῖν, τὸν δὲ στρατηγὸν

annal. suppl. 20 (1894), 532 s.

¹ ὡς del. Ben 305 Hu διέφαιναν Y, διέφαιναν et ο super α U*, corr. Ur ἀχούση O, εἴκοντες coni. Hu τοῖς λόγοις Y del. Be auctore Rei 726 et ita hiatum Polybio obtrudit, τοῖς δλοις Hu auctore Sch 2 ἡττώμενοι coni. Hu 4 πάσαις ἐμφάσεσιν Y Ur, πᾶσι τὰς ἐμφάσεις vulgo post Ca 970, corr. Rei 726 et Sch ρτο εἶναι τὸν λόγον Y, corr. Ur 6 δεῖ Ur ρτο δὴ ἀγνείας O 7 τοῦτο Y, corr. Ben 305 BW 8 τιβέριον Y, X^m addito ἴσως vulgo, τιμέριον X, corr. BW, v. ad 22, 6, 6 10. 19 δὲ Y, corr. Ben 305 BW 11 τοὺς ex τὰς O 13 αὐτοῦ Y, corr. Be 15 ἀρανάκαις Y Ur, ἀρανάκες X^m addito ἴσως, corr. Sch 17 αὐτοὶ Be pro οὖτοι 18 συμφέροντας O 19 ἀρανάκους X secundum de Boorium, ἀρανά O, ἀρανάκους U*, ἀρανάκας Ur, corr. Sch άκμὴν] ἐκδημεῖν O μέγα φρονεῖν Di, μεγάλα φρονεῖν Hu, v Guil. Schmidtium Fleckeis.

άποδειλιᾶν τὸν πόλεμον, ἐντολὰς ἔδωκαν δι' ἀπορρή- 5 των τοίς παρ' έχείνου πρεσβευταίς πολεμείν γενναίως καὶ τῆς πατρίδος ἀξίως. ἐπειδή δὲ τὸν πόλεμον ἐποίη- 6 σαν κατάμονον, πρώτον μέν τῷ Μαρκέλλῷ διαπιστή-5 σαντες ετερον στρατηγόν εμελλον διαπέμπειν εls την 'Ιβηρίαν· ήδη γαρ έτυχον υπατοι τότε καθεσταμένοι 7 καὶ τὰς ἀρχὰς παρειληφότες Αὖλος Ποστόμιος καὶ Λεύκιος Λικίννιος Λεύκολλος. ἔπειτα περί τὰς παρα- 8 σκευάς έγίνοντο φιλοτίμως καλ μεγαλομερώς, νομίζοντες 10 διὰ ταύτης τῆς πράξεως πριθήσεσθαι τὰ πατὰ τὴν 'Ιβηρίαν πρατηθέντων μέν γάρ των έχθρων πάντας 9 ύπέλαβον σφίσι ποιήσειν τὸ προσταττόμενον, ἀποστρεψαμένων δε τον ενεστώτα φόβον οὐ μόνον Άραυάκας καταθαροήσειν, άλλὰ καὶ τοὺς ἄλλους ἄπαντας.

Όσω δε φιλοτιμότερον ή σύγκλητος διέκειτο πρός 4 τὸν πόλεμον, τοσούτω σφίσι τὰ πράγματ' ἀπέβαινε παραδοξότερα. τοῦ μεν γὰρ Κοΐντου τοῦ τὸν πρότε- 2 οον ένιαυτον στρατηγήσαντος έν Ίβηρία και των μετ' αὐτοῦ στρατευσαμένων ήγγελκότων εἰς τὴν Ῥώμην τήν 20 τε συνέχειαν τῶν ἐκ παρατάξεως κινδύνων καὶ τὸ πλήθος των απολωλότων και την ανδοείαν των Κελ-

¹ ὑποδειλιᾶν (Υ), corr. Be auctore Ernesto (lex. Pol. 124), v. 35, 4, 3 2 ἐκείνου ex ἐκείνου U* πολεμᾶν Ο, ut videtur 3 ἐποίησαν Υ Ηυ, ἐποιήσαντο U* Ur vulgo 6 καθεσταμένοι Υ ante Ur, καθεστάμενοι U* 7 αδλος Χ° (?) Ur, αδλος U*, αδλὸς Ο ποστόμιος U* BW, ποστίμιος Υ, ποστούμιος Ur vulgo, v. ad 25, 6, 6 8 λικίννιος ΧU* BW, λικίνιος Ο Ur vulgo, v. BW IV cap. IV λεύκολος Υ, corr. Ur 12 ἀποτριψαμένων Be, ἀποτρεψαμένων Na 238, traditam scripturam tuetur Hu coll. 3, 102, 7 13 ἀρανάκας Χ ante Sch, ἀρανάκας Υ Ur vulgo 14 άλλὰ—ἄπαντας om. U* Ur, add. Υ Sch (de Ca v. BW IV cap. I 3) 15 φιλοτιμώτερον Υ, corr. Ca 971 16 τοσοῦτο Ο πράγματα Υ, corr. Ben 305 BW 17 Κοίντου] Q. Fulvio Nobiliore cos. a. 601/153 τοῦ τὸν Ο° Ur, τοῦτον Υ 20 τῶν Ur pro αὐτῶν

3 τιβήρων, τοῦ δὲ Μαρχέλλου προφανῶς ἀποδειλιῶν-1819] τος τὸν πόλεμον, ἐνέπεσέ τις πτοία τοῖς νέοις παράλογος, οΐαν οὐκ ἔφασαν οἱ πρεσβῦται γεγενημένην 4 πρότερον. εἰς γὰρ τοῦτο προύβη τὰ τῆς ἀποδειλιάσεως ώστε μήτε χιλιάρχους προπορεύεσθαι πρός την 5 άργην τους Ικανούς, άλλ' έλλείπειν τὰς χώρας, τὸ πρότερον είδισμένων πολλαπλασιόνων προπορεύεσδαι 5 τῶν καθηκόντων, μήτε τοὺς εἰσφερομένους ὑπὸ τῶν ύπάτων πρεσβευτάς ύπακούειν, οθς έδει πορεύεσθαι 6 μετά τοῦ στρατηγοῦ, τὸ δὲ μέγιστον, τοὺς νέους δια-10 κλίνειν τὰς καταγραφὰς καὶ τοιαύτας πορίζεσθαι προφάσεις ας λέγειν μέν αισχούν ήν, έξετάζειν δ' [1187 7 ἀπρεπές, ἐπιτέμνειν δ' ἀδύνατον. τέλος δὲ καὶ τῆς συγκλήτου και των άργόντων εν άμηχανίαις όντων τι τὸ πέρας ἔσται τῆς τῶν νέων ἀναισχυντίας — τούτφ γὰρ 15 ηναγκάζοντο χρησθαι τῷ δήματι διὰ τὰ συμβαίνοντα— 8 Πόπλιος Κορνήλιος [Άφρικανός], νέος μεν ών, δοκών δε σύμβουλος γεγονέναι τοῦ πολέμου, (τὴν) ἐπὶ καλοκάγαθία και σωφροσύνη δόξαν δμολογουμένην πεποιη-9 μένος, της δ' ἐπ' ἀνδρεία φήμης προσδεόμενος, θεω- » οῶν τὴν σύγκλητον ἀπορουμένην, ἀναστὰς εἶπεν εἶτε

² πτοία Υ Ca 971, πτνία U*, πτοία Ur 3 οίον Ο πρεσβύται Υ, corr. Be 4 ἀποδειλίας Υ Ur, ἀπὸ δειλίας Ο, corr. Di, v. 3, 103, 2 5 προπορεύεσθαι Υ Ur Sch VIII 1, 128, προσπορεύεσθαι vulgo post Ca 971, v. 2, 4, 2. 28, 6, 9. Sch V 318 7 πολλαπλασίων Bentenus 1. c. 53, sed v. Poli 4, 164 10 τὸ] τὸν Ο 13 ἐπιτείνειν Υ, ἐπιτίνειν Ur, εὐ-θύνειν Rei 727, corr. Sch δ' ἀθύνατον] θυνατόν Ο 14 ἀμηχανίαις Υ Sch, ἀμηχανία U* Ur vulgo 15 τούτω Ur pro τούτων 17 Αφρικανός inducit Be auctore Sch νέος εχ νεως U* 18 τὴν add. Ben 305 s. Di 19 περιπεποιημένος dubitanter Na 258, fidentius Hertleinius Fleckeis. annali877, 39, sed v. Rei 176 et 727 20 δὲ Υ, corr. Ben 306 BW ἐπ' ἀνδρείας (Υ) Ur, ἐπ' ἀνδρεία corr. Χ (secundum de Boorium) ante Rei 727 Sch

χιλίαρχον είτε πρεσβευτήν πέμπειν αὐτὸν είς τὴν Ίβηοίαν μετὰ τῶν ὑπάτων ἐξείναι· πρὸς ἀμφότερα γὰρ έτοίμως έχειν. καίτοι γ' έφη κατ' ίδίαν μεν αύτῷ τὴν 10 είς Μακεδονίαν έξοδον αμα μέν άσφαλεστέραν (αμα 5 δ' οίπειοτέραν) είναι συνέβαινε γάρ τότε τους Μαπε- 11 δόνας ἐπ' ὀνόματος καλείν τὸν Σκιπίωνα διαλύσοντα τὰς ἐν αὐτοῖς στάσεις ἀλλὰ τοὺς τῆς πατρίδος και- 12 οούς έφη κατεπείγειν μαλλον και καλείν είς την 'Ιβηρίαν τοὺς ἀληθινῶς φιλοδοξοῦντας. πᾶσιν δὲ παρα- 13 10 δόξου φανείσης της ἐπαγγελίας καὶ διὰ την ήλικίαν καλ διὰ τὴν ἄλλην εὐλάβειαν, παραυτίκα μεν εὐθέως συνέβη μεγάλην αποδοχήν γενέσθαι τοῦ Σκιπίωνος. 1820] έτι δὲ μᾶλλον ταῖς έξῆς ἡμέραις οἱ γὰρ πρό- 14 τερου αποδειλιώντες, έπτρεπόμενοι του έπ παραθέσεως 15 έλεγγον, οἱ μὲν πρεσβεύσειν ἐθελοντὴν ἐπηγγέλλοντο τοῖς στρατηγοῖς, οἱ δὲ πρὸς τὰς στρατιωτικάς κατανραφάς προσεπορεύοντο κατά συστρέμματα καί συνηθείας. -

Πολύβιος ενέπεσε δέ τις δομή τῷ Σκιπίωνι καὶ 5 το διαπόρησις, εἰ δεῖ συμβαλεῖν καὶ μονομαχῆσαι πρὸς τὸν βάρβαρον. —

³ αὐτῷ Y, corr. Be 4. 5 post εἶναι indicat lacunam Ca 972, ἄμα δ' ἐντιμοτέραν vel ἐπικυδεστέραν (cum hiatu) add. Rei 727; post ἀσφαλεστέραν add. ἄμα δ' οἰπειστέραν Na 131 Hu 9 πᾶσιν X BW, πᾶσι Y' vulgo 11 ἄλλων Υ, ἄλλην Rei 727 Sch, τῶν ἄλλων coni. Sch εὐθέως] ἐν τοῖς ὅχλοις coni. Hu, sed v. C. Wundererum coni. Pol. 19 12 μεγάλ Ο ὑποδοχὴν Y, corr. Rei 727 Sch 13 ταῖς ἑξῆς ἡμέραις Y Sch, τῆς ἑξῆς ἡμέραις Ur vulgo 14 ἐντιρεπόμενοι Gro not. 450, sed v. Rei 727 15 πρεσβεύσειν Ur pro πρεσβεῦσιν 19—21 Suid. v. ἐνέπεσε, v. Liv. epit. 48, App. Iber. 53; id fragm. huc rettulit Sch. Post hanc eclogam inserendum esse fragm. 6 suspicatur Maur. Mueller Fleckeis. annal. 1870, 245 s.

Πολύβιος ... καὶ ἀλλαγοῦ ὁ δ' ἵππος ὁ τοῦ Σκιπίωνος έδυσχρήστησε μεν ύπο της πληγης, οὐ μην δλοσχερώς έσφάλμησε. διόπερ δρθός ἀπέπεσεν έπὶ τὴν γην δ Σκιπίων Πολύβιος.

B. OLYMP. 157, 2.

ACHAEORUM EXSULES LIBERANTUR.

Ύπερ δε των εξ Αγαΐας φυγάδων εντευχθείς διά Πολύβιον ύπὸ Σκιπίωνος, ώς πολύς ἐν τῆ ςυγκλήτω λότος ἐτίνετο, τῶν μὲν διδόντων κάθοδον αὐτοῖς, τῶν 2 δ' ἐνιςταμένων, ἀναςτὰς δ Κάτων "ὥςπερ οὐκ ἔχον- 10 τες" εἶπεν "δ πράττωμεν, καθήμεθα τὴν ἡμέραν όλην περί γεροντίων Γραικών ζητούντες, πότερον ύπὸ τῶν παρ' ἡμῖν ἢ τῶν ἐν ᾿Αχαΐα νεκροφόρων ἐκκο-3 μιςθώςι." ψηφιςθείςης δὲ τῆς καθόδου τοῖς ἀνδράςιν, ήμέρας όλίγας οἱ περὶ τὸν Πολύβιον διαλιπόντες αὖθις 15 ἐπεχείρουν εἰς τὴν ςύγκλητον εἰςελθεῖν, ὅπως ἃς πρότερον είχον èν 'Αχαΐα τιμάς οί φυγάδες άναλάβοιεν, καὶ 4 τοῦ Κάτωνος ἀπεπειρώντο τῆς γνώμης. δ δὲ μειδιάςας ἔφη τὸν Πολύβιον, ὥςπερ τὸν Ὀδυςςέα, βούλεςθαι πάλιν είς τὸ τοῦ Κύκλωπος ςπήλαιον εἰςελθεῖν, τὸ πιλίον ἐκεῖ » καὶ τὴν ζώνην ἐπιλεληςμένον.

¹⁻⁴ Suid. v. ἀποσφαλμήσας; id fragm. huc rettulit Gro ad Liv. 37, 34, 5 1 δε Suid., corr. Ben 806 BW 2 εδυσ-χρήστησε Portus pro εδυσχρήτησε ὑπὸ Sch pro ἀπὸ 3 ἀπεσφάλμησε coni. Sch lex. 85 7—21 Plut. Cat. mai. 9; v. Pausan. 7, 10, Sch VIII 1, 131, Ni Rhein. Mus. 1871, 272 7 ἐντενχθεὶς] Cato 8 Σπιπίωνος Stephanus pro σπηπίωνος 11 πράττωμεν idem pro πράττομεν

FRAGMENTA LIBRI XXXVI.

A. OLYMP. 157, 3.

I. BELLUM PUNICUM TERTIUM.

^{2-438, 8} M 81, 16-32 Hey; v. Ni Rhein. Mus. 1871, 275 2 ἐπιζητήσουσι Ge coll. 3, 57, 2, sed v. 11, 1 $^{\circ}$, 1 2. 3 ούα ἐν ἀγωνίσματι Μ (v. Krebsium D. Präpos. cet. 73, 4), οὐα ἐν-αγωνίσματι Μα, οὐδὲν ἀγωνίσματι Ge, εἰς ἀγώνισμα τι Lu praef. ad Phylarch. XI probante Hu 3 κεχοήμεθα Μ, ἐτρεπόμεθα (cum hiatn) Lu l. c., κεχοήμεθα τοῖς προειρημένοις coni. Hu 4 λόγονς] orationes in senatu Romano ante exortum bellum Punicum tertium habitas, v. Zonar. 9, 26 (Dion. Cass. I p. 306 ss. Boissevain) 13 οὔτε Μ, corr. Ben 306 BW καὶ παρ.] πρὸς παρ. coni. Hu 14 ἐμοί Ge pro ἐμοῦ

τὰ καιριώτατα καὶ πραγματικώτατα. —

2 Πάλαι δὲ τούτου κεκυρωμένου βεβαίως ἐν ταῖς (¹¹) ἐκάστων γνώμαις καιρὸν ἐξήτουν ἐπιτήδειον [1186 2 καὶ πρόφασιν εὐσχήμονα πρὸς τοὺς ἐκτός. πολὺ γὰρ 1822] δὴ τούτου τοῦ μέρους ἐφρόντιζον Ῥωμαῖοι, καλῶς 3 φρονοῦντες ἔνστασις γὰρ πολέμου κατὰ τὸν Δημήτριον δικαία μὲν εἶναι δοκοῦσα καὶ τὰ νικήματα ποιεῖ μείζω καὶ τὰς ἀποτεύξεις ἀσφαλεστέρας, ἀσχήμων δὲ καὶ 16 4 φαύλη τοὐναντίον ἀπεργάζεται διὸ καὶ τότε περὶ τῆς τῶν ἐκτὸς διαλήψεως πρὸς ἀλλήλους διαφερόμενοι παρ' ὀλίγον ἀπέστησαν τοῦ πολέμου. —

3 Οτι τῶν Καρχηδονίων πάλαι βουλευομένων περὶ (1) τοῦ πῶς ἀπαντῆσαι (δεῖ πρὸς) τὴν Ῥωμαίων ἀπόκρισιν, κ

² εὐρησιλογεῖν M Ma BW, εὐρεσιλογεῖν vulgo post Ge, v. ad 29, 1, 2 5 ἀπούουσι M secundum Ma et Hey, ἀπούουσιν legit Bo, ut correxerat Be αὐτῶν M secundum Ma et Bo, tacite videtur correxisse Hey 6 τὰ om. M (v. Hey Zeitschr. f. Alt.-Wiss. 1847, 328), add. Ge παθ' add. Ben 306 Di 9-18 M 81, 32-82, 7 Hey; v. Diod. 32, 5. Huc refert fragm. 99 Ni l. c. Cf. B. Fahlandium, Appianum in bell. Pun. III. describ. auctore usum esse Polybio. Diss. inaug. Gryphiswald. 1867, 14 12 δὴ M secundum Hey, δὲ legerat Ma, τι Ge ante Ρωμ. add. οί Ge, sed v. 3, 15, 2 et 5; 16, 4 et 7; 40, 2 cet. 14 εἶναι δοπούσα Ben 306 BW pro δοπούσα εἶναι 16 τάναντία M corr. BW ἐνεργάζεται Ma 18 πολεμοῦ M, unde πολεμεῖν coni. Hey. Post hanc eclogam ponit 37, 1 et 2 Stei 52 19—443, 18 X 240°—245°, 0 261°—264°, U* 299—308, Ur CXLII; v. Liv. epit. 49, Diod. 32, 6, App. Pun. 75ss., Fahlandium l. c.

καὶ τῶν Ἰτυκαίων ὑποτεμομένων τὴν ἐπίνοιαν αὐτῶν, τοις 'Ρωμαίοις την έαυτων παραδόντων πόλιν, όλοσχερής άμηχανία περιέστη τούς άνθρώπους. μιᾶς γάρ 2 έλπίδος έτι φαινομένης αύτοῖς, εί συγκαταβαῖεν είς τὸ s δοῦναι την ἐπιτροπην περί αύτῶν, διότι πάντως εὐδοκείν ποιήσουσι τούς 'Ρωμαίους, διά τὸ μηδ' ἐν ταῖς 3 μεγίσταις περιστάσεσιν καταπολεμηθέντες, καὶ πρὸς τοις τείχεσι των πολεμίων ύπαρχόντων, μηδέποτε την έπιτροπήν δεδωκέναι της πατρίδος, καλ ταύτης της 4 10 έπινοίας τὸν καρπὸν ἀπέβαλον, προκαταληφθέντες ὑπὸ τῶν Ἰτυκαίων· οὐδὲν γὰρ ξένον οὐδὲ παράδοξον ἔμελλε 5 φανήσεσθαι τοις 'Ρωμαίοις, εί ταὐτὸν ποιήσαιεν τοις προειρημένοις. οὐ μὴν (ἀλλὰ) κακῶν αἰρέσεως κατα- 6 λειπομένης, η τον πόλεμον αναδέχεσθαι γενναίως η 15 διδόναι την ἐπιτροπην περί τῶν καθ' αύτούς, πολλούς 7 καὶ ποικίλους ἐν τῷ συνεδρίω δι' ἀπορρήτων ποιησάμενοι λόγους κατέστησαν πρεσβευτάς αὐτοκράτορας, καλ τούτους έξαπέστελλον, δόντες έντολην βλέποντας πρός τὰ παρόντα πράττειν τὸ δοκοῦν (συμφέρειν) τῆ 20 πατρίδι. ήσαν δ' οἱ πρεσβεύοντες Γίσκων Στρυτάνος 8

¹⁶ ss., Nil.c. 275. Superscribuntur partim compendiis in X λόγος λς΄ (ut coniecerat Sch), in U* λόγος λγ΄, in O λόγος λα΄ 20 ἀπαντήσαιεν τῆ Ῥωμ. ἀποπρίσει Rei 727 δεί πρὸς add. Ur 2 προδιδόντων Υ, παραδιδόντων Rei 727, corr. Di auctore Be 4 ἔτι φαινομένης Ca 973, ἐπιφαινομένης Υ Ur συγκαταβαίνειν Ο, corr. Ur 5 αὐτῶν Υ, corr. Βε πάντως — 6 διὰ τὸ οm. Ο 7 περιστάσεσιν Χ Β W, περιστάσεσι Υ* vulgo καταπολεμηθέντες Υ Sch, καταπολεμηθέντας Ur vulgo 9 δεδοκέναι et ω super ο U* 10 προκαταληφθέντες Υ ante Ur, προκαταλειφθέντες U* 11 ἰτυκαίων Ο* ante Ur, Ιστυκαίων Υ οὐδὲ Ur pro ὡς δὲ 13 ἀλλὰ add. Rei 727 Sch κακῶς Ο 14 τοῦ πολέμου Ο 15 τῶν] τὸν Ο 19 συμφέρειν add. Ur 20 δ' οἰ Sch, δὲ Υ Ur vulgo, δὲ οἰ Rei 727 στρυτάνοις et ος super οις Ο

1828] ἐπικαλούμενος, 'Αμίλκας, Μίσδης, Γιλλίμας, Μάγων.
9 ἥκοντες (δ') οἱ πρέσβεις παρὰ τῶν Καρχηδονίων εἰς
'Ρώμην καὶ καταλαβόντες πόλεμον δεδογμένον καὶ τοὺς
στρατηγοὺς ὡρμηκότας μετὰ τῶν δυνάμεων, οὐκέτι διδόντων βουλὴν αὐτοῖς τῶν πραγμάτων, ἔδωκαν τὴν ε
ἐπιτροπὴν περὶ αὐτῶν.

Περί δε της επιτροπης είρηται μεν ημίν καί (2) πρότερον, ἀναγκαΐον δ' ἔστιν καὶ νῦν ὑπομνῆσαι [1140 2 κεφαλαιωδώς. οι γάρ διδόντες αύτους εις την Ρωμαίων έπιτροπήν διδόασι πρώτον μέν χώραν την υπάρχουσαν 10 αὐτοῖς καὶ πόλεις τὰς ἐν ταύτη, σὺν δὲ τούτοις ἄνδρας καὶ γυναϊκας τοὺς ὑπάρχοντας ἐν τῆ χώρα καὶ 3 ταις πόλεσιν απαντας, όμοίως ποταμούς, λιμένας, ίερά, τάφους, συλλήβδην ώστε πάντων είναι κυρίους 'Ρωμαίους, αὐτοὺς δὲ τοὺς διδόντας ἀπλῶς μηκέτι μηδενός. 15 4 γενομένης δε της ανθομολογήσεως τοιαύτης ύπὸ τῶν Καρχηδονίων, καὶ μετ' όλίγον είσκληθέντων αὐτῶν είς τὸ συνέδοιον, ἔλεγεν ὁ στρατηγὸς τὴν τῆς συγκλήτου γνώμην ότι καλώς αὐτῶν βεβουλευμένων δίδωσιν αὐτοῖς ἡ σύγκλητος τήν τ' έλευθερίαν και τοὺς νόμους, 20 έτι δε την χώραν απασαν και την των άλλων ύπαρ-5 χόντων πτησιν καὶ κοινή καὶ κατ' ιδίαν. οἱ δὲ Καφχηδόνιοι ταῦτ' ἀκούσαντες ἔχαιρον, δόξαντες ὡς ἐν κακών αίρέσει καλώς σφίσιν κεχρήσθαι την σύγκλητον,

¹ γιλλίμας \mathbf{Y} Di, γιλλίπας $U\mathbf{r}$ vulgo 2 ῆχοντες (δ') $H\mathbf{u}$ comment. Fleckeis. 91 s. B W, ἡποντε (\mathbf{Y}) , ἡπον τὲ $U\mathbf{r}$, ἡπον δὲ Ca 973 vulgo 6 αὐτῶν \mathbf{Y} , corr. Didotiana 7 σημείωσαι περί ἐπιτροπῆς $U^*\mathbf{m}$ 8 πρότερον] 20, 9, 10 ss. ἔστι \mathbf{Y} B W, ἔστι $U\mathbf{r}$ vulgo ante Be, ἐστὶ O^* vulgo post Be 9 αὐτοὺς \mathbf{Y} B \mathbf{W} , τος \mathbf{U} \mathbf{Y} \mathbf{U} \mathbf

άτε τῶν ἀναγκαιοτάτων καὶ μεγίστων αὐτοὶς συγκεχωρημένων. μετὰ δὲ ταῦτα τοῦ στρατηγοῦ διασαφοῦν- 6
τος διότι τεύξονται τούτων, ἐὰν τριακοσίους ὁμήρους
εἰς τὸ Λιλύβαιον ἐκπέμψωσιν ἐν τριάκονδ' ἡμέραις
5 τοὺς υἰοὺς τῶν ἐκ (τῆς) συγκλήτου καὶ τῆς γερουσίας
καὶ τοῖς ὑπὸ τῶν ὑπάτων παραγγελλομένοις πειθαρχήσωσιν, ἐπὶ ποσὸν ἠπόρησαν ποῖα τὰ διὰ τῶν ὑπά- 7
των αὐτοῖς ἔσται παραγγελλόμενα πλὴν τότε γ' ἐξ
αὐτῆς ῶρμησαν, σπεύδοντες ἀναγγείλαι τῆ πατρίδι
10 περὶ τούτων. παραγενόμενοι δ' εἰς τὴν Καρχηδόνα 8
1824] διεσάφουν τοῖς πολίταις τὰ κατὰ μέρος. οἱ δὲ 9
διακούσαντες τἄλλα μὲν ἐνδεχομένως ἐνόμιζον βεβουλεῦσθαι τοὺς πρεσβευτάς, περὶ δὲ πόλεως μὴ γεγονέναι
μνείαν εἰς μεγάλην ἐπίστασιν αὐτοὺς ἦγε καὶ πολλὴν
15 ἀμηχανίαν.

Έν δὲ τῷ καιρῷ τούτῷ φασὶ Μάγωνα τὸν Βρέττιον 5
χρήσασθαι λόγοις ἀνδρώδεσι καὶ πραγματικοῖς. δύο γάρ, 2
ὡς ἔοικε, καιροὺς ἔφασκεν εἶναι τοῦ βουλεύσασθαι
περὶ σφῶν καὶ τῆς πατρίδος, ὧν τὸν μὲν ἕνα παρεῖτο σθαι. δεῖν γὰρ οὐ μὰ Δία νῦν διαπορεῖν τί διὰ τῶν 3
ὑπάτων αὐτοῖς παραγγελθήσεται, καὶ διὰ τί περὶ πόλεως οὐδεμίαν ἐποιήσατο μνείαν ἡ σύγκλητος, ἀλλὰ [1141
καθ' ὃν καιρὸν ἐδίδοσαν τὴν ἐπιτροπήν. δόντας δὲ 4

³ $\overline{\tau}$ Y 5 της om. Y vulgo, add. Rei 728 Sch, om. Hu 6 πειδαρχήσωσι X 7 ποία τὰ Hu, πότε Y, ποία Ur, ποίά ποτε Sch partim auctore Rei 728, ποίά ποτε τὰ Di 8 αὐτοῖς] τοῖς Di errato typographico γε Y, corr. Ben 306 BW 11 πολίταις Ur pro πολεμισταῖς 12 ἐνδεχόμενος Y, corr. Ur 13. 21 πόλεων Y, corr. Rei 728 Sch coll. Diod. l. c. 16 φασὶ Ur, φασὶν 0, φησὶν (φη X) Y ἀμάγωνα Y, corr. Ur βρέτιον Y, corr. Rei 728 Sch 17 δύω X, δύο Y Ca 974, διὸ Ur 19 τὸν Ur pro τὸ παρησδαι 0 20 δίαν 0 νῦν] αὐ 0 διαπορήσωι Di, quam lectionem in 0 inveniri falso affert Sch VIII 1, 136 τί] τοὶ 0

σαφως γινώσκειν διότι παν τὸ παραγγελλόμενον έπιδεκτέον έστίν, έὰν μη τελέως ὑπερήφανον (ή) καὶ παρὰ 5 την προσδοκίαν εί δε μή, τότε πάλιν βουλεύεσθαι πότερα δεί προσδέχεσθαι τὸν πόλεμον εἰς τὴν χώραν καὶ πάσχειν δ,τι ποτ' ἂν οὖτος ἐπιφέρη τῶν δεινῶν, ι η κατορρωδήσαντας την των πολεμίων έφοδον έθελον-6 την αναδέζεσθαι παν το προσταττόμενον. παντων δέ διά τὸν ἐφεστῶτα πόλεμον καὶ διὰ τὸ τῆς προσδοκίας άδηλον φερομένων έπλ τὸ πειθαρχεῖν τοῖς παραγγελλομένοις, έδοξεν πέμπειν τούς δμήρους είς το Διλύ-10 7 βαιον. καὶ παραυτίκα καταλέξαντες τριακοσίους τῶν νέων έξέπεμπον μετά μεγάλης οίμωγῆς καί δακούων, άτε προπεμπόντων εκαστον των άναγκαίων και συγγενῶν, καὶ μάλιστα τῶν γυναικῶν ἐκκαουσῶν τὴν τοι-8 αύτην διάθεσιν. ἐπεὶ δὲ κατέπλευσαν εἰς τὸ Λιλύβαιον, 15 οί μεν έξ αὐτῆς παρεδόθησαν διὰ τῶν ὑπάτων Κοίντω Φαβίω Μαξίμω — συνέβαινε γὰο τοῦτον ἐπὶ τῆς Σι-9 κελίας τετάχθαι στρατηγόν τότε — δι' οδ παρακομισθέντες ασφαλώς είς την 'Ρώμην συνεκλείσθησαν δμοῦ πάντες είς τὸ τῆς έππαιδεπήρους νεώριον * * * 20

Καλ των μεν δμήρων έχεισε παραγθέντων, 6 18251 οί στρατηγοί κατήχθησαν είς την της Ίτύκης ἄκραν. (4) τούτων δὲ προσπεπτωπότων τοῖς Καρχηδονίοις ὀρθή 2 καί περίφοβος ήν ή πόλις διὰ τὴν ἀδηλότητα τῶν 5 προσδοκωμένων. οὐ μὴν ἀλλ' ἔδοξεν αὐτοῖς πρεσβευ- 3 τὰς πέμπειν τοὺς πευσομένους τῶν ὑπάτων τί δεῖ ποιείν καὶ διασαφήσοντας ότι πρὸς πᾶν τὸ παραγγελλόμενον ετοιμοι πάντες είσίν, των δε πρεσβευτων 4 άφικομένων είς την των Έρωμαίων παρεμβολήν, και τοῦ 10 συνεδρίου συναχθέντος, είσελθόντες οἱ πρέσβεις διελέγοντο κατά τὰς έντολάς. ὁ δὲ πρεσβύτερος τῶν 5 ύπάτων έπαινέσας αὐτῶν τὴν πρόθεσιν καὶ προαίρεσιν έκέλευε παραδιδόναι τά θ' δπλα καί τὰ βέλη πάντα γωρίς δόλου και απάτης. οι δε πρέσβεις ποιήσειν μεν 6 15 έφασαν τὸ παραγγελλόμενον, σκοπεῖσθαι δ' αὐτοὺς ήξίουν τὸ συμβησόμενον, έὰν αὐτοί μὲν παραγωρήσωσι τῶν ὅπλων, ἐκεῖνοι δὲ λαβόντες ἀποπλεύσωσιν. ὅμως ταῦτα ἔδωκαν. -

Δῆλον ἐγένετο διότι μέγα τὸ βάσταγμα τῆς [7 1142 20 πόλεως ἦν· πλείονα γὰο είκοσι μυριάδων ὅπλα παρέδωκαν Ῥωμαίοις καὶ καταπέλτας δισχιλίους. —

¹ παραχθέντων Wielandtius l. c. 58 BW pro ὑπαρχόντων 3—5 Suid. v. ὀρθής δὲ: Καὶ Πολύβιος τούτων δὲ —προσδοιωμένων 3 προσαγγελθέντων Suid. 4 περίφος Ο 5 ἔδοξαν Ο 6 παυσομένους Ο 11 Ό magna rubra littera O, quasi nova incipiat ecloga (v. de Boorium Sitz.-Ber. d. preuß. Akad. d. Wiss. zu Berlin IX [1902], 156) πρεσβύτερος] Non solum Manilii nomen esse omissum, ut annotat Hu, sed etiam alia multa ab epitomatore in brevius esse contracta apparet conferenti Diod. l. c. et App. l. c. Cf. Fahlandium l. c. 26 ss. 13 θ' Ben 306 BW, τε Υ 17 ἀποπλεύσωσιν Ur, μὴ ἀποπλεύσωσιν Υ 18 post ἔδωκαν add. ΧΟι* τέλος τῆς ἱστορίας πολυβίου, Ο τέλος τῆς ἱστορίας πολυβίου καὶ ἀπιανοῦ 19—21 Suid. v. βαστάσας. Pol. fragm. agnovit et huc rettulit

7 ΄Απλῶς δ' οὐδὲν εἶδος τῶν μελλόντων ἔγνωσων,
2 ἐξ αὐτῆς δὲ τῆς ἐμφάσεως ὀττευόμενοι τῶν πρέσβεων
εἰς παντοδαπὰς οἰμωγὰς καὶ θρήνους ἐνέπιπτον. —

είς παντουατάς διμωγάς και σφηνούς ενεππτον. —

8 Οἱ δὲ πάντες ᾶμ' ἀνακεκραγότες ἐξ αὐτῆς οἰονεὶ

4 παρελύθησαν. ταχὺ δὲ τοῦ λόγου διαδοθέντος εἰς τὸ ἱ
πλῆθος, οὐκέτι συνέβαινε γίνεσθαι τὴν ἀλογίαν, ἀλλ'
οἱ μὲν ἐπὶ τοὺς πρεσβευτὰς ὥρμων, ὡς αἰτίους σφίσι

5 τῶν κακῶν ὅντας τούτων, οἱ δ' ἐπὶ τοὺς κατειλημμέ
1826] νους τῶν Ἰταλικῶν καὶ ἐπὶ τούτους ἀπηρείσαντο
τὸν θυμόν, οἱ δὲ πρὸς τὰς πύλας τῆς πόλεως * * * - 10

8 χ΄ μίλινος ἡ καὶ θριμέσε. Κυρινοδομίσου στουπτικός δο

Οἱ δὲ διαζηλοτυπούμενοι πρὸς τὸν Σκιπίωνα ἐπε-15 βάλοντο διασύρειν τὰς πράξεις αὐτοῦ. —

Küster coll. App. Pun. 80. Cf. Diod. 32, 6, 2 20 $\bar{\kappa}$ Suid. 21 $\delta\iota\sigma\chi\iota\iota\iota\iota\sigma_{\kappa}$ (β) Küster pro $\delta\iota\sigma$ (β') ex Appiano

1-3 Suid. v. ἀπλῶς; 2 ἐξ αὐτῆς-3: Suid. v. ὀττενομένη. Polybii fragmentnm agnovit Va 217, huc rettulit Sch coll. App. Pun. 91 1 δὲ Suid., corr. Ben 306 BW post μελλόντων addendum esse ἐξαγελθῆναι (cum hiatu) coni. Sch lex. 181 2 τῆς ἐμφάσεως ἀτν. Suid. v. ἀπλῶς, τῆς τῶν πρέσβεων ἀντ. Suid. v. ἀπλῶς, τῆς τῶν πρέσβεων ἐμφάσεως ὀτν. Suid. altero loco, τῆς ἐμφάσεως ὀτν. σῶν πρέσβεων BW 3 καὶ θρήνους om. Suid. v. ἀπλῶς 4—10 Suid. v. ἀλογία. Pol. fragm. agnovit Ca 1017s., huc rettulit Sch coll. App. Pun. 91 extr. 92 4 ἄμα Suid., corr. Ben 306 BW ἀνακραγόντες deteriores Suidae libri 5 παρελθήνων Ca 1017 pro παρεληλύθεισαν 6 ἀλογίαν i. e. ἀφασίαν 7 πρεσβεντὰς Suid. cod. A ante Ca 1017, πρεσβύτας ceteri Suid. libri 8 δὲ Suid., corr. Ben 306 BW 9 ἐπὶ BW pro εἰς, v. Fleckeis. annal. 1889, 680s. et Pol. 38, 9, 5 ἀπερείσωντες Suid., corr. Ca l. c. 10 ** **] lac. indicat Sch opusc. II 201, v. App. Pun. 92 extr. Post hanc eclogam inserit fragm. agnovit et huc rettulit Sch opusc. II 201s. coll. App. Pun. 100 11 μιλικων coni. Sch Φαβέας Suid., corr. Sch 15. 16 Suid. v. διαζηλοτυ-

Τὰς προφυλακὰς βλέπων ὁ Φαμέας, ὢν οὐκ ἄψυ- 3 (2) χος, ἔξέκλινε τὰς πρὸς τὸν Σκιπίωνα συμπλοκάς. καί ποτε συνεγγίσας ταῖς ἐφεδιείαις, προβαλόμενος ὀφρὺν ἀπότομον ἐπέστη καὶ πλείω χρόνον. —

- 5 Αἱ δὲ σημεῖαι τῶν Ῥωμαίων συνεπεφεύγεσαν εἰς 4(3)
 βουνόν καὶ πάντων δόντων γνώμας ὁ Σκιπίων ἔφη,
 * * * ὅταν ἐξ ἀκεραίου βουλεύωνται, καὶ πλείω ποι- 5(4)
 εῖσθαι πρόνοιαν τοῦ μηδὲν παθεῖν ἢ τοῦ δρᾶσαι κακῶς τοὺς ἐγθρούς. —
- ο Οὐ χρη θαυμάζειν εί φιλοτιμότερον έξηγούμεθα 6 (5)
 τὰ κατὰ τὸν Σκιπίωνα καὶ πᾶν τὸ ρηθὲν ὑπ' αὐτοῦ
 μετὰ διαστολῆς έξαγγέλλομεν. —

Πολύβιος - ἐν γὰο τῆ 'Ρώμη Μάρκον Πόρκιον 7 (6) ἀκούσαντα τὰς ἀριστείας Σκιπίωνος εἰπεῖν [πάλιν ἄλλον 15 πρὸς ἐκεῖνον - τί ἀκήκοας]

οίος πέπνυται τοι δε σκιαι άϊσσουσιν. —

πούμενοι. Pol. fragm. agnovit Va 213, huc rettulit Fahlandius l. c. 38s. coll. App. Pun. 101 et 102 15. 16 πρός τὸν Σπιπ. διασύρειν ἐπεβάλοντο coni. BW, nisi forte πρὸς αὐτὸν ἐπεβάλ. διασύρειν est legendum cum Di IV 163 ann. c

^{1—4} Suid. v. ἄψυχος, v. praeterea Suid. II 2 p. 1401, ann. 1 Bernhardy. Pol. fragm. agnovit Ur 264, huc rettulit Sch coll. App. Pun. 100 4 ἐπέστη Di auctore Sch pro ἀπέστη 5—9 Suid. v. σημαΐαι. Pol. fragm. agnovit Ur 271, huc rettulit Sch coll. App. Pun. 103s. 5 σημεΐαι BW pro σημαΐαι, v. BW IV cap. IV 7 ***] lac. indicat Bernhardyus, v. Fahlandium I. c. 36 10—12 Suid. v. διαστολή. Pol. fragm. agnovit Ur 265, huc rettulit Sch 13—16 Suid. v. ἀΐσσουσιν, v. Liv. epit. 49, Diod. 32, 9° (p. 47, 15), Plut. apophthegm. p. 200° et praec. reip. ger. p. 804°, Suid. v. Κάτων 14s. πάλιν ἄλλον ποὸς ἐκεῖνον τί ἀκήμοως Suid., del. Sch, παλινφδίαν μοὸς ἐκεῖνον τί ἀκήμος Suid., del. Sch, παλινφδίαν μοὸς ἐκεῖνον τί ἀκήμοως Suid., del. Sch, παλινφδίαν μοὸς ἐκεῖνον τί ἀκήμοως Suid., del. Sch, παλινφδίαν ποὸς ἐκεῖνον τί ἀκήμοως Suid., del. Sch, παλινφδίαν ποὸς ἐκεῖνον τί ἀκήμος Suid.

8 Οἱ δὲ 'Ρωμαῖοι ὑπερευδοχούμενοι κατὰ πάντα τρόπον τῆ τοῦ Σκιπίωνος ὁμολογία καὶ τῷ χειρισμῷ τῶν πραγμάτων * * *

II. RES GRAECIAE.

9 (37,1)] *Οτι περί Καρχηδονίων, ὅτε κατεπολέμη- [1148 σαν αὐτοὺς οἱ Ῥωμαῖοι, καὶ περί τῶν κατὰ 1327] τὸν Ψευδοφίλιππον κατὰ τὴν Ἑλλάδα πολλοὶ καὶ παντοίοι διεφέροντο λόγοι, τὰς μὲν ἀρχὰς ὑπὲρ τῶν κατὰ Καρχηδονίους, μετὰ δὲ ταῦτα πάλιν ὑπὲρ τῶν 2 κατὰ τὸν Ψευδοφίλιππον. τὰ μὲν οὖν περὶ Καρχη-10 δονίους ἀμφιδοξουμένας εἶχε τὰς ἀποφάσεις καὶ τὰς 3 διαλήψεις ἔνιοι μὲν γὰρ συγκατήνουν τοῖς Ῥωμαίοις, φάσκοντες αὐτοὺς φρονίμως καὶ πραγματικῶς βουλεύ-4 σασθαι περὶ τῆς δυναστείας τὸ γὰρ τὸν ἐπικρεμάμενον φόβον καὶ τὴν πολλάκις μὲν ἡμφισβητηκυῖαν πρὸς αὐ-15 τοὺς πόλιν ὑπὲρ τῆς ἡγεμονίας, ἔτι δὲ καὶ νῦν δυναμένην ἀμφισβητῆσαι σὺν καιρῷ, ταύτην ἐπανελομένους

^{1—3} Suid. v. ὑπεςευσοκούμενοι. Pol. fragm. agnovit Toupius emend. in Suid. III 518, huc rettulit Fahlandius l. c. 39; v. Liv. epit. 50, App. Pun. 109, Diod. 32, 17 2 ὁμολογία] pactione cum Phamea facta χειρισμῶ Suid. cod. V ante Toupium l. c., χωρισμῷ ceteri Suidae libri 3 *** | lac. in dicat BW et comparat App. l. c. 'ἡ δὲ βουλὴ Σπιπίωνα μὲν ἐπήνει, Φαμέαν δ' ἐτίμησαν' cet. 5—451, 2 M 82, 7—84, 18 Hey; v. Ni l. c. 275 s., Stei 52 s. 5 στε legerunt Ma et Hey, ὡς legere sibi videtur Bo 8 ὁπὲς legit Bo, περὶ legerunt Ma et Hey, ἀμφιδοξουμένας legit Bo, ut correverat Di 13 βουλεῦσαι legerat Ma 14 τῆς Spengelius apud Hu quaest. II 19 απιε Βε pro τὰς ἐπιπεκρεμαμένον | M secundum Ma et Hey, ἐπιπεκρεμαμένον legit Bo, ut correverat Be 15 τὴν Ma pro μὴν

βεβαιῶσαι τῆ σφετέρα πατρίδι τὴν ἀρχὴν νοῦν ἐχόντον είναι καὶ μακρὰν βλεπόντων ἀνθρώπων.

"Ενιοι δὲ τούτοις ἀντέλεγον, φάσχοντες οὐ ταύ(την δ ἔχοντας αὐ)τοὺς τὴν προαίρεσιν κατεκτῆσθαι τὴν ἡγε
5 μονίαν καὶ κατὰ μικρὸν εἰς τὴν 'Αθηναίων καὶ Λακεδαιμονίων ἐκτρέκεσθαι φιλαρχίαν καὶ βραδύτερον μὲν
ἐκείνων ὁρμᾶν, ἥξειν δ' ἐπὶ ταὐτὸ τέλος ἐκ τῶν προφαινομένων. πρότερον μὲν γὰρ πᾶσι πεπολεμηκέναι 6
μέχρι τοῦ κρατῆσαι καὶ συγχωρῆσαι τοὺς ἀντιταξαμέ
10 νους ὅτι δεὶ πείθεσθαι σφίσι καὶ ποιεῖν τὸ παραγγελλόμενον νῦν δὲ προοίμιον μὲν ἐκτεθεῖσθαι τῆς ἰδίας 7
προαιρέσεως τὰ κατὰ Περσέα, βαστάσαντας ἐκ ρίζῶν
τὴν Μακεδόνων βασιλείαν, τετελειωκέναι δὲ κατὰ τὸ
παρὸν διὰ τῆς περὶ Καρχηδονίων διαλήψεως μηδενὸς 8
15 γὰρ ἀνηκέστου γεγονότος ἐξ ἐκείνων, ἀνηκέστως καὶ
βαρέως βεβουλεῦσθαι περὶ αὐτῶν, πᾶν ἀναδεχομένων
καὶ πᾶν ὑπομενόντων ποιήσειν τὸ προσταττόμενον.

Έτεροι δε καθόλου μεν πολιτικον είναι το 'Ρωμαι- 9 κον εθνος εφασαν και τοῦτ' ίδιον είναι και έπι τούτφ 20 σεμνύνεσθαι τοὺς 'Ρωμαίους, έπι τῷ και τοὺς πολέμους 1828] ἀπλῶς και γενναίως πολεμείν, μὴ νυκτεριναίς ἐπι-

¹ έβεβαίωσαν legerat Μα, βεβαιῶσαι Μ secundum Hey, ut coniecerat Ge 2 μακρὰ legerat Μα, μακρὰν Μ secundum Hey, ut coniecerat Be 3.4 οὐ τῆς [est lacuna a librario relicta] τοὺς τὴν προ|αίρεσιν Μ, ὅτι οὐ ταύτην ἔχοντες τὴν προαίρεσιν Μα, οὐ ταύτη κεχρημένους 'Ρωμαίους τῆ προαιρέσει Hey, corr. Hu 4 κατεκτήσαντο Μ, corr. Hu auctore Hey 5 ἀλλὰ κατὰ Ge 6 ἐκτρίβεσθαι Μ, corr. Ge 7 ἔξειν Μ, corr. Μα ταῦτα Μ, corr. Di auctore Hey 12 τὰ Ge pro τοῦ βαστάζαντας legerat Μα, βαστάζοντας Ge, βαστάξαντας Βε, βαστάσαντας Μ secundum Hey, ut coniecerat Lu 18 μὲν BW pro τε auctore Ge, τ. 2, 8, 7; 56, 3. 4, 85, 4 19 τοῦτο Μ, corr. Ben 307 BW 20 πολεμίους Μ, corr. Didotiana

θέσεσι χρωμένους μηδ' ένέδραις, πᾶν δὲ τὸ δι' [1144 ἀπάτης καὶ δόλου γινόμενον ἀποδοκιμάζοντας, μόνους δὶ τούς έχ προδήλου και κατά πρόσωπον κινδύνους ύπο-10 λαμβάνοντας αύτοῖς καθήπειν. νῦν δὲ πάντα περί τούς Καργηδονίους δι' ἀπάτης και δόλου κεχειρικέναι, ε κατά βραχύ το μέν προτείνοντας, το δ' έπικρυπτομένους, έως οὖ παρείλαντο πάσας τὰς ἐλπίδας τοῦ βοη-11 θείν αὐτοίς τοὺς συμμάχους. τοῦτο δὲ μοναρχικῆς πραγματοποιίας οίκεῖον είναι μᾶλλον ἢ πολιτικῆς καὶ 'Ρωμαϊκής αίρέσεως και προσεοικός άσεβήματι και παρα-υ σπονδήματι κατά του δοθου λόγου. ήσαν δέ τινες 12 οί και τούτοις άντιλέγοντες. εί μεν γάο ποιν ή δοῦναι τούς Καρχηδονίους την έπιτροπην αύτων ούτως έχειοιζον τὰ πράγματα, κατὰ βραχὸ τὰ μὲν προτείνοντες, τὰ δὲ παραγυμνοῦντες, εἰκότως ἂν αὐτοὺς ἐνόχους ι 13 φαίνεσθαι τοῖς ἐγκαλουμένοις εἰ δὲ δόντων αὐτῶν τῶν Καργηδονίων τὴν ἐπιτροπὴν ὥστε βουλεύεσθαι 'Ρωμαίους ό,τι ποτέ φαίνοιτο περί αὐτῶν, οὕτω (κατά) την έξουσίαν, ως ποτε δοκοί σφίσι, το κοιθέν έπέταττον και παρήγγελλον, οὐκ(έτι τὸ) γινόμενον ἀσεβήματι » παραπλήσιου (εί)ν(αι) και (μήν) οὐδὲ παρασπουδήματι

² nal dólov Hey, $|\dots$ ólov M secundum Hey, $|\dot{s}$ dólov legit Bo, $\ddot{\eta}$ dólov legerat Ma 4 aviols M, corr. Be $|\ddot{\eta}v|$ dè legerat Ma, $v\ddot{v}v$ dè M secundum Hey, ut coniecerat Ge 5 necessiaire Ge, necessiaire legerat Ma, necessiaire M secundum Hey 7 naqeilorto Di, sed v. BW I 76 9 naquiatononias vulgo post Na 363, sed v. BW praef. IV cap. IV 10 |àderimati M, corr. Ge 18. 19 o \ddot{v} to \ddot{v} m, o \ddot{v} to (natà) \ddot{v} hey 19 \ddot{w} s Lu pro di note donei M, not édonei Hu, corr. BW auctore Ge 20 nai naq \ddot{v} y ellov ab Heysio suppleta in cod. legit Bo oʻznet to Hey, oʻz... M γ evomevov M, corr. Hey 21 elval nai mit Hey, ... v.. $\dot{\dot{s}}$... M

(μικ)ροῦ (δ)εlν· ξ(νιοι) δ' (ξφ)ασαν οὐκ άδικήματι τὸ παρά(παν)· τριῶν γὰρ (οὐσ)ῶν διαφορῶν, (εἰς) ἄς (τὸ 14 π)αν εγκλημα φύσει κατανταν, εls οὐδεμίαν έμπίπτειν τούτων τὸ γινόμενον ὑπὸ Ῥωμαίων ἀσέβημα μὲν γὰρ 15 ε είναι τὸ περί τοὺς θεοὺς καὶ τοὺς γονεῖς καὶ τοὺς τεθνεῷτας άμαρτάνειν, παρασπόνδημα δὲ τὸ παρὰ τὰς ἐνόρ-1329] κους και τὰς ἐγγράπτους δμολογίας πραττόμενον, (άδίκημα δὲ τὸ παρά τοὺς νόμους καί) τοὺς έθισμοὺς έπιτελούμεν(ον)· ὧν οὐδὲν (χατὰ) τὸ παρὸν ἐνόχους εἶναι 16 10 Ρωμαίους οὐ γὰρ εἰς τοὺς θεοὺς οὐδ' εἰς τοὺς γονεῖς ούδ' είς τοὺς τεθνεώτας έξαμαρτάνειν, ούδε μὴν δρκους οὐδε συνθήκας παραβαίνειν, τὸ δ' έναντίον αὐτούς έγκαλείν τοίς Καρχηδονίοις ότι παραβεβήκασι. και μήν οὐδὲ νόμους οὐδ' έθισμοὺς οὐδὲ τήν κατ' 17 15 ίδιαν πίστιν άθετεῖν λαβόντας γὰο τὴν ἐπιτροπὴν παρ' έκόντων δ βούλοιντο πράττειν, οὐ πειθαργούντων

¹ μικροῦ δεῖν Hey, ... οου ειν Μ ἔνιοι δ' ἔφασαν BW, ἔνιοι δ' ἔτι ἔφασαν (cum hiatu) Hey, έ ... δ ... ασαν Μ ονκ αδι|κήματι Μ 2 παράπαν Hey, παρα ... Μ γὰρ ab Heysio suppletum in cod legit Bo οὐσῶν Hey, ... ων Μ 2. 3 εἰς ᾶς τὸ πᾶν Hey, ... ασ ... αν Μ 3 καταντᾶν BW, ... τανται Μ, καταβαίνει (cum hiatu) Hey 3.4 εἰς οὐδεμίαν ἐμπίπτειν τούτων Hey, εἰσ οὐδεμίαν ἐμπίπτειν τούτων Hey, εἰσ οὐδεμίαν ἐμπίπτειν τούτων Μ, corr. Hey 5 περί BW pro εἰς 6 τὰς ἐνόρανους Ge, τοῦσ ενορανου Μ secundum Bo, τοὺς ἐνοίκους legit Hey, τοὺς ὅρανος Hey vulgo 7 πραττόμενον — 8 νόμους καὶ Hey, πρὸς (... Bo) |τὸν Μ, corr. Hey οὐδενι ... ατὸ Μ, οὐδὲν ... τὸ legerat Hey, οὐδενὶ κατὰ τὸ Spengelius apud Hu quaest. II 20 ante Be, οὐδενὶ εἰς τὸ (cum hiatu) Hey, corr. BW 10 οὐ — ουδε (vel ουτε)—11 οὐδ' Μ, corr. Ge, οὖτε — οὖτ' — οὖτ' Hu 14 μὲν legerat Ma, μὴν Μ, ut coniecerat Ge οὖτε — οὖτ — οὖτε Hu οὐδ'] οὐδὲ Μ secundum Hey, οὐδ legit Bo 15 λαβόντες Μ, corr. Ge 16 δ 'non certum, ᾶ?' Bo

τοίς παραγγελλομένοις, ούτως αὐτοίς προσάγειν τὴν ἀνάγκην.

Περί μεν οδυ 'Ρωμαίων και Καρχηδονίων 10 (37, 2)] 2 (87,15) ταῦτ' ἐλέγετο περί δὲ τοῦ Ψευδοφιλίππου τὸ μέν πρώτον οὐδ' ἀνεκτὸς ὁ λόγος ἐφαίνετο πάρεστί ε τις έπὶ τὴν Μακεδονίαν ἀεροπετὴς Φίλιππος, κατα- [1145 φρονήσας οὐ μόνον Μακεδόνων άλλὰ καὶ Ῥωμαίων, οὐδεμίαν ἀφορμὴν εὔλογον ἔχων πρὸς τὴν ἐπιβολήν, 3 ατε γινωσκομένου τοῦ κατ' άλήθειαν Φιλίππου διότι σχεδον οκτωκαίδεκα γεγονώς έτων μετήλλαξε τον βίον 10 έν "Αλβα τῆς 'Ιταλίας δυσίν ύστερον ἔτεσιν αὐτοῦ τοῦ 4 Περσέως. μετὰ δὲ μῆνας τρεῖς ἢ τέτταρας προσπεσούσης φήμης διότι νενίχηκε μάχη τοὺς Μακεδόνας πέραν τοῦ Στρυμόνος (κατά) την 'Οδομαντικήν, τινές μεν απεδέχουτο του λόγου, οί δε πλείους ακμήν ήπί- 15 5 στουν. μετ' οὐ πολὺ δὲ πάλιν ᾶμα τοῦ λόγου προσπίπτοντος ὅτι νικᾳ μάχη τοὺς Μακεδόνας ἐπὶ τάδε τοῦ Στρυμόνος καὶ πάσης Μακεδονίας κρατεῖ, καὶ Θετταλών γράμματα καὶ πρεσβευτάς πεμψάντων πρὸς τοὺς Άχαιοὺς καὶ παρακαλούντων βοηθείν, ὡς καὶ περί : >) 1880] αὐτοὺς ὑπάρχοντος κινδύνου, θαυμαστὸν ἐφάνη καὶ 6 παράδοξον τὸ γεγονός οὐδεμία γὰρ οὕτε πιθανότης

¹ προάγειν legerat Μα, προσάγειν Μ secundum Hey, ut coniecerat Ge 6 αεροπτασ fortasse magis quam ἀεροπετής, αερο certum' Βο, οὐρανοπετής Cobetus Mnemos. 1862, 34 10 ἔτη Spengelius apud Hu l. c. ante Cobetum l. c. 11 δνοίν ἔτεσιν ὕστερον μετ' legerat Μα, δνοίν ἔτεσιν ὕστερον coni. Ge, δνοίν ὕστερον ἔτεσιν Μ secundum Hey 12 ἢ δ Μ 14 κατὰ add. Ge δδομαντικήν legerat Μα, όδομαντικήν Μ secundum Hey, ut coniecerat Ge 20 &ς legit Hey, ὡς corr. Be e codice comprobatum a Bo 21 ὑπάρχον τας κινδύνους legit Hey, ὑπάρχοντος κινδύνου corr. Lu, e codice comprobat Bo ἐφάνη καὶ 'nunc evanuerunt' Bo 22 τὸ om. Μα, agnovit Hey, ut coniecerat Ge

ούτ' εὐλογία προυφαίνετο περί τοῦ συμβεβηκότος. τοιαῦται μὲν οὖν περί τούτων ἦσαν διαθέσεις. —

"Οτι προσπεσόντων εls την Πελοπόννησον [11 (37,3) γραμμάτων τοις Άγαιοις παρά του Μανιλίου , διότι καλώς ποιήσουσι Πολύβιον τον Μεγαλοπολίτην έκπέμψαντες μετά σπουδής είς Λιλύβαιον, ώς χρείας ούσης αὐτοῦ δημοσίων Ενεχεν πραγμάτων, εδοξε τοις Αγαιοίς εκπέμπειν ακολούθως τοίς ύπὸ τοῦ ὑπάτου γεγραμμένοις. ήμεις δε νομίζοντες έαυτοις καθήκειν 2 10 κατά πολλούς τρόπους τὸ πειθαρχεῖν 'Ρωμαίοις, πάντα τάλλα πάφεργα (θέμενοι) θεφείας άφχομένης έξεπλεύσαμεν. ἀφικόμενοι δ' είς Κέρκυραν και καταλαβόντες 3 αύτοῦ γράμματα παρὰ τῶν ὑπάτων προσπεπτωκότα τοις Κερχυραίοις, εν οίς διεσάφουν ότι τούς μεν δμή-15 ρους ήδη παραδεδώμασιν αὐτοῖς οἱ Καρχηδόνιοι, πάντως ετοιμοι δ' είσιν αὐτοῖς πειθαρχεῖν, νομίσαν- [4 1146 τες διαλελύσθαι τον πόλεμον και μηκέτι γρείαν ημών είναι μηδεμίαν, αύδις άπεπλεύσαμεν είς την Πελοπόννησον. --

¹ εξίλογον M secundum Hey, 'nunc evanuit' Bo, corr. Cobetus Mnemos. 1862, 35 BW 3-19 M 84,19-31 Hey 3 προσπεσόντων 'nunc evanuit' Bo 4 πραγμάτων legerat Ma, γραμμάτων M secundum Hey, ut coniecerat Ge 4 παρά-5 ποιή 'nunc evanuerunt' Bo 6 επτέμψοντες M, επτέμποντες Lu, corr. Di 7 δημοσίων legerunt Ma et Bo, δημοσίας M secundum Hey vulgo ένεκεν] είς τινα τῶν coni. Hu, sed v. Krebsium D. Präpositionsadverb. cet. Il 28 8 τοῦ ὑπάτου] Polybius videtur scripsisse aut τοῦ τὴν ὑπατον ἀρχὴν ἔχοντος (v. Hu praef. Il² 14) aut τῶν ὑπάτων 11 πάρεργα δὲ καὶ Μ secundum Hey, πάρεργα δεσθαί Ma, ε... legit Bo, πάρεργα δέμενοι Lu, πάρεργα δεμένους coni. Hey Didotiana, v. 31, 18, 8
13 αὐτοῦ M secundum Hey Di, αὐδις Ma vulgo, αὐτο. | legit Bo, αὐτις coni. Hu 15. 16 πάντες ετοιμοι δ' M secundum Hey, ... ωσ ετοιμοι δ' legit Bo, πάντας, έτοιμοι δ' Be auctore Ge, corr. BW auctore Ge 17 διαλελύσθαι Hey pro δὲ λελύσθαι

Ού χρη δε θαυμάζειν έαν ποτε μεν το 12(37,4)(37, 2Þ) κυρίω σημαίνωμεν αύτους δνόματι, ποτέ δε ταις κοιναις έμφάσεσιν, οίον ούτως "έμου δε ταυτ' 2 είπόντος" και πάλιν "ήμῶν δὲ συγκαταθεμένων." πολύ γὰο ἐμπεπλεγμένων ἡμῶν εἰς τὰς μετὰ ταῦτα 5 μελλούσας ίστορεισθαι πράξεις, άναγκαιόν έστι μεταλαμβάνειν τὰς περὶ αύτῶν σημασίας, ῖνα μήτε τοὔνομα συνεγώς προφερόμενοι προσκόπτωμεν ταυτολογούντες μήτε πάλιν "έμοῦ" και "δι' έμέ" παρ' εκαστον λέγον-1381] τες λάθωμεν είς φορτικήν διάθεσιν έμπίπτοντες, 10 3 άλλὰ συγχρώμενοι πᾶσι τούτοις καὶ μεταλαμβάνοντες άει το τῷ καιρῷ πρέπον ἐφ' ὅσον οἶόν τε διαφεύγωμεν 4 τὸ λίαν ἐπαχθὲς τῆς περί αὐτῶν λαλιᾶς, ἐπειδή φύσει μεν απρόσδεκτός έστιν δ τοιούτος λόγος, αναγκαΐος δ' ύπάρχει πολλάκις, ὅταν μὴ δυνατὸν ἄλλως ἦ δηλῶσαι ις 5 τὸ προκείμενον. γέγονε δέ τι πρὸς τοῦτο τὸ μέρος ήμιν οίον έχ ταὐτομάτου συνέργημα τὸ μηδένα μέχρι γε τῶν καθ' ἡμᾶς καιρῶν ταὐτὸν ἡμῖν ὄνομα κεκληοονομηκέναι κυρίως, όσον γε και ήμας ειδέναι. 13 (37,5)] "Ότι κατά τι σύμπτωμα τῶν μὲν τοῦ 30 (37, 2°)

3 (37,5)] "Οτι κατά τι σύμπτωμα τῶν μὲν τοῦ » (37,2°) Καλλικράτους εἰκόνων εἰσφερομένων κατὰ τὸ σκότος, τῶν δὲ τοῦ Λυκόρτα κατὰ τὴν (αὐτὴν) ἡμέραν ἐκφερομένων εἰς τὸ φῶς κατὰ τὴν ἐξ ἀρχῆς διά-

^{1—19} M 84, 31—85, 14 Hey 5 μèν legerat Ma, γὰο M secundum Hey, ut coniecerat Ge 7. 13 αὐτῶν Ma Hey, αὐτῶν M secundum Bo 8 προσκόπτομεν legerat Ma, προσκόπτωμεν M secundum Hey, ut coniecerat Ge περιαντολογοῦντες Cobetus Mnemos. 1876, 368 12 διαφεύ γραμεν M, corr. Didotiana auctore Ge 17 οἰα M, corr. Ben 307 Di 20—453, 6 M 85, 14—21 Hey; ν. Hamakerum apud Ge 162—167 20. 21 κατὰ τὸ σύμπτωμα τοῦ Καλλικράτους, τῶν εἰπόνων αὐτοῦ εἰσφ. (cum hiatu) Hamaker l. c. 167 21 ἐπφερομένων coni. Lu 22 αὐτὴν add. Di 23 εἰσφερομένων coni. Lu

θεσιν, πάντας ήνάγκαζε τὸ γινόμενον ἐπιφθέγγεσθαι 2 διότι δεῖ μηδέποτε τοῖς καιροῖς ὑπερηφάνως χρῆσθαι κατὰ τῶν πέλας, εἰδότα διότι καὶ λίαν τοῦτ' ἔστιν ἰδιον ἐπιτήδευμα τῆς τύχης, τὸ τοῖς αὑτῶν ἐπινοήμασι ταὶ νομοθετήμασιν ἐξ ὑποστροφῆς αὐτοὺς ὑποβάλλειν τοὺς νομοθετήσαντας. —

"Οτι αὐτὸ τὸ φύσει φιλόχαινον τῶν ἀνθρώπων 8 ἰχανόν ἐστι πρὸς πᾶσαν μεταβολήν.

III. RES BITHYNIAE.

10 "Οτι 'Ρωμαίοι ἔπεμψαν πρεσβευτὰς τοὺς [14 (37,6) ἐπιληψομένους τῆς δομῆς τῆς τοῦ Νικομήδους (37,24) καὶ καλύσοντας τὸν "Ατταλον πολεμεῖν τῷ Προυσία, καὶ κατεστάθησαν Μάρκος Λικίννιος, ἄνθρωπος [2 1147 ποδαγρικὸς καὶ τελείως ἀδύνατος τοῖς ποσί, καὶ μετὰ 15 τοῦτον Αὐλος Μαγκῖνος, δς κεραμίδος εἰς τὴν κεφαλὴν [1882] ἐμπεσούσης αὐτῷ τηλικαύτας καὶ τοσαύτας οὐλὰς εἶχε διὰ τῆς κεφαλῆς ὥστε θαυμαστὸν εἶναι πῶς ἐσώθη, καὶ Λεύκιος Μαλλέολος, δς πάντων ἐδόκει 'Ρωμαίων ἀναισθητότατος ὑπάρχειν. τῆς δὲ πράξεως προσδεο- 3 20 μένης τάχους καὶ τόλμης ἐδόκουν ἀφυέστατοι πρὸς

⁴ ἐπίτηδες legerat Μα, ἐπίτηδεν μα Μ secundum Hey, ut coniecerat Lu αὐτῶν Μα Hey, αὐτῶν Μ secundum Bo
7. 8 M 85, 21s. Hey 10—454, 8 M 85, 23—86, 4 Hey; v. Liv. epit. 50, Diod. 32, 20, Plut. Cat. mai. 9, App. Mithrid. 6, Zonar. 9, 28 (Cass. Dion. I 311 Boissevain) 13 λιπίννιος Μ Diod. l. c. BW, Λιπίνιος Lu vulgo, v. BW IV cap. IV
14 τελετῶς legerat Μα, τελέως Μ secundum Hey, corr. Be auctore Ge ποοίν Μα 15 τούτων Μ, τούτου (cum hiatu) Μα vulgo, corr. Ben 307 BW μαπίνιος Μ, corr. Di ad Diod. l. c. (vol. III p. 102) περαμτόος Di 18 μαλλιολέων Μ, corr. BW auctore Lu, v. Zonar. 8, 18 (p. 168, 2 Bonn.)

4 τὴν χρείαν εἶναι ταύτην οἱ καθεσταμένοι. διὸ καὶ φασι Μάρκον Πόρκιον τὸν Κάτωνα προσαγορευόμενον εἰπεῖν ἐν συγκλήτφ διότι συμβήσεται μὴ μόνον ἀπολόμενον φθάσαι τὸν Προυσίαν, ἀλλὰ καὶ τὸν Νικομήδην γηράσαντ' ἐν τῆ βασιλεία πῶς γὰρ οἶόν τε καταταχῆσαι, πῶς δὲ καταταχήσασαν ἀνύσασθαί τι τὴν πρεσβείαν, μήτε πόδας μήτε κεφαλὴν μήτε καρδίαν ἔγουσαν. —

15 (37,7)] "Οτι Ποουσίας δ βασιλεύς, εἰδεχθής (37,2) ἄν κατὰ τὴν ἔμφασιν, καίπες ἐκ συλλο-10 γισμοῦ βελτίων ὑπάρχων, ἥμισυς ἀνὴο (ἦν) κατὰ τὴν ἐπιφάνειαν καὶ πρὸς τὰς πολεμικὰς χρείας ἀγεννής 2 καὶ γυναικώδης. οὐ γὰρ μόνον δειλὸς ἦν, ἀλλὰ καὶ πρὸς τὰς κακοπαθείας ἀλλότριος καὶ συλλήβδην ἐπτε-δηλυμμένος καὶ τῆ ψυχῆ καὶ τῷ σώματι παρ' ὅλον τὸν 15

¹ καθιστάμενοι legerat Ma, καθεστά μενοι M secundum Hey, καθεστα με νοι legit Bo, corr. Hey 3 post έν add. τῆ Lu; sed videtur σύγκλητος sine articulo senatum semel convocatum (eine Senatssitzung) significare, v. 31, 15, 7 μη Ma, ού (cum hiatu) Hey, μη legit Bo, v. 6, 31, 3; 53, 3. 8, 5, 11. 9, 17, 8 cet. απολειπόμενον Μ, ἀποκλειόμενον Οrellius ind. lect. acad. Turic. 1834, 9, corr. Di 5 γηράσαντα Μ, corr. Ben 307 BW 6 καταταχήσαντας Μ, corr. Hu ἀνύσασ σια Μ secundum Hey, ἀνύσασθο legit Bo την del. Cobetus Mnemos. 1876, 369 8 ἔχοντας Μ secundum Ma et Hey, ἔχον | legit Bo, corr. Hu 9-455, 12 P 297°, Va 173, Suid.: Προυσίας ο βασιλεὺς cet. Pertinet hoc fragmentum ad mortem Prusise, v. Liv. epit. 50, Diod. 32, 19. 21, App. Mithrid. 4 ss. 9 είδεχθείς P 10 έφασι P έκ συλλογισμοῦ Suid. Va, |σκουλλογισμοῦ P, ἐκ συλλογισμοῦ οὐ (cum hiatu) Salmasius (v. Sch VIII 1, 143) 11—13 Suid. v. ημισυς: ημισυς ἀνης Προυσίας ὁ βασιλεὺς κατὰ την — γυναικόδης 11 ην add. BW, v. p. 455, 16 12 ἀγεννης Suid. priore loco Va, ἀγεννης Suidae codices ABΕ*V altero loco, ceteri libri ἀγενης, ἀγενης Suidae codices ABΕ*V altero loco, ceteri libri ἀγενης, ἀγενης Β 13, 14 Suid. v. άλλοπρόσαλλος: οὐ γὰς μόνον δειλὸς ῆν ὁ Προυσίας βασιλεὺς άλλὰ καὶ πρὸς τ. κακ. ἀλλοπρόσαλλος 14 ἀλλότριος] ἀλλοπρόσαλλος Suid. l c. συλλήβδην om. Suid. loco posteriore

βίον· ὅπερ ὅπιστα βούλονται περὶ τοὺς βασιλεῖς ὑπάρ- 3 χειν ἄπαντες μέν, μάλιστα δὲ τὸ τῶν Βιθυνῶν γένος. πολλὴ δέ τις ἀσέλγεια καὶ περὶ τὰς σωματικὰς ἐπιθυ- 4 μίας αὐτῷ συνεξηκολούθει. παιδείας δὲ καὶ φιλοσοφίας 5 καὶ τῶν ἐν τούτοις θεωρημάτων ἄπειρος εἰς τέλος ἡν καὶ συλλήβδην τοῦ καλοῦ τί ποτ' ἔστιν οὐδ' ἔννοιαν 6 εἶχε, Σαρδαναπάλλου δὲ βάρβαρον βίον ἔξη καὶ μεθ' ἡμέραν καὶ νύκτωρ. τοιγαροῦν ᾶμα τῷ δράξασθαι 7 βραχείας ἐλπίδος τὸ τῶν βασιλευομένων πλῆθος ἀμε-888] τάκλητον ὁρμὴν ἔσχεν εἰς τὸ μὴ μόνον ἀλλότρια φρονεῖν τοῦ βασιλέως, ἀλλὰ καὶ τιμωρίαν βούλεσθαι παρ' αὐτοῦ λαμβάνειν.

B. OLYMP. 157, 4.

I. BELLUM PUNICUM TERTIUM.

1886] "Ότι Μαςανάςτης ὁ ἐν Λιβύη τῶν Νομά- [16 (37, 10) δων βαςιλεὺς ἀνὴρ ἡν τῶν καθ' ἡμᾶς βασι- (87, 8) λέων ἄριστος καὶ μακαριώτατος, δς ἐβασίλευσεν ἔτη 2

² post μὲν add. γὰς Suidae codices ABVE Med. 6 τί ποτ' Di, ὁτίποτέ P (Suid.) 6. 7 οὐδ' ἔννοιαν εἶχε Suid. Va, οὐδενὸσ αν εἶχε P 7 Σαςδαναπάλον Suid. Sch βάς-βαςον] ἀβςὸν (cum hiatu) Na 363, del. Cobetus Mnemos. 1876, 370 8 τοιγαςοῦν Rei 769 Sch Di, καὶ γὰς οὖν P Suid. vulgo δς άξασθαι e Suidae cod. V recepit BW, om. P 9 μεταβολῆς τούτον add. ante τὸ Suidae cod. V post ἐλπίδος add. Hu ἀντέχεσθαι post πλῆθος add. λαβέσθαι (cum hiatu) Suid. vulgo, del. Hu 9-12 Suid. v. ἀμετάκλητον: ἀμετάκλητον ὁρμὴν ἔσχε τὸ πλῆθος εἶς — λαμβάνειν 10 τὴν ὁρμὴν Suidae cod. A v. ἀμετάκλ. 15 — 457, 9 P 297° s., Va 174 15 — 457, 5 παμφόςους: Suid. v Μασσανάσσης; v. Liv. epit. 50, Val. Max. 8, 13, Ext. 1, Plin. nat. hist. 7, 14, 12 et 48, 49, Diod. 32, 16, App. Pun. 105 ss., Fahlandium l. c. 41 ss. 15 μασαννάσης P Suid., μασσανάσης titulus in P™, μασαννάσας scripsisse videtur Polybius, v. BW I 74 16 ἤν om. Suid.

πλείω τῶν εξήμονθ', ὑγιεινότατος ὢν καὶ πολυ- [1148] 3 χρονιώτατος ενενήμοντα γάρ έτων εγεγόνει. εγένετο δέ καί δυναμικώτατος των καθ' αύτον κατά την σωματικην έξιν, δς, δτε μέν στηναι δέοι, στάς έν τοις αύτοις ίγνεσι δι' ήμέρας έμενε, καθεζόμενος (δέ) πάλιν 5 4 οὐκ ἡγείρετο. και τὴν ἐπὶ τῶν ἱππικῶν κακοπάθειαν ήμέραν και νύκτα συνεχώς διακαρτερών οὐδὲν ἔπασχεν. 5 σημείον δε της σωματικής αὐτοῦ δυνάμεως. έχων ένενήκουτ' έτη, καθ' δυ καιρου μετήλλαξε του βίου, υίου άπέλειπε τεττάρων έτων, δνομα Σθέμβανον, δν μετά 10 ταῦτα Μικίψης υἱοποιήσατο, πρὸς δὲ τούτοις υἱοὺς 6 έννέα. διὰ δὲ τὴν πρὸς ἀλλήλους τούτων εὕνοιαν διετήρησε τὸν ὅλον βίον πάσης ἐπιβουλῆς καὶ παντὸς ολκείου μιάσματος ἄμοιρον αύτοῦ γενέσθαι τὴν βασι-7 λείαν. τὸ δὲ μέγιστον καὶ θειότατον τούτου τῆς γὰρ 15 Νομαδίας άπάσης άχρήστου τὸν πρὸ τοῦ χρόνον ύπαρ-

¹ ξ P Suid., έξήποντα Be, corr. Ben 306 BW P εγένετο P Suid. Di, εγίνετο Va vulgo 3 καθαντόν P, καθ' αὐτόν Va, καθ' έαυτόν Suid. 4 μεν στήναι Sch, v. Diod. l. c., μεταστήναι P Suid., μèν Ιστάναι Va, μὴ μεταστήναι Rei 769 5 δè add. Va, del. Rei 769 6 ἐππικῶν P B W coll. Val. Max. l. c., εππων Suid. Va vulgo 7 συνεχώς om. Suid. διακαρτερών om. P. ex ingenio addidisse Suidam ratus coni. ὑπομένων Ην 8 της τοῦ σώματος Suid. post ἔχων add. γὰο Bentenus l. c. 39s., sed v. 6, 56, 4 $\overline{\varsigma}$ P Suid., ἐνενήποντα Sch, ἐνενήποντ Ben 306 BW, nisi forte ἐνενήποντα σχεδὸν e Diod. est resti-10 απέλειπε Ρ Ηυ Ε.Ζ. ΧΧΥ 8 ΒW, απέλιπε tuendum Suid. vulgo σθεμβανον (s. acc.) P, Σθεμβάν Suid., Στέμβανον Va vulgo, corr. Hu; alteram nominis formam praebent Val. Max. l. c. et Plin. l. c. 11 Minlyng Suid. Va, μικήψησ P τούτοις P Suidae cod. A BW, τούτφ (cum hiatu) Va vulgo; est πρός τούτοις Latinorum praeterea, v. ad 21, 17, 7 12 ἐννέα (Θ) BW, τέσσαρας Suid. Va, $\overline{\Delta}$ P, τέτταρας Di, παίδας δέπα ἐν τῷ ἀπαλλάττεσθαι καταλιπών Diod. l. c., ούποτε . ήσαν αὐτῷ μείους (scil. παῖδες) τῶν δέκα App. l.c., v. Fahlandium l. c. 14 avrov Suid. BW, avrov P vulgo θειότ. τούτου et γὰρ om. Suid.

χούσης καὶ νομιζομένης ἀδυνάτου τῆ φύσει πρὸς ἡμέρους καρποὺς ὑπάρχειν, πρῶτος καὶ μόνος ὑπέδειξε 8 [1887] διότι δύναται πάντας ἐκφέρειν τοὺς ἡμέρους καρποὺς οὐδ' ὁποίας ἦττον, ἐκάστφ τῶν υίῶν ἐν διαστάσει 5 μυριοπλέθρους ἀγροὺς κατασκευάσας παμφόρους. τῆ 9 μὲν οὖν ἐκείνου μεταστάσει ταῦτ' ἄν τις εὐλόγως ἐπιφθέγξαιτο καὶ δικαίως. ὁ δὲ Σκιπίων παραγενόμενος 10 εἰς τὴν Κίρταν ἡμέρα τρίτη μετὰ τὸν τοῦ βασιλέως θάνατον διώκησε καλῶς πάντα. —

10 Μαςανάς την δ' ίςτορεῖ Πολύβιος ἔνενήκοντα μὲν 11 ἐτῶν ἀποθανεῖν, τετράετες καταλιπόντα παιδάριον ἐξ αὐτοῦ γεγενημένον ὀλίγφ δ' ἔμπροσθεν τῆς τελευτῆς 12 μάχη νικήσαντα μεγάλη Καρχηδονίους ὀφθῆναι τῆ ὑςτεραία πρὸ τῆς σκηνῆς φυπαρὸν ἄρτον ἐσθίοντα καλ 15 πρὸς τοὺς θαυμάζοντας εἰπεῖν ὅτι τοῦτο ποιεῖ * * *

II. BELLUM MACEDONICUM.

1888] 'Εγὰ δέ, φηςὶν ὁ Πολύβιος ἐπιτιμῶν [17 (37,9) τοῖς τὴν τύχην καὶ τὴν εἰμαρμένην ἐπιτρά- (87,4) φουςιν ἐπί τε τὰς κοινὰς πράξεις καὶ τὰς κατ' ἰδίαν 20 περιπετείας, νῦν βούλομαι περὶ τούτου τοῦ μέρους

¹ τη om. Suid.

2. 3 ὁπέδειξεν ὅτι δύναται ἐπφέρειν (cum hiatu) πάντας Suid.

4 νίῶν Di e Diod. l. c., παρπῶν P Suid., παίδων Wesselingius ad Diod. II 523, 79

5 μνειοπληθεισ (s. acc.) P (Suid.), corr. Wesselingius l. c.

8 σπίσταν P, corr. Va

10—15 Plut. an seni resp. gerenda sit 15 p. 791' (V 44 Bernard.)

10 Μασαννάσαν est Polybianum, v. BW l 74

12 αδτοῦ vulgo post Be γεγεννημένον Di δὲ Wyttenbachius, corr. Di 13 μεγάλη om. Di 15 ***] Bernardakis add. διὰ τὴν ἔξιν (vel διὰ τὸ πονείν) ἀεί coll. Cic. Cat. mai. 10, 34

17—462, 9 M 86, 5—88, 8 Hey

18 ἐγ|γράφονσιν Μ, corr. Cobetus Μπεπος. 1862, 35 Di

20 post περιπετείας add. M e p. 458, 2 ἐπιδέχεται τρόπος, del. Μα; 'videntur iam a librario esse deleta' Βο

διαστείλασθαι καθ' δσον δ τῆς πραγματικῆς ίσιο-2 ρίας ἐπιδέγεται τρόπος. ὧν μὲν νὴ Δί ἀδύνατον ἢ δυσχερές τὰς αιτίας καταλαβείν ἄνθρωπον ὄντα, [1149 περί τούτων ίσως άν τις άπορῶν ἐπί τὸν θεὸν τὴν ἀναφοράν ποιοίτο και την τύχην, οίον όμβρων και νιφε- 5 τῶν έξαισίων ἐπιφορὰ συνεχής, ἢ τὰναντία πάλιν αὐγμῶν καὶ πάγων καὶ διὰ ταῦτα φθορὰ καρπῶν, δμοίως λοιμικαί διαθέσεις συνεχείς, άλλα παραπλήσα 3 τούτοις, ὧν οὐκ εὐμαρὲς τὴν αἰτίαν εύρεῖν. διόπερ είκότως περί των τοιούτων ακολουθούντες ταις των 10 πολλών δόξαις διὰ τὴν ἀπορίαν, ἱκετεύοντες καὶ δύοντες έξιλασκόμενοι το θείον, πέμπομεν έρησόμενοι τούς θεούς τί ποτ' αν η λέγουσιν η πράττουσιν ημίν άμει-4 νου είη καὶ γένοιτο παῦλα τῶν ἐνεστώτων κακῶν. ὧν δε δυνατόν έστι την αίτίαν εύρειν, έξ ης και δι' ην 16 έγένετο τὸ συμβαϊνον, οὐγί μοι δοκεῖ τῶν τοιούτων 5 δείν έπλ τὸ θείον ποιείσθαι τὴν ἀναφοράν. λέγω δ' οίον ούτως. ἐπέσχεν ἐν τοῖς καθ' ἡμᾶς καιροῖς 1384] την Έλλάδα πᾶσαν ἀπαιδία καὶ συλλήβδην δλιγανθρωπία, δι' ήν αι τε πόλεις έξηρημώθησαν καὶ ἀφο- » ρίαν είναι συνέβαινε, καίπερ ούτε πολέμων συνεχών 6 έσχηχότων ήμας ούτε λοιμιχών περιστάσεων. ούν περί τούτου συνεβούλευσεν είς θεούς πέμπειν έρησομένους τι ποτ' αν η λένοντες η πράττοντες πλεί-

² νη Δί' Hu, ημῖν M, del. Ge 5 νιφετῶν Campius l. c. 1603 ann. 1 BW (v. BW Fleckeis. annal. 1889, 682), δετῶν M vulgo 6 ἐξαισίων Boissonadius anecd. graec. II Paris. 1831, 424, Didotiana, δεξιῶν M, καὶ χιόνων Hey 11 δόξαις, διὰ τὴν ἀπορίαν vulgo ante Di 12 εὐρησόμενοι M, corr. Ma 13 θεοὺς ὅτι ταῦτα λέγονοιν M, corr. Lu e § 6 14. 15 |κανῶν τῶν δ' ἀδυνάτων ἐστὶ M, corr. Ge 16 ὅτι M, οὄ vulgo post Ge, οὐχί BW coll. 2, 61, 8. 3, 57, 4; 64, 4. 9, 29, 2 17 δὲ M, corr. Ben 307 BW 22 κατεσχηκότων Cobetus Mnemos. 1862, 43

ονες γινοίμεθα καὶ κάλλιον οἰκοίημεν τὰς πόλεις, ἄο'. οὐ μάταιος ἂν ἐφαίνετο, τῆς αλτίας προφανοῦς ὑπαργούσης και της διορθώσεως έν ημίν κειμένης; των 7 γάρ ἀνθρώπων είς ἀλαζονείαν καὶ φιλοχρημοσύνην, s έτι δε φαθυμίαν έχτετραμμένων καl μη βουλομένων μήτε γαμείν μήτ', έὰν γήμωσι, τὰ γινόμενα τέχνα τρέφειν, άλλὰ μόλις εν των πλείστων ή δύο χάριν τοῦ πλουσίους τούτους καταλιπεῖν καὶ σπαταλῶντας θρέψαι, ταχέως έλαθε τὸ κακὸν αὐξηθέν. ὅτε γὰρ ένὸς 8 10 όντος ή δυείν, τούτων τὸν μὲν πόλεμος, τὸν δὲ νόσος ένστασα παρείλετο, δήλον ως ανάγκη καταλείπεσθαι τὰς ολκήσεις έρήμους, καὶ καθάπερ ἐπὶ τῶν μελιττῶν τὰ σμήνη, τὸν αὐτὸν τρόπον κατὰ βραχὸ καὶ τὰς πόλεις ἀπορουμένας ἀδυνατείν. ὑπὲρ ὧν οὐδὲ χρεία [9 1150 15 παρὰ τῶν θεῶν πυνθάνεσθαι πῶς ἂν ἀπολυθείημεν τῆς τοιαύτης βλάβης δ γὰο τυχὼν τῶν ἀνθοώπων 10 έρει διότι μάλιστα μέν αὐτοί δι' αύτῶν, μεταθέμενοι τον ζήλον, εί δε μή, νόμους γράψαντες, ΐνα τρέφηται

² μάταιος M secundum Hey, καθαρὸν legerat Ma, pro quo stultitiae vocabulum requisivit Ge 3 έφ' Cobetus Mnemos. 1876, 372, sed v. 6, 15, 6 et Krebsium D. Präpos. cet. 89 n. 5 4 ἀλαζονί αν M secundum Hey, ἀλεξανεμίαν legerat Ma, quod corr. Orellius ind. lect. acad. Turic. 1834, 9 φιλοχοημοσύνην Baiter apud Orellium l. c., ut est in M secundum Hey, φιλοτοριμοσύνην legerat Ma 5 μη | βουλομένων legit Bo ut Ma, | βουλομένων Hey vulgo 6 μήτε ἀν M, corr. Di γεινόμενα Μ, γιγνόμενα Be, corr. Hu 7 τῶν πλείστων | scil. ἀνθοφωπων βουλομένων τρέφειν δύο Didotiana, ut est in M secundum Hey, δύω legerat Ma, idem legit Bo 9 ὅτε ΒΨ Geelium secutus, και legerunt Ma et Hey, ὁ Bo 10 δυείν, εἰτ' ἐκείνον μόνον, εἴτε τούτων ἐκάτερον πόλεμος cet. coni. Hu post δυείν add. εἰ Hey τούτων Μα pro τοῦτον τὸν δὲ ΒΨ auctore Ge, η | M 11 καταλίπεσθαι M secundum Ma et Bo, καταλείπεσθαι legit Hey 17 διότι M secundum Hey, ut coniecerat Ge, διά τί legerat Ma διαντῶν M secundum Bo, δι' αὐτῶν legerat Ma, δι' αὐτῶν Hey

λεωσ ύπό δε του ψευδο|φι|λιππου πρωτον μεν ε ν.ξ πολλουσ μεν|

¹ γεινόμενα Μ, γιγνόμενα Βε, corr. Ηυ 3 ἐπ ἐπείνοις vel ὁπὲς ἐπείνων coni. Ηυ ἐφ' del. Ηυ 4 διαποςητέον B Ψ, ὁπεςανίνειν Μ secundum Hey, νπες ... νειν legit Bo, διαποςεῖν είκος Ηυ 6 ἐτεπεύχεσαν Di, sed ν. Eberhardum obserν. Pol. 28 et H μ Ε.Ζ. ΧΧΧΙΙ 16 7 μοναςχικῶν Μ secundum Bo, ut coniecerat Be, τῶν ἀςχικῶν legerant Μα et Hey 8 καὶ φόςων Μ secundum Hey, ἐ φ .ρ|.ν| legit Bo, ἐφόσον legerat Μα 9 ὁμολογονμένως legerant Μα et Hey, ὁμολογονμε... Βο, ὁμολογονμένης Di 10 κατὰ πόλεις B Ψ, καὶ τὰ πλείστα Μ secundum Hey, x ως legit Bo στάσεων Hey, ν. 6, 46, 9, ς .ο. ων legit Bo 11 ἐμφυλίων Hey, ἐμ|.... Μ secundum Hey, ἐμ|φυλι .. legit Bo 11. 12 'Ρωμαίων (πεςὶ νόμονς φιλοτι)μίας (ἄστ' ἀπὸ) δυσμενείας Hey, ςωμαιων φιλοτιμ δυσμενείας legit Bo 12 — 461, 9 ... ηβλαβης της δυσμενείας legit Bo του ψευδο|φι|λιππου πρωτον

5	
10	
	'Pωμαίων στρατοπεδεύματος έξ αὐτῆς μεταμέλοι έν ἀδικ τῶν πρὸ τοῦ Ψευδοφιλίππου μὲν εἰς αὐτοὺς παρανομημάτων οἱ δὲ τὸ

^{2. 3} πρ(έσβεις καὶ έφ)έτ(αι 1 τῷ Ψευδοφιλίππω Hey διήτησαν, καί) πολλούς Hey 3 μεν | αν(έλαβον) φρ(ουρούς, άλλὰ τοὺς) πλείστους Hey mleiorous mleious Herwerdenus Mnemos. 1874, 79 4 πάνυ | χο ... M secundum Hey, v. supra, corr. Hey, e cod. confirmavit Bo, v. 1, 59, 12. 2, 4, 4. 4, 55, 4; 87, 11. 5, 34, 10 4. 5 φυγ τας καὶ στο έντας M secundum Hey, corr. Hey, e cod. confirmavit Bo, v. 5 η del. Herwerdenus l. c. 6. 7 βασι (λέων καθεσταμένων ώστε) ήδη [cum hiatu] Hey 7. 8 γέ(λωτί πως) άπαντήσαι έπι [cum hiatu] Hey 8 εί (τις μνήμην ποιείτ)αι τῶν Hey 9 — μετὰ 17 μενονωσ.

λεμον ον

... αρον τῶν αν ρωμαιων στρατοπεδεια εξ αυτησ μετα.. μεν ται παρα του ψευδοφιλιππου των εισ αυτουσ παρανομηματων οι εν ... εν 15 πρὸ Μ secundum Hey, παρα legerunt Ma ut Bo, v. supra 17 μεν Μ, Φιλίππου coni. Ηυ pag. 1402

τρίου καὶ πάλιν μετὰ Περσέως μαχόμενοι πρὸς Ῥωμαίους ἡττήθησαν, ἀνδρὶ (δὲ) στυγνῷ συναγωνιζόμενοι
καὶ περὶ τῆς τούτου βασιλείας ἀνδραγαθήσαντες ἐνί15 κησαν Ῥωμαίους. ἐξ ὧν τίς οὐκ ἄν ἐπαπορήσειεν ἐκὶ
τῷ συμβάντι; τὴν γὰρ αἰτίαν εύρεῖν τούτων δυσχερές. §
1886 16] διόπερ ἄν τις ἐπὶ τῶν τοιούτων διαθέσεων
δαιμονοβλάβειαν εἴπειε τὸ γεγονὸς καὶ μῆνιν ἐκ θεῶν
ἄπασι Μακεδόσιν ἀπηντῆσθαι. δῆλον δ' ἔστιν ἐκ τῶν
λέγεσθαι μελλόντων.

² δὲ add. Lu 3 ἀνδραγαθήσαντες Ma, ἀνδραγαθίσαντει legit Bo 7 εἴποιε M, εἴποι vulgo, corr. Hu 8 δ' ἔστω M secundum Hey, δὲ καὶ legerat Ma, δ' ἐστὶν Hu, δ' ἔστιν BW 9 post μελλόντων add. epitomator ad alterum titulum legentes delegans Ζήτει ΕΝ Π "HTTHC (omisso τῷ, quod post Heysium solet addi).

FRAGMENTA LIBRI XXXVII.

OLYMP. 158, 1.

BELLUM MACEDONICUM.

1888] Μούσειου, τόπος περὶ τὸν Ολυμπον [1 (8) 1145 τὸν ἐν Μακεδονία. Πολύβιος τριακοςτῷ έβδόμψ.

^{2. 3} Steph. Byz. v. Μούσειον; librum XXXVII. temporibus Constantini Porphyrogeniti non iam superfuisse perspexit Ni Rhein. Mus. 1871, 277. Praeterea v. ad 38, 7, 1

FRAGMENTA LIBRI XXXVIII.

OLYMP. 158, 2.

I. EX PROCEMIO.

1840 1 (3)] "Ότι ἡ λη΄ βίβλος περιέχει τὴν ςυν- [1150 2 (1") τέλειαν τῆς τῶν Ἑλλήνων ἀτυχίας. καίπερ γὰρ τῆς Ἑλλάδος καὶ καθόλου καὶ κατὰ μέρος πλεονάκις ἐπταικυίας, ὅμως οὐδ' ὁποίοις ἄν τις τῶν πρό- ι τερον ἐλαττωμάτων οἰκειότερον ἐφαρμόσαι τὸ τῆς 1841] ἀτυχίας ὄνομα καὶ τὴν ἔννοιαν ταύτην ὡς τοῖς 3 καθ' ἡμᾶς γεγονόσιν. οὐ γὰρ μόνον ἀφ' ὧν ἔπαθον ἐλεήσαι τις ἄν τοὺς Ἑλληνας, ἔτι δὲ μᾶλλον ἐφ' οἶς ἔπραξαν ἠτυχηκέναι νομίσειε, πυθόμενος περὶ ἐκά- [1151]

^{2—471, 22} M 88, 8—91, 25 Hey; v. Diod. 32, 26, Ni Rhein. Mus. 1871, 276, Stei 53s. 2 βόβλος Hu 3 Kal περί legerat Ma, καίπερ M secundum Hey, ut correxerat Ge 5 οόδ΄ ὁποίοις M secundum Hey, οόδὲ ποίος legerat Ma, οόδ' ὁποίος Ge προτέρων M, corr. Hu Philol. 1859, 316s. Di 6 ἐφαρμόσοι M secundum Hey, ἐφαρμόσοιν Begerat Ma, ἐφαρμόζοι Ge, ἐφαρμόσειε Spengelius act. societ. Graec. I 33, corr. Di 8 κατ... legerat Ma, καθ' ἡμᾶς M secundum Hey, ut coniecerat Ge οὐ γὰρ μόνον ἀφ' ὧν M secundum Hey, οὐ μὴν ἀλλὰ ω... legerat Ma, οὐ μὴν άλλὰ δι' ὧν Ge ἀφ' ὧν adhibetur hiatus evitandi causa pro ἀφ' οῦ quo ex tempore 9 ἐλεήσει M secundum Hey, tλεήση legerat Ma, ἐλεῆσαι legit Bo, ἐλεήσειε Ge ἔτι M secundum Hey, ut correxerat Ge, εί legerat Ma 10 πνθόμενος περί ἐκάστων M secundum Hey, ut correxerat Ge, πειθόμενος περί ἐκάστως legerat Ma

στων τὰς ἀληθείας. δοκοῦντος γοῦν μεγίστου πάθους 4 γεγονέναι τοῦ περί τοὺς Καρχηδονίους οὐκ έλαττον αν τις ήγήσαιτο, κατά δέ τι μεζζον το περί την Έλλάδα τότε συμβάν. οἱ μὲν γὰο τόπον ἔσχατον ἀπο- 5 ε λογίας γε πρός τούς έπιγινομένους περί σφων άπέλειπον, ούτοι δ' ούδ' άφορμην εύλογον έδοσαν τοίς βουλομένοις σφίσι βοηθείν ύπεο των ημαρτημένων. . καὶ Καρχηδόνιοι μὲν ἄμα ταῖς περιπετείαις ἄρδην 6 άφανισθέντες άνεπαίσθητοι των σφετέρων είς τὸ μέλ-10 λου έγενουτο συμπτωμάτων, οί δ' Έλληνες έφορωντες τας αύτων ατυχίας παισί παίδων παραδόσιμον έποίησαν την ακληρίαν. ώστε καθ' όσον τούς ζώντας μετά τι- 7 μωρίας έλεεινοτέρους νομίζομεν των έν αὐτοῖς τοῖς δεινοίς έχλειπόντων τὸν βίον, κατὰ τοσοῦτο καὶ τὰς 16 τότε περιπετείας των Έλλήνων έλεεινοτέρας νομιστέον τῶν συμβάντων Καρχηδονίοις, ἐὰν μή τις ἀφρον-8 τιστών του καθήκοντος και του καλού, πρός αὐτό δὲ τὸ συμφέρου ἀποβλέπων ποιῆται τὴν ἀπόφασιν. ὅτι 9

¹ μεγίστον M secundum Hey, ut correxerat Ge, μέχοι τοῦ legerat Ma 2 τοῦ M secundum Hey, ut correxerat Ge, τὸ legerat Ma 3 δτόσαιτο M, corr. Spengelius l. c. Be 4 τὸ πῶν ἔσχατον ἀπολογίαν M, corr. Ge 5 γε Spengelius l. c. Be, τε legerunt Ma et Hey, τι Bo ἀπέλειπον M Lu Hu E.Z. XXV 8, ἀπέλιπον Ge vulgo 6 οὖ το δ' οὐδ' ἀφορμὴν οὐ|δὲ λόγον M, corr. Ge 10 δὲ M secundum Ma et Hey, δ' legit Bo 11 τὰς M secundum Hey, ut addiderat Ge, om. Ma 12 ῶστε correxerat Ge e codice comprobatum a Bo, παὶ M secundum Hey, ὡς legerat Ma 13 αὐτοῖς τοῖς M secundum Hey, ut correxerat Lu, τούτοις legerat Ma 14 ἐπλιπόντων Cobetus Mnemos. 1862, 43 Di, sed v. Hu E.Z. XXV 11 τοσοῦτο M secundum Hey, ut correxerat Ge, τοσούτον legerat Ma, unde τοσοῦτον coni. BW 16 ἀφροντίστως legerut Ma et Bo, ἀφοντιστῶν coni. Spengelius l. c. BW, ἀφρόντιστος vulgo post Hey 18 ποι εἶται M secundum Hey, ποιεῖ legerat Ma, ποιῷ Ge, corr. Be

δ' ἔστι τὸ νῦν εἰρημένον ὑφ' ἡμῶν ἀληθές, εἴποι τις ἄν ὑπομνησθεὶς καὶ παρα(θεὶς) τὰς δοκούσας μεγίστας συμφορὰς γεγονέναι κατὰ τὴν Ἑλλάδα πρὸς τὰ νῦν ὑφ' ἡμῶν λεγόμενα.

Μέγιστον ή τύχη δοκεῖ φόβον ἐπιστῆσαι τοῖς 5 2(4)Έλλησι κατά την Ξέρξου διάβασιν είς την Εὐρώπην 2 τότε γὰρ ἐχινδύνευσαν μὲν πάντες, ἔπταισαν δὲ τε-3 λέως ολίγιστοι, μάλιστα δε τούτων 'Αθηναΐοι' προιδόμενοι γαρ έμφρόνως το μέλλον έξέλιπον την πατρίδα 4 μετὰ τέχνων καὶ γυναικῶν. βλάβην μὲν οὖν δ και- 10 οὸς αὐτοῖς ἐπήνεγκε· κύοιοι γὰο γενηθέντες οἱ βάο-1342] βαροι πικρώς διέφθειραν τὰς 'Αθήνας' οὐ μὴν όνειδος οὐδ' αlσχύνην, τὸ δ' ἐναντίον εὔκλειαν παρὰ πασι τοις ανθοώποις την μεγίστην απηνέγκαντο (δι)ότι πάντ' εν ελάττονι θέμενοι της αὐτης τύχης είλαντο ι 5 κοινωνείν τοις άλλοις Έλλησι. τοιγαρούν καλή χρησάμενοι προαιρέσει, παρά πόδας οὐ μόνον ἀνεκτήσαντο την πατρίδα και την έαυτων χώραν, άλλα και περί τῆς τῶν ἄλλων Ἑλλήνων ἡγεμονίας μετ' ὀλίγον [1152 6 ήμφισβήτουν πρός Λακεδαιμονίους. μετά δε ταῦτα κ πάλιν ύπὸ Σπαρτιατών καταπολεμηθέντες εlς τοῦτ' ἀνάγκης ήλθον ώστε καθελείν τὰ τείχη τῆς αύτῶν

¹ δέ έστι M secundum Hey, δ' έστι legerat Ma, δ' εστι Bo, corr. BW 2 παραθείς Ge pro παρὰ 4 έφ' ἡμῶν γενόμενα Cobetus Mnemos. 1876, 372, sed v. C. Wundererum coni. Polyb. Diss. inaug. Erlang. 1885, 20 7 ἐπινθυνευσα. |μεν (s. acc.) M secundum Hey, ἐπινθυνεύσαμεν legerat Ma, corr. Ge 8 δίλγοι Cobetus Mnemos. 1862, 36, sed τελέως coniungas cum ἔπταισαν προειδόμενοι M, corr. Be 9 ἐξέλειπον M, corr. Gr. ν. Hu E.Z. XXV 19 14 ἀπένηγαν legerat Ma, ἀπήνεγκαν M secundum Hey, ut correxerat Ge, ἀπηνέγκαντο legit Bo, ut coni. Cobetus l. c. Di, ἀπένειμεν coni. Hu (δι)στι BW pro δτι 15 πάντα M, corr. Ben 308 BW είλοντο Ge, v. BW I 76 17 post πόδας interpungit M, corr. Ge

πατρίδος. άλλὰ καὶ τοῦτο Λακεδαιμονίων, οὐκ Άθη- 7 ναίων ἄν τις είναι φήσειε τοὔγκλημα, διότι βαρύτερον έχοήσαντο τη δοθείση σφίσι παρά της τύχης έξουσία. Σπαρτιάται (δ') ήττηθέντες ύπο Θηβαίων πάλιν 8 ε ἀπέβαλον την των Ελλήνων ηγεμονίαν και μετά ταυτα τῆς τῶν ἐχτὸς ἀρχῆς ἀποστάντες συνεκλείσθησαν εἰς τοὺς τῆς Λαμωνικῆς δρους. και τι δή τοῦτ' αισχρόν, εί 9 περί των καλλίστων άμφισβητοῦντες έπι τοσοῦτον έπταισαν ώστε πάλιν έπλ την πάτριον άναγωρησαι 10 δυναστείαν; διὸ τὰ γεγονότα ταῦτα συμπτώματα μὲν 10 είναι φατέον, ατυχήματα δ' οὐδαμῶς δητέον. Μαντι- 11 νείς ηναγκάσθησαν έκλιπείν την πατρίδα διοικισθέντες ύπο Λακεδαιμονίων και διασπασθέντες οίκησαι κατά κώμας άλλὰ πάντες έπὶ τούτοις οὐ τὴν τῶν Μαντι- 12 15 νέων άβουλίαν, άλλὰ τὴν Λακεδαιμονίων ώνείδιζου. Θηβαῖοι μετά τινα χρόνον ἄρδην ἐπεῖδον τὴν αὐτῶν 13 πατρίδα γενομένην άνάστατον, ότε προθέμενος Άλέξανδρος είς την Ασίαν διαβαίνειν υπέλαβε δια της είς Θηβαίους τιμωρίας τῷ φόβῷ φρουρήσειν τοὺς Ελλη-20 νας κατά τοὺς ίδίους περισπασμούς άλλά τότε πάντες 14 1348] ήλέουν μεν τούς Θηβαίους ώς άδικα καὶ δεινὰ

² φήσει M, corr. Hey 4 δ' add. BW ὁπὸ

M secundum Hey, ὁπὸ τῶν Θηβαίων Hey vulgo, ὁπὸ δηβαίων legit Bo 6. 7 τοὺς κῆς M secundum Hey, τοὺς τῆσ λακωνικῆς (sed τῆς λακω fere evanida) Bo, ut corr. Hey 7 ὅτι M secundum Ma et Hey, τί Cobetus Mnemos. 1862, 36, ἐ τί legit Bo 8 καλλίστων Hu e codice comprobatum a Bo, καὶ ἐπτὸς M secundum Hey, ἐπτὸς (deleto καὶ) Cobetus l. c. Di 12 διοικισθέντες Hey, διατεθέντες M secundum Hey, ... ασθέντες ('fieri potest, ut fuerit ανασταντεσ') legit Bo 16 μὲν τὰ ἐσχατια (s. acc.) ἄρδην ἐπείδον legit Hey, μετα τινα χρονον αρδην επείδον Bo, μὲν τὰ ἔσχατα ἄρδην (cum hiatu) ἐπείδον Hey, μὲν τὰ ἔσχατα ἔπείδον (cum hiatu) ἄρδην Di, μετὰ τῆς στρατιᾶς ἄρδην ἐπείδον Hu 18 ὑπέλαβε M secundum Hey, ... legit Bo

πεπουθότας, διεδικαίου δε την πράξιν ταύτην οὐδείς 3 (5)] Αλεξάνδρου. τοιγαροῦν βραχεῖ χρόνφ τυχόντες έπικουρίας τινός αύδις φκουν την πατρίδα μετ' 2 άσφαλείας. δ γάρ παρά των έπτὸς έλεος οὐ μικρὸν έπίγειρον έστι τοις άδίκως άκληροῦσιν, εί γε πολλάκις ε ίδειν έστιν άμα ταίς των πολλων δομαίς και την τύγην μεταβαλλομένην καλ τούς κρατούντας αὐτούς μεταμελομένους και διορθουμένους τας των παραλό-3 γως ητυγηκότων περιπετείας, πάλιν έπείθοντο κατά τινας καιρούς Χαλκιδείς και Κορίνθιοι καί τινες έτε- 10 οαι πόλεις διὰ τὴν τῶν τόπων εὐφυΐαν τοῖς ἐν Μακε-4 δονία βασιλεύσι καὶ φρουράς είχον άλλὰ τοὺς μέν δουλεύοντας πάντες έσπούδαζον κατά δύναμιν έλευθερούν, τούς δε καταδουλωσαμένους εμίσουν και πο-5 λεμίους ήγοῦντο διὰ τέλους. καθόλου δὲ κατὰ πόλεις 16 έπταιον και κατά πόλιν ἐσφάλλοντο τὸν πρὸ τοῦ χρόνον ως έπίπαν, οι μεν ύπεο ήγεμονίας και πραγμάτων άμφισβητοῦντες, οἱ δ' ὑπὸ μονάρχων καὶ βασιλέων 6 παρασπονδούμενοι διό και σπανίους αν εύροις (οίς) όνειδος ήκολούθει των ακληρούντων ή και το της ν

¹ διεδικαίου M secundum Hey, ...δικαίου legit Bo
2 ante βραχεῖ add. ἐν Hertleinius Fleckeis. annal. 1877, 36, sed v. Krebsium D. Präpos. cet. 76 ann. 1 5 ἐπίχειρου ΒΨ, ἐπίου Μ, δῶρου Hey vulgo εἶ γε Hey pro εἰ καὶ 8 inter διορθ. et τὰς interest spatium unius litterae in M secundum Hey, negat Bo, διὰ add. Ma, del. Hey 9 ἐπέθεντο Μ, corr. BW 13 πάντας Μ, corr. Spengelius apud Hu quaest. II 21 ante Be 14 ἐμ(ίσουν) Hey, ἐμ..... M secundum Hey, ἐμίσουν 'satis clare' Bo 15 δὴ M secundum Hey vulgo, δὲ legerunt Ma et Bo 18 δὲ Μ, corr. Ben 308 BW ὁπὲρ legerat Ma, ὁπὸ M secundum Hey, ut coniecerat Spengelius apud Hu quaest. II 21 19 σπανίους ἔν εῦροις οἶς BW, σπάνιον ἡν οἶς M secundum Hey Di, παν αν αντοιο legit Bo, σπάνιοι ἡσαν (cum hiatu) οἷς Hey, πάσιν οὖχ οἶου Hu 20 ἀκληρούντων

ἀτυχίας ὄνομα διέμενεν ἀκληρεῖν μὲν γὰρ ἄπαντας 7 ήγητέον καὶ κοινή καὶ κατ' ἰδίαν τοὺς παραλόγοις συμφοραῖς περιπίπτοντας, ἀτυχεῖν δὲ μόνους τούτους οἶς διὰ τὴν ἰδίαν ἀβουλίαν ὄνειδος αἱ πράξεις ἐπι5 φέρουσι. κατὰ (δὲ) τοὺς ὑποκειμένους καιροὺς ἠτύ- 8 χησαν ἄμα Πελοποννήσιοι, Βοιωτοί, Φωκεῖς, εῖς, Λοκροί, τινὲς τῶν τὸν Ἰόνιον κατοικούντων κόλπον, μετὰ δὲ τούτους ἔτι Μακεδόνες μὴ μόνον κατὰ 9 τὸ πλῆθος | τῶν πρότε10 ρον, ἀλλὰ καὶ κατὰ ἐπίπαν οὐκ ἡκλή1844] ρησαν, ἀλλ' ἠτύχησαν ἀτυχίαν αἰσχρὰν ὡς ἔνι [1158 μάλιστα καὶ ἐπονείδιστον ἄμα μὲν γὰρ ἀπιστίαν, ἄμα 10 δ' ἀνανδρίαν ἔδειξαν, καὶ πράξεις αὐτοῖς ἐπήνεγκαν

η M secundum Hey vulgo, άπληφουν...η legit Bo, άπληφιῶν (vel ἀπληφημάτων) ἀλλὰ Hu 20. 469, 1 καὶ τὸ τῆς τόχης M secundum Hey vulgo,τ... legit Bo, corr. Campius l. c. 1610 ann. 2 ante Hu

¹ διέμενεν BW, διέφυγον M secundum Hey, Hu E.Z. XXVII 3, δ......ν legit Bo, διέφενγον ed. Hu, δ(νσώννμ)ον Hey, διδόναι (immo τιδέναι) πρέπον ήν Campius l. c. 5 δε add. Hey 6 (Δωρι)είς verius quam (Εὐβο)είς: Hey, ενβοεισ verisimilius quam δωριείς: Bo 7 λοπροί paene vidit Hey, ... οι Bo ίονικον M secundum Hey, ίδνιον Bo 8...] ἄστε vel οἶγε M, εναπαιί 'Βο, οἶγε Campius l. c. 1610 ann. 3, ἄστε coni. Hu 9 |ὑπερεχοημάτησαν μεγαλείως ἔν τισι τῶν πρότερον M secundum Hey, |ὅπερεχ την αγν ... εαν η ... τῶν πρότερον legit Bo, οὐχ ὁπερεῖχον μεγάλαις ἀποτίσεσι τῶν προτέρων (immo πρότερον) Campius l. c., ὑπερέχειν ταύτας τὰς ἀπωλείας ἀπασῶν τῶν πρότερον coni. Hu 10 κα|τὰ τοῦ ἐνὸς (cum hiatu) ἀπηριον ἐπίπαν M secundum Hey, κα|τὰ τὸ γενοσ αναρετ... σ. legit Bo, κατὰ τὸν ἕνα ἀπληρίαν (cum hiatu) ἐπίπαν Hey, κατὰ (τὸ μέγεδος τῆς συμφορᾶς ἐπειδη κατὰ τὸν ἐνιστῶτα καιοὸν) ἐπίπαν Hey, ς... μο... legit Bo 13 ἀνανδρίαν Hey, ἀνδρίαν M secundum Hey, ς... μο... legit Bo 13 ἀνανδρίαν Hey, ἀνδρίαν M secundum Hey, ανανδρίαν legit Bo post καὶ add. αἱ Hey, sed v. BW Fleckeis. annal. 1889, 679 αὐτοῖς Hu

4 (6)] 'Τπέρ ὧν οὐ δεήσει θαυμάζειν ἐὰν παρεκβαί-10

(1d) νοντες τὸ τῆς ἱστορικῆς διηγήσεως ἦθος ἐπιδεικτικωτέραν καὶ φιλοτιμοτέραν φαινώμεθα ποιούμενοι περὶ
2 αὐτῶν τὴν ἀπαγγελίαν. καίτοι τινὲς ἴσως ἐπιτιμήσουσιν ἡμῖν ὡς φιλαπεχθῶς ποιουμένοις τὴν γραφήν,
οἶς καθῆκον ἡν μάλιστα πάντων περιστέλλειν τὰς τῶν ¹⁵

1845 3] 'Ελλήνων ἁμαρτίας. ἐγὼ δ' οὔτε φίλον οὐδέποτ'
ἄν ὑπολαμβάνω γνήσιον νομισθῆναι παρὰ τοῖς ὀρθῶς

¹ τὴν ἀτ(οπίαν αἰσχύνην) ἄμα. Hey, nihil perspexit Βο, τὴν ἀβουλίαν ὅνειδος Campius l. c. ann. 6, τὴν ἄγνοιαν ἀναξιωτάτας (νεὶ βαρυτάτας) coni. Ηυ, quamquam ei videtur pro πράξεις requiri vocabulum velut μέμψεις, τὴν ἀβουλίαν ὄνειδος μέγα ΒW 2 ὁπο στέ(νους) Hey, ὁποστ legit Βο, ὁπὸ στεμμάτων Campius l. c. ann. 7 3 δ(ειλία περιστά)ντες Hey, (περιστάντες paene vidit Hey), δη δεντεσ vidit Βο 4 ἐθελοντηδον Μ Hey, ην legit Βο 4.5 μεγάλφ γὰρ φόβφ Ημ, μεγάλη | γὰρ ἔπω (νεὶ ἔπεσι) Μ, μεγαλφ | γαρ legit Βο 5 (ὁπερ)βολ(ὴν) Hey, ... βολ. Μ secundum Hey 5.6 ἀμ(αρτημάτων ἦσαν εἰ χρ)ὴ (λέγειν) Hey 6.7 ἡγνοηκέναι | Μ, ἀμ(αρτιῶν ἤσαν εἰ χρ)ὴ (λέγειν) Hey 6.7 ἡγνοηκέναι | legit Βο 7—9 παραπ | γεγονότας Μ secundum Hey, παραπεπαικενει ... | γεγονότας ήμαρτ(ηκέναι τοὺς αἰνίους) γεγονότας Hey, corr. Hu 11 ἀποδειπτικωτέραν Μ, corr. Di auctore Be 14 φιλαπεχ| ... Μ, corr. Ma 16 δὲ Μ secundum Bo

φρονούσι τὸν δεδιότα καὶ φοβούμενον τοὺς μετά παροησίας λόγους, και μήν οὐδε πολίτην άγαθον του 4 έγκαταλείποντα την άλήθειαν διά την έσομένην ύπ' ένίων προσκοπήν παρ' αὐτὸν τὸν καιρόν συγγραφέα 5 5 δε κοινών πράξεων οὐδ' όλως ἀποδεκτέον τὸν ἄλλο τι περί πλείονος ποιούμενον τῆς ἀληθείας. δσω γὰρ εἰς 6 πλείους διατείνει καλ έπλ πλείω χρόνον ή (διά) τῶν ύπομνημάτων παράδοσις των πρός καιρόν λεγομένων, τοσούτω χρή μαλλον και τὸν γράφοντα περί πλείστου 10 ποιείσθαι την άλήθειαν και τούς ακούοντας αποδέγεσθαι την τοιαύτην αϊρεσιν. κατά μέν γάρ τοὺς τῶν 7 περιστάσεων καιρούς καθήκει βοηθείν τούς Έλληνας όντας τοις Έλλησι κατά πάντα τρόπον, τὰ μὲν ἀμύνοντας, τὰ δὲ περιστέλλοντας, τὰ δὲ παραιτουμένους 15 την των κρατούντων όργην. ὅπερ ημείς ἐπ' αὐτων των πραγμάτων εποιήσαμεν άληθινώς την (δ') ύπερ 8 των γεγονότων τοις έπιγινομένοις διά των υπομνημάτων παράδοσιν αμιγή παντός ψεύδους απολείπεσθαι χάριν τοῦ μὴ ταῖς ἀχοαῖς τέρπεσθαι χατά τὸ παρὸν 20 τούς αναγινώσχοντας, αλλά ταϊς ψυχαϊς διορθοῦσθαι πρός τὸ μὴ πλεονάκις έν τοῖς αὐτοῖς διασφάλλεσθαι. και περι (μεν) τούτων έπι τοσοῦτον ήμιν ειρήσθω.

³ έγκαταλιπόντα M, corr. Ge 5 δὲ Ge pro δὴ 7 καὶ M secundum Ma et Hey vulgo, καὶ ἐπὶ legit Bo διὰ add. Na 255 Dɨ coll. § 8 8 τῶν πρὸς καιρὸν παρά | δοσις λεγομένων Μ, transponit Ge 9 πλείονος Μ secundum Ma et Hey vulgo, πλείστον legit Bo 12 καθήκι. | Μ, καθήκε Μα, corr. Ge e codice comprobatum a Bo τούς del. Di 13 τοίς del. Di 16 δ' add. Ma 17 ἐπιγενομένοις Μ secundum Ma et Hey vulgo, ἐπιγινομένοισ legit Bo, ut correxerat Spengelius apud Hu quaest. II 21 18 ψεύδους coni. Cobetus Mnemos. 1862, 36 Dì, μίσους legerat Ma, nihil vidit Hey, ψευδουσ legit Bo |ἀπολείπεσθαι Hey, |ἀπολιπόσθω Μ secundum Hey, |ἀπολιπόσθω Βο, ἀπολείπειν δεῖ coni. Hu 22 μὲν add. Spengelius l. c. ante Di

Ού γὰρ ἀγνοῷ διότι τινὲς ἐπιλή- [1158] 1852 5 (39.1)] (89, 14) ψονται τῆς πραγματείας, φάσχοντες ἀτελῆ καλ διερριμμένην ήμας πεποιήσθαι την έξήγησιν των 2 πραγμάτων, (είγ') ἐπιβαλλόμενοι λόγου χάριν δι- [1159 εξιέναι την Καρχηδόνος πολιορχίαν, κάπειτα μεταξύ 6 ταύτην ἀπολιπόντες καὶ μεσολαβήσαντες σφᾶς αὐτοὺς μεταβαίνομεν έπὶ τὰς Έλληνικὰς κάντεῦθεν έπὶ τὰς Μακεδονικάς ή Συριακάς ή τινας έτέρας πράξεις 3 ζητείν δὲ τοὺς φιλομαθοῦντας τὸ συνεχὲς καὶ τὸ τέλος ίμείρειν άκουσαι τῆς προθέσεως καὶ γὰρ τὴν 10 ψυχαγωγίαν καὶ τὴν ἀφέλειαν ούτω μᾶλλον συνεκ-4 τρέχειν τοίς προσέχουσιν. έμοι δ' ούχ ούτως δοκεί, τὸ δ' ἐναντίον. μάρτυρα δὲ τούτων ἐπικαλεσαίμην ἂν αὐτὴν τὴν φύσιν, ήτις κατ' οὐδ' ὁποίαν τῶν αἰσθήσεων εὐδοκεί τοις αὐτοις ἐπιμένειν κατὰ τὸ συνεχές, ἀλλ' 15 άεὶ μεταβολής έστιν οίχεία, τοῖς δ' αὐτοῖς έγχυρείν 5 έκ διαστήματος βούλεται καὶ διαφορᾶς. εἴη δ' ἄν τὸ λεγόμενον έναργες πρώτον μεν έκ της άκοης, ητις ούτε κατά τὰς μελφδίας ούτε κατά τὰς λεκτικάς υποκρίσεις 6 εὐδοκεί συνεχῶς ταῖς αὐταῖς ἐπιμένειν στάσεσιν, ὁ δὲ » μεταβολικός τρόπος καὶ καθόλου πᾶν τὸ διεροιμμένον

^{1—474, 23} M 91, 25—93, 13 Hey; v. Ni l. c., Stei l. c. 2 εὐτελή Na 249 coll. 32, 11, 6 3 διεφφηγμένην legerat Ma, διεφθαρμένην M secundum Hey, διε... γμένην legit Bo, διεφφικήνην Di auctore Hey (v. 3, 57, 5; 58, 3) 4 εἰγ' add. BW auctore Be 6 ἀπο|λείποντες M, corr. Cobetus Mnemos. 1862, 86 Hu 10. 11 ψυχαγωγίαν | Μ, τὴν ψυχαγωγίαν legerat Ma, κ, γαφ τὴν ψυχαγωγίαν legit Bo, τὴν (γὰφ) ψυχαγωγίαν Ge, (καὶ γὰφ τὴν) ψυχαγωγίαν Di 12 οῦτως M secundum Ma et Bo, οῦτω legerat Hey vulgo 14 αἰσθητέν | legerat Ma, αἰσθητέςων | M secundum Hey, ut correctat Lu 16 αὐτοῖς ἐγκυφείν Ge, αὐτο (s. acc.) μὲν κυφείν M 17 |διαφθοφᾶς M, corr. Ge 18 μὲν γὰφ | Μ, μὲν (deleto γὰφ) Ge ῆτις M secundum Ma et Bo, εἶτις legerat Hey

καλ μενίστας έγον άλλανας καλ πυκνοτάτας αὐτὴν κινεί. παραπλησίως και την γεύσιν εύροι τις αν οὐδε 7 τοῖς πολυτελεστάτοις βρώμασιν ἐπιμένειν δυναμένην, άλλὰ σικχαίνουσαν καὶ χαίρουσαν ταῖς μεταβολαῖς καὶ 5 προσηνεστέρως ἀποδεχομένην πολλάκις κα<mark>ι τ</mark>ὰ λιτὰ 1358] των έδεσμάτων ἢ τὰ πολυτελῆ διὰ τὸν ξενισμόν. τὸ δ' αὐτὸ καὶ περὶ τὴν δρασιν ίδοι τις ἄν γινόμενον. 8 ήμιστα γάρ δύναται πρός εν μένειν ατενίζουσα, κινεί δ' αὐτὴν ἡ ποικιλία καὶ μεταβολὴ τῶν δρωμένων. 10 μάλιστα δε περί την ψυχην τοῦτό τις αν ίδοι συμ- 9 βαίνον αί γὰρ μεταλήψεις τῶν ἀτενισμῶν καὶ τῶν έπιστάσεων οἷον άναπαύσεις είσι τοις φιλοπόνοις τῶν άνδρων. διὸ καὶ των άρχαιων συγγραφέων οἱ [6 (39,2) λογιώτατοι δοχοῦσί μοι προσαναπεπαῦσθαι τῷ 15 τρόπω τούτω, τινές μέν μυθικαίς και διηγηματικαίς κεγοημένοι παρεκβάσεσι, τινές δε και πραγματικαίς. ώστε μη μόνον έν αὐτοῖς τοῖς κατὰ τὴν Ελλάδα τόποις ποιεϊσθαι τὰς μεταβάσεις, ἀλλὰ καὶ τῶν ἐκτὸς περιλαμβάνειν. λέγω δ' οίον έπειδὰν τὰ κατὰ τὴν 2 20 Θετταλίαν έξηγούμενοι καί τὰς Άλεξάνδρου τοῦ [1160 Φεραίου πράξεις μεταξύ τὰς κατὰ Πελοπόννησον Λακε-

¹ αὐτίνα legerat Ma, αὐτὴν M secundum Hey, ut coniecerat Spengelius apud Hu quaest. II 21 πινεῖν | M, corr. Ma 5 προσηνέστερον Cobetus Mnemos. 1876, 375, sed v. Eberhardum observ. Pol. 22 καὶ del. Cobetus l. c. λεῖκ Μ, corr. Ge 10 δὲ Di, e codice comprobat Bo, καὶ Μ secundum Ma et Hey, δὲ καὶ Hey 14 προσαναπαῦσθαὶ legerat Ma, προσαναπεπαῦσθαὶ (quietem dedisse) M secundum Hey, ut correxerat Ge, (τοὺς ἐντυγχάνοντας) προσαναπαῦσαὶ Cobetus l.c. 15 post μὲν add. |οὖν Ma et Hey, 'nunc evanuit, si fuit' Bo, del. BW 19 προσλαμβάνειν coni. BW δὲ M secundum Ma et Hey, corr. Ben 309, e codice comprobat Bo 20 ἐξ-ηγούμενοὶ] Theopompum intellegendum esse perspexit Lu; v. ind. script. τοῦ om. Ma, vidit Hey, ut addiderat Ge

δαιμονίων έπιβολάς διηγώνται, καὶ πάλιν τὰς παρὰ Θηβαίων, έτι δε τάς κατά Μακεδονίαν ή την Ίλλυρίδα, κάπειτα διατρίψαντες λέγωσι την 'Ιφικράτους είς Alγυπτον στρατείαν καὶ τὰ Κλεάργω πραγθέντα παρ-3 ανομήματα κατά τον Πόντον. έξ ων κεχοημένους μέν 5 απαντας εύροι τις αν τφ τοιούτφ χειρισμφ, κεχρημέ-4 νους γε μην άτάκτως, ημᾶς δὲ τεταγμένως. ἐκεῖνοι μέν γὰρ μνησθέντες πῶς Βάρδυλλις δ τῶν Ἰλλυριῶν βασιλεύς και Κερσοβλέπτης δ των Θρακών κατεκτήσαντο τὰς δυναστείας, οὐκέτι προστιθέασι τὸ συνεχές, 10 οὐδ' ἀνατρέχουσιν ἐπὶ τἀκόλουθον ἐκ διαστήματος, άλλα καθάπες έν ποιήματι χρησάμενοι πάλιν έπαν-5 άγουσιν έπὶ τὰς έξ ἀρχῆς ὑποθέσεις. ἡμεῖς δὲ πάντας διηρημένοι τους επιφανεστάτους τόπους τῆς οἰκουμένης και τὰς ἐν τούτοις πράξεις και μίαν και τὴν αὐτὴν 15 ἔφοδον ἀεὶ ποιούμενοι κατὰ τὴν τάξιν τῆς διαλήψεως, έτι δε καθ' εκαστον έτος ώρισμένως έξηγούμενοι τάς 6 καταλλήλους πράξεις ένεστηκυίας, απολείπομεν πρό-1354] δηλου τοῖς φιλομαθοῦσι τὴν ἐπα(να)γωγὴν ἐπὶ τὸν συνεχή λόγον και τὰς μεσολαβηθείσας ἀεί τῶν πράξεων, » ώστε μηδεν ατελές μηδ' έλλιπες γίνεσθαι τοις φιλη-7 πόοις των προειρημένων. παλ περλ μέν τούτων έπλ τοσούτου.

¹ διηγοῦν|ται M, corr. Ge 1. 2 ἀπ' ἀθηναίων M, Ἀθηναίων (deleto ἀπ') coni. Ge, ὁπὸ Θηβαίων coni. Lu, πας' Ἀθηναίων Hu, corr. BW 7 ἐκεῖνοι] v. Theopomp. fragm. 35 (F. H. G. I 284) 8 βράδυλλις M, Βάρδυλλις Lu, Βάρδυλις Di 9 Κερσεβλέπτης est forma titulorum, v. Dittenbergerum syll. In n. 918 ann. 2 12 παθάπερ ἐμποιήματι coni. Ge 16 τάξιν Lu pro πράξιν διηγήσεως legerat Ma 17 ὀρισδέντως legerat Ma, ὡρισμένως M secundum Hey, ut correxerat Ge 19 ἐπαγωγήν M, corr. Be 21 μηδ' ἐλλειπὲς legerant Ma et Hey, μηδὲν ἀΟλὲς ('lege ἀτελὲς' Bο) μηδ' ἐλλειπὲς legit Bο, μηδὲν ἐλλιπὲς vulgo post Ge et Be

II. BELLUM PUNICUM TERTIUM.

1887] "Οτι 'Ακορούβας ὁ ετρατηγός Καρχηδονίων [7 (1) κενόδοξος ήν άλαζων καὶ πολὺ κεχωρισμένος τῆς (89,1) πραγματικῆς καὶ στρατηγικῆς δυνάμεως. πολλὰ δὲ 2 5 σημεία τῆς ἀκρισίας αὐτοῦ. πρῶτον μὲν γὰρ παρῆν ἐν πανοπλία, πορφυρίδα θαλαττίαν ἐπιπεπορπημένος, ἡνίκα Γολόσση συνεγίνετο τῷ τῶν Νομάδων βασιλεῖ, μετὰ μαχαιροφόρων δέκα. ἔπειτα προβὰς ἀπὸ τῶν 3 1338] δέχ' ὅσον είκοσι πόδας ἀπέστη, προβεβλημένος 10 τάφρον καὶ χάρακα, καὶ κατένευε τῷ βασιλεῖ προσιέναι πρὸς αὐτόν, καθῆκον γίνεσθαι τοὐναντίον. οὐ μὴν 4 ἀλλ' ὁ Γολόσσης ἀφελῶς ἔχων Νομαδικῷ τινι τρόπφ

^{2 — 479, 18} P 298° — 298°, 268°, Va 177, 2 — ἀνάγχην 476, 5: Suid. v. Ασσφούβας; v. Diod. 32, 22, App. Pun. 112—126, Liv. epit. 51, Ni l. c. Hanc eclogam libro XXXVII. tribuit Stei 53 2 δ Καρχηδονίων στρατηγός Suid. Χαρχηδονίων Va, καρχηδονίων P Suid. Gro 3 ήν καὶ Suid. Va vulgo, καὶ P, ήν BW, v. Fleckeis. annal. 1889, 689 ss. ἀλαζῶν P, corr. Va 4 πολλὰ — 9 ὅσον] σημεῖα δὲ τῆς ἀκρισίας αὐτοῦ, ὅτι παρῆν ποτε ἐν πανοπλία πορφυρίδα θαλαττίαν ἐπιπεπορπημένος, ἡνίκα Γολόσση συνεγίνετο τῷ Νομάδων βασιλεί μετὰ μαχαιροφόρων δέκα. καὶ ὅσον Suid. 4 δὲ BW, δε (s. acc.) εἰσὶ P, δὲ εἰσὶ Va, δ' εἰσὶ Sch, δέ ἐστι Hertleinius Fleckeis. annal. 1877, 37 6. 7 πορφυρ. δαλαττ. ἐπιπεπορπημένος (ἐπιπεπορμημένος P, corr. Va), quae P habet post Νομάδων βασιλεί, transponit cum Suida post πανοπλία Di 7 γολόσση Suid. Di Steph. thes. II 704 C coll. Diod. l. c. App. Pun. 70. 73. 106. 107—111. 126 (v. ad 38, 7, 4. 5. 38, 8, 1. 5), γολοσσῆι P vulgo 9 δέκα P, corr. Ben 308 BW, v. 10, 7, 5 εἴκοσι πόδας Suid. Va, π πό P post ἀπέστη add. καὶ Va vulgo, om. P Suid. Hu 10 ante κατένευε om. καὶ Va vulgo, add. P Suid. Hu προσιέναι Suid. Va, προῖέναι P 11 αὐτὸν P Suid., corr. Be καθῆκον Suid. Va, καθήκειν P Suidae cod. Β, καθίκειν Suidae cod. Α 12 γολόσσης Suid. Di, γολοσσης (s. acc.) P, γολοσσῆς Va vulgo, v. ad p. 475, 7

μόνος προσήει πρός αὐτόν καλ προσεγγίσας ήρετο τίνα 5 φοβούμενος την πανοπλίαν έγων ήπε. τοῦ δ' εἰ- [1161 πόντος δτι 'Ρωμαίους, "Ούκ αν αρ'" έφησεν δ Γολόσσης "έδωκας σαυτόν είς την πόλιν, μηδεμίαν έχων άνάγκην. πλην τί βούλει καὶ τί παρακαλείς;" φησίν. 5 6 δ δ' 'Ασδρούβας "'Εγώ" φησί "πρεσβευτήν σε παρακαλώ γενέσθαι πρός του στρατηγου και παυ αναδέχεσθαι διότι ποιήσομεν τὸ προσταττόμενον μόνον ἀπό-7 σγεσθε τῆς ταλαιπώρου πόλεως ταύτης." καὶ [δ] Γολόσσης "Παιδικήν δοκείς μοι" φησίν "άξίωσιν άξιοῦν, 10 8 δο βέλτιστε ύπλο δον γαο έξ ακεραίου πρεσβεύοντες, έτι καθημένων έν Ίτύκη 'Ρωμαίων, οὐκ έδύνασθε πείθειν, τίνι λόγφ νῦν ἀξιοῖς ταῦτά σοι συγχωρεῖσθαι, περιτετειχισμένος καλ κατά γῆν καλ κατά θάλατταν καλ σχεδον απάσας απεγνωκώς τας της σωτηρίας έλ- 16 9 πίδας;" δ δ' 'Ασδρούβας άγνοεῖν αὐτὸν ἔφη' καὶ γὰρ έπὶ τοῖς ἔξωθεν συμμάχοις ἀχμὴν καλὰς ἐλπίδας ἔχειν. ού γάρ πω τὰ περὶ τοὺς Μαυρουσίους ήμημόει μαὶ τὰ περί τῶν ὑπαίθρων δυνάμεων [ὅτι σώζονται] καὶ (μὴν) ούκ ἀπελπίζειν τὰ καθ' αύτούς: μάλιστα δὲ πεποιθέναι »

¹ προσήει Suid. Va, προσίει P συνεγγίσας coni. Hu ήρετο Suid. Sch, εἴρετο P vulgo 3 γολόσσης Suid. Va Di, γολοσσησ (s. acc.) P, γολοσσης Gro vulgo, v. ad p. 475, 7 5 βούλει P, ut correkerat ignarus scripturae codicis Sch, βούλη Va vulgo 5. 10 φησιν Va, φH P 6 φησι Va, φH P 7. 8 καὶ ἀναδέχεσθαι διότι πᾶν coni. Sch, sed v. BW Fleckeis annal. 1889, 689 ss. 8 ἀπόσχεσθε P Rei 770 Sch, ἀπόσχεσθαι Va, ἀποσχέσθαι Gro Ernestus 9 δ del. BW Fleckeis annal. 1889, 685 γολοσσησ P, corr. Di, v. ad p. 475, 7 10 δοπησ P, corr. Va 11 πρεσβευόμενοι P, corr. BW coll. 1, 10, 2. 2, 6, 1; 39, 4. 4, 17, 7 cet. 15 ἄπαξ P, corr. Di auctore Sch 18 πω Di pro που μαύρουσ| P, corr. Va 19 ὅτι σάζονται del. Sch, φετο σάζεσθαι Hu, ἡπηπόει πρίνων περί τ. ὁπ. δυνάμεων δτι σόζονται coni. BW 19. 20 καὶ | οὐα P, corr. BW addito μὴν, v. Fleckeis. annal. 1889, 681 20 κατ' αὐτοὺσ P, corr. Be

τη των θεων συμμαγία και ταις έν έκεινοις έλπισιν. οὐ γὰρ περιόψεσθαι σφᾶς προφανῶς παρασπονδου- 10 μένους, άλλα πολλας δώσειν αφορμάς προς σωτηρίαν. διὸ παρακαλείν ήξίου τὸν στρατηγὸν καὶ τῶν θεῶν 11 s ενεκεν και της τύχης φείσασθαι της πόλεως, ειδότα σαφῶς διότι μὴ δυνάμενοι τυχεῖν τούτου κατασφαγήσονται πρότερον ή παραχωρήσουσι ταύτης. τότε μέν 12 οὖν ταῦτα καὶ παραπλήσια διαλεχθέντες έγωρίσθησαν, ταξάμενοι μετά τρίτην ήμέραν πάλιν συμπορεύεσθαι: 1339] τοῦ δὲ Γολόσσου μεταδόντος τῷ στρα- [8(2)]τηγῷ περὶ τῶν εἰρημένων, γελάσας δ Πόπλιος "Ταῦτα μέλλων άξιοῦν" ἔφη "τοιαύτην και τηλικαύτην ασέβειαν είς τοὺς αίγμαλώτους ήμῶν ἐν(απ)εδείξω καὶ νῦν ἐπὶ τοῖς θεοῖς τὰς ἐλπίδας ἔγεις, παραβεβη-15 κώς καὶ τοὺς τῶν ἀνθρώπων νόμους;" τοῦ δὲ βασι- 2 λέως βουλομένου τι προσυπομιμνήσκειν τὸν Σκιπίωνα, καὶ μάλιστα διότι (δεί) συντέλειαν ἐπιτίθεσθαι τοῖς πράγμασι γωρίς γὰρ τῶν ἀδήλων καὶ τὴν κατάστασιν 3 τῶν ὑπάτων ἤδη συνεγγίζειν, ἦς δεῖν ἔφη στοχά-20 ζεσθαι, μή τοῦ χειμῶνος προκαταλαβόντος ἐπελθὼν [1162 έτερος ακονιτί λάβη την έπιγραφην των έκείνου πόνων καὶ δὴ τούτων λεγομένων ἐπιστήσας δ στρατη- 4 γὸς ἐκέλευσεν ἀναγγέλλειν διότι δίδωσι τὴν ἀσφάλειαν αὐτῷ καὶ γυναικὶ καὶ τέκνοις καὶ δέκα τῷν συγγενῷν

¹ έλπίσι P, corr. Va 5 ένεκεν| (s. acc.) P, corr. Va 9 συμπορεόσεσθαι Bentenus l. c. 29, sed v. 18, 9, 3 10 γολόσσου (ov in ras.) P Va Di, γολοσσοῦ Ernestus vulgo, v. ad p. 475, 7 18 ένεθείξω P, corr. Na 258 BW, de re confert Rei 770 App. Pun. 118 14 έχειν P, corr. Va 15 ante και add. τούς θείους Va, del. Be 16 πρόσ ὁπὸ μιμνήσκην| P, corr. Va 17 (δεί) συντέλειαν Sch, συντέλει P, συντελεί Va, συμφέρει τέλος Rei 770 21 άκονητι P, corr. Va

(καί) φίλων οἰκίαις, σὺν δὲ τούτοις δέκα τάλαντα λαβείν έχ των ιδίων υπαρχύντων και των οίκετων 5 έξαγαγείν έκατὸν οὓς ἂν αίρῆται. ταῦτα μὲν οὖν δ Γολόσσης έχων τὰ φιλάνθρωπα συνήει πρός τὸν 6 'Ασδρούβαν τῆ τρίτη τῶν ἡμερῶν' ὁ δὲ πάλιν έξεπο- 5 ρεύετο μετὰ μεγάλης ἀξίας ἐν τῆ πορφυρίδι καὶ τῆ πανοπλία βάδην, ώστε τοὺς ἐν ταῖς τραγωδίαις τυράν-7 νους πολύ τι προσοφείλειν. ἦν μὲν οὖν καὶ φύσει σάρχινος, τότε δε και κοιλίαν είλήφει και τῷ χρώματι παρά φύσιν ἐπικεκαυμένος ἦν, ὥστε δοκεῖν ἐν παν-10 ηγύρει που διαιτασθαι παραπλησίως τοῖς σιτευτοῖς βουσίν, άλλὰ μὴ τηλικούτων καὶ τοιούτων κακῶν προστατείν, ὧν οὐδ' ἂν ἐφίχοιτο τῷ λόγφ διεξιὼν οὐδείς. 8 οὐ μὴν ἀλλ' ἐπεὶ συνῆλθε τῷ βασιλεῖ καὶ διήκουσε τῶν ὑπὸ τοῦ στρατηγοῦ προτεινομένων, πολλάκις τὸν 16 μηρου πατάξας, τους θεους και την τύχην έπικαλεσάμενος, οὐδέποτε ταύτην ἔσεσθαι τὴν ἡμέραν ἔφασκεν έν ή συμβήσεται τὸν ήλιον Ασδρούβαν βλέπειν αμα 9 και την πατρίδα πυρπολουμένην καλόν γάρ έντάφιον 1340] είναι τοῖς εὖ φρονοῦσι τὴν πατρίδα καὶ τὸ ταύ- κ 10 της πῦς. ὥσθ' ὅτε μὲν εἰς τὰς ἀποφάσεις αὐτοῦ τις βλέψειε, δαυμάζειν τον άνδρα καὶ το μεγαλόψυχον

¹ καὶ add. Di $\bar{\imath}$ P 3 έξαγαγεῖν ϱ , BW (v. Diod. l. c.), έξανάγκησ P, έξ coni. Va, έξενεγκεῖν coni. Sch, έξαγαγεῖν Be, έκατὸν Di αἰρεῖται P, αἰρεῖται Va, corr. Sch 4 γολοσσῆς P, corr. Di, v. ad p. 475, 7 τὰ φιλάνθ ϱ ωπα Va, |ταφιλάνα P 8 $\mathring{\eta}\nu$ —13 οὐσεῖς: Suid. v. 'Ασσρούβας 9 τότε δὲ] βαλὼν δὲ τὴν πανοπλίαν Suid. καὶ κοιλίαν Toupius not. ad Longin. de sublim. sect. 43 e Suida Sch, καὶ λίαν P, κοιλίαν Va 14 post άλλ 'una littera erasa in P 16 μη ϱ ον Va, $\mathring{\eta}$ $\mathring{\varrho}$ ον P 19 κάλλιστον Na 360 coll. 15, 10, 3 et 38, 20, 3 21 $\mathring{\omega}$ σ9' —479, 2 ἀνανσρίαν: Suid. l. c. 21 $\mathring{\sigma}$ τε Suid. Sch, $\mathring{\sigma}$ ταν P vulgo $\mathring{\varepsilon}$ ς Suid.

των λόγων, ότε δ' είς τὸν χειρισμὸν των πραγμάτων, την άγεννίαν καταπλήττεσθαι καί την άνανδρίαν. ος 11 πρώτον μέν, των άλλων πολιτών διαφθειρομένων δλοσχερώς ύπὸ τοῦ λιμοῦ, πότους αὐτὸς συνήγε καὶ δευε τέρας τραπέζας παρετίθετο πολυτελείς και διά τῆς ίδίας εὐεξίας παρεδειγμάτιζε τὴν ἐκείνων ἀτυχίαν. άπιστον μεν γάρ ην το των αποθυησκόντων πληθος, 12 άπιστον δε τὸ τῶν αὐτομολούντων καθ' ἡμέραν διὰ τὸν λιμόν ἔπειτα τοὺς μὲν διαχλευάζων, οἶς δ' ἐν-[13 10 υβρίζων και φονεύων κατεπλήττετο τούς πολλούς [1163 καὶ τούτφ τῷ τρόπφ συνείχε τὴν έξουσίαν, ή μόλις αν γρήσαιτο τύραννος έν εὐτυχούση πόλει, και έν δεδυστυγηκυία πατρίδι. διὸ καὶ λίαν δοκῶ καλῶς 14 ήμιν είρησθαι διότι προστάτας πραγμάτων δμοιοτέρους 15 των παρά τοις Έλλησι τότε και παρά τοις Καρχηδονίοις ύπαρξάντων ούκ ἂν εύροι τις φαδίως. τοῦτο δ' 15 έσται δήλου, δταν έχ παραθέσεως του ύπερ έχείνων ποιησώμεθα λόγον.

III. BELLUM ACHAICUM.

1845] "Ότι παραγενομένων έκ Πελοπον- [9 (7) 1158 νήσου τῶν περὶ τὸν Αὐρήλιον πρεσβευ- (1)
1846] τῶν καὶ διασαφούντων τὰ συμβεβηκότα περὶ

¹ δὲ ἐς Suid. 2 ἀγέννειαν Di, v. ad 28, 21, 5 12 post πόλει add. P πάνταδεμᾶλλον ἢ στοα|τηγὸσ ἐν ατυχούση πόλει, del. Va 12. 13 καὶ δυστυχηκυία P, καὶ οὐ (v. BW Fleckeis. annal. 1889, 681) vel ἐν δυστυχηκυία Rei 771, καὶ ἐν δεδυστυχηκυία Sch, κάν δεδυστυχηκυία Di, sed v. BW l. c. 688 14 ἢλιθιωτέρους Cobetus Mnemos. 1876, 374, ἀνοητοτέρους Carol. Schenkelius Bursians Jahresber. cet. XXXVIII (1884), 1, 249 16 ὑ|πάρξαντασ P, corr. Rei 771 Sch 17 ὁπὲρ P Sch, περὶ Va vulgo 18 ποιησόμεθα P Sch, ποιησόμεθα Va, qui dicit ποιώμεθα esse in P, unde ποιώμεθα Di 20 — 481, 10 V 107"—108", W 72"—73", N 115"—116", U 391—394, Ur CXLIII;

2 αὐτούς, δτι παρ' όλίγον τοῖς δλοις ἐκινδύνευσαν, καὶ λεγόντων μετ' αὐξήσεως καὶ καινολογίας οὐ γὰρ ὡς [1154 . κατά περιπέτειαν έπ' αὐτοὺς ήκοντος τοῦ δεινοῦ διεσάφουν, άλλ' ώς κατὰ πρόθεσιν ώρμηκότων των Άχαιων 3 έπὶ τὸ παραδειγματίζειν αὐτούς ἡ σύγκλητος ἡγα-ι νάπτησεν μεν έπι τοις γεγονόσιν ώς οὐδέποτε και παραχοήμα πρεσβευτάς κατεστήσατο τούς περί τὸν Ιούλιον, και τούτους ἔπεμπε δοῦσα τοιαύτας ἐντολάς, 4 διότι δεί μετρίως έπιτιμήσαντας καλ μεμψαμένους έπλ τοις γεγονόσι το πλείον παρακαλείν και διδάσκειν 10 τούς Άχαιούς μήτε τοῖς ἐπὶ τὰ χείριστα παρακαλοῦσι προσέχειν μήτ' αὐτούς λαθείν είς την πρός 'Ρωμαίους 5 άλλοτριότητα διεμπεσόντας, άλλ' έτι και νῦν ποιήσασθαί τινα διόρθωσιν των ηγνοημένων, απερεισαμένους 6 την άγνοιαν έπλ τούς αλτίους της άμαρτίας. έξ ών 16 καλ λίαν δηλου έγένετο διότι καλ τοζς περλ του Αύοήλιον έδωκε τὰς ἐντολὰς (οὐ) διασπάσαι βουλομένη

v. Diod. 32, 26, Pausan. 7, 14 (cf. C. Wachsmuthium Leips. Stud. X 292 ss.), Liv. epit. 51, Hu ad 39, 7, 1 (p. 1337, 13), Ni l. c. 276, Stei 53 s. Ex 38, 5, 2 apparet Polybium hoc libro res Poenorum narrasse usque ad mediam Carthaginis obsidionem, tum additis rebus in Graecia gestis transiisse ad τὰς Μαπεδονικὰς ἢ Συριακὰς ἢ τινας ἐτέρας πράξεις, denique rediisse ad explicandum Carthaginis interitum. Quod autem excerpta gnomica 38, 1, 1 testantur Polybium eodem libro explicasse τὴν συντέλειαν τῆς τῶν Ἑλλήνων ἀτυχίας, ea quae post Corinthum deletam in Graecia evenerunt insequenti libro attribuenda esse videntur 20 Titulum λόγος λη⁰⁵ partim compendiis scriptum add. Z πελοπονήσου W 21 αὐρίλιον Z, corr. Ur

⁵ τὸ Ur not. 99, Rei 728s. (v. Krebsium D. Präpos. cet. 95), τῷ Τρανάκτησαν Ζ Ur, ἡγανάκτησεν Ca 976 vulgo, ἡγανάκτησεν vulgo post Be 7 κατεστήσαντο Ζ, corr. Ca 976 10 γεγονόσιν W 13 διεκπεσόντας Rei 729 14 άπερεισαμένους Ζ ante Ur, ἀπειρασαμένους U 17 οὸ add. Ur, οὸκ ἐπὶ τῷ Hu, v. F. Krappium D. subst. Infin. cet. Inaug.-Diss. Heidelberg 1892, 30 διασπάσαι (διασπάσαι Be) βουλομένη Ζ, διασπάσαι Hu deleto βουλομένη

τὸ ἔθνος, ἀλλὰ πτοῆσαι καὶ καταπλήξασθαι [βουλομένη] τὴν αὐθάδειαν καὶ τὴν ἀπέχθειαν τῶν ἀχαιῶν.
τινὲς μὲν οὖν ὑπελάμβανον καθ' ὑπόκιοισιν τοὺς Ῥω- 7
μαίους * * * διὰ τὸ μένειν ἀτελῆ τὰ κατὰ Καρχηδόνα.
τὸ δ' ἀληθὲς οὐς οὕτως εἶχεν, ἀλλ' ἀποδεδεγμένοι τὸ 8
ἔθνος ἐκ πολλοῦ χρόνου καὶ νομίζοντες ἔχειν αὐτὸ
πιστὸν μάλιστα τῶν Ἑλληνικῶν, ἀνασοβῆσαι μὲν ἔκριναν διὰ τὸ φρονηματίζεσθαι πέρα τοῦ δέοντος, πόλεμον δ' ἀναλαβεῖν ἢ διαφορὰν ὁλοσχερῆ πρὸς τοὺς
10 ἀχαιοὺς οὐδαμῶς ἐβούλοντο. —

"Ότι οἱ περὶ τὸν Σέξτον προάγοντες ἐκ τῆς [10 (8) 'Ρώμης εἰς τὴν Πελοπόννησον ἀπήντησαν τοῖς (2) περὶ τὸν Θεαρίδαν, οῖ(περ) ἤσαν πρεσβευταὶ πεμφθέν- 2 1847] τες ὑπὸ τῶν ἀχαιῶν παραιτησόμενοι καὶ διδάξοντες 15 τὴν σύγκλητον ὑπὲρ τῶν εἰς τοὺς περὶ τὸν Αὐρήλιον γενομένων ἀλογημάτων. οἶς καὶ συμμίξαντες οἱ προ- 3 ειρημένοι παρεκάλεσαν αὐτοὺς ἀνακάμπτειν εἰς τὴν ἀχαΐαν, ὅτι περὶ πάντων τούτων ἔχουσιν ἐντολὰς αὐτοὶ διαλέγεσθαι τοῖς ἀχαιοῖς. παραγενομένων δὲ 4

των περί του Σέξτον είς την Πελοπόννησον καί διαλεγομένων τοις 'Αχαιοίς εν τη των Αλγιέων πόλει καλ προφερομένων πολλούς καλ φιλανθρώπους λό- [1155 5 γους, και τὸ περί τοὺς πρεσβευτάς ἔγκλημα παραπεμπόντων και σχεδον οὐδεν προσδεόμενον δικαιολογίας, δ άλλὰ βέλτιον έκδεχομένων τὸ γεγονὸς αὐτῶν τῶν Άχαιῶν, καθόλου δὲ παρακαλούντων μὴ πορρωτέρω προβήναι της άμαρτίας μήτε της είς αύτούς μήτε της 6 είς τούς Λακεδαιμονίους, τὸ μὲν σωφρονοῦν μέρος άσμένως άπεδέχετο τὰ λεγόμενα καὶ λίαν ένετρέπετο, 10 συνειδός αύτῷ τὰ πεπραγμένα καί πρὸ ὀφθαλμῶν λαμβάνον τὰ συμβαίνοντα τοῖς πρὸς Ῥωμαίους ἀντιταττο-7 μένοις, τὸ δὲ πλῆθος τῶν ἀνθρώπων ἀντιλέγειν μὲν οὐδὲν εἶχε τοῖς ὑπὸ τῶν περὶ τὸν Σέξτον λεγομένοις δικαίοις, άλλ' ήγε την ήσυγίαν, έμενε δε νοσούν και 15 8 διεφθαρμένον. οί δὲ περί τὸν Δίαιον καὶ Κριτόλαον (καί) πάντες οἱ μετέχοντες αὐτοῖς τῆς αὐτῆς γνώμης. οὖτοι δ' ἦσαν ὥσπερ ἐπίτηδες ἐξ ἐκάστης πόλεως κατ' έκλογήν οί γείριστοι καὶ τοῖς θεοῖς έχθροὶ καὶ λυμαι-9 νόμενοι τὸ ἔθνος καθάπεο ή παροιμία φησίν, οὐ μό- »

⁴ παραπέμπων N 5 καὶ σχεδὸν οὐδὲν προσδεόμενον (προσδεόμενοι W) Z Ur Di, καὶ σχεδὸν οὐδὲν προσδεομένων Ca 977 vulgo, $\dot{\omega}_S$ (vel $\dot{\omega}_S$ καὶ) σχεδὸν οὐδὲν προσδεόμενον Sch, καὶ Sch 10 ένετράπετο WN 11 αὐτῷ (Z), corr. Sch Sch Sch 11 αὐτῷ (Z), corr. Sch S

νον τὰ διδόμενα τῆ δεξιᾶ παρὰ Ῥωμαίων ἐδέχοντο τῆ λαιᾶ χειρί, καθόλου δὲ καὶ συλλήβδην παρέπαιον τοῖς λογισμοῖς. ὑπέλαβον γὰρ τοὺς Ῥωμαίους διά τε 10 τὰς ἐν τῆ Λιβύη καὶ τὰς κατὰ τὴν Ἰβηρίαν πράξεις 5 δεδιότας τὸν ἀπὸ τῶν Ἰλχαιῶν πόλεμον πᾶν ὑπομένειν 1848] καὶ πᾶσαν προῖεσθαι φωνήν. διὸ νομίσαντες 11 ἴδιον τὸ παρὸν ἀπεκρίθησαν φιλανθρώπως τοῖς πρεσβευταῖς τοὺς μὲν περὶ τὸν Θεαρίδαν ὅμως ἀποστέλλειν εἰς τὴν σύγκλητον, αὐτοὶ δὲ παρακολουθήσαντες 10 εἰς τὴν Τεγέαν καὶ κοινολογηθέντες τοῖς Λακεδαιμονίοις * * *, ἵνα γένηταί τις ὡμολογημένη λύσις περὶ τοῦ πολέμου. ταῦτα δ᾽ ἀποκριθέντες ἐν τοῖς έξῆς 12 ἤγον ἐπὶ τὴν πάλαι προκειμένην αὐτοῖς ἄγνοιαν τὸ ταλαίπωρον ἔθνος. καὶ τοῦτ᾽ εἰκότως συνέβαινε γί- 13 15 νεσθαι δι᾽ ἀπειρίαν καὶ κακίαν τῶν κρατούντων.

Το δε τέλος τῆς ἀπωλείας ἡνύσθη τοιῷδε τινι [11 (9) τρόπφ. παραγενομένων γὰρ εἰς τὴν Τεγέαν τῶν (8) 2 περὶ τὸν Σεξτον καὶ τοὺς Λακεδαιμονίους ἐπισπασαμένων χάριν τοῦ σύμφωνον αὐτοῖς γενέσθαι πρὸς τοὺς ᾿Αχαιοὺς τήν τε περὶ τῶν προγεγονότων [1156]

² λαιᾶ Ca 977, δὲ μιᾶ Z, δὲ λαιᾶ Ur in marg. παραπαΐον Z, corr. Ca 977 6 προϊέσθαι N διὸ νομίσαντες Z ante Ur, διανομίσαντες superscripto δ super prius α V, δι δν νομίσαντες U 8 ἀποστελεΐν Rei 729 10. 17. 484, 5 τέγεαν Z, corr. Di 11. 12 ***] post πολέμον lac. indicat Ca 977, ante $\tilde{\epsilon}$ να add. έπιμελήσεσθαι vel προνοηθήσεσθαι (cum hiatu) Rei 729, φροντιεΐν Hu, πᾶν ποιήσειν BW 11 περὶ Z, del. Rei 729 Sch vulgo, tenet BW 12 ταῦτ' ἀποπρ. super posterius τ superscriptis δ ' $\dot{\alpha}$ V 14 ταλαίπορον WN 16. 17 V^m add.: περὶ τῶν στρᾶ, W^m N^m : ζήτει $\dot{\epsilon}$ ν τῷ περὶ στρατηγημάτων: περὶ τῶν στρατ:; v. BW Beitr. 21 16 τὸ δὲ τέλος τῆς ἀπολείας repetit et priora del. W ante τινι add. $\dot{\delta}$ ὲ U Ur, om. Z Ca 977 vulgo 17 post παραγεν. add. et del. $\dot{\delta}$ ὲ W 18 ἐπισπαμενων V 19 σύμφονον V 20 ἀχαιοὺς Ur, παρχηδονίους ZW^m , λακεδαμονίους W

έγκλημάτων δικαιοδοσίαν (καί) την κατά τον πόλεμον έπογήν, έως αν πέμψωσι Ρωμαΐοι τούς περί των δίων 3 έπισκεψομένους, συνεδρεύσαντες οί περί τον Κριτόλαον έκοιναν τούς μεν άλλους διακλίναι την απάντησιν, 4 τον δε Κριτόλαον προάγειν είς την Τεγέαν. δ μεν 5 ούν προειρημένος ήδη σχεδόν απηλπικότων των περί 5 του Σέξτου ήλθε, γενομένης δε συγκαταστάσεως πρός τούς Λακεδαιμονίους είς οὐδεν συγκατέβαινεν, φήσας ούκ έχειν έξουσίαν οὐδεν οἰκονομεῖν ἄνευ τῆς τῶν πολλών γνώμης έπανοίσειν δε τοίς Άγαιοίς είς την 10 έξης έφη σύνοδον, (ήν έδει) γενέσθαι μετά μήνας έξ 6 διὸ σαφῶς ἐπιγνόντες οἱ περὶ τὸν Σέξτον ἐθελοκαχούντα τὸν Κριτόλαον καὶ δυσχεραίνοντες ἐπὶ τοἰς απαντωμένοις τους μεν Λακεδαιμονίους απέλυσαν εls την οίκείαν, αύτοι δ' έπανηγον είς την Ίταλίαν, και 16 7 εγνωκότες άγνοιαν καὶ μανίαν τοῦ Κριτολάου. δ δὲ Κριτόλαος χωρισθέντων τούτων έπιπορευόμενος κατά 1349] τον χειμώνα τας πόλεις έκκλησίας συνήγε, προφάσει μέν χρώμενος δτι βούλεται τὰ δηθέντα πρὸς τούς Λακεδαιμονίους καὶ πρὸς τούς ἐν τῆ Τεγέα δια-8 σαφείν αὐτοίς, τη δ' άληθεία κατηγορίαν ποιούμενος 'Ρωμαίων και παν το λεγόμενον υπ' έκεινων έπι το 9 χείρον έκδεχόμενος, έξ ων δυσμένειαν καὶ μίσος ένειρ-10 γάζετο τοις όγλοις. άμα δὲ τούτοις παρήγγειλε τοις άρχουσι μη πράττειν τούς όφειλέτας μηδε παραδέ-

¹ καὶ add. Ur 2 ὁποχὴν WN, ἐποχὴν Z Ur not. 100, om. Ur vulgo ante Rei 729 Sch 3 ἐπισκεψομένους Z Ca 978, ἐπισκεψαμένους Ur 4 τοὺς Rei 729 Sch, πλείστους Z διακλίναι Z, corr. Didotiana 5 οἰ—6 προσειρημένοι Z, corr. Ur 7 ἢλθον man. antiqua in U 9 οὐδὰ V, ut videtur 11 ἔφη Ur pro ἐφ' ἡ ἡν ἔδει Di, αὐτῆ Z, ῆτις ἔμελλε Ur 14 ἀπατωμένοις Z, corr. Ur 20 καὶ πρὸς del. Rei 729 Bε, sed v. Sch VIII 1, 153

χεσθαι τοὺς ἀπαγομένους εἰς φυλακὴν πρὸς τὰ χρέα, τοὺς (δ') ἐράνους ἐπιμόνους ποιεῖν, ἔως ἀν λάβη τὰ τοῦ πολέμου κρίσιν. λοιπὸν ἐκ τῆς τοιαύτης δημ- 11 αγωγίας πᾶν τὸ λεγόμενον ὑπ' αὐτοῦ πιστὸν ἐγίνετο, 5 καὶ πρὸς πᾶν τὸ παραγγελλόμενον ἕτοιμον ἡν τὸ πλῆ- Φος, περὶ μὲν τοῦ μέλλοντος ἀδυνατοῦν προνοεἰσθαι, τῆ δὲ παρ' αὐτὰ χάριτι καὶ ἡρστώνη δελεαζόμενον.

Ο δὲ Κοιντος ὁ Καικίλιος ἐν τῆ Μα- [12 (10) κεδονία τάδε πυνθανόμενος (καί) τὴν ἐν

10 Πελοποννήσφ γενομένην ἀκρισίαν καὶ ταραχὴν ἐξέπεμψε πρεσβευτὰς Γνάιον Παπείριον καὶ τὸν νεώ- [1157
τερον Ποπίλιον Λαινᾶτον, σὰν δὲ τούτοις Λὖλον Γαβίνιον καὶ Γάιον Φάννιον· οῖ καὶ συνηγμένων τῶν 2
Αχαιῶν εἰς Κόρινθον, κατὰ τύχην ἐλθόντες εἰς τοῦ15 τον τὸν καιρὸν καὶ παραχθέντες εἰς τὰ πλήθη διετίθεντο πολλοὺς οὖτοι καὶ φιλανθρώπους λόγους παραπλησίους τοἰς περὶ τὸν Σέξτον, πᾶσαν ἐνδεικνύμενοι 3
φιλοτιμίαν χάριν τοῦ μὴ προβῆναι τοὺς Αχαιοὺς εἰς
δλοσχερεστέραν ἀπέχθειαν πρὸς 'Ρωμαίους μήτ' ἐ(κ)

20 τῆς πρὸς Λακεδαιμονίους προφάσεως μήτε διὰ τῆς
πρὸς αὐτοὺς ἐκείνους ἀλλοτριότητος. ὧν οἱ μὲν πολ- 4

¹ ἀπαγομένους Z Ca 978, ἐπαγομένους Ur 2 δ' add. Sch 3 λοιπὸν bis in VWN 6 post μὲν del. οὖν Rei 729 Hu 7 παρ' αὐτοῦ Z, corr. Rei 729 Sch ὁαστῶνι Z, corr. Ur 9 τάδε Z Ca 978, τὰ δὲ Ur not. 101, om. Ur παλ add. Ur 10 πελοπονήσω W 11 πρεσβευτὰς Z ante Ur, ταραχὰς U 12 Ποπίλιον Λαινᾶτον Hu Fleckeis. annal. 1870, 735 s., ἀλίωνα μαϊνον (λαϊνον additis in marg. ἴσως μαϊνον V Z, σπιπίωνα ἀφριπάνον Ur, v. Rei 730 et Sch VIII 1, 154 s. αἴλον Z, corr. Ernestus 17 τοῖς Z Ur not. 101 Be, τοῖς τῶν Ur vulgo παρὰ τὸν σέξτον Z, corr. Ur, παρὰ τοῦ σέξτον coni. Ur not. 101 18 τοῦ τοῦ Ν παραβῆναι Z vulgo, προβῆναι N ante Sch lex. 424 Di 19 μήτ' ἐπ Hu (v. 2, 17, 3), μήτε Z, μήτε διὰ Ur vulgo 20 λαπεδαιμονίους ex λαπεδαιμονίοις V

λοί διακούοντες οὐδαμῶς ἀνείχοντο, χλευάζοντες δὲ τούς πρέσβεις μετὰ θορύβου καὶ κραυγῆς έξέβαλον. 5 και γάο συνηθοοίσθη πληθος έργαστηριακών και 1350] βαναύσων ανθρώπων δσον οὐδέποτε πᾶσαι μέν γὰρ ἐκορύζων αἱ πόλεις, πανδημεὶ δὲ καὶ μάλιστά πως ἡ 6 6 των Κορινθίων. όλίγοις δέ τισι και λίαν ήρεσκε τὰ 7 λεγόμενα διὰ τῶν πρεσβευτῶν. δ δὲ Κριτόλαος, ῶσπερ κατ' εύχην ύποθέσεως έπειλημμένος και θεάτρου συνενθουσιώντος και παρεστηκότος ταῖς διανοίαις, κατανίστατο μεν των άρχόντων, διέσυρε δε τούς άντιπολι-10 τευομένους, ένεπαροησιάζετο δε τοις των 'Ρωμαίων 8 πρεσβευταίς, φάσκων βούλεσθαι μέν 'Ρωμαίων φίλος ύπάργειν, δεσπότας δ' ούκ αν εύδοκήσαι κτησάμενος. 9 καθόλου δὲ παρήνει, λέγων ώς, ἐὰν μὲν ἄνδρες ὧσιν, ούκ ἀπορήσουσι συμμάχων, ἐὰν (δ') ἀνδρόγυνοι, κυ-15 10 ρίων. καὶ πολλὰ δή τινα πρὸς ταύτην τὴν ὑπόθεσιν έμπορεύων και μεθοδευόμενος έκίνει και παρώξυνε 11 τοὺς ὄχλους. ἐποίει δ' ἐμφάσεις καὶ περὶ τοῦ μὴ τυχόντως χρησθαι ταῖς ἐπιβολαῖς, ἀλλὰ καὶ τῶν βασιλέων

¹ ἡνείχοντο Di, sed v. ad 14,1,10 πλεονάζοντες WN 2 έξεβαλον N Hu (E.Z. XXI 6), έξέβαλλον Z vulgo 3 έργαστικῶν coni. Sch, sed v. Diod. 31,25,1 4 post οὐδέποτε addendum esse πρότερον coni. Hu 5 γὰρ Z Hu (ut coniecerat Sch), om. U vulgo έπορύζων V ante Rei 730 Be, έπορύζωντο N, έπόρυζον Z vulgo αὶ πόλεις] ἀπόλεις V 8 έπειλημμένος Z ante Rei 730 et Ernestum, έπιλημμένος U Ur vulgo 9 παρεστηπότως V κατανίστωντο Z, κατενίστωντο W, κατενίστωντο (8. acc.) N, corr. Ur 12 ξωμαίων φίλος V ante Rei 730 Sch, ξωμαίων φίλονς Z, ξωμαίονς φίλονς Ur vulgo 14 δ' ἐπαρώνει Rei 730, δὲ παρήνει πρός τὸν πόλεμον coni. Sch 15 δ' add. Ca 979 17 ἐμπειρεύων Rei 730 (sed v. Sch VIII 1, 157), ξητορεύων Sch Sch

τινάς και των πολιτευμάτων ένια κοινωνείν αὐτῷ τῆς προθέσεως. των δε της γερουσίας βουλομέ- [13 (11 νων έπιλαμβάνεσθαι καὶ κωλύειν αὐτὸν τῶν τοιούτων λόγων, περισπασάμενος τούς στρατιώτας 5 κατανίστατο, κελεύων προσελθεῖν, ἐγγίσαι, τολμῆσαί τινα μόνον αψασθαι τῆς χλαμύδος. καθόλου δ' ἔφη 2 πολύν ήδη χρόνον παρακατεσχηκώς αύτον οὐκέτι δύνασθαι καρτερείν, άλλ' έρειν τὸ φαινόμενον. δείν γάρ 3 οὐ Λακεδαιμονίους οὐδὲ Ρωμαίους άγωνιᾶν οὕτως [1158 10 (ώς) τοὺς έξ αὐτῶν συνεργοῦντας τοἰς έχθροῖς· εἶναι γάο τινας τούς πλείον 'Ρωμαίοις εὐνοοῦντας καὶ Δακεδαιμονίοις ή τοῖς σφετέροις πράγμασιν. καὶ τούτων 4 πίστιν ἔφερεν· ἔφη γὰρ Εὐαγόραν τὸν Αἰγιέα καὶ 1351] τον Τριταιέα Στρατίον πάντα τὰ λεγόμενα δι' 15 ἀπορρήτων ἐν ταῖς συναρχίαις διασαφεῖν τοῖς περί τον Γνάιον. τοῦ δὲ Στρατίου συμμεμιχέναι μὲν τοῖς 5 άνθρώποις δμολογούντος καὶ μετά ταῦτα συμμίξειν φάσκοντος φίλοις ούσι καὶ συμμάχοις, άνηγγελκέναι δ' δραιζομένου μηδεν των εν ταῖς συναρχίαις είρημέ-20 νων, δλίγοι μέν τινες επίστευον, οι δε πλείους προσ-

¹ πολιτευομένων Z, corr. Ur 4 περιστησάμενος Cobetus Mnemos. 1858, 209, sed v. Rei 730 s. et Sch VIII 1, 158 6 χλαμίδος WN 7 παρακατεσχηκός Z, corr. Ur αὐτὸν Z, corr. Ur 9. 10 οὕτως Z', οὕτω U Ur, ὡς οὕτω Ca 979 (errore pro οὕτως ὡς), corr. Gro 10 αὐτῶν Z, αὐτῶν vulgo post Be συνεργοῦντας Z ante Ur, συνεργοῦντος U ἐχθροῖς Z, U^m addito γρ', αὐτοῖς U 11 πλείον Z, πλείον vel πλείοι V, πλείονας N, corr. Ur ξωμαίους superscripto οις W λαμεδαιμονίους Z, corr. Ur 13 αἰγέα Z, corr. Ur 14 τριταίον VU, τρίτατον N (W s. acc.), τριτταιέα Ur, corr. Ur not. 101 Sch στρατίγιον Z, στρατήγιον U vulgo, Στράτιον Sch, Στρατίον Be 15 διασαφείν ex σαφείν V 16 στρατιγίον Z, στρατηγίου W Ur, corr. Sch συμμεμιγέναι N 18 φασιοντας super τας addito τος W 19 δ' ὁραιζομένου BW, διοριζόμενος Z, δὲ (immo δ') ὁραιζόμενος Ur vulgo, δὲ διοριζομένου Hu

- 6 εδέχοντο τὰς διαβολάς. ὁ δὲ Κριτόλαος παροξύνας τοὺς ὅχλους διὰ τῆς τούτων κατηγορίας ἔπεισε τοὺς ἀχαιοὺς πάλιν ψηφίσασθαι λόγφ μὲν τὸν πρὸς Λακε7 δαιμονίους πόλεμον, ἔργφ δὲ τὸν πρὸς Ῥωμαίους καὶ προσεπεμέτρησεν ἔτερον ψήφισμα παράνομον, ὥστε ς κυρίους εἶναι τοὺς ἀνθρώπους οὺς [ἀν] ἐκὶ στρατηγίαν αἰρήσονται δι' οὖ τρόπου τινὰ μοναρχικὴν ἀνέλαβεν ἔξουσίαν.
- 8 Οὖτος μὲν οὖν ταῦτα διοικησάμενος ἐγίνετο περὶ τὸ πραγματοκοπεῖν καὶ Ῥωμαίοις ἐπιβάλλειν τὰς χεῖ-10 ρας, οὐδενὶ λόγφ τοῦτο πράττων, ἀλλὰ πάντων ἀσεβε-9 στάτοις καὶ παρανομωτάτοις ἐπιβαλλόμενος τῶν δὲ πρέσβεων ὁ μὲν Γνάιος εἰς Αθήνας ἀπῆρεν κἀπεῖθεν εἰς Λακεδαίμονα προσεδρεύσων τοῖς καιροῖς, ὁ δ΄ Αὖλος εἰς Ναύπαπτον, οἱ δὲ δύο μέχρι τῆς τοῦ Και-15 κιλίου παρουσίας ἔμειναν ἐν ταῖς ᾿Αθήναις. καὶ τὰ μὲν κατὰ τὴν Πελοπόννησον ἐν τοῦτοις ἦν. —

¹ παροξόνας Z ante Ur, παροξόναι U 4 ξωμαίους ex ξωμαίους N 5 προς ξμέτρισεν V, προσεμέτρισεν Z Ur, προσεμέτρησεν Ca 980, corr. Sch lex. 528 Di post ώστε add. πάντων Rei 731 6 αν — 7 αἰρήσωνται VU Sch, αν — αἰρήσωνται Z, αν — αἰρήσωνται Ur, corr. God. Hermannus de part. αν 37 Di 6 στρατοπεθεία (Z) Ur, στρατηγία Rei 731, corr. Di 7 δι' δν τρόπον Z Ur, δ' α τρόπον Ca 980, δι' οὐ τρόπον Di, διὸ τρόπον Hu, corr. BW coll. 1,47, 2. 10, 22, 9 ἀνέλαβεν ex ἀνέλαβον V 10 πραγματοποπείν Z ante Ur, πραγματοπείν U φωμαίοις Z Ca 980, φωμαίους Ur 11 ἀσεβεστάτοις ex ἀσεβεστάτους V 12 παρανομοτάτοις Z, corr. Ca 980 έπιβαλλόμενος Z Na 348 Di, ἐπιλαβόμενος U Ur, ἐπιβαλόμενος Ca 980 vulgo 13 είς Z ante Be, ἐς Ur vulgo ἀπῆρεν (Z) Ur vulgo, ἀπῆρε V Hu 15 αδλος Rei 732 Sch pro άλλος νάπαπτον W 17 πελοπόνησον W Subscribunt VWN: τέλος της πολυβίου ἱστορίας 18—489,5 P 268,

ομνάστου, κακῶς δὲ βεβιωκὼς καὶ δοκῶν έαυτῷ [1165 παρακεχρῆσθαι τὴν πρώτην ἡλικίαν, ὁμοίως δὲ καὶ 2 κατὰ τὴν πολιτείαν θρασὺς καὶ πλεονέκτης καὶ δι' Εὐμένους καὶ Φιλεταίρου σεσωματοποιημένος (διὰ) τὰς 5 προειρημένας αἰτίας. —

Polybius Achivus quamvis tunc in Africa cum s Scipione fuerit, tamen quia domesticam cladem ignorare non potuit, semel in Achaia pugnatum Critolao duce asserit. Diaeum vero adducentem ex Arcadia 10 militem ab eodem Metello praetore oppressum cum exercitu docet. —

exercitu docet. —

1858] "Οτι τοῦ Κριτολάου τοῦ στρατηγοῦ τῶν [15 (39,8)
Αχαιῶν μετηλλαχότος, καὶ τοῦ νόμου κελεύοντος, ἐπὰν συμβή τι περὶ τὸν ἐνεστῶτα στρατηγόν, τὸν

15 προγεγονότα διαδέχεσθαι τὴν ἀρχήν, ἔως ἄν (ἡ) καθήκουσα σύνοδος γένηται τῶν Αχαιῶν, ἐπέβαλε τῷ Διαίῳ 2
χειρίζειν καὶ προεστάναι τῶν κοινῶν πραγμάτων.
διόπερ ἐκπέμψας εἰς τὰ Μέγαρα καὶ παραγενόμενος 3
εἰς "Αργος ἔγραψε ταὶς πόλεσι πάσαις τῶν οἰκογενῶν

20 καὶ παρατρόφων τοὺς ἀκμάζοντας ταὶς ἡλικίαις εἰς
μυρίους καὶ δισχιλίους ἐλευθεροῦν καὶ καθοπλίσαντας
πέμπειν εἰς τὴν Κόρινθον. ἐμέρισε δὲ ταῖς πόλεσι 4

Va 181; v. Ni l. c. 276, Stei 53 19 ἀκατίδουσ P, corr. Bergkius Di, v. C. I. A. II 2 n. 966 A 9. 11 κλεομένουσ P, corr. idem BW

¹ ἐαντοῦ vel ἐκάστω Rei 771 2 πάρα κεχωρίσθαι P, παρακεχωρήσθαι Va, corr. Sch lex. 447 Di 4 σεσωματοποιημένος διὰ Di auctore Sch pro σω ματοποιησάμενος 6—11 Oros. 5, 3; id fragmentum detexit Ur 294 12—492, 11 P 268°—269°, Va 181; v. Pausan. 7, 15 ss. (cf. C. Wachsmuthium Leipz. Stud. X 292 ss.), Liv. epit. 52, Ni l. c., Stei l. c. 18. 16 ἀχεῶν P, corr. Va 14. 15 τον πο γεγονότα P, corr. Va 15 ἡ add. Sch coll. 4, 14, 1; 26, 7

την ἐπιβολην τῶν σωμάτων εἰκῆ καὶ ἀνίσως, καθάπερ 5 και περί των άλλων έπραττεν. οίς δ' αν έλλείπη τὸ τῶν παρατρόφων πληθος, ἀναπληροῦν ἔδει τὴν έκάστοις 6 καθήκουσαν μοίραν έκ των άλλων οίκετων. Θεωρων δε την απορίαν την εν τοις ποινοίς Ισχυράν οδσαν ι διὰ τὸν πρὸς Λακεδαιμονίους γεγονότα πόλεμον, έπαγγελίας ποιεϊσθαι συνηνάγκαζε καί κατ' ιδίαν είσφέρειν τούς εὐπόρους, οὐ μόνον τοὺς ἄνδρας ἀλλὰ καὶ τὰς 7 γυναϊκας. αμα δε τούτοις παρήγγειλεν πανδημεί τούς έν ταις ήλικίαις άθοοίζεσθαι μετά των δπλων είς την 10 8 Κόρινθον. έξ ὧν συνέβαινε γίνεσθαι τὰς πόλεις 9 πλήρεις απρισίας, ταραχής, δυσθυμίας. καὶ τοὺς μὲν ΄ ἀπολωλότας ἐπήνουν, τοὺς δ' ἐκπορευομένους ἡλέουν, και προσκατεκλαίοντο πάντες ώσανει προορώμενοι τὸ 10 μέλλον την δε των οίκετων ανάτασιν και τον έπι- 15 συρμόν βαρέως έφερον, ώς αν των μεν ηλευθερωμένων άρτι, τῶν δὲ λοιπῶν πρὸς τὴν ἐλπίδα ταύτην μεμε- [1166] 11 τεωοισμένων. ἄμα δὲ τούτοις οί μὲν ἄνδρες είσφέοειν ήναγκάζοντο παρά την αύτων προαίρεσιν δ,τι τις έχειν δόξειεν, αί δε γυναϊκες άφαιρούμεναι σφῶν αὐ- 20 τῶν καὶ τῶν ἰδίων τέκνων τὸν κόσμον ὥσπερ ἐπίτηδες 16 (39,9)] είς αὐτὸν τὸν ὅλεθρον εἰσέφερον. ἀπάντων (δέ) τούτων έν ένὶ καιρῷ συμβαινόντων, ή τῶν κατὰ μέρος ἀεὶ προσπιπτόντων κατάπληξις ἀφη-1859] φεῖτο τῶν ἀνθρώπων τὴν ὑπὲρ τῶν ὅλων ἐπίστασιν 25

και διάληψιν, δι' ής εμελλον προνοείσθαι (δι)ότι πάντες είς πρόδηλον όλεθρον άγονται μετά τέκνων καί γυναικών. λοιπόν, οἶον ὑπὸ χειμάρρου τινὸς λάβρου 2 προωθούμενοι καί φερόμενοι μετά βίας, έπηκολούθουν s τῆ τοῦ προεστώτος ἀγνοία καὶ παρακοπῆ. 'Ηλεῖοι μὲν 3 γάρ καὶ Μεσσήνιοι κατά χώραν ἔμειναν, προσδοκῶντες τὸν ἀπὸ τοῦ στόλου κίνδυνον οῦς οὐδὲν ἄν τῶν παρόντων ώνησεν, είπες έφάνη τὸ νέφος έκεῖνο κατὰ την έξ άρχης πρόθεσιν. Πατρείς δε και το μετά τού- 4 10 των συντελικόν βραχεί χρόνφ πρότερον έπταίκει κατά την Φωκίδα, καὶ τὸ συμβαϊνον ήν πολλῷ τῶν κατὰ Πελοπόννησον έλεεινότερον. οἱ μὲν γὰρ ἐκ τοῦ ζῆν 5 παραλόγως αύτοὺς έξῆγον, οἱ δ' ἔφευγον έκ τῶν πόλεων άνοδίαις, πρός οὐδεν ώρισμένον ποιούμενοι την 15 άναχώρησιν διά τὴν ἔκπληξιν τῶν γινομένων ἐν ταῖς πόλεσιν. καὶ οἱ μὲν ἦγον ἐκδώσοντες ἀλλήλους τοῖς 6 πολεμίοις ως άλλοτρίους γεγονότας Ρωμαίων, οί δ' έμήνυον και κατηγόρουν των πέλας, οὐδενὸς ἐπιζητοῦντος κατά τὸ παρὸν τὴν τοιαύτην χρείαν οί δὲ μεθ' ίκετη-20 ρίας απήντων, δμολογοῦντες παρεσπονδηκέναι καί πυνθανόμενοι τί δεῖ πάσχειν, μηδέπω μηδενὸς ἐπιζητοῦντος λόγον ὑπὲρ τούτων. πάντα δ' ἦν πλήρη παρ- 7 ηλλαγμένης φαρμακείας των διπτούντων έαυτούς είς τὰ φρέατα καὶ κατὰ κρημνῶν, ὥστε κατὰ τὴν παροι-

¹ διότι Ben 309 BW pro ὅτι 2 ἄ|γονται P, corr. Va 5 ἀγνοια (s. acc.) P, ἀνοία Va, corr. Hu 9 πρόθεσι P, corr. Va 11 καὶ ἡν τὸ | συμβαῖνον P, transponit BW Fleckeis. annal. 1889, 683 s. τῶν del. coni. Sch 13. 17 δὲ P, corr. Ben 309 BW 22 πάντα — 492, 1 περιπέτειαν τοῦ ἀνθρώπου: Suid. v. περιπέτεια 22 πάντα — 24 κρημνῶν: Suid. v. φαρμακείας 22 πασηλλαγμένης Hu Fleckeis. annal. 1870, 728, ἀρχομένης P Suid. utroque loco, in suspicionem vocat Sch, μαινομένης Ben 309 s. 24 κριμνῶν P, corr. Va

μίαν καν έχθοον έλεησαι θεασάμενον την τότε περι
8 πέτειαν της Έλλάδος. τον μέν γαρ προ του χρόνον
έσφάλλοντο και τοις δλοις ἔπταιον ἐνίοτε, ποτὲ μὲν
ύπὲρ πραγμάτων διαφερόμενοι, ποτὲ δὲ παρασπονδού
9 μενοι δια τῶν μονάρχων κατὰ δὲ τοὺς νῦν λεγο- [1167
μένους καιροὺς ἠτύχησαν ἀτυχίαν ὁμολογουμένην διὰ
τὴν τῶν προεστώτων ἀβουλίαν και διὰ τὴν ιδίαν
10 ἄγνοιαν. οι δὲ Θηβαιοι ἐκλιπόντες πανδημεί τὴν κό
1860] λιν ἔρημον τελέως κατέλειπον ἐν οίς και Πυθέας
εἰς Πελοπόννησον ἀποχωρήσας μετὰ γυναικὸς και τῶν 10
τέκνων ἠλᾶτο κατὰ τῆς χώρας. —

11 Παράδοξος αὐτῷ ἐφάνη ἡ ἀπάντητις τῶν πολεμίων.
ἀλλά μοι δοκεί κατὰ τὴν παροιμίαν κενὰ κενοὶ λογίζονται. λοιπὸν εἰκότως τοἰς τοιούτοις τὰ πρόδηλα παράδοξα φαίνεται. —

12 Καὶ ἐβουλεύετο περὶ τῆς εἰς οἶκον ἀνακομιδῆς, ὅμοιον ποιῶν ὡς εἴ τις ἄπειρος ὑπάρχων τοῦ νεῖν καὶ μέλλων αὐτὸν ῥίπτειν εἰς τὸ πέλαγος περὶ μὲν τοῦ ῥίψαι μὴ βουλεύοιτο, ῥίψας δὲ διανοοῖτο περὶ τοῦ πῶς ἀν ἐκνήξαιτο πρὸς τὴν γῆν. —

17 (39, 10)] "Οτι ἄρτι τοῦ Διαίου παρόντος εἰς τὴν Κόρινθον, καθεσταμένου στρατηγοῦ διὰ

² τῆς Ἑλλάδος] τοῦ ἀνθρώπου Suid. 4 |ὁπὸ P, corr. Di auctore Sch 8 ἄγνοιαν P Hu, ἄνοιαν Va vulgo λείποντες BW 9 κατέλειπον P Hu E.Z. XXV 8 BW, κατέλιπον Va vulgo 12-15 M 95, 5-8 Hey; ν. Pausan. l. c. 12 αὐτῷ] Diaeo 18 ἀλλ' ὡς ἐμοὶ coni. BW 15 φαίνονται Μ, corr. Lu 16-20 M 95, 8-12 Hey 16 ἐβουλεύετο] Diaeous 17 νείν Ge, |πονείν Μ 18 αὐτὸν Μ, corr. Lu ἱπτείν Di 19 ἱίψαι Μ, corr. Lu 20 post γῆν continuo add. Μ: οὐδὲ γὰς ἐπὶ cet.; ν. ad 38, 18, 5 21-496, 8 P 296 - 270, Va 185 21 ἄρτι P Salmasius ad oram sui exempli edit. Valesianae (ν. BW IV cap. II) Hu, om. Va vulgo 22 (καὶ) καθεστ. coni. Sch

των πολλων, ήπον οί περί τον Ανδρωνίδαν παρά τοῦ Καικιλίου καθ' ών προδιαδούς φήμην ώς συμφρο- 2 νούντων τοίς έχθροίς, παρέβαλε τούς άνθρώπους τοίς όγλοις, ώστε μετά πάσης ύβρεως συλληφθέντας άπαγ-5 θήναι δεδεμένους. ήκε δὲ καὶ Φίλων ὁ Θετταλὸς 3 πολλά φιλάνθοωπα τοῖς '4χαιοῖς προτείνων' ὧν ἀκού- 4 οντες συνέπραξάν τινες των έκ της χώρας, έν οίς ην καί Στρατίος ήδη γηραιός ών, δς έμπλεκόμενος καί λιπαρών έδείτο τοῦ Διαίου πεισθηναι τοῖς ὑπὸ τοῦ 10 Καικιλίου προτεινομένοις. οί δε συνεδρεύσαντες τοίς 5 μέν ύπο του Φίλωνος λεγομένοις οὐ προσείχον οὐκ 6 ένόμισαν γάρ κοινήν είναι την σωτηρίαν, άλλ' α(ὐτοὺς κατ' ί)δίαν τὸ σφέτερον συμφέρον και την αύτῶν άσφάλειαν εν πλείστω τιθεμένους ταῦτα λέγειν. (διὸ) 15 πρός τούτον τὸν σχοπὸν ἐβουλεύσαντο περὶ τῶν ἐνεστώτων, εί και κάντων άμα διήμαρτον. σαφῶς γὰο 7 σφίσι τὰ πεπραγμένα συνειδότες οὐδαμῶς ἐδύναντο πιστεύσαι διότι τύχοιεν ἄν τινος έλέου παρά 'Ρωμαίων. τὸ δ' ὑπὲρ τῶν πραγμάτων καὶ τῆς τῶν πολλῶν σω- 8 1861] τηρίας παθείν ὅ,τι δέοι γενναίως οὐδ' ἐν νῷ [1168 καθάπαξ ελάμβανον. ὅπερ ἦν ἀνδρῶν φιλοδόξων καὶ προστατείν φασκόντων τῆς Ελλάδος. ἀλλὰ γὰρ πῶς 9 έμελλε καὶ πόθεν παραστήσεσθαι τοῦτο τὸ φρόνημα

² ante φήμην add. τὴν Va, del. BW 3 Ο δὲ παφέβαλεν –5 δεδεμένους: Suid. ν. παφέβαλεν 4 ἀνα|χθῆναι P, ἀναδεχθῆναι Suid., corr. Na 255 Di 6 ἀχεοίο P, corr. Va 8 στράττιος P, Στράτιος Sch, Στρατίος Be 12. 13 άλλ αὐτοὺς ματ' ίδιαν τὸ BW, άλλὰ διαντο (s. acc.) P, άλλὰ διὰ τὸ Va, άλλὰ τὸ Rei 772, άλλ ἱδία τὸ Hu Fleckeis. annal. 1870, 728 13 αὐτῶν P, corr. Va 14 τιθεμένων ταῦ|τα λέγειν P, corr. Rei 772 BW, τιθέμενοι πάντα ἐποίουν (cum hiatu) coni. Sch, τιθέμενοι τοιαῦτ ἔλεγον Hu διὸ add. BW, καὶ Rei 772 Hu 16 εί] $\mathring{\eta}$ coni. Va 22 άλλὰ Rei 772 Sch pro $\~{u}$ μα

τοῖς προειρημένοις; ἦσαν γὰρ οἱ βουλευόμενοι Δίαιος καὶ Δαμόκριτος, ἄρτι τῆς καθόδου τετευχῶς διὰ τὴν ἐνεστῶσαν ἀκρισίαν, σὺν δὲ τούτοις ᾿Αλκαμένης, Θεο-10 δέκτης, ᾿Αρχικράτης. ὑπὲρ ὧν, τίνες ἦσαν καὶ τίνα φύσιν ἕκαστος εἶχε καὶ τίνα προαίρεσιν καὶ βίον, εἶ- ε ρηται διὰ πλειόνων.

Όθεν έν τοιούτοις όντος τοῦ διαβουλίου 18 (39, 11)] (40, 5) καὶ τὸ τέλος ἀκόλουθον ἐξέβη τῶν δοξάν-2 των. παραυτίκα μέν οὖν συνέκλεισαν οὐ μόνον τοὺς περί του Αυδρωνίδαν καί Λάγιου, άλλα καί του ύπο- 10 στράτηγον Σωσικράτην, ἐπενέγκαντες αlτίαν δτι προστατήσαι τοῦ διαβουλίου καὶ συναποφήναιτο πέμπειν πρός τὸν Καικίλιον καὶ συλλήβδην πάντων εἶη τῶν 3 κακῶν αἴτιος: εἰς δὲ τὴν ἐπαύριον καθίσαντες δικαστὰς τοῦ μὲν Σωσικράτους κατεδίκασαν θάνατον καὶ δή 16 σαντες καὶ στρεβλοῦντες προσεκαρτέρουν, έως διέφθειραν τὸν ἄνθρωπον, οὐδὲν εἰπόντα τῶν ἐκείνοις προσ-4 δοκωμένων. τὸν δὲ Λάγιον καὶ τὸν 'Ανδρωνίδαν καὶ τὸν "Αρχιππον ἀφῆκαν, ᾶμα μὲν τοῦ πλήθους εls έπίστασιν παραγενομένου διά την είς τον Σωσικράτη » παρανομίαν, αμα δε τοῦ Διαίου λαβόντος παρά μεν 'Ανδρωνίδου τάλαντον, παρά δ' 'Αρχίππου τετταρά-

κοντα μνᾶς. οὐδὲ γὰρ ἐπὶ τοῦ σκάμματος ἄν, τὸ δὴ 5 λεγόμενον, έδύνατο λήξαι της περί τοῦτο τὸ μέρος άναισχυντίας και παρανομίας δ προειρημένος. παρα- 6 πλήσια δε τούτοις επραξε και βραχεί χρόνφ πρότερον ε είς Φιλίνον τον Κορίνθιον προθείς γάρ αιτίαν ότι διαπέμπεται πρός Μεναλκίδαν και τὰ Ῥωμαίων φρονεί, τόν τε Φιλίνον και τους υίους αυτού μαστιγών και 1362] στοεβλών έν συνόψει πάντας άλλήλων οὐ πρότερον έληξε ποίν ή διέφθειοε τὰ μειράκια και τὸν Φιλίνου. 10 τοιαύτης δε τῆς ἀνοίας καὶ τῆς ἀκρισίας συμβαινούσης 7 περί πάντας οΐαν οὐδ' ἂν ἐν βαρβάροις εύροι τις φαδίως, δήλον ώς είχότως αν τις έπιζητήσειε πως [1169 ούκ ἄρδην ἀπώλοντο πάντες. έγὼ γὰρ ἂν εἴποιμι 8 διό(τι) δοκεί μοι καθαπερανεί τύχη τις άντερείσαι παν-15 οῦργος καὶ τεχνική πρὸς τὴν ἄνοιαν καὶ μανίαν τῶν ήγουμένων, ήτις έξωθουμένη πάντη και πάντως ύπο τῆς ἀγνοίας τῶν προεστώτων, βουλομένη δὲ κατὰ πάντα τρόπον σφίζειν τοὺς Αχαιούς, ἐπὶ τὸ καταλειπόμενον ήλθεν ώσπες άγαθὸς παλαιστής. τοῦτο δ' 9 20 ἦν τὸ ταχέως σφῆλαι (καλ) φαδίως ήττῆσαι τοὺς Έλληνας δπερ έποίησε. διὰ γὰρ τοῦτο συνέβη μήτε τὴν 10 τῶν Ῥωμαίων ὀργὴν καὶ θυμὸν ἐκκαυθῆναι πορρωτέρω, μηδ' έλθεῖν τὰς ἐκ τῆς Λιβύης δυνάμεις, μήτε

l οὐσὲ γὰρ — 3 παρανομίας ὁ δίαιος ὁ στρατηγὸς τῶν Αχαιῶν: M 95, 12—14 Hey, v. ad p. 492, 20 1 σκάμμα | P extrema pagina, σκάμματος M ante Va 3 ὁ προειρημένος 1 vad vi Sch pro διὸ καθάμερ ἀν (s. acc.) εί P ἀντερίσαι P, ἀντερίσαι Rei 772, corr. Va 16 πάντη P, corr. Sch 17 ἀγνοίας P Hu, ἀνοίας Va vulgo 18 σώζειν P, corr. Hu, v. Pagina P Hu, ἀνοίας Pagina P Corr. Pagina P Rei 772 20 καὶ add. Pagina P Rei 772 22 τῶν super vers. add. Pagina P Hu, om. Pagina P Va vulgo

τοὺς προεστώτας, ὅντας οἴους εἶπον, ἐπιλαβομένους δὲ προτερήματος, ἀποδείξασθαι τὴν αὐτῶν ἀσέβειαν 11 εἰς τοὺς ὁμοφύλους. τί γὰρ εἰπὸς ἡν πρᾶξαι τούτους κατὰ τῶν ἰδίων, ἐπιλαβομένους ἀφορμῆς τινος ἢ προτερήματος, δῆλόν ἐστιν ἐκ τῶν προειρημένων διὰ τὸ 5 12 κατὰ λόγον. ἄπαντες δὲ τότε τὴν παροιμίαν ταύτην διὰ στόματος ἔσχον, ὡς "Εὶ μὴ ταχέως ἀπωλόμεθα, οὐκ ἂν ἐσώθημεν."

IV. EXCIDIUM CARTHAGINIS.

19a Imperator omnes aleae casus inter mutuas clades we experiri festinans cuneatim stipatus densetisque clipeis ab ictu sagittarum defensus, veloci saltu comitantibus promptis prope portam venit hostilem crasso ferro crustatam. Et licet saxis et glande ceterisque telis cum periculo salutis premeretur, fodicare tamen para to tos valvarum latera, ut aditum patefacerent, vocibus increpans crebris, non ante discessit quam telorum

¹ post δντασ add. μèν Va, del. Hu 3 πράξαι P, corr. Va 5.6 διὸ δὴ κατὰ λόγον ἔπαντες τότε coni. Be 6—8 M 95, 14—17 Hey: "Οτι τῶν ἀχαιῶν ἀπολομένων ὑπὸ διαίου, παροιμία τις ἐξηνέχθη, ὡς εἰ μὴ ταχέως ἀπωλόμεθα, οὐκ ἄν ἐσώθημεν, ὑκανεί, εἰ μὴ οἱ κακοὶ ἀπώλοντο, οἰκ ἀν ἡ Ἑλλὰς διες ἐκωτος. Suid. V. εἰ μὴ ταχέως: εἰ μὴ ταχέως ἀπωλόμεθα, οὐκ ἄν ἐσώθημεν. ἔπαντες δὲ τότε τὴν παροιμίαν διὰ στόματος εἰχον οἱ κρημνιζόμενοι (v. Bernhardyum ad h.l.) 7 ἔσχον P Hu, εἰχον Suid. Va vulgo, v. Hu E.Z. XXIV 10 p. 377 ann. 1 ἀπωλόμεθα M secundum Ma et Hey, ἀπολώμεθα legit Bo 7. 8 ἀπωλόμεθα, οὐκ hiatus non offendit in proverbio ad Themistoclis (Plut. Themist. 29) auctoritatem redeunte 10—497, 13 Ammian. Marcell. 24, 2, 14—17; Pol. fragm. agnovit Sch V 48 et comparat App. Pun. 117 et Zonar. 9,29 (p. 290, 20 ss. Bonn.). Cf. ad 38, 9, 1 10 Imperator] Iulianus Apostata Pirisaboram, Babyloniae urbem, oppugnans

congerie, quae superiaciebantur, se iam cerneret obruendum. Evasit cum omnibus tamen, paucis levius vul- 3 neratis, ipse innoxius verecundo rubore suffusus. Legerat enim Aemilianum Scipionem cum historiarum 5 conditore Polybio Megalopolitano Arcade et triginta militibus portam Carthaginis impetu simili subfodisse. Sed fides recepta scriptorum veterum recens factum defendit. Aemilianus enim testudine lapidea tectus 4 successerat portam, sub qua tutus et latens, dum 10 moles saxeas detegunt hostes, urbem nudatam inrupit. Iulianus vero locum patentem adgressus obumbrata caeli facie fragmentis montium et missilibus aegre repulsus abscessit. —

1854] ΄ Επεὶ δὲ παρελθὼν εἰς τὸ τεῖχος, [19 (39,3) 15 τῶν Καρχηδονίων ἐκ τῆς ἄκρας ἀμυνομένων, εὖρε τὴν διὰ μέςου θάλαςς οὐ πάνυ βαθεῖαν οὖςαν, τοῦ Πολυβίου συμβουλεύοντος αὐτῷ καταςπεῖραι τριβόλους σιδηροῦς ἢ ςανίδας ἐμβαλεῖν κεντρωτάς, ὅπως μὴ διαβαίνοντες οἱ πολέμιοι προςμάχωνται τοῖς χώμαςιν, ἔφη γελοῖον εἶναι, κατειληφότας τὰ τείχη καὶ τῆς πόλεως ἐντὸς ὄντας, εἶτα πράττειν ὅπως οὐ μαχοῦνται τοῖς πολεμίοις. —

"Ότι τοῦ ᾿Αςδρούβου τοῦ τῶν Καρ- $[20\ (39,4)\ 1168$ χηδονίων ετρατηγοῦ ἱκέτου παραγενο-

^{14—21} Plut. apophth. p. 200° (II 77 Bernard.); Pol. fragm. agnovit Sch V 49 14 παρελθών] Scipio minor 15 εὐρε BW pro μὴ σὐ, εἰς Wyttenbachius, ἔγνω vel ἔμαθε Hu 16 θάλατταν est Polybianum 18 ἔμβαλεῖν Hu pro ἔμβάλλειν 21 Post hanc eclogam solet poni fragmentum a Suida v. σεμνομυθοῦσιν et partim v. συνέπεσε servatum et a Va 218 Polybio tributum hoc: ὁ δὲ σεμνὸς Ἰσδορούβας συνέπεσε τῷ στρατηγῷ πρὸς τὰ γύνατα, ἐπιλελησμένος τῆς μεγαλορογμοσύνης. Sed et propter hiatum (γύνατα, ἐπιλελ.) et coll. 39, 20, 1 hoc excerptum a Polybio abiudicat Di 22—501, 19 M 93, 14—95, 5 Hey; v. Diod. 32, 23, App. Pun. 131

ρευθήναι καὶ περὶ (ὧν) οἱ ἄνθρωποι ἀμφιβάλλουςι διευκρινήςαι, μέχρις οδ ςυνήθειαν έχωςι τή πολιτεία καὶ 3 τοῖς νόμοις. δ δὴ καὶ μετά τινα χρόνον ἐποίηςε πρὸς λόγον τοὺς ἀνθρώπους ςτέρξαι τὴν δεδομένην πολιτείαν καὶ μηδὲν ἀπόρημα μήτε κατ' ἰδίαν μήτε κατὰ κοινὸν 6 4 ἐκ τῶν νόμων γενέςθαι περὶ μηδενός. διὸ καὶ καθόλου μέν ἐξ ἀρχῆς ἀποδεγόμενοι καὶ τιμῶντες τὸν ἄνδρα. περί τούς έςγάτους καιρούς και τὰς προειρημένας πράξεις εὐδοκούμενοι κατὰ πάντα τρόπον ταῖς μεγίςταις τιμαῖς ἐτίμηςαν αὐτὸν κατὰ πόλεις καὶ ζῶντα καὶ μετ- 10 5 αλλάξαντα. πάντες (δ') ἔκριναν κατὰ λόγον τοῦτο ποιείν μη γάρ έξεργαςαμένου τούτου και γράψαντος τούς περὶ τής κοινής δικαιοδοςίας νόμους ἄκριτα πάν-6 τα ἦν καὶ πολλής γέμοντα ταραχής. διὸ καὶ τοῦτο κάλλιςτον Πολυβίω πεπράγθαι νομιςτέον πάντων των 15 προειρημένων. ---

6 (17)] "Ότι ὁ ετρατηγόε τῶν 'Ρωμαίων μετὰ τὸ (40,11) χωριεθήναι ἐξ 'Αχαΐας τὸ ευνέδριον, ἐπισκευάσας τὸν ἐν 'Ισθμῷ τόπον καὶ κοσμήσας τὸν ἐν 'Ολυμπίᾳ καὶ Δελφοῖς νεὼν ταῖς έξῆς ἡμέραις ἐπεπορεύετο [1178 τὰς πόλεις, τιμώμενος ἐν ἐκάστη καὶ τυγχάνων τῆς 2 ἁρμοζούσης χάριτος. εἰκότως δὲ τιμᾶσθαι συνέβαινεν

¹ καὶ περὶ Va pro καίπερ (ὧν) οἱ ἄνθρωποι Va, οἱ ἀνοι P, (ὧν) ἄν Hu ἀμφιβάλλωσι Hu 2 μέχρις οὖ Ben 310 Hu, μέχρι τοῦ P, μέχρι οὖ ed. Di, μέχρι ἄν Di praef. I 55 συνήθεις ὧσι coni. Sch 3. 4 πρὸς λόγον BW, προσ τὸ P, πρὸς τὸ Va vulgo, del. Di et Unger Philol. 1896, 76 s., πρῶτον Hu 8 περὶ δὲ (δὲ add. Rei 773 Hu) τοὺς ἐσχάτονο] 'totus hic locus Polybii non est' Rei 773 10 καὶ ζῶντα (ξόντα P) καὶ μεταλλάξαντα del. Sch auctore Va ann. 33 ratus cetera non esse inducenda 11 δ' add. Va 13 πάντα P, πάντ ἄν Ern. Schulzius Rhein. Mus. 1868, 431 Hu 17–509, 8 P 271, Va 194; v. Liv. epit. 52, Ni l. c. 276 20 ἐπεπόρεντο P, corr. Sch 22 τιμᾶσθαι Va, |ξ P, τοῦτο et tum συνέβαινεν αὐτῷ coni. Hu

αὐτὸν καὶ κοινῆ καὶ κατ' ἰδιαν· καὶ γὰρ ἐγκρατῶς καὶ 3 καθαρῶς ἀνεστράφη καὶ πράως ἐχρήσατο τοῖς ὅλοις πράγμασι, μέγαν καιρὸν ἐν τοῖς Ἑλλησιν ἔχων καὶ μεγάλην ἐξουσίαν. καὶ γὰρ ἐν οἶς ἐδόκει παρεωρα- 4 5 κέναι τι τῶν καθηκόντων, ἐμοὶ μὲν οὐκ ἐφαίνετο δι' 1867] ἑαυτὸν τοῦτο πεποιηκέναι, διὰ δὲ τοὺς παρακειμένους φίλους. τοῦτο δ' ἦν ἐκφανέστατον (ἐν) τοῖς ὁ τῶν Χαλκιδέων ἰππεῦσιν, οὓς ἀνεῖλεν.

II. RES AEGYPTI.

10 "Ότι Πτολεμαῖος ὁ τῆς Cυρίας βαςιλεὺς κατὰ [7 (18) τὸν πόλεμον πληγεὶς ἐτελεύτησε τὸν βίον, κατὰ (40,12) μέν τινας μεγάλων ἐπαίνων καὶ μνήμης ὢν ἄξιος, κατὰ 2 δέ τινας τοὐναντίον. πρᾶος μὲν γὰρ ἦν καὶ χρηστός, 3 εἰ καί τις ἄλλος τῶν προγεγονότων βασιλέων. σημεῖον 4 15 δὲ τούτου μέγιστον ὂς πρῶτον μὲν οὐδένα τῶν ἐαυτοῦ φίλων ἐπ' οὐδενὶ τῶν ἐγκλημάτων ἐπανείλετο δοκῶ δὲ μηδὲ τῶν ἄλλων Άλεξανδρέων μηδένα δι' ἐκεῖνον ἀποθανεῖν ἔπειτα δόξας ἐκπεσεῖν ἀπὸ τῆς 5 ἀρχῆς ὑπὸ τάδελφοῦ, τὸ μὲν πρῶτον ἐν 'Αλεξανδρείς

² ἀνεστράφηι P πράωσ P, corr. Sch 4 παρεοραπέναι Di 7 τούτων accentu acuto ex circumflexo mutato P, corr. Va | ἐκφανέστατον P Hu, καταφανέστατον Va vulgo ἐν add. Va 8 ante τῶν add. κατὰ P, del. Rei 773 Be 10—510, ll P 271°—272° (fol. 272° ab Omontio catal. génér. d. manuscr. des bibl. publ. de France. Départements. Catal. d. manuscr. Grees. Parisiis 1886 photolithographice est repraesentatum), Va 194; v. Liv. epit. 52, Ni l. c. 276. Hoc loco Polybium ea scripsisse, quae Strabo de Alexandria ex eo deprompsit (v. p. 425, 1688.), coni. Sch 10 post Συρίας add. καὶ Αἰγύπτον Sch 12 |καὶ μνήμησ P Hu, καὶ τιμῆς Va vulgo 13 τοῦναντίον P πρᾶοσ P, corr. Sch 18 ἀπὸ] ἐκ Di, sed v. Thucyd. 8, 81, 2

λαβών κατ' αὐτοῦ καιρὸν ὁμολογούμενον ἀμνησικάκη6 τον ἐποιήσατο τὴν ἀμαρτίαν μετὰ δὲ ταῦτα πάλιν ἐπιβουλεύσαντος τῆ Κύπρφ, κύριος γενόμενος ἐν Λαπήθφ τοῦ σώματος ᾶμα καὶ τῆς ψυχῆς αὐτοῦ, τοσοῦτον ἀπέσχε τοῦ κολάζειν ὡς ἐχθρὸν ὥστε καὶ δωρεὰς ε
προσέθηκε παρὰ τὰς πρότερον ὑπαρχούσας αὐτῷ κατὰ
7 συνθήκας καὶ τὴν θυγατέρα δώσειν ὑπέσχετο. κατὰ μέντοι γε τὰς ἐπιτυχίας καὶ κατορθώσεις ἐξελύε(το) τῆ ψυχῆ, καί τις οἶον ἀσωτία καὶ φαθυμία περὶ αὐτὸν
Αἰγυπτιακή συνέβαινεν (καὶ) κατὰ τὰς τοιαύτας δια- 10 θέσεις εἰς περιπετείας ἐνέπιπτεν.

B. OLYMP. 158, 4.

EX EPILOGO.

1868 8 (19)] Της συγγραφης ταῦτα μεν οὖν ημεῖς 15 της συγγραφης ταῦτα μεν οὖν ημεῖς 15 καταπράξαντες ἐκ τῆς 'Ρώμης ἐπανήλθομεν, ὡσανεὶ κεφάλαιά τινα τῶν προπεπολιτευμένων κατειργασμένοι, 2 χάριν ἀξίαν τῆς πρὸς 'Ρωμαίους εὐνοίας. διὸ καὶ πᾶσι τοῖς θεοῖς εὐχὰς ποιούμεθα τὸ λοιπὸν μέρος τῆς ζωῆς ἐν τούτοις καὶ ἐπὶ τούτων διαμεῖναι, [1174 θεωροῦντες τὴν τύχην ὡς ἔστιν ἀγαθὴ φθονῆσαι τοῖς

άνθρώποις και μάλιστα κατά τοῦτο τὸ μέρος Ισχύει καθ' δ τις ἂν δοκῆ μάλιστα μακαρίζεσθαι και κατορθοῦν ἐν τῷ βίφ.

Καὶ ταῦτα μεν οῦτω γενέσθαι συνέπεσεν ήμεις 3 5 δε παραγεγονότες έπι το τέρμα της όλης πραγματείας βουλόμεθα, προσαναμνήσαντες της άρχης και της προεκθέσεως ής ἐποιησάμεθα καταβαλόμενοι τὴν ἱστορίαν, συγκεφαλαιώσασθαι την όλην υπόθεσιν, ολκειώσαντες την άρχην τῷ τέλει καὶ καθόλου καὶ κατὰ μέρος. 10 έξεθέμεθα τοιγαροῦν ἐν ἀρχαῖς ὅτι τῆς μὲν προκατα- 4 σκευής ποιησόμεθα την άρχην άφ' ών Τίμαιος άπέλιπεν· έπιδραμόντες δε κεφαλαιωδώς τὰς κατὰ τὴν 5 'Ιταλίαν και Σικελίαν και Λιβύην πράξεις, ἐπειδή περί μόνων των τόπων τούτων κάκεῖνος πεποίηται την 15 ίστορίαν, δτ' ανήλθομεν έπι τούς χρόνους, έν οίς 'Αννίβας μεν παρέλαβε τας Καρχηδόνος δυνάμεις, δ δε Δημητρίου Φίλιππος την έν Μακεδονία βασιλείαν, Κλεομένης δ' δ Σπαρτιάτης ἔφυγεν έκ τῆς Ἑλλάδος, άμα δὲ τούτοις Άντίοχος μὲν τὴν ἐν τῆ Συρία βασι-20 λείαν, διεδέδεκτο, Πτολεμαΐος δε την κατ' Αίγυπτον δ κληθείς Φιλοπάτωρ, έπηγγειλάμεθα διότι πάλιν ἀπὸ 6 τούτων των καιρων ἀρξάμενοι καθ' οθς ήν όλυμπιὰς ένατη και τριακοστή πρός ταις έκατόν, διέξιμεν τάς κοινάς τῆς οἰκουμένης πράξεις, περιγράφοντες κατ'

¹ log όειν M, corr. BW auctore Ge 3 τ ω M secundum Hey, τωι βlω legit Bo, ut correverat Hey 6 προ-αναμνήσαντες <math>Ge, sed v. 4, 28, 6. 5, 111, 10 7 ἐποιήσαμεν legerat Ma, ἐποιησάμεθα M secundum Hey, ut coniecerat Ge 9. 10 κατὰ μέρος ἐξεθέμεθα M, distinxit <math>Ma 11 ἀπέλειπεν M, corr. Ge 12 ἐνδραμόντες M, corr. Be 15 δταν ἔλθωμεν M, ὅτε ἤλθομεν (cum hiatu) Ge, corr. Hey 22 ϑ' καὶ λ' πρὸς ταῖς ϱ' M

1369] όλυμπιάδας καὶ διαιροῦντες κατ' ἔτος καὶ συγκρινοντες ἐκ παραβολῆς τὰς καταλλήλους ἔως τῆς Καρχηδόνος ἁλώσεως καὶ τῆς 'Αχαιῶν καὶ 'Ρωμαίων περὶ τὸν 'Ισθμὸν μάχης, ἔτι δὲ τῆς ἐπιγενομένης ἐκ τούτων 7 ἀποκαταστάσεως περὶ τοὺς "Ελληνας. ἐξ ὧν τὸ κάλ- 5 λιστον ἔφαμεν, ᾶμα δ' ὡφελιμώτατον περιγενέσθαι τοῖς φιλομαθοῦσι τοῦτο δ' ἡν τὸ γνῶναι πῶς καὶ τίνι γένει πολιτείας ἐπικρατηθέντα σχεδὸν ᾶπαντα τὰ κατὰ τὴν οἰκουμένην ὑπὸ μίαν ἀρχὴν ἔπεσε τὴν 'Ρωμαίων, 8 ὁ πρότερον οὐχ εὐρίσκεται γεγονός. τούτων δὴ πάν- 10 των ἡμῖν ἐπιτετελεσμένων λείπεται διασαφῆσαι τοὺς χρόνους τοὺς περιειλημμένους ὑπὸ τῆς ἱστορίας [1176 καὶ τὸ πλῆθος τῶν βύβλων καὶ (τὸν) ἀριθμὸν τῆς ὅλης ποαγματείας.

¹ κατὰ M, corr. Ben 309 BW 2 κα|ταλλήλους · ὡς M, corr. Ma 3 καὶ τῆς | ξωμαίων M, corr. Be 6 ὡφελημότατόν M, corr. Ma post ὡφ. add. τε M, τι coni. Ge, del. Di, v. 1, 4, 4. 6, 2, 3 περιγινεσθαι Ge 7 γνῶναι—10 γεγονός Eadem fere verba sunt 1, 1, 5. 6, 2, 3 9 post οἰκουμ. add. καὶ μαθεῖν 6, 2, 3 8 πάντα 6, 2, 3 9 post οἰκουμ. add. 1, 1, 5. 6, 2, 3: ἐν οὑχ (οὑδ' 6, 2, 3) ὅλοις πεντήκοντα καὶ τρισίν ἔτεσιν 10 δὲ Μα, δὴ M secundum Hey, sicut e specimine scripturae codicis M aeri inciso, quod editioni Maianae est affixum, revocavit Ge 13 βίβλων M, corr. Hu, v. BW I 77 τὸν add. Di 14 Subscribit M: ἐν τῷ περὶ τοῦ τίς τὶ ἐξεῦρε: | τελο τῆς πολυβίον ἱστορίας ἰόγον λ /. τὸν μ λόγον: | περὶ γνωμικῶν ἀποστομισμάτων (pro quo ἀποστοματισμάτων esse legendum docet Di Steph. thes. I 2, 1702B), cuius subscriptionis rationem post alios explicat Ni l. c. 277 ss.

FRAGMENTA LIBRI XL.

cui indices inerant, non supersunt.

FRAGMENTA EX INCERTIS LIBRIS.

A. FRAGMENTA, QUAE AFFERUNTUR ADDITO NOMINE POLYBIL

- [1* Άθεσία] καὶ αὖθις Πολύβιος ἐπικρύπτειν ἄπασι τὴν ἀθεσίαν αὐτῶν καὶ τὴν ἀβεβαιότητα.]
- 1 (4 Hu). Αλγόσθενα] πόλις Μεγαρίδος ... τὸ ἐθνικὸν ὤφειλεν Αἰγοςθενεύς, ὡς Μεγαρεύς. Πολύβιος δ' Αλγοσθενίτην φηςίν .. Steph. Byz.
 - 2(6). Αίφε δάπτυλον]..καὶ Πολύβιος δ δὲ πφοσπεσών αίφεται νίπην εὐτυχεστάτην.
- 3 (9). Απόλουθον] .. καὶ Πολύβιος τοὺς δ' ἐτίμησε χρυσοῖς ὑφάσμασιν καὶ λόγχαις, βουλόμενος ἀπόλουθον 10 εἶναι τοῖς ἔργοις τὴν διὰ τῶν λόγων ἐπαγγελίαν.

¹ Si fragmentis litterarum ordine collectis nomen auctoris non est tributum, e Suida hausta sunt; neque tamen addito Polybii nomine certa est fides Suidae, quod constat eum non-nullis locis per errorem Polybium citasse (cf. Bernhardyum ad Suid. v. ἀνάστασις gl. 2., αὐτάριεια, γεφυρίζων, στέρξω, χάρμα). Cf. Fragm. 1*. 5. 19. 44. 64 1 Fragmentum 1* a Polybio abiudicat Di 3 fr. 1 spectare videtur Pol. 6, 11*, 4 8 δ' BW pro δὲ

4 (10). 'Απρόπολις] Δαμάςκιος τὰ γὰρ ἐπιφανέστατα τῶν ὀχυρωμάτων ὡς ἐπίπαν κοινὴν ἔχει τὴν φύσιν. γνοίη δ' ἄν τις τὸ λεγόμενον ἐκ τῶν περὶ τὰς ἀκροπόλεις συμβαινόντων. αὖται γὰρ δοκοῦσι μὲν μεγάλα συμβάλλεσθαι πρὸς ἀσφάλειαν τῶν πόλεων, ἐν αἶς ἀν ε ἀσι, καὶ πρὸς τὴν τῆς ἐλευθερίας φυλακήν, γίνονται δὲ καὶ πολλάκις αἴτιαι δουλείας καὶ κακῶν ὁμολογουμένων, ὡς φηςι Πολύβιος.

[5 (12). Δλαή] .. και Πολύβιος οίδε γὰς και λόγων άλκη Θανάτου καταφρονείν.]

6(13). 'Αλογιστία] καὶ Πολύβιος όλίγοι δέ τινες ήσαν οι καταινέσαντες, οι δὲ πλείονες ἀντέπιπτον ἀν οι μὲν ἀλογιστίαν, οι δὲ μανίαν ἔφασαν είναι τὸ παραβάλλεσθαι καὶ κυβεύειν τῷ βίῷ, τὸ παράπαν ἀνεννόητον ὄντα τῆς μάχης καὶ τῆς βαρβαρικῆς χρείας.

7 (111). 'Ανατάσεις] . Πολύβιος οἱ μὲν οὖν περὶ Μητρόδωρον καταπλαγέντες τὴν ἀνάτασιν Φιλίππου τοῦ βασιλέως ἐπανῆλθον.

8 (109). 'Ανεκτά] καὶ Πολύβιος διόπερ οὕτε τὸ λαθεῖν οὕτε κατὰ τούτους τοὺς καιροὺς εἰσβάλλοντας κεἰς Μακεδονίαν τοὺς 'Ρωμαίους ἀνεκτὸν ἡν.

¹ Damascius Damascenus hunc Polybii locum videtur attulisse 5 πόλεων ἐν αἶς Sch Kūstero auctore pro πολεμίων ἐν οἶς 7 καὶ prius add. Suid. cod. A Di auctore Bernhardyo 9. 10 Ea ex Theophylacti Simocatt. histor. 5, 5 p. 213, 16s. Bonn. esse hausta perspexit Abreschius animadvers. in Aeschyl. lib. III p. 38, inducit BW. Cf. ad p. 513, 1 et fragm. 44 11—15 Suid. v. καταινέσαντος: καὶ Πολύβιος ὁλίγοι δὲ τινες—12 ἀντέπιπτον; idem v. ἀλογιστία: παφὰ Πολυβίω οἱ δὲ πλείονες ἀντέπιπτον—14 τῷ βίω; idem v. κύβος: Πολύβιος οἱ μὲν ἀλογιστίαν καὶ μανίαν—14 βίω; idem v. κυβεύειν: μὴ παφαβάλλεσθαι μηδὲ κυβεύεν τῷ βίω; idem v. ἀνεννόητον: οὐ δεῖ παφαβάλλεσθαι μηδὲ κυβεύαν τῷ βίω; idem v. ἀνεννόητον: οὐ δεῖ παφαβάλλεσθαι μηδὲ κυβεύαν τῷ βίω; idem v. ἀνεννόητον: οὐ δεῖ παφαβάλλεσθαι—15 χρείας. Cf. ad 35, 5, 1 19—21 'Nulla apta est fragmenti sententia, ne deleto quidem [cum Bernhardyo] altero οὕτε' Di 20 κατὰ τούτους τοὺς καιφοὺς cum vi esse dicta docet BW Beitr. 24

- 9 (23). ΑΝΝΙΒΑΣ] Άννίβαν δὲ Μάρκελλος, ὡς μὲν οἱ περὶ Πολύβιον λέγουςιν, οὐδ' ἄπαξ ἐνίκησεν, ἀλλ' ἀήττητος ἀνὴρ δοκεῖ διαγενέσθαι μέχρι Σκιπίωνος. Plut. Pelop. et Marcelli compar. 1 p. 85, 27 Sint. 10 (191). Άπαξίωσις] Πολύβιος ὁ δὲ Φίλιππος ἐδυσχέραινεν ἐπὶ τῆ τῶν Κερκυραίων ἀπαξιώσει.
- 11 (24). 'Απαραγγέλτως] Πολύβιος και πανταχόθεν άπαραγγέλτως ήθροίζοντο.
- 12 (25). Απέστησεν] Πολύβιος έκεινον γὰρ οὖτε το σκότος οὖτε χειμῶνος μέγεθος ἀπέστησεν οὐδέποτε τῆς προθέσεως ἀλλὰ καὶ ταῦτα διωθούμενος καὶ τὰς ἀρροστίας έκπονῶν καθῖκτο καὶ διευτυχήκει πάντα τὸν χρόνον.
- 13 (26). καὶ αὐθις Πολύβιος ἀποσχόντες τῆς Ιδίας 15 παρατάξεως ἐφ' Ικανόν τινα τόπον οἱ μὲν πλείους ἀπέστησαν, δύο δ' ἐπὶ πολὺ προῆλθον.
 - 14(27). Απηρείσατο] Πολύβιος δ δ' ἀπορῶν τοίς δλοις πέρας ἐπί τινα τοιαύτην ἐλπίδα κατὰ τὸ παρὸν ἀπηρείσατο τὴν ἐνεστῶσαν ἀπορίαν.
 - 15 (28). 'Απλῶς] Πολύβιος οὖ καιρὸς ἀφυέστερος οὐ γέγονεν ἀπλῶς.
 - 16 (37). Απολεγόμενος] Πολύβιος ὁ δὲ παρητεῖτο τοὺς Αχαιοὺς ἀπολεγόμενος τὴν ἀρχήν.
 - 17 (30). Απόστασις] Πολύβιος οὐδενὸς ἐπεγνωκό-

² οὐθ' BW pro οὐθὲ 3 ante ἀνὴρ add. δ Schaefer, ἀνὴρ Di 5. 6 Fragm. 10 videtur pertinere ad Philippi expeditionem contra Corcyram a. 215 factam (v. Niesium Gesch. d. griech. u. maked. Staaten cet. II 468 et 779), ita ut libro sech timo possit tribui 8 ἡθροίζοντο BW pro ἡθροίζοντο, v. BW I 77 12 καθίκτο Sch pro καθήστο 16 ἐπέστησαν Sch 16. 17. 516, 3 δ' BW pro δὲ 20. 21 Eadem Suid. v. ἀφνής 22. 23 Eadem lex. Vindob. p. 10, 5 Nauck

τος τῶν πολιτῶν τὸ συμβαϊνον διὰ τὴν ἀπόστασιν, ἄτε μεγάλης οὔσης τῆς πόλεως * * *

18(31). Αποσφαλμήσας] Πολύβιος $\frac{\pi}{m}$ δ δ' ΐππος, ύπεραλγής ὢν έκ τῆς πληγῆς, ἀποσφαλμήσας έφέρετο φύδην διὰ τοῦ μεταξὺ τόπου τοῦ στρατοπέδου.

[19 (29). ἀπὸ τοῦ κρατίστου] Και Πολύβιος και τὸ μὲν παλαιὸν ἀπὸ τοῦ κρατίττου ἐγένετο παρὰ Ῥωμαίοις ἡ μονομαχία, ἐν δὲ τοῖς καθ' ἡμᾶς πολλαι όδοι εῦρηνται.]

388. Suid. v. ὑπεραλγή: ὁ δὲ ἴππος ὑπεραλγής ὢν ἐκ τῆς πληγῆς ῥύδην ἐφέρετο; idem v. ἀποσφ.: ὁ δὲ ἴππος ἀπὸ τῆς πληγῆς ἀποσφαλμήσας. His ex locis composuit Bernhardyus fragmentum hoc: ὁ δὲ ἵππος ἀποσφαλμήσας καὶ ὑπεραλγής (cum histu intolerabili, v. BW Fleckeis. annal. 1889, 682) ὢν ἐκ τῆς πληγῆς ἀποσφαλμήσας cet., Hu hoc: ὁ δὲ ἵππος, ὑπεραλγής ὢν ἐκ τῆς πληγῆς ἀποσφαλμήσας cet. 6—8 Fragm. 19 del. Di IV 149 9 Secundum litterarum ordinem hic inserendum fuisset fragmentum ex Georgii Syncelli Chronogr. p. 172, 15 Bonn.: Ἡ τῶν Ἀράβων βασιλεία διαδεξαμένη τὴν τῶν Χαλδαίων διήρκεσεν ἔτη σιε ταύτην λοσυρίων μα ὁιεδέξαντο βασιλείς, οὶ καὶ ἀρξάμενοι ἀπὸ τοῦ γοις καθολικοῦ ἔτονς κόσμον ἔληξαν εἰς τὸ ὀξοε ἔτος τοῦ κόσμον, διαφκέσαντες ἔτη ὅλα , αυξ΄ ἀπὸ τοῦ πρώτον αὐτῶν Βήλον ἔως τοῦ μα Μακοσκολέρον τοῦ καὶ Σαρδαναπάλλον, ὡς συμφωνοῦσι πολλοὶ τῶν ἐπισήμων ἰστορικῶν, Πολύβιος καὶ Διόδωρος, Κεφαλίων τε καὶ Κάστως καὶ Θάλλος καὶ ἔτεροι.

Tum addendum esset alterum fragmentum eiusdem generis: Ο δὲ βασιλεὺς Κροΐσος ἀπούσας τὴν τοῦ χρησμοῦ ἀπόπρισιν ἐξηλθε κατὰ Κύρου μετὰ δυνάμεως πολλής καὶ παρήλθε τὸν Άλυν, ποταμόν της Καππαδοκίας. και συνέκρουσε Κύρω τειμώνος όντος μεγάλου και ήττηθείς ήθέλησε φυγείν αύτος και τὰ πλήθη αὐτοῦ καὶ πλημμυρήσαντος τοῦ ποταμοῦ ἐκ τοῦ χειμώνος, οὐκ ήδυνήθη φυγείν οὐδὲ περᾶσαι. και ἐλήφθη αίχμάλωτος αύτὸς και (ἀπώλετο addit Cedr.) τὰ πλήθη αύτοῦ, χιλιάδες υ΄. τους δε ζήσαντας έξ αύτων έλαβεν αίχμαλώτους δ Κύρος άμα Κροίσω. και στήσας αύτον εν ξυλίνω τρίποδι έν υψει δεδεμένον έθριαμβευσεν αὐτὸν τῷ στρατῷ αὐτοῦ. καὶ ἔλαβεν αὐτὸν καὶ κατήγαγεν έν Περσίδι. ταθτα δε Ιστόρησαν οι σοφώτατοι Θάλης [Ochlos, ut apud Eusebium, Bentleius Ep. ad Mill. p. 71] xxi Κάστως και Πολύβιος συγγραψάμενοι και μετ' αὐτοὺς [sic] Ήρόδοτος δ ίστοριογράφος. άτινα και δ σοφός Θεόφιλος έχρονογεάφησεν. [Malal. p. 157, 8 Bonn., Cedr. I 242, 4 Bonn.] Sed ea e libris Polybii non desumpta esse patet

20 (33). 'Αρκεσίνη] μία τῶν τριῶν πόλεων τῶν ἐν 'Αμορτῷ τῆ νήςῳ. ἢςαν τὰρ Μελανία, Μινψα, 'Αρκεςίνη. Πολύβιος δὲ ἀρςενικῶς τὸν 'Αρκεσίνην φηςί. Steph. Byz.

21 (34). "Αρπυια] πόλις ἐν Ἰλλυρία παρ' Ἐγχελέαις 5... Πολύβιος. Steph. Byz.

22 (36). Αὐλαία] Πολύβιος ἀπούων ταῦτα πάντα διὰ τῆς αὐλαίας ἐγέλα ὁ βασιλεύς.

23 (156). Αὐτοτελής] Πολύβιος ταῦτ' εἰρήσθω χάριν τῆς 'Ρωμαίων εὐβουλίας καὶ τῆς ἀνοίας τῶν ὀλιγω10 ρούντων τῆς τῶν ἐκτὸς συγκαταθέσεως, αὐτοτελεῖς δὲ νομιζόντων εἶναι πρὸς τὸ κατορθοῦν τὰς σφετέρας δυνάμεις.

 $24\,(38)$. "Αψυφτος] .. Πολύβιος νῆσον "Αψυφτον ίςτορεί. Steph. Byz.

25 (39). Βάρος] προορώμενος δε και κατορρωδών το βάρος και το φιλόνικον των άνθρώπων... Πολύβιός φηςι.

26 (40). Βασανίζειν].. καὶ Πολύβιος τότε νομίσας την έκ πυρὸς ἔχειν βάσανον ἀπελύθη τῆς ὑποψίας * * *

27 (41). Βρεττία].. τὸ ἐθνικὸν ἔδει Βρεττιανός, ὡς Πολύβιος τὸ θηλυκόν 'ἐπὶ Βρεττιανὴν τόπων' Steph. Byz.

¹ ἀραεσίνη addidit et sequentia, quae cum praecedentibus arte cohaerent, ab his separat Xylander 1—3 Cum prope Laden insulam sit Arcesine, suspicatur Sch V 54 Polybium, ubi de pugna navali ageret facta ad Laden inter Philippum et Rhodios (cf. Pol. 16, 14, 5), huius fecisse mentionem 7 ἐγέλασεν Ηυ, ὁ βασιλεὺς ἐγέλα Β W, ν. Kaelkerum l. c. p. 227 8 ταῦτ' Β W pro ταῦτα 13 Πολύβιος νῆσον Meinekius, πόλιννῆσον Steph. Byz. cod. Palatinus uterque et Vossianus, πονῆσον cod. Perusinus et Rehdigeranus 16 φιλόνικον Di pro φιλόνεικον, ν. ad 21, 20, 1 21 'Βρεττιανὴν χώραν de Bruttiorum agro dixit Pol. 1, 56, 3; Stephanus alium Polybii locum respexit' Meinekius

- 28 (45). Διασχών] Πολύβιος δ δε διασχών τῶν πολεμίων ὡς τρία στάδια κατεστρατοπέδευσε, μεταξύ λαβὼν τὸν ποταμόν.
- 29 (46). Διατατικώτερον] Πολύβιος τοῦτ' ἄμεινον ὑπολαμβάνοντες εἶναι καὶ διατατικώτερον, τὸ μήτε τῷ ε καιρῷ μήτε ταῖς ἐκκλησιαστικαῖς καὶ παραστατικαῖς διαθέσεσι περιγίνεσθαι τῶν ἐναντίων.
- 30(7). Διεψευσμένοι] Πολύβιος πάντων τούτων ήσαν διεψευσμένοι [οἱ Δίτωλοί].
- 31 (47). Δικαιοδοσία] Πολύβιος δταν ή τὸ δίκαιον ω ἐκλαβεῖν παρὰ τῶν ἀδικησάντων ἢ κατὰ νόμους ἢ κατ' ἄλλας τινὰς ὑποκειμένας δικαιοδοσίας.
- 32 (48). Δυείν] Πολύβιος άπελθείν είς πόλιν, η δυείν μὲν ήμερῶν ἀπείχε.
 - [38 (49). και αύθις δυείν προελέσθαι θάτερον, ή τὸ ή τό.] 15
- 34 (50). 'Εθελοντήν] καὶ Πολύβιος τοις βουλομένοις πάντα κίνδυνον έθελοντήν ὑπομένειν.
- $35\,(52)$. Εἰκοβολεῖν] φῶς ἑαυτοῖς παρεσκεύαζον εἰς τὸ μήτε σφάλλεσθαι μήτ' εἰκοβολεῖν. Πολύβιός φηςιν.
- 36 (192). Έκκλείουσι] Πολύβιος: ἐπεὶ τὸν Φίλιππον ἐκκλείουσιν οἱ καιφοί, βούλεσθαι τὸν βασιλέα τὴν ἐπιγομφὴν τῆς πράξεως ἐκείνω περιποιῆςαι, ὡς ἐν εὐεργεσία προφέρων τούτω τοὺς λόγους.

^{5. 6} μήτε τῶν καιρῶν ἀμελεῖν Ca 1020, μητ εἰκοντας τῷ καιρῷ BW 7 περιγίνεσθαι pro παραγ. coniecerat Ur 265, ut e meliorum codicum scripturis Gaisfordius restituit 9 ol Alταλοί inducit BW 10—12 Eadem Suid. v. ἐκλαβεῖν 11. 12 κατ ἄλλας τινὰς ν. ἐκλαβεῖν, κατά τινας ἄλλας altero Suidae loco vulgo, illa praefert BW coll. 3, 63, 6 15 non esse Polybii perspexit Di secutus Schweighaeuserum 24 προφέροντι τούτους τοὺς λόγους BW τούταν τοὺς λόγους BW

37 (56). Ἐκφανεστώτας] Πολύβιος τὸ γὰς μάλιστα λυποῦν ἀεὶ τῶν ἐν χερσὶν ὅντων ἐκφανεστάτας ἔχει τὰς χαράς.

38 (59). Ἐξαίσια] Πολύβιος ἐπιγίνεται χειμῶνος τ μέγεθος έξαίσιον.

39 (63). ΕΞΗΡΙΚΑ ΠΛΟΙΑ] δοκοῦςι δέ πως τὰ πλοῖα ταῦτα ταχυναυτεῖςθαι πεντηκοντόρων οὐχ ἡττον, κατὰ πολὺ τῶν τριηρικῶν ἐλαττούμενα, πλείςτοις ἔτεςι πρότερον τῆς τούτων ἐκλιπούςης δημιουργίας, εἰ καὶ 10 Πολύβιος ὁ ςυγγραφεὺς ἐκτίθεςθαί πως ἔδοξε τῶν έξηρικῶν πλοίων τὰ μέτρα, οῖς φαίνονται πολλάκις 'Ρωμαῖοι καὶ Καρχηδόνιοι πολεμήςαντες πρὸς ἀλλήλους. Zosim. 5, 20, 4 Mendelssohn.

40 (64). "Εξοινος] Πολύβιος έξοινοι γεγονότες καλ
15 κατά τὰς σκηνὰς ἐρριμμένοι πάντες οὕτε παραγγέλματος ἀπλῶς ἤκουον οὕτε τοῦ μέλλοντος ἐλάμβανον
οὐδ' ἡντινοῦν πρόνοιαν.

41 (66). Ἐπιγεννήματα] Πολύβιος δεί τοὺς ὀρθῶς βουλευομένους περί τοῦ πολέμου, καθάπερ καὶ τοὺς το ἐν ταῖς ἀρρωστίαις, μηδὲν ἦττον τῶν ἐπιγεννημάτων ποιείσθαι λόγον ἢ τῶν ἐξ ἀρχῆς ὑποκειμένων παθῶν.

42 (104). 'Επί κεφαλαίου] Πολύβιος μνησθείς δ' έπι κεφαλαίου τῶν γεγονότων αὐτοίς έλαττωμάτων και θείς πρὸ ὀφθαλμῶν τὰ τῶν Μακεδόνων προτερήματα 43 (180). 'Επίνειον] Πολύβιος ὅτι οἱ Ῥωμαῖοι τὰς

^{6. 7} τὰ πλοῖα ταῦτα] scil. Λίβερνα 14—17 v. ad 25, 2, 15
17 ἡντιναοῦν Suid., corr. Di III 435, 1, v. ad fragm. 59
22—24 'De Persei fortasse oratione ad milites agitur, de qua
v. Liv. 42, 61, 4 ss.' Sch 25—520, 4 'De Neronis fortasse in
Hispaniam adventu post Scipionum calamitatem egerat h. l.
Polybius, quamquam non omnibus momentis conveniunt quae
de ea re Liv. 26, 17 habet' Sch

μεν ναῦς ἐνεώλησαν, τοὺς δ' ἐν τῆ Ταρρακῶνι συναθροίσαντες ἐκ τῶν προγεγονότων ἐλαττωμάτων ἐκίνειον ἐποίησαν, ἐπὶ τῷ προκαθίσαντας ἐπὶ τῆς διαβάσεως διαφυλάξαι τοὺς συμμάχους.

[44 (68). Ἐπίπνοια] Πολύβιος οἱ δὲ Ῥωμαῖοι Θείας ἐπι- 5 πνοίας τινὸς ἐπεπλήρωντο, τήν τε προθυμίαν ἀνανταγωνίστω σθένει φραξάμενοι ***]

45 (108). Έρύκειν] Πολύβιος τὸ κυριώτατον ἡν τὸ τὸν πόλεμον ἐρύκειν ἀπὸ τῆς Μακεδονίας.

46 (175). Ἐσχεδίαζον] καὶ Πολύβιος ἀπλῶς δὲ 10 πάντα κατὰ τὸ συνεχὲς ἐκ τῆς ἀρχῆς ἄχρι τέλους ἐσχε-διάσθαι καὶ διημαρτῆσθαι.

47 (161). 'Εσωματοποίει] Πολύβιος ωσανεί και ταύτόματον και τύχη τις έσωματοποίει τὰς τοῦ Σκιπίωνος πράξεις, ώστ' ἐπιφανεστέρας και μείζονας ἀεὶ φαίνε- 16 σθαι τῆς προσδοκίας.

48 (76). Εὐδοκουμένην] Πολύβιος τοῦ δὲ λέγειν άληθινῶς ταῦτα πίστιν ἔφη ποιήσειν εὐδοκουμένην.

49 (77). Εὐήθης] Πολύβιος εὐήθως ἐκλογιζόμενοι τὰ παρόντα καὶ παιδικώς.

50 (80). Εύρεσιλόγος Πολύβιος έχων δε και πλείω

¹ δ' BW pro δὲ, δὲ (συμμάχους) vel δὲ (στρατιώτας) Sch
2 post ἐλαττωμάτων addendum esse ἀναλαβόντες coni. Dɨ
5—7 Ea ex Theophylact. Simocatt. hist. 5, 15 p. 213, 12 Bonn, esse hausta perspexit Maur. Mueller Fleckeis. annal. 1871, 419, inducit BW; v. ad p. 514, 9 8 'Επισημαινόμενος] .. καὶ νῦν Πολύβιός φησι' glossa Suidae prorsus obscura 'Έρψκειν] Eadem Suid. v. κυρία 8.9 τὸ ante κυρ. et post ἡν οπ. Suid. altero loco 9 ἐρύκειν] φυγείν Suid. altero loco 10 Suid. v. σχεδιάζειν: 11 ἀπ' ἀρχῆς—12 διημαρτῆσθαι 13 ss. De Africano maiore cogitat Sch, de minore et Pol. 36, 8, 7 Ni Rhein. Mus. 1871, 276; Liv. 29, 26, 5 comparat Soltau Philol. 1893, 593 13 τὸ αὐτόματον Suid., corr. BW coll. 15, 16, 6; 29, 5. 21, 26, 16. 31, 25, 10

λέγειν άγωνιω, μη δόξω τισίν ύμων ούκ άναγκαίως εύρεσιλονείν.

- 51 (84). Ἡρμόσαντο] Πολύβιος οἱ δὲ στρατιῶται πάνθ' ήρμόζοντο πρός την είς οίκον έπάνοδον.
- 52 (86). Ίππαφέσεων Πολύβιος παραπλήσιόν τι πάθος έπασχε τοῖς ἐπὶ τῶν ἱππαφέσεων οἶον εἰκὸς έφισταμένοις έχ των αίρομένων πυρσων.
- 53 (88). Καθήκον] Πολύβιος τολμῶσι πέρα τοῦ δέοντος καλ ποιούσι παρά τὸ καθήκον.
- 54 (90). ΚΑΠΠΑΔΟΚΙΑ] καλοῦςι δὲ οἱ παλαιοὶ μεγάλην τε καὶ μικράν Καππαδοκίαν, μεγάλην μέν τὴν άπὸ Καιςαρείας τε καὶ τοῦ Ταύρου καὶ ἔως τῆς Ποντικής θαλάςτης, ήν διορίζει "Αλυς μέν ποταμός έκ δυςμών, Μελιτηνή δὲ ἐξ ἀνατολών, καὶ αὕτη μὲν ἡ μεγάλη 15 Καππαδοκία. καὶ τούτων μάρτυς Πολύβιος, ὁ τὴν 'Ρωμαϊκὴν ἱςτορίαν γεγραφώς, δε διορίζει τὴν Καππαδοκίαν άπό τε Ταύρου καὶ Λυκαονίας καὶ ἔως τῆς Ποντικῆς θαλάττης. καὶ αὐτὴ γὰρ ἡ Νεοκαιςάρεια ἥ τε Κολώνεια καὶ ἡ Μελιτηνὴ cύμπαςα Καππαδοκία λέγονται. 20 ξετι δε τὸ ὄνομα Περεικόν. Πέρεης γάρ τις ἀνήρ, * * *
- έν κυνηγίω 'Αρταξέρξη τῶ βαςιλεῖ, ἢ οὐκ οἶδα ἄλλω

³ Fragm. 51 a Suida per errorem tributum esse Polybio censet Hu 4 πάντα Suid., corr. BW 6 έπασχε Toupius pro έφασκε οδον είκὸς del. Hu 7 έφισταμένοις Hu pro έφιστάμενοι, ἐφιστάμενον (τοις σημείοις) Sch, qui suspicatur conferri h. l. inter se cupidam attentionem exspectationemque eorum qui ad carceres stant signum cursus exspectantes et eorum qui observant ea signa, quae daturi sunt socii facibus accensis. 8 °Cf. 21,18,5 °Sch 10 °De rebus Cappadociae egerat Polybius libro XXXI (v. 31,8); ac fortasse ex illo libro ducta haec narratio est °Sch. Cf. C. Wundererum Blätt. f. bayr. Gymn.-W. 1901, 472 ss. Cappadociam apud Polybium usque ad Pontum Euxinum extendi docet 5.43.1 18 Κολώνεια] Καταονία coni. Sch

τινί, λέων προςαπαντήςας τοῦ ἵππου τοῦ βαςιλέως ἐδράξατο καὶ κατὰ τύχην εύρεθεὶς ὁ Πέρςης ἐν τῷ τοῦ θηρὸς ςυναντήματι τὸν ἀκινάκην ςπαςάμενος ἐρρύςατο τὸν βαςιλέα παρὰ μικρὸν κινδυνεύοντα καὶ τὸν λέοντα ἐθανάτως οὖτος οὖν ὁ Πέρςης ἐπί τινος ὄρους δ ὑψηλοτάτου ἀναβὰς καὶ πᾶςαν τὴν τῆν περιςκοπήςας, ὅςην ὀφθαλμὸς ἀνθρώπινος περιβλέπει κατά τε ἀνατολὰς καὶ δυςμὰς ἄρκτον τε καὶ μεςημβρίαν, δωρεὰν παρὰ τοῦ βαςιλέως πᾶςαν εἴληφε. ταῦτα δὲ ἱςτορεῖ Πολύβιος. Constant. Porphyrogen. de thematis I 2 p. 18 Bonn. 10

55 (93). Καταπορευθέντων] Πολύβιος ην οὐχ οἶόν τ' ἀναλαβεῖν, μη οὐχὶ καταπορευθέντων τῶν πεφυγαδευμένων.

56 (98). Κομιδή] Πολύβιος τῆς εἰς τοῦμπροσθεν κομιδῆς καὶ τῆς ὅλης ἐπιβολῆς ἀπέστη.

57 (99). LANA] lana graecum et Polybius et Callimachus scribunt. Varro de l. l. 5, 113.

58 (101). Δείπεσθαι] Πολύβιος πάντων των κατὰ τὸν πόλεμον ἐνεργημάτων μεγίστην φοπὴν ἔχουσι καὶ πρὸς τὸ νικᾶν αἱ ψυχαὶ των κὰ ἀγωνιζομένων.

59 (112). Μνησικακείν] Πολύβιος τοῦ μνησικακείν έπὶ τοῖς γεγονόσιν οὐδ' ἡντινοῦν ἔμφασιν ἐποίουν οί 'Ρωμαίοι.

60 (113). MOPA] τὴν δὲ μόραν εξφορος μὲν ἄν- μορας εἶναι πεντακοςίους φηςί, Καλλιςθένης δ' έπτακοςίους, ἄλλοι δέ τινες ἐνακοςίους, ὧν Πολύβιός ἐςτι. Plut. Pelop. 17.

¹¹ ην] scil. πόλιν οίόν τε Suid., corr. BW 16 lans] 'respicitur, ut apparet, Graecum vocabulum λάχνη' Sch 23 ηντιναοῦν Suid., corr. Di praef. IV 4, v. ad p. 519, 17

60 b. Μοτιηνή] χωρίον Ἰβηρίας, ἄποικος Ῥωμαίων Πολύβιος τρίτω Steph. Byz.

61 (114). Μύωψ] Πολύβιος δ δὲ προσθεὶς τοὺς μύωπας ἐξ ἀμφοτέροιν τοῖν μεροῖν ἤλαυνε κατὰ κράτος.

62 (116). Νεαλής] καὶ Πολύβιος τοὺς πολεμίους ἀπεραίους ὅντας καὶ νεαλείς.

63 (117). Νοῦν ἔχειν] Πολύβιος νοῦν ἔχειν καὶ τόλμαν δεί τοὺς στρατηγούς, ἄπερ ἐστὶ κυριώτατα πρὸς τὰς ἐπισφαλείς καὶ παραβόλους πράξεις.

10 [64 (122). 'Ορμητήριον] Πολύβιος· τὸ δὲ φρούριον οἱ Παννόνιοι κατ' ἀρχὰς τοῦ πολέμου λαβόντες δρμητήριον ἐπεποίηντο καὶ εἰς ὁποδοχὴν τῶν λαφύρων ἐξηρήκεςαν.]

65 (121). Παλίγκυστος] Πολύβιος τῶν γὰρ πολεμίων αὐτομάτως καθάπερ εἰς παλίγκυστον αὐτοὺς ταθεικότων, δυνάμενος κρατῆσαι τῶν ἐχθρῶν τούτους παρέλιπε.

66 (125). Παρατετολμηκότες] Πολύβιος παρατετολμηκότες και τελέως ἀπελπίσαντες την σωτηρίαν.

67 (162). Παρέργως] Οὐ μὴν οὐδὲ τὸ πάρεργον 20 ἄξιον σιωπῆσαι, καθάπερ ἀγαθοῦ τεχνίτου, περὶ τοῦ Κιπίωνος λέγων ὁ Πολύβιος.

^{1 &#}x27;Probabilius est hic quoque ... accidisse, ut δμοιοτέλευτον causa corruptelae exstiterit. scripsisse videtur ethnicographus: Μοτιηνή, χωρίον 'Ιβηρίας, (Μοτίνη, πόλις 'Ιταλίας), ἄποιπος 'Ρωμαίων κτλ.' Meinekius. Cf. Pol. 3,40,8 4 άμφοῖν coni. BW coll. 1,46,9. 2,29,2. 3,55,9. 6,23,7. 16,3,6;29,13 fragm. 179; v. E. Hassium Fleckeis. annal. 1893, 164 ήλαυνε κατὰ τάχος coni. BW coll. Krebsio D. Präpos. cet. 142, ήλαυνεν ἀνὰ κράτος Hertleinius Fleckeis. annal. 1877, 39 10—12 Propter hiatum καὶ εἰς (v. BW Fleckeis. annal. 1889, 680s.) et propter vocabulum ἐξηρήκεσαν, pro quo Hu proponit ἐξηρτύκεσαν, fragm. 64 induxit BW. Cf. ad p. 513, 1 14 ἐς Suid., corr. Di αὐτοὺς Bernhardyus 15 τῶν ἐχθρῶν del. Küster 16 παρέλειπε Ca 1023 17 v. ad 28, 11, 3 21 Σιιπίωνος] de Scipione maiore cogitat Sch

- 68 (127). Πάρθος] πόλις Ἰλλυρική. ᾿Απολλόδωρος ἐν χρονικῶν * * * λέγεται δὲ καὶ ἀρςενικῶς, ὡς Πολύβιος.
- 69 (133). Πλαδαρόν] καὶ αὖθιο Πολύβιος τὰ μὲν ἄλλα παλῶς ἔχειν αὐτῷ πρὸς τὴν χρείαν, τὸ δὲ δόρυ ε πλαδαρὸν είναι.
- 70 (187). Πρᾶξις] Πολύβιος μετὰ τῶν ἐν τῆ πατρίδι φίλων τρίτον πρᾶξιν κατασκευασαμένου καὶ προσενεγκύντος τῷ Φαβίφ τὸν λόγον.
- 71 (140). Πρόθεσις] Πολύβιος ήν δὲ τοῖς Ῥω- 10 μαίοις πρόθεσις ναυμαχήσαι.
- 72 (5). Ποοσανέχων] Πολύβιος δ δε παν ύπομένειν εδόκει, προσανέχων ταις των Αιγυπτίων επαρκείαις.
- 73 (154). ΠΤΟΛΕΜΑΙΟΣ Ο ΦΙΛΑΔΕΛΦΟΣ ΚΑΙ ΒΕΡΕΝΙΚΗ] καὶ ἱδ τῆς Αἰγύπτου δὲ βαςιλεὺς 15 δεύτερος, ὁ Φιλάδελφος ἐπίκλην, ἐκδοὺς τὴν αὐτοῦ θυγατέρα Βερενίκην ἀντιόχψ τῷ Cυρίας βαςιλεῖ ἐν ἐπιμελεία εἶχε πέμπειν αὐτῆ τὸ ἀπὸ τοῦ Νείλου ὕδωρ, ἵνα μόνου τούτου τοῦ ποταμοῦ ἡ παῖς πίνη, ἱςτορεῖ Πολύβιος. Δthen. 2 p. 45 c.
- 74 (155). 'Ραβδοῦχοι] Πολύβιος παρῆν φαβδοῦχος παρὰ τοῦ στρατηγοῦ, καλῶν τὸν βασιλέα.
- 75 (193). Σιτομετφεῖν] Πολύβιος δ δὲ Φίλιππος διαδοὺς ὅτι μέλλει σιτομετφεῖν ἐκήφυξεν, ὅσοι μὴ πλεῖον

^{2 * * *]} lac. indicat Meinekius 6 πλαδαρόν Küster coll. 6, 25, 5 Sch, sed v. Bernhardyum ad h. l. 7—9 'Ex nescio qua parte belli Annibalici ductum' Sch; si sermo fit de Tarento Romanis prodito, pro τρίτον legendum esse videtur τοῦ Ταραντίνον (scil. Ἡραπλείδου) BW, πρύβδην Hu 13 ἐπαρχίως Suid., corr. Ca 1024 14 Fragm. 73 Phylarcho tribuit Wilamowitzius 19 τοῦ ποταμοῦ inducit Kaibelius 21 v. ad 29, 20, 1

έχουσι τριάκουθ' ήμερῶν σῖτον, ἀπογράφεσθαι πρὸς αὐτόν.

76 (166). ΣΚΙΠΙΩΝ Ο ΑΦΡΙΚΑΝΟΣ | Cκιπίων γοῦν, ὁ ᾿Αφρικανὸς ἐπίκλην, ἐκπεμπόμενος ὑπὸ τῆς συγκλήτου ἐπὶ τὸ καταστήσασθαι τὰς κατὰ τὴν οἰκουμένην βασιλείας, ἵνα τοῖς προσήκουσιν ἐγχειρισθῶσιν, πέντε μόνους (συν)επήγετο οἰκέτας, ὡς ἱςτορεῖ Πολύβιος καὶ Ποςειδώνιος (FHG III 255). καὶ ἐνὸς ἀποθανόντος κατὰ τὴν ὁδοιπορίαν ἐπέςτειλε τοῖς οἰκείοις ἄλλον ἀντ᾽ ἐκεί10 νου πριαμένους πέμψαι αὐτῷ. Athen. 6 p. 273 a.

77 (172). Συντάξας] Πολύβιος συντάξας έλαύνειν κατά σπουδήν δσον έχει δυνάμεως.

78 (173). Σύνταξις] Πολύβιος ταῦτ' ἐν ταῖς πρὸ τοῦ συντάξεσι δεδηλώκαμεν.

79 (174). Συστήσας] Πολύβιος τοῦτον ἐξαπέστειλε συστήσας ἰππεῖς πεντακοσίους δυναμένους ἐπιπονείν.

80 (179). Σωματοποιήσαι] Καὶ αὐθις Πολύβιος δ δ' ὡς κηδεμονικὸς φίλος πᾶν ἐμηχανᾶτο, δι' οὖ τὰ τῶν ἐχθοῶν σωματοποιήσει, τοῖς δὲ σφετέροις πρά-20 γμασι περιστήσει τοὺς μεγίστους κινδύνους.

81 (181). Τελεσιουργήσας Πολύβιος περί τὸ τῆς τάφρου χείλος τελεσιουργήσας τὴν πρᾶξιν.

82 (182). Τύλα] Πολύβιος τῆς πέτρας αὐτοῖς δυσχρηστίαν παρεχούσης διὰ τὸ δεῖν τρῆμα ποιεῖν ἐν 16 αὐτῆ τοῖς τύλοις (τοῖς) πρατ(υν)οῦσι τὴν σύριγγα τὴν προσαγομένην * * *

¹ τριάποντα Suid., corr. BW 2 αὐτὸν Suid., corr. BW 3—10 'De Minori Africano h. l. agi satis certum est' Sch; v. BW I 95 ann. 1 7 ἐπήγετο Athen. cod. A, corr. Kaibelius 13 ταῦτα Suid., corr. BW 16 ἐπιπονεῖν] ἔτι πονεῖν vulgo post Sch, scripturam traditam restituit BW 18 δὲ Suid., corr. BW 25 τοῖς add. BW auctore Bernhardyο πρατοθοί

83 (184). Τύχη] Πολύβιος εἰ χρὴ τύχην λέγειν έπὶ τῶν τοιούτων ποτὲ μὲν γὰρ αὕτη μὲν κενῶς κληρονομεῖ τοιαύτην φήμην, αἴτιοι δ' εἰσὶν οἱ χειρίζοντες τὰς πράξεις τῷ ταῖς αὐταῖς ἐπιτρέχειν σεμνότητα μαὶ μέγεθος, ποτὲ δὲ τοὐναντίον.

[83^b. Τύχη] οἱ δὲ Χριστιανοὶ Θεὸν ὁμολογοῦμεν διοικεῖν τὰ πάντα. καὶ Πολύβιός φησι.]

84 (186). Ύρτακός] ή καὶ Ύρτακῖνος, πόλις Κρήτης. ὁ πολίτης Ύρτακῖνος. Πολύβιος δὲ τὸ θηλυκὸν Ύρτακίνη ἀπὸ τοῦ Ύρτακῖνος ἐθνικοῦ. Steph. Byz.

85 (190). Φίλιπποι] πόλις Μακεδονίας ... δ πολίτης Φιλιππεύς, Φιλιππηνδς δὲ παρὰ Πολυβίψ. Steph. Byz.

86 (196). Φρεατοτύπανα] φρεατοτύπανα δργανά τινα παρά Πολυβίω. Hesych.

87 (197). Φυλάκια] καὶ Πολύβιός φηςιν δ δὲ κατ- 16 έσχεν ἀμφότερα τὰ κατεσκευασμένα φυλάκια, πεντή- κοντα πόδας ἀλλήλων διεστῶτα.

88 (199). Χορηγία] καὶ Πολύβιος μὴ οἶον κατὰ δάλατταν τὰς παρασκευὰς καὶ τὰ χορήγια παρακομίζειν τοῖς στρατοπέδοις μηδ' ἐφ' ὑποζυγίων, ἀλλ' ἐν ταῖς κ πήραις δέχ' ἡμερῶν ἔχοντας ἐφόδια.

89 (200). Ψυχαγωγεί] φηςὶ Πολύβιος οὖτοι μὲν περὶ ταῦτα διέτριβον, ψυχαγωγοῦντες τὰς δυνάμεις.

Suid., corr. BW vertens: cum rupes illis multum negotii facesseret, quod in ea facienda essent foramina fulcris, quae cuniculum adactum redderent firmum

² ποτὲ μὲν BW pro μήποτε 3 Suid. v. τῷ νῦν λόγῳ: αἰτιοι δ' εἰσὶν — 5 τοὐναντίον 4 τοῦ ταῖς μὲν αὐτὴν ἐπιφέρειν vel ἐπιθεῖναι Hu 6. 7 'Videtur locus Polybianus de fortuna humana, quem supra [fragm. 83] proposuit, indicari' Bernhardyus 13 Hoc vocabulo usum esse Polybium 9, 48, ubi dixit de arvis ex Euphrate irrigari solitis, coni. Sch 17 ἀλλήλων διεστῶτα BW pro διεστῶτα ἀλλήλων 18 παὶ χορήγιον Πολύβιος Sch V 102 et opusc. Π 215 20 μηδ' ἐφ' BW pro μηδὲ ἐπὶ

B. FRAGMENTA AB IIS VIRIS DOCTIS POLYBIO ATTRIBUTA, QUORUM NOMINA SUNT ADIUNCTA.

[90. Άβλεπτήματι] ὁ δὲ φέφων ἐκαφτέφει τὰ τῶν ἰδιωτῶν ἀβλεπτήματα, τὰ δὲ τῶν λογικωτέφων αὐτὸν ἡνία. Ca 1027.

91 (194). Καὶ άβλεπτοῦντες. Οἱ δὲ ἀβλεπτοῦντες καὶ αἰδούμενοι ἀντοφθαλμεῖν πρὸς τὸν Φίλιππον ἔβοήθουν. Ca 1027.]

- 5 92 (1). 'Αβουλεί] δ δ' οὐ σφόδρα στοχαζόμενος τῆς τοῦ βασιλέως γνώμης ἀβουλότατα διεπράξατο. Ca 1027.
- 93 (2). Άγριότης] θαυμαστή γάρ τις κίνησις, ώς ξοικε, τάνθρώπου πρὸς τοῦτο τὸ μέρος. Toupius emend. in Suid. cet. Oxon. 1790 I 18.
- 10 [94. Άγωνιῶ] ήγωνία δὲ τοὺς στρατιώτας μὴ ἐπιλείπη τὰ ὸψώνια. Sch.]
 - 95 (3). Άδικοδοξία] δ δὲ στρατηγὸς οὐ δυνάμενος ἐνεγκείν τὴν ἀδικοδοξίαν τῶν ταῦτα λεγόντων. Va 212.
- 96 (159). Ακέραιος] οὐ δυνάμενος δὲ πείθειν ἐξ 16 ἀκεραίου διὰ τὴν εὐλάβειαν καὶ ἀπραγίαν τοῦ προειρημένου βασιλέως ἡναγκάσθη πεντακόσια τάλαντα προτείναι. καὶ δὴ συγκατέθετο βοηθήσειν δ Σέλευκος. Ur 260.
- 97 (8). 'Απόλουθον] ἀπόλουθον ἀπέβη τὸ τέλος το ταῖς προτέραις ἐνεργείαις. Sch.

¹ Fragm. 90 del. Sch 3 Fragm. 91 a Polybio abiudicat Di IV 150 5 Fragm. 92 non esse Polybii, qui verbo διαπράξασθαι non utatur nisi in bonam partem, censet Di l. c. δ BW pro δὶ 7 κίνησις in locum pristinae lectionis άγριδτης successisse censet Bernhardyus l. c. 10 Fragm. 94 induit Di l. c. ἐπιλίποι coni. Bernhardyus 14 De fragmenti 96 auctoritate dubitat Sch

[98 (11). Άλάστωρ] δ δὲ ἔγραφε πικρῶς καὶ παραστατικῶς, ἀλάστορας ἀποκαλῶν καὶ παλαμναίους, εὶ οὕτως αἰσχρῶς προήσονται τοὺς τόπους, μηδὲν παθόντες ἢ ἰδόντες κακόν. Ca 1027.]

99 (157). 'Αμυνόμενοι] οι γὰρ 'Ρωμαΐοι οὐ τὴν τυχοῦσαν πρόνοιαν ἐποιοῦντο τοῦ μὴ κατάρχοντες ε φαίνεσθαι χειρῶν ἀδίκων, μηδ' ἀναιρούμενοι τοὺς πολέμους τὰς χείρας ἐπιβάλλειν τοῖς πέλας, ἀλλ' ἀεὶ δοκείν ἀμυνόμενοι καὶ κατ' ἀνάγκην ἐμβαίνειν εἰς τοὺς πολέμους. Ur 255.

100 (14). 'Αναδέξασθαι] ποιν ἀναδέξασθαι τοὺς 10 ἐσκεδασμένους ἐν ταῖς προνομαίς. Ca 1018.

 $101\,(15)$. ἀναδέχεσθαι τὴν παρουσίαν τῶν πολεμίων. $Di~{
m IV}~161$.

102 (16). 'Αναδρομή] 'ἀναδρομή γίγνοιτο κοὐ σφαλούμεθα.' δεί πρόχειρον ἔχειν ἀεὶ τὸν στίχον τοῦτον. 15 τοῦτο μὴ ποιήσας Λεύκιος ὁ 'Ρωμαῖος μεγάλως ἐσφάλη. οὕτω παρ' ὀλίγον σφάλλεται τὰ μέγιστα τῶν πραγμάτων (τῶν) ἡγουμένων ἀκρισία. ἱκανὰ τῶν τοιούτων ὑποδείγματα τοῖς εὖ φρονοῦσιν ἥ τε Πύρρου τοῦ τῶν 'Ηπειρωτῶν βασιλέως βία καὶ πάροδος εἰς 'Άργος ἥ τε κ Λυσιμάχου στρατεία διὰ τῆς Θράκης ἐπὶ Δρομιχαίτην τὸν βασιλέα τῶν 'Οδρυσῶν. καὶ πολλὰ δὴ τούτοις ἕτερα παραπλήσια. Ur 253.

103 (17). 'Αναζυγαίς] οἱ δὲ 'Ρωμαίοι τῶν γεγονό-

¹ Quae apud Suidam sunt v. ἀπραιφνής, ab Ursino 260 s. non recte tribui Polybio exponit Di IV 173 Fragm. 98 inducit BW 4 Fragm. 99 ab Ursino p. 255 Polybio assignatum ex iis reliquiis, quas servavit Suidas v. ἀμυνόμενοι, ἀναιφεθείς, ἐμβαίνειν, πέλας, composuit Va 206; v. ad 36, 2, 1 14 (κὰν) ἀναδρομή Di IV 162 κοδ] κεί Ηυ σφαλλόμεθα Suid., σφαλοίμεθα Portus, corr. BW 18 τῶν ἡγουμένων Sch pro ἀγομένων 20 βιαία πάροδος coni. Bernhardyus, βίαιος πάροδος BW 21 στρατιὰ Suid., corr. Portus

των οὐδὲν δλως εἰδότες περὶ ἀναζυγὴν ἐγένουτο. Va 212.

104. 'Ανακαλούμενος] ὁ δ' ἐσπούδαζεν ἀνακαλεϊσθαι τὰς τῶν ὑποτεταγμένων εὐνοίας καὶ προθυ-5 μίας ἐκ τοῦ γεγονότος ἐλαττώματος. Steph. thes. ling. graec. I 2 p. 395 D.

[105. Ανάλημμα] κατανοήσας τὸ βάρος τῶν ἀναλημμάτων και το ἀδόνατόν ἐστι σαλεῦσαι τὰ τείχη, ἐκ χειρὸς τὴν μάχην ἐποίησεν. Unus Va 212.]

0 [106. Ανασείειν] ὁ δὲ τοὺς Συραποσίους ἀνασείων και τὴν ἐλευθερίαν ἀποκαταστήσειν ἐπαγγειλάμενος. Va 212.]

107 (18). 'Αναταθείς] οίς δ' άναταθείς και τον έξ αὐτοῦ φόβον ἐπικρεμάσας.

107^b (19). ἀνατατικῶς κελεύων. Ca 1018.

15 108 (20). 'Ανατάσεις] τὰ μὲν φιλάνθρωπα παρεσιώπων, τὰς δ' ἀνατάσεις ἔλεγον. Ca 1018.

109. 'Ανατεινάμενος] δ δὲ βασιλεύς πολλὰ τοῖς εἰς τὴν πρᾶξιν ὑπουργηκόσιν ἀνατεινάμενος οὐδὲν ἔδρασεν. Valckenarius.

110 (102). Avdowvitis] v. ad 35, 2, 2.

111 (35). Ανεδέχετο] δ δ' άνεδέχετο την 'Ασδρού-βου παρουσίαν. Va 212.

112 (32). δ δὲ τούτοις πιστεύων ἀνεδέχετο τὸν πρὸς 'Αριαράθην πόλεμον. Va 212.

25 113 (21). 'Ανεδίδου] ὁ δὲ συναθροίσας τοὺς φίλους ἀνεδίδου διαβούλιον τί δέον εἴη πράττειν. Ur 261.

20

³ δ' BW pro δε 10 Fragm. 106 haustum esse e Diod.
14, 10, 3 perspexit Gaisfordius 12 Suid. v. ἐπιπρεμάσας: οἶς
δ' ἄμα ἀναταθεὶς—13 ἐπιπρεμάσας 12 δ' BW e posteriore
Suidae loco 16 post ἀνατάσεις del. καὶ ἀπειλήσεις Bernhardyus 21. 530, 6 δ' BW pro δε 23 v. ad 23, 18, 5

114. 'Ανεπιστάτητον] οὐκ ἄξιον ἀνεπιστάτως παραδραμεῖν περὶ τῶν τοιούτων. Va 212.

115 (201). 'Απεκάθητο] δ δὲ Σκιπίων ἀπεκάθητο πρός τινι πυραμίδι, θεωρῶν τοὺς αὐτομόλους καὶ τὴν τούτων ἀπόνοιαν. Valckenarius.

116. Ἀπελογίζετο] δ δ' εἰσελθὰν ἀπελογίζετο τὰς αἰτίας, δι' ἀς πεφευγὰς εἰη τὸν Φίλιππον. Ca 1018.

117. 'Αποστομοῦν] προέθεντο τὰς διώρυχας ἀποστομοῦν τὰς ἐπιφανεστάτας. Jac. Gronovius.

118 (91). Άπὸ τοῦ κρατίστου] ᾶτε πεπειθαρχηκό- 10 των Καρχηδονίων ἀπὸ τοῦ κρατίστου πᾶσι τοῖς ἐπιταττομένοις. Di IV 149.

119 (134). 'Αποχοησάμενος] οἱ δὲ πεοὶ Πόπλιον ἠπείγοντο σπεύδοντες συνάψαι καὶ συναποχοήσασθαι ταις τῶν βαρβάρων δρμαῖς. Küster.

[120. Απραγμάτευτον] δείσαντες οὖν τὸ ἀπραγμάτευτον, λυπρᾶς οὔσης αὐτῶν τῆς γῆς καὶ πάσης ἀθρόον ἀγορᾶς διακλεισθέντες, ἐν ἀκαρεῖ χρόνψ ἐκινδύνευον διαφθαρῆναι. Τοupius.]

[121 (202). Βιῶνται] προδήλου δ' οὕσης τοῖς Καρχηδονίοις τῆς τῶν ἐχθρῶν ἐπιβουλῆς, ὅτι βιῶνται διὰ τοῦ πτώματος τοῦ ν τείχους, παρεσκευάζοντο πρὸς τὴν χρείαν. Valckenarius.]

122 (203). ⊿είξαντες] οἱ δ' αἰφνιδίως ἐπεκθέουσι τῷ τάγματι καὶ διὰ τῆς φάραγγος δείξαντες προσπίπτουσι τοις 'Ρωμαίοις. Va 213.

⁸ Fragm. 117 abicit Di διώρυχας Di pro διώρυγας 14 ἀποχρήσασθαι Di Steph. thes. VII 1233 C, in συν latere ἀπεραίοις vel simile quid, vel plura excidisse suspicatur Hu 16 Fragm. 120, cuius pars v. διαπλεισθέντες, exordium v. έδωδίμων servatum est, alienum esse a Polybio post Schweighaeuserum omnes consentiunt; v. ad 28, 15, 3 19 Fragm. 121 a Polybio abiudicat Di; v. ad 36, 7, 5 22 Ea quae apud Suidam sunt v. Βορίωνδος non cum Ca ad Polybium esse referenda docuit Sch V 74 s.; item Küster Polybio haud recte tribuit es, quae v. Γαλάται a Suida servata sunt δ' BW pro δὲ 23 διήξαντες Va, διάξαντες Toupius et Valckenarius, ἐξαναστάντες Hu, νήξαντες BW

[128 (42). Δεισιδαίμων] όρῶν δὲ τοὺς στρατιώτας δεισιδαιμονοῦντας ἐπὶ τοῖς σημείοις, ἐφιλοτιμεῖτο διὰ τῆς ἰδίας ἐπινοίας καὶ στρατηγίας μεταθεῖναι τὰς τοῦ πλήθους εὐλαβείας. Va 218.]

124. Δέλεαρ] τοῦ δὲ προθύμως συγκαταθεμένου, 5 δελέατος προσετίθει τἀκόλουθον, παρακαλῶν πλεῦσαι πρὸς τὸν Δημήτριον. Bernhardyus.

125 (43). Διαπεσούσης] έδοξεν οὖν αὐτῷ ἐπιςφαλὲς έχειν τι τὸ κοινωνῆςαι αὐτοῖς τῆς πράξεως καὶ διαπεσούσης καὶ συντελεσθείσης τῆς ἐπιβουλῆς. Va 213.

10 126 (44). Διασπεύσας] τοὺς μὲν στρατιώτας διασπεύσας, τοὺς δὲ χιλιάρχους παρακαλέσας ἄψασθαι τῆς πράξεως. Va 213.

127 (150). Διέξειν] ούτω γὰο διέξειν τὰς χεῖρας καὶ φοοντιεῖν τοῦ μηδὲν ἀδίκημα ποιήσειν τὸν 15 Προυσίαν εἰς αὐτούς. Va 213.

128 (115). Δυσθετήσας] δ δὲ Νάβις δυσθετήσας ταις συνθήκαις οὐ προσέσχε τοις γραφείσιν. Ur 266.

129 (204). Ἐθελοντήν] τοὺς παραβόλους κινδύνους ἐθελοντὴν ἀναδεδεγμένος. Tittmannus ad Zonarae lex. το I 625.

[130 (51). Ἐθελοντής] προσλαβὰν ἐθελοντὰς ἐκ παντὸς τοῦ στρατεύματος. Sch.] Ea petita esse e Xen. anab. 4, 1, 27 perspexit Bernhardyus.

131 (53). Ἐκκλήσεις] πρόδηλος γὰρ ἐγένετο φυγή 26 καὶ τῶν ὑπεναντίων ἐκκλήσεις πρὸς ἐπίθεσιν. Sch dubitanter.

¹ Fragm. 123 in suspicionem vocatum a Schweighaeusero e Diod. 15,53,4 esse haustum Frid. Reussius epistula ad Hultschium data docuit 5 τάκόλουθον BW pro τὸ ἀκόλουθον, v. ad 29,17,2 7 αὐτῷ om. Suid. cod. B, E, Med. 9 ἐπι-βολῆς coni. Sch 10 Fragm. 126 addubitat Sch 16 Fragm. 128 addubitat Sch; cf. 16, 13, 3

114. 'Ανεπιστάτητον] οὐκ ἄξιον ἀνεπιστάτως παριδομμεῖν περί τῶν τοιούτων. Va 212.

115 (201). 'Απεκάθητο] δ δὲ Σκιπίων ἀπεκάθ πρός τινι πυραμίδι, θεωρῶν τοὺς αὐτομόλους καὶ τούτων ἀπόνοιαν. Valckenarius.

116. Απελογίζετο] ὁ δ' εἰσελθών ἀπελογίζετο αἰτίας, δι' ὰς πεφευγώς είη τὸν Φίλιππον. Ca 1

117. 'Αποστομοῦν] προέθεντο τὰς διώρυχας στομοῦν τὰς ἐπιφανεστάτας. Jac. Gronovius.

118 (91). Από τοῦ πρατίστου] ᾶτε πεπειθαρχ των Καρχηδονίων ἀπό τοῦ πρατίστου πᾶσι τοῖς ταττομένοις. Di IV 149.

119 (134). 'Αποχοησάμενος] οι δε πεολ Πότ ηπείγοντο σπεύδοντες συνάψαι και συναποχοήσα ταις των βαρβάρων δομαις. Küster.

[120. Απραγμάτευτον] δείσαντες οὖν τὸ ἀπραγμάτευτος πρᾶς οὖσης αὐτῶν τῆς γῆς καὶ πάσης ἀθρόον ἀγορᾶς δεξεσθέντες, ἐν ἀκαρεῖ χρόνψ ἐκινδύνευον διαφθαρήναι. Του

[121 (202). Βιῶνται] προδήλου δ' οὕσης τοῖς Καρχης τῆς τῶν ἐχθρῶν ἐπιβουλῆς, ὅτι βιῶνται διὰ τοῦ πτώματς τείχους, παρεσκευάζοντο πρὸς τὴν χρείαν. Valckenarius.] ΄ •

122 (203). Δείξαντες] οἱ δ' αἰφνιδίως ἐπεκθέοῦ τάγματι καὶ διὰ τῆς φάραγγος δείξαντες προσπίπιτοις 'Ρωμαίοις. Va 213.

⁸ Fragm. 117 abicit Di διώρυχας Di pro διώρυχ 14 ἀποχρήσασθαι Di Steph. thes. VII 1233 C, in συν άπεραίοις vel simile quid, vel plura excidisse suspicatur 16 Fragm. 120, cuius pars v. διακλεισθέντες, exordium v. έδο servatum est, alienum esse a Polybio post Schweighaer omnes consentiunt; v. ad 28,15,3 19 Fragm. 121 a Poly Polybiu 22 Ea o iudicat Di; v. ad 34 ad Suidam Boolavdos non c V 74 s.; item Küs aud r a Suida servata CUTES ξαντες Toupius wifer

[12 15, duesdaipar] igin de mar armenaren erent. er. wires tei sois organions. Equipment ou -- ou -- -ereurgius perabelvas rais son Andrew

ilatog apoderíðel tárókorðas - Elmælaum E......

is ton Anuneques. Bernies

n 11 to kolvwyńca actor tie zpiece ze ia-

wing rai ourteleddeist, ti; exist at it.

was, rous de pulicaptous reconsens irresta ris

127 (150). عنظ المادي و منه المادي (150). عند المادي المادي المادي المادي المادي المادي المادي المادي المادي ا mi sportiely too process it were xxxxxxx 5:7 νοίαν εἰς αὐτούς. Va 213

128 (115). Δυσθετήσας] ό δε Νεό.; δισθετίσες evrdipais où moodeste rois justis.v. [-

129(204). 'Edelowtip'] tou; zegeduiou; x. 14: 11.11 torne dradedequévos. Titurannus ed Zonaras de l

131/31). Boelovens] zooslabor lociona; iz zena w En petita esse e Xen. anab. 4, 1, 2; per 呑.

131 53). Έππλήσεις] πρόδηλος γαρ έγένετο στονή ain trevarelar faultoeis apos faideoir.

133 in suspicionem vocatum a Schweigharmann, haustum Frid. Reussius epistula ani fixt 5 tandordor BW pro of a secondary of the color of the col 10 Fragm. 126 addubitst Sch

, 16, 13, 3

νος διαπέμπεςθαι πρός τούς Λαπατηνούς καὶ λαλείν ύπὸρ ἐπιτροπῆς, ἀπαράσκευος ἡν εἰς τὸ μέλλον. Ur 267.

152 (72). Ἐπιφοραίς] οἱ δὲ πεισθέντες καὶ παραδόντες έαυτοὺς εἰς τὴν ἐπιφορὰν τῶν πολεμίων ἀπέθανον γενναίως. Ca 1027.

153 (73). Ἐπραξικόπει] δ δ' ἐπραξικόπει τὴν πόλιν, έκ πολλοῦ κατασκευαζόμενος ἐν αὐτῆ προδότας. Ur 267.

154 (74). Έρμα] παρεκόμιζε ναῦς φορτηγούς, ἃς ξοματος γεμούσας ἐπενόει βυθίσας κατὰ τὸν τοῦ λιμένος ἔκπλουν ἀποκλείειν τοὺς πολεμίους καθόλου τῆς 10 θαλάττης. Maur. Mueller Fleckeis. annal. 1870, 48; v. ad 21, 7, 7.

155 (75). Εὐδοκεῖν] δ δ' ἔφη εὐδοκεῖν τοῖς λεγομένοις, εὶ λάβοι πίστεις. Sch.

156 (78). Εὐκαιφεῖν] ὁ δ' ἐκάλει τῶν πολιτῶν τοὺς 15 δοκοῦντας εὐκαιφεῖν τοῖς βίοις. Va 214.

[157 (105). Εύπερίοπτον] ήσθάνετο γὰρ τὴν τῶν Μακεδόνων άρχὴν εὐπερίοπτον ἐσομένην, εἰ δὴ τῆς πρώτης πείρας οἱ ἐπαναστάντες πρατήσειαν. Ca 1022.]

158 (106). Εὐχειρία] οἱ δὲ Μακεδόνες ταῖς εὐχει- νο ρίαις πολὺ περιῆσαν. Ηυ.

[159. Εύψυχία] καθάπες γὰς ἐπὶ τῆς Ἐπαμινώνδου καὶ Πελοπίδου καὶ Βρασίδου καὶ Κλεομβρότου τελευτῆς καὶ διὰ τὴν ἐν τῷ ζῆν ἀρετὴν καὶ διὰ τὴν ἐν τῷ τελευτᾶν εύψυχίαν ἀδυνατοῦσιν οὶ συγγραφεῖς ἀξίους εύρίσκειν λόγους τῆς προκαθηγου- 25 μένης τῶν ἀνδρῶν ἐννοίας. Va 214.]

[160 (81). "Εφεδρος] ἔφεδροι γίνονται τοις καιροίς και έτοίμως διάκεινται πρός τὸ πάλιν άντοφθαλμεῖν τούτοις. Ur 268.]

³⁻⁵ Fragm. 152 addubitat Sch 6. 13. 15 δ ' BW pro δ è 17 Fragm. 157 a Schweighaeusero iam addubitatum inducit BW Beitr. 11, v. ad 22, 6, 7 22 Fragm. 159 ad orationem cuiusdam sophistae rettulit Sch 27 Fragm. 160 inducit BW

- 161 (82). Ἐφέσεις] ἀπὸ δὲ τῆς τῶν στρατιωτῶν γνώμης λαβὼν ἔφεσιν παρὰ τοῦ στρατηγοῦ ξένην καὶ παράδοξον βοήθειαν ἐπορίσατο πρὸς τὴν ὑποκειμένην κατάστασιν. Va 215.
- 5 162 (185). Ἡμιολίαις] ταχὸ δὲ τοὺς κέλητας καὶ τὰς ἡμιολίας ὑπερισθμίσας ἀνήχθη, σπεύδων καταλα-βεῖν τὴν τῶν ἀχαιῶν σύνοδον. Va 215.

162* (83). 'Ηρμόσαντο] οἱ δ' ἡρμόσαντο πρὸς τὴν βούλησιν καὶ συνέθεντο δέκα τάλαντα δώσειν. Ca 1022.

- 10 [162^h. Θωράκιον] δτι Αννίβας, δ Καρχηθονίων στρατηγός, φέρων των έλεφάντων τὰ θωράκια καὶ τοῖς των θηρίων οἰκιδίοις έπὶ πλεῖστον ΰψος τοὺς κλάθους ἀποκόπτων ἀσφαλή καὶ δραθίαν τὴν δθοιπορίαν κατεσκεύαζε. Henr. Stephanus thes. ling. graec. IV 474.D.]
- 163 (95). "Ιδιον] ἴδιον ἔχουσιν οἱ Κελτίβησες κατὰ τὸν πόλεμον. Φεωροῦντες γὰρ τοὺς παρ' αὑτῶν πεζοὺς πιεζομένους, παρακαταβάντες ἀπολείπουσι τοὺς ἵππους έστῶτας ἐν τάξει· ἄκροις γὰρ τοἰς ἀγωγεῦσι τῶν ἵππων πατταλίσκους μικροὺς ἔχοντες προσηρτημένους, τούτους ἐπιμελῶς πήξαντες πειθαρχείν διδάσκουσι τοὺς ἵππους ἐν τάξει, μέχρις ἀνακάμψαντες ἀνασπάσωσι τοὺς παττάλους. Va 206.

164 (85). 'Ιμείρω] τὸ ἱμείρειν τοῦ βίου καὶ φιλοζωεῖν τῆς μεγίστης ἀγεννίας ἐστὶ σημεῖον καὶ κακίας. 25 Toupius emend. cet. II 349.

¹ Fragm. 161 addubitat Sch 5 Eadem Suid. v. ὁπεριοθμίσας; 'videtur agi de Philippo rege' Sch 8 δ' BW pro δὲ 10 Fragm. 162° abicit Sch 15 Eadem partim Suid. v. Κελτίβηρες 16 αὐτῶν Suid. cod. Β, V, Ε, quod optarat Sch, αὐτῶν Hu, αὐτοῖς vulgo apud Suidam, αὐτοῖς Be 19 πασσαλίσπους Suid., corr. Di IV 166 19. 20 ἔχοντες προσηρι τούτους Suid. v. Κελτίβηρες, ἀπηρτημότες v. ἔδιον 21 μέχρι ὰν (cum hiatu) Di 1. c., sed v. BW Fleckeis. annal. 1884, 121 24 ἀγενείας vel ἀγεννείας Suid. codices, corr. Hu, v. ad 28, 21, 5

165 (87). 'Ισολογία] διαψευσθείς δὲ τῆς αρίσεως ἐν οὐδενὶ τῶν ἀμφισβητουμένων ἰσολογίαν ἔξειν οὐδέποτε πρὸς τὸ συνέδριον *** Toupius emend. cet. I 276.

[166. Καθήρηντο] οἱ δὲ πλέονες καθήρηντο τὰς γνώμας ἐπὶ δ τοσοῦτον, ἄστε τῆς πίστεως τῆς πρὸς βασιλέας ὁπὸ τοῦ περιδεοῦς ἀφίσταντο. Ca 1027.]

167 (89). Καθιγμένος] δ δὲ βασιλεὺς καθιγμένος καὶ ταύτης τῆς ἐπιβολῆς ἐγίνετο πρὸς ἀναζυγήν. Ca 1027.

168 (107). Καταβολή] τῶν δὲ Μακεδόνων ἐκ μεταβολῆς συνερεισάντων τοῖς βαρβάροις, εὐθέως ἐκκλίναντες ἔφευγον. Va 215.

168^b (92). ἐκ καταβολῆς πευτήκουτα υαῦς υαυπηγήσασθαι, πευτήκουτα δὲ (τῶν) ὑπαρχουσῶν καθέλκειν 15 ἐκ τῶν υεωρίων. Ca 1022 s.

 $169\,(79)$. Καταμέμφομαι] πολλά τὸν βασιλέα [Εὐμένη] καταμεμψάμενοι. Va~216.

170 (94). Καταταχούμενοι] καταταχούμενοι δ' ύπὸ τοῦ καιροῦ ἠναγκάςθηςαν ὑπομένειν τὸν ἐπίπλουν. το Ca 1028.

171 (183). Κατατρίψειν] οὐ γὰρ ἐδόκει αὐτῷ τὸν ἐν Τυρρηνία πόλεμον ἀτελῆ καταλείποντι περί τῶν ἐκεῖ πόλεων πραγματεύεσθαι, δεδοικότι μὴ κατατρίψειεν ἄπαντα τὸν τῆς ἀρχῆς χρόνον, οὐ πολὸν τὸ ὅντα, περὶ τὰς ἐλάττους ἀσχολούμενος πράξεις. Va 216.

¹ Fragm. 165 addubitat Sch 5 Fragm. 166 addubitat Sch, reicit Di 11 μεταβολής Sch pro καταβολής 15 τῶν add. Sch καθέλκειν Sch pro κατελθεῖν 17 Εὐμένη inducit BW 19 δ' BW pro δὲ 20 τῶν καιρῶν coni. Di IV 167 κατηναγκάσθησαν BW 22 Fragm. 171 Sch addubitat, quod Polybius soleat μή post timendi verbum cum coniunctivo coniungere; sed v. 4, 71, 6. 5, 20, 3 24 ἐκεῖ Va pro ἐκείνη

172 (152). Κατεξαναστάντες] διὸ κατεξαναστάντες τοῦ μέλλοντος παρητήσαντο τοὺς πουτάνεις ἐκπέμψαι ποεσβευτὰς εἰς τὴν 'Ρόδον συνεπιλαβέσθαι τῆς ἐλευθερίας. Va 216.

[173. Κατεριθευομένου] τὸ δ' έναντίον κατεριθευομένου τοῦ βασιλέως καὶ τῆς χώρας ἀπεχομένου καὶ κατὰ τὴν δικαιοδοσίαν ἐξακριβοῦντος ἐπιμελῶς, ἔλαθον ἐκλυθέντες ταῖς διανοίαις, κατολιγωρήσαντες τῆς ἑαυτῶν ἀσφαλείας. Va 216.]

174 (135). Κατέσχον] δ δὲ Πόπλιος κατέσχε τῆς 10 Αλτωλίας εἰς Ναύπακτον. Ur 269.

175 (128). Κατευδοχήσας ν. 21, 33, 2.

176. Κατηργηκέναι] τον δε καθήμενον περί τὰ Τύανα κατηργηκέναι καὶ καταπροΐεσθαι τοὺς καιρούς. Va 216.

15 177 (97). Κοίτη] δ δὲ παρήγγειλεν ἔρχεσθαι ποιταίους. Küster.

178 (102). Κωμάσαι] v. 35, 2, 2.

179 (96). Μάχαιρα] οἱ Κελτίβηρες τῆ κατασκευῆ τῶν μαγαιρῶν πολὸ διαφέρουσι τῶν ἄλλων καὶ γὰρ

¹ Fragm. 172 addubitant Sch et Di, quod Polybius nusquam adhibeat κατεξανίστασθαι, Diodori genus dicendi magis redolens. Philippo Thasum invadente (15, 24) poposcisse Thasios a magistratibus suis, ut ad Rhodios mitterent legatos, qui opem ab illis contra regem peterent, suspicatur Sch; ad annum 199 i. e. Polybii librum XVII. hoc fragmentum refert Gelder Gesch. d. alt. Rhodier Hag. 1900, 127, ann. 3, sed liber XVII. Polybii Suidae auctorum temporibus non iam superfuisse videtur 5 Fragm. 173 reicit Sch 9 'Agebatur fortasse de P. Sulpicio Galba, cui ex consulatu Macedonia provincia obtigit, quae ei deinde per aliquot annos continuos prorogata est (Liv. 26, 22, 1; 28, 9. 27, 30, 2). Classem autem Romanam per illa tempora Naupacti stationem habuisse ex eodem Liv. 27, 31, 3 discimus' Sch 12 Fragm. 176 reicit Di 13 καταπροείσθαι Hu 1391 auctore Sch, qui tamen errore scripsit προέσθαι 15 'Fragm. 177 consarcinatum putavit Küster ex Pol. 5, 17, 9; sed potuit alio loco in libro hodie deperdito his ipsis verbis uti Polybius' Sch

κέντημα πρακτικόν καὶ καταφορὰν ἔχει δυναμένην έξ άμφοιν τοιν μεροίν. ἦ καὶ Ῥωμαιοι τὰς πατρίους ἀποθέμενοι μαχαίρας ἐκ τῶν κατ' ἀννίβαν μετέλαβον τὰς τῶν Ἰβήρων. καὶ τὴν μὲν κατασκευὴν μετέλαβον, αὐτὴν δὲ τὴν χρηστότητα τοῦ σιδήρου καὶ τὴν ἄλλην εξειμέλειαν οὐδαμῶς δύνανται μιμεισθαι. Lipsius de mil. Rom. lib. III, dial. 3 p. 115.

180 (103). Μεγαλεῖον] οἱ δὲ τῷ Μάγωνι προσπολεμοῦντες τῶν Λιγυστίνων πρᾶξαι μὲν ὁλοσχερές τι καὶ μεγαλεῖον οὐχ οἶοί τ' ἦσαν. Va 216.

181 (137). Μεγαλομερῶς] τὸν δὲ Πόπλιον καὶ τὸν Γάιον ἀποδεξάμενος φιλανθρώπως καὶ μεγαλομερῶς. Toupius emend. cet. I 400.

 $182\,(110)$. Μεθοδικώς] πάντα δὲ τὰ λεγόμενα μεθοδικώς περὶ τών τάξεων ἐπωπτευκώς, εἰ καί τις Ετε- 15 ρος τών καθ' ἡμάς. \dot{U} Γ 269.

183. Μεσιτεύειν] τὰ δὲ χρήματα μεσιτεύειν ἐν Κύπρφ συνετάξαντο, παρ' οἶς ἂν αὐτοῖς εὐδοκηθῆ. Ge 78 ann. 1.

184 (205). Μεσολαβηθείς] τὸν δ' υἰὸν ἔπεισεν, εἰ » τύχοι μεσολαβηθείς αὐτὸς ὑπὸ τῆς πεπρωμένης, ἐξενεγκεῖν τὸν κατὰ 'Ρωμαίων πόλεμον. Hemsterhusius.

185 (118). Νουνεχῶς] νουνεχῶς ἐδόκουν πολιτεύεσθαι πρὸς τοὺς τότε καιρούς. Toupius emend. cet. I 419.

² μεροῖν Lipsius l. c. pro χεροῖν coll. 6, 23, 7 8 Si Schweighaeuser recte coniecerit fragmentum 180 pertinere ad pugnam Magonis a Liv. 30, 18 descriptam, libro XIV. fuerit attribuendum; sed rectius fortasse comparari posse Liv. 28, 46, 8 ss. mecum communicavit Otto Meltzer 14 Fragm. 182 addubitat Sch 17 μεσιτεύειν] v. 29, 8, 7 18 αὐτοῖς Portus pro αὐτὸς 20—22 Ea intellegenda esse de Philippo, Macedoniae rege, filioque eius Perseo censet Hemsterhusius; Diodori verba esse videntur Hultschio 20 ở BW pro δὲ

186 (119). Όρθη] τὰ έθνη τῆς Ἰβηρίας ὀρθῶς αὐτοίς ἀντικαθιστάμενα. Ca 1023.

187 (153). "Όττα] ὁ δὲ τὸ μέλλον ἐμφρόνως ὁττευσάμενος εἰς ἔννοιαν ἤλθε τὴν φρουρὰν ἀποτρίψασθαι τὴν παρὰ Πτολεμαίου. Va 216 s.

188 (120). "Όχλου] οὔτ' ἐξετάσαι τὸν ἄνθρωπον οἶόν τ' ἦν ἀχριβῶς, ἀσθενεία σώματος ὀχλούμενον, οὔτ' ἐρωτᾶν εὐλαβεία τοῦ ὀχλώδους. Ca 1023.

189 (123). Παραβάλλεσθαι] λοιπὸν ἦν παραβάλλε-10 σθαι καὶ τολμᾶν. Sch.

190 (124). Παράθεσις] βουλόμενος δ' έκ παραθέσεως ὑπόδειγμα ποιῆσαι τῆς αὐτοῦ προαιρέσεως, ῆς ἔχει πρὸς τοὺς πεπιστευκότας αὐτῷ καὶ τοὺς ἀπειθοῦντας, ἐπολιόρκει. Va 217.

15 191 (206). Παράτοπον] παρὰ τόπον δρμίσαντες διὰ τὴν ἀπειρίαν, ἔστι δ' ὅτε καὶ διὰ τὰς ἀμπώτεις τῆς Φαλάττης. Ηυ.

192 (126). Παρεκστήναι] ώστε και τους έν τῷ cuvedρίψ ἀχανεῖς γενέσθαι και παρεκστήναι ταις δια-20 νοίαις, συμπάσχοντας τῆ τῶν ἀκληρούντων ὑπερωδυνία. Ur (v. Sch VIII 1, 48).

193 (160). Παρῶναι] δ δ' ἔπλει παράπλους ποιησάμενος τοὺς Σιδητῶν παρῶνας ἦκον γὰρ 'Ροδίοις εἰς συμμαχίαν. Va 217.

⁶⁻⁸ Fragm. 188 addubitat Sch 6. 8 οὖτ' BW pro οὖτε 7 οἶόν τ' BW pro οἶόν τε 8 οὖτε ἐξωτᾶν cet. in suspicionem vocat Hu, qui insuper πλήθους conicit pro ὀχλώσους 11-14 Ea ad Hannibalem pertinere putat Sch 12 ποιεῖσθαι Va 15 παρὰ τόπον Hu pro παράτοπον 18-21 Eadem partim Suid. ν. ἀκληφούντων et ὑπερωθυνία; ad librum XXXVI. refert Ni Rhein. Mus. 1871, 276 praeeunte Campio 1661 ann. 1 19 συνεθρίω (πάντως) ἀχανεῖς BW 22 παρῶναι nominativum Suidas videtur ex accusativo παρ-

114. 'Ανεπιστάτητον] οὐκ ἄξιον ἀνεπιστάτως παραδραμείν περί τῶν τοιούτων. Va 212.

115 (201). ᾿Απεκάθητο] ὁ δὲ Σκιπίων ἀπεκάθητο πρός τινι πυραμίδι, θεωρῶν τοὺς αὐτομόλους καὶ τὴν τούτων ἀπόνοιαν. Valckenarius.

- 116. Ἀπελογίζετο] ὁ δ' εἰσελθών ἀπελογίζετο τὰς αἰτίας, δι' ἀς πεφευγώς εἰη τὸν Φίλιππον. Ca 1018.
- 117. 'Αποστομοῦν] προέθεντο τὰς διώρυχας ἀποστομοῦν τὰς ἐπιφανεστάτας. Jac. Gronovius.
- 118 (91). Από τοῦ κρατίστου] ἄτε πεπειθαρχηκό-10 των Καρχηδονίων ἀπὸ τοῦ κρατίστου πᾶσι τοῖς ἐπιταττομένοις. Di IV 149.
- 119 (134). 'Αποχοησάμενος] οι δὲ περὶ Πόπλιον ἡπείγοντο σπεύδοντες συνάψαι καὶ συναποχρήσασθαι ταις τῶν βαρβάρων δρμαῖς. Küster.

[120. ἀπραγμάτευτον] δείσαντες οὖν τὸ ἀπραγμάτευτον, λυπρᾶς οὖσης αὐτῶν τῆς γῆς καὶ πάσης ἀθρόον ἀγορᾶς διακλεισθέντες, ἐν ἀκαρεῖ χρόνψ ἐκινδύνευον διαφθαρῆναι. Τοupius.]

[121 (202). Βιῶνται] προδήλου δ' οὕσης τοῖς Καρχηδονίοις τῆς τῶν ἐχθρῶν ἐπιβουλῆς, ὅτι βιῶνται διὰ τοῦ πτώματος τοῦ ν τείχους, παρεσκευάζοντο πρὸς τὴν χρείαν. Valckenarius.]

122 (203). Δείξαντες] οἱ δ' αἰφνιδίως ἐπεκθέουσι τῷ τάγματι καὶ διὰ τῆς φάραγγος δείξαντες προσπίπτουσι τοῖς 'Ρωμαίοις. Va 213.

⁸ Fragm. 117 abicit Di διώςυχας Di pro διώςυγας 14 ἀποχοήσασθαι Di Steph. thes. VII 1233 C, in συν latere ἀπεςαίοις vel simile quid, vel plura excidisse suspicatur Hu 16 Fragm. 120, cuius pars v. διαπλεισθέντες, exordium v. εδωδίμων servatum est, alienum esse a Polybio post Schweighaeuserum omnes consentiunt; v. ad 28, 15, 3 19 Fragm. 121 a Polybio abiudicat Di; v. ad 36, 7, 5 22 Ea quae apud Suidam sunt v. Βορίανθος non cum Ca ad Polybium esse referenda docuit Sch V74s.; item Küster Polybio haud recte tribuit ea, quae v. Γαλάται a Suida servata sunt δ' BW pro δε 23 διήξαντες Va, διάξαντες Τουρίυs et Valckenarius, εξαναστάντες Hu, νήξαντες BW

- [128 (42). Δεισιδαίμων] δρών δὲ τοὺς στρατιώτας δεισιδαιμονοῦντας ἐπὶ τοῖς σημείοις, ἐφιλοτιμεῖτο διὰ τῆς ἰδίας ἐπινοίας παὶ στρατηγίας μεταθείναι τὰς τοῦ πλήθους εὐλαβείας. Va 218.]
- 124. Δέλεαο] τοῦ δὲ προθύμως συγκαταθεμένου, το δελέατος προσετίθει τἀκόλουθον, παρακαλῶν πλεῦσαι πρὸς τὸν Δημήτριον. Bernhardyus.
 - 125 (43). Διαπεσούσης] έδοξεν οὖν αὐτῷ ἐπιςφαλὲς ἔχειν τι τὸ κοινωνῆςαι αὐτοῖς τῆς πράξεως καὶ διαπεσούσης καὶ συντελεσθείσης τῆς ἐπιβουλῆς. Va 213.
- 10 126 (44). Διασπεύσας] τοὺς μὲν στρατιώτας διασπεύσας, τοὺς δὲ χιλιάρχους παρακαλέσας ἄψασθαι τῆς πράξεως. Va 213.
- 127 (150). Διέξειν] ούτω γὰο διέξειν τὰς χεῖοας καὶ φοοντιεῖν τοῦ μηδὲν ἀδίκημα ποιήσειν τὸν 15 Ποουσίαν εἰς αὐτούς. Va 213.
 - 128 (115). Δυσθετήσας] δ δὲ Νάβις δυσθετήσας ταῖς συνθήπαις οὐ προσέσχε τοῖς γραφείσιν. Ur 266.
- 129 (204). 'Εθελοντήν] τοὺς παραβόλους κινδύνους έθελοντὴν ἀναδεδεγμένος. Tittmannus ad Zonarae lex. 1 625.
 - [130 (51). Ἐθελοντής] ποοσλαβών ἐθελοντὰς ἐκ παντὸς τοῦ στρατεύματος. Sch.] Ea petita esse e Xen. anab. 4, 1, 27 perspexit Bernhardyus.
- 131 (53). Ἐκκλήσεις] πρόδηλος γὰρ ἐγένετο φυγή καὶ τῶν ὑπεναντίων ἐκκλήσεις πρὸς ἐπίθεσιν. Sch dubitanter.

¹ Fragm. 123 in suspicionem vocatum a Schweighaeusero e Diod. 15, 53, 4 esse haustum Frid. Reussius epistula ad Hultschium data docuit 5 τἀκόλουθον BW pro τὸ ἀκόλουθον, v. ad 29, 17, 2 7 αὐτῷ om. Suid. cod. B, E, Med. 9 ἐπι-βολῆς coni. Sch 10 Fragm. 126 addubitat Sch 16 Fragm. 128 addubitat Sch; cf. 16, 13, 3

132 (54). Ἐκμηφυσάμενος] δ δ' έκμηφυσάμενος τὴν δύναμιν ἐκ τῶν δυσχωφιῶν κατεστρατοπέδευσε. Ca 1021.

[188 (55). Έπ συγκειμένου] τότε δὲ καὶ ἐς τάξιν τινὰ Ϣςπερ ἐκ συγκειμένου κατέστησαν καὶ ἐν κόσμφ τὸν ἀγῶνα ἐποίηςαν. Ca 1021.]

[134. Ἐμβριθεστάτη] είλε δὲ πόλιν Ὀρτόβριγα δοποῦσαν κατὰ τὸ μέγεθος καὶ κατὰ τὸ πλῆθος τῶν ἀνθρώπων ἐμβριθεστάτην είναι. Ur 266.]

[135. Ἐμπλασσόμενοι] οἱ δὲ Καρχηδόνιοι ἀλλήλοις ἐμπλαςκόμενοι καὶ περιπίπτοντες τοῖς δηρίοις ἀπέθνησκον. Ca 1027.] 10

[136. 'Εμφαλιωμένοις] ἔπειτα κάλοις ἐμφαλιωμένοις ἀπό του ἀνωτάτω ἀνήρτης αν διὰ πήγματος. Va 2188.]

137 (58). Ἐνίεσαν] καὶ τοῖς πύργοις πῦρ ἐνίεσαν. Gro 1570.

 $138\,(131)$. Έξ αὐτῆς] ἐξ αὐτῆς οἱ προειρημένοι βιβλιαφόρον ἔπεμπον πρὸς τὸν Περσέα, διασαφοῦντα τὸ γεγονός. Ur 266.

139 (60). καὶ αὐθις ὁ δ' έξ αὐτῆς προῆγε βάδην τῆ πορεία χρώμενος. Sch.

[140. 'Εξέδρα] ό δὲ κατῆρχε χωμάτων, τὸ μὲν κατὰ τὴν βό- νο ρειον ἐξέδραν, ἢ μεταξὸ τῶν δύο πυλῶν ἦν. Καὶ αῦθιο: κατφίνουν πλησίον τοῦ μουσείου καὶ τῆς ἐξέδρας. Va 214.]

141 (61). 'Εξεθεάτρισαν] οὐ μόνον έαυτοὺς ἐξεθεάτρισαν, ἀλλὰ καὶ τὴν Ἑλλάδα πᾶσαν κατέστρεψαν. Ca 1021.

¹ δ' BW pro δὲ 3 Fragm. 133 a Pol. abiudicat BW 6 Fragm. 134 Ca 1021 ratus esse auctoris Polybio recentioris res a Claudio Marcello in Hispania gestas describentis pro Όρτόβριγα legendum putat Νερτόβριγα; v. Sch ad 35, 2, 2 9 Fragm. 135 addubitat Sch, abicit Di IV 173 11 Fragm. 136 abicit Sch ἐμπεφαλκωμένοις coni. Buttmannus lexil. I 246, ἐμφαλκουμένοις Bernhardyus 18 δ' BW pro δὲ 20 Fragm. 140 abicit Sch 21 κατφανουν — 22 ἐξέδρας esse Diog. Laert. IV 19 perspexit Hemsterhusius 23 Eadem Suid. v. δεατρίζω; agi de Callicrate eiusque sociis, Graeciae proditoribus, suspicatur Sch 24 πᾶσαν om. Suid. posteriore loco

142 (62). Έξέστηκε] ὁ δὲ τῆ πολυχοονίω τοιβῆ τῶν πολεμικῶν οὐδ' ὅλως ἐξέστη τῶν φοενῶν. Toupius emend. cet. Ι 181 s.

[143. Ἐξησθενηκότας] οἱ δὲ Κελτοὶ ἰδόντες τοὺς Ῥωμαίους 5 μάχεσθαι παρεσκευασμένους καὶ δόξαντες ἐξησθενηκότας τὰ cωματα ὑπὸ λιμοῦ τὸν τάχιστον αἰρεῖσθαι τῶν θανάτων. Küster.]

144 (65). 'Εξ δμολόγου] διὰ τὰς ἐξ δμολόγου καὶ συστάδην μάχας πολλοὶ ἔπιπτον ἐξ ἀμφοτέρων. Sch.

145 (158). Έπαυλις] τότε μεν οὖν ἀμφότεροι τὴν 10 ἔπαυλιν ἐπὶ τοῦ χώματος ἐποιήσαντο [οῖ τε 'Ρωμαιοι καὶ οι Καρχηδόνιοι]. Ca 1027.

[146. 'Επ' έξαγωγή] έμαστιγούτο φάβδοις, είτα ἐπ' ἐξαγωγή ἐπιπράκκετο, δειλίας και ἀποδφάσεως τίμημα φεφόμενος δούλος είναι. Ca in Sueton. Aug. 24.]

15 147 (67). Ἐπιλογισάμενος] καὶ ἀφ' ὧν [ἐνόμιζε πλεονεκτήσειν κατὰ τὴν μάχην ἐπιλογισάμενος πείθει. Ca 1027.

148 (69). Ἐπισημήνασθαι] τοὺς μὲν χάρισι, τοὺς δὲ κολάσεσιν, ὡς καὶ [τοῖς ἄλλοις παράδειγμα εἶεν, 20 ἐπισημαίνεσθαι. Ur 267.

149 (70). Ἐπίστασις] τὰ δὲ τῶν πόλεων πράγματα ἀλλοιοτέρας ἔτυχεν ἐπιστάσεως καὶ μεταβολῆς. Ur 267.

 $150\,(71)$. Ἐπιστροφῆς] ή σύγκλητος πλείονος ἐπιστροφῆς εἶναι τὸ πρᾶγμα νομίσαντες. Sch.

25 151 (100). Ἐπιτροπή] δ δὲ Δεύπιος προχειριζόμε-

¹ Fragm. 142 addubitat Sch, v. ad 21, 6, 7 4 Fragm. 143 addubitat Sch, abicit Be 7. 8 'τὰς ἐξ ὁμολόγον καὶ συστάδην μάχας: Pol. 11, 32, 7' Toupius 9 Fragm. 145 ad Pol. 38, 19 refert Sch V 50 10 οι τε—11 Καρχηδόνιοι inducit BW 15—17 Fragm. 147 addubitat Sch 15 ἀφ' Di IV 165 pro ἐφ' coll. 6, 56, 2 16 ἀπολογισάμενος Sch lex. 255 19 παρασδείγματ' coni. Hu 25—534, 2 Fragm. 151 addubitat Sch 25. 534, 1 προχ. διαπ. videntur Hultschio esse epitomatoris

νος διαπέμπεςθαι πρός τούς Λαπατηνούς καὶ λαλείν ὑπὲρ ἐπιτροπῆς, ἀπαράσκευος ἦν εἰς τὸ μέλλον. Ur 267.

152 (72). Ἐπιφοραίς] οι δὲ πεισθέντες και παραδόντες έαυτοὺς είς τὴν ἐπιφορὰν τῶν πολεμίων ἀπέθανον γενναίως. Ca 1027.

153 (73). Ἐπραξικόπει] δ δ' ἐπραξικόπει τὴν πόλιν, έκ πολλοῦ κατασκευαζόμενος ἐν αὐτῆ προδότας. Ur 267.

154 (74). Έρμα] παρεκόμιζε ναῦς φορτηγούς, ἃς ερματος γεμούσας ἐπενόει βυθίσας κατὰ τὸν τοῦ λιμένος ἔκπλουν ἀποκλείειν τοὺς πολεμίους καθόλου τῆς 10 θαλάττης. Maur. Mueller Fleckeis. annal. 1870, 48; v. ad 21, 7, 7.

155 (75). Εὐδοκεῖν] ὁ δ' ἔφη εὐδοκεῖν τοῖς λεγομένοις, εὶ λάβοι πίστεις. Sch.

156 (78). Εὐκαιφεῖν] ὁ δ' ἐκάλει τῶν πολιτῶν τοὺς 15 δοκοῦντας εὐκαιφεῖν τοῖς βίοις. Va 214.

[157 (105). Εὐπερίοπτον] ἦσθάνετο γὰρ τὴν τῶν Μακεδόνων ἀρχὴν εὐπερίοπτον ἐσομένην, εἰ δὴ τῆς πρώτης πείρας οἱ ἐπαναστάντες πρατήσειαν. Ca 1022.]

 $158\,(106)$. Εὐχει ϱ ία] οἱ δὲ Μακεδόνες ταῖς εὐχει- $\mathfrak m$ ϱ ίαις πολὺ πε ϱ ιῆσαν. Hu.

[159. Εύψυχία] καθάπες γὰς ἐπὶ τῆς Ἐπαμινώνδου καὶ Πελοπίδου καὶ Βρασίδου καὶ Κλεομβρότου τελευτῆς καὶ διὰ τὴν ἐν τῷ ζῆν ἀρετὴν καὶ διὰ τὴν ἐν τῷ τελευτᾶν εύψυχίαν ἀδυνατουσιν οἱ συγγραφεῖς ἀξίους εύρίσκειν λόγους τῆς προκαθηγου- 25 μένης τῶν ἀνδρῶν ἐννοίας. Va 214.]

[160 (81). "Εφεδφος] ἔφεδφοι γίνονται τοις καιφοίς και έτοίμως διάκεινται πρός τὸ πάλιν ἀντοφθαλμεῖν τούτοις. Ur 268.]

³⁻⁵ Fragm. 152 addubitat Sch 6. 13. 15 δ ' BW pro δ è 17 Fragm. 157 a Schweighaeusero iam addubitatum inducit BW Beitr. 11, v. ad 22, 6, 7 22 Fragm. 159 ad orationem cuiusdam sophistae rettulit Sch 27 Fragm. 160 inducit BW

- 161 (82). 'Εφέσεις] ἀπὸ δὲ τῆς τῶν στρατιωτῶν γνώμης λαβὼν ἔφεσιν παρὰ τοῦ στρατηγοῦ ξένην καὶ παράδοξον βοήθειαν ἐπορίσατο πρὸς τὴν ὑποκειμένην κατάστασιν. Va 215.
- 5 162 (185). Ἡμιολίαις] ταχὸ δὲ τοὺς κέλητας καὶ τὰς ἡμιολίας ὑπερισθμίσας ἀνήχθη, σπεύδων καταλαβείν τὴν τῶν ἀχαιῶν σύνοδον. Va 215.

162* (83). 'Ηρμόσαντο] οἱ δ' ἡρμόσαντο πρὸς τὴν βούλησιν καὶ συνέθεντο δέκα τάλαντα δώσειν. Ca 1022.

- 10 [162^b. Θωράκιον] ότι Αννίβας, ὁ Καρχηδονίων στρατηγός, φέρων τῶν ἐλεφάντων τὰ θωράκια καὶ τοῖς τῶν θηρίων οἰκιδίοις ἐπὶ πλεϊστον ὕψος τοὺς κλάδους ἀποκόπτων ἀσφαλή καὶ ὁραδίαν τὴν ὁδοιπορίαν κατεσκεύαζε. Henr. Stephanus thes. ling. graec. IV 474D.]
- 16 163 (95). "Ιδιον] ἴδιον ἔχουσιν οἱ Κελτίβησες κατὰ τὸν πόλεμον. Θεωφοῦντες γὰρ τοὺς παρ' αὐτῶν πεζοὺς πιεζομένους, παρακαταβάντες ἀπολείπουσι τοὺς ἴππους έστῶτας ἐν τάξει· ἄκροις γὰρ τοἰς ἀγωγεῦσι τῶν ἵππων πατταλίσκους μικροὺς ἔχοντες προσηρτημένους, τούτους ἐπιμελῶς πήξαντες πειθαρχείν διδάσκουσι τοὺς ἵππους ἐν τάξει, μέχρις ἀνακάμψαντες ἀνασπάσωσι τοὺς παττάλους. Va 206.

164 (85). 'Ιμείρω] τὸ ἱμείρειν τοῦ βίου καὶ φιλοζωεῖν τῆς μεγίστης ἀγεννίας ἐστὶ σημεῖον καὶ κακίας. 25 Toupius emend. cet. Il 349.

¹ Fragm. 161 addubitat Sch 5 Eadem Suid. v. δπεφισθμίσως; 'videtur agi de Philippo rege' Sch 8 δ' BW pro δε 10 Fragm. 162° abicit Sch 15 Eadem partim Suid. v. Κελτίβηφες 16 αδτῶν Suid. cod. Β, V, Ε, quod optarat Sch, αὐτῶν Hu, αὐτοίς vulgo apud Suidam, αὐτοίς Βε 19 παστανς λίσκους Suid. corr. Di IV 166 19. 20 ἔχοντες προσηφτ. τούτους Suid. v. Κελτίβηφες, ἀπηφτημότες v. ίδιον 21 μέχρι ἄν (cum hiatu) Di 1. c., sed v. BW Fleckeis. annal. 1884, 121 24 ἀγενείας vel ἀγεννείας Suid. codices, corr. Hu, v. ad 28, 21, 5

165 (87). 'Ισολογία] διαψευσθείς δὲ τῆς κρίσεως ἐν οὐδενὶ τῶν ἀμφισβητουμένων Ισολογίαν ἔξειν οὐδέποτε πρὸς τὸ συνέδριον * * * Toupius emend. cet. I 276.

[166. Καθήρηντο] οἱ δὲ πλέονες καθήρηντο τὰς γνώμας ἐπὶ δ τοσοῦτον, ἄστε τῆς πίστεως τῆς πρὸς βασιλέας ὑπὸ τοῦ περιδεοῦς ἀφίσταντο. Ca 1027.]

167 (89). Καθιγμένος] δ δὲ βασιλεὺς καθιγμένος καὶ ταύτης τῆς ἐπιβολῆς ἐγίνετο πρὸς ἀναζυγήν. Ca 1027.

168 (107). Καταβολή] τῶν δὲ Μακεδόνων ἐκ μεταβολῆς συνερεισάντων τοῖς βαρβάροις, εὐθέως ἐκκλίναντες ἔφευγον. Va 215.

 $168^{\rm b}(92)$. ἐχ καταβολῆς πεντήκοντα ναῦς ναυπη-γήσασθαι, πεντήκοντα δὲ (τῶν) ὑπαρχουσῶν καθέλχειν $^{\rm 15}$ ἐκ τῶν νεωρίων. $Ca~1022{\rm s}$.

169 (79). Καταμέμφομαι] πολλὰ τὸν βασιλέα [Εὐ-μένη] καταμεμψάμενοι. Va 216.

170 (94). Καταταχούμενοι] καταταχούμενοι δ' ύπὸ τοῦ καιροῦ ἠναγκάςθηςαν ὑπομένειν τὸν ἐπίπλουν. κ Ca 1028.

171 (183). Κατατρίψειν] οὐ γὰρ ἐδόκει αὐτῷ τὸν ἐν Τυρρηνία πόλεμον ἀτελῆ καταλείποντι περὶ τῶν ἐκεὶ πόλεων πραγματεύεσθαι, δεδοικότι μὴ κατατρίψειεν ἄπαντα τὸν τῆς ἀρχῆς χρόνον, οὐ πολὸν κο ὅντα, περὶ τὰς ἐλάττους ἀσχολούμενος πράξεις. Va 216.

¹ Fragm. 165 addubitat Sch 5 Fragm. 166 addubitat Sch, reicit Di 11 μεταβολῆς Sch pro καταβολῆς 15 τῶν add. Sch καθέλιειν Sch pro κατελθεῖν 17 Eθμένη inducit BW 19 δ' BW pro δὲ 20 τῶν καιρῶν coni. Di IV 167 κατηναγκάσθησαν BW 22 Fragm. 171 Sch addubitat, quod Polybius soleat μή post timendi verbum cum coniunctivo coniungere; sed v. 4, 71, 6. 5, 20, 3 24 ἐκεῖ Va pro ἐκείνη

- 172 (152). Κατεξαναστάντες] διὸ κατεξαναστάντες τοῦ μέλλοντος παρητήσαντο τοὺς πρυτάνεις ἐκπέμψαι πρεσβευτὰς εἰς τὴν Ῥόδον συνεπιλαβέσθαι τῆς ἐλευθερίας. Va 216.
- 5 [173. Κατεριθευομένου] το δ' έναντίον κατεριθευομένου τοῦ βασιλέως και της χώρας ἀπεχομένου και κατὰ την δικαιοδοσίαν έξακριβοῦντος ἐπιμελῶς, ἔλαθον ἐκλυθέντες ταῖς διανοίαις, κατολιγωρήσαντες τῆς ἑαυτῶν ἀσφαλείας. Va 216.]
- 174 (135). Κατέσχον] δ δὲ Πόπλιος κατέσχε τῆς 10 Αlτωλίας εἰς Ναύπακτον. Ur 269.
 - 175 (128). Κατευδοχήσας | v. 21, 33, 2.
 - 176. Κατηργηκέναι] τον δὲ καθήμενον περί τὰ Τύανα κατηργηκέναι καὶ καταπροΐεσθαι τοὺς καιρούς. Va 216.
- 15 177 (97). Κοίτη] δ δὲ παρήγγειλεν ἔρχεσθαι ποιταίους. Küster.

178 (102). Κωμάσαι] v. 35, 2, 2.

179 (96). Μάχαιρα] οἱ Κελτίβηρες τῆ κατασκευῆ τῶν μαγαιρῶν πολὺ διαφέρουσι τῶν ἄλλων καὶ γὰρ

¹ Fragm. 172 addubitant Sch et Di, quod Polybius nusquam adhibeat κατεξανίστασθαι, Diodori genus dicendi magis redolens. Philippo Thasum invadente (15, 24) poposcisse Thasios a magistratibus suis, ut ad Rhodios mitterent legatos, qui opem ab illis contra regem peterent, suspicatur Sch; ad annum 199 i. e. Polybii librum XVII. hoc fragmentum refert Gelder Gesch. d. alt. Rhodier Hag. 1900, 127, ann. 3, sed liber XVII. Polybii Suidae auctorum temporibus non iam superfuisse videtur 5 Fragm. 173 reicit Sch 9 'Agebatur fortasse de P. Sulpicio Galba, cui ex consulatu Macedonia provincia obtigit, quae ei deinde per aliquot annos continuos prorogata est (Liv. 26, 22, 1; 28. 9. 27, 30, 2). Classem autem Romanam per illa tempora Naupacti stationem habuisse ex eodem Liv. 27, 31, 3 discimus' Sch 12 Fragm. 176 reicit Di 13 καταπαροείσθαι 15 'Fragm. 177 consarcinatum putavit Küster ex Pol. 5, 17, 9; sed potuit alio loco in libro hodie deperdito his ipsis verbis uti Polybius' Sch

κέντημα πρακτικόν καὶ καταφοράν ἔχει δυναμένην έξ άμφοιν τοιν μεροίν. ἡ καὶ 'Ρωμαίοι τὰς πατρίους ἀποδέμενοι μαχαίρας ἐκ τῶν κατ' 'Αννίβαν μετέλαβον τὰς τῶν 'Ιβήρων. καὶ τὴν μὲν κατασκευὴν μετέλαβον, αὐτὴν δὲ τὴν χρηστότητα τοῦ σιδήρου καὶ τὴν ἄλλην ε ἐπιμέλειαν οὐδαμῶς δύνανται μιμεισθαι. Lipsius de mil. Rom. lib. III, dial. 3 p. 115.

180 (103). Μεγαλείον] οι δὲ τῷ Μάγωνι προσπολεμοῦντες τῶν Λιγυστίνων πρᾶξαι μὲν δλοσχερές τι καὶ μεγαλείον οὐχ οἶοί τ' ἦσαν. Va 216.

181 (137). Μεγαλομερῶς] τὸν δὲ Πόπλιον καὶ τὸν Γάιον ἀποδεξάμενος φιλανθρώπως καὶ μεγαλομερῶς. Toupius emend. cet. I 400.

182 (110). Μεθοδικῶς] πάντα δὲ τὰ λεγόμενα μεθοδικῶς περὶ τῶν τάξεων ἐπωπτευκώς, εἰ καί τις ἔτε- 16 ρος τῶν καθ' ἡμᾶς. Ur 269.

183. Μεσιτεύειν] τὰ δὲ χρήματα μεσιτεύειν ἐν Κύποφ συνετάξαντο, παρ' οἶς ἂν αὐτοῖς εὐδοκηθῆ. Ge 78 ann. 1.

184 (205). Μεσολαβηθείς] τὸν δ' υἰὸν ἔπεισεν, εἰ κ τύχοι μεσολαβηθείς αὐτὸς ὑπὸ τῆς πεπρωμένης, ἐξενεγκεῖν τὸν κατὰ Ῥωμαίων πόλεμον. Hemsterhusius.

185 (118). Νουνεχῶς] νουνεχῶς ἐδόκουν πολιτεύεσθαι πρὸς τοὺς τότε καιρούς. Τουρίυs emend. cet. I 419.

² μεροίν Lipsius l. c. pro χεροίν coll. 6, 23, 7 8 Si Schweighaeuser recte coniecerit fragmentum 180 pertinere ad pugnam Magonis a Liv. 30, 18 descriptam, libro XIV. fuerit attribuendum; sed rectius fortasse comparari posse Liv. 28, 46, 8 ss. mecum communicavit Otto Meltzer 14 Fragm. 17 μεσιτεύειν] v. 29, 8, 7 18 αὐτοίς Portus pro αὐτος 20—22 Ea intellegenda esse de Philippo, Macedoniae rege, filioque eius Perseo censet Hemsterhusius; Diodori verba esse videntur Hultschio 20 δ' BW pro δὲ

186 (119). 'Ορθη] τὰ ἔθνη τῆς 'Ιβηρίας ὀρθῶς αὐτοις ἀντικαθιστάμενα. Ca 1023.

187 (153). "Όττα] ὁ δὲ τὸ μέλλον ἐμφρόνως ὁττευσάμενος εἰς ἔννοιαν ἤλθε τὴν φρουρὰν ἀποτρίψασθαι τὴν παρὰ Πτολεμαίου. Va 216s.

188 (120). "Οχλου] οὔτ' ἐξετάσαι τὸν ἄνθρωπον οἶόν τ' ἦν ἀκριβῶς, ἀσθενεία σώματος ὀχλούμενον, οὔτ' ἐρωτῶν εὐλαβεία τοῦ ὀχλώδους. Ca 1023.

189 (123). Παραβάλλεσθαι] λοιπὸν ἦν παραβάλλε-10 σθαι καὶ τολμᾶν. Sch.

190 (124). Παράθεσις] βουλόμενος δ' έκ παραθέσεως ὑπόδειγμα ποιῆσαι τῆς αὐτοῦ προαιρέσεως, ῆς ἔχει πρὸς τοὺς πεπιστευκότας αὐτῷ καὶ τοὺς ἀπειθοῦντας, ἐπολιόρκει. Va 217.

15 191 (206). Παράτοπον] παρὰ τόπον δρμίσαντες διὰ τὴν ἀπειρίαν, ἔστι δ' ὅτε καὶ διὰ τὰς ἀμπώτεις τῆς δαλάττης. Ηυ.

192 (126). Παρεκστῆναι] ώστε και τοὺς ἐν τῷ τυνεδρίψ ἀχανεῖτ γενέσθαι και παρεκστῆναι ταὶς δια-20 νοίαις, συμπάσχοντας τῆ τῶν ἀκληρούντων ὑπερωδυνία. Ur (v. Sch VIII 1, 48).

193 (160). Παρῶναι] δ δ' ἔπλει παράπλους ποιησάμενος τοὺς Σιδητῶν παρῶνας ἡπον γὰρ 'Ροδίοις εἰς συμμαχίαν. Va 217.

⁶⁻⁸ Fragm. 188 addubitat Sch 6.8 οδτ' BW pro οδτε 7 οδον τ' BW pro οδον τε 8 οδτε έφωτῶν cet. in suspicionem vocat Hu, qui insuper πλήθους conicit pro όχλωσους 11-14 Ea ad Hannibalem pertinere putat Sch 12 ποιεδοθαί Va 15 παρὰ τόπον Hu pro παράτοπον 18-21 Eadem partim Suid. ν. ἀκληφούντων et ὑπερωθυνία; ad librum XXXVI. refert Ni Rhein. Mus. 1871, 276 praeeunte Campio 1661 ann. 1 19 συνεδρίφ (πάντας) ἀχανείς BW 22 παρῶναι nominativum Suidas videtur ex accusativo παρ-

194. Πειθανάγκη] ὑπολαμβάνων διὰ τούτων πειθανάγκην προσάξειν τοις Λευκαδίοις τοῦ συγχωρείν τοις ὑπ' αὐτῶν ἐπιταττομένοις. Sch lex. 459.

[195 (168). Πειφάζειν] Σπιπίων ό Ύμμαῖος συνεβούλευσεν οῦτως ἢ μὴ πειφάζειν ἢ οῦτως ὥςτε ἐκ παντὸς τρόπου τέλος 5 ἐπιθείναι τῷ πράξει. τὸ γὰρ δὶς πρὸς τὸν αὐτὸν πειφάζειν ᾶμα μὲν ἐπισφαλές, ᾶμα δ' εὐκαταφρόνητον γενέσθαι ποιεί παντελώς. Ca 1026.]

196 (207). Περίζωμα] γυμνῶν μαχομένων τῶν Ῥωμαίων ἐν τοῖς περιζώμασιν. Toupius.

197 (129). Περικεκλασμένος] ἐνέδραν είχεν ἐν τόποις περικεκλασμένοις και δυσθεωρήτοις. Toupius emend. cet. II 53.

198 (130). Περικοπή] ατε μηδεμίαν έχούσης πραγματικήν εμφασιν τῆς περικοπῆς αὐτῶν. Ca 1023. 15

199. δ δὲ προῆγε ποιήσας εὔστολον τὴν ἀκολουθίαν καὶ τὴν περικοπὴν τῆς ἐκδημίας. Ca l. c.

[200. Περιροφόγος] έπὶ ὄχθου τινὸς ἀποτόμου καὶ περιροφόγος ἐπετείχιζου αὐτοῖς φρούριου ἰκανὸυ φυλάττεσθαι τοσαύτη στρατιά. Sch; ea esse sumpta e Dionys. Hal. Ant. Rom. 20 9, 15, 4 docuit Toupius emend. cet. III 159.]

201. Πνεύσας] δ δὲ νέος ὢν καὶ φιλόνικος πολὺς ἐπέπνει BW.

ῶνας sibi finxisse pro πάρωνες (v. Lobeckium ad Soph. Ai. 172)
 vel παρῶνες 22--24 Ea ad Eudamum praefectum classis Rhodiae
 referunt Sch et Ullrichius de Pol. font. Rhod. cet. 48 coll. Liv.
 37, 2288. 22 δ' BW pro δὲ παράπλους Sch pro παρόπλους

4 Fragm. 195 inducit BW δ Ρωμαίος Polybii non esse perspexit Di 5 οδτως prius del. Bernhardyus ἢ οδτως v. BW Fleckeis. annal. 1890, 836 ss. 6 πειφάζειν del. Bernhardyus, tuetur Sch, λίθον προσκόπτειν Ca, λίθον πταίειν vel προσκρούειν coni. Sch 7 ποιείν coni. Bernhardyus 9 Fragm. 196 ad 6, 25, 3 refert Sch VI 355 11 Fragm. 197 addubitat Sch 14 Fragm. 198 addubitat Sch 16 Fragm. 199 vulgo reicitur post Be 22 φιλόνικος BW pro φιλόνεικος, ν. ad 21, 20, 1 23 ἐπέπνει] v. 21, 31, 13

202 (141). ἔτι δὲ τῷ προσπνεύματι συνεληλαμένων καλ μαχομένων έκ διαιρέσεως ταῖς μαχαίραις, παραστάς έκ των όπισθεν ύπὸ τὴν μάλην πατ(άξας ἀπ)έσφαξε. Toupius emend. cet. II 85.

203 (138). Πραγματικώτατον] δ δή καλ πραγματικώτατον γεγονέναι τὸ διαβούλιον. Hemsterhusius.

204 (139). καὶ αὐθις τοῦτο δ' ἐποίει νουνεχῶς ἄμα καλ πραγματικώς. Hemsterhusius.

205 (151). Προπεπωμότες] προπεπωμέναι δὲ παρά 10 την συνουσίαν πολλά μέν άργυρώματα τον προειρημένον, πολλά δε χουσώματα τῷ Ποουσία. Va 217.

206 (142). Προσαναταθείς δ δε βραχέα προσαναταθείς κατένευσε ποιήσειν. Toupius emend. cet. II 108.

207 (143). Προσανατεινόμενος τὰ μέν παρακαλῶν, 15 τὰ δὲ προσανατεινόμενος Sch.

208 (144). Προσαστειασάμενος] δ δε παραπαλέσας αὐτὸν καί τι προσαστειασάμενος τοιοῦτον.

αλελ δ' δπλοτέρων ανδρών φρένες ήερέθονται. Va 217.

209 (145). Προσδέξασθαι] προσδέξασθαι δέ, τὸ δή 20 λεγόμενον, είς τοὺς πλευράς τοὺς πολεμίους. Ur 270.

210 (146). Προσεπιμετρών] προσεπιμετρών ἀεὶ τώ

¹ Fragm. 202 addubitat Sch προσπνεύματι ex duobus nominibus conflatum esse coni. Bernhardyus, πνεύματι Di, ξτι δε τούτων ώσπες πνεύματι Hu συνεληλαμένων Bernhardyus pro συνηλαμένων 2 διάρσεως Toupius, sed v. Sch VII 359 s. παραστὰς Toupius pro παρὰ τὰς 3 πατάξας ἀπέσφεξε BW pro παρέσφαξε, ἀπέσφαξε Di 5 δ δη και] ἐδόκει add. Bernhardyus, pro δ δη και reponit Hu 7 δ' BW pro δὲ 8 Ea quae apud Suidam sunt v. προέσθαι, Polybio tribuit Va 217 9 Fragm. 205 addubitat Sch 16 Fragm. 208 addubitat Sch 17 προσαστεϊσάμενος H. Stephanus thes. s. v. 18 Hom. Il. 3,108 20 εls Suid. cod. A, B, V, E, προς vulgo 21 Fragm. 210 addubitat Sch

δεομένφ πρὸς τὸ παρὰ πάντων δμολογουμένως γίνεσθαι τὴν ἐπὶ τούτοις γάριν. Va 217.

211 (147). Προσηφεικότος] ὁ δὲ κατεσκεύασε στοάς, καὶ διὰ τούτων προσηφεικότος τῷ τείχει τὰς κριοφόρους μηχανάς *** Ca 1028.

212 (148). Προσκήνιον] ή δὲ τύχη παρελκομένη τὴν πρόφασιν καθάπερ ἐπὶ προσκήνιον παρεγύμνωσε τὰς ἀληθείς ἐπινοίας. Ca 1028.

213 (136). Προσταστία] δ δ' έξέπεμπε του Πόπλιου μετά μεγάλης προστασίας. Ur 270.

214 (149). Πρόστιμα] οἱ δ' ἔδωκαν τῷ βασιλεὶ πεντήκοντα τάλαντα πρόστιμον τῆς ἀμαρτίας. Ur 271.

[215. Πρωτόπειρος] v. ad 29, 18 extr.]

[216. Πυρσουρίδας] ότι Περσεύς ό Μακεδών κατά πᾶσαν Μακεδονίαν κατασκευασάμενος πυρςουρίδας, διὰ τούτων όξέως 15 ἐμάνθανε τὰ πανταχῆ γινόμενα. Va 207.]

217 (208). Σαμβύκαι] οἱ δὲ προσεβοήθουν ἐπὶ τὸ διατείχισμα καὶ πρὸς τοὺς ἀπὸ τοῦ λιμένος ἐπερείδουτας (ἐπ. Sch pro ἀπὸ τῶν ὑπερειδόντων) ἐπὶ τὸ τεῖχος τὰς (τὰς Portus pro τοὺς) σαμβύκας. Sch opuse. Η 187. »

218 (195). Σῖτα] ὅτι Φιλοποίμην μετὰ δευτέραν ἡμέραν ἀπὸ τῆς πρὸς πόλεμον ἔξόδου παρήγγειλε τὰ δύο σῖτα τρία ποιεῖν, ὅτε βούλοιτο μίαν ἡμέραν προσλαβεῖν, ποτὲ δὲ τὰ δύο τέτταρα. Va 209.

⁴ προσηρεικότες (προσηρηκότες habet Suid. cod. *V) coni. Sch 6 De fragm. 212 v. Alb. Muellerum Philol. Suppl. VII (1899), 41s. 9. 11 δ' BW pro δε 14—16 'Non videtur esse Polybii ...; nusquam apud Polybium, qui tamen saepe de πυρσοίς verba facit, et vix apud alium quemquam antiquum scriptorem occurrit vocabulum πυρσουμίδες' Sch 17 Fragm. 217 comparatum cum App. Pun. 125 referri posse ad librum XXXVI. mecum communicavit Otto Meltzer 21—24 Na 364 confert Liv. 35, 28 24 πότε nonnullae Suidae editiones, unde δτε Va τὰ ona. Va

219. ΣΚΙΠΙΩΝ Ο ΝΕΩΤΕΡΟΣ] τὸ δὲ Πολυβίου παράγγελμα διαφυλάττων ἐπειρᾶτο μὴ πρότερον ἐξ ἀγορᾶς ἀπελθεῖν ἢ ποιήσασθαί τινα συνήθη καὶ φίλον άμῶς γέ πως τῶν ἐντυγχανόντων. Plut. apophth. 5 reg. cet. p. 199 F BW, v. Ur 288.

 $220\,(167)$. Στειλάμενοι] όλίγοι δέ τινες δεδιότες, μή ποτ' οὐ δυνάμενοι στείλασθαι καταφανείς γένωνται, ἀνέφερον τὸ χουσίον. Ur 272.

221 (132). καὶ αὖθιο ὁ δὲ Περσεὺς ἐβουλεύετο μὲν 10 στέλλεσθαι οὐ μὴν ἐδύνατο γε κρύπτειν τὸ γεγονός. Ur 272.

222 (168). Στύπη] πηγνύντες εἰς τὴν γῆν δοθὰ τὰ στύπη, ψαύοντ' ἀλλήλων, ἐν ἡμιχυκλίου σχήματι. Ca 1028.

16 223 (169). Συνέθηκεν] τοῦτο συνέθηκεν ὁ βασιλεὺς καὶ ἐκ λογισμῶν εἴκασε τὸ γινόμενον. Sch lex. 603.

[224. Συνεπισπεύσαι] ὁ δὲ ἐκέλευε τοὺς πρατίστους συνεπισπεύσαι τὰς ἁμάξας. Va 218.]

[225. Συνεσπειραμένοι] τό τε πυπνόν και συνεσπειραμένον 20 έπι ταις άνελίξες νούκ έξω τινός άπονοίας και τόλμης κατεφαίνετο ταραχή τε έπειχε και παρακελευσμός τοις κατ' ούρὰν τεταγμένοις, αι τε άνας τροφαί τῶν κοντοφόρων ἄλλοτε άλλαχου τὰς ἐμβολὰς ποιούμεναι πολυςχιδή και ποικίλον ἀπειργάζοντο τὸν πόλεμον. Va 218.]

^{1—5} Plut. conviv. disp. p. 659F: τοῦ Πολυβίου Σκιπίωνι παραινοῦντος Αφρικανῷ μὴ πρότερον ἐξ ἀγορᾶς ἀπελθεῖν ἢ golλον τινὰ ποιήσασθαι τῶν πολιτῶν 6—8 Hoc fragmentum referendum putat Di ad pecuniae partem ab Nicia in mare proiectam, sed per urinatores omnem fere extractam (Liv. 44, 10, 3), at v. Maur. Muellerum Fleckeis. annal 1870, 245 9—11 v. ad 29, 14, 1 12—14 Fragm. 222 addubitat Sch 13 ψαύοντ' BW pro ψαύοντα, v. Hu Philol. 1859, 307 17 Fragm. 224 in suspicionem vocat Sch, e Xenoph. Anab. 1, 5, 8 haustum esse docuit Abreschius 19 Fragm. 225 del. Sch

226 (170). Συνέχον] τὸ δὰ συνέχον ἡγεμόνα καὶ προστάτην ἀξιόχοεων. Τοupius.

227 (171). καὶ αὐθις ἡν δὲ τὸ συνέχον τῆς ὑποθέσεως αὐτῶν ὡς οὕτε φρουρὰν οὔθ' ὕπαρχον εἰσδέξαιντο καὶ τῆς κατὰ τοὺς νόμους πολιτείας οὐκ ἄν s
ἐκχωρήσειαν. Τoupius.

228 (57). Συντάξας] συντάξας τοις κυβερνήταις άνακομίζειν τὰς ναῦς κατὰ δύναμιν εις τὴν Ἐλαίαν. Di Steph. thes. III 657 A.

229 (176). Σωματοποιήσαντες] έμοῦ δὲ ταχέως 10 συγκαταθεμένου καὶ σωματοποιήσαντος τὴν ἐπιβολὴν τῷ βλέπειν διότι ὀρέγεται τῆς τοιαύτης ὑποθέσεως. Ur 271.

230 (177). Σωματοποιῆσαι] δ δ' έφασκε δείν μὴ προίεσθαι τοὺς έχθροὺς έκ τῶν χειρῶν μηδὲ σωματο- 15 ποιείν τὴν τόλμαν αὐτῶν φυγομαχοῦντας. Ur 271 s.

231 (178). δ δε βραχείας έπιλαβόμενος έλπίδος έπ των πολιοριουμένων έσωματοποίει ταύτην. Ur 272.

232 (165). Ύπερευδοκούμενοι] οι δὲ Ῥωμαῖοι ὑπερευδοκούμενοι κατὰ πάντα τρόπον τῆ τοῦ Σκιπίωνος » δμολογία και τῷ χειρισμῷ τῶν πραγμάτων. Toupius emend. cet. Π 306s.

233 (188). Φαντασία] είδως γὰρ ὅτι φαντασία περὶ αὐτόν ἐστιν, ὡς ἔχοντα χρήματα μεθ' ἑαυτοῦ πλείω,

⁴ οὐθ' BW pro οὕτε (ἄν) εἰσδέξαιντο Di, εἰσδεξάμενοι BW 7—9 v. ad 21,10,1 10 Fragm. 229 praeterit Ca, in suspicionem vocat Sch 14 δ' BW pro δὲ 19 δὲ 'Ρωμαΐοι a Suida posita esse videntur pro δ' Polybii 23—545,2 'Ad Hannibalem haec pertinere puto, qui ad Gortynios in Cretam cum venisset opum suarum cupidos, eos astuta fraude in errorem induxit, ut narrat Cornelius Nepos c. IX' Hemsterhusius

(ταύτην) ήρμόσατο πρός την υπόθεσιν ένδεχομένως. Ur 272.

234 (189). καὶ αὐθιο οἱ δὲ Ῥωμαῖοι μετὰ μεγάλης φαντασίας καὶ συμπαθείας τοῦ δήμου προῆγον ἐπὶ τὰς τράξεις. Ur 272.

[285. Φρονηματισμόν] θεασάμενοι δὲ τὸν φρονηματισμὸν τῶν ἀνθρώπων ἔν τε ταῖς κατ' ίδιαν ὁμιλίαις και ταῖς κατὰ κοινὸν ἐντεύξεσιν ἐξ αὐτῆς ἐπανῆλθον ἐς τὸν στρατηγόν. Va 218.]

236 (198). Φωτίζειν] οι δε 'Ρωμαίοι νομίσαντες 10 ήδη τον καιρον παραδιδόναι φωτίζειν τὰ κατὰ τὴν ἐντολὴν ἀπόρρητον. Sch VII 498.

[287. Χρεωποπείται] της παρά τοις Αιτωλοίς χρεωποπίας κατά την Θεσσαλίαν ζηλωθείσης, και πάσης πόλεως είς στάσεις και ταραχάς έμπιπτούσης. Ur 278. Ea e Diod. 29, 38 esse petita 15 perspexit Toupius.]

¹ ταύτην add. BW 3—5 v. ad 27,6,3 6—8 'Ad Pol. rettulit Va; nec tamen alias apud hunc scriptorem nomen φρονηματισμός usquam legitur nec ές τὸν στρατηγὸν pro πρὸς τὸν στρ. [ὡς τὸν στρ. coni. Di IV 173 ann. a] stilum admodum redolet Polybianum' Sch 13 Θετταλίαν Diodoro restituit Di

CONSPECTUS EDITIONIS HULTSCHIANAE CUM NOSTRA COMPARATAE.

I. Hu BWHu BW20, 13 20, 11, 11 81, 14-16 **31**, 3—5 21, 2 21. 3 17, 1-4 7, 1-4 3 2 17, 5-7 16, 1-3 3b, 1s. 18 - 239, 1s. 10-15 24, 18. 9, 388. 9, 1 88. 25, 5 ann. 32b--32c 40-41 24, 3 s. 25, 58. 42 - 4940 - 4725 31 17-19 **22**. 6—8 **22**, 16—18 26 - 289 - 136-10 **82**, 1—2 20-21 14 19 3-4 32 - - 3332, 1-3 15 - 1911 - 155---7 24, 4 24, 3 8-16 31, 22-30 32, 7 4 3 17 8. 9 18 9 14. 15 10 - 158 - 1319 - 214-6 26, 1, 3 ann. 26, 1* 22, 1-7 8, 1-729, 18 29, 17, 5 22, 8 12 18 17, 5 ann. 23 13 80, 14 80, 22 24 10 15-22 14 - 2111, 10 25, 1 25, 2-10 23 29 11, 1--9 31, 1 23 26 - 2814 - 162 28 33, 7 33, 8 3---5 25 - 278 11 6-8 30 - 329 7 9 81, 1 9-10 10-11 10 **36**, 8, 2—6 **36**, 8, 3-7 **37**, 1—7 11 - 9-15 9 **37**, 1 12 2 8 13 86, 17 9

35*

Hu	BW	Hu	BW
37 , 10	86 , 16	` 39, 1—2	8 8, 5—6
38, 1-2	88 , 7—8	- 3—6	- 19—22
- 3—6	- 1-4	- 7—11	- 14-18
- 7—11	- 9-13	- 12—19	39 , 1—8
		-	
]	I.	
BW	Hu	BW	Hu
20, 11, 11	20 , 13	31, 25, 5 s.	81, 24, 3s.
21, 2	21, 3	- 25, 6—10	82 , 11, 6—10
- 3	- 2	- 31	31 , 25
- 3 ^b , 1 s.	- 9, 1 s.	- 32—33	32 , 3—4
- 9, 1 ss.	- 9, 3 ss.	32 , 1—3	- 5—7
- 32 ^b —32 ^c	- 40—41	- 4—6	- 1921
- 40-47	- 42-49	- 7	- 17
22 , 6—10	22, 9—18	- 8, 1—7	- 22, 1—7
- 11—15	- 15—19	- 9	- 18
- 16—18	- 6-8	- 10	- 24
- 19	- 14	- 11, 1—9	- 25, 2—10
24 , 3 - 4	24 , 4	- 11, 10	- 25, 1
- 1 - 8—13	- 10—15	- 12 - 13	- 22, 8 - 23
- 14. 15	- 8.9	- 13 - 14—16	- 26—28
26, 14	26, 1, 3 ann.	83, 7	33 , 9
29, 17, 5 ann.	29, 18	- 8	- 7
- 18	- 17, 5	- 9-10	- 10—11
30, 14-21	80, 15—22	- 11	- 8
- 22	- 14	34 , 1, 7—18	
- 23	31, 1	- 12, 1, 2	
- 25-27	- 3-5	- 12, 2-12	84, 12, 1—11
- 28	- 2	36 , 8, 2	fr. 164
- 29	30, 23	- 8, 3—7	36 , 8, 2—6
- 30—32	31 , 6—8	- 8, 8	
31 , 1	- 9	- 915	87, 1—7
- 2	- 12	- 16	- 10
- 3—5 C	- 14—16	- 17	- 9
- 6	- 10	87, 1	- 8
- 7, 1—4	- 17, 1—4 - 13	38, 1—4	38 , 3—6 39 , 1—2
- 8 - 9	- 15 - 11	- 5—6 - 7—8	38 , 1—2
- 10-15	- 18-23	- 9-13	- 7-11
- 16, 1—3	- 17, 5—7	- 14—18	39, 7—11
- 17—19	- 26—28	- 19ª	- 2, 7 ann.
- 20-21	32 , 1—2	- 19-22	- 3—6
- 22-25, 5	- 8—11, 5	39 , 1—8	- 12—19
•	•	- ,	

L CONSPECTUS FRAGMENTORUM EDITORUM A SCHWEIGHAEUSERO.

A. FRAGMENTA HISTORICA ET GEOGRAPHICA.

Sch	BW	Sch	BW	Sch	BW
I	16	XXV	60	XLIX	205
П	1	XXVI	151	L	174
Ш	72	XXVII	35, 1, 2	LI	181
IV	22, 6, 7	XXVIII	42	LII	213
V	30	XXIX	45	LIII	172
VI	112	XXX	157	LIV	73
VΠ	20	XXXI	180	LV	187
νш	111	XXXII	7	LVI	23
IX.	ad p. 516,8	XXXIII	60b	LVII	99
Z	54	XXXIV	128	LVIII	47
X 1	135	XXXV	39	LIX	67
XII	118	XXXVI	68	LX	195
XШ	163	XXXVII	21, 33, 2	LXI	36, 8, 2
XIV	179	XXXVIII	138	LXII	232
XV	159	XXXIX	221	LXIII	76
ZVI	171	XL	216	LXIV	96
ZVII	169	XLI	85	LXV	193
ZVIII	70	XLII	10	LXVI	106
XIX	ad 23, 18, 5	XLIII	36	LXVII	43
XX	143	XLIV	75	LXVIII	237
$\mathbf{x}\mathbf{x}$	9	XLV	91	LXIX	176
$\mathbf{Z}\mathbf{Z}\mathbf{\Pi}$	162 ^b	XLVI	218	LXX	ad
XZIII	21	XLVII	3	LAA	p. 530, 22
XZIV	84	XLVIII	127	- 3	E-1-1-1-0

B. FRAGMENTA GRAMMATICA.

Sch	BW	Sch	BW	Sch	BW	
Ι	90	XIII	100	XXVI	117	
u-v	92-95	XIV	102	XXVII	19	
VI	1*	XV	103	XXVIII	120	
VII	2	XVI	107 et 107b	XXIX	22	
1711 -	07	XVII	108	XXX	25	
		XVIII	113	XXXI	23, 12, 1	
		XIX	11, 8, 3	XXXII	26	
		XX	114	XXXIII	123	
		XXI-XXV	11-15	XXXIV	23, 12, 2	

Sch	BW	Sch	BW	Sch	BW
xxxv	125	LXX	161	СП	66
XXXVI	126		Xen.	ciii	
XXXVII	28	LXXI et		Civ	
XXXVIII	29	LXXII	anab.	CV	
XXXIX	31	LXXIII	1 2, 4, 26	CVI	
XL	32	LXXIV	51 162*	CVI	
XLI		LXXV			202 206 et 207
XLII	33, 17, 1	LXXVI	164	CIX—CVIII	206 et 207
XLIII	34	LXXVII	52		208-212
XLIV—	35	LXXVIII	165	CXIII)
XLVI	131-133	LXXIX	58	CXIV	214
	, ,,,		166	CXV	ad
XLVII	37	LXXX	167	OVIVI	29,18 extr.
XLVIII	137	LXXXI	15, 24, 4	CXVI	74
XLIX	38	LXXXII	168 ^b	CXVII	220 .
L	139	LXXXIII	21, 12	CXVIII	222
LI	141	LXXXIV	168	CXIX	224
LII	142	LXXXV	55	CXX—	}77—79
ГШ	40	LXXXVI	170	CXXII	J
LIV	144	LXXXVII	173	CXXIII	33, 17, 3
LV	41	LXXXVIII	177	CXXIV—	229-231
LVI	147	LXXXIX	56-58	CXXVI)
LVII	44	—XCI	J	CXXVII—	80—83
LVIII-LX	148150	XCII	182	CXXX)
LXI	152	XCIII	59	CXXXI	83 ^b
LXII	153	XCIV	61	CXXXII	162
LXIII	33, 17, 2	XCV	63	CXXXIII	233
LXIV	46	XCVI	185	CXXXIV	234
LXV	48	XCVII	11, 1, 1	CXXXV	86
LXVI	49	XCVIII	188	CXXXVI	235
LXVII	156	XCIX	65	CXXXVII	87—89
LXVIII	50	C	189	-CXXXIX	10.
LXIX	160	CI	190	·	

II. CONSPECTUS FRAGMENTORUM EDITORUM A BEKKERO.

Be	90 92—95 1* 72 2	Be	BW	Be	BW	Be	BW
1	90	9	30	14	6	19	108
2-5	92-95	10	97	15	100	20	113
6	1*	11	4	16	102	21	3"
7	72	12	98	17	103	22	l II
8	2	13	5	18	107	23-27	1

Be	BW	Be	BW	Be	BW	Be	BW
28	117	72	46	112	182	157	193
29	19	73	48	113	7	158	47
30	120	74	49	114	59	159	67
	ad p.	75	156	115	60	160	195
31 {	516, 8	76	169	116	60ъ	161	36, 8, 2
32 `	112	77	50	117	61	162	232
3 3	20	78	160	118	128	163	76
34	21	79	161	119	63	164	220
35	111	1	Xen.	120	185	165	222-
36	22	80 {	anab.	121	11, 1, 1	167	3 224
37	16	1 (2, 4, 26	122	188	168	228
38	25	81	51	123	65	169	78
39	26	82	1624	124	189	170	79
40	123	83	237	125	190	171	106
41	125	84	164	126	66	172-	լ 229—
42	126	85	52	127	192	174	3 231
43	28	86	165	128	68	175	80
44	29	87	53	129	175	176	43
45	31	8 8	166	180	197	177	81
46	32	89	167	131	198	178	3
47	34	90	54	132	200	179	176
48	130	91	135	133	138	180	82
49	35	92	118	134	221	181	171
50-52	131—	98	168 ^b	135	69	182	83
	133	94	21, 12	136	174	183	83b
53	37	95	168	137	181	184	162
54	228	96	55	138	213	185	84
55	137	97	170	139	202	186	70
5 6 5 7	38	98	173 163	140	206	187	233
58	139	99		141	208	188	234
59	141 142	100 101	179 143	142— 145	} 209— } 212	189 190	85 10
60	39	102	177	146	214	190	36
61	40	102	56	140	127	191	75
62	144	103	57	148	205	193	91
63	41	105	151	149	172	194	218
64	147	106	58	150	215	195	86
65	44		4 ad	151	187	196	285
	148—	107	35, 2, 2	152	73	197	87
66-68	150	108	180	153	74	198	88
69	152	109	42	154	28	199	236
70	153	110	157	155	99	200	89
71	33,17,2	111	45	156	96	-00	50
	-,-,-						

III. CONSPECTUS FRAGMENTORUM EDITORUM A DINDORFIO.

Di	BW	Di	BW	Di	BW	Di	BW
1-10	2-11	74	77	112	139	150	66
11-14	1417	75	78	118	138	151	195
15	118	76	46	114	142	152	193
16	20	77	76	115	144	153	197
17	51	78	47	116	147-	154	198
18 - 20	21-23	79—88	80-89	119	3 150	155	200
21	12	89	95	120	152	156	202
22	13	90	96	121	155	157	203
23 - 25	25-27	91	192	122	156	158	153
26 {	a.d	92—94	97—99	123	160	159	205
~ 01	23,18,5	95	100,	124	161	160 {	206 et
27	29		101,	125	163—	100	207
28	30		111,	127	165	161—	լ 208—
29	28		112	128	167	168	3 215
30	31	96	113	129	168 ^b	169	218
31	32	97	108	130	լ 169—	170	221
32 {	34 et	98	107	133	§ 172	171	220
°2 \	129	99	114	134	21,33,2	172	222
33 - 37	3539	100	1624	135	174	178 {	226 et
38	145	101	24	136	177	1101	227
39 - 43	41-45	102	121	137—	179	174	228
44 - 46	4850	103	123	140	 182	175	223
47 —55	52—6 0	104	36, 8, 2	141	184	176	232
56	60ъ	105	125-	142	168	177	162
5759	6163	108	j 128	148	185	178	233
60	11, 1, 1	109	141	144	1, 36, 4	179	234
61 - 72	64-75	110	132	145	186-	180	236
73	79	111	137	149	ĵ ~1 90		

IV. CONSPECTUS FRAGMENTORUM EDITORUM AB HULTSCHIO.

Hu	BW	Hu	BW	Hu.	BW	Hu	BW
1	92	7	30	13	6	21	113
2	93	8	97	14-17	100—	22	114
3	95	9	3	14-11	103	23	9
4	1	10	4	18	107	24-28	11-15
5	72	11	98	19	107b	29	19
6	2	12	5	20	108	30	17

Hu	BW	Hu	BW	Hu	BW	Hu	BW
31	18	82	161	122	64	167	220
32	112	83	1624	123	189	168	222
33	20	84	51	124	190	169	223
84	21	85	164	125	66	170	226
35	111	86	52	126	192	171	227
36	22	87	165	127	68	172-	177-
37	16	88	53	128	175	174	79
38-41	24-27	89	167	129	197	175	46
42	123	90	54	130	198	176-	1 229-
43	125	91	118	131	138	178	3 231
44	126	92	168 ^b	132	221	179	80
45	28	93	55	133	69	180	43
46	29	94	170	134	119	181	81
47-50	31-34	95	163	135	174	182	82
51	130	96	179	136	213	183	171
52	35	97	177	137	181	184	83
53-55	131—	98	56	138	203	185	162
03-00	133	99	57	139	204	186	84
56	37	100	151	140	71	187	70
57	228	101	58	141	202	188	233
58	137	102	110	142	լ 206	189	234
59	38	103	180	148	§ 212	190	85
60	139	104	42	149	214	191	10
61	141	105	157	150	127	192	36
62	142	106	158	151	205	193	75
63	39	107	168	152	172	194	91
64	40	108	45	153	187	195	218
65	144	109	8	154	73	196	86
66	41	110	182	155	74	197	87
67	147	111	7	156	23	198	236
68	44	112	59	157	99	199	88
69-71	148	118	60	158	145	200	89
00 .1	150	114	61	159	96	201	115
72-75	152-	115	128	160	193	202	121
	155	116	62	161	47	203	122
76	48	117	63	162	67	204	129
77	49	118	185	163	195	205	184
78	156	119	186	164	36, 8, 2	206	191
79	169	120	188	165	232	207	196
80	50	121	6 5	166	76	208	217
81	160			1	151		

B. G. TEUBNER 503 LEIPZIG.

Ausgaben griechischer und lateinischer Schriftsteller.

1a. Bibliotheca scriptorum Graecorum et Romanorum Teubneriana. [8.]

Diese Sammlung hat die Aufgabe, die gesamten noch vorhandenen Erzeugnisse der griechischen und römischen Literatur in neuen, wohlfeilen Ausgaben zu veröffentlichen, soweit dies zu Gunsten der Wissenschaft oder der Schule wünschenswert ist.
Die Texte der Ausgaben beruhen auf den jeweils neuesten Ergebnissen der kritischen Forschung, über welche die beigefügte adnotatio critics, die sich teils in der praefatio, teils unter dem Text befindet, Auskunft gibt. Die Sammlung wird ununterbrochen fortgesetzt werden und in den früher erschienenen Bänden durch neue, verbesserte Ausgaben stets mit den Fortschritten der Wissenschaft Schritt zu halten suchen.

Die Sammlung umfaßt sur Zeit gegen 400 Bände zum Preise von ca. 1200 Mark, die bei einmaligem Besuge sum Vorzugspreise von ca. 906 Mark abgegeben werden.

Alle Ausgaben sind auch gleichmäßig geschmackvoll gebunden käuflich!

Textausgaben der griechischen und lateinischen Klassiker.

waria historia. Rec. R. Hercher.

eneae commentarius pelierceticus. Bec. A. Hug. & 1.35 1.75.

Ed. min. & 2.40 2.80.

1.30. hehyli tragoedise. Ed. H. Weil.

Einzeln jede Tragödie (Agamemnon. Choëphorae. Eumenides. Persae. Prometheus. Septem c. Th. Supplices)

M.—.80.—.60.

—] Scholia in Persas. Rec. O. Dähnardt. M. 3.60 4.20.
opicae fabulae. Rec. C. Halm.

K.—. 90 1.30. Kandri Lycopol. c. Manich. Ed. A. Finkmann. M. 1.— 1.25.

ofus: s. Musici.

Andocidis orationes. Ed. Fr. Blass. Ed. II. # 1 :0 1.60. Annae Comnenae Alexias. Rec. A. Reifferscheid. 2 voll. # 7.50 8.60.

aconeid. 3 voll. M. 1.50 8.60, Anonymus de incredibilibus: s. Mythographi. Anthologis Gracca epigr. Palat. c. Plan.

Ed. H. Stadtmueller.
Vol. I: Pal. l. I—VI (Plan. l. V—VII).

6.— 6.60.

Vol. H. P. 1: Pal. 1. VII (Plan. 1. III), M. 8.— 8.60. — lyrica s. lyr. Graec, rell. Edd. Bergk-

Hiller-Crusius. M. 3.— 3.60. Antonini, M. Aurel., commentarr. 11. XII. Bec. I. Stich. M. 1.80 2.20.

Antoninus Liberalia: s. Mythographi.
Apollodori bibliotheca. Rec. Imm.
Bekker. #. 1.— 1.30.

— Ed. R Wagner: siehe Mythographi. Vol. I. Apollonius Pergaeus (cum commentariis antiquis). Ed. et Lat. interpr. est I. L. Heiberg. 2 voll. # 9 — 10.—

e fetten Ziffern verstehen sich für gebundene Ekemplare

Merkel . 1. - 1.40. Appiant hist. Rom. Ed. L. Mendels-

sohn. 2 voll. . 9. - 10.-Archimedis opera omnia. Ed. I. L. Hei-

berg. 3 voll. # 18.- 19.80. Aristene ad Philocratem epistula c. cet. de vers. LXX interpr. testim. Ed. P.Wendland. M 4. - 4.50.

Aristophanis comoediae. Ed. Th. Bergk. 2 voll.

Vol. I: Acharn., Equites, Nubes, Vespae, Par.

- II: Aves, Lysistr., Thesmoph., Ranse, Ecoles., Plutus. Einzeln jedes Stück .K — 45 — .75.

Aristotelis de partib. anim. ll. IV. B. Langkavel. # 1.80 2.20.

de arte poetica l. Rec. W. Christ. ₩ -- 60 -- 90.

- physica. Rec. C. Prantl. # 1.50 1.90. ethica Nicomachea. Ed. Fr. Suse-

mihl. & 1.80 2.10. de coelo et de generatione et corrup-Rec. C. Prantl. # 1.20 1.60. tione.

quae feruntur de coloribus, de audibilibus, physiognomonica. Rec. C. Prantl. *M* - . 60 - . 90.

- politica. Ed. Fr Susemibl. Ed. III. M. 2.40 2.80.

magna moralia. Rec. Fr. Susemihl. .K 1.20 1.60.

- de anima II. III. Bec. Guil. Biehl. M 1.20 1.60.

- ethica Eudemia.] Eudemi Rhodii ethica. Adi. de virtutibus et vitiis l. rec. Fr. Susemihl. M. 1.80 2.10.

· ars rhetorica. Ed. A. Boemer. Ed. II. .K. 3.60 4.-

– metaphysica. Rec. Guil. Christ. M. 2.40 2.80.

– qui fereb. libror. fragmenta. V. Rose. M. 4.50 5.---- oeconomica. Rec. Fr. Susemihl.

.K. 1.50 1.90. --- quae feruntur de plantis, de mirab. auscultat., mechanica, de lineis insec.,

ventorum situs et nomina, de Melisso Xenophane Gorgia. Ed. O. Apelt. .M. 3. - 3.40. parva naturalia. Rec. Guil. Biehl.

M. 1.80 2.10.

— Πολιτεία 'Αθηναίων. Ed. Fr. Blas.

Ed. III. M 1.80 2.10. –: s. a. Musici.

Rec. Car. Abicht. Arriani Anabasis. M 1.20 1.70. Mit Karte M 1.50.

scripta minora. Edd. Hercher-Eberhard. M. 1.80 2.20. Athenaei dipnosophist. ll. XV. Rec. G.

Kaibel. 3 voll. # 17.10 18.90. Autolyci de sphaera quae movetur l., de ortibus et occasibus Il. II. Ed. Fr. Hultsch. M 3.60 4 .-

Apollonii Rhodii Argonautica. Rec. R. Babrii fabulae Aesopeae. Rec. O. Crusius Acc. fabul. dactyl. et iamb. rell. Ignatii et al. testrast, iamb, rec. a C. Fr. Mueller. Ed. maior. M. 8.40 9 .-

Babrii fabulae Aesopeae. Rec. O. Crusius

Ed. minor. M. 4.— 4.60. — Ed. F. G. Schneidewin Bacchius: s. Musici. [.K -. 60 1.-Bacchylidis carmina. Ed. Fr. Blas M 2.40 2.90.

Batrachomyomachia: s. Hymni Home-Bio: s. Bucolici. [rici. Blemyemachia: s. Eudocia Augusta

Bucolicorum Graecorum Theocriti, Bionis, Moschi reliquiae. Rec. H. L. Ahrens M - . 60 1.-

Callinici de vita S. Hypatii 1. Edd. sem philol. Bonn. sodales. M. 3. -- \$.40. Cassianus Bassus: s. Geoponica.

Cebetis tabula. Ed. C. Praechter. M -. 60 -. 90.

Chronica minora. Ed. C. Frick. Vol. I Acc. Hippolyti Romani praeter Canonem Paschalem fragmm. chronol. # 6.80 7.40-Claudiani carmina: s. Eudocia Augusta Cleomedis de metu circulari corporum caelestium II. II. Ed. H. Ziegler Æ 2.70 **8.20.**

Colluthus: s. Tryphiodorus. Cornuti theologiae Graecae compendium. Rec. C. Lang. . 1.50 2.-

Corpusculum poesis epicae Graecae ludi-bundae. Edd. Brandt et Wachsmuth 2 fasce. M. 6. - 7.-

Demades: s. Dinarchus. Demetrii Cydon, de contemn, morte et. Ed. H. Deckelmann. - 1.49. Demosthenis orationes. Becc. G. Dindorf-

Blas. Ed. major. [Mit adnot. crit] 3 voll. [je . 2.40 8.—] . . 7.29 9.-Ed. minor. [Ohne die adnot. crit.] 3 voll. [je .M. 1.50 2.—] .M. 4.50 6.— [6 partes. je .K - . 75 1.10.]

Vol. I. Pars 1. Olynthiacae III. Philippica I. De pace. Philippica II. De Halonneso. De Chersoneso. Philippicae III. IV. Adversus Philippi epistolam. Philippi epistola. De con-tributione. De symmoriis. De Rhodiorum libertate. De Megalopolitis De foedere Alexandri.

- I. Pars 2. De corona. De falsa legatione

-- II. Pars 1. Adversus Leptiness Contra Midiam. Adversus Andre tionem. Adversus Aristocratem.

- II. Pars 2. Adversus Timocratem Adversus Aristogitonem II. Adversus Aphobum III. Adversus Onetorem II In Zenothemin. In Apaturium. Phormionem. In Lacritum Pro Phor mione. In Pantaenetum. In Name machum. In Boeotum de momine In Bocotum de dote

Demosthenis orationes. Reco. G. Dindorf- | Eudociae violarium. Blas

Vol. III. Pars 1. In Spudiam. In Phaenippum. In Macartatum. In Leocharem. In Stephanum II. In Euergum. In Olympiodorum. In Timotheum. In Polyclem. Pro corona trierarchica. In Callippum. In Nicostratum. Cononem. In Callielem.

- III. Pars 2. In Dionysodorum. In In Theorrinem. Eubulidem. In Neseram. Orațio funebris. Amatoria. Procemia, Epistolae, Index historicus.

Dinarchi orationes adiectis Demadis qui fortur fragmentis ύπερ της δωδεκαετίας. Ed. Fr. Blas. Ed. II. M. 1.— 1.40.

Diodori bibliotheca hist. Edd. Bekker-L. Dindorf-Vogel. 5 voll. Voll. I. II. ie .# 3.60 4.20. Vol. III. M. 4.- 4.60. [Ed. L. Dindorf. Voll. III. IV. je M. 3. —. Vol. V. .K. 3.75.]

Bionis Cassii Cocceiani historia Romana. Edd.L. Dindorf-Melber. 5 voll. Vol. I. M 4.50 5.- Vol. II. M 3.60 4.20. L. Dindorf. Voll. IV. V. je M. 2.70.] Dionis Chrysostomi orationes. Rec. L. Dindorf. 2 voll. & 5.40. [Neubearbeitung von A. Sonny in Vorbereitung.]

Dionysi Halic. antiquitates Bomanae. Ed. C. Jacoby. 4 voll. Vol. I. M. 3.60 4.20. Voll. II. III. je M. 3.— 3.60. — opuscula. Edd. H. Usener et L.

Radermacher. Vol. I. M. 6 .- 6.60.

Diophanti opera omnia c. Gr. commentt. Ed. P. Tannery. 2 voll. # 10. - 11.-Eclogae poetarum Graec. Ed. H. Stadtmueller. . 2.70 8.20.

Epicorum Graec. fragmenta. Ed Kinkel. .K. 3. - 3.50. Vol. I.

Enicteti dissertationes ab Arriano dig. Rec. H. Schenkl. Acc. fragmm., enchiridion, gnomolog. Epict., rell., indd. Ed. maior. # 10. - 19.80. Ed. minor. # 6. - 6.60. tratosthemis catasterismi: s. Mytho-

graphi III. 1 rotici scriptores Graeci. Rec. R. Hercher. 2 tomi. [Vergr.; Neubearbeitung v. A. Eberhard i. Vorbereitung.]

Euclidis opera omnia. Edd. I. L. Heiberg et H. Menge. Voll. I-V. Elementa. Ed. et Lat. interpr.

est Heiberg. M. 24.60 27.40. - VI. Data. Ed. Menge. M. 5. - 5.60.

 VII. Optica, Opticor. rec. Theonis, Catoptrica, c. scholl. ant. Ed. Heiberg. M. 5. - 5.60.

- Supplem.: Anaritii in X II. priores Element. comm. Ex interpr. Gherardi Crem. ed. M. Curtze. M. 6. - 6.60. -: s. a. Musici.

deciae Augustae, Procli Lycli, Claudiani carmm. Graec. rell. Acc. Blemyomachiae ra nm. Rec. A. Ludwich. M. 4. - 4.40.

Rec. I. M. 7.50 8.20.

Euripides tragoediae. Rec. A. Nauck. Ed. III. 3 voll. . 5.70 7.20.

Vol. I: Alcestis, Andromacha, Bacchae Hecuba, Helena, Electra, Heraclidae. Hercules furens. Supplices. Hippolytus. M. 1.50 2.-· II: Iphigenia Aulidensis. Iphigenia

Taurica. Ion. Cyclops. Medea. Orestos. Rhesus. Troades. Phoenissae. M. 1.50 2.-

- III: Perditarum tragoediarum fragmenta. M. 2.70 3.20.

Einzeln jede Tragödie M. - . 30 - .60. Eusebii opera. Rec. G. Dindorf. 4 voll. M 15 - 17.20.

Fabulae Aesopicae: s. Aesop. fab.

Fabulae Romanenses Graec. conscr. A. Eberhard. Vol. I. M. 3.75 4.80.

Favonii Eulogii disp. de somnio Scipionis. Ed. A. Holder. M. 1.40 1.80.

Florilegium Graecum in usum primi gymnasiorum ordinis collectum a philologis Afranis. kart. Fasc. 1—10 je 🚜 —.50; Fasc. 11-15 je .k. -.60.

Hierzu unentgeltlich: Index argumentorum et locorum.

Außer der Verwendung bei den Maturitätsprüfungen hat diese Sammlung noch den Zweck, dem Primaner das Boste und Schönste aus der griech. Literatur auf leichte Weise zugänglich zu machen und den Kreis der Altertumsstudien zu erweitern.

Galeni Pergameni scripta minora. Recc. I. Marquardt, I. Müller, G. Helmreich. 3 voll. M. 7.50 9.-

-institutio logica. Ed. C. Kalbfleisch. M 1 20 1.60. de victu attenuante l. Ed. C. Kalb-

fleisch. # 1.40 1.80. Gandentius: s. Musici.

Geoponica sive Cassiani Bassi Schol. de re rustica eclogae. Bec. H. Beckh. M 10. - 10.80.

Georgii Acropol. opera. Rec. A. Heisenberg. Vol. I. . 8. - 9. -

Georgii Cypri descriptio orbis Romani. Acc. Leonis imp. diatyposis genuina. Ed. H. Gelzer. Adi. s. 4 tabb. geograph. M 3. - 8.50.

Heliodori Aethiopic. ll. X. Ed. I. Bekker. M. 2:40 2.90.

Hephaestion: s. Metrici scriptores. Heraclitus: s. Mythographi.

Hermippus, anon. christ. de astrologia dialogus. Edd. C. Kroll et P. Viereck. M. 1.80 2.20.

Herodiani ab excessu divi Marci II. VIII. Ed. I. Bekker. M. 1.20 1.60.

fetten Ziffern verstehen sich für gebundene Exemplare.

```
Merodeti kistoriarum Il.
                               IX.
  Dietach - Kallenberg.
                               2 voll.
                                         [je
  M 1.35 1.80] M 2.70 3.60.
    Vol. I: Lib. 1—4. Fasc. I: Lib. 1. 2.
       M -- 75 1.10.
      Fasc. II: Lib. 3. 4. . . . . . . . . . . . . . . . 1.20.
      - II: Lib. 5-9. Fasc. I: Lib. 5. 6.
      M - .60 -.90.
      Fasc. II: Lib. 7. A. -. 45 -. 75.
      Fasc. III: Lib. 8. 9. M. -. 60 -. 90.
                           Acc. Phoenicis
Herondae mimiambi.
  Coronistae, Mattii mimiamb. fragmm. Ed.
  O. Crusius. Ed. III maior. [U. d. Pr.]
  Ed. III minor. . 2.40 2.80.
Heronis Alexandrini opera. Vol. I. Druck-
  werke und Automatentheater, griech. und
  deutsch hrsg. von W. Schmidt. Im Anh.
  Herons Fragment über Wasseruhren.
  Philons Druckwerke, Vitruvs Kapitel sur
Pneumatik. Mit 124 Fig. M. 9.— 9.80.
             - Suppl.: D. Gesch. d. Textüber-
  liefrg. Griech. Wortregister. M. 3 .- 8.40.
               - Vol. II. Fasc. I. Mechanik
  u. Katoptrik, hrsg. u. übers. von L. Nix
  u. W. Schmidt. Im Anh. Excerpte aus
  Olympiodor, Vitruv, Plinius, Cato, Pseudo-Euclid. M. 101 Fig. M. 8. — 8.60.
          --- Vol. III. Vermessungslehre
   u. Dioptra, griech u. deutsch hrsg. von
```

H. Schöne. M. 116 Fig. & 8.— 9.—
Hesiodi quae fer. carmina. Rec. A. Bzach.
& 1.50 2.—
Hesychii Milesli qui fertur de viris ill. l.
Rec. I. Flach. & —.75 1.10.
Hieroelis synecdemus. Acc. fragmenta ap.

ieroclis synecdemus. Acc. fragmenta ap. Constantinum Porphyrog. servata et nomina urbium mutata. Rec. A. Burckhardt. M. 1.20 1.60.

Hipparchi in Arati et Eudoxi Phaenomena comm. Rec. C. Manitus. M. 4. — 4.60. Hippocratis opera. 7 voll. Recc. H. Kuehlewein et I. Ilberg. Vol. I (cum tab. phototyp). M. 6. — 6.60. Vol. II.

M. 5.— 5.50. Historici Graeci minores. Ed. L. Dindorf. 2 voll. M. 8.25 9.30.

Homeri carmina. Ed. Guil. Dindorf. 2 voll. Ed. IV. Vol. I: Ilias, mit Sengebuschs diss. Hom. I. M. 2.25. Ausg. a. Schreib-

papier M. 4.50.

— Il: Odyssea, mit Sengebuschs diss.

Hom. II. M. 2.25. Ausg. a. Schreib-

papier M. 4.50.

— Ilias. Ed. Guil. Dindorf. Ed. V
cur. C. Hentze. 2 partes. [je M. — .75

1.10.] M. 1.50 2.20.

Pars I: II. 1–12. Pars II: II. 15–24.

—] Illadis carmm. XVI. Schol. in usum

ed. A. Koechly. M. 3.— 3.60.
— Odyssea. Ed. Guil. Dindorf. Ed. V cur. C. Hentze. 2 partes. [je M.—.75 1.10.] M. 1.50 2.20.

Pars I: Od. 1—12. Pars II: Od. 13—24.

Edd. | Hemeri Odyssea. Rec. A. Ludwich. 2 voll. [je | Ed. minor. . 1.50 2.20.

Vol. I: Od. 1—12. M — 75 1.10. — II: Od. 18—24. M — 75 1.10. Hymni Homerici acc. epigrammatis et

Batrachom) omachia. Rec. A. Baumeister. M. — 75 1.10.
Hyperidis orationes. Ed. Fr. Blas. Ed

III. M 2.10 2.50. Iamblichi protrepticus. Ed. H. Pistelli M 1.80 2.60.

— de communi math. scientia l. E. N. Festa. & 1.80 2.60.

M. Festa. M. 1.80 2.80.

— in Nicomachi arithm. introduct. I. Ed.
H. Pistelli. M. 2.40 2.80.

Ignatius Diaconus: a. Nicephorus. Inc. auct. Byzant. de re milit. L. Rec. R. Vári. M. 2.40.

Ioannes Philoponus: s. Philoponus. losephi opera. Bekker-Naber.

Isaci orationes. Ed. C. Scheibe. #1.20 1.60. Isocratis orationes. Recc. Benseler-

Blass. 2 voll. M. 2.70 3.60.
Iuliani imp. quae supers. omnia. Rec.
C. F. Hertlein. 2 voll. M. 6.75 7.60.

Instiniani imp. novellae. Ed. C. E. Zachariae a Lingenthal. 2 partes. # 10.50 11.60.

Appendix (I). # -.66 1.—

Appendix (II). De diocesi Aegyptiaca lex ab imp. Iustiniano anno 554 lata. & 1.20 1.60. Leonis diatyposis: s. Georgius Cyprius

Luciani opera. Rec. C. Jacobitz. Svoll. M. 6.30 7.80. Lycophronis Alexandra. Rec. G. Kinkel

M 1.80 2.20.
Lycurgi or. in Leocratem. Edd. Scheibe-Blass. Ed. maior. M.—.90 1.30. Ed.

minor. M.—60.—90.

Lydi l. de ostentis et Calendaria Graeca omnia. Ed. C. Wachsmuth. Ed. II.

M. 6.—6.60.

— — Ed. I. M. 2.70.

— de mensibus l. Ed. R. Wünsch.

M. 5.20 5.60.

de magistratibus l. Ed. R. Wünsch.

de magistratibus l. Ed. R. Wünsch.
[In Vorbereitung.]

Lysiae erationes. Rec. Th. Thalheim. Ed. maior. M. 3 — 3.60. Ed. minor. M. 1.20 1.60.

M. 1.20 1.60.
Manethouls apotelesmaticorum qui fer.
Il. VI. Ed. A. Koechly. Acc. Berethei
et Annubionis fragmm.

copt

M 1.50 2.— Marci Diaconi vita Porphyri., ... Gazensis. Edd. soc. philol. Bo M 2.40 2.80.

Die fetten Ziffern verstehen sich für gebundene

Maximi et Ammonis carminum de actionum auspiciis reii. Acc. anecdota astrologica. Rec A. Ludwich. # 1.80 2.20. Metrici scriptores Graeci. Ed. B. Westphal. Vol. 1: Hephaestion. # 2.70 8.20.

Metrologicorum scriptorum reliquiae. Ed. F. Hultsch. Vol. I: Scriptores Gracci. M 2.70 8.20. [Vol. II: Scriptores Latini. M 2.40 2.80.] 2 voll. M 5.10 6.—

Moschus: s. Bucolici. Musici scriptores Graeci. Aristoteles, Euclides, Nicomachus, Bacchius, Gaudentius, Alypius et melodiarum veterum quidquid exstat. Rec. C. Ianus. Ann. s. tabulae. . 9 .- 9.80.

Supplementum: Melodiarum rell. .K 1.20 1.60. Mythographi Graeci. Vol. I: Apollodori

bibliotheca, Pediasimi lib. de Herculis laboribus. Ed. R. Wagner. 4.8.60 4.20.
— Vol. II. Fasc. I: Parthenii lib. περί δρωτικών παθημάτων, ed.P. Sakolowski. Antonini Liberalis μεταμορφώσεων συνα-γωγή, ed. E. Martini. 26. 2.40 2.80. Suppl.: Parthenius, ed. E. Martini. M. 2 40 2.80.

Vol. III. Fasc. I: Eratosthenis cata-

vol. III. Fasc. 1: Eracostaents cata-sterismi. Ed. Olivieri. Μ. 1.20 1.60. — Vol. III. Fasc. II: Palaephati περί ἀπιστον, Heracliti lib. περί ἀπίστον & Excerpta Vaticana (vulgo Anonymus de incredibilibus). Ed. N. Festa. Μ. 2.80 8.20.

Naturalium rerum scriptores Graeci mineres. Vol. I: Paradoxographi, Antigonus, Apollonius, Phlegon, Anonymus Vaticanus. Rec. O. Keller. M 2.70 3.10. Nicephori archiepiscopi opuscc. hist. Ed. C. de Boor. Acc. Iguatii Diaconi vita

Nicephori. . 3 30 8.70. Nicephori Blemmydae curr. vitae et car-

mina. Ed. A. Heisenberg. #4.—4.40. |comachi Geraseni introductionis **Nicomachi** arithm. ll. II. Bec. B. Hoche. A. 1.80 2.10.

-: s. s. Musici Monni Dionysiacorum Il. XLVIII. Rec. A. Koechly. 2 voll. & 9 .- 10.-

paraphrasis s. evangelii Ioannei. Ed. A. Scheindler. M. 4.50 5. Onosandri de imperatoris off. l. Bec. A.

Koechly. # 1 20 1.60. Palaephatus: s. Mythographi. Parthenius: s. Mythographi.

Pat-Im Nicsenorum nomina graece, ne, syriace, coptice, arabice, arme-ce. Edd. H. Gelzer, H. Hilgenfeld, 1 luntz. # 6.- 6.60. € (Scriptores i et profani. Fasc. II.)

niae descriptio Graeciae. Rec. I. H. . Schubart. 2 voll. M. 3.60 4.40. - Rec. F. Spiro. Vol. I. #2.80

imus: s. Mythographi.

Philodemi volumina rhetorica, Ed. S. Sudhaus. 2 voll. u. Suppl. M. 11 .- 12.60. de musica ll. Ed. I. Kempe.

M 1.50 2. Philoponi de opificio mundi Il. Bec. W. 4.- 5.60. Reichardt.

sacri et profani. Fasc. I.) de acternitate mundi c. Proclum.

Ed. H. Rabe. M. 10.- 10.80. Philostrati(mai.) opera. Ed. C. L. Kayser

2 voll. M 8.25 9.25. Recc. O. Benndorf et - imagines.

C. Schenkl. M. 2.80 3.30. Philostrati (min.) imagines et Callistrati Recc. C. Schenkl et descriptiones. Aem. Reisch. 2.40 2.80.

Physicznomonici scriptores Graeci Latini. Rec. B. Foerster. 2 voll. [Vol. I. ₩ 8.- 8.60. Vol. II. & 6. - 6.60.] .K 14.- 15.20.

Pindari carmina. Ed. W. Christ. Ed. II. ₩ 1.80 2.20.

Platonis dialogi secundum Thrasylli tetralogias dispositi. Ex recogn. C. F. Hermanni et M. Wohlrabii. 6 voll. [Voll. L III—VI. je M 1.80 2.80. Vol. II. M 1.50 2.—] M 10.50 13.50.

Auch in folgenden einzelnen Abteilungen: Nr. 1. Euthyphro. Apologia Socratis. Crito. Phaedo. & -. 60 -. 90.

– 2. Cratylus. Theactetus. M.—. 90 1.30.

— 3. Sophista. Politicus. M. — 90 1.80. - 4. Parmenides. Philebus. M. -. 75 1.10.

- 5. Convivium. Phaedrus. M. - .60 [-.90.

- 6. Alcibiades I et II. Hipparchus. Erastae. Theages. M. -. 60 -- 90. Laches. 7. Charmides.

M. -. 60 -. 90.

— 8. Euthydemus. Protagoras. 🦟 — . 60 **-.90.**

- 10 Hippias I et II. Io. Menexenus Clitophon. M - . 60 - . 90.

– 11. Rei publicae libri decem. 🦟 1.59 2.-

— 12. Timaeus. Critics Minos M. -. 75 1.10.

- 13. Legum libri XII. Epinomia M 1.50 2.-

- 14. Platonis quae feruntur epistolae Acc. definitiones et septem

dialogi spurii. M. 1.20 1.60. 15. Appendix Platonica continens isagogas vitasque antiquas, scholia Timaei, glossar., indices. # 1.50 2.-

Inhalt von Nr. 1— 3 == Vol. -4-6 = Vol.II.

— 7—10 = Vol. III.

- 11. 12 = Vol. IV. 18 = Vol.

- 14. 15 = Vol. VI. Pletini opera. Rec. A. Kirchhoff. 2 voll. Vol. II. M. 3.-

-ten Ziffern verstehen sich für gebundene Exemplare.

Plotini Enneades praemisso Porphyrli de vita Plotini deque ordine librorum eius Ed. R. Volkmann. 2 voll. ₩ 9.- 10.10.

Plutarchi vitae parallelae. Rec. C. Sintemis. 5 voll. [Vol. I. M. 1.80 2.30. Vol. II. # 2.10 2.60. Voll. III-V. je .# 1.50 2.-]

A 8.40 10.90. Auch in folgenden einzelnen Abteilungen:

Nr. 1. Theseus et Romulus, Lycurgus et Numa, Solon et Publicola. M .- .90 1.30. - 2. Themistocles et Camillus, Pericles et Fabius Maximus, Alcibiades et Coriolanus. M. — 90 1.30.

- 3. Timoleon et Aem. Paulus, Pelopidas et Marcellus. M. - 90 1.30. - 4. Aristides et Cato, Philopoemen et Flamininus, Pyrrhus et Marius.

M. - . 90 1.30.

- 5. Lysander et Sulla, Cimon et Lucullus. M. -. 90 1.30. - 6. Nicias et Crassus, Sertorius et

Eumenes. M - 75 1.10. - 7. Agesilaus et Pompeius. M. - .75

1.10.

- 8. Alexander et Caesar. M - . 75 1.10. - 9 Phocion et Cato minor. M. -. 60

- 10. Agis et Cleomenes, Tib. et C. Gracchi. M. - . 60 - . 90.

- 11. Demosthenes et Cicero. M. -. 60

- 12. Demetrius et Antonius. M. - . 60 _.90.

- 13. Dio et Brutus. M. -. 75 1.10. - 14. Artaxerxes et Aratus, Galba et Otho. M. - . 90 1.30.

Inhalt von Nr. 1. 2 == Vol.

3- 5 = Vol. II. - 6-8 = Vol. III. - 9-12 = Vol. IV.

- 13. 14 = Vol. V. moralia. Rec. G. N. Bernardakis. 7 voll. je . 4. - 4.60.

Poetarum Graecorum eclogae. Scholarum in usum composuit H. Stadtmueller. A. 2.70 3.20.

Polemonis declamationes duae. Rec. H. Hinck. M. 1 .- 1.40.

Polyaeni strategematicon Il. VIII. Recc. Woelfflin-Melber. M. 7.50 8 .-

Polybii historiae. Rec. L. Dindorf. 4 voll. Voll. I. II. III. Ed. II cur. Th. Büttner-Wobst. je M. 3.60 4.20. [Vol. IV u. d. Pr.] Rec. A. Nauck. Porphyrii opusce. sel. Ed. II. M. S. - 3.50.

Procli Lycii carmina: s. Eudocia Augusta.

Procli Diadochi in primum Euclidis elementorum librum commentaril. Rec. G. Friedlein. M. 6.75 7.30.

- in Platonis rem publicam commentarii. Ed. G. Kroli. Vol. I. Vol. II. M. 8. - 8.60. 5.60.

Ptolemael opera. Vol. I. Syntaxis, ed. I. L. Heiberg. Pars I. .4. 8.— 8.60. Pars II. M. 12 .- 13 .-

Quinti Smyrnaei Posthomericorum II. XIV. Rec. A. Zimmermann. M. 3.60 4.20.

Rhetores Graeci. Rec. L. Spengel. 3 voll. Vol. I. Ed. C. Hammer. M. 3.60 4.20. [Voll. II u. III vergriffen.]

Scriptores erotici, siehe: Erotici scriptores.

- metrici, siehe: Metrici scriptores metrologici, siehe: Metrologici scriptores.

Constantinopolit. originum Th. Preger. Fasc. I. M. 4 .- 4.60.

physiognomonici, siehe: Physiognomonici scriptores.

- sacri et profani.

Fasc. I: s. Philoponus. Fasc. II: s. Patrum Nicaen. nomm. Fasc. III: s. Zacharias Rhetor. Fasc. V: E. Gerland, neue Quellen

z. Gesch. d. latein, Erzbistums Patras M. 6. - 6.60. Sereni Antinoensis opuscula. Ed. L. L.

Heiberg. M. 5 .- 5.50. Sillographorum Graecorum reliquiae. Rec. C. Wachsmuth. (Corpusc. poes. ep. Graec

ludib. Fasc. II.) M. 3. - 3.50.

Simeonis Sethi syntagma. Ed. B. Langkavel M. 1.80 2.20. Sophoclis tragoediae. Rec. Guil. Din-

dorf. Ed. VI cur. S. Mekler. Ed. maior. M 1.65 2.20. Ed minor. M 1.35 1.80. Einzeln jede Tragödie (Aiax. Antigone. Oedipus Col. Oedipus Tyr. Electra. Philoctetes. Trachiniae) M. - . 30 -. 60.

-] Scholia in S. tragoedias vetera-Ed. P. N. Papageorgius. M. 4.80 5.40. Stobaci florilegium. Rec. A. Meineke

4 voll. Vol. IV. # 2.40. eclogae. Rec. A. Meineke. 2 voll M. 6. - 7.-

Strabonis geographica. Rec. A. Meineke.

3 voll. M. 7.80 9.50.

Syriani in Hermogenem comm.

H. Rabe. 2 voll. M. 3.20 4.10. comm.

Themistii paraphras. Aristotelis rell. Ed. L. Spengel. 2 voll. M. 6.70 7.20. Theocritus: s. Bucolici.

Theodori Prodromi catomyomachia. Ed. B. Hercher. M. - .50 -.75.

Theonis Smyrnaei expositio rer. mathemat. ad leg. Platonem util. E. Hiller. . 3. - 3.50.

Theophrasti Eresii opera. Wimmer. 3 voll. Vol. III. # 2.40. Theophylacti Simocattae historiae.

de Boor. M. 6 .- 6.60. Thucydidis de belle Peleponnesiaco IL VIII. Ed. G. Boehme. Ed. II. [je .M. 1.20 1.80.] .M. 2.40 3.6

Die fetten Ziffern verstehen sich für gebundene Exam

Thueydidis de bello Peloponnesiaco II. VIII. Rec. C. Hude. Ed. maior. 2 voll. [je & 2.40 8.—] & 4.80 6.— Ed. minor. 2 voll. [je & 1.20 1.80] & 2.40 8.60. Tryphiodori et Colluthi carmm. Ed. G.

Weinberger. M. 1.40 1.80. Xenophontis expeditio Cyri. Rec. A. Hug.

Ed. mai. .K. 1.20 1.60.

Rec. W. Gemoli. Ed. mai. ₩ 1.20 1.60. Ed. min. ₩ -.75 1.10. Rec. O. Keller. - historia Graeca.

Ed min. M. -. 90 1.80. - Bec. L. Dindorf. M -.. 90.

--- institutio Cyri. Bec. A. Hug. Ed. mai. M 1.50 2.— Ed. min. M — .90 1.80.
— commentarii. Rec. W. Gilbert. Ed. mai. M. 1.- 1.40. Ed. min. M. -. 45

- scripta minora. Bec. L. Dindorf

2 fasce. & 1.35 2.10. Zacharias Bhetor, Kirchengeschichte. In deutsch. Übersetz. hrsg. v. K. Ahrens u. G. Krüger. (Scriptores sacri et profani. Fasc. III.) M 10.— 10.80. Zonarae epitome historiarum. Ed. L.

Dindorf. 6 voll. . 19.50 22.90.

Novum Testamentum Graece ed. Ph. Buttmann. Ed. V . 2.25 2.75.

b. Lateinische Schriftsteller.

[Acro.] Pseudacronis scholia in Horatium vetustiors. Rec. O. Keller Vol. I. M 9. - 10.-

Ammiani Marcellini rer. gest. rell. Rec. V. Gardthausen. 2 voll. M. 7.20 8.40. Ampelius, ed. Woelfflin, siehe: Florus. Anthimi de observatione ciborum epistola. Ed. V. Bose. Ed. II. 🦟 1.— 1.25.

Anthologia Latina sive poesis Latinae supplementum.

Pars I: Carmm. in codd. script. rec. A. Riese. 2 fasce. Fasc. I. Ed. II. M. 4. - 4.60. Fasc. II vergr.

II: Carmm. epigraphica conl. Fr. Buecheler. 2 fascc. # 9.20 10.85. · Suppl.: s. Damasus.

nthologie a. röm. Dichtern v. O. Mann. M. -. 60 -. 90.

Apulei metamorph. ll. XI. Ed. J. v. d. Vliet. M. 8. - 8.50.

- apologia et florida. Ed. J. v. d. Vliet. M. 4. - 4.50.

Augustini de civ. dei 11. XXII. B. Dombart. Ed. IL. 2 voll. M. 6 .- 7.20. - confessionum ll. XII. Rec. P. Knöll. .K 2.70 8.20.

Aulularia sive Querelus comoedia. Ed. R. Peiper. M. 1.50 2.-

Ausonii opuscula. Rec. R. Peiper. est tabula. M 6.60 7.20.

Avieni Aratea. Ed. A. Breysig & 1 .-1.40.

Benedicti regula monachorum. Rec. Ed. Woelfflin. M. 1 60 2.-

Boetii de instit. arithmetica Il. II, de instit. musica Il. V. Ed. G. Priedlein. ₩ 5.10 5.60.

commentarii in l. Aristotelis maol iou nvelac. Rec. C. Meiser. 2 partes. A 8.70 9.70.

Caesaris commentarii cum A. Hirtl aliorumque supplementis. Rec. B. K t ble a

3 voll. Vol. I: **de bello Gallico. Ed. min**.

M -. 75 1.10. Ed. mai. M 1.20 1.60. – II: de bello civili. Ed. min. 🦟 —.60

-.90. Ed. mai. M -.90 1.80. -- III. P. I: de b. Alex., de b. Afr. Rec. E. Woelfflin. Ed. min. M. -. 60

1.— Ed. mai. M. 1.— 1.40. — III. P. II: de b. Hispan., fragmenta, indices. . 1.50 1.90.

commentarii etc. Rec. B. Dinter Ausg. in 1 Band (ohne d. krit. praefatio)

.K 1.50 2.10. - de bello Gallico. Ed. minor.

Ed. II. M -. 75 1.10. de bello civili. Ed. minor. Ed. II. M. -. 60 -. 90. Calpurni Flacci declamationes.

G. Lehnert. # 1.40. Cassii Felicis de medicina l. Ed. V. Bose

M 3.- 8.40. Catonis de agri cultura l. Rec. H. Keil. M 1.- 1.40.

Catuili lib. Acc. Laevii, aliorum rell. et Rec. L. Mueller. M. -.45 Priapea.

—.75**.** Tibulli, Propertii carmina. —, Tibuiii, Propertii car L. Mueller. A. 2.70 8.20.

Celsi de medicina ll. Ed. C. Daremberg, M. 3.- 8.50. Censorini de dle natali 1. Rec. Fr.

Hultsch. M. 1.20 1.60. Ciceronis scripta. Edd. F. W. Müller et G. Friedrich. 5 partes. 11 voll.

Pars I: Opera rhetorica, ed. Friedrich. 2 voll. [Vol. L. M 1.85 1.80. Vol. II. M 2 10 2.60.] M 3.45 4.40.

- II: Orationes, ed. Müller. 3 voll. fie M. 2.10 2.60.] M. 6.80 7.80.

- III: Epistulae, ed. Müller. 2 voll. [Vol. I. M. 8.60 4.20. Vol. II.

M. 4.20 4.80.] M. 7.80 9.—
- IV: Scripta philosophica, ed.
Müller. 3 voll. [je. M. 2.10 2.60.] M 6.30 7.80.

 V: Indices. [Vergr., Neubearbeitung in Vorbereity g.]

Auch in folgenden einzelnen Abteilungen: Nr. 1. Rhetorica ad. Herennium, ed. Friedrich. M. -. 75 1.10.

- 2. De inventione, ed. Friedrich. ₩ -.75 1.10.

Ciceronis scripta. Edd. F. W. Muller et | G. Friedrich.

Nr. 3. De oratore, ed. Friedrich. M. 1 .- 1.40.

4. Brutus, ed. Friedrich. M. - 60 -.90.

- 5. Orator, ed. Friedrich. M. -. 45

-.75.

- 6. De optimo genere oratorum, partitiones et topica, ed. Friedrich. M. -. 45 -. 75.
- 7. Orationes pro P. Quinctio, pro Sex. Roscio Amerino, pro Q. Roscio comoedo, ed Müller. M. - . 60 -. 90.

8. Divinatio in Q. Caecilium, actio in C. Verrem I, ed. Müller. M. -. 45

- 9a. Actionis in C. Verrem II sive accusationis II. I-III, ed. Muller. M -. 90 1.30.

9b. - 11. IV. V, ed. Müller. .H. -. 45 -. 75.

- 10. Orationes pro M. Tullio, pro M. Fonteio, pro A. Caecina, de imperio Cn. Pompeii (pro lege Manilia), ed. Müller. M. -. 45 -. 75.
- 11. Orationes pro A Cluentio Habito, de lege agr. tres, pro C. Rabirio perduellionis reo, ed. Müller. M. —. 75 1.10.

12. Orationes in L. Catilinam, pro L. Murena, ed. Muller. M. -. 60

-.90.

- 13. Orationes pro P. Sulla, pro Archia poeta, pro Flacco, ed. Muller. M. -. 45 -. 75.
- 14. Orationes post reditum in senatu et post reditum ad Quirites habitae. de domo sua, de haruspicum responso, ed. Müller. M. -. 60 -. 90.

15. Orationes pro P. Sestio, in P. Vatinium, pro M. Caelio, ed. Müller

M. -. 60 -. 90.

- 16. Orationes de provinciis consularibus, pro L. Cornelio Balbo, in L. Calpurnium Pisonem, pro Cn. Plancio. pro Rabirio Postumo, ed. Müller. M. - . 60 - . 90.
- 17. Orationes pro T. Annio Milone, pro M. Marcello, pro Q. Ligario, pro rege Deiotaro, ed. Müller. M. -. 45 -.75.
- 18. Orationes in M. Antonium Philippiene XIV, ed. Muller. Ja - . 90 1.30. 19. Epistt. ad fam. l. I-IV, ed.

Müller. M. - 90 1.30.

- 20. Epistt. ad fam. l. V-VIII. ed. Maller. M. -. 90 1.30. 21. Epistt. ad fam. I. IX-XII, ed.
- Müller. M. .90 1.30. 22. Episit. ad fam. l. XIII-XVI, ed. Muller. M. -. 90 1.30.

Ciceronis scripta. Edd. F. W. Maller et G. Friedrich.

Nr. 23. Epistulae ad Quintum fratrem. Q. Ciceronis de petitione ad M. fratrem epistula, eiusdem versus quidam de signis XII, ed. Müller. M. -. 60 -. 90.

24. Epistt. ad Att. 1. I-IV, ed. Muller. M. 1.- 1.40.

25. Epistt. ad Att. l. V-VIII. ed.

Maller. M. 1. - 1.40. 26. Epistt. ad Att. 1. IX-XII, ed. Muller. M. 1.- 1.40.

27. Epistt. ad Att. 1. XIII-XVI, ed Müller. M. 1.— 1.40. 28. Epistt. ad Brutum et epist. ad

Octavium, ed. Müller. M - . 60 - . 85. - 29. Academica, ed. Müller. #6 - 60 -.90.

- 80. De finibus, ed. Müller. M. - 90 1.30.

31. Tusculanae disputationes, ed.

Müller. M. -. 75 1.10. - 32. De natura deorum, ed. Müller.

M -. 60 -. 90. - 33. De diviniatione, de fato, ed

Muller. M -. 60 -. 90. - 34. De re publica, ed. Müller.

M -. 60 -. 90. - 35. De legibus, ed. Müller. M. - . 60

- 36. De officiis, ed. Müller. A. - 60

- 37. Cato Maior de senectute, Laclius de amicitia, Paradoxa, ed. Müller thalt von [M. — 45 — 75. Inhalt von

Nr. 1. 2 = Pars I, vol. 3- 6 = Pars I, vol. II.

7- 9 = Pars II, vol.

- 10-14 = Pars II, vol. II. - 15-18 = Pars II, vol. III.

- 19-23 = Pars III, yol. - 24-28 = Pars III, vol. II.

- 29-31 = Pars IV, vol. - 32-35 = Pars IV, vol. II.

— 36. 37 = Pars IV, vol. III. orationes selectae XXI.

C. F. W. Müller. 2 partes. [je . . - 75 1.10.] M 1.50 2.20. Pars I: Oratt. pro Roscio Amerino, in

Verrem Il. IV et V, pro lege Manilia, in Catilinam, pro Murena.

- II: Oratt. pro Sulla, pro Archia, pro Sestio, pro Plancio, pro Milone, pro Marcello, pro Ligario, pro Deiotaro, Philippicae I. H. XIV.

orationes selectae XIX. Edd., indices adiecc. A. Eberhard et C. Hirschfelder. Ed. II. M. 2 .- 2.50.

Oratt. pro Roscio Amerino, in Verrem IL IV. V, de imperio Pompei, in Catilinam IV, pro Murena, pro Ligario, pro rege Deiotaro, in Antonium Philidivinatio in Caecilium.

ceronis epistolae. Rec. A. S. Wesen-1 berg. 2 voll. Tie M. 8.- 8.60.1 7.20. K 6 -

epistolae selectae. Ed. R. Dietsch. 2 partes. [P. I. M. 1. - 1.40. P. II. M. 1.50 -1 .K 2.50 3.40. - philosophifde Schriften. Auswahl f. b.

Schule nebit einer Ginleitung in bie Schriftftellerei Ciceros und in bie alte Bhilofophie bon Brofeffor Dr. D. Beigenfels. Dit Titelbild. M. 2 .-

in einzelnen mit Borbemertungen u. f. m. berfehenen Beften:

1. Beft: Ginleitung in Die Schriftftellerei Ciceros und bie alte Bhilosophie. Dit Titelbilb. fart. M. - 90. 2. Seft: De officiis libri III. fort.

M -. 60. 3. Seft: Cato Maior de senectute. fart.

M. - . 30. 4. Seft: Laelius de amicitia. lart.

M. -. 30. 5. Seft: Tusoulanarum disputationum

libri V. fart. M. - . 80.

6. Seit: De natura deorum libri III unb de finibus bonorum et malorum I. 9-21. fart. M. - 30.

7. heft: De re publica fart. M - 30. rheterifche Schriften. Auswahl f. b. Schule nebit Ginleitung u. Borbemertungen pon Brof. Dr. D. Beifenfels. M. 1.80. in einzelnen mit Borbemer-

fungen u. f. w. berfebenen beften: 1. Beft: Einleitung in die rhetorifchen Schriften Ciceros nebft einem Abrig

ber Rhetorif. fart. J. 1 .-

2. Seft: De oratore und Brutus. Musgewählt, mit Borbemertungen und Analyfen. fart. M. 1.-

3. Beft: Orator. Bollftanbiger Tegt nebft Analyje. fart. M. -. 60.

andiani carmina. Rec. J. Koch. M. 3.60

audii Hermeri mulomedicina Chironia. Ed. E. Oder. M. 12.- 12.80.

mmodiani carmina. Rec. E. Ludwig. partt. M. 2.70 3.50.

onstantinus.] Inc. auct. de C. Magno iusque matre Helena libellus. E. Heydenreich. M. -. 60 -. 90.

rnelius Nepos: s. Nepos.

rtii Ruff hist. Alexandri Magni. Rec. Ph. Vogel. M. 1.20 1.60.

masi epigrammata. Acc. Pseudodama-Rec. M. Ihm. Adi. est tabula. iana. #£ 2.40 2.80.

retis Phrygii de excidio Troiae hist. Rec. F. Meister. M. 1.20 1.60.

etys Cretensis ephem. belli Troisni 1. VI. Rec. F. Meister. M. 1.50 2 .nati comm. Terenti. Ed. Wessner L. 16 10 - 10.80.

Dracontii carmm. min. Ed. Fr. de Duhn. M 1.20 1.60.

Eclogae poetar. Latin. Ed. S. Brandt. Ed. II. 1.40.

Eutropii breviarium hist. Rom. Rec. Fr. Ruehl. M. -. 45 -. 75.

Firmici Materni matheseos II. VIII. Edd. W. Kroll et F. Skutsch. Fasc. I. .K 4.- 4.50.

Flori, L. Annael, epitomae II. II et P. Annii Flori fragmentum de Vergillo. O. Bossbach. & 2.80 3.20.

epitomae ll. II, rec.C. Halm. L. Ampelii liber memorialis, rec. E. Woelfflin. M 1.- 1.40.

Frontini strategematon II. IV. Ed. G Gundermann. . 1.50 1.90.

Fulgentii, Fabii Planciadis, opera. Acc. Gordiani Fulgentii de aetatibus mundi et hominis et S. Fulgentii episcopi super Thebaiden. Rec. R. Helm. M. 4. - 4.50.

Gai institutionum iuris civilis commentt. quattuor. Rec. Ph. Ed. Huschke

Ed. V. M 2.70 8.20, Geili noctium Attic. II. XX. Rec. C Hosius. 2 voll. # 6.80 8 .-

Gemini elementa astronomiae. Rec. C Manitius. M. 8. - 8.60.

Germanici Caesaris Aratea. Ed. A. Breysig. Ed. II. Acc. Epigrammata. M. 2 .-2.40.

Hieronymi de vir. inlustr. 1. Acc. Gennadi catalogus viror. inlustr. Rec. G. Herding. M. 2.40 2.80.

Historia Apollonli, regis Tyri. A. Biese. Ed. II. & 1.40 1.80.

Historicorum Roman. fragmenta. H. Peter. M. 4.50 5.-

Horatii Flacci opera. Rec. L. Mueller Ed. mai. M. 1. - 1.40. Ed. min. M. - . 75 1.10.

Hygini gromatici l. de munit. castr. Rec. G. Gemoll. M. -. 75 1.10.

Inrisprudentiae antelustinianae supersunt. In usum maxime academicum rec., adnot. Ph. Ed. Huschke. Ed. V M. 6.75 7.40. - Indices ed. Fabricius [Vergriffen.]

- Supplement: Bruchstücke a. Schriften röm. Juristen. Von E. Huschke M. -. 75.

antehadrianae quae supersunt. F. P. Bremer. P. I. M. 5 .- 5.00. - Pars II. Sectio I. M. 8. - 8.60.

Sectio II. M. 8. - 8.80.

Iustiniani institutiones. Ed. Ph. Ed. Huschke. M. 1. - 1.40.

Instini epitoma hist. Philipp. Pompei Trogi ex rec. Fr. Ruchl. Acc. prologi in Pompeium Trogum ab A. de Gutschmid rec. M. 1.50 2 .--

Iuvenalis satirarum Il. Rec. C. F Hermann. M - 45 -.75.

satten Ziffern verstehen sich für gebundene Exemplare.

```
Rec. | Palladii opus agriculturae.
Invenci ll. evangelicorum
C. Marold. & 1.80 2.40.
                               IV.
                                            Panegyrici Latini
Lactantius Placidus: s. Statius. Vol. III.
Livi ab urbe condita libri.
  Weissenborn-Müller.
                                 6 partes.
  [je M 1 .- 1.50; Partt. I-IV auch in je
  2 fascc. 24 M - 60 1.-] M. 6.- 9.-
  Pars I fast. I: Lib. 1— 3. Ed. II.

— I fast. II: Lib. 4— 6.

— II fast. II: Lib. 7—10. Ed. II.

— II fast. II: Lib. 7—10. Ed. II.
       II fasc. II: IN 21-28.
                                 Ed. II.
                                 Ed. II.
    — III fasc. I: Lib. 24-26.
                                 Ed. II.
    — III fasc. II: Lib. 27—30.
    - IV fasc. I: Lib. 31-35.
                                , Ed. II.
                                Eat II.
    - IV fasc. II: Lib. 36-38.
        V: Lib. 39-140.
       VI: Fragmenta et index.
Lucani de bello civ. ll. X. Ed. C. Hosiu
  ₩ 3.60 4.20.
Lucreti Cari de rerum natura II. VI. Ed.
  A. Brieger. Ed. emend. M. Appendix.
  M 2.10 2.40.
  Appendix einzeln M -. 30.
Macrobius. Rec. F. Evssenhardt. Ed. II.
  M. 6. -- 6.60.
Marcelli de medicamentis. Ed. G. Helm-
  reich. M. 3.60 4.20.
Martialis epigrammaton Il. Rec. W Gil-
  bert. . 2.70 3.20.
Martianus Capella, Rec. F. Eyssenhardt.
  Acc. scholia in Caesaris Germanici Aratea.
  M. 4.50 5.-
Melae de chorographia II. III.
                                      Rec.
  C. Frick. . 1.20 1.60.
Metrologicorum scriptorum
                                reliquiae.
 Ed. F. Hultsch.
                      Vol. II: Scriptores
  Latini. M. 2.40 2.80. [Vol. I: Scriptores
  Graeci. M. 2.70 8.20.] 2 voll. M. 5.10 6 .-
Minucii Felicis Octavius.
                               Ed. Aem.
  Bachrens. # 1.35 1.75.
Nepotis vitae. Edd. Halm-Fleckeisen.
  M. -- . 30 -- 60.

    m. Schulwörterbuch v. H. Haacke.

  13. Auflage. M. 1.- 1.30.
Orosii histt. adv. paganos Il. VII. Rec. C.
  Zangemeister. M. 3 .- 3.50.
Ovidius Naso. Rec. R. Merkel. 3 tomi.
 M. 2.90 4.10.
  . Tom. I: Amores. Heroides. Epistulae.
      Medicamina faciei femineae.
      amatoria. Remedia amoris. Ed. II
      cur. R. Ehwald. M. 1 .- 1.40.
    Tom. II: Metamorphoses.
     M - . 90 1.30.
    Tom. III: Tristia. Ibis. Ex Ponto libri.
      Fasti. Halieutica. Ed. II. M. 1. - 1.40.
   - tristium II. V. M. -. 45 -. 75.
-- fastorum 11. VI. M - 60 - 90.
--- metamorphoseon delectus Siebelisi-
 anus. Ed. Polle. Mit Index. M. -. 60
  -.90.
```

```
Bachrens. M. 3.60 4.20.
                                             Patrum Nicaenorum nomina graece,
                                                tine, syriace, coptice, arabice, ara
niace. Edd. H. Gelzer, H. Hilge
                                               feld, O. Cunts. . 6. - 6.60.
                                              Pelagonii ars veterinaria. Ed M lis
                                                A 2.40 2.90.
                                              Persii satirarum l. Rec. C. Herman
                                                M -. 80 -. 60.
                                              Phaedri fabulacAesopiae. Rec. L. Musik
                                                .K -. 30 -.60.
                                                    — mit Schulwörterbuch wa
                                                Schaubach. M. - 90.
                                              Physicanomonici scriptores Graed
                                                            Rec. R. Foerster.
                                                Latini.
                                                           . 8. - 8.60. Vol. II. . €1.
                                                 TVol. L
                                                 Planti comoediae.
                                                                       Recc. F. Goets
                                               FA Scholl. 7 fasco.
                                                  Farass de Dienti de Asinaria, Aulula
                                                    Prace. de Plauti vita ac poesi testis
P 1.50 2.—
M. Bacchides, Captivi, Cal
1. 20 1.60.
                                                            Cistellaria, Curculio, Epidi
                                                  * Mensechmi, Mercator, * Mi
                                                 M 1
                                                  — VI. * 2.—

M. 1.50 rinummus, Truculentus,

— VII. * 1 Acc. conspectus metres
                                               menta.

# 1.50 % it * bezeichneten State
Einzeln die m 90, die übrigen je 4-

# - . 60 - 1 lementum (De Plauf

- . 75. Supp monia. Conspectus na
ac poesi testi

- . 75.

Run # Fleckeisen Tom!
                                                    menta.
                                                      - Rec. A.
                                                  Tom. I. Amphi nummus. M. 1.50.
Rudens, Trick. Bacchides. Cura
                                               M. 2.70.
                                                                    hus. # 1.10.
                                                    - II. Asinari
                                               Einzeln jedes Stück echt.]
setzung erscheint nicht a roll
                                                                               M 3.- 14
                                             Plini naturalis historia
                                                                               Coll IV. V.
                                               C. Mayhoff. Vol. II.
                                                                              Tex.) Ed.J
                                                Vol. III. M. 4. — 4.50.
                                               M. 6. - 6.60. Vol. VI. (Inck; neue Al
                                               M. S. - 3.50. [Vol. I verg
                                                                                 rell. Con
                                               in Vorbereitung.]
                                                 - ll. dubli sermonis VIII
                                               W. Beck. # 1.40 1.80.
                                                                                 W. Malle
                                                 - (iun.) epistulae. Rec. C. u
                                               M 2.80 3.40.
                                                                                 mplare.
ie fetten Ziffern verstehen sich für gebundene Ex
```

Schmitt. . 6.20 5.60.

Rec. J. I

Rec. As

inii Secundi quae fertur una cum Gargilii Martialis medicina. Ed. V. Bose.

etae Latini minores. Rec. Aem. Baehrens. 6 voll. #20.10 23.40. etarum Roman, fragmm. Ed. Aem.

Bachrens. M. 4.20 4.80.

Phyrionis commentaril in Horatium. Rec. G. Meyer. - 14. 4.20 4.80.

isciani euporiston II. III. Ed. V. Rose. Acc. Vindiciani Afri quae feruntur rell. # 5.— 5.60.

opertil elegiae. Rec. L. Mueller.

declamationes. Rec. C. Ritter.

K 4.80 5.40.

migli Autissiodor, in art. Donati min. commentum. Ed. W. Fox. £ 180 2.20. tilli Namatiani de reditu suo ll. II. Bec. L. Mueller. £ — 75 1.10.

lusti Catilina, Ingurtha, ex historiis rationes et epistulae. Ed. A. Eussner.

— 45 — 75.

1.80. lec. C. 1

e

Fraicse Romanorum poesis fragmenta. 160. O. Bibbeck. Ed. III. Vol. I. Fragicorum fragmm. M. 4.— 4.60. Vol. II. Comicorum fragmm. M. 5.— 5.60.

ribonii Largi conpositiones. Ed. G. G. Helmreich. M. 1.80 2.20.

opera. Vol. I. Fasc. I. Dialogi. Ed. Hermes. [In Vorbereitung.] ----- Vol. I. Fasc. II. De beneficiis.

Vol. I. Fasc. II. De beneficiis. De clementia. Ed. C. Hosius. #£ 2.40

— Vol. II. Quaestionn. natural. ll. dd. A. Gercke. [In Vorbeitung.]
— Vol. III. Ad Lucilium epistt.

entiae, divisiones, colores. Ed. A.
essling. #4.50 5.—
Rius Apollinaris. Bec. P. Mohr.

tanklus Apollinaris. Rec. P. Mohr.
1. 4.60.
1. J. dalici Punica. Ed. L. Bauer. 2 voll.
1. (b. 30 5.60.

I versi gynseciorum vetus translatio na cum add. Graeci textus rell. Ed. VIII ose. 16. 4.80 5.40. Statius. Edd. A. Klotz, al.

Vol. I: Silvae. Rec. A. Klotz. M. 2.— 2.50.

— II. Fasc. I: Achilleis. Rec. A. Klotz M. — .75.

— П. Fasc. П: Thebais. Rec. Ph. Kohlmann. M. 4.80 5.40.

 III: Lactantii Placidi scholia in Achilleidem. Ed. R. Jahnke. M. 8.— 8.60.

Suctoni rell. Rec. C. L. Roth. M. 1.50 2.— Tacitus. Rec. C. Halm. Ed. IV. 2 tomi. M. 2.40 3.20.

Tomus I. Libb. ab excessu divi Augusti.

M. 1.20 1.60. [Fasc. I: Lib. I.—VI.

M.—. 75 1.10. Fasc. II: Lib. XI.—XVI.

M. — 75 1.10.]
 II. Historiae et libb. minores. M. 1.20
 1.60. [Fasc. I: Historiae. M. — 75
 1.10. Fasc. II: Germania. Agricola

Dialogus. M. — 45 — 75.]
Terenti comoediae. Rec. A. Fleckeisen.

Ed. II. & 2.10 2.60. Jedes Stück (Hecyrs, Phormio, Adelphoe, Andris, Hauton Timorumenos, Eunuchus) & - .45 -..75.

[---] Scholia Terentiana. Ed. Fr. Schlee

Tibulli 11. IV. Rec. L. Mueller. M. —.30 —.60.

Ulpiani fragmenta. Ed. E. Huschke. Ed. V. M. — 75 1.10.

Valeri Alexandri Polemi res gestae Alexandri Macedonis. Rec. B. Kuebler. M. 2.70 3.20.

Valerii Flacci Argonautica. Rec. Aem Baehrens. M. 1.50 2.—

Verronis rer. rustic. rell. Rec. H. Keil.

M. 1.50 2.—

Vegeti Renati epitoma rei milit. Bec C. Lang. Ed. II. M. 3.90 4.40. Vellei Paterculi hist. Boman. rell. Ed

Vergili Maronis opera. Rec. O. Ribbeck. Ed. II. & 1.50 2.—

— — Aeneis. M.—.90 1.30. — — Bucolica et Georgica. M.—.45 —.75.

Bucolica, Georgica, Aeneis. Rec.
 O. Güthling. 2 tomi. M. 1.85 2.—
 Tom. I: Bucolica. Georgica. M. —.45

-.75. -- II: Aeneis. M. -.90 1.30.

Virgili Grammatici opera. Ed. Huemer. M. 2.40 2.80.

Vitruvii de architectura II. X. Ed. V. Rose. Ed. II. M. 5.— 5.60.

fetten Ziffern verstehen sich für gebundene Exemplare.

1b. Bibliotheca scriptorum medii aevi Teubneriana. [8.]

Alberti Stadensis Troilus. Ed. Th. Merzdorf. .# 3 .- 3.40.

Amareti sermonum Il. IV. Ed. M. Manitius. .M. 2 25 2.60.

Canabutzae in Dionysium Halic. comm. Ed. M. Lehnerdt. # 1.80 2.20. Christus patiens. Tragoedia Gregorio

Nazianzeno falso attributa. Rec. I. G. Brambs. . # 2 25 2.60.

Comoediae Horatianae tres. Ed. R. Jahnke.

.K 1.20 1.60.

Guilelmi Blesensis Aldae comoedia. C. Lohmeyer M -. 80 1.20.

Hildegardis causae et curae. Ed. P. K. ser. M. 4.40 4.80.

Odonis abbatis Cluniacensis occupati Ed. A. Swoboda. M. 4. - 4.60.

Thiofridi Epternacensis vita Willibron metrica. Ed. K. Rossberg. A. 1.80 1.8 Vitae sanctorum novem metricae. E Guil. Harstor. M. 3 - 3.50.

1c. Bibliotheca scriptorum Latinorum recentioris aetatis Edidit Iosephus Frey. [8.]

Epistolae sel. viror. clar. saec. XVI. XVII. | Mureti scripta sel. Ed. I. Frey. \$ 100 Ed. E. Weber. M. 2.40 2.80.

Manutii, Pauli, epistulae sel. Ed. M. Fickelscherer. M. 1.50 2 .-

M 2.40 3.20. Ruhnkenii elogium Tib. Hemsterhui Ed. I. Frey. M -. 45 -. 70.

2. Sammlung wissenschaftlicher Kommentare zu griech. u. röm. Schriftstellern.

Actna. Von S. Sudhaus. M. 6 .- 7 .- | Plautus Rudens. Von F. Marx. Lucretius de rer. nat. Buch III. Von R. Heinze. M. 4 .- 5 .-

Vergilius Aeneis Buch VI. Von E. Norden. M 12 - 13 --

Sophokles Elektra. Von G. Kaibel. M. 6. - 7.-

In Vorbereitung sind:

Altchristl. Apologeten. Von J. Geffeken. Clemens Alex. Paidagogos. Von Schwartz. Lukian Philopseudes. Von R. Wunsch. Ovid Herolden. Von R. Ehwald. Pindar Pythien. Von O. Schröder.

Tacitus Germania. Von G. Wissow

Mit dem Plan, eine Sammlung wis schaftlicher Kommentare zu griechisch und römischen Literaturwerken ersche zu lassen, hofft die Verlagsbuchhand einem wirklichen Bedürfnis zu begeg Das Unternehmen soll zu einer umfall deren und verständnisvolleren Beschäftig mit den Hauptwerken der antiken Liter sis den vornehmsten Außerungen des Hi sischen Altertums auffordern und anleit zum Nutzen für die Pflege der philologisch Wissenschaft überhaupt wie für den eins nen Philologen.

3. Einzeln erschienene Ausgaben und Schriften zu einzelns Autoren und Schriftwerken [gr. 8, wenn nichts anderes bemerkt

Die meisten der nachstehend aufgeführten Ausgaben sind bestimmt, wissenscha lichen Zwecken zu dienen. Sie enthalten daher mit wenigen Ausnahmen den vollständi kritischen Apparat unter dem Texte; zum großen Teil sind sie - wie dies da- in Titelangabe bemerkt ist - mit kritischem und exegetischem Kommentar verse

a. Griechische Schriftsteller.

Acta apostolorum: s. Lucas.

Aeschinis orationes. Ed., scholia adi. F. Schultz. M. 8 .-

orat. in Ctesiphontem. Rec., expl. A. Weidner. M. 3.60

Aeschyli Agamemno. Ed. R. H. Klausen. Ed. alt. cur. R. Enger. M. 3.75.

Aeschyll Orestie mit erklären' von N. Wecklein. M. 6 .-

Daraus einzeln je & 2 .-:

I. Agamemnon. II. Die Choephoren.

III. Die Eumeniden.

- fabulae et fragmm. Re

Die fetten Ziffern verstehen sich für gebundene

n. von K. H. Keck. M. 9.ptem ad Thebas. Rec. Fr. Bitlius. Ed. II. M. 3.-

orf, lexicon Asschyleum. M. 16.ter, s. Dramaturgie d. A. ₩ 6.50. phal, Prolegomena zu A.' Trago-M. 5.onis rhet. epistolae. Ed. A. Mei-M 4.-

τητος της άγάπης. Das ABC der E. Sammlung rhod. Liebeslieder. v. W. Wagner. M. 2.40.

giae Planudeae appendix Barbe-Vaticana. Bec. L. Sternbach.

ius' von Kitium illustr. Kommend. Hippokrat. Schrift π. ἄμθρων. v. H. Schone. Mit 31 Tafeln in ir. 4. ./k. 10,--

ii Bhodii Argonautica. Ed. B. el. Scholia ed. H. Keil. # 15. rchus.] Ludwich. A.s Homer. ritik. 2 Teile. # 28.—

hanis fabulae et fragmm. ndorf. 4. . 6.-

sites. Rec. A. von Velsen. Ed. II Zacher. . 3.nae. Rec. A. von Velsen. K3.atus. Rec. A. von Velsen. M. 2.lesiasusae. Rec. A. von Velsen.

40. »mophoriazusae. Rec. A. von en. Ed. II. # 2.-

er-Strübing, A. u. d. hist. Kritik. 16.-

er, Aristophanesstudien I. M. 8.— er, d. handschriften u. klassen d. tophanesscholien. M. 6.—

elis ars rhet. cum adnotatione engel. Acc. vet. translatio Latina. ж. 16.—

litica cum vet. translatione G. de beks. Rec. Fr. Susemihl. # 18 .ica Nicomachea. Ed. et comment. G. Ramsauer. Adi. est Fr. Suseii epist. crit. M. 12.—

e die verlor. Schriften d. A. 🧀 6.-Aristoteles pseudepigraphus. lori onirocritica. Rec. R. Hercher.

epitaphius Adonidis. Ed. H. L. ив. Ж. 150.

orum Graec. Theocriti, Bionis et i rell. Ed. H. L. Ahrens. 2 tomi. 60.

r, Beitr. zur Textgesch. d. gr. Buko-

li Agamemnon. Griech. u. deutsch m. | Callimachea. Ed. O. Schneider 2 voll. M. 33.-

Vol. I. Hymni cum scholiis vet. #11.-**— П**. Fragmenta, Indices. M. 22. --[Callisthenes.] Pseudo-C., hrsgg. von H. Meusel. # 2.40.

Carmina Graeca medii aevi. Ed. G. Wagner. M. 9.

— popularia Graeciae recentioris. Ed. A. Passow. *M*. 14.—

Christianor. carmm. Anthologia Graeca. Edd. W. Christ et M. Paranikas.

M 10.-Comicorum Atticorum fragmenta. Th. Kock. 2 voll. . 48.-

Vol. I. Antiquae comoediae fragmenta. JL 18.-

Novae comoediae fragmenta. - IL Pars I. . 14.-

- IL Novae compediae fragmenta. Pars II. Comicorum incertae actatis fragmenta. Fragmenta incertorum poetarum. Indices. Supplements. M. 16 .-

Demosthenis oratt. de corona et de falsa legatione. Cum argumentis Gracce et Latine ed. I. Th. Voemelius. #. 16.— - orat. adv. Leptinem. Cum argumentis Graece et Latine ed. I. Th. Voemelius. M. L.-

de corona oratio. In usum schol. ed. I. H. Lipsius. Ed. II. & 1.60.

Fox, die Kranzrede d. D., m. Rücksicht a. d. Anklage d. Aeschines analysiert u. gewurdigt. M. 5.60.

Preuss, index Demosthenicus. # 10 .-Schaefer, D. u. s. Zeit. 3 Bde. 2. Aufl. M. 30.-

Περί διαλέχτων excerptum B. Schneider. M. --.60.

Didymi Chalcenteri fragmenta. Ed M. Schmidt. # 9.-

Dionysii Thracis ars grammatica. G. Uhlig. & 8.— Eratosthenis carminum rell. Disp. et

expl. Ed. E. Hiller. M. 3.-- geographische Fragmente, hrag. von Berger. # 8.40.

Euripidis fabulae et fragmm. Rec. G Dindorf. 4. # 9.-

- Edd. R. Prinz et N. Wecklein M 46.60.

Vol. I. Pars I. Medea, Ed. II. 🚜 2.40 I.

- II. Alcestis. Ed. II. M1 80 - III. Hecuba Ed II. #2.40 - IV. Electra. #2.-- V. Ion. #2.80. - VI. Helena. #8.-I.

I. I.

-VII. Cyclops. # 1.40. II. L Iphigenia Taurica.

M. 2.40. - II. Supplices. M. 2.-

-III. Bacchae. M. 2.-

Euripides fabulae.

Vol. II. Pars IV. Heraclidae. M. 2.-— II. — V. Hercules. M. 2.40.

N. Wecklein.

```
sis. M. 2.80.
               I. Andromacha. M2.40.
   _ m
    - III. - II. Hippolytus. M 2.80.
    - III. - III. Orestes. M. 2.80.
    - III. - IV. Phoenissae. M. 2.80.
    - III. - V. Troades. . 2.80.
    - III. - VI. Rhesus. M. 3.60.
   tragoediae. Edd. Pflugk-Klots-
  Wecklein. (Mit latein. Kommentar.)
    Medea. Ed. III. M. 1.50. — Hecuba
    Ed III. M. 1.20. - Andromacha. Ed: II.
    M. 1.20. - Heraclidae. Ed. II. M. 1.20.
     Helena. Ed. II. & 1.20. - Alcestis.
    Ed. II. M. 1.20. - Hercules furens.
    Ed. II. M. 1.80. - Phoenissae. Ed. II.
    M. 2.25. — Orestes. M. 1.20. — Iphigenia
    Taurica. # 1.20. - Iphigenia quae est
    Aulide. M 1.20.
[Etymologica.] Reitzenstein, Geschichte
  d. griech. E. Mit 2 Tafeln. M. 18 .-
Eusebii canonum epitome ex Dionysii
  Telmaharensis chronico petita. Verterunt
  notisque illustrarunt C. Siegfried et
  H. Gelzer. 4. M. 6.-
Galeni de placitis Hippocratis et Platonis.
  Rec. I. Müller. Vol. I. Prolegg., text.
  Graec., adnot. crit., vers. Lat. M. 20.-
Gnomica I. Sexti Pythagorici, Clitarchi.
  Euagrii Pontici sententiae. Ed. A. Elter.
  gr. 4. M. 2.40.
   - II. Epicteti et Moschionis sententiae.
  Ed. A. Elter. gr. 4. M. 1.60.
Grammatici Graeci recogniti et apparatu
  critico instructi. 8 partes. 15 voll. Lex.-8.
    Pars II. Vol. I. Et. s. t.: Apollonii
     Dyscoli quae supersunt. Recc. R.
      Schneider et G. Uhlig. Fasc. L.
      Apollonii scripta minora a R. Schnei-
      dero edita. M. 10.-
    Pars IV. Et. s. t.: Theodosii Alexan-
      drini canones, Georgii Choero-
      bosci scholia, Sophronii patri-
      archae
               Alexandrini excerpta.
      Rec. A. Hilgard.
        Vol. I. Theodosii canones et Choero-
         bosci scholia in canones nomi-
         nales. M 14. -
       - II. Choerobosci scholia in cano-
         nes verbales et Sophronii excerpta
         e Characis commentario. M. 22.
         [Fortsetzung in Vorber.]
Herodas' Mimiamben, hrsg. v. R. Meister.
  Lex.-8. M. 5. -
```

Herondas. M. 6.—

Ed. L. Mendelssohn. M. 6.80.

Edd. R. Prins et! Herodiani technici rell. Ed., expl. 1 Lents. 2 tomi. Lex.-8. .K 54.-Herodets II. Buch m. sachl. Erläut. bri v. A. Wiedemann. M. 12.-II. - VI. Iphigenia Auliden-'Ησιόδου τὰ ἄπαντα ἐξ έρμην**είας** ι Σίττλ. M. 10.— Hesiodi quae fer. carmina. Rec. B. Bzaci [In Vorbereitung.] - Rec. A. Köchly, lect. var. subs G. Kinkel. Pars I. M. 5 .-[Fortsetzung erscheint nicht.] - Rec. et ill. C. Goettling. Ed. I our. I. Flach. & 6.60. [---] Glossen und Scholien zur Heskei schen Theogonie mit Prolegomens J. Flach. M. 8.-Dimitrijevic, studia Hesiodea. 🪜 6. Steits, d. Werke u. Tage d. H. 260 ihrer Compos. gepr. u. erkl. . 4.-Hesychii Milesii onomatologi rell. E4.1 Flach. Acc. appendix Pseudohesychist indd., spec. photolithogr. cod. A. #1. Hipparch, geograph. Fragmente, hrsg. w Berger. M. 2.40. Homeri carmina. Rec. A. Ludwich. Pasi Ilias. 2 voll. Vol. I. . 16. - 18 .-. Pani Odyssea. 2 voll. . 16.- 20.-Odyssea. Ed. I. La Boche. 2 part M 13.-· Ilias. Ed. L. La Roche 2 part M. 22. - Iliadis carmina seiuncta, discre emendata, prolegg. et app. crit. instrat ed. G. Christ. 2 partt. M. 16.— -] D. Homer. Hymnen hrsg. u. ed. A. Gemoll. . 6.80. [--] D. Homer. Batrachomachia Pigres nebst Scholien u. Paraphrase hogi u. erl. v. A. Ludwich. 20.-Autenrieth, Wörterb. z. d. Homer 60 dichten. 8. Aufl. . 3. - 3.60. Ebeling, lexicon Homericum. 3 vol. M. 60.-Frohwein, verbum Homericum. 🚜 3.🕮 Gehring, index Homericus. M. 16.-Gladstone's Homer. Studien, beart v Schuster. M. 9.-Kammer, d. Einheit d. Odyssee. #16. La Roche, die Hom. Textkritik i. Altert

Crusius, Untersuch. s. d. Mimamben d. Prolegomena. # 8.-Incerti auctoris epitome rerum gestarem Ed. O. Wagner Herodiani ab excessu d. Marci ll. VIII. Alexandri Magni. M. 8.-

alexandrinisch erwiesen. # 6.-

Nutzhorn, d. Entstehungsweise d. Hon.

Volkmann, Gesch. u. Krit. d. Wolfsches

d. Homervulgata als vor

M. 10.-

Ludwich.

Gedichte. M. 5.-

Die fetten Ziffern verstehen sich für gebundene Exemplare.

scriptiones Graecae metricae ex scriptoribus practer Anthologiam collectae. Ed. Th. Preger. #6.8.—

ventio sanctae crucis. Ed. A. Holder.

M. 2.80. channes.] Evangelium sec. Ichannem. Ed. F. Blass. M. 5.60. Hani Il. contra Christianes: s. Scrip-

torum Graecorum e. q. s.

- deutsch v. J. Neumann. M.1.yrillos, d. h. Theodosios: s. Theodosios. eres Graecorum sacrae e titulis coll. Edd. J. de Prott et L. Ziehen. 2 fascc. Fasc. I. Fasti sacri. Ed. J. de Prott.

M. 2.80.

exicographi Graeci recogniti et apparatu critico instructi. Etwa 10 Bande. gr. 8. [U. d. Presse, bez. in Vorbereitung.]

L Lexika zu den zehn Rednern (G.

Wentzel).

II. Phrynichus, Aelius Dionysius, Pausanias und and. Atticisten (L. Cohn). III. Homerlexika (A. Ludwich).

IV. Stephanus von Byzanz.

V. Cyrill, Bachmannsches Lexikon und Verwandtes, insbesond. Bibelglossare (G. Wentzel.) VI. Photios.

VII. Suidas (G. Wentzel). VIII. Hesych.

IX. Pollux. Ed. E. Bethe. Fasc. I. M. 14.-

X. Verschiedene Specialglossare, mentlich botanische, chemische, medicinische u. dergl. [Näheres s. Teubners Mitteilungen 1897

No. 1 S. 2.]

Lucas.] Acta apostolorum. Ed. F. Blas. Ed. Evangelium sec. Lucam.

F. Blas. M. 4 .-

ykophron's Alexandra. Hrsg., übers. u. erklärt von C. v. Holzinger. M. 15 .-Lysias. 1 Pseudol. oratio fanebris. Ed. M. Erdmann. M. -. 80.

Mathematici.] Heiberg, philolog. Studien 2. griech. Mathematikern. I-IV. M. 3 .-Matthaeus.] Evangelium sec. Matthaeum.

Ed. F. Blas. M. 3.60.

Metrodori Epicurel fragmm. coll., script. inc. Epicurei comment, moralem subi.

A. Koerte. M. 2.40. Musãos, Hero u. Leander. Eingel. u. übers.

v. H. Oelschläger. 16. M. 1.-Meandrea theriaca et alexipharmaca. Rec. O. Schneider. Acc. scholia. M. 9. -Oratores. 1

Blas, d. attische Beredsamkeit. 3 Abt. M 56.-

Drerup, üb. d. b. d. att. Rednern eingel. Urkunden. M. 5.20.

Westermann, Unters. üb. d. i. d. att. Redner eingel. Urkunden. M. 3 .-

Περίπαθών excerpta ed. B. Schneider 16 -.80

Papyrus magica mus. Lugd. Bat. a C. Leemans ed. Denuo ed. A. Dieterich. M 2.-

Philodemi Epicurei de ira 1. Gomperz. Lex.-8. M. 10.80.

- περί ποιημάτων l. II fragmm. Ed. A. Hausrath. M. 2 .-

Pindari carmina rec. O. Schroeder. (Poet. lyr. Graec. coll. Th. Bergk. Ed. quinta. I. 1.) M. 14.-

Siegeslieder, erkl. v. Fr. Mezger.

- carmina prolegg. et commentt. instructa ed. W. Christ. M. 14 -

versezetei kritikai és Magyarázó jegyzetekkel kladta Homann Otto. I. Kotet. M. 4 .- [Ohne Fortsetzung.]

Rumpel, lexicon Pindaricum. M. 12.-Platonis opera omnia. Rec., prolegg. et commentt. instr. G. Stallbaum. 10 voll. (21 sectiones.) (Mit latein. Kommentar.)

Die nicht aufgeführten Schriften sind

vergriffen. Apologia Socratis et Crito. Ed. V cur. M. Wohlrab. M. 2.40. - Phaedo, Ed. V cur. M. Wohlrab. M. 2.70. -Protagoras. Ed. IV cur. I. S. Kroschel. M. 2.40. - Phaedrus. Ed. II. M. 2.40. Menexenus, Lysis, Hippias uterque, Io. Ed. II. M. 2.70. — Laches, Charmides, Alcibiades I. II. Ed. II. M. 2.70. — Meno et Euthyphro itemque incerti scriptoris Theages, Erastae et Hipparchus. Ed. II cur. A. R. Fritzsche. M. 6.— - Theaetetus. Ed. M. Wohlrab. Ed. II. . 3.60. - Sophista. Ed. II cur. O. Apelt. M 5.60. - Politicus et incerti auctoris Minos. M. 2.70. - Philebus. M. 2.70. - Loges. 3 voll. [je M. 3 60.] M. 10.80. [Vol. I. Lib. I-IV. Vol. II. Lib. V-VIII. Vol. III. Lib. IX-XII et Epinomis.]

Timaeus interprete Chalcidio cum eiusdem commentario. Ed. I. Wrobel. # 11 20.

Immisch, philolog. Studien z. P. I. Heft: Axiochus. M. 3 .- . II. Heft: De recenss. Plat. praesidiis atque rationibus. M.3.60.

Peipers. Unters. über das System P.s. I. Teil: D. Erkenntnistheorie P.s. M. 16.80.

- ontologia Platonica. M. 14. Ritter, P.s Gesetze. Darstellg. d. Inhalts M. 3.20.

Kommentar z. griech. Text. M 10.-

Schmidt, krit. Commentar z. P.s Theaetet M. 4.—; exeget. Commentar M. 3.20.

Susemihl, d. genet. Entwicklg. d. Plat. Philosophie. 2 Teile. M. 21 -

16 Plutarchi de musica. Ed. R. Volkmann. AL 3 60. - de proverbiis Alexandrinorum. Rec. O. Crusius. Fasc. L. 4. . 2 80. - Fasc. II Commentarius. 4. M 3.-- Themistokies. F. quellenkrit. Übung n comm. u. hrsg. v. A. Bauer. M. 2 .-- tò iv Anlwoic R. Ed. G. N. Bernardakis. Ж. 1.50. Poetae lyrici Graeci. Rec. Th. Bergk. Ed. IV. 3 voll. Vol. III; Poetae melici. M. 13.60. [Voll. I. II vergr.] --- Ed. V. 2 voll. Vol. I. 1. Pindari carmina. Recens. O. Schröder. M. 14.—

II. Poetae eleg. et lambogr. Rec. O. Crusius. [In Vorber.] Poetarum scenicorum Graecorum Aeschyli. Sophociis, Euripidis et Aristophanis fabulae et fragmenta. Rec. Guil. Dindorf. Ed. V. 4. . 20.-Pollucis onomasticon. Rec. E. Bethe. (Lexicographi Graeci IX.) Fasc. I. M. 14.-Porphyrli quaestt. Homer, ad Iliadem pertin. rell. Ed. H. Schrader. 2 fasoc. gr. Lex.-8. M 16.-- ad Odysseam pertin. rell. H. Schrader. gr. Lex.-8. M. 10.— Ptolemael περί πρετηρίου και ἡγεμονικοῦ lib. Rec. Fr. Hanow. gr. 4. M. 1.— [Quintus Smyrnaeus.]

Boll, Studien üb. Claud. Ptol. & 5.60. Zimmermann, krit. Unters. su Q. S. M. 4.-; krit. Nachlese su Q. S. M. 4.-[Scylax.] Anonymi vulgo Scylacis Caryandensis peripius maris interni cum appendice. Rec B. Fabricius. Ed. II. M. 1.20. Scriptorum Graecorum qui christ. impugn. relig. quae supers. Fasc. III: luliani imp. contra Christianos quae supers. Ed. C. I. Neumann. Insunt Cyrilli Alex. fragmm. Syriaca ab E. Nestle edita. M. 6 .-Sophoclis tragoediae et fragmm. Rec. G. Dindorf. 4. M. 5.

- Recc. et explann. Wunderus-Wecklein. 2 voll. M. 10.80.
Philoctetes. Ed. IV. M. 1.50. — Oedipus Rex. Ed. V. M. 1 50. - Oedipus Coloneus. Ed. V. M. 1 80 - Antigona. Ed. V. M. 1.50. - Electra. Ed. IV. M. 1.80. -Aiax. Ed. III. & 1.20. - Trachiniae. Ed. III. M. 1.50. - König Oidipus. Griechisch u. deutsch

m. Kommentar von F. Ritter. M. 5 -- Antigone. Griech, u. deutsch hrsg. v. A. Böckh. Nebst 2 Abhandl, üb. diese Tragodie (Mit Portrat Aug. Bockh's.) M. 4.40.

Plus, S. Elektra. Eine Auslegung. M. 3.-

Staatsverträge des Altertums. Hrsg. von Scala. I. Teil. M. 8.-Stoicorum veterum fragmenta. J. v. Arnim. Vol. II. 14.-[Theocritus.] Rumpel, lexicon Theographics

teum. # 8.-Theodores, der h. Theodosios: s. The

dosios. [Theedesies.] D. heil Theodosios. Schri ten d. Theodoros u. Kyrillus, hrsg. va Usener. M. 4.-

Theophanis chronographia. Rec. C. Boor. 2 voll. # 50.-

Theophrasts Charaktere. Hrsg., erkl. übersetzt v. d. Philolog, Gesellschaft s Leipzig. M. 6.-

Thucydidis historiae. Becens. C. Hude Tom. I: Libri I—IV. M. 10.—
— II: Libri V—VIII. Indices. M. 13.—

de bello Peloponnesiaco IL VIII Explann. E. F. Poppo et I. M. Stahl 4 voll. [8 sectiones.] # 22.80. Lib. 1. Ed. III. # 4.50. — Lib. Ed. III. # 3. — Lib. 8. Ed. III. # 2.70. — Lib. 4. Ed. II. # 2.70. — Lib.

Ed. II. M. 2.40. - Lib. 6. Ed. II. M. 3.4 Lib. 7. Ed. II. & 2.70. - Lib. Ed. II. M 2.70.

Herbst, zu Thukydides. I u. II. # 6.4 Stahl, quaestiones gramm. ad Th. per tinentes. Ed. II. M. 1.60. Tragicorum Graecorum fragmenta. Bel

A. Nauck. Ed. II. M. 26.— Xenokrates, Darstellg, d. Lehre n. Samuk d. Fragmente v. Heinze. . 5.60.

Xenophontis hist. Graeca. Rec. O. Kellez Ed. maior. M. 10.-

Xenophontis opera omnia, recensita de commentariis instructa. De Cyri Minoris expeditione 11. VII

(Anabasis), rec. Kühner. . 3.60. Occonomicus, rec. L. Breitenback JE 1.50.

Hellenica, rec. L. Breitenbach. 2 parts M. 6.60. Pars L Libri I et II Ed. II. K 1.80

- II. Libri III-VII. M. 4.80 Zosimi historia nova. Ed. L. Mendelssohn. # 10.-

b. Lateinische Schriiw

Anecdota Helvetica. Rec. E. LEGA Lex.-8. M. 19 --Tabet. Aurelii imp. epistt.: s. Fronto, ... riste-Averrois paraphrasis in L. poetics telis. Ed. F. Heidenhain. Ed. l K1.-Aviani fabulae. Ed. G. Frc .. gr. 12 4 .K 1.20.

[nesar.] Polionis de b. Africo comm.: | Corpus glossarior. Latinor. a G. Loewe s. Polio.

Ebeling, Schulwörterb, zu Caesar. 4. Aufl. ₩ 1.— 1.30.

Menge et Preuss, lexicon Caesarianum. M. 18.-

aesii Bassi, Atilii Fortunatiani de metris Il. Rec. H. Keil. gr. 4. M. 1.60.

atonis praeter libr. de re rust. quae ex-tant. Bec. H. Jordan. M. 5. de agri cult. 1., Varronis rer. rust.

II. III. Rec. H. Keil. 3 voll. & 33.40. Vol. I. Fasc. I. Cato. M. 2.40.

— I. — II. Varro. M. 6.—

— II — I. Comm. in Cat.

I. Comm. in Cat. M. 6 .-- II. - II. Comm. in Varr. M. 8 .-

- III. -I. Ind. in Cat. M. 3.-- III. - II. Ind. in Varr. M. 8.atulli l. Recensuit et interpretatus est

Aem. Bachrens. 2 volt. M. 16.40. Vol. I. Ed. II cur. K. P. Schulze. M.4 .-- II. Commentarius. 2 fascc. M. 12.40.

- Hrsg. u. erkl. v. A. Riese. M. 4. iceronis, M. Tullii, epistularum Il. XVI. Ed. L. Mendelssohn. Acc. tabulae chronolog. ab Aem. Koernero et U. E. Schmidtio confectae. M. 12 .-

- ad M. Brut. orator. Rec. F. Heerdegen. M. 3.20.

-] ad Herennium II. VI: s. Cornificius und [Herennius].

- Q. Tullii, rell. Rec. Fr. Buccheler. M. 1.60.

Schmidt, d. Briefwechsel d. Cicero von s. Proconsulat in Cilicien bis zu Caesars Ermordg, Nebst Neudruck d, XII, u, XIII.

Buches d. Briefe an Atticus. M. 12 .d. handschriftl. Überlief. d. Briefe C.s an Atticus, Q. Cicero, M. Brutus in Italien. Mit 4 Taf. M. 6.—

Zieliński, Cicero im Wandel d. Jahr-hunderte. kart. M. 2.40.

audiani carmina. Rec. L. Jeep. 2 voll. AL 20.40.

mmentarii notarum Tironianarum, Cum prolegg., adnott. crit. et exeget. notarumque Indice alphabet. Ed. Guil. Schmitz. [132 autograph. Tafeln.] Folio. In Mappe M. 40 .-

rnifici rhetoricorum ad C. Herennium II. VIII. Rec. et interpret. est C. L. Kayser. ML 8.-

rpus glossarior. Latinor, a G. Loewe incohatum auspiciis Societatis litterarum egir "Saxonicae comp., rec., ed. G. Goetz. VO Lex.-8.

L Glossae Latinograecae et Graecoas. Edd. G. Goetz et G. Gunderan. Acc. minora utriusque linguae saria. Adiectae sunt 3 tabb. photo-M. 20.-

incohatum auspiciis Societatis litterarum regiae Saxonicae comp., rec., ed. G. Goetz. Vol. III. Hermeneumata Pseudodositheana.

Ed. G. Goetz. Acc. hermeneumata medicobotanica vetustiora. M. 22 .-

- IV. Glossae codicum Vaticani 3321. Sangallensis 912, Leidensis 67 F. Ed. G. Goetz. M. 20 .-

- V. Placidi liber glossarum, glossaria reliqua. Ed. G. Goetz. M. 22 .-

- VI. Thesaurus glossarum emendatarum. Conf. G. Goetz. Pars prior 2 fascc. je M. 18.-

VII. Thesaurus glossarum emendatarum. Conf. G. Goetz. Pars posterior. Acc. index Graecus G. Heraei. Fasc. I. M. 24 .-

Dialectorum Italicarum aevi vetust, exempla sel. Ed. E. Schneider.

Vol. I. Dialecti Lat. prisc. et Falisc. exempla. Pars I. M. 3.60.

Didascaliae apostolorum fragmenta Veronensia Latina. Acc. canonum qui dic. apostolorum et Aegyptiorum reliquiae. Prim. ed. E. Hauler. Fasc. I. Praefatio, fragmenta. Mit 2 Tafeln. M. 4 .-Exuperantius, Epitome. Hrsg. v. G. Land-

graf u. C. Weyman. M. - . 60. Fragmentum de lure fisci. Ed. P. Krueger.

M. 1.60.

Frontonis et M. Aurelii imp. epistulae.

Rec. S. A. Naber. # 8.-Gedichte, unedierte lateinische, hrsg. von

Glossae nominum. Ed. G. Loewe. Acc. eiusdem opuscula glossographica coll. a G. Goetz. M. 6.-

E. Bachrens. M. 1.20.

Goetz, der Liber Glossarum. M. 1 Facs.

Grammatici Latini ex rec. H. Keilii. 7 voll. Lex.-8. M. 139.20. Vol. I. Fasc. 1. Charisii ars gramm. ex

rec. H. Keilii. M. 9 .-

I. Fasc. 2. Diomedis ars gramm. ex Charisii arte gramm. excerpta ex rec. H. Keilii. M. 10 .-

- II. Fasc. 1 et 2. Prisciani institutiones gramm. ex rec. M. Hertzii. Vol. I. M. 19.-

- III. Fasc. 1. Prisciani institutiones gramm. ex rec. M. Hertzii. Vol. II. JE 12.

- III. Fasc. 2. Prisciani de figuris numerorum, de metris Terentii, de praeexercitamentis rhetoricis libri, institutio de nomine et pronomine et verbo, partitiones duodecim versuum Aeneidos principalium, accedit Prisciani qui dic. liber de accentibus ex rec. H. Keilii. M. 7 .-

Grammatici Latini ex rec. H. Keilii.

Vol. IV. Fasc. 1. Probi catholica, instituta artium, de nomine excerpta, de ultimis syllabis liber ad Caelestinum ex rec. H. Keilli. — Notarum laterchi educator. Th. Mourana. (11)

culi edente Th. Mommsen. M. 11.—

IV. Fasc. 2. Donati ars grammatica, Marii Servii Honorati commentarius in artem Donati, de finalibus, de centum metris, de metris Horatii, Sergii de littera, de syllaba, de pedibus, de accentibus, de distinctione commentarius, explanationes artis Donati, de idiomatibus ex rec. H. Keilii. M. 8.—

V. Fasc. 1. Cledonii ars gramm., Pompeii commentum artis Donati, excerpta ex commentariis in Donatum ex rec. H. Keilii. A. 9.—

— V. Fasc. 2. Consentius, Phocas, Eutyches, Augustinus, Palaemon, Asper, de nomine et pronomine, de dubiis nominibus, Macrobii excerpta ex rec. H. Keilii. .#. 10. —

— VI. Fasc. 1. Marius Victorinus, Maximus Victorinus, Caesius Bassus, Atilius Fortunatianus ex rec. H. Keilii.

M. 9.-

— VI. Fasc. 2. Terentianus Maurus, Marius Plotius Sacerdos, Rufinus, Mallius Theodorus, fragmenta et excerpta metrica ex rec. H. Keilii. M. 14.—

- VII. Fasc. 1. Scriptores de orthographia Terentius Scaurus, Velius Longus, Caper, Agroecius, Cassiodorius, Martyrius, Beda, Albinus. M. 10. —

VII. Fasc. 2. Audacis de Scauri et Palladii libris excerpta, Dosithei ars gramm., Arusiani Messii exempla elocutionum, Cornelii Frontonis liber de differentiis, fragmenta gramm., index scriptorum. 36, 11, 20.

Supplementum continens anecdota Helvetica ex rec. H. Hageni. Lex.-8.

M. 19.-

[Herennius.] Incerti auctoris de ratione dicendi ad C. H. II. IV. [M. Tulli Ciceronis ad Herennium libri VI.] Recens. F. Marx. M. 14.—

Historicorum Romanorum reliquiae. Ed. H. Peter. Vol. I. M. 16.—

Horatii opera. Recensuerunt O. Keller et A. Holder. 2 voll. gr. 8.

Vol. I. Carmina, epodi, carmen saec. Iterum rec. O. Keller. M. 12.—

— II. Sermones, epistulae, de arte poet.

— Editio minor. 4.—
earmina. Rec. L. Mueller. 16.

£2 40, eleg. geb. m. Goldschnitt £4 3.60.
— Sätiren. Krit. hergesteilt, metr. übersetzt u. m. Kommentar vers. v. C. Kirchner u. W. S. Teuffel. 2 voll. £4 16.40.

Horatii Satiren. Lat. u. deutsch m. Erläuter. von L. Döderlein. M. 7.-

— siehe auch: Satura, v. Blümner.
— Episteln. Lat. u. deutsch m. Erläut.
von L. Döderlein. [B. I vergr.] B. II

Briefe, im Bersmaß ber Uridrift ber beuticht bon M. Bacmeifter u. D. Reller

Friedrich, Q. Hor. Flaccus. Philol. Unters. M. 6.—

Keller, Epilegomena zu H. 3 Tle. #24-Mueller, Q. Hor. Flaccus. E. lit-hist Biographie. #. 2.40.

Plüss, Horazstudien. Alte u. neus Anfa üb. Horaz. Lyrik. M. 6.—

[Iuris consulti.] Kalb, Roms Juristen nach ihrer Sprache. M. 4.—
Iuvenalis saturae. Erkl. v. A. Weidner.

2. Aufl. M. 4.40.

— siehe auch: Satura, v. Blümnet

[Lucanus.] Scholla in L. bellum civiled. H. Usener. Pars I. M. 8.— [Forsetzung erscheint nicht.]

Lucili saturarum rell. Recens., enarrarii F. Marx. [In Vorber.]

T. Market Lan Toronto.

Mueller, Leben u. Werke d. L. #1.15 Nepotis quae supersunt. Ed. C. Halm # 2 40.

Nonii Marcelli compendiosa doctrins Emend. et adnot. L. Mueller. 2 parts M. 32.—

Novatians epist. de cibis Iudaicis. His v. G. Landgraf u. C. Weyman. #15 Optatiani Porfyrii carmina. Rec. Müller. # 8.60.

Orestis tragoedia. Ed. I. Machly.

M 1.20.

Ovidii ex Ponto II. Ed. O. Korn. # 5— — Elegien der Liebe. Deutsch von H. Oelschläger. 2. Aufl. Min.-Aus. # 2.40, eleg. geb. 3.20.

Siebelis Polle, Wörterbuch 3. D. Memorph. 5. Aufl. M. 2.70 3.10. Stange, fleines Wörterb. 5. D. 3 Memorph. M. 2.50.

Persius, siehe: Satura, v. Blümner.
[Petronius.] Segebade et Lommatssellexicon Petronianum. # 14.—

Phaedri fabulae Aesopiae. Ed. L. Mullet

Placidi glossae. Rec. et illustr. A. Denes ling. M. 2.80.

Plauti comoediae. Recensuit, instrume critico et prolegomenis auxit F. Brischelius sociis operae adsumptis (Loewe, G. Goetz, F. Schoel 4805 M. 91.20.

Tomi I fasc. I. Trinummus Rea. Ritschl. Ed. III cur. F. hos M. 5.60. Plauti comoediae.

Tomi I fasc. II. Epidicus. Rec. G. Goetz.

I fasc. III. Curculio. Rec. G. Goetz.

M 2.40. I fasc. IV. Asinaria. Recc. G. Goetz

et G. Loewe. M. 3.60. I fasc. V. Truculentus. Rec. F.

Schoell. M. 4.80.

– II fasc. I. Aulularia. Rec. G. Goetz.

.16. 2.40. II fasc, II. Amphitruo. Recc. G.

Goetz et G. Loewe. M. 3.60.

II fasc. III. Mercator. Ritschl. Ed. II cur. G. Goetz. .46 3.60.

II fasc. IV. Stichus. Rec. F. Ritschl. Ed. II cur. G. Goetz. M. 3.60.

— II fasc. V. Poenulus. Recc. F. Rit-

schelii schedis adhibitis G. Goetz et G. Loewe. M. 5.— III fasc. I. Bacchides.

Rec. F. Ritschl. Ed. II cur. G. Goetz. M.4 .-III fasc. II. Captivi. Rec. F. Schoell.

M. 4. III fasc. III. Rudens. Rec F.

Schoell. AL 5.60. III fasc. IV. Pseudolus. Rec. F.

Ritschl. Ed. Hour. G. Goetz. M. 5.60. III fasc. V. Menaechmi. Rec. F. Ritschl. Ed. II cur. F. Schoell. .M. 5.60.

- IV fasc. I. Casina. Rec. F. Schoell. .H. 5.60.

IV fasc. II. Miles gloriosus. Rec. F. Ritschl. Ed. II cur. G. Goetz.

IV fasc. III. Persa. Rec. F. Ritschl. Ed. II cur. F. Schoell. M. 5.60.

- IV fasc. IV. Mostellaria. Rec. F. Ritschl. Ed. II cur. F. Schoell. M. 6.-

IV fasc. V. Cistellaria. Rec. F. Schoell. Acc. deperditarum fabularum fragmenta a G. Goetz recensita. M 5.60.

Ex rec. et cum app. crit. F. Ritschelii. [Vergriffen außer:]

Tomus I. Pars 3. Bacchides. M. 3.-- III. Pars 2. Mercator. M. 3.-- Scholarum in usum rec. F. Rit-

schelius. [Vergriffen außer:] Bacchides, Stichus, Pseudolus, Persa, Mercator. Einzeln je M. - .50.

miles gloriosus. Ed. O. Ribbeck.

M. 2.80.

AI 'ecta Plaut. scrips. F. Schoell, eck, Ubers. d. Miles gloriosus, in: -(

Ri Alazon. M. 4.40.

Ri 11, prolegomena de rationibus crit., nm., prosod., metr. emendationis Polemii Silvii laterculus. Ed. Th. Momm -

sen. Lex.-8. M. -. 80. Polionis de bello Africo comm. Edd. E.

Wölfflin et A. Miodoński. Adi. est tab. photolithograph. # 6.80.

[Pompeius Trogus.] v. Gutschmid, üb. d. Fragmm. d. P. T. u. d. Glaubwürdigkeit ihrer Gewährsmänner. M. 2.70.

[Probus.] Die Appendix Probi. Hrsg. v. W. Heraeus. M. 1.20.

Propertii elegiae. Rec. A. Bachrens. .46 5.60.

Psalterium, das tironische, der Wolfenbütteler Bibliothek. Hrsg. v. Kgl. Stenograph. Institut zu Dresden. Mit Einleitung und Übertragung des tiron. Textes von O. Lehmann. M. 10 .-

Quintiliani institutionis orator. Il. XII. Rec. C. Halm. 2 partes. [Pars I vergr.] Pars II: Libb. VII-XII. M. 9 .-

Rhetores Latini minores. Ed. C. Halm. Lex.-8. M. 17. -

Saliarium carminum rell. Ed. B. Mauren-

brecher. M. 1.— Sallusti Crispi quae supersunt. Rud. Dietsch. 2 voll. [Vol. I vergr.] Vol. II: Historiarum rell. Index. #. 7.20.

historiarum fragmenta. Ed. Fr. Kritzius. M. 9 .-

historiarum rell. Ed. B. Maurenbrecher.

Fasc. I. Prolegomena. M. 2 -Fasc. II. Fragmenta argumentis, commentariis, apparatu crit. instructa. Acc. indices. M. 8 .-

Satura. Ausgew. Satiren d. Horaz, Persius u. Juvenal in freier metr. Übertragung von H. Blümner. M. 5.- 5.80.

Scaenicae Romanorum poesis fragmenta. Rec. O. Ribbeck. 2 voll. Ed. H. M. 23 .-Vol. I. Tragicorum fragmenta. M. 9 .-

- II. Comicorum fragmenta. M. 14 .-[Seneca (philosophus).] Gercke, Seneca-Studien. M. 9 .-

Servii grammatici qui fer. in Vergilii carmina commentarii. Recc. G. Thilo

et H. Hagen. 3 voll. Vol. I fasc. I. In Aen. I—III comm.

Rec. G. Thilo, M. 14.—
— I fasc. II. In Acn. IV—V comm. Rec. G. Thilo. M 10 .-

- II fasc. I. In Aen. VI-VIII comm. Rec. G. Thilo. # 10.-

- II fasc. II. In Aen. IX-XII comm. Rec. G. Thilo. M. 10 .-

- III fasc. I. In Buc. et Georg. comm. Rec. G. Thilo. M. 10.40.

- III fasc. II. App. Serviana. M. 20.-[- III fasc. III (Indices) in Vorber.] Staatsverträge des Altertums. Hrsg. v.

von Scala. I. Teil. M. S .-Statil silvae. Hrsg. von Fr. Vollmer. Al. 16 .-

tten Ziffern verstehen sich für gebundene Exemplare

Statii Thebais et Achilleis cum scholiis. Rec. O. Müller. Vol. I: Thebaidos Il. I-VI. # 8.-

Symmachi relationes. Rec. Guil. Meyer. M. 1.60.

Syrisententiae. Rec. Guil. Meyer. M. 2.40. - Rec. E. Woelfflin. M. S.60.

Taciti de origine et situ Germanorum 1. Rec. A. Holder. M. 2 .-

dialogus de oratoribus. Rec. Aem. Bachrens. M. 2 .-

Draeger, üb. Syntax u. Stil d. T. 3. Aufl M. 2.80.

Gerber, Greef et John, lexicon Taciteum. M. 57.60.

[Tertullianus.] Hoppe, Syntax u. Stil d. T. M. 8.-

[Tiro.] Comm. not. Tir. ed. Schmitz, siehe: Commentarii.

-] D. tiron. Psalterium, siehe: Psalterium.

Varronis saturarum Menippearum rell. Rec. A. Riese. M. 6 .-

rerum rusticarum Il. III, rec. Keil, siehe: Cato

antiquitatum rer. divin. Il. I. XIV. XV. XVI. Praemissae sunt quaestt. Varr. Ed. R. Agahd. M. 9.20.

Vergilii Maronis opera app. crit. in artius contracto iterum rec. O. Ribback 4 voll. M 22.40.

Vol. L Bucolica et Georgica. M. 5 .-II. Aeneidos libri I-VI. A. 7:20. - III. Aeneidos libri VII-XII. M. 7.20.

- IV. Appendix Vergiliana. M. 3 .-Ed. I. [Vergriffen außer:] Vol. III. Aeneidos lib. VII—XII. #8. IV. Appendix Vergiliana. M. 5 .-

-] Scholia Bernensia ad Vergilii Buc. et Georg. Ed H. Hagen. M. 6 .-Comparetti, V. im Mittelalter, dentsch von Dütschke. M. 6 .-Heinze, V.s epische Technik. M. 12.-Plüss, V. u. d. epische Kunst. M. 8.-Sonntag, V. als bukol. Dichter. M. 5 .-

Weidner, Commentar zu V.s Aen. B.I n. II. M 8.-Vitruvii de architectura Il. X. V. Rose et H. Müller-Strübing

- Rec. et in German, serm, vertit C. Lorentzen, Vol. I. Pars I. M. 4.50

Nohl, index Vitruvianus. M. 5.— Volusii Maeciani distributio partium. Ed. Th. Mommsen. M. - . 30.

4. Meisterwerke der Griechen und Römer in kommentierten Ausgaben. [gr. 8.]

Die Ausgaben beabsichtigen, nicht nur den Schülern der oberen Gymnasialklassen sondern auch angehenden Philologen sowie Freunden des klassisches Altertums, zunächst zu Zwecken privater Lektüre, verläßliche, nach gemeinsam vereinbarten Grundsätzen verfaßte und die neuesten Fortschritte der philologischen Forschung verwertende Texte und Kommentare griechischer und lateinischer, von der Gymnasiallektüre selten oder gar nicht berücksichtigter Meisterwerke darzubieten

I Aischylos' Perser, von Jurenka. 2 Hefte. M. 1.40.

II Isokrates' Panegyrikos, von Mesk. 2 Hefte. M. 1 40.

III. Auswahl a. d. röm. Lyrikern (m. griech. Parallel.), v. Jurenka. 2 Hefte. ./6.1.60. IV. Lysias', Reden geg. Eratosthenes und üb. d. Ölbaum, von Sewera. 2 Hefte JE 1.20.

V. Ausgewählte Briefe Ciceros. 703 Gschwind 2 Hefte. M. 1.20.

13.70

100

×

5. B. G. Teubners Schulausgaben griechischer und lateinischer Klassiker mit deutschen erklärenden Anmerkungen. [gr %]

full Bekanntlich zeichnen sich diese Ausgaben dadurch aus, daß sie das Be der Schule ins Auge fassen, ohne dabei die Ansprüche der Wissenscha berücksichtigt zu lassen. Die Sammlung enthält fast alle in Schulen g 11 4 2 Werke der klassischen Schriftsteller.

a. Griechische Schriftsteller. Aeschylos' Agamemnon. Von R. Enger. 3. Aufl., von Th. Plas. M. 2.25 2.75. Perser. Von W. S. Teuffel. 4. Aufl., n N. Wecklein. M. 1.50 2 .-

Aeschylos' Prometheus. Von Iein. 3. Aufl. . 1.80 2.25. Von L. Schmidt. die Sieben geg. Thei Wecklein. M. 1.20 1.5

ie fetten Ziffern verstehen sich für gebunden.

Aeschylos' die Schutzfiehenden. Von N. | Homers Ilias, erklärt von J. La Roche. Wecklein. M. 1.60 2 .-

Aristophanes' Wolken. Von W.S. Teuffel. 2. Aufi., von O. Kaehler. M. 2.70 3.20. Wespen. Von O. Kaehler. [In Vorber.]

Aristoteles, der Staat der Athener. Der historische Hauptteil (Kapp. I-XLI). Von K. Hude. M. -. 60 -. 85.

Arrians Anabasis. Von K. Abicht. 2 Hefte. [I. Heft. M. Karte. M. 1.80 2.25. II. Heft. M. 2.25 2.75.] M. 4.05 5.-

Demosthenes' ausgewählte Reden. C. Rehdantz u. Fr. Blas. 2 Teile. M. 6.60.

I. Teil. A. u. d. T.: IX Philipp. Reden.

2 Hefte. M. 4.50. Heft I: I-III. Olynthische Reden. IV. Erste Rede geg. Philippos. 8. Aufl., von Fr. Blaß. M. 1.20 1.70.

- II. Abt. 1: V. Rede über den Frieden. VI. Zweite Rede gegen Philippos. VII. Hegesippos' Rede über Halonnes. VIII. Rede über die Angelegenheiten im Cherrones. IX. Dritte Rede gegen Philippos. 5. Aufl., von Fr. Blas. M. 1.50 2 .-

II. Abt. 2: Indices. 4. Aufl., von Fr. Blas. M. 1.80 2.25.

II. Teil. Die Rede vom Kranze. Von Fr. Blas. M. 2.10 2.60.

Euripides' ausgewählte Tragödien von N. Wecklein.

Bdch. Medea. 3. Aufl. M. 1.80 2.25. II. Bdch. Iphigenia im Taurierland. 2. Aufl. M. 1.50 2.-

III. Bdch. Die Bacchen. M. 1.50 2.-IV. Bdch. Hippolytos. M. 1.50 2.-V. Bdch. Phonissen. M. 1.80 2.25.

Herodotos. Von K. Abicht. 5 Bände. M. 11.70.

Band I. Heft 1. Buch I nebst Einleitung u. Übersicht über den Dialekt. 4. Aufl. M. 1.80 2.25.

Heft 2. Buch II. 3. Aufl. .M. 1.50 2.

Heft 1. Buch III. 3. Aufl. II. M. 1.50 2.-

11. Heft 2. Buch IV. 3. Aufl. M. 1.50 2.-

III. Buch V und VI. 3. Aufl. .M. 1.80 2.30.

V. Buch VII. Mit 2 Karten. 4. Aufl. 1.80 2.30.

Buch VIII u. IX. Mit 2 Karten. Aufl. M. 1.80 2.30.

Ilias, erklärt von J. La Roche.

3. Auflage. Gesang 1-4. 1.50 2.-

Gesang 5-8. Auflage. 1.50 2.-

Gesang 9-12. 3. Auflage. τ.

.50 2.-

Ho

Teil IV. Gesang 13-16. 3. Auflage. M. 1.50 2.-

_ v. Gesang 17-20. 2. Auflage. M. 1.50 2.-

- VI. Gesang 21-24. 2. Auflage. [Vergriffen.]

- Von K. Fr. Ameis u. C. Hentze.

Band I. Heft 1. Gesang 1-3. 5. Aufl. M. -. 90 1.30.

- I. Heft 2. Gesang 4-6. 5. Aufl. M. 1.20 1.70.

- I. Heft 1/2 zusammen in 1 Band

M. 2.60. - I. Heft 3. Gesang 7-9. 4. Aufl.

M. 1.50 2.-- I. Heft 4. Gesang 10-12. 4. Aufl.

M. 1.20 1.70. - I. Heft 3/4 zusammen in 1 Band

M. 3.30. - II. Heft 1. Gesang 13-15. 3. Aufl.

M. 1.20 1.70. - IL. Heft 2. Gesang 16-18. 3. Aufl.

M. 1.20 1.70. - II. Heft 1/2 zusammen in 1 Band

M. 3.-- II. Heft 3. Gesang 19-21. 3. Aufl.

M. 1.20 1.70. - II. Heft 4. Gesang 22-24. 3. Auft

M. 1.50 2 .-. - II. Heft 3/4 zusammen in 1 Band M. 3.30.

- Anhang:

Heft 1. Ges. 1-3. 3. Aufl. M. 2.10 2.60. - 2. Ges. 4-6. 2. Aufl. M. 1.50 2.-

- 8. Ges. 7-9. 2. Aufl. M. 1.80 2.30. - 4. Ges. 10-12. 2. Aufl. M. 1.20 1.70.

- 5. Ges. 13-15. 2. Aufl. M. 1.80 2.30.

6. Ges. 16-18. 2. Aufl. M. 2.10 2.60. 7. Ges. 19-21. M. 1.50 2.

8. Ges. 22-24. M. 1.80 2.30.

- 8, 0... - Odyssee. Von ... - 2 Bände. Von K. Fr. Ameis und C. Hentze.

Band I. Heft 1. Gesang 1-6, 11 Aufl. M. 1.50 2.-

- I. Heft 2. Gesang 7-12. 10. Aufl. M. 1.35 1.80.

- II. Heft 1. Gesang 13-18. 8. Aufl. M. 1.35 1.80.

- II. Heft 2. Gesang 19-24. 9. Aufl. M. 1.40 1.80.

- Anhang:

Heft 1. Ges. 1-6. 4. Aufl. M. 1.50 2.-

— 2. Ges. 7—12. 3. Anfl. M. 1.20 1.70. — 3. Ges. 13—18. 3. Aufl. M. 1.20 1.70.

- 4. Ges. 19-24. 3. Aufl. M. 2.10 2.60. Isokrates' ausgewählte Reden. Von O.

Schneider. 2 Bändchen. M. 3 .- 3.95. Demonicus, Euagoras, I. Bändchen. Areopagiticus. 3. Aufl., v. M. Schnei-

der. M. 1.20 1.70. II. Bändchen. Panegyricus u. Philippus 3. Aufl. M. 1.80 2.25.

Lucians ausgewählte Schriften. Von C. Jacobitz. 3 Bändchen. # 3.60 5.10.

I. Bändchen. Traum. Timon. Prometheus. Charon. 3. Aufl., von K. Bürger. M. 1.20 1.70.

II. Bändehen. Die Totengespräche. Ausgewählte Göttergespräche. Der Hahn. 2. Aufl. M. 1.20 1.70.

III. Bändchen. Demonax. Der Fischer. Anacharsis. M. 1.20 1.70.

Lykurgos' Rede gegen Leokrates. Von C. Rehdantz. M. 2.25 2.75.

[Lyriker.] Anthologie a. d. griech. Lyr. Von E. Buchholz. 2 Bdchn. M. 4.20 5.20. I. Bändchen. Elegiker u. Iambographen. 5. Aufl., von B. Peppmüller. M. 2.10 2.60.

II. Bändchen. Die melischen und chorischen Dichter und die Bukoliker. 2. Aufl., von Sitzler. M. 2.10 2.60.
Lysias' ausgew. Reden. Von H. Froh-

berger. 2 Hefte. M. 3.60.

I. Heft. Prolegomena. — R. gegen

I. Heft. Prolegomena. — R. gegen Eratosthenes. — R. geg. Agoratos. — Verteidigung geg. die Anklage wegen Umsturzes der demokratischen Verfassung. — R. f. Mantitheos. — R. geg. Philon. 3. Aufl., v. Th. Thalheim. J. 1.80 2.25.

II. Heft. Reden gegen Alkibiades. —
R. geg. Nikomachos. — R. üb. d. Vermögen d. Aristophanes. — R. üb. d. Ölbaum. — R. geg. die Kornhändler. —
R. geg. Theomnestos. — R. f. d. Gebrechlichen. — R. geg. Diogeiton.
2. Auflage, von Th. Thalheim. M. 1.80 2.25.

— Größere Ausgabe. 3 Bde. [Bd. II u. III vergriffen.]

I. Bd. R. geg. Eratosthenes, Agoratos. Verteidigung geg. die Anklage weg. Umsturzes d. Verfassung. 2. Aufi.,

von G. Gebauer. M. 4.50. Platons ausgew. Schriften. Von Chr. Cron,

J. Deuschle u. a.

I. Teil. Die Verteidigungsrede d. Sokrates. Kriton. Von Chr. Cron. 11. Aufl., von H. Uhle. M. 1.— 1.40.

H. Teil. Gorgias. Von J. Deuschle.
 4. Aufl., von Chr. Cron. M. 2.10 2.60.
 HI. Teil. 1. Heft. Laches. Von Cron.
 5. Aufl. M.—. 75 1.20.

III. Teil. 2. Heft. Euthyphron. Von M. Wohlrab. 4. Aufl. M. -. 60 -. 90.
IV. Teil. Protagoras. Von Deuschle u. Cron. 5. Aufl., v. E. Bochmann. M. 1.20 1.70.

V. Teil. Symposion. Von A. Hug. 2. Aufl. M. 3.— 3.50.

VI. Teil. Phaedon. Von M. Wohlrab. 3. Aufl. M. 1.50 2.—

VII. Teil. Der Staat I. Buch. Von M Wohlrab. M. - 60 - 90.

Von | Plutarchs ausgew. Biographien. Von Otto 5.10. | Siefert und Fr. Blaß. 6 Bändchen.

I. Bändchen. Philopoemen u. Flamininus. Von O. Siefert. 2. Auf., von Fr. Blaß. M. —. 90 1.30.

II. Bändchen. Timoleon u. Pyrrhos. Von O Siefert. 2. Aufl., von Fr. Blaß. M. 1.50 2.—

III. Bändchen. Themistokles u. Perikles
Von Fr. Blaß. 2. Aufi. M. 1.50 2.—
IV. Bändchen. Aristides u. Cato. Von
Fr. Blaß. 2. Aufi. M. 1.20 1.70.
V. Bändchen. Agis u. Kleomenes. Von

Fr. Blas. M. — 90 1.30.
VI. Bändchen. Tiberius und Gajus

Gracchus. Von Fr. Blas. M.—. 901.30.
Sophokles. Von Gust. Wolff und L.
Bellermann.

I. Teil. Aias. 5. Aufl. £ 1.50 2.—
II. — Elektra. 4. Aufl. £ 1.50 2.—
III. — Antigone. 6. Aufl. £ 1.50 2.—
IV. — König Oidipus 4. Aufl. £ 1.50 2.—
V. — Oidipus auf Kolonos. £ 1.20 2.—
Supplementum lect. Graceae. Von C. A

J. Hoffmann. M. 1.50 2.— Testamentum novum Graece. Das Neue

Testament. Von Fr. Zelle.

I. Evangelium d. Matthäus. Von Fr.

Zelle. 1.80 2.25. IV. Evangelium d. Johannes. Von l

Wohlfahrt. M. 1.50 2.— V. Apostelgeschichte. Von B. Wohlfahrt. M. 1.80 2.25.

Thukydides. Von G. Böhme u. S. Widmann. 9 Bändchen. [je M 1.20 1.70] M 10.80 15.30.

9. Bdchn. Einleitung u. Register. 5. Auf. Xenophous Anabasis. Von F. Vollbrecht 9. (bez. 8., 7.) Aufl.

Ausgabe m. Kommentar unter d. Text. I. Bdchn. B. I. II. M. 2 Figurents u. 1 Karte. M. 1.35 1.80.

II. — B. III. IV. M.—.90 1.20.

III. — B. V—VII. M. 1.20 1.50.

— dasselbe. Buch I—IV. Text u.

Kommentar getrennt.
Text. M.e. Übersichtskarte. M.— 90 1.20.
Kommentar. Mit Holzschuit und

4.-

F00

Figurentafeln. M. 1.35 1.80

— Kyropädie. Von L. Breite

2 Hefte. [je & 1.50 2.—] & 3 I. Heft. Buch I—IV. 4 Aufl. B. Büchsenschut

- Buch V-VIII. 5

die fetten Ziffern verstehen sich für gebundene Exel

Xenophons griech. Geschichte. Von B. Büchsenschütz. 2 Hft. [je.M.1.50 2 .-] M 3.- 4.-

I. Heft. Buch I-IV. 6. Aufl. Buch V-VII. 4. Aufl.

Memorabilien. Von Raph. Kühner. 6. Aufl., von Rud. Kühner. M. 1.60 2.20. - Agesilaos, Von O. Güthling. M.1.502.-

b. Lateinische Schriftsteller.

Caesaris belli Gallici libri VII und Hirtii liber VIII. Von A. Doberenz. 9. Aufl., von B. Dinter. 3 Hefte. M. 2.55 4 .-

I. Heft Buch I-III. M. Einleit. u. Karte

Buch IV-VI. M. -. 75 1.20. III. - Buch VII u. VIII u. Anhang. M -. 90 1.40.

comm. de bello civili. Von A. Doberenz. 5. Aufl., v. B. Dinter. M. 2.40 2.90. Cicero de oratore. Von K. W. Piderit. 6. Aufl., von O. Harnecker. 3 Hefte. M 4.80 6.25.

I. Heft. Einleit. u. Buch I M. 1.80 2.25. II.

Buch III. M. 1.50 2.— Buch III. M. Indices u. Register ш. z d. Anmerkungen. M. 1.50 2.-

Aus Heft III besonders abgedruckt: Erklär, Indices u. Register d. Anmerkgn. M. -. 45.

- 5. Auflage, von Adler. In 1 Band. M. 4.50.

Brutus de claris oratoribus. Von K. W. Piderit. 3. Aufl., von W. Friedrich. M. 2.25 2.75.

orator. Von K. W. Piderit. 2. Aufl. M 2.- 2.60.

Von K. W.

partitiones oratoriae.

h

6.

2.

2.

2.

Piderit. M. 1 .- 1.40. Rede f. S. Roscius. Von Fr. Richter. 3. Aufl., v. A. Fleckeisen. M. - 90 1.30. - div. in Caecilium. Von Fr. Richter.

2. Aufl., von A. Eberhard. M. -. 45 -. 80. - Reden gegen Verres. IV. Buch. Von Fr. Richter. 3. Aufl., von A. Eberhard. M. 1.50 2 .-

- V. Buch. Von Fr. Richter. 2. Aufl., von A. Eberhard. M. 1.20 1.70. lede üb. d. Imperium d. Cn. Pompejus. Fr. Richter. 5. Aufl., von A. Eberd. M. -. 75 1.20.

teden g. Catilina. Von Fr. Richter. ifl., von A. Eberhard. M. 1 .- 1.40. ede f. Murena. Von H. A. Koch. ifl., von G. Landgraf. M -. 90 1.30. dede f. Sulla. Von Fr. Richter. afl., von G. Landgraf. M. -. 75 1.20. lede f. Sestius. Von H. A. Koch. fl., von A. Eberhard. M. 1. - 1.40.

Cleeros Rede f. Plancius. Von E. Kopke. 3. Aufl., von G. Landgraf. M. 1.20 1.70. - Rede f. Milo. Von Richter-Eber-

hard. 4. Aufl., von H. Nohl. M. 1. - 1.40. I. u. II. Philipp. Rede. Von H. A. Koch.

3. Aufl., v. A. Eberhard. . 16 1.20 1.70. - I., IV. u. XIV. Philipp. Rede. Von E. R. Gast. M. -. 60 -. 90.

Reden f. Marcellus, f. Ligarius u. f. Delotarus. Von Fr. Richter. 3. Aufl., von A. Eberhard. M. -. 90 1.30.

Rede f. Archias. Von Fr. Richter 4. Aufl., von H. Nohl. M. -. 45 -. 80.

Rede f. Flaccus. Von A. du Mesnil. M. 3.60 4.10.

ausgew. Briefe. Von J. Frey. 6. Aufl. M. 2.20 3 .-

Tusculanae disputationes. Von O. Heine. 2 Hefte. M. 2.85 3.30. I. Heft. Lib. I. H. 4. Aufl. M. 1.20 1.70.

II. - Lib. III-V. 4. Aufl. M. 1.65 2.15. Cato major. Von C. Meißner. 4. Aufl.

M. -. 60 1 .-

somnium Scipionis. Von C. Meißner. 4. Aufl. .//. -. 45 -. 80.

- Laclius. Von C. Meigner. 2. Aufl. M. -. 75 1.20.

de finibus bon. et mal. Von H. Holstein. M. 2.70 3.20.

- de legibus. Von A. du Mesnil. M. 3.90. - de natura deorum. Von A. Goethe. M. 2.40 2.90.

[---] Chrestomathia Ciceroniana. Ein Lesebuch f. mittlere u. obere Gymnasialklassen. Von C. F. Lüders. 3. Aufl., bearb. v. O. Weißenfels. Mit Titelbild. M. 2.80.

- Briefe Ciceros u. s. Zeitgenossen. Von O. E. Schmidt. I. Heft. M. 1. - 1.40. Cornelius Nepos, siehe: Nepos.

Curtius Rufus. Von Th. Vogel. 2 Bandchen. .M. 4.35 5.35.

I. Bändchen. Buch III-V. 3. Auflage M. 2.10 2.60.

II. Buch VI-X. Mit Karte. 2. Aufl. M. 2.25 2.75.

[Elegiker.] Anthologie a. d. El. der Römer. Von C. Jacoby. 2. Aufl. 4 Hft. M. 3. 50 5.10.

1. Heft: Catull. M. - . 90 1.30. 2. Heft: Tibull. M. -. 60 1 .-

3. Heft: Properz. M. 1 .- 1.40.

4. Heft: Ovid. .# 1.- 1.40.

Horaz, Oden n. Epoden. Von C. W. Nauck. 15. Aufl., v. O. Weißenfels. M. 2.25 2.75. -] Auswahl a. d. griech. Lyrik z. Gebrauch b. d. Erklärg. Horaz. Oden, von Groß-

mann. M. — 15. — Satiren und Episteln. Von G. T. A. Krüger. 2 Abt. [je ./ 1.80 2.30.] M. 3.60 4.60.

I. Abt. Satiren. 14. Aufl., v. G. Krüger. II. - Episteln. 14. Aufl., v. G. Krüge:

itten Ziffern verstehen sich für gebundene Exemplare.

Heras, Sermonen. Von A. Th. Fritzsche. | Plautus' ausgewählte Komödien. 2 Bande. M. 4.40 5.40.

I. Bd. Der Sermonen Buch I. M. 2.40 2.90. II. - Der Sermonen Buch II. M.2. - 2.50. Livius, ab urbe condita libri.

Lib. 1. Von M. Müller. 2. Aufl. M. 1.50 2 .-Lib. 2. Von M. Müller M 1.50 2.-Lib. 3. Von F. Luterbacher. M.1.201.70.

Lib. 4. Von F. Luterbacher. M. 1.201.70. Lib. 5. Von F. Luterbacher. #1.201.70. Lib. 6. Von F. Luterbacher. M1.201.70.

Lib. 7. Von F. Luterbacher. M.1.201.70.

Lib. 8. Von F. Luterbacher. M1.201.70. Lib. 9. Von F. Luterbacher. M. 1. 201.70.

Lib. 10. Von F. Luterbacher. M. 1. 201.70. Lib 21. Von E. Wölfflin. 5. Aufl. # 1.20

1.70. Lib. 22. Von E. Wölfflin. 3. Aufl. #1.20

1.70. Lib. 23. Von E. Wölfflin u. F. Luter-

bacher. M. 1.20 1.70. Lib 24. Von H. J. Müller. 2. Aufl. M. 1.35

1.80. Lib. 25. Von H. J. Müller. M. 1.20 1.70. Lib. 26. Von F. Friedersdorff. # 1.20

1.70. Lib. 27. Von F. Friedersdorff. M. 1.20

1.70. Lib. 28. Von F. Friedersdorff. M. 1.20

1.70. Lib 29. Von F. Luterbacher. M1.201.70. Lib. 30. Von F. Luterbacher. M.1.201.70.

Sepos. Von Siebelis-Jancovius. 12. Aufl., von O. Stange. Mit 8 Karten. 1.20 1.70.

-- Von H. Ebeling. M. -. 75.

- Ad historiae fidem rec. et usui scholarum accomm. Ed. Ortmann. Editio V. .H. 1. - 1.40.

Ovidii metamorphoses. Von J. Siebelis u. Fr. Polle. 2 Hefte. [jo M. 1.50 2 .--] M. S. - 4.-

I. Heft. Buch I-IX. 16. Aufl.

Buch X-XV. 14. Aufl. - fastorum libri VI. Von H. Peter.

2 Abteilungen. # 3.60 4.50.

I. Abt. Text u. Kommentar. 3 Aufl. M. 2.70 3.20.

П. — Krit. u. exeget. Ausführungen. 3. Aufl. M -. 90 1.30.

– ausgew. Gedichte m. Erläut, für den Schulgebr. Von H. Günther. M. 1.50 2.-Phaedri fabulae. Von Siebelis u. Eckstein. 6. Aufl., v. Polle M. - . 75 1.20. E. J. Briz. 4 Bdchn. . 46 5 . - 6.80. L Bdchn. Trinummus. 4. Aufl., von

M. Niemeyer. M. 1.201.40. Π. Captivi. 5. Aufl. M. 1 .- 1.40.

ш Menaechmi. 4. Auflage, von M. Niemeyer. # 1.-1.49. IV. Miles gloriosus. 3. Auflage.

M. 1.80 2.30. Plinius' d. J. ausgewählte Briefe. Von

A. Kreuser. M. 1.50 2.-Quintiliani institut. orat. liber X. Von G. T. A. Krüger. S. Aufl., von G. Krüger.

₩ 1.— 1.40. Sallusti Crispi bell. Catil., bell. Ingurth., oratt. et epistt. ex históriis excerptae. Von Th. Opits. 3 Hefte. M. 2.05 3.20. I. Heft: Bellum Catilinae. M -. 601.-

II. - Bellum Iugurthinum. #1.-

[1.40. Reden u. Briefe a. d. Historien. M. -. 45 -. 80.

Tacitus' Historien. Von K. Heraeus 2 Teile. M. 3.90 4.85.

I. Teil. Buch I u. II. 4. Aufl. # 1.80 2.25. Buch III-V. 4. Auflage, von W. Heraeus. M. 2.10 2.60.

Annalen. Von A. Draeger. 2 Banda M 5.70 7.50.

L. Band. 2 Hefte: Buch L. H. Buch III-VI. 6.Aufl., v. Becher. je & 1.502.-2 Hefte: Buch XI-XIII. Buch

XIV-XVI. 4. Aufl, v. Becher je .K. 1.85 1.75.

- Agricola. Von A. Draeger 5. Auf. M. -. 60 -. 90.

dialogus de oratoribus. Von G. Andresen. 8. Aufl. M. -. 90. - Germania. Von E. Wolff. M1.351.74. Terentius, ausgewählte Komödien. Von

C. Dziatzko. I. Bändchen. Phormio. 3. Aufl., von Hauler. M. 2.40. 2.90.

п Adelphoe. 2. Aufl., v. Kauer. M 2.40 2.90.

Vergils Aeneide. Ven K. Kappes. 4 Hefte. I. Heft. Buch I-III. 5. Aufl. M. 1.201.70.

II. - 3 Abt. Buch IV, V, VI. 4. Aufl., von и. — Buch IV-VI (4. Aufl.) in 1 Band

M. 2.ш. — Buch VII-IX. 8. Aufl. #1 90

1.70. IV. ufi.,

3 Abt. Buch X, XI, XI von M. Fickelsche je M -. 50 -. 80.

IV. -Buch X-XII (3. Aufl.) ud M. 2.-

6. Schultexte der "Bibliotheca Teubneriana". [gr. 8, geb.]

Die Schultexte der "Bibliotheca Teubneriana" bieten in denkbar bester Ausstattung zu wohlfeilem Preise den Zwecken der Schule besonderentsprechende, in keiner Weise aber der Tätigkeit des Lehrers vorgreifende, unverkürzte und zusatzlose Texte. Sie geben daher einen auf kritischer Grundlage ruhenden, aber aller kritischen Zeichen sich enthaltenden, in seiner inneren wie äußeren Gestaltung vielmehr in haltliche Gesichtspunkte zum Ausdruck bringenden" lesbaren Text. Die Schultexte enthalten als Beigaben eine Einleitung, die in abrißartiger Form das Wichtigste über Leben und Werke des Schriftstellers, sowie über sachlich in Zusammenhange Wissenswertes bietet; ferner gegebenenfalls eine Inhaltsübersicht oder Zeittafel (jedoch keine Dispositionen) sowie ein Namenverzeichnis, das außer geographischen und Personennamen auch sachlich wichtige Ausdrücke enthält, bez. kurz erklärt.

Caesar de bello Gallico. Von J. H. Schmalz. #4 1.20.

Ciceros Catilinar. Reden. Von C. F. W. Müller. M. -.55.

Rede üb. d. Oberbefehl des Cn. Pom-

peius. Von C. F. W. Müller. - 50.

Rede für Milo. Von C. F. W. Müller.

-46 -.55.

Rede für Archias, Von C. F.W. Müller.

-- Reden geg. Verres. IV. V. Von C. F.

W. Müller. M. 1.—

Horaz. Von G. Krüger. M. 1.80. Livius B. XXI—XXIII. Von M. Müller.

M. 1.60.
Illusts Catilinar. Verschwörung. Von
Th. Opitz. M. -.55.

Sallusts Jurgurthin. Krieg. Von Th. Opitz. M. -. 80.

Beides zusammengeb. M. 1.20.

Demosthenes' neun Philipp. Reden. Von Th. Thalheim. M. 1.—

Herodot B. V-IX. Von A. Fritsch. M. 2.-Lysias' ausgew. Reden. Von Th. Thalheim. M. 1.-

Thukydides B. I-III. Von S. Widmann, M. 1.80.

Einzeln: Buch I, Buch II. je M. 1.—
B. VI—VIII. Von S. Widmann.
M. 1.80.

Xenophous Anabasis. Von W. Gemoll. 2. Aufl. M. 1.60.

____ Buch I_IV. M. 1.10.

- Memorabilien. Von W. Gilbert.

B. G. Teubners Schülerausgaben griech. u. lat. Schriftsteller. [gr. 8. geb.]

Jedes Bändchen zerfällt in 3 Hefte:

ga

BIN

in b

ilb.

Barrier C

- Text enthält diesen in übersichtlicher Gliederung, mit Inhaltsangaben über den Hauptabschnitten und am Rande, nebst den Karten und Plänen;
- Hilfsheft enthält die Zusammenstellungen, die die Verwertung der Lektüre unterstützen sollen, nebst den erläuternden Skizzen und Abbildungen;
- Kommentar enthält die fortlaufenden Erläuterungen, die die Vorbereitung erleichtern sollen.

23. als Erklärungen auch zusammengebunden erhältlich.

Die Sammlung soll wirkliche "Schülerausgaben" bringen, die den Beart en der Schule in dieser Richtung in der Einrichtung wie der Ausnit gentgegenkommen wollen, in der Gestaltung des "Textes", wie der Fassung klärungen", die sowohl Anmerkungen als Zusammenfassungen sten und Skizzen.

Charakteristische der Sammlung ist das zielbewußte Streben nach hem Aufbau der Lektüre durch alle Klassen und nach Hebung und rtung der Lektüre nach der inhaltlichen und sprachlichen Seite hin, durch der Leitung, Einmütigkeit der Herausgeber im Ganzen bei aller digkeit im Einzelnen, wie sie deren Namen verbürgen, und ernstes Be-'rklich Gutes zu bieten, seitens des Verlegers.

'en Ziffern verstehen sich für gebundene Exemplara.

Ziel und Zweck der Ausgaben sind, sowohl den Fortschritt der Lekture durch Wegräumung der zeitraubenden und nutzlosen Hindernisse zu erleichtern. als die Erreichung des Endzieles durch Einheitlichkeit der Methode und planmäßige Verwertung der Ergebnisse zu sichern.

Nepos' Lebensbeschreibungen in Auswahl. Von Fügner.

1. Text. 4. Aufl. M. 3 Karten. M. 1 .-

2. Hilfsheft, 4. Aufl.

Mit Abbild. i. Text. 2/3. Erklärungen. M. 1.-3. Aufl. . 1.40. 3. Komment. 3. Aufl.

M -. 90. Caesars Gallischer Krieg. Von Fügner. 1. Text. M. 3 Karten, sowie 8 Plänen u.

3 Abb. i. Text. 5. Aufl. M. 1.80. 2. Hilfsheft. 4. Aufl.

Mit Abb. im Text. M. 1.20.

2/3. Erklärungen. 3. Aufl. M. 2.40. 3. Komment. 4. Aufl. M. 1.60.

Il Text B. M. Einleitg. 5. Aufl. M. 2 .-Dazu Kommentar. 4. Aufl. & 1.60.

Bürgerkrieg. Von Fügner. 1. Text. Mit 2 Karten. . 1.60.

Livius, Römische Geschichte im Auszuge. Von Fügner.

I. Der zweite punische Krieg.

1. Text. 2. Aufl. Mit 3 Karten. M. 2 .-

2. Hilfsheft. M. 2 .-

3. Kommentar. 2 Hefte. je .# 1.20.

II. Auswahl aus der 1. Dekade

1. Text. . 1.40.

Verkürzte Auswahl aus der 1. u. 3. Dekade.

1. Text. M. 2.-

Ovids Metamorphosen in Auswahl. Von Fickelscherer.

1. Text. 3. Auflage. M. 1.20.

2. Hilfsheft. 2. Aufl.

M. Abbild. im Text. 23. Erklärungen. .46 1.40. 2. Aufl. .#. 2.20. 3. Komment. 3. Aufl.

.K. 1.40. Wörterbuch. 2. Aufl. steif geh. M .- . 50. || Text B. M. Einleitg. 3. Aufl. M. 1.35. Dazu Kommentar. 3. Aufl. M. 1.40.

Ciceros Catilinar. Reden u. Rede de imperio. Von Stegmann.

1. Text. 2. Auflage. Mit Titelbild u. 3 Karten. M. 1.10.

2. Hilfsh. M. 1.10. \2.3. Erklärungen. 3. Kommentar. M. 1.60. 3. Aufl. M. -. 80.

|| Text B. M. Einleit, 2. Aufl. .//. 1.35. Dazu Kommentar. 3. Aufl. M. -. 50. Rede f. S. Roscins u. Rede f. Archias. Von Hänsel

1. Text. ... -. 80.

3. Kommentar. Mit Einleitung. M. -. 60.

Ciceros Cato maior de senectute. Von Weißenfels.

1. Text. steif geh. M. - . 50.

3. Kommentar. steif geh. M. - .50. Auswahl a. d. philosoph. Schriften. Von Weißenfels.

1. Text. M. 1.60.

-] Ausgew. Briefe a. Ciceronischer Zelt-Von C. Bardt.

1. Text. Mit Karte. 16 1.80.

2. Hilfsheft, steif geh. M - 60. 2/3. Kommentar. Mit Einleitung.

I. Heft: Brief 1-61. M. 1.80 2.20. II. Heft: Brief 62-114, M. 1.60 2.-

Sallusts Catilinar, Verschwörung. Stegmann.

1. Text. Mit Karte. M. -. 70. 2/3. Erklärungen. M. -. 60.

Tacitus' Annalen i. Ausw. u. d. Bataveraufstand d. Civilis. Von Stegmans 1. Text. Mit 4 Karten u. 1 Stammtafel M. 2.20.

3. Kommentar. M. 1.40.

Ausgabe in 2 Teilen:

I. Ann. B. I-VI. a. Text. M. 1b. Kommentar. M. 1 .-

II. Ann. B. XI-XVI. Historien B. IV. a. Text. M -. 80. b. Kommentat M -.80.

III. Zeittafel, Namenverz. u. Kart., z. bes Teilen. M. -. 80.

Vergils Aeneide i. Ausw. Von Fickelscherer.

1. Text. 2. Aufl. Mit Karte. K 1.10 .. 2. Hilfsh. M. —.60. 2/3. Erklärunges. 3. Komm. M. 1.60. 2/3. M. 2.—

| Text B. Mit Einleitung. Mit Karts

M. 1.60.

Horatius, Gedichte. V. Schimmelpfeng

1. Text. Mit Karte u. Plan. M. 2 .-3. Kommentar. M. 1.60.

Xenophons Anabasis I. Ausw. Von Sorol 1. Text. 4. Aufl. Mit Karte u. Plane

im Text. M. 1.80. 2. Hilfsheft. 2. Aufl.

Mit Abb. im Text. 2/3. Erklärungen M. -.80. 2. Aufl. M. 1.50 3. Komment. 3. Aufl.

M. 1.40.

Il Text B. Mit Einleit. 4. Aufl. A. 1.60 Dazu Kommentar 3. Au Wörterbuch. M. 1.20.

ė,

Die fetten Ziffern verstehen sich für gebundene E-

Xenophons Hellenika in Auswahl. Von Sorof.

1. Text. 2. Aufl. Mit Karte u. Planen im Text. .# 1.80.

23. Kommentar. Mit Einleitung. # 1 .-Memorabilien in Auswahl. Von Rösiger.

1. Text. M. 1 .-

3. kommentar. steif geh. M. - . 80. Homer. I: Odyssee. Von Henke.

1. Text. 2 Bdchn: B. 1-12. 3. Aufl. -B. 13-24. 2. Aufl. Mit 3 Karten. M. 1.60. - B. 1-24 in 1 Band M. 3.20. 2. Hilfsheft. 2. Aufl. Mit zahlr. Abb.

M. 2.-

3. Kommentar. 3 Aufl. 2 Hefte. steif geh. je M. 1 .-. Zus. in 1 Bd. geb. M. 1.80. Inhaltsübersicht (nur direkt) M. -. 05. II: Illas. Von Henke.

I. Text. 2 Bdchn.: B. 1-13. 2. Aufl. -B. 14-24. Mit 3 Karten. je M. 2 .-. -

B. 1-24 in 1 Band M. 4.-

2. Hilfsheft. Mit zahlr. Abb. M. 2 .-3. Kommentar. 2. Aufl. 2 Hefte. steif geh. M. 1.60 u. M. 1.20. Zusammen in 1 Bd.

geb. M. 2.40. Berodot i. Ausw. Von Abicht.

1. Text. 2. Aufl. M. Karte u. 4 Plänen

im Text. M. 1.80. 2. Hilfsh. M. Abb. i. \ 2/3. Erklärungen. M. 2.40. 3. Komm. M. 1.80.

II Text B. Mit Einleitung. 2. Aufl. M.2 .-Dazu Kommentar. M. 1.80.

Demosthenes, ausgew. politische Reden. Von Reich.

1. Text. M. 1.20.

2. Hilfsheft. M. 1 .-3. Kommentar. I.II.

2/3. Erklärungen. steif geh. je M .- . 80. M. 2.20. Zus. in 1 Bd. geb. M. 1.40.

Thukydides i. Ausw. Von Lange.

1. Text. Mit Titelbild u. 3 Karten. M. 2.20. 2. Hilfsh. Mit Abb. i 2/3. Erklärungen.

M. 2.-3. Komment. M. 1.60. Text B. Mit Einleitung. M. 2.60.

Dazu Kommentar. M. 1.60. Ausgabe in 2 Teilen:

L B. I-V. a. Text. M. 1.40. b. Kommentar. M. 1 .-

B. VI-VIII. a. Text. M. 1 .b. Kommentar. M. 1 .-

III. Zeittafel, Namenverz. u. Karten, z. beid. Teil. M. -. 50.

Platons Apologie u. Kriton nebst Abschn. a. d. Phaidon u. Symposion. Von Rösiger. 1. Text. steif gch. M. - . 80.

3. Kommentar. steif geh. M. - . 80. Sophokles' Tragodien. Von Conradt. 1. Text: I. Antigone. M. Titelbild. M -. 70. II. König Oedipus. M. -. 80. III. Aias. M. -. 80. Text I u. II zus.-geb. M. 1.10.

2. Hilfsheft. M. -. 70.

3. Kommentar: I. Antigone. II. König Oedipus. M .- . 70. III. Aias. M -.80.

2/3. Erklärungen (Hilfsheft u. Kommentar I u. II zus.-geb.). .//. 1.60.

Wichtige Handbücher und neuere Erscheinungen aus dem Gebiete der klassischen Philologie.

Die auf einzelne Schriftsteller (oder Literaturgattungen) bezüglichen Schriften s. o. S. 12 ff.

Archiv für Papyrusforschung und verwandte Gebiete, hrsg. von U. Wilcken. Jährlich 4 Hefte. M. 20 .-

Archiv für lateinische Lexikographie u. Grammatik, hrsg. v. E. Wölfflin. Preis f. d. Band von 4 Heften M. 12 .-

Band 1-7 auf einmal bezogen M. 42 .-Byzantinische Zeitschrift, herausg. von K. Krumbacher. Preis f. d. Band von

jahrlich 4 Heften M 20.— Nene Jahrbücher f. das klass. Altertum, Geschichte u. deutsche Literatur u. f. Pädagogik, herausg. v. J. Ilberg und B. Gerth. Jahrlich 10 Hefte. M. 30 .-

Bender, Grundriß d. römischen Literaturgeschichte f. Gymnasien. M. 1 .-Bethe, Homer u. die Heldensage. M. - . 80. Blaß, die attische Beredsamkeit. 2. Aufl.

M. 56. - 64.-I. Abt. [Von Gorgias bis zu Lysias.]

M. 14.- 16.-[Isokr. u. Isaios.] M. 14 .- 16 .-1. Abschnitt. [Demosthenes.]

M. 16.- 18.-2. Abschnitt. [Demosthenes' Ge-

nossen u. Gegner.] M 12 . - 14 .-Blod, b. franbijden u. fozialen Rampfe in Rom

5. Beit b. Republik. M. 1.— 1.25.

Alkestisstudien. M. 2.—

Blümner, Technologie u. Terminologie d. Gewerbe u. Künste bei Griechen u. Römern. Mit zahlr. Abb. 4 Bände. M. 50.40.

Boeckh, Encyklopädie u. Methodologie d. philolog. Wissenschaften. Herausgegeben von E. Bratuscheck. 2. Aufl., von R. Klubmann. M. 14.-

- Lebensbeschreibung u. Auswahl a. s. wissenschaftl. Briefwechsel. Von M. Hoffmann. M. 12 .-

Boiffier, Cicero u. f. Freunde. Studie fib. b. rom. Gejellichaft gu Cajars Beit. Deutsch bearb. b. Dohler. M. 4.50 6 .-

Boll, Sphaera. Texte und Untersuchungen z. Geschichte d. Sternbilder. Mit 6 Tafela und 19 Textabbildungen. M. 24.-Bretzl, botan. Forschungen des Alexandes

zuges. M. 12.— 14.— Brunn's kleine Schriften. 3 Bände. I. Band. Röm. Denkmäler. Altital etrusk. Denkmäler. M. d. Bildn.

Verf. u. 65 Abb. # 10.-II. u. III. Band in Vorbereitung.

Bursian, Geographie von Griechenland 2 Bände M. 18 .-

I. Band. D. nördl. Griechenland. 7 lith. Tafeln. M. 6.-

II. Band. Peloponnesos u. Inseln. 8 lith. Tafeln u. 1 von H. Lange F. zeichn. Karte v. Griechenland. M. 11 -Der II. Band auch in 3 Abteilungs

1. Abt. Argolis, Lakonien, Messenies Mit 6 lith. Tafeln. #6 3.61 Arkadien, Elis, Achaja

3 lith. Tafeln. M. 3.— Die Inseln. Mit Karte

Griechenland, gez. v. H. Lange ML 5.60.

ditu

Tack

Cantor, Vorlesungen über Geschichte Mathematik. I. Band: Von den altes Zeiten bis 1200 n. Chr. 2. Aufl. 22 Christ, Metrik der Griechen und Rames 2. Aufl. M. 11.60. PRILLING

Cumont, die Mysterien des v. Gehrich. M. 5 .- 5.60 Delorme, Cafar u. f. Reitgenoffe ...

b. rom. Sitten gegen b. Enbe h Deutsch bearb. b. Dohle Diels, Elementum. M. 3. Dieterich, Mithrasliturgie.

Draeger, histor. Syntax ² 2. Aufi. 2 Bände. M.

Dziatzko, Untersuchung Kapitel d. antiken Buchwe

Die fetten Ziffern verstehen sich für gebundene

leul, bas Beitalter bes Beriffes. Deutsch earb. v. Dobler. 2 Banbe. M. 12.rdthausen, griech. Paläographie. Mit 2 Tafeln u. vielen Textillustrat. M. 18.40. Augustus u. seine Zeit. 2 Teile.

I. Teil, 1. Band M. 10. - 2. Band M. 12. и. — (Anmerkungen). 1. Band #6.-2. Band. M. 9.-

[I, 3 u. II, 3 (Schluß) in Vorbereitung.] Sammlungen u. Kataloge griechischer Handschriften. M. 6.-

bert, Gustav, Handbuch d. griech. Staatsltertumer. 2 Bde. M. 13.60.

I. Band. D. Staat d. Lakedaimonier u. d. Athener. 2. Aufl. M. 8.-M 5.60.

- Otto, Geschichte u. Topographie der Stadt Rom i. Altertum. 3 Abt. - 24.ammatik, historische, d. latein. Sprache. Bearbeitet von H. Blase, A. Dittmar, [. Golling, G. Herbig, G. Landgraf, C. F. W. Muller, J. H. Schmalz, Fr. Stolz, Jos. Thüssing u. A. Weinold. In mehreren Bänden. I. Band. Von Fr. Stolz. 1. Hälfte: Einleitung u. autlehre. 2. Hälfte: Stammbildungslehre. e M.7.— [Fortsetzung unter der Presse.] lbig, d. Homer. Epos a. d. Denkmälern eräutert. Archäologische Untersuchungen. ur Zeit vergriffen. 3. Aufl. in Vorbereitung.] - Führer durch die öffentl. Sammlungen L klass. Altertümer in Rom. 2 Bände. Aufl. M 15 .- [Die Bände werden icht einzeln abgegeben.]

- auf extradünnes Papier gedruckt nd mit Schreibpapier durchschossen, zum Handgebrauch für Fachgelehrte. Ж. 17. rzog, Geschichte u. System d. römischen taatsverfassung. 2 Bände. M. 38.—

I. Band. Königszeit u. Republik. # 15.-II. -Die Kaiserzeit von der Diktatur Cäsars b. z. Regierungsantritt Diocletians.

1. Abt. Geschichtl. Übersicht. # 10 .-System d. Verfassung d. Kaiser-

zeit. M. 8.lder, alt-celtischer Sprachschatz. In ngefähr 18 viermonatlichen Lieferungen

u je 8 Bogen. I. Band. (A-H.) . 64.-9.-14. Lieferung. (I-Sextus.) 3 Lieferung M. 8.-

, Bilder z. Mythologie u. Geschichte riechen u. Römer. 30 Blatt Lichtk, 39/53 cm. Komplett in Schulmappe Text (Text apart M. 1.-) M. 12 -, eschenkmappe (Leinwand) M 16 .f-Blumer, Porträtköpfe auf röm.

zen der Republik und der Kaiserzeit. kart. JL 3.20. rätköpfe auf antiken Münzen

_her und hellenisierter Völker. M 10.-

Imhoof-Blumer und Keller, Tier- und Pflanzenbilder auf Münzen und Gemmen des klass. Altertums. kart. # 24.-

Kaerst, Geschichte des hellenistischen Zeitalters. In 3 Banden, I. Band: Die Grundlegung des Hellenismus. M. 12. — 14. — - die antike Idee der Oekumene. M. 1.20.

Keller, latein, Volksetymologie und Verwandtes. # 10.-

Klotz, Handbuch d. lat. Stilistik. M. 4.80. Lehrs, populäre Aufsätze a. d. Altertum, vorzugsweise zur Ethik u. Religion der Griechen. 2. Aufl. # 11.-

Leo, die griech.-röm. Biographie nach ihrer literarischen Form. M. 7.-

Lexikon, ausführliches, d. griech. u. röm. Mythologie. Im Verein mit vielen Gelehrten herausg. von W. H. Roscher. Mit zahlreichen Abbildungen. 3 Bände.

I. Band (A-H.) M. 34.-

(I-M.) M. 38.п. ш [Im Erscheinen.] 37.-46. Lieferung. (Nabaiothes—Paris.) Jede Lieferung M 2.-

Supplemente: I. Bruchmann, epitheta deorum quae apud poetas Graecos leguntur. M. 10.-

II. Carter, epitheta deorum. M. 7 .-Lübker's Reallegikon bes klass. Altertums für Symnafien. 7. verb. Auflage, herausgegeben von Erler. Mit zahlreichen Abbilbungen. ₩ 14.— 16.50.

Majpers, Agppten und Affprien. Gefchichtliche Erzählungen f. Schule u. Haus. Deutsch von Birnbaum. Mit 190 Abb. nach Zeichn. v. Kaucher Gubin. Wohlf. Ausg. M. 3 .-Mitteis, a. griech. Papyrusurkunden. M. 1.20. Norden, d. antike Kunstprosa vom VI. Jahrh. v. Chr. bis in der Zeit der Renaissance.

2 Bände. M. 28.-Peter, d. geschichtl. Literatur üb. d. röm. Kaiserzeit bis Theodosius I. und ihre Quellen. 2 Bände. M. 24.der Brief in der römischen Literatur.

M. 6.-Pfeiffer, antike Münzbilder für den Schul-

gebrauch. M. 1.60. Quellenbuch zur alten Geschichte f. obere Gymnasialklassen. Bearb. von Herbst, Baumeister und Weidner. 2 Abtlg. 5 Hefte. M. 10.20.

I. Abteilung. Griechische Geschichte. 1. Heft Bearb. von Herbst u. Bau-

meister. S. Aufl. M. 1.50. [Vergr.] 2. Heft. Bearbeitet von Baumeister. 3. Aufl. M. 1.80 2.80.

II. Abteilung. Römische Geschichte. Bearbeitet von Weidner.

 Heft. 2. Aufl. # 1.80 2.30. 2. Aufl. M. 2.40 8.—

2. Aufl. M 2.70 8.30.

fetten Zissern verstehen sich für gebundene Exemplare.

Ribbeck, Reden u. Vorträge. M. 6.— 8.— Riese, d. rheinische Germanien i. d. antiken Literatur. M. 14.—

Roßbach und Westphal, Theorie der musischen Künste der Hellenen. (Als 3. Aufl. d. Roßbach-Westphalschen Metrik.) 3 Bände. M. 36.—

I Band. (Griech. Rhythmik v. West-

phal.) M. 7.20.
(Griech. Harmonik u. Melopöie v. Westphal.) M. 6.80.
III. — I. Abt. (Allgem. Theorie d. griech.

Meirik von Westphal und Gleditsch.) M. 8.— III —II. Abt. (Griech. Meirik m. Rücksicht auf die Strophen-

Rücksicht auf die Strophengattungen u. d. übrigen melischen Metra v. Roßbach u. Westphal.) M. 14.—

Schaefer, Demosthenes u. s. Zeit. 2. Ausg. 3 Bände. M. 30.—

Schmidt, Synonymik der griech. Sprache. 4 Bände. M. 54.—

Handbuch d. lat. u. griech. Synonymik.

Schneider, das alte Rom. Entwickelung seines Grundrisses und Geschichte seiner Bauten. 12 Seiten Text, 12 Karten, 14 Tafeln mit 287 Abbildungen u. 1 Plan d. heutigen Stadt auf Karton. Quer-Folio. #. 16.—

Schulze, Grundriß b. Logit u. Aberficht ab. b. griech. Philosophie. M. 1.60 2.—

Schwartz, Charakterköpfe a. d. antiken Literatur. M. 2.— 2.60.

Sitzler, Abriß d. griech. Literaturgeschichte.

I. Band. D. nationale klass. Literatur von der ältesten Zeit bis zum Tode Alexanders des Großen. M. 4.—

Stell, Handbuch d. Religion u. Mythologie d. Griechen u. Römer. M. 2.25.

b. Götter u. herven b. flaff. Altertums. Populare Mythologie b. Griechen u. Römer. Bohlf. Ausg. M 3.60.

Stoll, b. Sagen b. klass. Altertums. Erzählungen a. b. alten Welt. Wohlf. Ausgabe. 2 Bande 5. Aufl. M 4.50.

Studniczka, die Siegesgöttin. Entwurf d Geschichte e. antiken Idealgestalt. Mit 12 Tafeln. M. 2.—

Susemihl, Geschichte d. griechischen Literatur in der Alexandrinerzeit. 2 Bäude M. 30. — 34.—

Teuffel, Geschichte d. röm. Literatur. 2 Bda 5. Aufl., bearb. v. Schwabe. £ 14.40 18.— Studien u. Charakteristiken z. griech u. röm. Literaturgeschichte. 2. Auflage

M. 12.— Thesaurus linguae Latinae editus auctoritato et consilio academiarum quinque Germanicarum Berolinensis, Gottingensis, Lipsiensis, Monacensis, Vindobonensis gr. 4. Jeder Fascikel M. 7.20.

(Erschienen sind bis jetzt: Vol. I Fasc. I—V. Vol. II. Fasc. I—V.)

nhle, Plutarchs Lebensbeschreibungen großet helben Griechenlands und Roms. Bohlf. Ausg. 2 Banbe. je M. 3.—

Vanicek, griech.-lat. etymolog. Wörterbuch 2 Bände. M. 24.—

etymolog. Wörterbuch d. lat. Sprachs
2. Aufl. M. 6.—

Volkmann, d. Rhetorik d. Griechen u. Römet. 2. Aufl. M. 12.— Wachsmuth, die Stadt Athen im Altertum

I. Band. M. 20.— II. — I. Abt. M. 12.—

Weicker, d. Seelenvogel i. d. alten Literatur u. Kunst. Mit 103 Abb. & 28.— 2Beije, Charafterifiit b. Iat. Sprache. 2. Auf. & 240 3.—

Wendland, Christentum u. Hellenismus is ihren literar. Beziehungen. # -.60.

Wislicenus, astronom. Chronologie. M. 5.— Wohlrab, die altkafiischen Realien im Symmefium. 5. Auss. M. 1.20.

Schulwörterbücher im Ver- B. G. Teubner.

Die Ausstattung beider Wörterbücher ist durch Wahl eines Größeren Formats, weiteren Satzes, Abersichtlicherer Druckeinrichtung eine allen Anforderungen gewügende, die die meisten anderen Schulwörterbücher weit übertrift.

Der Inhalt den Ergebnissen der Wissenschaft wie den Bedürfnissen der Schule entsprechend gewährleistet erscheinen.

Heinichen-Wagener: lateinisch. Schulwörterbuch.

7. Aufl. [XXVI u. 937 S.] Lex.-8. Geh. *M*. 6.30, dauerh. in Halbfr. geb. *M*. 7.50.

Die "Südwestdeutschen Schulblätter" 1898, 1 urteilen: "Wir werden die Frage "Welches lateinische Schulwörterbuch sollen wir unsern Schülern empfehlen?" dahin beantworten: "Empfehlung verdient nur ein Schulwörterbuch, welches mit allem überstüssigen Ballast gründlich aufrüumt, somit sich auf das Nötige beschränkt und dies in einer Anordnung und einer Darstellung bietet, welche dem Schüler die gesuchte Hilfe auch wirklich an die Hand gibt und ihn getstig fördert." . . . Seitdem die von Wagener besorgte Neubearbeitung des Heinichenschen Lexikons erschienen ist, trage ich kein Bedenken, dieses Buch zu empfehlen. . . . Die Verlagsbuchhandlung hat das Buch auch üußerlich vortrefflich ausgestattet, so daß es eine Zierde der angehenden Bibliothek jedes Sekundaners bilden kann."

Benseler-Kaegi: griechisches Schulwörterbuch.

11. Aufl. [VIII u. 916 8.] Lex.-8. Geh. M. 6.75, dauerh.in Halbfr. geb. M. 8.—

Neues Korrespondenzblatt f. d. gel. und Realschulen Württembergs 1900,

Neues Korrespondensblatt f. d. gel. und Realschulen Württembergs 1900, Nr. 12: "Nach vier Jahren ist auf die zehnte, schon von Kaegi besorgte Auflage die elfte gefolgt, und sie darf sich mit demselben oder noch höheren Recht als jene auf dem Titel als "vielfach verbessert" bezeichnen. Der

Acht dis jene auf dem Ittel als "vielfach verbessert" bezeichnen. Der Arbeitskraft und dem praktischen Geschick des un den griechischen Unterricht so hoch verdienten Herausgebers stellt diese Auflage wiederum ein glünzendes Zeugnis aus, und sie ist ein neuer Beweis, daß die Rearbeitung des Wörterhuches in keine hesseren Hünde hätte gelent

Bearbeitung des Wörterbuches in keine besseren Hünde hätte gelegt werden können. Schon üußerlich empfiehlt sich diese Auflage durch wesentlich verbesserte Ausstattung: größeres Format, weiteren Satz, übersichtlicheren Druck (in der Hauptsache nach dem Muster

Satz, übersichtlicheren Druck (m der Hauptsache nach dem Muster des lateinischen Wörterbuchs von Heinichen-Wagener, 6. Aufl.); das Buch ist aber dabei sehr handlich geblieben mit 916 Seiten gegen 929 der 10. Auflage

Probeenemplare stellt den Herren Direktoren und Lehrern gegen Vorhereinsendung von M. 3. — für das eheftete und von M. 4. — für das gebundene Exemplar zur Verfügung rlagsbuchhandlung von B. G. Teubner in Leipzig. Poststraß

NEUE JAHRBÜCHER FÜR DAS KLASSISCHE ALTERTUM, GESCHICHTE UND DEUTSCHE LITERATUR U. FÜR PÄDAGOGIK & HRSGEG. V. J. ILBERG U. B. GERTH. Verlag von B. G. TEUBNER in Leipzig. & Jährlich 10 Hefte zu 8 Bogen.

Die erste Abteilung der "Neuen Jahrbücher" soll für die drei im Titel genannten Wissenschaftsgebiete, die durch sahllose Fäden miteinander verbunden die Grundlage unserer historischen Bildung im weiteren und tieferen Sinne ausmachen, einem bei der sunehmender Ausdehnung aller Forschungsweige immer dringender werdenden Bedürfnis dienen. Es soll dem Einzelnen, der überhaupt nicht oder nur auf kleinem Gebiete selbstforschend tätig sein kann, die Möglichkeit erleichtert werden, den hauptsächlichen Fortschritten der Wissenschaft auf den ihm durch den Beruf und eigene Studien naheliegenden Gebieten su folgen.

Die zweite Abteilung will Fragen der theoretischen und praktischen Pädagogik an höheren Schulen erörtern und der Erforschung ihrer Geschichte dienen.

Wie die "Jahrbücher" bisher der hiermit gestellten Aufgabe nachgekommen sind, zeigt wohl am besten folgende Mitteilung

aus dem Inhalt der letzten Hefte:

1. Abteilung:

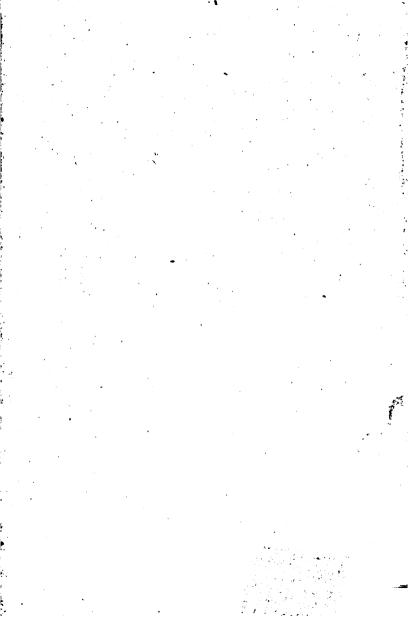
- C. Ritter, die Sprachstatistik in Anwendung auf Piaton und Goethe.
- J. Tolkiehn, Ovids Liebeskunst.
- L. Schmidt, die Ursachen der Völkerwanderung.
- O. Ladendorf, Wielands Sonnenhymne.
- M. Schanz, der Lucrezübersetzer Max v. Seydel.
- H. Boehmer-Romundt, ein neues Werk des Wuifila?
- H. Schwarz, Lindners Geschichtsphilesophie.
- A. Deißmann, die Hellenisierung des somitischen Monotheismus.
- W. Nestie, Kritias. Eine Studie.
- A. Wahl, einiges über historische Objektivität.
- R. Petsch, Fr. Hobbels dramatische Fragmente.

2. Abteilung

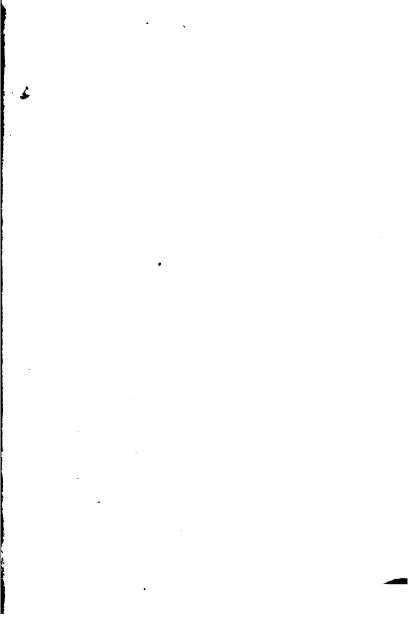
- A. Rausch, die Stoa. Ein Beitrag zur philosophischen Propädeutik.
- M. Slebourg, die Philosophie Im Gymnasialunterricht.
- P. Cauer, die Kasseler Versammlung der Reformschulmänner und was aus ihr zu lernen ist.
- O. Richter, Elementarmathematik.

- R. Hefmann, Justus Mösers Gedanken über Erziehung und Unterricht.
- O. Weise, Schülerkommentare zu deutschen Klassikern.
- H. Morsch, die Reifeprüfung an den höheren Schulen Deutschlands und Österreichs.
- W. Henze, die neuen Lehrpiäne der französischen höheren Knabenschales.

Ausführliche Prospekte und Probehefte unberechnet durch jede Buchhandlung wie postfrei von der Verlagshandlung

This book should be returned to the Library on or before the last date stamped below.

A fine of five cents a day is incurred by retaining it beyond the specified time.

Please return promptly.

